

B

858,145

M

M

M

M

M

M

M

M

M

M

M

I

M

M

M

N

M

M

M

M

M

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE.

TOMUS PRIMUS.

Theocritus
[Idyllis]

H. Pattenyell
Oct. 1855
UNIVERSITY OF MICHIGAN

Bot. of O. W. Demm.

BUCOLICORUM GRAECORUM

1415

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

EDIDIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

TOMUS PRIMUS.

TEXTUM CUM APPARATU CRITICO CONTINENS.

LIPSIAE,

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLV.

1855

888

T3

A 29

1855

v. 1-2

PRAEFATIO.

---

§ 1. De copiis Sanctamandianis.

Quum ante sec. XVIII, si qui Bucolicorum codicibus manuscriptis usi sunt, tacite fere usi essent neque ulla constantia, eo seculo incunte *Jacobus Sanctamandus* (Jaques de Sct. Amand), iuvenis Britannus vix vigesimum annum egressus, laudabile consilium cepit codicibus Theocriteis diligenter collatis crisi certius fundamentum parandi. Qui in Italiam profectus, postea in Galliam, per annos 1706—1710 largas et utilissimas copias variarum lectionum, scholiorum, glossarum congressit. Quas quum, edendi Theocriti consilio postea abiecto, moriens circiter a. 1750 bibliothecae Bodleianae reliquisset, primus eis Wartonus usus est in editione a. 1770 emissa, simul in Praefatione de Sanctamando eiusque supellectile Theocritea amplius disserens, deinde Gaisfordius a. 1816, tertius Wordsworthius a. 1844. Praeterea copias Sanctamandianas descripsit Coxius in *Catalogo Codicum Manuscriptorum Bibliothecae Bodleianae. Oxonii 1853.* pag. 898 seqq., minus quidem quam vellem accurate. Comparatis vero, quae quatuor illi viri Britanni tradiderunt, inter reliquias Sanctamandi codicum bucolicorum collationes (de scholiis et glossis suo loco dicemus) hae extare intelliguntur:

1) Laurentianorum *p. r. t.**), quos ipse Sanctamandus excusserat, idque secundum Stephani editionem maiorem, ut apparet ex eius adnotatione ad Id. v, 99. ap. Wart. p. 371. Codex Paliani, cuius collatio auctore Coxio in Vol. Sctamand. 21. extat, is esse videtur, quem *r.* diximus,

---

*) Hic et per sequentia nostris codicum siglis usi sumus, nec minus singula idyllia secundum huius editionis ordinem designavimus.

quanquam Paliani nomen in reliquis eius codicis descriptionibus non commemoratur. Sed eodem volumine continentur collationes codicum *p.* et *t.*, codicis vero *r.* apud Coxium alia nulla mentio.

2) Benedictinorum *v. m.*, quos in Sanctamandi usum Antonius Marianus Salvinius Florentinus cum Aldina (sed Theocr. XVII. et Inc. IX.* cum Calliergiana) et, quatenus codex *v.* suppetebat, inter se contulit.

3) Sylloge quarundam lectionum e quinque illis libris Sanctamando de singulis locis quaerenti a Salvinio excerptarum. A Coxio haec sylloge non commemoratur; fortasse est inter Salvinii excerpta in Theocritum Vol. 17. nr. 5.

4) Vaticanorum 1—13. collationes, quas Wordsworthio teste Sanctamandus a. 1709 editionis Oxoniensis a. 1699 exemplari propria manu adscripsit. Quod exemplar quum idem referat in tres tomos charta pura interfoliatis distributum esse, minime diversum esse videtur eiusdem editionis exemplar inter Sanctamandiana Vol. 57—59., a Coxio his verbis descriptum „notis MSS. S. Amandi perpetuis instructa et hodie in tomos tres distincta,“ quanquam Variarum Lectionum adscriptarum nulla mentio fit. Codices vero Vaticani apud Coxium inter Sanctamandiana duobus aliis locis nominantur:

Vol. 20. nr. 5. Syllabus codicum MSS. Vaticanorum cum collectionibus (sic) ex eisdem collectis. fol. 109—236.

Vol. 21. Collationes, Lectiones etc. ex codicibus variis; scil.

1) E codd. Vaticanis. fol. 1—233.

Quum vero ex Wartoni Catalogo copiarum Sanctamandianarum appareat, Vaticani apparatus tres partes esse, Varias Lectiones, Scholia, Glossas, vix dubito quin Vol. 20. nr. 5. Scholia contineat (*collectionibus* ap. Cox. errore calami pro *scholiis* scriptum videtur), praesertim quum in eodem volumine antecedant Scholia e cod. Laur. descripta, Vol. 21. nr. 1. Glossas, quod volumen etiam Glossas Laurentianas comprehendit. Quanquam minime credibile est, Glossas solas spatium 233 foliorum explere; quare suspicor collationes Vaticanas a Sanctamando bis scriptas esse, et

in exemplar. Oxoniensi et cum Glossis in Vol. 21. nr. 1. Confirmatur ea suspicio inde, quod, quum editio Oxoniensis a. 1699 solum Theocritum teneat, Gaisfordius collatione Sanctamandiana codicis Vaticani 11. ad Inc. vi. (olim Bion. xv.) usus est, unde apparet extra exemplar Oxoniense alias collationes Vaticanas inter Sanctamandiana extare.

5) Codicis 14. Ottoboniani collatio a Sanctamando facta, quem eadem editione Oxon. 1699 usum esse apparet vel e lectione *καὶ καὶνὰς* ad Theocr. x, 35. allata, quum vocula *καὶ* in sola illa editione sphalmate omissa sit.

6) Collationes Parisinorum *M. P. Q. Y. Z.* Tacet de his Wartonus; sed Gaisfordius in Praef. (et inde Wordsworthius) codicum *M. Q. Z.* collationes commemorat, praeterea in Adnotatione aliquoties codicum *P. Y.* collationes Sanctamandianas ascivit, nec minus Wordsworthius codicis *P.* Secundum Coxii catalogum Vol. 20. comprehendit

1) Lectiones varias ex Colb. 6443. (*Q.*)

2) Glossas et Scholia ex Reg. Par. *R. 3.*

3) Lectiones varias ex Coisl. 351. (*Z.*)

Codex medio loco nominatus haud dubie est *M.* = Reg. nr. 2832 (olim nr. 3378); nulla enim alia Scholia Parisina inter copias Sanctamandianas extare cognoscuntur; adde quod Gaisfordius eorundem trium librorum collationes eodem ordine enumeravit. Siglum *R. 3.*, quod apud Coxium positum est, utrum sphalma sit an pristinae cuiusdam signationis nescio. Codicum *P.* et *Y.* collationes inter *Collationes alias* esse videntur, quas idem volumen teste Coxio extremas habet; eadem parte nun forte etiam plures collationes contineantur, latet. — Ceterum codices Parisini, ni fallor, a Sanctamando secundum editionem Heinsianam collati sunt.

7) Praeter collationes commemoratas nulla ad bucolicos pertinens inter copias Sanctamandianas extare cognoscitur praeterquam Syringis (Vol. 21. nr. 6.) nescio quibus ex codicibus et Anthologia Const. Cephalae ex Apographo Blanchardi (quod ex cod. Palat. manavit) transcripta.

Nonnullos ex illis codicibus Sanctamandus non totos excussisse videtur. Quo pertinet, quod Wartonus sive suis sive Sanctamandi verbis testatur, idyllia Theocr. xx. Inc.

IX. (olim Theocr. XXII. XXV.) Vaticanorum in solo non extare, quum eadem in Vat. II. legi constet. Deinde Gaisfordius et Wordsworthius testantur, codicem Z. a Sanctamando ad Inc. II. III. v. collatum esse. Nec mirum si codices tam recentes et mendosos integros conferre taesum sit. Dubitari autem potest, num Sanctamandus Bionea et Moschea neglexerit. Tacent de his Wartonus et Wordsworthius, quorum opera ad solum Theocritum pertinuit. Apud illum quae in collationibus codicum *p.* et *w.* loco ipsarum lectionum leguntur „sequitur Epitaphium Bionis“ et „sequitur Moschi Megara“, incertum utrum ab ipsis Sanctamando et Salvinio scripta sint an, omissis quae non ad Theocritum pertinerent, a Wartono. Hoc tamen verisimilius; nam in Glossis Laurentianis a Salvinio exscriptis Wartonum resecurisse, quae Bionem et Moschum spectarent, ex huius adnotatione apparet I. p. 223. Deinde Gaisfordius ad Inc. VI. (olim Bion. XV.) Sanctamandianis collationibus codicum II. M. usus est, ad Inc. I. (olim Mosch. III.) aliquoties advocat codicem Coisl. (F.), quem potius 7. appellasset, si eas lectiones Dorvillio deberet; neque omnino eum ad hoc carmen Dorvillii collationibus usum esse in §. 2. docebimus. Quae quum ita sint, persuademus nobis Sanctamandum Bionis et Moscheis non minus curae tribuisse quam Theocriteis, quanquam de illis ne apud Coxium quidem quidquam comparet.

Iam Wartonus ex his copiis ne verbo quidem mentionem fecit collationum Parisinarum, itineris Parisini unicum fructum commemorans Anthologiae Const. Cephalae apographum Praef. p. IV. Consulto omisit collationes codicum *r. t.* Protulit separatas, ut extabant in reliquiis Sanctamandianis: 1) collationem codicis *p.*, 2) collationem codicum *v. w.* Salvinianam, 3) Syllogen eiusdem, 4) collationem codicis *14.* Vaticanorum tredecim lectiones, ab ipso Sanctamando in unum conspectum redactas, perversissimo consilio edidit omissis librorum siglis, quas illum religiose apposuisse apparet, de singulorum lectionibus rarissime in Notis testatus. Cuius partis nullus fere fructus est praeterquam in iis idylliis, ubi unius solius codicis Vaticani

lectiones traditae sunt, ut codicis 9. in Theocr. XX. Inc. IX., codicis 6. in Theocr. XXII. XXIII., codicis 11. in Inc. II—V. et carmine εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Comparatis autem, quae Gaisfordius ex iisdem Sanctamandi schedis protulit, apparet Wartonum ne eas quidem partes integras exhibuisse, ubi videri potest. Praeterea omnia scatent tot foedis sphalmatis aliisque insignis socordiae documentis, quae merito castigavit A. Iacobsius in Praef. p. LXXXIX seqq., ut his Wartonianis utenti multa cautione opus sit, maxime in iis, quae in Notis prolata sunt, ubi hominis tanta fuit oscitantia, ut (uno exemplo defungar) Vaticanum undecimum vulgo secundum appellaverit.

Gaisfordius in Praefatione et in codicum recensu profiteretur se codicis Romani 14. et trium Parisinorum *M. Q. Z.* (huius ad Inc. II. III. V.) collationibus Sanctamandianis usum esse; codicis tamen *M.* ad Theocr. I—XIV. Bion. I. Inc. I. VIII. nullas lectiones attulit, quanquam minime credibile est ea carmina a Sanctamando non collata esse. Reliqua Sanctamandi excerpta in Praef. pollicitus est se sedulo cum Dorvillianis collaturum; sed promisso non stetit. Contra in ipsa adnotatione aliquoties lectiones Vaticanorum secundum Sanctamandum attulit; quo pertinent etiam eae lectiones, quae Sanctamandi nomine omisso huius siglis instructae sunt, ut Vat. 4.; item Parisinorum *P.* et *V.*, quorum lectiones ex eo fonte manarunt, ubi non siglis Dorvillianis 1. et 7. utuntur, sed e Par. 335. et Coisl. 169. vel simpliciter Coisl. repetuntur. Ad quaedam idyllia Vaticanorum singulorum lectionem Sanctamando debitam plenioram dedit plerumque siglo *Vat.* usus. Ita ad Inc. II—VI. codicis 11., quo Dorvillius non usus est; ad Inc. VI. accuratius Vat. 11. appellatur eiusque collatio vs. 5. 31. ad Sanctamandum refertur; item ad Inc. II, 39. et III, 4. scriptum est *Vat. 11. ap. Sanct.* Deinde ad Theocr. XXII. XXIII. codicis 6., qui ad XXII, 1. plenius Vat. 6. dicitur; postremo codicis 9. ad Theocr. XX. Inc. IX. Dorvillianae collationes in iisdem idylliis sua sigla *h.* et *m.* prae se ferunt; aliquoties ex his et Vat. diversae lectiones afferuntur, ut XXII, 2. et Inc.

IX, 213. 250., ut nulla dubitatio haerere possit, quin *Vat.* ad Sanctamandum pertineat. Nam tertia aliqua Vaticanorum collatione Gaisfordius non usus est. Ceterum Gaisfordianae collationum Sanctamandi repetitiones aliquanto maiore fide dignae Wartonianis, quanquam et ipsae non integrae, id quod praeter alia apparet in codicis *14.* collatione, quae apud utrumque ex altero suppleri potest. Inde a Theocr. XVIII. Gaisfordius Sanctamandiana pleniora reddidit, nisi quod Vaticanorum lectiones a Valckenario secundum Wartonum commemoratas omittere solet.

Wordsworthius copiis Sanctamandi ita usus est, ut e Vaticanis et Parisino *P.* paucissimas lectiones protulerit.

Ipsum Sanctamandum apparet in conferendi opere religiosissimum fuisse, quem non modo Dorvillius et Gailius, sed ne Zieglerus quidem accurata diligentia aequaverint. Quo factum est inter alia, ut codicis *p.*, quanquam postea a Dorvillio et Zieglero collati, haud paucae lectiones notatu dignae illius solius opera cognitae sint. Ceterum in huius libri collatione conspicitur iuvenis codicibus legendis nondum satis exercitus (Florentiam enim primum adierat) ideoque in abbreviationibus et aliis legenti difficilioribus vel in rebus notatu parum dignis saepe haerens. Romanae et Parisinae collationes non dubito quin cum eadem diligentia maiorem peritiam coniunxerint. Multo minus fidei Salvino tribuo, quanquam e magno vitiorum numero, quibus nunc eius collationes laborant, quae ad ipsum pertineant quaeve ad Wartonum, difficile est ad demonstrandum.

§. 2. De copiis Dorvillianis.

Duobus decenniis post Sanctamandum *Iacobus Philippus Dorvillius* (d'Orville), et ipse natione Britannus, nomine Francogallus, sed vitae et studiorum consuetudine Batavus, idem quod ille consilium cepit idque per plus viginti annos persecutus est, vir et doctrina et opibus ad eam rem instructissimus. Congessit autem ex Italia, Gallia, aliunde collationes codicum etiam plures quam Sanctamandus, partim ab ipso partim ab aliis confectas. Ne huic quidem con-

tigit, ut thesauro suo satis frueretur. Unde quum pauca prompsisset in Vanno Critica, in Observationibus Miscellaneis, ad Charitonem, morte abreptus est, priusquam ad ipsam editionem adornandam perveniret. Cuius apparatus, etiam in alias partes largissimi (maxime in Anthologiae edendae usum), quum diu apud heredes latuissent, anno 1809 legati iure eidem bibliothecae Bodleianae cesserunt. Ibi ea parte, quae ad Bucolicos pertinet, Gaisfordius usus est ad editionem suam Bucolicorum, quae a. 1816 prodiit, varia lectione instruendam. Postea eandem Wordsworthius perlustravit. Accuratius tamen quam ab horum utroque copiae Dorvillianae recensentur in libro paucis, ut videtur, cognito „*Codices manuscripti et impressi cum notis manuscriptorum olim D'Orvillianis. Oxonii 1806.*“ Ibi p. 67 seqq. hae codicum collationes enumerantur:

1) Mediolanensium *a. b. c. d. e. g. h. k.* (Dorvillius ma-iusculus usus est), deinde Moschei *f. (F.)* et Anthologici *AMed. (I.)*

2) Parmensis *Θ. (L.)*

3) codicis *Dorv. (M.)*, quem ipse possidebat.

4) Veneti Moschei *n. (N.)*

5) Anthologiae Palatinae *AP. (O.)*

6) Florentinorum *p. r. q. s. t. v. w. x. z. (P. etc.)* et Anthologici *AFl. (Y.)*

7) Neapolitani *Γ.*

Omnes hi codices cum ed. Heins. collati sunt, cuius alteri exemplari collationes *A—O.* adscriptae, alteri *P—Z.* et *Γ.*

8) Taurinensis *Δ.*, a Gaisfordio 8. appellati, quod siglum in Codd. Dorv. non reperitur; etiam hic cum ed. Heins. collatus.

9) Vaticanorum *1. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. 17.*, e quibus *1. 9. 12. 16. 17.* cum ed. Heins. collati dicuntur; reliqui quam ad editionem excussi sint, etiam Wordsworthio teste, non indicatum. Attamen non dubito, quin eadem ed. Heins. ad manus fuerit. Ceterum Vaticani auctore Wordsworthio non ab ipso Dorvillio collati, sed in eius usum. In Codd. Dorv. non siglis *a—m.* designantur, quibus Gaisfordius usus est, sed bibliothecae numeris.

10) Parisinorum *B. D. I. L. P. F.* collationes cum ed. Oxon. 1699, quae solum Theocritum tenet.

11) Epitaphium Bionis in Parisinis *I. L. P.*, deinde in nr. 3334. (ant. num.), quem codicem *G.* esse suspicor, et in codice non nominato, *F.* puto, cum ed. Basil. 1541 collatum.

Parisini quoque codices in Codd. Dorv. siglis Gaisfordianis 1—7. non utuntur.

12) Mediolanensis nr. 24. cum ed. Heins. collatus.

13) Epigrammata duo e Mediol. 123.

14) In Theocr. xxiii, 26—fin. communicata a Camusato e codice Ismaelis Bouillaud Parisiensis.

15) Collationes Barocciani nr. 109. et Landiani in bibl. Bodl.

16) Vossiani in bibl. Leid. cum ed. Oxon. 1676.

17) Theocr. V. e cod. Hamburgensi.

18) Theocr. xviii. e Mediol. 32. (cuius praeterea integra collatio exstat) et Lips., quanquam de codice Lipsiensi illud idyllium tenente nihil constat.

19) Stobaei cod. Vindob. cum ed. Heins. collatus.

Ex his copiis Gaisfordius ut ab ipso usurpatas commemoravit eas collationes, quas sub 1—10. enumeravimus. Tacite usus est Stobaei Vindobonensis collatione, nec minus ad Mosch. II. codicis Fabriciani Anthologici, cuius collatio in Codd. Dorv. p. 69. inter Apparatum Anthologicum commemoratur. Reliquas collationes 11—18. prorsus neglexit, quarum in numero quum etiam Epitaphii Bionis collationes Parisinae sint, iam intelligitur, cur Gaisfordius ad id carmen varias lectiones e solis codicibus Italis attulerit, nullas e Parisinis praeter paucas quasdam e Coisl. Sanctamando, ut videtur, debitas.

Eas vero collationes Dorvillii, quibus Gaisfordius usus est, non integras exscripsit, id quod apertissimum in Theocr. I. et XII., quanquam vel in reliquis vix credibile est, collationes Vaticanorum potissimum codicum et Parisinorum tanta levitate institutas fuisse, quantam apud Gaisfordium prae se ferunt. Accedit quod siglorum quorundam haud rara confusio, ut *c.* et *e.*, *F.* et *W.*, atque alia negligentiae documenta potius ad Gaisfordium referenda esse viden-

tur quam ad Dorvillium. Nihilominus huius collationes ipsae aliquanto minore laude dignae fuisse videntur quam Sanctamandianae; aegre enim sola editoris culpa ad tantam penuriam redigi poterant.

Ceterum descriptiones codicum apud Gaisfordium Dorvillio debentur, cuius verba ille ita exscripsit, ut v. g. codicem Taurinensem trecentorum annorum dixerit non indicato ita Dorvillium loqui seculo fere antiquiorem.

§. 3. De Gailii collationibus.

Tertius multorum codicum lectiones vulgavit *J. B. Gailius* in editione Theocriti a. 1828 emissa, quae ita delituit, ut in Germania nullius in manus pervenisse videatur praeterquam Ameisii et nuper meas. Contulit autem Gailius quaecunque in codicibus Parisinis Theocritea leguntur (ea dico, quae vulgo in editionibus Theocrito adscripta sunt), et contulit aliquanto melius quam pro fama viri, scilicet iuniorum quorundam, ut Duebnerus mihi scripsit, opera usus, multo tamen minus accurate prima idyllia quam reliqua et potissimum ultima. Optimis Duebneri collationibus comparatis intelligitur, eum rarius falsa referendo peccasse quam omitendo. Dorvillianis Parisinorum collationibus, quales quidem apud Gaisfordium prostant, Gailianae multum praefereandae.

Variam lectionem Parisinorum a Gaisfordio e Dorvillii et Sanctamandi copiis traditam Gailius fere integram exscripsit, suis siglis usus, nisi quod Colbertini nr. 2721. collationem Dorvillianam siglo *Colb.*, suam siglo *B.* instruxit. His alienis copiis subtractis Gailius codices cum editione Valckenariana contulisse deprehenditur, quacum discrepantes lectiones rarissime attulit. Quare si quando de aliqua lectione e Gailii silentio coniecturam facere audeamus, potius ea in codice exstare videbitur, quam Valckenarius receperat, quam quae ab ipso Gailio edita aut vulgata ab eo appellata est.

Codicum sigla sua Gailius in Atlante interpretatus est, qui editioni additus cum aliis ad crisin non pertinentibus

codicum specimina continet. Inde fluxit index codicum Parisinorum in Duchneri praefatione ad Scholia.

§. 4. De Ziegleri collationibus.

Quartus *Christophorus Zieglerus* in Theocriti editione a. 1844 variae lectionis copias insigni incremento auxit. Qui in Italia versatus hos codices contulerat:

1) Mediolanenses *a. k.* et in *c.* Theocr. XIX. XXI. Inc. VII.

2) Laurentianum *p.* (excepto tamen Theocr. XX.), deinde in *s.* Theocr. XVI. XVII. XVIII. nec paucos reliquorum idylliorum locos, in *r.* Inc. V.

3) Vaticanos *6. 8. 9. 11. 18.*, tum in *5.* et *19.* Theocr. XVIII., in *20.* sat multos, in *21. 22.* paucos locos.

Collationes eius multo accuratiores quam Dorvillianae et Gailianae, et harum demum ope evenit, ut de dialecto Theocritea paullo certius iudicari posset. Nihilominus haud pauca sunt quae desideres. Primum adeo earum lectionum, de quibus disertio testimonio affirmat, fides aliquantum eo elevatur, quod aliquoties e schedarum suarum silentio parum caute lectiones finxisse deprehenditur. Nullo enim alio modo factum esse potest, quod ad Theocr. II, 3. et XIII, 68. 72. [71. 75.] e Vat. 9. lectiones affert, quo in libro eas partes deesse vel ipsius testimonio constet. Neque solum hac causa intercedente Zieglerum parum recte de codicum lectionibus retulisse, ubi nulla scripturae ambiguitas esse videatur, hic uno insigniore exemplo demonstrabo. In Theocr. I, 115. [130.] pro vulg. Ἄιδαν praeter Iuntinam teste Dorvillio unus codex *s.* verissimam lectionem Ἄιδος praebet, idem Zieglero auctore ἄιδαν. At Bethmannus, vir summae fidei, qui me rogante locum inspexit, affirmat ἄιδ^ο legi, i. e. ἄιδος per solitam abbreviationem.

Deinde multas lectiones discrepantes a Zieglero omissas esse vel Sanctamandi et Dorvillii collationes docent, maxime ex cod. *p.*, ubi illarum consensus, accedente insuper cognatorum librorum testimonio, saepe Zieglerianae collationis defectum arguit. Idem apparet e collationibus summa cura in meum usum factis, quatenus pertinent ad partes etiam a Zieglero collatas, Theocr. II, 5—40. in cod. *9.*, Theocr. IV.

in *k.*, Theocr. XVIII. in 5. Neque sola leviora omisit, quamquam in aliis levissimis ut *οὐκέτι* vel *οὐκ ἔτι* religiosissimus, sed aliquoties lectiones notatu dignissimas, adeo unice veras.

Vel hinc apparet e silentio Ziegleri caute lectiones codicum colligendas esse. Accedit quod nusquam indicavit, quam editionem sequutus fuerit. Attamen eum contulisse cum editione Valckenario non antiquiore satis apparet; eam Kiesslingianam fuisse, mihi ex indiciis quibusdam probabile est. Neque tamen id scire referret, si Zieglerus constanter, ut voluisse videtur, variam lectionem ad suum textum ita conformasset, ut codices non nominati aut lectionem receptam aut, ubi lectio aliqua vulgata commemoratur, hanc tenere affirmarentur. Ei vero instituto haud raro non constitit, minime in Theocr. XII. Ubi inter alia quum ediderit vs. 1. *ἀοι*, 3. *μᾶλλον*, 4. *σφετέρως* et *λασιωτέρα*, in Adn. hanc variam lectionem tradidit: „*ἀοι* Vat. A. Medic. Medioll. 1. 2. edd. vett., *μᾶλον* item, *σφετέρως* et *λασιωτέρα* Vat. A. Medioll. 1. 2. edd. vett.“ Itaque de reliquorum codicum lectionibus nos incertissimos relinqueret, nisi facile apparet in editione collata vulgatas formas Ionicas fuisse. Sunt autem loci, ubi defectus Ziegleriani minus facile suppleri possint. Haud raro ambiguitas et obscuritas adnotationis offendit. Quid v. g. de codicum lectionibus statuamus ex his ad Theocr. I, 23. (editum *ποιμενικός*) adnotatis: „*ποιμενικός* Vat. C. Palat. Brunck. Valcken. Antea *πωμενικός*“?; vel ex his quae ad receptam lectionem *Ανκαίω* I, 108. [123.] leguntur: „*Ανκαίω* Brunck. Valcken. Antea *Ανκαίου*. *Ανκαίων* Medic.“? Aegre intelligitur reliquos libros *πωμενικός* et *Ανκαίου* tueri. Neque satis cautum est, ut variis codicum lectionibus enumeratis certo appareat, ad quem quaeque referenda sit. Denique valde incommode lectiones aliquoties non ad suos locos commemorantur, sed ad alios versus, adeo ad alia idyllia.

Nihilominus collationes Ziegleri, quum meliores fere deficiant, utilissimae sunt. Quae hac peculiari laude dignae sunt, quod saepe non solum discrepantes lectiones enotatae sunt, sed etiam conspirantes, deinde quod in locis dubiis

et in rebus ad dialectum pertinentibus Zieglerus attentior fuit, ut in hoc genere etiam silentio eius aliquantum fidei tribui possit, exceptis tamen accentibus et spiritibus. Hos enim apparet Zieglerum in codicibus conferendis prorsus neglexisse, postea vero edidisse, quaecunque placerent.

§. 5. De Ameisii meisque subsidiis.

Ameisius quum suas collationum copias, unde in editione a. 1846 emissa aliquot lectiones protulerat, summa liberalitate mecum communicaverit, de illis et de novis, quae ipse mihi paravi, subsidiis hac eadem paragrapho agere par erit. Ameisii igitur beneficio mihi haec suppetebant:

1) Schedae *Duebneri*, in quibus e codicibus *A. M. P. Q.* secundum editionem Gaisfordianam perlustratis aliquot lectiones apud Gaisfordium aut omissas aut parum recte indicatus enotaverat, item e *B.* ad Theocr. XXIII. et Epigrammata.

2) Eiusdem collationes pleniore codicis *L.* ad Inc. I., codicis *M.* ad Bion. I. Inc. I. VIII., codicum Anthologicorum *F. N. Par.^{a. β. γ.}* ad Mosch. II.

3) Collatio quatuor codicum Vindobonensium *Vind.^{a. β. γ. δ.}* ad Theocr. I. a *Poeschlio* confecta (cum ed. Mein. I.).

4) Collatio diligentissima codicis Vindobonensis Moschei *Vd.* eidem *Poeschlio* debita (cum ed. Mein. I.).

5) Collatio locorum bucolicorum in Stobaei Florilegio Vindobonensi (cum Stobaei ed. Gaisf.) a *Kopitaro* instituta.

6) Collatio codicis Elbingensis accuratissima (cum editione A. Iacobsii), *Meinekio* debita.

7) Collationes utriusque codicis Lipsiensis editionis Heinsianae exemplari a V. D. quodam adscriptae.

Accedebant mihi ex aliis fontibus haec nova subsidia:

8) Collationes codicum Romanorum, *Freiburgeri* diligenti opera confectae praeter eas, quas disertis verbis ad alios referam: a) codicis *4.* in Theocr. XI. XV. et a *Ludovico Bethmanno* in Theocr. XVIII.; b) cod. *5.* Theocr. I. VIII. XVII, 1—69. XVIII.; c) cod. *6.* Theocr. XII. Inc. I.; d) cod. *9.* Theocr. II, 5—40. et Mosch. I.; e) cod. *11.* Bion. I. Mosch. II. Inc. I. (in altera libri parte) VI. VIII. 1—13.; f) cod. *16.* Theocr. I. XII. Inc. I.; g) cod. *18.* Bion. I. Inc. I. VI. VIII.;

h) cod. 21. Theocr. I. III. VIII. IX.; i) cod. 23. Theocr. II. III. XIV. XV. XVI. XX. Bion. I. Mosch. II. Inc. I. IV. V. VIII, 1—13. IX., e quibus Theocr. II. XIV. *Lorentzenius* insigni diligentia (cum ed. Teubn. 1850) contulit, Theocr. XV. *Bethmannus*; k) cod. 24. Theocr. III.; l) cod. 25. Theocr. III. (idem a *Freiburgero* et *Bethmanno* collatum); m) cod. 26. Theocr. I. *Bethmanni* cura.

9) *Mediolani Iosephus Mueller* lycei professor codicem *k.* eiusque scholia in Theocr. IV. me rogante accuratissime ad ed. *Heins.* excussit et de codicibus *Mediolanensibus* utilia quaedam retulit, plura cum summo bucolicorum emolumento praestiturus, nisi *Mediolano* relicto ad lyceum *Ticinense* transisset.

10) In aliis Italiae urbibus *Bethmannus* haec in meum usum contulit: a) *Florentiae* paucos locos in codd. *p. s. w.*, b) *Pistorii* e cod. II. Theocr. II. (cum ed. *Pileneii*), c) *Senae* e cod. Σ. Theocr. I, 1—29. II, 1—50., d) *Perusiae* e cod. Φ. Theocr. I. II. III. VIII. IX. et e codice *Anthologico APer.* Mosch. II.

11) *Parisiis Duebnerus* mea causa diligentissime has codicum partes contulit: a) in cod. D. Theocr. XII. (hoc cum ed. *Ameis.*) XIV. XVI. XIX—XXIII. Ἐπιγρ. Inc. I. VII. VIII. IX., b) cod. I. Inc. I., c) cod. K. Bion. I. (hoc cum ed. *Gaisf.*) et festinanter Inc. I., d) cod. L. Theocr. XIV—XVII. Inc. I., e) cod. M. Theocr. XVIII. et (cum ed. *Gaisf.*) Bion. I., f) cod. Y. Theocr. XII. (hoc cum ed. *Ameis.*) et Inc. I., g) cod. Z. Bion. I. (cum ed. *Gaisf.*), h) in *Florilegii Stobaeani* codice A. locos bucolicos (cum *Stobaei* ed. *Gaisf.*). Praeterea idem me rogante codices B. D. L. M. P. Q. Y. multis singulis in locis inspexit et priores collationes modo supplevit modo correxit.

12) E codice *Parisino Anthologico APar^d.* apographum *idyllii Mosch. II.* a *Woelfflino* scriptum *Schneidewinus* mihi concessit, idem collationem codicis *Stobaeani A.* (cum *Stobaei* ed. *Tauchn.*) a *Presselio* institutam.

13) In *Florilegii Stobaeani* codice *Leidensi*, cuius usum insignis *Iacobi Geelii* humanitas mihi permiserat, locos bucolicos ipse contuli.

14) Postremo e copiis Germanicis haec praesto fuerunt : a) codicis *Lips^a* collatio (Leichiana, ut videtur) ab Ernestio Salamandrinae exemplari adscripta, quod nunc in bibl. Gottingensi asservatur; b) codicis Hamburgensis collatio a Gurlitto Heinsianae exemplari adscripta, quod est in bibl. Iohannei Hamburgensis; c) lectiones et glossae in Iuntinam Lipsiensem olim e codice illatae, quas ipse excerpsi; d) Anthologiae Palatinae apographum Gothanum Wuestemanus a me rogatus aliquot in locis inspexit; e) codicis Anthologici Guelferbytani collationem ad Mosch. II. VI. a Schneidewino accepi.

Omnes collationes, quas ipse mihi paravi, secundum ed. Tauchn. 1843 factae praeter eas, quas supra disertis verbis excepi. Sed rogante me collatores, praecipue Duebnerus, saepe etiam de consensu lectionis accurate testati sunt.

§. 6. De aliis collationibus.

Pauciora collationum subsidia aliis debentur, quae hac paragrafo comprehendemus.

1) Quum primus *G. Canterus* in Novis Lectionibus paucissima quaedam e libro manuscripto enotasset (nam codices, ad quos Brodaeus aliquoties provocat, antiquae editiones fuerunt), deinde *F. Ursinus* e codicibus, praeterquam quod inde Inc. VI. primus edidit, paucas lectiones ad Bionem et Moschum protulisset pluribus tacite receptis (de eius copiis alio loco disputabimus), *Casaubonus* in Praefatione Lectionum Theocriticarum profitetur se praeter codicem manuscriptum Scholiorum (Genevensis) uno Theocriteo usum esse. Idem ad calcem eius libelli primum editioni Genevensi ap. Vign. a. 1584 additi e Galesii libro varias lectiones ad Theocr. I. II. v. evulgavit, quae in eodem apud Commelinum alteris curis repetito omissae sunt. Hunc librum ab illo non diversum esse nec magis a codice Harleiano, qui nunc dicitur, Theocr. I—v. complexo, infra demonstrabimus. Attamen Casaubonus aliquot lectiones protulit tacite ex alio quodam libro petitas, ut XIV, 10. *ἀσυχά*, XVIII, 5. *κατεκλάχαιτο*. Postremo e Porti codice primus edidit Theocr. XXIII, 26 — fin. in Nott. ad Diog. Laërt. — De codice illo, in quo incredibilia

quaedam inventa esse *Scaliger* affirmat, alio loco dicemus. *Andr. Schottus* in *Observatt. hum. L. II, c. 46. seqq.* (a. 1615) aliquot lectiones affert, quas e codice Toletano haustas esse profitetur. *Nic. Schwebelius* in editione Bionis et Moschi Augustano codice Europae Moscheae usus est, unde pauca excerpfit.

2) Paulo largiores collationum copias *Reiskius* vel adhibuit vel evulgavit has:

a) Codicis *Lips^a* variam lectionem, quem *Leichii* collatione editioni Oxoniensi a. 1676 adscripta usus postea ipse excusserat.

b) Quatuor codicum Mediceorum collationem a *Theod. Laurentio Abr. Gronovii* patruo confectam huius beneficio acceperat. Facile apparet *Reiskium* ex ea collatione pauca eaque satis negligenter excerpisse. Minime *Laurentio* tribui potest, quod haud raro aliqua lectio in duobus vel tribus illorum codicum extare traditur, singulis non designatis, vel quod omnes quatuor pro uno quarto nominantur, ut *Id. 1, 59. 100.* in lectionibus *μάλα τοι πρόφρων* et *αὐθις* factum, denique quod aliae codicum permutationes commissae. Ceterum certum est, *Reiskii* *Med. 3.* esse *p.*, *Med. 4.* vero *s.* De primo et secundo minus apparet, quia de reliquis codicibus *Laurentianis* parum constat, neque res tanti est, ut coniectura uti libeat. Hodie enim solae aliquot lectiones ex *s.* enotatae neque aliunde cognitae aliquid pretii habent.

3) E bibliotheca ducali *Vimariensi* *Reiskius* exemplar editionis *Commelinianae* accepit, cui vir quidam doctus, quem *Gerardum Falkenburgium* fuisse suspicatur, et alia utilia adscripserat et variam lectionem codicis *Stopiani* cum paucis lectionibus codicum *F. Ursini* et *Sambuci*. Ex eodem libro *Vimariensi* antea *Niclasius* in programmate *Luneburgensi* a. 1764 speciminis causa pauca protulerat.

3) *Wartonus* in editione sua praeter *Sanctamandiana* in medium tulit collationes codicum *Baroecianorum* et *Laudiani*, quos ipse solita negligentia excusserat, tum *Harleiani*, quem *Swithinus Adee* contulerat neque accentuum ratione habita neque in ceteris laudabilis.

4) *Valckenarius* apparatus criticum paucis novis colla-

b*

tionum subsidiis auxit. Qui haec protulit partim in priore editione decem idylliorum partim in altera:

a) Varias lectiones codicis Parisini a Ruhnkenio collati, quem esse cod. *N.* lectionum a Gailio traditarum comparatio evincit *). Nec diversus habendus codex Parisinus, quo T. Hemsterhusius usus fuisse aliquoties dicitur, ut ad XVIII, 2. 8.; cum hoc enim Ruhnkenius eandem collationem communicasse videtur.

b) Varias lectiones quinque codicum Parisinorum Anthologicorum ad Mosch. II. et codicis Parisini *X.* ad Inc. I. a Villoisono acceptas.

c) Codicum Palatinorum quasdam lectiones a Salmasio olim excerptas et ab Is. Vossio in marg. editionis Heinsianae positas.

d) Varias lectiones Stobaei Lugdunensis ad Bionis et Moschi fragmenta, quem ipse contulisse videtur; in Praefatione de hoc subsidio tacet.

e) Lectiones Arsenii Mosquensis ad Bionis et Moschi fragmenta a Christ. Friderico Matthaei communicatas.

5) *Brunckio* hae copiae suppetebant, unde in Notis paucae lectiones protulit idque codicibus non accurate distinctis:

a) Collationes codicum Vindobonensium Theocriteorum et Moschei *Vd.*, Blessigio debitae. In bibliotheca Bodleiana secundum Coxii Catalogum codex Misc. nr. 279. tenet a) collationes quinque codicum Vindobonensium Theocriti, b) codicis Moschei Vindobonensis, in cuius fine „expl. feliciter d. 24. Nov. 1772. Vindob.“ Quae collationes ipsae illae esse videntur, quibus Brunckius usus est.

b) Collatio idylliorum duorum Theocriti et quorundam Bionis et Moschi cum codicibus Parisinis a Larchero instituta.

---

*) Inter alia cf. XI, 32., ubi Valek. in marg. Parisini legi tradit ἄλλως Ἄλλ' οὐτως, Gailius in marg. *N.* οὐτως, deinde XVIII, 19., ubi in utriusque margine ἔκτεο extare dicitur; neque illae lectiones marginales ex ullo alio Parisinorum commemorantur. Denique scholion ad XVI, 93., quod Gaisfordius e Ruhnkenii Excerptis protulit, teste Gailio in *N.* extat.

Hinc codicibus non designatis paucae codicis *M.* lectiones prolatae sunt ad Theocr. xv. Bion. i. Inc. i. III. VIII., codicis *L.* ad Inc. i. Larcherus accentibus fere non usus videtur.

c) Liber Aldi Manutii manu scriptus *ApA.*, qui penes ipsum fuit.

d) Quatuor Anthologiae Planudeae codices Parisini, unde quasdam lectiones ad Epigrammata et Mosch. II. excerptis.

6) *Harlesius* in editione Theocriti a. 1780 codicis Augustani ab ipso excussi variam lectionem apposuit. — *Strothius* in editione a. 1782 codicis Gothani variam lectionem protulit. — *Kieslingius* primum haud paucas lectiones attulit e collatione codicis Schellershemensis a Rinckio instituta, quem librum a Florentino *v.* non diversum esse infra demonstrabimus. Deinde in Appendice edidit trium codicum Venetorum *l. m. o.* paucas lectiones, quas Iac. Morellius Venetus ad Harlesium transmiserat.

7) *Wordsworthius* in editione Theocriti omnibus fere codicibus Anglicanis usus est, *Bar^o. Burn. Bull. Can. Cant. Emm. Harl. Laud. Phil.* Attamen variam eorum lectionem potius delibavit quam integram exhibuit. Praeterea pauca quaedam e Sanctamandianis attulit.

8) Codicis Basileensis, qui maiorem partem Europae Moscheae tenet, collationem diligentem (cum septem editionibus) dedit *W. T. Streuber* in *Philologo* Schneidewini Vol. II. p. 378. — *G. Hermannus* in editione Bionis et Moschi e lectionibus in Iuntinam Lipsiensem a V. D. olim illatis siglo *Im.* usus partem protulit.

9) *Weissgerberus*, qui a. 1829 codices Parisinos *L. Q. Y.* contulerat, in programme lycei Rastadini a. 1848 (quod repetitum in *Curis Theocriteis* 1852) speciminis causa codicum *L. Y.* variam lectionem ad Theocr. xv, 1—32. protulit, aliquoties cum reliquis collationibus mirifice discrepantem, ubi vir plerumque diligentissimus eo peccasse videtur, quod e silentio collationis consensum cum vulgata lectione collegit.

De Anthologia Palatina et de collationibus codicum

Stobaei, quae in huius editionibus prostant, infra dicemus *).

§. 7. De siglis codicum.

Quum multi codices a pluribus collati sint, non leve incommodum in eo positum est, quod unusquisque posteriorum collatorum instituta priorum nihil curans suis siglis usus est, quo factum ut multi codices duobus, aliquot tribus diversis siglis utantur, unus adeo quatuor. Ita Vat. 6. Sanctamandi apud Gaisfordium est h., apud Zieglerum Vat. B., idem vero codex Florentinus apud Reiskium Med. 3. appellatur, apud Wartonum Laur. vel Laur. 37., apud Gaisfordium P., apud Zieglerum Medic.

A. Iacobsius, quum varias collectionum copias tum cognititas maiore diligentia quam solertia congereret, discrepantia eorundem codicum sigla intacta reliquit, ut haud raro pro lectione unius libri trium testimonia audiri videantur. Id vitium bene evitare studuit Gailius variam lectionem iam prius cognitam cum suis Parisinorum collationibus coniungens. Quum vero apud Gaisfordium codices Mediolanenses et Florentini cum aliis quibusdam maiuscularum ope indicentur, Romani minuscularum, Parisini cum Taurinensi numerorum Arabicorum, ipse maiusculas Parisinis suis vindicavit ne ordine quidem codicum Gaisfordiano servato (ut 1 = P., 2 = L., 3 = I.) et codicem 8. appellavit Taur., contra maiusculas Gaisfordii in minusculas mutavit (ut A = a.,

---

*) Aliam supellectilem criticam bucolicorum editioni olim I. A. G. Weigelii bibliopola Lipsiensis paraverat, quam in calce Gregorii Corinthii (a. 1811) p. 1070. his verbis descripsit: „Brevi sumtibus I. A. G. Weigelii prodibunt instructissimae editiones Bucolicorum Graecorum, curante Godofr. Hermanno, et Euripidis, curante Aug. Matthiae. Textus poetarum scholiaque iam collata sunt cum codicibus nondum excussis bibliothecarum Italicarum et Gallicarum. Scholiastarum apparatus augebitur scholiis ineditis etc.“ Wordsworthio, ut narrat p. xxxvii., de illis copiis quaerenti Weigelius filius rescripsit, se eas collationes etiamnunc penes se servare. Ego quum olim verbis bibliopolicis parum fidei habuissem, in confirmationem Wordsworthianam serius incidi, quam ut expediret tentare, num forte illas copias nancisci possem.

P = p.), minusculas Vaticanorum eodem ordine servato in numeros Arabicos (ut a = Vat. 1., h = Vat. 8.).

Mihi aliquando in mente fuit Gaisfordiana sigla adoptare, quippe quae reliquis notiora sint, iisque codices apud illum non commemoratos accommodare. Revocabat ab eo consilio maxime usitata codicum in Scholiorum collectionibus designatio, ubi quum pleraque e Sanctamandi copiis Vaticanis et Gailii Parisinis manaverint, codices Vaticani illius siglis utuntur, Parisini (praeter pauca illa, quae iam apud Gaisfordium extant) Gailianis.

Itaque Gailianam codicum designationem ita sequi institui, ut Vaticanis numeros Sanctamandianos redderem et pauca alia mutarem, quae parum commoda viderentur. Primum igitur cum Gailio codicum Mediolanensium, Florentinorum et unius Veneti literas maiusculas in minusculas mutavi. Eieci autem ex ea serie codices Anthologicos I. O. Y., deinde codicem M., qui ne Italicus quidem est, et Parmensem L.; contra tribus Venetis Morellii litteras l. m. o. tribui, ut nunc codices a — k. Mediolanenses sint, l — o. Veneti, p — z. Florentini. Deinde post tredecim Vaticanos Sanctamandi, quibus suos numeros Arabicos reliqui, primum Ottobonianum Sanctamandi, deinde codices reliquos Romanos a Dorvillio, Zieglero, in meum usum collatos continua numerorum serie addidi. Neapolitano libro quum Dorvillius siglum F. tribuisset, a Gailio retentum, reliquis Italicis item literas Graecas maiusculas dedi, quales a Latinis facile discerni possunt, et duobus a Dorvillio collatis, olim L. et S., et tribus, quorum varia lectio mihi primo suppetebat. Parisinis sigla Gailiana reliqui, nisi quod T. V. X., quibus Gailius versiones Latinas significavit, malui iis codicibus tribuere, qui apud illum siglis parum commodis A. et P. (diversis ab A. et P.) utuntur, et tertio, quem Gailius neglexit. Codicibus Hispanicis, Anglicanis, Germanicis reliqui fere sigla, quae ipsis collatoribus placuerant, neque leves, quas admisi, mutationes quenquam morabuntur.

Codices Anthologicos, qui ad Epigrammata et Moschi II. pertinent, ita a reliquis distinguendos censuimus, ut cuiusque siglo litteram A. praefigeremus. Eodem modo codices

Stobaei ad carmina etiam in libris bucolicis servata literis *St.* praepositis discrevimus.

Ut vero, sicubi opus esse videtur, variae eiusdem codicis collationes commode distinguantur, siglis apposui paragraphorum numeros, quibus de variis collationibus egi. Itaque numerus 1. copias Sanctamandianas indicat, 2. Dorvillianas, 3. Gailianas, 4. Zieglerianas, 5. Ameisianas measque, 6. reliquas; praeterea numero 7. usus sum ad librorum Stobaei collationes Gaisfordianas indicandas. Quod vero interest scire, a quo aliqua lectio Sanctamandiana tradita sit, deinde utrum in plenioribus collationibus reperta sit an in Sylloge Salvinii; addito numero 1. eas solas lectiones Sanctamandianas significavi, quae apud Wartonum extant neque in Sylloge, contra litera a. quae sunt in Sylloge, litera b. quas Gaisfordius tradidit, litera c. quas Wordsworthius. Quaedam exempla institutum nostrum magis illustrabunt.

p¹ = p. secundum collationem Sanctamandi apud Wartonum.

p^a — p. in Sylloge Salvinii.

p² — p. e collatione Dorvillii apud Gaisfordium.

p⁴ — p. teste Zieglero.

p⁵ — p. a Bethmanno mea gratia inspectus.

p⁶ — p. e collatione Laurentii apud Reiskium.

---

v¹ — v. e coll. Salvinii in copiis Sctam. ap. Wart.

v^a — v. in Sylloge Salvinii ibid.

v² — v. e coll. Dorv. ap. Gaisf.

v⁶ — v. e coll. Rinckii ap. Kiessl.

9¹ — 9. e coll. Sctam. ap. Wart.

9^b — 9. e coll. Sctam. ap. Gaisf.

9² — 9. e coll. Dorv. ap. Gaisf.

9⁴ — 9. ap. Ziegl.

9⁵ — 9. e coll. Freiburgeri in meum usum instituta.

N³ — N. e coll. Gailii.

N⁶ — N. e coll. Ruhnkenii ap. Valcken.

- P^b. — P. e coll. Setam. ap. Gaisf.
 P^c. — P. e coll. Setam. ap. Wordsw.
 P². — P. e coll. Dorv. ap. Gaisf.
 P³. — P. e coll. Gailii.
 P⁵. — P. e coll. Duebneri in Ameisii meumve usum
 instituta.

StV². — Stobaei cod. Vind. e coll. Dorv. ap. Gaisf.

StV⁵. — idem e coll. Kopitari inter copias Ameisianas.

StV⁷. — idem e coll. Gaisfordii post Eclogas.

Paucissima sunt, ubi hoc nostrum institutum variarum lectionum auctores ambiguos relinquere possit, ut quod Harl.^b et Casaubonianam et Wartonianam et Wordsworthianam eius codicis collationem indicaret. Ibi vero numeris appositis abstinentes disertis verbis utemur.

§. 8. Catalogus Codicum Manuscriptorum.

Codices, quos enumerare placuit, quatuor generum sunt. Primum *Theocritei*, quorum pars etiam Bionea et Moschea tenet, sed ea aut poëtae nomine carentia aut Theocrito adscripta. Unus codex cognitus est, Mutinensis recens, in quo idyllia Moschi nomine ornata continuo post Theocritum leguntur. In pluribus codicibus miscellaneis Theocritea simul et Moschea (sub nomine Moschi) non in unum corpus coniuncta extant, sed alienis operibus intercedentibus, ut s. 9. F. N. In his voluminibus rectius bini codices distinguuntur, alter Theocriteus, alter Moscheus, casu coniuncti. — Deinde codices *Moschei*, pauci numero, quorum alteri tria quatuorve idyllia tenent, alii solam Europen. — Tertium genus codices *Anthologicos* comprehendit, quo praeter Anthologiam Palatinam et Planudeae libros aliosque, quos excerpta ex Anthologia continere apparet, etiam eos retulimus, qui solum Moschi *Ἔρωτα δραπέτην* habent neque cum aliis bucolicis neque cum epigrammatis iunctum; lectionum enim comparatio etiam hic id carmen ex Anthologia manasse arguit. Ceterum codices Anthologici ad Epigrammata Theocriti et Moschi, ad Mosch. II. et Inc. II, 1—4. pertinent. — Postremo codices *Stobaei* enumerandos censuimus, qui non solum quosdam

Theocriti locos et quinque versus e Mosch. II. cum utilissimis lectionibus, sed etiam solus plerasque minores Bionis et Moschi reliquias servavit.

Enumeravimus autem omnes eorum generum codices, quicumque aut toti aut partim collati sunt. Addidimus quosdam nondum collatos, de quibus traditum est, quae idyllia quoque ordine teneant. Horum numerum e variis bibliothecarum catalogis, qui mihi non praesto fuerunt, augeri posse credo. In describendis codicibus, quantum fieri poterat, haec indicavi: a) varia sigla, quibus apud priores designantur; b) bibliothecam, in qua asservantur, et numerum, quo inscripti sunt; c) materiam, in qua exarati (nam etiam haec facit ad iudicium de auctoritate libri, quum bombycini prae ceteris boni esse soleant, membranacei vero pessimi); d) aetatem; e) quae carmina contineant quoque ordine, quo in loco addita verba *sec. coll.* indicant, e sola varia lectione prolata colligi, quae idyllia in codice sint, de ordine autem non constare; f) qui contulerint et quas partes, quatenus id non ex ipsis siglis primo loco positis satis apparet, qua in re hoc tenendum est, collationes Sanctamandianas (quantum quidem constat) paucis exceptis, quae accurate indicata sunt, deinde Gailianas et Zieglerianas ad sola idyllia vulgo Theocrito adscripta pertinere, i. e. praeter nostra Theocritea Inc. II—V. VII. IX. Praeterea, quum plerique libri bucolici cum aliis scriptoribus uno volumine comprehendantur, in optimis codicibus adnotavimus, siquidem id traditum reperimus, quibuscum coniuncti essent, item in aliis quibusdam, ubi ex ea re de cognatione codicum aliquid colligi posse videretur. Alia cur in quorundam librorum descriptionibus addiderimus, facile apparebit. Omisimus autem, quae de codicum scholiis et glossis tradita sunt, quum de his alio loco agendum sit.

Descriptiones codicum a Wartono, Gaisfordio, Gailio, Wordsworthio, plerisque aliis exhibitae multa relinquunt quae desideres. Zieglerus hoc officio in codicibus a se collatis diligentius functus est; praeterea utilem operam praestitit indicando, quae carmina et quo ordine in plerisque aliis codicibus Mediolanensibus, Florentinis, Romanis le-

gantur. Id vero ipsum, quum plurimum faciat ad iudicium de familiis codicum ferendum, neque Dorvillius adnotaverunt neque Wartonus; nam Sanctamandus ne hoc quidem neglexisse videtur, ut intelligitur ex accurata codicis *M.* descriptione a Gaisfordio tradita.

Nos praeter editorum descriptiones et ea, quae Weissgerberus de Parisinis *L. Q. Y.* diligenter tradidit, primum variis bibliothecarum catalogis usi sumus, maxime optimo illo Bandiniano codicum Graecorum bibliothecae Laurentianae et Catalogo codicum manuscriptorum Graecorum bibliothecae Regiae Parisinae a. 1739—1744 (opera Aniceti Mellot). Deinde Bethmannus mihi codices a se inspectos accuratissime descripsit, Freiburgerus Romanos *9. 11. 16.*, Ios. Muellerus partem Mediolanensium, Duebnerus Parisinos *D. L.*, reliquorum ordine indicato, de quo fere non constabat, postremo Wuestemannus codicem Gothanum.

In quibus codicibus plures partes e variis familiis congestae certius discerni possunt, eas partes maiusculis Latinis additis distinximus, ut *D^A. D^B.*

A. Codices Theocritel.

Mediolanenses.

a.] = *A.* Dorv. = *Mediol.* 2. Ziegl. — Ambr. nr. 32. bombyc. (chart. Muell.) sec. XIII. *Theocr.* I—III. *V. IV. VI—XVIII.* (I—XVIII. Muell.)

b.] = *B.* Dorv. — Ambros. nr. 22. sec. XIV. (?) teste Muellero (recentior Dorv.). Insunt secundum duplicem indicem a Muellero exscriptum fol. 52—57^b. *Theocr.* VII—X, 21. (—x, 19. Zieglero teste), fol. 58. *Inc. IV.*, tum fol. 61—74. *Inc. IV.* Σὺριγξ. *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν. Γένος Θεοκρίτου* et *περὶ ἐύρέσεως τῶν βουκολικῶν.* *Theocr.* I—VI. Apud Gaisfordium praeterea varia lectio ad *Inc. v.*, 1—16. comparet, quod carmen ante Syringem extare videtur.

c.] = *C.* Dorv. = *Mediol.* 3. Ziegl. — Ambr. nr. 75. membr. sec. XV. — (c^A) *Theocr.* Ἐπιγρ. XIX. XXI. *Inc. VII.*, deinde post duo vacua folia ab alia manu (c^B) *Theocr.* I—III. *V. IV. VI. VIII.* (c^C) IX—XIII. XI. iterum. XIV—XVI*).

*) Ita teste Muellero, 1—xvi. vulgari ordine Zieglero referente.

Inc. IX. VIII. Theocr. XVII. Inc. I. Theocr. XX. XVIII. Inc. II. III. Bion. I. Inc. V. VI. Σὺργιγξ. cum commentariis. Holobolus in Πέλεκυν. Τοῦ αὐτοῦ Σιμμίον Ῥοδίου Ῥόον. (c^b.) *Theocr. XXII. XXIII. Mosch. I. (c^k.) Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Inc. XIX.*, tum Hesiodus. Zieglerus sola *Theocr. XIX. XXI. Inc. VII.* contulit.

d.] = D. Dorv. — Ambros. nr. 89. chart. sec. XVI. (240 annorum Dorv.) Theocr. I—XV.

e.] = E. Dorv. — Ambros. nr. 115. chart. sec. XVI. Theocr. I—XVI. XVIII. XXII. XXIII. (1—8. sec. coll.) Inc. I. Theocr. XVII. Apud Gaisfordium praeterea variae lectiones ex hoc libro ad *Inc. II, 1—11.* allatae.

g.] = G. Dorv. — Ambros. nr. 69*.) Continet sec. coll. *Theocr. I—XVIII.* et *Inc. IV.*

h.] = H. Dorv. — Recens auctore Dorvillio, qui nihil praeterea adnotavit. Videtur autem hic liber Ambros. nr. 111. esse, Muellero teste sec. XVI. et Theocr. I—XVIII. continens, ut h. sec. coll.

k.] = K. Dorv. = Mediol. 1. Ziegl. — Ambros. nr. 222. bombyc. sec. XIII. Theocr. I. VII. III—VI. VIII—XIII. II. XIV. XV. XVII. XVI. XXIII. Ἐπιγρ.**.) — In meum usum Ios. Muellerus contulit *Theocr. IV.*

Praeterea Zieglerus hos Ambrosianos commemorat: nr. 7. *Theocr. I. VII. IX.*, nr. 529. *Theocr. I. VI. VII. V. III. IV. VIII. X. IX. XII. XIII. XI. XIV. II.* De nr. 24. vid. not.*).

*) Ita secundum Codd. Dorv. p. 71., quum apud Gaisfordium siglum G. codicem nr. 24. significare tradatur. At nr. 24. teste Zieglero complectitur *Theocr. I. II. V. IV. VII. VIII. X. IX. XI—XIII. XV—XVII.*, quum e cod. G. apud Gaisf. variae lectiones etiam ad *Theocr. VI. XIV. XVIII.* et *Inc. IV.* allatae sint, ad *Theocr. III.* sane nullae, casu opinor, ut paucissimae ad *I. II.* Codicis Mediol. nr. 24. inter copias Dorvillianas collatio extat a reliquis, quae eidem exemplari adscriptae sunt, separata, vid. Codd. Dorv. p. 71. Ea Gaisfordius non videtur usus esse.

**) Hoc volumine continentur ante Theocritum Euripidis Phoenissarum pars, Aeschylus Persae, Aristophanis Plutus, Nubes et Rauae, Lycophron, Hesiodi Scutum, Pindari hymni XII, Hesiodi O. et D., Oppiani Hal., Dionysius Per., post Theocritum vero Simmiae Ala et Securis, fragmenta quaedam et excerpta.

Veneti.

l.] = *Marc. A.* Morell. — Marcian. nr. 480., Bessarionis iussu a Ioanne Rhoso Cretensi scriptus. *Theocr. I—XVIII.*

m.] = *Marc. B.* Morell. — Marcian. nr. 466., olim Bessarionis. *Theocr. I—IX.*

o.] = *Marc. C.* Morell. — Marcian. e bibl. coenobii SS. Ioannis et Pauli. *Theocr. I—VIII.*

Florentini.

p.] = *P. Dorv.* = *Laur. Sctam.* = *Med. 3. Reisk.* = *Medic. Ziegl.* — Laurent. Plut. xxxii. nr. 37. bombyc. sec. XIII. iudicibus Dorvillio et Zieglero, sec. XIV. auctore Bandinio. Hoc referente et accuratius etiam Bethmanno insunt haec: fol. 1^a. *Σῦριγξ.*, 1^b. *Theocr. XX, 1—18.* reliqua paginae parte vacua*), fol. 2^a. fragmentum quoddam medicum a diversa manu, fol. 2^b. 3^a. vacua, fol. 3^b. 4^a.^b. *Theocr. XVII.* ultimae paginae dimidia parte vacua; tum fol. 5^a. seqq. *Theocr. I. V. VI. IV. VII. III. VIII—XIII. XV. XIV. II. Inc. I. Theocr. XVI.* Sequitur Pindarus. Prima illa, Syrius et Theocr. xx. xvii., Bethmanno iudice fortasse eiusdem manus sunt, cuius reliqua bucolica et Pindarus: attamen in Theocr. xx. xvii. paginae binas columnas habent, non item in reliquo codice. Praeterea ornatius quinti folii initium et eiusdem inscriptio *Θεοκρίτου Βουκολικά* arguunt hoc verum codicis initium esse, prima vero quatuor folia postea praefixa. — Zieglerus Theocr. xx. conferre neglexit. Quasdam codicis lectiones Salvinius in Sylloge ap. Wart. protulit. Paucos primi idyllii versus me rogante Bethmannus inspexit.

q.] = *Q. Dorv.* — Laurent. Pl. xxxii. nr. 52. chart. sec. XIV. Pindarum excipiunt *Theocr. I. V. VI. II. III. IV. VII—XIII. XV. XIV. Πτερόγιον.* Contulit Dorvillius Theocr. i. v. vi.

r.] = *R. Dorv.* = *Laur. 43. Sctam.* = *Medic. 43. Ziegl.* — Laur. Pl. xxxii. nr. 43. chart. sec. xv. *Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Σῦριγξ. Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.* Collatio Sancta-

*) Nisi quod possessor hic nomen suum inscripsit:

βίβλιον Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Σιδηροκεφάλου καὶ τῶν φίλων.

mandi latet; quasdam tamen lectiones Salvinus in Sylloge enotavit, et aliae intelliguntur e lemmatis glossarum Laurentianarum, quae ex hoc libro depromptae sunt. Dorvillius contulit Theocr. I. et quae post Theocr. XVIII. leguntur, Zieglerus solum Inc. v., aliquot praeterea lectionibus ad Inc. v. et carmen εἰς v. ⁿA. excerptis.

s^A.] = S. Dorv. = *Med. 4.* Reisk. = *Medic. 16.* Ziegl. — Laurent. Pl. XXXII. nr. 16. bombyc. (chart. Band.) sec. XIII. secundum Dorvillium, Bandinium, Zieglerum, contra sec. XIV. vel potius XV. iudice Bethmanno. Nonnum excipiunt *Theocr. I—III. V. VI. IV.*) VII—XIV. Inc. I.*, deinde post duas fere paginas vacuas *Theocr. XV—XVIII.*, cui subscriptum Θεοφύλακτος. Sequuntur Apollonius Rh., Hesiodus, Oppianus, tum (s^B.) *Mosch. I. II. Inc. VIII.* prima duo Moschi nomine inscripta, postremo Nicandri Theriaca. Ita descripsit Bandinius et accuratius Bethmannus. — Zieglerus excussit Theocr. XVI. XVII. XVIII. et e reliquis Theocriteis aliquot lectiones excerptis; de uno loco Bethmannus mihi respondit.

t.] = T. Dorv. = *Laur. 46.* Setam. — Laurent. Pl. XXXII. nr. 46. chart. sec. XV., olim Angeli Politiani. *Theocr. I—XVIII. Σὺθιγξ. Βωμός.* Collatio Sanctamandi latet; pauca Salvinus in Syll. excerptis, item Dorvillius, hic potissimum ad Id. XVIII.

v.] = V. Dorv. = *Ben. V. i. e.* vetustior Setam. = *Schell. ap. Kiessl.**)* — Codex olim Monasterii Benedicti-

*) Ita consentientes Zieglerus et Bethmannus; minus recte Bandinius hunc ordinem tradit: I—III. v—VII. IV. etc.

**) Codicem Schellershemianum a Benedictino illo non diversum esse, quanquam nemodum indicavit, tamen certissimum est. Illum Kiesslingius p. VIII. auctore Creuzero tradit Florentinum esse, bombycinum sec. XIV. et praeter Theocriti Id. I—XIV. continere Hesiodum, Dionysium Per., fragmenta LXX. interpretum, grammaticas diatribas; similiter Matthiae ad Arat. p. VIII. et Bernhardy ad Dion. Per. p. XXXIII. Duorum vero Benedictinorum codicum alter (de altero vide proxima) a Montfaucono Bibl. bibl. p. 416. bombycinus sec. XIV. dicitur et cum Theocrito Hesiodum, Dionysium Per., Excerpta quaedam e Sacra Scriptura et Prosodiam continens; Theocriti Id. I—XIV. in fuisse per Salvinium et Dorvillii collationem constat. Eundem Beth-

norum B. Mariae Virginis sive Abbatiae A. C. 12., postea baronis de Schellersheim, bombyc. sec. XIV. *Theocr. I—XIV.* In collatione Salvinii e copiis Sanctamandianis apud Wartonum Id. II. III. praetermissa sunt, non item in Sylloge. In Germaniam delatum contulit Rinckius, unde Kiesslingius aliquot lectiones protulit.

w.] = W. Dorv. = *Ben. R.* i. e. recentior Setam. — Codex olim eiusdem monasterii A. C. 4., nunc teste Bethmanno Laurentianus inter codices Badae Florentinae nr. 2823., bombyc. sec. Montf., chart. Bethm., sec. XIV. auctoribus Montf. et Dorv., sec. XIV. vel XV. iudice Bethmanno. Eodem referente insunt post Hesiodum: *Theocr. I. V. VI. IV. VII. III. VIII—XIII. II. XIV—XVI. Inc. IX. VIII. Theocr. XVII. Inc. I, 1—15.* Collatio Salvinii ap. Wartonum Id. II. III., non item eiusdem Sylloge. Paucos versus primi idyllii Bethmannus inspexit.

x.] = X. Dorv. — Cod. bibl. S. Marci sec. XV. *Theocr. I—XVIII.* sec. coll.

z.] = Z. Dorv. — Laurent. Pl. XXXI. nr. 18. membran. sec. XV. exeuntis Band., recentissimus Dorv. *Theocr. I. V. VI. IV.* teste Baud. (male Ziegl. eidem tribuit Id. I. II. III. IX.) Idyllii IV. ap. Gaisf. nulla collatio.

Praeterea a Bandinio hi codices Laurentiani commemorantur: Pl. XXXI. nr. 5. chart. sec. XIV. *Theocr. I—XIII.*; nr. 25. sec. XVI. *Theocr. I—IX.*; Pl. LXXXVI. nr. 25. chart. sec. XV. *Theocr. I. II. V, 1—38.*, Pl. XCI. nr. 9. membran.

---

mannus studiosè quaerendo inter Badae libros detegere non potuit, quum ibidem alterum codicem Theocriteum inveniret. Accedit insignis lectionum e Ben. et Schell. enotatarum consensus. Speciminis causa has apponimus ex utroque allatas: VII, 6. βούρριναν, 20. μειδιόοντι, 24. κορυθαλίδες, 42. γελάσας, 60. ὀρνίθων, 69. αὐταῖσι et ἐρείσθων, 84. ἐξέπνοσας, 93. ὅτι γ' αἶδεν, 96. ἐρῶ, 120. ὑπορρεῖ, 128. ἤμεν, 147. παρνάσιον, 151. ἐβαλλεν, XI, [20.] ἀρὸς ἀώρον, 23. τεοῦ, 24. ἔμοι, 30. θάιτρον, 36. ὀπώρα, 40. ποθ' ἐμὲ, 41. ὀρεχθεῖν corr. in ἐρεχθεῖν, 59. ᾧς κεν ἰδῶ. Plures essent eius generis, si de Schell. saepius constaret. Si qua discrepant, ea facile errori vel negligentiae sive collatorum sive editorum tribui possunt; neque enim rarius lectiones a Wartonio et Gaisfordio ex eodem Benedictino prolatae inter se differunt.

anni 1460. Theocr. I—III. v. IV. VI—VIII.; deinde a Zieglerero nr. 35. Theocr. I. v. VI. IV. VII. III. VIII. X—XIII. XV. XIV. II. Inc. I. — Reiskii Med. 1. et = 2. qui sint e Laurentianis, certo iudicari nequit.

Romani.

1.] = *Vat. 1.* Setam. = *a.* Dorv. — Vatic. nr. 50. chart. sec. XIV. *Theocr. I. II, 49—VI.*

2.] = *Vat. 2.* Setam. = Vatic. nr. 95. Quae Theocritea contineat, non apparet; scholia inde afferuntur ad Id. I—IX.

3.] = *Vat. 3.* Setam. = *c.* Dorv. — Vatic. nr. 38. sec. XIV. Insunt p. 148. seqq. (3^a) *Theocr. I. V. IV. VII. III. VIII—XIII.* (ita Ziegl., sed Id. VI. non deesse docent collatio Dorv. et scholia eo pertinentia, nec dubium quin post Id. v. legatur); deinde p. 286. seqq. ab alia manu (3^b) *Theocr. II. XIV. XVI. Ἐρατοσθένους ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἄϊταν.*

4.] = *Vat. 4.* Setam. — Vatic. nr. 1825. chart. sec. XIV., qui fol. 113—161. iusto foliorum ordine*) restituto haec bucolica tenet: *Theocr. II, 13—VI, 38.* (deficientibus v, 15—79. 106—135.) *VII, 16—XVIII. Σῦριγξ.* Contulerunt in meum usum Freiburgerus Id. XI. XV., Bethmannus Id. XVIII.

5.] = *Vat. 5.* Setam. = *e.* Dorv. = *Vat. F.* Ziegl. — Vatic. nr. 42. bombyc. sec. XIV. *Theocr. I—XVIII. Ἐρατοσθένους ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἄϊταν.* Zieglerus contulit Id. XVIII., Freiburgerus in meum usum Id. I. VIII. XVII, 1—64. XVIII.

6.] = *Vat. 6.* Setam. = *Vat. ap.* Gaisf. ad Theocr. XXII. XXIII, 1—8. e coll. Setam. = *h.* Dorv. = *Vat. B.* Ziegl. — Vatic. nr. 913. bombyc. sec. XIII. auctore Zieglerero, sec. XII. Dorvillio. *Theocr. I—XV. XVIII. Inc. I. The-*

*) Nunc hic ordo: fol. 113. VII, 16—44., f. 114. IV, 54—v, 14., f. 115. v, 80—105., f. 116. 117. v, 136—VI, 38., f. 118—125. II, 13—IV, 53., f. 126—161. VII, 45—XVIII. Σῦριγξ. — Eiusdem voluminis pars extrema fol. 218—232. habet Theocr. I. v. VI. IV. VII. III. a Sanctamando eadem codicis Vat. 4. appellatione comprehensa, qui ea de causa idyllia III—VII. in codice bis inesse dicit ap. Wart. Vol. I. p. LXIX. Eam vero partem potius ad cod. 23. pertinere infra apparebit.

ocr. XXII. XXIII, 1—8. In Wartoniana Vaticanorum farragine huius solius varietas extat ad Theocr. XXII. XXIII, 1—8. Ad eadem Gaisfordius collatione Sanctamandi tacite usus est. Mihi Freiburgerus contulit Theocr. XII. et Inc. I.

7.] = *Vat. 7. Sctam.* = *g. Dorv.* — *Vatic. nr. 39. sec. XIII. Theocr. I, 104 [106] — VIII**).

8.] = *Vat. 8. Sctam.* = *b. Dorv.* = *Vat. D. Ziegl.* — *Vatic. nr. 40. bombyc. sec. XII. (Ziegl.), sec. XI. (Dorv.) Theocr. V, 62 — VIII.*

9^a.] = *Vat. 9. Sctam.* = *Vat. ap. Gaisf. ad Theocr. XX. Inc. IX. e coll. Sctam.* = *m. Dorv.* = *Vat. A. Ziegl.* — *Vatic. nr. 915. bombyc. sec. XII. (Ziegl.), sec. XI. (Dorv.) Praeter multa alia Homeri, Hesiodi, Pindari, Theognidis, Dionysii Per., Musaei etc. insunt iusto foliorum ordine**)* restituto *Theocr. II, 5—III, 6. V, 59—XIII, 65. [68.] XV, 71—XVII. XX. Inc. IX.*, praeterea prorsus ab illis separata fol. 35. 36. (9^b) *Μόσχου Εὐρώπη*, fol. 22. *Σῦριγγ* et teste Sanctamando *Βωμός* et *Πέλεκυς* nescio ubi. In farragine lectionum Vaticanarum apud Wartonum ad Theocr. XX. Inc. IX. huius solius lectio reperitur. Ad eadem carmina Gaisfordius codicis collatione Sanctamandiana tacite usus est.

*) Apud Wartonum p. iv. et inde Wordsw. p. xxxvi. errore quodam, vix ipsius Sanctamandi, praecedentis codicis nr. 913. descriptio ad hunc aberravit. Gaisfordianus index codicum, quibus Sanctamandus ad Scholia usus sit, codici *Vat. 7.* numerum 37. tribuit, Dorvillius secundum *Codd. Dorv. p. 67.* et *Gaisf. codici suo g.* numerum 139., utrumque, nisi vehementer fallor, sphalmate. Nam de Vaticanae codicibus Theocriteis nr. 37. vel 139. nihil praeterea innotuit; contra nr. 39., quo numero *Vat. 7.* in indice Sanctamandiano utitur, etiam a Zieglero commemoratur, cuius descriptio, quid codex contineat (quam supra exhibuimus), cum Dorvilliana codicis *g.* collatione optime conspirat.

**) Nunc hic ordo turbatissimus: fol. 217. *Inc. IX, 262—fin.*, deinceps in eadem pagina *Batrachomyomachia* incipiente, fol. 229. *xv, 71—xvi, 68.*, f. 230. *xI, 55 [57] — XIII, 65. [68.]*, f. 240. *II, 5—III, 6.*, f. 241. *v, 59—VII, 8.*, f. 242. *Inc. IX, 96—261.*, f. 243—245. *VII, 9—xI, 54. [56.]*, f. 246. *xx, 152—fin.* *Inc. IX, 1—95.*, f. 247. 248. *xvi, 69—fin. xvII, xx, 1—151.* In fol. 218—228. et fol. 231—239. aliena leguntur.

Mihi Freiburgerus speciminis loco accuratissime contulit Id. II, 5—40.

10.] = *Vat. 10.* Setam. = *f. Dorv.* — *Vatic. nr. 1363.* sec. XIV. e libris F. Ursini. *Theocr. I—III. V. IV. VI—XIV.*, praeterea teste Sanctamando *Inc. I.* (cuius nulla collatio apud Gaisf.) et *Σὺριγξ*.

11.] = *Vat. 11.* Setam. = *Vat. ap. Gaisf. ad Inc. II—VI.* e coll. Setam. = *Vat. C. Ziegl.* — *Vatic. nr. 1311. chart. sec. xv.* ex libris Ursini. — (11^A) *Theocr. I—XV. XVIII. Inc. I. Theocr. XXII. XXIII, 1—8.*, tum (11^B) *Theocr. XVI. Inc. IX. VIII, 1—13. I. 35—fm. Theocr. XX, 1—44. 92—185. XVIII, 52—59. Inc. II. III. Mosch. II. Inc. IV. Bion. I. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν. Inc. V. VI.* (11^C) *Theocr. XIX, 1—87. [85.]*, postremo *Σὺριγξ* in nova pagina, antecedentis parte vacua relicta. Omnia eiusdem manus; lacunae neque foliis perditis natae neque ullo indicio significatae. Apud Wartonum in farragine Vaticana huius codicis lectio tradita est ad Inc. II—V. et carmen *εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν*. Gaisfordius ad Inc. II—VI. collatione Sanctamandiana tacite usus est. Mihi Freiburgerus contulit *Bion. I. Mosch. II. Inc. I.* (e posteriore codicis parte). VI. et VIII, 1—13.

12.] = *Vat. 12.* Setam. = *k. Dorv.* — *Vatic. nr. 44.* sec. XIV. *Theocr. I—XVIII, 43. Ἐρατοσθένους ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἀἴταν.*

13.] = *Vat. 13.* Setam. — *Vatic. nr. 43. Theocr. I—VIII.*

14.] = *Ott.* Setam. apud Wart. et Gaisf. — *Ottobon. nr. 280.* (in Vaticana.) *Theocr. I—XVIII.*

15.] = *d. Dorv.* — *Vatic. nr. 1371. chart. sec. xv. Theocr. I—VIII.*

16.] = *i. Dorv.* — *Urbinas nr. 140.* (in Vaticana), *chart. sec. XI.* (Dorv.), sec. XII. vel XIII. (Freib.), sec. XIII. vel XIV. (Bethm.) *Theocr. I—XIV. Inc. I. Theocr. XV—XVIII.* In meum usum Freiburgerus contulit *Theocr. I. XII. Inc. I.*

17.] = *l. Dorv.* — *Vatic. nr. 53. sec. xv. Theocr. I—VIII.*

18.] = *Vat. E. Ziegl.* — *Vatic. nr. 1379. chart. sec. XIV. Inc. IX. VIII. Theocr. XX. Inc. II. III. Bion. I. Inc. V. VI. I.* Inest praeterea Freiburgero referente Dosiadis *Βω-*

μος, nescio quo loco. — Mihi Freiburgerus contulit Bion. i. Inc. i. vi. viii.

19.] *Vat. G.* Ziegl. — *Vatic.* nr. 1380. chart. sec. xv. e libris Ursini. *Theocr. I—XVIII.* Contulit Zieglerus Id. xviii.

20.] = *Palat. Ziegl.* — *Palat.* nr. 330. (in Vaticana), chart. sec. xiv. *Theocr. I—XIII.* Zieglerus haud paucas lectiones excerpfit.

21.] *Palat.* nr. 190. (in Vaticana) membran. *Theocr. I. II, 1—51.* (reliqua leguntur post vii, 51.) *III—IX.* Zieglerus pauca excerpfit; mihi Freiburgerus contulit Id. i. iii. viii. ix.

22.] = *Reg. Ziegl.* — *Reg.* nr. 151. (in Vaticana) chart. *Theocr. I—VIII.* Zieglerus pauca excerpfit.

23.] *Vatic.* nr. 1825. B. et 1824. chart. sec. xiv. Theocritea, quae in extremo codice nr. 1825. leguntur (vid. supr. p. xxxii. not. *), olim cum iis, quae sunt in prima parte codicis nr. 1824., unum corpus effecerunt, arguente etiam antiqua signatura, quae est in infimis paginis neque conspirat cum recentiore, quae est in summis. Is igitur codex nunc continet: *Γένος Θεοκρίτου. Theocr. I. V. VI. IV. VII. III.* (usque ad iii, 50. in nr. 1825.) *VIII—XIII. II, 1—4. 50—fin. XIV. XV, 1—34. 80—126. XVI, 23—fin. Inc. IX, 1—6. 105—fin. Inc. VIII, 1—13. Inc. I, 35—fin. Theocr. XX, 92—185. Mosch. II, 18—fin. Inc. IV. Bion. I. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνίην. Inc. V, 1—53.* Omnes lacunae foliorum iactura natae, quae partim ante antiquam illam signaturam inscriptam facta est, partim post*). Ante haec bucolica in nr.

*) Antiqua illa signatura huiusmodi est: a¹. a². etc., b¹. b². etc. Foliorum complexus litteris a. b. c. etc. signati partim novem folia habent, partim octo vel septem; singula folia 46 fere versus tenent; in nr. 1825. sunt a^{1—9}. et b^{1—6}, in nr. 1824. b^{6—9}. seqq. Inde ab e¹ haec folia supersunt: e^{2. 3. 6. 7. 8.} f^{1. 2. 3. 5. 6.} g^{3. 4. 5. 6.} Apparet igitur post signaturam factam excidisse e¹. (*Theocr.* xv, 127—xvi, 23 = 45 Vs.), e^{4. 5.} (*Inc.* ix, 7—101.), f¹. (*Theocr.* xx, 1—44.), f⁷. g^{1. 2}. (*Theocr.* xviii, 52—59. *Inc.* ii. iii. *Mosch.* ii, 1—17 = 137 Vs.), g⁷. (*Inc.* v, 51—fin. vi. = 40. Vs.) Quibus restitutis codex eadem teneret inde a *Theocr.* xvi., quae 11^b, quam codicis partem ex illo manasse certissimum est, ut suo loco demonstrabo.

1825. est Hesiodus ab eadem manu, sequitur in nr. 1824. Euripides ab alia manu. — Contulerunt mea causa Freiburgerus Theocr. III. et quae inde ab Theocr. XVI. restant, Lorentzenius Theocr. II. XIV., Bethmannus Theocr. XV.

24.] Reg. nr. 92. (in Vaticana). *Theocr. I. II, 1—51.* (reliqua post VII, 51.) III—IX. Contulit Freiburgerus Id. III

25.] Reg. nr. 152. (in Vaticana), membr. sec. XV., olim Is. Vossii. *Theocr. I. II. III. V. IV. VI. VII. VIII.* Contulerunt Id. III. Bethmannus et Freiburgerus.

26.] Cod. bibl. Casanatensis supra Minervam G. 4. 16. chart. a. 1415 scriptus. *Theocr. I—VIII.* Bethmannus mihi Id. I. contulit.

Praeterea Zieglerus hos codices Theocriteos Vaticanae commemorat: nr. 16. Theocr. I—V, 76., nr. 62. Theocr. I—VIII., Palat. nr. 131. Theocr. I—III. V., Palat. nr. 156. Theocr. I—IV.

Reliqui Italici.

Γ.] = Γ. Dorv. — Neapoli in bibl. S. Ioannis Carbonarii. sec. XIV. *Theocr. I—X.* sec. coll.

Δ.] = δ. Dorv. — Taurini in bibl. Reg. XLVI. 6. v. 26. chart. sec. XV. *Theocr. I—III. VIII—XIII. IV—VII. XIV. XVI. XXIII. Ἐπιγράμματα.* (vid. Pasin. Catal. bibl. Taur. Vol. I. p. 152.) Ad Epigrammata apud Gaisf. nulla varia lectio.

Θ.] = λ. Dorv. — Parmensis recentior multum. *Theocr. I—XVIII. XXIII. Ἐπιγράμματα* sec. coll., incertum quo ordine.

II.] Pistorii in bibl. Sapientiae B. 34. membran. sec. XIV., olim Sozomeni Pistoriensis. *Theocr. I—VIII.* post Hesiodum. Paucissima excerpit Pilencius; Id. II. contulit Bethmannus.

Σ.] Senae in bibl. publ. I. IX. 3. membr. sec. XV. Post Hesiodum *Theocr. I—III. V. IV. VI—VIII.* Pro specimine Id. I, 1—29. II, 1—50. contulit Bethmannus.

Φ.] Perusiae in bibl. publ. nr. 15608. sive 257. bombyc. sec. XIV. *Theocr. I—III. VIII—XIII. IV—VII. XIV. XVI. XXIII. Ἐπιγράμματα. Πτέρυγες.* Bethmannus contulit Id. I. II. III. VIII. IX.

Praeterea Bethmannus descripsit mihi hos codices Mutinae in bibl. Estensi asservatos: nr. 146. sive II. E. 13. chart. a Georgio Valla Placentino scriptus. Theocr. I—III. v. IV. VI—VIII. X. IX. XI—XVIII. Inc. I., deinde sub Moschi nomine Mosch. I. II. Inc. VIII., postremo *Θεοκρίτου γένος*. — nr. 34. sive III. C. 20. chart. sec. XIII. vel XIV. Theocr. I—VIII. cum largissima scholiorum copia. — nr. 99. sive III. A. 20. chart. sec. XV. Theocr. II, 11—XV. VII, 101 [102]—fin. Num ultima bis legantur an suo loco omisa sint, non apparet.

Parisini.

A.] = A. Gail. — Reg. *) nr. 2596. bombyc. sec. XV. (a. 1447. Catal.) — (A^A) *Theocr. XV—XVIII.*, in cuius fine *τέλος*, deinde novo initio facto (A^B) *Theocr. I.* In Ameisii usum Duebnerus percurrit.

B.] = B. Gail. = 6. Dorv. — Reg. nr. 2721. (olim Colbert. nr. 1193.) chart. sec. XVI. (sec. XV. Catal.) *Theocr. I—III. VIII—XIII. IV—VII. XIV. XVI. XXIII. Ἐπιγράμματα. Πτέρυγες.*

C.] = C. Gail. — Reg. nr. 2722. chart. sec. XVI. (sec. XV. Catal.) *Theocr. I. V. VI. IV. VII. III. VIII—XIII. XV. XIV. II.* Huius extrema pars teste Catalogo desideratur, neque a Gailio post vs. 109. quidquam varietatis enotatum.

D.] = D. Gail. = 4. Dorv. — Reg. nr. 2726. (olim nr. 2794.) chart. sec. XIV. Gailio auctore et Duebnero pro certissimo affirmante (sec. XVI. Catal.), olim Ios. Scaligeri **). — D^A) *Theocr. I—III. VIII—XIII. IV—VII. XIV. XVI. XXIII. Ἐπιγράμματα. Πτέρυγες;* deinde eadem manu, sed cum aliquo novae partis incipientis indicio ***)

*) Retinui Regionum appellationem, quanquam hodie rectius Imperiales dicuntur.

***) Scaliger hoc epigramma inscripsit:

Βάρβαρος οὐ πέλομαι, ἀλλ' οὐδέ τε εὐχόμεαι εἶναι,
οὐδὲ πρὸς Ἑλλήνων ψεύδεα μῦθος ἄγει.
Εἰμί Κλιμακοφόρων θεῖον γένος, ἕρνος Ἄρηος,
Φοῖβον ὄλον κατέχων στήθεσι, παίγμα Τύχης.

****) Crux, reliquorum idylliorum extremae voci addita, post *Πτέρυγας*, Id. xv. et Inc. I. sub ultimo versu medio reperitur. Prae-

(D^b.) *Theocr. XVII. XVIII. XV.*; tum iterum novae partis indicio intercedente (D^c.) *Theocr. XIX.*, cuius ultimi duo versus soli in pagina leguntur, reliqua pagina et tribus sequentibus vacuis nec minus in quarta sex versuum spatio; tum *Theocr. XX, 69—fin. XXI. XXII. Inc. VIII. IX, 85—fin. 1—84. Inc. I.*, cuius post finem absolutae partis indicio instructum dimidia fere pagina et tres sequentes vacuae; sequitur *Inc. VII.*, quod excipiunt versus *δέχνησο τὰν σύριγγα κ. τ. λ.* (vid. Add. ad Var. Lect.) extrema paginae parte vacua; postremo *Πέλεκυσ.* — Codex complurium correcturas expertus est eradendo, expungendo, superscribendo, denique in margine (hic plerumque addito *γρ.*) factas. Duebnerus praeter ipsum librarium et Scaligerum quinque correctorum manus distinxit a. b. β. c. d. (c. reliquis recentiorum), sed concessit mihi manum β., quae fere in margine conspicitur, fortasse eiusdem correctoris esse ac b., id quod propter correctionum naturam mihi certum videtur*). Ceterum per se patet iudicium de manibus aliquoties minus certum fuisse, ubi correctio singulis litteris vel paucissimis contineretur. — Codicis collatio Dorvilliana ap. Gaisf. negligentissima est nec pertinet ad *Inc. I. VIII.*, aliquanto melior Gailiana. Mibi Duebnerus religiosissime excussit *Theocr. XII. XIV. XVI. XIX—XXIII. Ἐπιγράμματα. Inc. I. VII. VIII. IX.*, deinde correcturas in reliquis factas; postremo quaerenti de locis singulis haud paucis respondit.

E.] = E. Gail. — Reg. nr. 2758. bomb. a. 1393. scriptus. *Theocr. I—III. V. IV. VI—VIII. XV.* Antecedunt Hesiodi O. et D.

F^a] = F. Gail. — Reg. nr. 2763. (olim Colbert.) chart.

terea initium idyllii xvii. nitidius scriptum tanquam novo operis initio facto.

*) Vide inter alia *Theocr. I, 61.*, ubi a pr. man. *κοῦτοι τοι φθονέω*, a D^b. priori *τοι* superscriptum *τι*, a D^β. in marg. *γρ. κερτομέω*, quum *κοῦτι τοι κερτομέω* eandem variam lectionem efficiant, quae est in k. Deinde memorabile, quod in priore codicis parte ante *Πύργως* Duebnero auctore nullae lectiones marginales a D^b. reperiuntur, in reliquis haud paucae, praecipue ad *Theocr. xviii. xix.*, contra hic nullae a D^β. praeter *Id. xvii.*, ubi utraeque.

sec. XVI. (sec. XV. Catal.) *Theocr. I—XVIII.* post Hesiodum; in priore codicis parte post hymnos Homericos est (Fⁿ) *Μόσχου Ἐρωῶς δραπέτης.*

G.] = G. Gail. — Reg. nr. 2781. chart. Mich. Apostolii manu scriptus (sec. Catal. ab Aristobulo quodam sec. XV.). *Theocr. I—XV. XVIII. Inc. I. Theocr. XXII. XXIII, 1—8.*, tum teste Catalogo scholia in Simmiae Syringem. Antecedunt Pindari Ol., sequuntur Hes. O. et D.

H.] = H. Gail. — Reg. nr. 2786. partim bomb. partim chart. sec. XIV. *Theocr. I—IV. VI. V. VII—X.* inter Hesiod. O. et D. et Pind. Ol.

I.] = I. Gail. = 3. Dorv. — Reg. nr. 2802. (olim nr. 3312.) bomb. sec. XIV. *Theocr. I—V, 131. VIII, 29—XIV. Inc. I.* — Mihi Duebnerus contulit Inc. I.

K.] = K. Gail. — Reg. nr. 2512. A. chart. sec. XV. (sub finem sec. XV. Catal.), e Graecia seculo XVIII. allatus. Insunt teste Duebnero eadem et eodem ordine, quae in M., nisi quod Syrix deest. (Catalogus tamen hanc et Aram inesse affirmat.) Gailius Inc. IX. conferre neglexit, quod non omissum esse Duebnerus diserte affirmat. Hic mea causa contulit Bion. I. et festinantius Inc. I.

L.] = L. Gail. = 2. Dorv. — Reg. nr. 2831. (olim nr. 1513.) chart. (bomb. Catal.) sec. XIV. secundum Ducangii iudicium codici inscriptum adstipulantibus Gailio et Duebnero, sec. XIII. sec. Catal. et Adertum, sec. XII. vel XIII. iudice Weissgerbero. *Theocr. V, 55—XV. XVII. Inc. I. Theocr. XVI.* — Duebnerus mihi contulit *Theocr. XIV—XVII. Inc. I.* et e reliquis singula haud pauca. Ad Inc. I. Ameisius eiusdem collatione usus erat, olim Larcheri Brunckius. Variam lectionem ad *Theocr. XV, 1—32.* Weissgerberus protulit.

M.] = M. Gail. = 10. Gaisf. e coll. Sctam. — Reg. nr. 2832. (olim nr. 3378.) bombyc. (teste Sctam., chart. Catal.) sec. XIV. *Theocr. I. V. VI. IV. VII. III. VIII—XIII. II. XIV. XV. XVI. Inc. IX. VIII. Theocr. XVII. Inc. I. Theocr. XX. XVIII. Inc. II. III. Bion. I. Inc. V. VI. Σὺριγγίς* bis et Dosiadis *Βωμός* uterque. Gaisfordius collatione Sanctamandiana ad *Theocr. 1—XIV.* non usus, neque ad

Bion. I. Inc. I. VIII., si quidem Sanctamandus haec carmina contulerat. Brunckius ad quaedam carmina Larcheri collatione usus est. Duebnerus in Ameisii usum Bion. I. Inc. I. VI. VIII. contulit, reliqua perlustravit, quibus copiis usus sum; deinde mea gratia Theocr. XVIII. Bion. I. accuratissime excussit, de multis reliquorum locis quaerenti respondit.

N.] = N. Gail. — Reg. nr. 2833. membr. sec. XVI. Duebnero (sec. XV. exeuntis Catal., sec. XIV. Duebn. ad Scholl. p. VIII. sphalmate, ut videtur), olim Mediceus. *Theocr. I—XVIII.*, deinde post hymnos Homericos (N^o) *Μόσχου Ἐρωσ δραπετης*. Hic est Parisinus Ruhnkenii, cuius collatione Valekenarius usus est, aliquoties eundem T. Hemsterhusii codicem appellans.

O.] = O. Gail. — Reg. nr. 2834. membr. sec. XV. (sub finem sec. XV. Catal., sec. XVI. Duebn.) *Theocr. I—XVIII.* Sequuntur Hesiodus, Dionysius Per., Pindarus.

P.] = P. Gail. = 1. Dorv. — Reg. nr. 2835. (olim nr. 335.) chart. sec. XIV. *Theocr. I—XV. XVII. Inc. I. Theocr. XVI.* E Sanctamandi collatione pauca protulerunt Gaisfordius et Wordsworthius. Ad Inc. I. Dorvilliana collatio deficit. Duebnerus in Ameisii usum aliquot lectiones excerpit, nec paucas in meum.

Q.] = Q. Gail. = 2. Gaisf. e coll. Sctam. — Reg. nr. 2884. (olim Colbert. nr. 6443.) bombyc. a. 1298 ab Athanasio quodam scriptus teste Sanctamando apud Gaisf. Continet praeter quaedam Aeschyli et Sophoclis *Theocr. I. V. VI. IV. VII. III. VIII—XIII.* Aliquot lectiones in Ameisii usum Duebnerus excerpit, nec paucas mea causa.

R.] = R. Gail. — Reg. nr. 2998. bomb. sec. XIII. teste Duebnero (sec. XIV. Catal., sec. XV. Gail.), olim Federici Morelli. Continet inter multa triginta ferme sententias Theocriteas.

S.] = S. Gail. — Reg. nr. 3026. chart. sec. XVI. *Theocr. I.*

T.] = A. *) Gail. — Coisl. nr. 354. auctore Duebnero

---

*) Gailii T. V. translationes Latinas tenent, X. Epigrammata cum Guyeti notis.

(Reg. nr. 454. in Praef. Scholl. errore quodam; nam codex huius numeri, ut e Catalogo apparet, nihil Theocritei habet). sec. XIV. — (T^A) *Theocr. I—VIII.*, tum post dimidiam paginam et duas integras vacuas (T^B) *Theocr. IX—XI.*

V.] = P. Gail. — Reg. 2835. b. (eadem compage cum P. comprehensus) membr. Matthaei Sebastii Lampudii Peloponnesii manu Florentiae scriptus. *Theocr. I—VIII.*

X.] Reg. nr. 2551. chart. sec. XV., codex miscellaneus, in quo fol. 153. *Inc. VIII, 1—13. I, 35—fin.* tanquam unum carmen. Hic est Parisinus, cuius collatione Villosioniana Valckenarius ad Inc. I. usus est.

F.] = Y. Gail. = 7. Dorv. — Coisl. nr. 169. bombyc. sec. XV. (sec. XIV. Weissg.) *Theocr. I—XIV. Inc. I. Theocr. XV—XVIII.* Quaedam Gaisfordius protulit e collatione Sanctamandi, ad Inc. I. nihil e Dorvillianae. Ad *Theocr. XV, 1—32.* Weissgerberus variam lectionem evulgavit. Duebnerus mihi contulit *Theocr. XII. Inc. I.* et praeterea aliquot lectiones excerpsit.

Z.] = Z. Gail. = II. Gaisf. ad Inc. II. III. v. e coll. Sctam. — Coisl. nr. 351., Hectoris Pyrgotelis, adolescentuli quindecim annorum manu a. 1516 scriptus. *Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. II. III. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Σὺ φιλῶξ. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνι.* Contulit mihi Duebnerus *Bion. I.*

Hispanici.

Tol.] Toletanus, unde Andr. Schottus quasdam lectiones in *Observatt. II, c. 49. 50.* prolatas se hausisse professus est.

Iriarte in Catal. codd. Matrit. commemorat codicem Matritensem nr. VIII., Const. Lascaris manu scriptum, qui continet *Theocr. I—III. v. IV. VI—VIII. X. IX. XI—XIII. XVI. XVII. Inc. I. Mosch. I. II. Theocr. XIV. XV. XVIII.,* omnia sub Theocriti nomine.

Anglicani.

Bar^a] Oxonii in *Bibl. Bodl. Barocc. nr. 109. chart. sec. XV. Theocr. I—VIII.* Contulit Wartonus et quaedam excerpsit Wordsworthius.

Bar.^β] *ibid.* Barocc. nr. 216. chart. *Theocr.* III, 23—VIII. teste Coxio, auctore Warton ab initio et in fine mutilus, unde Wartonus quasdam lectiones ad *Theocr.* v—VII. protulit.

Burn.] Londini in Mus. Brit. fol. 109. CLXI. D. chart., olim Caroli Burnei. *Theocr.* I—XV. incertum quo ordine. Usus est Wordsworthius.

Butl.] *ibid.* MSS. Butl. II, 885. membr., olim Samuelis Butleri. *Theocr.* I—VIII. Usus est Wordsworthius.

Can.] Oxonii Bodl. Canon. nr. 86., olim Abbatis Canonici Veneti. *Theocr.* I—XVIII. Usus est Wordsworthius.

Cant.] Cantabrigiensis x. 594. Dd. 10. 42. chart. *Theocr.* I—XVIII. Pauca inde protulit Briggsius, deinde Wordsworthius adhibuit.

Dorv.] = *M. Dorv.* — Oxonii Bodl. x. I. 3. 12. chart. (Wordsw.), bombyc. (Codd. Dorv.), olim Dorvillii*). *Theocr.* I—VIII. X. Βωμός. Πέλεπυς, vid. Codd. Dorv. p. 15. (minus recte Wordsw.)

Emm.] Cantabrigiae in Emman. Coll. MSS. 1. 2. 11. chart. *Theocr.* VII. VIII. mutila. Pauca inde protulerunt Briggsius et Wordsworthius.

Hart.] Londini Mus. Brit. Harl. nr. 5691. chart., olim Harleianus. *Theocr.* I—V. excepto huius versu ultimo. Contulit in usum Warton Swithinus Adee medicus, accentibus non usus; nuper adhibuit Wordsworthius. Neque diversus ab hoc libro Galesii codex, unde Casaubonus in ed. Vign. 1584 quasdam lectiones ad *Theocr.* I. II. v. protulit nec minus, Galesio non nominato, in *Lectt. Theocr.* Res facile apparet, si lectiones illas Casauboneas cum Harleianis comparaveris.

Laud.] Oxonii Bodl. Laud. nr. 54. (olim nr. 731.) membr. (Wart.) chart. (Cox.) sec. xv. in. olim Laudii Archiepiscopi. *Theocr.* I—VIII. Antecedunt Euripidis *Hec. Or. Phoen. Sophoclis Ai. El. OR.*, Hesiod. *O. et D.* cum scholiis Mo-

---

15) Gaisfordius tanquam Parmensem recenset, sed secundum Codd. Dorv. Dorvillius ipse hunc librum post Parmensem suum posuit, non ut Parmensem.

schopuli, sequuntur Pindari Ol. et Hom. Il. 1. II, 1—493. — Contulit Wartonus et quaedam inde attulit Wordsworthius.

Phil.] codex Thomae Phillips Baronetti de Middlehill in agro Worcestrensi, chart. *Theocr.* I—XIII. XVI. Inc. I., quo ordine, non apparet. Usus est Wordsworthius. — Praeterea codex Bodleianae Misc. nr. 243. chart. sec. xv. Franc. Byrenaci manu scriptus post Oppiani Halieutica tenet Inc. I.

Germanici.

Aug.] Monaci in Bibl. Reg. Bavar. nr. 470., olim Augustanus, chart. sec. xv. *Theocr.* I—III. V. IV. VI—VIII. (vid. Hardt. Catal. bibl. Bavar. iv. p. 554.) Contulit Harlesius.

Elb.] Elbingensis membran. sec. xv. *Theocr.* I—III. V. IV. VI—VIII. Insunt praeterea Aristophanis Plut. Nub., Hesiodi O. et D. — Diligentissimam Meinekii collationem Ameisius mecum communicavit.

Goth.] Gothanus nr. 64. membran. a. 1482 a Rhoso Cretensi (a quo etiam l.) Venetiis scriptus. *Theocr.* I—XVIII. post Hesiodum. Contulit Strothius, descripsit mihi Wuestemannus.

Hamb.] Hamburgi in bibl. Iohannei, olim Dillherri, membran. sec. xvi. (vid. Bekker. Praef. ad. Theogn. ed. 1.) *Theocr.* I. VII. III—VI. Exemplar editionis Heinsianae, cui a I. C. Wolfio codicis collatio adscripta est, Petersenius ad me transmisit.

Lips^a.] Lipsiae in bibl. senat. nr. III. chart. sec. xv. iudice Reiskio in Animadv. ad Sophocl. (sec. XIV. auctore Naumanno in Catal. bibl. senat. p. 3.) *Theocr.* I—VIII. Continet praeterea Hesiodi O. et D. et Sophoclis tres traegodias. De collationibus vide §. 5, 7. 14. et §. 6, 2. a.

Lips^d.] Lipsiae in bibl. Academ. chart. sec. xv. *Theocr.* I—VIII. Descripsit Loesnerus, ad Hesiod. p. v., lectiones quasdam excerpit V. D. ad marginem exemplaris Heinsiani, quod Ameisius possidet.

Vind^a.] Vindobonae in bibl. Caesar. nr. 289. chart. *Theocr.* I—XI. Quaedam ex hoc et sequentibus protulit Brunckius

secundum collationem Blessigii, Caesareos appellans. Quatuor primos ad Id. I. diligentissime contulit Poeschlius in Ameisii usum, quas schedas huius humanitate accepi.

Vind^B] ibid. nr. 200. (olim nr. 216.) chart. *Theocr.* I—XIII. (VIII. bis).

Vind^C] ibid. nr. 256. chart. *Theocr.* I—V.

Vind^D] ibid. nr. 258. chart. *Theocr.* I—VII.

Vind^E] ibid. nr. 127, 128. *Theocr.* VI—XIV. XVI—XVIII. XV.

Codicis *Leidensis*, olim Vossiani, qui *Theocr.* I—III. continet, collatio latet inter copias Dorvillianas, vid. Codd. Dorv. p. 69. — *Basileensem*, in quo *Theocr.* VII—XVI, 4., commemorat Haenelius in Catal. libr. manuscr. p. 542.

Incertorum locorum.

ApA.] i. e. Apographum Aldi, liber Aldi Manutii manuscriptus, qui continebat *Inc.* IX, 1—54. *Theocr.* XIX. XXI. XXII. XXIII, 1—25. referente Brunckio Anall. III. p. 81., qui codicem ipse possedissee videtur et pauca inde excerpsit.

Im.] i. e. Iuntinae margo (ea appellatione G. Hermannus usus), correctiones, variae lectiones et glossae in exemplar Iuntinum, quod est in bibl. senat. Lipsiensi, olim e codice aliquo illatae. Pertinent ad *Theocr.* XX. *Bion.* I. *Mosch.* I. *Inc.* I. IV. V. VIII., *Syringem* et carmen εἰς νεκρὸν Ἀδωνιῦν. Contulit ad Bionem et Moschum G. Hermannus, ego ipse et haec accuratius et reliqua.

Pt.] codex Franc. Porti Cretensis, ex quo Casaubonus in Nott. ad Diog. Laërt. exscripsit et primus edidit *Theocr.* XXIII, 26 — fin.

Stop.] Codex Nicolai Stopii, unde V. D., quem Reiskius Falkenburgium fuisse existimat, varias lectiones adscripsit margini exemplaris Commeliniani, postea in bibliothecam Vimariensem illati; ex hoc Reiskius exscripsit. Videtur autem codex ille *Theocr.* I—XV. tenuisse, incertum quo ordine.

B. Codices Moschel.

a) pleniores.

s^B] = S. Dorv. — Laurent. Pl. XXXII. nr. 16. sec. XIII. vel XIV. — *Mosch.* I. II. *Inc.* VIII., priora duo ut Μόσχου,

tertium sine inscriptione. Vid. supra inter Codd. Theocr. Florent.

Vd.] = Caes. Brunck. — Vindobonae in bibl. Caes. nr. 311. membran., olim Ioannis Sambuci. *Inc. I. (Μόσχου ἢ Θεοκρίτου, ἢ a man. sec.) Mosch. I. (Μόσχου). II. Inc. VIII, 1—31.*, ubi post *θηλυτέρησι με* codex desinit, quanquam in eadem pagina spatium superest et duo vacua folia sequuntur; ultima duo idyllia poëtae nomine carent. Usus est Brunckius collatione Blessigii; diligentissimam Poeschlii collationem Aneisio debeo.

Tertium huius generis librum, Estensem nr. 146. a Georgio Valla scriptum, qui Mosch. I. II. Inc. VIII. sub Moschi nomine tenet, supra inter Codd. Theocr. post Italicos commemoravimus.

b) *solius Europae.*

f.] = F. Dorv. — Mediol. Ambros. Optimus et antiquissimus, in quo et Odyssea Homeri et Sallustius philosophus de Diis (ita Dorv.).

n.] = N. Dorv. — Venet. Marc. Arm. 2. T. I. N. 7. Continet inter alia Moschi European.

9^b.] Vatic. nr. 915. sec. XII., vid. supra inter Codd. Theocr.

August.] Monaci in bibl. Reg. Bavar. nr. 525. (olim Augustanus). sec. XIV., quo continetur inter alia Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπη vs. 1—80., sed literis ita evanidis (ut Schwebelius refert confirmante Halmio in literis ad me datis), ut pauca legi possint. Quasdam lectiones Schwebelius inde protulit.

Bas.] Basileensis F. VIII. 4. chart., ubi inter miscellanea Mosch. II, 24 — 142. sine inscriptione. Recentior manus supra scripsit Θεόγνης, deinde altera „imo ex Europa Moschi“. — Contulit W. T. Streuberus in Schneidewini Philol. II. p. 378.

C. Codices Anthologici.

AP.] = O. Dorv. — Anthologiae codex Palatinus clarissimus nr. 23., diu Romae, deinde Parisiis exsul, hoc seculo Heidelbergae redditus, sec. X. secundum Iacobsii suspicio-

nem, cui Paulssenius ipso libro inspecto non adversatur. Insunt e Bucolicis dispersis sedibus *Theocr.* Ἐπιγράμματα. *Mosch. II. VI. Inc. II, 1—4.* Codicem Dorvillius Romae contulerat a. 1728, vid. Codd. Dorv. p. 61. 63. Edidit Fr. Iacobsius secundum apographum Spaletti, quam ad editionem Paulssenius membranam Heidelbergae restitutam summa religione excussit. Locum *Inc. II, 1—4.* in *Apogr. Goth.* mihi contulit Wuestemannus.

AMed.] = *I.* Dorv. — Mediol. Ambros. nr. 831. miscellaneus, quo Dorvillius ad *Mosch. II.* usus est.

AFI.] = *F.* Dorv. — Laurent. sec. xv. varia epigrammata continens, quem Dorvillius ad *Mosch. II.* adhibuit. Videtur is *Pl. LVII. nr. 29.* esse, chart. sec. xv. vel xvi., qui partem anthologicam similem atque *APar^d.* continet, cf. Schneidew. *Progymn. ad Anth. Gr. p. 9.*

APer.] Perusiae in bibl. publ. nr. 15560. bomb. sec. xv., ubi inter Euripidem et Phocylidem *Mosch. II.* cum inscriptione *στίχοι ἠρωικοὶ εἰς τὸν Ἔρωτα.* Contulit Bethmannus.

F^b.] Parisinus nr. 2763. sec. xvi., ubi post hymnos Homericos *Mosch. II.*, vid. inter Codd. *Theocr.* Hunc et quatuor sequentes libros ad *Mosch. II.* in Valckenarii usum contulit Villoisonus, in Ameisii Duebnerus, cuius schedis usus sum.

N^b.] Parisinus nr. 2833. sec. xvi., ubi post hymnos Homericos *Mosch. II.*, vid. inter Codd. *Theocr.*

APar^a.] Paris. Reg. nr. 2511. chart. sec. xiv. teste Duebnero (sec. xv. Catal.), ubi cum epigrammatis quibusdam *Mosch. II.*

APar^d.] Paris. Reg. nr. 2562. bombyc. sec. xiv. inter alia *Mosch. II.* cum epigrammatis quibusdam continens.

APar^z.] Paris. Reg. nr. 2765. partim membr. partim chart. sec. xv. (sub finem sec. xv. Catal.), ubi *Mosch. II.* post hymnos Homericos.

APar^d.] Paris. Reg. nr. 2720. inter epigrammata *Mosch. II.* tenens, cuius carminis accuratum apographum Woelfflino debitum Schneidewinus mihi concessit. Catalogus in codice miscellaneo nr. 2720. chart. sec. xv. cum multis aliis Ex-

cerpta e veteribus poëtis legi refert, quo illa Anthologiae pars pertinere videtur. De anthologica illa codicis parte vid. Schneidewini Progymn. in Anth. Gr.

APar^t.] Paris. Reg. nr. 352. Supplem. bomb. sec. XIII., unde inter multa epigrammata *Mosch. VI.* editum a Cramero Anecd. Paris. IV. p. 379.

AGud.] Gudianus nr. 77. in bibl. Guelpherb. sec. XIV., excerpta ex Anthol. Planud. continens. Collationem idyllii *Mosch. II.* et epigrammatis *Mosch. VI.* Schneidewino debeo.

AFabr.] = Fabr. C. Dorv. — Codex Io. Alb. Fabricii epigrammata continens, quo Dorvillius usus est, vid. Codd. Dorv. p. 64. Inde apud Gaisf. (qui in Codicum catalogo hunc non commemorat) paucae lectiones ad *Mosch. II.* allatae.

Ad idem genus codicum pertinent hi Laurentiani apud Bandinium: Pl. LXX. nr. 35. membr. sec. XV., ubi *Mosch. II.* inter miscellanea, tum Pl. LXXIV. nr. 13. chart. sec. XV., miscellaneus, et Pl. XCI. nr. 8. chart. sec. XVI., in quibus *Mosch. II.* cum epigrammatis quibusdam. — Planudeae Anthologiae quatuor codicibus Parisinis Brunckius usus est, unde ad Epigrammata et *Mosch. II.* paucae lectiones protulit.

D. Codices Stobaei.

a) Florilegii.

A.] Paris. nr. 1984. bomb. sec. XIII. vel Gaisfordio iudice sec. XIV. Contulit Gaisfordius, simul H. Grotii collatione usus. Aliam collationem a Presselio editionis Tauchnitianae exemplari adscriptam Schneidewinus mihi usurpandam permisit. Tertiam accuratissimam locorum bucolicorum Duebnero debeo, qui solus utramque manum secundam distinxit.

B.] Paris. nr. 1985. chart. sec. XVI. fere medii. In Gaisfordii usum cum ed. Trineav. commisit Theodorus Sypsonus Graecus.

N.] Paris. nr. 2092. chart. recentissimus, a Gaisfordio raro secundum collationem Grotii adhibitus.

L.] Leidensis. chart. sec. XV. olim Is. Vossii, Stobaei aliquot partes, poëtarum potissimum dicta, perverso ordine continens. Contulit Gaisfordius. Ad locos vero bucolicos olim

Valekenarius aliquot lectiones protulerat; eosdem ipse diligenter excussi. Descripsit librum Valekenarius Diatr. Eurip. p. 198.

V.] Vindobonensis. membr. sec. x., olim Sambuci. Locorum bucolicorum collatione Dorvilliana Gaisfordius in editione Bucolicorum usus est, Kopitariana e copiis Ameisii ego. Pleniorem codicis collationem ab ipso institutam nuper Gaisfordius evulgavit post Eclogas Stobaei Vol. II. p. 860. seqq.

Ars.] Arsenii codex Mosquensis, cuius apographum Ruhnkenius a Christ. Friderico Matthaei acceperat. Excerptis Wytttenbachii Gaisfordius usus est, quum ad locos bucolicos iam Valekenarius aliquot lectiones evulgasset. Constat autem Arsenium codicis Stobaei vice fungi.

Codices Schowii, opere non absoluto, ad locos bucolicos non pertinent praeter duos Theocriti, Id. I, 14—17. et x, 54. 55., neque magis alii quidam rarissime a Gaisfordio inspecti.

b) Eclogarum.

A.] Augustanus, nunc in bibl. Reg. Bavar., chart. sec. xv. Contulit Heerenius cum ed. Cant. et Gaisfordius cum ed. Heer.

E.] Escurialensis. chart. sec. xv. Collatione Tychseni (cum ed. Cant.) Heerenius usus est.

F.] Farnesinus in bibl. Reg. Neapoli a Capo di Monte, bomb. sec. XIII. Heerenius pauca inde enotavit. Hic ille Farnesinus esse videtur, quo olim F. Ursinus usus est.

H.] Harleianus nr. 6318. in Museo Britannico, chart., recentissimus. Lectiones inde excerptas Gaisfordius in Praef. evulgavit; contulerat autem cum sua ipsius editione.

P.] Parisinus nr. 2129., chart. sec. xv. Contulit in Heerenii usum amicus quidam; aliquot lectiones Grotius protulerat.

V.] Vaticanus nr. 201., chart. sec. XIV. vel xv. Contulit Heerenius cum ed. Cant.

§. 9. Catalogus Editionum Antiquiorum.

Antiquiores editiones eas dicimus, quae usque ad a. 1604 lucem viderunt, quam post aetatem ullum Bucolicorum

editorem codicibus manuscriptis tacite usum esse nulla suspicio est. Enumeravimus autem omnes editiones, quas ex-
tare certius compertum est; quas omnes (paucissimis excep-
tis, quae infra asteriscis praefixis indicabuntur) meis ma-
nibus ita trivi, ut partem diligentissime excusserim, partem
ea cura, qua dignae esse videbantur, perlustraverim et oc-
casione data inspexerim. De fontibus et pretio singularum
editionum hoc loco non dixi nisi quae apertissima sunt,
quum in ipsis antiquissimis et optimis iudicium pendeat a
quaestione de familiis et auctoritate codicum manuscripto-
rum instituenda. Titulos et subscriptiones antiquissimarum
editionum religiosissime exscripsimus, in reliquis minore
anxietate versati.

Med.] Liber sine titulo vel typographi subscriptione,
Theocr. I—XVIII. et Hesiodi O. et D. continens. fol. —
Hanc editionem *Mediolani* circa a. 1480 vel 1481 typis Boni
Accursii impressam esse recentiores bibliographi consentiunt,
quorum argumentis hoc addo, quod codex Gothanus, quem
Rhosus Cretensis die 15. Octob. 1482 Venetiis absolvit, ex
ipsa ed. *Med.* exscriptus esse videtur*). — Collatio huius
editionis cum *Comm. I.* extat inter copias *Dorvillianas***)
Codd. Dorv. p. 71., unde *Gaisfordius* sumpsisse videtur,
quae ex *Med.* attulit. Quasdam lectiones *Valckenarius*
et *Wordsworthius* excerpterunt. Ipse contuli exemplar
Lugdunense, cuius usum insigni *Iacobi Geelii* humanitati
debeo.

Ald.] Τάδε ἐνεστι ἐν τῆδε τῆ βίβλω· Θεοκρίτου

*) Praeter plurimas lectiones aliis pessimae familiae libris com-
munes conferantur aliquot sphalmata solis *Mediolanensi* et *Gothano*,
quantum cognitum est, peculiaris, ut 1, 60. αἱ μὲν pro αἱ κε, 64. ὡς
pro ὡξ *Goth.* et ὡ *Med.*, *ibid.* θύρισδος pro Θύρισδος. Cuius gene-
ris plura, nisi fallor, comparebunt, si quis codicem *Gothanum* accu-
ratius excusserit.

***)* *Dorvillius* editionem *Dem. Chalcondylae* contulisse sibi visus
est, errore etiam *Valckenario* in *Praef.* et aliis communi, qui manavit
ab exemplari *Lugdunensi*, quod eadem compage *Isocratem Mediolani*
a. 1493 a *Chalcondyla* editum tenet.

εἰδύλλια τοῦτ' ἐστὶ μικρὰ ποιήματα τριάκοντα. τοῦ αὐτοῦ Γένος καὶ περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν etc. (varia Gnomica et Hesiodica), tum in calce: *Impressum Venetiis characteribus et studio Aldi Manucii Romani cum gratia etc. M.CCCC.XCV. Mense februario.* fol. In Praef. ipse Aldus se editorem profitetur. — Extant autem duo genera exemplarium solis decem foliis 39. 40. 43—50. diversa, h. e. ternionis Z. F. bifoliis exterioribus 1. et 2. (quum medium bifolium 3. utrisque exemplaribus commune sit) et ternione Θ. G. toto. Iam si id genus exemplarium, quod aperte antiquius est, *Aldinam priorem* dicimus (*Ald. I.*), alterum vero *Aldinam alteram* (*Ald. II.*), haec insunt*):

Ald. I.] Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. II. III. VIII, 1—13. I, 35—fin. Theocr. XX, 1—44. 92—185. XVIII, 52—59. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Γένος Θεοκρίτου. Περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν.*

Ald. II.] Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. II. III. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.*

Deinde si siglum *Ald.* iis tribuimus quae utrique communia sunt, *Ald^a* vero et *Ald^b* iis quae priori et alteri peculiariora, eae utriusque partes haec tenent:

Ald.] (fol. 1—38.) Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. — (fol. 41. 42.) Inc. II. III, 1—65.

Ald^a] (fol. 39. 40.) Inc. IV. Bion. I. — (fol. 43—50.) Inc. III, 66. 67. VIII, 1—13. I, 35—fin. Theocr. XX, 1—44. 92—185. XVIII, 52—59. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Γένος Θεοκρίτου. Περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν.*

Ald^b] (fol. 39. 40.) Inc. IV. Bion. I. — (fol. 43—50.) Inc. III, 66. 67. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.*

*) Quum haec editio Theocriti inscriptione sua triginta idyllia Theocritea polliceatur, eamque secutae Gourm. et Lov., reliquae vero ante Steph. I. (excepta Iuntina) et quaedam etiam post hanc triginta sex, nihilominus idyllium Mosch. II., quod inter illa numeratum est, in iis omnibus inscriptionem *Μόσχον Ἐρωσ δακτύλιος* habet. Reliqua idyllia partim Theocriti partim nullum poetae nomen praescriptum habent.

Defectus carminum, qui sunt in Ald^a, nullis indiciis significantur, reliquiis idylliorum Inc. VIII. I. tanquam in unum carmen coniunctis, nec minus idylliorum Theocr. XX. XVIII., quo fit ut etiam in Ald. I. triginta idyllia numerari potuerint. Apparet autem Aldum, quum parte exemplarium iam emissa detexisset, quanta oscitantia libri ultima pars ex codice lacunoso expressa esset (adeo in Ald. I. bis extant Theocr. XVIII, 52—59. et Inc. I, 35—fin.), reliqua exemplaria alius codicis manuscripti ope ita emendasse, ut quinque bifolia novaret, sed impensis parcens retineret, quaecunque bifolia sine graviore crimine retineri posse viderentur. Itaque ex Ald. I. in Ald. II. transiit non solum bifolium Z. F. 3., quanquam inter mutata medium, sed etiam titulus (qui est in primo folio primi quaternionis), quum *Γένος Θεοκρίτου* et *περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν*, quae promittit, in Ald. II. desint, deinde index bifoliorum vocibus initialibus significatorum, qui extat post Gnomica in ultimo folio quaternionis Z. Z. ζ. ζ., quanquam Ald. II. partim diversa initia habet.

Utramque Aldinam contulit Reiskius, descripta simul in Praef. (partim minus accurate) diversitate exemplarium, quam sibi visus est primus detexisse, quum eandem prius Maittairius indicasset Annal. Typogr. Tom. I. p. 243 seqq. Appellavit autem Reiskius priorem *Ald. S.*, alteram *Ald. E.*, quia illius exemplar ex bibliotheca senatus Lipsiensis, huius ab Ernestio acceperat*). Sola Ald. I. et Brunckius et Valckenarius ipsi usi sunt, alterius aliquot lectiones secundum Reiskium commemorantes, nec minus Dahlius, exemplar Rostochense, quod manibus versavit, cum *Ald. S.* Reiskii prorsus conspirare diserte testatus. Contra Bionis et Moschi editores Schwebelius et Schierius Aldinae II. exemplaria contulerunt. Inter copias et Sanctamandianas Vol. 21, 4. et Dorvillianas Codd. Dorv. p. 71. collationes Aldinae commemorantur; ad utram pertineant, non apparet. Sed qui hac tacite usus esse videtur Gaisfordius, nisi praecunte

---

*) Ernestianum exemplar Aldinae II. carebat bifolio Z. F. 3. (ex Ald. I. retento), in quo sunt Inc. II. III, 1—65.

εἰδύλλια τοῦτ' ἐστὶ μικρὰ ποιήματα τριάκοντα. τοῦ αὐτοῦ Γένος καὶ περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν etc. (varia Gnomica et Hesiodica), tum in calce: *Impressum Venetiis characteribus et studio Aldi Manucii Romani cum gratia etc. M.CCCC.XCV. Mense februario.* fol. In Praef. ipse Aldus se editorem profitetur. — Extant autem duo genera exemplarium solis decem foliis 39. 40. 43—50. diversa, h. e. ternionis Z. F. bifoliis exterioribus 1. et 2. (quum medium bifolium 3. utrisque exemplaribus commune sit) et ternione Θ. G. toto. Iam si id genus exemplarium, quod aperte antiquius est, *Aldinam priorem* dicimus (*Ald. I.*), alterum vero *Aldinam alteram* (*Ald. II.*), haec insunt*):

Ald. I.] Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. II. III. VIII, 1—13. I, 35—fin. Theocr. XX, 1—44. 92—185. XVIII, 52—59. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Γένος Θεοκρίτου. Περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν.*

Ald. II.] Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. I. Inc. II. III. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.*

Deinde si siglum *Ald.* iis tribuimus quae utrique communia sunt, *Ald^a* vero et *Ald^b* iis quae priori et alteri peculiariora, eae utriusque partes haec tenent:

Ald.] (fol. 1—38.) Theocr. I—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. — (fol. 41. 42.) Inc. II. III, 1—65.

Ald^a.] (fol. 39. 40.) Inc. IV. Bion. I. — (fol. 43—50.) Inc. III, 66. 67. VIII, 1—13. I, 35—fin. Theocr. XX, 1—44. 92—185. XVIII, 52—59. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Γένος Θεοκρίτου. Περὶ εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν.*

Ald^b.] (fol. 39. 40.) Inc. IV. Bion. I. — (fol. 43—50.) Inc. III, 66. 67. VIII. Theocr. XX. Inc. V. Syrinx. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.*

*) Quum haec editio Theocriti inscriptione sua triginta idyllia Theocritea polliceatur, eamque secutae Gourm. et Lov., reliquae vero ante Steph. I. (excepta Iuntina) et quaedam etiam post hanc triginta sex, nihilominus idyllium Mosch. II., quod inter illa numeratum est, in iis omnibus inscriptionem *Μόσχου Ἐρωσ δραπέτης* habet. Reliqua idyllia partim Theocriti partim nullum poetarum nomen praescriptum habent.

Defectus carminum, qui sunt in Ald^{ca}, nullis indiciiis significantur, reliquiis idylliorum Inc. VIII. I. tanquam in unum carmen coniunctis, nec minus idylliorum Theocr. XL. XVIII., quo fit ut etiam in Ald. I. triginta idyllia numerari potuerint. Apparet autem Aldum, quum parte exemplarium iam emissa detexisset, quanta oscitantia libri ultima pars ex codice lacunoso expressa esset (adeo in Ald. I. bis extant Theocr. XVIII, 52—59. et Inc. I, 35—fin.), reliqua exemplaria alius codicis manuscripti ope ita emendasse, ut quinque bifolia novaret, sed impensis parcens retineret, quaecunque bifolia sine graviore crimine retineri posse viderentur. Itaque ex Ald. I. in Ald. II. transiit non solum bifolium Z. F. 3., quanquam inter mutata medium, sed etiam titulus (qui est in primo folio primi quaternionis), quum *Γένος Θεοκρίτου* et *περὶ εὐρέσειως τῶν βουκολικῶν*, quae promittit, in Ald. II. desint, deinde index bifoliorum vocibus initialibus significatorum, qui extat post Gnomica in ultimo folio quaternionis Z. Z. ζ. ζ., quanquam Ald. II. partim diversa initia habet.

Utramque Aldinam contulit Reiskius, descripta simul in Praef. (partim minus accurate) diversitate exemplarium, quam sibi visus est primus detexisse, quum eandem prius Maittairius indicasset Annal. Typogr. Tom. I. p. 243 seqq. Appellavit autem Reiskius priorem *Ald. S.*, alteram *Ald. E.*, quia illius exemplar ex bibliotheca senatus Lipsiensis, huius ab Ernestio acceperat*). Sola Ald. I. et Brunckius et Valckenarius ipsi usi sunt, alterius aliquot lectiones secundum Reiskium commemorantes, nec minus Dahlius, exemplar Rostochense, quod manibus versavit, cum *Ald. S.* Reiskii prorsus conspirare diserte testatus. Contra Bionis et Moschi editores Schwebelius et Schierius Aldinae II. exemplaria contulerunt. Inter copias et Sanctamandianas Vol. 21, 4. et Dorvillianas Codd. Dorv. p. 71. collationes Aldinae commemorantur; ad utram pertineant, non apparet. Sed qui hac tacite usus esse videtur Gaisfordius, nisi praeunte

---

*) Ernestianum exemplar Aldinae II. carebat bifolio Z. F. 3. (ex Ald. I. retento), in quo sunt Inc. II. III, 1—65.

Reiskio neque utramque Aldinam distinguit neque ex Ald^o lectiones affert, nunquam in Bion. I. Inc. I. VIII., unde Reiskius abstinuit (quo fit ut ad Inc. VIII, 14—fin., quae in Ald. I. desunt, ne una quidem Aldinae lectio commemoretur); sed omnes Aldinae lectiones apud Gaisfordium, a Reiskio non evulgatae, ad Ald. I. pertinent excepta una Bion. I, 40. *περισμῆξω*, quam Bionis editoribus debere videtur. Mihi Ald. I. ex bibliotheca Dresdensi, Ald. II. ex Gottingensi suppetebat.

Gourm.] *Θεοκρίτου εἰδύλλια τοῦτ' ἐστὶ μικρὰ ποιήματα τριάκοντα.* *Venales reperiuntur in vico sancti Ioannis Lateranensis e regione cameracensis collegii apud Egidium Gourmont diligentissimum et fidissimum Bibliopolam.* (Parisiis) s. a. 4. — Librum Hieronymo Aleandro Graecas Aureliae litteras profitenti tanquam editor dedicat „*Celsus Hugo* dissutus cavillonus celta, earundem nec non et hebraicarum apud Parrhisios interpres.“ — Hanc editionem Brunetus ad a. 1507 vel 1508 refert, Fabricius Vol. III. p. 780. Harl. ad a. 1513, contra Weissgerberus Cur. Theocr. p. 33., ubi eam accurate descripsit, potius circa a. 1510 emissam existimat, quod Aleander per annos 1509—1511 Aurelii professoris munere functus sit. Continet eadem et eodem ordine atque Ald. II. Contulit primus Leichius, siglo P. usus, ad marginem editionis Oxon. 1676, quo libro Reiskius usus est. Eandem collationem Ernestius in exemplar Salamandrinae transscripsit, quod in bibliotheca Gottingensi asservatur, siglum P. rectius quam Reiskius de editione Parisina interpretatus, quod Leichius aliquo loco potius *Par.* scripsisset. Pertinent autem eae lectiones, ut comparatio docet, ad hanc Gourmontianam. Nuper ex eadem Wordsworthius quasdam lectiones excerptis, ad Theocr. xv, 1—32. Weissgerberus. Ipse exemplari Gottingensi usus sum.

Iunt.] *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ.* In calce: *Theocriti castigatissima opera omnia, Florentiae impressa in aedibus Philippi iuntae finem nacta sunt. die. X. ianuarii M.D.XV. Leonis. X. pontifici magni anno tertio. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. Quaterniones omnes, praeter ultimum duernionem.* 76 foll. 8. Continent fol. 1. titulum, fol. 2. Graecam epistolam P. Philippi Pandulphini, fol. 3^b. *Γένος Θεοκρίτου* et 3^b. *Περὶ εὐ-*

ρέσεως τῶν βουκολικῶν, fol. 4^a—73^a carmina bucolica (inc. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ ΕΙΣΤΑΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ; claudit Πέλεκτος in fol. 73^a), fol. 73^b Graecam epistolam Pauli Melae, fol. 74. subscriptionem supra exscriptam; fol. 75. 76. vacua sunt, nisi quod in ultima pagina insigne typographicum est*). Editor fuit Euphrosynus Boninus et aliis subsidiis usus et codice quem Musurus correxerat**). — Annus vero, quo liber absolutus

*) Ita integerrimum exemplar bibliothecae Basileensis, quod manibus teneo, nisi quod ultimi duernionis duo bifolia, quae signatura ca-

rent, aperto errore in ordinem inversum collocata sunt (fol. 2. 1. 4. 3.), quem errorem supra tacite correximus. Simili sphalmate in eodem bifolia i iii et i iiiii locos mutarunt. In exemplari bibliothecae urticae Lipsiensis desunt fol. 2. et totus duernio extremus sive foll. 73—76. Verba „Theocriti castigatissima etc.“ Valckenarius in fronte operis extare tradit, calami festinantis, ut videtur, errore; in calce eadem legit Pilenius, ut sunt in exempl. Basil. — In utroque exemplari adhaeret cum nova signatura hic liber, quem eadem religione describo: ΗΣΙΟΔΟΣ Ο ΑΣΚΡΑΙΟΣ. In calce: Hesiodi castigatissima opera, Florentiae impressa in aedibus Philippi iunioris finem nacta sunt. die. XX. ianuarii M. D. XV. Leonis X. pontifici maximo anno tertio. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. Quaterniones omnes, excepto ultimo duernione. 84 foll. 8. In exempl. Lips. perierunt folium primum cum titulo et epistola Euphrosyni Bonini editoris et ultimum cum subscriptione. Insunt Hesiodi O. et D., Theog. et Scut., Theognis, Γνώμαι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν, Στίχοι Σιβύλλας, Χρυσὰ ἐπη τοῦ Πυθαγόρου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνώμαι.

**) Intelligitur hoc ex epistolis Philippi Pandulini et Pauli Melae, quae Theocritum comitantur, et ipsius Bonini, quae Hesiodum. Ex prima excerptam, quae gravissima sunt: Π. Φίλιππος ὁ ἀλεξάνδρου πανθουλίφρονος εὐφροσύνης φιλορεντίνης — διατρίβων ἐνετίησι καὶ τῶν Μουσουργεῶν εἰς ὧν ἀκροατῶν, ἐνέτηχον ἀντιγράφῳ τινὶ τῶν Θεοκρίτου εἰδυλλίων. ἐπ' αὐτοῦ μουσούρου τῆς ἀκριβοῦς ἐπιδιορθώσεως ἀξιωθέντι καθ' ὃν χρόνον τοῖς ἐν παταβίῳ σχολασταῖς τὴν σαρκακονσίαν μοῦσαν φιλοφρόνας ἀναγνωρίζων τὲ καὶ ξεναγωγῶν οὐ μόνον ἐπηνώρθου τὰ πρὶν ἐντεπωθέντα, τοῖς ἐκεῖ σφάλμασι μυρίοις οὐσι καὶ δυσίατοις ὁμοίε χωρῶν, ἀλλὰ καὶ τιν' ἄλλα τῇ μὲν ποιημάτων, τῇ δ' ἐπιγράμματα Θεοκρίτου πασῶν μετὰ χαρίτων καὶ τῶν ἱσπλοκάμων ἔχονα μουσῶν προῆγεν εἰς φῶς. ἀναλεξάμενος ἐπὶ τινος ἀρχαιοτάτου βιβλίου, τὸ δ' ἐλάνθανεν ἀποκείμενον παρὰ Παύλῳ τῷ βουκεφάλῳ. τότε μὲν εὐφυνεῖ νεανίσκῳ τῶν εὐγεγονότων. νῦν δ' ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ

sit, secundum nostram aeram potius 1516 intelligendum esse, Pileneius Praef. p. XII. his verbis docuit: „Agevolmente si mostra, che questo 10. Gennaio 1515 deve intendersi computato *ab Incarnatione* secondo lo Stile Fiorentino, e corrisponde a' 10. dell' anno detto communemente 1516, dapoché Leone X. fu creato Papa ai 25. Febbraio 1513, come riporta il Panvinio.“ — Insunt autem haec bucolica:

Theocr. I. VII. *) III—VI. VIII—XIII. II. XIV—XVIII. XX.

πολλῶν ἐμπείρῳ πραγμάτων. τούτο δὴ τὰντίγραφον ἀποπέμπομεν τοῖς περὶ βέρναρδον τὸν φιλίππου χαλκογράφους πολλαπλασιασθόμενον. In sequentibus iniungit Bonino, ut codicem transmissum accurate exprimendum curet „μηδ' ὅτιοῦν καινοτομοῦντων τῶν δοκησιόφων διορθωτῶν. κ. τ. λ.“ — Secundam breviorē integram appono: Παῦλος μέλας ῥωμαῖος. II. Φιλίππῳ τῷ Ἀλεξάνδρου Πανδουλίφινου Φλωρεντίνῳ ἀνδρὶ ὀλοκλήρῳ εὐ πράττειν. Εὐφροσύνης βωνίνος ὡς ἀνῆρ (leg. ἀνῆρ ὡς) λέγεις σοφός τε κάγαθός λῖαν τε φιλόφιλος οὐπερ ἀκραοτῶν εἰς ὧν τυγχάνω, σοφοῦ ἀνδρὸς σοφὴν ἐδειξεν ἐπιστολὴν ἧς τὸ κάλλος θαμβήσας οὐκ ᾤκησα πολλάκις αὐτὴν ἀναγνῶναι. Ἔτι δὲ καὶ ἀρχέτηπον δεῖξας τινὰ προστάγμασι τῆς ἐπιστολῆς ἐκέλευσε κάμπαν με πείθεσθαι ὅπερ ποιεῖν οὐκ ἤξίωσα. ἀδέκαστον γὰρ ἀρχέτηπον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐφροσύνου ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθῆν τῶν Θεοκρίτου ἔχουεν εἰδυλλίων. συγκρίναντες δὲ πολλοὺς, τὸν σὸν ἀσπασίως ἰδεξάμεθα σύμμαχον ἡμετέρῳ· τὴν μὲν αὐτῶν ὁμοιότητα, ἐπαινοῦντες· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τῷ βωνίνου φρονήματι ἐπαρκοῦντες. Θάβῃφι φίλε οὐ γὰρ αὐτὸς δοκησιόφων διορθωτῶν εἰς ἔστιν ἀλλ' ὃς τῶν δοκησιόφων διορθωτῶν ἀλαζονείαν εὐθύνην εἰώθε. Ταῦτα τοίνυν φίλων ἄριστε ἢ οὕτως ἔχε ἢ ἀπόπεμπε, ἐξῆρωσο. — Postremo in praefatione Hesiodi haec leguntur: *Euphrosynus Boninus Iacobo diaceto amicorum optimo. S. P. D. — Theocritus mihi sese obtulit ardeo hic truncatus, hic graviter onustus, hic a scipso turpiter mutatus, ut non illum expolire, sed Theocritum Theocrito reddere necessarium esse dicere non dubitarim. Hunc demorso sepius ungue longisque lucubrationibus a veteri iam expurgavimus tabe. Nec non et Venetiis a Marco musuro recognitum exemplar nacti diligenter sane castigatum cum castigatissimo nostro conferentes talem ex tali reddidimus, ut merito de illo dici possit etc.* Apparet Boninum per epistolam Pauli Melae, discipuli sui et in typographeo ministri, arrogantiam Philippi Pandulfini lepide castigare. Ceterum codex, quem hic commemorat, Pauli Bucephalae Patavini idem esse videtur, quem Scholl. Wechel. ad Anthol. p. 43. ἀρχαιότατον ἀντίγραφον Παύλου τοῦ Βουκάρου ἐν Παταβίῳ appellant, vid. Var. Lect. ad Ep. xv.

*) In exempl. Lips. quaternionis a duo folia ultima et quaternionis b primum, quae tria Id. VII. continent, tum quaternionis b ultimum,

XIX. Mosch. I. Theocr. XXIII, 1—25. XXI. Inc. VII. Theocr. XXII. Inc. VIII. IX. III. V. II. Bion I. *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν.* Inc. I. Mosch. II. Inc. IV. *Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα. Σύριγξ. Πτερόγιον. Πέλεκυς.*

Omnia Theocrito diserte adscribuntur vel tacite tribui videntur. Attamen quum binae paginae adversae **ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ** superscriptum habeant, is index deest inde a quaternionis *i* fol. 1^b, ubi incipit Inc. I., nisi quod eiusdem quaternionis folia 2^b 3^a eundem receperunt super medio Inc. I. — Perturbationis aliquid spectatur in idylliorum numeris. Quum enim pleraque numero careant, primi titulo additum est *Εἰδύλλιον πρῶτον*, secundi (Id. VII.) *Εἰδύλλιον β΄.*, tertiidecimi (Id. II.) *Εἰδύλλιον Β.*, unetvicesimi (Mosch. I.) *Εἰδύλλιον Γ.*, noni vero (Id. X.) et idylliorum XIV—XVIII., quae hic eundem locum tenent, titulis praefixum *Εἰδύλλιον Κ. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ.* Qui numeri (excepto uno Id. VII., quod locum mutavit) prorsus eodem modo in Ald. leguntur, ubi Mosch I. vicesimum locum tenet. Apparet ea contra mentem editoris a typhoteta, cui Aldinae exemplar traditum esset, repetita esse, unde factum ut numeri *K. B. T.* adeo cum ordine Iuntinae pugnent. — Lectiones ex hac editione primus H. Stephanus aliquot protulit, plures Reiskius secundum Annotatorem Vimaricensem, deinde Valckenarius Roeveri exemplari usus, tum Gaisfordius tacite arrepta, nisi fallor, ea collatione, quae inter copias Dorvillianas extat (cum Heins.) Codd. Dorv. p. 71., postremo God. Hermannus ad ea carmina, quae tanquam Bionis et Moschi vel cum his edidit, eo

---

quod cum primo cohaerere debebat, solitaria sunt et a bibliopego glutine inserta. God. Hermannus post Bion. et Mosch. p. 89. de ea re (minus tamen accurate) referens hinc colligit editorem primo ordinem Aldinae sequi voluisse, sed libri parte iam impressa consilium mutasse. Attamen in exempl. Basil. bifolia a. i., a. ii. et b. i. integra sunt, neque ullum foliorum postea insertorum vestigium. Itaque in exempl. Lips. potius aliquis Id. VII., tanquam non suo loco positum, exsectis foliis translocaturus fuisse videtur. Neque Hermannus recte perturbationem illam, quae in idylliorum numeris est, ad mutatum editoris consilium traxit.

exemplari usus, quod in bibliotheca urbana Lipsiensi asservatur. Idem ipse diligentissime excussi; quae vero in hoc desunt, deprompsi ex exemplari Basileensi, quod Streuberi beneficio nuperrime nactus sum.

Call.] Τάδε ἐνεστιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλω· Θεοκρίτου εἰδύλλια ἑξ καὶ τριάκοντα. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἑννεακαίδεκα. Τοῦ αὐτοῦ πέλεκυς καὶ πτερύγιον. Σχόλια τὰ εἰς αὐτὰ εὐρισκόμενα ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων εἰς ἓν συλλεχθέντα. In calce: Λέοντος μεγίστου ἀρχιερέως δεκάτου πάπα ῥώμης ὁσίως αὐτὴν οἰακονομοῦντος, καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ταύτῃ οὐκ εὐνομίῳ χωρὶς τυπωθέν, πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν θεῷ. ἀναλώμασι μὲν τοῦ λογίου ἀνδρὸς Κορνηλίου βενίγνου τοῦ οὐττερβιέως. πόνω δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητὸς. Μηνὸς Ἰανουαρίου μὲ. χιλιοστῶ πεντακοστῶ δεκάτῳ ἕκτῳ. (h. e. Romae impensis Cornelii Benigni, cura Zach. Calliergi d. 15. Ianuar. a. 1516.) 8. — Continentur hac editione:

Θεοκρίτου Γένος cum reliquis capitibus vulgo adhaerentibus, tum Theocr. 1—XVIII. Inc. I. Mosch. I. II. Inc. IV. Bion. V. Inc. II. III. VIII. Theocr. XX. Inc. V. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν*. Σύριγξ. Theocr. XIX. Inc. IX. Theocr. XXI. XXII. XXIII, 1—25. Inc. VII. *Ἐπιγράμματα. Πέλεκυς. Πτερύγιον*, postremo Βωμός sine inscriptione. *Σχόλια*. Idylliis Theocr. 1—XVII. ὑποθέσεις praemissae sunt, Fistulae, Securi, Alis quaedam de metris. Raro in margine variae lectiones adnotatae sunt. Contulerunt Reiskius et Gaisfordius (inter copias Dorvillianas huius editionis collatio non commemoratur), alii inspexerunt; ipse exemplar Gottingense excussi.

Lov.] Θεοκρίτου Εἰδύλλια τουτέστι μικρὰ ποιήματα. Lovanii apud Theodoricum Martinum Alustensem. In calce: Lovanii apud Theodoricum Martinum Alustensem An. M.D.XX. Mense Februario. 4. — Eadem continet et eodem ordine atque Ald. II., nisi quod Syrius post carmen εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν transposita est; desunt carmina, quae in Iunt. et Call. accesserunt. Lectiones aliquot inde Dahlius attulit; ipse exemplari Dresdensi usus sum.

Bas. I.] Θεοκρίτου — Πτερόγυιον (ut in Call.). *Theocriti Idyllia, hoc est parva poemata XXXVI. Eiusdem Epigrammata XIX. Eiusdem Bipennis et Ala.* In calce: Ἐτυπώθη ἐν διασημοτάτῃ τῶν Ῥαυρακῶν Βασιλεία παρὰ Ἀνδραίᾳ Κρατάνδρῳ μηνὶ Σκιόφοροιῶνι, ἔτει δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῶ πεντακοσιοστῶ τριακοστῶ. (Basileae ap. Cratandrum, 1530.) 8. In Epistola Nuncupatoria editorem se profitetur *Albanus Torinus*. Insunt et in hac editione et in sequentibus ante Steph. I. eadem carmina et eodem ordine atque in Call. In margine aliquot variae lectiones additae. (De versione Eobani, quae vulgo adhaeret, vid. §. 10.) Exemplari usus sum, quod Amcisius possidet.

Cam.] Θεοκρίτου — Πτερόγυιον (ut in Call. et Bas. I.). In calce: ἐνετυπώθη ἐν ἀγανῶα παρὰ Ἰανῶ τῶ σεκερίῳ ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας. ἀ. φ. λ. (Haganoae ap. Ianum Secerium. 1530.) 8. Editor est *Ioachimus Camerarius*, ut apparet ex eius epistola Graeca operi praefixa. Idem addidit brevem praefationem et aliquot adnotationes (omnia Graece) cum variis quibusdam lectionibus, tum supplementa idylliorum Theocr. XIX. exit. et Inc. IX. init. De Eobani versione, quae vulgo adhaeret, vid. §. 10. Contulit Zieglerus; ipse exemplari Gottingensi usus sum.

Sal.] Θεοκρίτου — Ala (ut in Bas. I.). *Venetis apud Salamandram. M. D. XXXIX.* In calce: *Venetis in aedibus Bartholomaei de Zanettis. Anno a partu virginis M. D. XXXIX. 8.* — Prava editionis Bas. I. repetitio, unde ipsa praefatio Albani (hic *Labani*) Torini iterata est. Vulgo adhaerent Scholia cum eodem loci et anni indicio et in titulo et in subscriptione. Contulit Reiskius; ipse usus sum exemplari Gottingensi.

Bunt.] Θεοκρίτου — Ala (ut in prioribus). *Florentiae per Benedictum Iuntam. MDXXX. 8.* — Vitiosissima antecedentis repetitio sine scholiis et omissis praefatione atque (si recte memini) argumentis. Usus sum exemplari Dresdensi.

Bas. II.] Θεοκρίτου — Ala (ut in prioribus). *Praeter haec accessere Scholia utilissima Zachariae Calliergi, hactenus paucis visa. Basileae M. D. XLI.* In calce: *Basileae per*

haeredes Andreae Cratandri. M. D. XLI. s. — Editoris munere functus est *Hieronymus Gemusaeus*, ut ex eius Epistola Nuncupatoria colligitur. Editionis Bas. I. repetitio emendatior additis Scholiis.

Farr.] Θεοκρίτου — Ala (ut in praecedentibus). *Venetis ex Officina Farrea. MDXLIII. s.* Scholia, quae separato volumine continentur, in titulo eandem subscriptionem habent, praeterea in calce: *Venetis apud Ioannem Farream et fratres. Anno a partu Virginis MDXLIII.* — Ex Sal. ita est repetita, ut pagina paginae respondeat, sed mendis adeo auctis. Contulit Reiskius; ipse exemplar Gottingense inspexi.

Wech.] Θεοκρίτου — Ala (ut in prioribus sed omisis verbis „*τούτέστι μικρὰ π.*“ et „*hoc est p. p.*“). *Parisiis apud Christianum Wechelum sub scuto Basiliensi, in vico Iacobaeo: et sub Pegaso, in vico Bellovacensi M. D. XLIII. 4.* — *Γένος Θεοκρίτου* etc. et Hypotheses in unum corpus redacta ante Epigr. leguntur. Exemplar ab Ameisio accepi.

Brub. I.] Θεοκρίτου — Ala (ut in Bas. I.). Sed post Graecam inscriptionem additum: „*Μετὰ τῶν σχολίων Ζαχαρίου τοῦ Καλλιέργου πάνυ ὠφελίμων*“, tum post Latinam: *Praeter haec et Latina versio carmine non infeliciter reddita per H. Eobanum Hessum et Ioachimi Camerarii scholia non inerudita accessere. M. D. XLV. s.* — Camerarii praefatio, scholia et variae lectiones ex ed. Cam. post Scholia Calliergi addita sunt. Eobani Versio suum titulum habet, ubi *Francofurti ex officina Petri Brubachii M. D. XLV.* Contulit Zieglerus.

* *Mor. I.] Theocriti idyllia gr. Eadem latino carmine expressa ab Eobano Hesso. Parisiis apud Guil. Morelium. 1550. 4.* — Hanc non vidi, neque ea quisquam editorum usus est. In Catalogo autem antiquo (a. 1560) librorum a Guil. Morelio impressorum ap. Maittair. Ann. Typogr. III. p. 443. liber illius inscriptionis non commemoratur, sed „*Theocriti selecta Edyllia. Graec. 4.*“ anno non indicato.

Iam.] Theocriti idyllium primum annotationibus Frederici Iamotii illustratum. Parisiis apud Martinum Iuvenem. 1552. 4. — Accepi e bibl. Gott.

Brub. II.] Iisdem titulis utitur quibus Brub. I. (nisi

quod Ζαχαρίου Καλλιέργου scriptum et Frankoforti) anno M. D. I. III. indicato. Eiusdem repetitio est raro mutata.

Brub. III.] Theocriti Idyllia sex et triginta, cum scholiis in octodecim priora etc., Annotatiunculisque in reliqua Guilielmi Xylandri. Eiusdem Theocriti Epigrammata, Bipennis et Ala. Francoforti per Petrum Brubachium. 8. — In Epistola Nuncupatoria, quae subscripta est „Basileae, pridie Calendas Septemb. Anno 1558.“ Guil. Xylander profitetur, se huic editioni et adfuisse et aliqua ex parte praefuisse. Scholia singulis idylliis subiecta sunt. In fine accedunt Camerariana ut in Brub. I. II. Contulit Reiskius.

Mor. II.] Θεοκρίτου — Ala (ut in Wech.). Parisiis M. D. LXI. apud Guil. Morelium in Graecis typographum Regium. 4. — Solum textum tenet sine prolegomenis et argumentis. Quum post H. Stephanum nemo editorum hanc editionem inspexisset, ipse usus sum exemplari Gottingensi.

Mek.] Moschi Siculi et Bionis Smyrnaei Idyllia etc. Brugis Flandror. Excudebat Hubertus Goltzius Anno M. D. LXV. 4. — Editor secundum epistolam praemissam est Adolphus Mekerchus. Insunt

1) Μόσχου Ειδύλλια: Mosch. II. Inc. VIII. I. Mosch. III. IV. Bion. X. Mosch. V.

2) Βίωνος Σμυρναίου Ειδύλλια: Bion. I. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) XV., praeterea Phanoclis elegia. Ex adverso posita est interpretatio Latina ad verbum, subiectae variorum versiones poëticae, singulis carminibus adnotationes additae. Accepi ex bibl. Gottingensi.

Steph. I.] Ποëταιe graeci principes heroici carminis et alii nonnulli. Fragmenta aliorum. Excudebat Henr. Stephanus. 1566. fol. — Insunt haec bucolica:

1) Θεοκρίτου τοῦ Συρακοσίου Ειδύλλια καὶ Ἐπιγράμματα: Theocr. I—XVIII. Inc. IV. II. III. Theocr. XX. Inc. V. Theocr. XIX. Inc. IX. Theocr. XXI. Inc. VII. Theocr. XXII. XXIII, 1—25. Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. Ἐπιγράμματα.

2) Μόσχου Ειδύλλια: Mosch. II. I. Inc. I. VIII. Mosch. III. IV. Bion. X. Mosch. V.

3) *Βίωνος Σμυρναίου Ειδύλλια*: Bion. I. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) XV. IV. XIV.

4) *Σύριγγ*. (Theocriti vel Simmiae) *Σιμμίου: Πέλεκυς, Ψόν, Βωμός, Πτεφύγιον*.

Ad marg. variae lectiones additae sunt, in Praef. p. XXXIX seqq. adnotationes quaedam criticae. Contulit Reiskius.

Urs.] *Carmina novem illustrium feminarum etc. Ex bibliotheca Fulvii Ursini Romani. Antverpiae ex officina Christophori Plantini. M. D. LXVIII. 8.* (Privilegium tamen Philippi regis datum est Bruxellae Anno M. D. LXVI. postremo Octobris). Insunt p. 233 sqq.

1) *Βίωνος τοῦ Σμυρναίου Βουκολικά*: Bion I. XVII. Inc. VI. Bion. IX. XII. VIII. XVIII. X. XV. VI. et VII. (pro uno.) XI. XVI. III. IV. II. XIV.

2) *Μόσχου Συρακουσίου Βουκολικά*: Inc. I. Mosch. I. Inc. VIII. Mosch. II—VI.

Accedunt Laurentii Gambarae interpretatio Latina hexametris concepta et adnotationes quaedam. Paulo ante Ursinus Bionea XVI. XVII. e Stobaei Eclogarum cod. Farn. primus evulgaverat in hoc libro: „*Virgilius collatione scriptorum Graecorum illustratus, opera et industria Fulvii Ursini. Antverpiae ex off. Christoph. Plantini. M. D. LXVIII.*“, sed in calce *M. D. LXVII. mense Novembri.*“, cuius exemplari Gottinensi usus sum.

Crisp.] *Τὰ σωζόμενα τῶν παλαιοτάτων ποιητῶν Γεωργικά, Βουκολικά καὶ Γνωμικά, παρὰ Κρισπίνω. α φ' ξ θ'.* (1569. Genevae). 16. Voluminis pars secunda hunc titulum habet: *Βουκολικά Θεοκρίτου* etc. (et Latine) *Theocriti, Simmiae, Moschi et Bionis Eidyllia et Epigrammata quae supersunt, omnia Graecolatina et exposita. παρὰ Κρισπίνω α φ' ο'* (1570). Moschus et Bion novam paginarum numerationem habent et suum titulum hunc: *Ειδύλλια Μόσχου Συρακουσίου καὶ Βίωνος Σμυρναίου, Interpretatione Latina ad verbum et Scholiis illustrata. Apud Crispinum. M. D. LXIX.* — Insunt:

1) Theocriti: Theocr. I—XVIII. Mosch. I. Inc. IV. II. III. Theocr. XX. Inc. V. Theocr. XIX. Inc. IX. Theocr.

XXI. Inc. VII. Theocr. XXII. XXIII, 1—25. *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν. Σύριγξ. Βωμός. Ἐπιγράμματα.*

2) Simmiae: Ὠόν, Πτερόγιον, Πέλεκυς cum expositione Cl. Auberii.

3) Moschi: Mosch. I. Inc. VIII. I. III. IV. Bion. X. Mosch. V. VI.

4) Bionis: Bion. I. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) XV. IV. XIV., tum (secundum Ursin. Virg. illustr.) XVII. XVI.

Interpretatio Latina ex adverso posita est; accedunt aliquot adnotationes criticae et exegeticae. Exemplari usus sum, quod ipse possideo.

StephEp.] Epistolia, Dialogi breves, Oratiunculae, Poemata ex variis utriusque linguae scriptoribus. Anno M. D. LXXVII. Excudebat Henr. Stephanus. S. — Insunt pag. 161 sqq. Theocr. VIII. IX. Inc. IV. Mosch. III. IV. V. Bion. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) X. XVII. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν, deinde pag. 254 seqq. eorundem carminum versiones poëticae partim ipso H. Stephano interprete partim aliis.

Steph. II.] Theocriti aliorumque poëtarum Idyllia. Eiusdem Epigrammata. Simmiae Rhodii Ovum, Alae, Securis, Fistula. Dosiadis Ara. Omnia cum interpretatione Latina. In Virgilianas et Nas. imitationes Theocriti Observationes H. Stephani. Excudebat Henricus Stephanus. Anno M. D. LXXIX. 16. — Insunt:

1. 2.) Theocritea et Moschea ut in Steph. I., sed addito in fine Mosch. VI.

3) Bionica: Bion. I. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) XVII. XVI. XI. III. XVIII. II. XV. IV. XIV. Inc. VI. (hoc sine versione Latina).

4) Simmiae Ὠόν, Πτερόγιον, Πέλεκυς, Σύριγξ., Βωμός, qui in titulo libri Dosiadis dicitur.

5) Poëmata varia poëtarum Graecorum.

6) Observv. in imitt. Virg. et Nass. Prolegomenis aliquot emendationes additae sunt. Versio est pedestri oratione concepta; sed praeterea Bioniorum et Moscheorum variae imitationes poëticae subiectae sunt. — Contulit A. Iacobsius.

Wit.] Theocriti Idyllia hoc est parva Poëmata XXXVI. Witebergae. Exc. Zach. Lehman. M. D. LXXXII. S. — Mala

editionis Brub. II. repetitio (omissis, quae titulo non indicantur).

Vign. I.] Τὰ — Γνωμικά (ut in Crisp.). *Accessit huic editioni Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus. παρὰ Ε. Ουιγνῶνι. ἀφ' ἑδ'.* (ap. Vignonem Genevae 1584). Secundae partis hic titulus: *Θεοκρίτου — exposita* (ut in Crisp., sed post „supersunt“ additis „cum Musaei poëmatio“ sine bibliopolae nomine et anno. Iisdem titulus Bionis et Moschi caret, ubi Crispinianis additum est „*itemque Musaei elegantissimum poëma de Herone et Leandro.*“ Accessit (cum praecedentibus Theocriti etc. continuata paginarum numeratione coniunctus) *Isaaci HortiBoni Theocriticarum Lectionum libellus*, cuius praefationem Is. HortusBonus (Cassaubonus) subscripsit vi. Idus Augusti M. D. LXXXIV. — Crispinianae repetitio aucta et emendata; Eustathius enim Vignonus Crispini et gener et successor fuit. Post Theocriti Epigr. addita sunt „carmina quaedam hactenus desiderata ad finem *Παιδικῶν*, sumpta ex Notis Is. Hortiboni ad D. Laërtium“, h. e. Theocr. xxiii, 26—fin*). Bionea aucta sunt et in alium ordinem redacta hunc: Bion. I. XII. IX. VIII. VI. et VII. (pro uno.) XI. III. XVIII. II. XV. IV. XIV. Inc. VI. Bion. XIII. XVII. XVI. Ex quibus Bion. XIII. a prioribus neglectum erat.

Vulc.] Moschi Syracusii, Bionis Smyrnaei Idyllia. A Bonaventura Vulcanio totidem numeris Latine reddita. Antverpiae apud Christophorum Plantinum. M. D. LXXXIV. 16. (Vulcanii Callimacho adhaerere solet, in cuius titulo Moschus et Bion commemorantur.) — Insunt eadem et eodem ordine atque in Steph. II. Additae sunt variorum metricae versiones et Vulcanii notulae quaedam.

* *FMor.] Theocriti Idyllia aliquot, Graece, in quibus quae ad hanc usque diem desiderabantur, vetustorum exemplarium ope restituta sunt. Apud Fed. Morellum. (Lutetiae 1585.) 4. —*

*) *Isaaci HortiBoni Notae ad Diogenis Laertii libros etc. Morgüs Venundantur in Officina Typographica Ioannis le Preux, Illustr. D. Bern. Typog. M. D. LXXXIII. 8., ubi pag. 79. 80. ex codice Francisci Porti illi versus primum in lucem protracti sunt. Librum accepi ex bibl. G ottingensi.*

Ita Maittairius Annal. Typogr. III. p. 793., unde omnis eius libri cognitio fluxit*). Continet autem secundum ea, quae ex praefatione exseripsit**), partem idylliorum cum supplementis, haud dubie spuriiis.

Comm. I.] Theocriti Syracusii Idyllia et Epigrammata cum mss. Palat. collata. Moschi, Bionis, Simmii opera quae extant. Iosephi Scaligeri et Isaaci Casauboni Emendationes seorsim dantur. E Typographio Hieronymi Commelini. Cl. Id. CIII. 8. Adhaerent: Iosephi Scaligeri Iulii Caesaris f. Emendationes ad Theocriti, Moschi et Bionis Idyllia. Isaaci Casauboni Theocriticarum Lectionum libellus. Typis Hieronymi Commelini Cl. Id. XCII. 8. Sed Casauboni liber novam numerationem et suum titulum habet: Isaaci Casauboni Theocriticarum Lectionum libellus. Editio altera uberior et melior. Ex typographeio Hieronymi Commelini. Cl. Id. XCVI. 8. — Editoris munere Fr. Sylburgium functum esse, qui eodem anno diem supremum obiit, Ebertus suspicatur. Neque editio tali viro indigna est; nescio tamen cur dubitetur, quin Commelinus, vir Graecis litteris eruditus et in codicibus Palatinis conferen-

*) Apud Fabric. III. p. 787. Harl. commemoratur liber „Theocr. idyllia quaedam cum Orphei prognosticis interprete Io. Ant. Baifio graec. lat. Paris. apud Morel. 1586. 4.“ De Orphei Prognosticorum illa editione satis constat, quo cum libro Theocritus Morelianus anni 1585 in unam compagem iunctus fuisse videtur.

**) Φεδερίκος φιλοθεοκρίτω χάρειν. Οὐ πάντα τὰ τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλια χαρίζεται σοι ταύτη ἡ ἐκδοσις ἡμετέρα, ἀλλάγε τὰ μέχρι νῦν ἔλλιπῆ (scil. Ἡρακλῆσος, Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον, Χάριτες, Ἡρακλῆς λιοντοφόρος, Ὀαριστὺς, Μόσχον Ἐπιτάφιος Βίωνος) ἐκτελῆ ταῦτα παρέχει — χάριτι καὶ καλοκαγαθίᾳ τοῦ Φραγκίσκου Ῥουπιφουκαλδίου Κλαρομοντανῶν ἐπισκόπου, ὅστις ἐν τῇ πρὸς Ἰταλίαν ἀποδημίᾳ παρὰ τοῦ Νικολάου Μαιωρανοῦ παράδειγμα χειρόγραφον τῶν δ' πληρωμάτων παρέλαβε, καὶ δὴ καὶ τούτων ἀντίγραφον ἀνίων ἐμοὶ ἔδωκεν. — τοὺς δὲ Ἰωαχίμω τὰ τοιαῦτα προσάπτοντας ἔφη πολλὰ χάρειν εἶσεις etc. Quum ipsa praefatio quatuor supplementa commemoret, neque unquam de idylliis Theocr. XVI. XVII. tanquam mancis ulla suspicio fuerit, nihil fere dubito, quin haec a Maittairio male inter suppleta referantur, reliquorum vero quatuor Theocr. XIX. Inc. IX. VII. I. supplementa eadem sint, quae Scaliger e codice Castanei protulit, partim Musuro et Ioachimo Camerario debita. Ceterum Harlesius ad Fabric. III. p. 787. ex Maittairio omnia perversissima retulit.

dis sedulus, ipse eius curam sustinuerit. Carmina eadem continet et eodem ordine atque Steph. II., nisi quod post Theocr. Epigr. pro appendice accessit altera pars idyllii Theocr. XXIII., interim a Casaubono protracta. Versio Latina ex adverso posita est. Exemplari usus sum Dresdensi.

Lips.] Theocriti Eidyllia etc. (ut in Wit.) Pindari Argonautica. Cum expositione grammatica de ore Michaelis Neandri excepta. 1596. Impensis Iacobi Apelii. (Lipsiae). — Textus ex vitiosissima Wit. vitiosius repetitus est.

Vign. II.] Τὰ σωζόμενα etc. ut in Vign. I., (cuius mera est repetitio). Apud haer. E. Vignon. M. DC. 16.

*Prev.] Θεοκρίτου Ειδύλλια ἕξ καὶ τριάκοντα, Ἐπιγράμματα ἑννεακαίδεκα, πέλεκος καὶ πτερυγιον. Paris. ex typographia Steph. Prevosteau. 1600. 4. Ita Maittaireius Ann. Typogr. indic. p. 282., cui soli huius editionis cognitio debetur. Videtur autem Morelianae II. repetitio esse, quum Steph. Prevosteau Guil. Morelii et gener et successor fuerit.

Comm. II.] Θεοκρίτου τοῦ Συρακουσίου Ειδύλλια καὶ Ἐπιγράμματα. Μόσχου Συρακουσίου, Βίωνος Σμυρναίου, Σιμμίου Ῥοδίου τὰ σωζόμενα. Omnia cum interpretatione Latina. Accedunt Notae et Emendationes Iosephi Scaligeri, Isaaci Casauboni, Danielis Hemsii in Theocritum. In bibliopolio Commeliniano. CI) I) CIII. 8. — In volumine Dresdensi, quod manibus verso, titulus ille errore quodam bibliopegi post titulum libri Heinsiani insertus est. Continet autem idem volumen quinque partes titulis et paginarum numeratione discretas:

1) *Σχόλια εὐρισκόμενα εἰς τὰ Θεοκρίτου Ειδύλλια. Ex officina Commeliniana. MDCI. (curante Abrahamo Sculteto). 2) Theocriti Syr. Idyllia etc. E Typographio Hieronymi Commelini. Anno CI) I). Haec omnia ut in Comm. I., sed parte folii olim laesa perierunt, quae ultra posita erant, atramento vero additum est CIII., ut anni numerus 1603 compareat. 3) Danielis Heinsii Emendationes et Notae in Theocriti Idyllia Bucolica. In Bibliopolio Commeliniano. CI) I) III 4) Is. Scaligeri etc. CI) I) XCVI., et 5) Is. Casauboni etc. CI) I) XCVI., utroque titulo a Comm. I. nihil differente.*

Hoc eodem volumine Dresdensi iustum exemplar editionis Commelinianae secundae contineri idque a se accuratissime descriptum esse Ebertus in Lex. bibliogr. affirmavit*). Nihilominus vix dubito, quin bibliographus celeberrimus a vero aberraverit. Qui primum anni numerum 1603 in titulo eius partis, quae textum continet, ne verbo quidem in suspicionem vocavit. Hunc vero male suppletum esse pro CIC IO[XCVI.] , non solum e tituli quibusdam indicibus**) colligitur, sed etiam ex ipsius libri natura. Quum enim Reiskius Praef. p. xxv. disertissimis verbis profiteatur, se solummodo minore Heinsii editione usum esse, quam Commelinus a. 1603 in forma octava curaverit, caruisse autem altera anno post insecuta in forma quarta, idem ex illa ipsa lectiones aliquot profert, quae a Dresdensi exemplari, de quo agimus, absunt***), pleraeque editioni Heinsianae a. 1604 communes. Contra illud cum Comm. I. per hanc partem lectione ubique conspirat, affirmante etiam Eberto. Quae quum ita sint, non dubito affirmare, exemplaris illius Dresdensis partem, quae textum continet, a genuina editione a. 1603, qua Reiskius usus est, diversam esse; affirmarem etiam eandem ex editione a. 1596, typis non iteratam, in id volumen transisse, nisi Ebertus testaretur eam revera iteratam impressionem esse, cui satis confidenter obloqui nequeo, quia mihi non contigit, ut editionem a. 1596

*) „Auf diese Angabe der bisher stets bibliographisch ungenau erwähnten Ausgabe kann man sich verlassen. Der Text des Theokrit ist unveränderter, wiewol wirklich neuer Abdruck der vorigen Ausgabe, und Heinsius hatte an ihm keinen Theil.“

**) Primum, si hic titulus ad annum 1603 pertineret, non solum Scaligeri et Casauboni libri commemorati esseht, sed etiam Heinsianus, praecipuum novae editionis ornamentum. Deinde, Hieronymo Commelino a. 1598 mortuo, pro verbis „E Typographio Hieronymi Commelini“ potius positum esset „In Bibliopolio Commeliniano“, ut est in utroque titulo certius annum 1603 prae se ferente, nec minus in titulo editionis a. 1604. Eo tempore bibliopolium Iohannis Commelini erat.

***) Sufficiens haec exempla: I, [86.] $\mu\acute{\alpha}\nu$ ($\mu\acute{\epsilon}\nu$ Dr.), II, 75. $\acute{\alpha}$ ($\acute{\alpha}$ Dr.), 93. $\delta\acute{\omega}\lambda\alpha$ ($\delta\acute{o}\lambda\alpha$ Dr.), III, 45. $\acute{\omega}\rho\epsilon\sigma\iota$ ($\acute{o}\eta\tau\epsilon\sigma\iota$ Dr. Heins.), XI, 10. $\kappa\iota\acute{\kappa}\acute{\iota}\nu\omicron\iota\varsigma$ ($\kappa\iota\acute{\kappa}\acute{\iota}\nu\omicron\iota\varsigma$ Dr. Heins.).

et dubium illud exemplar simul penes me haberem. Si Ebertus vere dixit, conici potest eam iterationem a. 1597 vel 1598, vivo etiam tum Hieronymo, factam esse. — Hoc satis probabile videtur, libros Scaligeri et Casauboni editioni a. 1603 ex prima editione, exemplaribus nondum dividendis, additos esse. Neque minus recte Ebertus statuere videtur, Scholia a. 1601 eiusdem partem habitam esse eam, de qua Heinsius in Praef. Emendationum a. 1584 dicit: „editioni nostrae et Graecus interpret accessit.“ Itaque, si recte iudicavimus, volumen illud Dresdense a iusta editione a. 1603 sola ea parte differt, quae textum continet, id quod bibliopolae alicuius fraude factum esse videtur, qui huius exemplar relictum novae editionis specie meliore pretio vendere vellet; idem anni numerum consulta fraude falsaverit. Ceterum voluminis ligaturae anni numerus 1616 impressus est. — Verbis modo allatis Heinsius totam editionem sibi vindicat, non solum Emendationum librum adiectum; eundem Reiskius editorem agnoscit. Attamen in titulo generali non nominatur tanquam editor, neque profecto textus in hac editione constitutus magis ad eum pertinuerit quam in sequente*).

*) D. Heinsius in Praef. ad Lectiones suas, qualis est in editione a. 1601, de priore earundem editione his verbis conqueritur: „Biennium fere est etc. Prodierunt interea Heidelbergae Notae nostrae, sicut eas e schedis meis exscripseram, sed ita corrupte, ita mendose a mercenariis hominibus extrusae, ut nihil fere meum in libello agnoscerem et ipse typographus ὁ ἐργοδότης, ex aequo ad se ignominiam spectare ratus, omnia suppressere exemplaria iusserit novamque continuo editionem cum aliorum nostrisque multo uberioribus sit molitus.“ In eiusdem libri fine p. 431. indicat, idylliorum Latine redditorum, quae libro Emendationum sive Lectionum Theor. adhaerent, in priore editione et inde (gravi sane ipsius Heinsii negligentia) etiam in secunda aliquoties versus unum et alterum praetermissum esse. Quae opprobria quum aperte ad solum librum Lectionum pertineant, in litteris ad El. Putschium datis d. 22. Mart. 1604 (cf. Fabric. III. p. 788.) similem in modum de tota editione Theocriti loqui videtur: „brevi Theocritum missurus, qui eadem forma (h. e. in 4.) — excuditur. Ita videlicet Germani vestri nobiscum, si diis placet, egerunt, ut remedium statim a nova editione petendum sit. Nescio an editionem Heidelbergensem videris; exemplaria enim omnia his undinis suppressenda Cou-

Heins.] Theocriti, Moschi, Bionis, Simmii quae extant cum Graecis in Theocritum Scholiis et Indice copioso. Omnia studio et opera Danielis Heinsii. Accedunt Iosephi Scaligeri, Isaaci Casauboni et eiusdem Danielis Heinsii Notae et Lectiones. Ex Bibliopolio Commeliniano. M. D. CIIII. 4. — Continet haec editio eadem carmina et eodem ordine atque Comm. 1. Versio Latina in margine posita, Scholia post minores idylliorum partes interserta. Heinsii liber, qui hic „Σχολαὶ Θεοκριτικαὶ sive Lectionum Theocriticarum Liber Unus,“ multo uberius et emendatius est quam in editione priore. Idem et inscriptione et praefatione totius operis se editorem profitetur. Attamen in textum ex Heinsii coniecturis ab ipso maxime commendatis, adeo e codicum lectionibus ab eodem probatis nihil receptum est, quin iam in Comm. 1. reperitur. Unde apparet in textu huius editionis constituendo Heinsium nullas partes habuisse; nimiae enim modestiae crimen a viro alienissimum esse constat. Scholia se obiter emendasse in Praef. ipse profitetur.

Pro appendice commemoro antiquissimas Anthologiae Planudeae et Stobaei editiones, quibus usus sum.

Flor.] Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων etc. In calce: *Impressum Florentiae per Laurentium Francisci de Atopa venetum III idus augusti M CCCC LXXXVIII. 4.* Subscriptio cum ultimis foliis deest in utroque exemplari bibliothecae Regiae Hannoveranae, quo usus sum. Sequentes Planudeae editiones non ad manus fuerunt praeter Wecheliana Francof. 1600. fol.

Trinc.] Ioannis Stobaei collectiones Sententiarum. MD. XXXVI. In calce: *Venetis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero et diligentia Ioannis Francisci Trincaveli. Anno a partu Virginis M. D. XXXV. Mense Februarii. 4.* Ipse possideo.

Gesn. I.] Ioannis Stobaei Sententiae etc. a Conrado Gesnero

---

melinus curavit. Nunquam vidisti facinus impudentius; nihil foedius, aut in quo maioris negligentiae specimen typographi dederint.

in *Latinum sermonem traductae. Tiguri Excud. Christoph. Fro-*
schoverus A. M. D. XLIII. fol.

Gesn. II.] Ioannis Stobaei Sententiae etc. (ut in Gesn. I.)
Basileae. In calce: Basileae ex off. Ioannis Oporini, sumpti-
bus Christophori Froschoveri M. D. XLIX. fol. — Haec editio
intelligenda est, ubi siglo Gesn. usi sumus. In Tit. LXIII.
(LXI.) περι Ἀφροδίτης πανδήμου post nr. 29. complura poë-
tica habet, quae quum inde in sequentes editiones transis-
sent, a Gaisfordio eiecta sunt, quia desunt in Trinc. Gesn.
I. et codicibus, haud dubie a Gesnero addita, qui in Praef.
ed. II. profitetur, se passim adiunxisse Corollaria quaedam
ex Graecis libris collecta. In eorum numero haec bucolica
leguntur: Inc. IV. Theocr. XIII, 67. 68. (inde ab ὁ δ' ἄ). XIV,
50—56. XII, 15. 16. Mosch. I, 74—76. Theocr. XXIII, 22—
24. (inde ab ὁ δέ τοι). Inc. VII, 18. Theocr. VIII, 60—63.
XII, 1. 2. 10. 11. Mosch. II. Theocr. XI, 1—3. (usque ad
περιόδου). 13 (ab ὁ δὲ τὰν) — [16.], omnia tanquam The-
ocriti praeter Mosch. II. Gesnerus in his editione Bas. II.
usus esse videtur praeterquam in Mosch. II., quod carmen
potius ex Anthologiae aliqua editione exscriptum. Sequen-
tes editiones antiquiores Florilegii Stobaeani non consului.

Cant.] Ioannis Stobaei Eclogarum libri II., quorum prior
physicas, posterior ethicas complectitur, nunc primum graece
editi interprete Guil. Cantero. Ex bibl. I. Sambuci. Antverpiae.
ap. C. Plantinum. 1575. fol. Secundum Praef. textum Grae-
cum potius Sambucus curavit quam Canterus.

§. 10. Versiones Latinae antiquiores.

a) Poëticae.

Philet.] Septem priorum Theocriti idylliorum imitatio
poëtica in libro sine titulo vel subscriptione, sine signatura
et paginarum numeratione 20 foll. 4. In pag. 1. est Phi-
leticus de vita Theocriti in libro de poetis antiquis (carmen ele-
giacum), tum pag. 2. Phileticus invicto Principi Federico duci
Urbinate (dedicatio elegiaca). Pag. 3. incipit „Theocritus scri-
psit, Phileticus Latinum fecit. Bucolicum carmen. Res acta Sy-
racusis.“ Claudit librum Philetici carmen distichis conce-
ptum ad Eucharium Argirion impressorem, h. e. Eucharium

Silber al. Franck Romae. Hanc editionem principem neque Ebertus commemorat neque Brunetus, sed Hainius Reperit. Bibliogr. nr. 15478. Quum Eucharius Silber iam a. 1478 libros impresserit, Fredericus vero dux Urbinas d. 16. Nov. a. 1482 mortuus sit, certum videtur hunc librum ante a. 1483 lucem vidisse. Exemplar nactus sum ex bibl. Gottingensi.

—] * *Theocriti Bucolica per Phileticum e Graeco traducta.* (Acced. Hesiodi Georgica per Nicolaum de Valle. Hesiodi Theogonia per Boninum Mombrinium.) s. l. et a. 4. (typis Bernardini de Vitalibus Venetiis circa 1490).

—] * *Theocriti Bucolica etc.* (ut praec.) In calce: *Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus Anno domini M. CCCC. XCIX.* 4.

—] *Theocriti bucolicum sive potius Aepolicum carmen a Philetico traductum atque ab Ascensio elucidatum. Parisiis* (I. Petit). 1510. 4. Exemplari Dresdensi usus sum.

—] *Theocriti Siracusii εἰδύλλια septem priora a Philetico in Latinum carmen traducta.* In calce: *Excusum Daventrie impensa Alberti Pafraetvii. Idus Octobres M. D. XII.* 4. Exemplar Gottingense inspexi.

Eob.] * *Theocriti Syracusani Idyllia triginta sex latino carmine reddita Helio Eobano Hesso interprete. Haganae per Ioan. Secerium anno XXX. (1530) mense Novembri.* 8. Haec versio pro altero tomo editionis Cam. est.

—] *Theocriti — Eobano Hesso interprete* (ut in praec.). *Accesserunt recens Theocriti genus ac vita. De inventione ac discrimine Bucolicorum carminum. Item singulis Eidylliis singula argumenta a quodam Graece Latineque erudito latinitate donata. Excudebat And. Cratander An. M. D. XXXI.* In calce: *Basileae ex aedibus Andreae Cratandri mense Septembri An. M. D. XXXI.* 8. In fine variae lectiones editionis Cam., quae in Bas. I. desunt, congestae sunt. Exemplari usus sum Ameisiano, quod eadem compage cum Bas. I. continetur.

—] * *Theocriti — Eobano Hesso interprete etc.* (ut in praec.) *Parisiis apud Iacobum Bogardum. 1546.* 12.

Praeterea Eobani versio addita est editionibus Brub. I. 1545,* Mor. I. 1550. et Brub. II. 1553., vid. supra §. 9. In

in Latinum sermonem traductae. Tiguri Excud. Christoph. Froshoverus A. M. D. XLIII. fol.

Gesn. II.] *Ioannis Stobaei Sententiae* etc. (ut in Gesn. I.) *Basileae*. In calce: *Basileae ex off. Ioannis Oporini, sumptibus Christophori Froshoveri M. D. XLIX.* fol. — Haec editio intelligenda est, ubi siglo *Gesn.* usi sumus. In Tit. LXIII. (LXI.) *περὶ Ἀφροδίτης πανδήμου* post nr. 29. complura poëtica habet, quae quum inde in sequentes editiones transissent, a Gaisfordio eiecta sunt, quia desunt in Trinc. Gesn. I. et codicibus, haud dubie a Gesnero addita, qui in Praef. ed. II. profitetur, se passim adiunxisse Corollaria quaedam ex Graecis libris collecta. In eorum numero haec bucolica leguntur: Inc. IV. Theocr. XIII, 67. 68. (inde ab ὁ δ' ᾶ). XIV, 50—56. XII, 15. 16. Mosch. I, 74—76. Theocr. XXIII, 22—24. (inde ab ὁ δέ τοι). Inc. VII, 18. Theocr. VIII, 60—63. XII, 1. 2. 10. 11. Mosch. II. Theocr. XI, 1—3. (usque ad *περιίδεις*). 13 (ab ὁ δὲ τὰν) — [16.], omnia tanquam Theocriti praeter Mosch. II. Gesnerus in his editione Bas. II. usus esse videtur praeterquam in Mosch. II., quod carmen potius ex Anthologiae aliqua editione exscriptum. Sequentes editiones antiquiores Florilegii Stobaeani non consului.

Cant.] *Ioannis Stobaei Eclogarum libri II.*, quorum prior *physicas*, posterior *ethicas* complectitur, nunc primum graece editi interprete Guil. Cantero. *Ex bibl. I. Sambuci. Antverpiae. ap. C. Plantinum. 1575.* fol. Secundum Praef. textum Graecum potius Sambucus curavit quam Canterus.

§. 10. Versiones Latinae antiquiores.

a) Poëticae.

Philet.] Septem priorum Theocriti idylliorum imitatio poëtica in libro sine titulo vel subscriptione, sine signatura et paginarum numeratione 20 foll. 4. In pag. 1. est *Phileticus de vita Theocriti in libro de poetis antiquis* (carmen elegiacum), tum pag. 2. *Phileticus invicto Principi Federico duci Urbinato* (dedicatio elegiaca). Pag. 3. incipit „*Theocritus scripsit, Phileticus Latinum fecit. Bucolicum carmen. Res acta Syracusis.*“ Claudit librum Philetici carmen distichis conceptum ad *Eucharium Argirion* impressorem, h. e. Eucharium

Silber al. Franck Romae. Hanc editionem principem neque Ebertus commemorat neque Brunetus, sed Hainius Reperit. Bibliogr. nr. 15478. Quum Eucharius Silber iam a. 1478 libros impresserit, Fredericus vero dux Urbinas d. 16. Nov. a. 1482 mortuus sit, certum videtur hunc librum ante a. 1483 lucem vidisse. Exemplar nactus sum ex bibl. Gottingensi.

—] * *Theocriti Bucolica per Phileticum e Graeco traducta.* (Acced. Hesiodi Georgica per Nicolaum de Valle. Hesiodi Theogonia per Boninum Mombrinium.) s. l. et a. 4. (typis Bernardini de Vitalibus Venetiis circa 1490).

—] * *Theocriti Bucolica etc.* (ut praec.) In calce: *Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus Anno domini M. CCCC. XCIX.* 4.

—] *Theocriti bucolicum sive potius Aepolicum carmen a Philetico traductum atque ab Ascensio elucidatum. Parisiis* (I. Petit). 1510. 4. Exemplari Dresdensi usus sum.

—] *Theocriti Siracusii ἐὶ δὲ ὅλλα ἑπτὰ septem priora a Philetico in Latinum carmen traducta.* In calce: *Excusum Daventrie impensa Alberti Pafraetvii. Idus Octobres M. D. XII.* 4. Exemplar Gottingense inspexi.

Eob.] * *Theocriti Syracusani Idyllia triginta sex latino carmine reddita Helio Eobano Hesso interprete. Haganae per Ioan. Secerium anno XXX. (1530) mense Novembri.* 8. Haec versio pro altero tomo editionis Cam. est.

—] *Theocriti — Eobano Hesso interprete* (ut in praec.). *Accesserunt recens Theocriti genus ac vita. De inventione ac discrimine Bucolicorum carminum. Item singulis Eidylliis singula argumenta a quodam Graece Latineque erudito latinitate donata. Excudebat And. Cratander An. M. D. XXXI.* In calce: *Basileae ex aedibus Andreae Cratandri mense Septembri An. M. D. XXXI.* 8. In fine variae lectiones editionis Cam., quae in Bas. I. desunt, congestae sunt. Exemplari usus sum Ameisiano, quod eadem compage cum Bas. I. continetur.

—] * *Theocriti — Eobano Hesso interprete etc.* (ut in praec.) *Parisiis apud Iacobum Bogardum.* 1546. 12.

Praeterea Eobani versio addita est editionibus Brub. I. 1545,* Mor. I. 1550. et Brub. II. 1553., vid. supra §. 9. In

Brub. I. II. et inscriptio et ipsum opus ex ed. Basil. repetita sunt exceptis Camerarii variis lectionibus et aliis quibusdam in fine additis.

Steph V.] Moschi, Bionis, Theocriti idyllia aliquot ab H. Stephano latine facta etc. Venetiis ap. Aldum. 1555. 4. Insunt versiones poëticae idylliorum Mosch. III. IV. Bion. X. (tanquam Moschei.) Mosch. V. et Bion. XII. IX., tum Theocr. III. Inc. IV. II. cum adnotationibus quibusdam et aliquot propriis H. Stephani carminibus. Exemplar accepi ex bibl. Guelferbytana.

—]* *Moschi, Bionis etc. (ut in praec.) Lutetiae ex officina Roberti Stephani. M. D. LVI. 4. Repetitio libri praecedentis.*

Aliae quaedam versiones poëticae editionibus additae in harum recensione commemoratae sunt.

b) Prosaicae.

Div.] Theocriti idyllia trigintasex recens e graeco in latinum ad verbum translata Andrea Divo Iustinopolitano interprete. Eiusdem epigrammata, bipennis, ala et ara latinitate donata eodem Andrea Divo interprete. Venetiis apud Iacobum a Burgo-francho. M. D. XXXIX. 8. Exemplari usus sum Dresdensi.

—]* *Theocriti — M. D. XXXIX. (ut in praec.) Basileae. In calce: Basileae apud Bartholomaeum Westhemerum. M. D. XLI. 8.*

—]* *Theocriti opera recens e Graeco in Latinum translata Andrea Divo Iustinopolitano interprete Basileae apud Ioan. Oporinum. In calce: Bernae in Helvetiis per Samuelem Apiarium sumptibus Ioan. Oporini. M. D. LIII. 8.*

Wins.] Interpretatio Eidylliorum Theocriti dictata in Academia Witebergensi a Vito Winsemio. Adiecta sunt et Scholia, quibus loca difficiliora explicantur. Francoforti per Petrum Brubachium. In calce: Francof. ex off. P. Brubachii M. D. LVIII. 8. Insunt idyllia trigintasex Calliergi.

Hanc interpretationem paucis mutatis repetierunt versiones prosaicae editionibus Mek. Crisp. Steph. II. Vign. Comm. Heins. additae.

§. 11. De huius editionis institutis.

1) Quum ante hos quinque annos rogante B. G. Teubnero,

viro de litteris philologicis eximie merito, in eius Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Latinorum Bucolicos Graecos edendos suscepissem, ubi intellexi angustum spatium adnotationi concessum in his corruptioribus poetis minime sufficere, ubi de mutata priorum editionum lectione rationem redderem aliquatenus utilem, in animum induxi potius in Schneidewini mei Philologo de lectionibus dubiis disserere. Quod inceptum non ultra Id. v. persequutus sum. Tanta enim, quanquam res ad dialectum pertinentes singulari libro reposueram, disputandi materia se offerebat, ut intelligerem neque Philologo tam copiosum opus convenire, neque, si Schneidewini amicitia id admisisset, disputationem per multos fasciculos distractam meo consilio satis responsuram. Ita que accinxi me tandem ad maiorem Bucolicorum editionem parandam paene invitus, quippe qui haud inscius essem, quantum laborem in me susciperem, fortasse viribus meis maiorem. Continebit autem hoc opus, iuvante Deo O. M., quatuor tomos, quorum singuli haec exhibebunt:

Primus textum cum apparatu critico;

Secundus Scholia cum disputatione de Scholiorum origine;

Tertius Adnotationem Criticam cum quaestionibus ad crisin pertinentibus: de familiis codicum, de fontibus antiquarum editionum, de auctoritate librorum et reliquorum lectionis fontium, de orthographicis quibusdam, de dialectis bucolicorum, de metris bucolicorum, de carminum auctoribus, de ordine carminum;

Quartus Commentarium exegeticum cum dissertationibus de poësi bucolica et de poetis bucolicis.

2) Hic primus tomos quem Bucolicorum *textum* exhibet, is a prioribus editionibus longe discedit. Qua in re plerumque librorum auctoritatem sequutus sum. Quum enim H. Stephanus ex antiquioribus editionibus, ipse libris manuscriptis fere non usus, recensionem suam conflasset, saepe eam e peioribus fontibus derivatam, multi quidem sequentium editorum haud paucas lectiones librorum ope mutarunt, praecipue Commelinianae editor, Valckenarius, Brunckius, Meinekius, Ameisius, sed nullus fundamentum illud vulgatae lectionis a Stephano positum, quamvis pravum, deserere

et novum aliquod secundum meliorum librorum auctoritatem struere conatus est. Haec igitur recensio quum prima sit, quae, vana vulgatae auctoritate spreta, solis melioribus libris nitatur (priori editione mea partim praecedente), non mirum est, quod toties cum prioribus discrepet. Quae vero librorum bucolicorum conditio est, non licuit unum aliquem optimum librum ducem sequi neque paucos (praeter carmina in paucioribus codicibus servata); sed quum magnus librorum numerus in multas familias discesserit, harum fere omnium libris melioribus aliquid tribuendum erat, nonnullis tamen aliquanto plus quam reliquis, praecipue codici *k.*, quem optimum inter Theocriteos esse consentiunt. Sed de auctoritate librorum in tomo secundo amplius quaeram. Ibi dem accuratius docebo, quanquam id ne obiter quidem Variam Lectionem perlustranti obscurum esse potest, tristi quodam fato evenisse, ut omnes libri bucolici valde corrupti sint ne iis quidem exceptis, qui vulgo optimi haberi solent. Quum igitur saepissime nullus ex omnibus veram lectionem servaverit, aliquoties ea in Scholiis vel apud scriptores, qui bucolicorum locos attulerunt, superstes est; sed plerumque, si bucolicos, non dico in integritatem, sed in tolerabilem aliquam conditionem restituere velimus, fieri non potest quin ab ingenio auxilium petatur. Et extat coniecturarum in Bucolicos ingens copia, quam meis suspicionibus, partem in textum receptis partim in Var. Lect. commemoratis, etiam auxi. In recipiendis autem coniecturis has potissimum regulas secutus sum:

1. Librorum lectiones, quae aperte contra leges grammaticas metricasve peccant vel sententiae aliquo vitio laborant, quod poeta indignissimum est, non toleravi. Quas corruptas esse facilius mihi persuasi, ubi meliores critici ante me idem senserunt, difficilium, ubi ipse primus corruptelam loci intelligere mihi visus sum. Nolui autem usquam eo confugere, ut lectiones aperte corruptas asteriscis remedii desperati indicibus apposis retinerem.

2. Lectionibus antiquarum editionum iis, quae potius ingenio quam libris manuscriptis deberi deprehenduntur, non plus tribui quam aliis coniecturis.

3. Difficilior fui in coniecturis recipiendis, ubi libri paullo meliores consentiunt, quam ubi in diversas partes discedunt. Maxime dubitari potest, si quando libri correcti lectionem aliquatenus tolerabilem exhibent, integrioribus aperte corruptis. In eiusmodi locis retinui fere illorum lectionem, nisi correctio manifestior esset et meliorum librorum corrupta lectio faciliore mutatione in optimam sententiam restitui posset.

4. Facilius coniecturas recepi, quae ex interpretationibus Scholiorum vel ex antiquis imitationibus aliquid praesidii habent, facilius alienas quam meas.

5. Divisio strophica, a librariis pessime turbata, quo melius appareret, in ipso textu admisi versuum transpositiones et eiectiones, quas alioquin in Var. Lect. proponere maluissem.

Ceterum quid in hoc loco recte quidve minus recte egerimus, vix satis iudicari poterit, priusquam in tomo secundo de fontium auctoritate et de singulis locis disputaverimus. Ibidem apparebit, quo iure aliquot idyllia vulgo Theocrito, Bioni, Moscho tributa potius incertis poëtis adscripserim et maiorem partem epigrammatum Theocriteorum in dubitationem vocaverim, nec minus multorum carminum ordinem vulgarem mutaverim; quanquam me non temere egisse iam nunc aliquatenus docebunt, quae in Var. Lect. et in huius Praefationis §. 8. 9. tradita sunt. Asterisci quorundam idylliorum titulis appositi significant, etiam de horum origine Theocritea aliquid dubitationis esse. Carmen Anacreonticum εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν, quod neque bucolicum est neque a poëta bucolico scriptum, praeceunte Meinekio inter bucolica non toleravi; sed idem in Append. II. addidi, quia contigit, ut optimi codicis et ingenii ope emendatius proferre possem. Syrinx et reliqua eius generis iam olim e Bucolicorum editionibus relegata erant. Contra epigrammata Theocritea uno (XVI.) auxili ex Anth. Pal. propter locum, quem in hac tenet.

3) Apparatus Critici gravissima pars est *Varia Lectio*. Ea primum *codicum manuscriptorum* lectiones complectitur, sed minime integram omnium, quicumque ad hunc usque

diem collati sunt; nam ingens ea farrago operae criticae potius officeret quam prodesset. Neque utile visum est e variis libris notabiliores lectiones vago arbitrio seligere. Potius id agendum duxi, ut eorum codicum, qui in quaque familia vel optimi vel optime collati sunt, integra (quantum fieri poterat) lectione congesta omnis varietatis quasi synopsis quandam exhiberem. Itaque horum codicum integram (quatenus quidem collati sunt) lectionem adscripsi:

- a) Theocriteorum: *a. k. p. s. v. 6. 8. 9. 16. 18. 23. D. L. M. Q. Y.*
 b) Moscheorum: *s^b. f. 9^b. Bs.*
 c) Anthologicorum: *AP. APar^d. APar^t.*

Quorum plerique seculo XIV. antiquiores esse dicuntur, reliqui eius ipsius seculi praeter *Y.* et *APar^d* Stobaeorum codicum, quum pauci sint, nullum exclusi. Addidi autem ex aliquot aliis codicibus integram varietatem ad partem carminum; hos dico libros Theocriteos:

- c.* ad Theocr. XIX. XXI. XXII. XXIII. *Ἐπιγρ.* Inc. IV. VII.
v. ad Inc. I. VIII. IX.
4. et *5.* ad Theocr. XVIII.
11^b. ad Theocr. XVIII. XIX. Mosch. II. Inc. II. III. VI.
B. ad Theocr. XIV. XVI. XXIII. *Ἐπιγρ.*
P. ad Theocr. I.

Cur hunc potissimum delectum instituerim, apparebit ex iis, quae in tomo secundo exponam. Ex aliis codicibus codicumve partibus raro lectiones apposui, modo ut lectioni receptae aliquid praesidii adderem, modo quod melior eiusdem familiae codex deficeret, modo quod notabiliores visae essent.

Quum plerorumque codicum illorum plures collationes extent, Zieglerianis primas partes dedi in eum modum, ut codicis et a Zieglero et ab aliis collati nudum siglum indicet, eam lectionem a Zieglero enotatam esse reliquis collationibus vel consentientibus vel tacentibus; eandem significationem etiam in iis lectionibus admisi, de quibus Zieglerus tacite testatur, aliae vero collationes diserte. Ubi reliquae collationes cum Ziegleriana discrepant, singulas discrevi eo modo, qui in §. 7. descriptus est. Ubi collationes Zieglerianae deficiunt, in meum usum factis eundem prin-

cipatum concessi, nec minus codicis Vindobonensis Stobaeani collationi Gaisfordianae. Reliquas collationes minus religiose distinui; adeo aliquoties, ubi ex Duebneri collationibus codicum Parisinorum certissime apparebat, unum alterumve reliquorum collatorum falsa retulisse, solam lectionem ab illo firmatam adnotavi, sed adscripto collationis siglo ut *M*^s. Lectiones a Weissgerbero ad Theocr. xv. init. prolatas neglexi propter miram cum reliquis collationibus discrepantiam, nec minus plerasque a Wartono in Notis commemoratas, quibus nullam fidem haberi posse intellexerim.

Quum vero id agerem, ut perspiceretur, quam lectionem in quoque loco unusquisque liber haberet, plurimum difficultatis inde nascebatur, quod codices bucolici magnam partem ita collati sunt, ut *silentio* collationis multum fidei haberi nequeat, deinde quod cum variis editionibus idque plerumque non indicatis. Quibus incommodis ut mederer, quantum fieri posset, his institutis usus sum. Collationum Sanctamandianarum et Dorvillianarum tacita testimonia prorsus negligenda duxi excepto uno codice optimo *f.* ad Mosch. I. Quum vero singulis idylliis, quae in libris bucolicis extant, et Epigrammatum collectioni librorum, quorum integra lectio exhibita est, indices praefixerim, in his asterisco apposito eos codices distinxi, quorum accuratiores collationes etiam in ipso silentio aliqua fide digni non extant. Libri vero asterisco carentes quam lectionem in quoque loco secundum silentium collationum fide digniorum habere viderentur, diligenter inquisivi, cf. quae supra de variis collationibus disputata sunt. Eas lectiones variis modis significavi:

a) Saepe codicum sigla cancellis inclusa addidimus, ut *τᾶν (k.)*, quo significatur eam lectionem codici *k.* collationis silentio vindicari. Si qua lectio alicui libro partim diserte partim tacite tribuitur, hanc partem circumsepsimus, ut (*οὐδέποθ'*) *ἔχει k.*, unde intelligi volumus *οὐδέποθ'* silentio collationis, *ἔχει* vero diserto testimonio codici *k.* adscribi. Hoc vero instituto fere non usi sumus praeterquam in collationibus Zieglerianis et nostrum in usum confectis, quae paullo maiore fide dignae sunt.

b) Saepe siglo *vulg.* usi sumus, quod alicui lectioni

appositum significat omnes indicis libros asterisco carentes, unde alia lectio non allata est, illam tenere videri, quantum quidem e collationum silentio colligi possit. Aliquoties eo siglo Ziegleriana collatio comprehenditur, diversa lectione ex eodem codice in aliis collationibus prolata, ut ἀμέλγεις ρ', ἀμέλγεις vulg. Noli autem credere, lectiones, quibus vulg. adscriptum est, in una aliqua priorum editionum omnes extare. Nam pleraeque quidem in editione Valckenarii leguntur, quia librorum asteriscis carentium collationes fere secundum hanc vel aliquam ei propinquam factae sunt. Sed quum Zieglerus saepe lectionem editionum Valckenario antiquiorum (praecipue Heinsianae) vulgatam dixerit codicibus, qui hanc teneant, non nominatim indicatis, factum est ut duplicem illam sigli vulg. significationem non ubique evitare potuerim. Cavi autem diligenter, ne in eodem loco diversa illa vulg. concurrerent atque adeo confunderentur, modo Gailii collationibus Duebneri ope suppletis, modo Ziegleri libris in cancellis coniectis.

c) Quae modo de siglo vulg. dicta sunt, aequae cadunt in eas lectiones, quae quum in textum receptae sint, ipso Variac Lectionis silentio libris quibusdam assignantur. Eodem enim sensu illae lectiones in Var. Lect. addito siglo vulg. repeti poterant.

d) Quum Ziegleri silentium de spiritibus et accentibus nihil fidei habeat, lectiones eius generis ab eo tacite receptas, quum antea minime vulgatae essent, addito tac. Ziegl. significavi.

Inscriptiones idylliorum a plerisque collatorum prorsus neglectae sunt, quare in his silentio nihil tribui potest.

Reliqua sigla, quibus in codicum lectionibus indicandis usus sum, omnia, nisi fallor, nihil obscuritatis vel ambiguitatis habent. Si qui codex praeter lectionem primae scripturae aliam correctam habet, illam non ubique addito siglo pr. distinguendam censui.

Ex editionibus antiquis ipsas antiquissimas (excepta Gourm., quae ex Ald. II. repetita est) elegi, quarum varietatem integram exhiberem, Mediolanensem, Aldinam utramque, Iuntinam, Calliergianam. Quas omnes ipse ita excussi, ut etiam

tacito testimonio plurimum fidei haberi possit, paullo tamen minus in Mediolanensi, quam per brevius tempus manibus versavi. Quas editiones, ubi conspirant (eae quidem, quae quodque carmen tenent), brevitatis studio siglo *Antt.* comprehendendi. Ex reliquis antiquioribus editionibus frequentissime commemoravi Morelianam II. (*Mor.*) et Commelinianam I. (*Comm.*), quae fere solae post Iunt. Call. codicibus nituntur. Reliquas fere non nominavi, praeterquam ubi aliquam lectionem a me commemoratam primae exhibuerunt. Formulam vero, qua usus sum, *Antt. ante Brub., ante Steph.* etc., non ita intelligi volo, quasi omnes editiones mediae ubique cum *Antt.* consentiant, quae partim aliam quandam lectionem habent mihi commemoratu non dignam visam. Ceterum siglo *Brub.* omnes tres editiones Brubachianas, siglo *Steph.* utramque Stephani comprehendendi. Addo quod aliquoties *libri* aliquam lectionem tenere dicuntur, si de omnibus in indice asterisco carentibus diserto testimonio constat, ut Theocr. I, 6. $\kappa\rho\eta\varsigma$ libri = *k. a. p. 6. 16. D. M. P. Q. Y. Antt.* — Eadem religione, qua illas *Antt.*, etiam editiones Flor. Anthologiae Planudeae et Trinc. Gesn. Cant. Stobaei excussi.

Multa in codicum et antiquarum editionum varietate satis levia sunt. Levissimam tamen partem in Varia Lectione sub textu posita tolerare nolui, eas potissimum dico apertas corruptelas, quae in uno solo libro vel in paucis arctissime coniunctis inveniuntur, deinde minutas quasdam varietates, quae a religiosissimis solum collatoribus enotatae esse solent. Attamen ne haec quidem prorsus suppressenda duxi, sed partim in Append. I. tradidi, partim in quaestione de Orthographicis quibusdam, quam Tom. II. continebit, in conspectum redacta proponam. Huius generis praecipue erunt, quae ad enclisin pertinent, ad crasin, ad coniunctionem vel divisionem vocabulorum, ut $\text{o}\acute{\upsilon}\kappa\acute{\epsilon}\tau\iota$ vel $\text{o}\acute{\upsilon}\kappa \acute{\epsilon}\tau\iota$ et $\mu\eta\delta\grave{\epsilon}$ vel $\mu\grave{\eta} \delta\grave{\epsilon}$. Editionum tamen antiquarum apertissima quaedam sphalmata typographica ne eo quidem notabilia, quod in alias editiones translata sint, prorsus suppressenda duxi, cuius generis sunt in Med. I, 32. $\acute{\alpha}\delta\rho\epsilon\varsigma$ pro $\acute{\alpha}\nu\delta\rho\epsilon\varsigma$, II, 71. $\text{πο}\mu\acute{\mu}\acute{\alpha}\nu$ pro $\text{πο}\mu\pi\acute{\alpha}\nu$, in Iunt. I, 14. $\text{πο}\eta\mu\acute{\alpha}\nu$ pro $\text{ποι}\mu\acute{\alpha}\nu$, 37. $\text{μο}\chi\theta\acute{\iota}\zeta\acute{\iota}\omicron\upsilon\tau\iota$ pro $\text{μο}\chi\theta\acute{\iota}\zeta\omicron\upsilon\tau\iota$ etc.

Addidi etiam varias lectiones, quae in Scholiis commemorantur, partim etiam quae in Glossis, deinde lemmatum cum fide relatorum (Gailiana teste Duebnero nulla fide digna sunt, neque fere maiore Gaisfordiana) varietatem notabiliorum; postremo plerumque Scholiorum et Glossarum eas interpretationes apposimus, quibus lectiones in paucissimis libris servatae vel coniectura divinatae confirmantur. Servavimus in his sigla Scholiorum a Gailio et Duebnero usurpata, quatenus cum nostris codicum siglis conspirant (in Scholiis Vaticanis omisimus *Vat.* numeris codicum praemisum), sed praefixis *Sch* vel *Gl*; his vero litteram *l* praemisimus, ubi aliqua lemmatum lectio commemoratur, ut *lSchk.* = lemma Scholiorum codicis *k.* Pro *lSchCall.* brevius *lCall.* scripsimus. Pauca sigla vulgo usurpata mutanda erant, ne cum codicum siglis discreparent. Quo pertinent praecipue (nam reliqua apertiora sunt) *Scht.* pro *Salv.* et *Gl.* pro *Laur.* Ubi plura Scholia vel Glossae simul commemorantur, litteras *Sch* vel *Gl* soli primo siglo praefiximus, ut *Sch3.4.Gen.* vel *GlMP.* — Varietatem lectionis in locis apud alios scriptores allatis in Var. Lect. fere attulimus, ubi ex ipsis bucolicis libris manasse videtur.

Coniecturarum in textum receptorum auctores quam religiosissime indicavi; sed, ubi plures eandem protulerunt, plerumque cum solum nominavi, qui primus evulgavit. Hoc vero distinctionis feci, ut integro critici nomine post lemma posito indicarem coniecturam ab eo in notis vel alio quodam loco popositam esse, abbreviato vero eam ab ipso coniectore in textum receptam esse. Quas coniecturas mihi ipse invenisse visus sum, tacite indicavi ea lectione, unde proxime absunt, post ipsum lemma posita. Coniecturas non receptas in Var. Lect. partim commemoravi, si quae lectioni receptae ex parte praecissent, partim si quae probabiles visae sunt neque tamen recipiendae. Ex his paucae aliorum criticorum sunt, quum horum probabiliores coniecturas fere recipiendas duxerim; de aliis commemoratu dignis in Adn. Crit. disputabitur.

4) *Testimonia* (quo nomine designavi bucolicorum locos ab aliis scriptoribus allatos) non solum ea in unum conspe-

etum congeſſi, quae in variis editionibus et apud Wiſſowam Theocr. Theocr. p. 44 ſeqq. diſperſa commemorabantur, ſed ipſe multis locis nondum a quoquam indicatis numerum auxi. Pſeudo-Draconis frequentia teſtimonia cur ſpreverim, apparet ex iis, quae nuper ad Bionis Epitaph. Adon. pag. 26. dixi, in tomo ſecundo huius operis plura diſputaturus. Pauca alia teſtimonia, quae potiſſimum in Patribus extare referuntur, ideo omiſi, quia ipſos locos inſpicere non licuit, quum ſcriptoris mihi aut nulla exemplaria ſuppeterent aut diverſa ab iis, unde loci allati erant. Parum enim utile eſſe exiſtimavi, ſi tantum indicarem, id quod plerique editores fecerunt, ubi Bucolicorum verba allata vel reſpecta eſſent. Sed diligenter teſtimonia ita protuli, ut appareat, quae verba quaque forma allata ſint, idque num addito poëtae nomine an tacite. Enotavi etiam varias lectiones, partim in Var. Lect. partim in Teſtimm., exceptis leviffimis.

5) *Imitationes* quum haud raro utiliſſimae ſint ad lectiones vel confirmandas vel corrigendas, etiam has conquiſitas apponere placuit; quarum multas, e Graecis potiſſimum ſcriptoribus, nemo ante indicaverat. Cavi autem ne pro imitationibus venditarem, ut olim ſolebant, quaecunque apud recentiorem ſcriptorem ſimiliter dicta ſunt. In iis tamen ſcriptoribus et libris, qui apertis bucolicorum Graecorum imitationibus pleni ſunt, facilius imitationem agnovi. Quosdam locos inter imitationes recepi, fortasſe non optimo iure eo relatos, ſed vel ſic ad emendandam codicum lectionem utiles; nec minus eos locos toleravi, quae recte imitationes haberentur, niſi carmina vel verſus, quo pertinent, in ſuſpicionem caderent.

Reſtat ut viris de hoc opere bene meritis debitas gratias agam. Gratiffimo igitur animo primum bibliothecarum praefectos nomino, qui inſigni liberalitate et humanitate libros, partim pretioſiſſimos, mihi uſurpandos permiferunt: *Geelium* bibliothecae Lugduneniſis praefectum, *Hahmannum* Ilfeldeniſis, *Hoeckium* Gottingeniſis, *Klemmium* Dresdenſis, *Naumannum* Lipſienſis urbicae, *Peterſenium* Hamburgeniſis

Iohann., *Schoenemannum* Guelferbytanæ (qui nuper longis et gravissimis corporis malis morte liberatus est), *Streuberum* Basileensis. Deinde plurima me profiteor *Ameisio* debere, qui, per plus quindecim annos in Bucolicis Graecis emendandis et interpretandis ipse singulari diligentia et cum optimo fructu versatus, noluit Hesiodæum illum *κεραμεία κεραμει φθοροῦντα* imitari, sed rogatus atque non rogatus omnem suum apparatus criticum collationum, editionum, dissertationum candidissime mecum communicavit. Nec levia sunt, quæ *Bethmanni* amicitiae debeo; qui historiae Germanicæ fontibus conquirendis Italiae bibliothecas perlustrans, in Vaticana habitans, de codicibus bucolicis haud pauca scitu digna et quaedam adeo utilissima mihi retulit, denique codicum Vaticanorum conferendorum interpretes fuit. *Duebnero* quam egregia ornamenta hæc editio accepta referat, et hæc præfatio et quævis fere pagina docet. Non satis docent, quam incredibili patientia, quam ipse sæpe verebar ne fatigarem, mea causa in codicibus minutissime excutiendis et, si qua dubitatio relicta esset, iterum iterumque evolvendis desudaverit. Præter hos Bucolicis meis humanissime et officiosissime præstiterunt, quantum vel rogaveram vel occasio ferebat, *Bonitzius*, *Em. Braunius*, *Guil. Dindorfius*, *Freiburgerus*, *Halmius*, *Lorentzenius*, *Ios. Muellerus*, *Schneidewinus*, *Wuestemannus*, quorum merita fere suis locis accuratius indicavi. Nihil vero magis cupio, quam ut omnes, quicumque huius operis aliquam partem sibi vindicare possunt, operæ suæ ne poeniteat.

Scripti Hannoveræ d. x. Novemb. MDCCCLV.

H. L. Ahrens.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

A. IN TEXTU.

THEOCRITUS.

- I, 59. leg. ἄχραντον. τῷ
II, 158. 159. Praefero iam lectionem a God. Hermanno propositam αὐ
δ' ἔτι καὶ με | λυπεῖ, et λυπεῖ praeter 23. legitur in h. F. N. P.
IV, 7. leg. ἐπ'
V, 30. - ἄριφος
VII, 50. - εἴ τοι ἀρέσκει
VIII, 22. - ἀνωθεν. pro ἀνωθεν,
[77.] - ἀδὺ δὲ χά
IX, 18. - κείται. pro κείται,
X, 16. - πρᾶν
XII, 13. - ὃ μὲν
22. - Οὐρανίωνας
XIII, 12. - οὐδ'
XVI, 45. leg. βάρβιτον ἕς sine libris.
XIX, 123. - Ἀργεῖ ἐν sine libris.
XX, 9. - ἔγκυρσαν ex cod. 9.
20 et 135. leg. αἰδῶ ex cod. 9.
178. leg. ὄλλοι

BIO.

- IX, 10. leg. μ' ἐδίδασκε ut vulg.

MOSCHUS.

- I, tit. add. (II.), et item in superscriptionibus paginarum.
63. leg. λειμώνας ἕς sine libris.
75. - βελέεσαι ut vulg.
145. leg. πετήσσαι ex Iunt., quae lectio etiam in Var. Lect. male
omissa est.
II, tit. add. (I.) et item supra in pag. 207.

INCERTI.

- I, [42.] leg. ἄθεν.
IX, 175. leg. ἦ ἐ σέ· δέριμα

B. IN VARIA LECTIONE.

AD THEOCRITUM.

- I, 25. add. „implet Philet.“
38. leg. „τοῖς δὲ Wech. vulg., τοῖς δε Call., τοῖςδε 16. Med. Ald.
Iunt.“

(fortasse sec. XI.) fol. 200^b post commentationes grammaticas sequentibus Gregorii Nazianzeni fragmentis.

D. IN IMITATIONIBUS.

AD THEOCRITUM.

- III, 23. et V, 14. leg. „Inc. VII.“ pro „Inc. VIII.“
 V, 48. add. „Greg. Naz. in AP. VIII, 129. λαλαγεῦντες ὄρνιθες.
 VII, 135—139. add. „Greg. Naz. Carm. 13. Vol. II. p. 86. B. ed. Mor.
 τέττιγες λαλαγεῦντες ὄλον κατεφώνεον ἄλσος· | πᾶρ δ' ὕδωρ ψυ-
 χρὸν ἔγγυς ἔκλυζε πόδας. — Agath. AP. V, 292, 3. ἐνθάδε δὲ κιά-
 ζουσιν ὑπὸ σκιραῖς κυπαρίσσοις | ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρ-
 τάλιζων· | καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες· ἦ δ' ὀλολυγῶν |
 τρῶζει τρηχαλαῖς ἐνδιάουσα βᾶτοις.“
 IX, 31. 32. Gregorii Naz. locus est Carm. 3. Vol. II. p. 57. C.

AD MOSCHUM.

- V, 4. 5. add. „Greg. Naz. Carm. 3. Vol. II. p. 66. B. ἀλλ' ἔμπης πο-
 ταμὸς πικρὴν διανήχεται ἄλμην | καὶ ποταμὸς περ ἑών, οὐδ' ὕδατι
 μίσγεται ὕδωρ.“

AD INCERTOS.

- V, 38. add. „Greg. Naz. in AP. VIII, 192. δάκρυ' ἐπισπένδων.“

E. IN PRAEFATIONE.

- Pag. VI. l. 7. leg. „Inc. IX.*)“
 - XXII. not. Apparatus Weigelianus, ut nuper per Guil. Dindorfii
 litteras didici, praeter breviora quaedam excerpta collationes ho-
 rum codicum continet (iis, qui toti aut partim etiam ab aliis col-
 lati sunt, mea sigla appono):
 a) Florentinorum: Laur. Plut. XXXI. nr. 5., Pl. XXXII. nr. 16.
 (s.) et nr. 52. (9.)
 b) Romanorum: Vat. nr. 12. 16. 53. (17.) 1311. (11.) 1371. (15.)
 1380. (19.) 1823. 1824. et 1825. (4. et 23.), Urb. 140. (16.),
 Reg. 92. (24.) 146. 151. (22.) 152. (25.), Ottob. 280. (14.)
 Palat. 131. 213.
 c) Taurinensis B. V. 26. (A.)
 d) Parisini nr. 2758. (E.)
 - XXV. l. 11. leg. „Harl⁶“
 - - l. 10. infr. leg. „alteri solam Europen.“
 - XXXII. l. 3. leg. „Med. 1. et 2.“
 - XXXIII. l. 6. - „Theocr. I, 104. [116.]“

Codices Florentini a Francisco de Furia collati sunt, Romanorum plerique ab Amatio, Taurinensis a Peyrono, Parisinus a Bastio. Praeterea adest Reiskii apographum Scholiorum Genevensium; codicum vero collationes illae, si Dindorfii verba recte intelligo, etiam ad eorum scholia pertinent.

**THEOCRITI SYRACUSANI
RELIQUIAE.**

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ῥιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀπίτυς αἰπόλε τήνα
 ἀποτίταις παραῖσι μελίσσεται, ἀδύ δὲ καὶ τὴ
 συρίσδες· μετὰ Πάνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ.
 αἶκα τήνος ἔλη κερᾶν τράγον, αἶγα τὴ λαψῆ·
 5 αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, εἰς τὲ καταρρεῖ 5
 ἀχιμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑἰΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμῆν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχέσ
 τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.

VARIA LECTIO.

- Libri: k. m. p. s.* v.* 6. 16. 3. τυρίσδες s. 6. Call.
 D. M. P. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call. 5. εἰς] Apollon., ἐς vulg.
 Θύρσις ἢ Ῥιδή] Iunt. Hypoth. 6. χιμάρω k. p¹. 6. 16. Med. Call.
 et vulg., praemisso Θεοκρίτου Med. — κρέας] Heinsius, κρῆς libri. —
 Ald. Call., Θύρσις p., Aepolus ἔστε κ'] ἔστε κ' p^a. Q. Med. Ald.
 Philet. — Pro personarum nomini- Call. et tac. Ziegl., ἔστε κ' vulg.,
 bus in 16. ubique praefixa Θύρσις ἔστε κ' Comm., ἐς τέ κ' 16., ἔστ' ἄν
 ποιμῆν et Μέναικος (i. e. Μενάλ- ἀμέλξης v. 1. in Scholl. — ἀμέλξης
 κας) αἰπόλος. k. p. D., ἀμέλξης v. Call., ἀμέλξεις 6.
 2. ἀποτί] conj. Stephanus, cf. 7. ποιμῆν] ποιμᾶν vulg.
 Scholl. et Testimm., ἀποτί vulg.

TESTIMM. 1. Hermog. π. ἰδ. II, c. 3 in Rhett. III. p. 306. Choerob. ad Theod. 326, 3. Suid. s. vv. ἀδύ, ἀπίτυς, τήνα, ψιθύριζει. — Hort. Ad. fol. 209. A. et Scholl. Arist. Nub. 1007. ἀδύ τι τὸ ψ.
 l. 2. Terent. Maur. p. 2430. s. n. Dulce tibi pinus submurmurat, en tibi pastor, proxima fonticulis, et tu quoque dulcia pangis. 2. 3. EtM. 412, 3. ἄ — μελ. — Choerob. ad Theod. 496, 3. 497, 8. (Ann. Oxx. IV, 412, 5. Ann. Bekk. 1282) ἀδύ δὲ καὶ τὴ συρίσδες, cf. Ann. Oxx. IV, 171, 18. — Greg. §. 49. in cod. C. μετὰ — ἀποισῆ.
 4. Greg. §. 49. in cod. Voss. 5. Apollon. de pr. 106. C. εἰς τὲ καταρρεῖ.

IMITT. 1] Anon. in EtM. 819 in. ἡδύ τι τὸ ψιθύρισμα τῶν δένδρων ἤκούετο. 3] Long. II, c. 13. μόνου τοῦ Πανὸς δεύτερα συρίσας.
 5] Bion. I, 51. ἐς σὲ καταρρεῖ.

- 10 αἶκα τὰι Μοῖσαι τὰν οἴδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῆ γέρας· αἰ δὲ κ' ἀρέσκη 10
τήνας ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἐξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

- Ἀῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς ἀπόλε τεῖδε καθίξας 12
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 14

ΑΙΠΟΛΟΣ.

- 15 Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἡ γὰρ ἀπ' ἄγρας 15
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καὶ οἱ αἰεὶ δοριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥίνα κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Λάφνιδος ἄλγε' αἰεῖδες
καὶ τὰς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἴκεο μούσας, 20
20 δευρ' ὑπὸ τὰν πετελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πιρήπω

ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοπον αἶ τε μυρῖκαι, 13

9. Μοῖσαι] k. a. G. D^b, μῶσαι p. D^a vulg. — οἴδα] οἴδα vulg., οἴδα p^a, v¹, οἴδα p^a. G. D. Q³, οἴαδ' p¹, οἴδα P.

10. σὺ k. D^b. — αἶκα δ' ἀρέσκη p., fortasse recte.

11. τήνας] p^a. C. P. et edit. Farr., τήναις vulg. — τὺ δὴ τὰν p^a. s. — ἐξεῖς] ἀξεῖς p. 16. D. M. P. Y. Med. Ald. Iunt., ἀξῆς k. a. Q. Call., ἀξῆς s^a, ἀξῆ v. G., cf. Scholl. τὰ δευτερεῖα τῶν Μουσῶν ἔξεῖς. — Verba τὰν οἶν ὕστερον gravius corrupta videntur, nescio an ex τὰν ἀδύχροον, cf. GIM. P. τὴν ἀμνάδα.

12. τεῖδε] Q^b. pr. τῆδε a. p. G. 16. M^a Q³ Antt., τῆδε D. P. Q³ Y. SchCall., τῶδε k. sec.

[13.] ὡς] ὡς 16. Med., ὡς vulg., ἐς a. pr. s. v. G. sec. M. P. — αἶ τε] K., αἶτε 16. Antt. αἶτε vulg. — Versum ex V. 101 huc male translatum eieci.

13. τυρίσδεν a. s. G. Call.

14. ποιμὴν] 5^a Bar.^a StVd., ποιμάν vulg. — ἄμιν] ἄμμιν Stobaei edd. Trinc. Gesn., ἄμμιν vulg.

15. συρίσδεν Stob., τυρίσδεν a. s. G. Call.

16. κεκμακῶς k. p. G. — ἔστι δὲ 5^a et Stobaei 4 codd. ap. Schow., ἐντι δὲ a. G. P^a, ἐντι γε vulg., ἐν τίγε 16.

17. ἐπὶ pro ποτὶ G. γρ. — ῥίνα] Stob., ῥίνι vulg.

18. δὴ om. p. D^a pr. (add. D^a) Q., γὰρ ποτε pro γὰρ δὴ s. G. sec. mg. — ἄλγε' αἰεῖδες] ἄλγε' αἰεῖδες Q³ (cf. Gl23. τὴν ἐπὶ τῷ Δέλφιδι συμφορᾶν ἀδεῖς), ἄλγε' αἰεῖδες a. p. s. G. Call., ἄλγε αἰεῖδες k. (ubi super ei aliquid erasum), ἄλγεα εἰδες Iunt., ἄλγε' αἰεῖδε 16. D^a Mª P^a Y. Ald., ἄλγε αἰεῖδε Med., ἄλγε' αἰεῖδοις v. l. in Gl3. Triplex lectio ἄλγε' αἰεῖδες, ἄλγε' αἰεῖδε et ἄλγεα εἰδες in SchCall. commemoratur.

19. βουκολικᾶς] a. G. 16. D^a Y., τὰς βουκολικὰς Q., βουκολικὰς D^b vulg. — μούσας] k. a. G. 16. D^b M. P. Y., μῶσας v. D^a Call. vulg., μῶσης Med. Ald. Iunt.

TESTIMM. 12. Scholl. Callim. h. Dian. 19. — Choerob. ad Theod. 173, 3. λῆς — ἀπόλε. 14—17. Stob. Flor. XX, 23. (om. A.)

IMITT. 15] Anth. Plan. 227. χῶ ποιμὴν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινόν ἀγχοῦτι παγᾶς συρίσδει. 18] Virg. Ecl. V, 10. incipe Mopse prior, si quos aut Phyllidis ignes aut Alconis habes laudes aut jurgia Codri.

- καὶ τῶν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἄπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικός καὶ τὰ δρύες. αἱ δὲ κ' αἰείσης,
 ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἤσας ἐρίσδων,
 αἶγα δὲ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι, 25
 25 ἂ δὲ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέϊ κηρῶ,
 ἀμφῶες νεοτευχῆς, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῶ περι μὲν χεῖλη μαρύεται ὑπόθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύσω κεκομημένος· ἂ δὲ κατ' αὐτό 30
 30 καρπῶ ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τί θεῶν δαιδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. πᾶρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος

21. τῶν] (k.) D^b. P. Q. Mor., τῶν
 a. p. v. 6. 16. M. Y. Antt. — Κρα-
 νιάδων] v. 16. M. corr. Y. Med.
 Iunt. Call., κρανιδῶν Ald., κρανιά-
 δῶν 6., κρανιδῶν k. a. p. s. D^b.
 M^g. M. pr. . κρανιαδῶν D^a Steph.,
 κρανιδῶν Mor., κρανιδῶν D^a P^s.,
 κρανιδῶν B., κρηνηδῶν Q. Poëta po-
 tius Κρανιαῶν scripsisse videtur. cf.
 Scholl. — ἄπερ 6.

22. ποιμενικός] v. 16. D^b. M^g.
 P^s. Q^s. Y^s. Iunt., παμενικός p. D^b.
 (k. a. 6.). Med. Ald. Call. αἰείσης k.
 D., αἰείσης Call.

23. ὡς ὄκα] k. 6. D^b. P., ὡς ὄκα
 Iunt., ὡς ποκα k. sup., ὡς ποκα 6.
 sup. D. Steph. vulg., ὡς πόκα 16.
 Med. Ald., ὡς πόκα Call. — πρὸς
 τὸν ἐκ λιβύης χρόμιν ἤσας super-
 scripta vulgata 6. (ὡς ὄκα τὸν λι-
 βύαθεν ποτὶ χρόμιν v. l. in Gl6¹),
 λιβύωθε k. D^b.

24. αἶγα δὲ] k. a., αἶγα τέ Med.
 Ald. Call., αἶγά τε vulg., in 6. τε
 sec., αἶγα νυ s.

25. ποταμέλγεται] P., ποτ'
 ἀμέλγεται k., ποταμέλξεται vulg.,
 ξ in 6. a sec. man., cf. Scholl. δύο
 πέλλας πίμπλησι.

26. κηρῶ] κηρῶ 5^b, καρῶ vulg.
 27. δρεπάνοιο v. l. in Gl3.

28. τῶ] k^a. a. p. D^b. P^s. Call.,
 τῶ k^a. s. 6. M^g. Ald. Iunt., τοῦ v. 16.
 D. Q. Y. Med. — περὶ] p. 16. D^b.
 M^g. P^s. Q^s. Y^s. Med. Ald. Call.,
 ποτὶ k. a. s. 6. D^b. Iunt. — ὑπόθε]]
 Iunt., ὑπόθε vulg.

29. ἐλιχρύσω 5^b 1Call. EtM. —
 κεκομημένος] Heckerus, κεκολλη-
 μένος EtM. in codd. D. P. V. (cf.
 Gl3. συμπεπλεγμένος), κεκοιμένος
 p. v. 16. M. P. Y., κεκοιμένος k.
 a. 6. D^b. Q^s. Antt. EtG. et vulgo in
 EtM. — αὐτό] αὐτόν vulg.

31. γυνά, τί] Mor. vulg., γυνά,
 τι v. l. in SchCall., γυνά τι M. pr.
 Q^s. Iam. et tac. Ziegl., γυνά τις a.
 sec. v. 16. M. corr. P. Y. Antt.

33. ἀμοιβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω P.,
 nescio an recte.

TESTIMM. 20. Scholl. Dion. 576. Πρίακος παρὰ Θεοκρίτῳ ὁ αὐτὸς
 εἶναι λέγεται sc. τῷ Διονύσῳ (ita potius in Scholl. ad h. v.). 27.
 Mar. Vict. III, 8, 2 p^a 157. — EtOr. 31, 13. EtM. 639, 2. Phav. Ecl.
 327, 4 et corrupte EtM. 93, 21. ἄμφ. γεοτ. — Herod. π. μ. λ. p.
 14. corrupte ἄμφ. — EtM. 235, 16. γλύφανον. 29. EtM. 330,
 34. EtG. 27, 23. κισσός — κικ. — Scholl. Nic. Th. 625 ἐλιχρυσον.

IMITT. 25] Virg. Ecl. III, 30. bis venit ad mulctram, binos alit
 ubere fetus. 28. 20] Nonn. Dion. XIX, 128. τοῦ περι χεῖλεος ἄκρον
 ἐπ' ἀμπλόεντι κορῦμβῳ | κισσός ἐλιχρύσοιο περίξ δαιδαλλετο κόσμῳ.
 — Virg. Ecl. III, 30. lenta quibus facili torno superaddita vitis | dif-
 fusos hedera vestit pallente corymbos.

- 35 *νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς* 35
ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελᾶσα,
ἄλλοκα δ' αὐ ποτὶ τὸν ῥιπτει νόον. οἷ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιώντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τῶς δὲ μετὰ γοιπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 40 *ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἰοικῶς.*
φαιῆς κα γυίων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν
ὠδὲ οἱ ὠδήκαντι κατ' ἀρχένα πάντοθεν ἴνες
καὶ πολιῶ περ ἑόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος 45
 45 *πυρραΐαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,*
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἡμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῆ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρα
πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 50 *φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθιέξῃ.*

35. ἀλλ' ὅκα] p^a v^a (hic sphal-
 mate pro w. nominari videtur, quo
 omisso ibidem ex eodem v. ἄλλοκα
 affertur), ἄλλοκα 16. D. M. P. Q. Y.
 vulg. — ποτὶ δέρκεται Med. Ald. —
 γελᾶσα] p., γελόισα k. a. D^b Iunt.,
 γελεῦσα Mª P^a Q^a Med. Ald. Call.,
 γελῶσα v. 6. 16. D. Y.

36. ῥιπτῆ a.

37. κυλοιδιώντες 16. Y.

38. τῶς δὲ] Dittich-Fabricius.
 τοῖς δὲ Brub. vulg., τοῖσδε 16. Autt.
 — μετὰ] Cam. EtG., μετὰ vulg.,
 μετὰγοιπεύς 5^b. — τε post πέτρα
 om. D^b. pr. (add. D^b), καὶ πέτρα
 τέτυκται s. 6.

40. κάμνοντι τῷ καρτερῷ k^a, τῷ
 καρτερῷ superscr. ead. τὸ et on a^b,
 τῷ κρατερῷ k^a a^b. τῷ καρτερόν p.

41. κα] καὶ P., κε 5^b, κεν vulg.

42. αὶ δὲ of p. Call. et v. l. in Gl3.

43. ἡβας 5^b 16. (hic adscripto
 α.) et ICall.

45. πυρραΐαις] πυρραΐαις vulg.,
 cf. Scholl. πυρραΐς et GIEN. πυρραΐς
 i. e. πυρραΐς. — ἀλωά] 16. ICall. et
 tac. Ziegl., ἀλωά vulg.

46. κούρος a. 6. P. SchApoll. Mo-
 schop.

47. νιν] Ziegl. e conii., μιν vulg.
 — ὄρχως p. 16. Y. Ald. — Post
 ἀλώπεκες comma in Ald. Iunt., co-
 lon in Call.

48. φοιτῆ] p. Mª Iunt. Comm.
 vulg., φοιτᾶ k. a. D. P^a Q^a (Med.
 Ald. Call. — πήρα] k. a. p. v. 6.
 16. D. M. P. pr. Y. Comm., πήραν
 P. corr. Q. Autt.

49. κεύθοισα] v. l. in Scholl.,
 τεύθοισα vulg. — ἀνησεῖν] ἀνη-
 σεῖν a. p. s. v. 6. D^b Q^a Iunt.,
 ἀνήσι P^a, ἀνήσειν Y. sup., ἀνάσειν
 16. D^b. M. Med. Ald., ἀνάσειν k. Y.
 Call., ἀνασεῖν Brunck.

50. ἢ ἀκράτιστον p. — καθιέξῃ
 k. v. 16. Y., ita vel καθιέξῃ s^a,

TESTIMM. 37. Scholl. Arist. Lys. 472. et Suid. s. v. κυλοιδιών
 (olim etiam s. v. κοιλιδιών): δῆθα κ. 38. Mar. Vict. III, 8, 2 p.
 157 (καὶ πέτρα τετ., Parisini tamen corruptelis veram lectionem pro-
 dentibus). — EtG. 129, 55. τοῖς δὲ μετὰ γοιπεύσι. 46. Scholl,
 rec. Apoll. I, 959. Moschop. π. σγ. p. 209.

IMITT. 49. 50] Tryphiod. 221. ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πῆματα κεύθων.

- αὐτὰρ ὄγ' ἀνθηρίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνω ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
 οὔτε φυτῶν τοσσηνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, 55
 55 αἰολίχον τοι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμει Καλυδωνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγην, ἀλλ' ἔτι κείται
 ἄχραντον, τῷ κά τν μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 60 αἰκά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσας.

καθίξῃ Call., καθίξῃ 6. D., κα-
 θίξῃ Iunt., καθίξει a., καθίξει p.
 M. P., καθίξει Q. Mor., καθίξεν Med.,
 κάθιξεν Ald.

51. ἀνθηρίκοισι] k. addicente
 Eustathio, ἀνθηρίκοισι vulg., fort. ἀν-
 θερίκοισι cf. Long. — ἀκριδο-
 θήκαν v¹ (potius w.). D⁵ pr. M. Q.

52. μέλει Q., μέλλει p. — πήρας
 16. D⁵ M. P. Q⁵ Y. Antt.

53. γαθῆ k.

54. παντᾶ] Vind.⁵, παντᾶ k. a.
 Iunt. ICall., πάντα β. D⁵ M⁵ P. Q⁵.
 Med. Ald. Call., πάντη p. — περι-
 πίπτεται p⁴, —πέπτεται p¹, —πί-
 πταται p², περιπέπταται Med. —
 In f. v. vulg. comma, in Iunt. Call.
 nihil distinctionis.

55. αἰολίχον] αἰολικόν p⁴ (?)
 et v. l. in Scholl., Αἰολικόν v. l. in
 Scholl. et Hesych. Phav., αἰπολικόν
 k. a. p² s. 6. 16. D. M. P. Q. Y.
 Antt., cf. Scholl. ποικίλον. — τοι]
 τι vulg. — θᾶμα] θᾶμα p⁴,
 θᾶμα p¹. D. P. Q. — θᾶμα D⁵.
 M⁵ vulg., θᾶμα Hesych. — τέ τι]
 κέ τι I. Harl., κέ τι β., καί τι I Schb.,
 κέ τοι p. P., κέ τν M⁵ Q⁵ vulg.,

κε τὸ Ald., καί τν ICall., καὶ Med.,
 cf. Scholl. ἐκπλήξαι δυνάμενον et
 Schb. ὥστε διασῆσαι τὸν θυμὸν. —
 Vulgo ante τέρας colon, quod deest
 in Med. Ald. Iunt.

56. τῷ 6., τοῦ (k. a. p.) 16. D.
 M. Q⁵ Y. Antt. — πορθμῆ k⁴,
 πορθμῆ k² — Καλυδωνίῳ v. l. in
 Scholl.; forsitan vera lectio fuerit
 Καυλωνίῳ.

57. τυρόεντα D⁴ marg.

58. οὐδέ τί πω] k. a. 6. D. M.
 P. Q. Y., οὐδέ τί πω Med. Ald.
 Iunt., οὐδέ τι πω 16. Call., οὐδ' ἔτι
 omisso πω p.

59. κά τν] καί τν k. 16. M. Y.
 Iunt. Call., καί τν P⁵, καί τοι D. Med.
 Ald., καί τοι σε a. (τοι sec.), καί
 μάλα τοι s. 6., κέν τοι p. v². Q.,
 μέν τοι v¹.

60. αἰκά] P⁵ Vind.⁷, αἰκα k. 5⁵,
 αἰ κέν 16. Ald. Iunt. Call., αἰκέν
 Comm. vulg., αἰ κεν Brunck et affir-
 mante Zieglero vulg., αἰμεν Med. —
 αἰείσας] a² (potius h.). v. F. pr.
 N., αἰεσης vulg., αἰεσης k. D. Q.,
 αἰεσης Call.

TESTIMM. 51. Eustath. 1206, 7. ἀνθηρίκος δὲ ὁ τῆς ἀσφοδέλου
 καρπὸς ἢ κανλός, ἢ δὲ χοῦσις καὶ παρὰ Θεοκρίτω. 55. Hesych. et
 Phav. Lex. Αἰολικόν θᾶμα (leg. αἰολίχον). 57. Hesych. τυ-
 ρόεντα, πλακούντα s. n.

IMITT. 51] Long. I, c. 4. ἡ μὲν ἀνθηρίκος (ita libri, cuius
 loco e conj. ἀνθηρίκος scriptum est) ἀνελομένη ποθὲν ἐξελθοῦσα
 ἀκριδοθήραν ἀνέπλεκε (pars codicum ἀκριδοθήκαν). 54] Virg. Ecl.
 III, 45. et molli circum est ansas amplexus anthos. 58] Virg. Ecl.
 III, 47. necdum illis labra admovi, sed condita servo.

κοῦτί τν κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν.
οὐ τί πα εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(Ωιδή.)

I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

α' Θύρσις ὄδ' ὠξ Αἰτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' ἄ φωνά. 65

65 πει ποκ' ἄρ' ἤσθ', ὄκα Δάφνις ἐτάκετο, πει ποκα Νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;

60. κοῦτί τν κερτομέω] κοῦ-
τι τν κερτομέω Iunt. et v. l. in
Scholl., κοῦτι τοι κερτ— k., κοῦτι
τοι D^b. et κερτομέω D^b mg., κοῦτι
κερτ— a. s². ὄδ' pr., κοῦτι κερ-
τομε ὄδ', κοῦτοι κερτ— s⁴ pr.,
κοῦ τί τοι φθονέω 16. corr., κοῦτι
τοι φθ. p. v¹. Q. et ὄδ' sup. sec.
(τὸν φθονέω ὄδ' sup.), κοῦτοι φθ—
v. l. in Glb., κοῦτοι τοι φθ— v².
16. pr. D. M. P. Y. Med. Ald. Call.
et v. l. in s., κοῦτοι τι φθ— Mor.

62. πα] Ziegl. tac., πα k. p. D^b.
Q. Iunt. Mor. et Gregorii cod. a. (ubi
Meerm. περ, vulg. πω, quod rell.
codd. omittunt), πω (a. ὄ.) 16. D.
M. P. Y. Antt. — αἶδα w. Vat.
(23 credo). — γε om. v. h. F. N.
w. F. Vatt. Nescio an poeta dederit
Αἶδα ποτὸν. — ἐκλάθοντα]
ἐκλελάθοντα M. P. Y. SchCall. et
tac. Ziegl., item EtM. AOx., ἐκλελα-
θόντα D^a Q⁵ Iunt. Schῶ. Greg.,
cf. Gregor. ἤγουν τὸν λήθοντα καὶ
τὸν λήθην ποιῶντα. — φυλαξῆς
k. a.

63. βουκολικᾶς] hic et in
ephymniis constanter k., plerumque
5^a exceptis versibus 63. 69. 72. 75
[70]. 112., semel P^a Vs. 69, semel
Y. Vs. 75., βουκολικᾶς 16. D^b. M^a.

Q⁵ vulg. — Μοῖσαι] ibidem
constanter 5^a 6., plerumque Iunt.
exceptis Vs. 69. 72. 75 [79]., deinde k.
in Vs. 63. 87. 92 [111]. 112. 129.,
p. in Vs. 118. 129., v. l. in Scholl.
ad Vs. 85 [84]., Μῶσαι 16. D^a
M^a P^a Q⁵ vulg. (μοῖσαι Vs. 63.
P^a, 129. D^a M^a).

64. ἐξ v. 16. D. (ὠξ D^b) M. P.
Q. Y. Ald. Iunt., ὡς Med. — Θύρ-
σι ος] P^a et apud Gregorium vulg.
et cod. Voss. (θύρσεω A., θύρσιο
B.), Θύρσιδος vulg. et Gregorii codd.
a. c. Aug. — ἄδ' α] ἄδ' α 16. M^a
Y^a Call. et v. l. in 6., ἄδε α v. et
v. l. in s. Q., item vulg. ap. Gregor.,
ἄδε ἢ p. pr., ἄδεα ὄ. pr., ἄδεα k.
a. p. γρ. s. pr. D. P. Q. pr. AlI.
Iunt., item Gregorii cod. Aug., ἄδεα
Med.

65. πει bis] πῆ bis a. p. s. ὄ.
P^a Q. Greg., πῆ — πᾶ k., πᾶ bis
16. Mª Antt., πᾶ bis Wint. vulg.
— ἤσθ'] k. a. pr. p. 16. M. Call.
Greg., ἤσωσ' P^a, ἤθ' a. corr. s.
v. 6. D^a Q⁵ Y. Med. Ald. Iunt. —
νύμφαι Call. Greg. (hic νύμφαι
Meerm.).

66. ἦ — ἦ] ἦ — ἦ vulg., ἦ — ἦ
M. P. Q. Mor. — Malim κατὰ
Πίνδων.

TESTIMM. 61. 62. Greg. §. 6. τὰν γὰρ—φυλαξεῖς. — Epim.
Hom. in Ann. Oxx. I. 282, 25. et EtM. 322, 56. ἐκλελάθοντα s. n.
63. Interpp. Maj. ad Virg. Ecl. VIII, 21 (μοῦσαι). 64. Greg.
§. 7. 65. 66. Serv. ad Ecl. X, 8. — 65. Greg. §. 5. — 66. Greg.
§. 8.

IMITT. 63] Bucol. Inc. I. ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε
Μοῖσαι. — Virg. Ecl. VIII, 21. incipie Maenalis mecum mea tibia
versus. 65—68] Virg. Ecl. X, 9. quae nemora aut qui vos saltus ha-
buere puellae | Naides, indigno quum Gallus amore periret? | Nam
neque Parnassi vobis iuga nam neque Pindi | ulla moram fecere, neque
Aonie Aganippe.

οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἰερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70

70 β' Τῆνον μᾶν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρῦσαντο,
τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλανσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

β' Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

75 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 76

α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον. 80

ἦνθ' Ἐρμᾶς πρῶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι, 77

τίς τυ κατατρήξει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι; 78

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 79

67. ποταμοῖο γε a., ποταμῶ γε Iunt. — εἶπέ τε Greg. — In Iunt. distinctum πρῶτιστος. ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ. Δάφνι. Versus [77—79], quos eieci, scholiastae non legerunt, qui ad Vs. [92] Mercurium non commemorant.

70. ὠδύραντο k. 6. D⁸ mg. — Vs. 70—72. in 6. ead. man. ad marginem suppleti leguntur.

71. χῶ ἐκ k. — ἐκλανσε] k. v. D. Q. Mor., ἄν ἔκλανσε p. et v. l. in Scholl., ἀνέκλανσε vulg.

72. πάλιν pro φίλαι k. a² p., φίλαι πάλιν a⁴

73. παρὰ a. p² s. 6.

74. δὲ pro δ' αὖ k. a. p. v., om. Q.; fort. πολλαὶ οἱ.

75. πάλιν k. p⁴ (φίλαι p¹). 16. M.

[77.] Ἐρμῆς k. 6. — πρῶτιστος a. v. 6. 16. D. Y. Med. Call. — ὄρεος] p. v. Q. Call. Greg., ὄρεος k. a. 6. 16. D. M. P⁵ Y. Med. Ald.

Iunt. — εἶπέ τε Greg. — In Iunt. distinctum πρῶτιστος. ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ. Δάφνι. Versus [77—79], quos eieci, scholiastae non legerunt, qui ad Vs. [92] Mercurium non commemorant.

[78.] ἔρασαι] Q⁵ Iunt., ἔρασαι k. a. p. 6. 16. D⁵ M⁵ P⁵ Y. Med. Ald. Call.

[79.] πάλιν k. a. p. 16. P. Y. Med.

76. βοῦται] k. a. p. s⁶ 6. 16. D. M. P⁵ Q⁵ Y. Med. Ald. Iunt. Greg., βῶται Call. — αἰπόλοι] a² sec. 5² sup. Iunt. et Gregorii cod. Aug., ὠπόλοι vulg. — Distinxi cum Ald. Iunt., quum in Med. nusquam, in Call. post ποιμένες, non post βῶται, vulgo inde a Bas. I. utroque loco distinctum sit.

TESTIMM. 68. Eustath. ad Dion. 976. Ἄκιδος. [77. 78.] Greg. §. 10. 76. Greg. §. 11.

IMITT. 70. 71] Quint. Sm. XII, 518. ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρῦσαντο. — Nonn. Dion. XV, 406. καὶ λύκος ἔστεινεν Ἰμνον, ἀναιδέες ἔστανον ἄρκτοι, | καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ὠδύρητο βότην. — Bion. I, 18. κείνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρῶνται | καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες. — Virg. Ecl. X, 27. Daphni tuum Pœnos etiam ingemuisse leones | interitum montesque feri sylvaëque loquantur. 73. 74] Nonn. l. i. 395. Ἰμνον ἐποικτίροντος ἐλείβετο δάκρυα τάνρου, | καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστεινεν ἀγνυμένη βοῦς. 76—79] Virg. Ecl. X, 19—23. venit et upilio, tardi venere bubulci, | uvidus hiberna venit de glande Menalcas. | Omnes, unde amor iste, rogant, tibi? Venit Apollo. | Galle, quid insanis, inquit: tua cura Lycoris | perque nives alium perque horrida castra secuta est.

- πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα' „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκει; ἄ δ' ἔτι κώρα
πάσας ἀνά κράνας, πάντ' ἄλσεια ποσσί φορεῖται.
- 80 ζαλω σ', ἃ δύσερως τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.“ 85
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 84
- β' „Ὀλίπόλος ὄκκ' ἐσορῆ τὰς μακάδας οἶα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.“ 87
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἶα γελᾶντι,
τάκει ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῆσι χορευεῖς.“ 90
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 91
94

βούτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 86

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ 92
ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας. 93

77. πάντες δ' p. — ἀνηρώ-
των] 16. P. Y. Med. Ald., ἀνηρώ-
τεων v. vulg., ἀνηρώτεων p¹, ἀνη-
ρώταν Bar.^a. — Πρίηπος] v. M.^b
Comm. vulg., Πρίαπος k. p. D. Q.
Antt.

78. κῆφα k. Greg. — τί νυ] Q.
w. z. C. Vat., τί τὴν vulg. — ἄ δ'
ἔτι] Koehlerus, ἄ δέ τι p. Q. (in
hoc τι sec. priore lectione erasa),
ἄδε τί Mor., ἄ δέ τοι k. a. D^b.
Greg., ἄ δέ τε D. vulg., ἄδέ τε v.,
ἄ δέ γε Call.

79. πάσας ἀνά κράνας] p¹.
D. Q^b et Gregorii 4 codd., πάσας
ἀνά κράνας p². 4. Mor., πάσαν ἀνά
κράναν (k. a. 6.) 16. D^b. M. P. Y.
Antt. — φορεῖται k. D^b Iunt.

80. ζαλω σ', ἃ] ζατοῖσ' ἃ 5^b,
ζατοῖσ' ἃ Q. Mor., ζητοῖσ' ἃ p.,
ζατοῖσ' ὡς z. 3. C., ζατοῖσα k². a.
p. γρ. s. 6. D. ζᾶτεια k¹. ζατεια
D^b, ζατεῦσ' ἃ v. M^b, ζητεῦσ' ἃ
M³, ζατεῦσ', ἃ Med. Iunt. Call.
ζατεῦσα 16. P. Y. Ald., ζαλοῖσ', ἃ
conj. Hemsterhusius. — ἀμήχανος]
k. a. p. 6. 16. D^b. M. P². Q². Y.
Antt.

81. πάλιν k. a. p. 16. D. P. Q.
Y. Med., μοῖσαι πάλιν v. l. in Scholl.
— Vs. 80. 81. hoc ordine in 6. le-
gantur, vulgo inverso.

[86.] βούτας] k. a. p. 6. 16.
D². M. P². Q². Y. Antt. — μὲν]
(6. sec.) M² Heins., μὲν k. a. p.
16. p². Q². Y. Antt. — Versus de-
est in 6. pr., ubi sec. man. adjecit.

82. ἐσορεῖ p¹. — μακάδας] k.
D^b, μηκάδας D² vulg. — βατεῦντι
a². s. 6².

83. ὀφθαλμοῦς a². p. 6. D²
(corr. D^b).

84. πάλιν k. p. P. et cum v. l.
φίλαι Q.

85. γελᾶντι] k. 6. D^b. Q². Iunt.,
γελεῦντι a. Call., γελῶντι (p.) 16.
D. M. P. Y. Med. Ald.

86. ὀφθαλμοῦς p. 6. et Gregorii
codd. praeter Voss. — τῆσι] p. v².
M. Q. Greg., τῆσι Call., τοῖσι v¹.
5., ταῖσι vulg.

[92.] βουκόλος] a. 6. ICall.,
βωκόλος vulg. — αὐτῷ 16. Call.,
αὐτοῦ p¹, αὐτοῦ p¹.

87. πάλιν p. D. P.

TESTIMM. 78. 79. Greg. §. 14.
183, 6. ζητῶ, Θεόκριτος δὲ ζατεῖς.
n. (βούτης μὴν vel βούτας μὲν, tum
ἔλεγεν). — Scholl. II a. 133. in Ann. Pariss. III, 54, 2. et Eustath. 741, 48.
βατεῦνται. 85. 86. Greg. §. 16.

80. Cyrill. in Ann. Pariss. IV,
[86.] Paroemiogr. II, p. 749 s.
82. 83. Greg. §. 15.

- II. γ' Ἦνθέ γε μὰν ἀδεία καὶ ἅ Κύπρις γελώσωα, 95
 λαδρὰ μὲν ἐκγελώσωα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 90 κείπε' „τύ θην τὸν Ἐρωτα κατ' εὐχεο Δάφνι λυγίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὕπ' ἀργαλέω ἐλνυγίχθης;“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 γ' Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 100
 Κύπρι νεμεσασατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 95 ἦδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυνκεῖν;
 Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 γ' „Εἴ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδα, 105

88. γελώσωα] Iunt., γελαίοισα vulg.

89. λαδρὰ] λάθρα E., λάθρια p., λάθρη k. a. 6. 16. Q⁵ Antt., λάθρη D. M. P. Y. — μὲν ἐκγελώσωα] μ' ἐκγελαιοῖσα p², μὲν γελαίοισα vulg.

90. κείπε] k. a. 6., κῆπε vulg., κῆπα p. Q⁵ — τι θῆν Q⁵, τι pro τῷ p^{1.2} s., τί θῆν SchArist. — κατ' ἔε ὕχεο] C. F. Hermannus, κατ' εὐχεο vulg., cf. Scholl. εὐχεο κατακαλαίσειν. — λυγίζειν] k² D^b, λνυζῆν k⁴, λνυξείν D. vulg., λιγυξείν a² v. Call. SchArist.

91. ἦρ'] k⁴ 16. M. Q⁵ Call., ἦ ρ' k² D. P. Y., ἄρ' vulg. — ἔπ' ὕπ' vulg. — ἀργαλέον k. a. 6. 16. D. Y. Med. Ald. Call. — ἐλιγύθης Call., ἐλιγύχθης SchArist.

92. πάλιν] p. Q., φίλαι vulg., om. Y.

93. ποταμείβετο] k. p. s. (6⁴) 16. D. M⁵ P. Y. Antt. Stob., τοτ' ἀμείβετο 6², ποταμείβεται v., ποταμείφατο a⁴ Mor., ποτ' ἀμείφατο a² Q⁵, fort. τόσ' ἀμείβετο.

95. φράσδῃ] con]. Stephanus, φράσδῃ Iunt., φράσδει k. a. p. s. v. 6. M. Q⁵ vulg. — ἄλιον] Iunt.

addicente Eustathio, ἄλιος k.; ἄλιος a. p. s. v. 6. 16. D. M. P. Q. Y. Med. Ald. Call. — δεδύνκειν] a. p⁴ Eust., δεδύνκειν k. p^{1.2} s. pr. D^b, δεδυνκῆν Q⁵, δεδύνκην Q^{b.2} Iunt., δεδύνκει s. corr. v. 6. 16. D. M. P. Y. Ald. Call., δεδύνκη Med. — In v. 6. post ἄμμι distinctum, in Ald. post ἄλιος et Δάφνις, in Med. Iunt. post solum Δάφνις, in Call. post ἄλιος δεδύνκει, in Q⁵ nusquam. Recte totum locum H. Stephanus constituit in Nott. ad Ed. I.

96. κῆν] 16. Y⁵ Comm., κῆν M⁵, κ' ἦν P., κείν vulg. — Ἀῖδα] M⁵ Q⁵ Mor., αἰδασ v., αἰδασον 5⁵, ubi on deletum, sed iterum superscriptum, Αῖδα vulg. — Ἐρωτι] k. p. pr. D^b Iunt., Ἐρωτος p. sec. D. vulg.

97. πάλιν p. Q., φίλαι vulg.

98. εἴ] M. Hauptius, οὐ vulg. — βουκόλος] k. a. 6., βωκόλος vulg.

TESTIMM. 90. 91. Scholl. rec. Arist. Vesp. 1487. 93. 94. Stob. Flor. LXIV, 9. (om. L. V. Trinc.) 95. Eustath. 1266, 47. Θ. φησὶ τὸ οὐ πάντα τὸν ἥλιον δεδυνκεῖν ἦγον οὐ πάσας συντελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ ζῆν. Id. 1845, 16. Θ. ἦ ἥλιον πάντα δεδυνκεῖν λέγει τῷ ἦδῃ θνήσκοντι. 98. [106. 107.] Plutarch. Q. Nat. XXXVI (in ea parte, quam Longolius secundum exemplar Mediolanense Latine edidit): Unde apud Theocritum jocosae Venus ad Anchisen a pastore ablegatur, uti apud aculeis propter adulterium pungatur. „Te confer ad Idam, | confer ad Anchisen, ubi quercus atque cypirus crescit, apum strepit atque domus melliflua bombis“.

- ώρατος χῶ Ἄδωνις ὁπεὶ καὶ μῆλα νομεύει. 109
 100 αὐτὶς ὅπως στασῆ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
 καὶ λέγει· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχεν μοι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 γ' „Ὡ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
 χαιρέθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν,
 105 οὐκέτ' ἀνά δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαιρ' Ἀρέθουσα
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβριδος ὕδωρ.“ 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122
- III. δ' „Ὡ Πᾶν Πᾶν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίω,

- ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. τῆνεί δρύες, ὠδε κύπειρος, 106
 ὠδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108
- καὶ πτώκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111
- ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

[106.] Ἀγχίσην] k. a. 6. 16. D. P^a. Y. Antt., Ἀγχίσαν (p.) M³. Q³ Mor. — τῆν εἰ] Mein., τῆν εἰ vulg. — κύπειρον D^a. Q. — Versum spurium iudicavit Valckenarius ad Callim. Eleg. p. 76.

[107.] Versus deest in a. pr., a man. sec. adscriptus.

[108.] Versum om. k. a. pr. (add. sec.) p. Q.

99. Χῶ Ἄδωνις] χῶ ἄδωνις a. 6., χῶδωνις vulg. — ὁπεἰ] ἐπεὶ vulg., ὅπα conj. Graefus. — μῆλα] μάλα vulg.

[110.] πάντα] k. a. s. v². 6. 16. D. M. P. Q. pro v. l. Y. Med. Ald. Iunt., τᾶλλα (p.) Q. Call., τ' ἄλλα v¹.

[111.] φίλαι] p¹. Q. vulg. πάλιν D.

100. αὐτὶς a. s³. 6. 16. D. P. Y. — στασῆ 16. D. M. Q³. Y. Antt.

101. βούταν] 5³, βούταν p., βώ-

ταν vulg. — μαχεν μοι k., μαχεν-μαι 6. Q. Iunt., μαχέμαι p¹.

102. πάλιν] p. Q., φίλαι vulg. — Versus in p⁴. v¹. Q. post sequentem legitur, in p¹. vers. interc. post Vs. [115] iterum positus dicitur, ut utroque loco extare videatur.

103. θῶες 16. sup. D. (corr. D^a). Q¹. Y. sup. — ἀνά 16. Y.

104. βουκόλος] k. a. 6., βουκόλος vulg. — ὑμῖν] ὑμῖν k., ὑμῖν 5³. Med. Ald. Call., ὑμῖν vulg.

106. χῆτε M. — Θυμβριδος] Θυμβριδος vulg. et Eust., Θύβριδος p. Q. Serv., Ἰύβριδος k. et Glp. auctore Asclepiade Myrleano, ut patet e Scholl., ὑπὸ Τυμβριδος v. l. in Scholl.

107. πάλιν p. Q. Med., φίλαι vulg.

108. Λυκαίω] s. v¹. M³, λυκαίων p., λυκαίων 5³. 16. D³. P³. Q³. Y. Antt. De k. a. 6. e Ziegleri annotatione non apparet.

TESTIMM. 106. Eustath. ad Dion. 354. (Θύμβρις) παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ φαίνεται ἐν Ἰνι ἀμφιβαλλομένη γραφῇ καὶ Σικελικὸς τις εἶναι ποταμός. — Serv. ad Aen. III, 500 Circa Syracusas autem esse fossam Thibrin (al. Ybrin) nomine Theocritus meminit.

IMITT. 103 seqq.] Nonn. l. l. 414. χαιρέτε μοι σκοπιαί τε καὶ οὔρεα, χαιρέτε πηγαί, | χαιρέτε Νηιάδες καὶ ἐμαὶ δρύες.

- εἶτε τὴν ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
 110 τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα 125
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται ἀοιδᾶς.
- ε' „Ἐνθ' ὠνάξ καὶ τᾶνδε φέρου πακτοῖο μελίπνου
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 115 ἧ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἦδη, 130
 Δάφνις ἐγὼν ὄδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὠδε νομεύων,
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὠδε ποτίσδων.“ 121
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται ἀοιδᾶς. 131
- ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαί,
 120 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκενύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεῖκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὄρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.“

110. λίπ' ἠρίον] Lamb. Bosius, qui praeterea Ἐλίκα, λίπε ῥίον vulg., λίπε ῥίον s.

111. ἀγατόν k² p. v. 16. D. M. P. Q. Y. Med., ἀγαστόν (6.) Ald. Call., ἀγητόν k⁴ a. s. D^b Iunt.

113. τᾶνδε] τάνδε vulg., τάνγε p. 6. — φέρου πακτοῖο] conj. Reiskins addicentibus SchGen. (ubi pro φέρει δὴ legendum φέρου), φέρ' ἐνπάκτοιο vulg.

114. κηρῶ] k. a. p. s. 16. D⁵ M. P² Q² Y. Med. Iunt. Call., κηρῶ Ald., κερῶ v.

115. Ἄιδος] s² Iunt., αἶδο i. e. αἶδος s², αἶδας E., αἶδαν k. s⁴, αἶδαν p. v. M. P² Q², αἶδην 6., ἄδαν a. 16. D⁵ Ald. Call., ἄδαν Y. Med. Mor. — Versus in M⁵ a rec. man. margini adscriptus.

116. ὄδε om. 6. — Vs. 116. 117., qui vulgo ante Vs. 107. leguntur, auctore M. Hauptio transpositi.

119. νῦν δ'] k. a. s. 16. D. M. P. Y., νῦν vulg. — ἄκανθοι s. v. 16. D⁵ (corr. D^b) M. P. Y.

120. ὑπ' v. Q².

121. ἀναλλα p. 6. M. Iunt. et superser. ἐναλλα Q. — γένοιτο] D. corr. ead. Q² Med. Ald. Call. et Schβ., γέροντο Iunt., γένοιτο k. a. p. 6. 16. D. pr. M. P. Y. Comm. — ἐνεῖκοι p.

122. τὰς] w. z. (16.), τὼς k. p. 6. D. M. P. Q. Y. Antt., τοὺς a.

123. κῆξ a. s. 6. D. Q. (hic cum γρ. κῆξ) Antt. ante Comm. — ὄρθῶν] ὄρῶν vulg.

TESTIMM. 122. Tzetzes Exeg. ad Il. p. 62, 1. καὶ—ἐλκοι.

112] Virg. Ecl. VIII, 61. desine Maenalis, iam desine tibia versus. 116. 117] Virg. Ecl. V, 43. Daphnis ego in silvis, hinc usque ad sidera notus, | formosi pecoris custos, formosior ipse.

119] Bucol. Inc. I, 3 seqq. νῦν φητά μοι μῦρεσθε κ. τ. λ. — καλὸς τέθεικε μελικτᾶς. 121] Agath. AP. V, 299 πάντα δ' ἐναλλα γέροντο. — Nic. Eug. IV, 305. γένοιτο νῦν ἀπαντ' ἐνάλλαξ τοῦ βίου | τοῦ Κλεινίου θνήσκοντος. — Eustath. Opusec. p. 322, 10. γίνεται μοι κατὰ τὴν παροιμίαν ἐναλλα τὰ τοῦ πράγματος. — 123] AP. IX, 380. τολμῶεν δ' ἰρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν. — Virg. Ecl. VIII, 55. certent et cygnis ululae.

- λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 125 δ' Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἦθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λίνα πάντα λελοίπη
 ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνης ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δὲ 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

- 130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὧς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω. 145

ΑἰΠΟΛΟΣ.

- Πλήρῆς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
 πλήρῆς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίῳ ἰσχάδα τρώγοις
 135 ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
 ἦνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
 Ὡρᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150

125. ἀνεπαύσατο] D. Q. Med. Ald. Iunt. et v. l. in Scholl., ἀπεπαύσατο v. D^b. Call. vulg.

126. μὴν k⁴ a. 16. D. M. P. Y., μὲν k² 6. — λελοίπη] p. pr. 6. Q. pr. Iunt., λελοίπει p. sup. ead. v. Q. sup. vulg.

128. Μοῖσαις] k. a. p. 6. 16. D^b M. P^a Q² Y. Antt., μοῖσαισι ICall., μούσαις D^b Steph. — ἐπαχθῆ p., ἀπαχθῆ Q. γρ.

130. κεν] k. a. s. v. 16. D^b M. P. Y. Antt., μιν p⁴ D. Q² Mor., νιν p² 6.

131. σπείσω p. 6. D. M. Q. — τὰς μοῖσας Q., μούσαις 6.

132. ὕμιν] ὑμῖν Vind.^a, ὕμμιν

Elb. Vind.^{7. 8} Ald. Iunt. Call., ὕμμιν Med. Mor. vulg.

134. πλήρῆς τοι] k. a. s. v. 6. 16. Y. Call. et vulg. post Reisk., item Galen., πλήρῆς τε Iunt., πλήρῆς δὲ Q² Med. Ald. et v. l. in SchCall. — Αἰγίῳ EtM. — τρώγοις Med. et superscr. ω Q.

135. τύγα] k. 6. Q² Med. Iunt., τύγε (a. p.) 16. D. M. P. Y. Ald. Call.

136. ἦνίδε] ἦνίδε vulg. post Reisk., ἦνί δὲ k. p. 16. D² M. P. Q. Y. Antt., ἦνιδέ Greg.

137. πεπλυνθαι v. 6. sec. — δοκησεῖς] 6., δοκασεῖς vulg., δοκασεῖς Call., δοκασῆς k. D² Q.

TESTIMM. 133. 134. Galen. de puls. diff. III c. 6. Vol. VIII p. 671. ed. Lips. s. n. — EtM. 28, 52. τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ καὶ ἀπ' Αἰγίῳ ἰσχάδα τρώγοις διὰ τοῦ ἰ γράφεται ἀπὸ τοῦ Αἰγίρον, ἔστι δὲ τὸ Αἰγίρον ὄνομα πόλεως. τινὲς δὲ διὰ τῆς π̄ γράφουσιν αὐτό· οἶον καὶ ἀπ' αἰγίρω ἰσχάδα τρώγοις. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ Ἄκτινα (ita Gaisf. plenius e codd. D. Va.). 133—135. Nicol. Sec. in Anecd. Boiss. V. p. 380. καὶ σοι πλήρῆς μέλιτος τὸ καλὸν στόμα γένοιτο, ἐπεὶ τὸ τέττιγον φέρτερον ἄδεις. s. n. — Choerob. ad Theod. 310, 13. (Ann. Bekk. 1423. (τέττιξ) παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ π̄ κλίνεται· ἦ δὲ παρὰδοσίς τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ διὰ τοῦ π̄. 136. Greg. §. 102. ἦνιδέ τοι τὸ δέπας. — Greg. §. 75. θᾶσαι — fin. 137. Eustath. 1340, 4. Θ. πλυνθῆναι τι ἔφη πρὸς κράναις ὠρᾶν.

ὦδ' ἴθι Κισσαίθᾳ, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἶ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῆ.

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεέστυλι. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
στέφον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶδς ἄώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὐντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθεῖται,
5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνύκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦρά οἱ ἀλλὰ
ῶχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινᾶς φρένας ἄ τ' Ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν

138. κισσήθᾳ k., κισαίθᾳ v. l. in Scholl. — χίμαιραι P., χίμαροι Q., χίμαρροι D. (corr. Dh.).

139. σκίρτασεῖτε] Porsonus, σκιρτασῆτε k. a. p. D. Q., σκιρτάσῆτε Call., σκιρτάσῆτε M^b vulg., cf. SchCall. οὐ μὴ σκιρτήσετε, SchM. οὐ μὴ πηθήσετε. — ὑμῖν] ὕμιν Vind.^a, ὕμῖν 21. Elb. Vind.^r Ald. Call., ἔμῖν vulg.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. (Vs. 5—fin.) 16.* 23. (desunt Vs. 5—49). D. M. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Φαρμακεύτριαι] Y. Hypoth. in E. F. N. et SchGien. ex emendatione Huebneri, item Athen. XV. 475. E. et Eustath. 1767, 19., Φαρμακεύτρια p. vulg. et Serv. ad Ecl. VIII, 1., praemisso Θεοκρίτου Med. Ald. Call., addito Ἰωρίδι Iunt. et Ἰωρίδι διαλέκτῳ 6., Σιμαίθᾳ 23. Φ.

1. Μαλίμ πεῖ.

2. φοινικίῳ a.

3. ἐμὸν] k. a. p. s. v. 6. 16. 23.

D. M. Y. Antt., ἐμοὶ Steph. — βαρὺν εὐντα Steph., βαρυνεῦντα k. a. p. s. v. 6. 23. D. M. Y. Antt. — φίλα k. — καταδήσομαι] v. l. in Scholiis a Toupio restitutis, καταδήσομαι K. et lCall. altero loco, καταθύσομαι vulg.

4. τάλαν a. p. 23. — οὐδὲ ποθεῖται] οὐδὲ ποθήκει Harl., cf. Sch6. ΠΟΘ. προσήκει, ἐπλησίασεν (sic Wart. et Gaisf.) et (HM. ΠΟΘΗΚΕΙ, ἦλθεν ὡδε πρὸς μὲ (sic Gail.), οὐδέποθήκει Ald., οὐδέποθ' ἦκει 23. M^b vulg., (οὐδέποθ') ζυκε k.

5. ζοοὶ k. a. p. D. Call. — εἰμές k., ἐμμες 9^a, ἐσμές p. 9^b

6. ἄραξεν] k. 9^b Med. Ald. Iunt., ἄραξεν D^b. M^b Call. vulg., ἔραξεν p., ἔραξεν a. — ἀλλὰ] Kiessl., ἀλλὰ a. 9^b, ἀλλὰ 9^b, ἀλλὰ D. Antt., ἀλλὰ Steph. vulg.

7. ἀφροδίτη p. 9. — Interrogationem Meinekus indicavit praeunte Eobano Hesso.

TESTIMM. 2. Athen. XI, 475. E. (ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις).

IMITT. 1] Nonn. Dion. XXXVII, 415. πῆ θρόνα; πῆ βοτάναι; πῆ ποικίλα φάρμακα Κίρκης; 2] Virg. Ecl. VIII, 64. effert aquam et molli cinge haec altaria vitta. 3] Ibid. 66. coniugis ut magicis sanos avertere sacris | experiar sensus.

- αὔριον, ὧς νιν ἰδῶ καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.
 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαῖμον,
 τᾷ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομοῦντι
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τήρια καὶ μέλαν αἷμα.
 χαίρ' Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμιν ὀπάδει
 15 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μῆτέ τι Κίρκης 15
 μῆτέ τι Μηδείας μῆτε ξανθᾶς Περιμήδας.

1. Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ἄλφιδά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 20 ἦρά γέ τοι μυσσὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
 πάσσ' ἄμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὄστια πάσσω.“
 Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφιδε ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἰθῶ· χάς αὐτὰ λακκὸν μέγαν ἔκπυρος ἄσε,

9. μέμφομ' Y. Comm.

10. καταδήσομαι] καταθύσομαι vulg.

11. ἄσυχε δ—] conj. Kiesslingius, ἄσυχά, δαῖμον vulg. (ante Wiut. sine distinctione), ποταεῖσομαι, ἦσυχά δ. p.

13. ἐρχομένην p. 9^t, ἐρχομένην 9^s — ἀνά τήρια] ἀνά τ' ἦρία 9^s, ἀνά τ' ἦρία vulg.

14. ἄμιν] ἄμμιν vulg. — ὀπάδει a., ὀπαδοῖς M., ὀπήδει G. Y. Med. Ald. Call., ὀπήδει Iunt.

15. ταῦτ' ἔρδοισα] k. F. Φ., ταῦθ' ἔρδοισα vulg. — Κίρκης] k. a. p. 6. 9. D^s M^s Y. Antt.

17. Ἴνυξ] Mein., Ἴνυξ vulg. et ita in seqq.

18. πρῶτον] M^s e., πρῶτον k. a. p. 6. 9. D^s Y. Antt. — κάεται v. l. in Scholl., fort. δάκεται.

19. Θεστυλί] susp. Lobeckius Prolegg. p. 125.. Θεστυλι vulg. et sic Vs. 35. 59. 94. — ἐκπεπότασαι] M^s Med. Ald. Iunt., ἐκπεπότῃσαι k. a. p. 6. 9. D. Y. Call. — Interpunctio Reiskio debetur; vulgo Θεστυλι δειλαία. πᾶ—.

20. τοι γέ 9., fort. γ' ἐγώ.

21. ὄστια] k², ὄστία k⁴, ὄστία vulg.

24. αὐτὰ] a. 9., αὐτῆ k. (fort. sec.) et β., αὐτὰ vulg. — λακκὸν] λακκὸν EtG. EtSorb., λακῆ EtM., λακῆ a. p. s. 6. 9., λακῆ k. 16. D^s M^s Y^s Antt. — μέγα] EtSorb., μέγα vulg. — ἐκπυρος ἄσε] κακπυρίασα EtM. in cod. D. et fere cod. M., κακπυρίασα vulg. in EtM., κακπυρίασα EtG., κακπυρίασθαι EtSorb., πυρίασα p., κάπυρίασα 9^s, κακπυρίασα vulg. ap. Theocr., cf. GlE. N. ἐκπυρωθεῖσα.

TESTIMM. 14. EtM. 200, 12. Zonar. p. 468. Ἐκάτη δασπλήτις.

17. Scholl. Aristid. p. 318. A. Phav. Ecl. 255, 2. Serv. ad Ecl. VIII, 21. — Spectat versus Aelian. H. An. XV, 19. 24. EtM. 250, 35. EtG. 135, 25.

IMITT. 17] Ibid. 68. ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnin. 18] Ibid. 82. sparge molam. 23] Ibid. 82. et fragiles incende bitumine laurus. [Daphnis me malus urit, ego hanc in Delphide laurum.

- 25 κήξαπίνας ἄφθη, κούδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὔτω τοι καὶ Δέλφεις ἐνὶ φλογὶ σύρξ' ἀμαθύνου.
 Ἴυγξ, ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 27
- Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἀναιδῆ 33
 κινήσαι κ' ἀδάμαντα· καὶ εἰτί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
- 30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρούονται. 35
 ἅ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
 Ἴυγξ, ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- Ἥνιδε σιγῆ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται· 37
 ἅ δ' ἐμὰ οὐ σιγῆ στέρονων ἔντοσθεν ἀνία,
- 35 ἀλλ' ἐπὶ τῆνφ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τέλαιαν 40
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.
 Ἴυγξ, ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 42
- Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, 28
 ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφεις.
- 40 χῶς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30

25. κήξαπίνας] κ., κήξαπίνης D^a M. vulg., κήξ ἀπίνης Y., κήξ ἀπίνης 9^a, κήξαπίνης 6. — ἄφθη] Steph. vulg., ἄφθη Call., ἄφθη p¹ 9^a D. M. Y. Med. Ald., ἄφθη Iunt. — καὶ οὐδὲ k. p¹ — εἶδομεν M., εἴλομεν a. p¹ 2. s. 6² 9^a 4., εἴλομεν p¹ 6¹, εἴλκ' 9^a — αὐτῆς Y. Antt. et ante Wint.

26. ἀμαθύνει s. et superscr. η 9^a, ἀμαθύνει superscr. η 9^a, ἀμαθύνῃ a. p.

28. τὰ δ'] τὸ δ' vulg., τὴ δὲ 9^a — ἀναιδῆ] Tyloruss, ἐν ἄδη p. 6., KAI TOI EN AIH I Sch6. ap. Wart., ἐν ἄδη Med. Ald. Call., ἐν ἄδη 9^a, ἐν ἄδη Mor. vulg. — Vulgo post πίτυρα punctum, quod mutavi.

29. κινήσαι κ' ἀδάμαντα] κινήσεις ἄδ — k. et I Sch6., κινήσεις ῥαδάμαντα 6. pr. 9^a SchCall. Mor., κινήσεις ῥ' ἀδάμαντα v. 6.

sec. Antt. vulg., κινήσεις κ' ἄδ — I. H. Vossius.

30. ἄμιν] αμιν Harl., ἄμιν vulg. — πτόλιν 9^a — ὠρούονται k.

31. χαλκίον] p. 9^a 4., χάλκεον a. 6. 9^a D., χαλκίον vulg., χάλκεον Med. Ald., χαλκίον I Call. — ἄς 9^a, ἔως 9^a.

33. ἦνιδε] ἦνιδε Mor. vulg., ἦνιδε k. a. 6. 9^a D. M. Y. Antt. — σιγῆ] σιγῆ k. a. s. 6., σιγᾶ vulg.

34. σιγῆ] σιγῆ k., σιγᾶ vulg.

36. εἶμεν] ἡμεν vulg., εἶμες d. et Sch4., ἡμες a. 6. 9. M.

38. κηρὸν] k. a. p. 6. 9., κερὸν M³ vulg. — Haec strophā hoc loco in k. legitur, vulgo post Vs. 27.

40. ῥόμβος χάλκεος superscr. os sec. 6., ὁ om. a. p. 9. — ἀφροδίτης p¹ 9., om. p¹ — Comma in f. v. habent v. Antt., ante ἐξ Mor., utroque loco Comm.

TESTIMM. 28. Eustath. 1767, 19. (ἐν ταῖς Φαρμακευταῖς) θύειν ἐπὶ τοῦ θυμῶν. 40. Eustath. ad Dion. 1134. ῥόμβος.

IMITT. 28. 29] Martial VII, 99. Pontice, voce tua posses adamantam movere. 34] Virg. Ecl. IX, 57. et nunc omne tibi stratum silet aequor et omnes, | adspice, ventosi ceciderunt murmuris aurae.

38. 39] Virg. Ecl. VIII, 80. limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit | uno eodemque igni, sic nostro Daphnis amore.

- ὡς τήνος δινοίτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
 ἴγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 32
 Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ· 43
 εἴτε γυνὴ τήνω παρακέκλιται εἴτε καὶ ἄνθρωπος,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσόν ποκα Θησεία φαντί 45
 ἐν Δία λασθῆμεν ἐϋπλοκάμω Ἀριάδνας.
 ἴγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὡς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ ἱκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
 ἴγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
 ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰαὶ Ἔρωσ ἀνιαρέ, τί μιν μέλαν ἐκ χροῶς αἵμα 55
 ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
 ἴγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυθ' ὑπόμαξον

41. τήνος] k., κείνος M² vulg. — δινεῖτο a. p. et superscr. οἱ θ. — ποτ' ἀμετέρησι θ² — θύραισιν Med. Ald. Iunt.

45. ἔχει a² p^{1.2} M. — λάθας p^{1.2} θ. M. — Θησεία] k. a. p. θ. θ. M. Med. Ald. Iunt., Θασεία D² Call., Θασσεία Y.

46. λαθῆμεν D., λαθέμεν p., λελάθημεν s. θ. — ἐϋπλοκάμω] k. D² M² Y., ἐϋπλοκάμων p¹ vulg. — Ἀριάδνης θ.

48. τῷ δ' ἐπὶ] M² Med. Ald. Iunt., τῷ δ' ἐπι Call. et tac. Ziegl., τῷδ' ἐπι Wint., τῷδ' ἐπι vulg. post Valck. — Post Ἀρκάσι non distinctum

in Antt., puncto in Brub., commate in Mor. seqq., colo inde a Wint.

50. περάσαι] k., περῆσαι 23. vulg.

51. ἱκελος] k. a. 16. M. Y., ἱκελον 23. vulg. — λιπαρῆς k. p. Y. — παλαίστρας 23. Call., παλαίστρας Y.

54. ὡγὼν Comm.

55. ἀνιηρὲ k. p. 23. (a sec.). D. Mor. et superscr. α Y.

56. λιμνῆτις a. p. 6. θ.

58. σαύραν] 11., σαύραν vulg. — κακὸν ποτόν] k. a. p. s. 6. θ. D. M. Y. Comm., ποτόν κακόν Antt.

TESTIMM. 48. Serv. ad Aen. IV, 516. Id. et Philarg. ad Georg. III, 280. *hippomanes*. 58. Phrynich. Bekk. p. 64, 16. σαύρος: ἄρρενικῶς λέγονσι. Θεόκριτος θηλυκῶς εἶπε σαύρον (σαύραν Valck.).

IMITT. 43] Virg. Ecl. VIII, 73. terna tibi haec primum triplici diversa colore | licia circumdo, terque hanc altaria circum | effigiem duco: numero deus impare gaudet. 53. 54] Ibid. 91. has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit | pignora cara sui, quae nunc ego limine in ipso, | terra, tibi mando. 55. 56] Nic. Eug. IV, 398. ἐμφὺς γὰρ (Ἔρωσ) ὡσπερ βδέλλα λιμνῆτις πίνει | τὸν αἵματος ῥοὺν πάντα.

- 60 τὰς τήνω φιλῆς καθυπερτέρω ἄς ἔτι καὶ νῦν, 60
καὶ λέγ' ἐπιφθύζουσα, τὰ Δέλφιδος ὄστια μᾶσσω. 62
Ἴνυξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- II. Νῦν δὴ μούνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
ἐκ τήνω δ' ἄρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. 65
- 65 ἦνθ' ἄ τῷ Εὐβούλοιο καναφόρος ἄμιν Ἀναξώ
ἄλσος ἔς Ἀρτέμιδος, τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.
φράξέο' μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καί μ' ἄ Θευχαρίδα Θραῖσσα τροφὸς ἄ μακαρίτις 70
70 ἀγχιθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἄ μέγαλοίτος
ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύφοισα χιτῶνα
ἀμφιστεилаμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.
φράξέο' μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75

ἐκ θυμῶ δέδεμαι, ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ. 61

60. φιλῆς p. v., φιλῆας a. et v. l. in Scholl. — καθυπερτέρω] καθυπερτερον vulg. — ἄς Med. Ald. — Comma, quod vulgo ante ἄς est, in f. v. transtuli.

[61.] ἐκ θυμῶ] 23. Ald. Iunt. (cf. Scholl. ἐκδέδεμαι τῷ θυμῶ), ἐκ θυμῶ M^s Call. vulg., ἐν θυμῶ a² s. 9^a Med., ἐν θυμῶ a¹ p. 6. — ποιῆ a. p. Versus deest in k. neque inventus erat a scholiasta, qui in Sch⁵. P. verba ἄς ἔτι interpretatur ἔως ἔτι ἐνδέχεται καταδεδῆνα αὐτόν.

61. ἐπιφθύζουσα] k. 23. Antt., — ζουσα a. p. 6. 9. D^s M^s Y. — ὄστια] k², ὄστία k¹, ὄστέα 23. D^s vulg. — μᾶσσω] Ahlwardtus, μᾶσσω vulg.

63. δὲ Y. — μούνα] conj. Valckenarius, μούνη k¹ vulg., μώνη k² — δακρύσω] k. 6. 23. Med. Ald., δακρυσῶ vulg., δακρυνῶ p.

64. τήνω δ'] k., τίνος vulg. — ἄρξῶ] ἄρξω k., ἄρξομαι p. 9., ἄρξομαι s. 6. Med. Ald. Iunt., ἄρξομαι' ἐγὼ a. v. 23. D. M. Y. Call., ἄρξενμ' ἐγὼ 16.

65. τῷ Εὐβούλοιο] (τῷ) εὐβούλοιο Vat., τῶν βούλοιο Med.,

τῶν βούλοιο Ald., τῷ ἕβούλοιο Iunt., τῷ ἕβούλοιο Call. vulg., ἦνθ τωβούλοιο p., ἄτ' ωνβῶλοιο 23. — κανηφόρος k. 9., κανιφόρος p. — ἄμιν] ἄμιν vulg.

66. ἔς] ἐς k. a. p. 6. 16. 23. D^s M. Y., ἐπ' 9. Antt. — τόκα] lSchGen. (cf. Gl6. ποκα, τότε), πῶκα lCall. et Zieglero teste libri, δῆποκα 23. Antt. et vulg.

69. Θευχαρίδα] conj. Reiskius, Θευμαρίδα k. a. p. s. 6. 9. 23. Med. Iunt., Θευχαρίδα D^s M^s Y^s Ald. Call. — Θραῖσσα cum v. l. φίλα 23.

70. κατεύξατο 23.

71. θάσασθαι] D^s corr. M^s Y^s Med. Ald. Iunt., θεάσασθαι k. a. p. 6. 9. 23. Call. et D. pr. ut videtur, ubi prius α in rasura duam literarum scriptum.

72. Distinctionem, quae vulgo in f. v. est, transposui post ἀμφιστεилаμένα.

73. ἀμφιστεилаμένα] s., ἀμφιστεилаμένη 6., κάμφιστεилаμένα vulg., κάμφιστεилаμένη 23. M. Y., καὶ ἀμφιστεилаμένη p¹. — τὰν Κλ—] k. a. D^s M^s pr. Y. Comm., τῆς p. 6. M. sup., τὰς s. 9. 23. Antt.

TESTIMM. 61. Eustath. 1392, 42. et 1482, 17. ἐπιφθύζειν.

- 75 Ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἃ τὰ Λυκάωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρῦσοιο γενειᾶς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνα,
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80
- 80 φράζεό μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἰκαδ' ἀπῆνθον
ἔργων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε, 85
- 85 κείμεν δ' ἐν κλινηρῷ δέξ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καὶ μιν χρῶς μὲν ὁμοίως ἐγένετο πολλάκι θάψω,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
ὄστι' ἐτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
- 90 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, αἷτις ἐπάδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

75. μέσαν] β. 9¹, μέγαν 9².
Vat., μέσην p., μέσον k. a. 23. D.
M. Antt., om. Y. — οὐ τὰ 9. Med.
Ald. Iunt. — Λυκάωνος] Λύκαωνος
K., Λυκῶνος B. D., Λύκωνος vulg.,
cf. Sch4. 5. γράφεται Λύκωνος.

76. τι] τε vulg., om. 9. Y. —
Εὐδάμνιππον] Keiliius Anall.
Epigraph. p. 183., Εὐδάμνιππον vulg.,
ἀδάμνιππον p¹. 2 Med. — In f. v.
vulgo punctum, quod mutavi; in Ald.
nulla distinctio.

77. δ' om. Sch6. — ἦς Med.

78. τὸ Σελάνα] k. Call., τυ
σελάνα 9. sup., σὺ σελάνα Iunt.,
τὸ σελάνας a. p. s. v. 6. 9. pr. 16.
23. D. M. Y. Med. Ald.

79. λιπόντων] k. a. p. s. 6. 9.
23. Med. Ald. Iunt., λιπούσιν D⁵.
Y. Call., λιπούσαι M. Mor.

81. ὡς ἐμ— Mor. — μοι] k. a.
p. 6. 9. 23. M. Iunt., μιν vulg. —
πυρὶ] (23?) Taylorus et Graefius,
περὶ vulg., cf. GIM. ἐκάνθη.

82. κοῦτέ τι] M. Y., κοῦτ' ἔτι
Call., κοῦδέ τι k. 23. Med. Ald.

Iunt., κοῦδ' ἔτι Mor. vulg., οὐδέ
τι p¹, οὐδ' ἔτι p². 4., κοῦκέτι D.,
καὶ οὐκέτι JCall., cf. Scholl. καὶ
οὐδαμῶς οὔτε.

83. ἐφρασάμαν] 23. M⁵ Comm.
vulg., ἐφρασάμην k. a. p. 6. Antt.
— ἀπῆνθον] 23. M⁵ vulg., ἀπην-
θεν k., ἀπῆλθον a. p. 6. 9. Med.

84. ἐξάλλαξε] v. l. in Scholiis
ab Heinsio emendatis (ubi vulg. ἐξά-
λαξεν), ἐξαλάπαξε vulg.

85. κείμεν p. M. Y. Antt. ante
Comm. — ἡματα a. 6. 9.

87. ἴσος περ ἐγένετο 9¹. 4., ἴσος
παργέμετο 9², ἐγένετο p¹. 23. sec.,
ἐγένετο Call. — θάψω] Steph.
vulg., θάψω 23. pr. M⁵, θαψῶ
a. 6. 23. sec. Med. Mor., θαψῶ D.
Y. Ald. Iunt. Call.

88. ἔρρευν k., ἔρρεον p. et omissio
δ' 23. — κεφαλᾶς] k., κεφαλῆς
23. D⁵. M⁵ Y. vulg.

89. ὄστι'] k². 9². 23. pr., ὄστι'
k¹. 9¹. 23. corr. — ἐπέρασα] k.
a. p. s. 9. M., ἐπέρησα 6. D. Y.
Antt.

TESTIMM. 71. Eustath. 1180, 48. μεγάλοιτος.
Arist. Vesp. 1413.

87. Scholl. rec.

Χοῦτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·

„εἰ, ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσῳ εὐρέ τι μᾶχος. 95

95 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα

τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·

τηνεὶ γὰρ φοιτῆ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.“

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Κῆπει κά νιν ἑόντα μάθης μόνον, ἄσυχᾳ νεῦσον, 100

100 κείφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾶδε.“

ὡς ἐφάμαν· ἂ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων

εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα

ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ

ἰδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἀέρσαις,

οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαγ, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ

93. χ' ὦτω v. Y. (hic superscr. χ' οὔτω) et ICall., χῶτω Comm. — δούλα] k. a. p. 6. 9. 23. D. M⁵ Y. Antt., δῶλα Aug. Heins. — ἀληθέα p. 6. 9.

94. εἰ ἄγε] p² C. Lips. sec., εἰ ἄγε p¹. (δ' om. p⁴), εἰδ' ἄγε M. — εἰ δ' ἄγε 23., εἰ δ' ἄγε vulg., εἶα ἄγε Scholl., εἶα age Div. — νόσον p. 6. Med. — εὐρέ τι] M⁵ et tacite Ziegl. auctore Brunckio in Nott., εὐρε τι 23. pr., εὐρέ τι Antt. vulg. et D⁵ corr., ubi circumflexus recentior et alterum e in rasura duarum literarum. (cf. εὐρώ τι Φ.) — μάχος] 23. sec. Y. pr. Antt., μάχος D⁵, μήχος k. a. p. s. 6. 9. 23. pr. M. Y. sup.

97. τηνεῖ bis] (23.) Mein., τηνεῖ — τηνεῖ k., τηνεῖ bis vulg.

99. κῆπη p., κῆπη 6., κάπει Iunt. — μάθης] k. a. 6. 9., μάθοις 23. M⁵ vulg. — ἄσυχᾳ Muna- tus in Scholl.

100. κείφ'] Ziegl., κείφ k¹, κείφ' k², κῆφ' a. p., v⁶ 9. M⁵, κῆφ' 23., κῆφ' 6., κῆφ' Antt. vulg., κῆφ' Comm. — σιμαίθα 23. pr. —

καλῆ p., καλᾶ D. — ἀφαγέο] ἀπάγεο k. a. p¹. 4. s. 9. 23. pr. Steph. marg. (ἀφηγοῦ καὶ διηγοῦ SchP. Gen.), ἐπάγεο p², ὑπάγεο M⁵ p³ vulg., ὑπάγεο v⁶ 23. sec. Med. Ald. — τηδε 23 sec., τᾶδε s. D., τᾶδε 23. pr. et v. l. in SchP. Gen.

101. ἐφάμαν] 23. D⁵ M⁵ Y⁵ Call., ἐφάμην k. a. p. 6. 9. Med. Ald. Iunt. — ἦλθε k. a. p. Ald. Iunt. — λιπαρόχρον p. s. Med. Ald. Iunt.

102. νιν] k. a. p. s. 6. 9. Antt., μιν 23. D⁵ M⁵ Y⁵ ICall. Comm.

105. ἐν δὲ μετώπῳ k. p. 9.

106. μὲν pro μευ a. D. M. Y. — κοχύδεσκεν] k. Iunt. Eustath., κοχύεσκεν 23. (ubi χυ sec.) D. M. Y. vulg., κευέσκεν s. 6², κοχυέ- εσκεν 9². — ἴσος a., ὄσον s. — νοτίαισιν p¹, νότισιν p². — ἀέρ- σαις] D⁵ pr. cum Θ. Φ. B., ἐέρ- σαις D⁵ corr. M⁵ Mor. vulg., ἐέρ- σαις Antt.

107. δυνάμην p. 6. 9. Med. Ald. Iunt. — φωνᾶσ' ἰδυνάμην 23. M.

TESTIMM. 106. Eustath. 1095, 29. κοχύδεσκεν s. n.

IMITT. 105] Leonid. Tar. AP. IX, 322. ἐκ δὲ μετώπου ἰδρώς πιδύων.

- κνυξεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματιέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάργην δαγῦδι καλὸν χροά πάντοθεν ἴσα. 110
- 110 φράξέο μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
- Καὶ μ' ἐσιδῶν ὠστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
 ἔξετ' ἐπὶ κλινηῖρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·
 ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλῖνον, 115
- 115 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἤμὲ παρῆμεν.
 φράξέο μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
- Ἦνθον γὰρ κεν ἐγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρωτα
 ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος ἀντίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, 120
- 120 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
 πάντοθε πορφυρέησι περὶ ζώστρησιν ἐλικτάν.
 φράξέο μιν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
- Καὶ μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἦς φίλα—καὶ γὰρ ἐλαφρός
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι— 125
- 125 εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλησα·

108. κνυξεῦνται] k. a. 9. 23., κνυξεῦνται p., κνυζῶνται vulg. — φίλα p¹. 6². Y. — μητέρα 9. Antt. ante Comm.

109. ἴσα a. 6. (Scholl. ὁμοία),
 αν
 ἴσα vulg., ἴσην 23.

111. πάξας] K., πήξας vulg. In Antt. post πήξας distinctum, vulgo Winsemio auctore simul post ὠστοργος, hoc uno loco in Heins.

114. πρᾶν] πρᾶν vulg. — ἐφθασσα] s., ἐφθασα p. 6. 9., ἐφθαξα 23. vulg.

115. ἦ μὲ] ἦ με 23. pr. vulg., ἦ με 23. sec. Call. Comm., ἦ με Med., ἦ με D. Y. Mor. — παρῆμεν] παρῆμεν 23. vulg., παρῆμεν p¹.

117. κεν ἐγών] κήγων k. p. 6. 9. D., κήγῶ 23. sec. M². Y. Antt., κήγῶ 23. pr. (de a. non apparet), cf. Scholl. ἠλθον ἂν ἐγώ. — νῆ p. s. 6. 23. sec.

121. πάντοθε] k. D². M. Y. Antt., πάντοθι s. 6. 9., πάντοθεν a. p. v. 23. — πορφυρε k., πορφυρέοισι a. 23., πορφυραίοισι p. — περὶ ζώστρησιν] 23. pr. Elb. Lips., περὶ ζώστρησιν p¹, περιζώστρησιν k. p¹. Iunt., περιζώστρησιν vulg., περιζώστρησιν a., cf. GIM. περιελικτήν, SchGien. ληνύσοικς καὶ ταινίαις περιελικημένον. — ἐλικτόν F. sup.

123. 1. τὰ δ'] τὰ δ' Med. Ald. Iunt., τὰ δ' vulg. — Interpunctionem novavi, quum vulgo post φίλα colon sit, post καλεῦμαι punctum, in Med. Ald. Iunt. pro commate colon.

125. κ', εἴτε] τέκε Ald., τ' εἴκε (k. 6. 9.) Med. Iunt., δ' εἴκε a. p. v. 23. D². M². Y. Call., cf. SchGien. καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκάθενθον ἂν ἀρκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα ἐφίλησα. — τευς] τεῦς k. (23.) Iunt., τεῦ D. M. Y. vulg. — ἐφίλησα] p. 6. Y., ἐφίλησα vulg.

TESTIMM. 119. 120. Athen. III, 82. D. (codd. φέρουσα pro φυλάσσων).

εἰ δ' ἀλλᾶ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετε μοχλῶ,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ.
φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

- 130 Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλειν, 130
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν
ὦ γύναι ἐσκαλέσσασα τὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὐτῶς ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ' ἄρα καὶ Λιπαραιῶ
πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει,
φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135
- 135 Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἐτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
χειρὸς ἐφρασαμένα μαλακῶν ἐκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα 140
θερμότερ' ἤσ ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθνυρίσδομες ἀδύ.
χῶς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
κούτέ τι τῆνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσσα τὸ γ' ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὐτῆνος. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
145 μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀνλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς

126. ἀλλᾶ] 6^b, ἀλλὰ 6^a. 9. Med. Iunt., ἀλλά p. Mor., ἀλλὰ Ald. Call., ἀλλὰ Steph. vulg.

127. παντῶς (23.?) Ziegl. tacite cum Wint. — κα] καὶ vulg. — ὑμέ] ὑμῶς vulg.

129. πρῶτον p. 6. 9. Y.

130. δευτέρα a² et superser. α 23. pr., δεύτερον 23. sec. M.

131. δόμον pro τοῦτο p.

132. αὐτῶς] Ziegl. tac. cum Kiessl., αὐτῶς vulg. — Λιπαραιῶ] conj. Valck., Λιπαραιῶν vulg., λιπαροῖο 6.

133. ἠφαιστοιο a. p. 6. 9.

136. ἐσόβησ'] conl. Fr. Jacobs. ἐφόβησ' vulg., cf. Gl2. ἐτάραξε. — λιποῦσαν k. 6.

138. ἐφρασαμένη a. p. 6. 9. 23. Y. Antt. ante Comm.

140. ἦν p. 6., ἦσαν Y. — ἐψιθνυρίσδομες k. a. p. Y., —ζομες 23.

141. χῶς κε 6., (χῶς) καὶ s., ὡς κά k. 23. — θρυλλέοιμι p.

142. ἦνθομεν 6., ἦλθομεν p., ἦλθομες Med.

143. κούκέτι a. p. 6. 9. 23. M. — κείνος 9. — ἐπεμέμψατο] D^b.

vulg., ἐπέμψατο M., ἀπέμψατο 9., ἀπέμψατο k. a. p. et superser. μ ead. 23. — τὸ γ' ἐχθές] E., τὸ γ' ἐχθές k. w., τὸ τ' ἐχθές 23., τὸ ἐχθές 6., τοι ἐχθές vulg.

144. τῆνον a. p.

145. τᾶς ἀμᾶς] s. M., τῆς ἀμᾶς 9., τᾶς ἐμᾶς k. a. p. v. 6. 23. D. Y., τᾶς γε ἐμᾶς Antt.

TESTIMM. 132. Eustath. 1644, 34. σέλας Λιπαραιῶν memoriae errore. 139. Eustath. 614, 63. ἐπὶ χρωτὶ χρῶς ἐπεπαίνεται.

IMITT. 142] Nic. Eng. III, 284. ἔργον δ' οὖν τετέλεστο καὶ ἐς πόθον ἦλθον ἄμφω.

- σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι·
 κείπε μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφεις ἐρῶται.
 κείτε νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἶτε καὶ ἀνδρός, 150
 οὐκ ἔφατ' ἀτρεχὲς ἰδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν ἔρωτος
 ἀκράτως ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὄχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκιάσδειν.
 ταυτὰ μοι ἀξίνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
 ἧ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Λωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
 νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀπ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;
 ἦρ' οὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἶ δ' ἔτι κά με
 λυπῆ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν γαί Μοῖρας ἀραξεί. 160
 τοιά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πῶλως,

146. ὠρανὸν k. — ἔτραχον] 23. M. et sic vel ἔτροχον k², ἔτροχον vulg.

147. ῥοδόπηχυν p. 6. 9. Antt. ante Comm. — φεροῖς p¹, φέροῖσαι Call., φεροῖσαι 23. Med., φέρονσαι k., φεροῖσαι 6. 9.

148. κελίπε] k. a. p., κελίπην 23., κήπέ vulg. — ἐράται] 7^c. 20. mg. Lips., ἔραται vulg. — Versus in 23. prima scriptura omissus, sed ead. man. suppletus est.

149. κελίτε k. a. p., κήτε vulg. — νιν] Ziegl. e conii., μιν vulg. — ἀνθι p.

150. ἀτρεχὲς] F., ἀτρεχὲς vulg., ἀτραχὲς p¹, ἀτραχὲς p² — οὐνεκ, pro αἰὲν s. 6. — Colon post τόσον, quod vulgo deest, praebet Lips. Med. Iunt.

151. ἀκράτως] 12. 20. mg. et superser. ov Vat. (cf. SchGen. ἀκράτως ὑπὸ ἔρωτος κατείχετο), ἀκράτως ov k. p¹. v. pr. 23. Antt., ἀκράτω s., ἀκράτω v. sec. Comm. vulg.

152. πυκιάσδειν] a. p. 6., πυκιάσδην 23. pr. vulg., πυκιάσειν 23. sup. ead.

153. ἐστὶ Med. Ald. Iunt. — ἀλα-

θήης] 23. sec. M⁵. Comm., ἀληθής k. a. p. 6. 9. 23. pr. D⁵. Y. Antt.

154. ἄλλοκ'] Brunck., ἄλλοτ' vulg. — ἐφοίτα a. p.

156. δὲ τί] δ' ἔτι 15. P., δέ τε vulg. — οὐδὲ ποτεῖδον] s., οὐδέ ποτ' εἶδον 23. D⁵. Med. et (k. a. 6. 9.) ut videtur (quanquam Zieglerus, quum οὐδέποκ' recepisset, obscurius adnotavit „est vulgatum οὐδέποκ' in Medic.“ de reliquis libris tacens), οὐδέποκ' εἶδον p. M⁵. Y⁵. Ald. Iunt. Call.

157. ἀρ' a. p. s. 6. 9. — ἡμῶν 6. 9.

158. μὲν] k. 23. M. Iunt., μὲν vulg. — καταδήσομαι] καταθήσομαι E., καταθύσομαι vulg., κατθύσομαι k. — αἶ δέ τε k. p. s. 6. 9. 23. M. — κά με] κή με vulg., καί με λυπεῖ God. Hermannus, cf. Scholl. ἴαν δέ με ἔτι λυπήσῃ.

159. λυπεῖ 23. — Μοῖρας] 23. vulg., Μοῖρας Mor. et tac. Ziegl., μοῖραν k. sec. — ἀραξεί a. 9., ἀραξεί p², ἀράξῃ p¹. 4.

160. κίστη a. 6. 9. 23. — φημί p. 9. Y.

161. μαθοῖσα k. 6. 9.

162. πῶλως] πῶλως vulg.

πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαιρε Σελιαναία λιπαρόχροε, χαιρετε κάλλοι 165
 165 ἀστέρεις, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ ὠ μ ο ς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμῖν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσειο, μὴ τυ κορυΨῆ. 5
 Ὡ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; 8
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς. 9

163. πόθον k. p.

164. κάλλοι] ὄ., δ' ἄλλοι vulg.

165. εὐκάλοιο] s. ὄ. ὄ., εὐκή-
 λοιο vulg. — Νυκτὸς] Wuestem.,
 νυκτὸς vulg.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 16.*

23. D. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.
 Κῶμος] Κῶμος Δωριδί Y. in
 Hypoth. extr., Comos oda erotica Phi-
 let., Κῶμος Δωριδί. Ἀμαρυλλίς ἢ
 Αἰπόλος ἢ Κωμαστής 6^h. Iunt.,
 Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής
 p. M. Y. et addito Δωριδί 23., Αἰπό-
 λος ἢ Ἀμαρυλλίς ἢ Κωμαστής Hy-
 poth. in Q. Gen. Call., tom Steph. II.vulg., Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς Med.
 Ald. Call.3. πεφιλημένε] 25., πεφίλα-
 μένε vulg. et Gell., περιλαγμένηe a²5. κορυΨῆ] a. D³. M. Q. Y.
 Antt., κορυψῆ k. p. s. ὄ., κορυψῆ
 23., κορυΨῆ Gell. Serv.7. καλῆς a. — Ἐρωτύλον v. l. in
 Scholl.8. εἶμεν] p. Q., εἶμεν 23., ἦμεν
 23. sec. vulg., ἦμες k. M. et 23.
 sup. ead.[9.] ποησεῖς] D. Q. Iunt., πο-
 ησεῖς 6., ποιησεῖς vulg., ποιησῆς

TESTIMM. 1. 2. Hermog. π. ἰδ. II, c. 3. Rhett. III. p. 305. κωμ. —
 ὄρος (Vind. κωμάζω). — Basil. in Nott. et Extr. Mss. Reg. Vol. XI,
 p. 121. κωμάσδω πρὸς τ. Α. — Diacon. ad Hes. Sc. 281. κωμάζω π.
 τ. Α. — Anecd. Boiss. III. p. 138. κωμάσδων ἀπηρχόμην ποτὶ
 τὰν μεζονα τοῦ ματαίου, κατὰ Θεόκριτον. 3—5. Gell. N.A. IX, 9.
 Serv. ad Ecl. IX, 23. Add. 5. EtG. 339, 15. — Tzetz. ad Lycophr.
 558. φιλ. μὴ τυ κορυΨῆ. — Phav. Lex. s. v. κορυΨῆ: μὴ τι κο-
 ρύψῆ. 6. 7. Ioann. Sic. Rhett. VI. p. 209. 8. Hypoth. ἦρά γέ
 τοι σ. κατ.

IMITT. 1—5] Virg. Ecl. IX, 21. vel quae sublegi tacitus tibi car-
 mina nuper, | quum te ad delicias ferres Amaryllida nostras: | „Tityre,
 dum redeo, brevis est via, pasce capellas, | et potum pastas age Tityre,
 et inter agendum | occurrere capro, cornu ferit ille, caveto“. [9]
 Virg. Ecl. VIII, 34. promissaque barba (tibi est odio). — II, 7. mori
 me denique coges.

- Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ ἀντίκα λεπτά ποησεῖς, 21
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κίσθοιο φυλάσσω 22
 ἀμπλέξας καλύνεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις. 23
 Ὁμοὶ ἐγὼν, τί πάθω; ἂ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; 24
 ἦνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνώθε καθέιλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺ· καὶ αὖριον ἄλλά τοι οἰσῶ.
 15 Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
 ἂ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
 τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέρην, ἂ τυ πνικάσδει.
 Νῦν ἐγγων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λειάνας 15

k. — Versum ut spurium eieci interrogationis signo in finem praecedentis versus translato.

9. καὶ ἀντίκα] καντίκα w., κατ' ἀντίκα 23. Q. Iunt. Scholl., καταντίκα k. a. p. s. D. M² Y. Med. Ald. Call., παραντίκα θ², πραντίκα θ² — ποιησεῖς] 6. pr. D. Q., ποιησῆς k., ποιησεῖς 6. sec. et vulg., ποιησῆς a. — Versus 9—12. huc transposui, quum vulgo post Vs. 23. [20.] legantur.

10. κίσθοιο] κισσοιο vulg. — Vulgo in f. v. comma secundum SchCall. cum Div. Wins. Brub. positum, quo Antt. carent, et in SchM. κισσοιο καλύνεσσι junguntur.

11. ἀμπλέξας] k. p. 23. Q. Mor., ἐμπλέξας vulg.

12. ἐγὼν] k. p. 23., ἐγὼ vulg. — πάθω; ἂ] πάθω ὁ Q., πάθω, τί ἢ Mor., πάθω τὺ ὁ k., πάθω

τίς ὁ p., πάθω, τί ὁ 23. Antt., πάθω; τί ὁ Heins. vulg. — δύσσοος cum γρ. δύσσοος M² — Post δύσσοος in Med. Ald. Call. nulla distinctio, in Iunt. punctum, vulg. post Heins. interrogatio.

13. ἦνιδε] ἦνι δέ 23. et Scholl., ἦνι δέ p. Antt., ἦνιδέ M. Y., ἦνιδε vulg. post Reisk. — μῆλα k. — τηνώθε] 23. sec. et vulg. addicente Theognosto, τηνώθε Q³ ICall., τηνώ δέ p. 23. pr. Q^b.

15. ἐμὸν δ' 6., ἐμῖν Med. Iunt., ἐμῖν Gregorii codd. a. b. — ἄχος 23. — εἴθε a. 16. Y. Antt. ante Mor.

17. πτέρην a² s. — ἂ τυ πνικάσδει] ἂ τὸ πνικάσθη cum gl. ἦ σε πνικάζει 23., ἂ τὸ πνικάσθη

vulg., πνικάσδει Q., πνικάσδει D., ὦ pro ἂ s^b.

18. λειάνης Stob. Ars. et Thom. M.

TESTIMM. 13. Theognost. Oxx. II, 157, 9. (Ann. Bekk. 1423) τὴν ὠθεῖν. 15. Greg. §. 75. θᾶσαι — ἄχος. 18—20. Stob. Flor. LXIV., 23. et hinc Arsen. bis in Paroemiogr. II. p. 548. (τέιν pro τέιν Trinc., κατασμήτων Ars. altero loco, καὶ ὀστέων A. V² vulg., καὶ ὀστέον L. Ars.) — Thom. M. s. v. μαστός: εὐρηται δὲ καὶ μαστός ἐπὶ θηλέος καταχρηστικῶς. Θεοκρίτος ἦ ἴα λειάνης μαστὸν θήλασδε. — Eustath. 1054, 52. παρὰ τῷ βουκολιάζοντι μαστῶν θηλάσαι γάλα.

IMITT. 13. 14] Virg. Ecl. III, 70. quod potui, puero silvestri ex arbore lecta | aurea mala decem misi; cras altera mittam. 18. 19] Virg. Ecl. VIII, 43. nunc scio, quid sit Amor: duris in cotibus illum | Ismarus aut Rhodope aut extremi Garamantes | nec generis nostri puerum nec sanguinis edunt. — Nic. Eug. II, 90. γάλα λειάνης ἐξεμύζησας ἄρα | καὶ μαστὸν ἄρκτων ἐξεθήλασας τάχα. — Ibid. VI, 373. θεὸν βαρὺν σε θᾶττον ἐγγνώκειν Ἔρωτος, | εἴφρον δρυμῶνος θρέμμα, θηρίων γόνον.

μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
20 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρῃς λάπτει.

Ἦ τὸ καλὸν ποθορῶσα, τὸ πᾶν λίπος ὧ κύνανοφρον
Νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρφῃς. 20

Τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι,
25 ὦπερ τὼς θύννωσ σκοπιάζεται Ὀλπῖς ὁ γριπεύς·
καίκα μῆποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.

Ἔγγων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφῖλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,

19. μαζὸν] Thom. Mag., μαστὸν Stob. Ars., μασδὸν vulg. — ἐθήλαξε] a. p. s. 6. D. Q. Y. Med. Ald. ἐθῆλαξε Call., ἐθῆλασδε k. 23. M., θῆλασδε Thom. Mag., ἐθήλαξε Iunt. Ars., ἐθήλαξεν Stob. et Ars. altero loco. — νιν] Stob. Ars., μιν vulg. — ἔτραφε] (a. 6.) 5. M^s Call. Stob. Ars., ἔτραφε k. p. s. 23. D^s. Q. Y. Med. Ald. Iunt.

20. ὄστιον] ὄστιον Bergkiius, ὄστέον vulg. — ἰκάνει p. 23. Q.

21. ποθορῶσα] 6. D^s. Y. Antt., ποθοροῦσα 23. pr., ποθορεῦσα k. a. p. 23. sec. M. Q. ICall. Mor. — λίπος] v. l. in Scholl., τὸ πᾶν ἔπος v. l. in Scht. i. e. ΑἰΠΟΣ iudice Duebnero, λίθος vulg. — κύνανοφρον] 23. Q^s. Y. Antt. et tacite Ziegl., κνανόφρον vulg. post Heins.

22. Νύμφα] νύμφα vulg. — φιλήσω] φιλάσω vulg.

23. φιλήμασιν] p. 6. 23. Stob., φιλάμασιν M^s Q^s vulg. StL. Ars.

24. εἰς] 21. 24. 25. Antt., ἐς k². p¹. 23. Q. et vulg. — τηνῶ] k. p. 23., τῆνω Q^s, τῆνα 23. sec. vulg., την v²

25. ὦπερ k., ὦ p. — θύννωσ k., τὼς θύννωσ a. p. et superse. ω 6. — γριπεύς D. Y.

26. καίκα] k⁴. a. p. s. 6. 23. Q^b, καίκα k². M. Q^s, κῆκα 23. sec. vulg. — μῆποθάνω] μῆ ποθάνω Mor., μῆ ποθάνω Iunt., μῆ ποθάνω a. p. 6. 23. M^s Q., μῆ ἀποθάνω k., μ' ἀποθάνω D. Y., μάποθάνω Med. Ald., μὰ ποθάνω Call. — θᾶν pro μὰν k⁴. — Post ἀποθάνω aposiopesis indicium posui pro commate.

27. πρᾶν] πρᾶν vulg., θᾶν k². — ὅκα μοι] Greverus, ὅκα μεν vulg. post Wint., ὅκα μεν Antt., ὁ κάμω 23. sec., ὅτε (μεν) p¹. 4., ὅτ' ἐμεῦ p², ὅκ' ἐμοιγε 23. D. (ἐμοιγε D^a) Q., ὅτ' ἐμοιγε k. — μεμναμένῳ] Q., μεμναμένω 23. D. Mor. vulg., μεμναμένον 6. D^a. Y. Antt.

28. τηλέφῖλλον 23., τηλέφῖον M. et v. l. in 23. ead. — ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα] k. a⁴. p⁴. s. 6. 23. D. M. Q. Y. Iunt. Call., ποτ' ἐμάξατο τὸ πατάγημα a², ποτεμάξατο πλατάγημα p¹. 2., ποτιμαξάμενον πλατάγησεν Med. Ald., ποτιμαξάμενον ἐπλατάγησεν v. l. in SchCall.

TESTIMM. 22. Apollon. de synt. 120, 14. Bekk. ὥς τυ φιλάσω s. n. ex cod. Porti, quum in A. totum exemplum desit, in B. C. D. Ald. vox φιλάσω. 23. Stob. Flor. LXIII, 19. Arsen. Paroem. II. p. 423.

24. Greg. §. 103. βαίτα s. n. 25. Greg. §. 104. ὄλπῖς ὁ αἰλιεύς s. n. 27. Greg. §. 83. ἔγγων πρᾶν.

IMITT. 23] Bucol. Inc. VIII, 4. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρφῃς. 24] Virg. Ecl. VIII, 59. praeceps aerii specula de montis in undas | deferar.

27. 28] Agath. AP. V, 287. σπένδων εἰ φιλέεις με. — Id. AP. V, 296. ἐξότε τηλέφῖλον πλαταγήματος ἤητα βόμβος | γαστέρα μαντῶον μάξατο κισσυβίον, | ἔγγων ὡς φιλέεις με.

- ἀλλ' αὐτῶς ὀμαλῶ ποτὶ πάχθος ἐξεμαράνθη· 30
- 30 Εἶπε καὶ ἅ Γραιῶ τάλαθ' ἄκοσκινα κροσσῶντες,
ἅ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβίαις, ὦνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὄλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.
Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκου αἶγα φυλάσσω,
τὰν με καὶ ἅ Μέρμωνωνος ἐριθακίς ἅ μελανόχρους 35
35 αἶτετ, καὶ δῶσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρούπη.
"Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἤρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθεῖς.
καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.
Ἰππομένους ὄκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι, 40
40 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἅ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρος ἄγε Μελάμπους
εἰς Πύλον· ἅ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη,

20. αὐτῶς] Ziegl. tac. cum Brunckio, αὐτῶς vulg. — ὀμαλῶ ποτὶ πάχθος] Iunt. Mor., ἀκαλῶ ποτὶ πάχθος k. a. p. s². 23. Q., ἀκαλῶ ποτὶ πῆχθος s⁴. 6. ICall., ἀκαλῶ ποτὶ πάχεϊ vulg.

30. ἅ Γραιῶ] ἀγροῖῶ w. 23., ἡ γραιῶ v. l. in Gl6. (cf. SchCall. Ἀγροῖῶ ὄνομα κύριον· οὐδὲ πω γὰρ τὴν γραιῶν οὕτω φασίν), ἅ γραιῶ a quibusdam lectum esse Casaubonus coniecit eiusque lectionis in scholiis non editis obscuram mentionem haberi indicavit. — τάληθ' ἄκο. p. 23.

31. πρᾶν] πρᾶν vulg., πρην k. M. — ὦνεκ'] οὐνεκ' vulg.

34. Μέρμωνος a². Q. — ἐριθακίς] Casaub. cum Eustathio, Ἐρι-

θακίς vulg. (iam Ald. ἐριθακίς cum linea nominis proprii indice).

35. αἶτη a. p. 36. ὁ ὀφθ. M. — ἤρά γ'] Lovan., ἀρά γ' vulg.

38. καὶ κ' ἐμ'] καὶ κέ μ' vulg., καὶ μ' p. 6. ICall., αἰκ' ἐμ' Is. Vossius. — ποτίδοι] k. a. (6.) 23. M². Q. Iunt. Call., ποτίδη p. D. Y. Med. Ald. — ἀδαμαντῖνος 6. (superscr. a sec.) et 20. Harl., fortasse rectius. — ἐστίν] Y., ἐστιν p¹, ἐστὶ p¹, ἐντι vulg.

40. ἐν] k. Iunt., ἐν a. p. s. v. 6. 23. D. M². Q. Y. Med. Ald. Call. Tzetz. — Ἀταλάντη Tzetz.

41. ὡς ἐμ' — Mor. — ὡς εἰς Ald. Mor. — εἰς] k. p. 23. Q. ICall., εἰς vulg. — ἄλατ'] Hemsterhusius, ἄλλατ' k., ἄλλατ' Tzetz., ἄλετ' p., ἄλλετ' vulg.

TESTIMM. 31. Eustath. 412, 42. Θ. τὴν παρ' αὐτῶ ἐριθακίδα ἦτοι μισθώτριαν παραιβίαιν λέγει (in quibus error memoriae). — 34. Eustath. 1162, 24. ἡ μισθώτρια ἐριθακίς λεγομένη, cf. ad vs. 31. — Epim. Hom. in Ann. Oxx. I. p. 64. Μέρμωνων. 36. Eustath. 675, 42. ἄλλεται — δεξιός s. n. 39—41. Tzetz. Chil. XII, 945. (ἄννε δρόμον — Ἀταλάντη, sed — τα cod. A. ap. Presselium ad Tzetz. Epist.) — Serv. ad Ecl. VIII, 41. Add. ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη.

IMITT. 34. 35] Virg. Ecl. II, 43. iam pridem a me illos abducere Thestylis orat; | et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra.

μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίης. 45

45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὄρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλεον ἄγαγε λύσσας,
ὡστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίω, ζαλω δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα, 50

50 ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὃσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰείδω,
κείσεῦμαι δὲ πεσῶν, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδὲ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

44. μάτηρ D. — Ἀλφειβοίης] k. p. 23. ICall. Mor., — βοίης vulg.

45. ὄρεσι] k. s. 6., ὄρεσι p. οὔρεσι a. 23. D. M. Q^s. Y. Antt. — μῆλα] p., μᾶλα vulg.

46. οὕτως] Ziegl. tacite cum Wint., οὕτως vulg. — ὁ Ἄδωνις] ᾧδωνις vulg., ἄδωνις p¹.

47. νιν] k. p. 23. Q., μιν vulg. — μαζοῖο k. a. p. s. 6. P^s. Q^s. sec. Antt., μασοῖο 23. M^s. Q^s. pr. Mor. vulg., μάλοιο v. l. in G14. (aut G123.) Meinekius coniecit παστοῖο; ego malim μαροῖο.

48. αἰὴν p¹. 2. 23. Q. — ἰαύων Iunt. Mor.

50. τοσσῆν'] p. 17., τόσσων 23. (ω sec.) et vulg., τόσσων Mor. — βεβάλοις Q. Mor.

51. ἀλγέω p. 23. Q. — τοι pro τὴν p¹, τοὶ p². et v. l. in Q., τοι pro τὴν δ' p¹.

52. κείσεῦμαι πεσῶν p⁴. 23., δὲ om. p². Q., πεσῶν p¹. — ᾧδ' ἔδ— p⁴, ᾧδε ἔδ— p¹, μ' om. p². — ἔδονται] s. 6. M^s. Greg., ἔδοντι (k. a.) p. 23. D. Q. Y. Antt.

TESTIMM. 44. EtM. 73, 1. Ἀλφειβοίη. 46. Greg. §. 81.

48. 49. Scholl. Apoll. IV, 57. ζαλω.—Ἐνδυμίω (ἔην pro ἐμὴν). 52. Greg. §. 73. 53. EtM. 215, 52.

Idyll. IV.

Νομείς Βάττος καὶ Κορυῶδων.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπέ μοι ᾧ Κορυῶδων, τίνος αἰ βόες; ἦρα Φιλῶνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄλλ' Αἰγῶνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἦ πᾶψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μωσχία κῆμὲ φυλάσσει.

ΒΑΤΤΟΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χῶραν; 5

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.

ΒΑΤΤΟΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 16.* D. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Νομείς Βάττος καὶ Κορυῶδων] p. 23. Med. Ald. Call. vulg., Νομείς. Βάττος αἰπόλος. Κορυῶδων βουκόλος Schk. (in ipsa idyllii inscriptione in k. per errorem titulus ad Id. V pertinens positus, sed postea expunctus est), Τῶν εἰς Κορυῶδωνα ἢ Φιλαλήθης ἢ Βάττος. Νομείς. Βάττος καὶ Κορυῶδων Iunt., Τπόθεσις τῶν εἰς τὸν Κορυῶδωνα ἢ Νομείς ἢ Βάττος καὶ Κορυῶδων ἢ Φιλαλήθης ἢ Βάττος Hypoth. in Q., Βουκολιασταὶ ἢ Νομείς s^b Y. et additis Βάττος. Κορυῶδων β., Aegona Philet.

1. τίνες k. a.

2. οὐκ ἄλλ'] Med., οὐκ ἄλλ' (k^b) Iunt. Call., οὐκ, ἄλλ' Ald. et vulg.

post Valek. H. — βόσκειν] k. a. sec. ICall., βόσκειν vulg.

3. ποθ' ἔσπερα] k^b Vat. et Gregorii cod. Aug., ποθέσπερα vulg. — πάσας] F. G. H. I. Elb. Ald. Call. et Gregorii codd. a. b., πάσα Iunt., πάσας Med. Mor. vulg. — ἀμέλγεις] p^t Med. et Gregorii cod. Aug., ἀμέλγεις k.

4. φυλάσσει k.

5. αὐτὸς] k. sup. p. s^b. M^b. Q. I Schk. ICall., οὐτὸς k. pr., οὐτο 6^z, οὐτος 6^t, ωὐτος a. M^b sec., αὐτὸς v^b. D^b. Y. Autt. — βουκόλος] βουκόλος vulg.

7. ἔλαιον v. I. in Scholl. — ἐν om. k., ἐπ' Q., ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἔλαιον a. — ὀπώπει] k. a. corr. p. v. pr. D. M. Q. Y. Call., ὀπώπη a. pr. v. sec. 6. corr. Med. Ald. Iunt. Greg.

TESTIMM. 1. 2. Serv. ad Ecl. III, 1. Add. εἰπέ — Αἰγῶνος.

3. Greg. §. 65. 66. 4. Greg. §. 67. 7. Greg. §. 68.

IMITT. 1. 2] Virg. Ecl. III. init. dic mihi Damoeta, cuium pecus? an Meliboei? | Dam. Non, verum Aegonis; nuper mihi tradidit Aegon.

3] Ibid. 5. hic alienus oves custos bis mulget in hora.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάτηρ Πολυδεύκεος εἴμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

10 Κῶχρετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος ἀντίκα λυσσην.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Τὰ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖαι δ' αὐταί, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἴη μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

15 Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέτιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὄκα μὲν νιν ἐπ Αἰσάροιο νομεύω

8. κάρτος p^{1.2} Q., κάλλος Call. et v. l. in Scholl. — ἐρίσδειν] k. SchCall., ἐρίσθεν vulg.

9. εἴμεν] k. p¹, εἴμεν p¹, εἴμεν Q., ἤμεν vulg.

10. εἵκατι k⁵ a. s². (εἵκατι s⁶) v. 16. D. Y. lCall. — τουτόθε] Y. Antt., τουτόθε M⁵, τουτόθε k. a. p. s⁶ v. 6. D. lSchk. altero loco, τουτόθε Q., ταντόθε lSchk. priore loco, cf. Scholl. τουτόθε (ita Duebn. e plerisque Pariss. pro τουτόθε) ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν, Gilk. ἐντεῦθεν. — μῆλα] lSchk. priore loco, μᾶλα vulg.

11. πείσαι κα] πείσαι κε k., πείσαι κε Phil., πείσαι τι superscr. πείσαι β., πείσαι τι lCall., πείσαι

τοι a., πείσαι τοι Q., πείσαι τοι Comm., πείσαι τοι p. Antt. vulg. — λυσαῖν a. p. 6.

12. αἶδε] αἶδε k., ᾧδε vulg., ᾧδε Meū. Ald.

13. δειλαῖαι δ'] k^{2.5} a² Q., δ' pro γ' k⁴ a¹, δειλαῖαι γ' Antt., δειλαῖαί γ' Mor. vulg. — βουκόλον] M⁵ Q⁵, βωκόλον vulg.

14. τε p.

16. τῶστια] τῶστια k⁵, τῶστια k⁴ p. Q., τῶστια vulg. — πρῶκα p¹ Q.

17. οὐ k⁵ Antt. ante Mor. — Δᾶν] Brunck., δᾶν vulg., γᾶν k. 6. Greg. — ἀλλ' ὄκα] conl. Reiskins, ἄλλοκα libri. — νιν] p. z. 17. C., μιν vulg. — νομεύων lunt.

TESTIMM. 11. Scholl. rec. Pind. Ol. I, 84. τῶς λύκως diserto testimonio. 12. Greg. §. 69. 16. Greg. §. 93. πρῶκα s. n. 17. Greg. §. 71. οὐ γᾶν, §. 70. ἄλλοκα.

IMITT. 13] Virg. Ecl. III, 3. infelix o semper oves pecus! 14] Bucol. Inc. I. 24. καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι. 15] Virg. Ecl. III, 102. vix ossibus haerent.

καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κῶμυθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

- 20 Λεπτὸς μὲν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὄκα θύοντι
τῷ Ἴηρα, τοιόνδε· κακογράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

- Καὶ μὲν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκα,
καὶ ποτὶ τὸν Νάιαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύονται,
25 αἰγίπυρος καὶ κνύξα καὶ εὐώδης μελίτευα. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὧ τάλαν Αἴγων
εἰς Αἶθαν, ὄκα καὶ τὴν κακᾶς ἠράσσοιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἄν ποτ' ἐπάξα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφέρπων

18. Repetitur hic versus in k⁵ post Vs. 25. cum lectionibus κρόκοιο et διδοίμι.

19. ὄρος post βαθ— k. — λά-
ταμνον p. 6.

20. μὲν a. p. 6. Med. Ald. Iunt.
— πυρρίχος] v. l. in Scholl.,
πύρριχος k. vulg. — αἶθε] w. M²,
εἶθε k. a. p. 6. D⁵ Q² Y. Antt.

21. τοὶ ante τῷ deletum in 6.,
τοὶ οἱ p¹, τοὶ οἱ p², τοὶ τὸν v. —

η
δαμόται k⁴, δαμῶται k⁵, δημόται
6. — θύοντι] conl. Valckenarius,
θύονται vulg., cf. Scholl. ὅταν θύωσι.

22. κακογράσμων] κακογρά-
σμων vulg., κακοσχράσμων Q. —
ταῦρος v. l. pro δᾶμος in Scholl.

23. ἐς στομάλιμνον] k. p.
Comm., εἰς στομ— [Schk., ἐστο-
μάλιμνον Q., ἐς τὸ μάλιμνον a. s.

v. 6. 16. M. Y. Antt., ἐς τὸ ἀλι-
μνον D., ab initio litera ω, post τὸ
una litera erasis (cf. ὡς τὸ κάλι-
μνον B.).

24. Νάιαιθον] 6. superser.
η, Νήαιθον vulg. — ὅπει] ὄπη
k. p. s., ὄπα vulg. — φύονται s. 6.

25. κνύξα p^{1,2} Q. SchCall. — Post
h. v. in k⁵ repetitur Vs. 18.

26. βατεῦνται p. — τάλας v. D
M. Y.

28. σῦριγξ] Ziegl. tac. cum Mei-
nekio, σῦριγξ vulg. — ἦν ποτ' k⁵
— ποτ' a. 6. Y. Antt. ante Wint.
— ἐπάξα] k⁴. a. p. 16. M. Y.
Antt. Schk. SchCall., ἐπήξα s⁴, ἐπή-
ξας s². v² 6., ἐπάξας v², ἐπαξας
v⁶, ἐπάξω k⁵ D⁵ Q⁵.

29. γ' om. k⁵ — πίσαν p., πίσ-
σαν a⁴. 6. M. Q., πίσσαν a².

TESTIMM. 18. Choerob. ad Theod. 222, 30. (ubi καλήν), 358, 16.
et 538, 11. (Bekk. 1208.) 20. Greg. §. 106. πυρρίχος s. n.

22. Greg. §. 107. κακογράσμων s. n. 23. Eustath. 1649, 57.
στομάλιμνον. 28. EtM. 397, 52. et Suid. s. v. εὐρώς: χὰ

— παλύνεται (Suid. ἂ σῦρ.).

IMITT. 20] Virg. Ecl. III, 100. heu heu! quam pingui macer est
mihī taurus in ervo.

- 30 δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἶμι μελικτάς, 30
 κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὐ δὲ τὰ Πύρρω
 αὐλέω. ἃ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἃ τε Ζάκυνθος
 καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, εἴπερ ὁ πύκτας
 Αἴγων ὀγδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
 35 τηρεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄφρεος ἄγε πιάζας 35
 τᾶς ὀπλᾶς κῆθωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναικες
 μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

- Ἵ Χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνος σέθεν οὐδὲ θανοῖσας
 λασεύμεσθ'· ὅσον αἴγες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
 40 αἶαί τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν γῆρ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσει' ἄμεινον.
 ἐπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

30. ἐμοί k⁴ a. p. Q., ἐμοῖνιν k⁵,
 fort. δῶρ ὄν μοί νιν. — ἐλειπεν
 k⁵ p¹ D. — ἐγὼν Iunt.
 31. κενὴ] k⁵ a² p¹ 6² Q⁵, κην vulg.,
 κην D. — In p¹ comma post Πύρρω,
 vulgo colon, quod sustuli.
 32. αὐλέω] αἰνέω vulg. — ἃ
 τε] p. z. 17. C., τάν τε vulg. —
 καλεῖ] καλᾶ vulg. — ἃ τε Ζ—]
 k. a. pr. p. s. 6. sec. Q. Iunt., ἃ
 Ζ—a. corr. 6. pr. D. M. Y. Med.
 Ald. Call. In Q. varia quaedam lec-
 tio supra lineam adscripta inter πό-
 λις et Ζάκυνθος duas voces habet,
 quas Sanctamandus extricare non pou-
 tuit. — ζάκυνθος Call. Nomen vix
 sanum.
 33. εἴπερ] ἄπερ vulg., ἄπερ
 Med. Ald., οὐπερ Tzetz. Chil.
 34. κατεδαίσατο Dorv., ni fallor⁶,
 unde suspiceris κατεθώσατο. —
 μάζας] k. p. 6. Tzetz. Chil., μά-
 σδας vulg.
 35. τηρεῖ] Mein., τηρεῖ k⁵ vulg.
 — οὐφρεος a. Y.
 37. ἀνήυσαν p. Tzetz. — βουκό-
 λος] k., βουκόλος vulg. — ἐξεγέ-
 λασσεν] (a. p.) Y. Antt., ἐξεγέλα-
 σεν k. 6. D. M. Q., ἐξεγέλαξεν
 Tzetz.
 39. τόσσον a. p. 6. pr. (sec. de-
 levit τ) Q. — ἀπέσβης] k⁵, ἀπέ-
 σβας vulg. — Versus vix incorruptus;
 nescio an scriptum fuerit λα-
 σεύμεσθ', ὅσον αἰθρες ἐμὶν φί-
 λα (φίλα coni. Briggsius). Pro vul-
 gato colo post λασ—, quod primum
 in Bas. II. positum est, Brub. comma
 habet, Antt. nihil distinctionis.
 40. αἶαί] Mein., αἶ αἶ k. a. 6.
 M. Q. Y., αἶ αἶ vulg. — με λε-
 λόγχει] a⁴. sec. (6.) D. M. Y., με
 λελόγγεν a², μ' ἐλελόγχει Antt., με
 λελόγγη k. a⁴. pr. p., μελελόγγη Q.
 corr.
 41. θαρσῆν a., θαρρεῖν Med.

TESTIMM. 33. 34. Tzetz. ad Lycophr. 856. — Eustath. et Scholl.
 ad Dion. 369. Λακίνιον. 33—37. Tzetz. Chil. II, 580. 41—43.
 Stob. Flor. CX, 15. (ἐπετ' pro ἔσσει' et αἰθέριος A⁵, in L. sola verba
 θαρσεῖν — Βάττε addito ζητεῖ) et Paroemiogr. II. p. 755. 42. Tzetz.
 ad Hes. Op. 96.

IMITT. 42] Nic. Eug. V, 194. ἀλλ' οἱ θανόντες ὡς ἀνέλπιστοι,
 σκόπει· ἐν ζωῶνιν ἔλιπς, ἐν θανοῦσιν οὐκίτι. — Horat. Od. II, 10, 15.
 informes hiemes reducit | Iuppiter; idem | submovet. Non si male
 nunc, et olim | sic erit.

χώ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

BATTOΣ.

45 Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μωσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα.

KOPTAΩN.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος, 45
σίτθ' ἅ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος ἀντίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθήρπει.
πεῖ θῆν μοι ροικὸν τὸ λαγωβόλον, ὧς τυ πατάξω;

BATTOΣ.

50 Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων ποτ τῷ Διός· ἅ γὰρ ἄκανθα 50
ἄρῶμ' μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεται
τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἅ πόρτις ὄλοιτο·
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμῶμενος. ἦρά ε' λεύσσεις;

KOPTAΩN.

Ναι ναι, τοῖς ὀνύχεσιν ἔχω τί νιν· ἄδε καὶ ἀντά.

45. σίτθ' ὁ p. 6. — Λέπαργος] Mor., Leparge Eob. Hess., λέπαργος vulg. — Verba σίτθ' ὁ A. vulgo Batto continuantur, quod mutavi.

46. σίτθ' ὦ k² a². p. s. M. Q., σίτθ' ὦ a⁴ — κυμαίθα p. s. 6. (hic in sec.) D² M. Q. — In p¹ versus 44—53 Batto tribuantur,

47. εἰξῶ] ἦξῶ k² vulg. — νῆ p., τοι νῆ et corr. val 6.

48. ἄπη k. — ἦθ' αὖ p. — ἄδε] Y. Med. Call., ἄδε Mor. vulg., ἄδε Ald., ἄδε περισπαστέον SchGen., ἄδε a. Iunt. et v. l. in 6., ἦδε k., ὦδε 6., ubi ω sec., ὦδε p¹, om. Q⁵.

49. πεῖ θῆν] εἰθ' ἦν k. a. p. 6. D. Q. Y. Iunt., αἰθ' ἦν M², εἰθ' ἦ Med. Ald. Call. — ροικὸν τῷ p. — πάταξα k².

50. ποτ τῷ] Eustath., ποτῶ p. Q., ποτὶ τῷ D. M. Y. vulg.

51. ἄρῶμ' Mor. [Schk. Scholl. et Theo in EtM., ἄρῶμ' k² vulg.

52. τὰτρο—] Ann. Vim. (i. e. Falkenburgius?), ται ἀτρο— vulg. — ἀτρακτυλλίδες] p. vulg., — υλλίδες k², — υλλίδες (k⁴ a. 6.) Y. Antt., ἀντρακτυλλίδες Q.

53. εἰς] (k²) Mor., ἐς p¹ v⁶ vulg. — ταύτην a. p. v⁶ 6. D² Y. — ἐτύπην] F. K. Y., ἐτύπαν vulg. — χασμῶμενος] s. v. 6. 16. D. Y. Med. Ald. Iunt., χασμεύμενος vulg. — ἦρά ε'] ἦρά τε k⁴, ἦ ῥά τε k² v⁶, (ἦ ῥά) τε k² s. 6². D. M. Y., (ἦ ῥά) τελευσῆς a., ἦ ῥά γε (β⁴) Antt., ἦ ἄρα p., ἦ ἄρα Q², ἦ ἄρα Q³ — λεύσεις k² v⁶ D. Q.

54. τί νιν] τέ νιν k. a. p. v⁶. M² Q². Antt. vulg., γέ νιν Mor. — ἄδε] ἄδε vulg., ἰδε p.

TESTIMM. 45. Philem. p. 123. et Eustath. 62, 45. δύσσοα θρημάτα. — Eustath. 1963, 42. σίττα. 46. Phav. Lex. Κυμαίθα s. v. 49. Eustath. 1332, 46. et 1815, 14. ροικὸν λαγωβόλον. 50. Eustath. 828, 33. et 1106, 28. ποτ τῷ Διός s. n. 51. Theo in EtM. 144, 50. sec. codd. (cf. Interprett. ad Greg. p. 368.) ἄρῶμ' s. n.

IMITT. 41] Virg. Ecl. III, 96. Tityre, pascentes a flumine reice capellas.

ΒΑΤΤΟΣ.

55 Ὅσείχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάξει. 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρηγς, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομούνται.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυνάφορον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

60 Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
καὶ ποτὶ τᾶ μάκτρα κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εὐ γ' ἄνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκους
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

55. δαμάξει] p. et Gregorii codd.
a. b., δαμάσδει vulg.

56. ὄκχ'] Iunt., ὄκκ' k² 4. a.,
ὄκκ' k⁵, ὄκκ' 6. D. M. Y. Ald.
Call., ὄκκ' s. v., οὐχ' Med., ὄκκ'
p. Q. — ἔρηγς] ἔρηγς k⁴, ἔρηγς
k² a², ἔρηγς k⁵, ἔρηγς a⁴, ἔρηγς
p. vulg. — ἀνάλιπος a. p. Ald.
Iunt., ἀνάλιπος k.

57. κάτιοι v. l. in Schk., κάτιοι
Sch4., κάτιοι Sch3., κάτιοι Sch3.
P., i. e. κάτιοι pro ῥάμνοι. —
κομούνται] Q. et EtM., κομούνται
K., κομούνται v. D. M. Y., κομούνται
Q. sup. et vulg.

58. εἰπ' M⁵ Steph. vulg., εἰπ'
k⁵ Call., εἰπ' Med. Ald. Iunt.
— μ' ὦ] k. p. s. 6. Q⁵, μοι D. M.
Y. vulg. — μύλλει k⁵, fort. μύλλει.

59. ποκ' k⁴ vulg., ποκ' k⁵ a²,
ποτ' (p. 6.) Antt. — ἐκνίσθη a.

60. γ' om. k² 4. M. ICall. — δειλαῖε
Q⁵ — πρόαν] conl. Briggsius,
πρώαν p. M. Q⁵ Iunt., προά 5.,
πράν v. D. Q⁵ Y. vulg., πράν k⁵
— γέ μεν] Antt., γε μεν Comm.
vulg., γε μάν k². p². v. D⁵. M⁵. Q⁵.

61. τᾶ μάκτρα] τὰν μάκτραν
Call. et v. l. in Scholl., τὰν μάκτραν
v. l. in Scholl. (etiam Schk.), sed
τὰ μάκτρα Sch. 4. 5., τὰ μάκτρα
k² 4. p. Q. γο., τὰ μάκτρα k⁵, τὰν
μάκτρα Iunt., τὰν μάκτραν vulg. —
ἄμος] k⁵. Y⁵ Med. Ald. Iunt., ἄμος
p¹. M⁵. Q⁵. Call. vulg. — ἐνήργει]
s. 6., ἐνάργει k⁵. v⁶. Call. vulg.,
ἐνάργη a. Med. Ald. Iunt. — Comma
in Mor. vulg. post κατελάμβανον po-
situm cum Antt. sustulit.

63. ὀρίσδεις] ἔρίσδεις k⁴. (in
k⁵. ultima litera expuncta), ἔρίσδει
k⁵. corr. vulg.

TESTIMM. 55. Greg. §. 108. — Theod. Hyrt. in Anecd. Boiss. II.
p. 423. ἔχειρισόν μοι τὸν πόδα, δεῖξον, οἰείχον τὸ τύμμα καὶ λέοντα
δαμάξει ἠλίκον, φαίη γ' ἄν Θεόκριτος. 57. EtM. 156, 30. sub Ni-
candri nomine, item Zonar. p. 319, ubi κομ. omissum. Attamen in fine
eius glossae (ἀσπάλαθος) additur οὕτως Ἀμάραντος εἰς τὸν Θεόκριτον
in Etymologici M. cod. P., EtSorb. et EtG. 84, 24., in quo ipse ver-
sus non legitur. — Suid. s. v. ἀσπάλαθος olim ἐν γὰρ — ἀσπ. s. n.

58. Eustath. 1885, 22. μύλλειν, Hesych. μύλλει s. n. 62. 63.
EtM. 531, 23., ubi codd. D. P. nihil ἐν γ' ἄνθρωπε φιλοῖφα. —
EtOr. 147, 16. τό τοι γ. ἦ σατυρίσκων.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

*Αἴγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τὸ μὲν νάκος ἐχθρὸς ἔκλεψεν.*

ΛΑΚΩΝ.

*Οὐκ ἀπὸ τῆς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἔσορῆτε
τὸν μὲν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;*

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 *Τὰν ποίαν σύριγγα; τὴ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα* 5
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορῦδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας ἀνλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

*Τὰν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τιν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἶπε Κομάτα·*

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 8. (Vs. 26 — fin.) 9. (Vs. 59 — fin.) 16.* D. L. (Vs. 55 — fin.) M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων] D. (hic om. καὶ) M. et praemisso *Ὀδοιπόροι ἢ Call., Ὀδοιπόροι* p. Med. Ald., *Ὀδοιπόρος* Schl. Gen. *Ὀδοιπόροι Δωρίδι. Κομάτας. Λάκων. Αἰπολικόν. Ποιμνικόν* Iunt. (cf. tit., qui in k^b per errorem super Id. IV. legitur: *Ὀδοιπόροι. αἰπολικόν ποιμνικόν. βουκολιασταί. δωρίδι. αἰπόλος Κομάτας*), *Αἰπολικόν καὶ Ποιμνικόν* 23., Hypoth. et Scholl. ad VII. 21., Comatas Phillet., tit. om. 6.

1. *τόνδε Σιβύρτα*] Wuestem. praecunte G. Hermanno, qui *τόνδε Σιβύρτα* coniecerat (*τὸν Σιβαρίτα* Casaub.), *τὸν Σιβαρίταν* vulg., *τὸν*

σιβαρίταν Y., *hunc Lacona ducem pecoris servumque Sybartae* Phillet.

3. *ἔσορεῖτε* p.

4. *πόκαν*] conl. Briggsius, *πρώαν* vulg.

5. *γάρ ποκα*] Hermannus praecunte Eob. Hesso, qui *an — unquam, γάρ ποκα* Med., *γάρ πόκα* vulg. — *Σιβύρτα*] k. p., *Συβάρτα* vulg., in Q. adscripto τοῦ.

6. *ἐκτάσα*] d. e. G., *ἐκτάσω* p. v. vulg. — Vulgo cum Wins. Steph. II. post *τί δ'* interrogationis signum positum, quo caret v⁶ Antt.

8. *τὰν μιν* Q.

9. *ἀγκλέψας*] k. a. p^{1.2.6}. s. marg., *ἀνκλέψας* p¹. s. (*αν sec.*) 6¹, *ἀνακλέψας* 6², *ἐγκλέψας* Q., *ἐκκλέψας* vulg. — *ἔβαν*] a., *ἔβα* vulg. — *Κομάτας*] Ziegl. tac. cum Mein., *Κομάτα* vulg.

TESTIMM. 2. Scholl. Vind. Hom. Od. ξ, 530. *νάκος*. 7. Interpp. Mai. ad Virg. Ecl. III, 27.

IMITT. 5—7] Virg. Ecl. III, 25. cantando tu illum? aut unquam tibi fistula cera | iuncta fuit? Non tu in triviis indocte solebas | stridenti miscrum stipula disperdere carmen?

10 οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἤς τι ἐνεύδειν. 10

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνὶκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

15 Οὐ μὰντὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἣ κατὰ τήνας 15
τᾶς πέτρας ὠνθρωπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὄγαθὲ Νύμφας,
αἰτέ μοι ἴλαοι τε καὶ εὐμενέες τελέθειον,
οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθῶν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
ἀλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
λερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαίεισομαι, ἔστ' ἐκ' ἀπείπης.

10. Εὐμάρα] Mor. vulg. prae-
euntibus interpretibus Latinis, εὐμά-
ρα Antt., Εὐμάρα Bas. II. Brub. Ge-
nitivus nominis proprii agnoscunt
Sch3. et SchGen. ap. Casaub., nomi-
nativum appellativi varia scholia. —
τι] 22. C. E. Bar.^{α.β.} Laud. et Gre-
gorii cod. Aug., τοι v^{α.} vulg., cf.
SchGen. ἤγονν δέρμα τι, ut Ader-
tus recte pro δέρματι scribi iussit.
— ἐνεύδειν] k. a. corr. p. s. 6.
16. D³. M. Q. sup. Y³. Med. Ald.
Iunt., ἐνεύδην a. pr. Q., ἐνεύδεν Call.
et Gregorii cod. Aug., ἐνεύδεν Gregor.

12. τόκ'] k. Q. vulg., τότ' (a. p.
6.) Antt.

14. οὐ μὰντὸν] οὐ μ' αὐτὸν
vulg. — οὐ τέ γε] conl. Kiesslin-
gius, οὐ σέ γε vulg., οὐδέ γε Q.

15. ἠ vel teste Casaubono εἰ v. 1.
pro ἦ in SchGen., quam ἦ εἰ fuisse
Duebnerus suspicatur.

TESTIMM. 10. Greg. §. 72. 14. EtM. 54, 27. ἄκτιον τὸν
Πᾶνα. 22. Eustath. 161. extr. ἔστ' ἐκ' ἀπείπεν, sed cum deserto
testimonio de ἔστ'.

IMI TT. 12. 13] Virg. Ecl. III, 13. quae tu. perverse Menalca, | et quum
vidisti puero donata, dolebas, et si non aliqua nocuisses, mortuus esses.

14] Bucol. Inc. VIII, 35. οὐ μὰντὸν τὸν Πᾶνα.

16. εἰς] k. a. M. Y. Med. Ald.
Iunt., ἐς Call. vulg. — ἀλοίμαν D.
M. Q. et superscr. á 23^b, ἀλοίμην
et ἀλοίμην Scholl.

17. οὐ Antt. ante Comm., οὐ μ'
ἄν p^{1.2}. Q. — οὐδ' αὐτὰς] a²,
οὐδ' αὐτὰς Iunt., οὐτ' αὐτὰς M.
vulg., — τὰς om. a². M. Iunt. — λι-
μνιάδας 6².

18. αἶτέ μοι] Q³ Antt., αἰτέ μοι
a². p. s². Q^b, αἶτ' ἐμοὶ s⁴. 6., αἶτ'
ἐμὴν k. a⁴. D³. M³. Y³. Comm.

19. ἔκλεψα] p. q. K. T., ἔκλεψε
vulg.

21. ὦν] Brunck., οὐν vulg. —
ἔστι] ἐντὶ vulg., ἐσσι E.

22. ἀλλ' ἄγε] 23¹. C. T., ἀλλὰ
γέ vulg. — διαίεισομαι Med. Ald.
Iunt. — ἔστ' ἐ] ἔστε p². r². 1². O.
corr. Mor. Eustath. et tac. Ziegl.,
ἔστε vulg.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κείται
ὠρίφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν εὖβοτον ἀμνὸν ὄρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

- 25 Καὶ πῶς ὦ κίναϊδε τὰδ' ἔσσειται ἐξ ἴσω ἀμίν; 25
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρᾶτοτόκιο κακὰν κύνα δῆλει· ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- Ἵστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὸ πεποίθεις,
σφαῖξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
30 ῥιφος ἰσοπαλῆς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἐρίσδει. 30

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλλπει. ἄδιον ἀσῆ
τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίζας.
ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὦδε πεφύκει

23. ποκ' k. a. p. 6. Q. lCall. — Ἀθηναίαν p. 6. Apost. Ars. — ἠνί-
δε] ἠνίδε Mor. vulg., ἠνί δὲ k. D⁵.
M. Q. Y. Antt.

24. ἀλλά γε p¹. D. M. — ὄρι-
σδε] ἔρισδε k. pr. D., ἔρεισδε k.
corr., ἔριδε D². mg., ἔρεισε s.

25. κίναϊδε] cinaede Philet.
(cf. Scholl., potissimum SchP., ubi
κίναϊδος pro vulg. κίναδος), κίναδε
s. v. 6. 16. Y., κίναδ' εὐ k. Ald.
Call., κίναδεῦ a. p. D. M. Q. Med.
Iunt. — τὰ δ' a. s⁴. v¹. 6. 16. Y.,
τάδε s². v², τὰγ' p., τάδε γ' k. Iunt.
vulg., τάδε γ', Med. Call., τὰ δέ γ'
Ald., τὰδ' ἐτ' D. — ἴσω] con.
Briggs., ἴσον vulg. — ἀμίν] ἀμίν
k., ἀμιν vulg.,

27. πρᾶτοτόκιο] πρωτ—vulg.,
πρωτ—Call. — δῆλειτ'] k. a. v.
8. M². Q². Iunt. Crisp. Comm. vulg.,
δῆλεται Y., βούλειτ' p. s. 6. Med.
Ald. Call. — ἀμέλγειν p.

28. νικασῆν a., νικατεῖν Q^b. 2,
νικατᾶν Q² — πεποίθεις] k. s.
v⁶. 6. 8. D. M. Q. sup. Y. Med. Ald.
Call., πεποίθης a. p. Q. pr. Iunt.

29. βομβέων] (k. p¹.) 6. D⁵. Q.,

βομβέων M., βομβεῶν p¹. 2. s., βομ-
βῶν a. 8. Y². Antt. — οὔτι] s.,
οὔτοι Antt., οὐ τοι Brub. III. vulg.

30. τοι, ἰδ'] Koehlerus, τὸ ἰδ'
vulg., τῷδ' Q. teste Zieglero p. 179,
τῷδ' Iunt., τῷ δ' v⁶. — ἐρίσδει]
ἔρισδε vulg., ἔριδε D². marg. — In
medio versu Call. nihil distinctionis
habet, Med. Ald. Iunt. interrogatio-
nis signum post ἰσοπαλῆς et comma
post οὔτος, Brub. utroque loco com-
mata. Winsemio praeceunt in Mor.
post ἰσοπαλῆς colon positum (et ita
vulgo), post τὸν et οὔτος commata,
pro quibus Stephano auctore vulgo
parenthesis signa.

31. θάλλπει Q.

32. τεῖδ'] k. a. Q. corr. Iunt.,
τεῖνδ' p. Q. pr. et v. l. in Scholl.,
τάνδ' s⁶, τῆδ' v¹. 6¹. D², τῆδ' v⁶.
6². M². Y., τὰδ' Med. Call., τὰδ'
Ald. — τάδε pro ταῦτα 6.

33. τουτεῖ] s², τουτεῖ s⁴. 6⁴,
τουτεῖ vel τουτεῖ Scholia a Geelio
emendata, τουτὶ p. 6², τηρεῖ s. γρ.
et vulg. — πεφύκει] k. a. s. 6.
8. D². M². Q. pr. Y². Antt., πεφύκη
p. Q. sup.

TESTIMM. 23. Apost. XVII, 73. ὄς — ἤρισεν. 26. Apost. XVI,
63. τίς — ἐπ. — Eustath. 696. extr. τρίχας ἄ. ε. ἐπ., cf. p. 1348, 63.
κατὰ Θεόκριτον ποκίχθηέντα. 27. Scholl. Nic. Th. 93. δῆλεται.
28. Greg. §. 82. τὸν πλατίον s. n.

ποία χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 35 Ἄλλ' οὔτι σπεύδω μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὺ με τολμῆς 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὄν ποκ' εἶοντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἄ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
 θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὧς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

- Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
 40 μέμναμ' ; ὧ φθονερόν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρῖον αὐτως. 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄνικ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες· αἰ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 45 Οὐχ ἐρφῶ τηνεῖ· τουτεῖ δρυές, ὧδε κύπειρος, 45

34. ἄδε] Call. et Scht. 3., ἄδε p¹. et superscr. ὧ Q., ἄδε p¹, ἄδε k. a. s. v. 6. 8. D. M. Y. Med. Ald. Iunt.

37. ἔτ' om. a. p². 4., παῖδα ἴγω p¹, παῖδ' ἄτ' ἐγὼν Q., ἐγὼ p¹. — ἄδ' ἄ α², ἄ δ' αὐ p., ἄδ' αὐ a¹. pr. (corr. ἰδ' ἄ) p² s. 6. Q. pr., ἰδ' αὐ D. — εἰς] ICall., ἔς vulg. — ποθ' ἔρπει k. p. s.

38. κα] καὶ vulg., om. a. p. Ioann. Dam. — λυκαδεῖς k. (superscr. i ead.) a. p. 6. sec. (pr. κ). — κ ν ν ἄς] κ ν ν ἄς vulg. — ὧς ἔ] ὧς τε K. P. Ioann. Dam., ὧς τυ vulg. — φάγοντι Med. Ars., φάγονται Ioann. Dam.

39. ἐγὼν] k. Apoll., ἐγὼ D. M. Q. Y. vulg. — τεῦς] Iunt. Apoll., τεῦ D. M. Q. Y. vulg.

40. αὐτως] Ziegl. tac. cum Kiessl., αὐτως vulg.

41. τυ om. k., σε v. 6. sec. 8² D. Y., τυ σε τυ α. — χίμαιραι D., χίμαρραι Q. — Versus 41—43. om. Mor.

42. αἶδε] Ald. Iunt., αἶδε vulg., ὧδε Med. — κατεβλαχῶντο] κατεβληχῶντο vulg.

43. ὕβε] ὕβη vulg., οἶφὲ M.

44. ὕστατα] k. a. p. s. v. 6. 10. D. M². Y., ὕστατον Q., ὕστερα Anit. — βουκολιαξῆ] βουκολιαξῆ s. 6., βουκολιαξεῖς k. et superscr. η Q., βουκολιαξεῖς vulg., βουκολιαξῆς a.

45. τηνεῖ] Mein., τηνεῖ vulg. — τουτεῖ] Mein., τουτεῖ 6. D. M. ICall. cf. Scholl., τουτεῖ k. p. s. Q., τουτώ a. (superscr. ei sec.) et Anit., τουτώ v. 8., τουτώ Y. — ἐνταῦθα pro ὧδε a. — κύπειρον p¹. 2. Q.

TESTIMM. 38. Joann. Dam. post Stob. Flor. ed. Gaisf. p. 31. 7. et post Stob. Ecl. ed. Gaisf. II. p. 721, 16., Arsen. Paroemiogr. II. p. 458. s. n. 39. Apoll. de pr. 96. A. καὶ — μαθὼν. 43. Greg. S. 101. ὕβος s. n.

IMITT. 41. 42] Virg. Ecl. III, 8. novimus et qui te transversa tuentibus hircis. 44] Ibid. 51. efficiam posthac ne quemquam voce lacessas.

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο· τὰ δ' ἐπὶ δένδρῳ
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκια οὐδὲν ὁμοία
 τᾶ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνωσ.

ΛΑΚΩΝ.

- 50 Ἥ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς, 50
 αἰκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· τὰ δὲ τραγεῖται
 τὰ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ' ὄσδεῖς.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῦ γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 55 Αἰ δὲ γέ κα τὴν μόλης, ἀπαλὸν πτέριν ὦδε πατησεῖς 55
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρῶν
 δέρματα τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνεῖν.
 στασῶ δ' ὅκτω μὲν γαυλῶς τῶ Πανὶ γάλακτος,
 ὅκτω δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρὶ ἐχρίσας.

ΛΑΚΩΝ.

- 60 Αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάξεν· 60
 τὰν σαντῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,

47. ψυχραὶ p. — κρᾶνα M. —
 δὲν θρεῖ] k. a. p. s. M. pr. Q. et
 Gregorii codd. a. b. (alii δένδρον,
 δένδρα, δένδρεα), δένδρω β. D. M.
 sup. Y. Med. Call., δένδρω 8. Ald.
 Iunt., δένδρων v¹.

48. ὄρνιθες] 8. D⁵. Y. Greg.,
 ὄρνιθες v¹, ὄρνιθες vulg. — λελε-
 γεῦντι k⁴, λελεγαῦντι k², λαλαγεῦντι
 v¹, λαλεῦντι p. v².

49. ὑψόθε p. v. Q^b. — κώνωσ]
 c. Elb., κώνοις k. p. s. β., κώνους
 vulg.

50. τεῖδε] τῆδε k. a. p. v. β.
 8. D⁵. M⁵. Q⁵, τῆδε Y., τᾶδε Antt.
 — πατησεῖς k., πατηξῆς a.

51. τραγεῖται a².

52. χαλεπώτερον pro κακώτερον
 p. Q.

53. κρατῆρα] k. a. sec. p. s. v.
 β. D., κρητήρα vulg.

55. γέ κα] κε καὶ β. pr. M⁵. Steph.
 vulg., κα καὶ a. v. β. corr. 16. L.
 Q. Y. Antt., κα κε D. — πτέριν a.
 s. et superser. i β. — πατησεῖς k.,
 πατηξῆς a. L.

57. τᾶν] k. a². Q. pr., τῶν Q.
 sup. vulg. — τετράκις] p. M⁵.
 Q⁵. Call. et v. l. in L., πολλάκις k.
 a. v. β. 8. 16. D. L. Y. Med. Ald.
 Iunt. — ἀρνεῖν] ἀρνεῖν vulg., cf.
 GIM. P. Y. τῶν ἀρνεῖων δερμάτων.

59. στασῶ pro ὅκτω p. Q., ille
 adser. ὅκτω sec.

60. αὐτόθε bis] a. p. s. v. β.
 8. 9². D. Y., αὐτόθε bis 9⁴. Q., αὐ-
 τόθε — αὐτόθε vulg. — βουκολ-
 ιάξεν] βουκολιάσθεν k. 8. D⁵. Y.,
 βουκολιάξεν p., βουκολιάσθεν vulg.

TESTIMM. 47. 48. Greg. §. 80. τὰ δ' — λαλ. 49. et 52.
 Greg. §. 81. τὴν s. n.

IMITT. 51] Virg. Ecl. VII, 45. somno mollior herba. 53. 54]
 Virg. Ecl. V, 67. pocula bina novo spumantia lacte quotannis | crate-
 rasque duos statuum tibi pinguis olivi.

τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθ' οὐ πόθ' ὁ βουκόλος ὡδ' ὁ Λυκόπιας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὅς τὰς ἐρείκας
65 τήνας τὰς παρὰ τιν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἰὼ ξένε μικρὸν ἄκουσον
τειδ' ἐνθ' ὧν· ἀμὲς γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὴν δ' ὧ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρινῆς, μήτ' ὧν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 *Ναὶ ποτὶ τῶν Νυμφῶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα* 70
τὸ πλέον εὐθύνης, μήτ' ὧν τύγα τῷδε χαρίζη.
ἄδ' ἐ τοὶ ἀ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρα,

61. *σαντῶ*] k. a. p. s. D⁵ M² Q., *σαντοῦ* L² Y² vulg. — *ἀμέ*] ἄμμε vulg.

62. *κρίνη αἰθ'* D. — *βουκόλος*] k. a. β. 9., *βωκόλος* D² L² vulg. — *ὡδ' ὁ*] k., *ὡδε* vulg.

64. *ἄν* D. — *βωστρήσομεν* a. Q.

65. *περὶ τιν* L. — *ξυλοχίζεται*] k. p⁴ 9., — *ύζεται* p², sic vel — *όζεται* p¹, *ξυλοχίσεται* vulg., *ξυλοσχίζεται* M. — *ἔστι*] k. L., *ἔστι* a. v. 8. 9. Y., *ἐντι* vulg.

66. *βωστρέωμες*] a² L., *βωστρέωμεν* a⁴, *βωστρέομες* vulg. — *Ἰὼ*] Gregorii codd. a. b. c., *Ἰθ' ὧ* vulg., *Ἰτ' ὧ* 12., *Ἰτε (ῶ) a²* — *μικρὸν α.*

67. *τειδ'*] k., *τεινδ'* p. Q., *τῆδ'* a. β. 8. 9. D² M² Med. Call., *τ' δ'* media litera evanida L², *τῆδ'* v⁶ Y. Ald. Iunt. Gregor. — *ἀμές*] ἄμμες vulg. — *ἐρίσδομεν* k. a. p¹ 6. 8. 9. Y.

68. *βουκολιαστάς*] k. a. 8. 9. D² L² M. Y., *βωκ* — (p. 6.) Q² Antt. — *ἔστι*] k. a. p. 6. 8. 9. D² M² Q² Y² Ald. Iunt. Call., *ἔστιν* L², — *στάς ἐστὶ* Med. — *ὧ φίλε*] k. a. 8. D. L. M. Y. Antt., *ὡγαθὲ* vel *ὧ'γαθὲ* p. s. 6. 9. Q.

69. *τύγε* s. β. — *ὀνάσῃς* k. 9., *ὀνασεῖς* p. — *τῷδε χαρίζη* pro τοῦτον ὄν — Q.

70. *Μόρσων φίλε*] k. a. p. D² L² M² Q², *φίλε Μόρσων* s⁶ β. 9., *φίλε Μύρσων* s², *φίλε* om. 8. Y., *ναὶ Μόρσων* Antt.

71. *εὐθύνης*] p² z., *εὐθύνης* p¹ C., *ἰθύνης* vulg. — *τύγε* s. β. — *χαρίζη* p. 9. D., *χαρίζη* Comm., *χαρίζη* k.

72. *ἄδ' ἐ*] *ἄδ' ἐ* M² Q² Call., *ἄδε* vulg., *ἄδ' ἐ* Ald. Iunt. — *ἔστι*] k. a. p. β. 8. 9. D² L² M² Q² Y² Antt., *ἐντι* v. — *Σιβύρα*] k. a² p. s.

TESTIM. 64. Greg. §. 100. *βωστρήσομεν* s. n., Eustath. 1717, 16. *βωστρεῖν*. 66. 67. Greg. §. 99. *Ἰθ'* — *ἐνθ' ὧν* (ὧ ξ. μικρὸν ἄ. A., poëtae verba desunt in Aug. Meerm.). — Ecl. Leid. ap. Koen. ad Greg. p. 281. ὧ ξ. *μικρὸν ἄκ.* 69. Greg. §. 85. *τύγα* s. n. 72. 73. Sch3. ad vs. 1. (*ἄδ' ἐ τοὶ* — *ἔστι*).

Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὄρησ φῖλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

75 Μή τὺ τις ἠρώτη πὸτ τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα
αἶτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί. 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κούδεν κανχῶμαι· τὺ γε μὰν φιλοκέρομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν αὐθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἧ σταμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν αἰοιδόν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρωσ δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐμ' ὁ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσχω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δῆ ἐφέρεπαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,

l., Συβύρτα a¹., Συβίρτα v¹., Συ-
βάρτα vulg. — Versus in k. post
Vs. 73. legitur. — In p¹ sequentia
hanc personarum distributionem ha-
bent: ΛΑΚ. 72. 73. ΚΟΜ. 74. 75.,
ΛΑΚ. 76. 77., ΚΟΜ. 78—81.

74. ἠρώτη] k. 6. 9., ἠρώτα
vulg., ἀρώτη Q., ἀρώσται D. — Σι-
βύρτα] k. a² p. s. L., Συβύρτα
a⁴., Συβάρτα vulg.

76. βέλτισθ' k. 6., βέλτιστ' D. —
ἀγορεύσω k. a. L.

77. κανχῶμαι] s. 6., κανχέο-
μαι vulg. — τὺ γε μὰν] p. s. 6.
9. Q., τὺ δ' ἄγαν k. a. 6. sec. 8.
vulg.

78. λέγοις s. — εὖ πάλιν] ἐς
πόλιν vulg. (in s. litera o Zieglero
secundae manus esse visa est), ἐς

πάλιν conl. Bergkiius, cf. Scholl. εἰς
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, quae ad lectio-
nem εὖ πόλιν pertinere videntur.

79. Μαλὶν σῶν. — ἐσσί pro ἦσθα
9. — Κομάτα] ut Vs. 9. — Ver-
ba ἦ στ—ἦσθα K— in D. M. La-
coni tribuuntur, ut antea eadem per-
sonarum distributio esse videatur at-
que in p¹, vid. ad Vs. 72.

80. Μοῖσαι] k. a. 6. 8. 9. D.
L. M. Y., Μῶσαι (p.) Q^b Antt.

81. πρᾶν] πρᾶν vulg., πρῖν 6.
9. Q. — ποτ', a. 8. L. Y.

82. ὁ Ἀπόλλων] ὦ ἀπόλλων k.,
ὦ πόλλων Ald., ὦ πόλλων vel ὠπόλ-
λων vulg., ἀπόλλων 6. — μάλα Q^b-
γρ. super καλόν, quae lectio potius
ad μέγα pertinere videtur.

TESTIMM. 84. Greg. §. 86. πλὰν s. n.

IMITT. 78] Virg. Ecl. III, 52. quin age, si quid habes. 82. 83]
Ibid. 62. et me Phoebus amat; Phoebos sua semper apud me | munera
sunt.

85 καί μ' ἄ παις ποθορῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλγεις“;

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἄ Κλεαρίστα
τὰς αἴγας παρελῶντα καὶ ἀδύ τι ποπνυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' ἀνένα σελεῖτ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμῶνα
πὰρ ῥόδα, τῶν ἄνθηρα· τὰ δ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἷ μὲν ἔχοντι
λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἷ δὲ μελιχραί. 95

85. ποθορῶσα] β. 8. D⁵ Y., ποθορεῦσα vulg. — τάλας Ald. Call. — ἀμέλγεις] v⁶. β. sup. vulg., ἀμέλγης p², ἀμέλγεις a. p¹ s. β. θ. D. M. Q. Call.

86. εἴκοσι s. v. β. 16. D. L. Q. Y., εἴκοσι a.

89. παρελῶντα] w. 3. Gell., παρελόντα Q., παρελαῦντα p., παρελόντα D⁵, παρελεῦντα a⁴, παλειῦντα a², παρελῶντα L. M. Y. vulg. — ποπνυλιάζει] Gell., ποπνυλιάσσει vulg., παπνυλιάσσει v. 1. apud Eustath., παπκαλιάσσει k. corr., παπολιάσσει M.

90. λῆος a. θ. corr. — ἀπαντῶν Med.

91. παρανόθι k⁴, ἀνόθι k². — σενέτ' Q. Call.

92. ξύμβλητ' 9. M⁵ Q. pr. Procop., σύμβαντ' p. — ἀνεμῶνα p. 9^b. Procop.

93. πὰρ] πρὸς vulg. — τὰ δ'] παρ' vulg., quam praepositionem Scholia ignorant. — πεφύκει] p. β. 8. θ. corr. D⁵ L. M. Q. Y. Antt., πεφύκη a., φυλάσσει (ex l, 46.) k. cum ζφ. πεφύκει. — Distinctionem post ἄνθηρα addidi.

94. ὁμομαλίδες] Asclepiades Myrl., vid. Adn. Crit., ὄρομαλίδες k. p. Q. Greg., ὄρομηλίδες L. corr., ὄριμαλίδες D. M. Y. vulg., ὄρυμαλίδες L. pr., ὄρυγμαλίδες a.

95. λειτὸν] λεπτὸν D. L. M. Q. Y. vulg., λεπρὸν Call.

TESTIMM. 86. 87. Greg. § 88. φεῦ — τυρῶ. — Eustath. 727, 12. et Scholl. Hom. II. θ, 518. in Ann. Pariss. III, 232, 30. ἄναβος παῖς.

88. 89. Gell. N. A. IX, 9, 5. — Eustath. 565, 12. καὶ ἀδύ τι ποπνυλιάσσει. τινὲς δὲ αὐτὸ παπνυλιάσσει γράφουσιν.

92. 93. Procop. Soph. Epistt. p. 441. ed. Cujac. ἀλλ' — ῥόδα s. n.

94. Greg. § 76. ὄρομαλίδες s. n.

IMITT. 88] Virg. Ecl. III, 64. malo me Galatea petit, lasciva puella.

90] Ibid. 66. at mihi sese offert ultro meus ignis Amyntas.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆρῶ μὲν δωσῶ τᾶ παρθένῳ ἀντίκα φάσσαν
ἐκ τᾶς ἀρκεύθῳ καθελῶν· τῆνεί γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνῳ ται μακάδες· ὧδε νέμεσθε, 100
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῆται.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὔτος ὁ Κῶναρος ἄ τε Κιναίθα;
τουτεῖ βοσκῆσεσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρῳ,
105 ἔργον Πραξιτέλους· τᾶ παιδί δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἔστι κύνων φιλοποιμίως, ὃς λύκος ἄγχει,
ὄν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

97. ἀρκεύθῳ k. a. l. Y. Med. Ald. Iunt. — τῆνεί] Mein., τῆνεί vulg.

98. πεξῶ] Q² Steph. H. vulg., πεξῶ Ca., πεξῶ k², πεξῶ k², πεξῶ S. Y. Med. Ald. Iunt., πείξῳ a², πείξῳ D.

99. ἐν Q. Y. Med. Ald. Iunt. — πέλλαν] D. L² M² Y. Antiq., πέλλαν, πείλλαν Iunt. tac. cum Val. Ald. Iunt.

100. μακάδες] ἀντίκαδες τῆς. — ποτ' ἀντολάς] ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

101. κύνων] κύνων, ὡς ὁ Φάλαρος. — φιλοποιμίως] φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

102. κύνων] κύνων, ὡς ὁ Φάλαρος. — φιλοποιμίως] φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

103. Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

104. Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

105. Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

Hesso; vulgo nulla distinctio, in Ald. Iunt. punctum.

103. Κρατίδα] Mein., Κρατίδα (k. 6. 9^a) Iunt., Κρατίδα a. p. s. v. 8. 9^a D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Call. — Κιναίθα] k² a² v. 8^a 16. L. M. — ὡς] ὡς vulg. — Med. Ald. Iunt. et vulg. in f. v. interrogationis signum habent, Call. punctum.

104. ἔστι bis] D² vulg., ἔστι L. Y., ἐντι p. M² Q² Call. — Κρατίδα] k. s. v. 6. 9. L. Q² „ut videtur“, Κρατίδα M² vulg.

105. Πραξιτέλους Q. sup. Comm.

106. Χάμιν] χάμιν vulg., χάμιν Bis. I. — ἔστι] D² Ald. Iunt. Call., ἐστὶ k. a. p. 6. 8. 9. L. Y. Med. Mor., ἐντι w. z. vulg. — ἄγχει] ἄγχει 9. et superscr. ος L.

107. διώκειν] k. a. sup. p. v^a 6. 8. 9. D² L. M² Y. Ald. Iunt., διώκειν a. pr. Q² Med., διώκειν Call.

108. Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

109. Κρατίδα] Κρατίδα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κιναίθα] Κιναίθα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κῶναρος] Κῶναρος, ὡς ὁ Φάλαρος. — Κύνων φιλοποιμίως] Κύνων φιλοποιμίως, ὡς ὁ Φάλαρος. — Λύκος ἄγχει] Λύκος ἄγχει, ὡς ὁ Φάλαρος. — Διδώμι] Διδώμι, ὡς ὁ Φάλαρος. — Ταῦτα] Ταῦτα, ὡς ὁ Φάλαρος. — Φυλάσσω] Φυλάσσω, ὡς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄκριδες, αἶ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἄμῶν,
μή μιν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

- 110 Τοὶ τέττιγες ὄρητε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω· 110
οὕτως χύμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἶ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα φαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

- 115 Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἷ τὰ Φιλῶνδα 115
σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμοι φορέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἢ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τν κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
εὖ ποτεκιγκλίξεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;

108. ἄκριδες] ἀκριδες vulg. —
ὑπερπαδῆτε] 8. pr. D. Y. Antt.,
—πηδῆτε a. 6. 8. sup. 9., —πη-
δεῖτε k⁴, —παδεῖτε k². M. Q., —πα-
δάτε p., —πηδάτε L. — ἄμῶν p¹,
ἔμῶν k. a.

109. λωβασεῖσθε] k. et Gre-
gorii edd. antt. cum cod. b., λωβη-
σεῖσθε 9⁴ et ita vel λωβῆσεισθαι
Gregorii plerique codd., λωβῆσεισθε
9², λωβασῆσθε a. p. L. Q., λωβά-
σησθε vulg., λωβάσασθε v². — In-
terrogationem inesse vidit Fritzschi-
us; vulgo colo distinctum. — ἄβαι]
(6. 8. 9.) D² M² Q² Y² Call., ἄβαι
Ald., ἄβαι Med., ἄβαι Iunt., ἀναι
k. a. p. L. Greg. In Scholl. qua-
druplex lectio commemoratur: ἄβαι,
ἀναι, ἄζαι, ἀνταί.

110. ἐρεθίζω] k. a⁴. p. v. 6. 8.
9. M² Q², ἐρεθίζει L., ἐρεθίζονθ'
a², ἐρεθίσθω vulg.

111. οὕτως] Brunck., οὕτως p.
Q., οὕτω vulg., — χύμες] Ziegli.,
χ' ὕμες k., χ' ὕμμες a. p. 6. D²
L. Q², χ' ὕμμες vulg. — ἐρεθί-

ξετε] k. a. p. 6. 8. 9. L² M² Q²,
ἐρεθίζατε v¹, ἐρεθίσδετε vulg.

113. ἀεὶ L. Ald. — ποθ' ἔσπε-
ρα] ποθέσπερα vulg.

114. ἐγὼν] Brunck., ἐγὼ vulg.

115. τρώγοντες v. 16. — ὑπα-
νέμοι] p. Q., ὑπηνέμοι vulg. —
φορέονται] k. a⁴. 6. 8. D. L. M.
Y. Antt., φορέοντι a², ποτέοντι p.
9. Q. et v. l. in Schll.

116. ἦ] 6. 9., ἦ vulg., in Q. pr.
man. additum, om. p. v. 8. D. M.
Y. — μέμνα a², „credo“ et L. —
ὅκ'] K. M., ὅτ' vulg., ἄτ' v. —
ἐγὼ] k. a. p. v. 6. 8. 9. M. Y.
Med. Ald. Iunt. Serv., ἐγὼν Q².
Call. vulg. — σιγηρῶς v. l. in Scholl.
— Versus 116—119. om. Mor.

117. ποτεκιγκλίξεν] k. a. v².
6⁴. 8. 9. M². Y². Ald. Iunt. Call.,
ποτε κιγκλίξεν p. 6² Med. Serv.,
ποτε κιγκλίξεν et ποτε κιγκλίξεν
| Call., ποτεκιγκλίξεν v^{1,2}, ποτεκι-
κλίξεν D., ποτενικικ reliquis perdi-
tis L², πὸκ' ἐσικικλίξεν Q., ποκα
κιγκλίξεν Comm.

TESTIMM. 109. Greg. §. 97. 98 (ἀμπέλος). 116. 117. Serv. ad
Ecl. III, 8. ἦ οὐ — κιγκλίξεν (om. τν). — Greg. §. 96. κιγκλίξω
s. n. (codd. fere κιγκλίξω, κιχλίξω, κικλίξω).

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μένναμ' ὄκα μάν ποκα τειδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται ἢ οὐχὶ παραίσθεν; 120
σκίλλυς ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆγῶν μάν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος φείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κραῖθι
125 οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνεΐκαι. 125

ΛΑΚΩΝ.

Ῥεῖτω χῶ Σύβαρις ἀμὶν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον

118. μένναμαι Y. — ὄκα μάν ποκα] s. sec. Q^a Comm., ὄκα μάν πόκα M^a, ὄκα μάν ποκα p., ὄκα μῆν ποκα D., ὄκα μῆν ποκα 9. ul-
tima voce inducta; eadem omissa ὄκα μάν k. s. pr. Call., ὄκα μῆν θ^a, ὄκα μάν θ^a 16. lCall., ὄκα μῆν v^a 8. Y. Med. Ald. lunt., ὄκα μῆν a. v^{1.2} L. — τεῖδέ τυ] k., τῆδέ τυ a. s. v^{1.2} 8. 9. Med. Call., τῆδε τυ β., τῆδε τὸ D^a L^a, τῆδέ τυ a. v² Y. Ald. lunt., τῆδε τὸ M^a, τεῖνδέ τυ p. et v. l. in SchCall., τῆνδε τυ Q^a — δήσας] k. a. sup. p. s. 6. 9. L^a sup. ead., δάσας a. pr. D^a L^a pr. Mª Q^a Antt. vulg.

119. ἐκάθαρε] G., ἐκάθηρε Q^a vulg.
120. ἢ οὐχὶ] k., ἢ om. vulg. — παραίσθεν] παρησθεν vulg., παρησθα p.
121. τίλλειν] 6. 5. 12. 20., item v. l. in Scholl. et Gl2., τίλλοις 6.

118. μένναμαι Y. — ὄκα μάν ποκα] s. sec. Q^a Comm., ὄκα μάν πόκα M^a, ὄκα μάν ποκα p., ὄκα μῆν ποκα D., ὄκα μῆν ποκα 9. ul-
tima voce inducta; eadem omissa ὄκα μάν k. s. pr. Call., ὄκα μῆν θ^a, ὄκα μάν θ^a 16. lCall., ὄκα μῆν v^a 8. Y. Med. Ald. lunt., ὄκα μῆν a. v^{1.2} L. — τεῖδέ τυ] k., τῆδέ τυ a. s. v^{1.2} 8. 9. Med. Call., τῆδε τυ β., τῆδε τὸ D^a L^a, τῆδέ τυ a. v² Y. Ald. lunt., τῆδε τὸ M^a, τεῖνδέ τυ p. et v. l. in SchCall., τῆνδε τυ Q^a — δήσας] k. a. sup. p. s. 6. 9. L^a sup. ead., δάσας a. pr. D^a L^a pr. Mª Q^a Antt. vulg.

119. ἐκάθαρε] G., ἐκάθηρε Q^a vulg.
120. ἢ οὐχὶ] k., ἢ om. vulg. — παραίσθεν] παρησθεν vulg., παρησθα p.
121. τίλλειν] 6. 5. 12. 20., item v. l. in Scholl. et Gl2., τίλλοις 6.

TESTIMM. 119. Greg. §. 95. ἐκάθηρεν s. n. — Herodian. in Hort. Ad. 211. B., EtM. 476, 28. καλῶς — ἴσ., Choerob. ad Theod. 894, 27. (Ann. Oxx. IV, 390, 2.) καλῶς τοῦτό γε μάλα ἴσαμι. 124. Scholl. Dion. 416. καὶ τὸ δὲ Κρ. οἶνω π. (ita Bernh., quo teste libri καὶ τοῦδε Κραῖθις ἢ ὡς Πορφύριος).

IMITT. 125] Virg. Ecl. III, 89. ferat et rubus asper anomum.
126. Ibid. 89. mella fluant illi.

ἀ παις ἀνθ' ὕδατος τῆ κάλιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταί μὲν ἔμαλ κύντισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδουσι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἔμαῖς οἵεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὠτρων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135 Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήθευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ 135
τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύννοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθῆς.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψων. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμψῶ ναι τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων

127. τᾶ κάλιδι] k. p. Q. et v. ἡμεῖς δὲ ὁμοτόπως τῷ κισσῷ. —
l. in SchCall., τὰν κάλιδα a. v. 6. ἐπανθῆ 8².

8. 9. D. L. M. Y. Antt. 132. πρᾶν] πρᾶν vulg. — ἐφί-

128. κύντισον] k. p. 9. pr. M² λησε] k. p. 6., ἐφίλασε vulg.

l. Call. Mor., κύντιλον a. v. 8. 9. corr. 135. ἔδωκα p. 9. Q., in hoc cum

D. L. Q. sec. Y. Antt., κύντιλον 6. gl. ὤρεξα. — ἐφίλησεν] k. a. p.

129. σχοῖνον a. s. L. — κέχυν- 6., ἐφίλασεν vulg.

ται] a⁴. Q². κέονται 6., κέονται 130. ἀηδόνας Y. — κίσσας 6. et

p. s. 8. D². M. Y. Antt., κέοντι k. Scholl. — ἐρίσδειν] a. 8. Y.,

a². 9. L. 130. οἴσαι Ald. Iunt., οἴεσαι Call. ἐρίσδεν vulg. — Vs. 136. 137. vulgo

131. ῥόδα κίσθος] ῥόδα κισ- Comatae sunt, quod mutavi secundum

σθός v^{1.2}. 1². 15. P², ῥοδακισθός Schb., ubi οὐδὲ σὲ πρὸς τοῦτον sc.

v⁶, ῥόδα κίσσος 1^c. 8^c. 9^c. Can., δίκαιον ἐρίζειν.

ῥόδα κισσός D. M. Q. Y. vulg., 137. σὺ k. a. v. 8. Y.

ῥόδονα κισσός L., ῥοδοκισσός 138. Κομάτα] ut Vs. 9. — In

.Ald., ῥοδακισσός v. l. in Scholl., cf. Med. versui K. praefixum.

Scholl. εἶδος βοτάνης ἰοικνίας ῥό- 139. σὺ k. — τῆγε L., τότε Q.

δοῖς et SchGen. Ἄττικοι βαρύνουσι, 140. Μοίσαις p. Q. Med.

TESTIMM. 141. Greg. §. 94. φριμήσσεται s. n.

IMITT. 131] Virg. Ecl. III, 78. Phyllida amo ante alias; nam me discedere flevit.

- νῦν ἀρέλα· κῆγῶν γὰρ ἰδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
 κατ τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὧδ' ὀπόκ' ἦδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανόν ὑμιν ἀλεῦμαι.
 145 αἴγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουτίδες· αὔριον ὑμέ 145
 πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθε λίμνας.
 οὔτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
 τὰν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 150 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

142. κῆγῶν γὰρ] k. p⁴. Q., κῆγγῶν (γὰρ) p^{1,2}, κῆγῶ γὰρ M³. Antt., κῆγῶ μέν a. s. v. 6. 8. 9. 16. D. L. Y. [Call. — καχαξῶ Q., καχασῶ L.

143. ὧδ' ὀπόκ'] ἀδε ποκ' k., ὅτι ποκ' Antt., ὅτι ποκ' Comm. vulg.

144. τὰν] Comm., τὸν k. a. p. s. v. 6. 8. 9. 16. D. L. M. Q. Y. Antt. — κ' εἰς M. — ὠρανόν] k. M. Iunt., οὔρανόν vulg. — ὑμιν] ὑμιν Elb. [Call., ὑμιν vulg.

145. κερουτίδες] κερουτίδες vulg., κερουλίδες et κερουλιδες lectiones praeter illam in Scholl. commemoratae. — ὑμέ] ὑμμε p¹. Elb., ὑμμε w¹, ὑμμε vulg.

146. πάσας] p¹. L³. M³. Q³. Ald. Iunt. Call., πάσας Med. Mor. vulg.

— ἔνδοθε] L. 5., ἔνδοθι vulg. — λίμνας] a. 9. L., κράνας vulg.

147. κορυπίλος] k. a. p. v. 6. 8. 9. D. L. M. Q. Y. Med. Iunt. Call., κορυτίλος Ald. — ὀχευσεῖς a. p. 8. 9. L. Antt. et ante Wint.

148. τῶν v. 6. 8. Y. — αἰγῶν] a. v. 6. 8. 16. Y., αἰγῶν vulg. — φλασσῶ] k. 6., φλασῶ vulg. — ἢ γέ με] Schaeff., ἢ γ' ἐμέ Comm. vulg., ἢέ με p. v. 8. D³. pr. M. Q. Y. Antt.

149. Νύμφαις] a². p². v. 16. Call. vulg., νύμφεσι 6⁴, νύμφενσι 6², νύμφαισι Brub. III. Comm., μοί-σαις Med. Ald. Iunt. — τὰν] k³. D³. Iunt., τὸν L. M. Q. Y. vulg.

150. φλάσσαιμι] k. 9., φλά-σαιμι vulg.

IMITT. 146] Virg. Ecl. III, 97. ipse, ubi tempus erit, omnes in fonte lavabo.

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνης ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' ἄειδον.

5 πρῶτος δ' ἄρξατο Δάφνης, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδὴ.)

α' Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὴν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κἀθησαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,

10 ἃ τοι τὰν οἴων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10

εἰς ἄλλα θερμοκόμενα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θεόισαν.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 8. 9.
16.* D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt.
Call.

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ
Δαμοίτας] SchCall., Daphnis et
Dametas Philet., Βωκολιασταὶ Δα-
μοίτας καὶ Δάφνης a³ p. Med. Ald.
Call. et addito Δωρίδι Iunt., eodem
interserto ante Δαμ— 23¹, Βουκο-
λιασταὶ Δωρίδι Κομάτας καὶ Δά-
φνης v⁶, Βουκολιασταὶ 6.

1. χῶ] k. 6. L., χῶ D^b, καὶ
vulg. — βουκόλος] k. 6. 9. et
Piadari SchRom., βωκόλος vulg.

4. ἐξόμενοι] p., ἐσδόμενοι vulg.
— ἤματι D. pr. (corr. D^b) Y.

5. πρῶτος bis] p. s. 9. D³ corr.
Q. et vulg., πρῶτος—πρῶτος a.,
πρῶτος bis (k. 6. 8.) v⁶ D³ pr. Y.
Aut. — ἐρίσδεν] Ald. Call., ἐρι-
σδεν v. Med. Comm. vulg., ἐρισδε
a. p. 6. 9. Iunt.

7. καιοῖσα 9² Q., καλῶσα M.

8. ποθόρησθα] t. (11.) 14. O.
corr. Med. Ald. Iunt., ποθορήσθα
s. v. 6. 8. 9. D. Q³ Y. ICall. Mor.,
ποθορήσθα M³, ποθ' ὀρησθα k.
a. p. Q^b Call. (antea οὔ p¹), ποθ'
ὀρίσθα L. — κἀθησαι p² Q., κἀ-
θησθα a²

9. τυρίσδων s. 6. — ἄδ' ἴδε]
ἄδ' ἴδε vulg., ἄδ' ἴδε SchCall., ἄδι
δὲ v. l. in Scholl., ἀδι p¹ s. et v.
l. in Scholl.

10. τῶν k. a. 6. 8.

11. μιν p¹ s. Q.

12. παφλάζοντα] 9. (cf. Scholl.
ἀναβραττόμενα), καχλάζοντα D. L.
M. Q. Y. vulg., καχλάζοντος s. sec.
Iunt. — αἰγιαλοῖο v. 8. 16. Y. Med.
ei cum corr. αἰγιαλοῖο Q. — θεού-
σαν k.

TESTIMM. 4. Scholl. Pind. Ol. 4, 38. Δαμοίτας καὶ Δ. ὁ βω-
κόλος s. n. (ita Boeckh. e Ciz., Δαμήτας καὶ Δ. ὁ βουκόλος Rom.).—
Eustath. 395, 18. Δαμοίτης. 10. Eustath. 1749, 40. βαῦζειν.
11. 12. Serv. ad Ecl. IX, 58. τὰ δέ — καχλάζοντα.

IMITT. 1. 2] Virg. Ecl. VII, 2. compulerantque greges Corydon
et Thyrsis in unum. 6] Virg. Ecl. III, 64. malo me Galatea petit.—
Nic. Eug. VI, 467. (Γαλάτεια) ἡγήλοις μόνοις βάλλουσα. 12] Nonn.
Dion. X, 143. ἤσυχα παφλάζοντι.

BUCOLICI GR. I.

4

α' Φράξο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμησιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης, κατὰ δὲ χροᾶ καλὸν ἀμύξιη.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπυραὶ χαίται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φενύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ἄειδεν. 20

(Δαμοίτου ᾠδὴ.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποιμνιον ἀνίκα' ἐβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθορῶμι
ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

13. φράξο s. 6. — κνάμησιν]
3. F., κνάμησιν v., κνάμαισιν vulg.
— ὀρούσῃ Q.

14. ἀμύξιη a. p. D. Q.

15. αὐτόθι] p. s. v. 6. 8. M⁵.
Y. Med., αὐτόθι L⁵, αὐτόθι (k. a.
9.) D. Q. Ald. Iunt. Call.

16. τὰ ἠκαπυραὶ χαίται k. — φρυ-
γει] s. v¹. 6¹. 8¹. D. Y., φρυγί v².
6². 8². 16., φρυγή 9¹. M., φρυγή k.,
φρυγή a. 9². L. Q., φαίνει cum γρ.
φρυξή p., φρυττει Antt.

18. ἐπιγραμμῆς Schl.

20. ἐπὶ] v¹. L. Antt., ἐπι Mor.
vulg. — καὶ τὰδ' ἄειδεν] k. a.
6². sup. 8. 9. Y. Call., καὶ τὰδ' ἄει-
δεν D. L. M., καὶ τὰδ' ἄειδεν v¹,
καὶ τόδ' ἄειδεν Iunt., καὶ τότ' ἄει-
δεν v. l. in Gl4. (ant Gl23.), κα-
λὸν ἄειδεν p¹. 6². Ald., καλὸν ἄει-
δεν p². 4. s. Q. pr. Med., καλὸν ἄει-
δεν 6¹, καλὸν ἄειδεν Q⁵. sup. cad.,
fort. rectius καὶ τόσ' ἄειδεν.

22. κοῦτι λάθ'] κοῦτ' ἔλαθ' k.,

κοῦ μ' ἔλαθ' vulg., κοῦκ ἔλαθ'
coni. Meinekius. — οὐ. τὸν] οὐ
τὸν v⁶. Antt. ante Brub. III. — τὸν
post ἐμὸν om. k. 8. L. — ποθ-
ορῶμι Γ. coni. Heinsius, ποθο-
ρῶμι Γ. quo aspiciam Div. (Schl.
εἶθε διὰ παντὸς βλέπομι), ποθο-
ρῶμι I., ποθορῶμαι s. (ubi ω sec.)
v. 6. D., ποθ' ὀρῶμαι Q., ποθο-
ρημα k². a. 9. L., ποθόρημα M⁵,
ποθ' ὄρημα k¹. p., ποθόρημι 8.
Y. Antt., fort. ᾧ γ' ἔθ' ὀρῶμι].

24. φέροιτο ποτ'] p. s. 6. 9.
Q., φέροιτο ποτὶ 8., φέροι ποτὶ
oi

Y. Antt., φέρη ποτὶ L., φέροι ποτὶ
k. a. D. M. — φυλάσσοι] k. Q.,
φυλάσση p. s. 6¹, φυλάσσει 6².
M., φυλάξῃ a. 9. L., φυλάξῃ vulg.

25. κνίξων] k. a. p. 6. 8. 9.
D⁵. L⁵. M⁵. Q⁵. Y⁵, κνίσων Antt.
— ποθόρημι] a¹. „ut videtur“
8. Y⁵ Antt., ποθόρημα L⁵, ποθ'
όρημα k. p. Q., ποθορημα 9., πο-
θορῶμαι 6. D⁵. M.

TESTIMM. 18. Eustath. 633, 62. et s. n. Apost. IX, 21. καὶ —
λίθον. 22. Eustath. Opuscc. p. 316, 20. εἶποι ἂν ὁ Θ., τὸν
ἕνα τὸν γλυκύν τοῦτον ἀφαιρεθείσα. Eustath. 1392, 35. Θ. φησίν,
ὅτι τῷ Κύνκλωπι ἕνα ἔχοντι γλυκύν ὀφθαλμόν, ᾧ ἑώρα, cf.
XI, 32.

IMITT. 17] Maced. AP. V, 247. καὶ φενύγεις φιλέοντα καὶ οὐ φι-
λέοντα διώκεις.

- 25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι, 25
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαιμί γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰτοῖσα
 ζαλοῖ μ' ὦ Παιῖαν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
 οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
- δ' Σίξα δ' ὕλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κνυί· καὶ γὰρ ὄκ' ἤρω 26
 30 αὐτᾶς, ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία φύγγος ἔχοισα. 30
- γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ 27
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστ' ἐκ' ὁμόσση
 αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
 καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὧς με λέγοντι.
- 35 γ' Ἡ γὰρ προῶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἅ μία κώρα,
 ὡς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνεται, τῶν δέ τ' ὀδόντων
 λευκοτέρην ἀνγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθιοιο.

27. Θαλάσσης v. Y.

28. οἰστρεῖ k. a. l. Q. — παπταίνουσα k. a. p. 6. 9. — ποίμναν a. s. 6.

29. σίξα] Ruhnkenius, σίγα a. 6., σίγα vulg., σιγά p. D., σιγα Q. sine accentu et spatio unius literae ante sequentem vocem relicto. —

ὕλακτεῖν^{viv} καὶ 9., ὕλακτεῖν καὶ p. Q., ὕλακτεῖ καὶ superscr. v. sec. k., ὕλακτεῖ καὶ addito v. man. sec. „ut videtur“ v⁶, ὕλακτεῖ D. et corr. — εἶν Y.

30. ἐκνυζεῖτο] p. z., ἐκνυζῆτο s. 6. pr. Comm. Greg., ἐκνυζᾶτο k. a⁴. v. 6. sup. 8. 9. 16. D⁵. L⁵ sec. Q. Antt., ἐκνυζᾶτο a². l⁵. pr. Y², ἐκνυζᾶτο Y³, ἐκνυζᾶτο M. — παρ' ἰσχία p. Q. Gemina lectio μετ' ἰσχία esse videtur, cf. Scholl. ἀναμέσον τῶν ἰσχιῶν et SchE. μέσον τῶν σκελῶν.

31. ἐσορῶσα] v. 6. 8. D⁶. Y. Antt., ἐσοροῖσα p., εἰσορεῖσα Q., ἐσορεῦσα (k.) a. 9. L. M² — ποεῦντα] k. a. v. 6. pr. 8. D⁵. Q. corr., ποιεῦντα 6. sec. Q. pr. vulg. — πεμψῆ a. Q. et superscr. εἰ 6., πέμψοι p.

32. κλασῶ] 8. Scholl., κλασῶ v. D. Y. Med. Ald. Call., κλαξῶ k. a. p. s. Q. Iunt. vulg. — ἔστ' ἐκ' ἔστ' ἐκ' p². Q. Med. Ald. Call. et tac. Ziegl., ἔστ' ἐκ' v. Iunt. vulg. — ὁμόσση Q.

33. αὐτῶν s. v. 9. — στορεσεῖν] Ziegl. e conii., στορεσεῖν vulg.

34. οὐτ' p¹. 2. Q.

35. προῶν] προῶν vulg., προῖν p. — ἐσέδρακον] Iunt., ἐσίβλεπον vulg., ἔσβλεπον p¹, cf. Schl. κατοπτρισάμην. — γαλήνα k.

36. δέ μευ] δέ μοι k. p. s. 6. pr. 9. Q., δέ μιν D., δ' ἐμιν 6. sec. et vulg., cf. GIL. M. ἐμοῦ.

TESTIMM. 25. Ann. Bachm. II, 370, 21. ποθόρημι. 29. Phavor. Lex. οἰστρεῖ s. v. 29. 30. Greg. §. 79. καὶ γὰρ — ἐκνυ. 33. Eustath. 30, 32. αὐτῆ μοι στορεσεῖ κ. δ. 35. Serv. ad Ecl. II, 25.

IMITT. 33] Nonn. Dion. XVI, 95. αὐτὸς ἐγὼ στορεῶ σέο δέμνια.

34] Virg. Ecl. II, 15. sum adeo informis: nuper me in littore vidi, | quum placidum ventis staret mare. — Ovid. Met. XIII, 810 (de Polyphemo). certe ego me novi, liquidaeque in imagine vidi | nuper aquae, placuitque mihi mea forma videnti.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρις εἰς ἔμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
40 ταῦτα γὰρ ἄ γραιία με Κοτυταρίς ἐξεδίδαξε. 40

Τόσσο' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
42 ἧ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακῇ ται πόρτιες αὐτίκα ποία.
45 νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσαστοι δ' ἐγένοντο.

ἄ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει. 41

40. γραιία k., γραιία Antt. ante ποκίωνι v. β. 8² 9. pr. 16. D. Y. Mor. — Κοτυταρίς] Thesauri edd. Iunt. Call., Ἴπποκίωνα p. Q., Ἴπποκόωνι M., Ἴπποκόωντι 9. sec. et Angli, Κοτυταρίς vulg., κοτυτα-
ρις p¹.² L. Q., κοτυτορίς a² — vulg.
ἐξεδίδαξε] k. Ars., ἐξεδίδαξεν
vulg. 41. ἐφίλησε] p. β., ἐφίλασε
vulg.
[41.] Versus deest in k., post Vs.
41. [42.] legitur in 9. — πρᾶν 43. βούτας] k. 9., βώτας vulg.
πρᾶν vulg., πρῖν a. p. v. β. 9. L. 44. Versus deest in 9.
Q. — ἀμάντεσσι] a⁴. p. v. 9. L. 45. νίκη] v. 16. Y. pr. Med.
M² Q., ἀμύντεσσι a², ἀμώντεσσι Call. vulg., νίκα p. v. sup. 9. Q.
(6. 8.) D. Y. Med. Ald. Call., ἀμ- Y. corr. Ald. Iunt. — μὲν k. p. v.
μώντεσσι Iunt. — Ἴπποτίωνι] β. Q. — ἀνήσαστοι] k., ἀνάσ-
domino Hippotione Philet., Ἴπ- σατοι vulg.

TESTIMM. 39. Arsen. in Paroemiogr. II. p. 741. 40. Arsen. in
Paroemiogr. II. p. 654. 43. 44. Scholl. Id. I, 3. 46. Greg. §. 78.

IMITT. 40] Bass. AP. XI, 72. ἡ πολιὴ κροτάφοισι Κτυτάρις, ἡ
πολύμυθος | γραιία. 43. 44] Long. IV, c. 27. Φιλητᾶς ἐσύρισε· Λάμ-
πις ἠύλησε· Δρύας καὶ Λάμων ὠρχήσαντο· Χλόη καὶ Δάφνις ἀλλήλους
κατεφίλουν. ἐνέμοντο δὲ καὶ αἱ αἴγες πλησίον, ὥσπερ καὶ αὐταὶ κοινω-
νοῦσαι τῆς ἰορτῆς.

Idyll. VII.

Θ α λ ύ σ ι α .

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλεντα
 εἶρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
 τᾶ Διοι γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασιδάμος
 κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκῶρεος, ἐτί περ ἐσθλὸν
 5 λαῶν, τῷ δ' ἐτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
 Χάλκωνος, Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν
 εὐ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· τὰ δὲ παρ' αὐτὰν
 αἰγριοὶ πετέλει τε ἐϋσκιον ἄλσος ὕφαινον,
 χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομῶσαι.
 10 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 8. 9. 16.* D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Θαλύσια] Hypoth. Thalisia Philet., Ἀνκίδας ἢ Θαλύσια EIM. 273, 42., Θαλύσια ἢ ἑαρινοὶ ὄδοι-πόροι p. 6. D. M. et additis Ἀνκίδας καὶ Θεόκριτος Δωρίδι 23¹, Φερινοὶ ὄδοιπόροι Ἀνκίδας καὶ Θεόκριτος D⁴. marg., Θαλύσια ἢ ἑαρινὴ ὄδοιπορία Med. Ald. Call., Τῶν εἰς Κομάταν. Θαλύσια ἢ ἑαρινῶν Δωρίδι Iunt. Τῶν εἰς Κομάταν ἑαρινῶν ἢ ἑαρινὴ ὄδοιπορία SchL., τῶν εἰς Κομάτα Θαλύσια ἢ ἑαρινῶν Δωρίδι ἢ ἑαρινὴ ὄδοιπορία SchGen., titulo caret 9.

1. ἐγώ] k. a. p. 6. 9. D⁵. L⁵. M⁵. Q⁵. Y. Med. Ald. Call. Choerob., ἐγῶν 8. Iunt. — εἰς] D⁵. P⁵. Antt. Choerob., ἐς Comm. vulg. — Ἄλεντα] p¹. M². Med. Mor. Choerob., ἀλέντα P⁵. SchCall., Alentis ad undas Philet., ἀλέντα v⁶, Ἀλεντα L², Ἀλεντα L³, Ἀλεντα Q⁵ vulg.

2. ἦρπομες a., ἦρπομεν L. — xα] k. a. 6. 8. D. L. M. Y. Antt.

Apoll., δὲ p. 9. Q. — ἄμιν] antiqua exemplaria iudice Apollonio, ἄμιν Apoll., ἄμιν F., ἄμιν p., ἄμμιν vulg.

3. ὁ pro καὶ Med. Ald. Call.

4. Λυκῶρεος] Λυκῶπεος Antt. vulg., Λυκῶπέος D⁵. M⁵. Q⁵. Y⁵. Comm., Λυκῶπεως 5. et v. l. in Scholl., Λυκῶπέως I⁵, cf. Testimm. — ἐσθλόν Med.

5. λαῶν] γαῶν vulg., χαλῶν h., Κῶων conl. Heinsius. — τῷ δ'] τῶν vulg. nulla distinctione antecedente. — ἐτ' ἄνωθεν] v⁶. D. L. M. Q. Y. vulg., ἐτάνωθεν 6., ἐπ' ἄνωθεν Ald.

6. Βούριναν] p. 6. pr. 9. pr. 16. Iunt. Eustath., βούριναν k⁴. v⁴, βούριναν k. a. v². 6. sec. 8. D. L. Y. Med. Ald. et alt. lect. in Scholl., βούρειαν v. l. in s., βούρειαν s⁴. Q. Call. et alt. lect. in Scholl., βουρειαν s⁶, βουρῆδειαν M. — ἄνυσε] p. 17. et v. l. in Scholl., ἄνυε vulg.

8. ὕφαινον] conl. Heinsius, ἔφαινον vulg.

TESTIMM. 1. 2. Choerob. ad Theod. 720, 23. (Ann. Oxx. IV, 421, 10. et corruptius Ann. Bekk. 1198) ἦς — πόλιος. — Apoll. de pr. 52. C. et de synt. 127, 10. Bekk. σὺν — Ἄμ. 4. Theognost. Oxx. II, 15, 32. ἢ Λυκῶρεος γενική ἀπὸ τῆς Λυκῶρεὺς εὐθείας ἐκφερομένη τετήρηται, cf. Arcad. 26, 13. Λυκῶρης, ὅπερ Καλλιμαχος ὀξύνει. 6. Eustath. 309, 2. et ad Dion. 511. Βούρινα.

IMITT. 10. 11] Virg. Ecl. IX, 59. hinc adeo media est nobis via: namque sepulcrum | incipit apparere Bianoris. — Inc. III, 19. κοῦπω τὸν μεσάτον δρόμον ἄνυεν.

- ἀμὴν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὀδίταν
 ἐσθλὸν σὺν Μοΐσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα,
 οὖνομα μὲν Λυκίδα, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
 ἠγνοίησεν ἰδῶν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἔφκει.
- 15 ἔκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 κνακὸν δέρμ' ὄμοισι νέας ταμίσιοιο ποτόσδον,
 ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶ, φοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
 δεξιτερᾷ κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαράς
- 20 ὄμματι μειδιῶντι, γέλωσ δέ οἱ εἶχετο χεῖλες· 20
 „Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδει,
 οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυθαλλίδες ἠλαίνονται;
 ἦ μετὰ δαίτ' ἄκλητος ἐπείργει; ἦ τινος ἀστῶν
- 25 λανὸν ἐπι θρώσκεις; ὣς τοι ποσὶ νισσομένοιο 25

11. ἀμὴν] Gaisf. casu, ἄμιν ὅ., ἀμὴν vulg. — τὸ] k. a. p. s. ὅ. 8. L. M. Y. Med. Ald. Iunt., τοῦ ὅ., τῶ α. sec. D. Q. Call. — Βρασίλα ὅ. (superser. λ) D^a et v. l. in Scholl. Nescio an Βρασίλας scriptum fuerit. — ἀνεφαίνετο] Iunt., κατεφαίνετο vulg. — καὶ τὸν k. a. pr. (corr. τιν') p. ὅ. L. Q., fort. καὶ τὸχ'.

12. ἐσθλὸν Med. — μούσαισι k. p. — κυδωνιοῦ p², κυδωνιῶν p^a et sic vel κυδωνικὸν p¹.

13. οὖνομα] k. a. p. ὅ. Q., ὄνομα D. M., ὄνομα vulg. — λυκίδα p. ὅ. Q. Call.

11. ἐώκη s.

18. πλακερῶ M. pr. (corr. πλακ—) Call. et v. l. in Scholl.

20. μειδιῶντι v. Y.

21. σὺν k. p. ὅ., τὸ Q. et in Γεν. Θεοκρ. 5. Call., om. P. Malim δὴ νν. — ἔλκεις k⁴, ἔλκεις k².

22. ἐν] k. p. s⁶ Q., ἐφ' vulg. 23. αἰ δ' p⁴ ὅ⁴, αἰδ' p² ὅ² Q. — ἐπιτυμβίδιαι] a. L. Iunt. Galen., ἐπιτυμβίδιοι vulg. — κορυθαλλίδες v. ὅ. pr. (superser. λ sec.) ὅ. D. Mor. Thom. Mag. — ἠλαίνονται] Iunt. et Galen. (hic olim ἠλαίνοντι), ἠλαίνονται vulg.

23. ἦ—ἦ] ἦ—ἦ vulg. — δαίτ' ἄκλητος] Iunt. SchGen., δαίτα κλητός vulg., κλεινός L.

25. ἐπι θρώσκεις] scripsi secundum SchM. Gen., ἐπιθρώσκεις vulg., ἐπιθρώσκεις Call. — ὣς τοι] k. a. p. ὅ. D. L. Q. Med., ὣς τε Ald. Iunt., ὡς τε v. ὅ. 8. M² Y² Call., ὡς τε καὶ v¹. — νισσομένοιο] k. a. p. ὅ. L. Q^b Med.,

TESTIMM. 14. Greg. §. 109. ἠγνοίησεν s. n. — Spectat Eustath. 1824. 28. 15. 16. Ann. Oxx. IV, 409, 1. ἔκ μὲν — δέρμα. — Scholl. Nic. Th. 577. τὰμισοῦ. 18. 19. Galen. in Hippocr. π. ἀρθρ. III, 38. Medicc. Vol. XVIII, l. p. 537. ed. Lips. φοικὰν δέ κεν ἀγριελαίας δ. κ. 21. Θεοκρ. Γεν. 23. Galen. de simpl. med. Lib. XI, c. 37. Vol. XII, p. 361. ed. Lips. Thom. Mag. s. v. κόρυδος: ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλλίδες.

IMITT. 21] Virg. Ecl. IX, 1. quo te, Moeri, pedes? an, quo via ducit, in urbem? 22. 23] Virg. Ecl. II, 8. nunc etiam pecudes umbras et frigora captant; | nunc virides etiam occultant spineta lacteros.

- πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰίδει. —
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμειψθῆν' „Λυκίδα φίλε, φαντί τν πάντες
 ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν
 ἔν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαίνοι
 30 ἀμέτερον· καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἂ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιᾶς· ἧ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Λαμάτερι δαίτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πῖονι μέτρω
 ἂ δαίμων εὐκριθὸν ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς — 35
 βουκολιασδῶμεσθα· τάχ' ὄττερος ἄλλον ὄνασει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες αἰοῖδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθήης,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν 40
 αἰείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ἐρίσδω. —
 ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺ γελάσσας

νισομένοιο s. v², ναιομένοιο v¹,
 νεισομένοιο 8. Y². Sal. Comm.,
 νεισομένοιο 6. (ubi et sec.) D. Call.,
 ποσὶν νεισομένοιο [Call., ποσὶν ἰσ-
 σομένοιο M² Q² Ald. Iunt.

26. πταίοισα v. Y. EtM.

28. ἔμμεναι στρ — a. D. — συ-
 ρικτὰν D. L. Y.

30. ἰσοφαρίζειν] k. p¹ 6.,
 ἰσοφαρίζειν p¹ 9., ἰσοφαρίσδεν vulg.,
 ἰσοφαρίσδεν Q.

31. ἄδε] ἄδε vulg.

33. ὄλβον 6. 9.

34. ἄλωνα p¹ 6., ἄλωνα p² Q.

36. βουκολιασδῶμεσθα] k. a.
 p. 6. 8. 9. D², βουκολιασδῶμεθα v.
 L. Q. Y., βουκολιασδῶμεθα Antt.,
 βουκολιασδῶμεθα M. — ὄναση k. a.
 L. et 9. corr. (pr. ei).

37. ἐγὼν] Brunck., ἐγὼ vulg.

39. οὐ Ald. Call. — Δᾶν] Brunck.,
 δᾶν vulg., δᾶν Iunt., γᾶν k. 6.
 — οὐδὲ p². — ἐσθλὸν Med.

40. Σάμῳ a. 6. — οὐδὲ] k. p² 4.
 w., οὐδὲ p¹, οὔτε vulg.

42. γελάσσας] 8² Y. corr. Med.
 Ald. Iunt., γελᾶσας k. a. pr. v. 8¹

16. D. Y. pr., γελᾶσας p¹, γελᾶ^{as}
 p⁴, γελᾶσας a. corr. ead. Call. vulg.

TESTIMM. 26. EtM. 135, 12. — Eustath. 1236, 4. et Phav. Ecl.
 335, 29. πᾶσα λίθος αἰίδει. — Eustath. 746, 2. αἰείδουσαι λίθοι ἔν
 τῷ προσηταίειν ἀρβύλαις. — Eustath. Opusc. 381, 86. ὁ Στρακόσιος
 ποιητῆς (λίθους) ὑπὸ ταῖς ἀρβύλαις αἰείδειν πταιούσας φησί. 40.
 Ann. Bachm. II, 370, 28. νίκημι.

IMITT. 35. 35] Virg. Ecl. IX, 64. cantantes licet usque (minus
 via laedit) eamus. 37. 38. Ibid. 32. et me fecere poëtam | Pierides;
 sunt et mihi carmina; me quoque dicunt | vatem pastores, sed non
 ego credulus illis. — Agath. AP. V, 287. ἐγὼ δέ τις οὐ βραδυπειθήης.
 39—41] Virg. ibid. 35. nam neque adhuc Varo videor nec dicere
 Cinna | digna, sed argutos inter strepere anser olores.

- „τάν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύντομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ’ ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Λιδὸς ἔρνος.
 45 ὣς μοι καὶ τέκτων μέγ’ ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνηῖ 45
 ἴσον ὄρειν κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισάν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ’ ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ’ ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιγίδα· κήγῳ μὲν, ὄρη φίλος, εἴ το ἀρέσκει 50
 τοῦθ’ ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.“

(Λυκίδου ᾠδῆ.)

- α' Ἔσεται Ἀγείνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,
 χῶταν ἐφ’ ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα. χῶριών ὅτ’ ἐπ’ ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 55 αἶκεν τὸν Λυκίδαυ ὀπτῶμενον ἐξ’ Ἀφροδίτας 55
 ῥύσθαι· θερμὸς γὰρ ἔρωσ ἀντῶ με καταίθει.
 α' χάλκρονες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ’ εὐρον, ὃς ἔσχατα φνκία κινεῖ·

43. δωρύντομαι] k. et super-
 scr. η Q., item Gregor., δωρήσομαι
 v. D. L. M. Y. vulg.

44. ἀληθείᾳ k. a. p. 6. 8. Y. —
 πεπλασμένος Q., κκασμένος Q.
 sup. et sequente puncto p^r, κκασμέ-
 τον p^{1.2}.

46. εὐρυμέδοντος] a. 5. 12.,
 ἐρρομέδοντος 6., ὠρρομέδοντος p²,
 ὠρρομέδοντος p¹, ὠρρομέδοντος p⁴,
 ὠρρομέδοντος lectio in Scholl. signi-
 ficata, ὠρρομέδοντος vel ὠρρομέδον-
 τος vulg., ὠρρομέδοντι s.

47. ὄρνιχες οἱ ποτὶ τὸν χίον
 p. Q.

49. βουκολικᾶς] 6. 9., βωκ —
 vulg. — ἀρχώμεθ’ Q.

50. εἴ τι p² v. w² D., εἴ τι
 κ’ ἀρέσκει 23^b, εἴ τι κ’ ἀρέσκει
 w¹, nescio an recte, ἀρέσκη a. L.
 Q. sup.

51. ἐξεπόνεσσα L.

52. ἀγείνακτι Med. et sic in seqq.
 — εἰς] p., εἰς vulg. — Μυτιλά-
 ναν] Mein., Μιτυλάναν vulg., Μι-
 τυλήναν k. a. v. 8. 9. Y. — In
 Med. Ald. Call. huic versui A. prae-
 fixum i. e. Λυκίδας.

53. διώκει L. Med. Ald.

54. χ’ ὠριών] χῶριών k. a. p. s.
 6. 8. 9., χ’ ὠριών L. M. Q. Y. Iunt.
 Call., χ’ ὠριών D^s, χῶριών Med.
 Ald., κ’ ὠριών Mor. — ὠκεανῷ]
 Ald. Iunt. Sch2. P., ὠκεανῷ vulg.
 — ἴσχει k. Q. sup. Iunt. Call., ἴσχη
 Mor.

55. αἶκε L. — ὀπτῶμενον]
 Call. Tol., ὀπτεῦμενον vulg.

56. ῥύσθαι k. — αὐτοῦ k. p.

57. χάλκρονες] χ’ ἀλκρονες
 ICall., χάλκρονες Med. Ald., χ’ ἀλ-
 κρονες Iunt. Call. et sic vel cum
 Mor. χάλκρονες vulg. — στορέσοντι
 9. — τήν τε k. a. p. 6. 8. Y. Antt.
 ante Comm.

TESTIMM. 43. Greg. §. 110. δωρύντομαι s. n. 47. 48. Tzetz.
 Exeg. II. p. 7. 16. cf. p. 131. init. 51. Eustath. 125, 18. ὄρη φίλε,
 ὁ μελύδριον ὄρη ἐξεπόνεσσα, τουτέστιν ὄρα τὸ μέλος, ὃ καθ’
 ὦραν ἐπονήσαμεν.

- ἄλκύνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι τὰ τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 60
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοὺς ὄρμον ἴκοιτο. 62
- β' Κῆγὼ τῆνο κατ' ἅμαρ ἀνήτινον ἢ δοδόντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατήρος ἀφρυξῶ 65
 65 πὰρ πυρὶ κεκλιμένους, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί.
- β' Χάστιβὰς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάπτω τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
- 70 γ' Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
- Ἀγεάνακι πλόον διζημέω ἐς Μιτυλάναν 61

59. ἄλκύνες] ἄλκύνες Anst., ἀλκύνες Mor. vulg. — τὰ τὰ μάλιστα] Reisk., ταῖτα (μάλιστα) G., τὰ, ταμάλιστα Call., ταῖτε μάλιστα vulg.

60. ὀρνίθων] v. 8. D. Y. Anst., ὀρνίθων p. Comm. vulg. — ἐφίληθεν] ἐφίληθεν vulg.

[61.] καλὸν πλόον v. — Μιτυλήναν k. a. v. 8. 9. Y. — Versum ut spurium eieci.

61. ὦρια v. l. in Scholl. — εὐπλοὺς] coni. Schaeferus, εὐπλοὺν vulg., cf. GLM. P. Y. μετ' εὐπλοίας εἰς τὸν λιμένα ἀφίκοιτο, GL6. μετ' εὐπλοίας, GL6. εἶθε εὐπλοῆσοι.

62. ἡμαρ k. p. Med. Ald. Iunt. — ἀνήτινον] k. corr. ead. a. p. s. 8. 9. corr. L. M. Q. Y. Med. Call., ἀνήτιον k. pr. v. 6. D., ἀνήθιον 9. pr. Ald. Iunt.

63. παρὰ a². p¹. v. 8². 16. D. Q. γρ. Y. Med.

64. κρατήρος] k. p. s., κρητήρος vulg.

65. φρυξῆ k. a. p. 6. D., φριξῆ Q.

66. ἔστ'] Q. Vat. et tac. Ziegl., ἔστ' vulg.

67. πολυγνάπτω a. p. 6. D. L. M. Q. Y.

68. Fort. scribendum μαλακῶ. — μεμναμένος] Wintert., μεμνημένος k. a. p. 6. 8. 9. D². I². M². Q². Y.

69. αὐταῖς ἐν] coni. Valckenarius, αὐταῖσιν vulg., αὐταῖσι a. p. v. 6. 9., cf. ἐν αὐταῖς in Scht. 4. — ἐρείδων v. 6. corr. Q. pr.

70. δοιῶ pro μοι δύο a. 6. 8. 9. 16. L. Y., om. v. — ἦς a. L.

71. ἦς ἄ. L. — ἀσῆ k. a.

72. Ξενέας] vel ξενέας vulg., quorum utrumque in Scholl. agnoscitur, ξενίας p. s., cf. Ξενία Scht. 3., ξανθᾶς v. l. in Scholl., rectius Ξάνθας. — βούτας] k. a. p. v. 6. 8. 9. L. Y., βώτας vulg.

TESTIMM. 72. Scholl. Id. VIII, 92. ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἦρ. Δ. (ἠράσσατο Call., ξενίης Salv.).

- χάς ὄρος ἀμφ' ἐπονείτο, καὶ ὡς δρῦες¹ αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύνοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοιο, 75
 75 εὔτε χιῶν ὧς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμων
 ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 δ' Αἰσεὶ δ' ὧς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἰόντα κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἀνακτος,
 ὧς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον λοῖσαι 80
 80 κέδρον ἔς ἀδειαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,
 οὔνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
 γ' Ὁ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερνὰ πεπόνθης,
 καὶ τὸ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
 κηρία φερόμενος ἔτος ὄριον ἐξεπόναςας. 85
 85 αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὄφελος εἶμεν,
 ὧς τοι ἐγὼν ἐνόμειον ἀν' ὄρεα τὰς καλὰς αἶγας

73. ἀμφ' ἐπονείτο] ἀμφεπο-
 νεῖτο k. p¹. 6. 9. corr., ἀμφιπο-
 νεῖτο p¹, ἀμφεπολείτο 6 γρ. 9. pr.
 vulg. — αἶ pro ὡς 6¹, αἶ 6².

74. ὄχθησιν] ὄχθησιν s., ὄχ-
 θησι k. 6., ὄχθειςιν lunt., ὄχθεις
 M^b. Y., ὄχθαισι a. p¹. v⁶. 8. 9.,
 ὄχθαισιν vulg.

75. κατατάκετο p.

76. ἐσχατόωντα] k. a² p. s.
 6. L. M., ἐσχατόοντα vulg.

77. ἀσῆ] k. a. 9. corr. L.

78. κακῆσιν k. p. 6. 9. M. —
 ἀτασθαλίησιν 9., —ίαισιν k. 6. M.,
 —ίαισιν p¹, —ίαισιν p¹.

80. ἔς] ἐς vulg.

81. στόμα ἔγχεε 6¹. 9., στόμα ἐγ-
 χέου 6² — Versum in D. pr. omis-
 sum Dc. supplavit.

82. Κομᾶτα] Mein. et tac. Ziegl.,
 Κομάτα vulg. — πεπόνθης] k.
 s., πεπόνθησι a. p. 6. 8. 9. D. 1^b.
 M. Q. Y. Antt.

83. κατεκλάσθης] Reisk., κα-
 τεκλάσθης vulg., κατεκλάσθης a²,
 κατεκλείσθης p.

84. ἐξεπόναςας] k. a. p² (p¹)
 s². v. (6.) 8. 16. D. L. M. Q. Y.,
 ἐξεπόναςας p¹. a., ἐξεπόνησας s⁶,
 ἐξετέλεσσας 9. Antt. In Scholl. et
 hoc et ἐξεπόναςας.

85. ἐπ' ἐμεῦ] p. Lov., ἐπ' ἐμοὶ
 k. a. 8. 9. 16. D. L. M. Q. Y. Antt.,
 ἐπ' ἐμῖν s., ἐπὶ ζωοῖς μοι 6. —
 εἶμεν] k. 3., εἶμες p². Q., εἶμεν
 p¹. a., ἤμεν v. 8. 16. D^b. Y^b, ἡμεν
 (a. 6. 9.) L. M. Antt.

86. Malim τευ, cf. Scholl.

TESTIMM. 79. 80. Serv. ad Ecl. X, 7. Add. 87. Choerob. ad
 Theod. p. 115. (Ann. Bekk. 1181.) παρὰ δρῦσι καὶ παρὰ πεύ-
 καις s. n. (?)

IMITT. 73] Bion. I, 29. τὰν Κύπριν αἰαὶ | ὄρεα πάντα λέγοντι καὶ
 αἶ δρῦες αἰαὶ Ἄδωνιν. Nonn. XLVI, 266. δάκρυσι πηγαίοισι γέρων
 ἔκλασε Κιθαίων, | καὶ δρῦες ὠδύροντο. — Virg. Ecl. X, 13. illum
 etiam lauri, etiam flevit myricae; | pinifer illum etiam sola sub rupe
 iacentem | Maenalus et gelidi flevit saxa Lycaei. 70] Virg.
 Georg. I, 332. aut Atho aut Rhodopen. 81] Pseudo-Plutarch. de
 Vit. Hom. CLIX. (μοῦσα). 85] Cyrus AP. IX, 136. αἶθε κατήρ
 μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν, | ὧς κεν ὑπὸ πτελέησι καθήμε-
 νος ἢ ὑπὸ πέτρῃς | συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.

φωνᾶς εἰσαΐων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο θεεῖ Κομᾶτα.

90 Κῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐτίς 90
κῆγὼν τοῖ' ἐφάμαν· „Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἀν' ὄρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μὲγ' ὑπέροχον, ᾧ τὴ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.“ 95

(Σιμιχίδου ᾠδὴ.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἴγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνήρ, μὲγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀεῖδειν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.

β' Τὸν μοι Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,

88. κατεκέκλισο] k. p. s. θ. Q. Iunt., κατακέκλισο vulg. — Κομᾶτα] ut Vs. 82.

89. ἀπεπαύσατο k. — μετ' αὐτίς] μετ' ἀνθίς vulg., μετανθίς Iunt., μὲν ἀνθίς Med. Ald.

90. κῆγῶ Med.

91. βουκολέοντα] p. D⁵. L⁵. M⁵. Y. vulg., βουκολέοντα Q⁵

95. Ζηνὸς] k. a. G. 8. θ. Y., Ζανὸς vulg.

93. ᾧ τὴ γεραίρειν] ᾧ τὴ γεραίρειν k. a. p. θ., ᾧ τὴ γεραίρειν Call., ᾧ τὴ γεραίρειν L. Iunt. et v. l. in SchCall. (ubi inde a Reiskio editum ᾧ τὴ γεραίρειν), ᾧ τὴ γεραίρειν Scht., ᾧ τὴ γεραίρειν Q⁵, ὅττι γεραίρειν s⁴ sec. G⁴ corr., ὅττι (γεραίρειν) s², ὅττι γεραίρειν s⁶, ὅττι γ' ἀεῖδειν 8. 16. D. Y., ὅττι γ' ἀεῖδεν v² sec. v⁶ M. Med., ὅττι γ' ἀεῖδεν Ald., ὅττι κ' ἀεῖδειν SchCall.

94. ὑπάκουσον] k. a. p. s. θ.

8. θ. D⁵. L. M⁵. Q⁵. Y., ὑπάκουσον Antt.

96. ἐρῶ] L. sup. P. sup., ἐρᾶ p¹. v¹. Med., ἐρᾶ k. a. p². v². G. 8. θ. 16. D. L. M. Q. Y. Iunt., ἐρῶ Ald., ἐρῆ Call. — ἐρᾶντι] ἐραντι k. p. Q⁵, ἐρᾶντι 17., ἐρανται vulg.

97. ὁ Ἄρατος] ὁ Ἄρατος a¹, ubi ὁ sec., ὠρατος vulg., ὄρατος L., ἄρατος a² p² Q², ἄρατος k. p¹. G. Q.

99. μὲγ' ἄριστις Call. Delevi comma, quod vulgo post μὲγ' ἄριστος est. — ἀεῖδειν] G. θ. Iunt., ἀεῖδεν Ald. Call. et tac. Ziegl., ἀεῖδεν Med. Steph. vulg., ἀεῖδεν Y.

100. περὶ p¹. L. Q.

102. Μαλέας] scripsi Scholiis ducibus, ὁμόλας k. a. θ. D. L⁵ Antt., ὁμάλου 16., ὁμόλου v. G. sec. 8. M. Q⁵. Y., ὁμόλω p¹. superser. ou et D², ubi postea in ὁμόλου correctum, ὁμολω p² et v. l. in Q. — λέλογχας s. 6.

TESTIMM. 97. Scholl. Id. VI, 2 (Ἄρατος). — Hypoth. Id. VI. in v⁴ L. Ἄρατος — φιλ. 102. Eustath. 790, 17. λέλογχας.

- ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,
εἶτε Φιλίνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἶτέ τις ἄλλος. 105
- 105 κεί μὲν ταῦτ' ἔρδοις ὦ Πᾶν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
'Αρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμως
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
- β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροῶ πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110
- 110 εἴης δ' Ἴδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μίσσῳ
Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
ἐν δὲ θέρει πνύματοισι παρ' Αἰθιοπέσσι νομεύοις
πέτρα ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.
- α' Ὑμὲς δ' Ἐτιδὸς καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
- 115 νάμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος ἀπὺ Διώνας,
ὦ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρενθομένοισιν ὁμοιοί,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλίνον,
βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἔλεεῖ μεν.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἰ δὲ γυναικες 120

103. κείνοιο] k. (a. p. 8.) 9.
16. D. L. M^a. Q^a. Y. Antt., τήνοιο β.
Comm.

104. εἶτε Φιλίνος ἄρ' ἐστὶν]
s., εἶτ' ἔστ' ἄρα Φιλίνος k. p.
6. Call., εἶτ' ἔστ' ἄρα Φ— vulg.,
εἶτ' ἔστ' ἄρ' ὁ Φ— Steph. (ἄρ' ὁ
20 mg.)

105. κεί] s. F., κῆν vulg. —
ταῦτ' ἔρδοις] p., ταῦτ' ἔρδοις
F. G. O. P., ταῦθ' ἔρδοις vulg.,
ταῦθ' ἔρδοις β. D. — μὴ τί σὺ κ²,
μῆτε τυ θ¹, μῆτε τυ θ² v⁶, μῆτε
τι a. L., μῆτε τυ τι Antt.

106. ὤμως] conl. Valek., ὤμους
vulg.

108. νεύσαις p. s., νεύσεις k.

110. οἶρεσι k. a. p. 8. 9. Y. Antt.
et ante Wint.

111. Ἐβρον] s. M^a sec. Mor.,
Ἐβρον Lov., ἔβρον Iunt. Bas. I.,
ἐβρον D^a, εὔρον I^a pr. Med., εὔρον
k. a. p. 6. 8. 9. L^a sec. M^a pr. Q.
Y. Ald. Call. — τετραμμένον]
E. F. N. corr., τετραμμένος k. pr.
6. γρ. D. vulg., κεκλιμένος k. marg.
p. 6. 9. D^a mg. Q. — ἄρκτω] s.
E. Dorv., ἄρκτων vulg.

113. ὑπο] Wint., ὑπὸ vulg.

114. ὕμεις] ὕμεις w¹. Ald. Iunt.
Call., ὕμεις Med. vulg.

115. Οἰκεῦντα] οἰκεῦντα E. te-
ste Duebnero ad Scholl., cf. SchE.,
Οἰκοῦντα conl. Heckerus, οἰκεῦντες
vulg.

118. ἔλεῖ v⁶ „ut videtur“.

119. μάλ' pro μὰν k. p. 9. Q.

TESTIMM. 110—112. Serv. ad Ecl. X, 65. Add. 113. Scholl.
Dion. 221. Θ. δὲ ἕως Βλεμύων αὐτὸν (Νεῖλον) ὄρασθαί φησιν.
119. Hypoth. Id. VI. in v⁶. L. μὴ κέτι φρουρέοις περὶ προθύ-
ροισιν Ἄρατε (φρονέοιεν et Ἄρατος v⁶).

IMITT. 110] Virg. Ecl. X, 65. nec si frigoribus mediis Hebrumque
bibamus | Sithoniasque nives hiemis subeamus aquosae; | nec si quum
moriens alta liber aret in ulmo, | Aethiopum versemus oves sub sidere
Cancris.

- 120 „αἰαί“ φαντὶ „Φιλίνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“
 γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκίζων νάρκησιν ἀνιαρῆσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολῶν ἄγχοιτο παλαιστρας. 125
- 125 ἄμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη,
 ἄτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
- Τόσσο' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἄδὺ γελάσσας
 ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὄπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
- 130 εἶρω' ὀδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκρητος ἐς Φρασιδάμου
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἔν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμεῦνίσιν ἐκλίθημες
 ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἴναρέησι.

120. αἰαί] Mein., αἰ αἰ a. 6. sup. v⁶. 8. M. Y., αἰ αἰ vulg. — ἀπορρεῖ] (k. p. 6. 9.) L. M. Q. Ald. Iunt. Call., ὑπορρεῖ a. sec. v. 8. 16. D² Y² Med.

121. τοι om. M., οἱ conit. Jacobs. — φρουρέωμες (a⁴ 8.) D. Y. Antt., φρουροῦμες a². L², φρουρέομεσθ' ἐπὶ τοῖς πρ.—M.

122. ὄρθριος a. v. 6. pr. — ἄλλος s. 6², ἄλλως 6¹.

123. κοκκίζων] p., κοκκίζων C., κοκκύσδων vulg. — νάρκησιν] a² L. Q., νάρκησιν k. p. Call., νάρκησιν a⁴, νάρκησι M², νάρκαισιν vulg. — ἀνιαρῆσι] ἀνιαρῆσι D², ἀνιηρῆσι L. Y. Med. Ald. Iunt., ἀνιηρῆσι a. 8. D² M² Q² Call., ἀνιαραῖς p., ἀνιαραῖσι s. 6. 9., ἀνιηραῖσι k.

124. ἀπὸ] k. 9., ὑπὸ (a. 8.) D. L. M. Y. Antt., ἐπὶ p. s. 6. Q. — μολῶν] Iunt. et v. l. in Scholl., Μόλων vulg.

125. ἄμιν] ἄμιν vulg. — γραία k. 6. Med., γραία Ald. Call., ἄ γραία 9., καὶ γραία παρείη M.

126. ἐπιφθύζοισα] Wuestem., —ζουσα k. a. p. v. 6. 8. 9. D² L. Y., —σδοισα M² Q² Antt.

127. ὡς p. 9. et cum v. l. τόσσο' Q. — γελάσσας] 8. 16. Y. sup. Med. Ald., γελάσσας v. 6. Y. pr., γελάξας vulg.

128. εἶμεν] k. p. Q., ἦμεν a. v. 6. 8. D. L. M² sup. cad. Y. Comm., ἦμες 9. M² pr. Antt.

129. ἐπὶ κλίνας 9., ἐπικλίνας Q.

130. ἦρχ' k. a. 9. corr. (fuerat εἶρω'). — ἐγὼ] k. p. 9. Med., ἐγών vulg. — Φρασιδάμου a. 6. 8. Med.

131. στραφέντες a. p. 9. D. L. Q. Call.

132. σχοίνοιο] k. p. s. 9. ICall. Comm., σχίνοιο vulg. — χαμεῦνήσιν k. L. Q., χαμεῦνησιν p., χαμεύνασιν s., χαμεύναις 9. — ἐκλίθημες p^{1.2} Q.

133. νεοτμάτησι s. — γεγηθότες a. 6. 9. — οἴναρέησι] s², οἴναρέησιν s⁶, οἴναραῖσι v². 8². 16. D. Y², οἴναραῖσιν v⁶. L. Y², οἴναραῖσιν v¹, οἴναραῖοισι vulg., οἴναραῖοισι p^{1.2}.

TESTIMM. 127. 128. Max. Plan. in Ann. Bachm. II, 107. ἐν Θαλυσοῖσις (ἐφάμην — ἦδὺν γελάσσας — ἦμεν).

- πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 135 αἰγίροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἰγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυνξε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνας
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἅ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῆσι βάτων τρῦζεσκεν ἀκάνθαις. 140
 140 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστνετε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδε θέρεος μάλα πίνονος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχλαι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῆσι δὲ μᾶλα
 δασιλέως ἄμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἐράξε·
 τετραῖνες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσαι,
 ἦρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστάσατο Χείρων; 150
 150 ἦρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπω,

134. ἄμιν] Eustath., ἄμμιν vulg.
 135. τὸ τ' p¹.² Q. γρ.
 136. κελάρυνξε] k. β. θ. L., κε-
 λάριξε p. v², κελάρυνξεν s⁶, {κελά-
 ρυνξε a. D². Q⁵, κελάρυνσθεν v⁶. M.
 V. Antt. De 8. non apparet.
 137. σκιαραῖς] p. Q., σκιραῖς
 vulg.
 139. πυκινῆσι β., πυκνοιῶσι θ.
 141. ποτῶντο a. v. β. 8. L. Q.
 Y. — ξουθαὶ k².
 142. ὥσδε bis a. — ὀπώρας]
 k. p. β. θ., ὀπώρης vulg.
 143. παρὰ pro παρ a. p². s. θ. L.
 — περὶ πλ—] p. s⁶. β., παραι
 Q. pr. „fortasse“, παρὰ vulg. —
 πλευραῖσι k. p. β. θ., πλευροῖσι
 M. Q.
 144. ἄμιν] k², ἄμιν k⁴, ἄμιν
 superser. μ β., ἄμμιν vulg. — δὲ
 κέχυντο v⁶. 8. Y.
 145. ὄρπακες Brub. III. Mor. Suid.
 — βραβίλοισι] Q. et Athenaei
 codd., βραβύλοισι vulg. — ἐράξε]
 Athen. EtM., ἐρασδε vulg.
 146. πίθω Med. — ἀπελύετο]
 k. p. θ. L. M. Q., ἀπολύετο (a.
 8.) D. Y. Antt., ἀπεχέυετο s. β⁴.
 D². m⁹, ἀπ' ἐχέυετο β².
 147. Παρνάσιον] v. β. Y.,
 Παρνάσιον vulg.
 148. ἦρά γε] ἄρά γε vulg.
 149. κρατῆρ'] k. p. β., κρητῆρ'
 vulg. — ἐστάσατο k. p. β.
 150. ἦρά γε] ἄρά γε vulg. —
 ποτ' Ἀνάπω] Comm. vulg., ποτ'
 Ἀνάπω k. v. β. 8. Antt., ποκ'
 Ἀνάπω | Call. Steph.

TESTIMM. 131. Eustath. 1112, 35. Δωριεῖς δὲ ἄμιν συστέλλοντες
 τὸ ἰ καὶ ὀξύνοντες· Θεόκριτος· πολλοὶ δ' ἄμιν — δον. Item Phav.
 Ecl. 106, 12., sed corruptius. 136. Synes. Ep. 114. νυμφῶν ἄν-
 τροον. 141. Greg. §. 89. 145. Athen. II, 50. A. (ὄρπηκες), EtM.
 211, 4. (ὄρπηκες βραβήλοισι καταβρίθονται cod. V., βαρβήλοισι ed. Ven.)
 et inde olim Suid. s. v. βράβηλα (βραβήλοισι). 146. Greg. §. 90.
 (πίθω ἀπολύετο). Articulum omitunt codd. a. b. c. Aug., nihil prae-
 ter τὸ τετραῖνες τετραῖνες λέγουσι habent Rég. Voss. Meerm. (τετρά-
 νες Rég., τετραῖνες Voss. Meerm.)

τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὄρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορευῆσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶ παρ Δάματρος ἀλωάδος; ἄς ἐπὶ σωρῶ
 155 αὐτίς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελᾶσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῶ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῶγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.

151. νᾶας] conii. Heinsius, λᾶας libri (λάας p^{1.2}).

152. ἔπεισε k² p¹. Med. Ald. Call. — αὐλία] Iunt., αἴλια vulg.

153. διεκρανάσατε] k. p. G. Q. Scht., διεκρανώσατε vulg. et Amarantus.

154. περὶ pro παρ L. ICall. — ἀλωάδος] ἀλωάδος G. Iunt., ἀλωάδος Med. Ald. Call., ἀλωάδος ICall. Steph. vulg., ἀλωάδος k. p. s. Q. — σωρῶ] Call., σωρῶν M², σωρῶ vulg.

155. αὐτίς] k. p. M. Q., αὐθίς vulg. — γελᾶσαι] k. pr. a¹ p. s. v⁶ G. 8. M. Y. Med. Ald. Iunt., γελᾶσαι k. corr. G. D. L. Q. Call., γελᾶσενσα a².

156. ἐπ' v⁶ — ἀμφοτέραισιν p. s., — οἰσιν L. Q.

Libri: k. a. p. s.* v.* G. 8. 9. 16.* D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Μενάλκας p. SchCall. et addito Δωρίδι Iunt., Βωκ— Δ. καὶ Μ. Med. Ald. Call., Βουκολιασταὶ G. Mor. et SchD. Q., Δάφνης καὶ Μενάλκας M. Y., sine inser. a⁵ G. Huius carminis maior pars Vs. I—63 genuina haberi nequit, sed a recentiore quodam, frustulis quibusdam Theocriteis uso, addita esse videtur.

1. βουκολέοντα] k. a. p. G. 8. 9. D. L. M. Q² Y. Antt.

3. ἤστην] k. s. G. L. Med., ἤσθην a. 9. Q. γρ., ἤτην vulg.

4. τυρίσδεν s. G. 9. — ἀείδεν] Med. Iunt. vulg., ἀείδεν Ald. Call. et tac. Ziegl.

TESTIMM. 153. EtM. 273, 41. διεκρανώσατε ex Amaranti commentariis.

IMITT. 153] Quint. Sm. IV, 137. ἀμφὶ δὲ Νύμφαι | ἀμβροσίην ἐκί-
 ραιον ἐν χορτοῖσι κνπέλλοις. 151] Nonn. Dion. XXX, 68. ἀλωάδας
 Σηώ. 1—4] Virg. Ecl. VII, 2. compulerantque greges Corydon
 et Thyrsis in unum, | Thyrsis oves, Corydon distentas lacte capellas,
 | ambo florentes aetatibus, Arcades ambo, | et cantare pares et re-
 spondere parati.

- 5 πρῶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5
 „μυκητῶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;
 φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰείδων.“
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶδ' ἀμείβετο μύθῳ·
 „ποιμὴν εἰροπόκων ὄτων συριγκτὰ Μενάλκα,
 10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' αἰείδων.“ 10

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὴν ἄρκιος εἶη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὴν δὲ θῆς ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

- 15 Οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μου 15

5. πρῶτος k. a. β. 8. Y. Med. Ald. Iunt.

7. νικασῆν a. β. L⁵, νικασῆν Med.

8. ἀμείβετο] a², εἰμείβετο β², ἐπαβείβετο β², ἀπεμείβετο L. Q., ἀπαμείβετο vulg., cf. Scholl. πρὸς τοῦτον καὶ ὁ Δάφνις ἠμείψατο, ἀπεκρίνατο.

9. ποιμὴν] p¹, ποιμᾶν vulg. — συριγκτὰ] k. K., συρικτὰ vulg.

10. οὔπω τι L. — νικασῆς L.,

νικασῆς Q. sup. — εἴτι παθείεις β., εἴ παθείεις p⁴, εἴ παθείεις k. p¹⁻² s., πάθος M. Q. Versus vix incorruptus.

11. ὦν] k. β. Q. Greg. Phav., οὐν p., δ' ὦν D. L. M. Y. vulg. — καταθεῖναι Med.

12. Versus deest in v¹. — καταθεῖναι Med.

13. καὶ τίνα] k. p. s. β. L., καὶ τι a. (ubi post τι aliquid erasum), ἀλλὰ τί β. sec. et vulg. — ὅτις] s⁴ β., ὅστις k. a. p. s² L., ὁ κεν v. β. sec. vulg., ὁ μὲν Med. Ald. — ἀμὴν] ἀμὴν p² s. v. β. vulg., ἀμὴν p⁴, ἀμὴν p¹, ἄμμιν Y., γάμιν k. β. l², γάμμιν a. l³ — ἄρκιος] k. a. p. s. β. L., ἄρκιον v. β. (ubi v sec.) et vulg. — Forsitan scriptum fuerit καὶ τίνα θησεῖς μισθόν, ἐμὴν ὅτις ἄρκιος εἶη.

14. θῆς] k. a. s. β. L. Med. Ald. Iunt. SchVirg., θῆς τ' p. D. Q., θῆς γ' v. β. (8.) M² Y³. Call. — Fort. τῶν ἰσομάτορα θείης.

15. ποκα ἀμνόν] Ziegl. tacite cum Valck., ποκα ἀμνόν k² p² v. M. Q. Y³. Antt., ποκ' ἀμνόν a. p²

TESTIMM. 11. Greg. §. 91. — Phav. Ecl. 240, 13. χρ. ὦν ἐσιδεῖν.

14. Interpp. Mai. ad Virg. Ecl. III, 30. μ. ξ. θῆσω, σὺ δὲ θῆς ἰσομάτορα α.

IMITT. 14] Virg. Ecl. III, 29. ego hanc vitulam — depono.

15. 16] Ibid. 32. de grege non ausim quidquam deponere tecum. | Est mihi namque domi pater, est iniusta noverca, | bisque die numerant ambo pecus, alter et haedos.

χὰ μάτηρ, τὰ δὲ μάλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Σύριγγ' ἄν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὰν τοι κηγῶ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
πρώαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀलगῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθεῖς διέτμαξεν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

25 Ἄλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,

pr. D. I., ποκα γ' ἀμὸν β., πόκα γ' ἀμὸν Comm., fort. ποιίμνα-
θεν. cf. Virgil. de grege. — χα-
λεπὸς ὅ] k. a. p. s. β. θ. I. Q.,
χαλεπὸς θ' ὁ vulg.

16. μήτηρ k. p. — ποθ' ἔσπερα] *coni.* Stephanus, ποθέσπερα vulg., *ad vespera* Div.

17. θησεῖς I., θησοῖς 16. — τί δέ τυ] τί δὲ τὸ vulg., τί δὲ et postea τὲ δὲ reformatum in τὸ δὲ το v¹. — ἐξει k. a. p. β. θ. Q. pr. Y² Antt. et ante Wint., ἐξω νικῶν v. I. in Q.

18. ἐπόησα] k. 8. Q. Antt., ἐποίησα Mor. vulg.

19. κηρὸν] p. β., κερὸν vulg. — ἔχοισαν k.

20. ταύταν] k. p. (θ.) D⁵ L. Q., ταύτην a. β. 8. M² Y. Antt. — κα θεῖην] καθεῖην Mor., καταθεῖην B. D⁵ (in hoc literae τα erasae), καταθεῖην k² p¹.² v. L. Q. Y.,

κατθεῖην M² vulg. — τοῦ a. β. θ., om. p. — οὐ καταθησῶ vulg., οὐ κατα-
τισῶ Ald. Malim οὐκ ἄρα θησῶ.

22. κηρὸν] p. β., κερὸν vulg.

23. συνέπαξ' k. a. β.

24. εἰ] Graeclus, με k. p. s. β. θ. Q. Iunt., γε a. v. 8. 16. L. Y. vulg., τε 10., δὲ 12., γ' εἰ Reisk., cf. GlP. ἔκοψεν αὐτόν, GlE. M. N. ἔτεμεν αὐτόν.

25. ἀμὲ] ἄμμε vulg. — ἐπά-
κοος k., ἐπήκοος p. β. I. — ἔσ-
σετ' I. Q. — ἀμέων] p².⁴ β. θ. D. Iunt., ἀμέων p¹. Q., ἡμέων k. a. 8., ἀμῶν M² Steph., ἡμῶν Y. Med. Ald. Call., ἡμῖν L. — Vulgo hic versus Daphnidi continuatur duobus sequentibus Menalcae tributis; ut dedimus, distribuunt v. D. In Med. ante Vs. 32. [33.] nulla personarum indicia extant.

26. πῶς Iunt. Mor. ICall. priore loco. — καλέσωμεν p. β. Y.

TESTIMM. 19. Isaac. Mon. in Ann. Bachm. II. 180. 20. βραχέα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν (συνιζάνεται), ὡς παρὰ Θεοκρίτου· καιρὸν ἔχοισαν ἴσον (?).

IMITT. 17] Virg. Ecl. III, 31. tu dic, mecum quo pignore certes.

18] Ibid. 36. pocula ponam | fagina, caelatum divinum opus Alcimedontis. 21] Ibid. 44. et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit.

ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοὶ μὲν παῖδες αὔσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσαι. 28

πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30

30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνης ἀοιδίαν
βουκολικάν· οὔτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκρα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας

πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ἄσα μέλος,

βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθη 35

35 Δάφνης ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἶπερ ὁμοῖον

μουσίῳ Δάφνης ταῖσιν ἀηδονίσι,

τοῦτο τὸ βουκόλιον παινέετε· κῆν τι Μενάλκας

Χοὶ μὲν παῖδες αἶδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖνειν. 29

27. ὦ] p. v. Antt., ὦ Comm. vulg. — φαλαρὸς] l. et vulg. post Wint., φάλαρος D. L^s M^s Q^s Y. Antt.

28. χοί] vel χοί, χ' οί k. a. p. s. D^b Q. Antt. vulg., χ' ὦ M. Y., χ' ὦ Comm., χ' ὦ S. D., χ' ὦ v^l. — αἶσαν superscr. δον k. — ἐπακούσαι] k. a. L. Q. pr. Ald. Iunt., ἐπακούσας p. s. v. (6. 8. 9.) 16. D. M^s Y. Call. et v. l. in Q., ἤθελε κρῖναι pro ἦνθ' ἐπ— Med.

[29.] Versus deest in 8^s. — χ' ὦ M. Y., χ' ὦ Comm., χ' ὦ v., χ' ὦ D. (χ' οί D^b) — κρῖνειν] k. p. s. v. 6. 8⁴ 9. D. L^s sup. M. Q. Y., κρῖναι L^s pr. Call., κρῖναι (a.) Med. Ald. Iunt.

29. πρῶτος a. v. 6. 8. L. Y. — ἱνκτὰς a. p. 6. sup. 9. L. Q., ἱνκτὰ 6. pr.

30. ἀμοιβαίαν] k. p^l 6., ἀμοιβαίην vulg., ἀμειβαίην p² v.

31. βουκολικάν] k. v. 6., βωκ— vulg. — ἤρξατο a. 6. 9. — πρῶτος v. Y.

32. ἄγγα p¹⁻² Q. SchCall.

33. πήποχ'] 21. Med. Ald. Call., πήποχ' D^s. (cf. Scholl. τὸ πήπερισσόν, διὸ καὶ ὀξύνεται· οὐ γὰρ ἴδιον ἔχει τὸν τόνον), πήποχ' k. a. p. s. 6. 8. 9. Iunt. lCall., πήποχ' Mor., πήπόχ' L. M. Q. Y. Comm. — συριγκτὰς] k. w. L^s K., συρικτὰς a. p⁴ v. 6. 8. 9. D. M. Q. Y. Iunt. lCall., συρικτὰ p^a Med. Ald. Call. — ἄσα] c. w. sup., ἄσε vulg.

34. ἀμνάδας] k. a. p⁶ 6. 8. 16. D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Call., ἀμνίδας p⁴ 9. Iunt.

36. γλυκερὰ φυτόν a. p.

37. μουσίῳ] μουσίῳ p., μουσίῳ vulg., μουσίῳ 6., μουσίῳ a²

38. βουκόλιον] a. 9. D^s L^s M^s Q^s Y. Antt., βωκόλιον (k.) p. s. 6. (8.) — ποιμαίνετε a. s. et cum v. l. παινέετε 6.

TESTIMM. 32. seqq. Isaac. l. l. 187, 4. hinc ἠρωλελεγεία commemorat.

τειδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

MENAΛΚΑΣ.

40 Ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι 45
 σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι, 46
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἰ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
 χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι καὶ βοτάναι. 44

ΔΑΦΝΙΣ.

45 Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
 οὔθ' ατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
 ἔνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἂν ἀφέρπη, 43
 χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες ἀνότεραι.

MENAΛΚΑΣ.

ἽΩ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
 μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 50
 50 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθ' ὦ καλὲ καὶ λέγε „Μίλων,

39. τεῖδ'] k. lunt., τεῖνδ' p. Q³
 Q^b. pro v. l., τῆδ' 5³ D³ Med. Call.,
 τῆδ' Ald. vulg. — ἀγάγη] s. 6.
 (Scholl. ἔαν-ἀγάγη), ἀγάγοι θ. sup.
 et vulg., ἀναγάγοι p.

40. οἷς] Wint., οἷς vulg., οἷες
 21. Bar^a. — Ordo versuum in
 Vs. 40—47. debetur Virō Docto in
 Ephemm. Goth. 1803. nr. 22.; vulgo
 leguntur, ut in margine indicatum
 est.

41. σμάνεα k. p. θ. — πληροῦσιν
 s. sec., πληρεῦντι M., πλαροῦντι
 θ¹, πλαρεῦντι p¹. 2 9² Q. — ὑψίτεραι
 a. l. Q.

42. ἀφέρποι p. Q. sup.

43. ποιμὴν] k. p. θ. lCall., ποι-
 μάν vulg. — χῶ v. Y.

44. παντᾶ ter] lunt., παντᾶ
 k. a. θ. 9. vulg., sic et πάντᾶ SchCall.,
 παντᾶ p¹, πάντα p¹. 8. Y. Med.

Ald. Call., πάντα v⁶ M⁵, πάντ' v¹
 — νομαὶ p. 9. D. Q., νομῆ θ. D²

45. πιδῶσιν] πηδῶσιν k² a²

s. 6² 9² L² lunt. et SchCall. 3. 4.,
 πηδῶσι k⁴ a⁴ θ⁴ pr. θ⁴ L³ Q. pr.,
 πλήθουσαι 8. v. l. in Scholl. et vulg.,
 πλήθουσι p. et v. l. in θ. Q., πη-
 σουσι v¹.

46. ἔνθα] a. p. s. pr. Q., ἔνθ'
 ἄ s. sec. et vulg., ἠ καλῆ v. —
 Ναῖς] conii. Meinekios, παῖς vulg.
 — ἐπινίσσεται θ. sec. v. Y., ἐπι-
 νείσεται θ. pr. — ἀφέρποι p. D⁵

47. χῶ βόες v. Y.

48. αἰγῶν] θ. 20., αἰγᾶν vulg.,
 ἄνερ αἰγᾶν p. θ. Q. lCall. — ὦ] v.
 corr. M⁵ Q. pro v. l. Scholl., ubi
 Div., ὦ p¹ v. pr. D. L. Q. Y⁵ Antt.
 De Ziegleri libris non apparet. —
 ὕλης a. θ. 9. Med. Ald. lunt.

49. ὦ v² Y.

50. ὦ καλὲ] Sam. Petitus, ὦ
 κόλε vulg., ὦ κόλε p². — Μίλων]
 k. p. s⁴ v. pr. θ. 9. Call., Μίλων
 s². Mor., Μίλωνι L., Μίλω v. sec.
 8. lunt., Μίλω a. D. M. Q. Y. Med.
 Ald. lCall. — Post λέγε in k. com-
 mate distinctum, in s. puncto.

TESTIMM. 48. Serv. ad Ecl. VII, 7. Add. ὦ — ἄνερ.

IMITT. 40—42. et 44—46] Virg. Ecl. VII, 59. Phyllidis adventu
 nostrae nemus omne virebit. 42. 43. et 46. 47] Ibid. 55. at si for-
 mosus Alexis | montibus his abeat, videas et flumina sicca. 48] Ibid.

7. vir gregis ipse caper.

ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνευε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

55

MENALAKAS.

Μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θεῖιν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾶ πέτρα τᾶδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
 σύννομα μᾶλ' ἔσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἔς ἄλλα.

55

ΔΑΦΝΙΣ.

60 Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' ἀνύμους,
 ὄρνισιν δ' ὕσπληγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλιας.

60

Τὰτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 65 τᾶν πυματᾶν δ' ὠδᾶν οὕτως ἐξᾴρηε Μενάλκας.

51. ὁ Πρωτεύς] conl. Meinekius, ὡς ὁ Πρ— Bar^a. Emm., ὡς Πρ— vulg., cf. Scholl. ὅτι ὁ Πρωτεύς φώκας ἔνευε. — ἔβοσκε 6².

52—55. Daphnidis tetrastichum hoc loco excidisse intellexit Wuestemannus, quum I. H. Vossius Vs. 56—59., qui vulgo Daphnidi tribuuntur. Menalcaae vindicasset et Daphnidi Vs. 60—63., qui vulgo Menalcaae sunt.

56. Κροίσεια] Iortinus, χρύσεια vulg.

57. ἔχειν] k. a. p. 6. 8. 9. D³. L³. M³. Q³. Y. Antt. — θεῖην k., θέην Iant.

59. σικελικᾶν k. Q. — τ' ἔς] Heinsius, ἔς vulg., cf. Scholl. καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος. Malim autem καὶ ἄλλα.

60. οὐδασι a². v^a. Med. Ald. — ἀνύμοι s. 6^{b. 2}

61. ὕσπληγξ k. p¹, ὕσπληξ p⁴. — ἀγροτέροις l.

62. ἀπαλὸς k.

63. ἀράσθην p.

65. τᾶν πυματᾶν δ' ὠδᾶν] τᾶν πυματῶν δ' ὠδᾶν L. τᾶν πυματῶν δ' ὠδᾶν vulg. — οὕτως] Ziegl. tac., οὕτως Q., οὕτως vulg.

TESTIMM. 61. Eustath. ad Dion. 119. ὕσπληγξ.

IMITT. 60—62] Virg. Ecl. III, 80. triste lupus stabulis, maturis frugibus imber, | arboribus venti, nobis Amaryllidis irae. — Nic. Eug. V. 204. ἀνύμους ποταμῶ καὶ χιῶν δένδρῳ βλαβῆ, | στρονθοῖς τὸ λίτον, ἢ νόσος τῷ σαρκίῳ, | νεανίας δὲ τῶν γυναικῶν ἀγάπη.

MENAĀKΑΣ.

Φεΐδεν τᾶν στερίφων, φεΐδεν λύκε τᾶν τοκάδων μεν,
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὀμαρτέω.

Ἦ Λάμπουρε κύνον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρῆ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδί νέμοντα.

70 Ταί δ' ὄρες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας· οὐτι καμείσθ', ὄκκα πάλιν ἄδε φύηται.

Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθᾶτα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὄρνες ἔχοντι, τὸ δ' ἐς ταλάρωσ ἀποθῶμαι. 70

Δεύτερος αὐτὸ Δάφνις λιγυρῶσ ἀνεβάλλετ' αἶδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

75 Κῆμ' ἐκ τῶ ἄντροω σύνοφρουσ κόρα ἐχθῆς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελᾶντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφασκεν·

66. τᾶν] k. p. M^s Q^s Iunt., τῶν
D^s I^s Y. vulg. — στερίφων] *ἐρίφων* vulg. — τῶν τοκάδων ἢ
Med. Ald. Call. — φ. τῶν ἀρῶν
φ. λ. τῶν ἐρίφων μεν Stob.

67. ἀδίκεσ Stob. — μικκὸς Stob.
— πολλοῖσιν Stob. — ὀμαρτέω]
k. ἢ. M^s Q. Stob., ὀμαρτῶ D. L.
Y. vulg.

68. κύον] k². c. T., κύων vulg.

69. κοιμᾶσθαι ἢ. et superscr. οἱ
Q. — παῖσι a² s.

70. ὕμεις] ὕμεις Elb. Call., ὕμ.
Vat., ὕμ' p¹. Vat., ὕμ' p⁴. ἢ.,
ὕμεις vulg. — ὀκνεῖθ'] D^s
Y^s vulg., ὀκνῆθ' k. ἢ. M. Q., ὀκ
νῆτε ἢ., ὀκνᾶθ' a², ὀκνεῖσθ' p⁴,
ὀκνῆσθ' p¹⁻², vox mutila in L^s —
μαλακᾶς ἢ.

71. καμείσθ'] (8.) D^s Y^s Med.
Ald. Call., καμῆσθ' L. M. Q^s, κά-
μησθ' p. Q^b, κάμοισθ' k., κα-
μείθε superscr. ἢ. ἢ. καμείθ' a⁴,
καμᾶθ' a², καμῆθ' s². ἢ., κάμηθ'
s⁴. ἢ., καμηθ' Iunt. — ὄκα p., ὄκκ'
ἄν s⁴. ἢ., ὄκκαν s⁶ — ἄδε] ἄδε
vulg.

72. πλήσατε a. I., πλήθετε Med.,
οὔθᾶτ' ὀπλήσατε D.

73. ὄρνες L. — ἔχοντι] M^s
corr. ead. Y^s vulg., ἔχοντι k. a. p.
ἢ. ἢ. L. M^s pr. Q^s — τί δ' k² —
ἀποθῶμαι] k. ἢ. ἢ. M. Y., ἀπό-
θῶμαι Call., ἀπόθωμα vulg.

74. δ' αὐτὸ k. — καλῶσ pro λιγυ-
ρῶσ a. — αἶδεν Call. et tac. Ziegl.

75. κῆμ'] ἢ. 11. G. K., κάμ'
vulg. — τοῦ ἄντροω a., τῶντροω p.
w., τῶντροου 17., τῶντροω D. (τῶ
ἄντροω D^s) Δ. Φ. B. — ἢ παῖς
σύνοφρουσ ἰδοῖσα p⁴ (σύνοφρουσ p¹,
σύνοφρουσ p²), ἢ παῖς συνόφρουσ
ἰδοῖσα 17., ἢ παῖς συνοφρῶσ ἰδ—
w², σύνοφρουσ ἢ παῖς ἰδ— w⁴,
ἢ... σα quatuor vel quinque literis
deiritis pro ἐχθῆς ἰδοῖσα L^s, ποτὲ
pro ἐχθῆς P. — Suspicor olim scrip-
tum fuisse: πρᾶν ποκά μ' ἐκ
τῶντροω Ναῖς κυάνοφρουσ
ἰδοῖσα.

76. παρελᾶντα] p. M. Q., πα-
ρελαῦντα a⁴, παρελεῦντα k. a². ἢ.,
παρελῶντα (ἢ. 8.) D^s L. Y. Antt.
— εἶμεν] p. C., εἶμεσ Q., ἦμεν
k. v. ἢ. 8. D. L. Y., ἦμεσ vulg.

TESTIMM. 66. 67. Stob. Flor. LXXVIII, 2. (Θεοκρίτου Βουκολικῶν
A., Θεοκρίτου Trinc. — με Trinc. — φεύγεν pro φεΐδεν A. teste Presse-
lio, locus deest in L.)

- Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
 ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρων. 75
 Ἄδει' ἄφωνα τᾶς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα 76
 80 ἀδὺ δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν. 78
 Τᾶ δρυὶ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,
 τᾶ βοῖ δ' ἄμύσχος, τῷ βουκόλω αἰ βόες αὐταί. 80
 Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν·
 ἀδὺ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ᾧ Λάφνι φωνά.
 85 κρέσσον μελομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
 λάξο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.
 αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξει,
 85 τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα,
 αἴτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροί.“
 90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
 ἀδὺ δὲ χῶ μύσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χά βῶς. 77

77. λόγον] (a. 9.) D^b. I^b. Q^b. Autt. et v. l. in Scholl., λέγων k. p. v. 6. 8. 16. M. Y. Mor. Scholl. — ἄπορον pro ἄπο τὸν v. l. in Scholl. — τὸ πικρὸν s. Q. et v. l. in Scht. 3.

78. ἡμετέραν k. v. — ἦρον π., ἦρον lunt.

79. ἀδεία a. p.^{1.2} v.⁶. D. (corr. D^b) I. Q. Ald., ἀδεία k.

[77.] Versum ex Id. IX, 7. huc male translatum esse primus indicavit Valekenarius ad Roev. p. XXVII. — δὲ prius om. M.

80. αἰθριοκοιτεῖν] p. v.¹. corr. 6. 8. D^a. Y. Med. Ald. Call., -την k., -την lunt., -τᾶν a. v. 9. D. I. M. Q.

82. ὁ μύσχος a. I. Ald. — βο-

κόλω] 6. 9. D^b, βουκόλω vulg. — αὐταί p. Malim αὐτῶ.

84. Rectius, ni fallor, scripseris καὶ ἐφίμερον — φωνεῖ.

85. τεῦ] Ziegl. tac. cum Wint., τεῦ vulg. — λείχειν] k. a. 6. 8. 9. D. I^b. M^b. sup. Y^b. Autt., λείχεν p. M^b pr. Q.

86. λάξο] p., λάσδεο vulg. — τᾶς σύριγγος] Scaliger, τᾶς σύριγγας vulg., σύριγγος v.^a w.^a cf. Scholl. — ἐνίκασας] 9. P., ἐνίκασας vulg.

89. κεφαλῆς k. — αἰεὶ k. p. I. Q. — πλαροί p. Q.

90. ᾧς] v.¹ cf. Schl., ᾧς vulg. — ἀνάλατο] p., ἀναλο k., ἀνήλατο D. M. Q. sec. Y. vulg., ἀνήλλατο I., — ἐπλατάγησε Q.

TESTIMM. 81. 82. Serv. ad Ecl. V, 32. locum spectat ut Theocritum. 89. Eustath. 1025, 5. ὑπὲρ κεφαλῆς τ. α. π λ., 1018, 24. ἀμολγεύς.

IMITT. 81. 82] Virg. Ecl. V, 32. vitis ut arboribus decori est, ut vitibus uvae, | ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis. — AP. IX, 65. Γῆ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδροιον, αἰθέροι δ' ἄστρα, | Ἑλλάδι δ' ἦδε χθών, οἷδε δὲ τῆ πόλει. 85] Nic. Eug. II, 106. μείζον ἢ λείχειν μέλι.

νικάσας, οὔτω κ' ἐπὶ μητέρι νεβρὸς ἄλοιο.
 ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα 90
 ὄτερος, οὔτω κα νύμφα δμαθεῖς' ἀκάχοιο.
 κῆκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνης ἔγεντο,
 95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἑὼν ἔτι Ναῖδα γᾶμεν.

91. νικάσας] K., νικήσας vulg. — οὔτω κ'] οὔτως vulg., οὔτως Ziegl. tac. cum Wint., οὔτως κ' God. Hermannus ad Bion. p. 69. — ματέρι] k., μητέρα Comm. vulg., μη v., μητέρα Antt.

92. ὡς] k., cf. ὡσπερ GIM., ὡς vulg. — λύπη a. p. 6. 8. Antt. ante Comm.

93. οὔτω κα] οὔτω καὶ v. vulg., οὔτως (καὶ) a², οὔτω δὲ Iunt., ὡς

καὶ Med. Ald., οὔτως κεν Hermannus l. l. — δμαθεῖς] γαμηθεῖς k. a. p. 8. 9. 16. D. l. Q. Y⁵ Med. Ald., γαμηθεῖς' 6. Iunt. Call. Greg., γαμηθεῖσα M.

94. κῆκ] k. a. 9., κάκ v. L⁵ M. Q. Y. vulg., κάκ D. — τούτω] D⁵ L⁵ Y⁵ Med. Call., τούτω Ald. Iunt., τούτῳ v¹, τούτων k. a. p. 6. 8. 9. M. Q. — πρᾶτος π. π. Δάφνης] k. p. Q., Δάφνης π. π. πρᾶτος vulg., πρῶτος a. 8. L. Y.

TESTIMM. 93. Greg. §. 92. οὔτω καὶ v. γ. ἀκ. 94. Synes. Epist. 127. κάκ τούτων Δ. π. π. πρῶτος ἔγενετο s. n. 95. Eustath. 1428, 21. ἄκρηβος.

IMITT. 94] Virg. Ecl. VII, 70. ex illo Corydon Corydon est tempore nobis.

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

Βουκολιάξο Δάφνι, τὸ δ' ὠδᾶς ἄρχο προῖτος,
 ὠδᾶς ἄρχο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλκας,
 μόνως βουσίην ὑφέντες, ὑπὸ στεῖραισι δὲ ταύρωσ.
 χοῖ μὲν ἀμᾶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
 5 μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὴν δὲ τὴν βουκολιάξεν 5
 ἔκ ποθεν, ἄλλοθε δ' αὐτίς ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. 16.*
 D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.
 Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ
 Μενάλκας] 5. 6. SchCall. et ad-
 dito Δωρίδι δραματικόν SchM., Βου-
 κολιασταὶ D. M. Y. Max. Plan.,
 Νομεὺς ἢ Βουκόλοι Δ. καὶ Μ. p.
 et (ubi Βωκ—) Med. Ald. Call., Νο-
 μεὺς Θεοκρίτου M., sine inser.
 a^b 9.

1. βουκολιάξο] k. Scltieu.,
 βουκολιάσθεο v. D^b ICall., βωκο-
 λιάξο p., βωκολιάσθεο D. corr.
 vulg. — Δάφνι τὴν γ' ὠδᾶς δ' Med.
 — Prologus Vs. 1—6. spurius est et
 in locum genuini perditū substitutus
 videtur.

2. ὠδᾶς ἄρχο] k. vulg., προῖ-
 τος αἶδε p. Q. — Δάφνι συνα-
 ψάσθω] k. p. D^c mg. Q. Iunt.,
 πρώτος ἐφαψάσθω a. pr. 9. 16. D.
 L. M. Med. Ald. Call. γρ. et ICall.,
 πρώτος ἐφαψάσθω v., πρώτος ἐφε-
 ψάσθω a. sec. Call. vulg. et Plautid.
 — In SchGen. Vs. 1. 2. in hunc mo-
 dum contracti sunt: βουκολιάξο
 Δάφνι, συναρξάσθω δὲ Μενάλκας.

3. βουσίην] k. v. D^b. Iunt. Sch4.
 M. Enstath., βωσίην vulg. — ἐπὶ 9.
 sup. et Call. cum v. l. ὑπὸ, cf. Scholl.
 ἢ ὑπὸ ἀντι τῆς ὑπὸ. — στεῖραισι
 p¹. D^b. pr. „ut videtur“ M. Q^b. Call.
 4. χ' ὦ v. D^b. Med., χ' ὦ Comm.
 — ἀμᾶ] Ziegl. tac., ἀμᾶ M. Q.
 vulg., ἄμᾶ 12., ἀμᾶ Mor., ἄμᾶ
 v. 9. (D.) L. Y. — φύλοισι] φέ-
 λουσι M., φύλλουσι vulg. — πλαν-
 νοῖντο k. D. (ω sup. D^a) Q., πλαν-
 νεῦντο p. M.

5. ἀτιμα γελεύντες p¹. M., ἀτιμ'
 ἀγελεύντες L. Q. Y. — βουκο-
 λιάξεν] k. 21. T. et Gregorii cod.
 Aug., βουκολιάσθεν D. M., βουκο-
 λιάσθεο v¹, βωκολιάξεν p. et Grego-
 rii codd., βωκολιάσθεν vulg., βω-
 κολιάσθεο v², βωκολιάσδες 16.

6. ἔκ ποθεν] ἔκποθεν conij.
 Briggsius, ἔμποθεν k. pr. s. 9. D.
 corr. M. Y. Call. et ap. Gregor. vulgo.
 ἔμποθεν Ald. Comm., ἐμ ποθ' ἐν
 k. sec., ἐν ποθ' ἐν L. Iunt., ἔμ-
 ποσθεν p. 6. et Gregorii codd., ἔμ-
 ποσθεν a. v. D. pr. Q., ἔμποσθεν
 Med. — ἄλλοθε δ' αὐτίς] I^b,
 ἄλλοθεν δ' αὐτίς v., ἄλλοθι δ' αὐ-

TESTIMM. 1. 2. Max. Plan. in Ann. Bachm. II, 106. (Βουκολιασταῖς).

3. Eustath. 1027, 30. et s. n. 982, 63. μόνως βουσίην ὑφέντες.
 — Moschop. π. σχ. p. 215. ὑφήκα ταῖς βουσί τα μωσχία ὡς παρὰ Θεο-
 κρίτω. 4. Greg. ante §. 77. in libris ἀμᾶ s. n. (cf. Koen. ad §. 66.)

5. 6. Greg. §. 77. τὸ ἔμποσθεν ἔμποσθεν λέγουσιν· ἐμὴν δὲ τὴν
 β. ἔμποσθεν (codd. bis ἔμποσθεν)· ἔνοι δὲ ἀντι τοῦ ποθεν ἐξελά-
 βοντο ἢ ἐν πρὸς ἐν ὠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδῖς.

IMITT. 2] Virg. Ecl. III, 58. incipie Damoeta; tu deinde sequere
 Menalca.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄδὺ μὲν ἄ μόςχος γαρούεται, ἄδὺ δὲ χά βῶς,
 ἄδὺ δὲ χά σῦριγξ, χῶ βουκόλος ἄδὺ δὲ κήγῶν.
 ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νέναστα
 10 λευκᾶν ἐκ δαμαλαῶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας
 λῖψ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
 τῷ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
 ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μῦθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμῖν, οὕτως δὲ Μενάλκις.

ΜΕΝΑΙΚΑΣ.

15 Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κήγῶ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
 κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὕνείρω
 φαίνονται, πολλὰς μὲν οὔς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
 ᾧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κέεται,

Φις 9^l Vat., ἄλλοθεν δ' αὐθις 9²,
 ἄλλοθε δὲ a^l, ἄλλοθεν δὲ k. pr. a²
 p. 6. pr. M. Q., ἄλλοσθεν δὲ s. 6.
 sec. D. Y., ἄλλωθεν δὲ k. sec. D^c
 Iunt., ἄλλωθεν δὲ γ' Med. Ald.
 Call. — ὑποκρίνοιτο] v. 9. L.
 Med. Ald. Call., ποικρίνοιτο k. a.
 p. s. 6. D. M. Q. Y. Iunt.

7. ἡ pro priore ἄ D., ὁ k. a. p;
 9. D^a L. Q. Med. Ald. χά Γ., χ' ᾧ
 10. H. ICall., fort. ἄδὺ τι χῶ
 μόςχος. — βο ὅς] βῶς vulg. — Conf.
 VIII. [77.]

8. σῦριγξ] Ziegl. tac. cum Mein.,
 σῦριγξ vulg. — βουκόλος] k. v.
 6. 9., βουκόλος vulg. — Sustuli
 distinctionem, quae vulgo post βου-
 κόλος est.

9. ἔστι] k. v. 6. 9. Y., ἔντι p.,
 ἐντί vulg.

10. ἀπ' ἄκρας pro ἀπάσας p. Q.,
 γρ. ἀπ' ἄκρας ἢ ποτ' ἄκρας D^c mg.

11. κομαίρας 9. corr. — τραγοῖ-
 σας Mor. et tac. Ziegl.

12. τοῦ k. a. p. 6. 9. Y. Antt. et
 ante Wint. — θέρευς 6. Comm.

13. ἐρῶν τι] Steph., ἐρῶντι D.
 M. Q. Y. vulg., ἐρῶντα Iunt., ἐρῶν
 τὸ k. D^a L², ἐρῶτο v², ἐρῶ τῷ

v^l. — πατρὸς μῦθων D. L., μῦθων
 πατρὸς 9., πατρὸς παίδες s. 16.
 Y., πρὸς πατρός v. — καί] k. s.
 9. corr. D. L. M. Y. Antt., ἡ (a. 6.)
 9. pr. p. D^a Q. — μητρὸς D². M²
 Y. Antt. ante Comm. — ἀκούει]
 D^b, ἀκούειν vulg., ἀκούουσιν Y.

14. οὕτως] D², οὔτως Q., οὔ-
 τως p. s. v. 6. Y., οὔτω vulg. —
 ἄειδεν 6. — ἐμῖν Q., ἡμῖν p²,
 αἰμῖν D. — οὕτως] D. Q., οὔτως
 p^l, οὔτω vulg. — Versui in D.
 NOMETΣ praefixum.

15. Nescio an poeta potius dederit
 Αἴτνα μαί' ἄ ἐμά, cf. Scholl.
 ᾧ Αἴτνη ἢ Θρέψασά με. ταύτην
 (fort. τίτθην) γὰρ καὶ τροφὸν καὶ
 μητέρα καλεῖ. — καὶ ἐγὼ k., κήγῶν
 p. v. — ἐνοικέω] k. p. 9. D^a M²,
 ἐνοικῶ (a. 6.) D. L² Q² Y. Antt.

16. πέτρῃσιν] 6. D. M. Antt.,
 πετρῆσιν a., πέτραισιν L² Y., πέ-
 τραισιν p. D^a vulg.

17. φαίνονται p^l 2 Q., om. L.

18. ᾧ ᾧν vulg. — πρὸς ποσὶ]
 k. a. p. s. 6. 9. D. L. M. Q. pr. Y.,
 πρὸς ποδί Q. corr., ποσὶ omisso
 πρὸς v., πὰρ ποσὶ Antt. — κείται]
 k. p. D. M. Q., κείνται vulg.

IMITT. 14] Virg. Ecl. VII, 20. hos Corydon, illos referebat in ordine Thyrsis.

ἐν πυρὶ δὲ δρυϊνῷ χόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖται
 20 φαροὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὠραν 20
 χείματος ἢ νωδὸς καρῶν ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ ἀντίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
 αὐτοφυῆ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων,
 25 τήνῃ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ᾧ κρέας αὐτὸς 25
 σιτήθην πέτρῃσιν ἔν' Ἰκαρίῃσι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντε οὖσιν· ὃ δ' ἐγκαγγάσατο κόχλω.

* * *
 * * *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠδᾶς,
 τὰς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεῖσα νομεῦσι,

19. χόρια] k. a. p. 6. 9. Med. Scholl., χορᾶ vulg. — ζέει] Brnck., ζεῖ libri. — αὖται Ald. Iunt.

21. ἦν pro ἦ v¹, ubi v sec., ἦ v⁴ corr. (ex ἦ). ἦ M. Ald., ἦ Lov. Comm. — παρίντος L. — Vs. 22—27. in p¹. POIMHN praescriptum habent, in D⁵ NOMETΣ.

23. ἔτραφεν] 6. 9. I⁵ M⁵, ἔτρεφεν k. a. p. D⁵ Q⁵ Y. Antt.

24. αὐτοφυῆ] k. a. p. s. v. 6. 9. D⁵ Y. Call., αὐτοφυᾶ vulg. — τὰν δ'] D⁵, τὰν vulg. — οὐδ' ἔν D⁵ p¹, οὐδ' ἄν D⁵ corr. — μωμάσατο a. p. p² 6. sec. D⁵ Q., μωμήσατο p¹ 4., μωμάσατο v.

25. κείνω [Call. — ᾧ] Brnck., οὐ vulg.

26. σιτήθην] k. p. v⁶ 6. 16. Y⁵ Med. Ald. Iunt., σιτάθην (a. 9.) D⁵ L. M. Q. Call. — πέτρῃσιν] s. πέτρῃσιν Y., πέτρῃσιν vulg. — ἔν' Ἰκαρίῃσι] ἔν' Ἰκαρίῃσι C., cum gl. Ἰκαρά πόλις Σικελίας (qua lectione non cognita Bergkii coniecit ἐν Ἰκαρικαίσι, deinde Zieglerus ἐν Ἰκαρίαισι, tum Meinekius Exer-

citt. ad Athen. p. 17. ἐν Ἰκαρίαισι), ἐν Ἰκαρίοισι 9., ἐν Ἰκαρίαισι D⁵ corr. et vulg., ἐν Ἰκαρίαισι k. p. D. p¹. Q., ἐν Ἰκαρίαισι Iunt.

27. ἐγκαγγάσατο] ἐγκαγγάσατο a Duebnero e Scholl. entum, ἐγκαγγάσατο vulg. — κόχλω v⁶.

Versus 28—36. carminibus bucolicis Id. I—IX, a grammatico aliquo, fortasse Artemidoro, pro epilogo additi esse videntur. In p¹. Menalcae nomen praescriptum habent, in D⁵ Ωιδῆ τοῦ Νομῆως.

28. 29. βουκολικαί] k. 9., βωκ—vulg. — Μοῖσαι] k. a. v. 9. D⁵ L. M. Call., Μῶσαι vulg. — φαίνατε a², φάνετ' omisso δ' v¹. — ὠδᾶς, τὰς] ὠδᾶς τὰς p¹ 2 et v. l. in Q. et Schl., ὠδᾶν, τὰν vulg., ὠδᾶν τήν v., αὐδᾶν cum v. l. ὠδᾶν Q. (altera varia lectio in marg. haec est: φαίνετε δ' ὠδᾶς τὰς ποκ' ἐγὼ τήνοισι, item in Schl.). — ποτ' a. v. 9. L. M. — κείνοισι] k. a. 9. D. L. Q., τήνοισι Q. marg. et vulg., fort. Σικελίοισι. — Vulgo in f. v. colon vel punctum, quod mutavi.

IMITT. 19—21] Virg. Ecl. VII, 49. hic focus et taedae pingues, hic plurimus ignis | semper et assidua postes fuligine nigri. | Hic Boreae tantum curamus frigora, quantum | aut numerum lupus aut torrentia flumina ripas.

- 30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω. 30
 τέτιξ μὲν τέτιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἱρακες δ' ἱραξιν, ἐμὴν δ' ἄμοῖσα καὶ ᾠδά.
 τᾶς μοι πᾶς εἶη πλείος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
 οὔτ' ἔαρ ἕξαπίνες γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 35 ἄνθεια· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὧς μὲν ὀρήτε 35
 γαθεῦσιν, τᾶς δ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκη.

30. ὀλοφυγγόνα] k., ὀλοφυγ-
 δόνα vulg., ὀλοφυνδόνα Call. —
 φύσω] Graecus (cf. Scholl. μήπως
 — φλύκταινα φύεται), φύσης vulg.,
 φουῆς k. L. Call., φουσῆς p¹, φυ-
 σεῖς v² Eust., φουσεῖς v^{1.6}.

32. ἱρακες δ' ἱραξιν] Amcis,
 ἱρηκες δ' ἱρηξιν vulg., ἱρηκες δ'
 ἱρηξιν Call., ἱρηξ δ' ἱρηξιν p.,
 ἱρηκες ἱρ— a², ἱραξιν Q. — ἀμὴν
 p¹ Q., ἀμὴν p^{1.2} D³ — δὲ pro δ' ἄ
 a² L. — μοῖσαι] a. 9. D³ L. M. Q.,
 μῶσα vulg., ἐμὴν δὲ τε μῶσα v. l.
 in Q. et Schl.

33. πῆλος (πλείος a²) πᾶς εἶη a.,
 πλείος εἶη v., πλοῖος Call.

35. τόσσον] k¹ a¹ pr. v. L² M.,
 τόσσον L³, τόσον k², πόσον a²
 „credo“, ὄσσον a¹ sec. vulg. Ante
 haec vocem vulgo comma, quod mu-
 tavi. — ἐμοί p. — Μοῖσαι] a. v.
 9., Μῶσαι vulg. — ὧς] a² 5.
 SchCall. et v. l. in Schl., οὐς v. D.

L³ M. Q. Y. v. l. in Scholl. et vulg.
 — μὲν ὀρήτε] 5. D. L³ M. Iunt.
 SchCall. et v. l. in Schl., μὲν ὀρήτε
 k. (η et ε sec.) et a¹ pr. „ut vide-
 tur“, μὲν ὀρῶντι a¹ sec. s. 6. 16.
 Y. pr., μὲν ὀρεῦντι v. Q. et v. l.
 in Scholl., γὰρ ὀρῶντε a², γὰρ
 ὀρῶντι 9. Y. sup., γὰρ ὀρεῦντι p^{1.4},
 γὰρ ὀρεῦνται p², quos enim videtis
 Div., γὰρ ὀρώσαι Med. Ald. Call.
 et v. l. in Scholl., ubi triplex lectio
 ὧς μὲν ὀρήτε, οὐς μὲν ὀρεῦντι et
 οὐς γὰρ ὀρώσαι.

36. γαθεῦσιν] k. s. L. Q. Y.
 Med. Iunt. Call., γάθευσιν Ald., γα-
 θεῦσαι a. p. v. 6. D. M., γηθεῦσιν
 9. — τῶς δ'] Antt. et Zieglero af-
 firmante vulgo, item SchM. ad iunt.
 et SchGen., τοῦς δ' p., τῶσδ' D³
 Comu. vulg. — δηλήσατο 6. Y. Med.
 Ald. Iunt., δηλάσατο 9¹, δηλείσατο
 9², δαλάσατο a. — Κίρκη] k. a.
 v. 6. L., Κίρκα D³ M³ Q⁵ Y³ vulg.

TESTIMM. 30. Eustath. 594, 26. ὀλοφυγγόνα φύσεις s. n., 643,
 34. ὀλοφυγγῶν. — Hesych. ὀλοφυγγόνα s. n. 36. Eustath. 10,
 6. et 1656, 57. οὐς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τοὺτους ποτῶ
 δηλήσατο Κίρκη s. n.

IMITT. 31. 32] Gregor. Naz. ὑποθ. παρθ. (referente Falckenburgio)
 πῶλοι μὲν πᾶλοισι φίλοι, ἑλαφοί τ' ἐλάφοισι, | καὶ ψῆρες ψῆρῶσιν,
 ἀγνῶν δὲ τε τίμιος ἀγνός. — Nic. Eug. V, 209. τέτιξ φίλος τέτιξι,
 ποιμῶν ποιμαί, | μύρμαξι μύρμαξι. — Matth. Mon. in Crusii Turco-
 Graecia p. 256. (quem Wordsworthius affert): τέτιξ μὲν τέτιγα τέρει,
 ἱρηξ δ' ἱρηκα, ἄμμε δὲ μοῖσα καὶ ᾠδή. 35] Horat. Od. IV, 3, l.
 quem tu Melpomene semel | nascentem placido lumine videtis.

Idyll. X.

Ἐργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ὄξυρὲ πεπόνθεις;
 οὔτ' ὦν ὄγμου ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὡς τὸ πρὶν ἄγες,
 οὔθ' ἄμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
 ὡσπερ ὄξ ποιίμας, ἄς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
 5 ποῖός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἄματος ἔσση,
 ὃς νῦν ἀρχομένῳ τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
 οὐδαμὰ τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπόντων;

ΜΙΑΩΝ.

Οὐδαμὰ. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί;

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. 16.*
 D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.
 Ἐργατῖναι ἢ Θερισταί] u⁶
 p. Med. Ald. Iunt. Hypoth. et additis
 Βάττος καὶ Μίλων 5. Call. SchCall.,
 additis Μίλων καὶ Βάττος: Δωριδι.
 δραματικόν Hypoth. extr. in M.,
 Βάττος καὶ Μίλων Y., sine inser.
 6. 9.

1. τί νυν] Q⁵ [Call., τί νυ w¹,
 τί νῦν vulg. — ὡ ξυρὲ v¹, ὄξυρὲ
 6. Y⁵, ὄξυρὲ a. 9. pr. L. Med. Ald.
 Call., ὄξυρὲ M⁵ — πεπόνθεις]
 k. 9. corr. D. M. Q⁵ Antt., πεπόν-
 θης a. p. s. 6. L. Y.

2. οὔτ' ὦν] οὔτερον k. D⁴ (τ
 eraso & scriptum), οὔθ' ἔον v⁶ pr.,
 οὔθ' ἔον a. p. s. v¹ v⁶ corr. 6.
 Q. Y. SchCall. Comm., οὔτε τὸν 9.
 L. M⁵ Antt. — δύνη 16. D. L. M.
 Y., δύνη p. 6. 9. corr. (pr. δύνα).

3. λαοτομεῖς] Bergkiius, λαιο-
 τομεῖς vulg., λαιοτομῆς a. — πλα-
 σίον k., πλάσιον v. — ἀπολείπη]
 k. s. v. pr. 6. 16. D. Q. Y. Iunt,
 ὑπολείπη v. sec. L⁵ M⁵ vulg.

4. ἄς] k. a. p. v. 9. D. L. M.
 Q. Antt., τᾶς 9. adser. Comm. vulg.
 — ἔτυψε] k. a. p. v. 6. 9. Med.
 Mor., ἔτυψεν vulg.

5. δειλαῖε] p. C., qualis quis
 miser et in medio die eris Div., δει-
 λαν k² pr. D., δειλαν τὸ k² sec.
 k⁴ 9., δειλαντε s. (vt sec.), δειλαν
 τε a. 6. D⁴ L. M. Q. Y. Ald. Iunt.
 Call., δειλαν γε Med. — ἐκ μέσῳ]
 9. M⁵, cf. ἀπό μέσης τῆς ἡμέρας
 GIM., ἐν μέσῳ k. (ubi v. sec.) et a.
 p. s. 6. Call., ἐν μέσῳ D. L. Q. Y.
 Med. Ald. Iunt.

6. ἀρχομένῳ] conl. Heinsius,
 ἀρχόμενοι M., ἀρχόμενος vulg.

7. ὀψαμᾶτα] Briggsius, ὀψα-
 μᾶτα vulg., ὀψομᾶτα v. 16. — ἀτε-
 ράμνον a. 6. 9. L. Y. Med. Ald.
 Iunt.

8. οὐδαμὰ k. p. 9. L. Med. Ald.
 et sic deinceps, οὐδαμὰ Y.

9. γὰρ pro δὲ p. D⁵ pr., ut vi-
 detur et Q. γρ., κα Med.

TESTIM. 1. Eustath. 660, 19. Ἐργατῖνας, 962, 12. βουκαῖος,
 EtM. 207, 32. βουκαῖος. 7. Eustath. 1859, 30. πέτρας ἀτερά-
 μνου ἀπόκομμα s. n.

ΒΑΤΤΟΣ.

10 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρουπνηῆσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΑΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνᾳ γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταίος.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐκ πίθου ἀντλεις δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξους.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυραῖν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΑΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τῶν παίδων λυμáίνεται; 15

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄ Πολυβῶτα,

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐῦρε θεὸς τὸν ἀλιτρον· ἔχεις, πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία.

10. νῦν a. v. 6. Med. Ald. Call., om. p. s.

11. μηδέ γε συμβαίη] k. p. s. 9. D. L⁵ corr. M⁵ Q. Y., μηδέ συμβαίη a. L⁵ pr., μηδέπω συμβαίη 6⁴ (μηδὲ πω 6²), μηδὲ ξυμβαίη Antt. — χορίω] k. p. s. v. D. L⁵ Q. vulg., χορίων Antt.

13. πίθου a. sup. 9. — ἀντλῆς a. L. Call. — ὄξους D² M.

14. τοιγάρ τὰ p. s. 6. D. M. Y. — μοι] k. a. p. v. 6. 9. 16. D. M. Q. Y. lCall., με l., μεν Antt.

15. τᾶν] p. v. lCall. Mor. Comm. vulg., τῶν a. Antt.

16. πρᾶν] πρᾶν vulg., πρῖν k.

a. p. v. 9. D. L. Q. Call. — ἀμάντεσσι] K., ἀμώντεσσι vulg. — Ἴπποτίωνι] Ἴπποκίωνι k. p⁴ D. Q. lunt., Ἴπποκόωνι p¹, Ἴπποκίωνι Call., Ἴπποκόωντι D² mg. et vulg., item vel Ἴπποκίωνι Scholl., Ἴπποκόωνα M., Ἴπποκόωντα v. 9. — ποκ' αὐλεῖ k. p¹ v. Q. — Conferantur lectiones in VI. [41.]

18. τοι om. k. a. pr. L. — χροῖζεται] p. 6. M⁵ Call., χροῖζεται Ald. lunt., χρωῖζεται v², χροῖξεται k⁴, χροῖξεται l., χροῖξεται a., χροῖξεται v. l. in Scholl., χροῖξεται (9.) D⁵ Q. V² Med.

TESTIMM. 11. Eustath. Opuscc. 302, 43. ζ. χορίου κ. γ. s. n. — Niceph. Greg. in Anecd. Boiss. III. p. 191. ζ. χορείου κ. γ. s. n. — Suid. s. v. χαλεπὸν, Greg. Cyr. III, 97. all. (vid. Paroemiogr. I. p. 376. et II. p. 719.) ζ. χορίου κ. γεύειν s. n. 12. Moschop. π. σχ. p. 157. ἐγὼ δ' ἔραμαι σχ. ἐνδ. 13. Arsen. XXII, 89. in Paroemiogr. II. p. 390. (om. δῆλον). 17. EtM. 65, 16. εῦρε θ. τ. á. s. n. (om. codd. D. P. Vb.)

ΒΑΤΤΟΣ.

Μωκάσθαι μ' ἄρχη τυ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλούτος,
20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρωσ. μὴ δὴ μέγα μνθεῦ. 20

ΜΙΑΩΝ.

Οὐ μέγα μνθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῶν,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῆ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

(Ωιδή.)

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι
25 παῖδ'· ὦν γὰρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. 25

Βουβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τυ πάντες,
ἰσχρὰν ἀλιόκανστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἄ γραπτὰ ὑάκινθος,
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

30 Ἄ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30

19. μωκάσθαι] L. pr., μωμά-
σθαι L. corr. vulg. — τυφλὸν Med. —
Interrogationem post τὸν Ameisius indi-
cavit praecunte I. H. Vossii interpreta-
tione, quum vulgo colo distinctum esset.

20. μὴ δὴ] k. 9⁴, μὴδὴ 9² M.
Iunt., μηδὲν p. (δεν sec.) et vulg.

21. λαῶν] Bergkiius, λαῖον vulg.

22. ἀμβάλευ ὁ Y. — οὐτῶς] A. B.
D⁵ et Ziegl. tac. cum Brunckio, οὐ-
τως vulg.

23. ἐργαξῆ k⁴, ἐργαξῆ k², ἐργαξῆ
Q. — καὶ γὰρ p.

24. μοῦσαι p.

25. χ' om. k. v. — ἄψησθε] p.
v⁶ ὁ. D. M. Q. Y. Iunt. Call.,

ἀψησθε k. a. 9. L., ἀψεισθε Med.
Ald. — ποιεῖτε] k. Q. Autt., ποιεῖτε
(a. p.) v. ὁ. 9. D⁵ M² Y⁵, ποιήτε L.

26. Βουβύκα v⁶.

27. μελίχλωρον Q. Scholiasta po-
tius μελίχροιον legisse videtur quani,
ut Stephano visum est, μελίχρωον.

28. ἐστὶ] k. a. 9. L⁵ Y. Med.
Ald. Iunt. EtOr., ἐντὶ vulg.

29. τῶ στεφάνω p. D. (corr. D^b)
— τὰ πρῶτα] k. vulg., τὰ πρῶτα
(a. p. ὁ. 9.) L. Y. ICall., ταπρῶτα
Autt. — λέγονται p. D. M. Q⁵ pr.
(λέγονται sec.)

30. τὰν] k. s. v. ὁ. 16. Y., τὸν
vulg.

TESTIMM. 21. Eustath. 193, 34. λαῖον Ἰωρικῶς λέγεται. διὸ συν-
λὼν ὁ Θεόκριτος λαῖον αὐτὸ λέγει, ὥσπερ αὐτὸς τὰ λήια λήια ποιεῖ
ἢ συναίρεσις, similiter 862, 55. 28. EtOr. 61, 1. s. n. 30. Serv.
ad Ecl. II, 63.

IMITT. 19] Nic. Eug. V, 211. Ἔρωσ δὲ τυφλὸς, οὐ γὰρ ὁ Πλούτος
μόνος. 26. 27] Synes. Epist. 61. Σύρος τὸ γένος, μέλας τὸ
χρῶμα, τὸ πρόσωπον ἰσχνός. — Lucret. IV, 1154. nigra μελίχρος est.

26—29] Virg. Ecl. X, 28. quid tum, si fuscus Amyntas? | Et nigrae
violae sunt et vaccinia nigra. 30. 31] Virg. Ecl. II, 63. torva leaena
lupum sequitur, lupus ipse capellam; | florentem cytissum sequitur
lasciva capella: | te Corydon o Alexi. — Nic. Eug. V, 212. ζητεῖ τὸν

ἄρνα λύκος, αἰξ χλωρὰν πόαν.

ἀ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπαῖσθαι,

χρῦσει ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾶ' Ἀφροδίτα,

Τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ μάλον τυ,

35 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

Βουβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς

ἀ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

Ἢ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βουῆκος αἰοιδάς.

ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τὰς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.

40 ὦμοι τῷ πάγωνος, ὄν ἀλιθίως ἀνέφρσα. 40

θαῖσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῖω Λιτυέρσα.

31. τῶροτρον k., τῶρατρον L.

32. αἰθέ μοι] v⁶ Steph., αἰθε μοι k. a. p. s. 6. 9. D⁵ vulg., αἰτε μοι v¹. — ἦς ὅσσα] k. sec. Q. pr., ἦς ὅσα k. pr. p. 9. D. M. Iunt., ἦσαν ὅσα v. Q. corr., ἦσαν ὅσα a. s. 6. L² V² Call., εἶησαν ὅσα Med. Ald. — Κροῖσόν ποκα] a. sec. p. s. (ubi ante ποκα aliquid erasum) 6. M. corr. Y², Κροῖσον ποκα D. Call., Κροῖσον ποκα superscr. ἔχειν I² sec., τὸν Κρ. ποκα 9., Κροῖσον ἔχειν ποκα k. D^b Q. Iunt. et v. l. in Sch3. (ubi χροῖσον), Κροῖσον ἔχει ποκα M. pr., κροῖσον ἔχειν ποκα v., Κροῖσον ἔχειν a. pr. l. pr., Κροῖσον Med. Ald. (ἔχεν k² a²) — Totum versum recte constituit Toupius.

33. τ' ἀνεκείμεθα a⁴ 6⁴, τάνεκ— a² s. 6² 9² Y¹, τ' ἀνακ— 9⁴ L² Med. Ald. Iunt., τάνακ— L², κάνακ— Q., κατακ— v¹.

34. ἡ μάλον τυ] p¹, ἡ μάλον τυ k⁴ p⁴, ἡ μάλον τυ k² p² v² D. Q², ἡ μάλον τυ v¹ Q^b, ἡ μάλον τυγε 9., ἡ τυ μάλον a. sec., ἡ τυγε μάλον vulg.

35. σχοῖμι p. et Scholl. cum v. l. σχῆμα.

36. ἀστράγαλοί τευς] D⁵ Iunt., ἀστράγαλοί τευ L. M. Q. Y. ICall., ἀστράγαλοι τευ vulg.

37. τρύχνος] k. s. v. 6. 16. D. Q. Y. Iunt., τρῦχνα M² vulg., in Scholl. utrumque. — μάν] p. s. 6. 9. 16. M² Y. vulg., μὲν k² a² v. D. Q. ICall., δ' αὖ Antt.

38. ἀμὲ] ἄμμε a. sec. v. Iunt. vulg., μὲν ἄμμε M., ἄμι k. a. pr. s. 9. L. Y. Med. Ald. Call. — ποῶν] k. a. pr. p. v. 6. 9. D⁵ L. Q² Y. Call., ποιῶν a. sec. M² Med. Ald. Iunt. — ἐλελάθη] ἐλελήθη s. 6. vulg., ἐλελήθη Med. Ald. Iunt., ἐλελήθει v. Call. — βουῆκος] k. p. v⁶ D⁵ Eustath., βουκόλος 9⁴, βουκόλος 9², βῶκος vulg.

40. ὄν om. M., ὡς v. — ἀληθείως k., ἀληθίως L., ἀλαθίως D. M. — ἀνέφρσα] k. D. Q., ἀνέφρσας v. vulg., ἐνέφρσας p⁶ (potius s.) 16. Y., ἐξέφρσας 9. corr.

41. Versus 41—55. in p¹ v⁶. Batto tribuntur, deinde 56—58. Miloni, cf. Scholl. ad Vs. 41. et 56. — τὰ om. Q., δὴ pro τὰ k. sec. — Λιτυέρσα] k. 9., Λυτιέρσα vulg.

TESTIMM. 38. Eustath. 962, 12. βουῆκος.

IMITT. 40] Long. II. c. 3. μάτην ταύτας τὰς πολιὰς ἔφρσα.

(Ἰδιή.)

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχν, τοῦτο τὸ λαῶν
εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅτι μάλιστα.

Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
45 εἶποι· „σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“ 45

Ἐς βορέην ἄνεμον τὰς κόρθυος ἀ τομὰ ὑμῖν
ἢ ζέφυρον βλέπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

Σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβριὸν ὑπνῶν
ἐκ καλάμας ἄχνρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
50 Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορδαλλῶ, 50
καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγγεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
55 μῆπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

42. πολύκαρπι D^b, πολύσταχε v. — ὑπνῶν] ὕπνον 9. sec. vulg., ὕπνος a. s. 6. 9. pr., cf. Scholl. D. et superser. v M. — λαῶν] Bergkiius, λαῖον vulg. — Versus deest in Y.

44. ἀμαλλοδέται a. p. 6. Med. Ald. Call.

45. εἶποι] D. L. M. Q. Y. vulg., εἶπη p. v.

46. βορέαν Γ. — ὑμῖν] ὕμῖν Call., ὕμῖν vulg., ἄμῖν D. Q., ἀμῖν Θ.

47. οὕτως] D^b Eustath., οὕτως v¹. w¹. Q^a, οὕτως M^a sup. vulg., οὕτως M. pr.

48. ἀλοιῶντας] k. a. corr. p. s. 6. 9. D^b Q. Y. lCall., ἀλοιῶντας p¹. v^a, ἀλοῦντας p^a, ἀλοιῶντες a. pr. L. M. Ald. Iunt. Call., ἀλοιῶντες Med., ἀλοῦντες SchHom. — φεύγειν] k. a¹. p. s. sec. 6. 9. D^b. Mª Q. Y. Antt. SchHom., φεύγει a² s. pr. L. — τὸν μεσαμβριὸν k. p. D. Q. lCall., τὸν μεσημβριὸν v., μεταμβριὸν sine art. SchHom.

— ὑπνῶν] ὕπνον 9. sec. vulg., ὕπνος a. s. 6. 9. pr., cf. Scholl.

49. καλάμας a. Y. Antt. ante Comm. — τημόσδε] (k.) Call., τημός δε Iunt., τῆμος δε a. p. 6. 9. D. L. M^b. Q. Y. Med. Ald.

50. ἀρχεσθαι δ'] k. p. v. vulg., ἀρχεσθαι a. corr. s. (ubi i sec.) 9. L. Y. Med. Ald., ἀρχεσθε a. pr., ἀρχεσθ' 6. — ἀμῶντας] k. a. p. s. (ἀμ sec.) v. 6. 9. vulg., ἀμῶντες L. M. Malim ἀμῶντας δ' ἀρχεσθαι.

51. λήγειν L^a pr., λήγην L^a sec. — ἐλινῦσαι] k. a. p². v². 9. D. M., ἐλινῦσαι p¹. v¹. Q., ἐλινυσε EtM., ἐλινῦσαι vulg.

53. τὸν om. Q. — πῆν L. — ἐγγεῦντα] Y^a Steph. vulg., ἐγγεῦντα k. a. p. 6. D. M. Q. Antt.

54. τὸς φακός Med. Ald. Call. — ἔψειν StV., ἐψείν StA. sec. rec. Stvulg. et SchArist., ἐλείν StTrinc., ἔψην L^a, ἐψῆν k. StA. pr.

55. μῆπιτάμης] μῆπιτάμης

TESTIMM. 47. Eustath. 630, 29. πιαίνεται ὁ στ. οὕτως s. n. de accentu Dorico diserte testatus. 48. Scholl. Vict. II. γ. 323. οἱ τὸ ἀλόοντες φεύγειν μεταμβριὸν ὕπνον. 51. EtM. 330,

53. ἐλινυσε δὲ τὸ καῦμα. 54. 55. Stob. Flor. XVI, 9. (om. L., τὸ φακὸν V. Trinc.) 54. Scholl. rec. Arist. Plut. 192.

Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδειν,
τὸν δὲ τεὸν βουκαεὶ πρέπει λυμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' ἐννὰν ὀρθρευοῖσα.

Idyll. XI.

Κ ὕ κ λ ω ψ.

Οὐδὲν ποτ' τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίκαστον,
ἧ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
γίνειτ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ρᾶδιόν ἐστι.
5 γινώσκειν δ' οἶμαι τυ καλῶς ἰατρὸν ἔοντα 5
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.
οὕτω γῶν ράϊστα διαῖγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμίν,

vulg., μὴ πιτάμης Ald., μὴ τι τά-
μης k. D. corr. Q., μὴ τοι τάμης
p. D. pr. — τάν] Q² Call. Stob.,
τήν k. a. p. 6. 9. D² L² M² Y.
Med. Ald. Iunt. — διαπρίων B. corr.
et Stob.

56. αἰεῖδειν] k. 6. Y., αἰεῖδην
a., ἀηδην L², αἰεῖδεν v. vulg., αἰεῖ-
δεν Call. et tac. Ziegl.

57. λυμηρὸν] D. M. Call., λυ-
μηρὸν p¹, λιμηρὸν Q. (superscr.
vπ). Iunt. lCall. vulg., λιμαρὸν k²,
λοιμηρὸν Med. Ald., λέμονον v¹.

58. ἐννῆν k. p. 9. M. — ὀρθρευο-
οῖση k., — οῖση D., ὀρθρευοῖση p.
D. mg., ὀρθρευοῖσα 6¹, ὀρθρευοῖσα
6² Y.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. 16.*
D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Κύκλωψ] vulg. et Max. Plan.,
Κύκλωψ καὶ Γαλάτεια a² Iunt.
SchCall., Κ. ἡ Γαλ.— p. Hypoth.

1. πεφύκει k. a. 9. L., πέφυκε
cum v. l. πεφύκει Q.

2. ἔμοι a. L. M. Antt. ante Comm.

— οὐδ'] a. 9. L. Med. Ald. Call.,
οὐτ' vulg. — ἐπίκαστον s. L. pr. Y.,
ἐπίκιστον 4., ἐπίκαστον D. pr.,
fort. οὐδέ τι πιστόν, cf. Scholl.

4. ἀνθρώπως] ἀνθρώποις vulg.,
ἀνθρώπους a. p. v. 9. D. L. M. Q.
— εὐρεῖν] k. p. v. 6. 9. D² L²
sec. M. Q. Y., εὐρῆν (a.) Med. Ald.
Call., εὐρῆν Iunt., εὐρῶν L² pr. —
ἔστι] (k. 6.) L² Y. Ald. Iunt. Call.,
ῥάδιον ἐστὶ Med., ἔστιν a. 9., ἔντι
p¹, ἐντὶ p² 6. D² M² Q², ἔντι p¹ v¹.

5. γινώσκειν k. p. 6. 9. D² M. Y.,
γινώσκει Q., γιγνώσκειν v., γινώ-
σκην a., γινώσκην L., γινώσκειν
Med. Ald. Iunt., γινώσκειν Call.

6. πεφιλημένον] v., πεφιλημέ-
νον L² pr., πεφιλαμένον L. sec. vulg.
— μῶσαις 6.

7. γῶν] γοῦν lCall. Mor. vulg.,
γ' οὖν Antt. — ῥάϊστα 6. 9., ῥάστα
v., ῥάστον M. — διηγ' 6. Y., διὰ-
γων M. — ἀμίν] ἀμίν k. p¹ M² Q²,
αμίν p¹, ἀμμίν D², ἡμίν (a. 6. 9.)
L² Y. Antt.

IMITT. 1—3] Long. II, c. 4. ἔρωτος γὰρ οὐδὲν φάρμακον, οὐ πινό-
μενον, οὐκ ἐσθιόμενον, οὐκ ἐν ὕδασι λαλούμενον, ὅτι μὴ φιλημα καὶ
περιπλοκή. — Nic. Eug. IV, 377. ἔρωτος οὐδὲν ἄλλο φάρμακον ξί-
νον· | ὧδῃ δέ τις καὶ μούσα παύλα τῶν πόνων.

- ἀρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλατίας,
 ἄρι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
 10 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδω οὐδὲ κικίνοις, 10
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταὶ ὄφες ποτὶ τῶν ὑλίων ἀνταὶ ἀπῆνθον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνης· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀεΐδων
 αὐτεῖ ἐπ' ἀόνος κατετάκετο φνικιοέσσας
 15 ἐξ αὐῶν, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος. 15
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὖρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας 17
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὀρῶν ἄειδε τοιαῦτα.
-
- Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμον. 16

8. ἀρχαῖος p^{1.2} D. (ὠρχ— D^a)
 — ὄτ' L. Antt. ante Mor.

9. ἀριγενειάσδων Ald. Iunt., γε-
 νειάσδων D^a (corr. D^a)

10. οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδω] Zieglerus, οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδοις k. p. v. D. Q., οὐ μάλοις οὐδ' αὐ' ῥόδω s. θ. θ. 9. 16. Y., οὐ μάλοις οὐδ' αὐ' ῥόδοις a. L., οὔτε ῥόδοις οὐ μάλοις M^b, οὔτε ῥόδοις οὐ μάλοις Antt. — κικίνοις] a. p. s. v. θ. pr. D. L^b Q., κικίνοις k., κικίνοις 6. corr. (9.) M^b Y. Antt.

11. ὀρθαῖς] k. D^c mg. Iunt., cf. τεταμέναις SchLP., ὄλοαῖς D. L^b vulg. — ἀγῆτο k., ἡγῆτο p. θ. Y.

12. τέτ' ὄφες Q. — τῶν ὑλίων] M^b Vat., τῶν ὑλίων a. θ. [Call., τῶν ὑλίων Q^b Y^b vulg., τ' ὑλίων Iunt., fort. ταυλία, cf. SchN. πρὸς τὰ

σταθμά. — ἀνταί τ' k² v¹, ἀνταίτε v². — ἀπῆλθον 6. D. (corr. D^a) Y.

14. αὐτεῖ] conl. Heinsius, αὐτῶ v. Q. pro v. l. et vulg., αὐτοῦ k. s. 6. 9. D. corr. Y² Iunt., αὐτὸς D. pr. M. Q. Y² — φνικιοέσσας a. 6. 9. Y. Antt. ante Comm.

[16.] Κύπριδος] k. p. s. v. θ. 9. 16. D. L^b M. Q. Y., Κύπριος (a.) 4. Antt., cf. Gill. Ἰωνικῶς τὸ Κύπριος. — ἔκ] ἐκ vulg. — τό οἱ] k. a. s. pr. 9. D. L. M. Q. Antt.. ἦ οἱ p. s. corr. 6. 16. D^a Q. γρ. . . . οἱ lacuna relicta Y² — πᾶξε k. — In Med. Ald. post μεγάλας comma est, in Call. punctum, in Iunt. punctum post ἔλκος. Versum suadentibus SchGen. ut spurium eieci. 16. καθεζόμενος ἐπὶ corr. γὰρ ἐπὶ M.

17. τοιαῦτ' ἤειπεν Med. Ald.

TESTIMM. 17. Hephaest. p. 10. (Turn. P. εἰς) et Choerob. ad Theod. 143, 23.

IMITT. 10] Long. III, c. 17. ἄνδρα ποιήσεται τινα ἐπὶ μήλοις ἢ ῥόδοις. 12] Virg. Ecl. IV, 21. ipsae lacte domum referent distenta capellae | ubera. 15—17] Nonn. Dion. XLII, 172. ἐνδοθι πέσων | κρυπτόν ἀκοιμητῶν ὑποκάρδιον ἔλκος ἐρώτων. Id. XV, 243. ὑποκάρδιον ἔλκος ἐρώτων. — Bion. I, 15. ποτικάρδιον ἔλκος. — Nic. Eug. IV, 379. βεβλημένος γὰρ καὶ Πολύφημος πάλα | τὸ στέρον ἐξ Ἐρωτος ἀνδροτοξότου, | πλατὺν τρέφων τὸ φίλτρον ὡς Νηρηΐδα, | ἐφεύρεν οὐδὲν ἄλλο φάρμακον νόσου, | ᾧ δὴν δὲ καὶ σύριγγα καὶ θέλγον μέλος, | καὶ πέτραν ἔδραν τῇ θαλάττῃ προσβλέπων. — Ovid. Met. XIII, 778. prominet in pontum — collis — huc serus ascendit Cyclops mediusque resedit.

(Ὠιδή.)

- α' Ὠλευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη
 μόσχῳ γαυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς, 21
 20 φοιτῆς δ' αὐθ' οὐτῶς, ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με,
 οἴχη δ' εὐθύς τοῖσ', ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνή με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολὺν λύκον ἀθρήσασα;
 α' Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25
 ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 25 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὄδον ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδῶν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν

λενκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20

18. Fort. φιλέοντα προβάλλη. — Interrogationis signum, quod Stephanus cum Eob. Hesso et Wins. in f. v. posuerat (in Antt. comma est). cum Beckio in finem versus 22. [24.] removi.

[20.] ποτιδῆν k. a. 9. l. — ἀρνός] s. 6. 9. Y. Iunt., δ' ἀρνός vulg. — ἀρνός ἄωρον v⁶, λ. πακτᾶς ἀπ— δ' ἀρνός ἄωρον v² „credo“, et h. — Versum, quem Philostratus non invenerat, spurium iudicavi.

19. σφηλωτέρα] φιαλωτέρα D. pr. M. corr. J. B. K., φιλαιτέρα p., φιαρωτέρα D^a M. pr. lCall. vulg., φριαρωτέρα D. corr. rec., σφριγαρωτέρα Call., cf. σκληροτέρα SchCall., στροφνοτέρα SchL., δριμντέρα GIM., actior Div. — ὠμῆς p. D. (corr. D^b) Med. Ald. Iunt.

20. οὐτῶς] Ziegl. tac. cum Wint., οὐτῶς p¹ Q., οὐτως D^a vulg. — ὄκκα p. — ἔχει 9. M. Y. — Versus in p. post sequentem legitur.

21. τοῖσ'] Cant., τοῖσα D^c M^b

Q^a Y^a vulg., om. p. — ὄκκα] k. a. p. v⁶ l. Q. Cant., ὄκκα Y^a, ὄκα D^c M^a vulg. Versum in D. pr. omissum supplevit D^c.

23. ἀράσθην p. 9. — ἔγωγα τεοῦς] a. 9., ἔγωγε τεοῦς k., ἔγωγε τεῶς p¹, ἔγωγ' ἔτεῶς p¹, ἔγωγ' ἔτεῶς p² s., ἔγωγ' ἔτεω. . duabus literis ante κόρα erasis D^a, ἔγωγα τεοῦ v., ἔγωγε τεῦ cum γρ. ἔγω τ' ἔτεῶς ἢ ἔγωγε τεῶς Q^b, ἔγωγε τεῦ ᾧ 6. Y., ἔγωγ' ἔτεῦ ᾧ D^a, ἔγωγέ τευ ᾧ Iunt., ἐγὼ τεῦ M., ἔγωγε κόρα κόρα l., ἔγωγε κόρα τεῦ Med. Ald. Call. — πρᾶτον k. a. p. D. (corr. D^b) Y. Antt. ante Mor.

24. ἐμοὶ v.

25. ἀγεμόνευον] 9. w. M^b, ἠγεμόνευον D^a l^a Q^a Y. vulg.

26. οὐδ' ἔτι] D^a Q., οὐδέτι Antt. vulg., οὐδέ τί Ziegl. tac. cum Kiessl. — πα νῦν] Ameis., πα νῦν c. K. M., πα νῦν D^a, τα νῦν p¹. 4. 9. D^a, τανῦν Q., τὰ νῦν p²

IMITT. 18] Nic. Eng. III, 313. τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη;

18. 19] Philostr. Imagg. II, c. 18. ἔστι δὲ αὐτῷ (Polyphemo) ποιμενικὸν ἄσμα, ὡς λευκῆ τε εἴη καὶ γαυρὸς καὶ ἠδίων ὄμφακος. — Virg. Ecl. VII, 37. Nerine Galatea, thymo mihi dulcior Hyblae, | candidior cynis, hederā formosior alba. — Ovid. Met. XIII, 789. candidior nivei folio, Galatea ligustri — | splendidior vitro, tenero lascivior haedo — | lucidior glacie, matura dulcior uva, | mollior et cygni plumis et lacte coacto — | saevior indomitis eadem Galatea iuvenens. 23—25] Virg. Ecl. VIII, 37. sepibus in nostris parvam te roscida mala | (dux ego vester eram) vidi cum matre legentem.

- ἐκ τήνῳ δύναιμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
- β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὄνεκα φεύγεις· 30
 ὄνεκά μοι λασία μὲν ὄφρῶς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 30 ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὡς μίᾳ μακρᾷ,
 εἷς δ' ὄφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
- β' Ἄλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
 κῆχ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρα,
 35 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθῆες αἰεὶ.
- β' Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν αἰίδων
 πολλὰκι νυκτὸς ἀφρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς 40

27. δ' οὐδὲν μέλει μὰ Δί' οὐδέν Q., οὐ μὰ Med. Call.

28. γινώσκω k. — κόρη v. Y. — ὄνεκα] k., οὔνεκα vulg.

29. ὄνεκα] οὔνεκα k. vulg. — μὲν λασία pro μοι λ. μὲν k. — ὄφρῶς] Iunt. SchHom., ὄφρῶς p^t. Med. Ald. Call. et vulgo post Brunck.

30. θῶτερον p. s. v. 6. D. (θῶτ — D^b) Q. Y., θ' ἄτερον M^a, θῶτερον M^b — ὡς p^t, ὡς p^t v. 6. 9. M. Y.

31. ἦς v^t. L^s, ἦς Y., ἦς a. s. v². 16. — ὕπεστι] conl. Wartonus praecunte Winsemio, qui subest, et ad dicente Philostrati imitatione, ἔπεστι vulg., ἔπεστιν L. — χεῖλη 6. sec. M. Call.

32. οὔτος] k. 9. D. M. Serv.,

οὔτως p. v. Q., αὐτὸς a. s. vulg., αὐτὸς Antt., αὐτὸς 6.

33. καὶ D^a (κῆχ D^a) — ἀμελγόμενον Med. Call.

34. ὀπώρα] k. p. v., ὀπῶρη vulg.

35. ἄκρω k. 6. Ald. Iunt., ἄκμη D^b marg.

36. τυρίσδεν s. 6. 16. Y. — ἐπίσταται Q.

37. μελίμαλον] scripsi secundum scholion a Geelio correctum, μοι μᾶλον p. Burn., μοι μᾶλλον C., γλυκίμαλον vulg. — ἀμᾶ] Ziegl., ἀμᾶ k. a. D. Q. Iunt. Call., ἀμᾶ p. 6. 9. vulg., ἀμῶ v., κῆμαντὸν αἰίδων ἀμᾶ a² L. corr. (pr. ἀμαντὸν), κῆμαντὸν ἀμ' αἰίδων Med. Ald.

38. τράφω] T., τρέφω vulg.

TESTIMM. 29. Scholl. Harl. Od. α, 69. in Ann. Pariss. III. p. 417. (πλατεῖα pro λασία). 29. 30. Eustath. 1392. 35. Θ. φησίν, ὅτι τῷ Κύκλωπι ἓνα ἔχοντι γλυκὴν ὄφθαλμόν, ὃ ἑώρα (cf. Id. VI, 22.), ὄφρῶς μίᾳ ἐξ ἑτέρου αὐτὸς εἷς ἕτερον τέταται, 1622, 50. μίαν ὄφρῶν τετάσθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὧτὸς εἷς θῶτερον. 32. Serv. ad Ecl. II, 21. οὔτος — βόσκω. 34. Serv. ad Ecl. II, 23.

IMITT. 29] Virg. Ecl. VIII, 34. hirsutumque supercilium (tibi est odio.) 29—31] Philostr. I. I. μίαν ὑπερτείνων ὄφρῶν τοῦ ὄφθαλμοῦ ἐνὸς ὄντος, πλατεῖα δὲ τῇ ῥινὶ ἐπιβαίνων τοῦ χεῖλους. — Herod. ap. Philostr. Vit. Soph. p. 552. τῶν ὄφρῶν λασίως ἔχειν, ἄς καὶ ξυμβάλλειν ἀλλήλαις ὄλον μίαν.

31] Ovid. Met. XIII, 851. unum est in media lumen mihi fronte. 32—35] Virg. Ecl. II, 21. mille meae Siculis errant in montibus agnae; | lac mihi non aestate novum, non frigore deficit. — Ovid. I. I. 829. lac mihi semper adest niveum: pars inde bibenda | servatur; partem liquefacta coagula durant. — Nic. Eug. VI, 481. καὶ τυρὸν ἐν χειμῶνι καὶ καιρῷ θέρους. 38. 39] Philostr. I. I. ἄδει ὡς νεβρούς τῇ Γαλατείᾳ σκυμνεύει καὶ ἄρκτους.

πάσας μανοφόρους καὶ σκύνωνας τέσσαρας ἄρκτων.

- 40 β' Ἄλλ' ἀφίκεν τὴ ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὄρεχθειν.
ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς. 44
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο; 49
- β' Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἂ γλυκὺκαρπος,
ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἂ πολυδένδρεος Αἴτνα
λενκάς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προῖτηι. 48
- β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν, 50
ἐντὶ θρῦος ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·

39. μανοφόρους] O. γρ., μανοφοφόρος 3^a sec. Call. et v. l. in Scholl., μαυνοφόρους Iunt., μαυνοφόρους D^c marg., ὀμοφοφόρος v^b. D. vulg., ἀμοφοφόρους v^{1.2}. — τέτταρος v. 6⁴, τέτταρος 6², τέττορας s. Y.

40. ἀφίκενσο pro ἀφίκεν τὴ p¹. Iunt., ἀμφίκενσο p⁴. — ποθ' ἀμέ] k. a. p. D² L³, ποτ' ἀμέ M³. Q. Call., ποτὰ μὲ Iunt., ποτ' ἄμμε O. Comm., ποθ' ἀμά s⁴, ποθ' ἄμα s². Y., ποτ' ἀμά 6., ποθ' ἐμέ v^{1.6}, ποτ' ἐμέ v², ποτὶ μὲ Med., ποτὶ με Ald. — ἐξεῖς p. 6. O., ἐξῆς L. M³. v. l. in Q.

41. ὄρεχθειν] k. v. pr. 6¹. O. D^b. M³. Q³. Call., ὀρήχθειν 6², ὄροχθειν Y., ἐρεχθειν p. v. corr. M³. D. Ald. Iunt., ὄρεχθῆν a., ὄρεχθῆν L³, ἐρεχθῆν Med.

42. ἐμοὶ s. 6. Y., ἀμὴν p^{1.4}, ἀμὴν p². D. Q. — διαξῆς Q. γρ.

43. κα] v¹, ubi post α litera ν intrusa videtur, καὶ k. a. v⁶. 6. O. 16. L. Q^b. γρ. Antt., κ' ἂν M. ICall.,

τὰν Q^b, ἂν p. v². D. Q³, κᾶντ' superscr. ἀντὶ ead. s⁴, κᾶν τὶ s², κᾶντὶ Y., κεν I^b. Steph. — τῶνδ' L. — ἐκὼν] ἐχὼν Scholl., ἔχειν vulg., ἔχειν θάλασσαν a² „credo“ et L. — καὶ] F. Scholl., ἦ vulg. — Versum vulgo post 47. lectum transposui.

44. τηνεῖ] Mein., τηνεῖ vulg. — ἐντὶ δὲ ῥ— v. — Versus deest iu Med.

45. 46. ἔστι—ἔστ'—ἔστι] p⁴. Iunt. Call., ἔστὶ ac deinceps p¹, ἔστὶ—ἔστ'—ἔστι k., ἔστὶ—ἔστ'—ἔστὶ s. 6. O., ἔστὶ μέλας et ἔστὶ ψ— v¹. Y., ἐντὶ—ἐντ'—ἐντὶ D³. vulg. — πολυδενδρέα D. (corr. D^b.)

47. προῖτηι k. v.

48. εἰ δὲ Ald. Iunt., ἂν δὲ D. (corr. D^b.) et Q. — δέ οἱ M. — ἐγὼν αὐτὸς k. v. — ἐγὼ 6. Y. Comm. — εἶμεν] ἤμεν k. a. v. 6. O. vulg., ἤμεσ Antt., εἶναι p.

49. ἀπό k. v. pr. (superscr. ὕ sec.) — σποδῶ] k. v¹. pr. Call., σποδῶ v¹. sec. vulg., σπόδων v².

TESTIMM. 41. Eustath. 1285. extr. ὄρεχθειν.

IMITT. 39] Ovid. l. 1. 834. inveni geminos — catulos in summis montibus ursae, | inveni et dominae, dixi, servabimus istos. 40—47] Virg. Ecl. IX, 39. huc ades o Galatea: quis est nam ludus in undis? | Hic ver purpureum, varios hic flumina circum | fundit humus flores; hic candida populus antro | imminet, et lentae textunt umbracula vites. | Huc ades: insani feriant sine littora fluctus. — Nic. Eug. VI, 489. προσεξιπάρει, | ὡς ἀνθέλοιτο τὴν ἐς ἄντρον ἐστῖαν, | χαιρεῖν ἀφίτσα τὸν θαλάττιον βίον.

- 50 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
- β' Ὁμοί, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
ὡς κατέδυν ποτὶ τιν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα, 55
αὶ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
ἢ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν.
- 55 β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 58
νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γὰ νείν μασεῦμαι, 60
εἰ τίς κα σὺν ναὶ πλέων ξένος ὠδ' ἀφίκηται,
ὡς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν.

ᾧσι' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἔδυνάθην. 59

50. τεῦς] k. Iunt., τεῦ M. Q. Y. vulg., ὑπὸ τευ D. L. Ald.

51. γλυκύτερον a² v. 16. L.

52. με pro μ' ἅ a² p^{1.2} L.

53. ἐπὶ τιν L. Q. γρ. Med. Ald. Iunt. — τευς] τεῦς k. Iunt., τεῦ D² L. M. Q. Y. vulg. — ἐφίλησα] p. 6. D. L. Y. Med. Ald., ἐφίλασα D^b vulg.

54. ἂν D. (corr. D^b) — στόμ' ἔλῃς] στόμα λῆς Antt., στόμα λῆς Comm. vulg., cf. Scholl. ἔάν μὴ τὸ στόμα ἦθελος. — In Call. ante ἔφερον recte commate distinctum, in Med. Ald. Iunt. colo.

55. ἐρυθρὰ post ἔχουσιν 9.

[59.] φέρην k. — ἔδυνάθην k. a. 6. D² Y. Antt. ante Mor. — Versum ut spurium eieci.

57. νῦν μὲν a. p¹ L² pr. Q^b γρ. Y. Call. IGen., νῦν δῆ D., νῦν γὰρ v. — κόριον v¹, κόρα a. L. pr. Q^b γρ., κρίνα Ald., Γαλάτεια pro κόριον Med. — αὖ τό γα] k⁴ v¹, αὐτόγα k² p. M. Iunt. Call., αὖ

τόγε v⁶ L² sec. Y², αὐτόγε s. v² 6⁴ D. Q. corr. Y², αὐτί γε 6², τόγε sine αὖ a. L. pr. Q. γρ. Med., αὐτότι Ald., αὐτότι Q. Comm. — νείν πλείν

L., νείν s. — μασεῦμαι] μαθεῦμαι v. corr. 6. Y., μεμαθεῦμαι v. pr. L. pr. et iterum corr., με μαθεῦμαι Q^b γρ., γε μαθεῦμαι L. e prima correctione et vulg., γε μεθεσεῦμαι w¹ — Varia lectio in Q^b margini adscripta haec est: νῦν μὲν ὦ κόρα νῦν τόγε νείν με μαθεῦμαι.

58. εἰ τίς κα] εἴτε κα k., εἴτε καὶ v., αἰκά τις Antt., αἰκά τις vulg.

59. ὡς εἰδῶ] k⁴ p^{1.4} 9. Q. Call., ὡς εἰδῶ k² p², ὡς κεν εἰδῶ v. D. (εἰδῶ D^b), ὡς κεν εἰδῶ vulg. — τι, πόθ'] τί ποθ' vulg., τί ποθ' 16. Y. Vulgo ante τί distinctum, quod mutavi. — κατοικεῖν] k. a. p. 6. 9. D² I² M² Q² Y. Med. Ald. Call., κατοικῆν Iunt. — ὑμῖν] ὑμῖν Q. γρ., ὕμμιν Med., ὕμμιν D² vulg., ἄμμιν 9², ἄμμιν D^b, ἄμμιν p^{1.2} Q.

TESTIMM. 56. Athen. I, 5. A. τὰ μὲν — fin. 57. EtM. 529, 49. νῦν μὰν ὦ κόριον s. n. — Ann. Bekk. 856, 23. κόριον. 59. Scholl. Id. I, 1. τί ποθ' ἀδύ.

IMITT. 50. 51] Nic. Eug. VI, 469. εἰς τὸ πῦρ βάλλειν ἔφη — ὡς ἔκτεφρῶσαι τὴν λασιώδη τρίχα | (ἀδύνατον δὲ καὶ μέσην τὴν καρδίαν) | κάκεινον, ὄνπερ εἶχεν εἰς τὸ φῶς ξένα | ὀφθαλμὸν εὐρύν.

60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος οἶκαδ' ἀπενθεῖν.
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δορμεῖαν ἐνεῖσα.

γ' Ἄ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέφομαι αὐτᾶ'
 65 οὐδὲν πῆποχ' ὄλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μου,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρώσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμποτέρως με 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι.

γ' Ὁ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
 70 αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

61. ἐγὼ p. 6. 9. Y. Comm. — νῦν
 om. k. pr., add. sec. — ὧδε k⁴,
 ὧδε k², ἐνθάδε pro ὧδε p. — ἀπεν-
 θεῖν k.

62. ποιμαίνην I⁵ — ἀμέλγειν k.,
 ἀμέλγην I⁵.

63. ἐνεῖσα 6². Q., ἐνεισαν D.,
 ἀνεισα D^b.

64. αὐτῆ k. 6.

65. πῆποχ'] Iunt., πῆ ποχ' v⁶.
 Med. Ald., πῆ ποχ' k. p., οὐδὲν πῆ
 πόχ' M⁵. πῆ ποχ' a. 6. 9. L. Y.,
 παποχ' Q⁵, πᾶ ποχ' Call., οὐδὲν
 πα ποχ' Mor., πᾶ ποχ' D., πᾶ ποχ'
 Comm. — ὑπέρ μου] 6. Y⁵ Ald.
 Iunt. Call., ὑπέρ μεν D⁵ I⁵ M⁵
 Med. vulg., ὑπέρ μεν εἶπεν Q⁵

66. ὀρώσα] 6. Y. Med. Ald. Iunt.,
 ὀρεῦσα k. p. v. 9. D⁵ M⁵ Q. Call.,
 ποτορεῦσα a. L. — λεπτύνοντα]
 conl. Meinekius, λεπτόν ἐόντα vulg.,
 cf. SchP. τηκόμενον.

67. φλασῶ k⁴. D. Q. γρ., φλάσω
 k², φάσω D^b mg.

68. σφύζειν] v. 6. 9. Y⁵, σφύ-
 ζην a. L. Q. γρ. Med., σφύσσειν D⁵.
 M⁵ Ald. Iunt. Call., φνύσειν p²,
 σφύσσειν k. p⁴, φνύσειν p¹. Q⁵ —
 ἀνιαθῆ] v¹. Q. (cum rasura post η).
 Med. Comm. vulg., ἀνιασθῆ 9. Ald.
 Iunt. Call., ἀνίσθη k² v² — κῆγῶ Y.

69. πῶ p. Q. γρ. — ἐκπεπότησαι
 6. Y. Antt. ante Steph.

70. αἶθ' D. — ἀμήσας 6. Y.

71. ταῖς] k. (a.) p. v. 6. D^b. Q.
 Iunt., τοῖς 9. D⁵ L⁵ M⁵ Y⁵ Med.
 Ald. Call. — κα πολὺ] καππολὺ
 Q. γρ., κα πολὺ k. a. p. 9. D. L.
 M. Q., κε κα πολὺ v., κεν πολὺ
 vulg. — ἔχεις a. 6. D⁵. pr., ἔχης D.
 corr. (ἔχοις D^b). ἔχης Med. Ald.
 Call. — νῶν] k. 9. D. M. Q., νοῦν
 vulg.

TESTIMM. 60. Serv. ad Ecl. IX, 39. (ἐξέλθοις et ἐξελθοῖσα).

69. Max. Plan. in Ann. Bachm. II, 106, 10. (ἐν Κύκλωπι).

IMITT. 60] Ovid. Met. XIII, 838. iam modo caeruleo nitidum caput exsere ponto, | iam Galatea veni. 62] Virg. Ecl. II, 28. o tantum libeat mecum tibi sordida rura | et humiles habitare casas et figere cervos | haedorumque greges viridī compellere hibisco. 69] Ibid. 69. ah Corydon Corydon, quae te dementia cepit. 70. 71] Ibid. 71. quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget usus | viminibus mollique paras detexere iunco. Long. II, c. 14. φυλλάδα χλωρὰν ἔκοπτεν, ὡς ἔχοι τὴν τοῦ χειμῶνος παρέχειν τοῖς ἐρίφοις τροφήν.

τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν Ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

δ' Πολλαὶ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 75 κηλίξονται δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰ κῆγῶν τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσδων, ῥᾶρον δὲ διαῖ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

73. εὐρήσεῖς] Brunckius in Nott.,
 εὐρήσεις vulg. — καλλίωνα omisso
 καὶ M.

74. συμπαῖσδεν Ziegl. tac. cum
 Mein. — μοι κόραι D⁵ (a Scaligero
 deleto μοι in κῶραι mutatum). —
 κέλονται D. Q.

75. κηλίξονται] k. a. 6. Antt.,
 κηλίσδονται p. v^a Mor. vulg. —
 ἐπεὶ κ'] k. a. p. s. v. 6. 9. 16.
 D. L. M. Q. Y., ἐπήν κ' Antt. —
 ἐπακούσω] k. a. p⁴ 6. 9., ἐπα-

κουσῶ p¹, ὑπακούσω M. Y., ὑπα-
 κουσῶ D. L., ὑπ' ἀκουσῶ Q., ὑπα-
 κοίσω Antt.

76. τόγ' Q. γρ. — κῆγῶν τις]
 M⁵ et vulgo post Wint., κῆγῶν τις
 D⁵ Q⁵ Antt. et tac. Ziegl., κῆγῶ
 (τις vel τις) 6⁴ Y. (κῆγῶν 6²) —
 εἶμεν] ἦμεν 6. 16. Y., ἦμες (9.)
 Antt., εἶναι k. a. p. v. D⁵ L. M. Q.

78. διῆγ' Y., διῆγεν 6. — ἦ εἰ]
 k. Scholl., ἦ vulg.

TESTIMM. 72. Apost. XVI, 45. s. n. — Arsen. Paroemm. II. p. 677.
 τί τ. φ. δ. s. n.

IMITT. 73] Virg. Ecl. II, 76. invenies alium, si te hic fastidit,
 Alexin.

Idyll. XII.

Ἄ ἱ τ ἦ ς.

α' Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἦοι
ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἕαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἦδιον, ὅσον ὄρις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
5 ὅσσον παρθευική προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
5 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. 16. D. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Ἄ ἱ τ ἦ ς] a^b. p. Med. Ald. Call. SchCall., adiectis Ἰακὼν τῇ κοινῇ Ἰάδι (quae Q. in calce hypothesis habet) 3. 4. Iunt., addito Ἰάδι διαλέκτω 16., Ἄϊτας Hypoth., Εἰσπνίλος ἦ Ἄϊτας τῇ κοινῇ Ἰάδι D^b.

1. 2. φίλε om. k. — κῶρε k. — ἦοι] 6^b. Comm., ἀοὶ k. a. p. v⁶. 9. 16. D. L. M. Q. Y. Antt. — ἡματι D., ἄματι v⁶. L. Antt. ante Comm. et Eustath. — Distinctionem loci novavi. In Med. Ald. Iunt. signum interrogationis post alterum ἤλυθες, nulla distinctio antea; in Call. commata post κοῦρε et alterum ἤλυθες, in ICall. colon post κοῦρε et interrogatio post ἀοὶ (hanc Casaub. in antiquis libris invenit); Div. puncta habet post ἦοι et ἤλυθες, Wins. Mor. com-

ma post ἦοι, colon post alterum ἤλυθες.

3. μῆλον] 6^b. 16. Y. Comm. et Athen., μάλον k. a. p. 9. D. I⁵. M⁵. Q. Antt. — βραβίλοιο] k². p¹. M⁵. et codd. Athenaci, βαρβίλοιο Q., βραβύλοιο vulg.

4. ἦδιον] D. Comm. et Athen., ἄδιον k. a. p. 6. 9. 16. D^b. L. M. Q. Y. Antt. — σφετέρης] (p.) 6. 16. D. Q⁵. Y. Comm., σφετέρας k. a. 9. D^b. L⁵. M. Antt., σφετέρω v. — λασιωτέρη] p. 6. 16. D. M⁵. Q⁵. Comm., λασιωτέρα Y., λασιωτέρα k. a. 9. D^b. L. Antt.

5. Versum in D. pr. omissum addidit D^a.

6. ἐλαφροτέρα 9., ἐλαφρότερος Antt. ante Comm. — μόσχου] a. sup. ead. 6^b. 16. M⁵. pr. Y. Comm., μόσχω p. v. 9. L⁵. M⁵. corr. Med. Iunt. Call., μόσχω Ald., μόσχων D. Q.

TESTIM. 2. Simplic. ad Aristot. Phys. Ausc. fol. 167. A. Ald. οἱ δὲ ποθεοῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν s. n. — Eustath. 1867, 57. οἱ ποθεοῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσι. — Iulian. Epist. ad Liban. p. 374. ed. Spanh. ὁ Σικελιώτης ποιητῆς ἐν ἡματι φάσκων τοὺς ποθεοῦντας γηράσκειν. — Eustath. 1679, 20. ὁ δὲ εἰπὼν τοὺς ποθεοῦντας ἐν ἄματι γηράσκειν. 3. 4. Athen. II, 50. A. ὅσον ἕαρ — ἦδιον.

IMITT. 3—5] Nic. Eug. II, 298. χειμῶνός ἐστι κρεῖσσον ἐκκρίτως ἱαρ, | στρουθῶν ἀηδῶν, μῆλον ἠδὺ βραβύλων, | ὅσον γυναικῶν τριγάμων ἢ παρθένας.

τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγῶν
ἡλείου φρύγοντος ὄδοιπόρος ἔδραμεν ὧς τις.

10 β' Εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες 10
νωῶν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν αἰοιδῇ.

„δίω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὁ μὲν Ἰσπνίλος, φαίη χ' ὁ Ἀμνκλαῖάζων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὧς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἴτην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσω ζυγῶ. ἦρα τότε ἔσσαν 15
χρῦσειοὶ πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.“

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρω
ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα

8. τόσσον μ' p. — εὐφρηνας] ICall. Mor. vulg., εἰσπνίλος D. M., εἰσπνῆλος k^l Antt., ἔσπνῆλος k², εἰσπλίνος 6^s pr. — χ' ὁ Ἀμνκλαῖάζων] χ' ὁ μνκκλαῖάσων w^l superscr. α, „quasi velit ἀμνκλαῖάσων“, χ' ἀμνκλαῖάσων k., χ' ὠμνκλαῖάσων a. p^l s. 6^l 9. M^s Y., χ' ὠμνκλαῖάσων Med., χ' ὠμνκλαῖάσων L^s Ald., χ' ὠμνκλαῖάσων Q., χ' ὠμνκλαῖάσων p^l, „ultima vox sine apostropho“, χ' ὠμνκλαῖάσων Valck.

9. ἡλείων] 6^s (9.) 16. Y. Comm., αἰλίον k. a. p. D. L. M. Q. Antt. — φρύγοντος] k. a. p. s. 9. 16. D. L. M. Q. Y., φρύττοντος Antt. — ἔδραμεν] k² D. corr., ἔδραμον D. pr. vulg.

11. ἐπ' ἔσο — D., ἐπεσσομένοις a² L. ICall. — αἰοιδῇ] 6^s 16. Y. Comm., αἰοιδά k. a. D. L^s M^s Q. Antt., αἰοιδά p. 9., αἰοιδὸν ἦτοι ἀνοσμα SchCall.

12. δίω] διοῶ vulg. — τῷδε] τῷδε vulg. — μετὰ προτέροισι] Taylorus, μετ' ἀμφοτέροισι vulg., cf. Scholl. πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο.

13. σφῶν pro φῶθ' k^l, σφῶν δ' k² — μὲν] k. p. v. pr. 9. Q. Iunt., μὲν ἦν a. 6. 16. D. L^s M^s Y. Comm., μὲν ἦς v. sec. Med. Ald. Call. — Ἰσπνίλος] p. Q. Scht.3., Ἰσπνίλον v., εἰσπνίλος 6^s sec. 16. L. Y.

ICall. Mor. vulg., εἰσπνίλος D. M., εἰσπνῆλος k^l Antt., ἔσπνῆλος k², εἰσπλίνος 6^s pr. — χ' ὁ Ἀμνκλαῖάζων] χ' ὁ μνκκλαῖάσων Iunt., χ' ὁ μνκκλαῖάσων w^l superscr. α, „quasi velit ἀμνκλαῖάσων“, χ' ἀμνκλαῖάσων k., χ' ὠμνκλαῖάσων a. p^l s. 6^l 9. M^s Y., χ' ὠμνκλαῖάσων Med., χ' ὠμνκλαῖάσων L^s Ald., χ' ὠμνκλαῖάσων Q., χ' ὠμνκλαῖάσων p^l, „ultima vox sine apostropho“, χ' ὠμνκλαῖάσων Valck.

14. αἴτην] 16., αἴταν vulg.

15. ἐφίλασαν p. v^l 9. D. M. Q. — ἔσσαν] p. 9. D. M. Q., ἦσαν D^b vulg.

16. πάλιν] k. a. p. s. 6. 9. 16. D^s L. M. Q. Y. Iunt. Scholl., om. D. pr., πάλαι Med. Ald. Call. — ὅτ'] Kiessl., ὅκ' D. corr. (κ in ras.) et vulg. — ἀντεφίλασ' D. Mor. — φιλαθείς v^l D. Q. Mor.

17. εἰ γὰρ bis 6^s 16. D. Antt. ante Mor. — Κρονίδη] 6^s 16. Y. Comm., Κρονίδα k. a. p. 9. D. L^s M. Q^s Antt.

18. γενεῆς] p. D. Q., γενεαίς. D^b vulg. — διηκοσίησιν k. D^b, διακοσίησιν p. D.

TESTIMM. 15. Iulian. Oratt. VIII, p. 244. φιληθείς τὸ λεγόμενον ἴσω ζυγῶ s. n.

IMITT. 8. 9] Nic. Eng. II, 294. ἐξ ἡλίου φλέγοντος ὡς ὄδοιπόρος | ὡς σκιερὸν τι δένδρον ἐξευρηκά σε. VI, 262. ἐξ ἡλίου φλέγοντος ὡς ὄδοιπόρος | ὑπὸ σκιᾶν ἐπιπτον.

- ἀγγείλειεν ἔμοι τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 20 „ἢ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἄτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιδέοισι μάλιστα.“
- γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
 ἔσονται ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεια ῥινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 25 ἦν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
- δ' Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἔρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
- 30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

23. ἐθέλουσιν] 6^b. 16. Y. Comm.,
 ἐθέλοντι k. a. p. v⁶. 9. D. I⁵. M.
 Q. Antt. — δεσε] 6^b. D. L⁵. M⁵.
 Q⁵. Antt. vulg., δεσε] p¹. 16. Y. et
 Ziegl. tacite cum Schaeef. — αἰνέων] k.
 a. p. s. v⁶. (9.) 16. D^b. L. Q. Y.,
 αἰνέω v¹, αἰνῶν 6. D. M. Antt.

24. διὰ ῥινὸς Q. — ἀραιῆς] 6^b.
 16. Y. Comm., ἀραιᾶς k. a. p. v. 9.
 D. L. M. Q. Antt. — ἀναφύσω] p¹.
 6., ἀναφύσω p¹, ἀναφυσῶ 16.
 L. Q. Y. vulg., ἀναφυσῶ D. M.

25. καὶ τὸν k². a². p². Q. γρ. — δά-
 κνης D. pr. Q. ICall. — ἔθηκας D.
 Q. Mor.

26. ὤνησας] 6^b. 16. Y. Comm.,
 ὠνασας k. a. p. 9. D. L⁵. M. Q.
 Antt. — ἀπῆλθον] p. v. 16. D. Y.,
 ἀπῆνθον k. a. 6. 9. L⁵. M. Q. Call.,
 ἀπῆνθες Med. Ald. Iunt.

27. Νισαῖοι] v. ICall. Steph.
 vulg., Νισαῖοι D. Antt.

28. οἰκείοιτε] a. p¹. v¹. Q⁵.
 οἰκοῖτε k. p². D^b. L., οἰκείητε v². 6.
 6. SchArist., τε οἰκείητε 9., οἰκοῖητε
 16. D. M⁵. Y. Antt. — περιάλλα]

v². 6. 9. SchArist., περιάλα v², περι-
 ἄλα v¹, περι ἄλλων k⁴. a⁴. p¹. s¹. 6⁴,
 πέρι ἄλλων p². 6². 16. D. L. M. Q.
 Y. Antt.

29. ξεῖνον ἐτιμήσασθε] k. a.
 p. s. v. 6. 9. 16. D. Q^b. γρ. Q⁵. Y.
 (ξεῖνων corr. ξεῖνον Q³), ξεῖνον
 ἐτιμήσατε L⁵, ξεῖνων τιμήσασθε M.
 Antt.

30. πρῶτῳ] v. 6^b. 16. D⁴. Y.
 Comm., πρᾶτῳ k. a. p. 9. D. L. M.
 Q. Antt.

31. ἐριδμαίνουσι] 6^b. 16. Y.
 Comm., ἐριδμαίνοντι D. M. Antt. et
 tac. Ziegl., ἐριδαίνοντι p¹. L. Q. —
 φιλήματος] a. sec. D^b. M⁵. vulg.,
 φιλήματα a. pr. 6. 16. L⁵. Y., φιλά-
 ματος p. v¹. D. Q. Mor. — φέρον-
 τες a². v.

33. ἐῆν] 6^b. 16. Comm., ἐήν Y.,
 ἐάν k. a. p. 9. D. M. Q. Med. Iunt.
 Call., ἐάν L⁵. Ald. — ἐς] k. v. 9.,
 εἰς a. L., πρὸς p. s. 6. 16. D. M.
 Q. Y. Antt. — ἀπῆλθεν] a. s. v.
 16. L⁵. Y. Call., ἀπῆνθεν k. p. 6⁴.
 9. Q. Med. Ald. Iunt., πῆνθεν 6⁵,
 ἀπῆνθε D., ἀπένθοι M.

TESTIMM. 27—29. Scholl. Arist. Ach. 874. 32. Iulian. Misop.
 p. 338. γλυκερώτεροις χεῖλεσι χεῖλη προσμάττειν. ὅπερ ἦδη
 τις ἔφη τῶν ἐργασμένων σὺν τῷ Πανὶ καὶ τῇ Καλλιόπῃ εἰς Λάφριν
 ποιήματα.

- 35 ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαιτᾷ.
 ἢ πη τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται
 Λυδῆ ἴσον ἔχειν πέτρη στόμα, χρυσὸν ὀποιῆ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Idyll. XIII.

Ἦ λ α ς.

- Οὐχ ἄμιν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμες,
 Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρῶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμες·
 5 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἴλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατῆρ ὥσει φίλον υἱέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιο, 10

34. φιλάματα p. D. (corr. D^b) Q.
 35. πη] πη p. D. Q., πον D^a
 vulg. — ἐπιβῶται] ἐπιβῶτᾳ k⁴
 p¹, ἐπιβῶτᾳ k². p^{1.2} L. Q. Iunt.,
 ἐπιβῶνται θ., ἐπιβῶτᾳ v., ἐπιβῶστῶ
 θ., ἐπιβῶστῶ a⁴ M., ἐπιβῶστῶ a²
 s. D., ἐπιβῶστῶ 16. Y. Med. Ald.
 Call., cf. Triclin. in SchMGen. πολ-
 λὰ ἐπιβῶται.

36. πέτρα k. a. 9.

37. φαῦλος] k., φαῦλον vulg.
 — Distinctionem novavi. Vulgo post
 Mor. ἐτήτυμον diastolis septum est;
 Antt. distinctione carent.

Libri: k. a. p. s.* v.* 6. 9. (Vs.
 1—65.) 16.* D. L. M. Q. Y. Med.
 Ald. Iunt. Call.

Ἴλας] p. vulg., Ἴλλας a², Θεο-
 κρήτου Ἴλλας Δωριδι v⁶ SchCall.,
 Μουσαικά ἄσματα Θεοκρήτου Συρα-
 κσίον, Ἴλας Δωριδι Iunt., sine
 tit. 6. 9.

1. 3. ἄμιν bis] ἄμιν vulg. —
 πρῶτοις v. 6., πρῶτον Q. — εἶμεν]
 k. D., εἶμες p. Q., ἦμεν s. v. 6. 9. 16.
 M. sup. ead. Y., ἦμες (a.) L³ M. pr.
 Antt.

4. ἔσορῶντες v⁶, ἔσορῶν v¹.

5. ὁ Ἀμφιτρύωνος] ὠμφι-
 τρύωνος k., ὠμφιτρίωνος v., Ἀμ-
 φιτρίωνος vulg. — χαλκιοκάρδιος
 Ald. Call. (in Med. ε male expres-
 sum, ut facile pro ι accipi potuerit.)

6. λῖν Antt. ante Steph.

7. τοῦ bis] 9., τοῦ — τῶ k., τῶ
 bis vulg.

8. νιν] k. a. p. s. v. 6. 9. 16.
 D. L. Q. Y., μιν M³ Antt. — υἱέα]
 k., υἱα vulg.

10. οὔτ'] Sauppins Ep. Crit. p.
 109., οὔδ' vulg., cf. Scholl. ad Vs.
 12., ubi οὔτε — οὔτε — οὔτε et ante
 Vs. 19., ubi μήτε — μήτε — μήτε.

TESTIMM. 1. Scholl. Id. I, 1. οὐχ — ἐρ. — Greg. §. 1. ἔδοκεῦ-
 μεν. 4. Greg. §. 3.

- οὐτ' ἄρ' ὄχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοίτον ὀρῶεν,
σεισαμένους περὰ ματρὸς ἐπ' ἀίθαλόεντι πεταύρω,
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
15 αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
Λισονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
ἴκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν,
20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεατίδος ἠρωίνης, 20
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ἰλας εὐάνδρον ἐς Ἀργῶ.
ἄμος δ' ἀντέλλουσι Πελειάδες, ἔσχατιαι δέ 25
- ἄτις κναεᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς, 22
ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν, 23
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν. 24

11. οὐτ' ἄρ'] οὐτ' a² 12. Vat., οὐθ' k² a⁴ p. s. 6. 9. D⁵ L⁵ M. Q., οὐθ' k⁴ v. Y., οὐθ' Antt. — ὄχ'] N., ὄκ' 12., ὄκα k. a⁴ p. s. v. 6. 9. D⁵ L⁵ M. Q. Y., ὄκα a²; ὄχ' Med. Ald., ὄχ' Iunt., ὄχ' Call. — ἀνατρέχοι] Schaeff., ἀνατρέχει vulg. — ἐκ διὸς Q. Med.

12. οὐδ'] k. M. Antt., οὐθ' a. p. 6. 9. D⁵ L. Q. Y. — ὀπόκ'] s. 6. 16. Y., ὀπότ' k. a. p. 9. D⁵ L⁵ M. Q⁵ Antt.

13. πεταύρω] a. 6. Q. et v. l. in SchL., πετεῦρω vulg., ποτ' εὐ-ρω v², ποτ' εὐρω v¹, πετάλω I.

14. αὐτῷ p⁴ v. Med., αὐτοῦ Q., αὐτό Call. — πεπονημένος 6. Y., πεποθαμένος Q.

15. αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων] αὐτῷ δ' εὖ εἴκων vulg., αὐτῷ Med. Call. et cum. interpr. αὐτόθεν SchCall., αὐτῷ δ' εὖ ἦκων coni. Heinsius, αὐτῷ δ' εὖ ἦκων Valckenarius ad Herod. VII, 157, 3. — ἀλαθινὸν v. 6. Y.

16. ὅτε] k. a⁴ p. 6. 9. D⁵ L. M. Q. Y. Antt. — Ἰάσων v.

17. οἱ δ' Med., οἱ δ' Ald. Call.

18. πασῶν L. Q. — πολίων p., πολίων a. v. L. Q. — τις v. 9.

19. ἀνὴρ] k. p. s. v. 6. 9. 10. De L. Y., om. (a.) D⁵ M⁵ Q⁵ Antt. — ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν] k., ἐς ἀφνειὸν Ἴολκόν v⁶, ἐς ἀφνειὸν Ἴολκον v¹. (Ἴολκον etiam v²). ἐς ἀφνειὴν Ἴαολκόν M. corr. (pr. Ἴαολκόν) et vulg.

20. Ἀλκμήνης] k. v. L⁵ M⁵, Ἀλκμήνας vulg. — ἠρωίνης] k. a. p⁴ 6. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q⁵ Y⁵ Call., ἠροίνης p¹, ἠραυίνης v¹, ἠρωίνας Med. Ald. Iunt.

21. εὐάνδρον] De marg., ἐς Ἀργῶ εὐάνδρον 6., εὐένδρον k., εὐέδρον vulg. et Eustath., εὐέδρον Iunt., εὐέδρον ἐς Ἀργῶ Med. Malim εὐάνδρον ἐπ' Ἀργῶ.

[24.] ἀφ' οὗ] k. a. p. 6. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q⁵ Y. Antt. — Hos tres versus spurios esse Greverus intellexit.

22. ἄμος] ἄμος vulg., ἦμος 9. — πλειάδες Med. Ald.

TESTIMM. 21. Eustath. 197, 12. εὐέδρον Ἀργῶ. 22. Eustath. 1713, 8. ἀντέλλουσι II.

IMITT. 16. 17. 21] Quint. Sm. XII, 267. οἶον ὄτ' Αἰσωνος υἱὸς ἔσω νῆος ὠκνηφόροιο | Ἀργῶς κατέεσκεν ἀριστέας, ὀπότ' ἔγωγε | πρῶτος ἀριστῆων καταβῆμεναι ὀρμαίνεσκον.

- ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 25 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῶ
 Ἑλλάσποντον ἴκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανάν 30
 αὐλακας εὐθύνοντι βόες τρίβοντες ἀρότρῳ.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 30 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἔνθεν βούτομον ὄξυ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ἰγλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 35 οἱ μίαν ἄμφ' ἔταροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκειον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένω ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρούα πολλὰ πεφύκη, 40
 κυνέον τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον

23. τετραμμένον] k⁴ a. corr. ead. p. 6. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q⁵ Antt., τετραμμένον k² pr., τετραμμένον a. pr. s. D^b 16. Y.

24. τῆμος θ. Antt. ante Mor.

25. καθιδρυθέντες] L. P. F., καθιδρυθέντες v¹, καθιδρυθέντες vulg.

26. ἦμαρ k. a. v.

27. Κιανάν] κιανᾶν B. D. ICall., κιανῶν vulg., κυανῶν v., cf. Scholl. post Vs. 34. κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ.

28. εὐθύνοντι] conit. Heinsius, εὐρόνοντι vulg., εὐρόνοντι p. — ἀρότρῳ] Hemsterhusius sec. scholion modo allatum, ἄροτρα k. L. Iunt., ἄροτρον vulg.

30. δειελινήν] k⁴ θ. corr., δειελινόν k², δειελινόι θ. pr. vulg.

31. μέγας a. p. 9. L. M. Q. Y. Med. Ald.

32. ἔνθα a., ἔνθα δὲ s. 16. Y. — βαθύν τ'] k. p. 9. D⁵, βαθύν δ' (a⁴ 6.) v⁶ M. Y. Antt., βαθὺ δ'

a² L. Q. — ἔταμον L., βαθὺ δὲ τάμον SchCall. post Vs. 34.

33. κῶχεθ' sine κ Iunt.

35. ἄμφ' ἔταροι] ἄμφω ἑταῖροι vulg. — αἰεὶ] Y., αἰεὶ vulg., ἀμφὶ ἑταῖροι αἰεὶ conit. Hemsterhusius, cf. SchL. οἱ μίαν, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Τελαμῶν καὶ ὁ Ἰγλας. — δαίνυντο Q. Iunt.

36. ἄγγος] (k.) D² mg. M⁵ Antt. SchM. Q., ἄγγος p¹, ἔγγος 6⁴ corr., ἔγγος a. p² s. v. 6² θ. D. L. Q. Y. Nescio an ἔντος scriptum fuerit.

37. ἡμένω] D. L⁵ M. Q. Y. Call. vulg., ἡμένον v¹, εἰμένω Med. Ald., εἰμένω Iunt. — χώρῳ] (k. a.) v. D^b L⁵ Call., χώρῳ p. s. 6. 16. D. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt. — θρούα] k. v. SchCall. ad Vs. 36., θρούα θ. (ubi i ex corr.) D. L. M. Y. vulg., θρούα superser. θ Q., θρούα a² „credo“ — πεφύκη] a. 6. L⁵ Q. sup. Y⁵, πεφύκει k. p. 9. (ubi ei ex corr.) D. M. Q. Antt.

38. χλωρόν] k⁴ a. v¹ 9² L. SchCall. ad Vs. 36., χρωρόν k², χωρόν v², χλοερόν vulg.

TESTIMM. 24. Eustath. 1429, 14. Θεῖον ἄωτον ἠρώων. 32. Scholl. Arist. Ran. 244. in sola Ald. (om. Dind.) 33. Apostol. VIII, 34. (ὑδας — οἴγων). 35. Scholl. Apoll. I, 1289.

- καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 40 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δεινὰ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλλὶς ἕαρ θ' ὀρώουσα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν
 βάβαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χειρὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
 45 πασάων γὰρ ἔρωσ ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
 Ἄργειῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
 „κουφότερ' ὦ παῖδες ποιείσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὐρος.“
 50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρύνοντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἄμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55

39. εἰλιτενῆς] Antt. EtM., εἰλι-
 τενης Vat., εἰλιτενῆς D³ L³ M³ Q³
 Y³ Comm. vulg., εἰλιπηνης a².

41. ἀγροιώταις p^{1,2} v. M. Q. Y.
 Call., ἀγροιωῖται Med.

42. Εὐνείκα] k. a. p² s² v. 9.
 (ubi ei ex corr.) 16. D. L. Q. Y.
 Med., Εὐνείκα p^{1,4} s⁶, Εὐνείκα
 (6.) M³ Ald. Iunt. Call. — Νύχεια] L³ Q⁵ Y³ Vat. Iunt. ICall., Νύχεια
 M., Νύχεια vulg.

43. κοῦρος] k. a. p. 6. 9. D⁵
 L. M³ Q³ Y. Antt. — ποτῶ] k. 6.
 Iunt. vulg., ποτῶ (a. p. 9.) Med.
 Ald. Call.

45. ἀπλας p² Q³ — ἐξεσόβη-
 σεν] conl. Fr. Jacobs, ἐξεφόβησεν
 v. 1. in 5^b. 9^b, ἐξεφηβόβησεν k⁴,
 ἐξεφηβόβησεν k², ἀμφεκάλυψεν M.
 corr. Q³ vulg., ἐκάλυψεν M. pr.,
 ἀμφεκάλυψε D. L. Y., ἀπεκάλυψεν p.

47. ὅτε et οὐρανοῦ] k. a. p. 6.
 9. D³ L³ M³ Q³ Y. Antt. — πυρ-
 ρός] k. v. 6. 9. L. Iunt., πυρρὸς
 D. M. Q. Y. vulg.

48. ἔξαιφνης pro ἀθρόος v. —
 ἐν πόντῳ] k. a. p. s. 6. 9⁴. 16.
 D. L. Q. Y., ἐς πόντον 9². M. Antt.,
 ἐπὶ πόντον v. — ἐταίροις] k²
 v. Iunt., ἐταῖρος k² (ita Zieglerio
 distincte scriptum esse visum est) et
 vulg. — Ante ναύταις in Antt. et
 vulg. colon est, rectius comma iam
 in Bas. I. Cam.

49. ποιείθ' p. Q. — πλευστικὸν
 Med., πνευστικὸς Call.

50. κοῦρον] k. a. p. 6. 9. D⁵
 L³ M. Q. Y. Antt.

51. παρέψηχον μελέεσσιν]
 παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν p. v. D. Q.
 vulg., παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν D^b,
 παραψύχοντ' ἐπ—k., παρεψυχῶντ'
 ἐπ—a². M. Antt., παρέψηχον ἐπέε-
 σιν Ernestius, ut videtur, quum ad
 Callim. h. Cer. 46. hinc παραψήχειν
 afferat.

52. Ἄμφιτρωνιάδας a. p¹ v. 9.
 pr. D³ (corr. D⁴) L. M. Q., Ἄμφι-
 τρωνιάδης p⁴.

TESTIM. 39. EtM. 290, 17. et s. n. 330, 38. εἰλ. ἄγρ. grammati-
 tici etymologia utroque loco asperum flagitante. 40. seqq. Scholl.
 Apoll. I, 1236. Θ. ἐν τοῖς Βουκολικοῖς ἐν τῷ Ἰλα ἐπιγραφομένῳ ὑπὸ
 πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν Νυμφῶν ἠρπασθαι.

IMITT. 50. 51] Nonn. Dion. III, 390. γούνασι δ' ἄρσενα παῖδα
 συνίδρωε θήλει κόρη | — καὶ τεκέων κλάζουσα μέλος θελιτῆριον ὕπ-
 νου | ἀμφοτέρους εὐδοντας ἐκοίμισε μαϊάδι τέχνη | — τέκνα καταψύχουσα
 καὶ ἐσβέσε καύματος ὀρμήν.

- ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
καὶ ῥόπαλον, τὸ οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χεῖρ.
55 τρὶς μὲν Ἰλαν αὔσεν, ὅσον βαθὺς ἤρηνε λαιμός·
τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔτετο φωνά
ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
ὡς δ' ὀπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῖς ἔσακούσας
νεβροῦ φθεγξαμένηας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λῖς
60 ἐξ εὐνάς ἔσπενυσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,
Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτουσιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσο' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
65 ναῦς μὰν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἄπερ ἰόντων,
ἰστία δ' ἡμίθειοι μεσονύχτιον ἔστε καθείργον
Ἡρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἄ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
μαϊνόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.

54. δεξιτερῇ] k. a. p. 6. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q. Y. Antt.

55. ἠύσεν k. Iunt. — βαθὺς k. D^b.

56. ἀραιή p. Q. ICall. Mor. — φωνῇ p. Antt. ante Mor.

58. ὀπότ'] a. p. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q. Y. Antt., ὀπότ' 6. — λῖς] Q⁵, λῖς vulg. — Versus deest in k.

59. νεβροῦ] a. sup. ead., νεβρῶ a. pr. D⁵ L⁵ Y⁵ vulg. — λῖς pro τις p² D. (corr. D^b) Q., λῖς p¹ — οὔρεσιν] k. a. 9. L⁵ Antt., ὄρεσιν Mor. vulg. — λῖς] p¹, λῖς vulg., ὠμοφαγῆσας pro ὠμοφάγος λῖς s. (cum v. l. ος λῖς) 6. 16. Y., ὠμοφαγοῖσας D. Q. — Olim Vs. 58. ut in cod. k. defuisse videtur, hic vero in hunc fere modum scriptus fuisse: νεβροῦ φθεγξαμένηας χαροπὸς λῖς νῆστις ἀκούσας, cf. SchCall. ὃ δὲ Ἡρακλῆς — ἐκινήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἂν καὶ λέων χαροπὸς ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ κοίτης ὦν καὶ πεινῶν, ἀκούσας νεβροῦ φθεγξαμένηας, ἐπήδησεν εἰς τροφὴν ἐτοιμοτάτην.

60. ἐτοιμοτάταν] Wint., — την k. a. p. 6. 9. D⁵ L⁵ M⁵ Q⁵ Y. Antt.

61. τοιοῦτο M.

62. δεδόνητο] k. 6. Y., δεδόνατο vulg. — ἐπιλάμβανε Med.

63. ὡς pro ὅσο' k. — Vulgo post φιλέοντες colon est, quod Meinekius mutavit.

64. οὔρεα] k. a. 9. I⁵ Antt., ὄρεα Mor. vulg. — δρυμούς] Ziegl. e coni., δρυμῶς vulg. — Ἰήσονος] Ἰήσωνος I., Ἰάσονος vulg.

65. μὰν] s. 9., μὴν D., μὲν k. a. p. v. 6. 16. L. M. Q. Y. Med. Ald. Iunt., μένευ Call. — ἄρμεν' D. — μεταρσία] Graefius, qui reliqua aliter, μετάρσια vulg., μεταρσια L. — ἄπερ ἰόντων] τῶν παρεόντων vulg.

66. ἡμίθειοι] ἡμιθῆοι k², ἡίθειοι vulg., cf. αἱ ἐνδοξοὶ ἠρωες GIM. — ἔστε καθείργον] ἔξεκάθειρον vulg., ἔξεκάθερον Call., ἔστ' ἐκάθειρον Reisk. (qui simul ἔκρια pro ἰστία).

68. Fort. μαϊνόμενοι. — χαλεπὸς] (k. 6. 9.) v⁶ D⁵ L. M. Q. Y. Call., χαλεπὰ a. p. Med. Ald. Iunt. — ἔσω om. L. pr. et Y., ubi δὲ θεός. — ἔμυσσεν a² p¹ Q^b, ἔμυσσεν v. 6² L. M. Q³

70 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἴγλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
Ἡρακλέα δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ,
πεξᾶ δ' εἰς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

75

Idyll. XIV.

Κυνίσκας ἔρωσ ἢ Θυώνιχος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

"Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα Θυώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,

69. ἀμιθρεῖται] 20. marg., ἀριθμεῖται vulg.

70. Ἡρακλέα] Ἡρακλήη^k, Ἡρακλήην vulg.

71. τριακοντάζυγον p¹.2 D., τριήκοντόζυγον M. Y.

72. πεξᾶ] k. a. p. s² v. 6. 16. D. M² Q. Y., ποξᾶ s⁶, περᾶ L., πεξός Antt., περός SchTricl. in Gen. ad Vs. 1. — εἰς] a. p. 6. L. Y., ἐς vulg. — Κόλχους] k. v. 6. L., Κόλχος vulg.

Libri: k. a. p. s* v* 6. 16.* 23. B. D. L. M. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Κυνίσκας ἔρωσ ἢ Θυώνιχος] vulg. et SchCall., Κυνίσκας ἔρωσ a², Αἰσχίνας ἢ Θυώνιχος p. Y. (hic Αἰσχίνης), Θεοκρίτου Αἰσχίνης καὶ

Θ. 23., Αἰσχίνας Θυώνιχον D., sine iuser. 6. I.

1. χαίρειν] 6. 23. sup. I., χαίρ' v¹, χαίρην D. (i subser. a pictore additum) M² Call. vulg., χαίρην 23. Med. Ald. Iunt. ICall. — ἄλλα] v¹. w¹, ἀλλὰ vulg. — τοιαῦτα] I., τοιαῦτα^k p⁴. D., τοιαῦτα^k p². B., τὸ αὐτὰ 23. pr. L., τὸ αὐτὸ v., τοιαῦτό M., τὸ αὐτό a¹, τὸ αὐτό a², τοιαῦτῶ 23. sec. Y. Ald. Call., τοιαῦτῶ Iunt., τοιαῦτῶ s. 6. Med. Comm.

2. Αἰσχίνα] Reisk. et tac. Ziegl., Αἰσχίνα ICall. Steph. et vulg., Αἰσχίνη Med. Ald. Iunt., Αἰσχίννη Call., om. L., ubi pictor eius loco αἰσχ. per abbreviationem tanquam personae indicium, item 23., ubi pictor αἰ.

3. πράσσομεν 23. pr. I.

- 5 *ζῷ μύσταξ πολὺς οὔτος, ἄμ' ἀναλέοι δὲ κίκινοι.*
 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
 ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν.
 ἦρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπῳ ἀλέρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

*Παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄχαριέσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θρηξ ἀνά μέσσον.*

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

- 10 *τοιοῦτος μὲν αἰὲ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς,* 10
πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καιρόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

- ὁ Ἀργεῖος κῆγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
 Ἄπις καὶ Κλεόνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμῖν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς*
 15 *θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον ἀντοῖς* 15
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ

4. ἄμ'] Graefius (qui deinde ἀνα-
 λείοισι κικίνοις), ἀν Burn., ἀν k.
 a. p². s. v. 6. 16. 23. B. D. L. M.
 Y. Iunt. Call., ἀν p¹, ἀρ Med., ἀρ
 Ald., cf. Scht. *ἔτι τε ἡ κόμη σου
 ἀσχηρά.* — ἀν ἀλέοι paucis literis
 erasis k⁴ p⁴, ἀν ἀλέοι p¹, ἀν ἀλέοι
 Ald. Iunt. — Post ἀν vel ἀρ comma
 est in a. 6. D. L. Ald., colon in 23.
 Call. — κίκινοι] s. v. 6. 16. B.
 D., κικίνοι p¹ L. M. Y², κίκινοι
 Iunt. ICall., κίκινοι Call., κικίνοι
 Med. Ald., κικίνοι 23. corr., κικί-
 νοι k. a., κικίνοι p¹ 23. pr., κικί-
 νοι 23. sup.

5. Πυθαγορικτάς] k⁴ a¹ p¹.
 23. B² D. L. M. Antt., -ίκτας s. 6.
 16. Y. k² a² p² v² B², -ιστάς
 ICall. Mor.

6. κἀνυπόδητος] 23. sec. Y.,
 κἀνυπόδητος 6., κἀνυπόδατος vulg.
 — εἶμεν] ἦμεν k. p. s. 6. D. Y²,
 ἦμεν 23., εἶμες a², ἦμες M. vulg.,
 ἦμες 23. sec. sup.

10. μὰν p. B² D. — Αἰσχίνη 23.
 L. — ἄσυχᾶ] ἄσυχᾶ k. p². 4. 23.
 B. D. M. corr. Scht. Gen., ἄσυχᾶ
 p¹, ἄσυχ' L., ἄσυχος 23. sec. M. pr.
 vulg., ἄσυχος Iunt.

11. κατ' ἄκαιρον] conl. Grev-
 rus, κατὰ καιρόν vulg. — εἶπον]
 k. a. p. s. 6. 23. B. D. M. Y. Med.
 Call., εἰπὼν L., εἶπεν Ald. Iunt.,
 εἰπὼν Steph. — καιρόν Y., και-
 ρον 23. sec. mg., cf. Scholl. τὸ λυ-
 ποῦν σε.

12. ὁ Ἀργεῖος] ὄργεῖος vulg.
 — κῆγῶ 6. 23. pr. Y. — ὁ ὄμο. Med.
 Ald. Iunt. — ἱπποδιώκτης 23. L.

13. κλεόνικος 6. 23. sec. Y. —
 ἐπίνομεν 23. pr. L. — στρατιώτης
 p. 23. pr. L.

14. χώρα v. 23. pr. L. M.

15. βίβλινον] k. p. 23. B. D.
 L., βύβλινον 23. sec. M. vulg., βύ-
 βλιον Call.

16. τετόρων L. Y., τετάρων 23.
 pr. (corr. sec.), τετάρων M. — ληνῶ
 v., ληνῶ 23. pr. L., λαγῶ M. —
 Interpunctionem loci novavi. D. et
 Wins. post ἐτέων comma habent, ni-
 hil post λανῶ, contra Med. solum
 comma post λανῶ, Div. post σχεδόν.
 In Ald. Iunt. Call. post ἐτέων et
 λανῶ cola sunt, quorum posterius in
 Brub. III., prius in Steph. vulg. com-
 mati cessit.

TESTIMM. 7. Arsen. Paroem. II. p. 448. 9. Eustath. 796, 59. et
 s. n. Arsen. Paroem. II. p. 458. θρηξ ἀνά μέσσον.

- βουῖβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἧς πότος ἀδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεισθαι ἄκρατον
ᾧτινος ἦθέλ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν.
- 20 ἀμῆς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο· 20
ἂ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
„οὐ φθιερῆ; λύκος εἶδέ σ'“ ἔπαιξέ τις. „ὡς σοφός“ εἶπε,
κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
25 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν. 25
τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χάμιν τοῦτο δι' ᾧτὸς ἐγεντό ποθ' ἄσυχα οὕτως·
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.

17. βουῖβός τις] βολβός τις vulg., βολβός sine τις Med. Ald. — κοχλίας] 23. D² M² Iunt., κοχλίας k. a. p. s. v. E. D. L. Y. Med. Ald. Call., κοχλίας θ. — ἐξαιρέθη] ἐξηρέθη vulg. — ἧς v. B. D. L., ἦν p., οὐ 23. sec. Med. Ald.

19. εἰπεῖν] k. a. p. v. 6. 23. B² D. L. M² Y. Antt.

20. ἀμῆς] ἄμες p¹, ἄμες Call., ἄμες vulg., ἄμιν 16. Y. — δὲ pro μὲν 23. L.

21. ἔχειν] k. a. p. s. 6. 23. B. D. L. Y. Antt., ἔσχειν M., ἔχεν v² Steph. — με δοκεῖς] k. p. s. 6. 23. B. D. Y. Antt., μ' ἰδοκεῖς a. v. 23. sec. L. M² — νῶν] p. D^b M., νοῦν k. p. s. v. 6. 23. D. L. vulg.

22. ἐπαιξε M. — λύκος εἶδέ σ'] coui. Schaeferus, λύκον εἶδες Antt., Λύκον εἶδες Valck. — εἶπε] k. D. Mor., εἶπεν v. L. vulg., εἶπες p¹, εἶπον s. Y. ICall. — Interrogationis signa post φθιερῆ et εἶδες sunt in v² w² 6¹ Iunt. et ol. vulg. In Med. Ald. nihil nisi comma post εἶδες, in Call. idem et post φθιερῆ alterum. In Brub. et vulg. post Wint. verba sic distincta: οὐ φθιερῆ; λύκον εἶδες, ἔπ—, quam in sententiam Eobanus Hessus interpretatus erat. Post τις recte puncto distinctum in 5. r. t. Wins. Steph. II., in D. vulg. comate, non distinctum in Med. Comm.

Comma post σοφός scholiasta duce et praeceutibus Eobano atque Winsemio in Mor. Steph. II. Wint. positum, om. D. vulg. — In f. v. comma pro puncto vel colo Wintertono debetur, ubi D. sine distinctione.

23. κῆφᾶπτ'] God. Hermannus, κῆφατ' ἔτ k⁴, κῆφατ' ἔτ' k² p⁶ B. Iunt. Call., κῆφατ' ἔτ' D., κῆφατ' εὐ p⁴, κῆφατεν p¹, κῆφατ' ἄ. p² s. v. 6. 16. L. M. Y., κῆφατ' 23., κῆφα Med., κῆρα Ald. — καὶ pro κεν L. — ἄψας] 23., ἄψας a² p¹ D. pr. L., αἴψας M. Med. Ald., ἄψαις v. D. corr. ead. et vulg.

24. ἔστι—ἔστῃ] Y. Iunt., ἔστι bis D. L., ἔστι bis k. 6., ἔντι bis p. 23. Call., ἐντὶ bis vulg.

25. ἀπαλός] k. p. s. v. 6. 23. L. M. Y. Iunt. Call., ἀπαλος D., ἄσαλος B², κάπαλος a., χ' ἀπαλός Med. Ald. — εἶμεν] ἤμεν k. p. 6. 16. 23. sec. B² D. L. M. sup. Y², ἤμες (a.) 23. M. Antt.

26. τούτω 6. 23. sec.

27. χάμιν] χάμιν vulg. — ποθ'] k. a. p. v. 23. B. D. L. M. Antt., ποχ' s. 6. 16. D^c Y. — ἄσυχα] ἄσυχα k. 23. B² M², ἄσυχᾶ B² D. L., ἡσυχᾶ a. v. Antt., ἄσυχως p¹ 4., ἡσυχως p², ἄσυχον 6. D^c et sic vel ἡσυχον s. 16. Y. — οὕτως] p² v⁶ B. L. M² Iunt. et tac. Ziegli., οὕτως p¹, οὕτως v¹ 23. vulg.

TESTIMM. 22. Donat. ad Terent. Adelph. IV, 1, 21. οὐ φθ. λύκον εἶδες, quanquam grammatici verbis potius ad λύκος εἶδέ σε pertinentibus. — Apost. X, 80. 92. Suid. s. v. λύκον εἶδες s. n.

- ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
 30 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐὸν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικὸν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἐκλαεν ἑξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἑξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσας τὸ θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἦλασα, κάλλαν ἀνθις. ἀνειρῦσσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἐξ ὧ ἀπόχετο θᾶσσον, „ἐμὸν κακόν, οὐ τῷ ἀρέσκω·
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τῆνῳ τεὰ δάκρυσι μᾶλα χέοντι.“
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 40 ἄσφορον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθύ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβάκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.

29. ὦν] Brunck., οὐν 23. B. D. L. M. Y. vulg. — πόσιος τοῖ] v. B³ D. L. M³ Iunt. Comm., πόσιός τοι 23. Y³ Med. Call. vulg., πόσιός τι Ald. — τέσσαρες] k. 23. D. L. M., τέτταρες v⁶ vulg., τέταρες v¹.

30. Λαρισαῖος] k. D. L., Λαρισσαῖος vulg. — ἐδὲν] ἐμὸν vulg. — λύκον] Λύκον vulg., om. p. — ἦδεν k., ἦδεν D. (ἄδεν D^a marg.) — ἀρχᾶς] k. a. p. 6. 23. B. D. L. M. Y³, ἀρχῆς v. M. sup. Autt.

31. σόφισμα coni. Heinsius, recte, ni fallor. — Verba κακαὶ φρένες in Autt. punctis inclusa; recte distinxit Mor.

32. ἔκλαεν 6., ἔκλα' 23. L. — παρὰ] k. a. p. s. 6. 16. 23. B. D. L. M. Y³, περὶ 23. sec. Autt. — μητρι k. 23. pr., μητρί D.

33. ἑξαέτης] k² 23. B. D. L., ἑξαίτης 23. sec. M³ vulg. — κόλπων p. s. 6. Y. — ἐπιθυμήσασα Iunt.

34. τῆμος k. p. 23. pr. D. L. — ἐγὼ v] 23. L. vulg., ἐγὼ k. 6. D. Y. ICall. — ἴσας] ἴσαις k. a. p. 23. B. D., ἴσας 6. 16. D^c Y., ἴσως L., ἴσης Ald. Iunt., ἴσης 23. sec. (M.) Med. Call. — κόβης 6. Y.

35. ἄλασα 23. pr. — ἀνειρῦσσασα] v¹, ἀνειρῦσσασα v⁶ vulg.,

ἀναρῦσσασα M., ἀνειρῦσσα δ' ἀντὼς π. 23. sec. Med., ἀνειρῦσσα δ' αὐτὼς π. Ald. — In f. v. Med. Call. nullam distinctionem habent, Iunt. comma ut vulgo, Ald. punctum.

36. ἐξ ὧ] ἔξω vulg. — ἀποίχετο k. p. B. D., ἀπόχετο L. — Vulgo post θᾶσσον puncto distinctum, quod mutavi. In f. v. interrogationis signum Iunt. Wius. vulg., punctum Call., comma Med., sine dist. D. Ald.

38. τῆνῳ] τήνω 23. pr. I. Antt., τήνω Mor. vulg. — τῆα] τὰ k. B² D., om. B³, τὰ σὰ D^b vulg. — δάκρυσι] coni. Wordsworthius, δάκρυα vulg. — μᾶλα om. 23. pr. (add. ead.)

39. δοῖσα] Medenbach-Wakker (e scholio τροφήν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς), δ' οἶα vulg. — ὑπωροφίοιο B. D. pr. (corr. D^b), ὑπωροφίοισιν ἀηδῶν p.

40. ἀγείρειν] k. a. p. 6. 23. B. D. L. M³ Autt., ἀγείρας Y.

41. ὠκυτέρα] p¹, ὠκυτέρα p².

42. εὐθύ] ἰθύ vulg. — ἀμφιθύρω] Wint., ἀμφιθύρου k. a. p. 6. 23. B³ D. (δι' ἀμφιθύρου Demg.) L. Y. Antt., ἀμφιθύρων M³, ἀμφιθύρων I. — ἦγον 6. Y.

43. λέγεται τὸ] λέγεταί τις vulg.

TESTIMM. 43. Apost. X, 92. βέβηκε ταῦρος ἀν' ὕλαν s. n.

- εἵκατι· τὰ δ' ὀκτώ, τὰ δ' ἑννέα, τὰ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἀμὲς δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ·
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὴν Σῆμος ὁ τᾶς ὑποχάλκῳ ἔρασθεις
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.

— βεβάκει ταῦρος] βέβηκε τ—
 Apost. ἔβακεν τ— k⁴ pr. p⁴ s⁴ v¹.
 ἔβα κεν k² s² s⁶ Y., ἔβακέν τ— k⁴
 sec., ἔβα κενταῦρος p¹ v² B²,
 ἔβα κένταρος B³ D., ἔβακε ταῦρος
 a. 6., ἔβα κε ταῦρον L., ἔβα καὶ
 ταῦρος 23. sec. (ai in ras.) M. Antt.

44. τὰ δ' — τὰ δ' — τὰ δ' — τὰ δ']
 Iunt., τὰ δ' ὀκτώ etiam 23. ICall.
 et τὰ δ' — τὰ δ' Bas. II. Brub. I.
 II. III., τὰ δ' — τὰ δ' — τὰ δ' — τὰ δ' vulg.
 — Verba distincti cum D. et Vat.
 Sanctamandi (3., ut videtur propter
 lectionem εἵκατι), nisi quod in hoc
 post εἵκατι comma. Eadem distinctio
 est in Bas. II. Brub. I. II. III. Mor.,
 praeterquam quod post εἵκατι nihil
 interpunctionis; in ICall. conjunguntur
 τὰ δ' ὀκτώ. In Ald. Call. vulg.
 post quodque τὰ δ' comma distinctum,
 in Iunt. praeterea puncto post
 ἐννέα, in Med. post utrumque τὰ δ'.

45. ἐνδεκάτα] k. a. p. s. v. 6.
 16. 23. B² D. L. M. Y., ἐνδεκάτα
 B³ Call., ἐνδέκατος Ald. Iunt., ἐν
 δέκατος Med. — ποτιδεῖ] ποτίθει
 k. a. p. 23. (ubi prins i sec.) B. D.
 L. M³ Antt., ποτίθεις 6. 16. D^c Y.,
 cf. Glr. ψηφίζει εἶναι μῆνας δύο
 δέοντας δυνῶν ἡμερῶν. — (δύο καὶ)
 δέκα k., δυοκαίδεκα 23. pr. D. —
 μῆνας] μᾶνας v. F. pr. Mor., μῆ-
 νες k⁴ D., μᾶνες k² 23. D^b L. vulg.

46. ἐξ οὗ k. p. 23. pr. D. —
 οὐδ' εἰ] k² p¹ v² 23. B. D. L. Iunt.
 et v. l. in Gl5., οὐδὲ vulg.

47. οἶδα] v. l. in Gl5. ad Vs.

46., οἶδε λύκος k. B. D. Iunt. (in D.
 colon post οἶδε), ἢ δὲ λύκου p., ἢ
 δὲ λύκῳ 23. L. M., ἃ δὲ, λύκῳ Med.
 Call., ἃ δὲ, λύκῳ Ald., ἃ δὲ Λύκῳ
 (a. 6.) 23. sec. Mor., τὰ δὲ Λύκος
 s. 16. Y.

48. ἀμὲς] ἄμεις vulg. — ἀρι-
 θμητοί] 6. Antt., ἀριθματοί k. a.
 p. s⁶ v. 23. B³ D. L. M³ Y²

49. δύστηνοι] a. 6. 23. pr. L.
 Y., δύστανοι vulg. — ἀτιμοτά-
 τη] k. a. p. 6. 23. D. L. vulg. —
 μοίρῃ] k. a. p. v. 6. 23. pr. D.
 L. M³ Y. Call., μοίρα 23. sec. vulg.
 — Versus de interpolatione suspectus.

50. κῆ Call. — ἀποστέρξαι με
 Ald. — ἄν pro κεν Ald. — ἐς δέον
 B. D. — ἔρποι 23. pr. L., εἴποι B.
 D. (corr. D^c marg.), ἦχοι p.

51. πόθεν; μῦς] Hermannus,
 πόθεν· μῦς L., πόθεν μῦς k. 23.
 pr. B. D., πόθεν ὡς μῦς p., πόθ'
 ὡς μῦς 23. sec. D^c, ποθ' ὡς μῦς
 M. vulg. et superscr. πόθεν s. 6. —
 γεγύμεθα L.

53. ὑποχάλκῳ] B. D. Scht.,
 Ἐπιχάλκῳ vel ἐπιχάλκῳ k. s² v. 6.
 16. 23. L. Y. vulg., ἐπιχάλκου p.
 Antt., ἐπιχάλκα s⁶

54. θ' ὑγιῆς k² B. D. — πᾶ-
 λιν ἦνθ'] D^b, πόλιν ἦνθ' k. sec.
 (super π comparet adhuc spir. len.)
 et D. pr., πόλιν ἦλθ' B³, ἐπανῆνθ'
 v. D^c γρ. Iunt., ἐπανῆλθ' D^c marg.
 et vulg., ἐπανῆλθε μοι 6⁴, ἐμοὶ 6².
 — ἀλικιώτας] p. v. 23. M³, ἀλ-
 κιώτας L., ἡλικιώτας B. D. Y. vulg.

IMITT. 52. seqq.] Poët. Anon. in Cramerii Anecd. Paris. IV. p.
 383, 11. ἄκος εἰς ἔρωτ' ἀκούω † ἀποδημίαν γενέσθαι.

- 55 βασειῦμαι κήγῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
οὔτε πρώτος ἴσως, ὀμαλὸς δέ τις ἀσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

- Ῥοφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
60 εὐγνωμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
εἰδῶς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεῦμενος οὐκ ἀνανεύων
οἷα χρῆ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί
Αἰσχίνα. ὥστ' εἰ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 63
65 λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς

A. τᾶλλα δ' ἀνήρ ποίος τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 60

55. βασειῦμαι] πλασειῦμαι c. K. M., πλενσεῦμαι θ. 23., πλενσοῦμαι vulg. — κήγῶν] k. a. p. v. B⁵ D. L. M., κήγῶ θ. Y. Antt., κήγῶ 23.

56. πρώτος k. θ. — ἀσπιδιώ-
τας] ὁ στρατιώτης vulg., ὁ στρα-
τιώτης v¹., ὁ om. v².

57. χωρεῖν] k. θ. 23. B⁵ D. L. Y⁵ corr. Antt., χωρῆν a. p. M⁵,
χωρῆν Y. pr. — νῶν] k., νοῦν
vulg. — ἐπιθυμείς v. — Ante h. v.
Thyonichi nomen om. D., quod recens
additum in L.

58. οὐτῶς] Brunck. et tac. Ziegl.,
οὔτως vulg. — τοι] σοι 23. D. L.
Antt. et tac. Gail., σοι vulgo post
Valck. — ἀποδαμεῖν] 23. L. M.,
η

ἀποδαμεῖν D^c mg., ἀποδημεῖν a. θ.
Y. Antt., ἀποδοραμεῖν k. p. B. D.

59. Verba ἐλευθέρω οἶος in a. p.
s. v⁶ θ. 23. Y. Med. Ald. Iunt. Aes-
schini interloquenti tribuuntur, item
in L. personarum siglis utrimque a
rec. man. intrasis.

[60] τὰ δ' ἄλλ' a. s² pr. v. θ.
StL., τὰ δ' ἄλλα StV., τὰ δ' ἄλλα
δ' Stvulg., τὰ δ' ἄλλ' ἀνήρ τις ποίος
p⁴ marg. ead. et s² marg. (ubi τὰ
δ' ἄλλα), ἀνήρ τις sine ποίος Stob.
— οἶος] k. a. v. 23. pr. B. L. pr.

Stob., οἶος 23. sec. M., ὅστις θ. sec.
L. sec. vulg. — Totus versus Aes-
schini tribuitur in Y. Med. Ald. Iunt.,
item in L., ubi recens manus Thyo-
nichichi nomen, quod ante ἐλευθέρω
in vacuo spatio posuerat, ipsa delevit;
sola vox ἄριστος Thyonicho data in
v⁶.; apud Stobaeum nulla personarum
distinctio. — Deest totus versus in
p² 16. D., prior pars in s⁴ et (si
Zieglerum recte intelligo) in p⁴ pr.,
ubi eadem manus in marg. supplevit;
altera pars abest a v⁶ pr. et (si
Zieglerum intelligo) a θ⁴, in quibus
a man. sec. ad marg. addita. In P.
a Gailio et posterior pars et totus
versus deesse traditur.

60. φιλόμουσος] k. a. p. v.
θ. 23. pr. D⁵ L. Y. Iunt. Stob., φι-
λόμουσος D² 3., φιλόμουσος 23. L. sec.
vulg. — ἦδ' ἄς p. v. θ. Y. — Versui
Thyonichi nomen praefixum in v⁶ L.
Ald. Iunt., Theocriti (?) in v¹.

63. οἶον Stob. — βασιλέα] v¹.
23. L. et Stobaei libri L. V. Trünc.,
βασιλέα k. a. p. v² θ. B⁵ D., βα-
σιλῆ· D^b vulg., βασιλῆι Ald., fort.
βασιλῆ. — χρῆ pro δεῖ Stob.

64. ἀρέσκει s. θ² 16. D^b Y.

65. λῶπος] k. θ. 16. B. D. L. Y.
Iunt. Call., λωπὸς 23., λῶπον v. 23.
sec. mg. M. vulg. — ἀμφοτέροις]

τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γόνυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζονσai.

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοὶ φίλα, ὡς χρόνω. ἔνδοι.

k. a. p. s. v. 6. 16. 23. B. D. L. M. V³ Med. Iunt., ἀμφοτέρως Ald., ἀμφοτέρων Call. — βεβηκῶς 6. Y., βεβηκῶς L. sec. Med. Ald.

66. τολμησεῖς 6. Y., τολμασεῖς a. p. v., τολμᾶς B. D. — μένην a. p². 4. L. pr., μίνην p¹. Med.

67. ἃ τάχος] Mor. vulg., αἱ τὰχος D^b, α τάχος k. sec. 23. sec. Iunt. Call., ἃ τάχος Med., ἃ ἃ τάχος 23., ἡ ἡ τάχος L., ὦ τάχος k. pr. Ald., ὦ ταχῆς B. D. — κροτάφω v. 23. pr. L. pr. M.

69. ποιεῖν] k. a. p. v⁶. 6. 23. B². D. L. M. Iunt. — ἄς] k. p. Eustath., ὡς v., ὡς L., ὡς 23. pr.

B. D. M., οἷς 23. sec. Y. vulg., οἷς ἕως D^c, οἷος a².

Libri: k. a. p. s.* 6. 9. (Vs. 71—fin.) 16.* 23. (Vs. 1—34. 86—126.) D. L. M. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζονσai] a³ p. vulg. (Ἀδωνιάζονσai 23. M. Y.), sine tit. L.

1. ἔνδοι bis] Grammatici vid. infr., ἔνδοι vulg., ἦνδοι v. l. in SchGen. — Γοργοῖ] k. p., Γοργῶ 23. D. L. M. Y. vulg. — Verba Γοργοῖ—ἔνδοι Valckenarius Praxinoae vindicavit; in D. vulg. Εὐνόα prae-
fixum, in L. M. Y. Θεράπεινα, in 23. Θεράπεινα Εὐνόα.

TESTIMM. 67—69. Eustath. 492, 41. et Scholl. II. δ, 502. in Ann. Pariss. III. 204, 10. ἀπὸ — χρόνος. — Eustath. 727, 26. et Scholl. II. φ, 518. ibid. p. 233, 20. ἀπὸ — γηραλέοι. — Eustath. 877, 10. et Phav. Ecl. 199, 31. ἐπισχερῶ. — Scholl. Arist. Ach. 219. corrupte ποιηταὶ δὲ λόγων χλωρῶν. — Eustath. Prooem. Pind. in Opusc. p. 57, 22. παρὰ τῶ ἐπώντι ἅς γόνυ χλωρόν. — Suid. s. v. σπειροῦς: γόνυ χλ. — Eustath. 812, 49. 1237, 22. 1615, 25. χλωρόν γόνυ. 1. Ioann. Al. 36, 8. ἔνδοι Πρ., EtM. 663, 28. ἔνδοι Πρ. (cod. D. ἔνδοι), Greg. §. 175. ἔνδοι Πρ. (Θ. ἐν Ἀδωνιαζούσiais), ubi libri fere ἔνδοι. — Apollon. de synt. 610, 20. τινὲς τὸ ἔνδοι περι-
ράζονσai (leg. Πραξινοά) περιέσπασαν. — Ann. Oxx. III. 397, 8. Eustath. 140, 13. 1839, 55. ἔνδοι.

IMITT. 69] Horat. Epod. 13, 6. dumque virent genua.

θαυμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

"Ἐχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζεν.

ΓΟΡΓΩ.

Ἦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἀ δ' ὁδὸς ἀτρυτος· τὸ δὲ μασσοτέρω ἐμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ταυθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
εἰλεόν, οὐκ οἰκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμεις
10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερόν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα,

2. ἦλθες k. p. 6. — ὄρα a. 23. L. M. — ὠ νόα w. — αὐτεῖ] αὐ-
τῇ L. Med. Call., αὐτῇ k. a. p. 6.
23. M. Y. Ald. Iunt. Gregor., αὐτῇ
D. Punctum ante hanc vocem addidi.
— Verba θαυμ' — ποτίκρανον Praxi-
noae adscribuntur in 23. L. M. Med.
Call. vulg., Θεραπαίνῃ in Ald. Iunt.

3. Verba ἔχει κάλλιστα in D. Antt.
Eunoae data, in p. s. 6. Ancillae, in
L. M. Y. Θεραπαίνῃ, in 23. Θερά-
πανα Εὐνόα. Gorgoni tribuenda esse
Casaubonus viderat.

4. ὦ] 4. L. Antt., ὦ 23. Heins.
vulg., ὦ sine accentu et spiritu Ziegl.
tae. — ἀλεμάτω] coni. Stephanus,
ἀδεμάτω k². 23. L. M². Iunt. ἀδε-
μάτου D. Med. Ald. Call., ἀδαμάτω
k² a. L. sup., ἀδαμάτου p., ἀδα-
μάντου θ. sup., ἀδεμάντου s. 6. 16.

Υ. — ἦ μιν] ἦ μιν L., ἦ μιν vulg. —
ἐσώθη] L., ἐσώθη vulg., cf. GLEM.

5. πολλῶ μὲν ὄχλω] Wint.,
πολλοῦ μὲν ὄχλον 23. D. L. M². Y.
vulg. — Post Πραξινόα punctum
Antt., comma Wins. Mor. vulg.

7. ἦ δ' 23. L. — δὲ μασσοτέ-
ρω] δ' ἑκαστέρω k. 23. pr., δ' ἑκα-
στοτέρω 23. corr. L. M². vulg. (in
s⁴. o et pars literae τ sec.) — ἀπώ-
κεις] ἀποικεῖς vulg.

8. πάραρος M. — γᾶς] k. a. p.
23. M². Y². γῆς (θ.) D². Antt., om. L.

9. εἰλεόν] ἰλεόν vulg.

10. αἰεὶ k. a. pr. (corr. sec.) L.
Υ. — ὁμοῖος] k. a. p. s. 6. 16.
23. L. Y. Iunt., ὁμοῖως M², ἔμοιο
23. sec. D. Med. Ald. Call., ἔμοιο
θ. marg.

11. Δίνωνα τοιαῦτα] p². 4. 6.

TESTIMM. 2. 3. Greg. §. 176. τὸ κράνιον κράνον λέγουσιν, ὡς ὁ
αὐτός· δίφρον αὐτῇ ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον. Ita Schaeff., ποτι-
κράνον Koen., qui primus verba ὡς ὁ αὐτός seqq. e codd. edidit. At
codd. a. b. ἐμβαλε ποτὶ κράνον, c. ἐμβαλλε ποτὶ κράνον Gregorii in-
terpretationi magis convenienter, ut Schaeferus vidit. 4. Greg.
§. 177. ἀδεμάτου ψυχῆν s. n. 8. Eustath. 672, 60. 1319, 12.
πάραρος.

τῶ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῆ τυ.
θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀφῦν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

15 Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότιαν. καλὸς ἀφῦς. —
κέφος μὰν τῆνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην 15
βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανῆς ἀγοράσδειν —
ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνήρ τρισκαιδεκάπηγυς.

ΓΟΡΓΩ.

Χῶμὸς ταῦτ᾽ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·

23. M. Y. Iunt., δίκωνα τ—k., δίκωνα τ—L., δίωνα τ—^{a2} s., διώ-
τα τ—p¹. τοιαῦτα δίωνα (a¹) D.
Med. Ald. Call. Fortasse vera lectio
Δίκωνα, quod praeter L. extat in
H. mg. A. E. F. N. O. corr. P., vel
Δίκωνα.

12. μικρῶ p. 6. — ὄρα L. M.

13. θάρση a. p. — λέγει] k. 23.,
λέγω 23. sup. L. vulg. — ἀφῦν
a. p. 6. L. ICall., ἀφῦς M. — Ver-
sum vulgo Praxinoae tributum Spoh-
nius Gorgoni vindicavit.

14. πότιαν] k. a. p. s. 6. 16.
23. D. L. M. Y., πότιαν Antt. —
ἀφῦς 6. L. M., ἀφῦν L. sup. —
Versum vulgo Gorgoni datum Praxi-
noae esse idem Spohnius vidit.

15. κέφος] ἀφῦς vulg., ἀφ-
φῦς 6. 23. L. — μὰν] k. (a.) p. s.
23. M⁵ Y., μὲν 6. D. L. Antt. —
τὰ πρόαν] k. a. p. s. 16. 23. pr.
L. M. Y. Iunt., τὰν πρόαν 6., πρόαν
23. corr., πρῶαν D⁵ Med. Ald. Call.
— λέγομες Call. — δὲ φρόαν] k.
23. L. M⁵ Iunt., πρόαν sine δὲ a.,

πρῶαν p. s. 6. D. Y. Med. Ald. Call.
— Post θην in Med. Ald. Call. com-
ma est, in Iunt. nulla distinctio.

16. βάντα] βάντα O. corr., πὰν-
τα vulg. — ἀγοράσδειν] ἀγο-
ράσδων vulg., cf. SchM. νίτρον καὶ
φῦκος ἀνήσασθα ἀπελθῶν ἄλας
ἦνεγκεν ἡμῖν. Interpunctionem no-
navi. In f. v. Antt. punctum habent,
Mor. vulg. comma; post πάντα in
Ald. comma, in Med. Iunt. nihil, in
Call. et vulg. verba λέγομες — πάντα
uncinis inclusa.

17. ἦλθε 23. L. SchHermog,
ἦνθε D. Med. Ald. Iunt. — ἄμιν
ἄμιν 11., ἄμιν vulg., ὕμιν p¹ C.,
ὑμῖν p². 4. — τρισκαιδεκάπη-
γυς] k. a. p. 6. 23. D. L⁵ M⁵ Y.
Antt. SchHerm.

18. ταῦτ᾽] ταῦτ᾽ conii. Reiskius
ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ interpretatus, ut
ταῦτ᾽ voluisse videatur, ταῦτ᾽ C. K.,
ταῦτ᾽ F., ταῦτα ἔχει ICall., ταῦτ'
k. p., ταῦτα γ' M⁵ Y⁵ Med. Ald.
Call., ταῦτ᾽ γ' vulg., ταῦτ᾽ γ' Mor.
— ἀργυρίω] Wint., ἀργυρίου k.
a. p. 6. 23. D. L. M⁵ Y. Antt.

TESTIMM. 13. Eustath. 565, 28. 971, 30. ἀφῦς. — Greg. §. 132.
ἀφῦν s. n. (codd. a. b. ἀφῦν). 17. Scholl. Hermog. Rhett. VII.
p. 970. ἐν γὰρ Στρακονσίαις ἢ Ἀδωνιαζούσαις (codd. ἀδωνιζούσαις)
δύο γυναικῶν πολλὰ πρὸς ἀλλήλας λεγομένων ὀνομασι καὶ πολλῶ τῶ ἄ-
χρωμέναν ὀνομασίαν. θᾶσαι κ. τ. λ. (vid. ad Vs. 65.) καὶ γοαίαν ἄ. π.
(Vs. 19.) καὶ ἦλθε — τρισκαιδεκάπηγυς (Mon. Par. 2. et teste
Bastio Par. nr. 1983. atque 2077. i. e. Par. 1. ὧν ἦν pro ἀνήρ) ἔφη τις
ἀκούσας αὐτῶν, ὡς πλατειάζουσιν ἅπαντα (codd. Par. 1. Ven.
πλατιάζουσαι, Mon. πλατειάζουσαι, Par. nr. 1983. recte πλατειάζουσαι,
deinde omnes ἐπονται pro ἅπαντα), ὃ ἐστι πλατειῶς λαλοῦσαι.

- ἐπταδράχμωσ κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 20 πέντε πόκωσ ἐλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργω. 20
 ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατριῶδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίω
 θασόμενα τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασιλίσσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

- 25 ἡνίδ' ἐγών. εἶπαισ κεν ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὦρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἄεργοῖς αἰὲν ἔορτά.

19. ἐπταδράχμωσ] k. a. p. s. 6. 23. D. L. M. Y. Med. Ald. Iunt., (ἐπτά)δραχμῶσ 16., ζ'δραχμῶσ Call. — πηρᾶν] k. p. s. L. Y. vulg., πηρῶν D. Med. Ald. Iunt., πυρῶν Call.

20. πόκους k. p. L. ICall. — ῥύπον] k. 23. L. M. Eust., ῥύπος D. Y. vulg.

21. λάξεν] 6. L. corr. Y., δάξεν I. pr., ἰδάξεν 23., λαξεν vulg. —

22. 23. βᾶμες s. 6. 16. Y. — θασόμενα Call., θασομέθα p. 23. (sup. ναι sec.) L. M., θασοῦμες D. — Ἄδωνιν] Ἄδωνιν vulg. — Verba Πτολ. — ἀκούω desunt in Med. Ald.

24. κοσμεῖν] k. p. 6. 23. L. M^s. Y., κοσμήν Med. Ald. Iunt., κοσμήν Call. vulg. — τῷ 6. Y. — ὀλβίῳ Med. Ald. Iunt.

25. ἡνίδ' ἐγών] ὦν ἰδες ὦν a. s. 6. 16. 23. L. Y. Greg., ὦν εἶδες ὦν k. p⁴., ὦν εἶδες ὦν p¹. M^s., ὦν εἶδες χ' ὦν vulg., ὦν εἶδες

χ' ὦν Iunt. — εἶπαισ κεν] Brunck. praecunte Touprio, qui εἶπαισ ἄν (Scholl. διηγησάω ἄν), εἶπες κεν

K., εἶπες καὶ M^s., εἶπες καὶ k. a⁴. p. s⁴. 6. 23. L., εἶπας καὶ a². s². 16. (ut videtur) Y. Greg., εἶπας sine καὶ vulg. — ἰδοῖσα] k². a. s. 6. vulg., ἰδοῦσα k⁴. p. 23. L. M^s. — (τὸ ἰδόντι vulg.) — Vulgata personarum distributio in Vs. 18—25., quam secuti sumus, e Lovan. manavit. Eandem voluit Call., sed ante Vs. 23. sphalmate Π. praefixum habet. In D. Med. Ald. Iunt. Vs. 18—24. Gorgoni data, sequentia Praxinoae. Contra in p¹. s. 6. L. omnia Gorgonis sunt, sed in p⁴. adscripto ante Vs. 25. Gorgonis nomine, ut apparet Praxinoae nomen autem omissum esse. Postremo in 23. Vs. 21—25. Praxinoae adscribuntur.

26. ἔρπειν] k. p. 16. 23. L. M^s. Y^s., ἔρπην a. 6. Call., ἔρπην D. Med. Ald. Iunt.

TESTIMM. 19. Greg. §. 133. κυνάδας s. n. — Scholl. Hermog. l. I. γραιῶν ἀπ. πηρᾶν (Parr. 1983. et 2977. sec. Bast. γραιῶν — πηρᾶν), Ioann. Sicel. ad Herm. Rhett. VI. p. 226. (ἐν Ἀδωνιαζούσαισ τῷ δράματι) γραιῶν ἀποτίλλεται (ita codex) πηρᾶν, Tzetz. ad Hermog. ap. Koen. ad Greg. p. 329. (Ἀδωνιαζούσαι ἢ Σνρακοῖσαι) γραιῶσ ἀποτίλματα πηρᾶν. 20. Eustath. 108, 19. 1553, 42. ἅπαν ῥύπον. 25. Greg. §. 134. de ἰδες diserte testatus. 26. Greg. §. 135. ἀεργός s. n.

- Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρυντε
 θεῖς. πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῆζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὺς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἄπληστε, 30
 ἔγγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 πανέ', ὅχ' οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλάξ τᾶς μεγάλας πῆι λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

- Πραξινοῖα, μάλα τοι τὸ καταπτυχῆς ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρόπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστώ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσης Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνάν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

27. βᾶμα] *nāma* vulg. — ἀνιόδρυντε] *αἰνόδρυντε* k. a. Y³ Iunt., *οἰνόδρυντε* β., *οἰνοῖδρυντε* I Schb., *αἰνόθρυντε* β. *sup.* et vulg.

28. χρῆζοντι] D. L. M³ Y. Mor., *χρῆζοντι* k. a. 23. Antt., *χρῆσδοντι* p., de β. non apparet. — καθεύδειν] k. p. 6. 23. L³ M³ Y³, *καθεύδην* a. Call., *καθεύδην* D. Med. Ald. Iunt. — Distinctionem, quae vulgo post πάλιν est auctore Winsemio (in Antt. nulla), cum Mor. ante hanc vocem transposuit.

29. θᾶσσον φέρε p¹.⁴ (φέρ' p²)

30. ἃ δὲ σμᾶμα] God. Hermannus, *ἀδῆς νᾶμα* k⁴, *ἄδ' ἐς νᾶμα* k² a. (*sup.* ἐς scripto *τι sec.*) D., *ἀδῆς νᾶμα* s⁴ pr., *ἄδ' ἐς νᾶμα* L., *ἀδῆς ὕδωρ* et pro v. l. *ἀδῆς νᾶμα* p., *ἄδδῆς νᾶμα* β., *ἀδδῆς νᾶμα* s. *sec.*, *ἀδδῆς νᾶμα* 16. Y., *ἀδδ' ἐς νᾶμα* 23. M³.², *ἀδδ' ἐονᾶμα* M³, *ἄδ' εἰς νᾶμα* 23. *sec.*, *ἄδ' ὡς νᾶμα* Med. Ald., *ἃ δ' ὡς νᾶμα* Iunt. Call. — *σμῆ δὴ ποκ'*] *μῆ δὴ πολὺ* k., *μῆ δὲ πολὺ* a. p. 23. L., *μῆ πολὺ* vulg. — In distinctione ultimorum Winsemiam secutus sum; Antt. punctum habent in f. v., quod Steph. delevit.

31. μου p⁴, μοι p¹ — ἄρδεις]

M. Y. vulg., ἄρδης a., ἄρδεις D. L. Antt. — Recte distinxerunt Eob. Hesnus et Crisp., postea Valckenarius Luzacio auctore, ante quem δύστανε vulgo ad praecedentia relatum erat; in Call. nulla distinctio.

32. πανέ', ὅχ' οἶα] *πανέ ὄχοια* p⁴, *πανέ ὄχοια* p¹ w¹, *πανέο χοῖα* p² w², *πανέ οκοῖα* k. β. 16. Y., *πανέο (ὄκοῖα)* s², *πανῶκοῖα* a., *πανῶσο χοῖα* M., *πανῶσο. κ' οἶα* 23., *πανῶσε ὄκοῖα* L. pr. (*ὄποῖα sec. rec.*), *πανῶσαι. ὄκοῖα* Iunt., *πανῶσαι. ὄποῖα* D. Med. Ald. Call. — ταῦτα pro τοιαῦτα a., *ταύτη γε* D. Med., *ταυτή γε* β. *marg.*

33. κλάξ] I Call. Steph. vulg., *κλάξ* Antt., *κλάξ* L., *κλάγξ* k² a² — *τῆς μεγάλης* k. p¹. 23. L. — *πεῖ]* *πῆ* k. p. β. Y., *πᾶ* 23. Antt., *πᾶ* Comm. vulg. — *αὐτήν* p. L. Y.

34. ἐμπερόνημα β. Y.

35. πρόπη a.

36. Γοργῶ k² a. L. M. — ἀργυρίον k. p. L. — καθαρῶν k. p. Iunt., *καθαρῶν* β. (*v sec.*), *καθαράν* u. D. L. Med. Ald.

37. προτέθεικα] k. a. pr. p².⁴ β. L. M. Y. Iunt., *ποτέθρικα* p¹, *προτέθηκα* a. *corr.* D. Med. Ald. Call.

TESTIMM. 30. Greg. 130. τὸ δαψιλῆς ἀδῆς s. n.

ΓΟΡΓΩ.

Ἄλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπας.

- τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 40 ἀμφίθεες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμῶ δάκνει' ἵππος — 40
 δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρωμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν ἀυλείαν ἀπόκλαξον. —
 ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι
 45 χορὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45
 πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός
 δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἴγυπτιστί,
 οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,

38. τοι om. Y., erasum in s. — τοῦτο. ΠΡ. κάλ' εἶπας] τοῦτο κάλ' εἶπας superser. καλῶς A., κάλ' εἶπες Cant. mg., τοῦτο κἀειπας k², τ. κα εἶπες k⁴, τ. κἀειπες L., τ. κ' εἶπες M., τοῦ τόκα εἶπες hnt., τ. καλὸν εἶπες a. p., τοῦτι καλὸν εἶπας β. Y. et s. sec., ubi a pr. man. nihil nisi τὸν extat, τοῦτι δὲ καλὸν (εἶπας) 16., καὶ καλὸν εἶπας D. Med. Ald. Call. Vulgo τοῦτο ad Praxinoae verba tractum, etiam a scholiasta; melius Gorgoni dari Meinekens indicavit.

40. ἵππον p¹. — Quum vulgo comma ante δάκνει positum sit, eam vocem potius distinctione ad μορμῶ τραξί cum Med., ubi comma post δάκνει, cf. Testimm. Deinde post ἵππος pro puncto aposiopesis signum posui.

41. δάκρυ'] 11., δάκνει vulg., δάκρυα L. — ὅσσα θέλεις] k. p. D. M. Antt., ὅσσα θέλης a., ὅσσα θέλοισ L., ὅσ' ἐθέλεις s. β. Y.

42. παῖδα k., παῖσδα Gregor., παῖς δὲ β. γρ. — λαβοῖσα p. L.

44. καὶ ποκα] Ioann. Wordsworthius, καὶ ποκα vulg.

45. ἀνάριθμοι β. D³ Antt. — Versus deest in Y.

46. πολλά τοι β. sup. — Versus deest in Y.

47. ἐξ ὧν p^{1.2}. β^{1.2}. — Recte distinxit Winsemius: in Antt. puncta post ἔργα et τεκῶν, in Lovan. vulg. punctum post ἔργα, comma post τεκῶν.

48. δηλεῖται k. p. β. Y. — τὸν παριόντα p.

49. ἐξαπάτας] D. G. K., ἐξ ἀπάτας vulg., ἐξ ἀπάτης Y. — κερρο-

TESTIMM. 40. Scholl. Aristid. p. 176. A. μορμῶ δάκνει με. — Theod. Hyrt. Ep. 28. in Notitt. et Extr. Mss. Reg. V. p. 743. μορμῶ δάκνει, φησὶν ἢ παροιμία. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑπαλλάξας φαιήν ἄν' ἵππος δάκνει. 42. 43. Greg. §. 137. τὸν παῖδα παῖσδα (ita Reg. Voss., pro παῖσδα vulg. παιδὲ, a. b. c. Aug. Vat. παιδε). Θεόκριτος· ἔρωμες — κάλεσον. Etiam in Theocriteis, quae in c. Aug. et edd. ante Koenium desunt, hic edidit παῖσδα, sed παιδε est in a. b. Vat. Gregorius παῖσδε invenisse, sed perversissime interpretatus esse videtur. — Greg. §. 142. τὰν ἀυλείαν ἀπόκλαξον. 45. Eustath. 77. 11. μύρμηκες ἀνήριθμοι. 47. 48. Scholl. rec. Arist. Av. 1130. οὐδεὶς — Αἴγυπτιστί. — Eustath. ad Dion. 232. locum spectat.

- 50 ἀλλάλοις ὀμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρείω. 50
 ἀδίστα Γοργοί, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
 ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
 ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρής
 Εὐνόα, οὐ φρευξῆ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
- 55 ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι. 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
 τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καντὰ συναγείρομαι ἤδη.
 ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
 ἐκ παιδός. σπενύδωμες· ὄχλος πολὺς ἀμὴν ἐπιφρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 Ἐξ ἀνλάς ὦ μᾶτερ;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν 60

εὐμαρές;

τημένοι] k. a. p. 6. L. Y., κερο-
 ταμένοι vulg.

50. ἀλλήλοις p. 6. — πάντ' ἐς] πάντες vulg. — ἀρείω] ἐρείοι r^a r^b. ἐρείοι D. F. Antt., ἐρείοι 4., ἐρείοι k. a. p. s. 6. 16. L. M. Y., cf. Glr. μεγαλοκρεπέστερον.

51. γενώμεθα] Schaeff., γενοί-
 μεθα vulg. — πολεμισταί] k., πολεμισταί vulg.

53. πυρρός] D. L. M^b Y. vulg., πυρρός Ziegl. tac. cum Valck. — Recte distincti Reiskius, ante quem κυνοθαρής ad praecedentia traheretur; in Med. nulla distinctio.

54. διαχρησῆται a.

55. ἔνδοι] ἔνδοι Casanbonus, ἔνδοι k. a. p. 6. D. L. M^b Y. Antt.

56. ὀπισθε p. — In p^l. L. versus 56—59. Eunoae tribuuntur, in L. ita,

ut Εὐνόα ante θάρσει tanquam poëtae legatur.

57. εἰς] L., ἐς vulg. — χῶρον p^l. M. — In Y. deest Praxinoae nomen.

59. ὄχλος πολὺς] k. p. Iunt., ὄσος ὄχλος a². L., ὄσος ὄχλος (a⁴. 6.) s. 16. D. L. M. Y. Med. Ald. Call. — ἀμὴν] ἄμμιν vulg.

60. ἐξ ἀνλάς k², ἐξανδᾶς cum v. 1. ἐξ ἀνλάς SchCall. — ἐγὼν ὦ τέκνα] k. a. p. 6. sec. (D.) Bas. I., ἐγὼ ὦ τέκνα L. Med. Ald. Iunt., ἐγὼν τέκνα s. 6. pr. M². 3 Y. Call., ἐγὼ τέκνα M⁵. — παρενθεῖν] p. vulg., παρελθεῖν k., εἶτα παρελθεῖν a. s. 6. 16. L. M. Y. — In p. παρενθεῖν Praxinoae, εὐμαρές Gorgoni datum; in L. Γραῦς rubro pictum, cui vocis locus non relictus erat, deinde Γοργῶ et in Vs. 61. ἡ γραῦς tanquam versus partes scripta sunt.

TESTIMM. 58. Greg. §. 138. α. ἐ.

59. Scholl. Id. I, 42. ὄσος ὄχλος

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμῶς ἄπρεσβύτες ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἴηρον.

ΓΟΡΓΩ.

- 65 Θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὄμιλος 65
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρι μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπριξέχεν Εὐνόα ἀμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θεορίστριον ἤδη
70 ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαίμων ὠνθρωπε, φυλάσσεο τῶμπέχρονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

61. Τροίαν] k. a. p. s. 6. 16. L. M. Y³, Τροίην D. Antt. — ἦνθον] k. a. 6., ἦλθον p. D. L. M³ Y. Antt.

62. κάλλισται] D^b. O., κάλλιστε p¹. C., κάλλιστοι D., καλλίσταν L., κάλλιστα Med., καλλίστα vulg. — παιδῶν p. s. 6. 16. Y. — δη pro θην p.

64. ἠγάγεθ'] k⁴ a. p⁴ 6. D. L. Y. Antt., ἀγάγεθ' k² p². vulg. — Ἴηρον] 6. L. Y. Antt., Ἴηρον k. p. vulg. — Praxinoae hic versus in p¹. Vat. vulg., Gorgonis in L. Antt.

65. παρὰ a²

66. θεσπέσιος ad praecedentia

Amesius traxit, quum vulgo Praxinoae tribuatur. — Γοργῶ k. a. s. 6. 16. L. M. Y. — λάβε] L. M., λαβέ vulg.

67. αὐτά k. p¹ 6. L. Call. — μὴ τι] 6. D. L. Y. Med., μὴ τοι a², μὴ τυ Ald., μὴ τὸν vulg. — πλαναθῆς] God. Hermannus, πλανηθῆς vulg., πλανηθῆ a².

68. ἔχε k. 6. 16. — δμῶα pro ἀμῶν k., δμῶις p. — Recte distinctum in SchCall., vulgo ante Valck. comma post ἀπριξέ.

69. οἴμοι] k. p., ὦ μοι vulg.

70. Γοργῶ k. a. s. 6. 16. L. Y.

71. φυλάσσειν s. 6. Y.

72. φυλαξεῦμαι D., φυλαξεῦμαι

TESTIMM. 64. Greg. §. 139. ἴσαντι s. n. 65. Scholl. Hermog. (vid. ad Vs. 19.) θᾶσαι Πρ. θᾶσαι φίλα (prius θᾶσαι in Par. I., ut sec. Walzium videtur, geminatum), Schol. codicis Par. 1983. ap. Bast. ad Greg. p. 262. θᾶσαι Πρ. θᾶσαι ἀντὶ τοῦ κάθησαι. — Ioann. Sicel. loco ad Vs. 19. laudato: θᾶσαι Πρ. θᾶσαι φίλα. — Tzetz. loco ad Vs. 19. indicato: θῆσαι Πρ. θῆσαι φίλα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἵχλος ἀθαράως

ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- 75 Κεῖς ὄρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἶης
 ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῶ κοικτίριμονος ἀνδρός. 75
 φλίβεται Εὐνόα ἄμιν· ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζεαι.
 κάλλιστ'· ἐνδοὶ πᾶσαι, ὅ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρῶτον ἄθρησον,
 λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- 80 Πότιν' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποιοὶ ζωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἐμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὠνθρωπος.

Med. Ald. Iunt. — ὄχλος ἀθα-
 ρείως] ὄχλος ἀθρόως k², ὄ. ἀθρόως
 L., ὄ. ἀθρόος D. Med. Ald., ὄ. ἀθρόος
 a. p., ὄ. ἀθρως k⁴, ἀθρόος ὄχλος
 vulg. — Pro Πραξ. in L. vacuum
 spatium. In f. v. Antt. distinctione
 earent, ubi vulgo colon auctore Win-
 semio.

73. ὠσπερ ὕες] k. Iunt., ὠσπερ
 οὕες L., ὠσπερ ὄνες a. p. (in hoc
 prius ὁ sec.) et ὄ., ὡς τέρῦες Y⁵,
 ὡστε ὄῦες s., ὡστε ὄῦες ὄ. D. M.
 Med. Ald., ὡστε ὕες Call. — εἰμές
 k., ἡμεις a. ὄ. ὄ., ἡμεις M., ὡμεις
 p., ἡμὲν L. — Personae indicium
 Ξεν. deest in L. — Vs. 74—77. in
 p. ὄ. Gorgoni tribuuntur. in L. Vs.
 74. 75. Gorgoni, tum Vs. 76. 77.
 Praxinoae.

75. ἀμὲ] ἄμμε vulg. — χρῆστῶ]
 Wint., χρηστοῦ k. a. p. ὄ. ὄ. D. L.
 M⁵ Y. Antt.

76. φλίβεται] a. 5. addicente
 Eustathio, φλίβετε k., φλίβεται D.
 L. M. Y. vulg. — ἄμιν] ἄμιν k.,
 ἄμιν vulg. — ἐγὼν ὦ pro ἄγ' ὦ
 k⁴, ἄγων ὦ k², μετέσο ὦ p.

77. ἐνδοὶ] 11. G., ἐνδοὶ vulg.,
 ἐνδοὶ Y., ἐνδον p.

78. πρῶτον p. ὄ.

79. περονέματα p.

80. Ἀθαναία] Valck., Ἀθηναία
 D. L. Y. vulg., Ἀθηναία 23., Ἀθα-
 ναίη ὄ., Ἀθηναίη M⁵. — σφε πό-
 νασαν M.

81. ζωογράφοι] ζωογράφοι 23.
 corr. D⁵ Y⁵ Antt. EIM., ζωογράφοι
 k. a. p. ὄ. ὄ. 16. 23. pr. L. M. et
 in EIM. cod. D.

82. ἐστάκαντι ὄ. D. Y. Antt. —
 ἐνδινεῦνται s. 16. Y.

83. τοι] L. et SchSoph., τι vulg.
 — ἄνθρωπος p. SchSoph. Eustath.
 et Gregorii codd.

TESTIMM. 76. Eustath. 104, 2. (ἐν Ἀδωνιαζούσαις) φλίψεται.
 81. EtM. 412, 51. 82. 83. Greg. §. 139. — Scholl. Soph. Ant. 353.
 σ. τοι χρ. ἄνθρ. — Eustath. Opuscc. 98, 10. σ. τι χρ. ἄνθρ. s. n.

ΓΡΑΥΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησιμῶς ἄ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 Θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὄσσοσ ὄμιλος 65
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη

70 ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαίμων ὦνθρωπε, φυλάσσειο τῶμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

61. Τροίαν] k. a. p. s. 6. 16. L. M. Y^b, Τροίην D. Antt. — ἦνθρον] k. a. 6., ἦλθρον p. D. L. M^b Y. Antt.

62. κάλλισται] D^b. O., κάλλιστε p¹. C., κάλλιστοι D., καλλίσταν L., κάλλιστα Med., καλλίστα vulg. — παιδῶν p. s. 6. 16. Y. — δὴ pro θην p.

64. ἡγάγεθ'] k⁴ a. p⁴. 6. D. L. Y. Antt., ἀγάγεθ' k². p². vulg. — Ἥρην] 6. L. Y. Antt., Ἥραν k. p. vulg. — Praxinoae hic versus in p¹. Vat. vulg., Gorgonis in L. Antt.

65. παρὰ a²

66. θεσπέσιος ad praecedentia

Amesius traxit, quum vulgo Praxinoae tribuatur. — Γοργῶ k. a. s. 6. 16. L. M. Y. — λάβε] L. M., λαβέ vulg.

67. αὐτᾶ k. p¹. 6. L. Call. — μὴ τι] 6. D. L. Y. Med., μὴ τοι a², μὴ τν Ald., μὴ τὸ vulg. — πλαναθῆς] God. Hermannus, πλανηθῆς vulg., πλανηθῆ a².

68. ἔχε k. 6. 16. — δμῶα pro ἁμῶν k., δμῶις p. — Recte distinctum in SchCall., vulgo ante Valck. comma post ἀπρὶξ.

69. οἴμοι] k. p., ὦ μοι vulg.

70. Γοργῶ k. a. s. 6. 16. L. Y.

71. φυλάσσειν s. 6. Y.

72. φυλαξέμμαι D., φυλαξοῦμαι

TESTIMM. 64. Greg. §. 139. ἴσαντι s. n. 65. Scholl. Hermog. (vid. ad Vs. 19.) θᾶσαι Πρ. θᾶσαι φίλα (prius θᾶσαι in Par. 1. ut sec. Walzium videtur, geminatum), Schol. codicis Par. 1983. ap. Bast. ad Greg. p. 262. θᾶσαι Πρ. θᾶσαι ἀντὶ τοῦ κάθησαι. — Ioann. Sicel. loco ad Vs. 19. laudato: θᾶσαι Πρ. θᾶσαι φίλα. — Tzetz. loco ad Vs. 19. indicato: θῆσαι Πρ. θῆσαι φίλα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως

ὠθειῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- 75 Κεῖς ὄρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἶης
 ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῶ κοίκτιρμονος ἀνδρός. 75
 φλίβεται Εὐνόα ἄμιν· ἄγ' ὦ δειλά τὺ βιάξεν.
 κάλλιστ'· ἐνδοὶ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, πόταγ' ὠδε. τὰ ποικίλα πρῶτον ὄθηρσον,
 λεπτά καὶ ὡς χαριέντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- 80 Πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποιοὶ ζωογράφοι τάκριβέα γράμματα' ἔγραψαν. 80
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφὸν τοι χρῆμ' ὠνθροπος.

Med. Ald. Iunt. — ὄχλος ἀθα-
 ρέως] ὄχλος ἀθρόως k², ὄ. ἀθρόως
 L., ὄ. ἀθρόος D. Med. Ald., ὄ. ἀθρόος
 a. p., ὄ. ἀθρόως k¹, ἀθρόος ὄχλος
 vulg. — Pro Πραξ. in L. vacuum
 spatium. In f. v. Antt. distinctione
 carent, ubi vulgo colon anctore Win-
 semio.

73. ὠσπερ ὕες] k. Iunt., ὠσπερ
 οὐές L., ὠσπερ ὄνες a. p. (in hoc
 prius ὀ sec.) et θ., ὠς τερῦες Y²,
 ὠστε ὄνες s., ὠστε ὄνες G. D. M.
 Med. Ald., ὠστε ὕες Call. — εἶμες
 k., ἡμεις a. G. θ., ἡμὲς M., ὠμεις
 p., ἡμῖν L. — Personae indicium
 Ξεν. deest in L. — Vs. 74—77. in
 p. G. Gorgoni tribuuntur, in L. Vs.
 74. 75. Gorgoni, tum Vs. 76. 77.
 Praxinoae.

75. ἀμὲ] ἄμμε vulg. — χρῆστω]
 Wint., χρηστοῦν k. a. p. G. θ. D. L.
 M² Y. Autt.

76. φλίβεται] a. 5. addicente
 Eustathio, φλίβετε k., φλίβεται D.
 L. M. Y. vulg. — ἄμιν] ἄμιν k.,
 ἄμιν vulg. — ἔγων ὦ p. ἄγ' ὦ
 k¹, ἄγων ὦ k², μετέσο ὦ p.

77. ἐνδοί] 11. G., ἐνδοὶ vulg.,
 εὐδοὶ Y., ἐνδον p.

78. πρῶτον p. G.

79. περονήματα p.

80. Ἀθαναία] Valck., Ἀθηναία
 D. L. Y. vulg., Ἀθηναία 23., Ἀθα-
 ναίη θ., Ἀθηναίη M² — σφε πό-
 νασαν M.

81. ζωογράφοι] ζωογράφοι 23.
 corr. D² Y² Autt. EtM., ζωγράφοι
 k. a. p. G. θ. 16. 23. pr. L. M. et
 in EtM. cod. D.

82. ἐστήκαντι G. D. Y. Autt. —
 ἐνδινεῦνται s. 16. Y.

83. τοί] L. et SchSoph., τι vulg.
 — ἄνθροπος p. SchSoph. Eustath.
 et Gregorii codd.

TESTIMM. 76. Eustath. 104, 2. (ἐν Ἀδωνιαζούσαις) φλίβεται.

81. EtM. 412, 51.

82. 83. Greg. §. 139. — Scholl. Soph. Ant. 353.

σ. τοι χρ. ἄνθρ. — Eustath. Opusec. 98, 10. σ. τι χρ. ἄνθρ. s. n.

- 85 ἀντὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
κλισμῶ, πρῶτον Ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
ὁ τριφίλητος Ἄδων, ὅς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες, ἐκ νασσῶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

84. Θηητὸς β. corr. D. Med. Ald. Iunt., Θνητὸς β. pr. — ἀργυρέας] k. p. 23. L. M., ἀργυρέης β. (super-
scr. η) 16. Y., ἀργυρῶ 9., ἀργυ-
ρέων a., ἀργυρέω Call., ἀργυρέω
(D.) Med. Ald. Iunt.

85. κλισμῶ] (k. a. p.) L.
M. Antt., κλισμῶ 9. M. sup., κλι-
σμῶ β. Steph. vulg. — πρῶτον k.
p. 6.

86. τριφίλητος] k. a. p. 6. 9.
23. D. L. M^a. Y. Med. Ald. Iunt.
Greg., τριφίλιτος Call. Poëtam τρι-
πόθητος scripsisse suspicor. —
Ἄδων] Ἄδωνις vulg. — ὅς κῆν]
ὅς (κῆν) p¹. w¹, ὅς κῆν 23., ὅσκαν
Burn., ὁ κῆν vulg., ὅκ' ἦν L. —
φιλεῖται k. L. et Gregorii codices
aliquot.

87. ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ] Valck.,
ΞΕΝΟΣ 23. vulg. om. L. — δύστη-
νοι 9. 23. L. corr., δύστονοι L. pr.
— ἀνήνυτα β. 9. 23. L. Y. Call.

Greg. Planud., ἀνάνυτα k⁴, ἀνά
νυκα k².

88. ἐκ νασσῶν τε] ἐκνασ-
σεῦντι Tzetz., ἐκναεσεῦντι SchHerm.
in codd., ἐκναισεῦντι a. 23. M. Y.
et Gregorii codd. a. b., ἐκνεσεῦντι
β. et Max. Planud. in Ald., ἐκναι-
σεῦντι vulg., ἐκναισεῦντι Ald.,
ἐκναισεῦντι L. corr. (fuerat ἐκνε—),
ἐκνηῦντι p⁴, ἐκνηῦντι εντι p¹,
ἐν σκηναῖς εντι p^{2,2} — πλατει-
άσδοισαι] k. p^{2,4}. (D.) Iunt. Tzetz.,
πλατειάς δοῖσαι p¹, πλατειάσδοισαι
Med. Ald., πλατειάς δοῖσαι Gregor.,
πλατειασδοῖσαι L., πλατειασδοῖσαι
SchHerm. in codd., πλατνιάσδοισαι
(a. 6.) 23. Call., πλατνιάσδοισαι Y.,
πλατνιάσδοισαι 9., πλαταγιάσδοισαι
9. — Recte Reiskius post τρυγόνες
distinxit (colon tamen in comma mu-
tavi); antea post κωτίλλοισαι distin-
ctum erat, et SchCall. omnesque, qui
locum attulerunt, τρυγόνες cum se-
quentibus iungunt.

TESTIMM. 84. Greg. §. 140. ἀργυρέας s. n. 86. Greg. §. 141.
(de ὄ testatus). 87. 88. Hermog. π. ἰδ. I, c. 6. Rhett. III. p. 221.
Θεόκριτος ἀχθόμενόν τινα πεποίηκε δωριαζούσας γυναιξί διὰ τὸ πλα-
τύνειν τὴν φωνὴν τῶ ᾧ τὰ πλείστα χωμέναις. — Scholl. Herm.
Rhett. VII. p. 971. cf. Bast ad Greg. p. 330. (Συρακόσαι ἢ Ἀδωνιά-
ζουσαι): π. ὦ δύστανοι (Bast. e codd. δύσταναι) ἀνάνυτα κωτίλ-
λοισαι (ita codd., -οισαι Walz.). εἶτα ἐπιφέρει ὡς πρὸς ἕτερον λέγων·
τρυγόνες ἐκναεσεῦντι πλασιασδοῖσαι ἅπαντα. τὸ δὲ ἐκναε-
σεῦντι ἀντὶ τοῦ διαφθεῖρονσαι ὡς τρυγόνες φλαροῦσαι. Ex scholio
ad Vs. 19. allato huc pertinent ultima πλατειάζουσαι (vid. supra
varietatem lectionis) ἐπονται, ὅ ἐστι πλατεῶς λαλοῦσαι. — Tzetz.
ad Hermog. ap. Koen. ad Greg. p. 329. π. ὦ δύσταναι ἀν. κωτίλ-
λοισαι, εἶτα καὶ ὡς πρὸς ἕτερον τὸν λόγον ἐπιφέρει· τρ. ἐκναε-
σεῦντι πλατειασδοῖσαι πάντα. ἀντὶ τοῦ διαφθεῖρονσαι, ληροῦσαι
ὡς τρυγόνες (antea Tzetzes interpretatur, ὡς πλατειάζουσαι εἰσὶ καὶ λέ-
γουσαι πλατεῶς.) — Max. Planud. ad Hermog. Rhett. V. p. 484. παύ-
σασθ' — ἅπαντα τὸ δὲ ἐκναισεῦντι τὸ διαλέγονται δηλοῖ. —
Greg. §. 143. π. ὦ δύστηνοι (δύστανοι a. b.) ἀνήνυτα κωτίλλοισαι
(κωτίλλοισαι a. b.), τρ. ἐκναισεῦντι (ἐκναισεῦντι a. b.) πλα-
τειάς δῶσαι ἅπαντα (vocem om. a. b.) — ὡς τρυγόνες διαφθεῖ-
ρονσαι καὶ φλαροῦσαι, ἅπανταξ τῆς πλατειάς δῶσαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κατίλαι εἰμές;
 90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις, 90
 ὡς εἰδήης καὶ τοῦτο· Κορίνθιαί εἰμές ἄνωθεν,
 ᾧ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιτὶ λαλεύμεν·
 δωρίσθεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη Μελιτώδες, ὅς ἀμῶν καρτερός εἴη,
 95 πλὰν ἑνός. οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾶ Πραξινοᾶ· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδειν
 ἅ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυύδρις αἰοῖδος,
 αἷτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.

89. μᾶ M^a. — ἡμέες G. M. Y., ἡμεες 23., εἰμέν L. — Vs. 89—93. in p. 6. 23. M^a cum Vs. 94. 95. Praxinoae tribuntur, vulgo Gorgoni.

90. πασάμενος] Mor. vulg. et ita EtM. EtG. Phav., .ασάμενος prima litera evanida 23. pr., πασάμενος p^l. 2., πασάμενος 23. sec. D. L. M. Y. Antt. — ποτίτασσε] EtM. Phav., ποτίτασε EtG., ἐπίτασσε vulg., ἐπίπασσε L. — Συρακοσίαις G. M., συρακοσίαις p^l., συρακοσίαις L., συρακοσίαις EtM. EtG., συρακοσίαις Phav. — ἐπιτάσσειν EtM. Phav. — In f. v. Antt. punctum habent, Steph. vulg. interrogationis signum, quod mutavi.

91. ὡς δ' Y. — καὶ τοῦτο repetuntur post Κορίνθιαί in k. p. — ἡμέες G. 16. 23. M. Y.

92. ᾧ καὶ] L. Cant., ὡς καὶ vulg. — χῶ pro καὶ ὁ G. — Πελοποννασιτὶ k. a. s. 9. M. Y., πελοποννασιτὶ p., πελοποννασιτὶ L., πελοποννασιτὶ τι 23., πελοποννασιτὶ

Iunt. Greg., πελοποννησιτὶ D. Med. Ald. Call.

93. δωριεῦσι G. 9. L., δωριεῦσιν M. Y.

94. Praxinoae nomen om. L. Y. — φύη] M., φνῆ Antt., φνῆ 23. Mor. vulg., φνῆμος, ἐλιτώδης L., μελιτώδης 23. — καρτερώτερος p.

95. ἑνός a², ἑνός D. Med. Ald. et cum v. l. ἕνος Call. — Post εἴη nulla distinctio in k. Med. Ald. Iunt., comma in Call., in G. colon; post ἑνός nulla distinctio in k. G. Med. Call., punctum in Ald. Iunt. Vulgo inde a Bas. II. et Wins. comma post εἴη, colon post ἑνός.

96. σιγᾶ] Ziegl. e conii., σίγα vulg., σιγῆ k. — Ἄδωνιν] Ἄδωνιν vulg.

97. τᾶς] k. a. G. 9. 23. L. vulg., τῆς D. Antt. ante Wint.

98. πέρυτιν] πέρυτιν conii. Reiskius, πέρυτιν k., Σπέριον vulg. — ἀρίστευσε] k. 9. 23. L., ἀρίστευσεν a. M., ἡρίστευσε (G.) D. Y. Antt., ἡρίστευσεν p.

TESTIMM. 89. Eustath. 855, 24. μᾶ. 90. EtM. 681, 53. (ἐπιτάσσειν Gaisf. ex D. M. V., ἐπιτάσσεις vulg.), EtG. 490, 14. Phav. Ecl. 370, 25. 91. 92. Scholl. Hermog. post locum modo allatum (ἡμεες Mon. Par. 2., ἡμεες sec. Bastium Par. 1. et nr. 1983., πελοποννησιτὶ Par. 2., πελοποννησιτὶ Par. 1. teste Bastio, πελοποννησιασὶ nr. 1983., εἰμές et πελοποννασιτὶ tacite Walzium). — Tzetz. l. l. Κορ. ἡμεες ἄνωσις καὶ ὁ Β. πελοποννασιασὶ λαλ. — Greg. §. 144. πελοποννασιασὶ s. n. 93. Greg. §. 145. 94. Greg. §. 146. τὴν φύσιν φνῆν s. n. — Cocondr. π. τροπ. Rhett. VIII. p. 786. Μελιτώων τὴν Περσεφόνην s. n. (agit de antiphrasi).

φθεγγεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρόνπτεται ἦδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

- 100 α' Δέσποιον', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας, 100
αἰπεινόν τ' Ἔρुक' ἄν Χρυσῶ παίξουσ' Ἀφροδίτα·
οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἄπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηρὶ δυνωδεκάτω μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὄραι.
βάρδιςται μακάρων Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί
105 ἐρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105
α' Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ὠνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύνυαι,
110 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἐλένη εἰκνῖα 110
Ἄρσινῶα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
β' Πὰρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται, ὅσα θρονὸς ἄκρα φέρονται,

99. φθεγγεῖται a., φθεγγεῖται L., φθεγγεῖ p.

100. Γυνή αοιδός praemisit Valck., om. vulg. — Γολγῶς] k. 9., Γολγῶ a. p. s. 6. L. Y., γοργῶ 23., Γολγόν D. M. Antt. — ἐφίλησας] ἐφίλασας vulg.

101. αἰπεινόν] Wint. et (L⁵ P³), αἰπεινάν k. a. p. 6. 9. 23. D⁵ L³ M. Y. Antt. — τ' Ἔρुक' ἄν] τ' ἐρύκαν k. h. Cant., τ' Ἔρुकα vulg., κέρυκα 23., κέρυκα 9. M^b.³, κόρυκα M⁵ — Χρυσῶ] χρυσῶ p^a. Antt., χρυσῶ vulg. — παίξουσ' a. 6. D⁵ L. M⁵ Y. Antt. Malim παίξεις.

102. Ἄδωνιν] Ἄδωνιν vulg. — ἀενάω] M⁵, ἀενάον k. a. 6. 9. D. L. Y. Antt., ἀενάον p. 23.

103. μαλακαὶ πόδας] k., μάλα καὶ πόδες p¹, μαλακαῖ πόδες vulg., μαλακάποδες D., μαλακοὶ πόδες M. — ἄγαγον 6. L. — ὦρας M.

105. βροτοῖς αἰεὶ] k. a² p. 9. M^b. Greg., βροτοῖς αἰεὶ 23. L. M⁵,

βροτοῖσι αἰεὶ a¹, βροτοῖσιν αἰεὶ D. Y. Antt. (Med. αἰεὶ). — φορεῦσαι] F., φοροῦσαι 9. 23. L. M., φοροῖσαι p. D. Y. vulg.

106. Διωναίη 23. L. — ἀθόναντον 23. L. M., ἀθανάτων k². — θνατᾶς] k. p. 9. 23. M⁵, θνατῶν D. L. Y. vulg.

107. ὠνθρώπων] ὠνθρώπων k⁴ a., ὠνθρώπων k² D. Med. Ald., ἄνθρώπων vulg. — Βερενίκαν] k. p. 6. 16. 23. L. M. Y⁵ Iunt. (9.) Βερονίκαν D. Med. Ald. Call. — Recte distinxit Brunckius, ante quem ὡς μῦθος interpunctione ab ἄνθρώπων separata erant.

108. ἀμβροσίην 6. Y.

109. πολύνυαι L.

110. Βερενικεῖα] a. 6² 9. M. Iunt., Βερονικεῖα k. p. 23. D. L. Antt., Βερενικεῖας 6⁴ 16. Y. — Ἐλένη] k. 9. L., Ἐλένα vulg. — οἰκνῖα p¹ L., εἰκνῖα A.

111. Ἄδωνιν] Ἄδωνιν vulg.

112. φέρονται] k. a. s. 6. 9. 16. L. M. Y., φέροντι vulg.

TESTIMM. 101. Eustath. 384, 22. Θ. χρυσῶ παίξουσιν Ἀφροδίτην φησί. 104. 105. Greg. §. 147. 112. Eustath. 481, 7. θρονὸς ἄκρα.

IMITT. 100] Catull. LXIV, 96. quaeque regis Golgos quaeque Idalium frondosum.

πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συφίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.

- 115 εἶδατα δ' ὄσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται, 115
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶ παντοῖα μαλεῦρω,
ὄσσά τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
πάντ' αὐτῶ πετεεινὰ καὶ ἔρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

- γ' Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῶ βρῖθοντες ἀνήθῳ
120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτώνται Ἐρωτες, 120
οἶοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρει
πωτώνται πετρύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.

β' Ὡ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέρουντες,

114. *συφίον* δὲ μύρον k. p. 9. 23. L. *sup.* 9. L., — *ποτώντες* p^{1,2}, — *ποτώνται* D. Med. Ald. Iunt.

115. *εἶδατα δ'*] L. M., *εἶδατά θ'* vulg. — *πλαθάνω*] p¹. 6⁴. D., *πλαθάνω* a². p². s². 10. Y. vulg.; *πλαναθῶ* k., *πλαθάνη* M², *πλαθάνη* L. Ald. Call., *πλαθάνη* Med. Iunt. — *ποιεῦνται* D. Med. Ald. Call.

116. *μισγοῖσαι* L. — *παντοῖα μαλεῦρω*] Val., *παντοῖ' αὐ' ἀλεύρω* vulg.

118. *πετεεινὰ*] 23. L. M², *πετεηνά* vulg. — *τείδε*] k., *τῆδε* a. p. 6. 9. 23. L. M², *τῆδε* Y., *τᾶδε* vulg.

119. *βρίθοντες*] k. a. p. s. 6. 9. 23. L. M. Y., *βρίθονται* 16., *βρίθουσαι* D². Antt.

120. *δέδμηθ'* 9². 23. L. — *οἱ δ' ἔτι*] 23. L., *οἱδ' ἔτι* M., (*οἱ δέ*) *τοι* 9², *οἱ δέ τε* vulg. — *κῶροι* p¹. 9⁴, *κῶροι* 9², *κῶραι* p¹. — *ὑπερπωτώνται*] 23. M². Y. Call., — *ποτώντε* k. p. r., — *ποτώντο* a. 6., — *ποτώντες* p⁴, — *ποτώνται* k.

sup. 9. L., — *ποτώντες* p^{1,2}, — *ποτώνται* D. Med. Ald. Iunt.

121. *οἶον* a², *οἶα* s⁶. 9. 16. Y. — *ἀηδονιδῆες*] Valckenarius, *ἀηδονιδῆες* (6. 9.) D. Y. Med. Iunt., *ἀηδωνιδῆες* Ald. Call., *ἀηδονιδῆες* k. a. p. 23., *ἀηδωνιδῆες* M., *ἀηδον* L. — *ἀεξομενᾶν*] *ἀεξαμένων* k⁴, *ἀεξομένων* k². a. p. s. 6. 9. 16. M. Y. Iunt., *ἀεξομένων* 23., *ἀεξομένοι* L., *ἐφεξόμενοι* vulg. — *δένδρει*] *δένδρων* vulg.

122. *ποτώνται*] Mor. vulg., *ποτώνται* a. Iunt., *ποτώνται* D. Med. Ald., *ποτώνται* Call. — *ὄζω*] Wint., *ὄζον* k. a. p. 6. 9. 23. D. L. M². Y. Antt.

123. *ὦ ter*] Brub. III. vulg., *ὦ ter* Call., *ὦ—ὦ—ὦ* L., *ὦ ter* p¹. D. Y. Med. Ald. Iunt., *ὦ βενος* M. Y.

124. *αἰετοὶ*] k. p. L. *sup.* ead. M² *sup.*, *αἰετῶ* vulg. — Comma pro vulgato puncto in f. v. Spohnius posuit.

ΤΕΤΙΜΜ. 115. Greg. §. 148. *πλάθανον*.

IMITT. 120—122] Long. II, c. 3. (Ἐρωτος) ἀνήλατο καθάπερ ἀηδό-
νος νεοττός ἐπὶ τὰς μυρρίνας καὶ κλάδον ἀμείβων ἐκ κλάδου διὰ τῶν
φυλλῶν ἀνείργεν εἰς ἄκρον. — AP. IX, 209. *πωτωμένη ὄζον ἀπ' ὄζου*.
124] Long. IV, c. 13. extr. *τοῖς Διὸς αἰετοῖς* (qui Ganymedem rap-
uerunt).

- 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἂ Μιλαιτὶς ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
 „ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμά.“
 τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις· 128
 οὐ κευτεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130
- 130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἄωθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεισαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς· 135
- 135 γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρωσ,
 οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,
- ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἔννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός 129

125. πορφύραι w. 23. — τε 9. — ὕπνον 6. Y. — Suspicio scriptum fuisse πορφύρα δὲ τάπητες ἀγλῶ. Ceterum Antt. in medio versu distinctione carent; Wins. Mor. comma ante ἄνω habent, Steph. vulg. post eam vocem.

126. Μιλαιτὶς] Μιλαιτος vulg., Μίλητος M. Y., μίλιτος L., μέλιτος 23. — Σαμίαν L. M. — κατα βόσκων Scht.

127. ἔστρωται δὲ D. Med. Ald. — Ἀδώνιδι] Ἄδ— vulg. — ἀμά] ἀλλὰ K., ἄλλα vulg., cf. Scht. ἐρεῖ τὰ Μιλήτων καὶ Σάμων ἔργα.

128. μὰν] k², μὲν vulg. — ῥοροδ— Y., ὠ ῥοδ— a². D. M. Med. Ald. Call., ὠροδ— L. — ῥοδόπαχυς a. p. 6. 9. Y. — Ἄδωνις] Ἄδ— vulg. — Forsitan scriptum fuerit ὁ ῥοδόπαχυς ὁ γαμβρός.

[129.] ὀκτωκαιδεκέτης Y., — δεκαέτης Med., — δεκατῆς k² a. 6. 9. D. pr. (corr. ead.) L. M. Ald. Iunt. Call. et ante Steph., — δεκατῆς p¹.

— ἔννεακαίδεχ' p¹. L. — Versum spurium esse intellexit P. Fonteinus.

129. οὐκ ἐντῆ L. — φίλημ'] a. 6. 9., φίλημα p., φίλαμ' vulg., φίλαμῆστι L. — παρὰ a. s. 6. 16. Y.

130. μὰν] k. a. p. s⁶. 6. Y., μὲν vulg. — Κύπρι χαιροῖσα — ἔχτω 9. — αὐτᾶς] αὐτὰς L., αὐτῆς M². Call., αὐτῆς k. a. p. 6. 9. D. Y. Med. Ald. Iunt.

131. ἡώθεν 6. L., ἡώθε p. — ἀμές] ἄμες k., ἄμες Med. vulg., ἄμῆς Ald. Iunt. Call., ἡμες p. — νιν superser. νιν M., νῦν 9^b. L. — ἀθρόα k², ἀθρόα L.

132. οἰσοῦμες L., οἰσοῦμαι 9².

135. ἔρπεις p², ἔρπαιο p¹, ἔρποις 16. Y., ἔρπ' a². — Ἄδωνι] Ἄδ— vulg.

136. ἡμιθέων] k. a. p. 6. 9. D². L. M². Y. Antt. — φασί 9. L. — νεώτατος a².

138. γεραίτερος] k. a. p. 9. D. L. M². Antt., γεραίτατος s. sec. 6. 16. Y. — εἵκατι 6. 16. Y.

TESTIMM. 125. 126. Scholl. rec. Arist. Ran. 542. — Eustath. ad Dion. 823. καὶ Θ. δὲ τάπητας μαλακωτέρους ὕπνον εἰπὼν ἐπάγει, φαίη ἂν ἢ Μίλητος καὶ ὁ τὴν Σαμίαν καταβόσκων, ὡς τῆς Σάμων καὶ τῆς Μιλήτων ἀγαθῶν ὄντων εἰς ἑρίων φορᾶν. — Scholl. II. k. 2. in Ann. Pariss. III. 77, 4. et s. n. Eustath. 785, 55. τάπητας ὕπνον μαλακωτέρους.

- 140 δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, οὐθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.
Ἴλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
καὶ νῦν ἦνθες Ἄδωνι, καὶ ὄκκ' ἀφίκη, φίλος εἴξεϊς."

ΓΟΡΓΩ.

- 145 Πραξινοῖα, τὶ χρῆμα σοφώτερον ἢ θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκνυφωνεῖ.
ῶρα ὅμως κείς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδα.
χῶνῆρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἄδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

139. οὐ Πύρρος] k. a. p. s⁶.
G. 16. L. M. Y., ὁ Π. 9., ἡ Π. D.
Antt. — πάλιν ἐνθών] ἐπανελ-
θῶν vulg., ἔλθῶν G., ἐπανενθῶν D.

140. πρότερον] p. L. M., πρό-
τεροι vulg.

141. τε om. a. G. Y. — Πελασ-
γῶ] Πελασγοί vulg., cf. SchE.N.
οἱ πρότοι τῶν Πελασγῶν ἦγον
τῶν Ἀργείων.

142. ἴλα D. pr. (corr. ead.) Med.
Ald. Call. — Ἄδωνι] Ἄδ— vulg.,
item vs. sq. — νέον k., νέω lunt.
Call. — εὐθυμήσεις L. M., εὐθυ-
μεύσεις lunt.

143. εἴξεϊς] ἦξεϊς vulg.

144. τὶ χρῆμα] Adertus Théocr.
p. 21., τὸ χρῆμα vulg. — Puncto
post θήλεια distinctum in k. Med.
Ald., punctis post σοφώτερον et ὀλ-
βία in lunt., σοφώτερον, ἢ θήλεια
ὀλβία Call. vulg.

145. γλυκνυφωνεῖ] a. p⁴, γλυ-
κνύφω p¹, γλυκνύ φωνεῖ k. G. 9. L.
M³ Y. lunt., γλυκνύφανος D. Med.
Ald. Call.

147. ἅπαν] w. G. M., ἄγαν D. L.
M. γφ. et vulg., ἄγων Y² — πει-
νᾶντι G., πενᾶντι D., πιᾶντι k. 9.,
πῆαντι L. — δὲ] p¹ G² vulg. post
Valek., γε Antt. — μηδὲ ποτέν-
θης] Casaub., cf. GlM. ποτένθης,
ἐκείνω προσέλθης (sic Gail.), μηδέ-
ποτ' ἐνθης k. 9. D. M³ Antt., μηδέ
ποτ' ἔλθης L., μήποτ' ἐνθης p.,
μηδέποθ' ἦκοις a., μηδέποθ' ἦκεις
s. Y., μηδέποχ' ἦκεις G.

148. χαῖρ'] G. 9., χαῖρε vulg. —
ὦ Ἄδων] ὠδων Graef., Ἄδων' lunt.,
Ἄδων' vulg. — ἀγαπητέ] k. a. p.
G. 9. D³ L. Y. Antt., ἀγαπατέ M³
— ἀφίκευ] p⁴. L. M³ Y., ἀφικεῖν
k. p¹. 9. 16., ἀφικνεῖ vulg.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

Αἰεὶ τοῦτο Λιὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοδοῖς,
 ὕμνεϊν ἀθανάτους, ὕμνεϊν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
 5 τίς γάρ τῶν ὀπόσοι γλανκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 ἀσπασίως, οὐδ' ἀνθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 αἶ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 10 πολλὰ με τωθάξοισαι, ὄτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,
 ὄκηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄφρηκτοι ἴκωνται.

Libri: k. a. p. s. 9. 16.* 23.
 (Vs. 23. — fin.) B. D. L. M. Y. Med.
 Ald. Iunt. Call.

Χάριτες ἢ Ἰέρων] a^s p. D.
 L. vulg. Hermog. et additis Ἰωφίδι.
 ἐγκωμιστικόν M^s, Χάριτες καὶ Ἰέ-
 ρων A. et SehHerm., vid. ad Vs. 41.,
 sine tit. 9.

1. εἶ τοι pro αἰεὶ D^a mg. Med.
 Ald. — κοῦραις] B^s D. pr. D^a
 mg. L. M^s Y. vulg. — αἰοδαῖς M.
 Y. Med. Ald. Iunt.

3. Μοῦσαι] k. a. p. s. 9. B^s.
 D. L. M^s Y., μῶσαι Antt.

4. οἶδε] οἶδε a. s. 9. L. M^s Y^s.
 Antt., οἶ δὲ k. p. B^s D. Mor. —
 βροτοὺς βροτοῖ] a. s. 9. D. corr.
 M^s Y^s Antt., βροτὰ βροτοὶ p., βρο-
 τοὶ βροτοῦς k. p. D. L. — αἰείδω-
 μεν] Call., αἰείδωμες k. B. D., αἰεί-
 δομες L., αἰείδοντι a. p. s. 9. 16.
 M. Y. Med. Ald. Iunt. — Post οἶδε
 commate distinguunt a. s. 9. Steph.,
 colo L. M^s Y^s Iunt., ante οἶδε vel
 οἶ δὲ commate k. p. D. Mor. et vulgo
 post Reisk., colo Med. Ald. In Call.
 potius post ἄμμες δὲ comma positum.

5. ἡῶ] a. p. s. 9. B. D. Y. Antt.,
 ἰῶ L. Comm. vulg.

6. ἡμετέρας] k. a. p. s. B^s D.
 Y. Antt., ἀμετέρας L. M., ὕμετέρας
 9. — κόλπῳ pro οἴκῳ L.

7. ἀδωρήτους] k. a. s. 9. B^s.
 D. L. M^s Y. Antt., ἀδωρήτως p. —
 ἀποπέμψει] k. p. s. 9. B^s D. L. M^s
 Y^s, ἀποπεμψεί Antt., ἀποπεμψῆ a.

8. σκυζόμεναι k². B. D. pr., σκυ-
 σόμεναι D. corr. ead. (σκνζ— D^b.)

9. τωθάξοισαι] k. a. p. s. 9.
 B^s D. L. M^s Y^s, τωθάξοισαι Antt.
 — ἀλιθίαν] D^b, ἀλιθίην s. B.
 corr. Y. corr. Iunt. Call., ἀληθίην
 k. p. B. pr. D. Y. pr., ἀληθείην a⁴
 et v. l. in GLM., ἀληθείαν a², ἀλη-
 τείην M^s marg. Med. Ald., ἀλλο-
 τείην L., ἀλ^λοτρίην M^s — ὁδὸν
 om. a. p. Med. Ald. — ἦλθον p. L.,
 om. Call.

10. ἐν] k. B. D. Iunt., ἐπὶ vulg.
 — χηλοῦ] k. a. p. s. B^s D. M. Y.
 Antt., χηλῆ L., χηλοῦ 9.

11. βαλοῦσαι L.

12. αἰεὶ] k. s. 9². 16. B. D. L.
 M. Y., αἰεὶ 9^b, αἰεὶ α., αἰή (p⁴)
 Antt., αἰήν p^{1.2}. — σφισιν cum
 encl.] Mein. in Add., σφίσιν Steph.
 vulg., σφισιν Iunt., σφιν a. p. s^{2.6}.
 9. 16. B. D. Y. Med. Ald. Call. —
 ἔδραι] 9. 16. L. M. Y., ἔδρη k.
 a. p. s. B^s D. Antt. — ἐπὴν] conl.
 Meinekius, ἐπὴν vulg. — ἄφρηκτοι]
 p¹ s. 9. 16. Y., ἄφρακτοι vulg. —
 ἴκωνται] s. 16. L. et vulg. post

- τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς;
 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χειρᾶς ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρέψας τιλὴ δοίη,
 ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰδούς.
 20 τίς δέ κεν ἄλλον ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὀμηρος. 20
 οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἑμεῦ οἴσεται οὐδέν.“
 Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἔνδοθι χρυσὸς
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ πού τιμι δοῦναι αἰσίων,
 25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
 μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,

Bruck., ἔκωντι k. p. B. D. Steph., ἔκωντι Antt.

13. φιλήσει] k. a. p. s. 9. B⁵. D. pr. L. Y., φιλήσει D. corr., φιλάσει M⁵, φιλασει Med. Ald. Iunt., φιλασει Call.

14. ἔργασιν] k. s. 9. 16. B⁵. D. M. Y., εἰργασιν D^b, ἐφ' ἔργασιν w., ἔργασιν L., ἔργοισιν a¹. p., ἔργοισι a², ἔργοις Antt. — ἐσλοῖς p.

15. σπεύδουσιν L. — νενίκηνται] k. a. p. s. 9. B. D. Y. Antt., νενίκανται M., ἐνίκαντι L.

16. κόλπῳ] κόλπῳ k. p. s. 9. 16. B. D. L. M. Y. Iunt., κόλπου a. Med. Ald. Call. Arsen. — οἴσεται] k. B. D. L. M. Iunt. Call., αἴσεται a. p. s. 9. 16. Y., αἴξεται Med. Ald. Arsen.

17. ἄργυρον] k. a. p. s. 9. B. D. L. M. Y. Iunt. Call. Arsen., ἄργυρος Med. Ald.

18. ἢ B. D. pr. — κνάμα] P., κνάμα L., κνάμαι w., κνήμα Iunt. Call. ICall., κνάμας k. a. p². B. D. M., κνήμας p¹⁻⁴. Med. Ald., κνήμη s. 9. Y. Arsen.

20. ἀκούσαι D. L. M. Call., ἀκούσαι ἄλις ἄλλον p¹⁻⁴. (ἀκούσαι p²), κεν αὐθις ἀκούσαι ἄλλον. πάντεσσιν Med. Ald., κεν αὐθις ἀκούσαι ἄλις. πάντεσσιν Iunt., ἀκούσ' ἐθέλει πάντεσσιν 9. — πάντες Ὀμηρον p., Ὀμήρον L. — Vs. 21. 22. in D. bis scripti.

23. ἄδε] Brub., ἄδε Mor., ἄδε k. B⁵. D. Iunt. Call., ὠδε a. p. s. 9. 16. 23. γρ. M. Y. Med. Ald., οὐχὶ δὲ 23. L. — τοῖς φρ — a. p. — ὄνησις p. 23. L.

24. δὲ πού τιμι] δὲ πον τιμι 23. M., δὲ πον sine τιμι L., δὲ καὶ τιμι vulg. — αἰσίων] αἰοιδῶν vulg.

25. ἔρξαι] Mor. vulg., ερξαι Call., ἔρξαι D. L. Med. Ald. Iunt. — πηῶν] 23. L. M., παῶν vulg.

27. τραπέζῃ] k. a. p. s. 9. Y. Med. Ald. Iunt., τραπέζη B⁵. D. L. M⁵ Call., τραπέζει 23.

28. ἐπὴν] s. 9. 23. Y., ἐπὴν vulg. — ἐθέλωντι] Iunt., ἐθέλωντι k. a. p. s. 9. 23. B. D. M. Y., ἐθέλωσι L., ἐθέλωντι Med. Ald. Call.

TESTIM. 16. 18. Arsen. Paroem. II. p. 600. 27. 28. Eustath. 1774, 25. τραπέζῃ μειλίζαντα ἀποπέμψαι ἐπὴν ἐθέλωσι νέεσθαι, tanquam ex Herodoto, neque minus 688, 13. τραπέζῃ μειλίζαντα.

- Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερῶν ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἰδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
 μὴδ' ἀκλεῆς μύρην ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
 ὥσει τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
 ἀχὴν ἐκ πατέρων πενήν ἀκτῆμονα κλαίων.
 35 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα 35
 ἀρμαλίην ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδησιν ἔλαννόμενοι ποτὶ σακούς
 μόσχοι σὺν κεραῆσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
 μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκον
 ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
 40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
 ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

30. καὶ εἰν] k. s. 9. 23. B. D. L. M. Y. Iunt., κείν a., κῆν p., κε κείν Med. Ald. Call. — ἰδα s² w² — ἐσθλὸν k. 16. B. D. Y., ἐσθλά Call. — ἀκούη 23. pr. (σης sec.) L. M.

31. ψυχροῦ] k. a. p. s. 9. 23. B² D. L. M² Y. Antt.

32. μακέλα] (k.) 23. B² D. L. M. Iunt., μακέλη a. p. s. 9. Y. Med. Call., μαλέλη Ald. — ὑπόθι L. et cum v. l. ἔνδοθι 23.

33. ἀχὴν] k. a⁴ s. 16. B. D. Y. Iunt., ευχὴν p. 9. L. M., ἀχὴν vel ευχὴν a², ἀρχὴν 23. (ἀρ e corr. sec.), δεινὴν M. mg. Med. Ald. Call. — πενείην] k. a. p. s. 9. 23. B² D. M² Y. Antt., πενίαν L.

34. πολλοὶ δ' ἐν 23. L., πολλοὶ δ' Ἄντ— M.

35. ἀρμαλίην] k. a. p. s. 9. D. M² Antt., ἀρμαλίην 23. Y., ἀρμολίην B., ἀρμαλίηνον L.

36. Σκοπάδησιν] σκοπάδησιν P., σκοπισάδησιν L., σκοπιάδεσιν

23., σκοπιάδεσιν s² pr. M. Med. Ald., Σκοπιάδαισιν vulg., σκιμπούδεσιν 9. — σακούς] k. a. s. 9. 23. B. D. L² M. Y., σηκούς p. L² s., σακόν Antt.

37. κεραῆσιν] k. p. 23. B. D. L. M., κεραέσιν 9^a, κεράεσι 9^b, κεραοῖσιν (a. s.) Y. Antt. — ἐμυκήσαντο 23. M. Y.

38. ἄν Y., ἄν Antt. ante Steph. — Κραννώνιον] k. B. D. Iunt., Κρανώνιον 23. L. Y. vulg.

39. μῆλα] k. p. s. 9. B² D. Y. Antt., μάλα (a.) 23. L. M² — κρεώνδαις 23. γρ. ead., κλεώναις a. Med. Ald., κλεωναῖς L. M.

40. ἀλλὰ σφιν k. B. D. pr. — ἐπὴν 9.

41. στυγνοῖο γέροντος] Hemsterhusius et Toupius (praecente Lambino, qui στυγνοῖο Χάροντος), cf. imit. Propertii, στυγνοῦ Ἀχέροντος vulg., στυγνώ L.

42. τὰ δὲ pro δὲ τὰ et κείνα 23. L.

TESTIM. 33. Psell. in Plat. Cratyl. §. 83. λέγει γὰρ τις αὐτῶν (τῶν ποιητῶν) ἀχὴνας τοὺς πένητας. 39. Ioann. Sic. in Rhett. VI. p. 451. (Θ. εἰσάγει) κρεώνδας ὀνομασθέντας αὐτῷ τυχὸν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐν σπατάλῃ.

IMITT. 41] Propert. III. 18. 24. scandenda est torvi publica cymba senis. 42. seqq.] Horat. Od. IV. 9. 26. sed omnes illacrimabiles | urgentur ignotique longa | nocte. carent quia vate sacro.

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἴπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστήης Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροίης Κύκνον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἄιδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθῶν
 ζῶός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖτο Κύκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 55 Εὐμαιοῖς, καὶ βουσί Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὠνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.

44. δεινός] Can. Cant. Antt. Hermog. Gregor., κείνος k. a. p. s. 9. 16. B. D. Y. idque Ioann. Sic. in libris suis invenit, ὁ θεῖος 23. L. M., θεῖος libri secundum SchHerm. — τῆιος s² 16. — φωνεῖν] coni. Reiskius, φωνῶν 23. L., φωνέων vulg., φρονέων 9.

45. πολύφωνον I.
 46. τιμᾶς] B² D. M. vulg., τιμᾶς 9. Y. Antt., τιμῆς L. — Post ὀπλοτέροις nulla distinctio in Med., comma in Ald. Iunt. Call., colon Wins. Brub. vulg.

47. σφιν a. p. 9. Med. Al¹., σφιν 23. γρ. — ἱερῶν 9. — ἦλθον] p. s. 23. D. L. Y., ἦνθον B² vulg.

48. ἄρ p⁴, ἄρ' p¹, om. 23. L. — κομάοντας] s. 9. 16. Y., κομῶντας vulg., κωμῶντας 23. γρ., δὲ καμῶντας 23. L. M.

49. καὶ pro ἢ 23. L. M. — χροίης] 23. L., χροιάς vulg.

51. εἴκοσι] a. L., εἴκοι p² s² 23. Y., εἴκατι vulg. — ἀληθείς p., ἐλαθείς k. B. D. pr.

52. τ' εἰς] 23. sup. vulg., δ' εἰς 23. L., τ' k. B. D. — ἐλθῶν] 23. B² D. L. M² Y., ἐνθῶν vulg.

53. σπήλαια L. et cum γρ. σπήλυγγα 23.

54. δ' ἂν ὑφορβός] k. 23. sec. B. D. L. Med. Ald. Iunt., δ' ἂν ὀφορβός a. p., δ' ὀσοφορβός s. 9. 16. 23. pr. M. Y. Call.

56. Λαέρτης] k. a. p. s. 9. L. Y. Antt., λαέρτης B. D., ἀμφιλαέρτης 23. M.

57. μὴ σφεας] μὴ σφᾶς 23. sec. vulg., μὴ σφας B² D., (μῆ)σφας p. 9., μὴ σφεῖας 23. L., μὴ σφεῖας

TESTIMM. 44. 45. Hermog. π. ἰδ' II, c. 9. Rhett. III. p. 355. κἄν δεινὸν εἴποι τις ποιητὴν, ὡσπερ ὁ Θεόκριτος εἶπεν ἐν Χαρίσαιν ἢ Ἰέρωνι τὸν Σιμωνίδην· εἰ μὴ δεινός — ὀνομαστούς. Ad quem locum Gregor. Cor. Rhett. VII. p. 1091. εἰ μὴ δεινὸς ἄ. ὁ K. — Contra Scholl. Vol. VII. p. 1084. ἰστέον ὅτι ἐν τοῖς νῦν φαινομένοις Θεοκριτείοις εἰ μὴ θεῖος αἰοιδὸς γέγραπται. Tum Ioann. Sic. Rhett. VI. p. 451. τάχ' ἂν οὐδὲ ἔγνωσθησαν (Κρεῶνθαι), εἰ μὴ κείνος — φωνέων καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ δεινὸς οὐ πρόσκειται αὐτῷ ἐν τῷ ἄσματι, ἴσως δὲ ἦν εἰ μὴ Κεῖιος αἰοιδός. 49. Eustath. 455, 38. Κύκνον — θῆλυν ἀπὸ χροίης.

- Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χροήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἧόνι κύματα μετρεῖν,
 ὄσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νύζειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρέλκειν·
 65 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἶη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχει ἡμερος αὐτόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμῆν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἔλοιμαν.
 δίξημαί δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰδοῖς
 70 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.

Bruuck. — ὤνησαν p. L., ὄνασαν 23. (ὠν— sec.)

59. ἀμαλδύνουσι] k. a. p. s. 9. B⁵ D. Antt., —ουσι Y., —οντι 23. L. M.

60. μὲν pro γὰρ Call. — ὁ om. L. M. — ἧόνι] s. M. Y., ἧόνι 23. L., ἧίονι Y., αἶονι Iunt. vulg., αἶονι B. D. Med. Ald. Call., αἶονι p¹. — με-τρῆν Db.

61. χέρσον δὲ] Iunt., χέρσονδε vulg.

62. καὶ ὕδατι Med. Ald., ὕδατί τε 23. L. — διαειδέει] k. s. 16. 23. sec. B. D. M. Y. Iunt. Call., διαειδῶς L., διειδέει p. 9. 23. pr., οἰειδέει a², ἰσειδέει (a⁴) Med. Ald.

63. φιλοκερδείῃ] (s. 9.) 23. M. Y. Iunt. Call., φιλοκερδείᾳ k. B. D. L., φιλοκερδῆ a. p., φιλοκερδῆ καὶ Med. Ald. — βεβλαμμένον 23., βεβλημένον s². 9. 16. M. Y., βεβλημμένον s⁴. Call., fort. μεμελημένον. — παρῆλκειν] Hemsterhusius, παρῆλθειν vulg., παρεπιέν s⁴. (s². sec.) 16. Y. — In f. v. vulgo punctum, cuius loco Schaeferus comma posuit, nos colon.

64. ὅστις τοῖος] 23. D. corr. L. M⁵ Antt., ὅστις τοιοῦτος k. a. p. B. D. pr., ὅς τοιοῦτος s. 9. Y. — ἀνάριθμος 9. 16. 23. L. M. —

δέ μοι k. B. D. (corr. D^c) L., δέ τοι a. p. 23.

65. ἔχει a² p¹. 23. et superscr. oi M.

66. ἐγὼ] k. a. s. 23. B⁵ D. L. M⁵ Y⁵ Antt., ἐγὼν p. 9. — τιμῆν] k. a. p. s. 9. B⁵ D. Y⁵ Antt., τιμᾶν 23. L. M.

68. δίξομαι 9. 23. — δ' ὅτινι] δ' ὅ τινι Iunt., δ' ὠ τινι 23., δ' ὠ τινι k. a. p. B. D. L., δέ τινι Ald., δὲ τίνι Med. Call., δ' ὠκεν s. (κεν sec.) 16. Y., δ' ὠγε M⁵ (quod ex δ' ὠκε factum videtur cum gl. ὠτινι), δ' ὠγε 9. — θνητῶν D., θνατῶ a² p¹. — ἔλθω L.

69. τελέθουσιν] k. a. p. s. 9. B⁵ D. Y. Antt., τελέθοντι 23. L. M. — αἰδοῖς] 23. B. D. L. M., αἰδοαῖς k., αἰδοᾶν 23. sec. Y. vulg.

70. κουράων] 23. D^c. γρ. L. Iunt., μουσῶων 9². — μέγα βουλεύοντος] 23. Db. L. Iunt. Call. Eustath., μεγάλου βουλεύοντος k. a. B⁵, μεγάλου βουλέοντος 9., μεγάλου ἀπέοντος s. 16. 23. γρ. Y., μέγαλον τ' ἀπ' ἰόντος M., μέγαλα βασιλεύοντος p., μεγα... βασιλεύοντος D. pr. tribus literis erasis (videtur μέγαλον fuisse), μεγάλου βασιλῆος Med. Ald.

TESTIMM. 70. Eustath. 75, 38. Διὸς μέγα βουλεύοντος, Phav. Ecl. 291, 35. Διὸς μεγάλου βουλεύσαντος.

- οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
πολλοὶ κινήσουσιν ἐτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
ἔσσειται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται ἄοιδου,
75 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου. 75
ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνονται
οἰκεῦντες Λιβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
ἦδη βαστάξουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας λειῖνοισιν·
80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι 80
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρην σκιάουσιν ἐθειραι.
αἱ γὰρ Ζεῦ κῦδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθάνα
κούρη θ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
εἰληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
85 ἐχθρούς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκη 85
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
τέκνοις ἦδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·

72. κινήσουσιν] k. a. p. s. 9. B⁵. D. Y. Antt., κινήσειντι L., κινήσειντι 23., κινήσειντι M. — ἵππον 16. Y., ἵπποι 23. sec. (pr. ἵπποι).

73. ἐμεῦ] s. 9. 23. L. M. Y., ἐμοῦ k. a. p. B⁵. D. Antt. — αἰοιδῶν] k. 23. B. D. L. M. Iunt. Call., αἰοιδῶν a². p¹. s. 9². 16. M. sup. Y. Med. Ald., αἰοιδῆς a⁴. p⁴. 9⁴.

76. ἡελίῳ] k. a. p. s. 9. D. Y. Antt., ἡελίοιο B., ἀελίῳ 23. L. M.

77. οἰκοῦντες 23. L. M. — Λιβύης] s. 9. 23. L. M. Y., Λιβύας vulg. — ἐρρίγαντι] s. 16. Y., ἠρρίγαντι 9⁴. 23. M., ἠρρίγανσι 9², ἠρρίγαν 23. sec., ἐρρίγαντι k. a. p. B⁵. D. L. Iunt., ἐρρίγαντι Med. Ald. Call.

78. συρακόσιοι 23. pr. (corr. ead.) et D. pr. ut videtur, συρακούσιοι p¹, συρηκόσιοι s. 9. Y. — δῶρα p¹. 2.

81. ἵππειαι 23. M. Antt. ante Steph. et Eustath. — σκιάουσιν] 23. M., σκιάουσιν L., σκεπάουσιν vulg. ad dicente Eustathio.

82. αἱ γὰρ Antt. ante Comm., ἄν γὰρ L.

83. κούρη θ' ἦ] k. a. p. s.

9. B⁵. D. Y. Antt., κούρη θ' ἄ ICall. Mor., κούρα θ' ἄ 23. L. M⁵. — ματρὶ] k. a. 23. B⁵. D. L. M⁵. Antt., μητρὶ p. s. 9. Y. — πολυκλήρων] k. a. p. s. 9. B⁵. D. Y. Antt., πολυκλήρων L. M., πολλακλήρων 23.

84. εἰληχας] k. a. p. s. 9. 23. B⁵. D. L. M⁵. Y. Med. Iunt. Call., εἰληχας Ald., εἰλαχας Comm. — μέγ' ἄστυ p¹, μεγάλας τὸ k² et, ut videtur, D. pr., unde restant μεγάλας, v (corr. μέγα ἄστυ). — τὸ παρ' a. p. 23.

85. κακὰ] k. 9., κακᾶ B. D. Call., κακαὶ vulg. — πέμψειεν] k. D⁵. Iunt., πέμπειεν D. pr., πέμπει ἐν B., πέμψαν 9., πέμψειαν vulg., πέμψουσαν 23. γρ. — ἀνάγκη] k. 9. B. D. Call., ἀνάγκαι vulg.

86. μετὰ 23. γρ. — φίλων k. p. 23. sec. B. D. (corr. D⁵) — ἀγγέλλοντας] p¹. s⁴. 16. M. Y. Iunt. Call., ἀγγέλλοντες p². 4. s², ἀγγέλοντας k. a. 9. 23. L., ἀγγελλαντας B. D., ἀγγελέοντας Med. Ald.

87. ἀριθμητοὺς] k. B⁵. D., ἀριθμητὰ p., ἀριθματοὺς vulg.

TESTIMM. 81. Eustath. 121, 44. ἵππειαι κόρην σκεπάσασαι ἔθειραι.

- ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
 δυσημενέων ὅσα χεῖρες ἔλωβήσαντο κατάκρας·
- 90 ἀγρούς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι
 ἄμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοινο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
- 95 ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένους ὑπόθι δένδρων 95
 ἄχει ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχνηι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοῆς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδαί
 καὶ πόντου Σκνυθικοῖο πέραν καὶ ὄθι πλατὺ τεῖχος
- 100 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. 100
 εἰς μὲν ἐγὼ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους

88. ἄστυα δὲ] 23. L., ἄστυά τε
 B. D. M. Y. vulg. — ναίοιτο] 23.

oi
 D. Iunt., ναίειτε L., ναίοινο 23.
 sec. D^a vulg., νέοινο pⁱ B. M. Y.

89. κατάκρας] a² p², κατάκρ
 pⁱ (quod Salvinus et Sanctamanilus
 κατάκρας legunt), κατάκρας L²,
 κατ' ἀκρας vulg.

90. αἱ δ' δ'] k⁴. B. L., αἱ δ' k²,
 αἱ δ' D., ἡδ' Med. Ald. Iunt., αἱ τ'
 vulg.

91. μάλων B. D. L. — βοτάνᾳ]
 k⁴. a⁴. p⁴. s⁴. 9⁴. M². Y², βοτάνᾳ k²
 a². p¹. s². 9². 16. 23. pr. D. L. Y²,
 βοτάναι 23. corr. ead. B., βοτάναις
 Antt.

92. ἄν Antt. ante Steph. — βλη-
 χῶντο] Briggsius, βλήχωντο 16.,
 βλήχονται k. p. s. 9. B². D. Y.,
 βλήχονται (a.) L. sup. Antt., βλά-
 χονται 23. L. M. — ἀγελαδὸν]
 s. 9. 23. L. M. Y², ἀγεληδὸν k. a.
 p. B². D. Antt.

93. σκνιφαῖον] k. B. D. M.,

π
 σκνιφαῖον 23., σκνιπαῖον a. p. s.
 9. 16. Y. Med. Ald., σκνιπαῖος L.,
 σκνιπαῖον Call., σκνιπαῖον Iunt.

94. ἐκπονέοινο 23., ἐκπλείοινο L.,
 ἐκτελείοινο M. et 23. γρ. ead., νειοὶ
 δὲ νέοινο [Call. cum interpr. νεά-
 ζοινο. — κατὰ pro ποτὶ 23. sup.
 ead. L. M. — ἠνίκα a. p. Antt.
 ante Steph.

95. ἐνδίους] (s⁴) Mor., ἐνδεί-
 ούς k. s². 9. 16. 23. B. D. Y. Iunt.
 Call., ἐνδεία a. p. 23. sup. L., ἐν-
 δεία M., ἐνδειος Med. Ald. — ὑπό-
 θι] 23. L. M., ἐνδοθι vulg., cf.
 Scholl. ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων.

96. ἡχει Y.

98. ἀοιδαί] 9. 3., ἀοιδοί vulg.

99. ὄθι] k. 23. B. D. L. M.,
 ὄποι Y., ὄπη Antt., ὄπη Comm. vulg.

100. ἐμβασίλευεν 23. M., ἐβασι-
 λευσεν L², ἐβασίλευεν a². p². L²,
 ἐβασίλευε p¹.

101. ἐγὼ] k. a. p. s. 9. 23. B².
 D. L. M². Y. Antt. — ἄλλους 9.

TESTIMM. 99. 100. Scholl. Aristid. p. 316. A. ἔνθα δὲ τεῖχος —
 ἐμβασίλευει. — Spectat locum Eustath. ad Dion. 1005.

IMITT. 94—96] Antiphil. AP. IX, 71. οἰκία τεττίγων ἐνδιοὶ ἀκρε-
 μόνης. 99. 100] Ovid. Met. IV, 57. ubi dicitur altam | coctilibus
 muris cinxisse Semiramis urbem.

- θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν
 ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινυεῖον
 105 Ὅρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενον ποτε Θήβαις, 105
 ἄκλιτος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 Φαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἶην.

102. πᾶσι μέλοι] k. s. sec. B³
 D. L. Iunt., πᾶσι μέλει p⁴. M. et 23.
 γρ. ead., πᾶσιν ἴκοι α. 9⁴. (εἴκοι 9²)
 23. Med. Call., πᾶσιν ἦκοι Ald. —
 Σικελὴν] k. a. s. 9. 23. B³ D.
 M³ Y. Antt., σικελᾶν L., σικελικὴν
 p⁴. 16., σικελικὴ p². — Ἀρέθου-
 σαν] p. 23. L., Ἀρέθοισαν k. a. s.
 9. B³ D. M³ Y⁵. Antt.

103. λαοῖσι Iunt. — αἰχμητὰν 23.
 L. M. — Comma, quod vulgo post
 λαοῖσι est, Tourpio auctore transpo-
 sui.

104. ἐτεόκλειο p², ἐτεόκλειο p¹. 4.,
 ἐτεοκλήης L², ἐτεόκληο I², ἐτεοκλήος
 23. M. — Χάριτες] 23. D^c. mg.
 M. Call., θυγατέρες k. a. p. s. 9.
 16. B. D. pr. L. Y. [Call., θυγατρὲς
 D. corr. Med. Ald., θυγατρὲς Iunt.
 — ὦ] k. s. B. D. Y. Iunt., ὦ τὸν
 23., τὸν a². p¹. 2. L. M. Med. Ald.,

καὶ (τὸν?) a⁴. p⁴, αἰ Call., αἰ (9.)
 Steph.

105. ποτε] k. a. p. s. 9. B³ D.
 Y. Antt., ποκα 23. L. M.

106. ἔγωγε μένοιμί] k⁴, Med.
 Ald. Iunt., ἐγὼ μένοιμί a. p., ἐγὼν
 μένοιμί 23. L., ἐγὼ μίμοιμί (s. 9.)
 Y. Call., ἔγωγε μίμοιμί M., ἔγωγε
 γένοιμί k². B. D., fort. ἔγωγ' αἰ-
 νοῖμί.

107. ἀμετέρησιν] Y. vulg.,
 ἀμετέρησιν Ald., ἀμετέροισιν k. B³
 D. M³, ἀμετέροισιν 23. L. — ἰοί-
 μαν] k. a. p. s. 23. B. D. M. Y.

Iunt., ἰοίμην L., ἰοίμαν 9., ἰοίμαν
 Med. Ald. Call.

108. καλύψω p¹. s². 23. M. —
 ὕμμε D. Call., ὑμείας 23. L., ὑμ-
 μείας M. — ἀγαπητόν] p. s. 9.
 B³ D. L. Y., ἀγαπατόν vulg.

109. ἀνθρώπων s. 16. Y.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαίον.

- Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσης· ὁ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν.
 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνησαίμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολυδένδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθῶν
 10 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθειτο
 15 βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶός τε νοῆσαι. 15
 τήνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ' ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ

Libri: k. a. p. s. 9. 16.* D. L.
 M. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον]
 L. Antt. vulg., add. Λωρίδι M^b, add.
 Φιλαδέλφον τοῦ Λάγου D., Ἐπόθε-
 σις Πτολεμαῖον καὶ ἐγκώμιον εἰς
 αὐτόν a^b p. (in hoc τὸν αὐτόν).

1. ἐς] k. p. 9. D^b. L. M., εἰς D.
 vulg.

2. ἄδωμεν] (s.) Y^b. Steph.,
 αἰδῶμεν L. Mor., αἰείδωμεν k. a. p.
 D. M. Antt., αἰδομεν 9.

3. πρώτοισι 9.

4. προφερέστερος] 9. M., προ-
 οισ
 φεστω L., προφερέστατος vulg. —
 ἄλλων cum γρ. ἀνδρῶν p.

5. πρῶτον 9. — ἡμιθέων] k.
 a. p. s. 9. D. L. M^b. Y. Antt.

6. αἰοιδῶν D^a vel D^b, sapientium
 adepti sunt cantus Div.

7. εἰπεῖν] k. a. p. s. 9. D. L.
 M^b. Y. Antt.

8. ὕμεις D^b, ὕμει a², ὕμεις
 Med. Ald. — αὐτῶ D^b. Med.

9. ἔς] ἐς vulg. — ὑλατόμος]
 k. D^b. L. M. Iunt., ὑλοτόμος a. p. 9.,
 ὑλητόμος D. Y. vulg. — ἐλθῶν]
 L. M^b. Y. vulg., ἐνθῶν k. 9. D.

10. ἔργου] k. a. p⁴. s. 9. D. M.
 Y. Antt., ἔργον L., om. p¹.

11. πρῶτον] k. a. p. s. 9. D.
 Y. Antt., πρῶτον L. M^b. Mor. —
 καταλέξω] k. 9. L. M. Brub. III.,
 καταλέξω vulg. — εἰπεῖν] k. p. s.
 9. L. Y., εἰπῆν vulg., εἰπῆν Ald.,
 Iunt.

12. ἐτίμησαν] D. M^b. Y. vulg.,
 ἐτίμησας L.

13. μὲν οἶος a. p. Med. Ald. Call.

14. Λαγείδας] Geierus de Ptol.
 Lag. pag. 6., Λαγείδας k. a. p. s.
 D. L. M. Y. Iunt. ICall., ὁ Λαγείδας
 vulg. — ὅτε] Ziegl. e coni., ὄκω
 vulg.

17. θρόνος] Bergkins, δόμος
 vulg.

- δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 20 ἐδραίει, Πέρσησι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις. 20
 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο
 ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νίωνῶν περιώσιον νίωνοῖσιν,
 25 ὅτι σφρων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας, 25
 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεραῶτες.
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδομοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς νιόν.
 οἶα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρησ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35

18. ἀντῶ M^b. — Vs. 18—20. in 9. ad marg. leguntur.

19. Πέρσησι] 9., Πέρσαισι vulg. — αἰολομίτροις] p¹, αἰολομίτρας k² a² p² w. 5. 16. D. L. Med. Ald. Iunt., αἰολομίτρας M^b, αἰολομίτας Y., αἰολομήτας Call. Zieglerus edidit αἰολομίτρας, lectionem a Schotto e Tol. (?) allatam et inde a Reiskio vulgatam, hac adnotatione adiecta „αἰολομήτας edd. ante Wintert. Is αἰολομίτρας“, quasi in codd. αἰολομίτρας iavenisset.

20. ἀντία Φ' w. M., ἀντί Φ' L. — ἔδρα κενταυροφόνοιο] M^b, ἔδρα κενταυρ— e. K. M^b, ἔδρα κενταυρ— Iunt., ἔδρα κε ταυρ— k. 9., ἔδρα κε ταυρ— L., ἔδρα τε ταυρ— a⁴ p., ἔδρα τὰ ταυρ— a², ἔδρα τοῦ ταυρ— s. 16. Y., ἔδρα σφιν ταυρ— (D.) Med. Ald., ἔδρα σφιν ταυρ— Call.

21. τετυγμένη 9., τετυγμένος L.

22. Οὐρανίδησι] D. M^b vulg., οὐρανίδησι L. Med. Call., οὐρανίδησι p. s. 16. Y^b

24. Κρονίδης] k. w. 9. L., Κρονίδας vulg., μελέων Κρ— L. — ἐξήρατο 9.

25. καλεῦνται superser. ται s², κελεῦνται L. — ἐοὶ] conii. Heinsius, θεοὶ vulg.

26. ἄμφω] k. a. p. s. 9. 16. D^b γρ. L. Y., ἄμφω^{οιν} M., ἀμφοῖν D. Antt.

28. τῷ] p¹ 2. Med. Call., τῶ Vat. cum gl. καὶ διὸ, τῷ p⁴ vulg. — ἴοι L. M^b vulg., ἴη Call.

30. φαρέτρην] a. p. 9. L. Y., φαρέτραν vulg.

31. σιδάρειον s. Y.

32. λευκοσφύρου] k. a. p. s. 9. D. L. M^b Y. Antt. — ἦβης p¹.

33. ἄγουσι] k. a. p. s. 9. L. M., ἄγουσιν D. Y. Antt. — γενειήταν] D^b marg. Iunt. vulg., γενειήτην p¹, γεννητήν 9², γεννητήν D. Med. Ald. Call.

34. περικλειτὰ a² p¹ 2 s² 9² 16. L. M. Y.

35. Θηλυτέρησ'] — ησ' L., — ης Med., — ης Ald., — ης D. vulg., — ης

TESTIMM. 30. Scholl. Pind. Ol. II, 150. ὑπ. τε φαρέτραν.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαίον.

- Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν.
 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολὺδενδρον ἀνὴρ ὕλατόμος ἐλθῶν
 10 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθειτο
 15 βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶός τε νοῆσαι. 15
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσειος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ

Libri: k. a. p. s. 9. 16.* D. L.
 M. Y. Med. Ald. Iunt. Call.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον]
 L. Antt. vulg., add. Δωριδί M^b, add.
 Φιλαδέλφον τοῦ Λάγου D., Ἐπόθε-
 σις Πτολεμαίου καὶ ἐγκώμιον εἰς
 αὐτόν a^b. p. (in hoc τὸν αὐτόν).

1. ἐς] k. p. 9. D^b. L. M., εἰς D.
 vulg.

2. ἄδωμεν] (s.) Y^b. Steph.,
 αἰδωμεν L. Mor., αἰδωμεν k. a. p.
 D. M. Antt., αἰδωμεν 9.

3. πρώτοισι 9.

4. προφερέστερος] 9. M., προ-
 οἰσ
 φεστρ L., προφερέστατος vulg. —
 ἄλλων cum γρ. ἀνδρῶν p.

5. πρῶτον 9. — ἡμιθέων] k.
 a. p. s. 9. D. L. M^b. Y. Antt.

6. αἰοιδῶν D^a vel D^b, sapientium
 adepti sunt cantus Div.

7. εἰπεῖν] k. a. p. s. 9. D. L.
 M^b. Y. Antt.

8. ὕμμε D^b, ὕμμε a^b, ὕμμε
 Med. Ald. — αὐτῶ D^b. Med.

9. ἐς] ἐς vulg. — ὕλατόμος]
 k. D^b. L. M. Iunt., ὕλοτόμος a. p. 9.,
 ὕλητόμος D. Y. vulg. — ἐλθῶν]
 L. M^b. Y. vulg., ἐνθῶν k. 9. D.

10. ἔργον] k. a. p^t. s. 9. D. M.
 Y. Antt., ἔργον L., om. p^t.

11. πρῶτον] k. a. p. s. 9. D.
 Y. Antt., πρῶτον L. M^b. Mor. —
 καταλέξω] k. 9. L. M. Brub. III.,
 καταλέξω vulg. — εἰπεῖν] k. p. s.
 9. L. Y., εἰπὴν vulg., εἰπὴν Ald.,
 Iunt.

12. ἐτίμησαν] D. M^b. Y. vulg.,
 ἐτίμησας L.

13. μὲν οἶος a. p. Med. Ald. Call.

14. Λαγείδας] Geierus de Ptol.
 Lag. pag. 6., Λαγίδας k. a. p. s.
 D. L. M. Y. Iunt. ICall., ὁ Λαγίδας
 vulg. — ὅτε] Ziegl. e conii., ὅκα
 vulg.

17. θρόνος] Bergkiius, δόμος
 vulg.

- δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδριάει, Πέρσησι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20
 ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων υἰωνῶν περιώσιον υἰωνοῖσιν,
 ὅτι σφειων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται εἰὼ νέποδες γεγαῶτες. 25
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδομοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἴβας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρησ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35

18. αὐτῷ M^b — Vs. 18—20. in 9. ad marg. leguntur.

19. Πέρσησι] 9., Πέρσαισι vulg. — αἰολομίτροις] p¹, αἰολομίτρας k² a² p² w. 5. 16. D. L. Med. Ald. Iunt., αἰολομίτρας M^b, αἰολομίτας Y., αἰολομήτας Call. Zieglerus edidit αἰολομίτρας, lectionem a Schotto e Tol. (?) allatam et inde a Reiskio vulgatam, hac adnotatione adiecta „αἰολομήτας edd. ante Wintert. Is αἰολομίτρας“, quasi in codd. αἰολομίτρας invenisset.

20. ἀντία θ' w. M., ἀντί θ' L. — ἔδρα κενταυροφόνοιο] M^b, ἔδρα κεν ταυρ— e. K. M^b, ἔδρα κεν ταυρ— Iunt., ἔδρα κε ταυρ— k. 9., ἔδρα κε ταυρ— L., ἔδρα τε ταυρ— a⁴ p., ἔδρα τὰ ταυρ— a², ἔδρα τοῦ ταυρ— s. 16. Y., ἔδρα σφιν ταυρ— (D.) Med. Ald., ἔδρα σφιν ταυρ— Call.

21. τετυγμένη 9., τετυγμένος L. 22. Οὐρανίδησι] D. M^b vulg., οὐρανίδησι L. Med. Call., οὐρανίδαισι p. s. 16. Y^b.

24. Κρονίδης] k. w. 9. L., Κρονίδας vulg., μελέων Κρ— L. — ἐξήρατο 9.

25. καλεῦνται superscr. ται s², κελεῦνται L. — εἰο] conl. Heinsius, θεοι vulg.

26. ἄμφω] k. a. p. s. 9. 16. D^b γρ. L. Y., ἄμφω^{οιν} M., ἀμφοῖν D. Antt.

28. τῷ] p¹ 2 Med. Call., τῷ Vat. cum gl. καὶ διὸ, τῷ p¹ vulg. — ἴοι L. M^b vulg., ἴη Call.

30. φαρέτρην] a. p. 9. L. Y., φαρέτραν vulg.

31. σιδάρειον s. Y.

32. λευκοσφύρου] k. a. p. s. 9. D. L. M^b Y. Antt. — ἦβης p¹.

33. ἄγουσι] k. a. p. s. 9. L. M., ἄγουσιν D. Y. Antt. — γενειήταν] D^b marg. Iunt. vulg., γενειήτην p¹, γενειητάν 9², γεννητάν D. Med. Ald. Call.

34. περικλυτὰ a² p¹ 2 s² 9² 16. L. M. Y.

35. θηλυτέρησ'] -ησ' L., -ης Med., -ης Ald., -ης D. vulg., -ης

TESTIMM. 30. Scholl. Pind. Ol. II, 150. ὑπ. τε φαρέτραν.

- τᾶ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἔς εὐώδη ἠαδινὰς ἰσεμάξατο χεῖρας.
τῷ οὐπὼ τίνα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
- 40 ἧ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὧδὲ κε παισὶ 40
θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
ὀππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἔς φιλεούσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτειοκίτα πατρί.
- 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροισ' ἐπὶ νᾶα κατελθεῖν
κνανέαυ καὶ στυνγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
- 50 ἔς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς. 50

Call., -ης κ., θυλητέρης Iunt., θη-
λυτέραις p. s. 16. M^b Y^b.

36. τᾶ] D^b γρ., ται k^b, τᾶ k²
9^a, τὰ 9^b L., τῆ s² 16. Y., τῆ a. p.,
τάς M., τῆς s⁴ D. Antt. — Κύπριν
L., Κύπρις M. — Διώνα a² p² L.
M. — κοῦρα] k. a. p. s. 9. D. Y.
Antt., κούρη L. M^b.

37. ἔς] ἔς vulg., om. 9. — ἔσε-
μάξατο] k. a. p⁴ s. 9. 16. D^b L.
M. Y., ἰσεμάξατο p², ἰσεμάξωτο p¹,
ἐπεμάξατο D. Antt.

38. τῷ] Vat. cum gl. διὸ et Med.
Call., τῷ vulg. — ἀδεῖν L. — γυ-
ναικῶν] k. p⁴ s. 9. 16. D^b L. M.
Y., γυναικῶν a. p¹ D. Med. Ald.
Iunt., γυναικα Call.

39. ἐῆν] k. a. p. s. 9. D. M^b Y.
Antt., ἔην L. — ἐφίλησεν] s. w.
L. M^b Y., ἐφίλασεν vulg.

41. ἐπιτρέποι] 5. L. P. Iunt.,
ἐπιτρέπει vulg., ἐπιπρέπει p¹.

42. βαίνῃ] βαίνῃ Iunt., βαίνει
9. sup. D^b L. M^b Steph. vulg., βαι-
νοὶ p. s. Y., βαίνεν D. Med. Ald.
Call., φέρει 9. pr. — ἔς] ἔς vulg.

— φιλεούσης] k. a. p. s. 9. D.
L. M^b Y. Antt.

43. ἀστόργου] k. a. p. s. 9.
D. L. M^b Y. Antt. — ἄλλοτρίῳ]
L. vulg., ἄλλοτρίῳ D. Med. Call.,
ἄλλοτρίων k. p² 9. D^b — λέχος
pro νόος L. — αἰεὶ] k. 9., αἰέν
vulg.

44. ῥηίδιοι] k. p. 9. L. M.,
ῥηίδιοι Call., ῥηίδιοι vulg. — οὐ
ποτειοκίτα] Lachmannus ap.
Mein., οὐποτ' ἰοικίτα vulg.

45. κάλλει πότνι' ἀρ— D. Med.
(πότν' suo loco D^a) — ἀριστέυ-
ουσα] k. a. p. s. 9. D. M^b Y. Antt.,
ἀριστενοῦσα L. — πότνι' a² p¹⁻²
Ald. Call.

46. ἔνεκα a. p. 9. 16., ἔνεκ' ἄ
s. Y.

48. νᾶα] s. 16. D^a L. M. Y. Call.,
νῆα k., νᾶα a. p. 9. D. Med. Ald.
Iunt. — κατελθεῖν] a. p. s. L.
M^b Y., κατενθεῖν k. 9. D. vulg.

49. κνανέαυ] k. s. M. Y. Call.,
κνανέα a. p. 9. L., κνάεον D.
Med. Ald. Iunt.

50. νῆον s. Y. — εἰς] 5. Y.

TESTIMM. 53. 54. Scholl. Tzetz. in Ann. Oxx. III. p. 378, 26. (σὺ
δὲ λαοφ.).

IMITT. 37. Nic. Eug. II, 303. ἡ Κύπρις | τὰς χεῖρας ἔς τὸν κόλ-
πον ἐντέθεικέ σοι.

- πᾶσιν δ' ἦπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοῦς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κνάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 55 μισγομένα Τυδηί τεκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίε
 αἰχμητᾶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἂω.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἢ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἔοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν·
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κνανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μῖα τιμῇ Τρίοπον κατθεῖο κολώναν,
 [ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἔγγυς ἐούσιν,]

Iunt., ἐὰς p¹. D. corr., ἐὰς w. Steph. vulg., ἐὰς L., τεὰς D. pr. Med. Ald. SchCall., τεὰς Call. — ἀπειθαίσω 16. Y. — τιμάς] p¹. 5. D. Y. Med. Ald. Iunt. SchCall., τιμάς vulg.

51. ἦπιος L. Antt. ante Mor. — ἦδε] p., ἦδε k. a. s. 9. D⁵. L. M⁵. Y. Antt. — μαλακοῦς] k. a. p. s. 9. D⁵. L. M⁵. Y. Antt.

52. προσπνέει a. p., προσπνέειο L. — προσπνέοντι 16. D. Med. Ald., προπνέοντι s². Y., προ πνέοντι s⁴, πρόπνέοντι a. p.

53. Διομήδη 9., Διομήδην L. M.

54. σμιγομένη 9.

56. Αἰακίδα 9.

57. ἀρίζηλος] (k. 9.) D. L. M⁵. Antt., ἀρίζαλος a. p. s. 16. Y⁵.

58. νεογιλλόν] k. c. w., νεογιλλόν vulg.

59. πρώταν] k. a. p. s. D⁵. Y. Antt., πρώταν L. M⁵, πρώτον 9.

60. Εἰλλήθυιαν M. Mor.

61. βεβαρημένα k. p. M. Ald. Call., ἀ βεβαρημένα 9.

62. ἦ δέ] ἦ δέ k. a. p. s. 9. D⁵. L. M⁵. Y. Antt. — εὐμενέοισα]

k. s. 9. 16. Y., εὐμενέοισα (a. p.) D⁵. L. M⁵. Antt.

63. νωδυνίην] Y., νωδυνίαν vulg.

64. ἀγαπητὸς] k. a⁴. p. s. 9. D⁵. L. Y. Antt., ἀγαπατὸς a³. M. — ἰδοῖσα 9. L.

65. χεῖρεςσι L. M. — φίλησιν] k. a. p. s. 9. D. Y., φίλοισιν Antt., φίλοισιν L. M.

66. ὀλβιος a. p. — κοῦρε] k. 9. L., κῶρε vulg.

67. Δᾶλον] k. 9. L. M., Δῆλον vulg. — ἐτίμησεν] k. L., ἐτίμασεν vulg.

68. τιμῇ] k. a. p. s. 9. D⁵. L. M⁵. Y. Antt. — Τρίοπον] k. 9. D. corr. M. Call., τρίωπον Iunt., τρίοπτον a. p. s. 16. D. pr. L. Y. Med. Ald., Τρίοπος Steph. — καταθεῖο] k. D. corr. Iunt., καταθεῖο D. pr. vulg., καταθεῖο a². „credo“ et p¹.², καταθεῖο s². — κολώνον L. M.

69. ἶσον L., ἶσον M. — Versum ut suspectum uncinis inclusi.

- 70 Ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων. 70
 "Ὡς ἄρα νῆσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηρός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίῳνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ, 75
 πολλᾶς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήγον ἀλδήσκουσιν ὀφειλλόμεναι Διὸς ὄμβρω·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύνει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βῶλακα θρύνπει. 80
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδήμενται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
 85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμενται Ἀραβίας τε

70. Ἴσον] D. L. Y. vulg., Ἴσσον M., ὄσσον h. r. A. corr. N⁶ O. corr. Cant. — ἐφίλησεν] k. L., ἐφίλασεν vulg., ἄλλως· ἐφίλατο φοῖβρος ἀπόλλων D^c marg.

71. ὑπόθε Med. Ald., ὑπόθι L. — ἔκλαγε L., ἐκλαξε a² D. pr. (ἔκλαγε corr.), κλάγξεν Med. Ald.

72. ὑπὸ] θ., ἀπὸ k. M. sup., ὑπ' ἐκ s. Y., ὑπαὶ vulg., ἀπαὶ L. M. — νεφ p. — μέγας] k. s. θ. 16. L. M. lunt., om. a. p., Διὸς vulg. — αἰετὸς αἴσιος] lunt., αἰετὸς ὄσιος k., αἴσιος αἰετὸς vulg.

73. σᾶμα] k. a. p. θ. L. M. pr., σῆμα M. corr. vulg. — μέλοντι] k. a. p⁴ θ. D. M. Med. Ald., μέλλοντι p^{1,2} L., μέλειτο s. 16. Y., μέληται lunt. Call.

74. αἰδοῖοι βασιλῆες] k² Casaub., ἀδοῖοι βασιλῆες r² (αἰδοῖοι N. corr., nam n. apud Gailium sphal-mate scriptum), αἰδοῖο βασιλῆες k⁴, αἰδοῖο . . . σιλη^o L. (mediae literae evanuerunt), αἰδοῖο βασιλῆος w. P., αἰδοῖον βασιλῆος a. p. s. θ. D. M. Y. Med. Ald. lunt., αἰδοῖον βασιλῆος Call. — φιλήσῃ] vel φιλήση k. s.

θ. 16. L. M. Y., φιλασῆ a., φιλασῆ p., φιλασεῖ D. Antt.

75. γεινόμενον Y. — ὀπηδεῖ] D. M. Y. vulg., ὀπηδεῖ lunt., ὀπαδεῖ k. — In f. v. colou Antt., comma Mor.

76. δὲ κρ—] k. a. p. s. θ. D. L. M. Y. Med. Ald. Call., μὲν κρ— lunt. — γαίας] k. p. s. Y², γαίης D² L. M² vulg. — θαλάσσας] k. a., θαλάσσης D² L. M² Y. vulg.

77. Suspicio poetam scripsisse ἀπείρονον γύναι.

78. ἀλδήσκουσιν M. — ὀφειλλόμεναι] a. p. s. θ. 16. D. corr. ead. L. M. Y., ὀφειλλόμεν k., ὀφειλλόμενον D. pr. Antt.

79. φύνει a. p. — χθαμαλὰ] k. p. θ. L. M. Y., χθαμαλή s. 16. Call., χθαμαλὸς vulg.

80. Malim ὄθι.

82. πτολίων L.

84. ἐννεάδες] k. w. L. et Scholl. ad Vs. 81., ἐνδεκάδες D. M² Y² vulg.

85. ἀγῆνωρ] k. θ. L., ἀγῆνωρ vulg.

86. καὶ μὴν s. 16., οὐ μὴν M. — Ἀραβίας p¹.

- καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ ἀλχητῆσιν Κιλικέσσι
 90 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται 90
 πόντον ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίω.
 πολλοὶ δ' ἱπῆες, πολλοὶ δὲ μιν ἀσπιδιῶται
 95 χαλκῶ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 ὄλβω μὲν πάντως κε καταβρίθιοι βασιλῆας· 95
 τὸσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νείλον ὑπερβάς
 100 περὶ ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυνται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν.
 ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 105 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀρχεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πτόνι χρυσός
 μυρμάκων ἄτε πλοῦτος ἀεὶ κέχεται μογεόντων·

87. Συρίας Λιβύας] k. 9. D^b.
 L., Συρίας Λιβύας M^a, Συρίας Λι-
 βύης vulg.

88. Παμφύλοισί] Schraderus,
 Παμφυλίοισι D. L. M. Y. vulg.

89. σαμαίνει] k. 9. L. M., ση-
 μαίνει D. Y. vulg. — φιλοπτο-
 λέμοισί τε Καρσί] k., φιλοπτο-
 λέμοις τε Κάρεσσι D. L. Mª Y. vulg.,
 φιλοπτολέμοισι Κάρεσσι p^a, φιλο-
 πτολέμοις Κάρεσσι p¹⁻².

90. ἄρισται] (9.) Steph., ἄριστοι
 k. a. p. s. 16. D. L. M. Y. Antt.

92. ἀνάσσονται 9. L. M. pr.

93. δέ μιν] k. a. p. s. 9. 16. L.
 M. Y., δέ οἱ vulg.

94. τεταγμένοι D. Med. Ald. —
 ἀμφαγέρονται] k. s. sec. 9^a 16.
 Y., ἀμφαγέρονται 9^a, ἀμφαγέροντι
 p. s. pr. L. M., ἀσφαγέροντι a.,
 ἀσφαραγεῖντι vulg.

95. Μῆλον μὴν. — κε καταβρίθιοι
 θοί] k. L. M., κε καταβρίθει a. p.
 s², γε καταβρίθει s⁴ 9². Y., κατα-
 βρίθει 9^a, καταβεβρίθει vulg.

97. περιστέλλονται k.

98. ὑπερβάς] k. p. s. 9. L. M.
 Y., ὑπερβάς a., ὑπερβάς vulg.

99. ἐστάσατο s. 9. Y.

100. αἰγιαλὸν δὲ] αἰγιαλόνδε
 vulg. — ἐξάλατο] Iunt., ἐξάλλατο
 k. a. p. s. D. Y. Med. Ald. Call.,
 ἐξήλατο 9^a pr. L. M^a, ἐξήλατο 9²
 sec., ἐξήλατο 9^a — νηός k.

101. Αἰγυπτίησι] L., Αἰγυ-
 πτίησιν M^a vulg., αἰγυπτίαισι s. Y.,
 αἰγυπτίαισιν 16.

103. ξανθοκόμας] k., ξανθο-
 κόμος a. p. s. 9. D^b L. Mª Y^a Antt.,
 ξανθοκόμος Comm. — πάλλειν Y.
 — In f. v. punctum posui, ubi colon
 Steph. vulg., comma Antt.

104. ἔτι πάγχυ] ἐπι πάγχυ D.
 Antt., ἐπὶ πάγχυ M^a, ἐπιπάγχυ L.
 Y^a, ἐπίπαχυ O. et Ziegl. tac. cum
 Brunckio. — φυλάσσειν s., φύλασ-
 σεν Y.

106. ἔνι] Wint., ἐνὶ vulg.

107. πλώτος 9^a. L. et superser.
 ou M.

- ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἔρικυδέες οἴκοι,
αἶέν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
110 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλευσί,
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροῦς κατ' ἀγῶνας
ἴκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοδιάν,
ᾧ οὐ δωτίαναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
115 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
ὀλβίω ἢ κλέος ἔσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
ὄσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
120 ἄορι, γὰ κέρυπται, ὄθεν ἄλιν οὐκέτι νόστος.
μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονίη
στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη,
ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναοὺς·
ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῶ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
125 ἴδρυνται πάντεσσι ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,

109. αἰέν] s. Γθ. Y., αἰεί D. L. M. vulg., αἰεί 9. — ἀπαρχομένοιο 9., ἀπαρχομένοιο a. L., ἀπαρχομένον M. — σὺν τ' M.

110. Post h. v. in a. p. 9. L. M. repetitur Vs. 90., in k. autem hic versus legitur: καὶ νόσοις κνκλάδεσσι πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.

112. διωνύσου D. Antt. ante Steph. — ἱερὸς] M⁵ vulg., ἱεροῦς Med., ἱερὸς k. a., ἱερὸς p., ἱερὸς L.

116. εὐεργεσίης] D⁵ L. M⁵ Y. vulg., εὐεργεσίας p¹, εὐεργεσίας p¹.

117. ἢ κλέος] M⁵ vulg., ἢ om. k. a. p. s. 9. L. Y.

118. κείνα Call.

120. ἄορι, γὰ] ἀέρι πᾶ Heins. vulg., ἀέρι πᾶ Ald. Iunt. Call., ἀέρι πᾶ D. Med., ἀέρι πᾶ Comm., (ἀέρι) σᾶ p¹ vel σᾶ p², (ἀέρι) ποῦ 16., ἠέρι ποῦ Y⁵, ἠέρι που s.

121. 122. τε καὶ ὧν] coni. Briggsius, τοκέων vulg. — ἔτι om. a. p. D. Med. Ald. — θερμὰ p. 9. L., θερμᾶ D. Med. Ald. — κονίη]

p¹ L. M. Call., κονίη Iunt. vulg., κονίη p², κονία k., κονίγη D. Med. Ald. — στειβομένα] k. a. p. 9. D. Med. Ald. Iunt., σειβομένα L., στειβόμενος (s.) Y⁵ Call., σειβόμενος M. — Vulgo punctum post ἴχνη, quod Briggsius correxit. Ad totum locum cf. Scholl. οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκάλαι θανόντων καὶ πρό μικροῦ.

123. ματρὶ] k. a. p. 9. M., μητρὶ L., μητρὶ (s.) D⁵ Y⁵ Antt. — εἴσατο L. M. Antt. ante Steph. — ναοὺς] k. 9. L. M., νηοῦς s. 16. Y., νηῶς a. p. D. Antt.

124. αὐτοῦς] k. a. s. 9. D⁵ L. M⁵ Y. Antt., αὐτὸς p.

125. ἴδρυνται] k. a. 9. L. M., ἴδρυνσε p¹, ἴδρυνεν s. (ubi sen sec.) et vulg. — ἀρωγούς] k. a. p¹ s. 9. D⁵ L. M⁵ Y. Antt., ἀρωγᾶς p¹.

126. ὄγε] K. M., ὄτε k⁴ a. L., ὄδε k² s⁴. (s² sec.) 9. 16. Y⁵, om. p., ἐπὶ D. Antt.

127. μησὶ] μασί vulg.

- αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλειτ' ἀγοστῶ,
 130 ἐκ θυμοῦ στέργουσα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 130
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνον δὲ στόρνυσιν ἰάνειν Ζητὶ καὶ Ἥρῃ
 χειρας φοιβήσασα μύθοις ἐτι παρθένος Ἴρις.
 135 χαιρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων 135
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέρξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

128. ἀρείων] k. M., ἀρείω D. L. Y. vulg., ἀρείονα p.

129. νυμφί L., νύμφα M. — περιβάλλεται s. 16. Y. — αὐτός pro ἀγοστῶ s⁴, ἀώτους s², αὐτοῦ 16., αὐτῶ Y.

130. θυμοῦ] k. a. p. s. 9. D⁵ L. M⁵ Y.

131. ἀθανάτων αὐτῶν ἱερὸς k.

132. τέκε a. p. s. D. Y. Med. Ald. — κρείουσα] k. 9. L. M⁵, κρείουσα vulg. — Ὀλύμπου] k. a. p. s. vulg., Ὀλύμπω 9. L. M.

133. ἄγνον δὲ] ἀγνόν δὲ (λέχος) 9⁴, ἀδνόν δὲ λέχος 9², ἐν δὲ

λέχος D. M. Y. Antt., ἐν δὲ λ. L., ἐν δὲ λ. Brub. III. et vulg. post Reisk.

134. φοιβήσασα] k. p. s. 9. vulg., φοιβασασα (a.) 5.

135. χαιρε ἄναξ] k. s. 9. 16. L. M. Y., χαιρ' ἄναξ a. p., χαιρ' ὦναξ D. Ald. Iunt., χαιρ' ὦναξ Call. — Versus deest in Med.

136. ἡμιθέων] k. a. p. s. 9. D. L. M⁵ Y. Antt.

137. φθέρξασθ' D⁴. — γέ μεν] Iunt., γε μεν D⁵ L. M⁵ Y⁵ vulg. — αἰτέω] conl. Briggsius, αἰτεῦ k. L. M. Call., ἔξεις 9. 16. L. sup. Y., ἔξοις a. p. s. D. Med. Ald. Iunt.

Idyll. XVIII.

Ἐλένης Ἐπιθαλάμιος.

- Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι παρ Μενελάω
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἐχοῖσαι
 πρόσθεν ἔγγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ται πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνῶν,
 5 ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγετο τὰν ἀγαπατᾶν 5
 μναστεύσας Ἐλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεΐος υἱῶν.
 ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὕμεναίφ.

(Τμέναιος.)

- α' Οὔτω δὴ πρωιξὲ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσί λίαν βαρυνώματος, ἦρα φίλυπνος' 10
 ἦρα πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν.
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὧραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,

Libri: a.* s. 4. 5. 6. 16.* D. M. Y. Med. Ald. Iunt. Call., in Vs. 52—59, praeterea 11^b. Ald.^a.

Ἐλένης Ἐπιθαλάμιος] Med. Ald. Call. Hypoth. et add. Δωριδι Iunt., Ἐλ. Ἐπιθαλάμιον M. in Hypoth., Ἐπιθαλάμιος Ἐλένης καὶ Μενελάου s^b, Ἐπιθαλάμιος εἰς Μενελάου καὶ Ἐλένην Y., Θεοκρίτου ἐγκώμιον Ἐλένης. Δωριδι M., sine tit. a^b.

2. θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον] s. (ubi κόμαις sec.) Y^b Iunt. (ubi ὑάκινθον) Call., (θάλλοντα) κόσμον ὑάκινθινον 4. 5. 6. M. corr. ead., κόσμον ὑάκινθον a² M. pr., θάλλονθ' ὑάκινθω κόσμον D. Med. Ald.

3. πρόσθεν ἔγγράπτω] πρόσθε νεογράφω D^b. vulg., πρόσθε νεογράφω D., cf. GIM. κεκαλλωπισμένοι ἐν γραφαῖς.

4. πρῶται et λακωνῶν s. 5. 6. Y.

5. ἠνίκα M. — Τυνδαριδᾶν] τυνδαριδᾶν D^b M., τυνδαριδα a² 4. 5. 6. D. Med. Ald., τυνδαριδῆ s. 16. Y., τυνδαριᾶν Iunt., τυνδαριῶν Call. — κάσιν ἄγετο] κατεκλάγετο 5. D^b mg., κατεγράφετο M., κατεκλάγετο 4., κατεγράφετο 6¹, κατεκλίγετο s^b 16. Y., κατεκλίνατο s²,

κατεγράφετο 6², κατεκλίετο D. Med. Ald., κατεκλάγετο superscr. λέξ a., κατεκλάετο Iunt., κατεκλάετο Call. — ἀγαπατᾶν] D^b M. Iunt., ἀγαπητᾶν s. 4. 5. 6. Y. Med. Ald. Call.

6. μναστεύσας] s. 16. D^b M. Y. Iunt. Call., μναστήσας D. Med. Ald., μναστρήσας 4. 5. 6. — υἱῶν] D^b M., υἱός vulg.

7. ἐγκροτέοισαι M.

8. περ εἰλικτοῖς] περιπλίκτοις M. N^a, περιπλέκτοις 4. 5. D. Y. vulg. — ὑπὸ] M. c. K., περὶ vulg.

9. πρωιξὲ] πρωίξαι M. c., πρωίξαι Vat., πρωίξα vulg., cf. SchCall. πρωίξαι ἤγουν πρωϊνός, GIM^b. πρωίξαι ἀντι τοῦ πρωϊνός.

10. λίαν] D^b mg. M. Iunt. Call., φίλε a² 4. 5. 6., φίλος s. 16. D. Y. Med. Ald. — βαρυνώματος] Iunt., βαρυνώματος 4., βαρυνώματος 5. 6¹, βαρυνάματος 6², βαρυνώματος vulg. — Vs. 10. 11. auctore Calliergo vulgo per interrogationem proferruntur, quod mutavi.

12. μὰν] M. c. K., μὲν s. sec. 4. 5. vulg. — σπεύδοντα] M. c. K., χρῆζοντα Antt., χρῆζοντα Mor. vulg. — αὐτὸν ἐχρῆν τυ] D^b mg. M. Iunt. Call., ἐχρῆν αὐτὸν τυ

15 *παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
παῖσθαι ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἔπει καὶ ἕνας καὶ ἐς αὐὸ
κεῖς ἔτος ἕξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἄ νυὸς ἄδε.* 15

*β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπτα σπερχομένῳ τοι
ἐς Σπάρταν, ἄπερ ὄλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαυ Δία πενθερὸν ἐξεῖς.*

20 *α' Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἴκετο χλαῖναν,
οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μὲ ἄλλα·* 20
*ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκοι ὁμοῖον.
ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος οὐτός
χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετρῶ,
τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,*

s⁴. 4. 5⁴. 6⁴ (τύ σε 6²), ἀρχὴν ἀν-
τόν τι 5², ἐρχην αὐτόν τυ a². s²
Y., χοῖν αὐτόν τυ D. Med. Ald.

13. δ' om. D. (add. D^b) et Med.
Ald. — παιδί 4. et superscr. si 6.,
σὺν παισὶ om. 5² — μητρὶ s. 6. Y.

14. ἕνας] D^b. M. Ald. Iunt., ἕνα-
νας 4. 5. 6., ἕναν D. Call., ἕνανας
Med., ε reliquis literis omissis Y. —
καὶ om. 6¹ (lacuna 6²) — ἐς om.
s. Y.

15. κελ[ς] 4. M. vulg., κ' εἰς 5².
D. Y. — Μενέλα τεὰ ἄ] conl.
Meinekus Zeitschr. f. AltW. 1845
p. 1069., Μενέλαε τεὰ vulg., cf. GIM.
ἦδε ἢ Ἐλένη. — ἄδε] c. h., ἄδε
s. M. Y., ἦδε 5². D. vulg., δε prima
litera evanida 4.

16. τοι pro τις M. c. K. — ἐπέπτα
σπερχομένῳ] ἐπέπταρεν ἐρχομέ-
νω vulg. (in 4. vox ἐρχ— evanuit
praeter ultimas duas literas), cf. GIM.
ἐπέπταρεν, ἐπήλθεν, SchM. ὄν-
τως ἀγαθός σοι ἐφάνη οἰωνός, ὅτε
ἐς Σπάρταν ἀπήρχου, GIB. M. (ad
ἀγαθός) οἰωνός et Glr. οἰωνός,
ὄρνις. Ceterum nescio an scriptum
fuerit ἀγαθός τοι — σπερχομέ-
νοιο.

17. ἄπερ] a². s. 5⁴. 16. D^b. M.
Y. Iunt., ἀπερ 4. 6., ὅποι D. Med.
Ald. Call. — ἀριστῆες 4. 5². 6¹.
M., ἀριστῆες 6² — ὡς ἀνύσαι Y.,
ὡς ἀν reliquis evanidis 4., ἀριστῆες
κ' 12. „sic collatio“, ὡς om. g.

18. ἡμιθέοις] conl. Zieglerus

p. 179., ἀμιθέοις vulg. — ἕξεις M.
— Vs. 17. 18. corruptiores videntur;
nescio an scriptum fuerit ἀριστῆες
Παναχαιῶν, μοῦνος — Κρο-
νίδαυ ὡς π. ε.

19. τὴν μίαν M. Y. — ἴκετο]
s. 4. 6. 16. M. Y. Iunt., ἦκετο 5.,
ῶχετο a. vulg.

20. ἦδε pro οἷα M. — Ἀχαιίδα
νῦν γαῖαν] ἀχαιδαυ γαῖαν 4.,
Ἀχαιάδων γαῖαν s. (ubi αδων sec.)
D^b. marg. M. Y². Iunt., ἀχαιάδων
γαῖαν Call., ἀχαιίδα γαῖαν 5². 6.,
ἀχαιάδα γαῖαν a². 5². 4., γαῖαν
ἀχαιάδα 16., γαῖαν ἀχαιίδα D. Med.
Ald. — κατῆ D^b. mg. — οὐδὲ μὲ]
M. Iunt., οὐδεμὲ D^b. mg. Y². vulg.,
οὐδεμία 5. 6., οὐδεμία πατεῖ 16. D.
Med. Ald. — ἄλλα] D^b. mg. M.
Iunt. Call., ἄλλη s. 4. 5. 6. D. Y².
Med. Ald.

21. κά τι] καί τι M. c. K., καί τε
5⁴, καί τ' εἰ 5², καί τοι 4. 6.,
καὶ τὸ a², κέν τι s. 16. Y., τοί κε
vulg. — τέκοι h. F. — ματέρει]
Wint., μητέρι s. 4. 5. 6. D. M. Y.

οι
Antt. — τ[κτοι] s², τίκεν Call.,
τίκτει s⁴. 16. D^b. M. Y., τίκεν 4.
D. vulg.

22. δ' αἰ] M. c. K., γὰρ vulg. —
πάντες a. et superscr. πᾶσαι 6.,
πάντων 4. — αἰς] s. 6. 16. D^b.
M. Y., οἷς 4., εἰς 5., ἦς D. Antt.

23. λοετρῶ] λοετρῶ M. K., λοε-
τροῖς vulg.

- 25 τᾶν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῆ. 25
 γ' Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἀμίν.
 30 πειρία μέγα λαὸν ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.
 γ' Οὐτέ τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πνικινώτερον ἄτριον ἰσῶ
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
 35 οὐ μὲν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὦδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρυσίεργον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἴμεροι ἐντί.
 γ' Ὡ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ . . . . .
 40 . . . . . καὶ λειμώνια φύλλα 40

25. οὐ Δᾶν] οὐ δᾶν N. Med., οὐδ' ἄν vulg. Nisi forte rectius scribendum οὐδ' ἄτις.

26. διέφανε] διέφανε vulg.

27. νυκτὶ σελάνα] νύξ ἄτε, λευκὸν vulg., νῦν pro νύξ s² pr. „ut videtur“.

28. διαφαίνεται] s. M., διεφαίνετ' vulg. — ἀμίν] ἀμίν M. c., ἡμίν s. 4. 5. 6. D^b. Y. Antt.

29. πειρία] Reisk., πείραι D^b, πείρα a² s. 5. 6. 16. M. Iunt. Call., πείρα 4. D. Med. Ald., πείρη Brub. III. — μέγα λαὸν] μέγα λαῖον Eichstadius, μεγάλοι D^b, μεγάλα 5. M. Iunt., μεγάλη 4. 6. D. Y. Med. Ald. Call., μεγάλη s. — ἀνέδραμε] ἄτ' ἀνέδραμε 5. 6. vulg., ἄτ' ἀνέδραμε a², ἄτ' ἀνέδραμεν Iunt. Call., ατ' ἐνέδραμε 4., ἄ θ' ἐδραμε s., ubi θ in τ correctum videtur. — κόσμος] a² s. 4. 5. 6. 16. D. M. Y. Med. Ald., ὄγμος Iunt. Call.

30. Θεσσαλὸς] 4., Θεσσαλὸς vulg.

31. ἐκ ταλάρῳ] D^b. et superscr. on M., ἐν ταλάρῳ D. vulg.

33. ἐπὶ] D^b, ἐνί D. vulg. — ἄτριον] s. 16. D^b, ἄτριον M., ἄριον Y², ἄτριον vel ἄριον 4., ἦτριον D. Antt., ἦτριον a² 5² 6², ἦστριον 5⁴. 5. 6⁴.

34. ἐκ κελεόντων] a² s. 4. 5. Y., ἐκ κελεόντων M., ἐκ κελόντων 6., ἐκ κελόντων D. Antt., ἐκ κελόντων D^c. mg.

35. οὐδὲ κρόκαν] οὐδὲ λύραν M. c. K., οὐ κίθαραν vulg. — ἐπίστατο a² 4. 5. 6. — κροτῆσαι] Y² vulg., κροτᾶσαι s. 4. M.

36. εὐρυσίεργον] εὐρυστέρων vulg., εὐρυστέρον a². — Versus deest in D. pr. (add. D^b.) et Med. Ald.

37. ὄμματι s² Y.

38. ἄ pro ὦ bis a². M. — κόρα] a. 6. M., κόρη 4. 5². D^b. Y. vulg.

39. 40. ἄμμε a² 5. 6., ἄμμ' omisso δ' 4. — ἦρι καὶ . . . καὶ λ. φ.] ἦρι καὶ ἐς λ. φ. vulg., ἦδη καὶ λ. φ.

IMITT. 29. 30] Virg. Ecl. V, 33. vitis ut arboribus decori est, ut vitibus uvae, | ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis. — VII, 65. fraxinus in silvis pulcherrima, pinus in hortis. 35. 36] Nonn. Dion. VI, 152. ὕφαινε δὲ κερκίδι κούρη — ἀμφὶ δὲ πέπλω | γνοῦσθην ἱστοτέλειαν ἐὼν ἐλίγεινεν Ἀθήνην.

ἔρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένα ὡς γαλαθηναί
ἄρνες γειναμένας ὄτος μαστὸν ποθείοισαι.

- γ' *Πρᾶται τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀύξομένοιο* .
 45 *πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον,* 45
πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλιπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον
γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὡς παριῶν τις
ἀννείμη· δῶροισ τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν εἰμί.
- 50 *δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.* 50
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κοροτρόφος ὕμμιν
εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβου
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
- 55 *δ' Εὔδει' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες* 55

s. 16. Y. Lacuna in hanc fere sententiam suppleuda: ἦρι καὶ Εὐρωτάσο λοετρόν | εὐ γυμναξόμεναι, ἄμα καὶ λειμῶνια φύλλα.

41. στεφάνους 5. M. — δρεψοῦμεναι] a². s. 4. 5. 6. D^b. M. Y., δρεψέμεναι D. Antt.

42. τεοῦς] 4^b. Iunt., τεοῦς 4^b. Vat., τεοῦ s⁴. 16. M. Y., τέον s², τεὰ a². 5. 6. D. Med. Ald., πολλά τευ ὦ Call. — μεμνημένα M.

43. γειναμένης D. (corr. D^b) et Antt. ante Wint., γεινομένης M.

44. πρᾶται] s. 4. 5. 6. D. M. Y. Med. Ald. Iunt., πρᾶτα Call.

45. καταθήσομες] D^a, καταθήσομεν D. vulg.

46. πρᾶται] s. 5. 6. D. M. Y. Med. Ald. Iunt., πρᾶτα Call. — πικρὸν 16. — Vs. 46. 47. desunt in 4., in 6. a prim. man., in s. a sec. suppleti.

47. λαζύμεναι] D^b. Y. Iunt., λαζόμεναι s. 5⁴. 6. D. M. Med. Ald. Call., λαζόμεναι 5^b.

49. ἀννείμη] ἀννείμη Iunt.,

ἀννείμη s⁴. 5⁴, ἀν νείμη 4. 5². Y., ἀν νοιμη s², ἀν † νει a², ἀν μείνη M., ἀν εἶπη 6., ἀνγνοίη Call., ταυτ' εἰδῆ D. Med. Ald. — δῶροισ τι] δωριστὶ vulg., quae vox in Med. Ald. Iunt. vulg. ad γεγράφεται trahitur, in Call. ad ἀνγνοίη.

51. κοροτρόφος] M. Call. vulg., κοροτρόφον a². 4. 5². 5, 6². 16. D. Y. Med. Ald., κοροτρόφον Iunt. — ἄμμιν 4. 5². 5. 6².

52. εὐτεκνίαν] 11^b, εὐτεκνήν 4. 5. D⁵. M. Y. vulg., εὐτεκνήν Ald. Forsitan scriptum fuerit εὐτεκνεῖν.

53. δὲ om. a². s. 5. 6. Y. et, ut videatur, 4., ubi etiam Ζεὺς evauit.

54. ὡς om. 4. Y. — εὐπατριδᾶν] 11^b. vulg., εὐπατριδῶν 6. Ald.^a, εὐπατροδᾶν 4. — ἐνθεῖν] ἐνθη (s.) Mor., ἐνθη 4. D. sup., ἐλθη 11^b. Med. Ald. Iunt. Call., ἐλθοι 16. Y., ἐνθη 5., ἐλθη a², ἐλθη Ald.^a, ἐνθοι 6.

55. φιλότατα] Brunck., φιλότητα vulg.

TESTIMM. 48. EtM. 240, 45. et Ann. Oxx. IV. 310, 14. γρ. δ' ἐν φ λ. γ. s. n. 49. Scholl. Pind. Isthm. II, 68. ἀννείμη δωριστὶ δ' Βουκόλος.

καὶ πόθον, ἔργεσθαι δὲ πρὸς ἁὼ μῆπιλάθησθε.
νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος αἰοδός
ἐξ εὐνάς κελαδήση ἀνασχωὴν εὐτριχα δειράν.
Ἰμῆν ὦ Ἰμέναιε, γάμφ ἐπι τῷδε χαρείης.

Idyll. XIX. (XXIV.)*

Ἡ ρ α κ λ ῖ σ κ ο ς .

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἑόντα τόχ' ἅ Μιδεαῖτις
Ἄλκμηνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλήνα,
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
5 Ἀμφιτρούων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 5
ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
„εὔδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέροσιμον ὕπνον,
εὔδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὺ' ἀδελφεῶ, εὔσοα τέκνα·
ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἁὼ ἴδοιτε.“
10 ὡς φამένα δίναςε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
ἄμος δὲ στρέφεται μεσουνύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος

55. ἔργεσθαι] s. 4. M. Y⁵. Iunt.,
ἔργεσθε 5. (6. 11^B.) Ald.^a. Call., ἔργε-
σθε D⁵. Med. Ald. — ἁὼ Ald.^a. —
μῆπιλάθησθε] μῆπιλ— a² s. 4.
5. 6. 11^B. 16. M. Y., μῆπιλ— Iunt., μῆ
ἐπιλ— Ald.^a. μῆτι λάθησθε D.
Call., μῆτι λάθησθαι Med. Ald.

56. κε s. 16. — πρῶτος Y. Ald.^a.
57. κελαδήσει 4. 5². 6². 16. Y. —
δειράν] 11^B. M. Abl.^a, δειρήν 4.
5. D. Y. vulg.

58. Ἰμῆν] s. sec. Y., ὑμῖν 4.
5. 6., ἡμῖν s. pr., ὑμῶν Iunt. Call.,
ἡμῶν 11^B. D. M. Med. Ald. Ald.^a.
— ἐπι] Wint., ἐπι vulg.

Libri: c. 11. (Vs. 1—87.) D.
Iunt. Call.

Ἡρακλίσκος] D., Θεοκρίτου
Ἡρ— Iunt. Call., sine titulo 11.

1. ἑόντα om. 11. — τόχ'] πόχ'
Call., ποχ' vulg.

4. ἐς] 11. c. D., ἐπ' Iunt. Call.

6. γυνῆ 11. — κεφαλᾶς D. — πᾶν-
των 11.

7. Versum in D. pr. omissum ad-
didit Dc.

8. ἀδελφεῶ] D. sup. Call., ἀδελ-
φροί 11. D. pr. Iunt. — ἄσσοι pro
εὔσοα 11. — Versum in c. omissum.

9. ἡὼ 11^a, ἡὼ 11^b. — ἴδοιτε]

11., ἴκοισθε Iunt., ἴκοισθε vulg.

11. ἄμος] D., ἄμος vulg.

TESTIMM. 1. Choerob. ad Theod. 175, 5. Ἡρ. δ. ἐ. — Diac. ad
Hes. Sc. 86. Ἡρ. δ. ἐ. γείνατο μῆτηρ turpi errore. 2. Scholl.
Pind. Nem. 1, 55. καὶ ν. ν. Ἰφικλέος.

- Ὠρίωνα κάτ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὤμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δῦα πολυμήχανος Ἥρη
 15 κτανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπειραῖσι δράκοντας
 ὤρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῶ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 20 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτνον ἰόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Λιδὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ' εὐθύς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἴφικλῆς, οὐλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φενγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσίν
 Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
 30 τῶ δ' αὐτε σπείρησιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῶ ἀὲν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλλουν, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρούων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶτις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δὲ τε τοῖχοι

12. κάτ'] κατ' vulg. — ἐμφαί-
 νει 11.

13. Ἥρα 11.

17. ἐξειληθέντες] conī. Zieg-
 lerus, ἐξελευσθέντες 11., ἐξελευσθέν-
 τες (c.) D. Iunt., ἐξελευσθέντες Call.

18. ἐκύλισσον Iunt.

20. ἦνθον] 11. D., ἦλθον vulg.

25. οὐλαν τε c.

26. εἴλετο D^b. mg.

28. δὲ φάρυγος 11., φάρυγος
 c. D. pr. (alterum γ expunctum). —
 κέκρυπται] 11^a, κέκρυπτο 11^b,
 τίτυκται vulg.

29. ὀφίεσσι ν] 11. D., ὀφίεσσι

τὰ Iunt. Call., τὰ om. c. — ἐχθαί-
 ρονται c.

30. σπείρησιν c². — ἐλισσέσθην
 Iunt. Call. et ante Steph.

31. αἶε Call. — ἄδακρυν c². D.
 Iunt. Call. et ante Brub. III.

34. ἐπέκραγε] ἐπέδραμε 11.,
 ἐπέγρετο vulg. — πρῶτα 11.

35. ἴσχει] D. corr. Iunt. Call.,
 εἴχει c. 11., εἴσχει D. pr. „ut vide-
 tur“.

36. πόδεσσι ν ἐοῖς] 11., πό-
 δεσαι τσοῖς vulg.

38. ἢ οὐ] c. 11. D. corr. Iunt.,
 εἰ οὐ D. pr., ἢ om. Call. — οἱ δὲ

- πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄπερ ἠριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“ 40
 Ὡς φάθ'. ὃ δ' ἐξ εὐνάς ἀλόγῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὤρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωροτο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρῳ κολεόν, μεγαλώνυμον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὴ τότε ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

- 50 „ἀνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“ 50
 Ἡ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἐπι κοῖτον ἔχοισα.
 οἷ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι 51
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄφ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθειον Ἡρακλῆα
 55 θῆρε δὺω χεῖρεσσιν ἀπριξ ἀπαλαισιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχρησαν· ὃ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρούωνα 55
 ἐρπετὰ δεικανάσκεν, ἐπάλλετο δ' ὑπόθι χαίρων
 κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατρὸς εἰὼ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

τε] c. Iunt. Call., οἷδ' τε Mor., οἷδ' τε D. corr. (ὅ ετ τ in ras.) et vulg. post Reisk.

39. ἄπερ] conii. Briggsius, ἄτερ vulg. — ἠριγενείας] c. 11. ἠριγενείας D., ἠριγενείης Iunt. Call.

42. ὤρμασε] c. 11^b, ὠρμασε D., ὠρμησε vulg. — ὃ οἱ] c. 11. D., ὃ ὄφ' οἱ Iunt. Call.

43. κεδρίνω] (c.) D^a Iunt. Call., δεδρίνω D. pr., δενδρίνω 11.

45. κουφίζων Iunt. — μεγαλώνυμον] μέγα λώνυμον D^a, μέγα λώτινον vulg., μέγαλώτινον Iunt.

46. ὄρφνας] c². 11^b. D^a. mg., ὄρφνης vulg., οἶκος D.

49. στιβαρῶν 11. — ἀνακόψατ' D. (ε rec.) — Post hunc versum quae

dam excidisse primus Briggsius intellexit.

51. γυνὰ] D., γυνή c. 11. — ἔπι] Ameis., ἐπὶ c. 11. D. — ἔχοισα] ἔχουσα c. D., ἔχοισιν 11. — Versus in D. ante Vs. 50. scriptus est, sed siglis β̄ et ᾱ ad veram sedem revocatus; in Iunt. Call. deest.

52. καιομένοισι 11⁴, καιομένοις 11¹. b.

54. εἶδοντ' D. corr. ead. (fuerat εἶδ—) et Call., εἶδον c.

55. 56. Recte in D. Bas. II. Brub. post ἔχοντα distinctum, contra in Iunt. vulg. post συμπλήγδην, in Call. neutro loco.

57. δεικανάσκεν] c. 11⁴. D. Iunt., δεικανάσκεν Call., lacuna in 11^b.

- 60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκρόχλοον Ἴφικλῆα 60
 Ἀμφιτρούων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄφθρον ἄειδον·
- 65 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
 Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν, 65
 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν,
 ἠνώγει. „μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,
 αἰδόμενος σὺ με κρύπτε· καὶ ὧς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 70 ἀνθρώπους, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπέειρε.
 ἀλλ' Εὐηρείδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκει;“ 70
 Τόσ' ἔλεγεν βασιλεία· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 „θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆτον αἶμα. 72
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
 75 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων, 73
 πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρίφοντι ἀκρέσπερον αἰεδοῖσαι 75
 Ἀλκμήναν ὀνομασί, σέβας δ' ἔση Ἀργεῖαισι.
 τοῖος ἀνὴρ ὄδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 80 ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἦρος,
 οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσανες ἄλλοι.
 δῶδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῆν 80
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρός δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν

61. ἡ δειλὸν D^c. *mg.* nullo indicio, quo pertineant. — ἀκρόχλοον] Heckerus, ἀκράχλοον vulg., ἀκράχλοον c^t, ἀκρωντᾶχλοον c^t.

63. κοίτου] D. vulg., κοῖτα 11^b.

64. ἄεισαν 11.

66. τέρας] 11., χρέος D^b. Iunt., χρέως Call., om. c. D. pr.

67. μιν c^t — καὶ ν. ὅπως om. 11. — ἐμελλον 11^b.

68. νοέοντι] D. vulg., νοέοιν-το 11.

69. σὺ με] Taylorus, ἐμὲ vulg., om. c. — καὶ ὧς] καὶ ὧς Herman- nus, καὶ ὧς vulg. — ἀλέξει D. pr. (corr. D^a)

70. ἀνθρώπους Call.

71. ἀλλ'] μάντι vulg., μάντι'

Iunt., μάντιν 11. — εὐηρείδα c., εὐκρείδα D. pr. Call., ἐκκρείδα D. corr. — τί] ηι 11^b, σε vulg. — φρονέοντι 11^b.

72. τόσ'] 11., τῶς D., τῶς vulg. — τοίοις] conl. Briggsius, τοίως D^b *mg.* vulg., τοῖος 11^a, τοῖος 11^b D.

74. θέσθαι] D^b, om. c. 11. D. — Versus deest in Iunt. Call.

76. νῆμα] Cam., νεῖμα Call., νᾶμα c. 11^b D. Iunt.

77. κατατρίφοντι] c. 11. D. Call., κατατρέφοντι Iunt., καταστρέ- φοντι Steph.

82. οἰκῆν] Comm. vulg., οἰκῆν Iunt., οἰκεῖν Call., οἰκῆς c^t 11^a b D.

83. μόχθους] D. vulg., μόχθοις 11^a b, μόχθος Iunt.

- 85 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
[ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.] 85
ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυκον ἔστω,
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
90 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὐτον ἄχερδον·
καίτε δὲ τῶδ' ἀγρίησιν ἐπὶ σχίξῃσι δράκοντε
νυκτὶ μέσσα, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί. 90
ἦρι δὲ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
ῥιψάτω εὐ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἃς δὲ νεέσθω
ἄστρεπτος· καθαρῶ δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖω
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, 95
θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἔστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
Ζῆνι δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπερτέροι ὡς τελέθιοιτε.“
Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἑλεφάντινον ὄχητο δίφρον
Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 100
Ἑρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτόν ὡς ἐν ἀλωῇ
ἐτρέφετ' Ἀργεῖου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεθωνεὺς ἄγρουπνος ἦρος,

86. νεκρὸν D., νευρὸν D^b mg. —
Versus 86. 87. ab hoc loco alienos
esse intellexit Dahlius.

88. σποδῶ] Iunt. Call., σπο-
δῶ D. sup. ead. Steph. vulg., σπο-
δῶν c² D. pr. — εὐτυκον] D^b
mg. Iunt. vulg., εὐτεκνον D., εὐ-
τυκτον c² Call. — In Call. versui
asteriscus additur.

91. τῶδ'] D., τῶδ' vulg. —
ἀγρίησιν] Cam., ἀγρίησιν Call.,
ἀγρίαισιν c. D. Iunt. — σχίξῃσι]
Cam., σχίξῃσι c. D. Call., σχίξῃσι
Iunt. — δράκοντες] D^b mg. vulg.,
δράκοντες D. pr., δράκοντας D. sup.

92. κανῆν Iunt.

93. συλλέξαισα] D. pr. ApA.
Iunt. Call., συλλέξασα D. corr. rec.
Cam. vulg.

94. φέρουσα] D. vulg.

95. ῥωγάδας] D^b vulg., ῥαγά-
δας c² D. — ἔς] ἔς vulg. — ὑπε-
ρούριον] Reisk., ὑπὲρ οὐριον
(c.) D. Iunt., ὑπὲρ οὐριον Call. —
νεέσθω] Hermannus, νεέσθαι vulg.

96. ἄστρεπτος] D^a vulg., ἄτρε-
πτος c² D.

97. ἄλεσσι D., ἄλλεσσι D^c, ἔλεσι
D^b mg.

98. ἔστεμμένῳ] conl. Schae-
ferus, ἔστεμμένον vulg.

101. φᾶ] c., φῆ D. Iunt. Call.

103. ὦς] Wint. et tac. Ziegl., ὡς
vulg. — ἀλωῇ] Iunt. et tac. Ziegl.,
ἀλωῇ Call., ἀλωᾶ D. Steph. vulg.

104. βεβλημένος D. (corr. D^b)

TESTIMM. 105. 106. Ann. Ox. IV. 310. 16. γράμματα — αἴνος
ἐξεδίδαξαν s. n. — Eustath. 1163. extr. Θ. ἱστορήσας, ὅτι τὸν Ἑρα-
κλῆα γράμματα Λίνος ἐξεδίδαξεν υἱὸς Ἀπόλλωνος.

- τόξον δ' ἔντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἴστών 105
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε
 110 πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλοπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἔδρυστροφοὶ Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαισμάσιν, ὅσα τε πύκται 110
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαισμάτα σύμφορα τέχνη,
 115 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Ἀντολύκῳ Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι 115
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑπ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
 Ἀμφιτρώων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἤρατ' ἀγῶνων 120
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχιόν,
 κοσμῆσαι τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι

107. εἶναι οἴστών] conī. Hein-
 sius, (εἶναι) οἴστών c., εἶναι οἴστων
 D. Iunt. Call.

108. πατέρος Call.

109. ἔπλασσε] ἔπλασσεν D. Iunt.,
 ἔπλασθεν c., ἔπλαξαι Call., ἔθηκεν
 D^b. mg.

112. ἀλλάλους] c. D., ἀλλάλοις
 D^a, ἀλλήλους Iunt. Call. — ὅσσα τέ-
 νκται c.

114. πάμμαχοι] D^b. mg., παν-
 μάχοι c., πάμμαχοι D., πνυμάχοι
 Iunt. Call. — σύμονα c^a, τέχνη D.,
 τέχνης c., δύσμορα τέχνη D. rec.

110. ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑπ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
 Ἀμφιτρώων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἤρατ' ἀγῶνων
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125. δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχιόν,
 κοσμῆσαι τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι

116. Ἀντολύκῳ] conī. Heynius,
 Ἀραλύκῳ vulg. — Φανοτῆι] c.
 D^c. Iunt., Φανοπῆι D. Call., Πα-
 νοπῆι conī. Kiesslingius. — τὸν δ'
 c^a. — τηλόθε] τηλόθι vulg.

120. τροχῶ] (c.) D. Iunt. Call.

121. ἐδίδαξεν] c. D., ἐδίδα-
 σκεν D^c. Iunt. Call.

122. ἐξ ἤρατ'] ἐξήρατ' D. Call.
 vulg., ἐξήρατ' Iunt.

125. Potius κῶλον ἔχοντα.

TESTIMM. 107. Eustath. 290, 13. Θ. Εὐρυτον διδάσκαλον τοῦ τοξεί-
 ειεν Ἡρακλεῖ ἱστορεῖ. 120. Eustath. 1189, 46. de vocis σύριγγε signi-
 ficationibus: σύριγγε ποιμενική, ἐτι δὲ καὶ ποδὸς ἕλκος, ὡς Θεόκρι-
 τος, καὶ ἐκ πώλεως κρυπτός ὑπόνομος κατάγων εἰς ὕδωρ — καὶ σύριγγε
 δουρατοδόχος, ubi ante ὡς Θ. excidisse videntur: καὶ τὸ εἰς τὴν ὀπήν
 τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. cf. Suid.

- 130 Ἄκτωρ Ἰππασίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς
 ναίε παρ' Ἀδρήστοιο λαβῶν ἱππήλατον Ἄργος.
 Ἄκτορι δ' οὔτις ὁμοίος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
 Ὡδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀρχόθι πατρός
 δέριμα λέοντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὄπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἰνυτο δόρπον.
 140 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

(Desunt reliqua.)

129. Ἄκτωρ Ἰππασίδας] conii. Boissonadius, Κάστωρ ἱππαλίδας D^a. vulg., Κ. ἱσπαλίδας D. — δέδαεν] δ' ἔδαεν c. D., ἔδαεν Iunt. Call. — ἐνθῶν] c. D., ἐλθῶν Iunt. Call.

130. ὀππόκα] Steph., ὦ ποκα c. D. Iunt., ὦ πόκα Call.

131. Fort. δαίε. — Ἀδρήστον c. — λαγῶν D^a.

132. Ἄκτορι] Κάστορι vulg. — ἡμιθέοις] ἀμιθέοις vulg.

133. ἀποτρίψαι] Mein. et tac. Ziegl., ἀποτρίψαι vulg., ἀποτρίψαι Iunt.

137. δεῖπνον δὲ] Steph., δεῖ-

πνον τε c. D. Iunt., δεῖπνόν τε Call.

139. Versui in Call. asteriscus praefixus.

140. ἔννυτο] Schaef. et tac. Ziegl., ἔννυτο D^c. Iunt. Call., ὑπεραῖνυτο c². — κνάμας] c. D^c. Iunt., κνήμας Call. — Versus in D. pr. omisus a D^c. additus est. — In Iunt. ἀτελές adiectum, in Call. λέγει το τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου· ὅπερ ἐξάνυι ἐπιγράφεσθαι ἠρακλῆς λεοντοφόνος. Reliqua pars paginae vacua cum tota sequente; in tertia sequentis idyllii titulus legitur, vid. ad luc. IX. De D. vid. Prolegg.

TESTIMM. 137. 138. Scholl. Apoll. I, 1077. εὐτελείς ἄρτους, οὓς ὁ Θεόκριτος Δωρικὸς φησιν.

Idyll. XX. (XXII.)*

Δ ι ό σ ζ ο υ ρ ο ι .

- Ἵμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιοχου Διὸς νῖώ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεια πύξ ἔρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμάσιν.
 Ἵμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 5 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἑόντων,
 Ἴππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 10 οἳ δὲ σφρων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἠὲ καὶ ἐκ πρῶρηθεν, ἢ ὄπη θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρορηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῆ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15

Libri: p.* (Vs. 1—18.) 9. 18.
 23. (Vs. 92—185.) D. (Vs. 69—fin.)
 M. Ald.^a (Vs. 1—44. 92—185.) Ald.^β
 Iunt. Call.

Διόσκουροι] Θεοκρίτου Δ. p.,
 Δ. κοινῇ Ἰάδι Ald.^a et praemisso
 Θεοκρίτου 9. M. Ald.^β Iunt., addito
 Ἰγκωμιστικόν M. Ald.^β, quod in
 Iunt. ante κοινῇ insertum, Διόσκου-
 ροι Δωρίδι Ἰγκωμιστικόν Call.,
 ὕμνος εἰς Διοσκούρους Scholl. Ari-
 stoph. Pl. 210.

1. Ἵμνέομεν] K., Ἵμνέομες vulg.
 — αἰγιοχου] Im., αἰγιοχω vulg.

2. ἔρεθίζειν] Ameis., ἔρεθίζεν
 vulg., ἔρεθίζεν Ald.^a, ἔρεθίζεμεν 9.

3. μέσας] Reisk., μέσους vulg.
 — βαρέεσσιν] conl. Ameisius,
 βαρεοισιν Ald.^a, βοέεσιν M^s Ald.^β
 Iunt. Call., βοέοισιν Steph. vulg.

4. Ἵμνέομεν] Mein., Ἵμνέομες
 vulg.

5. ἀδελφεούς] conl. Meinekius,
 ἀδελφούς vulg., ἀδελφώς 9.

8. νηῶν] Im., ναῶν vulg. —
 κατ'] καὶ vulg. — ἢ ἀνιόντα]
 ἐξανιόντα vulg.

9. ἐκυρσαν 9.
 11. ἢ ἐκ omisso καὶ p¹⁻² Ald.^a
 — πρῶρηθεν] πρῶραθεν Ameis.,
 πρῶραθεν vulg., πρόσθεν p¹⁻² —
 ἢ om. p² — ὄπη] Mein., ὄπη
 p¹ Iunt., ὄπη p² 9. Ald.^a, ὄπη
 M^s Ald.^β Call., ὄπη Comm. vulg.

12. ἐς] Brunck., εἰς 9. 18. M^s
 Antt. — κοίλην] κοίλαν vulg.,
 κοιλίαν 9¹⁻².

13. ἄρμενα Antt. ante Steph. II.,
 ἄρματα p¹⁻².

14. εἰκῆ] Iunt., εἰκῆ vulg.

15. ἐφερούσης] ἐφερούσας
 Kiessl. secundum I. H. Vossii inter-
 pretationem „während die Nacht her-
 anschleicht“ (olim Eob. Hess. „ob-
 duxit nox atra polum“ et Chabano-
 nus teste Boissonadio „la nuit marche
 et couvre les cioux“), ἐφερούσας
 vulg.

IMITT. 1. 2] Horat. Od. I, 12, 25. dicam et Alciden puerosque
 Ledaе, [hunc equis illum superare pugnis | nobilem. 8] Quint. Sm.
 VII, 310. ἄστρα — δνόμεν' ἢ ἀνιόντα.

- κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἄρρηκτοῖσι χαλάσαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἴψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοί τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνά μέσσον ἀμανορῆ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες καθαρισταί, ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
 25 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεδεῖν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρώτον αἰείσω.
 Ἥ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἔν ξηνιούσας
 Ἄργῶ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρουκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν
 εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρραῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστρω δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35

16. κοπτομένη 9.

17. ἔμπης] M³ vulg., ἔμπας p¹
 9. — γε] conl. Reiskius, τε vulg. —
 νῆας] K., νᾶς vulg.

18. ναύτησιν] 9¹, ναύτησιν 9¹,
 ναύτησι p¹, ναύταισιν vulg.

19. λιπαρὴ δὲ γαλήνη] λιπα-
 ρὰ δὲ γαλάνα vulg.

22. σημαίνουσα] σημαίνουσα
 vulg.

23. ἄμφω θν—9. — θνητοῖσι]
 θνατοῖσι vulg.

24. καθαρισταί τ' Ald.^a, ubi cola
 post ἱππῆς et ἀεθλ. Vulgo post

singulas voces distinctum, quod mu-
 tavi.

25. ἄρξομ' Ald.^a Iunt.

26. ἀμφοτέρω et αἰείσω 9.

29. εἰς ἀφίκανε] εἰσαφίκανε
 vulg. — φέρουσα] φέροισα vulg.

30. μῆς] K., μᾶς vulg., θάμνης
 pro ἔνθα μῆς EtM. — ἔξ] 9. 18.
 Ald.^β Iunt. EtM. in antt. edd., ἔξ
 Ald.^a, ἔξ M³ Call. et vulg. in EtM.,
 ἐκ Mor.

34. αἰολόπων ὅτ' οἰνοπότης
 Ald.^a.

35. ἀπὸ πλαγχθέντες Iunt., ὑπὸ
 πλ— Ald.^a.

TESTIMM. 30. 31. EtM. 324, 20., ubi θάμνης pro ἔνθα μᾶς D. Antt.
 — ἔξαστιγον pro ἔξ τοίχων Antt., (ἔξ) στοιχον D., qui om. ἀμφοτέρων,
 — Ἰωνίης D. Antt. Sylburgius locum e Theocrito correxit.

IMITT. 17] Horat. Od. IV, 8, 31. clarum Tyndaridae sidus ab in-
 firmis | quassas eripiunt aequoribus rates. 19. 20] Ibid. I, 12, 27.
 quorum simul alba nautis | stella-refulsit, | defluit saxis agitatae hu-
 mor, | concidunt venti fugiuntque nubes.

παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.
 εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτω· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχοῦτι πεῦκαι 40
 λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρῦει ἂν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιαάσκει,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληροῦσι τεθλασμένους οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεῖῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμον
 ἔστασαν ἤντε πέτροι ὀλοοῖτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δύναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νῶτοιο καὶ ἀχένος ἤωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἔσσι. τίνες βροτοί, ὧν ὄδε χῶρος;

36. παντείην M. Ald.^β — ἐν] ὄ. 11. Ald.^α. Iunt., δ' ἐν vulg. — ὕλην ὄ.

37. δ' ἀέναον κρήνην] Eustath., ἀέναον κράναν vulg., κρήναν Im. — λισσάδι M. Ald.^β Call.

39. λάλλαι] Ruhnkenius, ἄλλαι Beub. III. vulg., ἄλλαι M. Ald.^β Iunt. Call., ἀλλὰ Ald.^α, cf. Glr. et Im. αἱ δὲ ψῆφοι οὔσαι ὑπένερθεν et ψῆφοι, λίθοι μικροί.

40. πεφύκεσαν] Mor., πεφύκεσαν Iunt., πεφύκασιν ὄ. 18. M. Ald.^α.β. Call., cf. GIM. ἤσαν.

44. ἐνήμενος Ald.^β Call., ἐνημμένος Glr. et Im. mg. — ἐνδιαάσκει ὄ.¹.^b

45. σκληροῦσι] σκληραῖσι vulg.

— τεθλασμένους] M. vulg., τεθλασμένους ὄ.

47. σιδηρεῖῃ] σιδαρεῖῃ vulg., σιδαρέῃ ὄ.¹

49. ἔστασαν] ἔστασαν vulg. — ἤντε ὄ.^b, ἤντε 18. — ὀλοοῖτροχοι] (ὄ.¹) M^β. Iunt., ὀλοοῖτροχοι 18., ὀλοοῖτροχοι 18. mg. Ald.^β Call., ὀλοοῖτροχοι Steph.

52. ἄκρον ὄ. Iunt., cf. GIM. τὸ ἄκρον τῆς δορᾶς τοῦ θηρός.

54. In ὄ. 18. M^β. Ald.^β. personae non indicatae. — ξένος ὄ., ξεῖνε 18. — ὅτις ἔσσι] Is. Vossius, ὅστις ἔσσι ὄ., ὅστις ἐσί 18., ὅστ' ἔσσι 18. mg. vulg. — τίνες οἱ βροτοὶ τῶν 18. vulgata margini adscripta.

TESTIMM. 37. Eustath. ad Dion. 1055. εὔρον δ' ἀέναον κρήνην. 44. seqq. Hunc locum de Amyco respiciunt Scholl. Apoll. II, 8.

IMITT. 48. 49] Christod. AP. II, 235. (de luctatore.) ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς | μυιῶνες μελίεσσιν ἀνοιδάινοντο ταθέντες — εὐρέεις ἐσφηκῶντο βραχιόνες ἤντε πέτραι.

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

θάρσει. μὴτ' ὀδίκους μὴτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ' οἶον ὀρᾷς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

60 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 60

ΑΜΥΚΟΣ.

μῆτε σύ με ξείνιξε, τὰ τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσσει, εἴ σευ δίψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

65 εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

πυγμαχός, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἄμματα δ' ὀρθά;

55. πῶς θ. — μὴ πρὶν] θ. M., μῆποτ' vulg.

56. φαθί 18. M. Ald.β., φασι θ.

57. σεῦ] Brunck., σοῦ vulg.

58. ἦ] θ. 18. M. Antt. Interrogationem inesse Briggsius vidit.

59. τοιόσδ'] θ. corr. Mor., τοιοῖδ' 18., τοιοῖδ' θ. pr. M. Ald.β. Call., τοιοῖ δ' Iunt. — οἶον] θ., οἶοι 18. M. Antt., οἶος Mor. — γέ μεν] M². Antt., γε μὲν vulg. post Valek.

60. κ ε] γε vulg., om. c.

62. τοῦδε] Iunt., τοῦτε θ., τοῦ- γε M. vulg.

63. σευ] σου vulg. — δίψος] Antt., δίψος Mor. vulg., δίψα θ. — ἀνειμένα M.

64. ὡς κέν M., ὡς κέν Ald.β. Call. — κεν pro τίς θ^b. — τις pro κεν θ^b, τίς θ¹.

66. θέων θ¹. b. — ἄμματα] Iunt., ὄμματα θ. M. vulg. — ὀρθός θ., ὀρθῶ Comm. — Interrogationis signum addidit Reiskius versu Polluci vindicato. quum vulgo personarum indicia ad Vs. 66. 67. omitta essen

ΑΜΥΚΟΣ.

πύξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φρίδω τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἔμους συννερίσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὄρεῖς· οὐ γύνυς ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἦ καὶ ἄεθλον ἐτοιμον, ἐφ' ᾧ^ς δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἔμους κεκλήσεται, αἶκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὄρνιθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιομοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὄρνιθεσσιν εἰκότες εἶτε λέουσι
γεινόμεθ', οὐ κ' ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλω.

75 Ἡ ῥ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μνησάτο κοίλην. 75
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστους
κόχλον φυσηθέντος αἰὲ Βέβρυκες κομῶντες.

69. οὐ γύνυς ἐὼν] D. Iunt.,
οὐ σὺ οὐ γύνυς ἐὼν θ.· οὐ σὺ με
ἄμους 18. M., οὐ σὺ με. ἄμους Ald.^β
Call. — κεκλήσετ' ὁ πύκτης D. (α
e corr.)

70. ἦ καὶ D., ὦ καὶ M., ᾧ καὶ
18. Ald.^β. — ἐτοιμον D. M. Ald.^β. —
ἐφ' ᾧ] Mor. vulg., ἐφ' ᾧ Bas. I.,
ἐφ' ᾧ Call., ἐφῶν Iunt., ἐφ' ὄν 18.
M. Ald.^β. — δηρισόμεθ' θ. 18.
D. Ald.^β Call., δηρισόμεθ' M. Iunt.

71. αἶ κε] θ. D. Iunt., εἶκε vulg.

72. ὄρνιθων] D. SchArist. Suid.,
ὄρνιθων vulg. — φοινικολόφων θ^b.
— τοιοῖδε] Ald.^β Call. et olim
SchArist. (ubi Dind. facit edidit τοι-
οῖδε), τοιοῖδε Iunt., τοιοῖδε Mor.
vulg.

73. ὄρνιθεσσιν] 18. D. M^b.
Ald.^β. Iunt., ὄρνιθεσσιν Call., ὄρνι-
θεσσιν Steph. vulg.

74. γινόμεθ' D. — οὐ κ'] conl.
Meinekus, οὐκ vulg. — γε om. θ.

— μαχεσσαίμεσθ' D., μαχησαίμεσθ'
M. Ald.^β, μαχησαίμεθ' θ. 18.

75. ἔχων D. Iunt. — μνησάτο]
D., μνησάτο vulg. — κοίλην]

D., κοίταν θ., κοίλον vulg.

76. συνάγερθεν θ. — σκιερᾶς]
θ. D., σκιερᾶς 18. M. Antt. — πλα-
τανίστους] D., πλατανίστως θ.,
πλατανίστας 18. M. Ald.^β Call., πλα-
τανίστων Iunt.

77. κόχλου] D., κόχλω vulg.,
κόχλω Iunt. — φυσηθέντος] D.,

TESTIMM. 72. Scholl. Arist. Av. 71. et Suid. s. v. ἦτηθεῖς.

IMITT. 75] Nonn. Dion. XLIII, 299. καὶ κόχλον ἐλὼν — μνησάτο
Νηρείς, XVII, 93. μνησάτο κόχλω | λαὸν ἀολλύων.

- ὡς δ' αὐτῶς ἤρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῖ Κάστρω.
 80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρησιν ἐκαρτύναντο βοείαις 80
 χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἴλιξαν ἱμάντας,
 ἔς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντας.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
 85 ἰδρὴν μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολυδευκες, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχλωμένος ἴετο πρόσσω,
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
 90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νενεικῶς 90
 ἔς γαίαν. Βέβρονκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἤρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χώρῳ ἐνι στεῖνῳ Τιτυῶ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
 95 ἦτοι ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95
 ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὀρηῆς

φυσασθέντος vulg. — Ante αἰε vulg. post Wins. Mor. commate distinctum, quo carent Antt. Ea vox corrupta videtur, fort. ἄγει.

78. ὡς] Schaeff., ὡς vulg. — αὐτῶς] D. et tac. Ziegl., αἰτῶς vulg.
 79. νηὸς] D., ναὸς vulg.

80. 81. σπείρησιν] σπείραισιν vulg., σπείρεσσιν 9^a, σπείρεσιν 9^b. — βοείης 9. — μακρὰ σφ'] μακρᾶς Iunt., μακροῦς vulg. — εἴλιξαν D. — Poeta scripsisse videtur βοείους χειρῶν.

82. ἀλλήλοισι] D., ἀλλάλοισι vulg. — πνέοντας] Wakefieldius, πνέοντες vulg.

83. πολὺς σφίσι Antt. ante Mor.

84. λάβοι] D., λάβη vulg.

85. ἰδρὴν] 9., ἰδρὴν Call., ἰδρὴν D., ἀλλ' ἰδρὴν vulg. — μέγα δ'] μέγαν vulg.

87. ἴετο] Iunt., ἴετο vulg., ἤγετο 9.

88. ἔτυψε μέτωπον D. (γένειον D^e mg.)

90. μάχην] D., μάχαν vulg. — ἐτάραξε] D. (cf. Gllm. συνεταράξε). ἐτίναξε vulg. — ἐνέκειτο] K., ἐπέκειτο vulg.

91. ἐπέκρουες pro Βέβρονκες D. cum iudicio correcturae, quam librarius in margine addere oblitus est. — δ' ἐπαύτεον] D. Brub. vulg., δ' ἐπαύτεον Ald.^β Iunt., δ' παύτεον Call., δ' ἐπαύγεον 9^b. — οἱ δ'] οἱ δ' D., ἐκ δ' vulg.

93. μὴ πρίν Ald.^β Call. — μιν] D. Ald.^β Call., νιν 9. 18. 23. M. Ald.^a Iunt.

94. ἐνι] Wint., ἐνι vulg.

95. παριστάμενος D.

96. ἀμφοτέρησιν] D., ἀμφοτέραισιν vulg. — ἔτυψεν D., fort. ἔμασσεν.

IMITT. 96] Virg. Aen. V, 457. nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinistra. — 460. creber utraque manu pulsat versatque Dareta.

- παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλον περ ἕοντα.
 ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἕκ δ' ἔπτυσεν αἶμα
 φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 100 ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε 100
 ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπων.
 τὸν μὲν ἀναξ ἑτάρασσαν ἑτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
 105 μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὄφρυνος ἤλασε πνυγμῆ,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὄστέον. αὐτὰρ ὁ πληγαῖς 105
 ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη.
 ἔνθα μάχη δριμυεῖα πάλιν γένητ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὄλεον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἰξὺν χειρας ἐνώμα
 110 αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἕκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένητ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μᾶσσονα γνία
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.

98. πληγαῖς] D. vulg., πληγαῖς 9^b. 23. Ald.^a, πλαγαῖσι 9^a.

101. ἀπεστεινῶντο lunt., ἀπεστεινῶντο D.

102. ἑτάρασσαν] 23. D. M., ἑτάραξεν Ald.^a lunt. vulg., ἑτίνασσαν 18. Ald.^β Call.

103. ἀμηχανέοντ' M.

104. μέσσης vulg. — πνυγμῆ] D., πνυγμῆν vulg., πηγμῆν Call., cf. GIM. ἐτυψε διὰ πνυγμῆς.

105. πρόσωπον 9. — πληγαῖς] D., πλαγαῖς vulg.

106. τεθηλόσιν] D., τεθαλόσιν vulg., τεθαλλόσιν Ald.^a Call.

108. ἀλλήλους] D., ἀλλάλους vulg., ἀλλάλοις Ald.^a, ἀλλάλα 9^a.

109. ἰξὺν] ἔξω vulg.

110. αὐχένα τ'] conl. Briggsius, ἀχένος vulg., om. Ald.^β — ἀρχηγ-

γὸς] D., ἀρχηγὸς vulg. — πληγαῖς] D., πληγαῖς 9., πλαγαῖς vulg.

111. συνέφυρε 23. M. Ald.^a, συνέφυρε D. lunt. — πρόσωπον] D. Call., μέτωπον 9. 18. 23. M. Ald.^a. β lunt. — ἀνίκητος] D., ἀνίκατος vulg.

112. ὧ μὲν] conl. Reiskius, οἱ μὲν D., αἱ μὲν 9. 18. M. Antt., αἱ μὲν 23., τοῦ μὲν v. l. in Glr. et Im. — παρίζανον Ald.^a.

113. μᾶσσονα 9^a. 23. D. Ald.^a lunt., πασσηνα 9^a. b.

114. ἀπτομένου] 9. 23. D. Ald.^a, ἀπτόμενος vulg. — πόνου 23. — χροίῃ δέ τ'] Meim., χροίῃ δ' ἔτ' 9^b, χροίῃ δ' ἔτ' 9^a, χροίῃ δέ τ' 9^a. M. corr. ead., χροία δέ τ' 18. M. pr. Ald.^β, καὶ χροίῃ δέ τ' 23., καὶ κρεῖος ἠδέτ' Ald.^a, καὶ χροίῃ

TESTIMM. 102. Scholl. V. H. ψ, 690. ἔτ. χ. πρ.

IMITT. 98] Virg. Aen. V. 469. iactantemque utroque caput cras-
 sumque cruiorem | ore reiectantem. 104. 105] Quint. Sm. IV, 361. ἔς
 ὄφρα τῶν ἐπ' ἀμείνων, ἀχρὶς ἰκίσθαι | ὄστέον. 107] Virg. l. l. 454.
 acrior ad pugnam redit, ac vim concitat ira.

- 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; 115
εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέροις ὑποφήτης
φθέγγομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ.
Ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
σκαίῃ μὲν σκαίην Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς, ἐτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνας πλατὺ γυῖον.
[καὶ κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
ἀλλ' ὄγ' ὑπεξάνεθον, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
πλήξεν ὑπὸ σκαῖον κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμω·
125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
αἰεὶ δ' ὄξυτέρω πιτύλω δηλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοῖησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν
130 ἀμποτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
ὦ πύκτη Πολυδευκῆς· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,

D. Innt. Call. Malim χοιρῆν δέ τ'. — ἀμείνω] Toupinus, ἀμείνων 9. 18. 23. D. M. Antu.

116. ἐτ ἐροῖς] Hemsterhusius, ἐτέρων vulg. — ὑποφήτας 9^b.

117. ὅσσ' 9., ὡς 23. D. M. vulg. — τυ D. — αὐτῇ Ald.^β, αὐτῆ 23. M., αὐτῆ Ald.^α, ἔστιν D.

119. σκαῖαν D. pr. (corr. ead.) — ἔλλαχε 18. M. Ald.^β, ἔλαχε 23. Ald.^α.

120. δοχμὸς 23. D. Ald.^α et superscr. χ M. — προβολῶν 9. — ἐτ ἐροῖ] ἐτέρῃ D., ἐτέρω vulg. — ἐπὶ βαίνων Call. Malim ἐπιβάλλον.

121. ἐπὶ] ἀπὸ 9, 23. M. Ald.^α, ἀπαλ vulg. — λαγόνας] λαγόνος vulg.

122. Versus extat in D. Innt., deest in 9. 18. 23. M. Ald.^α. Call., recte, ut videtur, a Brunckio eiectus.

123. κεφαλήν] 9. 18. 23. M.

Ald.^α.^β, κεφαλῇ D. Innt. Call. — στιβαρῇ] 9. Innt., στιβαρῆ 23. D. Ald.^α, στιβαρῆ vulg. — ἅμα] c. D., ἄρα vulg. — Vulgo ante στιβ— distinctum, quod mutavi.

124. πλ ἠξεν] D., πλάξεν vulg.

125. δ' ἐχύθη] 9. 18. 23. D. M. Ald.^α Innt., δὲ χύθη Ald.^β Call.

126. ἄλλη] 9^a, ἄλλη 9^b, ἄλλο 23. Ald.^α, ἄλλ' ὄγε 18. M. Ald.^β, λαίῃ D. Innt. Call. Malo ἄλλην. — δῆ 18. M. Ald.^β. — κόψε] D. Innt., τύψε vulg.

127. δηλεῖτο] D., δαλεῖτο vulg., δαιεῖτο Ald.^α.

128. συνηλοῖησε Ald.^β Innt. Call. — ἐπὶ γαίῃ] ἐπὶ γαίαν vulg., ἐνὶ γαίῃ D. Innt.

129. νεῖκος] 9. 18. 23. D. M. Antu., νίκος M. sup.

132. πύκτη] πύκτα 23. sec. vulg.,

TESTIMM. 120. EtM. 285, 13. δοχμὸς ἄ. πρ. κλ.

IMITT. 123] Virg. l. l. 414. ille ictum venientem a vertice velox | praevidit celerique elapsus corpore cessit. 126] Quint. Sm. IV, 368. ἄλλη δ' ἦλασε ῥίνας. — Virg. l. l. 436. duro crepitant sub vulnere malae.

ὄν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνηρὸς ἔσεσθαι.

135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαι μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω, 135
Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ.

Τῶ μὲν ἀναρπάξαντε δῦα φερέτην Διὸς υἱὸν
δοιᾶς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τῶγε
ἔσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶν υἱ' Ἀφαρῆος,

140 γαμβρῶ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.

Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρουθος μὲγ' αὔσας·

145 Δαιμόνιοι, τί μάχης λμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
ἄλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
ἡμῖν τοι Λευκίππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
τάσδε πολὺν προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι

πυτὰ 23. pr. — δέ σοι D. — μέγα 23. Ald.^a. β.

134. μήποτ' ἔτι] Steph., μήποτ' ἐπὶ D. Iunt., μήποτε 9. 23. Ald.^a, μήποτέ τοι 18. M. Ald.^β. Call.

135. ὕμνησέ μοι Ald.^a, ὕμνησαί μοι D., ὕμνησαί με Call., σὲ μὲν ὕμνησ' ὦ φίλ' 18. M. Ald.^β — Κάστορ' 23. Ald.^a. Iunt. — ἀείδω 9.

136. Τυνδαρίδῃ] D., Τυνδαρίδα vulg. — χαλκεοθώρηξ] D., -ραξ vulg.

138. δοιῶ A. D. — δισσῶ] D., δοιῶ vulg.

139. δίωκον 23. M. Ald.^a.

140. μεγαλλογάμω M. — ὁ om. D.

142. ἄρα] 9. 18. Ald.^β. Call., δ' ἄρα 23. M., δ' ἄρ ἅπαντες Ald.^a,

ἄμα D. Iunt. — βάντες] Boisson., πάντες vulg. — ἀλλήλοισιν] 9. 18. 23. D. M^b. Antt., ἀλλήλοισιν Mor.

143. βαρυσκόμενοι 18. Ald.^β, nescio an recte.

144. δ' om. D., δ' ἄρ 9.

145. δ' om. D. — νύμφης 9.

147. ἡμῖν] D. Ald.^β. Iunt. Call., ἡ ἄμιν 23. Ald.^a, κάμιν 9^b. 4., ἄμιν 9^b. 18. M.

148. τᾶσδε] τᾶσδε Iunt., τὰς δὲ D., ταῖς δε 23., ταῖς δὲ 9. 18. M. Ald.^a. β. Call. — ἡμῖν] 9. 23. Iunt., ἡμῶν Ald.^a, ἄμιν vulg.

149. ἀλλοτρίοισι λέχεσσι] D., ἀλλοτρίοις λέχεσσι vulg., ἀλλοτρίοις λέχεσσι 18. 23. M. Ald.^a. Iunt.

TESTIMM. 136. Eustath. 62, 45. et Philem. p. 123. *δορυσσόος Κάστωρ*. 137—140. Scholl. Arist. Pl. 210. *Λυγκεὺς, οὐ μέμνηται Θεόκριτος ἐν τῷ εἰς Διοσκύρου ὕμνῳ* additis in Scholl. rec. illis quatuor versibus.

IMITT. 137—140] Ovid. Fast. V, 699. *abstulerant raptas Phoeben Phoebesque sororem | Tyndaridae fratres, hic eques, ille pugil. | Bella parant repetuntque suas et frater et Idas, | Leucippo fieri pactus uterque gener.*

- 150 βουσι καὶ ἡμίονοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροις.
 ἢ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
 155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' Ἰππῆλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πολίεθρα,
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτὴ
 ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπο σφετέροισι τρέφονται
 160 μνρίαι οὔτε φνῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνίειν ἄς κ' ἐθέλητε
 ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.
 165 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἅμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
 ἴσκον τοιάδε πολλὰ, τὰ δ' εἰς ὕγρον ᾤχετο κῦμα

150. ἄλλοισι κτεάτεσσιν] D., ἄλλοτροῖς κτ— vulg.

151. ἐκλέπετε] D., ἐκλέψατε vulg.

152. ἢ μὴν] D., ἢ μὲν vulg., ἢ μὲν 23. — ὕμιν] D. Mor., ὕμιν Call., ὕμιν Iunt., ὕμιν 9. 18. 23. M. Ald.^{αβ} — ἐνώπιον] D. et Glr. Im., ἐνώπιος vulg.

153. ἐγὼ] 23. D. M. vulg. — τὰδ' εἶπα] D. Call., στάς εἶπα 9. 18. 23. M. Ald.^{αβ} Iunt. — πολὺμυθος 23. Ald.^α et corr. μυθος 18. M.

155. μνηστεύειν] D. Call., μναστεύειν 9. 18. 23., μαστεύειν M., μαστεύειν^α Ald.^{αβ} Iunt.

156. πολλή bis] D., πολλὰ vulg. — Σπάρτη] D., Σπάρτα vulg., σπάρτα Iunt. — Ἥλις] Im., ἧλις D., ἄλις Iunt., ἄλις 23. Ald.^α, Ἄλις vulg.

157. Ἀρκαδίη] ἀρκαδίη D., Ἀρ-

καδία vulg. — εὐμηλος] 9. D., εὐμαλος vulg.

158. Μεσσήνη] D., Μεσσάνα vulg. — ἀκτὴ] D., ἀκτά vulg., ἄκρα superscr. ἢ ἀκτά 9.

159. ὑπο] Ameis., ὑπὸ vulg.

160. Comma in f. v. pro colo Wuestemannus posuit.

161. ὕμιν 23., ὕμιν 9. — ὀπνίειν 9. 23. D. Ald.^α. — ἐθέλοιτε 9. D.

162. κε] D. Iunt., γε vulg.

163. ὑμεῖς] D., ἔμμες 23. Ald.^α, ὕμμες vulg.

164. ἅπαν] D. Iunt. et r. *mg.*, ἅμα 9. 18. 23. M. Ald.^{αβ} Call. — πατρῷον] 23. M. vulg., μητρῷον D. Iunt., διάκριτον 9.

166. ἅμμι] D., ῥῶν 9., ῥῶι Ald.^α, ῥῶι vulg. — σφῶν] Iunt., σφῶν 9., σφῶι 18. *pr.* 23. D. M. Ald.^α, σφῶ 18. *corr.* Ald.^β, σφῶ Call.

167. ἴσκον 9^a. 23. M., ἴσκε et marg. ἴσκε 18.

- πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πείθεσθ' ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρῆ
 νεικος ἀναρρήξαντας ὁμοίον ἐργεα λούσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐός, κρατερὸς Πολυδευκής,
 χείρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 175 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλς νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἰς· ἀτὰρ ἄλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντι νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κοίρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγω τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεικος ἀναιρεῖν. 180
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν.
 τῶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὃ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
 σείων καρτερόν ἐγγος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην·
 185 ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμᾶς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.

168. ἔχουσ'] 9. 23. D. Ald.^a. Iunt., ἔχοισ' vulg. — οὐκ ἔσπετο D., nescio an recte.

171. ἄμμιν D. Iunt. — κραδίη] D., κραδία vulg.

172. ἐργεα λούσαι] 9. 23. M. vulg., ἔχθεα λῦσαι D. Call.

173. μὲν om. 18. M. — ἐός] Is. Vossius, ἐμός 23. D. M. vulg., cf. GIM. ἐμός, ὁ σός. Fortasse legendum ὁμοῖος ἐός.

174. ἀπεχθομένης] D. Iunt., ἀπεχθομένης Call., ἀπεχομένης 23.

Ald.^a, ἀπεχομένης 18. M., ἀπεχομένης Ald.^β, ἀποσχομένη 9.

175. 176. Κάστωρ τε] D. Iunt., λυγκεύς κάστωρ τε Call., λυγκεύς τε 9., λυγκεύς τε M., λυγκεύς τε 18. 23. Ald.^a. β — Verba διακρ.— γεγαῶτε extant in 9. D. Iunt. Call., quibus omissis in 18. 23. M. Ald.^a. β duo versus in unum coaluerunt. — γονεῦσι τε D.

177. ἡμετέροισι λίπωμεν] D., ἀμετέροισι λίπωμεν Iunt., ἀμετέροισι λίπωμεν 23. Ald.^a, ἀμετέροισι

λείπωμεν vulg., cf. GIM. καταλείψωμεν.

178. ὄλλοι] D., ὠλλοι Call., ἄλλοι 9. 18. 23. M. Ald.^a. β. Iunt. — πάντας] Ald.^β. Call., πάντας γ' 18., πάντες 9. 23. D. Ald.^a. Iunt., πάντες γ' M. — εὐφρανέουσιν 23., εὐφρανέουσιν Ald.^a.

179. ἀντι χρόνων 23. M. Ald.^a. β.

180. τᾶσδ'] D., τᾶσδ' vulg., τὰς δ' Ald.^a. Iunt.

182. τοι] 9. D. Iunt., τοι (18.) M. Ald.^β. Call., τὰ 23. Ald.^a.

183. ὦ] οἶ D., τοι vulg. — γε-νεῇ] D., γενεᾷ vulg. — ἐς] Ziegl. e conl., εἰς vulg.

184. πρώτην] D., πρώταν 23. sup. Ald.^a. Iunt., πρώταν 23. vulg. — Versus deest in 9.

185. ὡς] Mor., ὡς vulg. — ἀτ-τως] D. et tac. Ziegl., αὐτῶς vulg. — ἄκρας] D. Iunt., Κάστωρ 18. 23. M. Ald.^a. β. Call. — Versus deest in 9.

186. Κάστωρ] D. Iunt., καρτε-ρός 9. 18. M. Ald.^β. Call.

- ἔρχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἰδοίεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δούρ' ἔαγγ, σακέεσσιν ἐνι δεινοῖσι παρέντα. 190
 τῷ δ' ἄορ ἐκ κολεοῦ ἐρυσσαμένω φόνον αὐτίς
 τευχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνεται ἔρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστρω, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεύς
 195 τοῦτο σάκος, φοίνικα δ' ὄσον λόφον ἔκειτ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρον ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστρω
 σκαιῶ· ὃ δὲ πληγὴς ξίφος ἐκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι κάρτερός Ἴδας
 200 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νενευκῶς
 Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
 205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίη εἶδε πατρῶη 205
 παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν

187. πρώτιστα] ὅ. 18. D. M^s. Antt., πρώτιστα Mor. — πόνον] D. Iunt. Call., πόθον ὅ. 18. M. Ald.^β

188. ἀλλήλων] D., ἀλλάλων vulg. — Commate post ἀλλ— distinguunt Wins. Brub. Mor., post εἶχον Steph. I. vulg., neutro loco Antt., utroque Steph. II. sphalmate.

190. ἐνι δεινοῖσι] Wiut., ἐνὶ δεινοῖσι ὅ. 18. D. M. Antt.

191. ἄορ] D. M^s. Ald.^β, ἄορ, vulg. — κολεοῦ] ὅ. 18. M. Ald.^β, κολεοῖν D. Iunt., κολεοῖν Call. — αὐτίς] D. Iunt., αὐθις ὅ. vulg.

192. ἀλλήλοισι] ὅ. 18. D. M. Antt., ἀλλάλοισι Mor. — γίνεται] D.

193. ἐς] ὅ., εἰς vulg.

195. ἐρωή et marg. ead. γρ. ἀκωκή D.

196. ἄκρον] D., ἄκραν vulg.

198. πληγείς] D., πλαγείς vulg.

199. ὠρμήθη] D., ὠρήσθη c., ὠράθη vulg. — σῆμα] D., σάμα vulg. — τόθι] D. M. vulg.

200. θηεῖτο] D. Iunt., θαεῖτο vulg.

202. Τυνδαρίδης] D., Τυνδαρίδας vulg. — δ' ἄξω D. et γρ. ἔξω D^c. mg.

203. ἐς στόμα] ἐστόμα D., στόμα c. mg., ἐς χθόνα ὅ., εἰς χθόνα vulg.

204. δράμεν βαρὺς ὅ.

206. Λαοκόωσσα] Iunt., Λαοκόωσα D. SchApoll., Λαοκόωσσα vulg.

207. ὄγε στήλην] D., ὄγε στάλαν 18. mg. sec. Antt., ὄγ' ἐς τήν ἦν K., ὄγ' ἐς τὰν ἄν ὅ⁴. M^s, ὄγ' ἐστὰν ἄν ὅ⁴, ὄγ' ἐστὰν ἄν ὅ^b, (ὄγε) στὰν ἀναφαρηίου ὅ², ὄγ' ἐν τὰν ἄν 18. pr.

TESTIMM. 206. Scholl. Apoll. I, 151. Λαοκόωσα.

- τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέρωιο φονῆα·
 210 ἄλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χειρῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέω συνέφλεξε κεραυνῶ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἔλαφρῶ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἐφυσαν.
 Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν αἶε πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες ἄοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἐλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν,
 Ἴλιον οἱ διέπερσαν ὀρήγοντες Μενελάω.
 ἡμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο Χίος ἄοιδός,
 ἡμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 220 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ἡμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγέων μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ ἄνται παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἄοιδαί.

208. τύμβου] D., τύμβω vulg.,
 τύμβω Ald.β lunt. — θρασέως D. —
 Μεσσήνιος] D., Μεσσήνιος vulg.,
 μασσάνιος lunt.

210. ἐπάμυνε 18. M. — χειρῶν
 δ' ἔκβαλε 9. 18. M. — τυκτὴν]
 D., τυκτάν vulg.

212. οὕτως] 9., οὕτω vulg. —
 ἐν] 9. D. lunt., ἐπ' M. vulg.

213. αὐτοῖς] αὐτοί vulg. —
 κρατέουσι] D., κρατέοντε lunt.
 vulg., κρατέοντες 9^b. M. Ald.β Call.
 — ἐκ κρατέοντος] Bas. I. vulg.,
 ἐκκρατέοντος Antt., (ἐκ)κρατέοντες
 9^b. M., ἐκκρατέοντες M^b, ἐκκρατέ-
 οντος D.

214. ἡμετέροις] D., ἀμέτεροις
 vulg.

215. δέ τε] D. M. vulg.

216. Ἐλένη] D., Ἐλένα vulg.

218. ὕμιν D. lunt.

220. αὐτῆς Ald.β., αὐτᾶς 9^a. M^b,
 αὐτᾶς 9^b, αὐτοῖς M^b.

221. ὕμιν D., ὕμιν lunt. — αὖ]
 D. M. vulg., δ' αὖ 9. — λιγέων]
 18., λιγέων D. M. lunt., λιγέω 9.,
 λιγέων Ald.β Call. — Μουσέων]
 D. pr., Μουσῶν D. corr. et vulg.,
 μουσῶν lunt.

222. παρέχουσι M.

223. ἄοιδαί] D., ἀοιδή vulg.

TESTIMM. 220. Eustath. 621, 57. Ἀχ. π. αὐτῆς.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι .

- Ἴνῶ κ' Ἀὐτονόα χά μαλοπάρανος Ἀγαία
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαρον αὐτὰ ἐοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς, 5
 τῶς τρεῖς τᾶ Σεμέλα, τῶς ἑννέα τῷ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμᾶρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἄλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῖνον ἔς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρονος.
 Ἀυτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχου,
 ἐξαπίνας ἐπιούσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλωσ ἐκ ζωστῆρος ἐς ἰγνύαν ἐρῦσαισιναι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· „τίνος κέχηρησθε γυναῖκες;“

Libri: c. D. Iunt. Call.

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι] Θεοκρίτου
 Αἴηαι ἦ Βάκχαι. Σωφίδη Call., Αἴη-
 ναι. Βάκχαι. Σωφίδη D., Θεοκρίτου
 Βάκχαι Iunt.

1. μαλοπάρανος c. D. Iunt. Call.,
 μαλοπάρανος c., —ηος Cam. Eu-
 stath., μαλλοπάρανος Wins. Mor. —
 Ἀγαία] (c.) D. Iunt., Ἀγαία Call.

3. χ' ἄ μὲν Iunt.

5. βωμῶν c.] D. vulg.

10. ἀλιβάτου D. — ἄπο] D. Steph.
 vulg., ἄπο Iunt. Call.

11. ἔς] ἔς vulg.

12. πρᾶτα νιν ἀνέκραγε] Iunt.,
 ut iam Scaliger ad marg. co-
 dicis D., πρῶτα νιν ἀν— Iunt.,
 πρῶτὰ νιν ἀν— Call., πρᾶταν ἴναν

ἐκραγεν D., πρᾶτον ἴνανέκραγε c⁴,
 πρᾶτον ἴνανέκραγε c² — ἰδοῖσα] c. D., ἰδοῖσα Call., ἰδοῖσα Iunt.

14. ἐπιούσα] c⁴ D., ἐπίοισα c²,
 ἐπιούσα Iunt. Call. — ὀρέοντι] c⁴ D. ApA., ὀρόοντι c² Call., ὀρό-
 ωντι Iunt. — βέβηλοι] c. Call.,
 βεβήλοι D., βέβαλοι Iunt.

15. μὲν θ' αὐτὰ] c. D. Call., μὲν
 τ' αὐτὰ Iunt. — ἄλλαι] ἄλλαι vulg.

16. δὲ δίωκον c.

17. ἔς] D., ἐπ' c. Iunt. Call. —
 ἰγνύαν ἐρῦσαισιναι] ἰγνύαν ἐρῦ-
 σαισιναι D., ἰγνύαν ἐρῦσαισιναι c., ἰγνύ'
 ἀνειρῦσαισιναι Call., ἰγνύ' ἀνειρήσα-
 σιναι Iunt., ἰγνύαν ἐρῦσαισιναι conl.
 Reiskius.

18. Malim τότ' ἔειπε.

TESTIMM. 1. Eustath. 691, 52. παρὰ Θεοκρίτῳ μαλοπάρανος ἦ ἀπαλοπάρανος, Hesych. μαλλοπάρανος, λευκοπάρανος s. n.

- Ἄυτονόα „τόδ’“ ἔειπε „τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκούσαι.“
 20 χὰ μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα, 20
 ὅσσόν περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνώ δ’ ἐξέρρηξε σὺν ὤμοπλάτῃ μέγαν ὤμον
 λάξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Ἄυτονόας ῥυθμὸς ὠντός·
 αἰ δ’ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναιῖκες.
 25 ἐς Θήβας δ’ ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ’ ἄλλος ἀπεχθόμενω Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ’ εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
 εἴη δ’ ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαίνοι·
 30 αὐτὸς δ’ εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι. 30
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὔτος.
 εὐσεβέων παῖδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ’ οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
 Ζεὺς ὕπατος μέγαν ἐπιγοννίδα κάτθετο λύσας·
 35 χαίροι δ’ εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφῆαὶ αὐτᾶς 35
 Καδμεῖαι ποιναῖς μεμελημένοι ἡρώϊναι,
 αἵ τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεῖς τὰ θεῶν ὀνόσαιο.

19. τόδ’ ἔειπε] D. (syllaba πε a D^a. addita). Steph. vulg., τὸ δ’ ἔειπε Iunt., τὰδ’ ἔειπε Call. — Vulgo τόδ’ cum ἔειπε coniungitur, quam distinctionem mutavi.

20. χὰ] μάτηρ vulg., μήτηρ D. — μὲν τὰν] c. D., μὲν Iunt. Call.

21. λεαίνας] c. D., λεαίνης Iunt. Call.

22. δ’ ἐξέρρηξε] c. D., δ’ ἐρρηξε Call., δ’ αὐτ’ ἐρρηξε Iunt.

23. Ἄυτονόας] (c.) D. Call., Ἄυτονόα Iunt.

24. κρεανομέοντο] Lobeck. ad Phryn. p. 590., κρέα νομέοντο vulg.

26. φέρουσαι] c. D. Iunt. Call.

27. ἄλλον Iunt. — ἀπεχθόμενω] ἀπεχθόμενον Bergkii, ἀπεχθόμεναι c. D., ἀπεχθέμεναι Iunt. Call.

28. τῶνδε μογήσαι] τῶνδ’ ἐμόγησε c. D., τῶνδ’ ἐμόγησεν Iunt. Call., passus sit Div.

20. ἐκγενέτης] ἐνναέτης vulg., ἐννάετης Iunt. — λέκτρῳ] δεκάτῳ Iunt. Call., δεκάτῳ vulg. post Reisk.

30. ἄδοιμι] Steph. vulg., ἄδοιμι D. Iunt. Call.

31. οὔτος] Mor. secundum Winsemii interpretationem haec avis, οὔτως c. D. Iunt. Call.

34. κάτθετο] c. D., θήκατο Iunt. Call.

35. αἰετὸς] c. D., αἰετὸς Iunt. Call.

36. 37. ποίνας] πολλαῖς vulg. — ἡρώϊναι] Graefius, ἡρωίναις vulg. — Διονύσου D. — In c. desunt verba μεμει. — ἔργον.

38. ἐπιμωματόν] c. D., ἐπιμωμητόν Iunt. Call. — In c. post ὀνόσαιο comma et lacuna, contra in D. Iunt. Call. nullum defectus indicium.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ά τ η .

- Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμιν ὑμάρτη πόλιν ἔς Νείλεω ἀγλαάν,
 ὅππυ Κύπριδος ἴρον καλάμω χλωρόν ὑπασσάλω.
 5 τυίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Δίος, 5
 ὅπως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφίλησ' ἑῶ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγενημέναν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὑπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείους πέπλους, 10
 πόλλα δ' οἶα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράχη.
 δις γὰρ μάτερες ἄρνων μαλάκοις ἐν βοτάνᾳ πόκοις

Libri: c.* 6. D. Iunt. Call.

Ἡ λ α κ ά τ η] Mein., Θεοκρίτου
 Ἡλακάτα Call. et addito Αἰολίδι
 Iunt., Ἀλακάτα. Παιδικά. Αἰολικά
 c.* D., qui titulus simul ad sequens
 carmen pertinet, quamquam id D. in
 priore parte habet.

1. γ λ α ῦ κ α ς] D., γλανκᾶς vulg.,
 λανκας ὡ ῥοδοπ. ὅ¹ ap. Wart. p. LX.
 — ἀ λ α κ ά τ α] Mor. vulg., ἀλακάτα D.
 Call., ἡλακάτα Iunt. — ἀ θ α ν α ῖ α ς 6.
 2. γ ῦ ν α ἰ ξ ἰ ν] D., γυναιξίν Mor.,
 γυναιξί 6. Iunt. Call. — ο ἰ κ ω φ ε -
 λ ῖ α ς α ἰ σ ἰ ν] Briggsius, οἰκωφε-

λιασαῖσιν ὅ¹, οἰκωφελίαι σαῖσιν ὅ²,
 οἰκωφελιασαῖσιν ὅ², οἰκωφελία σαῖ-
 σιν D. (linea iungens recentior, quum
 pr. man. consulto duarum triumve
 literarum spatium reliquisset), οἰκω-
 φελιασαῖσιν c., οἰκωφελέεσσι σός
 Iunt. Call. — ἐ π ά β ο λ ο ς] c. 6. D.,
 ἐπήβολος Iunt. Call.

3. θ ά ρ σ ε ἰ σ'] θαρσεισ' D. (apo-
 strophus recentior), θαρσεισ' 6.,
 θαρσεισ' Iunt. Call. — ὑ μ ά ρ τ η]
 D., ὑμάρτη Iunt., ὑμάρτη ApA.,
 ὑμάρτει Call., ὁμάρτη c. 6. D.^b. —
 ἔ ς] ἔς vulg. — Ν ἠ λ ε ω ApA. corr.
 (pr. Νείλεω „ut videtur“). — ἀ γ λ ά -
 α ν] ἀγλαάν vulg.

4. ὅ π π υ] ὅππα vulg., ὅππα
 (ὅ¹). — ἴ ρ ο ν] D., ἱρὸν vulg. —
 κ α λ ά μ ω] Iunt., καλάμω vulg. —
 χ λ ω ρ ο ν] 6. D., χλωρόν Iunt. Call.

— ὑ π α σ σ ά λ ω] ὑπαπάλω 6. D. pr.,
 ὑπ' ἀπάλω D. corr. rec., ὑφ' ἀπα-
 λῶ Iunt., ὑφ' ἀπαλῶ Call.

5. τ υ ἰ δ ε] τυίδε Hermannus, τὸ
 δὲ c. 6. D., τῆδε Iunt., τῆδε Call.
 — α ἰ τ ῆ μ ε θ α] c. 6. D., αἰτήμεθα
 Iunt. Call. — Δ ἰ ο ς] Διός vulg.

6. ὅ π π ω ς] ὅππως vulg., ὅπως
 6. — ξ ἔ ν ν ο ν] ξείνον vulg. —
 ἔ μ ο ν] ἔμὸν vulg., ἡμῶν 6. —
 τ έ ρ ψ ο μ' 6. D. pr. (corr. ead.) —
 ἴ δ ω ν] ἴδων vulg. — κ ἀ ν τ ι φ ἰ -
 λ ῆ σ' ἑ ῶ] κἀντιφίλησω c. 6. D.,
 κἀντιφίλησμαι Iunt. Call.

7. ἱ μ ε ρ ο φ ῶ ν ω ν] ἱμεροφώνων
 vulg., ἱμεροφόνων ὅ², ἱμεροφόνων
 D. pr. (corr. ead.) — ἱ ε ρ ο ν] ἱερὸν
 D., ἱερὸν vulg. — φ ῦ τ ο ν] φυτόν
 vulg.

8. κ α ἰ σ ἔ] Call. et Ziegl. tac.,
 καί σε D. Iunt. vulg.

9. Ν ι κ ἰ ά ς ε ἰ ς] Νικία ἄσεις
 D., Νικία ἄσεις ὅ¹, νικία ἄσεις c.
 ὅ¹, Νικιάας εἰς Iunt. Call. — ἀ λ ό -
 χ ω 6., ἀλόχαι D., ὀλόχω 11., for-
 tasse recte. — χ έ ρ ρ α ς] Cam., χέρ-
 φας Iunt. Call., χέρρας D., χείρας 6.

10. π ό λ λ α] D., πολλά vulg. —
 ἀ ν δ ρ ε ἰ ο ς] Mor. vulg., ἀνδρείους
 6. Call., ἀνδρείους Iunt.

11. π ό λ λ α et γ ῦ ν α ἰ κ ε ς] D.,
 πολλά et γυναικες vulg. — ὑ δ ά -
 τ ἰ ν α] ὑδάτινα vulg.

12. μ ά τ ε ρ ε ς] ματέρες vulg., μη-
 τέρες Iunt. — ἄ ρ ν ω ν] D., ἄρνων

- πέξαιντ' αὐτοένει, Θευγένιδός γ' ἔννεκ' ἔϋσφύρω·
 οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν 15
 ὄπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
 καὶ γὰρ τοι πάτρις, ἂν ὧς Ἐφύρας κτίσσει ποτ' Ἀρχίας
 νάσω Τρινακρίας μύελον, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἄνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
 20 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλαλκόμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
 ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
 καὶ οἱ μνᾶστιν ἄει τῷ φιλαοίδω παρέχης ξένω.
 κῆνο γὰρ τις ἐρεῖ τῶπος ἴδων σ' ἧ μεγάλη χάρις
 25 δῶρψ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ φίλων. 25

vulg. — μαλάκοις] μαλακοῖς 6^t,
 μαλακοῖς c. 6^b. D., μαλακοῦς Call.,
 μαλακὰς Iunt. — πόκοις] c. 6. D.,
 πόκους Iunt. Call.

13. αὐτοένει] αὐτοενει Berg-
 kius, αὐτοέντει 6^t, αὐτοεντεί 6^b,
 αὐτὸ ἔτει D., αὐτοετεί Iunt. Call.
 — Θευγένιδός γ'] Θευγένιδος γ'
 Call., Θευγενίδος γ' Iunt., Θευγέ-
 νιδος sine γ' 6. D. — ἔννεκ'] D.,
 ἔννεκ' ApA. Iunt., ἔννεκ' 6^b, ἔννεκ'
 c. 6^t. Call. — ἔϋσφύρω c. 6^t, ἧ-
 σφύρω 6^b.

14. ἀνυσίεργος] 6., ἀνυσίε-
 ρος D., ἀνυσιεργός Iunt. Call.

15. εἰς ἀκίδρας] εἰς ἀκίρρας
 6., εἰς ἀκίρας Iunt. Call., Ἰσακίρας
 D., εἰς ἀκίρας Mor. — ἐς ἀέργω]
 c. 6., ἔσαεργῶ D., ἐς ἀεργῶς Iunt.
 Call. — κεν] c. 6. D., μὲν Iunt.
 Call. — ἐβολλόμαν] Comm., ἐβολ-
 λάμαν c. 6. D. Iunt. Call., ἐβαλλό-
 μαν Brub. III.

16. ὄπασσαι σε] ὄπασσαι σε
 D. Iunt. Call., ὄπασασαί (σε) 6^t,
 ὄπασασαί σε 6^b, ὄπασσαι σε Steph.,
 ὄπασσαι σε Hermannus. — δόμοις]
 c. 6. D., δόμως Iunt., δόμονος
 Call. — ἀμμετέρας] D., ἀμμετέρας
 vulg. — ἔσσαν] 6. D., ἔουσαν c.,
 εὔσαν Iunt. Call. — ἀπὺ] ἀπύ D.
 corr. rec. (ultima litera primae ma-
 nus deleta, cui olim i superscriptum
 fuit, nunc v), ἀπὸ vulg. — χθό-
 νος] χθονός vulg.

17. τοι] τι c., σοι vulg. — πᾶ-
 τρις] D. pr., πατρις D. corr. vulg.
 — ἂν ὧ ἔφύρας Call., ἀνώξε φῦ-

ρας 6., ἀνώξεφύρας D. (accentus
 super a recens; super ω aliquid era-
 sum). — κτίσσει c. 6.

18. μύελον ἀνδρῶν] D., μυε-
 λὸν ἀνδρῶν vulg.

19. ἔχοισ'] 11., ἔχοις D., ἔχεις
 c. 6., ἔχουσ' Iunt. Call. — ἄνερος]
 ἀνέρος vulg. — σόφα] D., σοφά
 vulg.

20. νόσοις] c. D., νούσοις 6.,
 νόσους Iunt. Call. — λυγραῖς]
 D. pr., λυγραῖς c. 6. D. corr., λυ-
 γρας Iunt. Call.

21. Μίλλατον] 6. D., μιλατο
 τὸν c., μίλατον Iunt. Call. — ἐράν-
 ναν] 6^t D., ἐραννάν c. 6^b. Iunt.,
 ἐρατεινὰν Call. — πεδ'] μετ' vulg.

22. Θεύγενις] D., Θευγένις
 Call., Θευγενίς vulg. — πέλη] D.
 Iunt., πέλει c. 6., πέλοι Call.

23. ἄει] ἀεί vulg. — φιλαοί-
 δω] 6^t D., φιλαοίδω 6^b, φιλαοι-
 δῶ Iunt. Call. — παρέχης] D.,
 παρέχοις c. 6^t, παρέχοισαι 6^b, πα-
 ρέχη σε Call., παρέχης γε Iunt. —
 ξένω 6^b.

24. κῆνο] κείνο vulg., κείνος c.
 — ἐρεῖ τῶπος ἴδων σ'] ἐρεῖ τῷ
 ποσιδῶν σ' 6., ἐρεῖ τῷ ποσιδῶν
 (σ') c., ἐρεῖ τῷ ποσιδῶ D. (deinceps
 dinarum vel trium literarum spatio
 relicto), ἐρεῖ τῷ ποτιδῶν σ' Iunt.,
 ἐρεῖτω ποτιδῶν σ' Call., ἐρεῖ τῶ ApA.

25. σὺν] 6. D., ξὺν Iunt. Call.
 — τίματα] D., τίμα^{τα} 6., τίμητα
 c., τιμᾶντα Iunt. Call. — φίλω 6.

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ á.

- Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεια·
 κάμμε χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κήγῳ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῳ.
 οὐχ ὄλας φιλέειν μ' ἐθέλεισθ' ἀπὸ καρδίας,
 5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζῴτας ἔχω · 5
 ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἀμέραν· ὄκα δ' οὐκ ἐθέλεις τὴν, μάλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
 10 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο νέος προγενεστέρω, 10
 τῷ κε λῳιον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαινέσαις.

Libri: k. c.* 6. (Vs. 1—8.) B. D. Sola prior pars Vs. 1—25. extat in ApL.* Iunt. Call., alteram e Pt. Casaubonus primus edidit ad Diog. Laert. p. 39.

Παιδικά] Iunt., Θεοκρίτον Π. Call., Παιδικὰ Αἰολικά 6¹ in Hypoth., cf. ad Id. XXII. tit., στίχοι Θεοκρίτου παιδικοὶ καὶ αἰολικοὶ SchTzetiz., Οἶνος ἀλάθεια c², Ἐρῶν-τος D.

1. ἀλαθεία Call., ἀλάθεια 6.
2. κάμμε] Brunek., κάμμες vulg. — ἀληθείας 6.

3. ἐρέω δὲ κέατ' 6. 11. G., fort. ἐρέω λέξετ'.

4. ἀκόλας c. 6. — ἐθέλεισθ'] ἐθέλησθ' vulg.

5. τὴν c. 6. — ἄμισυ] k. c. 6. B. D., ἤμισυ Iunt. Call. — ζῴτας] D. sup. cad. Iunt. Call., ζῴτας (k. 6.) B. D.

6. ζὰ] k. 6., ζᾶ B² D. Iunt. Call., ζᾶ Mor. — ἰδέαν] (k.) 6. B. D. Call., ἰδέαν Iunt., ἰδίαν Heins. — δὲ om. c. 6.

7. σὺ] B² D. vulg. — θέλης] D. Call., θέλης Mor. vulg., θέλεις c. Iunt. — Fortasse vera lectio est χῶτα μὲν σὺ θέλεις et in Vs. 8. ὅτα.

8. ὄκα δ' οὐκ] k. c. 6. B. D. Iunt. Call., ὄκα δὲ οὐκ Mor. — ἐθέλης k. B. D. — Poeta dedisse videtur ὑμαλᾶν σκότῳ.

9. ταῦθ' ἄρμενα] k. B² D. Iunt. Call. — δίδων] D. (ubi v in ras., sed ead. man.), διδῶν Iunt., διδῶς k., διδῶς B² D. pr., ut videtur, et D. sup., διδῶ Call.

10. εἴ μοι τι] εἴ μοι τι D. Iunt. Call., εἴ τί μοι k., εἴτ' ἐμοι B² — πείθοιο k. B.

11. τῷ] D. Iunt. Call., τῷ Mor.

TESTIMM. 1. Scholl. Plat. Symp. 217. E. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ Οἶνος ὦ φίλε παῖ καὶ ἀλήθεια· καὶ Θεοκρίτος. 7. 8. Scholl. ad Tzetz. de metr. Ann. Oxx. III. p. 315. (στίχοι Θεοκρίτου παιδικοὶ καὶ αἰολικοὶ) χ' ὦταν μ. σ. θ. μὰκ' ἀρσὺνίτην ἄγω ἀμέρας· ὄκα δ' οὐ θέλεις τὴν, μ. ἐ. σκ.

IMITT. 4. 5] Nic. Eug. V, 32. σοῦ μὴ φιλεῖν θέλοντος ἐκ ψυχῆς μίσης | δοκῶ ποθινῆς ἡμισυ ζῴης ἔχειν. 9] Ibid. 34. πῶς τοῦτο ρηστών, τὴν φιλοῦσαν ἀγγύειν.

- ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ,
 ὅππῃ μῆδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 15 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον μάλα. 15
 καὶ μὲν σευ τὸ καλὸν τις ἰδὼν θέθος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
 ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 20 φίλῃ δ', ἃς κε ζῶης, τὸν ὕμιον ἔχειν αἰεί. 20
 αἰ γὰρ ὧδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 25 ἀλλὰ πῆρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι 25

vulg. — κ ε] Hermannus, καὶ vulg., κεν Iunt.

12. ποίησαι] D^c Iunt. Call., ποίησον k. B. D. — δ ενδρίῳ] k. Iunt., δ ενδρίῳ B. D. Call.

13. ὅππῃ] Comm., ὅππῃ D. sup. ead. Iunt. Call., ὅππῃ k. B. D. pr. — ἀπίξεται k. B. D. — ὄρπετον] c., ὄρπετον D. (post q litera erasa est, fort. σ) et Iunt., ἔρπετον (k.) B. D^c, ἔρπετόν Call.

15. μάλα] μάτα B. D. pr., μάταν D. v recens addito, μάτη k., μάτης D^a, ματῆς Iunt. Call., μάθης c.

16. καὶ μὲν σευ] καὶ μὲν σεῦ coni. Brunckius, καὶ μὲν σεῦ ApA., καὶ μὲν σεῦ c., καὶ μὴν σεῦ Call., καὶ κέν σευ k^t, (καί) κεν σεῦ k^t, καὶ κέν σευ B^a, καὶ κέν σευ D., καὶ κεν σευ Iunt.

17. τῷ δ'] Kiessl., τῷδ' vulg. post Valck., τῷδ' D. Iunt. Call., τῷ δ' Bas. I.

18. τρίταιον] D. Iunt., τρίταιον Call., τρίτατον k. B. D^c mg. — ἐθήκαο] Camer., ἔθηκας k. c. B. D. Iunt. Call., haec cum γρ. ελειπες.

19. ὑπὲρ ἀνορέαν] ὑπερανορέων k. c. B. D., ὑπερηνορέων Iunt.

Call. — δόκεις k^t — πνέειν k. B^a D. pr., fort. πνέειν.

20. φίλῃ] c. B. pr. D. pr., φίλει (k.) B. corr. D^c ApA. Iunt. Call. — ἃς κ ε] Iunt., ἃς κ ε ApA., αἰσκε c., ὠσκε B^a D., ὠσκε Call., ὠς κ ε (k.) — ζῶης] B. pr. ApA. Iunt., ζῶης (k.) B. corr. D. Call., τρώης mm. (sic Gaisf., quod siglum, nisi fallor, valet medesimo i. e. cod. c., cuius libri lectio αἰσκε antecedit.), fort. νόης. — ὕμιον] B. corr. D. corr. ead. ApA. Iunt. Call., ὕμιον c., ὕμιον k. B. pr. D. pr.

21. πόης] D., ποιῆς B^a Call., ποιῆς k. Call., ποιῆς Iunt.

22. τοί κ' Ἔρος] k. c. ApA., τοί κ' ἔρος B^a D., τοί ἔρος Call., τοί χρόνος Iunt.

24. κῆμε] D., κῆμὲ vulg. — ἐξ ἐπόησε] ἐξεπόησε B. corr. D. sec., ἐξεποίησε k. B. pr. D. pr., ἐξεπόνησε c., ἐξεπόνασε Iunt. Call. — σιδαρίῳ] σιδαρίου c., σιδαρέου Iunt. Call., σιδάριον k. B. D., σιδαρέω Valck.

25. πῆρ] περι k. B. D., γὰρ περι c., πέριξ Iunt. Call. ut Pt., vid. ad Vs. 26. — ἀπάλω] B^a, ἀπαλώ Comm., ἀπαλώ vulg., ἀπαλλῶ c. — στύματός] k. B. corr. D. ApA.

ΙΜΙΤΤ. 12. 13] Nic. Eug. V, 35. μίαν καλιὰν πῆξον εἰς ἓνα κλάδον, | οὐ μὴ προβαίνειν εὐχερῶς ἂν ἰσχυοί | ἢ πτηνὸς ὄρνις ἢ προσερχύζων ὄφεις.

- ὀμνάσθην, ὅτι πέρρουσιν ἦσθα νεώτερος,
 χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ὄνσοι, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φόρει,
 30 καῖμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν. 30
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
 35 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις, 35
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
 νῦν μὲν κῆπλ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαιήν καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
 τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' ἀυλείαις θύραις
 40 προμόλοίμ' κε παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ. 40

Iunt. Call., στόματός D^c Cam., στέματός B. pr. — σ' ἐπιδέχομαι Mor. — Interpunctionem, quae vulgo in f. v. erat, Ameisius delevit. — Post h. v. in B^s D. nullum lacunae indicium, neque in Pt. inventum est vel in k. esse videtur. Quod a Brunckio illatum Hasekio auctore Meinekio sustulit; editores ante Brunckium sequentes versus post epigrammata relegaverant.

26. ὀμνάσθην] Pt., ὀμνάσθην k., ὀμνάσθην B. D. — πέρρουσιν] cod. Ismaelis Bonilland inter copias Dorv. teste Wordsworthio, πέρρουσιν vulg. — Verba ἄλλα περίξ μ', quae in Pt. inuenite versu leguntur, absunt ab k. c. B. D.

27. πέλομες] Pt., πέλομες k. B. D.

28. ὄνσοι] (k.) D. Pt., ὄνσοι c. B^s. — νεότατα B^s D. — ἔχειν] (k.) B^s D. Pt., ἐχθνεῖν c.

29. ἔστι] (k.) B^s D. Pt. — ἐπωμαδίας] Mein., ἐπωμαδίας vulg., ἐπωμασσίας c. — φόρει] B^s D., φορεῖ (k.) Pt., φορη c.

30. βαρδύτεροι] Comm., βαρδύτεροι k. c. B. D. Pt.

32. συνορᾶν k. B. D.

33. ὅπως] k. B^s D. Pt. — ἀνδρεῖαν] k. B. D., ἀνδρεῖαν Pt. — ἔχεις] k. B. D., ἔχης Pt.

34. ἀλλάλοισι k. B^s D. — Ἀχιλλεῖοι] Schaef., Ἀχιλλεῖοι D. Pt., Ἀχιλλεῖοι k. B^s

35. ταῦτα] D. sec., ταῦτά γε (k.) B^s D. pr. Pt. — ἐπιτρόπεις] ἐπιτρόποις k. B^s pr. D. pr., ἐπιτρόπεις c., ἐπιτρόποις B^s sec. D. corr. ead., ἐπιτρέπεις Pt.

36. δὲ] B. D. vulg. — λέγεις c. — ἐννοχλεῖς] Hermannus ad Vig. p. 926., ἐνοχλεῖς vulg., ἐνοχλῆς c.

37. μὲν] Brunck., μὲν δὴ k. B. D. Pt. — κῆπλ τὰ] Comm., κ' ἦπει τὰ Pt., κῆπὲ τὰ k., κῆπειτα c. B. D.

38. πέδα] D^c mg. Pt., παῖδα k. c. B. D.

39. ἀυλείαις] k., ἀυλείαις Pt., ἀυλείαις B. D.

IMITT. 35] Noun. Dion. XXX, 248. κλονεῖν ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν, XLVII, 271. XLVIII, 651. ἀνέμοισιν ἐπιτρέπειν.

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἄ κατάπυκνος ἐκείνα
 ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
 Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
 5 βωμὸν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μάλος,
 5 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ εἰς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 ἰητήρι νόσων ἀνδρὶ συννοσόμενος
 Νικία, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰὲ θνέεσσιν ἱκνεῖται,
 καὶ τὸδ' ἀπ' ἐνώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 5 Ἐτείωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστάς
 5 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

Libri: a) Theocritei k. c.* B. D. Iunt. Call., b) Anthologici AP. Flor. (haec in paucis.)

Θεοκρίτου Συρακουσίου Ἐπιγράμματα c². Iunt. Call. (c. Call. Συρακουσίου), Ἐπιγράμματα D. — Singula epigrammata in Φ. D. nullas inscriptiones habent, sed rubris initialibus distinguuntur. In Iunt. Call. primum epigramma inscriptione caret; sequentia quinque in Iunt., duodecim in Call. nihil nisi ἄλλο praefixum habent.

1. AP. VI, 336. — Εἰς Δέλφιδος ἀνάθημα Θεοκρίτου AP.

1. ἄ] AP., ἦ D. in ras. et vulg. — κατάκρηπος Iunt. — ἐκίνα AP.

2. ἔρπυλλος] D^b. Call., ἔρπιλλος Iunt., ἔρπυλλος k. B. D., ἔρπυλλος AP. — κῆται AP.

4. δέλφιδος D. Call. — ἐπι B. D. AP. — πέτρα B., πέτραι AP. — τοι] D. (in ras. 2 literarum.) Iunt.

Call. AP., οἱ k. B^b, τοῦτοι c. — ἀγλάϊσε] D. AP. Mor. vulg., ἀγλάϊσεν Call., ἠγλάϊσεν Iunt.

5. αἰμάξει] Brunck., αἰμάξει vulg. — ὁ μάλος] AP., ὀμαλός Iunt. Call., ὀμαλός Crisp. vulg., ὀμανός B. D.

6. ἀκρεμόνα] AP., ἀκρέμονα vulg.

II. AP. VI, 337. — Εἰς ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ Iunt., τοῦ αὐτοῦ εἰς Νικίαν ἱατρὸν ἢ Ἐτείωνα ξόανα μισθώσαντα AP.

1. ἦνθε B. D. — μίλατον et τῶι AP.

2. συννοσόμενος] k. c. B. D. AP., συννοσόμενος D^b vel D^c, συνεσόμενος Iunt. Call.

3. ἡμαρ] k. B^b D. Iunt. Call., ἄμαρ AP.

5. Ἐτείωνι] D^a vulg., Ἀετίωνι B. D.

6. τέχνην] k. B^b D. Iunt. Call., τέχναν AP.

III. (X.)

Ῥῆϊν τοῦτο θεὰ κεχαρισμένον ἔννεά πάσαις
τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐκ ἑτέρως τις ἔρει. σοφίη δ' ἐπὶ τῆδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὧ Διόνυσε
παρ σέ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτίησατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὄρφῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἰλάσκειο τὴν θεὸν εἰπῶν
οὐρανίην, ἀγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἰκῶ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λῶιον εἰς ἔτος ἦν
5 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότνια· κηδόμενοι γάρ 5
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

III. AP. VI, 338. — *Εἰς ἄγαλμα Μουσῶν* Iunt., τοῦ αὐτοῦ εἰς Ξενοκλέα ταῖς Μούσαις ἀνατεθηκότα ἄγαλμα λίθινον et in marg. τοῦ αὐτοῦ Θεοκρίτου AP.

1. 2. ἄνθετο pro ἔννεά et τοῦτο pro θῆκε AP.

3. ἑτερός τις Call. — σοφίᾳ et τᾶδε AP.

4. μουσάων k. B. D.

IV. AP. VI, 339. — *Εἰς τρίποδα τῷ Διονύσῳ ἀπὸ Δημοτέλους* Iunt., *Δημομέδων οὗτος ἀνέθηκε Διονύσῳ ξόανον καὶ τρίποδα* AP.

1. *Δημομέλης*] D^b, *Δημομέλης* Call., *Δημοτέλης* Iunt., *Δημογένης* c., *Δημομένης* k. B. D. AP. — *χορηγός* AP.

2. *παρ σέ*] καὶ *σέ* (k.) Call. AP., καὶ *σε* D. Iunt., *ναὶ σε* B. — *ἄδιστον* superscr. ἦ AP. •

3. *πᾶσι*] k. B. D. Iunt. AP., *πασί* Call. — *νίκην*] Iunt. Call. AP., *νίκαν* k. c. B. D.

V. AP. VI, 340. — *Εἰς ἄγαλμα τῆς οὐρανίας Ἀφροδίτης* Iunt., τοῦ αὐτοῦ AP. In hac Vs. 3—6. a primo disticho separata leguntur post IX, 433. (Ep. XIII.), cui epigrammati tauquam pars adhaerent. Eadem duo disticha cum lemme Θεοκρίτου extant in Anth. Plau. p. 38. Steph.

1. *ἀ* — *πάνδαμος* — *τὰν* AP. — *ἰλάσκειο*] D. corr. (o in ras.) et vulg., *ἰλάσκειο* c. D^c.

2. *οὐρανίην*] k. B. D. Call., *οὐρανίαν* Iunt. AP. — *ἀγνῆς*] ἀγνάς vulg. — *ἀνθεα* k. B^b pr. D. pr. (corr. D^a)

3. *ἐν*] ἐν vulg. — *Ἀμφικλέους* AP. — *ἔσχε* Iunt. AP. Flor.

5. 6. *κηδόμενοι ἀπ' ἀθανάτων* Call. versibus pessime distributis.

IMITT. IV, 2] Dioscor. AP. VI, 29. Παρμενίς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίῃ.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν υἱὸν ὠνήρ
 τὸν λεουτομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 πρῶτος τῶν ἔτ' ἄνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 5 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκειον πήσας
 πολλοῖς μῆσιν ὀπισθε κήνιαντοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπουδαῖ, καὶ λέγ' ἐπήν ἐς οἶκον ἐνθῆς·
 „Ανακρέοντος εἰκὼν' εἶδον ἐν Τέφῳ
 τῶν πρόσθ' εἶ τι περισσὸν ᾠδοποιῶ.“
 5 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δῶριος χῶνήρ ὁ τὰν κωμωδίαν
 εὐρῶν Ἐπίχαρμος.

VI. AP. IX. 598. — *Εἰς ἀνδριάντα Πείσανδρον τοῦ τῆν' Ἡράκλειαν ποιήσαντος* Iunt. Call., *Θεοκρίτου εἰς ἀνδριάντα Πείσανδρον* AP.

1. τῶι Ζηνὸς AP. — ὑμῖν] ὑμῖν D. corr. (ὅ in ras.) Iunt. Call. AP., ἡμῖν k. B^s D^a — ὠνήρ] ὠνήρ D^b. (ὦ in ras.) AP., ἀνήρ B^s vulg.

2. λεουτομάχαν] B^s D. AP., λειοντ— vulg.

3. πρῶτος] k. c. B. D., πρῶτος AP., πρῶτος Iunt. Call. — ἔτ' ἄνωθε] ἔτ' ἄνωθεν AP., ἐπάνωθε vulg., ἐπάνωθι Iunt.

4. συνέγραψεν] k. c. B^s D. AP., ξυνέγραψεν Iunt. Call. — οὐκ Καμίρου] ὠκκαμίρου k., ὠκκαμίρου D., ὠκαμίρου B^s, ὠκαμίρου AP., ὠκακαμίρου Iunt. Call., ὠκ Καμίρου Mor.

5. χῶσσοις] χῶσσοις vulg., χῶσσοις AP.

7. πήσας] AP., ποιήσας vulg.

8. μῆσιν] D^a AP., μασίν D. vulg.

— In AP. sequitur versus ὅτι δεξιός

ης επια ποιῆσαι, quae verba ex Ep. XXIV. ducta.

VII. AP. IX, 599. — *Εἰς Ἀνακρέοντος ἀγαλμα* Iunt., *εἰς Ἀνακρέοντος* Call., *τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα* AP. Idem epigramma e marmore Venetiis (dans la cour de la maison d'Erizzo) posito edidit Sponius It. Graec. III. p. 64. In Corp. Inscr. eum titulum nou invenni.

2. σπουδαῖ B. Spon., σπουδαῖς D. pr. „ut videtur“. — ἐπήν] D^a, ἐπᾶν D. vulg. — εἰς k. Spon. — ἐλθῆς D. Iunt. Spon.

4. προσθέντι AP. — περισσῶν] k. B. pr. D. pr. — ᾠδοποιῶ] ᾠδοποιῶν AP., ᾠδοποιῶν vulg.

5. δέχ' ὡτι καὶ τοῖς AP. — νέοισιν] D^b Iunt. Call., νέοις k. B. D. Spon., νέουσι AP. — ᾄδετο AP.

VIII. AP. IX, 600. — *Εἰς Ἐπίχαρμον* Iunt. Call., *τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἐπιχάρμου ἀνδριάντα* AP.

1. δῶριος Iunt. Call. et ante Comm.

ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὦδ' ἀνέθηκαν,
 5 τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾶ πόλει, 5
 ὧν ἀνδρὶ πολίτα
 σωρὸν παρείχες ῥημάτων μεμναμένοι
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποτ' τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρῆσιμα.
 10 μεγάλα χάρις αὐτῶν. 10

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἴππῶναξ κείται.
 κελ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
 εἰ δ' ἐσσι κρήγνός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσέων καθίζευ, κῆν θέλης ἀπόβριζον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων
 βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθητο Πανὶ τάδε,

5. τῶν] B^s D., τὸν Iunt. Call., of AP. (de k. non apparet.) — συρακούσαις k. D., συρακούσσαις AP. — πελωριστᾶ] Mor., πελωριστᾶ Iunt.

ἦ
 Call., πελωρίστα D^c marg., πελωρισται AP., πέλωρις τῆ k., πέλωρις τῆ c., πέλωρις τῆ D., πέλωρις τῆ B^s

6. ὦν] οἱ D., οἶ Iunt., οἶα Call., οἶ' Comm. vulg., ὄσσ' AP. — πολίτα] AP. Mor., πολίτα Call., πολίται k. B. D. Iunt.

7. σωρὸν B^s — παρείχες ῥημάτων] γὰρ εἶχε ῥημάτων D. Call. vulg., γὰρ εἶχε ῥημένων Iunt., εἶχε ῥημάτων sine γὰρ AP. — μεμναμένοι] Scaliger, μεμναμένοις Iunt. Call., μεμναμένους k. c. B. D. AP.

9. ζόαν] Schaeef., ζῶαν k. B^s D. Iunt. Call., ζῶαν AP. Mor. — πᾶσιν] AP., παίσιν D. vulg.

10. μεγάλη k. B^s D. — αὐτῶν] αὐτῶ vulg., αὐτῷ Iunt.

IX. AP. XIII, 3., Anth. Plan. p. 272. St. Deest in Call. — Ἐπιτάφιον Ἴππῶνακτος Iunt., Θεοκρίτου χαλὸν τριμέτρον AP., Θεοκρίτου Flor.

1. Ἴππῶναξ] Mein., Ἴππῶναξ vulg.

2. κελ] D., εἰ vulg. — μὴ προσέρχεν] μὴ προσέρχον k. B. D. Iunt. Trich., μῆ ποτ' ἔρχεν AP. Flor., μὴ ποτέρχεν Mor.

3. χρηστῶ AP., χρηστῷ Flor. Mor.
 4. καθίζου] D^b Iunt. AP. Flor., καθίζου k. B^s D. — κῆν] k. D. corr. ead. Iunt. AP., κῆν Flor., ῆν B. D. pr., κᾶν Mor.

X. AP. VI, 177., ubi inscriptum Ἀνάθημα τῷ Πανὶ παρὰ Δάφνιδος sine nomine auctoris.

1. καλῆ AP. Suid.

2. βουκολικοὺς (k.) B^s D. Call. AP., βουκολικῶς Iunt.

TESTIMM. IX, 1—3. Trich. de metr. p. 9. λευκοχρῶς s. n.

X, 1. Suid. s. v.

τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὄξυν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἧ ποκ' ἔμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωῖτι πέδῳ Λάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαρεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρευεῖ δέ τυ Πᾶν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρήητος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῶ κρατὶ καθαπτόμενος,
5 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόροθοι. ἀλλὰ τὸ φευγε, 5
φευγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀγρεμόνας.

XII. (VI.)

Ἄ δειλαίε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὡπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἄιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
5 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλεόν, ἀνίκα τήνας 5
ὄστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένης;

XIII. (V.)

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις ἀνλοτσιν αἰεῖσαι
ἀδύ τί μοι; κῆγῶ πακτιδ' ἀειράμενος

3. τρητοῦς] k. B^s. D. AP., τρισσοῦς Iunt. Call.

4. τᾶν] AP., τῆν vulg. — ἧ ποκ' D., αἰ ποτ' AP. — ἔμαλλοφόρει k.

XI. AP. IX, 338. c. lemm. Θεοκρίτου Συρακουσίου εἰς Λάφνιν τὸν αἰπόλον, ὃν ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἄδει ποιήμασιν.

1. κεκμακός] (k.) Call., κεκηκός Iunt., κεκμακός c. B^s. D. AP.

3. δ' ὅτε πᾶν AP. — πρῆητος D.

5. ἄντρον] k. B^s. D. AP., ἄντρον Iunt. Call.

6. καὶ ἀγρεμόνας] καταγράφονον vulg., καταγόμενον AP.

XII. AP. IX, 432. c. lemm. Θεοκρίτου εἰς Θύρσιν τὸν αἰπόλον ὀδυρόμενον αἶγα, ἣν λύκος κατέφαγεν, τὴν παυλοῦ post οὗτος ὁ Θεοκρίτος ὁ τὰ βουκολικά γράψας.

1. ἀ δειλαίε] D^s Iunt. Call. AP.,

ὦ δειλὲ B. D. (in hoc ὦ pictoris est), δειλὲ sine ὦ k. — τί τὸ] B^s. D. vulg., τί τοι AP.

2. διγλήνους AP.

4. χαλαῖς] Iunt. Call. AP., χαλᾶς k. c. B. D. — ἀμφιπίαξε AP.

5. κλαγγεῦντι AP. — τί τὸ] D^s vulg., τὸ sine τί B. D. pr., τί τοι AP.

6. ὄστιον] ὄστιον k. B^s. D. AP., ὄστειον Iunt. Call. — οἰχομένης D., λείπετ' ἀποιχομένης AP.

XIII. AP. IX, 433. c. lemm. τοῦ αὐτοῦ Θεοκρίτου παίγωνι εἰς Λάφνιν τοῦ αὐτοῦ. Λωρικά ὡσπερ καὶ τὰ βουκολικά· ὁ αὐτὸς γὰρ κάκεινα ἔγραψε.

1. τᾶν μοισάν AP.

2. κῆγῶ] k., κηγῶ AP., κᾶγῶ B^s. D., κῆγων Iunt. Call. — ἀειράμενος AP.

IMITT. X, 3] Eratosth. AP. VI, 78. (ἀνάθημα τῷ Πανὶ παρὰ Λάφνιδος) τῶς τρητῶς δόνακας.

- ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξει
 Δάφνης, κηροδέτω πνεύματι μελλόμενος.
 5 ἔγγυς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν 5
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὄρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
 εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόρου περικλειτῆς τε Φιλίνης·
 Μοῦσαν δ' ὄθνεϊν οὔτιν' ἐφέλκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξεινοῖσιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
 θεῖς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

3. ταξεῦμα AP. — βουκόλος] k. B⁵. D. Iunt. Call., βουκόλος AP. — ἄμμι τὰ B. D. — θελξει k. B. D., ἔγγυθεν ἄσει pro ἄμμ. Φ. AP.

4. κηροδέτω] k. B⁵. D. Call. AP., κηροδέτω Iunt.

5. λασιάνχενες ἔγγυθεν ἄντρον AP.

6. αἰγιβάταν] k. c. B. D. AP., αἰγιβόταν Call., αἰγιβότην Iunt. — ὄρφανίσωμες] k. B. D., ὄρφανίσωμες AP., ὄρφανίσωμεν Iunt. Call. — In AP. adhaerent Ep. V, vs. 3—6. nullo iudicio separati.

XIV. AP. IX, 434. — Θεόκριτος εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον Call., τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτόν, ὅτι Θεόκριτος Συρακούσιος ἦν AP. — Non legitur inter epigrammata in k. B⁵. D. Iunt. Contra in brevi enarratione de Theocriti Vita, quam Ald.^a in calce, Iunt. in fronte habet, post Artemidoro epigramma Βουκολικὰ Μοῦσαι κ. τ. λ. hoc legitur nullo lemme nec spatio discretum, ut eadem Artemidoro tribui videatur. In Call. eodem loco iterum extat, sed cum inscriptione εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον. Quomodo res in codicibus se habeat, non apparet, nisi quod in Q². Z. inscriptio deest, in 23¹. P³ inscriptum ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου, in 1¹ vero praemittuntur verba: ἐστὶ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τοῦτ' ἐπιγράμμα.

1. ὃς τὰδ' ἔγραψα] Tourpius et vulg. post Valek., ὃς τὰδε γράψα Q². Iunt. Call., ὃς τὰδε γράψας B¹. P³. Ald.^a, ὃ τὰδε γράψας 2², ὃς τὸδ' ἔγραψα AP.

2. Συρακοσίων] Q. Ald.^a. Iunt. AP., Συρηκοσίων Call. vulg.

3. περικλειτῆς P. Q. Call. in Praef. — Φιλίνης] P. Q. Ald.^a. Call. et ol. vulg., Φιλίνης Iunt. AP. vulg. post Valek.

4. ὄθνεϊν AP. — οὔτιν' Iunt. AP., οὔτιν' 5^b. 6^b. 23^b. P. Q. Ald.^a. Iunt. AP., οὔποτ' Call. — ἐφέλκυσάμην] Ald.^a. Iunt. Call. et ol. vulg., ἐφέλκυσάμην AP., ἐφέλικυσάμην vulg. post Valek.

XV. AP. IX, 435., Anth. Plan. p. 28. St. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τραπέζιτην Κάικον διασπορικὸν ἢ μᾶλλον τῶφαστικὸν et paullo post: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐν Συρακούσαις ἐγράφησαν AP., Λεωνίδου εἰς τραπέζιτην Κάικον διασπορικὸν Flor., Θεοκρίτου ἐπίγραμμα, ὡς εὔρηται ἐν τινι ἀρχαιοτάτῳ ἀντιγράφῳ Παύλου τοῦ Βουκάρου ἐν Παταβίῳ Scholl. Wech. p. 43. — Deest in Iunt. Call., sed extat k. Φ. B. D. nec minus in Θ., vid. Codd. Dorv. p. 63.

1. ἦδε] ἦδε k. B⁵. D., ἄδε AP. Flor.

2. ἀνελοῦ] k. B⁵. D., ἀνελεῦ Flor., ἀνελες cum corruptelae indicio super es AP. — ἐρχομένης] (k.)

ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὄφνεια Κάϊκος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἄρχαι' ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰνθήματα ταῦτα
 ὑπῆρχεν· ἡ βᾶσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
 τοῖς δ' ἑπτὰ, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
 τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
 5 τοσσόσδε γὰρ μιν ἐξέβη μετρούμενος 5

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾶ θ' αἰ δρῦες αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀριγλυφὲς ξόανον,
 τρισκελὲς ἀντόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀένναον δὲ 5
 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων ἀντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
 ἔνθα πέριξ κέχεται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινὸι δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότηραυλα μέλη. 10
 ζουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι

Flor., ἀρχομένης AP., ἔλκομένης B. D.

XVI. AP. IX, 436., ubi cum praecedente cohaeret, nec spatio relicto nec lemmate apposito. — In libris Theocriteis non legitur, neque editores receperunt.

1. ἀρχαί' ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰνθήματα] ἀρχαῖα τῶι πολλωνος τὰναθήματα AP.

4. ἡ δ'] ἡδ' AP.

5. μιν] νιν AP. — Interpunctionem in f. v. delevi mutilationis indicio apposito, quum unus trimeter desse videatur.

XVII. AP. IX, 437., ubi hoc loco soli vs. 1—6. leguntur c. lemm. τοῦ αὐτοῦ εἰς φάλητα παίγνιον, reliqua post IX, 432. (Ep. XII.), ubi primum vs. 7—12. c. lemm. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀμπελῶνα, δενδράδα καὶ ἄλλος,

tum spatio relicto vs. 13—18. c. lemm. εὐγή τοῦ αὐτοῦ εἰς Πρίηπον ἐπὶ ἔρωτικῇ ὑποθέσει· διὰ τοὺς Δάφνιδος ἔρωτας ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Ad vs. 17., ubi nova pagina incipit, adscriptum: τοῦ αὐτοῦ Θεοκρίτου παίγνιον εἰς Δάφνιν. In Anth. Plan. p. 27. St. extant vs. 7—12. c. inser. Ἀθλον.

1. τήν αὐτὰν Call. — τᾶ θ' αἰ] τὰς αἰ k., τὰς αἰ B^s. D., τὰς αἰ Iunt. Call., τόθι τὰ AP.

4. παιδογόνῳ] Iunt. AP. vulg., παιδογόνῳ Call.

5. σακὸς] (k.) D. Call., σᾶκος B., κάπος c. Iunt. et v. I. in Call., ἔρκος AP. — *δ' εὐίερος] Toupius, δ' εὐίερος vulg., δ' εὐθ' ἔρον AP., δὲ σκιερός Iunt. — ἀένναος k. c. B. D. pr., ἀένναον D. corr. ead.

7. κυπαρίττω k. D.

11. δ' ἀδονίδες] Mein., ἀηδο-

- μέλπουσαι ἄστομασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
 ἔξεο δὴ τὴνεὶ καὶ τῷ χαριέντι Πριήφῳ
 εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Λάφνιδός με πόθους,
 15 κεινὸς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ, 15
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἰσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσανύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἔρεις „ἐπεὶ Εὐρυνέδοντος
 κείται τῆς λερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρυνέδον τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολίται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακασίός τοι ἀνὴρ τὸδ' ἐφίεται Ὀρθῶν·

νίδες vulg., δ' ἀηδονίδες AP. — ἀνταχεῦσι] Brunckius praecunte Scaligero (qui ανταχεύσιν), ἀντιαχεῦσι B^s D. vulg.

12. μέλπουσαι] B^s D. vulg., μέλποισαι Flor., μέλπονσι et marg. μέλποιτε AP.

13. τὴνεὶ] AP., τὴνεί vulg. — Πριήφῳ k. D. AP.

14. εὔχε' Camer. vulg., εὔχετο Call., εὔχες Iunt., εὔχον AP. — ἀπὸ στρέψαι AP.

15. ἀπορρέξαι χ. καλαν AP. — ἄρα νεύσῃ] B. D., ἀνανεύσῃ vulg., ἀνανεύοι AP.

16. τοῦ δὲ Call. — τρισσοθύην Call.

17. τᾶρα AP.

18. αἰοὶ Call., νεύοι AP.

XVIII. AP. VII, 658. — Εἰς τὸ αὐτὸ Iunt. ubi sequens epigramma antecedit, Θεοκρίτου, οἱ δὲ Λεωνίδου Ταραντίνου εἰς Εὐρυνέδοντος

τάφον, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃς γιόν ὁμόνυμον λείπων ἔτυχε τοῦ αὐτοῦ τάφον AP. Hoc lemma alteri disticho praescriptum est, quum prius male antecedenti epigrammati nr. 657. adhaereat, ut alteri sequens epigramma.

1. νέμοις k. B. D. pr. (corr. ead.) AP.

2. ἔχεις k. B. D. pr.

XIX. AP. VII, 659., ubi antecedenti adhaeret. — Ἐπιτάφιον Εὐρυνέδοντος Iunt.

1. ἡλικίᾳ AP.

3. ἔδρη θ. παρ' ἄ. AP.

4. τιμασεῦντι AP.

XX. AP. VII, 660. — Ἐπιτάφιον Ὀρθῶνος Iunt., Λεωνίδου Ταραντίνου εἰς Ὀρθῶνα τὸν Συρακασίον ὑπὸ μέθης ἐν δυσχειμέρω νυκτὶ τεθνηκότα AP.

1. Συρακασίός] k. B. AP., συρακασίός D., συρακασίός B^s sup. Iunt. Call. — τις ἐφίετο k. B. D. — ὀρθῶν B^s D.

χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλῶς
πατρίδος ὀθνεϊάν κείμει ἐφεσδάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένης τὸ μνήμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χῶνυνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλοισ' ὦν.
5 πάντων, ὧν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής 5
καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὄχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ
εἰς Αἶδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,
δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
νήπιον ἀστόργον γευσάμενον θανάτου.
5 αἰὰ ἔλεινὰ παθοῦσα Περιστέρα, ὡς ἐν ἐτοίμῳ 5

2. χειμερίας] AP., χειμερίας
vulg., χειμέριος B. — ἴοις] B³ D.
AP. vulg., ἴης Iunt.

3. ἔχον] ἔγω vulg. — πόρον]
μόρον AP., πόμον vulg. — πολ-
λῆς AP.

4. ὀθνεϊάν] AP., ὀθνεϊήν D.
(η in ras.) Iunt. Call., ὀθνεϊών κ.
B. D^b.

XXI. AP. VII, 661. — Ἐπιτάφιον Εὐ-
σθένης τοῦ φυσιγνώμονος Iunt.,
τοῦ αὐτοῦ Λεωνίδου εἰς Εὐσθένην
τὸν φυσιγνώμονα καὶ σοφιστήν
AP., quod lemma repetitur ad vs. 3.

1. μνήμα] κ. B³ D. AP., μνάμα
Iunt. Call.

3. ἔθαψαν] D. corr. Iunt. Call.
AP., ἔγραψαν κ. c. B. D. pr.

4. χῶνυνοθέτης] χῶνυνοθέ-
της c. Θ., χῶνυνοθέτης κ. B. D.,
χ' ὑνυνοθέτης Iunt. Call., χυνοθέ-
τας AP. — ἐν τοῖς] coni. Reiskius,
αὐτοῖς D. Iunt. Call. AP., αὐτῆς
κ. c. B. — δαιμονίως] B³ marg.
D^a (δαιμονι in loco vacuo vel dili-
genter purgato scriptum), Iunt. Call.,
δαιμονίως AP., ἀλιμων ὡς κ., ἀλι-
μων ὡς B. — ὦν] AP., ἦν κ. B³ D.
Iunt., ἦς Call.

5. ἔχειν] coni. Briggsius, ἔχει
vulg. — τεθνεῶθ'] τεθνεῶς κ. B.
D. pr. AP., τεθνεῶς D^a Iunt. Call.

6. ἄκις] (κ.) c. B. D. AP.,
ἄκις Iunt. Call. — Vulgo post σο-
φιστής et ἔων distinctum, nou ante
ο, quod mutavi.

XXII. AP. VII, 662., Anth. Plan-
p. 261. St. — Λεωνίδου εἰς παιδα
Περιστέραν καλουμένην ἐπείτην τε-
λευτήσασαν· τὸ δὲ Περιστέρας τῆς
μητρὸς ἔστιν ὄνομα AP., Λεωνίδου
Flor., Θεοκρίτου Συρακουσίου marg.
Wech. Deest in Iunt. Call., extat in
κ. Φ. B. D. et secundum Codd. Dorv.
p. 63. in Θ.

1. ἦ] D. a picture et vulg. — ἦδ']
ἦδ' vulg., ἦδ' κ.

2. πολλοῖς] πολλῆς D. (2 lite-
ris deinceps erasis) et AP., πολλῆσιν
κ. B., πολιῆς Flor. — ἡλικίης κ. —
προτέρης D. pr.

3. ποθέουσα] AP. Flor., πο-
θέουσα κ. B³ D.

5. αἰαῖ] Ziegl., αἰ αἰ κ. Flor.,
αἰ αἰ B³ D. AP. — ἔλεινὰ πα-
θοῦσα] ἔλειναπαθοῦσα κ., ἔλεινὰ
παθοῦσα B³ D., ἔλεινὰ παθοῦσα
v. l. in marg. Wechel., λυγρὰ πα-

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾶ Θραῖσσα
Μῆδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾶ ὀδῶ κηπέγραψε Κλείτας.
ἔξει τὰν χάριν ἄδὺν ἀντὶ τήνων,
ὦν τὸν κοῦρον ἔθρεψ' ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἄρχιλοχον καὶ σταῖθι καὶ εἶσιδε τὸν πάλαι ποιητᾶν
τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κῆπι νύκτα καὶ πρὸς ἁῶ.
ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγόπευν Ἀπόλλων,
ὡς ἔμμελῆς τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

Θοῦσα AP. Flor. — Περιστερή] k., περιστερῆ B² D. AP., Περιστερῆ Flor. — Huic versui in Flor. lemma τοῦ αὐτοῦ praefixum, item teste Zieglero in AP., tacentibus Iacobso et Paulsenio, neque extat in Apogr. Goth., ut affirmavit mihi Wuestemannus.

6. λυγρότατα] k. B² D. et v. l. in marg. Wechel., δεινότητα AP. Flor.

XXIII. AP. VII, 663. — Ἐπιτάφιον Κλείτας τροφῶ Μειδίου Iunt., Ἐπιτάφιος Κλείτας τροφῶ Μῆδειου Call., τοῦ αὐτοῦ Λεωνίδου εἰς Θραῖσσαν τινὰ γυναῖκα ἐπὶ ἐνδεκασυλλάβῳ τὸ μᾶ συλλαβῆ πλεονάζ' τοῦ ἠρώων τετραμέτρον AP.

1. Θραῖσσα] Θραῖσσα k. B² D., Θραῖσσα AP., Θραῖσσα Iunt. Call.
2. Μῆδειος] D. (litera post m erasa) Iunt. Call. AP., μῆδειος k. B² Dc. — κηπέγραψε] D. corr. (π in ras.) et vulg., κηνέγραψε B², κἀπέγραψε Iunt. — Κλείτα Mor.

3. ἔξει D. (ἄ in ras.), ἔξει Dc., εἴξει AP. — τάν] AP., τήν k. D. Iunt. Call., fort. τοι. — ἄδὺν] ἦ γίν' D., ἦ γυνῆ k. Iunt. Call., ἄ γυνᾶ AP. — ἀντεκείνων AP.

4. κοῦρον] k. B² D. Iunt. Call., κῶρον AP. — ἔθρεψ' ἔτι μάν, ὅτι] ἔθρεψ' ἔτι μῆν ἔτι (k.) B. D. Iunt. Call., ἔθρεψε τιμάν ἔτι AP., ἔθρεψε· τί μάν; ὅτι Hermannus. — χρησίμα] AP., χρησίμη (k.) B² D. Call., χρησίμη Iunt. — τελενταῖ AP.

XXIV. AP. VII, 664. — Εἰς Ἀρχιλοχον Iunt. Call., εἰς Ἀρχιλοχον ἐπὶ αὐτῶ τετραμέτρῳ τρίμετρον ἄρτι καὶ σκάζον τὸ Ἀρχιλόχειον ὁμοίως AP., ubi sequens epigramma nr. 665. inscriptum τοῦ αὐτοῦ Λεωνίδου.

1. ποιητῆν D. Iunt.

2. πρὸς] k. B² D. Iunt. Call., πότ' AP.

4. ἦρά νιν] ἦ ῥά νιν AP., ἦρά μιν D. corr. Iunt., ἦ ῥά μιν D. pr.

vulg. — μοῖσαι B. D. — ὁ λάλιος D. (λί in ras. 3 literarum), ὁ λάλιος B., ἰλάλιος pro ὁ Δάλιος k.

6. τ' om. Iunt. — ἐγένετο] k. B² pr. D. pr. AP., ἐγεντο B² sec. D. corr. Iunt. Ald. — κῆπιδέξιος] AP., κἀπιδέξιος vulg.

XXV.

Ἀνθήσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῶ.
Γλαύκης εἰμι τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδου, μηδὲ παρ' ὄφρον
ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δεΐλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπέειπεν κολίης ἔμπορος ἐκ Συρίας,
5 ἔμπορος ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτῆν 5
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

XXV. AP. VII, 262. c. lemm. Θεοκρίτου βονκολικοῦ εἰς Γλαύκην κάρην ἑταῖραν (?) οὖσαν. Reiskius in Anth. Cephal. ex Apographo Lipsiensi primus edens inscripsit Ἐρυνκίον Κυζικηνοῦ. In libris Theocriteis non legitur; nam de B. Ameisius erravit. Ceterum mutilum est, ut videtur, et corruptum.

1. ἀνθήσαις] ἀνθήσες^{εἰ} AP.

XXVI. AP. VII, 534. c. lemm. Αἰτωλοῦ Ἀντομέδοντος εἰς Κλεόνικον ἐν Θάσῳ παραγῆσαντα, ubi Iacobsius scribi iussit Ἀλεξάνδρον Αἰτωλοῦ ἢ Ἀντομέδοντος. In Anth.

Plau. p. 253. St. primum distichum extat Θεοκρίτου inscriptum. Deest in k. Φ. B. D. Iunt. Call. et ante Mor., ubi primum distichum receptum. Reliquos versus e Sylburgii apographo a Graevio ad Hesiod. O. et D. v. 619. editos Reiskius Theocriteis pro appendice subiecit. Brunekius inter ipsa Theocriti epigrammata recepit.

2. καὶ ὥς] καὶ ὥς Brunck., καὶ ὥς AP., ὥς sine καὶ Flor.

3. δεΐλαιε] Brunck., δεΐλαιε AP.

5. Πλειάδος] Graevius, πληάδων AP.

6. ποντοπορῶν αὐτῇ] Pier-sonus, ποντοπόροι ναύτη AP.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἀλὸς ὧ ζωῆ, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτη θεῶ ἱερὸν ἰχθῦν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
 5 καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης 5
 ἔμπλεα.

Athen. VII, 284. A. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθῦν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων· Καὶ τις κ. τ. λ.

1. καὶ] Toupius, καὶ libri. — ἐπαγροσύνην] P., ἐπ' ἀγρο— Ven. Lugd.

2. ζωῆ] Toupius, ζώει P. Ven. Lugd. — τάδε Ven. Lugd.

3. ἀκρόνυχος] Scaliger, ἀρο— νύχους P. Ven. Lugd. — θεῶν ἱερὸν P. — ἰχθῦν] Ven. Lugd., ἰχθῦν vulg.

4. φιερώτατος] Schweighl., φιαρώτατος Toup., θ' ἱερώτατος Lugd., θ' ἱεράτατος Ven., θ' ἱερώτατος P.

Praeter hoc genuina fragmenta nulla reperiuntur.

BIONIS SMYRNAEI
RELIQUIAE.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὤλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθευδε·
ἔργρο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον
5 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5
αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῆ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἶμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῆ, 10
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ

Libri: 18. 23. M. Ald.^a. Ald.^β. Iunt. Call.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος] 18. vulg., Ἀδ. ἐπ. 23. et praefixo Θεοκρίτου Ἰωρίδι c^b, Θεοκρίτου r^m. Im. — Carmen ut Bionem e suspicione Camerarii primus Mekerchus edidit.

1. αἶαξ ὦ] αἰάζω vulg., et ita Vs. 6. 13. 60., cf. interpr. Vossii „klage Gesang um Adonis“. — Ἀδωνιν] Ἀδωνιν vulg. et ita per totum carmen.

2. Malim ἐπαιάζουσιν hic et Vs. 6. 13., tum in Vs. 72. 80., quos adieci. — De distinctione novata vid. Adn. Crit.

4. κυανόστολε] Vulc., κυανοστόλε vulg.

5. στήθεα] 18. 23. M. Autt., στάθεα Steph.

7. ἐν] Ameis., ἐπ' vulg.

8. λευκὸν μηρὸν] Herm. praeeunte Vossii interpretatione „wund an dem Schenkel, wund am Lilienschengel vom Zahn“, λευκῶ λευκὸν vulg. — ὀδόντα 18. M. — ἀνιῆ] ἀνιῆ 18. M., ἀνιεῖ 23. Ald.^a, ἀνία M. sup. Ald.^β. Iunt. Call.

10. ἐπ' Ald.^a. β. Iunt. — ναρκεῖ Ald.^a. Call.

11. χεῖλεος] c. Ald.^β. Iunt., χεῖλεος 18. 23. M. Ald.^a. Call.

IMITT. I. 1] Bucol. Inc. I, 6. καλὸς τέθνακε μελικτάς, Nonn. Dion. XV, 368 seqq. βούτης καλὸς ἄλωε quater. 4] Nonn. XLVII, 161. ἔργρο δειλαίη. 5] Bucol. Inc. I, 17. εἴπατε πάσαις | βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Ἰώριος Ὀρφεύς“. 10. 11] Virg. Aen. XI, 818. laebuntur frigida leto | lumina; purpureus quondam color ora reliquit.

- θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει. 12
 αἶψ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες. 15
 Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις·
 15 μείζον δ' ἂ Κυνθέρηα φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 κείνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύνονται
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἂ δ' Ἀφροδίτα
 λυσαμένα πλοκαμίδας ἀνά δρυμῶς ἀλλάληται 20
 πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
 20 ἐρχομένην κείρουσι καὶ λερὸν αἶμα δρέπονται·
 ὄξυ δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκρα μακρὰ φορεῖται,
 Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει, 13
 ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἄδωνις, ὃ μιν θνάσκοντι ἐφίλασεν. 14

12. φίλημα] Antt., φίλαμα Steph. vulg. — ἀνοίσει] ἀποίσει 18. 23. M. sec. Ald.^{α.β.} Iunt., ἀπήσει M. pr., ἀφήσει Call.

[13.] φίλημα Mor. — ζῶοντες ἀρέσκεν 23. Ald.^{α.} — Versus deest in c. M. pr., in hoc ab ant. man. ad marginem adscriptus.

[14.] εἶδεν Ald.^{α.β.} Iunt. — Versus deest apud Divum.

15. Κυνθέρηα] Κυνθέρεια vulg., et ita in reliquo carmine.

16. περιπολλὰ] περί πολλὰ Herm., περί παιδα vulg. — ὠρύνονται] Herm. praecunte Vossii interpretatione „erheben die traulichen Hund' ein Gewinsel“, ὠρύσαντο Call., ὀδύραντο 23. Ald.^{α.}, ὀδύραντο 18.

M. Ald.^{β.} Iunt., lugent i. e. ὀδύρονται Div. Eob.

18. δρυμῶς] 18. M. Ald.^{β.}, δρυμῶς 23. Ald.^{α.} Iunt. Call. — ἀλλάληται] Iunt. Call., ἀλαλείται 18. 23. M. Ald.^{α.β.}

19. νήπαστος] νήπλεκτος vulg.

20. κείρουσι] 18. 23. M., κείροντι Ald.^{α.β.} Iunt., τείροντι Call.

21. κωκύνουσα] Brunck., κωκύνουσα vulg. — ἄγκρα] 18. Ald.^{β.}, ἄγγρα 23. M. Ald.^{α.} Iunt. Call., fort.

αἶψα. — φέρεται 23., φέρηται Ald.^{α.}

22. Suspicio μαιῶσα, cf. imit. Nonni. — ποσι Ald.^{α.} — πολλα] Herm., πόδα 23. H., παιδα vulg. — In M. ante πόσιν distinctum.

IMITT. [14] Bucol. Inc. I, 66. τὸ φίλημα, | τὸ πρόαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλησεν. 17] Virg. Ecl. V, 20. extinctum Nymphae crudeli funere Daphnia | flebant. 18 seqq.] Nonn. Dion. V, 374. (de Antonoe Actaeonis filii mortem audiente): νήλιπος ἀκοηθεῖνος ἱμάσσειτο πένθει μήτηρ, | καὶ πλοκάμους ἐδάϊξεν, ἔδον δ' ἔρρηξε ζωῶνα, | πενθαλέος δ' ὀνύχασιν ἕως ἰχάραξε παρειάς, | αἵματι φοινίξασα· κατὰ στέροισι δὲ γυμνοῦ | παιδοκόμων ἐρύθηνε φρεσέβιον ἄντηγα μαζῶν. Deinde vs. 405. φοιταλέος δὲ πόδεσσι διερχομένη φάξιν ὕλης | τρηχαλέης ἐπάτησε δυσέμβια νῶτα κολώνης | λυσίχτων ἀπέδιλος. 21] Nonn. XLVI, 282. ὄξυ δὲ κωκύνουσα. 22] Nonn. XLII, 268. εἶπέ καὶ αὐτήν | ἀνχηρήν ἀπέδιλον ἀλωμένην Ἀφροδίτην, | νυμφίον ἰχνηύουσαν ὀριδρόμον.

- ἀμφὶ δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰώρεται, 25
 στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ
 25 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρονται.
 αἰαὶ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 Ὁλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις 30
 κάτθανε δ' ἄμορφά σὺν Ἀδώνιδι. τὰν Κύπριν αἰαὶ
 30 ὄρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρυῖς αἰαὶ Ἄδωνιν·
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τῆς Ἀφροδίτας,
 καὶ παραὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὄρεσι δακρύνονται 34
 πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἴκτρα ἀηδῶν 36

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἅ δὲ Κυθήρη 35

23. εἶμα] αἶμα vulg. — αἰώ-
 ρεῖται] αἰώρετο Im. mg., ἠώρετο
 Antt., ἠώρετο Mor. vulg. Praesens
 hic et in seqq. iam Vossii interpre-
 tatio expressit.

24. στήθεα] 18. M., στάθεα 23.
 Antt. — χειρῶν] μηρῶν vulg., cf.
 imitt. Nonni. — φοινίσσεται] K.
 pp., φοινίσσεται vulg. — ὑπὸ μα-
 ζοῖ] Ameis. e mente Lobeckii Para-
 lipp. p. 381. et praeeunte olim Eo-
 bani Hessi interpretatione „et nivæae
 quondam sub pectore mammae“, ὑπό-
 μαζοῖ vulg.

25. πορφύρονται] πορφύρον-
 το vulg., πορφύραντο Ald.^a.

26. αἰαὶ] Mein., αἰ αἰ vulg. et
 ita in seqq.

28. ὅτι Ald.^a β. Iunt.

29. τὰν Κύπριν] 23. Ald.^a,
 Venerem heu heu Div., Κύπριδος
 vulg. — Distinxi cum Divo; in 23.
 Ald.^a Iunt. nulla distinctio, in Ald.^β

punctum post Κύπριδος, in Call. et
 vulg. in f. v.

30. ὄρεα 18. 23., ὄρεα M. —
 αἰαὶ] αἰ τῶν vulg., ἄν τὸν 23.,
 αὐτὸν c., quercus heu heu Adonid
 Div. Placeret etiam ὡ τὸν.

31. κλαίουσι] 18. 23. M. Antt.
 — τῆς ἀφροδίτης 18. M.

32. ὄρεσι] Steph., ὄρεσι 23.,
 οὔρεσι 18. M. Antt.

[35.] ἐρυθραίνεται] 23. M.
 Ald.^a β. Call., ἐρυθραίνεται (18.?)
 Iunt. — Κυθήρη] 18. 23. M. Antt.

33. ἀνακναμῶς] 18. 23. M. Ald.^a
 — ἀνὰ πᾶν νάπος οἴκτρα ἀη-
 δῶν] ἀνάπαλιν ἀποσοικτρῶν ἀεί-
 δειν 23., ἀνάπαλιν ἀποικτρῶν ἀεί-
 δειν M., ἀνάπαλιν ἀποικτρῶν ἀείδη
 18., ἀνάπαλιν ἀπό. . . . ἀείδει
 Ald.^a, καὶ ἀνὰ πῶλιν οἴκτρῶν ἀεί-
 δεῖ Ald.^β Iunt. Call., ἀνὰ πᾶν νά-
 πος οἴκτρῶν ἀείδει Wakef.

IMITT. 23—25] Nonni. V. 375. (vid. ad vs. 18.) — Id. XXIV, 163.
 καὶ μεσάτοιο στέροιο διεσχίζοντο χιτῶνες | στήθεα γυμνώσαντες, ἀμοι-
 βείηαι δὲ ἑπαιῖς | τυπτομένων παλάμησιν ἔνυς φοινίσσεται μαζῶν. —
 Id. XVIII, 331. ἐφοινίσσαντο δὲ μαζοῖ | τυπτομένων παλάμησιν, XLVI,
 279. στήθεα φοινίσσασα καὶ ἀσκεπέων πύχε μῶν. 31] Bucol. Inc.
 I, 2. καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα. [35] Bucol. Inc.
 I, 35. πῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθημα, πῦν ἀνεμῶναι. 33. 34]
 Parthen. Er. 11. (fr. 32. Mein.) κλάειν ἀδονίδων θαμνιώτερον, αἰτ'
 ἐνὶ βήσσης | Σιδονίῳ κούρῳ περιμυρῶν αἰάζουσιν (cod. κλαίειν — Σιθο-
 νίῳ — πέρι μυρῶν). — Bucol. Inc. I, 70. τοῦτο Μίλη νέον ἄλγος —
 καινῶ δ' ἐπὶ πένθει τάχη.

- αιάξει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 37
 35 Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄρ' αἰαί; 39
 ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὡς ἴδε φοῖνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,
 πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· ,μείνον Ἄδωνι,
 δύσποτμε μείνον Ἄδωνι, πανύστατον ὧς σε κιχείω,
 40 ὧς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω.
 ἔργεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
 ἄχρῖς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κείς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 45 ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω
 ὡς σ' αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα

Ἄχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

38

31. αἰάξει νέον οἶτον] αἰ αἰ τὰν νότον 23. 11., αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν vulg.

[38.] ἀντεβόασεν Ald.^a. Iunt. — Versus deest in 23. pr., a man. sec. additus.

35. ἄρ'] ἄν vulg., om. 23. Ald.^a, fort. rectius ἐκλαύειεν αἰαί. — Versum recte distinctum Amœsius. Vulgo in f. v. punctum est et praeterea Winsemio et Stephano praenuntibus ante αἰ αἰ interrogationis signum, ubi in Call. comma, in Ald.^a. β. Iunt. nulla distinctio.

38. 39. πάχεας 23. superscr. η et Ald.^a. — In Ald.^a. β. colon et post Ἄδωνι et post δύσποτμε, in Iunt. Call. post solum δύσποτμε, cuius loco Div. vulg. comma habent. Recte

Winsemio praecunte in Crisp. distinctum.

40. περισημίξω Ald.^β.

41. 42. φίλησον bis] φίλασον vulg., φίλασσαν 23. — ζῶει] Call., ζώη 18. 23. M. Ald.^β. Iunt., ζώη Ald.^a. — φίλημα] K. sup., φίλαμα vulg.

43. ψυχᾶς] Brunck., ψυχῆς vulg. — κείσ' superscr. ὑ 23., κῆσ' Ald.^a. β.

44. ῥεύσῃ] ῥεύσῃ 23. sup. Iunt., ῥεύσει 18. 23. pr. M. Ald.^a. β. Call. — δέ σευ] Urs., δέ σεῦ vulg.

45. φίλημα] φίλαμα vulg. — Fort. φίλησω, cf. Imitt.

46. ὡς σ'] 18., ὡς σ' 23. M., ὡς Iunt. Call., εἰς Ald.^a. β. — Colon vel punctum, quod vulgo in f. v. erat, Wintert. praenuntibus Eob. Hesso et Winsemio in comma mutavit.

IMITT. [38] Ovid. Met. III, 507. plauxere et Dryades; plangentibus adsonat Echo.

36] Nonn. Dion. XLVII, 165. παρθενική δ' ὀλόλυξε φιλοθρήνοις ἐν ὄνειροις, | ὡς ἴδεν ἔλκεα λυγρὰ καρῆατος, ὡς ἴδε δειλή | λυθρὸν κ. τ. λ.

40] Nonn. Dion. XXIV, 207. ὄφρα περιπτύξω διεγὼν νέκυν.

41] Bucol. Inc. V, 45. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.

45. 46] Bucol. Inc. I, 66. ἂ Κύπρις, φίλεει δὲ πολὺ πλεόν ἢ τὸ φίλημα, | τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλασεν. — Achill. Tat. II, c. 8. ἐφύλακτον ἀκριβῶς ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα.

- παρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἅ δὲ τάλαινα
ζῶα καὶ θεὸς ἔμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
50 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἔσσι γὰρ αὐτά
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 55
ἔμμι δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σεσόβημαι.
θνάσκεῖς ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπη.
55 χῆρα δ' ἅ Κυθήρηα, κενοὶ δ' ἀνά δώματ' Ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμαρὲ κυναγεῖς; 60
καλὸς ἐὼν τί τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;“
ᾧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες
αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδω-
νις. 63

δάκρυα δ' ἅ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις 64
αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65
αἶμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 66

48. παρ] coni. Ameisius, καὶ vulg.
— ᾧδ' ἅ τάλαινα 23. Ald.^a.

51. κρέσσων] 18. 23. M., κρείσ-
σων Antt. — πᾶν καλὸν] Iunt.
Call., πάγκαλον 18. 23. M. Ald.^{a.β.}
— καταρρεῖ] Steph. mg. Urs., καὶ
ἄρρει 18. 23. M. Ald.^a, καὶ ἄρη
Ald.^{β.} Iunt. Call.

52. ἐμμί] Brunck., εἰμί vulg.
— ἀνίαν] Brunck., ἀνίην vulg.

53. σεσόβημαι] Bergkiius, σὲ
φροβενῦμαι vulg.

54. τριπόθητε] τριπόθατε
vulg.

55. χῆρα] χῆρη^a M., χῆρη vulg.,
χῆρη Ald.^{β.} Iunt. — Κυθήρηα] 23.
Κυθήρηα 11., Κυθήρα Ald.^a,
Κυθήρηαι vulg. — κενοὶ 23., κενοὶ
Ald.^a — δώμα 18. 23. M. Ald.^a,
fort. δῶμ' οἷ Ἔρωτες.

56. τολμαρὲ] K., τολμηρὲ vulg.

— κυναγεῖς] Schier., κυναγεῖς
vulg.

57. τί τοσοῦτον] coni. Koechly
Conii. in Apoll. p. 9., τοσοῦτον 23. 11.,
τοσοῦτον vulg. — ἐμήναο] ἐμή-
ναο coni. Brunckius, ἔμηνας 18. 23.
M. Ald.^{a.β.}, ἔμηνας Iunt., ἔμηνας
Call. — θηρὶ] 18. 23., θῆρι^a M.,
θηρσὶ Antt.

58. Fort. ἐπαύτησαν, cf. *illuxerunt*
Div.

[61.] δάκρυα δ' δάκρυον vulg.
— ἅ Παφίη] 18. M. Ald.^{β.} Iunt.
Call., ἀπαφίη 23. Ald.^a. — τόσσ'
ἐκχέει] τόσσον ἐγγχεί 23. Ald.^{β.}
Iunt., τόσσον ἐγγχέη Ald.^a, τόσσον
ἐγγχεί 18. M. Call., τόσσον ἐκχέει
Heius.

[65.] γίνεται] 23. M., γίνεταί
vulg.

[66.] τὴν 18. M.

IMITT. 48. 49] Virg. Aen. XII, 879. quo vitam dedit aeternam?
cur mortis adempta est | conditio? possem tantos finire dolores | nunc
certe, et misero fratri comes ire per umbras. 54] Bucol. Inc. I, 48.
ὦ τριπόθητε, Hymn. in Attin Philol. III, p. 217. Ἄττι, σὲ καλοῦσι μὲν
Ἀσσύριοι τριπόθητον Ἄδωνιν.

- 60 Αἶαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύροο Κύπρι.
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχοι Κυθήρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις. 70
 καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυς οἶα καθεύδων.
 65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαύεν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνου ἐμίχθη,
 παγχρόσω κλινηῖρι· ποθεῖ καὶ στρυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
 ὡς τήνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
 70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείψασι, ῥαῖνε μύροισιν.
 ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
 αἶαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 Κέκλιται ἀβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἐρωτες 80
 75 κειράμενοι χαιτάς ἐφ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν οἴστως,
 ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' ἐπτέρνισδε φαρέτραν,

61. δρυμοῖς τὸν Iunt. — μύροο 23. Ald.^a β.

62. οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν] ἔστ' ἄ. στ., ἔστιν vulg. — στιβάς pro φυλλὰς Ald.^a Call. — ἐρήμα] 18. 23. M. Ald.^a β. Iunt., ἐτοῖμα Call.

63. λέκτρον 23. Ald.^a. — ἔχοι] conl. Valcken., ἔχει vulg., ἔχ' ἔν Iunt. — τόσσον 23. Ald.^a. — τόδε] Mor. (hunc Wins.), τὸ δὲ 18. Iunt. Call., τὸ δὲ M. Ald.^a β., νῦν δὲ 23. Ald.^a. Suspicio Κυθήρηα, τὸ σὸν νὴ λέκτρον. — Ἄδωνι 18. M. — Antt. in f. v. nihil distinctionis habent (Div. semicolon), post τὸ σὸν cum M. Div. colon, quo deleto Camer. in f. v. comma posuit, Mor. vulg. colon.

64. καλὸς ἐσσι Ald.^a β., καλὸς ἐσσι M.

65. κάτθεο καὶ Antt. — φάρεσιν εὖ] φάρεσιν οἶ 18., φάρεσιν οἶ 23. M. Ald.^a β. Iunt., φάρεσιν οἶ Call., vestibus eius Div., quem tū legisse credideris. — ἐνιαύεν] K. corr. Ald.^a

Iunt., ἐνιαύεν K. pr., ἐνιαῦεν 18. 23. M. Ald.^a Call., φάρεσιν, οἶς ἐνιαυεν Steph. Urs.

66. ἐμίχθη] conl. I. H. Vossius, ἐμόχθη M., ἐμοχθει vulg., cf. GIM. συνεγένετό σοι.

67. κληνηῖρι Ald.^a Iunt. Call. — ποθεῖ] 23. Ald.^a β., πόθει 18. M. Iunt. Call. — τὸν pro καὶ 18. M.

68. 69. δέ νιν] conl. Wassenbergius, δ' ἐνὶ vulg. — Verba καὶ ἄνθεσι — τέθνακε desunt in 18. M. — ταῦτ'] πάντ' vulg.

70. Συρίοισιν] Ruhnkenius, μύροισιν 23. Ald.^a Call., μύροισιν Iunt., καλοῖσιν 18. M. Ald.^a β. — μύροισιν] 18. Call., μύρεσιν Ald.^a, μύροισιν Iunt., μύροισι vulg.

71. ὦλεθ' Ἄδωνις] 23., ὦλετ' Ἄδωνις 11. superscr. θ et vulg.

72. Versum addidi.

75. ἐφ' Ἀδώνιδι] ἐπ' Ἀδώνιδι vulg. — οἴστως 23. Ald.^a

76. ἔκαιν' Iunt. — ὅς δ' ἐπτέρνισδε] ὅς δ' ἐπτέρων ὅς δὲ 23.,

IMITT. 69] Bucol. Inc. I, 32. τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη. 74] Ibid. 64. καὶ στρυγνὸν περὶ σῶμα τὸν κλαίουσιν Ἐρωτες.

χω̄ μὲν ἔλυσε πέδιλλον Ἀδωνίδος, οὐ δὲ λέβητ' ἔς
 κρωσσοῖσιν φορέουσιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν λαίνει,
 ὃς δ' ὄπιθεν περυγέσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν.
 80 αἰαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

(Deest una strophæ.)

αἰαὶ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ἰμῆναιος,
 καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ἰμῆν,
 Ἰμῆν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιίδει

85 αἰαὶ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἐτι πλέον ἢ Ἰμῆναιον. 90

αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἀδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
 αἰαὶ δ' ὄξυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ Παιῶνα
 χαί Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἀδωνιν,

ὃς δ' ἔπαιρον ὃς δὲ Ald.^a, ὃς δὲ
 πτέρων ὃς δὲ Iunt., ὃς δ' ἔπτερον
 ἀγε Im. mg., ὃς δ' εὐπτερον ἀγε
 Ald.^β Call., ὃς δ' εὐπτερον ἀν γε
 18. M. — φαρέτραν] M., φαρέ-
 τρην 18. 23. Antt.

77. 78. πέδιλλον] 18., πέδιλον
 vulg. — οἷ δὲ] Graellius, ὃς δὲ vulg.
 — λέβητ' ἔς | κρωσσοῖσιν] λέ-
 βητος χρυσίη 23. Ald.^a, λέβητι χρυ-
 σείω Iunt., λέβησι χρυσεῖσι 18., λέ-
 βησι χρυσεῖσι M. Ald.^β Call. —
 φορέουσιν] 18. M., φορήσαν Ald.^β
 Call., φορήσι Iunt., φορήσαν 23.
 Ald.^a. — μηρὸν λαίνει] μηρία
 λύει 23. Ald.^a. Iunt., μηρία λύνει
 vulg.

80. Addidi et deinceps lacunam in-
 di. vi.

81. αἰαῖ] Ameis. . αἰ αἰ Lenne-
 pius ad Coluth. p. 172., ἀντὰν vulg.

82. φιαῖς 18. 23., φναῖς Ald.^a,
 ἐπὶ φιαῖς spatio intermisso M. Ald.^β
 — ὕμναϊος Call., ὕμναῖος 11. 18.
 M. Ald.^a. β.

83. ἐξεκέδασσε] Piersonus Ve-
 riss. p. 56., ἐξεπέτασσε vulg. —
 γαμήλιον M. et superscr. γ 18. —
 δ' Ἰμῆν] δ' Ἰμῆν Ald.^β Iunt.
 Call., autem vobis i. e. δ' ὕμιν Div.,
 δοῖμαν 18. 23. M. Ald.^a.

84. Ἰμῆν] 18., ὕμη 23. M. Ald.^a,
 Ἰμῆν Ald.^β Iunt. Call., vobis i. e. ὕμιν

Div. — ἄειδεν ἐὼν] Koechly, ἄει-
 δον νέον 11., ἀειδονέος 23. M., ἀει-
 δονέος 18., ἀειδομῖος Ald.^a, ἀειδό-
 μενον Ald.^β Iunt. Call. Ipse cohiici
 ἀεὶ δονέει. — ἀλλ' ἐπαιίδει] ἀ-
 λλεται αἰ αἰ 18. 23. M., ἄλλεται αἰ
 αἰ Ald.^a. β. Iunt., ἄδεται αἰ αἰ Call.

85. ἢ Ἰμῆναιον] scripsi prae-
 ceunte Vossii interpretatione „welch um
 den schönen Adonis noch mehr denn
 um dich Hymenaios“, αἰ Ἰμῆναιον
 18. 23. M. Antt., ἢ Ἰμῆναιος conl.
 Higtius.

87. ἀλλάλαισι] K., ἀλλήλαισι
 M. pr., ἀλλήλῃσι vulg.

88. αἰαῖ] Piersonus l. l., ἀνταὶ
 vulg. — δ' ὄξυ λέγοντι] Call.,

δοξολέγοντι 18. Ald.^β, δοξολέγοντι

23., δοξολέγοντι M., δεξολέγοντι
 Ald.^a, δεξο λέγοντι Iunt. — ἢ Παι-
 ῶνα] ἢ τὸ Διώνα vulg., ἢ τὸ δι-
 ῶνα Ald.^a. — Punctum, quod in f. v.
 erat, Graellius sustulit.

89. χαί] conl. Meinekius, καὶ vulg.
 — Μοῖσαι] Vule., μοῖρα 18. 23.

M. Antt. — ἀνακλείοισι δ'] ἀνα-
 κλαίοισιν 18. mg. 23., ἀνακλείον M.,
 ubi super i fuerat ai, ut indice Dueb-
 nero appar eat librarium ἀνακλείοισαι
 in ἀνακλείοισιν mutare vo luisse, ἀνα-
 κλείοισαι 18., ἀνακλαίονσιν Antt.

90 καί μιν ἐπαιίδουσιν· ὃ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει. 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Ἀῆγε γόων Κυθέρηα τὸ σήμερον, ἰσχεο κομμῶν·
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρυῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, ἀἴσσοίσας
χὰ λίθος ἐς ῥώχμον κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτός
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λίπης μ' ἀγέραςτον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος ἀείδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V²)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθωμες πονέεσθαι.

90. δέ σφισιν] Ald. B. Innt. Call.,
δὲ σφιν 23. M. Ald.^a, δὲ σφίν 18.

91. κόρα 18.

92. τὸ σήμερον] Herm., τοσά-
μερον K., τὸ σήμερον M., τοσήμε-
ρον vulg. — κομμῶν] Casp. Bar-
thius, κόμων 18. 23. M. Antt., cf.
GIM. Θρήνων, Glr. Im. κλαυθμῶν.
— Comma post σήμερον, quod vulgo
abest, Vossii interpretatio suppedita-
vit: Wakef. colo distinxerat.

93. δεῖσαι 23. M. pr. — ἄλλο
om. 18.

II. Stob. Flor. XXIX, 52. (om. A.)
Ἐκ τῶν Βίωνος Σμυρναίου βοηκο-
λικῶν L. V., Βίωνος Σμυρναίου βοη-
κολικῶ B., Σμυρναίου βοηκολικῶ
Trinc., Smirnei bucolici, alias Bionis
Gesn.

1. θαμινᾶς] θαμινῆς vulg. —
ὄπως] Herm., ὅπως vulg., ὡπως
V., ὦ κ' ὡς λόγος Trinc. — ἀἴσ-
σοίσας] αἴς λίσσας L. V., αἴ ἐσι-
σας B. pr. Trinc., αἴ ἐν λίσσας (B.
sec.) Gesn.

2. ῥώχμον] L. V. Trinc. Gesn.

III. Ibid. XXIX, 53. (om. A.) Τοῦ
αὐτοῦ L. V., sine lemmate Trinc.
Gesn.

2. μηδ' ἐπὶ] conii. Grotius in
nott. manuscr. et Valckenarius, μη-
δέτι Trinc. Gesn., μηδέτοι B. L. V. —
ἄλλω] Salmasius, ἄλλο L. V. Trinc.
Gesn., ἄλλον B. sec. Urs. — ἰσχνέ-
μεν V., ἰσχνέμεν I. — αὐτόν N.

IV. Ibid. XLIII, 8. (om. A.) Βίωνος
βοηκολικῶν L. V., Βίωνος βοηκο-
λικᾶ Trinc., E Bionis bucolicis Gesn.

1. ἐπεὶ] L., ἐπήν vulg. — ἀεί-
δει] ἀείδειν vulg.

2. ἐλών] ἔδωκε vulg., ἔλεν I. H.
Vossius.

V. Ibid. LVIII, 11. (om. L.) Ἐκ τῶν
Βίωνος βοηκολικῶν A. (V²), in V²
versus Bionii adscriptus, Ἐκ Bionis
bucolicis Gesn. In Trinc. versus an-
tecedenti Pindari fragmento nr. 9. ad-
haeret, quum nr. 10. desit ut in V.

1. μάθωμες] μάθωμεν vulg.,
μάθωμεν A. V.

VI. (V^b.)

· Εἰ μὲν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τὰδε μούνα
κῦδος ἔμοι θήσονται, τὰ μοι πάρος ὠπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἄδεα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c.)

Εἰ μὲν γὰρ βιώτω διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ μόχθῳ,
ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
5 εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν 5
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μεῖονα πάντων,
ὀππόσα τοὶ δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχάν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες. [μείροντες αἰὲ πολὺ πλείονος ὄλβῳ;
10 λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα, 10
χῶς βραχὺν ἐκ Μοῖρας λάχομες χρόνον.

· VIII. (IV.)

Τὰ Μοῖσαι τὸν Ἐρωτὰ τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἣκ θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ἀείδη,

VI. Ibid. LVIII, 11. Τοῦ ἀντοῦ Α., ἐκ τῶν Βίονος βοσκολικῶν L. Trinc., antecedenti fragmento adhaeret Gesn. vulg.

1. μέρ] μοι vulg. — μόνα A. L. V.

2. Μοῖσα] coni. Stephanus ed. II, μοῖρα vulg.

3. ποτὶ] πολὺ vulg. — μείζονα B. — μοχθήσαντι ποθ'] A. L. V. Trinc. Gesn.

VII. Ibid., ubi hoc fragmentum praecedenti adhaeret; separavit Herinannus.

1. ἄμμιν] B. Grot., ἄμμιν Urs., ἄμβιν A., ἄμιν L. V. Trinc. Gesn.

2. Malim καλίντροπος.

4. μοχθήσαντι ποθ'] L. Steph., μοχθήσαντι ποθ' vulg.

5. ἐλθεῖν] A. Trinc. Gesn., ἐλ-θῆν L. V.

6. βραδύν A. — μεῖονα] A., μήονα Trinc., μήονα L. (ubi η e corr.) Gesn. vulg.

7. ὀππόσα] ἐς πόσον vulg., ὄσσαπερ Herm. — τοὶ δειλοὶ] οἱ δειλοὶ Herm., ἃ δειλοὶ Gesn., ἀδειλοὶ A., ἃ δειλοὶ L. (V.) Trinc. — καματώδεις] Wakef., καμά-τως καὶ εἰς A., καμάτως κ' εἰς vulg. (κείς L.)

9. πλείονος] πλέονος A. L., πλήονος Trinc., πλήμονος vulg.

11. λάχομες] Brunck., λάχομεν vulg.

VIII. Ibid. LXIII, 7. Ἐκ τῶν Βίονος βοσκολικῶν A. L. (V.) Trinc., Ex Bionis Bucolicis Gesn.

1. οὐ φοβέονται] L⁶ 7. Vulc., οὐ φοβέονσαι Gesn., ἠ φοβέονται A. L⁵ N. V. Trinc.

2. ἦκ] ἦκ A., ἦκ L. N. V. Trinc. Vulc., ἐκ Gesn.

3. ἀείδη] coni. Stephanus, ἀείδη B., δεῖ δῆ A. (spatio ante δεῖ relicto) et V., δ' εἰ δῆ L., δῆ δῆ Trinc., ὀπηδεῖ A. *my. rec.* (praemisso οἶμαι) et Gesn.

τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
 5 ἦν δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεῦμενος ἀδὺ μελίσσῃ, 5
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειρόμεναι προφέοντι.
 μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὄδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθῆς.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
 βαμβαίνει μεν γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
 10 ἦν δ' αὐτ' ἐς τὸν Ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσσῃ, 10
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἐθ' ὑπνώοντι παρέστα,
 νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλῶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
 ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
 „μέλπειν μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα διδάσκει.“
 5 ὡς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδον, 5
 νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα διδάσκον,
 ὡς εὔρε πλαγίαυλον ὁ Πᾶν, ὡς αὐλὸν Ἀθῆνα,
 ὡς χέλυν Ἐρμάων, κίθαριν ὡς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
 ταυτὰ μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 10 ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰείδεν ἐρωτύλα, καί μ' ἐδίδασκεν 10
 θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
 κῆγρὼν ἐκλαθόμεαν μὲν ὄσων τὸν Ἔρωτ' ἐδίδασκον,
 ὅσσα δ' Ἔρωσ μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

5. ἦν δὲ] L. vulg., ἦ δὲ Trinc.,
 κῆν δὲ B. — τις] Brunck., τῷ vulg.
 — μελίσσῃ A. V⁵ pr. (-δη corr.),
 μελίσσοι L.

7. ὄδ'] A. L. (V.) Mek. Urs., ὄ
 δ' Trinc., ὄθ' Gesn. — Fort. πᾶς
 τις. — ἀλαθῆς] Brunck., ἀληθῆς
 vulg.

8. Θεὸν pro βροτὸν B. — ἀθα-
 νάτων] A. B. L. V. Steph. mg.,
 ἀθανάτων Trinc. Gesn. — τινὰ]
 A. L. Steph. mg., τινὰ vulg.

9. βαμβαίνει] A. B. (V.), καμ-
 βαίνει L. vulg. — μεν] L. vulg.,
 μοι A.

10. εἰς τὸν A.

11. ῥέει A. L. V. Trinc. — αὐδά]
 Urs., ὠδά A. L. V⁵ Gesn., ὠδά Trinc.

IX. Ibid. I.XIII, 28. Ἐκ τῶν Βίω-
 νος βουκολικῶν A. L. (V.) Trinc.,
 Ex Bionis bucolicis Gesn.

1. μοι om. A.

2. καλῶς A., καλῶς Trinc.

5. ἀπῆλθεν I. — βουκολία-
 σδον] L. vulg.

6. ὡς] (V.) Mek. Urs., ὡς A. L.
 Trinc. Gesn. — Ἔρωτα διδάσκον]
 L. vulg.

7. εὔρε] A. L. Trinc. Gesn., εὔ-
 ρην (V.). — ὁ Πᾶν] A. sec.² Gesn.,
 ὄπα V⁷, ὄπα A. pr. L. V⁵ Trinc.
 — Ἀθῆνά A.

8. κίθαριν] A. L. V. Trinc.
 Gesn., κίθαριν δ' Mek. — ἄνυσ']
 ἀδύς vulg.

10. ἐρωτύλα I. Gesn. mg.

11. πόθως] Brunck., πόθους
 vulg., πάθους V., πόθη B.

12. Ἔρωτ' ἐδίδασκον] L.,
 Ἔρωτα διδάσκον vulg.

13. μ' ἐδίδαξεν] L., με διδά-
 ξεν A., μ' ἐδίδασκεν V. Trinc. Gesn.

X. (XVI.)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μῆνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 5 ἀντὶ σελαναίας τὴ δίδου φάος, ὦνεκα τήνα 5
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρᾶν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὀδοιπορέοντα λοχάσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συναρῆσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντερᾶνται.
 ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίχτιοι κατήλυθεν εἰς Ἄϊδα.
 ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὦνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλήτο κελεύθως. 5
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώνοντος Ἀχιλλεύς·
 ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι ἴμερον αἰνὸν ἄμυνεν.

X. Ibid. LXIII, 27. Τοῦ αὐτοῦ
 A. L. V., *Eiusdem* Gesn., sine lemm.
 Trinc. — H. Stephanns (Vcuet. 1555)
 Moscho adscripsit, Bionii primus Ur-
 sinus.

1. Ἀφρογενείας] A. B. L.
 Steph. Urs., -ήας Trinc., -ήας (V.)
 Gesn.

3. ἀφανρότερος] Urs., -τερον
 vulg., in A. vocis terminatio obscurior
 diphthongo *ai* similis est. — ἔξοχον
 Vulc. — Malim ὅσσον — τόσσον.

6. φωρᾶν] B. et conit. Stephanns,
 φωρᾶν A. L. V., φωρᾶν Gesn., ἐπι-
 φωρῶν Trinc.

7. ὀδοιπορέοντα λοχάσω]
 ὀδ — λοχήσω Ruthkenius, ὀδοιπο-
 ρῶντ' ἐνοχλίω L. V. Trinc., ὀδοι-
 πορέοντα ἐνοχλῶ A., ὀδοιπορέοντ'
 ἐνοχλήσω Gesn.

8. ἐρασσαμένην A. sec.^b B. —
 συναρῆσθαι] συναρῆσθαι vulg.

XI. Ibid. LXIII, 28. (om. L. V.
 Trinc.) Τοῦ αὐτοῦ A., sine lemm.
 Gesn.

1. ἐπὴν ἴσον] Steph. II., ἐπή-
 νισον Gesn., ἐπὴν ἴσον Urs., ἐπὴν
 ἴσων A. pr., ἐπὴν ἴσον A. sec.^b B.
 — ἀντερᾶνται] B. Urs., ἀντε-
 ρᾶοντε A. (sup. *ai* sec.) et Gesn.

2. Θησεὺς] Gesn., Θεσεὺς A.
 Urs. — παρεόντος A. pr., περιόν-
 τος A. sec.

4. ἦν om. A. B. — χαλεποῖ-
 σιν] A. Gesn. Urs. — Ὀρέστας]
 A. B., Ὀρέστης Gesn. Urs.

5. ὦνεκα] ὀνεκα vulg. — ἀλή-
 το] ἄρητο Urs., ἄρητο Gesn., ἄροι
 A. pr., ἄροιο A. sec.^b B. — κε-
 λεύθως] κελεύθους vulg.

7. θνάσκων] A. B. Urs., θρά-
 σκων Gesn. — ἴμερον] of μόρον
 vulg.

IMITT. XI. Ovid. Pont. II, 3, 41. cerne, quid Aeacides post
 mortem praestet amico: | instar et hanc vitam mortis habere puta.
 | Pirithoum Theseus Stygiis comitavit ad undas: | a Stygiis
 quantum sors mea distat aquis? | Adfuit insano iuvenis Phocceus
 Orestae: | et mea non minimum culpa furoris habet.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἔρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὡς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὄνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τὼς καλάμωσ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων 5
 τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευε.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμωσ ῥίψας ποτ' ἀροτρεά πρέσβυν ἵκανεν,
 ὃς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δεῖξεν Ἔρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς 10
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παιδα·
 „φείδεο τᾶς θήρας, μῆδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχευ.
 φεῦγε μακρὰν. κακὸν ἔστι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἐσσῆ,
 εἰσόκε μὴ μιν ἔλθῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ 15
 ἔλθῶν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπι σείο καθιξεῖ.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἦν θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;

XII. Ibid. LXIV, 21. (deest in L.)
 Ἐκ τῶν Βίωνος Σμυρναίου βονκο-
 λικῶν A. (V.) et inserto τοῦ post
 τῶν Trinc., *Ex Bionis Smyrnaei bu-*
colicis Gesn.

2. ὑπόπτερον] conl. Briggsius,
 ἀπότροπον vulg. — Post h. v. in
 V. pr. addita, sed postea deleta ὡν
 ἴν ἐκατὴ μέγα φαίνεται ὄρνεων αὐ-
 τῷ, vid. Vs. 4.

3. ἐσδόμενον] Crisp., ἐσόμε-
 νον vulg., εὐδόμενον A. teste Pres-
 selio. — ἐνόησε] ἐνόασε vulg.,
 ἐνόησεν Herm.

5. ἀλλάλοισι A., ἀλλάλησι Trinc.

6. ἀμφεδόκευε] -εν vulg.

7. ἀσχαλάων] V. Trinc. Gesn.,
 ἀσχαλων A., ἡσχαλεν B. — ὅκα
 οἱ] Porsonus, οὐνεκα οἱ A. sec.
 Trinc., οὐνεχὰ οἱ V², οὐνεχα (οἱ)

V², οὐνεχ' (οἱ) V², οὐνεχὰ οἱ A.
 pr., ἐνεχ' οἱ Gesn.

9. ὃς δὴ A. (sic) pro ὃς νιν. —
 τᾶνδε] τάνδε vulg. — τέχνην]
 A. Urs, τέχνην vulg.

12. τᾶν θήραν Trinc. Urs. —
 τόδ' ἔτ' ὄρνεον] Urs., τότε τ'
 ὄρνεον vulg., (τόδε) τοῦρνεον V²,
 τότε τῶρνεον B. Steph., τόδ' ὄρ-
 νεον A.

13. ἐστι] ἐντι vulg. — ἐσσῆ]
 Brunck., ἐσση vulg.

14. εἰσόκε] εἰσόκα vulg., εἰσ
 ὅκα V.

15. ἀπάλμενος] A. B. V., ἐπάλ-
 μενος Trinc. Gesn. — αὐτῷ] Steph.
 Urs., αὐτῶ vulg.

16. ἐπι] Wint., ἐπι vulg.

XIII. Ibid. LXIV, 22. (om. L. V.
 Trinc.) Τοῦ αὐτοῦ A., *Eiusdem* Gesn.
 1. ἦν] A. B., ἦδ' Gesn.

5 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τὴν αὐτᾶ,
 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον, μορφᾶ νόον οὐδὲν ὁμοίον; 5
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἑκαβόλον ὠπασας ἤμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἠΐονα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηγέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπιδας ὑστατίω μέγρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἄμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 διζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 χοῖεν δ' ἀμβροσία καὶ νέκταρι, χοῖεν ἅπασαν
 ὠτειλάν· μοιραία δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

3. ἀπήχθεο] A. B., ἀπέχθεο Gesu. — τὴν αὐτᾶ] Graefius, τίν-
 αυτα Gesu., τίν' αὐτὰ A. pr., τί
 νιν αὐτὰ A. sec.^b B.

4. τηλίκον A. — τεκέσθαι] Herm., τέχνηαι vulg.

5. ὁμοίον] A., ὁμοιον Gesu.

6. ἔστι A., ἔτι B. — ἤμεν] A.,
 ἡμῖν Gesu.

XIV. Ibid. LXV, 4. (deest in L.)
 Ἐκ τῶν Βίωνος βουκολικῶν A. (V.)
 et cum τοῦ pro τῶν Trinc., *Bionis*
in bucolicis Gesu.

1. μορφῆ A.

XV. Ibid. CX, 17. (om. A.) Ἐκ
 τῶν τοῦ Βίωνος βουκολικῶν Trinc.
 et sine τοῦ L. V., *Ex Bionis bucolicis*
 Gesu.

1. βασεῦμαι] Urs. e cod., βὰς
 ἐν καὶ B. L. N. V. Trinc. Gesu.
 Ars.

2. ἠΐονα I. V⁵ — ψιθυρίσδων]
 L. N. V. Ars., ψιθυρίσδω Trinc.,
 ψιθυρίσθω Gesu., ψιθυρίζων B.

4. ἀπολειψῶ] Brunck., ἀπολεί-

ψω B. L. V. Ars., ἀπολείψει N.
 Trinc., ἀπολείψειν Gesu.

XVI. Stob. Ecl. Phys. I, 5, 7. Iam
 ante Canteri editionem hoc et sequens
 fragmentum F. Ursinus protulerat in
 Virgil. illustr. p. 2. 3., tum inter
 Bionis Bucolica. — Ἐκ τῶν Βίωνος
 βουκολικῶν εἰς Ἴακινθον A² E. F.
 H. V. Cant. (sed βουκολίων A^b H.
 Cant., εἰάκινθον H.) Gaisfordius
 edidit *Εἰς Ἴακ. ἐκ τ. B. β.*, nescio
 qua auctoritate.

1. βίον pro φοῖβον A. V. Urs.

2. ἐπεμαίετο] Crisp., ἐπεβώε-
 το H. Cant., ἐπεβαίνετο Urs., ἐπε-
 βένετο A^b, ἐπεβένετο A² E., ἐπέ-
 ρεντο V.

3. χοῖεν bis] Urs., χοῖεν A. H.
 vulg. — ἀμβροσίᾳ] H. Urs.^β vulg.,
 ἀμβροσίαν A. Urs.^α, ἀμβροσίῃ Steph.
 Grot. — νέκταρ Urs.^α.

4. μοιραία] Herm., Μοίραισι
 vulg., μοίρασι A. — ἀναλθέα A. H.
 V. — τραύματα] Herm., φάρμακα
 vulg.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΛΑΜΟΣ.

Εἶαρος ὦ Μύρσων ἢ χειμάτος ἢ φθινοπώρῳ
 ἢ θέρος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχεται ἔλθειν;
 ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσα μογεῦμες;
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὄτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
 5 ἢ καὶ χειμᾶ δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χειμάτι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκνω.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΥΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι·
 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῆ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέρ' ὦρια τίκει.
 οὐλον χειμᾶ φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθητον ὄλω λυκάβαντι παρείη, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος αἰώς.

XVII. Ibid. I, 8, 39. Ἐκ τῶν Βίωνος βουκολικῶν (ita Gaisf., βουκολίων A. H. V. Cant.).

1. ὁ pro ὦ A. H. V. — φθινοπώρῳ] Brunck., —ρον A. vulg.

2. τν Urs.β., σοι A^b, σοι A^a Urs.α — ἐλθέειν] A. vulg.

3. ὅσα] Urs., ἄσσα vulg.

4. 5. ἢ bis] ἢ vulg. — ὄτ'] A. vulg. — ἐλαφρά] A. V. Urs., ἐλαφρός H., ἐλαφρός Crisp. Cant.

6. θέλγονται] Urs., θάλλοντας H. vulg. — ἀεργία] ἀεργίη Urs., ἀεργίη vulg.

7. ἢ] ἢ vulg. — εὐαδεν· εἰπέ, τί τοι φρήν] Urs., εὐαδ' ἐνειπέ τοι τιφρὸν A. E. V. (ἐνειπέ A^b), εἰπέ, τί τοι φρήν om. H. Cant.

8. αἰρεῖ reliquis omisiss A. — λαλέειν] H. V. Urs., λαλέειν Grot.,

λαλέειν Cant. — ἅ σχολὰ] Urs., ἄσχολα E. V., ἀσχολαὶ H. P., ἀσχολάν Cant. — ἄμμιν] Valek. ἡμῖν H. vulg., ἡμῖν Urs.β., ἀμῖν Steph. in Epistol. p. 171.

10. ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι] A. (H.) P. V. Urs. (ἕκατι A^a V.), ἀδέας ἐνδ' ἕκατι Cant.

11. πέλεν ἄδιον] A. E. (H.) P. V. Urs., πελανάδιον Cant.

13. νοσέρ'] νόσον vulg.

14. φέρον] Herm., φέρειν vulg., φέρει Crisp. — νιφετὸς Vulc. — κρυμῶς] Brunck., κρυμῶς Urs., κρυμῶς A^a, κρύμος A^b, κρύος V., κρυμνόν Cant., κρυμνεται H.

15. τριπόθητον] —ατον vulg. — μήτ' et ἄμμιν A. H. Cant., ἄλιος Cant., ἄμμε Urs.

17. βλαστεῖ] Urs., βλάστη vulg.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροειν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι αἶψα ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾶς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Πάντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναΐσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων φάιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

XVIII. Ibid. I, 9, 3. Primus divulgavit Ursinus inter Bionea. — Ἐκ τῶν Βίωνος βουκολικῶν (ita E. V. Cant., βουκολικῶν H., βουκολίων A.).

1. Μοῖσας] A. E. V., μοῖσας Urs., μοῖσα οὐ H., μοῖσαι Cant., μοῖσαν et in Nott. μοῖραν Grot. tanquam ex P. — τὸν] A. E. P. V. Urs., τ' H., τε Cant.

2. τε pro ταὶ A. E. V. — διδοῖεν] Urs., δίδοιεν vulg.

3. ἄδην H., εὔδιον E., εὔδη A² V., εὔδη A^b

XIX. Orion. Anth. 5, 4. Ἐκ τῆς Ὁμολογούσης τῶν Βίωνος βουκολικῶν, ubi Ὁμολ— comoediae alicuius nomen esse, cuius fragmentum intercidisset, Meinekii et Bergkii intellexerunt.

1. θεῶ γ' ἐθέλοντος] Schneidew., θεοῦ γὰρ θέλοντος cod. — ἐναΐσιμα] Herm. et Heckerus, ἀνύσιμα cod. — βροτοῖσιν] Schneidew., βροτοῖσι cod.

2. φάιστα] γὰρ φάιστα cod. — γέγοντο] γένοιτο cod.

MOSCHI SICELIOTAE
RELIQUIAE.

MOSCHI SICELIOTAE
RELIQUIAE.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Εὐρώπη

Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίξω
 5 λυσιμελῆς πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὄνειρων. 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίσασα ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσιὰ τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναικες.
 10 τῶν δ' ἢ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἢ δ' ἄρ' ἐφάκει 10
 ἐνδαπλή, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὧς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἑτέρη κρατερῆσι βιωμένη παλάμησιν
 εἶρυν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ

I. Libri: a) solius Europae f. 9.
 Bs. (Vs. 24—142.), b) Moscheus s^b,
 c) Theocritei: Ald. Iunt. Call.

Εὐρώπη] c^s Antt., Μόσχον
 Σικελιώτου Εὐρώπη s^s August., τοῦ
 αὐτοῦ Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπη
 ἢ παρὰ Διὸς ἀρπαγεῖσα Vd., Θεο-
 κρίτου r. mg. Im. mg. Moscho tribuit
 f., cf. ad Vs. [162.]

1. ἦλθεν θ.

2. τρίτατον] Iunt. Call., τρίτον
 f. 9. s. Ald.

6. ἐνὶ κνώσσουσα] Ald. Call.,
 ἐνικν— Iunt. vulg.

9. Ἀσιὰ τ'] f., ἄσσαδ' θ.,
 Ἀσιὰδα Ald., Ἀσιὰδ' vulg.

10. Versus deest in c. s. Vd. Ald.
 Call.

11. ἐν δ' ἀσίη Call., ἐν δ' ἀσία
 s. Ald. — Pro ἐῆς restituendum vi-
 detur εἰοῖς, h. e. μελιχίοις, προ-
 σηνέσι (ἐπέσι).

12. Poëta potius scripsisse videtur
 φάσκεν δ' ὡς ἔθρεψε. — αὐτῇ θ.

13. βιωμένη] f. 9. s., βιωμέ-
 να Ald., βιαζομένα Iunt. Call.

14. εἶρυνεν f. Ald. — εἶο] εἶνα
 vulg., αὐτῇ conl. Fr. Iacobs.

- εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
 20 ὄψῃ δὲ δειμαλέην ἀνενεῖκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προῖηλεν;
 ποῖοι με στρωτῶν λεχέων ὑπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὺ μάλα κνώσσοσαν ἀνεποίησαν ὄνειροι;
 25 τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσιδὼν ὑπνώουσα;
 25 ὣς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὡς με καὶ αὐτὴ 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.“
 Ὡς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἡλικας ολέτεας θυμῆρεας εὐπατερείας,
 30 τῆσιν αἰεὶ συνάθρυεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροῶα προχοῆσιν ἀναύρων,
 ἢ ὅπότ' ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δὲ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀγγιᾶλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο 35
 τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῆ καὶ κύματος ἠχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρον Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,
 ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
 40 ἦμεν· ἢ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάσση, 40

19. σέτον pro εἰσέτι literis εἰ evanidis 9.

20. δειμαλέην] 9., δὴ μάλ' ἔπειτ' vulg.

24. τῆν] 9. Bs. Iunt., ἦν vulg.

25. ἔλαβε] f. s., ἔβαλε Antt. In 9. ὡς μ' ἔλαβε ita evanida, ut appareat ἔλαβε scriptum esse, non ἔβαλε. De Bs. Streuberus referre neglexit.

27. κρήνειαν] conii. Wakefieldius Silv. crit. 3. pag. 43., κρήνειαν vulg.

28. ἐπεδίξεθ' Bs.

30. ἐντύναιτο 9. Bs., ἐντύναιτο s. Ald.

31. φαιδρύνοιτο] Bs. vulg., φαιδρύνοιτο 9. s. Ald. — προχοῆσιν] f. Bs. Vd., προχοῆσιν 9.,

προχοαῖς Ald., προχοαῖσιν vulg. — ἀναύρων] f. 9. Bs. s. Iunt., ἀναύρων Ald., ἀναύρω Call.

32. λείρι' ἀμέργοι] conii. Meinekus, λείρι' ἀμέρσοι n. Bs. s., λείρια μέρσοι f., λείρι' ἀκίρσοι 9. (?), λείρια κίρσοι Antt.

33. αἱ] αἱ f. 9. Bs. s., τῆ Ald., ται Iunt. Call.

34. δ' αὐ pro δὲ 9. Bs.

37. αὐτῆ 9., αὐτῆ Ald.

38. θηητὸν μάλα] scripsi praeunte Vossii interpretatione „herrlichen Wundergebildes“, θηητὸν, μέγα vulg.

40. Τηλεφάσση] Bs., -φάσση f. 9., -φάσση vulg.

IMITT. 28 seqq.] Lucian. Dial. Mar. 15. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἧῶνα παίζουσα τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβούσα.

34] Ovid. Met. II. 844. (de Europa). littora --- ubi magni filia regis | ludere virginibus Tyriis comitata solebat.

ἤτέ οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπέῃ
 μήτηρ Τηλεφάσσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχато μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἴναχίς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐούσα, φνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν. 45
 φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαινε κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρυός αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἠρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἴναχίης, τὴν δ' ἑπταπόρῳ παρὰ Νείλω
 ἐκ βοός εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναικα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείη, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 55 ἀμφὶ δὲ δηνήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτεάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἔξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέει χροίῃ,
 60 τάρσ' ὅς ἀναπλώσας ὠσεῖτέ τις ὠκύαλος νηῦς 60
 χρυσείου ταλάροιο περισέκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπέιης.

Αἰ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐς ἀνθεμόεντας ἴκανον,

41. Fort. ἀμόμφω.

42. Τηλεφάσσσα] f. 9. Bs.,
—φάσσσα vulg.

44. Ἴναχίς Bs., Ἰνάχου s. Ald.
Call.

45. γυναιήν] 9. Bs., γυναικός
vulg.

46. φοῖτα δ' ἦθε Ald. Call., φοῖ-
τα αἰθε s., fort. φοιταλέοις.

47. ἰκέλη Antt. ante Steph. —
κυνάνου] coni. Meinekius, κυανῆ
9. Ald., κυανῆ vulg.

48. δοιοῦ] Herm., διοῖο vulg.
— ἔστασαν Antt. ante Steph. —
ὄφρυϊ s.

50. Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώ-
μενος ἠρέμα χερσὶ] f. 9. Bs.
(hic χερσίν), Ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέ-
μα χερσὶ θεείῃ vulg., ἠρέμα Antt.
ante Mor.

51. Ἴναχίης, τὴν] Piersonus,
εἰναλίης τὴν (f.) Bs. Iunt., εἰναλίης
τὴν 9., εἶνα ληίστην s. Ald., ἐς
καλλίστην Call. — δ'] 9. Bs. Call.,
δι' s. Ald., om. Iunt. vulg.

54. χαλκείῃ] 9. Bs. Vd., χαλ-
κεία vulg. ante Wint.

55. δηνήεντος] δινήεντος vulg.
— στεφάνοις 9. Bs.

56. πέλας· πέλας pro simpliciter πέ-
λας Antt. ante Cam.

60. τάρσ' ὅς] ταρσόν vulg., fort.
ὅς πτέρ'. — ὠκύλος Bs., ὠκύλος 9.

61. χρυσείου] f. Iunt., χρυσίου
9. Bs., χρυσοῖου s., χρυσοῖο Ald.
Call.

63. ἐς ἀνθεμόεντας ἴκανον]
f., ἐπ' ἀνθ.— ἴκανον 9. Bs., ἐση-
λυθον ἀνθεμόεντας vulg.

- ἄλλη ἐπ' ἄλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 65 τῶν ἢ μὲν νάρκισσον ἐϋπνοον, ἢ δ' ὑάκινθον, 65
 ἢ δ' Ἴον, ἢ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμῶναν ἑροτροφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.
 αἶ δ' αὐτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
 70 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἄνασσα, 70
 ἀγλαίην πυρσοῖο ρόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἰά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένηια.
 οὐ μὴν δηρὸν ἐμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν λαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὣς μιν φράσαθ', ὡς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι 75
 Κύριδος, ἢ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἔξαπατῆσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἶος σταθμοῖς ἐνι φέρβεται, οὐδέ μιν οἶος 80
 ὄλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἶος ποίμνης ἐπι βόσκεται, οὐδέ μιν οἶος

64. ἄλλη] f. 9. Bs. s. Antt., ἄλλοι Steph., ἄλλαι Crisp., ἄλλαισι Ald., ἀλλήλησι Call., ἄλλοιοι Urs.

65. νεόκισσον s. Ald.

66. ἔρπυλον 9. Bs., ἔρπυλον Ald. Call.

67. ἑροτροφῶν] f. Urs., ἑροτροφῶν vulg., ἑροτροφῶν 9. (de Bs. non apparet). — θάλε' ἔσκε] θαλέσκε f., θαλέθεσκε s. Ald. Iunt., θαλέθεσκον Bs., θαλέθεσκον 9., πίπτεσκε Call. — πετηλά] πέτηλα vulg.

68. ἔθειραν] Lnd. Dindorfius Thesaur. III. p. 171., ἐθείρην vulg.

69. δρέπον 9. — μέσσησιν] μέσσησιν f., μέσσοισιν 9., μέσσοισι Bs., μέση ἔστη vulg.

72. μῆν] 9. Urs., μὲν Bs. vulg.

73. παρθενίην] f. 9. (Bs.) Vd. Antt., παρθενικήν Steph. vulg. — ἐρύσθαι Bs.

74. ἐόλητο] f. 9. Bs., ἐβέβλητο vulg.

77. τοὶ γὰρ Iunt. Call.

78. τ' om. 9. Bs.

79. γείνετο] γένετο 9. Vd., γίνεται Bs. Urs., γένετο f., γίγνετο vulg.

80. ἐνι φέρβεται] Herm., ἐνι φέρβεται vulg. — οὐδέ μιν] Vd., οὐδέ μιν vulg., οὐδέμας Bs.

81. 82. Desunt hi versus in c. r. s. Vd. Ald. Call., sed in Vd. initiis a man. sec. ad marg. indicatis. — ὄλκα 9. Bs. — διατμήγει] f. 9. Bs., διατμήσει Vd. sec. Iunt. — οὐδ' ὁποῖος 9. Bs. — ποίμνης] Vd. sec. Iunt., ποίμνης Steph. vulg. — ἐπι βόσκεται] ἐπιβόσκειται vulg. — οὐδέ μιν] Iunt., οὐδέ μιν vulg.

IMITT. 79 seqq.] Lucian. l. l. deinceps: ὁ Ζεὺς δὲ ταύρω εἰκάσας ἑαυτὸν συνέπαιξεν αὐταῖς κάλλιστος φαινόμενος· λευκὸς τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπῆς καὶ τὸ βλέμμα ἤμερος. — Ovid. II, 847. sceptri gravitate relicta — induitur tauri faciem.

ὅστις ὑποδηθῆεις ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
 τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσω μάρμαιρε μετώπῳ, 85
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἴμερον ἀστράπτεισκεν.
 ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου
 ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
 90 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φραυθεῖς 90
 παρθενικὰς, πάσῃσι δ' ἔρωσ γένετ' ἐγγυς ἰκέσθαι,
 ψαῦσαι δ' ἴμερτοτο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρώπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέθειλε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀφαφάσκει καὶ ἠρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυθδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ἄκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρεκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέφας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆσι·

83. Pro ὅστις conieci μάστι.

84. δὴ τοι] δήτοι 9. Vd., δ' ἦτοι vulg. — ἔσκε] 9. Bs., ἔσκειν vulg.

85. 86. Desunt in c. s. Vd. Ald. Call. initiis in Vd. a sec. man. indicatis. — ὑπὸ γλαύσσεσκε] ὑπογλαύσσεσκε Valck., ὑπογλαύσσεσκε Bs., ὑπογλαυδέσκε n., ὑπογλαύκεσκε (f.) 9. Iunt., ὑπογλαῦγχεσκε Urs. — καὶ] f., γέ Urs., δι 9. Bs. Iunt. — ἀστράπτεισκεν] Mein., ἀστράπτεισκε 9. (ubi τεσκε evanida) et Bs., ἀστραπέσκε f., ἀστραπτοντε Iunt., ἀστράπτοντε Urs.

87. καρῆνω 9. Bs.

88. ἀντὰ pro ἄντυγος s., αὐτὰ Ald., αὐτὰ Call., αὐτὰρ Urs. — κεραιήν ἡμιτόμου s. Ald. Call. Urs.

90. παρθενικαῖς πάσαις δὲ 9. Bs.

91. ψαῦσαι δ'] f. 9. Bs. Vd. Ald., ψαῦσαι θ' vulg. — τοῦ δ'] 9. Bs. Iunt., (τοῦ) γ' f., τοῦ vulg. — Vulgo post βοός colon est, quod mutavi.

94. λιχμάζεσκε] Bs. Steph. vulg., λιχμάζεσκε Ald. Iunt., λιχμάζεσκε Call. — δέριν] f., δέριν vulg.

95. ἠρέμα Antt. ante Brub.

96. ἀπομόργνυται Bs., ἀπεμόργνυτο Iunt. — κύσε] f. 9. Bs. s. Ald. Iunt., κύε Call.

97. μυκήσατο] f. 9. Bs. Vd., μυκασατο vulg. — φαῖό κεν] Mein., φαῖε κεν f., φαίεκεν 9. Bs., φαίης κεν s. Ald., φαίης κ' Iunt. Call.

98. μυθδόνιον 9. Bs. — γλυκὺν] 9. Bs., λιγόν vulg.

100. ἐπαντρέφας s.

IMITT. 88] Nonn. I, 186. XXII, 398. κεραῆς Ἰνδαλια σελήνης.

93] seqq. Lucian. l. I. deinceps: ἐσκήρτα οὐν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡρόνος καὶ ἐμνκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολυῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν.

95] Ovid. l. I. 866. pectora praebet | virginea plaudenda manu.

97] Nonn. I, 47. (de Iove tauro) ἴμερόεν μνήκημα μυκήσατο.

- „Δεῦθ' ἐτάραι φίλαι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐζόμεναι ταύρω τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἶά τ' ἐνηῆς
 105 πρηῦς τ' εἰσιδέειν καὶ μελιχός, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦντε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θέῃ, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.“
 Ὡς φαιμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
 αἰ δ' ἄλλα μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἴκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταίρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀγῶων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν ἦντε δελφίς, 113
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 115 ἦ δὲ τότε' ἐρχομένοιο γαληνιαάσκε θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάρουθε ποδοῖν,
 γηθόσυννος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.

102. δεῦτ' θ. Bs. — φίλαι θ. Bs.
 Vd. Urs.

104. τ' ἐνηῆς] conī. Briggsius,
 τε νῆς (f.) Iunt. Call., τε νῆς θ.,
 τε νῆς Bs., τε νῆα s. Ald.

105. τ' εἰσιδέειν] n. sec., τ'
 εἰσιδέειν θ. Bs., τις ἰδέειν f.; εἰσι-
 δέειν sine τ' Vd. Ald., πρηῦς ὄδ'
 εἰσιδέειν Iunt., ὄδ' εἰσιδέειν Call.,
 πρηῦς δ' ὄδ' εἰσιδέειν Urs. — ἀμει-
 λιχός θ. pr. (ἀ delevit sec.) et Bs.

107. ἀμφὶ θέῃ] ἀμφιθέει vulg.
 Fort. etiam rectius ἀμφ' ἰδέῃ scri-
 bendum.

109. ἀνεπήλατο] f. θ. Bs., ἰ
 ἀνεπίλλατο s. Ald., ἀνεπίλατο Call.,
 ἀνεπίδνατο Iunt.

110. ἦν θέλεν] θ. Bs. vulg.

111. μεταστρεφθεῖσα Ald.

112. αἰδ' θ. Bs.

113. ἀγῶων] ἀκτάων vulg. —
 Vs. 114—117. vulgo desunt praeter
 f. n. θ. Bs.

116. κήτεα δ'] f. (θ.), κήτεα τ'
 n. Bs.

117. κυβίστεε] f., κυβιστε θ.,
 κυβίστι n., κυβίστιε Bs. — βυσσό-
 θε] Bs., βυσσοθε θ., ἀβύσσοθε n.,
 βυσσόθι f.

IMITT. 104. 105] Ovid. I. l. 857. nullae in fronte minae nec for-
 midabile lumen; | pacem vultus habet. 110 seqq.] Lucian. I. l. dein-
 ceps: ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, ὁρμαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὠρησεν ἐπὶ τὴν
 θάλατταν φέρον αὐτὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσῶν. 111] Ovid. Met. VI,
 105. (de Europa) ipsa videbatur terras spectare relictas | et comites
 clamare suas. 113] Ovid. Met. II, 870. quum deus a terra siccoque
 a littore sensim | falsa pedum primis vestigia ponit in undis. 114]
 Nonn. VIII, 254. ποθοβλήτοιο δὲ ταύρου | ἄβροχος ἀκροτάτοιο δι' ὄδα-
 τος ἔτρεχε χηλή. 115 seqq.] Lucian. I. l. ἦ τε γὰρ θάλαττα εὐθὺς
 ἀκύμων ἐγένετο καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρείχεν ἐαν-
 τήν· — αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσαι παρίππεον ἐπὶ τῶν δελφίνων, τό
 τε τῶν Τριτωνῶν γένος καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλατ-
 τῶν ἅπαντα περικόρουε τὴν παιδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν — προῆγε
 γεγηθῶς ὁδοποιῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. 117] Achill. Tat. I, c. I.
 extr. in descriptione tabulae pictae Europae raptum referentis: ἐπὶ δὲ
 τὸν βούν ὠροῦντο δελφίνες.

- Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπέξ ἄλός, αἶ δ' ἄρα πᾶσαι 114
 κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχώοντο. 115
- 120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύνδουπος ὑπεῖρ ἄλα Ἐννοσίγαιος
 κῦμα κατιθύνων ἀλίης ἤγειτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἠγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύνθροοι ἀύλητῆρες,
 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες. 120
- 125 ἢ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρασ, ἐν χειρὶ δ' ἄλλη
 εἶρνε πορφυρέην στολομῷ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἄλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθῦς Εὐρωπείης, 125
- 130 ἰστίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἢ δ' ὅτε δὴ γαίης ἄπο πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἄλλ' ἀῆρ μὲν ἀνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπέτρων,

118. ἀνέβησαν 9. Bs. — α? δ'] Vd., αἶδ' 9. Anit., αἶ δ' Bas. II. vulg.

119. ἐστιχώοντο] 9. Bs. Iunt. vulg., ἀντεχώοντο Ald., ἀντοχέωντο Call.

120. βαρύνδουπος Ald. Iunt. — ἄλα] 9. et sic vel ἄλὸς Bs., ἄλὸς vulg.

121. κῦμα' ἰθύνων 9. Bs.

123. βαρύνθροοι] f. Vd., βαθύνθροοι 9. Bs. s. Ald., βαθνροόου Iunt. Call. — ἀύλητῆρες] f. 9. Bs. Iunt., ἔνναετῆρες vulg.

127. εἶρε Ald., εἶρε s. — πορφυρέην ei πτύχα] f. 9. Bs., πορ-

φυρέας ei πτύχας vulg. — στολομῷ] κόλπου vulg. — κε μὴ μιν] Gaisf., κε μὴ μιν f., κε νηῶν 9. Bs. s. Anit.

128. δεύοι ἐφελκόμενον] f. 9. Bs. Iunt., ἐν δὲ οἱ ἐλκόμενον s. Ald., ἐνδευῆ ἐλκόμενον Call.

129. ἀνέμοισι] conij. Salmasius, Lennepius, Piersonus, ὠμοισι libri, οὔροισι conij. Schaeferus.

131. ἄπο] Wint., ἀπὸ vulg.

132. ἀλίροθος] f. n., ἀλλίροθος 9. pr., ἀλίροθος 9. sec., ἀλίροθος Bs., ἀλίροθος vulg.

133. ἀνωθεν] 9. Bs., ὑπερθεν vulg.

IMITT. 123. 124] Nonn. I, 61. Τρίτων δ' ἠπεροπῆα Διὸς μνηθμόν ἀκούων | ἀντίτυπον Κρονίῳ μῆλος μνηῆσατο κόχλω, | αἰεῖδων ὑμέναιον. 125—130] Lucian. l. 1. ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγῆς τῷ πράγματι τῇ λαῖᾳ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολιθάνοι, τῇ ἐτέρῃ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ξυνεῖχεν. — Ach. Tat. l. 1. ἢ παρθένος μέσοις ἐπεκάθητο τοῖς νώτοις τοῦ βοός — τῇ λαῖᾳ τοῦ κέρατος ἐχομένη. — ὁ δὲ κόλπος τοῦ πέπλου πάντοθεν ἐτέτατο κωροτούμενος· καὶ ἦν οὗτος ἄνεμος τοῦ ζωγράφου. ἢ δὲ δίκην ἐπεκάθητο τῷ ταύρῳ πλειόσης νηός, ὥσπερ ἰστίῳ τῷ πέπλω χρωμένη. — Nonn. l. 1. 69. Βορέης — φᾶρος ὄλον κόλπωσε, XV, 223. πέπλον ὅλον κόλπωσεν ἐς ἠέρα κοῦφος ἀήτης. — Ovid. l. 1. 874. dextra cornum tenet; altera dorso | imposita est; tremulae sinuantur flamine vestes. — Id. Fast. V, 607. illa iubam dextra. laeva retinebat amictus. — Aura sinus implet. 133] Horat. Od. III, 27, 31. (de Europa) nihil astra vidit | praeter et undas.

- ἀμφί ἐ παπτήνασα τόσην ἀνευείκατο φωνήν · 130
- 135 „Πῆ με φέρεσθ' ὧ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέλευθα
ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυβάλοις, ταῦροι δ' ἄλιην τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν τοι ποτὸν ἠδύ; τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσειτ' ἔδωδῆ; 135
- 140 ἦ ἄρα τις θεὸς ἔσσι· θεοῖς δ' ἐπεικίότα ῥέξεις.
οὐθ' ἄλλιο δελφίνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στιχώσῃ, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δὲ τοί εἰσιν ἔρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλανκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς 140
- 145 εἰκελος αἰψηροῖσι ποτήσσαι οἴωνοῖσιν.
ᾧμοι ἐγὼ μέγα δῆ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δᾶμα
πατρὸς ἀποπρολιπούσα καὶ ἐσπομένη βοῖ τῶδε
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε 145
- 150 Ἴλαος ἀντήσειας, ὄν ἔλπομαι εἰσοράασθαι
τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἐμεῖο.
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.“
Ἦς φάτο· τὴν δ' ᾧδε προσεφώνεεν ἠὺκερως βοῦς ·
„Θάρσει παρθενική, μὴ δείδιδι πόντιον οἶδμα. 150

134. τόσην] f. 9. Bs. s. Ald. Call., τοίην Iunt. — ἀνευήκατο 9. Bs.

135. φέρεσθ' ὧ ταῦρε φίλ'] φέρεις θεόταυρε; τίς vulg. — ἐπλετο] 9. Bs., ἐπλεο vulg. — κέλευθα] κέλευθον vulg.

136. ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι] ἀργαλέην πόδεσσι 9. Bs., ἀργαλέην γε πόδεσσι n., ἀργαλέοισι πόδεσσι vulg.

139. τοί] Herm., σοι vulg. — τι pro τίς n. Bs.

140. ἦ ἄρα τίς θεὸς ἔσσι] f. (nisi quod τίς), ἦ ἄρα τίς θεὸς ἔσσι 9., ἦ ἄρα τίς θεὸς ἔσσι Bs., ἦ ῥά τίς ἔσσι θεός Antt., ἦ ῥά τις ἔσσι θεός Mor. vulg. Post ἔσσι θεός vulgo cum Eob. Wins. Crisp. interrogatio indicatur; Antt. colon habent.

— θεοῖς δ' ἐπεικίότα] f., θεῶ δ' ἐπεικίότα n. Bs., θεῶ δ' ἐπεικίότι 9., τί θεοῖς ἀπεικίότα vulg.

141. οὐθ' f. n. Bs.
142. στιχώσῃ] f. 9. Bs., στεῖχουσι vulg.

143. ἄτρομος] f. 9., ἄβροχος vulg.

145. εἰκελος] f., ἔκελος 9. Steph. vulg., ἔκελος Antt.

146. ᾧμοι] 9. Vd., οἶμοι vulg.
150. ἀντήσειας] 9., ἀντιάσειας vulg. — ὄν] f., om. vulg. — ἔλπομαι] 9., ἔλπομαι Vd. Ald., ἐέλπομαι Call., ἐέλπομαι vulg.

151. πόρον] πόντον 9., πλόον vulg.

153. αὐ ὄτε pro ᾧδε 9., αὐτε n. — ἠὺκερως] f. 9., εὐρύκερως vulg.

- 155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύνάμαι γε φανήμεναι ὅτι θέλωμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι
ταύρω εἰδιόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἢ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφία σεῖο 155
160 ἔσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φητύσειαι νῆας,
οἳ σκηπτούχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“
Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρῃν ἀνελάξετο μορφήν,
λῦσε δὲ οἱ μίτραν, καὶ οἱ λέχος ἔντυον Ὄραι. 160
163 ἣ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.

καὶ Κρονίδῃ τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γείνετο μήτηρ. 162

155. εἰ δοκέω μὲν] εἰδομεν
ἡμῖν ὁ., (εἰδομαι) ἡμῖν s., εἰδομαι
εἶναι vulg.

156. γε om. s. — φανῆναι s. Ald.
— ὅτι θέλωμι] ὁ., ὅτι κέ θέ-
λωμι f., ὅτι' ἐθέλωμι vulg.

157. ἀνέηκε] f. n., ἀνέοικε ὁ.,
ἐνέηκε vulg.

158. ταύρω] n., ταύρω ὁ., ταύ-
ρων vulg.

159. ὅπῃ] Wint., ὅπῃ f. ὁ., ὅπα
vulg.

160. κλειτοὺς s. Ald., κλεινοὺς
Call. — φητύσειαι] f., φητύσειαι
s., φητέσαι ὁ., φύσειαι Ald. Call.,
μάλα φύσειαι Iunt.

161. ἄνακτες] Herm. et Hecke-
rus, ἄπαντες f. ὁ. s. Ald. Iunt.,
ἄπασιν Call. — ἐπὶ χθονίοισιν
ἐπιχθονίοισιν vulg.

163. σφετέρῃν] f. ὁ., ἐτέρῃν
vulg.

164. μίτραν ὁ. — ἔντυον] ὁ.,
ἐντυνον vulg.

[162.] τέκε τέκνα] n., τέκε τέ-
κνεα ὁ., τέκνα τέκτε vulg. — γεί-
νετο] γίνετο vulg., γένετο Ald.
Call. — Versum damnavit Valckena-
rius. — Ad finem Μόσχου Σικελιώ-
του Εὐρώπης στίχοι ῥ̄ ̄ ̄ f. „credo“.

IMITT. 155] Nonn. VII, 352. εἰμι γυνὰ Κρονίδης, σέο νυμφίος
(ad Semelen). 163] Ovid. Met. III, 1. iamque deus posita fallacis
imagine tauri | se confessus erat Dictaëaque rura tenebat.

II.

Ἐρωσ δραπετέτης.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἐρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
 ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἐρωτα —
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν — ὁ μανύσας γέρας ἐξεῖς
 μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγης νιν.
 5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἐξεῖς. 5
 ἔστι δ' ὁ παῖς περίσamos· ἐν εἴκοσι πᾶσι μαθησῆ.
 χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πνρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' ἀντῶ
 δριμύλα καὶ φλογέοντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,

II. Libri: a) Theocritei II. 23. (hic Vs. 18. — fin.) Ald. Iunt. Call., b) Moscheus s.*, c) Anthologici AP. APAr.^δ Flor. Legitur in Anth. Pal. IX. 440., Anth. Plan. p. 37. ed. Steph.

Ἐρωσ δραπετέτης] II. Vd. sec., E. δρ. Μόσχου APAr.^δ, Μόσχου Ἐ. δρ. Flor. Antt., Μόσχου Συρακοσίου Ἐ. δρ. s⁵ AP., Θεοκρίτου r. mg.

2. ὅστις] ὅστι 11., εἴτις 11. γρ. et vulg. — ἀλώμενον 11. γρ. — In f. v. Flor. Antt. colon habent, Brub. III. vulg. comma, quod mutavi.

3. μανύσας] 11., μανυτάς 11. sup. et vulg., μανυτάς AP. — ἐξεῖς] Graefius, ἐξεῖ vulg., ἐξεῖ Iunt. Post ἐστιν vulg. colon, quod mutavi; in f. v. vulgo punctum, quod delevi cum APAr.^δ

4. μισθόν] 11. s. AP. APAr.^δ, μισθός Flor. Antt. — φίλημα] N.

APAr.^δ, φίλαμα vulg. — ἀγάγη 11. — Comma post τοῖ addidi.

5. φίλημα] APAr.^δ, φίλαμα vulg. — τί δ' ὦ] conii. Stephanus in ed. I., τι δ' ὦ APAr., φίλαμά τι δ' ὦ Bas. I., φίλαμά τι δ' ὦ Flor. Ald., τοῖ δ' ὦ 11. sup. AP., τοῖ δ' ὦ Vd. APAr.^δ Urs., τὸ δ' ὦ 11. Iunt. Call.

6. ἔστι AP. APAr.^δ, ἔστι δὲ καὶ 11. — εἴκοσι] Meckerch. vulg., vīginti Eob. Wins., εἴκοσι 11. Vd. AP. APAr.^δ Flor. Ald. Call., similitudinibus Div., οἴκοσι Iunt. — πᾶσαι 11. — μάθησῆ] μάθοιο 11., μάθης (νιν) s., μάθεις νιν AP., μάθοις νιν 11. γρ. et vulg.

7. χρῶμα 11. — εἴκελος Ald. Iunt., ἴκελος 11. s. StA., ἴκελος Stob. — ἀντῶ] Stob., ἀντῶ 11., ἀντοῦ vulg.

9. 10. ἐν δὲ χολᾷ] conii. Valckenarius, ἐν δὲ χολᾷ Stob., ἐν δὲ χολαί StV., ὡς δὲ χολᾷ 11., ἦν δὲ

TESTIMM. 7—10. et 16. 17. Stob. Flor. LXIV, 20. τοῦ αὐτοῦ i. e. Μόσχου (om. I.). Vs. 16. 17. sine novo lemmate continuati.

IMITT. 1—5] Meleag. AP. V, 177. κηρύσσω τὸν Ἐρωτα κ. τ. λ. — Nic. Eng. IV, 155. ἡ Κύπρις εἰς Ἐρωτα τὸν ταύτης γόνον | μέσαις ἀγνυαῖς ἐξεφώνει πρὶν μέγα· | εἴ τις πλανηθῆεν συλλαβῆ τὸ παιδίον, | ἢ που στενωπῶν ἢ μέσαις ἐπ' ἀμφοδοῖς, | τὸν δραπέτην Ἐρωτα, τὸν κακουργάτην, | ὁ μνηστής μοι λήψεται γέρας μέγα· | τὸ Κύπριδος φίλημα μισθὸν ἀράσει. — Ibid. 181. ὁ γοῦν ἐφερωῶν καὶ λαβῶν καὶ μνηστῆς, | τὸν μισθὸν οἶον εἶπον εὐκόλως λάβοι. 9] Meleag. l. l. ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκῦδακρος κ. τ. λ. 7] Ὠίδαρ. Ἐρωτ. Anecd. Paris. IV. p. 381, 18. πνρὶ δ' εἴκελος (Ἐρωσ).

- 10 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπεντίας, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ μέτωπον.
 μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἰδεω βασιλῆα.
 15 γυμνὸς ὄλος τὸ γε σῶμα, νόος δὲ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτεροεῖς ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλω,
 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγγνοις δὲ κἀθήται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κᾶμμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλεόν ἂ δ' αἰεὶ αὐτῶ
 βαιὰ λαμπὰς εἴοσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τις ἔλη τήνον, δῆσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.
 25 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσειο μὴ σε πλανήσης. 25

χολᾶ vulg. — ἐντι 11. — De interpunctione vid. Adn. Crit. Ceterum nescio an verba ὡς μέλι — ἀνάμερος antiquae interpolationi debeantur.

11. παίσδων] 11., παίσδει 11. sup. et vulg.

12. μέτωπον] 11., πρόσωπον 11. sup. et vulg.

13. τήνω] AP. Flor. Ald. Iunt., τήνω vulg. — βελίδρια superscr. v 11.

14. δ' εἰς Vd. AP. — καὶ pro καὶ εἰς s. AP. APar.^δ — αἰδέω AP., αἰδέην 11. — βασιλῆα] βασιλῆα vulg.

15. ὄλος] 11., μὲν 11. sup. et vulg. — εὖ πεπύκασται] 11. sup., ἐμπεπύκασται vulg., ἐμπεπύκασται Flor. Ald., ἐκπεπύκασται Vd.

16. ὄς] 11. s. Stob. Ars., ὄσον 11. γρ. AP. APar.^δ Flor. Antt. — ἄλλων] Stob., ἄλλοτ' 11. vulg. —

ἄλλω] s. AP. APar.^δ Stob., ἄλλω 11., ἄλλους Flor. Antt.

17. σπλάγγνοις s. AP. APar.^δ

19. μὲν] 11. 23., αἰὲν APar.^δ, αἰεὶ s., εἰε AP. (ita Iacobs. in marg.

et teste Wuestemanno Apogr. Goth., εἰε Iacobs. in Comm., εἰε AP²), εἰε Flor. Antt.

20. ἐνδοθε APar.^δ

21. κᾶμμε] κ' ἀμὲ Urs., κᾶμμε 11. 23. s. AP. APar.^δ Ald. Call., κῆμμε Flor., κῆμμε Iunt.

22. δὲ γ' pro μὲν s., δὲ Vd. — ταῦτα] 11. p^h. et 23. γρ., πάντα 11. sup. 23. pr. et vulg. — πλεόν ἂ δ' αἰεὶ] πλεόνα δ' αἰεὶ cum γρ. πλεόν δέει 11. 23., πλεῖον δὲ οἱ AP. APar.^δ Flor. Ald. Iunt., πλεῖον (δὲ οἱ) s., πλεῖον δὲ ἡ Call.

23. ἐνοῖσα AP. — ἐναίθει s. AP. — Post εἴοσα non distinguunt Div. Steph. vulgo, commate Flor. Antt., colo AP. APar.^δ

24. ἦν τις ἔλη] ψέν τις ἔλη 11. 23., ἦν τὸγ' ἔλη 23. γρ., ἦν τόγε ἔλης 11. γρ., ἦν τὸγ' ἔλης vulg. — δῆσας] conii. Meinekii, δάσας 11. sup. 23. Vd. AP. APar.^δ Antt., δεύσας 11. pr., δαμάσας Flor. — ἐλεάσης 11. 23.

25. κῆν ποτίδης] conii. Wakefieldius, κῆν ποτ' ἰδης vulg. (πότ' AP.), κῆν ποτ' ἰδη Call. — κλαίοντα AP. „ut videtur“, ubi in marg. bis κλαίοντα.

IMITT. 13] Ibid. 25. μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει.

κῆν γελάη, τὺ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλη σε φιλήσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὄπλα“,
 μὴ τὺ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβηται.

III. (V.)

Τὰν ἄλα τὰν γλανκὰν ὅταν ὄνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἄ με γαλάνα.
 ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἄ δὲ θάλασσα
 5 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰρ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὔαδεν ὕλα,
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὄνεμος, ἄ πίτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἄ ναῦς,
 10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθυῖς ἄ πλάνος ἄγρα. 10

26. γελάη] Flor. vulg., γελάη
 APar.δ., γελάα Ald., γελάα Vd. AP.
 Iunt. Call. — μιν 11. 23. — φιλή-
 σαι] APer. APar.β sup. APar.α,
 φιλάσαι vulg., φιλεῖσαι Vd.

27. φίλημα] φίλαμα vulg. —
 φάρμακον ἐντί] 11. 23. Vd. AP.
 sup. et marg. Flor. Antt., φαρμα-
 κοεπτα AP. pr. APar.β

28. πὲν δὲ cum γρ. ἦν δὲ 11. 23.
 — λαβὲ Ald. Iunt.

29. μὴ τὺ] 11. 23., μὴ τυ AP.
 APar.δ., μὴ τι vel μῆτι vulg. —
 πλαναὶ AP., πλανᾶ APar.δ. — Vul-
 go post θίγῃς colon, quod Meinekius
 sustulit. — In 11. 23. adhaeret ver-
 sus: αἱ αἱ καὶ τὸ σίδαρον, ὃ τὸν
 πυρόεπτα καθέξει.

III. Stob. Floril. LIX, 19. Ἐκ τῶν
 Μόσχου βοηκολικῶν A. L. (V.)
 Trinc., *Ex Moschi bucolicis* Gesn.

1. βάλλῃ] Steph., βάλλοι L. Trinc.
 Gesn., βάλιοι A. V.

2. οὐδ' ἔτι] conl. Gesnerus, οὐδέ
 τι vulg. — μοι γὰ] Sim. Bosius
 ap. Lambin. ad Horat. p. 688., μοί-
 σα vulg.

3. ἐστὶ] Herm., ἐντί vulg. —

ποθίει] O. Schneider et Ameisius,
 ποθίη A. V., ποθίη Trinc., ποθίη
 L., ποθίη Ars., ποθίει Gesn., πο-
 θίω B. — πλέον ἄ με γαλάνα]
 Teucherus, πλέον ἄμε γαλάνα Steph.
 e conl., πλέονα μεγάλην ἄλα A. L.
 V. Trinc. Gesn. (μεγάλα V^b), πλεί-
 ονα τὰν ἄλα μώσης B.

4. πολλὸς] πολλίος vulg. — βυ-
 θοῖ] βυθός vulg., βυθός A. teste
 Presselio, συνθός A^b

5. μακρὰ] B. ut conl. Stephanus
 in ed. II., μᾶ V^b, om. A. L. V⁷.
 Trinc. Gesn. — μεμύκη] μεμήνη
 vulg.

6. παπταίνων Trinc.

7. ἀσπαστά] A. B., ἄ πιστά
 L. V. (ι ex corr. V^b) Trinc. Gesn.
 — χά] conl. Stephanus in ed. II.,
 τάχα A. L. V. Trinc. Gesn. — δά-
 σκιος] Gesn. vulg., δ' ἄσκιος A.
 L. V^b Trinc. et cod. Ursini, ἄσκιος V²

9. ζῶη A.

10. ἐστὶ] L., ἐντί vulg. —
 ἰχθυῖς] Teucherus, ἰχθῦς L. Trinc.,
 ἰχθῦς vulg. — ἄ πλάνος] B. ut
 conl. Stephanus, ἀπλανῶς A. L. V.
 Trinc. Gesn.

IMITT. III. 9] Nonn. I, 116. ἀλλὰ φυτόν πόντοιο πέλει βροία, καὶ
 ἀπόρος ὕδωρ, | ναυτίλος ἀγρονόμος, πλὸς ἀνλακες, ὀκλὰς ἐχέτηλ.

αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
καὶ παρ᾽ φίλ' ἐμοὶ τᾶς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
ἃ τέρπει ψοφείουσα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

Ἦρατο Πᾶν Ἀχῶς τὰς γείτονας, ἦρατο δ' Ἀχῶ
σκιρτατᾶ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγην Ἀχῶ,
καὶ Λύδα Σατυροίσκον· Ἔρωσ δ' ἔσμυχ' ἐπαμοιβᾶ.

5 ὄσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἤχθαιρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τὼς φιλέοντας, ἴν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

V. (VII.)

Ἄλφειός μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὀδεύη,

11. ἀτὰρ Α. — πλατάνῳ βα-
θυφύλλῳ] Trinc. Gesn., -ω bis
L. et tac. Gäisf.

12. φίλ' ἐμοὶ τᾶς] φιλέομι
τὸν vulg. — ἄχον] Brunck., ἦχον
vulg.

13. ἃ τέρπει] cod. Ursini, ut
coniecerat Stephanus (Ven. 1555),
ἃ τέρπει B., ἀτερπῆ Α. L. V. Trinc.
Gesn. — ἄγριον] Grot., ἄγρικον
Steph., ἄγροικον V² Urs., ἄγροικόν
V⁷, ἄγροίκον Α. Β. L. Ars., ἄγροικ'
Trinc. Gesn.

IV. Ibid. LXIII, 29. Ἐκ τῶν Μό-
σχου τοῦ Σικελιώτου βουκολικῶν
Α., ἐκ om. I. V., Σικελοῦ I. Trinc.,
Σικε] V., Ex Moschi Siculi bucolicis
Gesn.

1. ἦρατο] conl. Wakefieldius,
ἦρα vulg.

2. σκιρτατᾶ] B., σκιρτᾶ Α. pr.
Trinc., σκιρτητᾶ Α. sec.^b I. V.
Steph., σκιρτητᾶ Gesn. — Λύδα] Α.
sec. B. Heins., Λύδαν Α. pr. I.
V. Trinc. Gesn.

3. ὡς ἀχῶς Α. pr., ὡς ἀχῶς I.

V. — Ἀχῶ] Α. I. Urs., Ἀχῶ vulg.

4. ἔσμυχ' ἐπαμοιβᾶ] ἔσμυ-
χετ' ἀμοιβᾶ Herm., ἔσμυχετ' ἀμοι-
βᾶ vulg. (ἀμοιβᾶ Trinc.), ἔσμηχετ'
ἀμοιβᾶ L.

5. τόσον et corr. ὄσον Α.

6. ἤχθαιρετο, πάσχε] Gesn.,
ἤχθαιρεν δ' ἔπασχε Α. sec.^b, ἤχθαι-
ρεν ἔπασχε B., ἤχθαιρε δόπα σχε
sequentibus literis sine spatio con-
tinuatis Α. pr., ἔχθαιρε δόπασχε I.
V⁷, ἔχθραιρε δόπασχε V⁵, ἔχθαιρε
δόπασχε Trinc., ἔχθαιρετο, πάσχε
Steph. — δ' ἃ ποίει] cod. Ursini,
δ' ἃ ποίη Α. sec.^b, δ' ἃ ποίη B.,

δαποιε V., δαποί I. (quod videtur
δαποϊαν esse), δ' ἀποίνα Trinc.,
δ' ἀποίνα Gesn.

7. πᾶσιν] Steph., πᾶσι vulg.

8. τὼς] τοὺς vulg.

V. Ibid. LXIV, 19. (deest in L.)
Ἐκ τῶν Μόσχου τοῦ Σικελιώτου
βουκολικῶν Α. et cum σικε] V., ἐκ
τοῦ Μ. τοῦ Σικελικοῦ β. Trinc.,
Ex Moschi Siculi bucolicis Gesn.

1. Πῖσαν] Grot., Πῖσαν B. Steph.

IMITT. IV. 6] Achill. Tat. VIII. init. καὶ ἃ πεποίηκεν ἔπαθεν ἡ
χεῖρ. — Crinagor. Auth. Plan. 199. πέπονθας οἱ ἔρεξας. V.] Nonn.
Dion. XXXVII, 172. Ἀλφειοῦ δυσέρωτος, ὃς εἰς Ἀρθέθουσαν ἰκάνει |
ἄβροχον ἔδνον ἔρωτος ἄγων στεφανηφόρον ὕδαρ. — AP. IX, 362. Ἀλ-
φειέ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδαρ. — Achill. Tat. I, 18. ἔδνα τοῦ ποτα-
μοῦ (Alphei). — Lucian. Dial. Mar. 3. (de Alpheo) οὕτε ἀναμίγνυσαι
τῇ ἄλμῃ — οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑποδύς.

- ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 5 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

- Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλος Ἔρωσ, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 5 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῶ Διί' „πίσον ἀρούρας, 5
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.“

vulg., *πίσαν* Trinc. Gesn., *πίσαν*
 A^b V².

3. *ἔδνα*] Steph. vulg., *ἔδνα* A.
 „ut videtur“ Trinc. Gesn.

4. *ἐμβαίνει* A. — *τὰν δὲ*] A. B.
 (V.), *τὰν τε* V², *τὴν δὲ* Trinc. Gesn.

5. *ὑποτροχάη* καὶ μ. A.

6. *διερχομένω*] B., —ον vulg.

7. *δειλοθέτας*] *δεινοθέτας*
 vulg. — *κακομάχανος* A. et teste

Ameisio (nescio unde) V. — ἀναδι-
 δάσκων A.

8. *κολυμβεῖν* A., *κολυμβῆν* B.

VI. Anth. Plan. nr. 200., praeterea
 in APar.⁶ — *Μόσχον εἰς Ἔρωτα*

ἀροτριῶντα vulg., sine inser. APar.⁶

1. *βοηλάτιν*] APar.⁶ vulg., *βοή-*
λατιν Urs. mg., *βοηλάτην* Flor.

5. *πίσον*] *πλήσον* APar.⁶ Flor.,
πρήσον Ald. l. vulg.

6. *ἐπ' ἄροτρα* APar.⁶

INCERTORUM BUCOLICORUM

IDYLLIA.

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωνος.

Αἰλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.

νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθηα νῦν στρυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.

5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθημα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἶα
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ἀ' Ἀδόνες αἱ πυκνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,

10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγέλλατε τᾶς Ἀρεθούσας, 10

Libri: p.* s.* w.* (Vs. 1—15.)
6. 16. 18. 23. (Vs. 35—fin.) D.
L. M. Y. Ald. Ald.⁶ (Vs. 35—fin.)
Iunt. Call.

Ἐπιτάφιος Βίωνος] addito
βουκόλου ἔρωτικῶν p⁵ D. Vd. Antt.
(Βίωνος Iunt.), βοννόμου ἔρωτικῶν
18. L. M. Accedit Δωρίδι 18. M., prae-
mittitur Θεοκρίτου 18. D. M., Μόσχου
Ἡθεοκρίτου Σικελιώτου (ἢ a sec.
man. additum) Vd. Inscriptione ca-
rent s⁵ w⁵

2. κλαίετε] D. corr. rec.

Iunt. Call., κἀοιτε et marg. κλαίετε

18., κλαίετε M., κλαάοιτε p. w. 6.
L. Ald., καλαίετε s. 16. D. Y., fort.
κλαδέιτε. — καὶ τὸν 18. pr. M.

3. γοάησθε Ald., γοάοιτε Call.,
fort. γοάασθε.

4. νῦν] 6. sec. 18. corr. et vulg.,
om. 6. pr. L. Ald., τε pro νῦν 18.
pr. M. — ἀποπνεύετε L., ἀποπεί-
οιτε 6., ubi ι a sec. man. additum,

ὑποπνεύετε Mor. — Suspicio στν-
γνοῖσι κατωπιῆτε.

5. ἀνεμῶναι] conji. Valckenar-
ius, ἀνεμῶνα D. Ald. Call., ἀνε-
μῶνα vulg.

6. αἶα] Mein., αἶ αἶ 16. D. Y.,
αἶ αἶ vulg.

7. τοῖς] p. s. w. 16. D. Y. Ald.,
σοῖς L. M. vulg. — τέθνακε] 6.
sec. . τέθνηκε 6. pr. 16. 18. D. L.
M. Y. Antt. — Primi septem versus
non ab ipso carminis poeta praemissi
videntur.

8. τοῦ 18. sup., item Vs. 19. 25.
36. [46.] 47. 54. 61. 85. 105. 115.
120.

9. αἶ πυκνοῖσιν L. — πετάλοισι
et corr. ποτὶ φύλλοις 18.

10. τοῖς Σικελοῖς] 16. 18.
marg. D. Y. Iunt. Call., τοῖς σικε-
λικοῖς p. 6. sup. L. Ald., τῆς σικε-
λικῆς 6. pr., σικελικοῖς sine art.
18. M. — τᾶς Ἀρεθούσας] (18.)
M., τῆς Ἀρεθούσης 6. 16. D. L. Y.
Antt.

ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Λωρίς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

15 β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἰλινα χύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν, 15
οἶαν ἐν ὑμετέροισι ποτὲ κήδεσι γῆρου ἄειδεν.

εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγροῖσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπόλετο Λώριος Ὅρφεύς.“

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἤμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτήϊ μέλος Ἀθηαῖον ἀεῖδει.

ᾠρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἶ ποτε γανῶως
πλαζόμεναι γοᾶντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

γ' Σεῖο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελαγγλαινοὶ τε Πρίηποι
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὺν τέλος, αἶ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ᾠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχῶ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῇ 30
οὐκέτι μιμείται τὰ σὰ χεῖλαι. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.

11. τέθνακεν] Wint., τέθνηκεν
6. 16. 18. D. Y. Antt., τέθνηκε M.,
τέθνηχ' L. — βουκόλος] L. Antt.,
βωκόλος D. Mor. vulg.

12. τέθνακε] D. L. M. pr. Y.
vulg., τέθνηκε M. sup.

13. μῶσαι D. L.

16. οἶαν ἐν] Ald., οἶαν ἐν p. 6.
pr. 18. L. Iunt., οἶαν Y., οἶαν 6.
corr. 16. D. M. Call. — ὑμετέ-
ροις] 6. sec. 16. 18. D. M. Y. Call.,
ἡμετέροις 6. pr. L. Ald. Iunt. —
ποτὲ] Iunt., ποτὶ 6. sec. 16. 18.
D. L. M. Y. Ald. Call., om. 6. pr.
— κήδεσι] χεῖλαι vulg. — γῆ-
ρου] p. s. 6. 16. 18. D. L. M. Y.
Ald., γῆρου Iunt., γῆρον Call.

17. κούραις] 6. 16. D. L. Y.
Antt., κώραισιν 18. M. — οἰαγοῖσι
et corr. οἰαγοῖσι 6., οἰαγοῖσιν 18.
mg., ἐν ἀγοῖσι 18. pr. M.

20. τῆνος D. — παῖς p.

21. ἐρημαίησιν] (6.) Iunt., ἐρη-

μαίησιν Ald. Call., ἐρημαίαισιν p.
16. 18. corr. D. L. M. Y., ἐρημαί-
οισιν 18. pr.

22. Ἀθηαῖον] Letheum Wins.,
ληθαῖον 6. sec. 16. D. L. Y. Iunt.,
λήθαιον 6. pr. Ald. Call., λαθαῖον
M. sec. — Versus deest in 18. M.
pr., in hoc a manu valde recenti ad
marg. additus.

23. 24. αἶ ποτε] p. 18. pr. L.
M., αἶ ποτὶ Iunt., αἶ ποτὶ 18. mg.
vulg. — γανῶως] τανῶως vulg.
— πλαζόμεναι] 6. 16. 18. M. Y.
Antt., πλαζόμενοι γοᾶντι L. — In
D. verba καὶ αἶ — γοᾶντι desunt,
quam lacunam recens manus indicavit
neque tamen explevit.

28. πάντες 6. — τέλος] μέλος vulg.

30. πέτραισιν M. pr. — σιωπῇ]
18. M. Ald. Iunt., σιωπῆ 6. 16. D.
L. Y. Call., σιωπᾶ p. 6. sup. M. sec.

31. οὐκέτι 6. Y.

32. καρπὸς vel καρπὸς M.

μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλόγος, οὐ μέλι σίμβλων,
 κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
 35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακόςτος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐ τόσον εἰναλίησι παρ' ἧόσι μύρατο δελφίν,
 οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐν σκοπέλοισιν ἀητός, 38
 ἀλκνονίς δ' οὐ τόσσον ἐπ' αἴγεσιν ἴαχε κῆυξ, 40
 40 οὐ τόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 43
 ἱπάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
 ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος 45
 ἀδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποκ' ἔτερπεν, 47

οὐδὲ τόσον θρηήνησεν ἀν' ὄρεα μακρὰ χελιδῶν, 39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 41
 οὐδὲ τόσον γλανκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἀδεν. 42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 46

34. κάτθανε δ'] s. 6. sec. 16. 18.
 corr. D. Y., κάτθανε 6. pr., κάτ-
 θανεν 18. pr. I. M. Antt. — κηρῷ]
 Iunt., κηρῷ 6. Ald., κηρῷ 16. 18.
 D. L. M. Y. Call.

35. τοῦ μ. τοῦ σου 16. 18. sup.
 D. Y. — τεθνηκόςτος D. I. — αὐ-
 τῷ] s. 16. vulg., αὐτῷ Y., om. Ald.,
 ἄλλο Call.

36. ἄρχετ' αἰδαί D. corr. (fuerat
 αἰδαῖς).

37. εἰναλίησι] 6., εἰναλίαισι
 18. corr. vulg., εἰναλίαισιν 18. pr.
 — ἧόσι] Mor., ἧόσι 16. 18., ἧόσι
 6. 23. D. L. M. Y. Antt. — μύρα-
 τ ο δελφίν] 6. sec. 16. 18. mg.
 D. Y. Iunt. Call., μ. δελφίν Ald.,
 μ. δὲ πρίν p., μύρατο σε πρίν 6.
 pr., μύρατό σε πρίν 23. L. corr.
 Ald.^a, μύρατόσσε πρίν L. pr., μύ-
 ρατό γε πρίν 18. M. Nescio an ge-
 nuina lectio fuerit μύρατο πρίων.

38. ποκὰ κλαῦσεν] ποκὰ υῶ^{αν} εν
 6., (ποκ') ἄυσεν e., πόκ' ἄεισεν
 Ald. Call., ποκ' ἄεισεν vulg., ποτά-
 εισεν 16. D. Y. — ἀητός] ἀηδῶν
 vulg., ἀηδῶν 23.

39. ἀλκνονίς] ἀλκνόνας 16.,
 ἀλκνόνας vulg., ἀλκνόνας Ald. —
 αἴγεσιν] ἀλγεσιν vulg., αλγεσι 6.
 — ἴαχε] 18. 23. D. L. M. Ald.^a,
 ἴαχεν 6., ἴαχετο 16. Y. Ald. Iunt.
 Call. — κῆυξ] Vd. Urs., κῆυξ 18.
 mg. D. corr. Ald. Iunt. Call., κῆρυξ
 6. L. (hic litera q prope oblita.) Ald.^a,
 κῆρυξ 16. D. pr. Y., κείρυξ 23.,
 κείρυξ M., κόρυξ 18.

[41.] Versum, qui legitur in Vd.
 vulg., ignorant p. 6. 16. 18. 23. D.
 L. M. Y. Ald.^a.

[42.] ἄδεν 23. L. Ald. Ald.^a,
 ἄδων p. s. 16. D., ἄδων 6., ἄδων
 Y. — Versus in Vd. deest in serie,
 sed a pr. manu in margine suppletus
 vulgatae sedi signo tribuitur; post
 Vs. 40. legitur in p. s. 6. 23. D. L.
 M. Ald.^a.

40. οἰονόμοισιν] οἰωνοῖσιν 6.,
 οἰωνοῖσι p. Ald.^a, ἦωνοῖσιν 23. L.,
 ἰωνοῖσιν 18. M., ἦωοῖσιν 16. D. Y.
 vulg. — ἄγγεσι Ald.^a.

41. σῶμα 6. 23. D. Ald.^a.

[46.] μᾶσαι D. — Versum propu-
 lit Hermannus interpunctione, quae
 antecedeat, deleta.

ἄς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμενοι δ' ἐπὶ πρέμνοις
 45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἱ δ' ὑπεφώνουν
 ὄρουθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“ 50
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
 50 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκει' αἰοιδᾶς. 55
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐφείσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δευτέρα σεῖο φέρηται.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἂν ποκ' ἕτερες
 ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἠτόνεσσι θαλάσσας. 60
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἐφευγεν
 ἅ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας.

44. λαλέων θ. — καθεζόμενοι] ἤχῳ in Im.), ἀχεδῶν L., ἀχεδον ἐν altero v evanido 16., ἀχεδονεῖ p. s. 6. 18. mg. D. Y., ἀχεδονή Ald. Iunt., ἀχεδνή 18. 23. M. Ald.^a Fort. rectius ἀχά δ' ἐν. — τεᾶς et αἰοιδᾶς] 18. 23. M. Ald.^a, τεᾶς et αἰοιδᾶς L. Y. vulg. — ἔτι βόσκει' conii. Brunckius et Higtius, ἐπι βόσκει' Ald.^a, ἐπιβόσκει' vulg.

45. ἀλλάλαισιν 23., ἀλλήλαισιν θ. 16. D. Y. Antt., ἀλλήλαισιν Vd.

46. λυπεῖσθ' αἱ] λυπεῖσθαι L. Vd., λυπεῖσθαι Ald.^a, λυπεῖσθε θ⁵ 23. M. sup. Ald. Iunt. Call., λυπεῖσθε 18. pr. M. pr., λυπεῖσθέ γε s. θ² 16. 18. mg. D. Y. — πενθάδες] p. s. 6. 16. 18. mg. 23. D. L. Y. Ald. Ald.^a, πενθακες 18. M., πελειάδες Iunt. Call. — ἡμεῖς] θ. 23. D. L. Ald. Ald.^a, ἡμᾶς p., ἡμεῖς vulg. — Interrogationis signum post πενθάδες pro vulgato commate praebuit D.

47. βωκολικαὶ Ald.^a

48. ποτε] c. (Y.), ποτὶ θ. 16. 18. 23. D. L. M. Antt. — μελίξεται] s. 18. corr. D. Y. Urs., μελίξετε 16., μελίσδετα θ. 18. pr. 23. L. M. Antt. — τριπόθητε] θ. 16. D. Y., τριπόθατε vulg.

49. θήσει] θ. 16. D. M. sup. Y., sic vel θάσει 18., θάσει 23. L. M. Antt.

50. πνεῖει 23. L. Ald.^a

51. ἀχῶ δ' ἐν] Call. (cf. Gl. ἡ

46. 18. 23. D. L. Y. Ald. Ald.^a, ἐπιβόσκει' vulg.

52. μέλισμα] θ. 16. 18. D. Y. Ald. Iunt. Call., μέλιγμα 23. L. M. Ald.^a — καὶ κείνος] κείνιος vulg. — Interrogationem post μέλισμα Meinekius indicavit.

53. δειμαῖνοι 18. D. M. pr., δειμαῖνοι τὸ στόμα p. Ald.

55. τέλος] μέλος vulg.

56. ἐξομέναν] θ. 16. 18. D. L. M. Y. Ald. Iunt. Call., μέναν primis literis recisis 23., ἡμέναν Ald.^a — πρὸς σεῖο] παρὰ σεῖο p. s. θ. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald.^a, περὶ σεῖο Ald. Iunt. Call. — ἠτόνεσσι] θ. 16. 18. D. L. M. vulg., ἠόνεσσι 23. Y. Ald.^a — θαλάσσας] Valck., θαλάσσης θ. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Antt.

58. ἅ recisum in 23., ἡ Ald.^a, οὐ καλὰ Y. — ἄδιον ἐβλεπεν] p. 18. 23. L. M. Ald.^a Iunt., ἀδὸν ἀπέβλεπεν θ. 16. Y. Ald. Call., ἀδὸν ἐπέβλεπεν D. — ἄλμας θ. 16. D. Y.

- καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 60 ἔξετ' ἐρημαίῃσι, βοῶς δέ τι σεῖο νομεύει.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 65
- ε' Πάντά τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνὸν περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἔρωτες.
 65 * * * * *
- ἀ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν. 70
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
- ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δευτέρον ἄλγος, 71
 70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπόλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλανύτοισι ῥεέθροις,
 πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον 75
 νιέα δακρυεῖς, καινῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.

59. καὶ recisum in 23., om. Ald.^a. — λασαμένα 18. M. Ald. Iunt. Call., λενσαμένα Ald.^a. — τοῦ 18. sup. — ψαμάθοισιν] 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Antt.

60. ἔξετ'] 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald. Iunt. Call., ἔξετ' Ald.^a. — ἐρημαίῃσι] ἐρημαίαισι vulg., — αἰαῖσιν Ald. Call., — αἰοῖσι 18. — βοῶς] Mor., „et adhuc vocem tuam sectatur“ Wins. — δέ τι] 6., δ' ἔτι vulg.

61. μῶσαι D.

62. βούτα] 18. D. L. M. Ald. Iunt. Call., βούτα 6. 16. 23. Ald.^a Urs., βοῦτα Y. — συγκάτθανε] 6. 18. 23. D. L. M. Ald. Ald.^a, ξυγκάτθανε vulg., om. p.

63. φιλήματα] 6. 16. D. Y. Ald. Iunt. Call., φιλάματα 18. 23. L. M. Ald.^a.

64. στυγνὸν] 6. 16. 18. pr. D. Y. Ald. Iunt. Call., στυγνοὶ 18. corr. et marg. 23. L. M. Ald.^a Urs. — σῶμα] Vd. Ald.^a, σάμα 6. D. vulg., σήμα Ald. Iunt. Call.

65. Unum versum excidisse Hermannus intellexit.

66. Κύπρις, φιλέει δέ] Κύπρις φιλέει σε vulg. — φίλημα] 6. 16. D. Y., φίλαμα vulg.

67. τὸ] 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Antt., τῷ Vd. pr. — ἀποθνήσκοντα L. — φίλησεν] 6. 16. D. Y., φίλασεν 18. M., φίλασε vulg.

68. Versus extat in 16., deest in 6. 18. 23. D. L. M. Y. Antt.

70. Μέλη νέον] 18. 23. L. M. Ald.^a. Iunt., μέλης 18. mg., μελήνεον Call., μέλεινεον Ald., μένεν νέον s. 6. 16. D. Y. — πρᾶν] πρᾶν vulg. — ποι 18. pr. 23. L. M. Ald.^a, μοι p.

71. καί σε] D. L. Ald.^a. Call. et vulg. post Schaeff., καὶ σὲ M. Vd. Ald. Iunt. — λέγονται 18. 23. L. M. Ald.^a.

72. μύρασθαι] con. Meinekius, μύρεσθαι vulg., μύρεσθε 16. — πολυκλανύτοισι] L. Urs., — κλανύστοισι vulg., — κλανύστησι 6.

73. πάντα — ἄγχεα pro πᾶσαν — ἄλα s. 6. 16. D., πάντα — ἄγχεα 18. corr. Y. — δὲ πληῖσαι] con. Schaefferus, δ' ἐπλησε L., ἐπλησε sine δ' 23., δ' ἐπλησας 18. M. vulg., ὄπλησας sine δ' Ald.^a.

74. καινῶ] L. M., καὶ νῶ 23. Ald.^a, καὶ νῦν 18., αἰνῶ Iunt., αἰνῶ 6. 16. 18. sup. D. Y. Ald. Call.

75 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς Ἀμφοτέροι παραῖς πεφιλημένοι, ὃς μὲν ἔπινε
Παρασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοΐσας.
χῶ μὲν Τυνδαρείοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον· 80

80 κείνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελεπε,
καὶ βούτας ἔλλγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμνευε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεε τὰν Ἀφροδίταν. 85

85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς Πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
Ἄσκη μὲν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἡσιόδοιο·

Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμήνατο Λέσβος ἔραυνά· 90

90 οὐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο Τήιον ἄστν·
σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σακποῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλάνα. 93

75. Addidit G. Hermannus.

76. παγῆς 18. *pr.* — πεφιλη-
μένοι] 6. 16. D. Y., πεφιλαμένοι
vulg. — Post πεφ— comma ab Amei-
sio positum pro vulgato colo, quod
Meinekius deleverat.

77. παρασίδας p. s. 6. 23. Ald.^a,
πασίδας L. — ἐσχετο 18. *pr.* M. —
τᾶς Ἀρεθοΐσας] (18.) M., τᾶς
Ἀρεθούσας 23. L. Antt., τῆς Ἀρε-
θούσης 6. 16. D. Y.

78. ἄνσε p., ἤνησε Ald.^a.

79. Ἀτρεΐδην D.

80. πολέμους] 6. 16. 18. 23.
D. L. M. Y. Antt.

81. βούτας] 18. *pr.*, βώτας 18.
sup. et vulg., βώτας 6. D. Ald.^a.

83. γλυκερὸν ante παίδων 18. *pr.*
— φιλήματα] 6. 16. D. Y., φι-
λάματα vulg.

84. ἤρεε] ἤρεθε p. s. 6. 16. 18.
corr. 23. L. M. Ald.^a. Iunt., ἤρεται
D., ἤρεθες 18. *pr.*, ἤρεσε M. *sup.*
Call., ἤρετίζε Ald., ἤρεπιζεν Im. *mg.*

86. θρηνεῖ σε] Call., θρήνησε
s. 6. 16. 18. *sup.* D. M. *sup.* Y.,

θρήνησε p. 18. 23. L. M. Ald. Ald.^a.
Iunt. — κλυτὰ 18. 23. L. M. Ald.^a.

87. Ἄσκη] 6. 16. 18. 23. D. L.
M. Y. Antt. — γοάοισα 6.

88. ὕλαι] 6. 16. 18. D. M. Y.,
ὕλαι 23. L. Antt., ὕλαν p.

89. Ἀλκαίῳ] Vd. Ald. Iunt.,
Ἀλκαίω 16. 18. 23. D. L. M. Ald.^a.
Call., ἀλκαία 6., ἀλκαίων Y. — πε-
ριμήνατο] περιμύρατο D. Ald.^a
Urs., περί μύρατο L. (ubi περί ex
τόσον factum) et vulg., περί μύρατο
23. — ἔραυνά] Heringa, ἔρευνά
16. L. M. Ald.^a, ἔρευνά 23., ἔρε-
νεα p., ἔρωνά 18. *pr.*, ἔρεμνά s. 6.
18. *mg.* D. Y., ἔρεμνά Ald. Iunt.
Call.

90. Τήιον] p. s. 6. 16. 18. 23.
D. L. M. Y. Ald.^a. Iunt., κτήιον Ald.,
κῆιον Im. Call.

92. μέλισμα] 6. 16. 18. D. Y.
Ald. Iunt. Call., μέλιγμα 23. L. M.
Ald.^a. — Μυτιλάνα] Ameis., Μι-
τυλάνα vulg., μυτιχάνα L., μυτιλή-
να 6. 16. D. Y.

- * * * * *
- * * * * *
- 95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
- ξ * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- 100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοὶ 100
 Ἀϋσονικᾶς ὀδύνας μέλω μέλος, οὐ ξένος ὦδᾶς,
 βουκολικᾶς ἀλλ', ἄντε διδάξασο σεῖο μαθητάς,
 κλαρονόμος μῶσας, τᾶς Λωρίδος· ἅ με γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.
- 105 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 105
- ζ Αἰαὶ ται μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
 ἤδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλῆς οὐλον ἄνηθον,
 ὕστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύντι·

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταὶ 94
 ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίονσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἔν τε πολίταις
 Τροισπιδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητῶς,

[94—99.] Desunt teste Bandinio in p. s., deinde in 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald. Ald.^a. Iunt., in hac adscripto λείπει. In Vd. inter Vs. 92. et 100. lacuna indicata adscripto λείπει. In Call. leguntur asteriscis inclusi et praemissis verbis „Μάρκος ὁ Μουσοῦρος ἔλεγε τοιαῦτά τινα λέπειν“. In Urs. iisdem ad marginem Μουσοῦρον adscriptum; ibi Vs. [98.] φέει pro χέει editum. — Septem versus excidisse, quorum tertius ephymnium esset, Hermannus vidit.

100. συρακοσίοισι 23. Ald. Ald.^a, συρηκοσίοισι 16. Y., συρηκόισι M., οἱ συρηκοισαῖσι 6.

101. ὦδᾶς pro ὀδύνας 18.

102. βουκολικᾶς] Urs., βοκολικᾶς Call., βωκολικᾶς 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald. Ald.^a. Iunt.

— ἄντε διδάξασο] ἄν τ' ἐδιδάξασο Valcken., ἦντε διδάξασο L. Ald.^a, ἦντε διδάξασο D., ἦντ' ἐδιδάξασο 6. 16. 18. 23. M. Y. Ald. Iunt. Call. — Distinctionem, quae vulgo ante ἀλλ' erat, delevi commate in fine versus antecedentisposito.

103. κλαρονόμος] p. s. 18. 23. L. M. Ald. Ald.^a. Iunt., κληρονόμος 6. 16. D. Y., κλαρονόμως Call. — Comma post μῶσας addidi. — ἅ με] coni. Briggsius, ἄμμε Urs., ἄμμε Y., ἄμμε vulg., ἄμμεα 23., ἄμμεα Ald.^a.

104. ἀπέλειπες] L. M. (Y.?), ἀπέλειπεν 18., ἀπέλιπες p. 23. Ald.^a, ἀπέλιπας 6. 16. D. Iunt. Call., ἀπέλιπας Ald.

106. αἰαί] Mein., αἰ αἰ 16. D. Y., αἰ αἰ vulg.

107. ἤδὲ] 18. 23. L. M. Ald.^a, ἦ vulg.

- ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
 110 ὀππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλα 110
 εὐδομες εὐ μάλα μακρὸν ἀτέρομονα νηγρετον ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γᾷ,
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
 πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
 115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

- α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
 πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι
 ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγεν ὠδάν;
 120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἄλλὰ Δίκα κίχε πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
 δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,

100. καρτεροί, οἱ σοφοί] conī. Briggsins, καρτεροὶ σοφοὶ Vd., καρτεροὶ ἢ σοφοὶ Call., καρτερικοὶ σοφοὶ p. s. 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald. Ald.^a. Iunt.

110. πρᾶτα] 18. 23. L. M. Ald.^a, πρῶτα 6. 16. D. Y. Ald. Iunt. Call., — ἀνάκοοι] 18. corr. 23. L. M. Call., ἀνακοοι 18. pr., ἀνάκοι Ald.^a, ἀνάκοες Ald. Iunt., ἀνήκοες 6. 16. Y., ἀνηκόες D. — κοίλη 6. D. Y.

112. καὶ s. recisa in 23., καὶ om. Ald.^a. — ὦν] conī. Wakefeldius, ἐν vulg.

114. πῶς δ'] τοῖς δ' p. s. 6. 16. 18. D. L. M. Y. Ald. Iunt., ἔς δ' primis literis recisis 23., δ' spatīo ante relicto 11., οὐδ' Ald.^a, τῷ δ' Call. — Vulgo post φθονέοιμι colon, quod mutavi.

116. φαρμακοειδές] φάρμακον εἶδες 18. 23. D. L. M. Ald.^a. Iunt. Call., φ. ἦδες 16. Y. Mor., φ. ἦδες Ald., φ. ἦδες (6.?)

117. πῶς τευ τοῖς] Iunt., τοῖς τευ τοῖς Y. pr., τίς τευ τοῖς 16. D. Y. corr. Call., τίς τευ sine τοῖς Ald., τίς τοῦ (τοῖς) 6², τίς τοῦτοῖς 6², τίς τουτοῖς 18. mg., τοιούτοις p. 18. 23. L. M. Ald.^a. — ποτέδραμε κοῦκ] 6. 16. D. Y. Call., ποτ' ἔδραμεν κοῦκ Ald. Iunt., ποκ' ἔδραμε (κοῦκ) p. s. 18. (in hoc ποκ'),

ποκ' ἔδραμε οῦκ M. Ald.^a, ποκ' ἔδραμεν οῦκ 23., ποκ' ἔδραμεν οῦκ L.

118. τοσσοῦτον 6. 16. 23. Y. Urs., γε τοσσοῦτον Ald.^a. — ὡς] ὄς 6. 16. D. Y., ὄτι 18. mg., ἢ vulg. — κεράσαι τοι] 18. mg. et codd. Ursini, κεράσαιτο 6. 23. L. Ald.^a, κερᾶσαιτο p., κεράσαι τὸ 18. M., κεράσονται s. 16. Y. Ald., κεράσονται D., κεράσονται Iunt. Call., κεράσονται Mor.

119. λαλέοντι τὸ] 18. 23. L. M. Ald.^a, λαλέοντι s., καλέοντι τὸ 6. 16. D. Y. Ald., καλέοντι p. Mor., καλέωνται Iunt. Call. — οὐ φύγεν] ἢ φύγεν p. 23. L. M. Ald.^a, ἤφυγεν 18., ἐφυγεν 6. 16. 18. sup. D. Y. Ald. Iunt. Call. — Post φαρμακον nulla distinctio in Ald. Ald.^a. Iunt., comma D. Iunt. vulg.

120. βωκολικαὶ Ald.^a.

121. ἄλλων 23., ἄλλων Ald.^a. — Δίκα] Eichstadius, δῖκα vulg. — πάντα] πάντας vulg., om. p. 6. 16. pr. (in lacuna relicta supplēvit sec.), spatīo 4 literarum relicto D., 5 literarum Y.

122. δάκρυσι καὶ] δάκρυα καὶ p. s. 6². 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald. Ald.^a. Call., δάκρυ καὶ 6², δακρυχέων Iunt. — τεὸν ὄδωρ οἶτον Ald.^a, οὔτον Ald., οἶ spatīo

- ὡς Ὀρφεὺς καταβάς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσσεύς,
 ὡς πάρος Ἀλκείδας, κήγ' ἄν ἐς δόμον ἦλθον
 125 Πλουτέος, ὥς κέ σ' ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσδῃ, 125
 ὡς ἄν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἔτι Κῶρα
 Σικελικόν τι λήγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζευ.
 καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
 ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραστος
 130 ἔσσειθ' ἄ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν 130
 ἀδέα φορμίζοντι παλίσσνον Εὐρυδίκειαν,
 καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὄρεσιν. εἰ δέ τι κήγ' ὠν
 συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

trium literarum sequente D. — δυνάμαν] 18. 23. L. M. Ald.^a, δυνάμην 6. 16. pr. D. Y. Ald. Iunt. Call., δυνάμην 16. corr.

124. ἔς] 18. sup. Ald. Iunt. Call., εἰς 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald.^a

125. ὡς κέ σ'] conii. Schaeferus, ὡς κεν vulg. — μελίσδῃ] μελί-
 η
 σδεις 23., μελίσδης p. L. Ald.^a, μελίσδεις vulg.

126. ἀκουσαίμαν] 18. 23. L. M. Ald.^a, ἀκουσαίμην 6. 16. D. Y. Ald. Iunt. Call., ἀκουσαίμην D^c — μελίσδεο 18. (superscr. αι) et 23. L. M. Ald. Ald.^a — ἀλλ' ἔτι] ἀλλ' ἐπὶ vulg., ἀλλὰ ἐπὶ Ald. Call., καὶ παρὰ 18. 23. M. Ald.^a, καὶ πᾶσα L.

127. βουκολιάζευ] 18. 23. L. M. βουκολιάζευ Ald.^a, βουκολιάσδεν 18. sup. Ald. Iunt. Call., βουκολιάσδεν D. Steph. vulg.

128. καὶ κείνα] 23. L., καὶ κείνα Ald.^a, καὶ κείνη Ald. Iunt., καὶ κείνος p. et cod. Ursini, κάκεινη Call., κείνα sine καὶ 18. M., κείνη 6. 16. D. Y. — Σικελὰ καὶ ἐν] Teucherus, σικελὰς καὶ ἐν Iunt., σικελικὰ καὶ ἐν 18. M., σικελικὰ ἐν p. 23. L. Ald.^a, σικελικαῖσιν ἐν s. 6. 16. 18. sup. D. (hic prius σι in ras. 3 literarum, alterum κ in ras.

2 literarum, utrumque a D^a) et Y., σικελικαῖσιν D^c, σικελικαῖσιν sine ἐν Ald., σικελικαῖσιν ἐν Call. — Αἰτναίαισιν] 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Antt. — ἔπαιξεν] p. s. 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Ald.^a, ἐπαιξεν Ald. Iunt. Call.

129. ἄοσι] ἄοσι 6³ 16. 18. 23. L. M. Y. Ald.^a Urs., ἄοσι D., ἄοσι 6², ἄοσι Ald., αἰοσι Iunt. Call., ἄγρεσιν et marg. ἀγκαι — Vd., unde Brunekius Αἰτναίοισιν — ἄγκαι. Si quid mutandum, malim Αἰτναίοισιν — ἀίπεσι. — ἦδε] 18. my. Ald. Iunt., ἦδε Y. sup. cad. Vd. Call., οἶδε p. s. 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. pr. Ald.^a

130. μολπά] Ald.^a Urs. vulg., μολπή Ald. Iunt. Call.

131. φορμίζοντι] 6. 16. 18. 23. D. L. M. Y. Antt.

132. καί σε D. L. Ald.^a Urs. — πέμψει] 6. 23. D. L. M. Y. Ald. Ald.^a Call., πεμψει Iunt. vulg.

133. συρίσδων] p. 18. 23. L. M. Ald.^a, συρίσδεν 6. 16. D. Y. Ald. Iunt. Call. — δυνάμην 6. 16. D. Y. Ald. Iunt. Call., δυνάμην p. — πλουτῆϊ p. 18. 23. L. M. Ald. Ald.^a. — κ' αὐτὸς] Urs., καὐτὸς vulg., αὐτὸς Ald. — αἰδῶ 23. L. Ald.^a et superscr. ον 18. M., om. p.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ ζ ο ς .

- Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἄδῦ φιλῆσαι,
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἐμείο.
βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μῆδ' ἐν ὄνειροις. 5
οἷα βλέπεις· ὅπῳτ' αὐ λαλέεις, ὡς ἀστικά παῖσδεῖς,
ὡς τρυφῆρ' αἰκάλλεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεῖς·
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.
χεῖλέα τοι νοσέοντι, χέρεις δέ τοι ἐντὶ μέλαιναί,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεῖς. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.“ 10
τοιὰδε μυθίζουσα τρις εἰς εὐν ἔπτυσσε κόλπον,
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὸ πόδε συνεχῆς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζουσα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,

Libri: 11. 18. M. Ald. Iunt. Call. Βουκολίσκος] Antt. et additis Δωριότι διηγηματικόν M., Θεοκρίτον B. 11^l., Θεοκρίτον διηγηματικόν βουκολικός δοριότι c^b.

1. Εὐνείκα] 18. M. et cod. APlan., Εὐνίκα AP. et vulg. — μ' ἐγέλασσε] cod. APlan., μ' ἐγέλαξε vulg. et AP., με γέλαξε 11^l.^b — φιλήσαι] cod. APlan., φιλάσαι vulg. et AP.

2. τόδ' AP. — ἔμοιδο 18. M. Bas. I.

3. βουκόλος] AP., βουκόλος vulg. — θέλεις κύσαι M., μ' ἐθέλεις κύσαι K., μ' ἐθέλεις κύσαι Ars., κύσαι Ald. Call.

4. ἀγροίκως AP. — ἀστικά] 11^l.^b 18. M. AP., ἀστικὰ vulg.

5. κύσσης] 18., κύσης vulg., κύσει M. — ὄνειρος M.

6. ὅπῳτ' αὐ] ὅποια Ald. Call., σύ γ' ὅποια 18. M., ὅποια Iunt.

vulg. — λαλέεις] 11. 18. M. Antt., λαλεῖς Steph. — ἀστικά] ἀγρικα Ald. Call., ἀγρια vulg.

7. τρυφῆρ' αἰκάλλεις] (τρυφῆρον) καλέεις 11. 18. M., τρυφῆρον λαλέεις Antt. In 18. versus postea, sed a pr. m., adiectus, in c. deest.

9. δέ τι 11^l.^b M^s Antt. ante Steph. — ἐντὶ μέλαιναί] Iunt., εἰσὶ μέλαινας 11. 18. M. Ald. Call.

11. μυθίζουσα] 11. 18. pr. M^s Antt., μυχθίζουσα 18. corr. — ἔς Ald. — εὐν] Z. Iunt. Call., τεὸν 11. 18. M. Ald.

12. συνεχῆς] 11. 18. M. Antt. — εἶδε] 18., εἶδεν vulg.

13. μυχθίζουσα] 18. corr., labiis purpurans Div. (ψιθυρίζουσα GLM.), μυθίζουσα 18. pr. M. vulg. — λοξοβλέποισα 11^l.^b Ald. Call.

TESTIMM. 1—4. Anth. Pal. post IX, 136. s. n. cum nota in marg. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ ἐρωτικόν. κακῶς οὖν ἐναυθῆα κείται. Antecedit Κύρον τοῦ μεγάλου ποιητοῦ fragmentum bucolicum. Iidem versus leguntur in codice Laurentiano Anthologiae Planudeae Plut. XXXI. nr. 28., Demetrii Chalcondylae et Ioannis Laurentii recensione experto, post Cap. LXVIII, Ep. 4. secundum editionem Lectii. Bandinius, Theocriti non memor, primum versum exscripsit. — Arsen. Paroem. II. p. 419. ἔρρ' — ὄνειροις s. n.

- καὶ πολὺ τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρός.
 15 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασεν. ἔμοι δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα, 15
 καὶ χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος ὡς ῥόδον ἔρσα.
 χά μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
 ποιμένες, εἶπατέ μοι τὸ κρήγγον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 20 ἄρά τις ἔξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτενξε; 20
 καὶ γὰρ ἔμοι τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἄδυσ Ἴουλος
 ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
 χαῖται δ' οἶα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι λάμπε μελαίναις·
 25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ δέμας αὐτῆς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἄδῦ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῶ δονέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλω.
 30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναικες, 30
 καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί παρέδραμεν. ἢ οὐποτ' ἀκούει,
 χά καλὸς ὡς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἔλαυνεν;

15. μ' ἐγέλασεν] μ' ἐγέλαξεν Iunt. Call., μέγ' ἔλαξεν Z., μέγ' ἔλεξε v 11. 18. M. Ald.

16. τῶλγεος Ald., τ' ὦλγεος M. — ἔρσα] Steph. vulg., ἔρσα Iunt., ἔρσα 11¹. M. Ald. Call., ἔρσας Mor.

21. ἄδῦς Ἴουλος] Graefius, ἄδῦτι κάλλος vulg.

23. κέχυνται Antt. ante Steph., fundebantur Wins.

25. γλαυκᾶς] 11. 18. M. Iunt., caesiæ Div., om. Ald. Call.

26. καὶ δέμας αὐτῆς] καὶ στόμα ἢ καὶ ὑπ' ἀκτᾶς 11., καὶ στόμα καὶ ὑπ' ἀκτᾶς Ald., καὶ στόμα δ' αὐτῆς 18. M., τὸ στόμα καὶ πακτᾶς Iunt. Call. — λιπαρώτερον] γλυκερώτερον vulg.

27. ἔρρεέ] (11.) Mor., ἔρρε Ald. Iunt., ἔρρει 18. M. Call. — μέλι κηρῶ] quidam teste Stephano, μέλι κηρῶ 18. corr., μελικήρω vulg.

28. μέλισμα] 18. Mor., μέλισμα Antt., μέλιθμα 11. M.

29. δονέω] 18., λαλέω vulg. — πλαγιαύλω] Steph., παγιαύλω 18. M. Iunt., fistula compacta Div., πλασιαύλω 11., πᾶσι αὐλῶ Ald., πανναύλω Call.

31. ἀστικά] 18. M., ἀστρικά vulg. — ἐφίλησεν] ἐφίλασεν vulg.

32. βουκόλος] 11., βοκόλος vulg. — παρέδραμεν. ἢ οὐποτ' παρ-

έδραμε· κοῦποτ' vulg. — ἀκούω 11. Malim ἀκουσε. — In f. v. Call. punctum habet, 11. 18. Ald. Iunt. nihil distinctionis.

33. χά καλὸς ὡς] χά καλὸς 11. Ald., χά καλλὸς Call., ὁ καλὸς 18. (ὅττι marg.) et M., ὡς καλὸς Iunt. — Διὸς υἱὸς] conl. Briggsius, Διόνυσος vulg., διόνυσος M., διώνυσος Ald. — ἐν] 11¹.^b. 18., ἐπ' vulg. — ἔλαυνεν] Graefius,

IMITT. 24] Long. Past. IV, c. 13. λάμποσι δὲ ὑπὸ ταῖς ὄφρῦσιν οἱ ὀφθαλμοί.

- οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα
 35 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὄρεισι, καὶ τὸν Ἄδωνιν 35
 ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὄντε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 λάθριον ἀν νάπος ἤλθε καὶ εἰς ὀμά παιδί κάθειυδε.
 40 καὶ τὴν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηρόμον ὕρνις ἐπλάγχθη;
 Ἐννεΐκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
 ἅ Κυβέλας χρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μηδ' ὦ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 45 μῆτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

ἐλαύνει vulg. — Interrogationis signum pro colo Doederlinus posuit.

34. κοῦκ M.

35. Φρυγίοις] 11. 18. M., φρυγίης Autt. — ὄρεισι, καὶ τὸν] ὄρεισιν· αὐτὸν vulg., ὄρεισι, καὶ τὸν Wassenberghius.

36. φίλησε] φίλασε 18. corr., φίλασεν M., φίλασσε Iunt., φίλασσε 11. Ald. Call. — Verba οὐκ ἔγνω δ' seqq. per interrogationem proferri iussit Doederlinus, Reiskio dubitanter praeuente.

37. βουκόλος] 11., βωκόλος vulg. — ὄν γε 18. M.

38. βουκολέοντα] M. sup. Autt., βωκολέοντα 11. 18. M. pr. — φίλησεν] φίλασεν vulg. — Οὐλύμπω] (11.) Iunt., ὀλύμπω Ald., ὠλύμπω Call., ὀλύμπων 18. M³.

39. λάθριον] 11. 18. M. Ald., Λάτριον Iunt. Call. Malim λάθριος. — ἀν νάπος] Wuestem., ἀν νάπος 18. M. Call., ἀνάπος 11. Ald., αἶπος ἀν' Iunt. — κείς 11¹. b. Ald.

— ὀμά] conii. Is. Vossius et Reiskius, ἐμά Ald. Call., ἐμά 11⁴, ἐμά 11¹. b., ἐά 18., ἐά M., καὶ εἰστόμα Iunt.

40. βουκόλον] βωκόλον vulg.
 41. ὄρνις] 11. 18. M., αὐτός Ald. Call., αἰτός Iunt., αἰτός Z.

42. Ἐννεΐκα] 18. pr. M., Ἐννεΐκα 18. sup. vulg. — μόνον] 11¹. b. 18. M. Ald. Iunt., μόνα Call. vulg. — βουκόλον] βωκόλον vulg. — ἐφίλησεν] ἐφίλασεν vulg.

43. ἠδὲ] K. ἀδὲ 18. M. Ald. Iunt., ἀδὲ 11⁴, ἄδε 11¹. b., ἄτε Call.

44. μῆδ' ὦ] μῆδ' ἅ 18., μῆδ' ἅ M., μῆδὲ 11., μῆ δὲ Ald., μῆ δὲ σὺ Iunt. Call. — κύπρι⁵ 18. — μῆτε] Iunt. Call., μῆδὲ 11. 18. M., μῆ δὲ Ald.

45. μῆτ'] Iunt. Call., μῆ δ' 11¹. b. M. Ald., μῆδ' 11⁴. 18. — φιλέοι et καθεύδοι] φιλέοις et καθεύδοις vulg. — μούνη] K. Mor., μούνη M³ vulg.

IMITT. 34 seqq.] Long. Past. IV, c. 13. βουκόλος ἦν Ἀγχίσης, καὶ ἔσχεν αὐτὸν Ἀφροδίτη· — ποιμὴν ἦν Γανυμήδης, καὶ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἤρπασε. — Nonn. XV, 280. καὶ Λιὸς οἰνοχοὸς πέλε βουκόλος — βουκολέοντι σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνῃ.

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἀ λ ι ε ἰ ς .

- Ἄ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει,
 ἀνὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὔθειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμνα.
 5 κἄν ὀλλγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι. 5
- Ἰχθύος ἀργεντῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρῦον αὐὸν ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι κοίτῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κείτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκίοεντα δέλητα, 10
 ὀρμιαὶ κῦρτοὶ τε καὶ ἐκ σχολίωνων λαβύρινθοι,
 μῆρινθοι κῶπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλούτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κίνα· πάντα περισά, 15

Libri: 11. 18. M. Ald. (in Vs. 66. 67. Ald.⁶⁶ et Ald.⁶⁷) Iunt. Call.

Ἀλιεῖς] Ἀλιεῖς Διοφίδι διηγηματικόν M., Θεοκρίτου Ἀλιεῖς Antt., Θεοκρίτου ἀλιεῖς 11^b, Θεοκρίτου διηγηματικόν ἀλιεῖς διοφίδι c^b.

3. ἐργατίναισι M., -νεσαι 18., -νεσαι Ald., -ναισαι Iunt.

4. ἐπιμύσσησι] ἐπιβησέησι 18.,

ἐπιβησέησι M., ἐπιβησέησι 11., ἐπιβάσσησι Ald., ἐπιψαύσσησι Iunt. Call.

— Comma ante τὸν est in Iunt., post ὕπνον Call. vulg., neutro loco Ald.

5. ἐπιπτάμεναι] ἐπιστάμεναι 11. Ald. Call., ἐφιστάμεναι M^b Iunt.,

ἐφεστάμεναι 18., ἐπιπτάμεναι Falkenburgius. — μελεδῶναι 11. 18. M.

6. ὁμῶς M. Antt. ante Steph.

8. κοίτῳ] Graefius, τοίχῳ vulg.

9. τὰς θήρας] ταῖς χεῖρες 18. M., ταῖς χερούς Ald., ταῖν χειροῖν (11.) Call., τῶν χειρῶν Iunt.

10. τᾶγκιστρα] Wint., τῶγκιστρα 11. 18. M. Antt., τὰ ὄγκιστρα K. — δέλητα] Guil. Dindorfus The-

saur. V. p. 240., δελήτα coni. Brigg-

sus, τεληγα Ald., τε λῆγα 11. M. et superscripto ι vel v super η 18., φυκίοεντὰ τε λῆγα Iunt. Call.

11. ὀρμιαὶ] Mein., ὀρμιαὶ vulg., οἰμιαὶ 11^b M. Ald., οἰνειαὶ 18. — κῦρτοὶ τε] κῦρτοὶ τέ Iunt., κῦρτοὶ M. vulg.

12. κῶπα τε] coni. Kiesslingius (praeunte Sirothio, qui κῶπαί τε), κῶά τε 11. M. Ald., κῶας τε Iunt., κῶάς τε (18.) Call. — τ' ἐπ'] Brunck., δ' ἐπ' M. vulg.

13. εἶμα τάπης τε] εἶματα πύσοι 11. 18. M., εἶματ' ἄπνσοι Ald., εἶματα πῆλοι Iunt. Call.

14. στόλος] πόνος vulg. — πλούτος] 11^b sup. M. sup. Call. vulg., πλεῖτος 11^b pr., πλώτος 18. M. pr., πλάτος Ald. Iunt.

15. οὐδὸς] coni. Briggsius, οὐδεις 11. 18. vulg. — οὐ κλήθραν] οὐ κῆθραν M., οὐκῆθραν 18., οὐ χῆθραν 11^b Ald., οὐχῆθραν 11^d, οὐ χῆθραν Iunt. Call. — οὐ κίνα] Iunt., οὐ κίνα 11.,

οὐκίνα Ald., οὐ λίνα 18. M., οὐχίνα Call.

- πάντ' ἐδόκει τήνοισ' ἅ γὰρ πενιά σφας ἐτήρει.
 οὐδεις δ' ἐν μέσσω γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἄλιεις ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΥΣ Α΄.

- Ψεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέροσ μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
 ἤδη μυρὶ ἑσείδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.
 25 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι. 25

ΑΛΙΕΥΣ Β΄.

Ἄφφ', ἀλίως μέμψη τὸ καλὸν θέροσ; οὐ γὰρ ὁ καιροῦς
 αὐτομάτως παρεβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτουσα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΥΣ Α΄.

- Ἄφ' ἑμαθές κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρῆστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον. 30
 ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

16. τήνοισ] 11. 18. M., τήνας
 Antt. — ἅ γὰρ] Reisk., ἄγρα 11.
 18. M. Ald., ἄγρας Iunt. Call. —
 σφας] σφᾶς Call., ἡ σφᾶς 11. 18.
 pr. Ald., ἡ σφᾶς M^s, ἡ σφιν 18.
 sec., σφιν Iunt. — ἐτήρει] ἐτέρη
 11., ἑταίρη 18. M., ἑταίρα Iunt.,
 ἑταίρουσ Ald. Call.

17. πέλεν· ἅ] conl. Reiskius, πε-
 νιά 11. 18. M. Ald. Call., πάντη
 Iunt. — αὐτάν] Wint., αὐτήν M.
 vulg.

18. τραφερὰν] τρυφερὸν vulg.,
 τραφερόν Musgravius.

19. κοῦπω] 18. M., οὔπω vulg.
 20. αὐδάν] conl. I. H. Vossius,
 ὠδάν vulg.

22. ψεύδοντ' ὦ] conl. Brigg-
 sius, ψεύδοντο ὦ Z., ψεύδοντο 11.
 Ald., ψεύδονται M^s vulg. — Per-
 sonae in 11. 18. M^s Antt. non distin-
 ctiae; primus Winsemius praeiixit
 Asphalion et Alter, deinde Ste-
 phanus sigla A. et B.

23. μινύθειν 11. — τᾶματα]
 Mor. vulg., τ' ἄματα Call., τ' ἄμα-
 τα Ald. Iunt. — φέρει Ζεὺς] 11.
 sec. Iunt. Call., φέρει 11. pr. Ald.,
 φέρουσι M^s, φέρουσιν 18.

25. λαθόμεν] Brunck., λαθόμεν
 vulg. — χρόνων ταὶ] χρόνον ταὶ
 Bern. Martinus Varr. Lectt. 3, 19.,
 χρόνον δ' αὶ vulg., χρόνον δὲ αὶ
 11. Ald. — In medio versu Iunt.
 nihil distinctionis habet, Ald. comma
 post χρῆμα, Call. interrogativum post
 λαθόμεν.

26. ἄφφ' ἀλίως] ἄφφ' ἄλιον
 conl. Briggsius (praeunte partim
 Koehlero, qui ἄφφα λίαν), ἄσφα-
 λίων M. vulg.

27. ἐὸν] Iunt., ἐὸν Call., νέον
 11. M^s Ald., νέον^v 18.

28. ποιεῖ τοι] Hermannus, ποι-
 εῦντι 11. 18. M. Antt., ποιεῦντι Mor.,
 ποιεῖ τιν Steph.

31. μερίζεν] M., μερίζεν vulg.,
 μερίζεν Ald., μερίζον 11.

- εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὡς καὶ σχολά ἐστι — τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθενύδων, 35
 ἁδῶν ἐν δρυμῶ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρουπνίαν τάδ' ἔχειν — θέλε δὴ ποτε νυκτός
 ὄψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέγειν, μανύεν ἑταίρω.
 δειλινὸν ὡς κατέδαρθον, ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ᾧρα, 40
 εἰ μέμνη, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ' — εἶδον ἔμαντὸν
 ἐν πέτρα μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδώδιαν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κήγῶν. 45
 χῶ μὲν τῶγκίστρω ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῶ χέρε τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὺν ἀγῶνα.

32. εὖ] Graefius et Briggsius, οὐ
 vulg. — ἂν εἰκάξαις] Briggsius
 post Graefium, qui ἂν εἰκάξης (prae-
 eunte olim Scaligero, qui δς γὰρ ἂν
 εἰκάξῃ), νικάξῃ 11. 18. Ald., νικά-
 ξῃ M., νικαξῃ Iunt. Call.

33. ἐστὶν] 11. 18. Steph. II.,
 ἔστιν (M³) Antt.

34. ἀλλ' ὡς] ἄλλως Iunt. Call.,
 ἄλλος 11. 18. M. Ald. — σχολά
 ἐστὶ] σχολή ἐστὶ Iunt., χολή ἐστὶ

Call., σχολῶντι 11^a. 18., σχολὸν τι
 11^b. σχολῶν τι M., χόλον τι Ald.,
 σχολὰ ἐντὶ Brunck. (σχολή ἐντὶ coni.
 Reiskius). — ποιεῖν] 11. 18. M³
 Antt. — Verba τί γὰρ usque ad τάδ'
 ἔχειν primus pro parenthesi esse volui.

36. ἁδῶν] ἄλλον 11^a. 18., ἄλλον
 11^b, ἄλονος Ald., ἄλλονος 18. M.,
 ἄμενος Iunt. Call. — δρυμῶ] coni.
 Wordsworthius, ῥάμω 11. 18. M.,
 ῥάμω Ald. Iunt., ῥάμω Call. —
 ἰχχεῖον 11. Antt. ante Steph.

37. ἀγρουπνίαν] Reisk., ἄγραν
 11. 18. M. Ald., ἄγραν αἰὶ Iunt.,
 αἰὲν ἄγραν Call. — τάδ'] τὸδ'
 vulg. — θέλε δὴ] λέγεε c., λέγεο
 18. M. Ald., λέγω 11., λέγε μοι Iunt.
 Call. — ποτε] ποτὲ 11. 18. vulg.

— Verba λέγε μοι — ἑταίρω vulgo
 alteri piscatori interlocuenti tribuuntur,
 quod mutavi.

38. πᾶ τοι ἔοικε λέγειν] τὰ
 τις ἔσσεο καὶ λέγει 18., τὰ τις ἔσ-
 σεο δὲ λέγει 11. M³ Ald., πάντα
 τεῶ δὲ λέγων Iunt. Call. — μα-
 νύεν] K., μάνυεν 11. 18. M., μά-
 νυαν Ald., μήνυσον Iunt. Call.

39. Vulgo verba ἐν ἐν. π. distin-
 ctione ad κατέδαρθον trahuntur, quod
 mutavi.

42. δ' ἐδόκευον] 11. 18. M.,
 δὲ δόκεον Iunt. Call., δὲ δόκεον
 Ald.

44. τρυφερῶν] I. H. Vossius,
 τραφερῶν vulg.

45. ἄρκτο] ἄρκον c. K. M. sup.,
 ἄρτω 11^a. 18. M. pr. Ald., ἄρτω 11^b.
 18., ἄρτως Iunt. Call.

46. τῶγκίστρω] 18. M., τῶν
 κίστρων 11., τᾶγκίστρων Ald., τᾶγ-
 κίστρω Iunt. Ald.

47. τῶ] Brunck., τοῦ M³ vulg.

48. τῶ] τῶ vulg. — τεινομέ-
 νω] coni. Wartonus, τεινόμεναι
 Ald. Iunt., τεινόμενον 11. 18. M.,
 τεινόμενος Call. — περικλῶν
 νέμον] περικλῶμενον 11. 18. M.
 Ald., περὶ κνώδαλον Iunt., περι-

- πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροισι;
 50 εἶδ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμ' ἔνυξα,
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἔλων τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθῦν,
 πάντα γέ τοι χρυσῶ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δαίμα,
 55 ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρω ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπεύσας ὄκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὠμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῶ βασιλεύσειν.
 ταυτὰ με κάξῃγειρε, τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔριδι
 τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπῶμοσα ταρβῶ.

κνώδαλον Call. — εὐρὸν] 11. 18. M., εὐρον Ald., εὔρον Iunt. Call. Distinxi cum Antt., quum vulg. auctore Winsemio in f. v. comma positum sit.

50. ὑπομιμνάσκω 18. M. — τρώματος] 11^b. M., τραύματος vulg. — ἡρέμ' ἔνυξα] Hermannus (praeuente Eldikio, qui ὑπομίμνασκεν — ἡρέμα νύξας), ἀρ' ἐμὲ νύξας 18. M. Ald., ἀρ' ἐμὲ νύξας 11., ἀρ' ἐμὲ νύξεις Iunt. Call.

51. νύξας ἐχάλαξα] Hermannus praeuente Briggsio (qui νύξας ἐχάλασσα), νύξαι χαλέξας 11^b. sic vel νύξαι χαλάξας 11^a, νύξε χαλέξας M^b, νύξαι χαλέξας 18. Mª Ald., νύξη χαλέξας Call., νύξη χαλεπῶς Iunt. — καὶ οἱ. Call. — φεύγοντ' ἐνέτεινα] coni. Briggsius, φεύγοντες ἔτεινα 11. 18. M. Ald., φεύγοντος ἔτεινα Iunt. Call.

52. ἦνυσ' ἔλων] Fr. Jacobs, ἦνυσιδῶν 11. 18. M., ἦνυσ' ἰδῶν Antt. — ἀνείλκυσα] 11. 18. M., ἀνήλκυσα Antt. — ἰχθῦν] 11^b. Antt., ἰχθύν Mor. vulg.

53. πάντα γέ τοι] πάντα τὲ τῷ 18., πάντα τε τῷ M., πάντα τοι τῷ Ald., πάντα τοι 11^b, πάντοι τοι 11^a, παντὰ τοι Iunt., παντὰ τῷ Call. — σε 11^a, με Call. — δεῖμα] Iunt. Call., σῆμα 11. 18. M. Ald.

54. πέλει] 18. Ald., πέλοι vulg.

— πεφιλημένος] 18., πεφιλαμένος vulg., ὁ πεφιλαμένος Ald. Iunt. — ἰχθῦς] Antt., ἰχθύς Mor. vulg.

55. λευκᾶς 18. — Ἀμφιτρίτης] 11. 18. Mª Antt.

56. ἐγὼν] (18.) Iunt., ἐγὼ 11. Mª Ald. Call. — τῶν ἴκιστρων 11. Ald. Iunt.

57. μὴ ποτὶ] μὴ ποτε vulg. — τοῦ 11. 18. — τῶγκίνια] τῶγκίστρια 11^b. 18. M., τῶ ἴκιστρια 11^a. Ald. Iunt., τῶ ἴκιστρια Call. — ἔχοντι] 18. M., ἔχοισα 11. Ald., ἔχοιεν Iunt. Call.

58. σπεύσας ὄκ' ἀνάγαγον] πιστεύσασα καλαγετὸν 11^a. 18., πιστεύσασα καλὰ γε τὸν M. Ald., πιστεύσασα καλῶγε τὸν 11^a, πιστῆροι κατῆγον Iunt. Call., σπεύσας ἀκαλ' ἄγαγον Graeßus. — εὐσπείρατον] ἡπείρατον Ald., ἡπῆρατον 11. 18. M., ἐπ' ἡπείροιο Iunt. Call.

59. μηκέτι] Brunck., δ' ὠκέτι M^a, ut videtur⁴, δ' οὐκέτι Antt., δ' οὐκ ἔτι 11. 18.

60. μενεῖν] Mein., μένειν vulg. — καὶ τῷ χρυσῶ] καὶ τῷ χρυσῷ Call., καὶ τοι χρυσῷ 11. 18. M. Ald. Iunt. — βασιλεύσειν] 11^a. 18.

M. Call., βασιλεύσει 11^b, βασιλεύσει Ald., βασιλεύειν Iunt.

61. καὶ τὸ δ' ὦ ξένε Ald., καὶ δ' ὦ ξένε Iunt.

62. ταρβῶ] Iunt. Call., ταφῶ c., θαρρῶ 11. 18. Mª Ald.

ΑΛΙΕΥΣ Β.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ἄμωσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθῦν
 χρύσειον ὡς ἴδες εὐρες, ἴσα δ' ἦν ψευδέσιν ὄψις.
 65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσῶν — τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις 65
 Ὀλιπς τῶν ὕπνων, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθῦν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶν καπὶ χρυσοῖσιν ὀνειροῖς.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κηριόκλεπτης.

Τὸν κλέπταν πότ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγειε καὶ χεῖρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾶ δ' Ἀφροδίτα
 5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθόν 5
 θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.

63. σύγε τί] σύ γε 11. 18. M. Ald., σύ γε μὴ Iunt. Call. — τρέσσεις] 11. 18. M., τρέσεις Ald., τρέσσης 11. sup. Iunt. Ald. — ἰχθῦν] Antt., ἰχθῦν Mor. vulg.

64. ὡς ἴδες εὐρες] Iunt., ὡς εἶδες εὐρες 11. 18. M. Ald., εἶδες ἢ εὐρες Call. — ἴσα δ' ἦν] ἴσα δ' ἐν 18. M., εἴσα δ' ἐν 11., εἴσα δ' ἐν Ald., ἴσαι δὲ Iunt. Call. — ὄψις] K., ὄψεις vulg.

65. εἰ — μὴ γὰρ] εἰ με γὰρ 11. 18. M. Ald., εἰ γ' ὕπαρ ὡς Iunt., εἰ δ' ὕπαρ, οὐ Call. — τὸ τὰ] Iunt. Call., τοῦτο 11. M. Ald., τοῦτον 18. — χωρία 18. M. — ματεύεις] 18. M., μαντεύεις 11., μαντεύσεις Ald., ματεύσεις Iunt. Call.

66. Ὀλιπς] ἔλιπς vulg. — τὸν ὕπνον 11. 18. corr. (pr. ὕπνων). Ald.^a. — ζάτει] coni. Stephanus in ed. II., ζατεῖ vulg. — σάρκινον 11. Ald.^a. Call. — ἰχθῦν] Ald.^β. Iunt., ἰχθῦν Call. vulg., ἰχθῦν Ald.^a.

67. καπὶ] καίτοι vulg. Libri: c.* 23. Ald.^a. Ald.^β. Iunt. Call.

Κηριόκλεπτης] c. 23. Antt., Θεοκρίτου r. mg.

3. χεῖρ' 23. Ald.^a. β. — ἐφύση] Kiessl., ἐφύσει c. 23., ἐφύσει Ald.^a, ἐφύση vulg.

5. δεῖξέ τε] coni. Reiskius, δεῖξε 23. Ald.^a. β., δεῖξεν vulg. — ὅττι δε r.

6. ἐστὶ] Iunt., ἐντὶ vulg.

ΙΜΙΤΤ. 67] Lucian. Gall. 1. σὺ δὲ ὄρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώτης ἀνεγρόμενος. — Ibid. 6. ὀνειρος χρυσοῦς.

1 seqq.] Anacreont. 33. Bgk., cf. Nic. Eugen. IV, 311 seqq. — 3. 4] Agath. AP. V, 287. ἡ δὲ μέγα στονάχησε καὶ ἤλατο καὶ τὸ πρόσωπον | πλήξε.

χά μάτηρ γελάσασα· τί δ' ; οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις,
ὡς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐ ρ α σ τ ῆ ς.

- Ἄνηρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἔν ἄμερον εἶχε,
κοῦκ ἦδει τὸν Ἐρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκα τόξα
5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.
10 οἶα δὲ θῆρ ὑλαίος ὑποπτεύησι κυνάγως, 10
οὔτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὦρια δ' αὐτῶ

7. γελάσασα c. 23. Ald.^a. — τί δ'] 23. Ald.^β. Call., τί δ' Ald.^a. Iunt., τὸ δ' Steph. Interrogationem post τί δ' Wartonis poni iussit praeceunte Winsemii interpretatione „quid, inquit, an non tu similis es apibus“. — ἴσος] 23. Steph., ἴσον c. Ald.^β. Iunt. Call., ἴσον Ald.^a. — In f. v. pro vulgato interrogationis signo comma posui cum Ald.^β.

8. ὡς] con. Schaeferus, χῶ vulg. — τυτθὸν] con. Koehlerus, τυτθὸς vulg. — ἴης] con. Stephanus ed. II., ἔης vulg. — Interrogationis signum in f. v. ex Comm. manavit.

Libri: 18. 23. (Vs. 1—53.) M. Ald.^a. Ald.^β. Iunt. Call.

Ἐραστῆς] 11. rec., Ἐραστῆς. Δωρίδι. διηγηματικόν M. et praefixo Θεοκρίτου c² r. Ald.^β. Call. (διηγ. post Θεοκρ. c², διηγήματα Ald.^β). Μισῶν φιλέοντα Ald.^a, Δύσεως Iunt., sine tit. 23.

1. ἐφάβω] Wint., ἐφάβον 23. M. vulg.

3. ἐνάμερον 23. M. Ald.^a.

4. ἦδει] M^b, ἦδει 18. 23. M^b. Ald.^a. β. Iunt., ἦδη Call. — ἀλίκα] K., ἠλίκα vulg.

5. καὶ Δία] παιδία vulg.

6. κὰν] 18. 23. Antt., κὰν M^b.

8. ῥόδα μάλων] ῥοδόμαλον Antt., ῥοδομάλλον 23., ῥοδόμαλλον M^b, ῥοδόμαλλον 18.

9. φιλάματ' ἐκούφιζον] φιλάμα τὸ κομφίζον vulg., κομφίζει 18. M., κομφίζειν 23. Ald.^a.

10. οἶα δὲ θηβυλέος 23. Ald.^a, οἶα θηβυλέος 18. M.

11. οὔτως] 23. Ald.^a. Iunt., οὔτω vulg. — Fort. πτοιῶν βροτόν. — ὦρια] ἄρια 23. M. Ald.^a. β. Call., ἄρια Iunt., ἄρια Brub. III. praeceunte Wusemii interpretatione sacra et vulg.

- χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
 τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
 ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεισιν περιχειμένος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστής. 15
 λοῖσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθραίας,
 ἀλλ' ἐλθὼν ἐκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροισι,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾶ·
 „Ἄργριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
 20 λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
 λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ
 κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίξω,
 ἐνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπη λόγος ἡμεν ἀταρόν
 ξυνάν, τοῖσιν ἐρώσι τὸ φάρμακον ἐνθα τὸ λᾶθον.
 25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὄλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
 οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν

12. βλέπος εἶχον ἀνάγκας] conii. Meinekius, *gravem visum habebant necessitate* Div., βλέπον εἶχον ἀνάγκαν vulg. — Post βλέπον in Ald.^a.β. Call. nulla distinctio, in Iunt. colon, Brub. III. vulg. comma.

13. ἀπὸ χρώς] M^b. vulg., ἀποχρώς Ald.^a Iunt., ἄπο χρώς (18.?) cum Reiskio.

14. ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεισιν] ἔβριεν τᾶς ὀργᾶς vulg.

15. ἦν] Heins., ἦς conii. Stephanus, ἦ 18., ἦ 23. M. Ald.^a.β., η Iunt., ἦ Call. — ἐξ ὀργᾶς] conii. Auberus, ἐξ ὀργᾶς δ' conii. Stephanus ed. I., δ' ἐξορπασ' 23., δ' ἐξορπασ' M., δ' ἐξορπασ 18., δ' ἐξορπασερ' ἐθίζετο Ald.^a, δ' ἐξορπασ Ald.^β, δ' ἐξορπα Iunt., ἐξορπασ sine δ' Call.

16. ἦνεικε] Steph., ἐνι καὶ 23., ἐνικαι M^b. Ald.^a, ἐνι καὶ M^β. Ald.^β. Iunt., ἐνίκα 18., ἀνέηκε Call. — τόσαν φλόγα τᾶς] Eldikius, τὸ σαμφαύτατος 23. M. Ald.^a, τοσαμφοάτατος Iunt., τὸ sequente lacuna pro reliquis 18. Ald.^β, τὰ δάκρυα τᾶς Call.

17. ἐλθὼν] 18. 23. M^a. Antt.

18. φλιάν] (23.) Iunt., φθιάν Ald.^a, φλοϊάν 18. M. Ald.^β. Call. — ἀντείνετο φωνᾶ] ἀντέλοντο

φωναί 18. 23. M. Ald.^a, ἀνενεύκατο φωνάν Ald.^β. Iunt. Call.

20. ἦλθον] 18. 23. M^β. Antt.

21. παρ σέ] 13. M^β. Ald.^β. Call., παρσέ 23. M^b, παρ σε Ald.^a, γὰρ σε Iunt.

22. κῶρε θέλω] 23. M^β. Ald.^a. Iunt., κῶρ' ἐθέλω 18. Ald.^β. Call. — αὐτίς] λύπησ 18. 23. M. Ald.^a.β. Call., λυπηῆν Iunt. — ποχ', ὀρώμενος] ποχ' ὀρώμενος commate

postposito Eldikius, ποχολωμένος 23. M^β, χορλωμένος 18., ποχολωμένος Ald.^a, κεχολωμένος Ald.^β. Call., κεχολωμένον Iunt.

23. ἐνθα τ' ἐτύμε 23., ἐνθα τέτυμε Ald.^a, ἐνθ' ἐ τυ με 18., ἐνθ' ἐτύμε M. — ἀταρόν 23., ἀταρῆ Ald.^a, ἀταρόων 18. M.

24. ξυνάν] Toupius, ξυνόν vulg., ξύν Ald.^a. — τοῖς 23. Ald.^a. — ἔρωσι Ald.^a. — λᾶθον] λᾶθος vulg., λάθος 23. — Locum distincti et mente Toupii; in Ald.^β. Iunt. Call. nulla distinctio, in Ald.^a. punctum post ἔρωσι.

26. οὐδ' οὕτως] conii. Briggsius, οὐδ' οὕτω K³. M³, οὐδὲ τῶς 18., οὐδὲ τῶς 23. M^β, οὐδὲ τῶν Ald.^a, οὐδὲ κε τῶς Ald.^β. Iunt. Call. — πόθον] r. corr. Iunt. Call., πόνον Im., χόλον 18. 23. M. Ald.^a.β.

- τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἔστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ Ἴον καλὸν ἔστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶ· 29
- 30 καὶ κάλλος καλὸν ἔστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ξῆ. 32
ἦξει καιρὸς ἐκείνος, ὀπανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι φέξον· 35
ὀππόταν ἐξενθῶν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
- 35 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθης,
σταῖθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
λῦσον τᾶς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ δεθῶν σῶν
εἴματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὐ πύματόν με φίλασον, 40
κᾶν νεκρῶ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλα. μὴ με φοβαθῆς·
- 40 οὐ δύναμαι σίνειν σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
κᾶν ἀπίης, τόδε μοι τρεῖς ἐπαίασον· ὦ φίλε κεῖσαι.

λευκὸν τὸ κρῖνον ἔστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἀ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῆ. 31

27. ἐπιτέλλομαι] conl. Reiskius, ἐπιβάλλομαι 23., ἐπιβάλλομαι Ald.^a, ἐπιβάλλομαι vulg.

[30. 31.] δ' ἀνίκα 23. Ald.^a. — πίπτει] 18. 23. M. Antt. — δ' ἀνίκα Ald.^a. — Hos versus spurios esse perspexit M. Hauptius Observ. Crit. p. 66.

31. ὀπανίκα καὶ σὺ φιλάσης Ald.^a Iunt.

32. κλαύσης Ald.^a Iunt.

33. καὶ] 18. 23. M. Ald.^a. β Iunt., κᾶν Call.

34. ἠρτημένον M. Ald.^a.

35. τεοῖς 18. 23. M. Ald.^a. — εἰδῆς 23. Ald.^a, εἰδῆς M. — παρένθης 18. Ald.^β Call. — Post τλάμονα distinguit Iunt., post ἰδῆς Im. Ald.^β Call. vulg.

36. σταῖθι M., βᾶθι 18. Ald.^β. — ἐπισπείσας M.

37. τᾶς] Ald.^a Iunt., τᾶ 23., τᾶ M., τῶ 18. Call., τῶ Ald.^β.

39. σὰ om. 11. Ald.^β.

40. σίνειν σε] εἶν σε 23. M. Ald.^a, εἶ σε Ald.^β, ἦν εὔ 18., ζῆν εἶγε Iunt. *Call., ξη εἶστε Z. — διαλλάξεις] M. Ald.^a Iunt., διαλλάξεις 23., διαλλάξας 18. Ald.^β Call. — φιλάσας] 18. M. Ald.^β, φιλάσας 23. Ald.^a Iunt., φιλάσεις Call.

41. δέ μοι] 18. corr. Call., δέ μεν 23. M. Ald.^a. β Iunt. — χῶσόν τι, τό] κοῖλον τι τό 23., κοῖλον τι τί Ald.^a, κοῖλον τό 18. M., κοῖλον τόδε Ald.^β, κοίλανον ὄ Iunt. Call.

42. ἀπίης] ἀπίης 23. Ald.^a Iunt., ἀπίρι M.^β, ἀπίκη (18.) Ald.^β, ἀπίκη Call. — ἐπαίασον] ὀπανύσον 18. 23., ὀπανύσον Ald.^a, ὀπανύσον M., ἐπ' ἀύσον Ald.^β, ἐπ' αὐύσον Call., ἐπαύσον Iunt.

ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο· καλὸς δὲ μοι ᾧ λειθ' ἐταί-
 ρος. 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 45 τοῦτον ἔρωσ ἐκτεινευ. ὁδοιπόρε, μὴ παρο-
 δεύσης,
 ἀλλὰ σταῖς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἐταίρον.“
 Ὄδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρῳ γεισοπόδων, φοβερὸν λόχον ἄπτει' ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαι ποδός, ἡδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὐτ' ᾧξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ἰδίας ἡρτημένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βάλνε δ' ἐς ἄθλα
 55 γυμνασίων, καὶ τῆδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαλνέας δὲ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθεν
 ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἐκτεινευ ἐφαβον· 60

43. δὲ θέλης] δὲ λῆς 18. M., δὲ λῆς 23. Ald.^a, δὲ γε λῆς Ald.^β Iunt. Call.

44. τὸ σοῖς τοίχοισι] conī. Schaeferus, τὸ σοῖς στίχοισι 23., τίσοις στίχοισι Ald.^a, τὸ σοι στίχοισι vulg.

46. εἶχεν] Im. mg. Ald.^β Call., εἶχον 18. 23. M. Ald.^a Iunt.

47. εἶσεν] εἶλεν vulg. — τοίχῳ] Ald.^β Call., τοίχῳ vulg.

48. ἄχρῳ γεισοπόδων] (ἄχρῳ μέσων) ὄδων 18. 23. M., ἄχρῳ μέσων ὄδων Ald.^a Iunt., ἄχρῳ μέσων οὐδῶν Ald.^β Call. — λόχον] λίθον vulg. — ἄπτει] ἦπτει' Call., ἦπτεν Iunt., ὀπότε' 23. Ald.^a, ὀπότε' 18. M. Ald.^β — ἀπ' αὐτῶν] 23. M. Ald.^a β Iunt., ἀπ' αὐτοῦ 18., αὐτῶν Call.

49. ἐμβάλλε] Iunt., ἐβαλλε 18. 23. M. Ald.^a, ἐνέβαλλε Ald.^β Call.

50. ἐκύλισεν] 11. sup., ἐκοίλισεν 11. pr. 18. 23. M., ἐκοίλησεν Ald.^a, ἐκύλισεν Ald.^β Iunt. Call. — ἀπαι] conī. Reiskius, αἶται 23. M., αἶτε 18. Ald.^a β, om. Iunt., ὑπεκποδός Call.

51. αὐτ' ᾧξε] (18.?) Steph., αὐτοῖξε Ald.^a, αὐτό ιξε 23., αὐτοῖξε M. Ald.^β Call., αὐτοῖξε Iunt., cf. Gllm. ἄνοιξε.

52. ἔξ] ἔξ vulg. — ἐλυγίχθη] r.². mg., λυγίχθη r¹. mg. Im. mg., ἐτυλίχθη 23. vulg.

53. κλαῦσεν ἐδῶν] conī. Reiskius, κλαῦσε νέον vulg., κλαῦσεν νέον Ald.^a Iunt. In 23. ex verbis κλ. ν. φ. paucae litterae restant reliquis evanidis, νέον φόνον om. 11.

54. ἐς ἄθλα] ἐς ἄθλων 11. 18. M. Ald.^a Iunt., ἐς ἄθλον Ald.^β, ἐπ' ἄθλον Call. — Vulgo colon post ἐφαβικὰ, cuius loco comma ante eam vocem posui.

55. γυμνασίων] γυμνασῶν vulg. — τῆδε φίλων] Graefius, τῆλε φίλων vulg., λεφίλων M. Ald.^a

57. ἵπτατ'] Higtius, ἵστατ' vulg. — κρηπίδας 11¹. Ald.^a, ἀποκρηπίδας M² — ἐς ὕδατα· τῷ δ'] Ameis., ἐς ὕδατα· τῶ δ' Reisk., ἐς ὕδατῳ δ' 11. 18. M. Ald.^a β, ἐς ὕδατα δ' r. Im., ἔρωσ ὕδατων δ' Iunt., ἔρωσ ὕδατων Call. — ἐφ' ὕπερθεν] Z. Ald.^β, ἐφύπερθεν vulg.

- 60 νᾶμα δ' ἐφρονίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφρονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Διθαμείας.

ΜΥΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἀδὺ λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἐρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠόνι τᾶ Γαλατεία;

ΑΥΚΙΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;

ΜΥΡΣΩΝ.

- 5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ζαλώμενος ἄδες ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν·
 καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσις οὐκ ἀλεγόισαις,

59. νᾶμα] Reisk., ut etiam Sancti-
 amandus coniecerat, ᾶμα 11. M.
 Ald.^a; αῖμα vulg.

61. οἱ μισεῦντες] οἴμεις εὐη-
 τες 11^b, οἴμεις εὐητες 11^b, οἴμεις
 εὐητες 11^b, υμεις εὐητες 18., υμεις
 εὐητες M. Ald.^a, ὑμῶς αἴτας Ald.^β,
 ἡμεις αἴτας Iunt. Call. — δικά-
 ζειν] Call., δικάσειν 11. Ald.^a,
 δικάσειν 18. M. Ald.^β, δικάσαι
 Iunt.

Libri: 11. 18. M. Urs.

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ
 Διθαμείας] praefixo τοῦ αὐτοῦ
 (i. e. Βίωνος) Urs., Θεοκρίτου ἐπι-
 θαλάμιον Ἀ. κ. Δ. M², Θεοκρίτου
 ἐπιθαλάμιον Ἀ. κ. Δ. c⁵.

3. ἠόνι τᾶ] Mein., ἰόνι τᾶ
 Brunck., ἠόνι 11. 18., ἠῖόνι vulg.

4. κῆμοι] Brunck., κῆν μοι 18.
 M., κ' ἦν μοι 11., κῆν μοι Urs.

5. ὄν] om. 11. 18. vulg. — ζα-
 λώμενος] (ζαλώ)μένος 18.?, ζα-
 λῶν μένος 11^b. M., ζαλῶν (μέλος)
 11^a?, ζαλῶν μέλος Urs. — ἄδες]
 ἀδύς 11. 18. M., ἀδύν Urs.

7. ἔσσατο] (18.) Steph., ἔσατο
 11., ἔσσατο M² Urs. — ὁμῶς] ὄκος
 11. 18. vulg. — δ' ἐψεύσατο]
 Guil. Canterus, δ' ἐγεύσατο 11. M.
 Urs., δὲ ἐγεύσατο 18., fort. rectius
 δ' ἐπλάσσατο.

8. καὶ νόμος] κῆν ὄπος M.,
 κῆν ὄπως 11^b, κῆν ὄπως 11^b 18.,
 κ' ὄπως Urs., cf. Imitt. — οὐκ
 ὅσα α'
 ἀλεγόισαις] ἀπαλεγόισαι 11.,
 ἀπαλέγοισα M², ἀπαλέγοισα vulg.

IMITT. 7. 8] Nonn. Dion. XLIV, 289. οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο καὶ
 οὐκ ἐψεύσατο μορφῆν (ex emend. Graefii pro νέμφη).

οὐδ' εὔδειν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηίδαμείας.

ΑΤΚΙΑΑΣ.

- 10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀγαθόν, οὐδέ τις Ἑλληνα,
 οὔτε Μυκηναίων οὐτ' Ἥλιδος οὔτε Λακῶνων,
 μείνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρηα.
 15 λάνθανε δ' ἐν κόραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἀνθ' ὄπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χειρὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἦντε κόρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι, καὶ τὸ βᾶδισμα
 20 παρθενικῆς ἐβάδιξε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρη. 20
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηίδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χεῖρα, πολλὰκι δ' αὐτᾶς
 στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ κρόκ' ἐπήνει·
 25 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὀμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτάν
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις.
 αἰ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἰ δύο καλαί

9. οὐδ' εὔδειν κατὰ παστὸν] ἀθηνηα τὰ παστὸν 18. M., ἀειδη-
 νη τὰ παστὸν 11., ἀθηνητ' ἀπα-
 στὸν Urs. — Δηίδαμείας] Δηί-
 δάμεια vulg.

10. βουκόλος] βωκόλος vulg.

11. δ' ἅ] Heskinus, ἅ 18. vulg.,
 om. 11.

14. φέρον] M. sup., φέρων vulg.
 — δὲ σὺν] δυσὶν 11., δισὶν vulg.
 — αἰνὸν Ἄρηα] Scaliger, ἀγνὸν
 ἄρηα 11., ἀνὰ ἄρηα vulg.

17. κόρον] 11. 18. M³. Urs.

18. ἴσως M³.

19. παρηίσι] Salmasius, παρει-
 αῖ 18. corr., παρειῆσι 18. pr., πα-
 ρειῆσι superscr. αῖς M³, παρειῆσι
 11., παρειῆς Urs.

21. ἀνέρος priore loco] Lennep.,
 Ἄρεος 11. 18. vulg.

22. παρίζετο] Guil. Canterus,
 μαρίζετο Urs., μερίζετο 11. 18. M³.

23. τήνας] 11. 18. M., κείνας
 Urs.

24. στάμονα] Scaliger, στόμ'
 ἀνά vulg. — τάχ' τὰ δ' vulg. —
 δὲ κρόκ' δάκρυ vulg.

25. συνομάλικι 11. M³.

26. αὐτάν] 11. 18. M., αὐτᾶ
 Urs.

28. μούνα σὺ δὲ] Lennep.,
 μίμνω, σὺ δὲ vulg.

29. αἰ δύο παρθενικαὶ] Sal-
 masius et Heskinus, αἰ δ' ὑποπαρ-
 θενικαὶ 18. Urs., αἰ δ' ὑπὸ παρ-
 θενικαὶ 11. M³. — Punctum, quod
 vulgo in f. v. est, sustuli.

IMITT. 19] Nonn. I, 84. παρθενίην πόρφυρε παρηίδα.

- 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἅ δὲ πονηρά 30
 νῦξ ἄτρα δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο . . . . .

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ ῦ ς .

(Deest initium.)

ΚΟΡΗ.

Τὰν πινυτὰν Ἐλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μαῖλλον ἔκοισ' Ἐλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ σατυρίζκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἐστὶ καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

ΚΟΡΗ.

- 5 τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.

30. ἀμὰ] ἀλλὰ vulg. — κατὰ] Scaliger, καὶ vulg.

31. νῦξ ἄτρα δολία] νύσσα γὰρ δολία vulg., γὰρ om. 11., νῦξ ἄ γ' ἀργαλία Lennep.

32. In M^a ad. marg. additur λείπει. in Urs. λείπει τὸ τέλος. In 11. carmen desinit in σεῖο, quanquam in pagina spatium superest.

Libri: c. D. Iunt. Call.

Ὁ α ρ ι σ τ ῦ ς] Θεοκρίτου Δάφνιδος καὶ Νηΐδος Ὁαριστῦς Iunt., Θεοκρίτου Δάφνιδος καὶ Κόρης Ὁαριστῦς Call., sine titulo D. — Personarum indicia in c. D. omnino

desunt, in Iunt. Δ. et N. praefixa, in Call. Δ. et Ko. vel. K. — Initio in Iunt. praemissum λείπει ἢ ἀρχή, in D. pictae literae absentia prodit initium librario mutilum visum esse.

1. βουκόλος] c. D. Iunt. Call. — Versus in Call. cum sequente personae indicio caret.

2. ἐκοῖσ'] ἐδοῖς D., ἰδοῖς c., ἔμ' ἦδ' Iunt. Call. — βουκόλον] D., βουκόλον vulg.

3. μὴ om. c. D. pr. (add. Dc.)

5. ἀποπλύνω Iunt. — φίλημα Call.

6. πλύνεις et ὡς σε φιλάσω Iunt.

ΚΟΡΗ.

καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ κανχῶ· τάχα γάρ σε παρέροχεται ὡς ὄναρ ἦβη.

ΚΟΡΗ.

ἄ σταφυλῖς σταφῖς ἔστ', οὐδὲ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζωο καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἄ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἶη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλ्लη σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθης.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

7. κώρην Iunt.

8. Post h. v. in D. legitur: ἦ (εἰ corr. ead.) δέ τι γηράσκω, τόδ' ἐπὶ μου μέλι καὶ γάλα πίνω.

9. σταφῖς ἔστ', οὐδ' ἐ] σταφῖς ἔστι καὶ οὐ vulg., οὐ om. Call. — Versus in Call. cum 8. 10. Daphnidi datus.

10. ἐνέψω c². D.

11. ἀδέϊ] D², ἠδέϊ D. pr. vulg.

13. τὴν σαυτοῦ] c. D. Iunt. Call. — τέρπ'· ὀξύθροον] (τέρψον) οἴζυροεεν c., τέρψον· οἴζυρον D. (ubi t in ras.) Call. et colo po-

tius post οἴζυρον posito Iunt. — ἀρέσκει] Steph. II., ἀρέσκη c. D. Iunt. Call.

14. Παφίης et ἄζωο Iunt. Call. et ante Steph.

16. ἄκριτον] ἄκλιτον c. D. Call., ἄλλυτον Iunt. — ἐνθης] c. D., ἐλθης Iunt. Call. — Versus in Call. Κόρη continuatur.

17. ἐθέλει] conii. Valckenarius, ἐθέλη c², ἐθέλης c¹. D., ἐθέλεις Call., ἐθέλοι Iunt. — ἀρήγει] conii. Schaeferus, ἀρήγη c. D., ἀρήγοι Iunt. Call. — Versus in Call. Daphnidi datus.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρω ἀνέρι δώσει.

ΚΟΡΗ.

πολλοὶ μ' εὖ μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην. 25

ΚΟΡΗ.

25 ναὶ μάν φασι γυναικας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἀεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναικας;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Ἐλλειθυίης.

μῆπιβάλης τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 18

[18.] τήν] D. Iunt. Call., τὰν (c²?). — Versus in c. D. ante Vs. 17. legitur, in Iunt. Call. post eundem; loco suo deiectum esse Heinsius suspicatus est, spurium Wartonus. Ceterum in Iunt. Naidi continuatur, in Call. Κο. praefixum habet.

18. φεύγεις Iunt. — ἄλλη] c. D. Iunt. Call.

19. ἀείρεις] ἄειρες D., ἀείρες c², αειρες c², αείρεις Iunt., αείρεις Call.

20. δώσει] Schaeferus, δώσω c. D., δώση Iunt., δώση Call.

21. πολλοὶ μ' εὖ μνώοντο] πολλοὶ μ^νμνώοντο D. (v a D² vel cad.), πολλοὶ μεῦ μνώοντο c., πολλοὶ με μνώοντο Iunt. Call. — ἐκήλει] ἀείδει c. D., ἔαδε Iunt. Call.

24. ὀδύνην et χορείην] c. D. Iunt. Call.

25. ἐοὺς] D^b. mg., ἐοὺς Iunt. Call., om. c. D. — τρομέην D.

26. κροτέουσι] κρατέουσι vulg.

27. ὠδίνην c. — Ἐλλειθυίης] c. Call., Ἐλληθυίης D. Iunt.

IMITT. 19] Nonn. Dion. IV, 302. οἶδεν ἀείρειν | Κύπριδος ἀβρὰ λέπαδνα.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῆ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἔστιν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω. 30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὕψει ἦβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔθνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεια καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαυτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλης με διαῶξαι. 35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλᾶς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δώματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομα' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλὰ κε τέρποι. 40

28. τεῆ] c. Iunt. Call., τεῆ D.

30. ἦβας] νίας vulg.

31. ἔθνον] Call. vulg., ἔθνον D. Iunt., ἔθνον c² — ἄγης D.

32. τῆν D. — ἔξεις] c., ἔξεις D., ἔξεις D^c, ἔξεις Iunt. Call.

33. ἀπενθεῖν] Ziegl., ἀπενθεῖν Brunck., ἀπελθεῖν Iconi. Reiskius, ἀπένθης c. D., ἀπέλθης Iunt. Call.

34. οὐ μαυτὸν] οὐ μ' αὐτὸν D. Iunt. Call., οὐ μ' αὐτὸν (c⁴?) — ἦν] D. Iunt., ἦν κ' Call. vulg.

35. 36. τευχεῖς bis Iunt. — θαλάμους bis] c. D. Iunt. Call. — τευχῶ Iunt. — σου c. D. — δὲ om. c. — δώματα] πῶσα vulg. — νομεῦσι] νομεύω vulg. — Post alterum θαλάμους colon est in Call., vulgo comma.

38. μάν] e coniectura mea olim cum G. Hermanno communicata, μέν Call., κέν vulg. — ἐνίψω c² D.

39. καὶ ὄνομα c. D. — πολλὰ κε] D., πολλὰκε c², πολλὰκι vulg. — τέρποι] τέρπει vulg.

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγώ, Λυκίδαα τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χειρείων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί· πατήρ δέ τοι ἐστί Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δειξον ἐμοὶ ἔθεν ἄσλος ὄπη. πόθεν ἴσταται αἴας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθενῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένω ἄλσεα δεῖξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκει; τί δ' ἔνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

40. λυκάδαα c². D. — τε] D. corr., τέκε c. D. pr., δὲ lunt. Call. — μήτηρ] c. lunt. Call., μηρ D. — Νομαίη] c⁴. D. lunt. Call., νομαίια c².

41. ἔθεν] c. D., σέθεν lunt. Call. — In Call. versus cum sequente Daphnidi continuatur.

42. οἶδ', ἄκρα] conl. Fr. Jacobs, οὐδ' ἄκρα vulg. — τιμὴ ἐσσί] τιμὴ ἐσσι D., τιμήεσσι c., τιμήεσσα lunt. Call. — δέ τοι] c. D., δέ σοι Call., δέμι lunt. — Versus in lunt. cum sequente Naidi continuatur; in Call. asteriscus praefixus. Quaedam post eum excidisse Hermannus intellexit.

43. ἔθεν] D², ἔθεν lunt. Call.,

ἔθον c. D. — πόθεν] σέθεν vulg. — αἴας] αἶα D. pr., αἶα D^c, om. c., ἀλίη lunt. Call. — Vulgo ὄπη distinctione eum sequentibus iungitur, quod mutavi, interrogatione in f. v. indicata.

44. κυπάρισσοι lunt.

45. βόσκεισθε lunt. — βουκόλω] βωκόλω lunt., βωκόλα c. D. Call. — Versus in Call. cum sequente Daphnidi continuatur.

46. καλὰ Call. — νέμεσθ', ἐμὰ] νέμεσθε ἴν' c. Call., νέμεσθ' ἴν' D. corr.; νεμούμεσθ' ἴν' D. pr., νέμοισθε ἴν' lunt. — παρθένω ἄλσεα] Steph., ἄλσεα παρθένω c., ἄλσεα παρθένι D. lunt. Call.

47. ῥέξης D.

IMITT. 44] Nonn. XLII, 301. ἠγίδε πῶς ὑάκινθος ἐπίτροχε γέιτονι μύρω. 47. 48] Ibid. 306. ὄμφακα γυνώσκω νεοθηλία χειρῶν ἀφάσων | οἶδα πόθεν ποτὲ μήλα πεπαινεται.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τεῆν πάλιν ἔξελε χεῖρα. 50

ΔΑΦΝΙΣ.

50 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλιά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἷματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἦνιδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τῆ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω. 55

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποιήσας ὄλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

48. τίνα] τεᾶ vulg. — πράτι-
στα] c. D. (ubi a e corr.), πρώτι-
στα lunt. Call.

49. τεῆν] c. D. lunt. Call.

50. ἔτρεσας lunt. — μάλα δία c⁴
D. (διὰ c²)

52. ἦνιδε] D., ἦνιδε (c⁴), ἦνιδε
lunt. Call.

53. μίτραν] Mor. auctore Win-
semio, qui *mītram*, μικράν D. lunt.
Call., μικραν c. — ἀπ' ὀσφύος]
ἀπέστιχες c. D. lunt. Call.

54. πράτιστον] c. D., πρώτι-
στον lunt. Call.

56. ἀλλήλαις] c. D. lunt. Call.
— λαλέουσι] D. Call., λαλέοντι
lunt., καλέουσι c⁴, καλέσουσι c² —
κυπάρισσοι lunt.

57. ἀμπεχόνην] τ' ἀμπέχονον
D., τὰμπέχονον lunt., τὰ μπέχονον
Call. — ὄλον] ἐμόν vulg. — ῥά-
κος] lunt., ῥάγος D. Call. — Ver-
sus deest in c.

58. ἄλλην] D. lunt. Call., om.
c. — ἀμπεχόνην] D. lunt. Call.,
τὰμπεχόνην c⁴, τὰμπεχάνην c² —
τῆς σῆς] c. D. lunt. Call. — δώσω]
D. lunt. Call., δωσῶ Steph. vulg.

ΚΟΡΗ.

φήσ μοι πάντα δόμεν' τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλλα
δοίης. 60

ΔΑΦΝΙΣ.

60 αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. 65

65 Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαϊνόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνύετο φώριος εὐνή.

χῆ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ῥήμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον λάνθη,
ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνῆς.

59. φῆς] Mor. vulg., φῆς D. corr.
Call., φῆς D. pr. Iunt.

60. ἐπιβάλλω c. D.

61. σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πισ-
τῆ] e mea coniectura olim cum G.
Hermanno communicata, σοὶ ῥήμασιν
οὐκέτι (πιστῆ) c⁴. (ῥήμασιν c²), συ-
ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆ D. (οὐ ab
ead. man., spatium quinque litera-
rum), σῆ ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆ
Iunt., Δ. σὺδ' ῥήμασιν, οὐκέτι πι-
στῆ Call.

62. ῥέξω c. D. — αὐτὰν] Tou-
pius, αὐτὰ D. Call., αὐτᾶ vulg. —
βοῦν] Iunt., βῶν vulg. — Versus
in Call. cum sequente Κόρη datus.

63. βέβηκας c² D. pr. (s delevit
De vel Scaliger). — γυνὴ] c. D.
Iunt. Call. — ἀφέρπω] ἀφέρη D.,
ἀφέρπω c., ἀφερῶ Iunt. Call.

64. γυνὴ μήτηρ] c. D. Iunt.
Call.

65. χλοεροῖσιν c.

66. ἀλλήλοισι] c. D. Iunt. Call.
— ἀνύετο] ἀνίστα c⁴ D., ἀνι-
σταφώ c², ἀνίστατο Iunt. Call. —
εὐνή] c. D. Iunt. Call.

67. χῆ] c. D. Iunt. Call. — ἀνε-
γρομένη] c⁴ D. Iunt. Call., ἀνα-
γρομένη c² — σῖγ' ἔστιχε] e mea
coniectura olim cum G. Hermanno
communicata, γε διέστιχε c. D. Iunt.,
διέστιχε Call.

68. αἰδομένοις] Herm., αἰδο-
μενοι c., αἰδομένη D. Call., αἰδομένη
Iunt. — κραδίη] c. D. Iunt. Call.

69. κεκορημένος] κεκαρημένος
vulg. — Sub initio huius versus in
D. accedit ἦεν, in Iunt. ἦε, sub
medio versu in Call. ἦτε, nescio quo
loco in c. κεν.

IMITT. 61] Nonn. IV, 187. Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα.
206. et saepius ῥήμασιν αἰδομένοισιν.

68] Nonn. VII,

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ά ρ α .

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὦδε φίλον κατὰ θυμὸν λάπτεις
 ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
 σῶζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
 ἦρ' ὃ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
 5 ἀνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῦτο, λέων ὠσεΐθ' ὑπὸ νεβροῦ; 5
 ὦμοι ἐγὼ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
 ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὦδε κακῆ γονέες τέκον αἰση;
 δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
 10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαι τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
 τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζῶντων,
 οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἠέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 15 παιδας εὐὸς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμὸν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρὶ, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἦλυθεν ἄλλῳ.

Libri: a) Theocritei w.* 18. D.
 M. Ald.^β Iunt. Call. et (in Vs. 1—13.)
 23. Ald.^α, b) Moscheus s.^τ

Μεγάρα] Urs., M. γυνὴ Ἡρα-
 κλέους 23. Ald.^α et addito Δωρίδι
 Ald.^β Iunt. Call., Θεοκρίτον M. ἢ γ.
 Ἡρ. Δωρίδι. διηγηματικόν M.,
 Θεοκρίτον διηγηματικόν. M. ἢ γ.
 Ἡρ. προσδιαλέγεται τῇ πενθερᾷ c.^δ,
 Μεγάρα λέγει τὴν πενθερᾷν D., ἢ
 Μεγάρα λέγει τῇ πενθερᾷ κευα-
 ρισμένη Vd., sine titulo s.^δ w.^δ

1. μῆτερ ἐμή] D. Vd., μάτερ
 ἐμά vulg.

2. ἐκπάγως Iunt. — ἀχέουσα]
 Brauck., ἀχέουσα vulg., ἀχέεσσι D.
 Iunt. Fort. ἐκπατίοις ἀχέεσσι.

3. σῶζετ'] σῶζετ' vulg. — ἐπὶ
 ῥεθέεσσι] Mor. vulg., ἐπὶ ῥεθ—
 23. M., ἐπι ρρεθ— s., ἐπίρρεθ—
 Ald.^α, ἐπίθ ῥεθ— Ald.^β, ἐπιθ ῥεθ—
 Call., ἐπιρρεθ— D., ἐπιθῥεθ— Iunt.

4. ὃ τοι] D., ὄτι vulg.

5. ὕπ'] ὑπ' vulg.

6. ἐγὼν μ' ὦδε M. vulg. — ἠτίμα-
 σαν] ἠτίμασαν 23. D. M. sup. Antt.,
 ἠτίμησαν 18. M.

7. κακοὶ w.

8. δύσμορον D. pr. (corr. ead.)
 — εἰς 18. D.

9. φαέεσσιν] 23. corr. M. vulg.,
 φαέεσσι Iunt., φαρέεσσιν 23. pr.
 Ald.^α.

12. τόσον Iunt.

13. πόρε Φοῖβος D., ubi v αὐτὸς
 a recenti manu, fort. docti alienius
 viri, superscriptum.

14. Ἐρινύος] D., Ἐριννύος D.
 sec. rec. et vulg.

15. αἰνὸς pro εὐὸς w. — ἐκφυ-
 λον ὠλεσε s.

16. ἐμπλεως 18. M.

- οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὡς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφρις ἐτι νηπιάρχοντας
 θάμνοισι ἔν πυκνοῖσι κατεσθίη· ἢ δὲ κατ' αὐλάς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 25 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γὰρ οἱ αὐτῆ^ς 25
 ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίχτιοι πελώρου·
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῆ
 30 κείσθαι φαρμακόμεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα, 30
 * * * *
- Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλησ' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἔνα χρύσειον ἐς ὅστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 35 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίοισιν
 Ἄουίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναῆν πόλιν Ἴθρης
 πολλοῖσιν δύστηνος λάπτομαι ἄλγεσιν ἤτορ
 40 αἰὲν ὁμῶς· δακρῦων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἶ ἐρωή. 40

19. δυνάμαν D^a.20. ἀνίκητον] D. Vd. et M. sup., ἀνίκαιον 18. M. Antt. — κἀλὸν Ald.^β Call.21. ὡς δ' ὄρνις δύρηται] conl. Meinekius ipse improbaus, ὡς δ' ὄρνις ὀδύρηται s. w. D. M., ὡς δ' ὄρνις ὀδύρηται 18., ὡς δὲ τ' ὀδύρηται ὄρνις Ald.^β Call., ὡς δὲ τ' ὀδύρηται ὄρνις Iunt. — νεοττοῖς s. 23. ἔν] ἐν vulg. — κατεσθίη] κατεσθίει vulg. — αὐλάς] αὐτὰς D., αὐτοῦς vulg.

26. ἀμειλίχτιοι νεαῶρου s.

27. γόνον] s. D. Iunt., τόκον M., τέκον 18., τέκος Antt.

28. κάτα] Iunt. vulg., κατὰ D. M. Vd. Ald.^β Call.29. ὡς γ' sine accentu M. (sic). Ald.^β.

30. ἔχουσα] D. Vd., ἔχοισα vulg. — Post hunc versum quaedam ex-

cidisse Wakefeldius intellexit. Qui quum proposuerit ἢ πρὶν σοῖς ἀγανοῖσιν ὑπὸ βελίεσαι δαμῆναι, melius hunc versum finxeris: ἢ καὶ σοῖς ἀγανοῖσιν ἄφαρ βελίεσαι δαμεῖσα.

32. τῷ] M. cum gl. τούτους et Call., τῶν utroque accentu recentiore D. — ἡμέας] Herm., ἡμᾶς vulg.

— κλαύσαντε M. — φίλησ'] φίλης s. „ut videtur“ et D., φίλοις Iunt., φίλ' 18., φίλαις vulg. — ἐνὶ] c. mg., ἐν s. „ut videtur“, ἐπὶ 18. D. vulg.

36. ἱπποτρόφον] D. Iunt., κωνοτρόφον (18.) M. Ald. Call.

38. κάτα] (18.) Mejn., κατὰ D. vulg. — Ἴθρης] D., Ἴθρας Antt., ἦρα 18. et superser. ἀρα M.

40. ἀλέν] (M.) Brunck., ἀλεῖ 18. D. Antt.

- ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἔν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἔτοιμον
 μόθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήρου
 45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἦν τε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρήναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γὰρ σφε δόμων κατὰ τείχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἢ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σῶν υἱεῖ· πάντων γὰρ οἴζυρώτατα τέκνα
 55 γείνασθαι σε θεῶν τε καὶ ἀνέρι θνητῶ ἔολπα.“ 55
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλυν
 κύκλον ἔς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
 ὡς δ' αὐτῶς δακρυόισι παρήια λεῖν' ἐδίαινεν
 60 Ἀλκμήνη· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλην νύον ᾧδε μετηύδα·
 „Λαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πενκαλίμαις; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθινέμεν ἄμφω
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλανται.

42. ἔν] ἐν vulg. — ἔτοιμον] D. Iunt.; ἔτοιμον 18. M. Call., ἔτοιμον Ald.β.

45. λείβεται] s. D., λείβεται vulg.

46. ἤμαθ' ὀπόσσα] D. Iunt. Call., ἤματα πάντα w. Ald.β., ἤματα πάντα 18. M.

47. τις] D. Iunt., τις γ' 18. Ald.β. Call., τις γ' M. — εὐφρήναι] Iunt., εὐφρήναι D., εὐφρήναι 18. Ald.β. Call., εὐφρήναι M., εὐφρήναι s.

48. οὐ εἰ δόμων] 18. D. vulg. — τεῖχος] 18. M. Ald.β., κατατεῖχος D., τοῖχος Iunt. Call.

49. λίην εἰ πέρην] D. Iunt., λίαν εἰ πέραν 18. M. Ald.β. Call.

51. ἀναψύξαιμι] Db. Call.,

ἀποψύξαιμι D., ἀναψύξαιμι w., ἀναπύξαιμι 18. M. Ald.β. Iunt.

52. τε συναίμονος s.

53. ἄχνηται] s. D., ἄχθεται vulg.

54. υἱεῖ] s. D., υἱῶ vulg.

56. μῆλῳ D.

57. κύκλον] κόλπον vulg. — ἔς] ἔς vulg.

58. τεκνων] D. Iunt. Call., τεκνων w. 18. M. Ald.β. — τε om. D. Urs.

59. ὦς] (18.) Iunt., ὡς D. vulg. — αὐτῶς] D., αὐτῶς vulg.

63. πενκαλίμαις] Meiu., —μης vulg.

64. κέκλανται] D. Iunt. Call., κέκλωνται w. 18., κέκλωνται M., κέλονται Ald.β.

- 65 ἢ οὐχ ἄλλῃς, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμαρ 65
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἶη,
 ὅστις ἀριθμήσειεν ἐν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσοίῃ· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἰσῆς.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρυτοῖσιν
- 70 ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢ δ' ἐλεαίρω,
 οὔνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὄσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρῆς αἰωρεῖται.
- 75 Ἰστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75
 ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθὲν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπέρ μοι ὑπέκ νηδυόφιν ἦλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
- 80 οὐδ' αὐτὴν γέ νυ πάμπαν ἑολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῶ μὴ μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἰ κ' ἠνύκομου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπέρ τέκνου γοάσθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
- 85 πρὶν ἡπέρ τ' ἰδέειν μιν, ὑφ' ἡπατι εἴσω ἔχουσα, 85

65. ἢ οὐχ] w. D. M. Ald. β. Iunt., ἢ οὐχ (18.), οὐχ D. corr. Call. — αἰεὶ v] Brunck., αἰεὶ 18. D. M. Antt.

66. γεινομένοις] D., γινομέ-
 νοις s. M., γιγνομένων vulg. —
 φιλοφληνῆς] φιλοφρηνῆς D.,
 φιλοφρηνῆς vulg. — κέ τις εἶη] D.
 Call., κετ' ἂν εἶη 18. M. Ald. β.,
 κατ' ἂν εἶη Iunt., (κέ) τ' ἂν ὄν w.

67. ἀριθμήσειεν ἐν] Herm.,
 ἀριθμήσειεν vulg.

68. θαρσοίῃ· τοιῆσδ'] Herm.,
 θάρσει· οὐ τοιῆσδ' vulg., οὐτοι
 ἦσδ' D., οὐπιῆς δ' et marg. τοι-
 οἷσδε 18.

71. ὄτι s. — ἐντί s.

72. ἐποδύρομαι s.

74. καθύπερθε κάρης D., κάρη
 Ald. β.

76. ἄς] D. corr. Call., ἄς D. pr.,
 αἷς 18. M. Ald. β. Iunt. — ἐπίορκος
 M. Ald. β. Call. — ὁμόσσαι] Brunck.,

ὁμόσση Mor. vulg., ὁμόσση 18.,
 ὁμόσση Antt.

77. μηθὲν] D., μηθὲν vulg. —
 Pro δυσμενέων suspicor μὴ μὲν
 ἐγὼ scriptum fuisse.

78. νηδυόφιν] Valek., νη-
 δυόφιν 18. D. M. Antt. — ἦνθες D.

81. τῶ] D. Call., τῶ vulg. — μὴ
 μ'] s., μῆτ' D., μῆδ' vulg. — πότ']
 D., ποτ' s., τότ' M. sec., τοτ' w.,
 τόγ' M. pr. vulg. — σευ ἀκηδέω]
 Iunt., εὐ ἀκηδέω Dc. (in vacuo spa-
 tio scriptum), σ' οὐ κηδέω 18. M.,
 σευ ἀκηδέω 18. mg., σευ ἀκηδέω
 Ald. β., σευ ἀκῦδω Call.

83. οὐθὲν] 18. D. M. Antt.,
 οὐθὲν w., οὐθ' ὡς s., οὐθὲν Mor.

85. ἡπέρ τ'] καίπερ τ' vulg. —
 μετ' super μιν Dc. — ὑφ' ἡπατι
 εἴσω] ἐμῶ ὑπὸ ἡπατ' vulg., ἐμῶν
 D. pr. (v erasum.) — ἔχουσα]
 Brunck., ἔχοισα vulg., ἔχουσαν D.,
 ἔχοισαν Iunt.

- καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ᾧ δέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ᾠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ καλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρη.
 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακλειείη· 95
 τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἔσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερο χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερὸν οἰνοφόροιο πονεῦμενος ἔρκος ἀλῶης, 100
 ἦτοι ὁ λίστρον ἐμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξακίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὄγ' αἰὲν ὀπισθε θυοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγείν μεμαῶς ὀλοὸν βέλος Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν εὐὸ χροὸς ἤντε γέρον
 νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἐνθα καὶ ἐνθα
 πάπταιεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δῆιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀοσῆσαι λελιγμένος, ὧς μοι εἶκτο, 110
 Ἴφικλῆς μεγάρθυμος ἐπ' οὐδεὶ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὠσεῖτ' ἀμευνηνός,

86. Αἰδωνῆος] s., Αἰδωνῆος D., Αἰδωνῆος vulg.

87. δυστοκέουσα] D. (κε in ras., sed a man. antiquiore), δυστοκέουσα s., δυστοκέουσα vulg. — ἀνέτλην] D., ἀνέτλαν vulg.

88. υἱός] Valck., οἶος 18. M. Urs., οἶος D. Antt.

89. αὐτίς] D^b Iunt., αὐτόν w. 18. D. M. Ald.^β Call.

90. ἦ καὶ D.

93. ἔρη] Herm., ἔρη Schaeef., ἔρησι Antt., ἔρησι 18. D. M.

94. εἶσατο] D. Iunt. Call., ἴστατο w. 18. M. Ald.^β

95. βία w. — Ἡρακλειείη 18. pr.

98. ἄτερο] s. D. Urs., ἀνευ 18. M. Antt.

100. οἰνοφόροιο] s. D., οἰνοπέδοιο vulg. — ἀλῶης] D., ἀλῶης vulg., ἀλῶην M., ἀλῶην 18.

101. σπεῦδεν ἐρείσας s.

104. εἰλεῖται 18. M.

106. βέλος] s., μένος vulg.

109. ἐπιφλέξει] Urs., ἐπιφλέξη vulg.

112. πρὶν] w. s. D., πρὶν γ' vulg. — αὐτίς superscr. τ ead. D.

- ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσέειν· κείται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτως, 115
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρῦσση παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα τρομερῆν πολιοῖο γενείου.
 ὣς ἐν γῆ λελίαςτο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὄρωσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἠὼς δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο
 οἶκον ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνω
 125 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.“ 125

114. βιήσατο] D. Iunt. Call.,
 δηῖσατο w., δηῖσατο 18. M. Ald.β.

115. καππεσέειν] D. Iunt.,
 κάππεσε 18. pr., κάππεσε 18. corr.
 Ald.β., κάππεσεν M., κάππεισεν Call.
 — αὐτως] αὐτως s., αὐτοῦ vulg.

116. ἀνειρῦσση] Wakef., ἀνει-
 ρύσση vulg.

117. τρομερῆν] προτέρην vulg.,
 κρατερῆν coni. Fr. Jacobs.

118. σακεσπάλος] D., σακέσ-
 παλος vulg.

119. ἀμηχανόωντας s.

121. φαινόλις ἦλθε] D., nisi
 quod ἦλθεν scriptum, φαίδιμος ἦλθε
 Mor., φαίδιμος ἦλθεν 18. M. Antt.,
 ἦλυθε δῖα s.

122. ἐποίησεν D., ἐποίησαν D^a

123. πρέποιτο 18. pr. M.

124. ἄφ'] ἄφ' vulg.

125. μηδ'] Steph., μηδ' D. Iunt.,
 μῆ 18. M. Ald.β. Call. — παρὲκ
 τελέσειε] Mein., παρεκ — vulg.,
 παρ' ἐκ — D.

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡρακλῆς Λεοντοφόρος.

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 παυσάμενος ἔργοιο, τό σι μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

„Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὄσσ' ἔρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·

5 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
 εἰ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὀδίτην.

ποιμναι μὲν βασιλῆος εὐτριχες Ἀργεῖοιο
 οὐ πάσαι βόσκονται ἵαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον·

10 αἶ μὲν ἴα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἄμφ' Ἐλισοῦντος, 10
 αἶ δ' ἰερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοιο,

αἶ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρου, αἶ δὲ καὶ ὠδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.

αὐτὰρ βουκολοῖσι περιπλήθουσί περ ἔμπης
 πάντεσσιν νομοὶ ὠδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι

Libri: w.* 9. 18. 23. (Vs. 1—6. 105—200. 247—fin.) D. M. Iunt. Call.

[Ἡρακλῆς Λεοντοφόρος] Call., Ἀργεῖον κλῆρος Iunt., Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον 23., item praemisso Θεοκρίτου et additis Δωριδὶ διηγηματικόν M. ApA., sine titulo w. D. (de hoc vid. seqq.) — In Call. post inscriptionem in suprema pagina positam reliqua paginae pars vacua relicta est, ut initium carminis deesse indicetur. *Λεῖπει ἡ ἀρχή* Mor. vulg. — Ante Vs. 85. titulus Ἐπιπάλῃσι legitur in D. Iunt. Call., deest in w. 23. M. Sola prior pars Vs. 1—84. in ApA. extat. Eadem in D. post reliqua legitur his praemissis: ἡ ἐκλογὴ αὐτῆ πρὸ τῆς ἐπιπάλῃσεως τέσσεται.

1. βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς] 18. M^a ApA., φντῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς 9. 23. c. w., βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ D., βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ Iunt. Call.

3. ὄσσ'] Iunt. Call., ὄσ D. pr.,

quod corrector in ὄσσ mutare studuit, ὄσσα D^c, ὡς w. 9. 18. 23. M.

6. ὀδίτην] D. Iunt. Call., ὀδίτην w. 9. 18. 23. M., fort. ὀδηγεῖν.

7. εὐτριχες] D. Call., εὐτριχες Iunt., ἔυφρονος w. 9. 18. M.

8. οἶαν 9^{t. b.}, in quo libro Zieglero teste mediis literis evanidis super o adhuc spiritus asper apparet, super v gravis, ut fortasse ὀμῆν scriptum fuerit. — βοτάν^{ην} 9. — οὐδ' ἕνα] Iunt. Call., οὐδένα D., οὐθ' ἕνα w. 9. 18. M.

9. ἀλλ' αἶ] ἀλλ' αἶ w. Mor. vulg., ἄλλαι D. Iunt. Call. — νέμονται] w. 9. 18. M., νάοντος D. Iunt. Call. — ὑπ' 9. — ἀμφελισοῦντος D. pr.; (σ erasmus), ἀμφελινοῦντος D^c, ἀμφῆλινοῦντος Iunt., ἀμφ' ἔλιστοῦν 9^{t.}, fort. ἀμφ' Ἐλικοῦντος.

12. δέ] 9., δῆ vulg. — ἐκάσταις] w. 9. 18. D. M. Iunt., ἐκάστοις Call.

- 15 Μηνίου ἄμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποιήν 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμενά τε
 εἰς ἄλις, ἧ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
 αὐλῖς δὲ σφισιν ἧδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
 φαίνεται εὐ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο θέοντος,
 20 κείνη ὄθι πλατάνιστοι ἐπηετανὰ πεφύασι 20
 χλωρῆ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
 ἱρὸν ἄγαλμ' ὦ ξείνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηθη, οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθήσφατον ὄλβον
 25 ρυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὔρου μὴν ἴσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνούς δ' ἴκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὦριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαιο,
 30 πυροφόροι τε γῆναι καὶ ἄλωαι δενδρήεσσαί, 30
 μέχρι ἐπ' ἔσχατιᾶς πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,

15. Μηνίου] D. Iunt. Call., πη-
 νειοῦ 9. 18. M. ApA., πηνείον w²
 — ἄμ μέγα] Wuestem., ἀμμέγα
 D., ἄμ μέγα Iunt. Call., ἄν μέγα
 9. 18. M. Bas. I. — πολυειδέα 9.
 — ποίαν w. 18. M.

16. Θαλέθουσιν] w. 9. 18. M.,
 τε φέρονσιν D. Iunt. Call. — ὑπό-
 δροσοι] D. Iunt. Call. ὑπὸ δρό-
 σω 9^t, ὑπὸ δρόσω 9^t, ὑπὸ δρόσον
 w. 18. M. — εἰαμενά τε] Call.,

εἰαμέναι τε D., εἰμενέτε 9^t, εἰαμε-
 ναί τε Iunt. vulg.

18. ἧδε] ἧδε vulg. — ἐπὶ δε-
 ξιά] w. 9. 18. D. M. Iunt. Call.

19. πᾶσι] conit. Meinekius, πᾶσα
 vulg., πᾶσαν 18. pr., om. 9.

21. τ'] D. Iunt. Call., δ' w. 9.
 18. M.

22. ἱρὸν ἄγαλμ' ὦ] ἱερὸν ἀγνὸν
 vulg.

23. δέ] D. Iunt. Call., τε w. 9.

18. M. — ἀγροιώταις] D. Iunt.
 vulg., ἀγροιώταις Call.

27. οὔρου] 18. M., οὔρους Iunt.
 Call., οὔρου D., ὄρου 9. — μὴν
 ἴσχουσι] (μὴν) νίσσονσι M., μιν
 νίσσονσι 11. 18. w¹, μηνίσσαι w²,
 μιν ἴσαι 9., μηνίσσαι D., μὴν
 ἴσαι Iunt., μὴν ἴσαι Call. — οἱ]
 D., οἱ vulg., ἧ D² — πολύεργοι]
 D., πολυεργοί vulg.

28. εἰς w¹ 9. 18. M² — δ'

ἴκνεῦνται] w. 9. 18. M., διηνεῦ-
 νται D., δ' om. Iunt. Call.

29. ἐπίφρονος] w. 9. 18. M.,
 ἐφρονος D., εὔφρονος Iunt. Call.

30. ἄλωαι] D. Iunt. Call. et tac.
 Ziegl., ἄλωαι M² Steph. vulg.

31. μέχρι ἐπ'] μέχρις ἐπ' 9^t.
 18. M., μέχρι δ' ἐπ' 9^t, μέχρι πρός
 D. Iunt. Call. — ἔσχατιᾶς et
 ἀκρωρείης] D. Iunt. Call., ἔσχα-
 τιᾶς et ἀκρωρείης 9. 18. M.

IMITT. 21. 22] Nonn. Dion. XIX, 238. Θαλλὸν ἐλαίης, | Παλλάδος
 ἀγνὸν ἄγαλμα.

ἡ δίκη οἰκῆων, οἷσιν βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καί κέρδιον αὐτῶ
 35 ἔσσεται, οὔτινος ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἦέ τι Ἀυγείην ἦ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίζεαι, οἷ οἱ ἕασιν. ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδῶς
 ἀτρεκέως εἶποιμ', ἐπεὶ οὐ σέγέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἰοικότα φύμεναι αὐτόν,
 40 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἕασι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Λιὸς ἄλκιμος υἱός·
 „Ναὶ γέρον Ἀυγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἦγαγεν ἐνθάδε χρεῖαί.
 45 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἴσι πολίταις 45
 δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τίνα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρώτερος αἰσυμνήτης,
 ᾧ κε τὸ μὲν εἶποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένιοι πνθοίμην.
 50 ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“ 50

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαὔτις ἀμείβετο διος ἀροτρεύς·

33. ἦ] 9., ἦ D., ἦ Iunt. Call., ἦ Brub. III. vulg. — ἐπ' ἀγροῦ] 9., ἀπ' ἀγροῦ w. 9. 18. M., ἐπ' ἀγροῖς D. Iunt. Call.

34. ἔνι-
 σπε Iunt., ἐνίσπετο μοι w¹ — τό
 τοι] D. Iunt. Call., τό μοι w² 9.
 18. M.

36. ἦέ τι] ἦέ τοι vulg., ἦς τοι
 w¹ — ἀυγείαν w² 18. M., ἀυγείαν
 w¹ — ἦ καὶ] ἦ καὶ D. Iunt. Call.,
 καὶ sine ἦ 9., ἦέ w² 18. M., ἦς w¹.

38. ἀτρεκέως εἶποιμ'] 9⁴ 18.,
 ἀτρ- εἶποιμι 9¹. b. M., πάντα μάλ'
 ἔξειποιμ' D. Iunt. Call. — ἐπεὶ σέγε
 οὐ φίλον κακὸν δὲ 11. 18. et omisso
 δὲ M. — ἐξ] Iunt., ἐξ D. Call. vulg.
 De Ziegleri libris non apparet.

40. ἐπιπρέπει w. M.

41. τοιοῖδε] D. pr. Call., τοι
 οἶδε Iunt., τοιοῖδε D. sec. Mor. vulg.

43. ἀυγείαν w. 18. M.

45. μένει] w. 9. 18. D. M., μέ-
 νοι Iunt. Call. — περὶ 9.

46. δήμον 9^b, δημόμον 9¹ —
 κηδόμενος] D. Iunt. Call., κρι-
 νόμενος w. 9. 18. M. — διὰ δὲ

κρίνουσι] w. 9. 18. M., διὰ τε
 κρίνησι D. Iunt. Call., fort. κρίνει
 σφι.

47. πρέσβυ] w. 9. 18. D. M.,
 τῶνδε Iunt. Call. — ἡγεμονεύ-
 σασ] 9. 18. M. Iunt., ἡγεμόνευσας
 D., ἡγεμονεύσαι Call.

48. ἀγρωτῶν] Sanctamandus,
 ἀγρῶ τῶν 9¹, ἀγρῶν τῶν w. 9⁴ 18.
 M., ἀγρῶν τῶνδε D. Iunt. Call. —
 γεραρώτερος] w¹, γεραρώτατος
 w² 18. M., γεραρωτάτων 9^b. 4., γε-
 ραρωτάτων 9¹, γεραίτερος D. Iunt.
 Call. — αἰσυμνήτης 18. M^b, αἰσῆ-
 τής D.

49. μὲν] w. 9. D., μὲν γ' 18.
 M., μὲν κ' Iunt. Call.

50. ἄλλον δ' ἄλλον] D. Iunt.,
 ἄλλον δ' ἄλλα Call., ἄλλον κ' ἄλ-
 λον 9. 18. M. ἄλλ' οὐκ ἄλλον w¹,
 ἄλλ' οὐκ ἄλλ' w² — θεός] w. 9.
 18. D. M. Iunt., θεός γ' Call. —
 ἐπιδυνέα Call. — θνητῶν D.

51. ἐξαὔτις] D. Iunt. Call.,
 προσαὔτις w¹. M^b, πρὸς αὐτὶς w².
 9. 18. — ἀροτρεύς] w. 9. 18. M.,
 ἀρωστής D., ἀρωστής Iunt. Call.

- „Αθανάτων ᾧ ξεῖνε φραδῆ τινος ἐνθάδ' ἰκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἴψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὦδε γὰρ Ἀυγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
- 35 σφωιτέρω σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγαυοῦ, 35
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος, ἧ οἱ νῆριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν εἶδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
- 60 ἀλλ' Ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
αὐτὸν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“
Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόω δ' ἔτι πόλλ' ἔμμοίνα,
δέρμά τε θηρὸς ὄρων χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὀπποθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἶεν ἔρσεθαι·
- 63 ἄψ δ' ὄκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 63
μῆ τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθῆσαιτο
σπερχομένον· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἰψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρον ὀδμῆ τε χροὸς δούρω τε ποδοῖν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70

52. In f. v. colon in comma mutavi.

55. φυλλῆ 18., φιλῆ M. — ἀγανῶ 18., ἀγανῶ M.

56. χθιζὸς δ'] χθιζὸς γ' D. Iunt. Call., χθιζὸς ὀδ' w. 9. M., χθιζὸς ὠδ' 18.

58. βασιλεῦσιν] D. Iunt. Call., βασιλεύειν 9. 18. M., βασιλεύεις w.

59. αὐτοῖς] D. Iunt. Call., αὐτὸς 9. 11. 18. M.

60. πρὸς μιν] D. M^s Iunt. Call., πρὸς μιν Ziegl. tac. cum Valck.

61. ἔφ'] ἐφ' w. 9. 18. M., ἔς D. Iunt. Call. — ἡμετέρην w. 18. M.

62. δ' ἔτι] δέ τι 11. corr. M., δέ τοι w² 9. 11. pr. 18., δέ sine τοι w¹, δ' ὄγε D. Iunt. Call. — πόλλ' ἔμμοίνα] w. 9. 18. M., πολλὰ μμοίνα Iunt. Call., πάντα μμοίνα D.

63. δέ pro τε 18. M., om. w. 9. — θηρὸς ὄρων] D. Iunt. Call., χειρὸς ἐλών w. 9. 18. M. — Fortasse legendum *ἔχων* diastole post *ἔμμοίνα* posita et ea, quae post *κορύνην* est, cum Iunt. deleta.

64. ξεῖνός τε M^s — μεμόνει δέ μιν] Buttmanus Gramm. II. p. 240., μέμονε δέ μιν 9., μέμοιτε

δέ μιν w., μέμοιné μιν M., μέμοιτε μιν 18., μέμοιεν δέ μιν D. Iunt. Call. — αἶεν ἔρσεθαι] Brunck., αἶει ἔρσεθαι 9. M., αἶει ἔρσεθαι w. 18., ἔξερέεσθαι D. Iunt. Call.

65. ὄκνω] (9.) D. Iunt. Call., ὄκνωσ w. 18. M. — ἀνελάμβανε 9. — μῦθον ἰόντα] D. Iunt. Call., μυθήσασθαι w. 9. 18. M.

66. προτιμυθῆσαιτο] D. Iunt., ποτιμυθῆσαιτο Call. — Versus deest in w. 9. 11. 18. M., in c. ad marg. adscriptus.

67. σπερχομένον] w. 9. 18. D. M. Iunt., σπερχομένω Call. — νόον om. 9. 11.

68. προσιόντες ἀπόπροθεν 9. — αἰψα νόησαν D.

69. ἀμφοτέρον] D. Iunt., ἀμφοτέρα 9., ἀμφοτέρον δ' 11. 18., ἀμφοτέρον γ' M., ἀμφοτέρον τ' Call. — ὀσμῆ] 9. 11. 18. D. M., ὀδμῆ Iunt. Call.

Ἄμφιτριωνιάδῃ Ἡρακλεί· τὸν δὲ γέροντα
 ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
 φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσεται, τρηχὺ δὲ φωνῇ

75

75

ἠπεῖλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὕλαγμου,
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὀθούνεκεν αἶν ἐρυντο
 αὐλιν κού παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·
 „Ὀ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιπειθέες.
 εἰ οἱ καὶ φρένες ᾧδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦδει δ', ᾧ τε χρῆ χαλεπαίνεμεν ᾧ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισην περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἀρρηγνὲς γένητ' αὐτως.“

80

80

Ἴ ἦρα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλῖον ἴξον ἰόντες.

* * *

85 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους

85

71. Ἡρακλεί D. Iunt. Call. et ante Mor.

72. ἄγριον] w. 9. 18. M., ἀχρεῖ-
 ον D. Iunt. Call. — ἀσπάζοντο]
 ἀλάζοντε 18., ἀλαζόντε w. 9¹. b. M.,
 ἀλαζόντε 9^a, κλάζοντε D. Iunt., κλά-
 ζοντες Call., κλάζον τε Reisk. —
 περισσαινόν θ'] Reisk., περι-
 σαινονθ' w. 9. 18. M., περισσαινόν
 γ' D., περισσαινόν γ' Iunt. Call.

73. ὅσσον] D. Iunt. Call., ἄσσον
 w. 9. 18. M. — Versui in Call. aste-
 riscus praefixus.

74 τρηχὺ] D. Iunt. Call., πολλὰ
 w. 9. 18. M.

75. πᾶσιν] D. Iunt. Call., πᾶσαν
 w. 9. 18. M.

76. ὀθούνεκεν] Mein., ὄθ'
 οὔνεκεν vulg. — αἶν] w¹. 9. 18.
 M., αἶν w², αὐλιν D., αὐλιν Iunt.
 Call.

77. αὐλιν] αὐτοῦ vulg. — κού]
 conl. Briggsius, γ' οὐ D. Iunt. Call.,
 δ' οὐ 9., που w¹. 18., ποῦ w². M.

78. ᾧ πόποι] Iunt. Call., ᾧ πό-
 ποι D. Steph. vulg.

79. ἀνθρώποισι μετέμμε-
 ναι] D. Iunt. Call., ἀνθρώποισιν

ἔτ' ἔμμεναι w. 9. 18. M. — ἐπι-
 πειθέες] ἐπιμηθέες D^c. Iunt. Call.,
 ἐπιμηθεύς w. 9. 18. D. M^a

80. ἐνδοθεν ἦσαν] D. Iunt.
 Call., ἐνδοθ' ἔασιν 9. 18. M., ἐν-
 δοθ' ἔασθη w¹.

81. ᾧ τε bis] Briggsius, ᾧτε vulg.
 — οὐκί D.

82. οὐκί] D. Iunt. Call., οὐδ' w.
 9. 18. M. — οἶ] w. 9., γ' οἶ M.,
 τοι D. vulg. — θηρῶντες w. 18.
 M. — ἐδήρισην w. 18., ἐδήρησαν M.

83. λίαν 18. M., λίαν οὐ w¹. —
 τι] w. 9. M., τις 18., τε D. Iunt.
 Call. — γένητ' αὐτως] D. Iunt.
 et tac. Ziegl., γένητ' αὐτως M^a,
 γένηθ' αὐτως Call. vulg.

84. ταῦλῖον] ταῦλῖον 18., τῶν-
 λίσιν M^a (per errorem abbreviatio-
 nis), τ' αὐλῖον D., ταῦλῖον vulg.
 Vera lectio ταῦλῖα videtur. —
 ἴξον] 9^a. 18., ἴξον 9^b, ἴξον D.,
 ἴξον M. Iunt., ἴξον D. corr. Call. —
 ἴόντε 11. M.

85. ἔτραπεν] Iunt. Call., ἔτρα-
 φεν D., ἤγαγεν w. 9. 18., ἄγαγεν
 M^a, fort. ἤλασεν, cf. Imitt.

IMITT. 85] Quint. Sm. VIII, 489. Ἡέλιος δ' ἀνάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους.

- δειέλον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρῖαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσει νέφη ὕδατόεντα,
 90 ἄσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶδιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε 90
 ἢ ἐνότοιο βίη ἢ Ἐθρηκὸς βορέαο·
 τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μέγα προτέρωσε κυλίνδει
 ἴς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτίς ἐπ' ἄλλοις·
 95 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ἦει. 95
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πίονες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, ὅτεσ δὲ κατ' αὐλάς ἠύλιζοντο.
 100 ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίῳ περ ἰόντων 100
 εἰστήκει παρὰ βουσίην ἀνῆρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἴει
 105 πινέμεναι λαροτο μεμαῶτα πάγχυ γάλακτος, 105

87. αὐλία τε] D., αὐλιά τε vulg.

90. ἄσσα τ'] ἄσσα τ' 9. 18. D. M. Iunt., ὄσσα τ' Call., τε pro τ' ἐν 9^b. — εἶδιν] M^b Crisp., εἰδῖν D. Bas. I. vulg., εἶδιν Iunt. Call., cf. GIM. πορευέται. — In Call. versui asteriscus praeifixus.

91. In 18. versus in margine positus.

92. μὲν γ' 18. M., μὲν 9. — γίνετ' ἰόντων] w² 9. 18. D. M. Iunt. (γίνετ' D^a), γίνετ' ἰόντων w¹, γίνεται ὄντων Call.

93. μέγα] μετὰ vulg. — προτέρωσε] Bergkiius; προτέροισι w. 9. 18. M., πρώτοισι D. Iunt. Call.

94. αὐτίς] Bergkiius et Muehlmannus, αὐτίς vulg.

95. βουκόλος ἴκει Call.

97. Parenthesem indicavi, quum vulgo μυκηθμῷ cum στείνοντο iungatur.

99. εἰλιπόδων] D. Iunt. Call., εἶλ— M^b Steph. vulg.

100. ἀπειρεσίῳ παρ' ἰόντων w¹, ἀρυσίπερ pro ἀπειρεσίῳ περ Call. asterisco versui praeifixo.

101. περὶ 9. — ἔργω w.

102. ἀμφιπόδεσσιν D. Iunt. Call. et ante Brub. III. — εὐτμήτοισιν] D. Iunt. Call., εὐδμήτοισιν 9., ἀδμήτοισιν 11. 18. M.

103. κωλοπέδας] κωλοπέδηλ' w² 9., κωλοπέδηλ' w¹ 18. D. M., κωλοπέδηλ' Iunt. Call. — ἀράρησκε D. Iunt. Call. et ante Steph. — περισταδόν] w. 9^a 18. M., περὶ σταδόν 9^b, παρισταδόν D. Iunt. Call., παρασταδόν Steph. — ἀπέργων] ἀμέργων D. Iunt., ἀμέλγων (w. 11.) Call., ἀμέλειν 9. 18. M.

104. νέα] D., φίλα vulg. — φίλαις ὑπὸ μητράσιν] w. 9. 18. M., φίλας ὑπὸ μητέρας D. Iunt. Call.

105. πινέμεναι w. — λαροτο] 9. 18., λαροτο 23. D. M. Iunt. Call., λιπαροτο w. 23. sup. — μεμαῶτα] w. 9^a 18. 23. M., μεμαῶτα 9^b, πῆληντο δὲ D. Iunt. Call. — In D. Iunt. Call. post ἴει et πάγχυ non distinctum, contra in his post λαροτο colo, in D. post πινέμεναι commate.

- ἄλλος ἀμόλιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Ἀυγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους
 ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
 110 σὺν δ' υἱὸς τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἀρρητότα νωλεμές αἰεὶ
 115 ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον
 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἐφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
 ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οὔτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἥλιος δ' ὦ παιδί τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
 120 ἀφνειὸν μῆλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
 βουκολίῳσι, αἶτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνουσ
 125 ἔξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνσῆμ' ἐστιχόωντο
 κνήμαργοὶ θ' Ἐλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι

106. τρέφε] D. Iunt. Call., στρέ-
 φε w. 9. 18. 23., στέφε M.

107. ταύρους] D. Iunt. Call.,
 ταύρωσ w. 9. 18. 23. M.

108. θηεῖτο w. 23. M.

110. σὺν κάρτος τε βίην τε 9. —
 βαθύφρονος] conl. Kiesslingius,
 βαρύφρονος w. 9. 18. 23. M., πο-
 λύφρονος D. Iunt. Call., cf. GlM.
 μεγαλόφρονος.

114. θεῶν] w. 9. 18. 23. M.,
 om. D. pr., βοῶν D. Call., θαύμα-
 ζεν ὁμῶς Iunt. — τόγε] Call., τότε
 w. 9. 18. 23. D. (ubi post ε littera
 erasa). M. Iunt. — ἔδνον] 23. M.,
 ἔργον 9., om. D. pr., ἔθνος D. vulg.

116. ἔμμεν] 18. mg. D. Iunt. Call.,
 ἔμμεν 18., ἔμμεν' w. 23. M., ἔμμε-
 ναι 9.

117. οἴτε] w. 9. 18. 23. M., οἴγε
 D. Iunt. Call.

118. τόγ'] w. 9. 18. 23. D. M.
 Iunt. Call., τοῦδ' Steph.

119. παρὰ w. 23. M.

121. εἰς w. 18. 23. — ἐκείνους D. I.
 Call.

122. ἄγ' w. 23. pr., ἄγ' 23.
 M., ἄγ 18. — καταφθείρουσ
 D. Iunt. Call., καταφθίνουσι w.
 18. 23. M.

123. αἰεὶ] Brunck., αἰεὶ 23.
 M. vulg., αἰεὶ δ' 9. — In 23. u.
 mae literae versuum 123. 127.,
 mae versuum 128—152. resectae,
 a man. sec. suppletiae sunt.

124. γίνοντο] w. 9. 23.
 γίνοντο 18., γέγοντο D. Iunt. C.

125. θηλυτόκοι τῶ D., θηλυτό-
 κοι τε 23. Iunt. Call. et ante Steph.

126. σύναμ' Ziegl. tac. cum M.
 μ

σὺν ἄμα στείχωντο 9., σύναμ.
 127. γέ μιν] w. 23. M., γε

9^h. γε μὲν 9^h. 18., τέ μιν D. I.
 Call.

- φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οὔγ' ἔσαν ἦδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
- 130 Ἴεροι Ἑλείοιο· χρόην δ' ἔσαν ἦντε κύκνοι 130
 ἄργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιγέα ποιήν
 ἐν νομῶ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὀπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοῖατο θήρης
- 135 ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὄσμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώκω.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ῥ'
 ἦδ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ῥα βοτηῆρες
- 140 ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσίην ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δὴ τοι σκύλος αὖν ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόκω Ἡρακλήϊ
 χρίψασθαι ποτὶ πλευρᾷ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
- 145 τοῦ μὲν ἀναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' ἀνχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δέ μιν ὤσεν ὀπίσσω
 ὦμω ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
- 150 θαύμαξεν δ' αὐτός τε ἀναξ υἱός τε δαΐφρων 150

130. Ἑλείοιο] w. 9. 18. 23. D. M., Ἑλείου Iunt. Call. — χρόην] Boiss., χροῖην 9., χροῖην D. vulg., χροῖην M.

131. εἰλιπόδεσσι] εἰλιπόδεσαι D., εἰλιπόδεσσι Call. vulg., εἰλιπόδεσαι Iunt.

133. γαυριόωντες] (9^a) D. Iunt. Call., γυριόωντες 9^b, γαυριόωντο w. 18., γυριόωντο 23. M. (in hoc v in ras.)

135. ἔνεκ' ἀγροτεράων] Iunt. Call., ἐν ἐῆ ἀγροτεράων D., ἔνεκα προτεράων w. 9. 18. 23. M.

136. μάχην δὲ] D. Call., μάχην-δε vulg., μάχανδε 18. 23. M. — ὄσμήν] w. 9. 18. 23. D. M. Iunt., ὄσμήν Call.

137. δ' ἐβρυχῶντο] Brunck., δὲ βρυχῶντο D. Iunt. Call., δ' ἐβρυχοντο 9. 18. 23. M. — λεῦσσόν

τε] Boiss., λεύσσον τε Bas. I. et seqq. ante Steph., caedem videbantque Div., λεύσσοντε D. vulg., λεύσοντε w. 23. M., λεύσσονται 9^b, λεύσοντα 9^a. Malim φόνον δ' ὄσσοντο.

139. ὑπεροπλή] Mor. vulg., -λή D., -λήs Iunt. Call. — μέγα· τόν] μέγας· ὄν vulg.

140. ὀθούνεκα] Mein., ὄθ' οὔνεκα vulg., ὄθ' οὔνεκα 23.

142. σκύλος] w. 23. D. Iunt., σκύτος 23. sup. Call. vulg.

144. πρόσωπον 9.

ἦs

146. κέρατος 9. — γαίαν 18.

148. περὶ] w. 9. 18. mg. 23. M., περινεῦρα D., παρὰ 18., ἐπὶ Iunt. Call.

149. μῶν] Is. Vossius, μῶν 23. D. vulg.

150. θαύμαξεν] D. Iunt., θαύ-

Φυλεύς οἱ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
'Αμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τῷ δ' εἰς ἄστν λιπόντε καταυτόθι πίονας ἀγρούς
ἔστιχέτην, Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληείη.
- 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὄθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
ἧ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
οὔτι λίην ἀρίσῆμος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ θεούση,
τῆ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
- 160 Ἀγγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμων·
„Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
εἰ σεῦ περ, σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
- 165 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνήρ' Ἑλίκης ἔξ ἀγχιάλοιο, 165
ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὔνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιάταις,
κοίλῃν αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμείοιο παρ' ἄλσος,
- 170 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἔξ ἱεροτο 170
αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Μυκῆνην,

μαζε 9., θανάμαζον 18. 23. M. Call.
— νιά τε Iunt.

151. φυλεὺν Iunt. — ἄνδρες] 9. 18. M., ἄνδρες ἦσαν w. 23., ἦσαν D. Iunt. Call.

153. καταυτόθι] 18. 23. D., κατ' αὐτόθι vulg. — Ab hoc versu tertium fragmentum incipere Bindemannus intellexit.

154. ἠρακλειείη 23. Iunt.

155. τ' Iunt. — ὄθι] 9. D. Iunt. Call., ὄρους w. M., ὄρους 18. 23., ὄρους w¹.

156. ἐξανύσαντε D., ἐξανύοντο Iunt.

157. ἀμπελεῶνος 9. 18. 23. M. — σταθμῶν] w. 9. 18. 23. D. M., σταθμοῦ Iunt. Call.

158. ἀρίσημος] M² Iunt. Call. vulg., ἀρίσαμος Mor. — χλωρᾷ θεούση] Mein., χλωρᾷ ἐνούση 9., χλωρᾷ ἐνούση w¹, χλωρᾷ ἐνούση 23.,

χλωρᾷ ἐνούση D., χλωρᾷ ἐνούσα Call, χλωρᾷ ἐνούσα (18.) M² Iunt.

159. τῆ μιν] 9., τοί μιν w¹, τόν μιν 18. M., τόν μιν w², τόν μιν 23., τῆ μιν D. Iunt. Call.

160. Ἀγγείω] w. 9. 18. 23. M., Ἀγγείω D. Iunt. Call. — ἐνθεν w. 9¹. 23. — ἰόντα] 9., ἰόντα 23. D. vulg.

161. ἦκα D. Call. (ἦκα D^c mg.)

162. περὶ D., μετὰ D^a

163. εἰ σεῦ περ] ὡς εἶπερ 9. 18. 23. M., ὡσεὶ περ vulg.

164. μέσος ἀκμῆς] w. 9. 18. 23. M., νέος ἀκμῆν D. Iunt. Call.

165. ἔξ] ἔξ vulg.

169. νεμείοιο w. 9. corr. 18. 23.

170. εἰ Mor. — ἔξ] ἔξ vulg.

171. ἦ et ἦ] ἦ et ἦ vulg. — Μυκῆνην] D. Iunt. Call., μυκῆνην w. 9. 18. 23., μυκῆναν M² — Comma in f. v. pro colo Hermanno debetur.

- ὡς κείνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἔτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων
 175 ἢ σε, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορευεῖ
 175 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἶπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἶτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιοός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἶπε δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔεφνες,
 ὅπως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὔροις
 ἰμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφῶλον ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θανμάξεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὀδοιπόρον ἀνέγ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν.“
 Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεύς, ὄφρα κιούσιν ἄμα σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥήτιτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὅς μιν ὀμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·
 „Ὡ Ἀνγηιάδη, τὸ μὲν ὅτι με πρῶτον ἀνείρου,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195
 ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήσαι ἀκούειν,

172. ὡς κείνός γ' Herm., ὡς κείνος D. Brub. III., sicut ille Wins., ὡς κείνός γ' Iunt., ὡς κείνος vulg.

176. παρὰ M. γρ.

177. In 23. versus 177—199. primas literas plerumque resectas et a man. sec. suppletas habent.

179. ἡμῖν] Iunt., ἡμῖν D., ἡμῖν Call., ἡμῖν ὁ. 18. 23. M.

180. ἔξ ὁ. 23. sec. (primae manus solum ξ restat.) — σε om. ὁ. — φράζομαι] D. Iunt. Call., φρίζομαι ὁ^b, φρίζομαι w. ὁ^a. 18. 23. M.

182. τ'] D. Iunt. Call., δ' w. ὁ. 18. 23. M. — εὐνδρον] w. ὁ. 18. 23. M., εὐνδρον D. Iunt. Call. — νεμῆς ὁ. 18. 23., νομῆς w.

183. κε om. ὁ. — τόσονγε D., τόσον 18. M. — κατ' Ἀπίδα] D. Iunt., κατ' ἀπίδα Call., κατὰ πίδακα w. ὁ. 18. 23. M.

184. τηλίκα w. ὁ^a. b. 23. M^s.
 185. τ' om. ὁ., κ' ὀλοφ— 23. (τ' sec.), κολοφῶνιον w. — ἔθνος] Lennepius, ἔρνος vulg.

186. τῷ] Iunt. Call., τῷ Brub. III. vulg. — μῦθον] D. Iunt. Call., μῦθων w. ὁ. 18. 23. M.

188. παρισῶσι Call.

190. ἄμα σφισιν] ἄμα σφίσιν vulg.

193. Ἀνγηιάδη] D. Iunt. Call., λυτηιάδη w. ὁ^b, λυτηιάδη ὁ^a. 23., λυτιιάδη 18. M. — ἀνείρου] D., ἀνήρου vulg.

- νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ' ἔοντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἶον δ' ἀθανάτων τίν' ἔϊσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσι ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίση τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὤς,
 λῖς ἄμοτον κεράϊζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρὸν ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιοιο
 ἐμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἐλικῶνι
 210 εὐρῶν σὺν πυκινῆσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρείην, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἔσκοπιάζων,

197. ἦλθεν Iunt., ἦλθες w. 23. M. — παρῶντων D.

198. οὐδ' εἰς] D., οὐδεῖς vulg.

199. οἶον δ' D. Iunt., οἶον τ' M.

200. Φορωνήεσσι] c. D. Iunt. Call., φέρω νῆεσσι 23., φερονήεσσι M., φερωνήδεσσι et marg. φορωνίδησιν 18., φόρων οἶναισιν 9.

201. πίση τις] πισησ 18. corr. D. Iunt. Call., πισησ w. 9. 18. pr. M. — γ' ὡς 18., γ' ὡς M.

202. λῖς] Wint., λῖς w. D. M. vulg. — ἄμοτος w. 18. M. — Βεμβιναῖοι] Βεμβιναῖους w. M., βεμβηναῖους 18., βεμβιναῖοις D. Iunt., βεμβιναῖος Call., κεκμηναῖος 9^b, βεβιναῖαν 9^b. Fort. verius Βεμβινεῖται.

203. οἶ] οἶ vulg. — ἄγχιστα] w. 9. 18. M., ἀγγίμοροι Iunt. Call., ἀγγόμοροι D., ἀγγίμολοι Mor. — κλαῖον] ναῖον vulg., νέον D., πρόσναιον 18. M. — ἄτλητα παθέοντες D., παθόντες ἄτλητα Call.

206. φαρέτρην] 9. 18. D. Iunt. Call., φαρέτραν w. (M.) Mor.

209. ἐμμητρον] M. et cum γρ. σύροισιν 11., ἔμμητρον w² (cum γρ. σφοδρῶν) et 18., ἐμμυτρον „sic“ w¹, ἐμμυτρον 9., εὐμμητρον D. Iunt. Call.

210. εὐρῶν om. 9. — πυκινοῖσιν w. 18. M. — ῥίζαις] w. 9. 18. M. Call., ῥίζης D. pr. Iunt., ῥίξη D. corr.

211. ὄθι] w. 9. 18. D. M., ὄπη Iunt. Call. — λῖς] Iunt., λῖς D. M² Call. vulg. — ἦν 9.

212. δῆποτε Iunt. — στρεπτῆν] Brodaens, στρεπτῆ vulg. — ἐπέλασσα Iunt.

213. νευρείην] M², νευρεῖη 9^b, νευρεῖην vulg. — περὶ] D. Iunt. Call., παρὰ w. 9² 18. M., περιδικόν 9^b.¹ — εἶθαρ ἔβησα] Iunt. Call., εἶθαρ ἔβησα D., εἰσανεβησα w¹ 18. M., εἰσανεβησα w² 9², εὐεβησα 9^b.¹

IMITT. 211] Nonn. XLVI, 145. ἀλλ' ὅτε χῶρον ἵκανεν, ὅθι δρῶς.

- 215 εἶ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἤματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδ' ὅπη ἴχνια τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυσμοῖο πυνθέσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργους
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
- 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος ταχύφυλλον ἐρευνηῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
- 225 ἀνχηρῶς πεπάλακτο φόνω χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στηθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμαῖο γένειον.
 ἀντάρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
 ἐν τρίβω ὑλήεντι δεδεγμένος ὀππότη' ἴκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
- 230 τηρῶσις· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν 230
 ὀκρῖον, χλωρῇ δὲ παλίσσντον ἔμπεσε ποίη.
 ἀντάρ ὃ κράτα δαφινὸν ἀπὸ χθονὸς ὧκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμνρούς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
- 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προταλλον 235
 ἀσχαλόων, ὧς μ' ὃ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγνὺς δ' ἔβαλον στηθεῶν, ὄθι πλεύμονος ἔδρη.

215. τί με κείνον] Mein., τί μ' ἐκείνον w. 9., δέ μ' ἐκείνον M.,

ἄ μὲ κείνον 18., γ' ἐμὲ κείνον D. Iunt., γ' ἐμὲ κείνος Call.

216. οὐδ' ὅπη] Comm., οὐδ' ὅπη D. Iunt. Call., οὐθενός w. 9. 18. M. — τοῖα] w. 9. 18. M., τοῖο D. Iunt. Call.

217. ὠρυσμοῖο] D. Iunt. Call., ὠρυσμοῖο 9^a. 18. M., ὀρυσμοῖο w. 9^a. b.

218. οὐδέ μεν] Iunt. Call., οὐδὲ μὲν D. et vulg., post Valck.

222. πρὶν γ' 18. M. — μεταντίκα] D. Iunt., μετ' ἀντίκα Call., παραντίκα w. 9. 18. M.

225. χαροπὸν] w. 9. 18. M., χαλεπὸν D. Iunt. Call.

226. γλώσση τε 9. 18. M.

227. ἄφαρ] w. 18. D. M., ἀφθις 9., ἄμα Iunt. Call.

228. τριβῶ] w. 9. 18. M., ῥίω D. Iunt. Call.

229. ἐς] Ziegl., εἰς vulg.

231. ὀκρῖόν] w. D. M^b. vulg., ὀκρῶσεν Iunt. Call. — παλίσσντον D.

232. ἐπάειρε] 9. 11., ἐπάειρεν vulg.

233. διέδραμεν] w. pr. 9. pr. Iunt. Call., διέδρακεν w. corr. 9. corr. ead. 18. D. M.

234. λαμνρού 9. — ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε] 9., ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε w. 18. M., ὑπέδειξεν ὀδόντας D. Iunt. Call.

235. ἀπαὶ M.

236. ὧς μ' ὃ] ὧς μοι M., ὡς μοι 18. w^a, ὅς μοι 9., ὅτι μοι D., ὅτι μοι Iunt. Call., ὅτι μ' ὃ Briggsius.

237. πλεύμονος] D., πνεύμονος vulg. — ἔδρη] w. 9. 18. M^b, ἔδρα Iunt. Call., ἔδρα D.

- ἀλλ' οὐδ' ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάρουθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτῶς.
 240 τὸ τρίτον αὐ' μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνώς 240
 ἀερούειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
 θῆρ' ἄμωτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ ἀνὴρ
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαι δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 245 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ ῥάχῃς γένετ' ἤνυτε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἕξυν.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 θάλασας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἴν' ἀξόνι' ἢ κύκλα δίφρω·
 250 τοῦ μὲν ὑπέκ χειρῶν ἔφρυγεν ταυνόφλιος ἐρινεός 250
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὧς ἐπ' ἔμοι λίς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λῶπην,
 255 τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὑπερ' αὐτὸν αἰέρας 255
 ἤλασα κακ' κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρῆατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἔμ' ἰκῆσθαι
 ὑπόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔσθη.

238. οὐδ' ὧς] οὐδ' ὧς vulg. —
 θύρσαν 18. M.

239. ἀνεμώλιος] w. 9. 18. M.,
 ἀνεμώλιον D. Iunt. Call. — αὔ-
 τῶς] Ziegl. tac. cum Kiessl., αὐτῶς
 M^b vulg., αὐτῶς D.

241. ἀερούειν] Iunt. Call., αὐ'
 ἰρούειν w. 9. 18. D. M.

242. περ'] 9. 18. pr. M. Iunt.
 Call., περιγνύησιν D., παρ' 18. sup.
 Brub. III.

244. πυρσαι] D. Iunt. Call., πυρ-
 ραί 9. 18. sup., πυραι w. 18. pr. M.

246. εἰληθέντος] 18., εἰλη-
 θέντος M. (cum Gl. συσφίξαντος
 ἑαυτὸν), εἰλυθέντος 9^a. D. Call.,
 εἰλυθέντος 9^b, εἰλυσθέντος Iunt. —
 ὑπό] w. 9. D., ὑπαι vulg.

247. ἀρματοπηγὸς] D. Iunt.
 Call., —παγὸς 9. 18. 23. M.

248. εὐκτεάνοιο] εὐκτεάνοιο D.
 Iunt. Call., εὐκάμποιο 23., εὐκάμ-
 ποιο w. 9. 18. M.

249. ἴν' ἀξόνι' ἢ] ἐν ἀξονίῳ
 w¹. 23., ἐν ἀξονίῳ 18., ἐναξονίῳ
 M^b., ἐναξονίῳ w² 9., ἐπαξονίῳ Iunt.,
 ἐπ' ἀξονίῳ D. Call.

250. ἀπ' ἐκ 9. — ἐρινεός] 9^a. b. 4.,
 ἐρινίῳ 9^b, ἐρινός 23. D. vulg.

251. πῆδησε σὺν] 9. 18. 23.
 D. M., πῆδε σὺν w¹, πῆδησεν ὑφ'
 Iunt., πῆδησαν Call.

252. λίς] 9^a. b. Iunt., λίς 23. D.
 Call. vulg. — αἰνόμορος 9. —
 ἀθρόος] D. Iunt. Call., ἄλμενος
 9. 18. 23., ἄλμενος M., ἄλμεος w²,
 ἄλμενος w¹, fort. ὄρμενος ἄλτο
 vel ἄλμενος ὠρτο.

254. προεσχεθόμην] D. Iunt.
 Call., προεσσεθόμην w. 9^a. 18. 23.,
 προεσεθόμην 9^b. M.

255. κόρσην Iunt.

258. πρὶν γ' 18. M.

259. ἐν γαίῃ] D. Call., ἐν γαίῃ
 Iunt., ἐκ γαίης w. 9. 18. 23. M.
 Suspisor ἐν γυίοις.

- 260 νευστάζων κεφαλῆ· περι γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω 260
ἦλθε, βίη σεισθέντος ἐν ὄστέρῳ ἐγκεφάλιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρειῶς
νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο περ' ἰνίον ἤχμασα προφθιάς,
- 265 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην· 265
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
πρὸς δ' οὐδας πτέρυγῃσι ποδῶν στερεῶς ἐπίεζον
οὐραίων ἐπιβάς, πλευρῆσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
- 270 μέχρι ὄγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον ἀείρας 270
ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχένα βύρσαν
θηρὸς τεθνευῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάιμην,
ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσχε σιδήρω
- 275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μιν ἄλλῃ. 275
ἐνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέσμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.

262. ὀδύνησι] 9. 18., ὀδύνησι
w. 23. D. M., ὀδύνοισι Iunt., ὀδύ-
ναισι Call. — παραφρονέοντα] 9^b. 18. 23. M., παραιφρονέοντα D.
vulg., πάλιν pro παραι D^b. mg.

263. ὠσάμενος D. — πρὶν γ' 18.
M. — αὐτὶς] 9. 18. 23. M., αὐ-
θις D. Iunt. Call. — ἀμπνυνθῆ-
ναι] (9.) D. Iunt., ἀμπνυνθῆναι
Call., ἀμπνυσθῆναι 18. 23. M., ἀμ-
πνησθῆναι w¹.

264. περ'] παρ' vulg. — ἤχμα-
σα] ἦλασα Call., ἦλασα D. Iunt.,
ἐφθασα w. 9. 18. 23. M.

266. ἦγχον w. 23.

267. σάρκας] w. 9. 18. 23. M.,
σαρκὸς D. Iunt. Call. — ὑποδρύ-
ψῃ] w. 9. 18. 23. M., ἀποδρύψῃ
D. Iunt. Call.

268. ποδῶν] πόδας vulg. —
στερεῶν D., στερεοῦς Call. — ἐπιέ-
ξουν 18., ἐπιέξουν 23. M², ἐπιέ-
ξουν w.

269. οὐραίων] οὐραίη 9., οὐ-
ραίων w. 18. 23. M., οὐραίους D.
Iunt. Call., cf. GIM. τῆς οὐραῖας. —
πλευροῖσι w. 18. M. — κῆρ'] μῆρ'
vulg., μῆρ' 23. M.

270. μέχρι ὄγ'] μέχρι οἱ w. 9^b.
18. D. corr. M², μέχρι οἱ 23. M^b,
μέχρι 9^b.², μέχρις οἱ D. Iunt. Call.
— ἐξεκάπυσσε] ἐξεκάνυσσε M²
pr., ἐξεκάνυσε 9. M. corr., ἐξεκάν-
υσσα Iunt. Call., ἐξεκάνυσα 18.
23. D. — βραχίονα] 9. 18. 23.
M. Call., βραχίονος D., βραχίονας
Iunt. — ῥόχθον] ὄρθον vulg.

271. ἀμπνευστον D. Iunt. Call. et
ante Steph. — πελώριος] w. 9.
18. 23. D². M. Iunt., πελώριον D.
Call. — ἔλλαχεν] w. 9^b. 18. 23.
M., ἔλαχεν 9^b, ἔλλαβεν D. Iunt. Call.

272. θύρσαν 18. M.

273. τεθνηῶτος 18. — ἀπό]
Iunt. Call., ἀπομελείων D., ἀπαί w.
9. 18. 23. M. — ἐρυσάιμην] w.
9. 18. 23. M., ἐρυσάιμι D. Iunt. Call.

275. λίθοις] w. 9. 18. 23. D.
M. Iunt., λίθω Call. Fort. legendum
οὐδὲ λίθοις τμητῆ. — οὐδὲ
μιν] Iunt. Call., οὐδὲ μὲν D. Bas.
H. vulg. — ἄλλῃ] Wordsworthius.
ἄλλῃ vulg., cf. GIM. ἑτέρω.

276. ἐνθά μοι] D. Iunt., ἐνθα
μοι Call., ἐνθεν μοι 9., ἐνθεν μιν
23., ἐνθ' εἰμιν w. 18., ἐνθεν μιν M.

τοῖσι θεῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.

280 οὐτός τοι Νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μῆλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

278. ἀμφεθέμαν 18. M.

279. ἐνναλίον] D. Iunt. Call.,
 ἐνναλίον 9². 18. M., ἐνναλοῖο 9¹.
 23., ἐνυλλοῖο w¹, ἐνύλλοιο w². Sus-
 pīcor ἔρκος ἔμεν βελέων. —
 ἰωχμοῖο] w¹. 9. 18. 23. M., ἰώλ-

μοιο w², ὄφρα μοι εἶη D. Iunt.
 ὄφρα μοι εἶη Call.

281. μῆλοις τε] w. 9. 18. 23.
 M., μῆλοισι D. Call., μέλοισι Iunt.
 — κήδεα] w. 9. 18. 23. D. M.,
 πῆματα Iunt. Call.

APPENDIX I.

SUPPLEMENTUM VARIAE LECTIIONIS.*)

THEOCRITI RELIQUIAE.

Idyll. I.

1. ἄδῳ Med. 2. πηγαῖσι p. — ἄδῳ p¹ Med. 4. ἔλοι 16. Y.
 7. ἄδιον p¹ 16. (hic in mg. ἄ). 9. ἄγονται 16. Iunt. 10. λάψῃ p.
 14. μεσημβρινὸν 16. Y. 20. ἐσδώμεθα Iunt. Call. — Ξείσας P.
 23. λιβύαθεν P. — ἄβας p¹ 25. ἐρίφους 16. 26. κεκλισμένον Call.
 — ἀδέϊ Med. 27. γλυφάνοι p¹ 31. ἔντοσθε p. 6^b, ἔντοσθι a.
 39. ἦ p¹ 41. γύων a² p^{1.2} Q. 43. πολιῶ — ἔοντι superscr. οὐ
 et os p. — ἄβας p¹. 44. ὄσον M. — ἀποθεν Call. 45. σταφυλαί-
 αιν p¹ 46. ἐφ' αἷμασι P. 56. ἐδώκα Iunt. 59. ἀρρσαίμην Med.
 Ald. Iunt. 60. αἰείσσης M. 62. αἶδαν Med., αἶδαν Ald. Iunt. —
 φιλαξείσι Iunt. 65. ὅτε v. 66. πολλά pro καλὰ p. 68. ἀπίδος Q.
 sec. 70. ἀρίσαντο 1)⁵ pr. 71. χῶ δρυμοῖο 6^b 73. τε om. P.
 75. αἰοιδῆς Y. [74.] αἰοιδῆς 16. Y. 81. αἰοιδῆς 16. 82. ὄτ' 6.
 85. ἐπεὶ γ' Q. — παρθένως D⁵ P. Mor., παρθένους p¹ v. [92.]
 οὐδέν ποτ' ἔλ— 16. pr. (ποτελ— corr.), οὐ δὴ ποτ' ἔλ— p^{1.2}, ποθ'
 ἔλ— Q. 88. καὶ ἦ p. Ald. Call. 89. βαρῆν Ald. 93. καὶ ὁ p¹
 94. νεμεσητὰ D., νεμεσητὰ v. — θανάτοισιν 6², θανατοῖσιν Ald.
 95. φράδει M. pr. — πάντ' P. — ἄμμιν a. 100. ἄσον v. — ἰούσα
 p. v. 101. λέγε μοι βῶταν 16., λέγε v. 109. τί γ' Y. 111. τοῖνον
 Iunt. 115. εἰς v. 120. κομήσαι M. Y. sup. 122. θνήσκει Med.
 Ald. Iunt. — νέκρας a² — ἔλκει M. pr. P. pr. 123. γαρύσσειντο 16.
 M. P. Y., γηρύσσειντο p. 126. λίνα om. 16. pr. 127. μοιρῶν D.
 (corr. D^c) et Med. 131. πολλάκις P. 132. ἄδιον Med. — ἄσσω p¹
 135. ἀδείαν Med. 137. πεπλῦσθαί νιν Iunt. — κράνεσι M⁵
 139. ἀνασθῆ Ald.

Idyll. II.

2. κελαν p¹ 4. ὦς μοι 23. 5. ὀδ' Ald. Iunt. — τεθνῆκαμεν p¹
 6. ἦ pro οἱ D. 7. φρένα τ' p¹ 8. τιμαγήταιο p¹, τοιμαγήταιο
 Med. 10. κατὰ θύσομαι p¹ — σελήνα 9⁵ 11. ποτ' αἰείσομαι p¹ —
 ἄστυα 9⁵ Med. Iunt. 12. τὰν χθονίαν θ' ἐκάταν D., δ' ἐκάτα a² p^{1.2},
 θ' ἐκάστη 9⁵ 14. ἐκάστα 9⁵ — δαπλήτι p^{1.2} 15. ἐρδοῖσαι p¹, ἐρ-
 δοῖσα 9⁵ 16. μηδίας 9⁵ 18. τι p¹ — ἐπίπασε 9⁵ 20. μισαρά
 p¹ Call. 21. πᾶσ' 9⁵ — πασσῶ p¹ 23. ἐγὼ δὲ πῖ 9⁵ 25. σπον-
 δὸν p¹ 26. τοι om. p. 28. πίθουρα Iunt. — τῦδε 9⁵ 31. τριό-
 δεσι M., ταιόδεσι p^{1.2} 34. ἄ δὲ μᾶ 9⁵ 36. καὶ om. 9² 38. ὡς

*) Alias lectiones ad orthographicam consuetudinem pertinentes alio loco congeremus.

Med. — τὸν om. p¹. 39. ὡς Med. 41. δινοῖθο Med. Ald. — θύρησι p¹. 9^a. 49. νέμονται a². 50. δέλιφιδ' p^{1.2}. 51. ἔκτοθε p¹. 52. ἐμόν om. Med. 54. ὄγω p¹. 55. με k. 56. ἄπαν om. Y. 58. ἄργιον p^{1.2}. 59. λαβ' τὰ τῷ et ταυτέθ' p¹. 60. τὰς om. p. [61.] δέδομαι p^{1.2}. 61. δέδευμαί 23. pr. 64. τοῦτον p^{1.2}. 66. τῇ et πολλὰι p¹. 68. ὁ κεν pro ὄθεν p¹. et sic in seqq., item inde a Vs. 75. p⁶. 70. λιτάνευσεν M. Y. 72. θύρσοιο 9. 73. ζυστίδα 23. pr. 75. ἀμαξήτων 23. — ἄτ. λυκ— littera erasa D³ (ἀτε λυκ— Φ. B). 77. ἐλιχρῶσειο 23. 78. μὲν pro δὲ 6. 79. γυμνάσιοιο p¹. 81. ἴδων 23. Ald. — χ' ὡς ἐμάνην p¹. — πέρι v⁶. — θυμὸν Med. 84. ἐξαλάπαξεν M. Y. 89. ἔτι ἦν p. 90. ἐπῆδεν 23. pr. 96. μαγήτοιο Y., τιμαγνήτοιο Med. 97. δὲ om. p¹. — ἀδὺ 23., ἀεὶ καθῆσθαι superscr. ἀδὺ ead. 6⁴, ἀεὶ καθεῖσθα 6². 99. ἄσυχα p¹. 23. 101. ἦγαγε 23. pr. 105. πᾶτα Ald. — μὲν om. 23. — ἐψύχθη k². 23. pr. 107. δυναίμην 9². — ὄσον p¹. Call. 108. φωνεῦντι 6², φωνεῦνται a². 109. δαγίδι 23. sec. Y., παγίδι 23. pr. 113. τόσσον γ' p^{1.2}. 115. τίγος 23. 117. ἦλθον bis p. — νὰ 23. pr. 118. ἦ pro ἦε Iunt. 119. διονύσιοιο p¹, διωνυσίοιο 23., διωνυσίοιο M. 120. Ἡρακλῆος p¹. 121. πάντοτε Mor. 123. ἦν p. 126. ἄθνηρα p¹. — μαχλῶ superscr. o 23. M. 127. λαμπάδας p^{1.2}. — ἦλθον p¹. 129. χάριν ἔφα τα k. 130. τῆν Y., om. p^{1.2}. 133. φλογώτερον p^{1.2}. 136. νύμφην 23. pr. 137. ὁ μὲν Med. Ald. 140. πρόσθεν p¹. M. — ἀδὺ 23., ἀεὶ a. 141. φιλαθρον λέγοιμι 23. pr. 144. ὄντε p¹. — ἦλθε 23. — φιλήσας p., φιλήσας D. sup. rec. 146. σήμερον p. 147. αὐὸ 23. Ald. 149. πόθον 23. 150. ἴσμεν a². 151. ἐπεσχεῖτο M. 152. φάτοι οἱ p¹. 154. ἦν Med. Ald. 156. ἔφ' a². 157. ἀμῶν 23. — λώλασται p¹. 159. πύλην p¹. — ναὶ μὰν μοίρας 23. 161. ἀσσυροῖο 23. 164. λικαρόχροα 9².

Idyll. III.

1. ἀμαραλλίδα p¹. 5. λυβικὸν Q. — κνάκωκα M. — μή τι a. 6. pr. 9. τίλαί με 23. 10. τι pro τοι Med., τυ p², τοι ἐγὼ p¹. — φυλασσῶ Q., φυλασῶ 23. 14. ἐκέλευν 23. pr. — τοι pro τῷ 23. Q., om. p. — σοι D. 15. θάσαι 23. 16. ἰκόμαν D. 20. καὶ om. a. 22. φιλάσσω p¹, φιλασῶ Q. Mor. 26. ἀδὺ 23. 29. ἐξεμαράνθει 23. pr. 30. γὰρ καὶ a. 31. παρεβιάτης 23. pr. (βατις sec.) 32. τῆν k². — οὐδένα λόγον k. 33. φυλασσῶ 23. Q. 34. μοι καὶ k². — ἀμείρυνωτος 23. — ἐριθακῆς 23. pr. — μελιγάρως 6. 35. δώσω p¹. 36. μου Med. 37. ἀποκνινθεῖς 23. pr. M. 41. ἄλλετ' Med. Ald. Iunt. 42. ᾤθρονος p., ὄρθρονος Y. SchCall. 46. ἄγε 23. — λύσας p¹. pr. 48. ὕπνων p^{1.2}. 49. Ἰασσίωνα Y. 50. ἐκήρυσσεν p. Y., ἐκίρυσσεν a. — πεπανσεῖσθαι p. 51. μέλοι k².

Idyll. IV.

1. οἱ βόες 16. 2. με a². — ἐδῶκεν p¹. 3. πᾶ ψε k⁵, πᾶ ψὲ lSchk. 4. ὑφρίση M. — μόσχια k⁵ lSchk. Ald. — κάμῃ Mor. — φυλάσσειν p. 5. τίνα k⁵. 6. Ἀλφειὸν a² p^{1.2}. 8. φαντιναῦ a² „si collationem intelligo“. 9. ἐφθ' v., ἔφατο Y., ἔφατο μάτηρ 16. — μήτηρ p¹. Y. 10. χ' ᾤχετ' p¹. — τε om. Q. 11. μιλῶν k. — λῦκως k⁵ a². 6². M. Q. Med. Ald. 12. δ' αὐ τὸν Ald. 15. δῆ τι D. 16. σιτιζέσθαι Q. 19. βαθύσχινον cum γρ. βαθύσκιον p., βαθύσκιμον Y. 21. λαμπριάδα τοι k⁵. 22. δῆμος p¹. 23. φύσκων Q. 24. τὰν a². 27. ἔς p¹. Med. Ald. Iunt. — ὅκα τε καὶ τῷ Q. — ηράσαιο k. 6. Q. Call. Comm. 29. γε p. — ἐφέρεπων p. 31. ἀνκρούο-

APPENDIX I.

SUPPLEMENTUM VARIAE LECTIIONIS.*)

THEOCRITI RELIQUIAE.

Idyll. I.

1. ἄδῳ Med. 2. πηγαῖσι p. — ἄδῳ p¹ Med. 4. ἔλοι 16. Y.
 7. ἄδιον p¹ 16. (hic in mg. ἄ). 9. ἄγονται 16. Iunt. 10. λάψῃ p.
 14. μεσημβρινὸν 16. Y. 20. ἐσθώμεθα Iunt. Call. — Ξείσας P.
 23. λιβύαθεν P. — ἄβας p¹ 25. ἐρίφους 16. 26. κεκλισμένον Call.
 — ἀδέι Med. 27. γλυφάνοι p¹ 31. ἐντοσθε p. 6^b, ἐντοσθε a.
 30. ἦ p¹ 41. γύων a² p^{1.2} Q. 43. πολιῶ — ἔοντι superscr. οὐ
 εἰ ος p. — ἄβας p¹ 44. ὅσον M. — ἀποθεν Call. 45. σταφυλαί-
 σιν p¹ 46. ἐφ' αἵμασι P. 56. ἔδῶκα Iunt. 59. ἀρρσαίμην Med.
 Ald. Iunt. 60. αἰείσσης M. 62. αἶδαν Med., αἶδαν Ald. Iunt. —
 φιλαξείς Iunt. 65. ὅτε v. 66. πολλά pro καλὰ p. 68. ἀπίδος Q.
 sec. 70. ἀρίσαντο 1)^a pr. 71. χῶ δρυμοῖο 6^b 73. τε om. P.
 75. αἰοιδῆς Y. [74.] αἰοιδῆς 16. Y. 81. αἰοιδῆς 16. 82. ὄτ 6.
 85. ἐπέι γ' Q. — παρθένως D^a P. Mor., παρθένους p¹ v. [92.]
 οὐδέν ποτ' ἔλ— 16. pr. (ποτελ— corr.), οὐ δὴ ποτ' ἔλ— p^{1.2}, ποθ'
 ἔλ— Q. 88. καὶ ἦ p. Ald. Call. 89. βαρῆν Ald. 93. καὶ ὁ p¹
 94. νεμεσητὰ D., νεμεσητὰ v. — θανάτοισιν 6², θανατοῖσιν Ald.
 95. φράδει M. pr. — πάντ' P. — ἄμμιν a. 100. ἄσον v. — ἰούσα
 p. v. 101. λέγε μοι βῶταν 16., λέγευ Y. 109. τί γ' Y. 111. τοῖνο
 Iunt. 115. εἰς v. 120. κομησαι M. Y. sup. 122. θνήσκει Med.
 Ald. Iunt. — νέκρας a². — ἔλκει M. pr. P. pr. 123. γαρύσαιντο 16.
 M. P. Y., γηρύσαιντο p. 126. λίνα om. 16. pr. 127. μοιρῶν D.
 (corr. D^c) et Med. 131. πολλαίς P. 132. ἄδιον Med. — ἀσσῶ p¹
 135. ἀδείαν Med. 137. πεπλῦσθαί νιν Iunt. — κράνεσι M^a
 139. ἀνασθῆ Ald.

Idyll. II.

2. κελαν p¹ 4. ὄς μοι 23. 5. ὀδ' Ald. Iunt. — τεθνάκαμεν p¹
 6. ἦ pro οἱ D. 7. φρένα τ' p¹ 8. τιμαγγήταιο p¹, τοιμαγγήταιο
 Med. 10. κατὰ φύσσομαι p¹ — σελήνα 9^a 11. ποτ' αἰίσουμι —
 ἄσνχα 9^a Med. Iunt. 12. τὰν χθονίαν θ' ἐκάταν D., δ' ἐκάτα a² p^{1.2},
 θ' ἐκάστη 9^a 14. ἐκάστα 9^a — διαπλήτι p^{1.2} 15. ἐρδοῖσα p¹, ἐρ-
 δοῖσα 9^a 16. μηδίας 9^a 18. τι p¹ — ἐπίπασε 9^a 20. μισαρά
 p¹ Call. 21. πᾶσ' 9^a — πασσῶ p¹ 23. ἐγὼ δὲ πῖ 9^a 25. σπον-
 δὸν p¹ 26. τοι om. p. 28. πῖθυρα Iunt. — τῦδε 9^a 31. τριό-
 δεσι M., ταιόδεσι p^{1.2} 34. ἄ δὲ μᾶ 9^a 36. καὶ om. 9^a 38. ὡς

*) Alias lectiones ad orthographicam consuetudinem pertinentes alio loco congeremus.

Med. — τὸν om. p¹. 39. ὡς Med. 41. δινοῖθο Med. Ald. — Θύργαι p¹. 9^a. 49. νέμονται a². 50. δέλιφιδ' p^{1,2}. 51. ἔκτοθε p¹. 52. ἔμὸν om. Med. 54. ὄγω p¹. 55. με k. 56. ἄπαν om. Y. 58. ἄργιον p^{1,2}. 59. λαβ τὰ τὺ et ταῦτθ' p¹. 60. τὰς om. p. [61.] δέδομαι p^{1,2}. 62. δένδρμαι 23. pr. 64. τοῦτον p^{1,2}. 66. τῆ et πολλὰ p¹. 68. ὃ κεν προ ὄθεν p¹ et sic in seqq., item inde a Vs. 75. p^a. 70. λιτάνευσεν M. Y. 72. Θύρσοιο 9. 73. ζυστίδα 23. pr. 75. ἀμαξήτων 23. — ἀτ. λυκ— littera erasa D^a (ἀτε λυκ— Φ. B). 77. ἐλιχρῦσειο 23. 78. μὲν pro δὲ 6. 79. γυμνάσιοιο p¹. 81. ἰδων 23. Ald. — ζ' ὡς ἐμάνην p¹ — πέρι v⁶ — θυμὸν Med. 84. ἐξαλάπαξεν M. Y. 89. ἴτι ἦν p. 90. ἐπῆδεν 23. pr. 96. μαγήτοιο Y., τιμαγνήτοιο Med. 97. δὲ om. p¹ — ἀδὺ 23., ἀεὶ καθήσθαι superscr. ἀδὺ cad. 6⁴, ἀεὶ καθέισθα 6². 99. ἄσχη p¹. 23. 101. ἦγαγε 23. pr. 105. πάντα Ald. — μὲν om. 23. — ἐψύχθη k². 23. pr. 107. δυναίμην 9² — ὄσον p¹. Call. 108. φωνεῦντι 6², φωνεῦνται a². 109. δαγίδι 23. sec. Y., παγίδι 23. pr. 113. τόσσόν γ' p^{1,2}. 115. τέγος 23. 117. ἦλθον bis p. — νά 23. pr. 118. ἦ pro ἦε Iunt. 119. διονύσιοιο p¹, διονυσίοιο 23., διωνυσίοιο M. 120. Ἡρακλῆος p¹. 121. πάντοτε Mor. 123. ἦν p. 126. ἄθυρα p¹ — μαχλῶ superscr. o 23. M. 127. λαμπάδας p^{1,2} — ἦλθον p¹. 129. χάριν ἔφα τα k. 130. τὴν Y., om. p^{1,2}. 133. φλογώτερον p^{1,2}. 136. νύμφην 23. pr. 137. ὃ μὲν Med. Ald. 140. πρόσθεν p¹. M. — ἀδὺ 23., ἀεὶ a. 141. φιλαθρον λέγοιμι 23. pr. 144. ὄντε p¹ — ἦλθε 23. — φιλήσας p., φιλίστρας D. sup. rec. 146. σήμερον p. 147. αὖ 23. Ald. 149. πόθον 23. 150. ἴσμεν a². 151. ἐπεσχεῖτο M. 152. φάτοι οἱ p¹. 154. ἦν Med. Ald. 156. ἐφ' a². 157. ἀμῶν 23. — λώλασται p¹. 159. πύλην p¹ — ναὶ μὰν μοίρας 23. 161. ἀστροῖο 23. 164. λιπαρόχροα 9².

Idyll. III.

1. ἀμαραλλίδα p¹. 5. λυβικὸν Q. — κνάκωκα M. — μῆ τι a. 6. pr. 9. τιλαί με 23. 10. τι pro τοι Med., τυ p², τοι ἐγὼ p¹ — φυλασσά Q., φυλασῶ 23. 14. ἐκέλευν 23. pr. — τοι pro τὺ 23. Q., om. p. — σοι D. 15. θάσαι 23. 16. ἰκόμαι D. 20. καὶ om. a. 22. φιλάσσω p¹, φιλασῶ Q. Mor. 26. ἀδὺ 23. 29. ἐξεμαράνθει 23. pr. 30. γὰρ καὶ a. 31. παρεβήτης 23. pr. (βατις sec.) 32. τὴν k² — οὐδένα λόγον k. 33. φυλασσά 23. Q. 34. μοι καὶ k² — ἀμείρωννος 23. — ἐριθανῆς 23. pr. — μελίγχρωσ 6. 35. δώσω p¹. 36. μου Med. 37. ἀποκνινθεῖς 23. pr. M. 41. ἄλλετ' Med. Ald. Iunt. 42. ᾠθρονος p., ὄρθρονος Y. SchCall. 46. ἄγε 23. — λύσας p¹. pr. 48. ὕπνων p^{1,2}. 49. Ἰασσίωνα Y. 50. ἐκήρυσσεν p. Y., ἐκίρυσσεν a. — πεπαυσεῖσθαι p. 51. μέλοι k².

Idyll. IV.

1. οἱ βόες 16. 2. με a². — ἐδῶκεν p¹. 3. πᾶ ψε k^a, πᾶ ψε ἰSchk. 4. ὑφίσι M. — μόσχια k^a. ἰSchk. Ald. — κάμῃ Mor. — φυλάσσειν p. 5. τίνα k^a. 6. Ἀφειὸν a² p^{1,2}. 8. φαντιαν a², si collationem intelligo. 9. ἐφθ' v., ἔφατο Y., ἔφατο μάτηρ 16. — μήτηρ p¹. Y. 10. ζ' ὦχετ' p¹ — τε om. Q. 11. μιλῶν k. — λύκως k^a. a². 6². M. Q. Med. Ald. 12. δ' αὐ τὸν Ald. 15. δῆ τι D. 16. σιτιζέσθαι Q. 19. βαθύσχινον cum γο. βαθύσκιον p., βαθύσκιμνον Y. 21. λαμπριάδα τοι k^a. 22. δῆμος p¹. 23. φύσκων Q. 24. τὰν a². 27. ἔς p¹. Med. Ald. Iunt. — ὅκα τε καὶ τὺ Q. — ηράσσο k. 6. Q. Call. Comm. 29. γε p. — ἐφέρωπον p. 31. ἀνθρώου-

μαι 6^b, ἀνακρούομαι p. — Πυρρῶ Q. 32. ζάκινθος Call. 33. ποτ' ἄωον k⁵. Ald. Call., ποτά ὦον p¹, ἄωον lSchk. — τό ante Λακ— om. p. Q. pr. (add. sec.) — λακίνιον, λακίνιον in rasura Q^b (?) — πίκτας Call. 34. καταδέσαστο a². 36. κηθῶν' k⁵. 38. οὐδὲν Y. 39. λασεύμεθ' k⁵. Q. — ὄσον pro ὄσους k⁵. 43. αἰθέριος p¹. 44. βάλει p¹. — κάτωθι p^{1,2}, κάτωσθεν 6². — καί pro γάρ 6². — υἰόσχια k⁵. 45. θάλον a² v., θάλον p¹. — σίθ' Med. 46. σίθ' ἄ Med. 47. πέλος M. 48. ποθ' ἔρπει k⁵, ποθ' ἔρπει p¹, ποθ' ἔρπει Q⁵. 49. λαγοβόλον p¹. — παταξῶ a. p. 6. Q. 50. θάσαι k⁵ lSchk. 51. ὠσδ' Med. — τὸν σφ. p^{1,2} v. 58. ἔντοι pro ἤρ' ἔτι p. 59. τὴν αὐτὰν a². — κνάνοφον Med., κνανόφρον Ald. Heins. Valek. — ἐκνίσθει lunt. 60. δειλαία superser. ε M. — αὐτοῦς lunt. 62. φιλοίφα p¹. 63. κακοκάμοισιν k⁵.

Idyll. V.

4. πρῶην p¹. 6. κορίδωνι Q. 11. ἔθυσεν v. M. 13. μετὰ Ald. lunt. 15. βραία M. 16. ἀλοίμαν Ald. lunt., ἀλοίμην 6. 19. οὐτὲ τὰν 16. Y. 20. αἶτε πιστεῦσοιμι v. — ἀροίμην Y. 22. ἀπίποις D., κατείπης k⁴, κατεεπης k². 23. ἤρισε Ald. Call. 29. σφάγξ D⁵ Call. 31. τι a². — ἀνσῆ Y. 32. τά τ' ἄλεια a². 34. καὶ κριδες v. 35. σὺ p. — τολμᾶς Q. 36. ποτιβλέπειν v. 39. καὶ om. p. 41. ὠδέ pro αἰ δὲ Med. 42. ὠδε Med. — ἐτρῶπει D. 43. τήνον Y. 46. βοβέυντι M. 50. τε om. M. 51. μαλακώτερον v. 53. μέλαν a². 54. δὲ om. M. — ἐλαίον Med. 56. γλίχων' p^{1,2}. 58. γλαγῶς a². 59. πλέω p¹, om. D. 62. ἔνθη M. pr. 62. λυκόπας Q. 64. αἶ lunt. 65. τήνως p¹. 67. ἐλθῶν Q. 71. τ' ὠδε Ald. 73. Εὐμαίρα Mor., εὐμαράδῃ Q. 74. μῆ τι v., τὸ γε τις p. 75. ποιμνιὸν v¹. 79. στομυλὸς D. M. 81. ἔγυσα L. 84. διδυματόκως a². p^{1,2} Q. Y. 86. πλεροῖ v¹. 91. ἐκμίνοι L. — δὲ om. p. — στίεται' θείρα p¹. 95. λεπύρον l², λεπύρον L². 96. τῆ p¹. — παρθέν' L. 98. πόαν 6². 100. τῆς p¹. — καὶ μικάδες Ald. — μικάδες D. — γέμεσθε Med. 101. μινῶκαι Med. 103. ἀνατολᾶς p^{1,2}. 104. γ' ἀνλώς D. Q. 105. Πραξίτελες M⁵. — φουλασῶ Q. 106. λύκως Mor., λύκους Y. 109. ἀμπέλως v. Mor. 111. τοὺς Q. 112. δασυκέρκως p¹ v¹ Mor., δυσκέρκως k². — τὰς Μήκωνος k², Μύκωνος D. 113. ποθίσαπερ' αἰὲ v. 111. κανθάρως p^{1,2} v¹ Mor. 116. μέμνασαι v² (μέμνας' v¹). 117. εἶχετο a². 118. οὐ om. L. 119. ἴσαιμι k². 123. ὄρισσε Med. Ald. 124. δὲ om. p^{1,2}. 126. μέλει D. 131. πολλὰς cum γφ. πολλὸς p. 132. ὅτι μὲν L. Y. 133. ὅκε p¹. — φρίσαν D. — ἔδωκαν M. 134. ὄτ' p. 135. ἔρεξα D. 139. ἀμνήδα 9². 141. πεμφῶ M. — νῆ p¹. — πᾶσα et corr. πασῶν L. 142. ἀγέλη p¹. 144. ἀλέυμαι p¹.

Idyll. VI.

6. τι pro τοι Q. — ἡ Γαλ. D⁵ (ἄ D^b). 7. μάλοισι a. p. 6. 9. τῆν p¹. 12. ἡσχια p¹. 15. τοι om. p. — ἐπ' a². 16. πωραὶ D. (corr. D^b) — τό om. Q. 17. φλέγει superser. φεύγει Q. 19. πολύφημε p¹. — πέφαντι p^{1,2}. 20. ὁ Λαμ— v. 21. τὸν ποιμνιὸν p¹. — ἐβαλλεν v. 8. M. Y. 22. ἐναγκλυκὸν lunt. 26. φημ v. — γυνᾶν v¹, γηνναί' Ald. lunt. — ἔχειν Y. 28. τε om. l. 31. ἴσως om. Q. — γε pro με k., om. Q. 32. ὁμώση Ald. Call., ὁμόση lunt. 33. με v. 34. καλὸν 9². 38. αὐτὰν Med. Ald. 39. ἐς l. — ἔπτοισα Call. 41. εἰπάν p¹. 43. σύρισθεν Ald. — δὲ om. p². 44. μαλακῶ superser. η Q., μαλακῶς M.

Idyll. VII.

1. ἀνίχ' Med. Iunt. 4. γὰρ superser. περ L. 5. κλυτείας p¹, κλητίας Iunt. 7. ἐνευρσάμενος p¹.² 9. χλωροίσι a. p. 6. 9. 14. ἡγνόισιν p¹ — ἐῶκει Med. Ald. 16. ὠμοισιν ἔ' ταμ— p. 18. ἔρχεν M. 19. δεξιτερῆ p¹ — ἀτρεμία p¹.² 21. μεσάμερον 6., μεσῶριον 9., ut Zieglero visum est, μεσάριον 9² — ἔλκεις πόδας L. 25. ποσὶ k² 26. τὸν γ' M. 29. ἐν τ' ἄν ἄμ— a², ἐν τ' ἐν ἀμη- τίρεσαι L. 32. Δαιάτεροι M. 35. ἀλλά γε D. — δὲ om. p. M. 36. ὄνασσι p¹ 37. κῆμε Med. Ald. Call. 38. ἀρίστοι p¹, ἀριστοι p², sic vel ἀριστος p⁴ 40. φιλητᾶν p. Med. Ald. 41. ἐρίσδων M. 42. ἀδὺ Med. 43. ἔφαν a² — οὐνεκα D. 45. μέγ' ἀπέθεται a² — ἔρευνά 6. 50. σιμυχῆδα Ald. Iunt. — κῶγ' s. 51. μελίδρονον D. — ἐξεπόνασσα p¹ 53. ἐσπερίοισιν L. 57. στορεῦντι a² 58. φύκια p¹ 63. καὶ om. L. — λευκίων p¹ 67. τῷ σελ— L. 68. ἀγιάνακτος p¹ 72. ἠράσατο D. L. Q. Call. 73. ἐθῆγειν v¹, ἐθρηγῆεν M² 74. Ἰμέρα p¹ — φύονται 8² 75. ὄστις L. 76. Ἄθων p¹.² s. 77. ποτ' p¹ 79. λειμωνόθεν p¹ L. Q. — ἰούσαι p. 80. μέλιαι Ald. Call. 81. οὐνεκα p¹ — χέεν v. 87. ἑσᾶων p¹ 90. κῆγ' Med. 92. θράνον p¹ 100. μεγάροι L., μεγάροι p¹.², μεγάροι s. 101. ὡς Antt. ante Brub. III. 102. λέλογχα Ald. 107. κρέατα Q. 108. καίτι pro κατά Med. — κατά χροά μιν L. — ὀνήχεσιν v⁶ Y. 109. κνάσσαι a² — κνηῖδεσι L. 112. πνυάτεσαι a² L., πημάτεσαι M. — Αἰθιοπίοισι D. Q., Αἰθιοπίοισιν ὀμεῖοις k., νο- μεῖεις L. M. 113. βεβλημυῶν L. — νεῖλον 9² 114. βιβλίδος Q. ICall. — ἀδὺ Med. 115. ξανθᾶν s. — ἕδος p¹ 118. μιν p¹, μεῦ p² v², με Steph. 122. τρίβωμεν p¹, τρίβωμεσ M. 123. κοκκίσδων v., κοκκίσδω D² (corr. D⁴) — ἐν ναρκ— p. — διδόση Ald. 124. ἄρ- χοιτο Q. 125. μέλει L. 126. ἐπιφθίζουσα v¹ — μιν pro μῆ p² 127. τὰ λαγ— v. 128. συνήιον D. 129. ἀποκρίνας a², credo⁴. 131. ἔστε p¹.² 132. ἐκνίνθιμες a² 134. ὑπερθεν L., ὑπερ p¹ 137. ὀροδαμνησιν L. 138. λαλεῦντες v. 139. τήλοθε p¹.² — ἐν om. p² — ἀκάνθες L. 142. ὥσδε p. 6. 143. μὲν om. D. 146. ἀλει- φασ v⁶ corr. 148. λάιον v. 149. στάσατο Call. 151. ἱβαλλεν v. 8. M. Y., ἔμβαλε k. 153. πόμα Q. 154. παρὰ v. Q. Y. — Δαι- μάτερος L. Q. 156. ἔχουσαι Y.

Idyll. VIII.

3. πυροτριχο ον χ' ὦ p¹, πυροτρίχω D. (corr. D²) 5. ἰδῶς Q. pr. 7. φῆμι v¹ 13. θησεῖμέθ' k. a. 9² L. (—εθ' p. s. 6. 9¹ vulg.) 14. θῆσω p¹ — ἰσομάτορ' v¹, ἰσομάταρα D. 15. θῆσω D. 16. ἀριθμύνται L. 18. σῆρυγγ' Call. — ἐγῶν L. 19. et 22. ἴσον L., ἴσην bis Q. 21. κῶγ' p. 23. γυν p¹ 28. ὀδὲ πόλος p¹ 29. οὐν 6. — αἰοιδε Call. 30. ὑπελάμβανεν 9. 32. αἱ τοι D. M. pr., ἄν τι L. 34. βόσκετ' v. 36. κράναι p¹ 37. ἀηδονί- σιν p. v⁶ 8. M. Y., ἀηδονίαισι 6. 41. πληροῦσι k. a. v. 6. 8. D³ L² Y. — ὑψιτέροις Iunt. 42. et 46. ἀναφέρρη k² Med. Ald. Iunt. 49. δεῦτε p¹, γατ' 6² 50. καὶ om. Call. 51. ἐνεμεν p. v. 8. M. Y. 57. πρόσθεν M. 60. δένδροισι 6², δένδροι 9² 61. ὄρσιαι k. a. p. 6. 9. — ἀροστέροιαι a² 62. παρθενικῆς ἀπαλῆς p., ἀπαλᾶς Ald. Iunt., πόθος ἀπαλᾶς 9. — πάτερο ζεύ p. 63. μόνον v. — τι p¹ 64. αἶδιαν L. 65. αἶδιαν p. 69. παδί Med. Ald. Iunt. 70. μιδ Ald. Iunt. 75. Σύνοφρος cum lit. mai. Med. Ald. Iunt. [77.] βῶς Iunt. 80. δὲ om. v. 81. μαλίδα v¹ 84. τοι pro τι D. 85. κρεῖσσον 6. 89. ἀμελγία 8² 90. μὲν om. a² — πλατάγησεν v. 8. M. Y. 91. ἄλλοιτο p.

Idyll. IX.

1. πρώτος v. 3. μόσχους Y. — δὲ om. Y. 5. δέ τι L.
 7. ἀδὺ χ' ἄ v. 8. ἀδὺ Ald. Call. 9. δέ μοι om. v. 11. ἐτίναξεν
 6. M. Y. 14. αἴεσεν Med., αἰέσεν Ald. Call. 16. ὄσα Ald. Iunt.
 Call. 18. κεφαλᾶς k² pr. — κώεα p¹. 20. ὄσαν v. — ὄραν v.
 Call. 22. ἐπλατάγησα v², ἐπεπλατήνησα v¹. — ἰδῶκα p¹. 25. ὄν
 Med., οὐ Iunt., οὐ Call. 30. γλώσσης p¹. — ἄκρης Call. 32. ὠδῆ
 v. 34. γλυκύτερον k. 36. οὔτοι D⁵ pr.

Idyll. X.

2. ὄρθον om. p⁴. — ἦγες Y. 8. συνέβη Med. Ald. Iunt. — πο-
 θῆσαι v. 9. ἐκτοσθεν a² p² q² M. — ἐργατῆ v¹. 10. συνέβη p¹ v.
 12. μύλων Call. — ἐκδεκαταίος Q. 14. προσθυρῶν v. 15. τοι
 q² D. I. Med. Ald. — παιδῶν p¹. — λημαίνεται Iunt. 20. ὠφρον-
 τις I. 21. θυμειῦμαι L. 22. κόρακας q². — ἀμβάλλεν p¹. 23.
 πρῶα στερόν Y. 25. καὶ pro γὰρ Ald. — πάντα καλὰ p. 28. γρυ-
 πτά M. 29. ἔμπης v. 30. κύνισιν θ., κύνισσον L. ICall. — ἀλύκος
 Q. 32. πεκάσθαι Call. Sch3. 33. τῆ Ἀφροδίτῃ Med. Ald. Iunt.
 34. καὶ om. D⁵ (add. D⁴). 35. ἀμφοτεροῦσιν L. 36. χαρίεσσα p¹ v.
 — παίδες q². 39. ἐμέτηρησε p¹. 40. μοι om. k. pr. (add. sec.) —
 τοῦ v. 41. λητιέρα Iunt. 43. εὐεργόν τ' L⁵ Med. Ald. Iunt.
 44. παρών L. 45. σκυνοῖ L. 46. τομῆ Med. Ald. Iunt. 47. γὰρ
 ὁ στ— v. 49. τηλέθει Q. 50. ἐγειρομένω κορυστάλλῳ θ., κορυστάλλῳ
 p¹ v., κορυστάλλῳ D. M. 55. καταπρίον Iunt. — τὸν p¹. 56. ἀλίω
 Med. 57. τεὸν ὦ v.

Idyll. XI.

1. ποτὸν Y. 3. τοι pro τι v. L. — ἦδὺ L. 4. ἐγίνετ' Y.
 5. τὸ D. (ὦ in ras., τοι D^b). 8. ἦρετο θ². — τῆς Med. Ald. Iunt.
 9. τὸ om. v. Q. 12. τε ὄτς v., ὀδές p¹ v. — ἀπῆνθον Call. 13.
 τὴν Antt. ante Steph. 14. ἦτινος Y. — κατάκετο M., ἐτάκετο v.
 15. ἀχθιστον cum γρ. ἐχθιστον D. — ἔλκος Call. [16.] πᾶσαι p¹.
 [20.] πᾶκτᾶς Call., πηκτᾶς D. (corr. D^b). — ἀπαλωτέρα Ald. Iunt. Call.
 20. φοιτᾶς v. 22. φενύγει εἰ ἀθροίσασα Y. 23. ἀνίκα p¹ Iunt.,
 ἀντίκα L. pr. 24. μητρὶ θελοῖσα v¹. 27. μέλλει p¹. 30. ὦ Ald.
 33. τὸ κράτιστον om. Q. — πίνε Y. 38. ἰα pro ἔνδεκα a².
 39. σκύνωνος Y. 42. τὴν Med. Ald. Iunt. 44. κυπάρισσαι a².
 46. πολυδενδρὸς Q. 47. προίετι D. pr. 48. δέ τι p¹. 50. δ'
 om. M. 51. οὐ v. — γληκερώτερον Iunt. 52. ὅτι p¹. — ἔτεκε a. p.
 L. ICall. — μήτηρ D⁵ (corr. D^b). — ἔοντα v. 53. χεῖρα v. 54. τὸ
 om. v. — ἔφορον v. 55. ἀπαλὴν D⁵ (corr. D^b). 56. γίγνεται p¹.
 58. συννοεῖ p¹. — ὦνδ' Iunt. 60. ἐξέλθοις v. 62. ἐθέλεις p¹ v.
 — ἔμοι superscr. εν sec. p. — ἄμᾶ Call. 63. πᾶξε Call. 64. μήτηρ
 D⁵ (corr. D^b). 67. τοῦς v. D⁵ (corr. D^b). 69. ἐκπεποτήσαι Y⁵.
 70. θαλὸν k² Call. 71. ἄρρεσι p¹ v¹. 72. παρροῦσαν q², παρροῦ-
 σαν q². 74. συμπαισδε μὲν a². — κέλλονται p¹. 77. ἐποιῶμαι k.
 p⁴ θ., ἐποιῶμαι p¹ v¹. 78. ῥᾶον Med. Ald. — δὲ om. k².

Idyll. XII.

3. ὄσον ἔαρ v. Q. — μάλλον D. pr. 5. προφῆροι s. I. 8. δ'
 ἔπο Y² (δ' ὑπὸ I⁵ Q⁵). 9. ὅστις v. 10. ἀμφοτέρωσιν Q. — ἔρω-
 τος 16². 12. γενέθην M. 14. θετατάλος D. (corr. D^b) — εἶπη v.

17. *πέλει* D^s *sup. ead.* 19. *έμοι ές* v¹ 22. *ούρανίονες* Q.
 23. *έσονθ'* 6^b 16., *έσσονθ'* p¹ — *τό καλόν* p¹, *τών καλών* Q. 25.
ή γάρ Q. 26. *έχον* Q. — *έπι μέτρον* D^s 27. *έρετμοίσι* Q. 30. *αίει*
 Ald. Iunt. — *είαρον* Y. 31. *άκρα* Iunt. 33. *βρονθόμενος* Call. —
στεφάνοισι 9. — *μῶν* v. 34. *ός τής* Y. — *κείνα* D^s — 35. *γαννυ-*
μήδεα 6^s 36. *λυδίη τ' έσον έχει* addito *v sec. v.* — *έσσον* D.
 37. *έτίτυμον* Y. — *άργυραμοιβόν* v., *άργυραμοιβή* M.

Idyll. XIII.

1. *μόνοις* v. 4. *πελόμεθα* L. — *έσορῶμεν* 9. 7. *πλοκαμίδα*
 Med. Ald. Call. 10. *άμαρ* Iunt. 13. *μητρός* v. — *αίθαλόεντα* p¹.
 14. *ώς* Antt. ante Brub. 16. *ότεοτό* a². 18. *πάσᾶν* p¹ (circumfl.
 in ult. rubro pictus). 20. *μυδαίτιδος* k², *μυδαίτιδος* k⁴, *μυδαίτιδος*
 p¹. 21. *ύλλας* L. [22.] *νηός* v., *ναός* Med. [23.] *διεξάίξε* D^s
 (corr. D^b) — *έσέθραμε* L. [24.] *λαίγμα* M. 22. *έσχατιάν* L.
 24. *μιμνήσκειν* v. 27. *ένθετο* v. 33. *ύλλας* L. — *οίσων* v.
 38. *γλοφάν τε δίανον* Y. 39. *θάλοντα* p¹ 40. *μίσω* M. 43.
κροσσόν Call. 44. *χεροίν* v. 46. *κατήρειπε* v. 47. *άθρόως* v¹.
 — *ήρειπεν* v. 48. *άθρόως* 9² 50. *γόνασι* v. 51. *δακρύνωντ'*
 Q. — *έπέεσι* Y. 52. *παρασσύμενος* D^b — *παιδίον* L. 54. *αεί* Y.
 55. *ύλλε* a² — *άεισε* v. 62. *έπελάμβανον* Call. 64. *δρομώς*
 Med. — *Ίασωνος* M. *pr.* 67. *ά* Med. Ald. — *πόδας έχων* v. 69.
μὲν om. L. 71. *ές άργώ* v. 72. *άξεινον έκοιτο* v¹.

Idyll. XIV.

2. *σοι* p., *τι* 23. 4. *μύστιξ* M., *μίσταξ* Call. 7. *μὲν* 23. *sup.*
ead. — *καί κτηνος* p¹. 2. — *όπτῶ άλέγρω* 6. (superscr. ov) et Med. Ald.
 Iunt., *όπῶ* Y. 8. *παίσδες* a². — *ώ γαθ'* p¹ Ald. Iunt. Call. (*ώ γάθ'*
 Med. Mor.) 9. *δέ* om. p¹ — *μέσον* p¹, *αναμέσον* v¹ 10. *αεί* *τυ* D.
 L. 13. *άπισ* p¹ 23. D. Heins., *άπες* L. — *κλάνικος* p¹, *κλυνύχος*
 v. 14. *έμιν* L. — *δύω* p¹ 16. *έτῶν* p¹ 17. *άδύς* L., *ήδύς* D.
 (corr. D^b) 18. *άκρατοι* 6^b 20. *δέδοκτο* 16. 21. *ουδέ* L.
 24. *του λάβα του* a., *λάβω* Call. 25. *καλλός* 23. 26. *κλυμένοι* D.
 28. *έξήταξε* v², *έξήταξε* superscr. α v² 29. *ήμεν* L. 31. *καυαί*
δέ 23., *καυαίθε* L. 32. *θαλώτερον* M. 33. *έπιθνηήσασθαι* Y.
 35. *κ' άλλ' αυθις* p¹, *καλλάυθις* p² — *πέπλους* p. 36. *ού* *τι* a² v⁶,
ούτι Med. Ald. — *άρέσσω* I². 37. *τι* v. 38. *μάλα* om. 23. *pr.*
 (suppl. ead.), *μάλα* D. *pr.* L. 41. *δίφρον* *θάκος* Y. 42. *έθύδ'* D.
pr. (corr. D^c) — *ά* Med. Ald. 46. *άλλήλων* p¹ 23. *pr.* — *κείαρι*
 Call., *κείαρι* L. 47. *άνώικται* 23. *pr.* 48. *τινές* v. 49. *μόρη* D.
pr. (corr. ead.) 51. *πίσσης* M. Y. 52. *άμυχανόεντος* L. 53. *πλήν*
 p. 6. — *σήμος* v., *σιμός* B. 56. *ό μαλλος* v¹, *όμαλός* superscr. κ 23.
 — *ουδέ* *τις* v. 60. *ές* Y. Med. Ald. Iunt. Stl. — *άκραν* L. *pr.*
 62. *αιτούμενος* v. — *άνανεύας* L. *sec.* Med. 63. *χηή* om. a² „ni
 fallor“. 66. *εις θρασύν* L. — *άσπιδιώτην* L. *pr.*, *άσπιατάν* p¹.
 67. *πελόμεθα* Call. 68. *έπισχέρω* D., *έπισχερά* 23. — *εργοι* a. p.

Idyll. XV.

3. *κάλλιστον* Y. 8. *πάρορος* Call. — *έλθών* p. 9. *μή* om. 23.
 10. *άλλήλαις* p. L. 13. *Ζωοπυρίων* L. 14. *καί* L. 17. *άλας*
 Med. Ald. Call. 18. *φθρόος* L. *pr.* — *Ίτοιγείδας* L. 19. *κυνά*
 superscr. δ L. *pr.*, *κυνάδας* superscr. *δους* L. *sec.* — *γραιάς* a². 20.
έ. *pro πέντε* Call. — *εργου* L. *sup.* 21. *περονητριδα* Y. 22. *βα-*

σιλειός 23. — ἐς om. p. — ἀφνειοῦ p. 24. τὰν om. p. 28. γαίλα
 Y. 32. ἐδόκει om. L. pr. 34. τὸ om. Med. Ald. 35. πρέπει σοι
 et πόσω L. 37. ἦ om. L., καὶ Y. — τὴν ψυχὴν p¹ 38. γνώμη
 ἀπίβαν L., ἐπίβα p. 39. τῶμπεχρόνιον p¹ — τὴν p¹ L. — θολιάν
 L., Θαλιάν Y. 40. ἀμφίθεις κἀξιῶ p. — δάκνοι L. 42. ἔρωμεν
 L. — τὸ 6. 43. ἀυλιάν p¹ 44. περάσαι L. 45. μύρημης L.
 49. οἶα Med. Ald. — πρὶο p^{1,2}. — ἐπισδον Call., ἐπαιδον L.
 53. ἀνίσταν L. — ὁ om. p. — εἰδ' Y. — κνροθρασὺς p. 54. φθεγγῆ
 a² — διαχρῦσεται L. pr. 55. ὠνάσθην p^{1,2} — μον p. 57. καὶ
 τὰ L. 58. τὸν om. L. 59. σπευδόμεν L. 62. περιούθην L.
 65. τὰς Ald. Iunt. Call. — ὅσος p¹ 66. χέραν L., χύτραν μετ pro
 χέρα μοι superscr. χεῖρα p¹ (μεν p¹) 68. εἰσίνθουεν p¹, εἰσίθουεν
 L. 69. θέριστρον a² 70. ἔσχιστο a² — γένοιτο a² 71. τὸμπί-
 χαρόν L. 72. ἀνὴρ οὐκ omissio personae siglo L. 73. γύναι p¹
 74. οὐκ εἰς pro κές D. pr. — κέπειτα L. 76. τι s. Y. 77. καλλι-
 στους ἴδον p² — εἰτ' L., corr. 78. ἄθροισον 9² 80. ποίαι L. —
 ἐπονάσαντο p² 82. ἐστάκαντι L. M⁵ — ὡς om. p. Mor. — ἐνδινεῦτι
 p^{1,2} 83. οὐκεν ὑφάντα p¹ Y. 84. ὁ pro ὡς p. 87. πανίσασθε
 p¹ — κοιλοῖσαι L. 88. τρυθόνες L. 89. τί δέ τιν L. Med. Ald.
 Call., τίθε τιν Iunt., τί δέ τ' M., τὸ δέτ εστιν 9. (τί δέ τιν prima Comm.)
 — εἰ om. 23. — κατίλλαι M., κατίλλω p¹ 92. Βελλεροφών Antt. ante
 Steph. II. (-φών Ald.) 93. δωρίσθ' ἐν Ald. Iunt. — δωριέσαι p¹
 94. ἀμῶν L. 95. πλὴν p. — ἀπομάζης s. 97. θνητάω a² — πο-
 λυθρόος M. — αἰοδος p¹ 98. οἰάλευον L. 99. τοι 23. M. — σάφα
 p. — ἄα 9. 102. τι 23. L. 103. μνηθὶ θνωδεκάτω om. a². „ut
 credo“ ἄα, θνοκαδεκάτω L., θνωδεκάτω Y. — ὦραι Med. Ald. 104.
 ὦραι Med. — φίλαι om. p. 105. πάντεσι et τοι p¹ 106. κνρία
 et τὸ μὲν p¹ — διαναία p^{1,2} 107. μύθον a² — ἐποίησαν 23.
 111. παντέσι et ἀντιτάλλει p¹, ἀτιτάλλοι L. 114. σνρέω Y. — χρύσε'
 L. 115. ὅσα M. 116. μισγοῖσαι p¹ — παντοῖ Med. Ald. Iunt., παντί
 p¹ 118. καὶ ἐρπετὰ καὶ p^{1,2} — πάρει p¹, παρεῖ p², πάρεστιν M.
 120. διέμαθ' p², διέματ' p¹ 121. οἶοι Med. Ald. 122. περιόμενοι
 p¹ L. Mor. — ἀπὸ D. Y. — χρυσοὶ I.³ — λευκὸν p¹ 124. κρονίδα
 superscr. on M. 125. μαλακώτερον 16. 126. ἀμίλατος Ἀρον. — χ'
 ὦ Med. Ald. Call. 127. κλίνη Y. [129.] ἐννεκαίδεχ' D. 129. οὐκ
 ἐντεῖ D. 130. ἔχουσα Y. 132. κῦμα τ' p¹. — αἰῶνι Ald. Iunt. Call.,
 αἰῶνα L. pr. — πύθοντι 9. 133. σφύραν L. 134. αἰδίας p¹
 136. μονότατος L. 137. ὁ μέγας om. 9. 138. ὁ om. 6. 140.
 οἶ L. 141. ἄκρα Y. 142. ἔλαθι L. — νέωτα L. 143. ἠλθετς L.
 145. ὅσα L. — ἴσαστι k. — πανολβία Med. Ald. Iunt. 148. χέ-
 ροντας L.

Idyll. XVI.

1. μέλλει p¹ 5. ὀπόσοι . . . . κναι— L. spatio relicto, ubi rec.
 man. inseruit γλανκᾶν. — νέδων p¹ 6. ἐπέτασας Y. 8. αἰδῆ Ald.
 Call. — γνμνά L. pr., γνμναὶ L. sec. — ἴασι D., ἴασιν a. 9. M. Y.
 11. δὲ pro ἐν L. — γεινάτῃσι Y. — βελοῦσαι L. 15. κέρθειον L.,
 κερθαῖον Y., κερθῶν B., κερθῶ D. pr., κερθειῶν D. corr. ead. 18. μν-
 θεῖσθαι B. D. pr., μνθειθαι D. corr. — ἀποτέρω p¹ — δόνις pro γόνν
 L. 19. μή τι Call. 20. ἄλλον L. 21. ἦσεται p. 22. δὲ om. 9.
 — ἔσθ' ὅτι pro ἐνδοθι L. 23. οὐχ' p¹ Call., οὐ Iunt. 25. πολλῆς
 δ' B. — 25. πασῶν Y. — δὲ om. p. 27. νῆ δὲ Ald. Iunt. 29. ἰερά
 p. 30. κερνυμένοι Y. 31. ἀκλειῆς 23. L. — μύρσαι p² Ald., μύ-
 ραι Call., μύρσαι 23. L. (D⁵ μύρηαι ut vulgo). 32. τετυλωμένοι Y.,
 τετυπωμένοι superscr. λ 23., τετυχωμένος L. 34. δημοῖς 9. — Ἀλεῖα
 B. (D. Ἀλεῖα, sed. εν in ras.) 35. ἐπεμετρήσαντο 23. 37. σὺν om.

ρ. — βόεσιν 9. M. 38. ἐνδι σκον L., διάσκον p^{1,2}. 39. ποιμέ-
νων L. et superscr. ες ead. 23. 42. αἰμαστοὶ D. pr. (corr. Dc.)
43. δ' ἠώνας 23. L. 44. αἶολα Antt. ante Mor. 45 ὀνομαστοῖς L.
supr. ead. 46. ἔλαχον p¹ L. 49. σκυμνόν p. (man. rec. p²) 50.
φιλόπιδας p¹ M. — αἰδόν L. pr. Y. 51. Ὀδυσσεύς 23. 53. πῆ-
λυγα M. 54. ληγαῖον B. — ἔσχε p¹ 23. pr. — λειγάσθη 23. sec.
55. ἀγελίας a², ἀγελίας Call. 56. τε om. p. 58. ἀγαθῶν L. —
τοῖς ἀνθρ— p., ἀνθρώποισιν M. 59. θανόντι L. 62. πλήνθον
Ald. 60. μούσαις 23. sec. 70. ἀπάνευθεν 23. 74. ῥέξασθ' L.
— Ἀχιλλεύς 23. L. — ὄσον L. 75. φηγός 23. pr. — ἤριον L. —
ἔτρη pro ἴλου L. 76. νιν L. 77. οἰχέουσαι 9² 78. μετὰ 23.,
μοῦα pro μέσα L. 79. ἰτεῖνοισι k. D. L., ἰτεῖνοῖς a. p. 80. ἱερώων
D. pr., ἱερώων L. — ἰσῶς D. pr. 81. ἱππιαί p¹ 84. λυσιμελίας 23.
86. σαρδώνιον p. 89. δ' ὄσον L., δ' ὄσσον 23. — χείρας Y. Call.
90. ἀργούς Ald. Iunt. — τεθαλότες 1.2.3. 91. χιλιάδας p¹ — δια-
πανθίσαι p^{1,2} 92. ἀύλον k² 93. ἐπισπένδειεν M. Ald. 94.
τέτιξ 23. 95. παραφυλαγμένος p. 96. ἀγγεῖ 9² — εἰσ' Antt. ante
Camer., ἐς B. D. 99. πλατεῖα τείχος L. 101. ἄλλαι B. D. 103.
αἰχμητῶν Iunt. 104. μυνέιον p¹, μυνύειον Y. 105. Θήβας Iunt.
107. εἰ μοῖσαις 9., μοῖσαισιν ἐν L. 109. ἀπένευθεν M. — αἰεῖ
L. M., αἰε Med.

Idyll. XVII.

1. ἀρχόμεσθα Call., ἀρχόμεθα p¹ — ἐπ' διὸς a². 4. μέσος p¹
5. ἤρωεῖς τοι L., τε pro τοι 9² 6. καὶ σοφῶν p. — ἐκήρσαν L.
10. ἄδδην a² p¹, ἄδ cum lacuna L., ἄδειν Y. 15. τε om. L. 18.
πάρ' δ' M² — Ἀλέξανδρον k² 21. στερεοὶ p¹ — τεταγμένα a²
22. ἄλλοισι k. a. p. 9. L. — θαλείας p¹ 26. γάρ om. 9. — σφι p¹
Mor. — πρόγονόσφιν Med. 28. καὶ om. p. — ἐπι p. — δαίτηθεν
om. L. 31. σιδάρεον L. — κεχαρασμένον 9. 34. οἶα L. M., οἶ p¹
35. γενναμένῃσι a² 9² 36. ἐχοῖσα L. 40. ᾧδὲ κε L. — παισίν
M. 42. ὀππόκε φιλ— p¹ — ὁ pro κεν L. 47. πολύπονον 9² —
ἐπέρασεν D. 49. καμνόντων k², καμῶντα L. 51. πᾶσι p¹ L. —
ἤπια ὁ pro ἤπιος p. 53. λαορόνιον L. 55. ἀκουτιστήν p¹ —
Ἄχιλλῆα p¹ Y. 56. αἰχμητὸν p² 58. κῶος L. — ἀτίταλλαι Ald.
59. πέρι p¹ — ὄταν 9² — ἀῶ Ald. Call. 60. λυσίζων p², χυσιζώ-
νον p¹ 61. ὀδύνησιν 9. 62. κἀδ' ἄρα L. 64. ὀλόλυξεν p., ὀλόξ'
L. 65. καθοπτομένα M. — βρέφος p¹ 66. ὄσσον L. 67. δῆλος
16. — ἐτίμασε a. p. 9. 69. δωριέσσι p¹ 70. ῥύναων Iunt. 73.
Κρονίον p¹ 76. κραταίει p. 77. μυρι p¹ — ἦπειροι Y. 79. τόσσα
p^{1,2} — φῦν p² 80. διερά L. M. 82. πολλῶν p¹ — ἐδέδμηνται
k², ἐνδέδμηνται Iunt., δέδμηνται Call. 83. δ' om. 9. — δ' ἐπὶ L. M. M.
84. σφιν 9. Mor. 87. σιρῆς p¹. 90. νάσαις p², νάσαι p¹ —
ἐπὶ οἶ Ald. Iunt. 91. ἐπιπλώωντι s. Med., ἐπιπλώωντι p² L. — δέ οἶ
πάσα 9. 94. σεσαγμένους p² 96. ἡμαρ p¹ — ἀφνεῖον L. — ἄρχεται
D. (corr. D² γο.) 97. πάντοθεν L. M. — λογάται 9², ἔγάται 9²
99. ἀλλοτρίαις a² p¹ L. 101. ἀνάροισιν p. 104. μέλλει p¹ 105.
κτεατίζετ' p¹ 107. ἐπὶ pro αἰεῖ 9² 108. ῥικιδέες p¹ 109. ἀλ-
λοισι L. — γεράεσσιν M. 110. βασιλευσιν 9. 111. πολλὰ 9. — δέ
om. p. — πολίεσσι 9., πολίεσι p¹. 114. δωτιαν D. — τέχνος p^{1,2}.
115. δ' om. a. p. 116. τὸ δὲ 16. 117. ἐν om. a² p^{1,2} — ἀνθρά-
ποις a² p¹. 119. ὄσσοι p² — κτεάτισιν p¹ L. 122. καθύπερθεν
Y. 123. καὶ om. p¹ — θναδέος a². 126. πιαθίντα p¹ 128. οὔτι
D. L. 129. ἐν om. Call. 131. ἱερός L. 132. ῥεῖα D. Med. Ald.
133. στορένυσιν 16. Y. 134. χοίρας M. 136. δοκέων et ἀπο-
βλητὸν p¹

Idyll. XVIII.

1. ἔχουσα 5^a, ἔχουσαι Call. 4. τὲ πρῶται 4. 6. ἀτρέως 4. 5^a
 7. εἰς ἔν 4. 5^a 8. ποῖ 4. 5^a 11. κατεβάλεν 4. 5^a 16. γαμ-
 βρε 6. 21. ἡ μέγα M. — ἐς pro εἰ Call. — ναιολαία M., νεολαία Y.
 25. τῶν Y. — κ' Ἐλ — Y. — περιωσθῆ 5^a 26. ἀνατέλλουσα α^a
 5., ἀνατέλλουσα 4. 6. 30. κιάριστος M. 31. ὦδε Autt. ante Brub.
 III. 34. μακρῶ 5^a 36. ἀείδοισαν 4. 37. Ἐλένας s², ἔλένη 5^a —
 Ἴμερος 4. 38. οἰκετις M. 42. μαστός Y. 43. ἀύξανομένοιο D.
 pr. (an expunctum). 45. ὄλπιδας Call. 46. σκιερῆν 5^a 49. ἀπέν-
 θερε 5^a 51. ἴσσον M. 52. ἀλλ' ἄλλων 5^a 53. ὡς Med. Ald. Iunt.
 54. ἀλάλων στέρων (superscr. o super νων) 5^a 55. μὴ πιλιάθη-
 σθει 5^a

Idyll. XIX.

2. ἀλκμίνα Iunt. 5. ἀπεσκόλενε Call. 6. παιδῶν D. (circumfl.
 recentior). 7. γλύκερον Call. 8. ἐμᾶ ψυχᾶ Call. 9. εὐνάξιουθε
 Call. 15. πλατῆν Iunt. 19. ἐρχόμενοι c² — ἐξέπτυνεν 11^a, item
 superscr. on 11^b. 20. παιδῶν D. 21. ἐξέγγεντο D. — νοεῦντος c²
 23. ἄνεν Call. 25. ποῖ c. 11. 27. βαρεῖ Call., βαρὺν ἐδή-
 σατο 11^b. 30. ἀριφραδέας c². 40. νεώτερον κατὰ δῶμα 11. — φί-
 λον ἀνδρῶν 11^b. 41. ὁ δ' om. c. 42. μέγα D^a. 48. οἴσατο c²
 — οἴσατε πῦρι Iunt. 51. ἦρα D. 52. λυγροῖς D. 53. δμῶων 11.
 — ἐνεσπλήθη c². 54. ἐπιτύθειον Call. 55. ἀπαλακίαν Iunt.
 56. ἰάγειαν c., ἰάγονσαν 11. 58. γελάσαοδε D. — πατρός c. 61.
 ὑπ' αἰδέιους D., παῖ Iunt., δειῆς Call. 62. ὑπάμειαν c², ἀγνεῖας 11.
 63. δ' om. c². 64. ὄρνιθες Call. — ἄρτιον D., ἄρτι om. 11.
 66. ἀλμῆνα Call. 69. οὐκείστιν Call. 73. ἀριστόκεια Iunt. 74.
 φρεσὶ D. 75. ὄσσον Iunt. 78. ἀλμῆναν Iunt. — ἀργεῖαισι c. D.
 79. μέλει Iunt. 84. κεκλήσεται οἶ D. — ὄς c². 89. κάγγαα c²
 92. μέσσω D. (μέσα D^a) — τὸν om. c. — αὐτοῦ c. 94. ὑπερ Iunt.
 96. πυράσατε c. 99. καθυπερετέρα Iunt. 100. αἰε c. 105. ἐξε-
 δίδαξε D. 107. ἐντανύσαι Iunt. Call. (corr. Camer.) 112. σφάλοντι
 Call. — παλαίμασι c² 118. ἐπισάννιον c² — βροσσηῶ Iunt. 119.
 ἴππος c² — δ' om. Iunt. 124. ἐπέκαινε D. pr. (corr. D^a) — διέλυσεν
 D. pr. (corr. D^c), διέλυσαν Call. 127. φάλαγγε Iunt. 128. καλεῖσαι
 c. 131. ἰσπήλατον D. (corr. D^a) 132. πολεμίτης c. 137. ἐν om. c.
 138. καὶ D. 139. τινὸν D. (corr. D^b mg.) 140. εἰματα Call.

Idyll. XX.

1. αἰόχω p¹ 3. ἐπιεῦξαντας θ. 4. τὸ om. p¹ 7. ὕπων
 Iunt. 8. δύνονται p¹. 9. βιαζόμενα p¹. 10. μέσα τῦμα p¹ 11.
 θῦμος ἐκάστοιο p¹, ἐκάστοιο p². 12. ἀνέβδηξε θ^b, ἀνέρηξαν Ald.^β
 13. δὲ om. p¹ — ἰστίω Ald.^β Call. 15. πατταγε δ' ἀρεία p¹ 17.
 νάες p¹ 18. αὐτοῖσι θ. Ald.^α. β. Iunt., ναντοῖσι p¹ — οἰομένοισι Ald.^α
 19. ἀπὸ λήγοντ' Iunt. 21. ἄρητοι τ' Ald.^α — ἀναμέσων M.
 22. εὐδεια Ald.^α 27. προφυλοῦσα M. 28. νυμφόντος ei πόνον θ^b
 30. πολλοὶ θ¹ — κνίμακος Ald.^α, κλιξμακος Iunt. 33. τ' ἐν
 χειρὶν θ. — ἐννάων M. 38. ἀκηράτον θ¹. β. 39. ἀργύω ἰνδάλοντο
 Ald.^α 40. ἀγγθόθι M^b, ἀχθόθι M³, ἐγγθόθι Ald.^α 44. ἐνδίασκειν
 M. 47. σφυρηκατος Iunt. 52. ἀφημένοι θ^b 54. χώροι Iunt.
 55. τάνδρας M. — τὸς Iunt. 56. λεύσσει Iunt. 58. πολίγχοτος θ¹
 60. οἰκαδ' om. θ^b 65. ἐνι Iunt. 71. ὡς μὲν D² 75. ἀμύην
 θ. 80. ἐκαρτήναντο Iunt. 82. μέσων D. pr. 87. πρόσω D. 92.
 ἦρωσ 23. Ald.^α 93. δαμάσειεν D. 94. εἰναλίγκιος 23. Ald.^α

96. ἔσχε superscr. δε M., ἔχεσθε Ald.^β 97. ποσειδάωνος 23. Ald.^α — ὑπερφιάλων D. 100. ἔλκεα Ald.^β Call. — γραθμοῦς D., γνάθους 9¹. b. 101. ὄμμα δ' οἰδήσαντο Ald.^α, οἰδήσαντο 23. 103. ἐνόησεν 18. M. Ald.^α. 108. ἱμάσι D. 112. μεγάλοις Ald.^α. — δὲ om. M. 113. 2δ' αἰεὶ Ald.^α. 115. ἀδδρηγάγον 9¹. b. 116. εἶπε D. Ald.^α. Iunt. — ἦσθα Ald.^α. Iunt. 117. ὅπως D., ὅπος Ald.^α. 118. ἔῆξαι sine τι Ald.^α. 120. ἑταῖρα 23. 123. ὄγγεξανέδυνκε Ald.^α, ὑπεξανέδυνκε Iunt. 126. ἀρράβησαν 23. 129. ἀνάσχεθε Ald.^α. 130. χεῖρα Iunt. — θανάτων Ald.^β 131. κρατιόντά περ Ald.^α. 135. μάν 23. pr. 136. δορύσος 23. pr. D. 137. ἀναρπάξατε 9¹, ἀνέρπαξάντε Ald.^α. 140. λιγυεύς 9., λιγυεύς τε καὶ Ald.^α. 141. ἀπὸ φθιμένον M. 142. ἀπ' Ald.^α. Iunt. 143. σακέεσσι M. 144. λιγυεύς 9., λιγυεύς 23. — ἐπι pro ὑπὲρ Ald.^α. — αἰέσας 9^b. 147. ἔας Ald.^β Call. — ἔδνωσε D. 148. πρωτέρους Ald.^α. — οὐ pro οὐτος M. 152. ἀμφοτέρουσι D. littera v diligenter erasa. 154. ἔοικεν 18. D. M. et 23., ubi en paene extinctum man. sec. rescripsit. 157. δ' pro τ' Ald.^α. Iunt. 158. αἶγος 9^b — σισυφῆς 23. 159. τοκέεσι 23. 160. φνεῖς et ἐπιδενεῖς 23. 161. ἐθέληται 23. 163. ἠρώεσσι M. 166. ἐπιφραζόμεθα 9¹. M. 170. ἔστον 23., ἔων Ald.^α. 172. ὁμοῖοιον 23. 175. νῶιν 9. 176. δ' ἔμοις pro δὲ μὴ Ald.^α. 179. νύμφου Ald.^α. Iunt. 183. λυγγεύς 23., λυγγεύς 9. 184. κρατερόν Ald.^α. 186. ἀμφοτέρουσι 9¹. 187. τιτισκόμενοι Ald.^β. 191. ἐρουσαμένω M. Ald.^β Call. 193. ἱπποκόμον Ald.^β Call. 197. ἵπεξανεβᾶς 9¹. M. 201. διαπρὸ om. 9^b. 204. λυγγεύς 9. 213. ἔφρησαν Iunt. 216. ἄλλοις superscr. αἰ 9^b. 221. λίγυατα 9. 222. ἔμοι 9².

Idyll. XXI.

1. ἡ αὐτονόα D. (x pro ἡ mg. rec.) 2. θιασῶς D. 6. διονύσσω superscr. α super ω rec. D. 9. ἐδίασχ' Iunt. 13. ποσὶ D. — ὄργια Iunt. 16. φεῖγε c. 22. ἰνῆ δ' c². 31. αἰγιόχοιο D. corr. (οιο iu ras. pro on vel ω). 32. δυσεβέων D. 33. διόνυσσος D. — διακάνω Iunt. 38. μηδ' εἰς D.

Idyll. XXII.

3. νεῖλεο 6., ubi o sec. 7. νικία 6. 8. ἐλάφαντος D. pr. (corr. ead.) — πολυμέγθω 6., πολυμόχθον Call. 10. σὺν τὰ Iunt., σαντὰ D. — ἐργάνατελέσεις 6., ἐργατελέσεις c. „ρητο“. 14. ὄσα 6. 18. τρυννακρίας Call. 20. ἀλαλη c. 22. δαμότιαι 6. 23. μνάστιν D., μνάσιν c. — 23. αἰέτω D. — τῷ φιλαοίδω π. ξένφ 6^b. 24. ἡ 6. D.

Idyll. XXIII.

7. χ' ὦτ' ἄν 6¹. 8. σκήτῳ B. pr. 14. τρωῶδε B. D. pr. 21. αἶ D. Iunt. Call. et ante Comm. 22. ἔχει c. 23. ἵποδάμνεται c. 27. ἐγγραλέοι D., ἐγκραλέοι B. 30. ταποτέμνα c. 31. ποτιμότερον k². B. D.

EPIGRAMMATA.

- I. 2. *ἐλικωνιάσιν* AP. 3. *μελλάμφουλοι* AP. — *τὴν* Iunt. 6. *τερμίνου* Call., *περμίνθου* AP. *pr.*
- II. 3. *οσα μιν* AP. 4. *τὸ δ'* et *εὐώδου* Call., *εὐώλους* D. *pr.* „ut videtur“, *εὐώλους* B^a 5. *ὑπὸ στάς* AP.
- III. 2. *μαρμάκινον* B. et D. *pr.* „ut videtur“. 4. *ἐπὶ λανθ*— AP.
- V. 3. *ἀμφιλέους* AP.
- VI. 2. *ὄξυγερα* k. 3. *τᾶν* AP. 5. *ἐξεπόνασας* B^a, — *σεν* D., ubi *ε* ex *o* factum et *ν* in ras. 6. *σάφα* k., *σαφ'* duabus litteris post erasis D. 7. *ἔστασεν* AP.
- VII. 1. *ξεῖνε* Call. 3. *τεῶ* Call. 5. *ἄδετο* D.
- VIII. 1. *ἄπερ φωνὰ* B. — *κωμωδᾶν* Call. 4. *τιν'* AP. 5. *ἐνιδρυνται* AP. 7. *σωρήν* superscr. o B.
- X. 3. *ὄξὺν* om. D. *pr.* (suppl. D^a)
- XI. 1. *φυλλοστρωτὶ* AP., — *ῶτω* B. D. *pr.* et D^a vel iterum *ead.* (—*ῶτι* D. *corr.*) 2. *ἀμπανῶ* et *ἀρτιπαγῆς* δ' AP. 3. *εἴσω* AP.
- XII. 1. *κατὰ ταξεῖς* AP., *εἴτα καταξεῖς* B., *εἴ καταταξεῖς* D., ubi *ταξεῖς* a D^a in ras. scriptum. 4. *ἀμφὶ πιάξε* AP. 5. *τῆνας* AP.
- XIII. 1. *λῆς* AP. 5. *ὄπισθε* Iunt. 6. *πάνα* AP.
- XIV. 1. *χίος* AP. 3. *πραξαγορεο* B^a, — *όρα* B^a — *περικλειτῆς* AP.
- XV. 3. *ἄλλός τις*] AP. Flor., *ἄλλος τις* vulg. — *πόφασιν* superscr. q AP.
- XVII. 2. *σίκνον* D. 5. *περὶ δέδρομεν* AP. 9. *εἴ ἄρινῶ* Call.
10. *ἀχῦσι* k. D. Iunt. 16. *τοῦ δὲ* Call. 17. *τάρνα* AP. 18. *σακίταν* AP.
- XVIII. 3. *Εὐρυνμέδοντι* B.
- XIX. 1. *ἐναλίγια* B., *ἐν ἀλικία* D., ubi prius *ι* in ras. 2 litterarum. 2. *Εὐρυνμέλον* D. 3. *σοί μιν* AP.
- XX. 2. *μηδ' ἀμὰ* D. (fuerat *ἀμὰ*).
- XXI. 5. *ἐπέημεν* Call.
- XXII. 1. *ἰδομῶ* k. 4. *ἀστερογῶν γενεάμενος* k. 5. *ὦς ἔν* k.
6. *ἀνθρώπους* superscr. *ι* AP.
- XXIII. 1. *τὸ δ'* Iunt., *τάδ'* D. — *τῶ* B^a D. *pr.* (*τᾶ* D^b)
- XXIV. 1. *εἴσειδες* Call. 6. *ἔπτετα* τε priore *τ* eraso AP.
- XXVI. 1. *παρῶρην* AP.

BIONIS RELIQUIAE.

1. 4. *δειλέα* 23. 6. 13. *ἐπ' αἰάζουσιν* 23. 9. *τὸ δέ οἱ αἶμα* *λείβεται αἶμα* Ald.^a. 14. 15. *ἔλκος* bis Ald.^b. 17. *ὀριάδες* 23. Ald.^a. 18. *πλοκαμίδας* 18. 23. Ald.^a. 20. *ἐρχομένην* in f. v. transpositum Ald.^a. 29. *δ' ἄμορφα* 23. 36. *ἔλκος* Ald.^b. 40. *ὦς σε* Ald.^a. 42. *ὄσσαν* 23. 53. *κλέω* 23. 60. *καλλὸς* Call. 61. *δρομοῖσι* Ald.^a. 70. *ῥαῖνεν δὲ* Ald.^a. — *ἀλίφασι* 23. Ald.^a. — *ῥαῖνι* 23. 71. *ὀλνσθω μῦρα* et *μῦρον* 23. Ald.^a. 73. *εἴμασι* Ald.^b. Iunt. 86. *κλέοντι* 18. 93. *δάκρουσι* Ald.^a.
- VII. 1. *βιωτῶ* A. 2. *πολυτρόπος* A. *pr.* 4. *ἦν* A. 9. *βάλωμεν* A. *pr.* (corr. *ead.*) 10. *λαθήμεθ'* ἡγάρα et *γενόμεθα* A.

- VIII. 6. προρρέοντι A. 8. κῆν B. — βροτῶν A. *pr.* (corr. *ead.*)
 10. δ' αὐτ' V². (δ' αὐτ' V³), δ' αὐτὸν B.
- IX. 1. ὑπνόοντι A., ὑπνόωντι V. *Trinc.* — παρέστας A. *pr.*
 3. τοσόνδε L. *Trinc.* 4. βοῦτα A. L., φιλεβουτα V. 5. ὅς λέγε A.
 9. ἔδιδασκον *Trinc.* 10. αἰεϊδε A. — μεδιδασκε V., με ἔδιδασκε A.,
 μ' ἔδιδασκεν L. 11. ματέρων Urs. — ἔργα A. 12. κάγῳ ἐκλαθό-
 μάν L., ἐκλαθέμαν A. — ὄσον A. 13. ὄσα A.
- X. 1. ἔρωτας A. *pr.*, ἔρωτᾶς V², τοὺς ἔρωτας et *man. sec.* ἔρωτᾶς
 V³. 3. τόσον A. *pr.* — μείνας^α A. *pr.* (superscr. η *sec.*^α), μήνας V³.
 5. ὧν ἑκατῆνα A. *pr.*, ἄνεκα, τῆνα *sec.*^α, οὐνεκα *sup. rec.* 8. ἔρα-
 σαμένω A. *pr.*
- XI. 1. of om. A. *pr.* (suppl. *sec.*^b) 3. κατήλυθεν A. *pr.*
 6. ἑταίρω A.
- XII. 1. ἄλσει *Trinc.* 7. ἀπαντῆ A. *pr.*, ἀπάντη A. *sec.* 8. ἴκανε
 V³. 14. ἦ δι' pro ἦν δ' A. *pr.* (corr. *sec.*^b), ἦ δέ A. *teste Presselio.*
- XIII. 3. τυθῶν A. *pr.*
- XVI. 1. ἔλε Cant.
- XVII. Μυροσῶν Urs.^α 6. ὄκνων H. 11. ἐξελέω A. 12. ὀπτῆ
 Urs.^α Cant. 18. αῶς Urs.^β Cant.

MOSCHI RELIQUIAE.

- I. 1. ἦκεν Ald. Call. 2. ὅτι s. 3. βλεφάροισι Ald. Iunt.
 5. ποιμένεται Ald. 6. ὑπ' ὠροφίοισιν Ald., ὑπορροφίοισιν 9.
 7. εὐρωπεία 9. 10. εἶο Ald. Call. 10. ἄρ ἔωκει Iunt. (corr. Steph.)
 11. ἐῆς Autt. ante Cam. — περὶ Ἰσραητο Ald. 12. αὐτῆ 9., αὐτῆ
 Ald. 14. εἴρηεν Call. 15. εὐρωπείαν 9. 17. ἀλλομένη *prima lit-*
tera *evanida* 9. — ὑπέρ Ald. 19. ὀμμασι Ald. 20. ἀνετήκατο 9.
 21. τίς μοι τ *evan.* 9. 22. θαλάμοισι Ald. 23. ἠδὲν μάλα κν *evan.*
 9. — ἀνεπίοισαν ὄνειροι Ald., ὄνειρον 9. 30. τῆσι Ald. 37.
 χρῆσιον et εὐρωπεία 9. 38. θνητὸν Ald. 40. πόρε Ald. Call. —
 περικαλλέη 9. 43. δέδαλα 9. 45. εἶχεν Ald. 52. μετήμειβε Bs.
 56. ἦσρατο Ald. — δέοι 9. 57. κεκλασμένος Ald. 58. φωνήεντος
 Ald. 59. πολυάνθει Ald. Call. 64. τότε αὐθνητὸν Ald. 68. ξάν-
 θοιο Ald. Iunt. 69. ἀντάρ Ald. 70. ῥόδα 9. 71. οἴσπερ Ald.
 72. γαίνειν Ald. Call. 74. ἦ γὰρ Ald. Call. 75. θνητὸς Ald. 76.
 δαμάσαι Bs. Ald. 81. σύρον Iunt. 85. μέσω 9. Bs. — μετόπω 9.
 88. σελήνης *evan.* 9. 91. ὀδηῆ Ald. Call. 92. τμην *evan.* 9.
 94. κατέθεισε Ald. 95. ἀμφιφάσκει f., ἀμφάφασκε Ald. 96. ε ταῦ-
 ρον *evan.* 9. 98. ἀνηπύοντος ἀκούειν *evan.* 9. 99. εὐρωπείαν 9.
 102. ἑταῖραι Urs. — ὀμήλικες Iunt. 107. μόνους 9. 109. μέ-
 λεσκον f., μέλλεσκον Iunt. 112. ἠδύναντο Ald. 113. πρόσω 9. Bs.
 Ald. 124. κόχλοισι 9. Ald. 128. ἄσπετον Ald. Iunt. 130. Ἰστία
 Ald. 133. ἀλλά 9. Bs. 137. νησάλ 9. Bs. Ald. Call. 143. δέοι
 εἰσίν 9. 144. ἦ 9. — ὕψος f., ὕψος Ald. 145. οἰωνῆσιν
 superscr. οἶ 9. 146. δῆ τοι f. — σῶμα Ald. Iunt. 147. ἄπο πε-
 Ald. Iunt. — ἐπομένη Ald. 148. πελάζομαι f. 155. ἔγγυθι Ald.
 157. μ' om. Ald. 162. τετέλεσθο 9. *pr.* 164. λῦσαι Ald. 165.
 πατρὸς Ald. Iunt. — κορυὴν ζῆός Iunt.

II. 3. ἔστι AP. 7. ὄμμα δὲ Urs. 8. δοιμυλά StTrinc. 9. μελίφωνα StA. 10. ἀνά μέρος APar.δ. 12. σὸ πλόκαμον APar.δ. — κάρηνον 11. 13. μίκυλλα 11., μίκυλλα APar.δ., μηκυλλα cum corruptelae indicio super η AP. 18. τόξω AP. Flor. Ald. Iunt. — βόλεμον Ald. 20. χρυσέον AP. 21. ποικίλοι pro πικροὶ APar.δ. 23. αἰαίθει Ald. 26. κήν Flor. Ald. Call. — ἔλαε κήν 23. 29. τὰ om. APar.δ.

III. 1. ὄταν] L. Trinc. Gesu., ὄτ' ἄν vulg., om. B. 4. ὄταν] L. Gesu., ὄτ' ἄν vulg., ὄτ' ἀναγήση Trinc. 5. ἐπαφρίζει A. pr. „ut videtur“.

IV. 1. πᾶν A. cad. — τῶς γείτονας ἤρατο A. 2. ἐπεμείνατο A. 5. ἐμίσησε A. pr., ἐμίσησε sec.²

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I.

3. φοιτά D. pr., φοιτά Call. 11. ὄτι 6. Y. 14. τρυμόιοι D. pr. (corr. Dc) — γύρεσθε 6. pr. 16. αἶδιε 6. 17. Οὐαγρίοιο Mor. 18. βυστονίαις 6. pr. Ald. 21. ἄδει 6. 21. νέεσθαι p. 28. πάνες Ald., πάντες 6. 33. μάλλον et γρόγος D. 34. λειπεύμενον 18. pr., λυμεύμενον D. pr. 35. τρογᾶσθαι Ald.^a [39.] τόσσον 6. 40. τόσσον 18. 45. ὑπ' ἐφώνευεν Ald. Ald.^a 48. σήρηγγι 6. 50. πνεῖειν 18. pr. 52. φερέτω Ald.^a — τάχα p., τάλ' L., τόχ' ἄνων D. addito correcturae signo, quae ipsa desideratur. 55. ἄν 23. D. Ald.^a, ἀνποκ' Ald. — ὄτερπες D. 57. οὐ recisum in 23. — ἴσον 23. Ald.^a 62. μοῦσαν L., μοισῶν Ald.^a 63. καὶ χεῖλα p. 64. ποτὶ 6² — τω κλέουσιν p. 76. ἔπινεν 18. 16. D. M. Y., ἔπινες L. 77. ἔχp. — πόσα L. 78. τὴν δαρέοιο 6. 80. πᾶνα 23. Ald. Ald.^a — ἐμείπεν 6. 81. ἐλίγαννε p. — ἀηδῶν Ald.^a 82. ἐτευχεν 16. — ἀμελγεν 18. M. 84. τὴν Ἀφροδίτην Ald. Iunt. Call. 87. δοάει L. — γοάοισα 6. 88. βιωτίδες 23. pr. D., βνωτίδαν p. 92. κινύρετε 16. Y., κισύρεται L. 100. ἀτᾶρ Ald.^a 101. μελπόμενος et ὠδᾶς D. 103. τὰς δωρίδας Y. 106. μασχάλοι L. 107. ἀνηθοὶ D. 108. ἐς 6. 16. 110. θάνομες 18. 111. νήγερτον 6. pr. Ald. 112. ἔσεται Ald.^a, ἔσσαι ἐν γὰ om. Y. 113. ταὶ recisum in 23. — νύμφραι 23., νύμφαιον 18., νύμφαις 16. — δέδοξεν et αἰδεῖν Ald.^a 116. βίον Iunt. 117. χεῖλαις p. Mor. 118. βροτοῦς 6. 119. ὠδᾶς Y. pr. 124. Ἀλκίδας p. Mor. 125. πλητῆι D. 126. κώροισ D., κώραν Ald.^a 127. ἀδύ τοι Urs. 130. ἐπῆθ' D. — πρῶτον 18. 131. ἀδέα Ald. Call. 132. ὄρσειν Ald. — ἦδέ τι 6.

Idyll. II.

3. τάλα AP. 4. ἀλλὰ στυκά Ald. 7. κοτίλα Antt. ante Mor. 8. χαίταν Ald. Call. 10. φεύγε Ald., φεύγε Call. 14. θηλύεστο 11¹. 17. λυποῖσα Ald. Call. 19. κρήγιον Ald. Call. 20. ἔτευξεν 18. M. Antt. ante Mor., ἔτεξε c. 22. δ' ἐπόκαζεν Ald. 23. δὲ οἷα σελίνα Ald. 26. γλυκερότερον 11¹. 29. δόνακι M. — ἦν 11. 18. pr. 33. ἄγγει Call. 37. δέ τις Ald. Call. — οὔτε Ald. 39. κάθενδεν 18. M. 40. σὸ' Πέα 18.

Idyll. III.

1. ἄ om. Iunt. — Διόφαντες 11. Ald. Call. 5. ἐφηνίδιον Θοορμ-
βειῦσιν Ald. 7. στρωσάμεναι Ald. Iunt. 11. λαβίρυνθοι 18. 12.
μειρίρυνθοι M. Ald. — ἐρίσμασι 11^a.^b M. — λέσβος 18. 17. μέσω Antt.
ante Steph. 19. τὰ μέσατάν^{ον} δρόμων 11., τὰ μέσα τὸν Ald. — σελιὰν
11^b. Ald. 20. ἀλιεῖς Ald. Iunt. 24. μύρι' Ald. Iunt. — ὄνειάτα Ald.
27. παρῖβαν 11. Ald. 30. τῷ μῶ Antt., τῷ μῶ Steph., τῷ μῶ
M. (τῶμῳ Comm. vulg.) — ἤμεν' 11^b M., ἦ μὲν Ald. 31. ὡς Antt.
ante Mor. 39. κατέδραθον Ald., κατέδραθον Iunt. — ἐνειαλίοισιν 11^a,
ἐνειαλίοισι 11^b, ἐν εἰαλίοισι Ald. 40. πολόσιτος ἐπίδει πνεύντες
Ald., δειπνεύντος 11^a.^b 41. ἴδον Ald. 42. καθεξόμενος Ald.
43. ἰσχθῆας 11^a. 44. ἦ τις Ald. 45. ἰχθῆ' super a scripto ι vel
σι 18. 46. ποτὲ φνέτο Ald., ποτ' ἐφνέτο Iunt. 48. χεῖρε 11^a.^b
Ald. (χεῖρε 11^a). 49. ἰχθῶν Ald. — ἀφαροτέροισι 11^a. 50. ἴθ' Ald.
51. μὴ τοι 11^a. Ald. 55. κμειλον Ald. 59. ὄμοσα Ald. 61.
ταῦτα μὲν 11. 62. τὸν ὄμοσα Ald. 63. ὤμοσας M^b, ὄμοσας Ald.

Idyll. IV.

3. πάντ' Ald.^a Iunt. 4. ἄλλατο Ald.^β

Idyll. V.

3. εἶχεν 18. M., εἶχεν Ald.^β Call. 6. ἀτηρῆς Call. 7. τι om.
23. Ald.^a. 9. ἔρωτα Ald.^a. 12. ἀνάγκαν Ald.^a. 13. τῆδε Ald.^a.
Iunt. 15. μᾶλλον δ' Ald.^a. 18. κῆσαι 23. M. Ald.^a. 19. στυγναί
Iunt. 23. ἦ μὲν Ald.^a. 25. ἦν et αὐ' pro αὐτῷ Ald.^a. 26. σβέσω
23. Ald.^a. 27. τοῖσιν Iunt. 29. ἔστι Ald.^a Iunt. [30.] κρῖον ἔστι
Ald.^a. 32. καρδίαν Ald.^a. — ὄπτενυμένος Ald.^a Iunt. 34. ὀπότεν
23. Ald.^a Iunt. 37. λύσον 23. Ald.^a Iunt. 38. εἴματα Call. 43.
ὄλεθ' Ald.^a. 49. σχοινίδα 23., χοινίδα Ald.^a, χοινίδα Iunt. 50. δ'
om. M. 58. ἄλλατο Ald.^β Call. 60. χαίρετέ τοι Ald.^β 61. στέργε
Ald.^a

Idyll. VI.

1. ἦς 11. 3. ἄεις 11. — γαλατία 11., γαλατεῖτα 18. pr. M^b
4. σοφίσδων M. pr. 7. φάρος 11. 18. M^b Urs. (φάρος Steph.) 10.
ἄγε 11. Urs. 13. μηχαναίων 18. 15. μόνος 18. 17. ἦντε κῶρα
Urs. 18. τόσσον 11. 19. χρονίαις superser. χιο 18., χιονεία M^b
20. ἐπυκάζετο 11. 22. δηιδάμεια M^b. 23. πότε M^b — πολλαίς
11. 25. οὐ M^b 27. ἀλληλέσσι 11. 31. ἀπο M^b, om. 11^b.

Idyll. VII.

3. λέγονσι c. D. Iunt. 9. ἀστάφιλις c² 10. κοτίνας Iunt.
16. πῆ βάλη superser. λ D. 17. καλλέτω D. pr. (corr. D^c) 22. ἐς
καὶ D. 23. πλέθουσιν ἀνίαις Iunt. 28. μογοστόμος c² — ἔστι Iunt.
29. μὴ om. c. 30. φίλε D. pr. (corr. rec.) 31. γάμον Iunt.
33. ὄμνει corr. D^b — μὲν pro μὴ c. 41. εἰμῆ Iunt. 50. κῶρα
Call. 53. ἐστιθε λύσας Iunt., ἔστι θυλύσας D. 60. αἰθ' ἀντάν Iunt.
61. μὴν c² 63. ἐς Iunt. 64. κῶρα D.

Idyll. VIII.

3. τόσα 18. pr. 5. ἀνθρὸς ὑποῦτιδαοῖο Ald.^a — νευροῦ 18.
8. ἐπὶ 18. pr. 9. ἴσα s. — ἐμοῖσι D. — 10. ἦ δ' D. Call., ἦ δ' 23.

19. ἄδονόν lunt. 20. ἐὶν D. Ald.β. lunt. 23. κατεσθεΐει 18. pr. — ἦδε D. 25. ἄρα 18. — ἦ γὰρ D. — αὐτῆς Ald.β. 30. ὕπατος M. 33. ὀμητῆς M. 34. εἰς 18. M. 35. γενόμεθα M. 36. ἐνναΐοισι D. 49. πιτώδεος D. (corr. D^b. mg.) 50. βλάψασα 18. pr. M. 52. σύν ὄμ— D., συναμαίμονος 18. pr. — ἦδὲ 18. M. Ald.β. 57. ἀγγέοντο 18. pr. 60. δ' ἦγε D., δέ γε s. 61. μύθοισι w. — φίλον D. 63. ἀμμ' lunt. 65. οἶ' Call. — ἐχόμεθα M. 67. ἀγέσσειν 18. Ald.β. lunt. Call. et ante Mor. 71. ἐστίν D. M. 77. ἦσιν D. 81. ὡς D., ὄς lunt. 82. εἴη pro εἶ' κ' D. — πνικινώτερον D. pr. 91. γλυκὺς D. corr. (γλυκὺν pr. et sup.) 94. χερσίν M. 97. τινα 18. M. 101. ἀρείσας 18. 102. εἴματα ἔστο D., ἦματα 18. Ald.β. 105. αἰὼν lunt. — ποσσὶ M. 113. ἀστεμφῆς 18. pr. — ἀμενηνῶς D. 123. τὰδε D. Ald.β., τὰδε Call.

Idyll. IX.

2. φρεσίν 9^b. φρεσσίιν 9^a 4. ἀζόμενος 9^b. M. lunt., ἐξόμενος D., ἐξόμενος D^c. — ξεινήν Call. — ὄπιν ὀδίοιο D. (ὄπην D^c), εἰνοδίωιο 9. 5. ἐπ' οὐραίων D., ἐπουράνιον Call. 6. εἰκιν D. pr. 7. ποιῦμαι D. Call. — αἰγεία[ο] 9^b 8. οὐ πάσαν Call., οὐ πάσαι μὲν D. 11. καὶ om. 9. 12. ἔσιν w¹. 13. πλήθουσι 9^b, περ om. 9^a. 14. παντεσσίνομοι D. — ἔασιν 18. pr. 15. μελίη δὲ Call. 17. ἀέξειν w. 18. σφιν D. — τε ἧς lunt. 20. ἐποιεσθαι πεφύκασι Call. 25. ἐνδικέως Call. 28. θέριος et εἰθιοι 9. 29. πεδίους 9^b. — τόδε Call. 30. γυῖα D. Call., γαῖα 9. 32. ἦμαρ D. 33. οἰκείων 9. — οἶσι w. 9. 35. οὐτινος D. 37. διζέ' οἶ' εἰσιν Call., οἶοι ἔασιν w¹. 38. οὐ σέ γε D. lunt. Wint. et Ziegl. tacite (οὐ σέγε Call.). 40. τι 9^b. 41. μετὰ om. D. pr. (suppl. ead.) — θνατοῖσιν w. — ἔασιν w. D. lunt. 49. πνθίομαι w. 50. ἐπίδενάα M. 52. ξείνα lunt. — φράδμων 9. 53. ὄς τοι D. — ἐκτετελείσθαι M. 55. βίην w¹. — φιλήος 9. 56. ἦμασι D. 57. ἀερών 9^b. 58. ἐήδεται w. M. 60. εἶομεν lunt. 61. τέτμειεν 9. 62. νέω w² 9. (νόω w¹) 63. χειροπλήθη D., χειροπλήστη 18. 71. ἀμφιτρονωίδη 9. 75. ἐρητῖσασθαι 18., ἐρηθῖσασκε lunt. 76. ἐρητο Call. 77. παρ' ἔοντος D. — ἔειπε 9. 83. ζάκοντον τι M^b. 86. δέλον Call. 90. ἐλαννόμεθα προτέρωθεν M., προτέρωσσε Call. 91. θρακὸς 9. 94. τὰδε τ' D. — τὰλλα lunt. 95. βουκόλι' εἴη w. 97. τεῖνοντο 9^b. 100. ἐκῆλος D. 106. γέρον Call. 107. εἶσω 9^b. 108. βοαίλας lunt. 111. ὠμάρεν 18., ubi v iu marg., ἀμάρεν w¹. 112. ἔχων om. D. pr. (suppl. rec.), ἄγων 9. 113. ἀμφιτρονωίδας w. 23. — καίπερ ἀρηρότα Call. — ῥωμελὲς D. (corr. D^a) 115. γὰρ μὲν Call. 116. τόσσ' w¹. 118. δ' om. D., δ' αὖ Call. 120. ὄφηλε 9^b. 122. νομῆς Call. 124. ἐξ ἔτος 23. 131. πᾶσι 9. 23. 132. βόσκονθ' ἐρ— 23., βόσκονθ' ἐρηθῖλα D. — ποίη Call. 133. ἐννόμῳ lunt. — ἔκπλαγον Call. 136. δέ τοι pro τοίγε 9. 138. τῶ D. — μὲν γε 18. 140. ἔσσκον Call. 141. ἔνκτο D. (corr. D^a) 145. ἐδέξατο D. 147. κλάσε D. — ὀπίσω 23. D. 149. ἀνέστα M. 151. φυλλεὺς 18. 152. ἀμφιτρονωίδας w. 23. pr. 153. εἰς om. 9. 154. φηλέν lunt. — βίη sine particula 23. pr., βίη δ' 23. sec., βίη ρ' w¹. 155. ἔπεσαν w¹. 156. τρίφρον D. 161. κατακλίνας w¹. 163. βάλουμα 23. M. 167. οὐνεκεν 23. D. lunt. Call. et ante Mor. — ἔθεν lunt., ἐνθεν w. 23., σέθεν 9^b. — ὄλεσεν lunt. Call. et ante Mor. 170. ἀτρεκῶς Call. 171. τύρινθα 23., πύρινθα w. 172. ἔφασκε 9. 173. μιμνάσσομαι w. 175. ἦ σὲ D. 176. ὄτι w., ὄτον D. 177. εἰπ' D., εἰπ' lunt. 179. ἀκονόντες D. pr. (corr. D^a) 180. οὐκ' ἐξ w¹. 181. εἰπε D. 182. ὄπως 23., ου ὄπως w¹, ubi ου correctura esse videtur ad εὐνδρον pertinens. 183. κνωδὸν 9^b, κνωδάρον M. — ευρης superscr. οι w. 184. ἰμείρω 9^b. — τήληκα lunt. 187. νιν pro νν 9. 188. γνάσ-

σης 9^a. b. — παρούσιν w¹, παροῦσαι lunt. (παροῦσαι prima Mor.)
 190. φυλλεύς 18., φυλεύ Call. 191. ἡρακλῆς Call. 194. καταστα-
 σάμην D., στάθμ' w. 196. ὅπως Call. — λελήσθαι 23., λελήσαι w.
 197. πολλέων 9. 198. ἔχει 23. pr. 199. τίν' om. Call. — σῆμα
 D. 201. ἐπὶ κλύων Call. 205. κτείνε w. 216. ἡμάτος Call.
 221. οὐ μὲν w. — τανίφιλλον D. 222. πειραθῆναι 9. M. sup. 223.
 σείραγμα M., σύριγμα w. 225. ανχημας 9. 229. ἐπ' ἀριστερόν 9.
 231. ἔπεσε Call. 232. ὦῆ (accentu super ω eraso) pro ὠκ' D. —
 πάσιφεν lunt. 236. ἀσκολών w. — ἑτάσια Call. 240. τὸν 9.
 241. ὁ δ' ἐμ' w. 242. ἔλιξε Call., ἔλιξεν D. 243. κέρον ἀφαρ om.
 w. 244. δὲ φρίζαν 9. 245. κνηζομένω et τε 9. 247. ὀπόταν w.
 249. κύκλε Call. 250. χειρός ἐκφυγε 9. — τανίφλοιοσ D. 252.
 αἰνώσ 23. 253. μαιμών χροῶσ Call., μαιμών 23. 254. λάπην lunt.
 255. κόρησ D. 256. ἡρασα w², ἔρασα w¹ — διαδάνδιχα 23. —
 ἔαξεν 9^a. b., ἄξα 23. 257. καρῆατον 9^b. 260. κεφαλήν 9. 264.
 Ἴνιον M., ἰνίσις 9^a. b., ἰνίον Call. 265. ἄραξε D. pr., ἔραξε D. corr.
 (ἔραξε D^b. mg.) — πολὺν ὄραπτόν D. — φαρέτην 23. 266. ἰρσίσιαι
 lunt. Call. et ante Mor. 267. ἐξόπιθε 9^a, ἐξ ὄπισθε 9^b, ἐξόπισθεν
 23. 268. πέτροισι D. 271. ἄθησ Call. 273. βελίων 9^a. 275.
 τμάτη 9^b. 278. ἀμφ' ἐθέμην D. — μελέεσι lunt. 279. ταμεσσί-
 χροοσ M., χαμηχροοσ Call.

APPENDIX II.

CARMEN ANACREONTICUM.

(Theocr. XXX.)

Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

<p>Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη ὡς εἶδε νεκρὸν ἠδη στυνγὰν ἔχοντα χαίταν ὠχράν τε τὰν παρειὸν, 5 ἄγειν τὸν ἕν πρὸς αὐτὰν ἔταξε τῶσ' Ἐρωτας. οἱ δ' εὐθέως ποτανοί πᾶσαν δραμόντες ὕλαν στυνγὸν τὸν ἕν ἀνεύρου 10 δῆσαν τε καὶ πέδασαν.</p>	<p>χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας ἔσυρεν αἰχμάλωτον, ὃ δ' ἐξόπισθ' ἔλαυνον ἔτυπτε τοῖσι τόξοις. ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλιῶσ· 15 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην. τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα· „πάντων κάκιστε θηρῶν, σὺ τόνδε μηρὸν ἔψω; 20 σὺ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;“</p>
---	---

Libri: 23. Ald.^a Ald.^β lunt. Call.Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν] b⁵ c⁵ 23. Antt., addito Θεοκρίτου r¹.

2. ἔδε 23. 3. ἔχονταν lunt. — χαίταν Ald.^a lunt. 4. τὰν] 23.,
 τήν Antt. 5. αὐτάν] 23. 11¹, αὐτήν Antt., αὐτήν Mor., αὐτάν Valek.
 et 11⁴. r⁴ (?) 8. ὄλ Call. 10. καὶ πέδασαν] 23., κάπιδησαν vulg.,
 κάπιδησαν lunt. 11. κατάψας Ald.^a. 13. ἐξ ὄπισθ' Call. 16. φο-
 ρεῖτο Ald.^a. — κυθείρην 23. 19. ἦψω 23. pr. (corr. sec.) 20. μου]

	ὁ Θῆρ δ' ἔλεξεν ὠδε	τούτους κόλαζε Κύπρι	
	ἄμνυμί σοι Κυθήρη;	— τί γὰρ φέρω περισσῶς	35
	αὐτάν σε καὶ τὸν ἄνδρα	ἔρωτικούς; — ὀδόντας·	
	καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά	εἰ δ' οὐχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,	
25	καὶ τῶσδε τῶς κυνάγῳς·	καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χεῖλη.	
	τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ	τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;	
	οὐκ ἤθειλον πατάσαι.	τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,	40
	ἀλλ' ὡς ἀγαλμ' ἔσειδον,	εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι	
	καὶ μὴ φέρον τὸ καῦμα	τὰ δεσμά οἱ ἐπιλύσαι.	
30	γυμνὸν τὸν εἶχε μῆρον	ἐκ τῶ δ' ἐπηκολούθει,	
	ἔμαινόμαν φιλάσαι.	καὶ σῦλαν οὐκ ἔβαινε,	
	καί μευ κατ' ἐν δικάζε·	καὶ τᾶ χερὶ προσελθῶν	45
	τούτους λαβοῦσα τέμνε,	αἰκαλλε τῶς Ἔρωτας.	

23. Antt. 23. ἀντάν] 23., ἀντήν Antt. 24. μου] 23. Antt. 25. τῶσδε] τῶσδε vulg. 27. ἔθειλον Ald.^a. 28. ἔσειδον Ald.^a. 31. ἔμαινόμαν] 23., ἔμαινόμην Antt. — φιλάσαι Ald.^a. 32. κατ' ἐν δικάζε] κατ' ἐκδικάζε Pileicis, κατεσίναζε 23. Antt., σίναζε κραντήρ cod. Pal. Salmasii, quae potius teste Aduotatore Vimariensi Aurati coniectura est. 33. 34. λαβοῦσα τέμνε et κόλαζε Κύπρι] 23. 11., λαβοῦσα Κύπρι et κόλαζε τέμνε Antt. 35. 36. περισσῶς] 23., περισσοῦς Antt. — ἔρωτικούς] 23. Antt. — Hi versus vulgo in unam interrogationem coniuncti erant ante Reiskium, qui verba τί γὰρ φέρω περισσοῦς in parenthesi posuit, praeeunte Ald.^a, ubi interrogativum post περισσοῦς. Ipse vocem ἔρωτικούς parenthesi addidi. 37. εἰ δ'] 23. Antt. — τὰ δ' Ald.^a.^β Iunt. — ἀρκεῖ Ald.^a. 38. ἐμοῦ] 23. Antt. 39. Versus extat in 23. 11., deest in Antt. 42. οἱ 23. — ἐπιλύσαι] 23. pr. 11. Ald.^β Call., ἐπιλύσαι Ald.^a, ἐπιλύσαι 23. sec., πιλύσαι Iunt. 43. ἐν Ald.^a. — τῶ δ'] Brub., τῶδ' (23.) Antt. — ἐπηκολούθει Ald.^a. 44. σῦλαν] σῦλαν 11. et 23. pr., ubi sec. σ delevit, ὦλαν Antt. — ἔβαινε] (23.) Mor., ἔβαινεν Antt. 45. καὶ τᾶ χερὶ] καί τε πρὸς 23. Antt., καὶ τῶ πρὸς Heins. 46. αἰκαλλε] ἐκαίε vulg.

BUCOLICORUM GRAECORUM

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE.

TOMUS SECUNDUS.

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS
INCERTORUM IDYLLIIS.

EDIDIT
HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

TOMUS SECUNDUS.
SCHOLIA CONTINENS.

LIPSIAE,
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLIX.

PRAEFATIO.

§. 1. De scholiorum editionibus.

Primus *Calliergus* in altera operis sui parte scholia in lucem protraxit hac inscriptione: *Σχόλια τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια, ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων ἐπιμελῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα παρὰ Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός.* Praeter scholia ad Theocr. 1—XVIII. inest Joannis Pediasimi *ἐξηγήσεις* in Syringem. Plura de hac editione principe infra disputabimus.

Repetierunt illam editiones *Sal. Bas. II. Farr.* paucissimis mutatis et apertissimis adeo mendis relictis. Plura in *Brub. I.* (quae in hac parte secundum *Bas. II.* expressa est) correctae sunt et conjecturae quaedam in margine additae, partim egregiae. Neque verò editor aliquo codice usus est, ut *Duebnero* visum*). Hanc editionem repetiit *Brub. II.* paucissimis mutatis, tum pluribus *Brub. III.* sive *Xyl.*, in qua scholia ad singulorum idylliorum calcem posita sunt; ad ea, quae scholiis carebant, *Xylander* de suo dedit ἀποσημειώσεις Graecas. *Xylandream* redactionem, scholiis tamen in unum corpus reformatis, *Scultetus* sequutus est in Scholiorum editione 1601 (*Scult.*), quae pro parte *Commelinianae II.* habetur, cf. P. I. p. LXIV., raro lectionem mutans (aliquoties secundum *Calliergianam*), sed scholia antea solis lemmatis distincta ad singulos versus revocans et ideò subinde ab ordine *Calliergiano* discedens. Scholia ad *Id. XVIII.* nescio quo casu omissa, contra praefationes ad *Syringem*, *Securem* et *Alam*, quas priores editiones praeeunte *Calliergo*

*) *Duebnerus* id suspicatus est propter notam marginalem corruptae lectioni ἀρρώσθαι in scholio ad XIII, 72 adscriptam „vel potius ἐρωῆσαι πεζός“, quod πεζός ex aliquo codice additum videretur. At πεζός potius est altera emendatio ad πεζά in lemmate scholii proximi pertinens.

ipsis illis carminibus praemissas habent, in Scholiorum corpus recepta.

Casaubonus in *Theocriticis Lectionibus* (in Vign. a. 1589, deinde auctius in Comm. I. 1596) ex codice Genevensi quaedam protraxit nec minus in aliis commentariis. Qui quum in praefatione illis praemissa profiteatur se duobus libris manuscriptis usum esse, altero Theocriti altero scholiastae, hunc esse librum Genevensis ipso auctore constat, illum Harlejanum esse docui T. I. p. XLII. Minime vero *Casaubonus* Vaticanum aliquem librum consuluit, ut *Wartonus* suspicatus est; nam codex Romanus, unde *Casaubonus* p. 279 lectionem profert, est editio *Calliergi*. Memorabile tamen est, quod ad Theocr. XVIII, 5 dicit se reperisse lectionem *κατεκλάχετο ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη* et ad vs. 8 ex eodem libro *χερσὶ περιπλέκτοις*, quum ex Gen. Adertus ad neutrum locum aliquid enotaverit. Vereor ne hic scholiola in codice scripta aliquo casu praeterviderit.

Editionem *Sculteti* ducem sequuta est *Heins.*, ubi scholia singulis carminibus apposita, *Xylandreis* omissis; multa modo feliciter modo infeliciter mutata sunt; de nonnullis locis *Heinsius* etiam in *Lectionibus Theocriticis* disputavit. *Heinsianam* lectionem fere repetierunt editiones *Oxonenses* a. 1676. et 1699 (*Ox. I. II.*) nisi quod spatio parcentes breves hypotheses a *Calliergo* scholiis ad singula idyllia praefixas fere omiserunt et lemmata in sigla truncata contraxerunt, ut I, 5 Al. pro *αἶκα δ' αἶγα λάβη τῆνος*. Qua in re saepe inconsultissime actum est, modo illis verbis deletis quo interpretatio pertinet, modo ipsius interpretationis parte sublata, si ea in prioribus editionibus perperam pro lemme habita esset; scholia ad *Syngem*, *Securem*, *Alam* cum illis ipsis carminibus abjecta sunt. Editiones *Londinenses* a. 1729. 1743. 1759, quas ipse non vidi, teste *Schweigero* in *Bibl. Class. I. p. 310* *Oxonensis* posterioris vitiosae repetitiones sunt, neque *Londinensis* a. 1738, quam non magis cognitam habeo, aliter se habuerit.

Reiskiana editio a. 1765 scholia secundum *Londinensem* a. 1729 expressa habet, sed secundum *Call.* exacta (quam hoc rarius factum quam vellem) et subinde ex ingenio emendata, vid. *Praef. Vol. I. p. xxxv.*; codicis *Lips.*, quem

editor manibus versavit, ad scholia consulti, rarissima vestigia apparent; quo ex libro quum scholia interlinearia melioris notae se repetiturum dixisset p. XXXVIII., promisso non stetit. Londinensis illa haud dubie ex Oxoniensibus manavit, quare etiam Reiskiana Syringe, Securi, Ala cum scholiis et idylliorum brevibus illis argumentis caret atque lemmata mutila habet. Attamen in his voces certe integrae positae praeterquam ad majorem idyllii I. partem; aliquoties etiam genuina lemmata ex Call. revocata. Scholia ad Id. XVIII. inde a Scult.-omissas Reiskius ex Call. reposuit, cf. p. XLII. et Vol. II. p. 261. Secundum adnotatorem Vimarriensem glossas quasdam codicis Stopiani et incertae originis protulit Vol. II. p. 17. 18, vid. infra §. 3. — Utilia quaedam ad crisin scholiorum habent *Koehlerii Notae in Theocritum* 1767.

Wartonus in editione Theocriti a. 1770 scholia a textu poetae revulsa sine ulla correctione libris manuscriptis debita repetiit. Ipse Vol. I. p. 141 profitetur se scholiorum textum Heinsianum sequi, respectu tamen saepe habito ad editionem Calliurgi. Attamen parum id vere dictum; quum enim ingens consensus cum Reisk. deprehendatur, etiam in lemmatum forma, nec nisi rarissime lectiones Reiskianis antiquiores reperiantur, potius ipsum opus Reiskianum hypothetis traditum fuisse videtur. Aegre enim crediderim editionem Londinensem a. 1729 tantopere ab Oxoniensibus discessisse, ut ex illius vel editionis inde derivatae usu tantus cum Reisk. consensus manare potuerit; et extant in *Wart.* scholia ad Id. XVIII., quae Reiskium primum restituisse certum est. Egregiis copiis, quas Sanctamandus etiam ad Scholia congesserat, *Wartonus* ea qua eminent negligentia usus est. Primum enim e codicibus Vaticanis aliquot supplementa vel breviora vel longiora uncinis distincta interseruit, sed singulis libris, unde ducta essent, non indicatis, et lemmatis ex arbitrio truncatis nec raro lectione vitiata. Deinde paucas varias lectiones ex *Vatt.* 1—7 subjecit. Tum in *Emendationibus Scholiorum* p. 199 seqq. additamenta quaedam et paucas varias lectiones proposuit ex apographo *Salviniano* codicis *Laurentiani* (p.), quem ipse male existimavit esse codicem *Politiani Laur.* nr. 46 (t.). Excerpta ex glos-

sis codicis Laurentiani r. a Salvino exscriptis exhibuit p. 223 seqq. et glossas selectas ex codicibus Vaticanis p. 230 seqq., ad Id. I—VI. ex 1—8, ad Id. VII—XV. XVIII. ex uno 6. Paucae quaedam aliae glossae e libris Florentinis et Vaticanis in Praefatione et inter varias lectiones ad poëtae verba enotatae sunt. Ipse Wartonus in *Emendationibus scholiorum editorum* Vol. I. p. 199 seqq. et in Adnotatione ad Glossas quaedam in crisin utilia attulit, quanquam non ubique satis apparet, quid quum aliis tum Sanctamandi et Salvini schedis debeat; deinde in *Notitia Scholiorum Theocriti* I. p. 135 seqq. de scholiorum origine non contemnenda disputavit. Insigne vero decus operis Wartoniani sunt, quae Toupius ad crisin scholiorum pertinentia adjecit in *Animadversionibus in Scholia* Vol. I. p. 209 seqq. et in *Curis posterioribus sive Appendicula notarum atque emendationum in Theocritum* (in Appendice voluminis alterius), quarum major pars scholia tangit.

Post Wartonum et Toupium Scholia, praeter excerpta in editione *Strothii* 1782 (ed. II. 1789, et curante Fr. Jacobsio ed. III. 1808, ed. IV. 1821) et *Fr. Jacobsii* paucas animadversiones criticas in *Specimine Emendationum* a. 1786, plures in praefatione *Bionis et Moschi* 1795, neglecta jacebant usque ad Theocriti editionem *Kiesslingianam* a. 1819. In hac Scholia p. 819 seqq. ex editione Wartoniana descripta sunt ipso editore profitente p. x. Quo factum ut accentus, quos Wartonus spreverat, nulla priorum editionum ratione habita constituti sint. Videtur autem Kiesslingius typhothetae scholia calamo descripta tradidisse, id quod colligitur ex aliquot sphalmatis ejus generis, quibus facilius a scribente quam a typhotheta peccetur. Alia praeterea haud pauca consilio mutata sunt, editore haud raro tacente. Reposita est Pediasimi exegesis in Syringem, inde ab Ox. I. omissa. In adnotatione critica hic quum alia utilia attulit vel de suo vel aliis debita, tum Reinesii animadversiones et emendationes optimae notae, quae unde sumpta essent neque ille vel posteriorum editorum quisquam indicavit et ipse ignoravi, usque dum Ameisius vir doctissimus consultus me docuit, Reinesii illas notas primum a C. G. Muellero in programmata aliquo

Cizensi evulgatas esse, quo etiam Fr. Aug. Wolfi verba in *Analectt.* III. p. 260 not. pertinere.

Sequente anno 1820 Theocriti editio *Amstelodamensis* lucem vidit, quum textus et poëtae et scholiorum aliquanto ante typis descriptus esset. Incepit eam editionem curare *J. H. van Reenen*, successit *Hamakerus*, quorum utriusque quid debeatur in textu scholiorum, accurate distingui nequit. Quae in prima scholiorum plagula ante pag. 17 ad primos idyllii I. versus leguntur, additamentis Wartonianis carent et fere conspirant cum Ox. II., etiam in lemmatum mutilatorum ratione, ut haec editio vel alia simillima typhothetis tradita fuisse videatur. Postea mutato consilio Wartoniana inserta sunt et in lemmatis plena vocabula posita. Quaedam partim Toupio aliisque auctoribus partim ex ingenio editorum mutata; haud pauca operarum oscitantia peccata. Adnotatio ad Scholia usque ad pag. 248 (Id. II, 17) *Hamakero* debetur, reliqua *Geelio*, quorum uterque haud pauca bene disputavit et emendavit, quanquam paucis subsidiis criticis instructus.

Optime de Scholiis meruit *Gaisfordus*, qui ea edidit in *Poëtarum minorum Vol. IV. Oxonii* 1821 (in repetitione Lipsiensi Vol. v. 1823, quo exemplari usus sum) egregiis subsidiis instructus. Qui textum Kiesslingianum, ut apparet inquirenti, ita sequutus est ut haud pauca secundum ed. Call., pauciora ex codicibus vel conjecturis (idque haud raro tacite) mutaverit, supplementa Wartoniana e Vaticanis petita secundum schedas Sanctamandianas plerumque siglis suis instruxerit, correxerit et auxerit, denique multa nova e codicibus addiderit, Pediasimi autem exegesis in Syringem iterum abjecerit. Ceterum multas lectiones apud Kiesslingium vel consilio vel sphalmate novatas tacite repetiit, ut in supplementis prius a Wartono editis haud raro dubitari possit, an Gaisfordus correctiones Kiesslingianas ab ipso tacite iteratas in collationibus Sanctamandianis non invenerit. Subsidia manuscripta a Gaisfordo haec usurpata sunt:

- 1) Apographum codicis Laurentiani (p.) Salvini manu exaratum Sanctamandi in gratiam; Gaisfordus siglo L. usus est.
- 2) Collationes codicum Vaticanorum 1—9 Sanctamando debitae. Tot certe enumerantur in Indice Manuscriptorum,

quanquam ex 9. una varia lectio ad Id. II, 88 affertur. Contra praeter illos codex 10 ad Id. x, 28 adhibitus est.

3) Collationes codicum Parisinorum *E. M. P.* (C. A. B. ap. Gaisf.) a Bastio confectae. Codicis M. collatione Sanctamandiana rarissime usus est. Ex cod. N. quaedam protulit secundum Ruhnkenii schedas.

4) Codex *Can.* ab ipso Gaisfordo delibatus potius, quam, ut ipse dicit, collatus.

5) Codex *Bar.*^a ab eodem nonnullis locis obiter inspectus.

6) Variarum lectiones ex codice Vulcanii (vid. §. 3), quibus ex apparatu Dorvilliano petitis Gaisfordus ita usus est, ut siglum suum *Vulc.* nusquam interpretatus sit.

Gaisfordus copiis Sanctamandianis multo diligentius usus est quam Wartonus, ita tamen ut ex hoc etiam in Scholiis quaedam addi vel corrigi possint. Glossis ille fere abstinuit. Parisinorum librorum collationes, quas usurpavit, utrum minus diligenter factae fuerint an negligentius sint adhibitae, parum liquet; certe Gailius et Duebnerus plurima inde vel rectius vel plenius tradiderunt. Praeter variam lectionem ex illis libris et ed. Call. subjectam Gaisfordus in adnotatione exhibuit priorum criticorum, praecipue Wartonii, Toupitii, Jacobsii, Kiesslingii, animadversiones olim editas (editionem Amstelodamensem ignoravit), paucissimas de suo; summa vero laude ornandus ob protractas ex schedis manuscriptis Hemsterhusii adnotationes insigni illo critico dignas.

In editione Theocriti *Gailiana* a. 1828 scholia poetæ verbis subjecta redactionem Kiesslingianam sequuntur paucissimis mutatis, unde etiam factum ut supplementa Wartoniana siglis careant. Additamenta Gaisfordiana ad Id. 1. in Notis posita, postea in textum scholiorum recepta. Ex codicibus Parisinis haud pauca nova scholia addita et plurimae glossae; contra glossae olim ab Reiskio et Wartonio editae neglectae sunt. Varia lectio Wartoniana et Gaisfordiana ex codicibus Parisinis aucta est, sed ut facile appareat Gailium in hac parte negligentius versatum esse. Idem suo iudicio nihil fere praestitit.

Egregie deinde de scholiis meruit *Adertus*, professor Genevensis, hoc opere: „*Scholiorum Genevensium pars inedita*,

quam ad codicis Genevensis fidem edidit J. Adert. Turici 1843.“ Qui non solum ex codice Genevensi inedita protulit, sed etiam ex opere Gailiano, quod fere incognitum latebat, quaedam addidit apud Gaisfordum desiderata, utrorumque vero haud pauca in Notis correxit, partim felicissime, et ibidem ad scholia olim edita aliquot varias lectiones ex Gen. enotavit. — *Zieglerus* in editione Theocriti a. 1844 inter variam lectionem paucissimas quasdam codicum Itolorum glossas attulit.

Novissima Scholiorum editio *Duebnero* meo debetur: „*Scholia in Theocritum. Auctiora reddidit et annotatione critica instruxit Fr. Dübner. Parisiis 1849.*“ (Idem volumen completitur scholia in Nicandrum et Oppianum ed. Bussemaker.) Dübnerus textum Gailianum sequutus est, sed omissis levis- simis codicum Parisinorum glossis, contra receptis addita- mentis Gaisfordianis, si qua Gailius neglexerat, et Ader- tianis ex codice Genevensi; scholia, quae sibi Byzantinis vetustiora viderentur, asteriscis notavit. Correctio rarius adhibita est nec pauca vitiosa relicta, quae jam Gaisfordus rectius ediderat. Multo laudabiliora praestitit in Adnotatione. Ad hanc enim potissimum pertinent, quae ipse Dübnerus Praef. p. IX. de opera sua praedicat: „quum incredibilia ex suis codicibus referret multa Gailius, omnes retractavi, ita quidem ut primum antiquorum scholiorum reliquias, ubique apparerent, accurate excuterem, byzantina praeterirem; deinde in his quoque et glossis quaecunque dubitationem movebant, quomodo scripta essent contemplerer. Sic prae- sertim ex codicibus L. M. P. haud contemnenda eruere contigit; in reliquis bonitatem magis quam meam industriam lectores desiderabunt.“ In Adnotatione igitur, quae Gailius vel in textu vel in varia lectione ex Parisinis protulerat, re- tractatis codicibus saepe castigata et aucta reperiuntur. Praeterea glossae Vaticanae et Laurentianae, quas Gailius neglexerat, hic appositae. Denique Duebneri acumen et do- ctrina in tota scholiorum farragine multa illustrarunt et emendarunt, adjuvantibus Hamakeri Geeliique et Aderti ob- servationibus et Piccolo Neograeco utilia quaedam submini- strante. Valde dolendum, quod Duebnerus neque integra co- dicis Genevensis collatione, quam Adertus opere jam abso-

luto obtulit, uti potuit et editionem Calliergianam reliquasque Xylandrea antiquiores inspicere spreuit. Neque enim dubium est, quin horum subsidiorum ope, quae nobis plurimum profuerunt, jam ipse multa rectius iudicaturus fuerit.

§. 2. De editionibus Prolegomenorum et Hypothesium.

Quum in Aldina priore et inde Juntina parva Prolegomenorum pars edita esset (vid. pag. 452), primus *Calliergus* et illa pleniora et hypotheses ad Theocr. I—XVII. in priore operis sui parte evulgavit, ubi primo et sequentibus idylliis praemissa leguntur.

Repetiit ex Calliergiana *Bas. I.*, sed nonnullis lectionibus ex Ald.^a ascitis et Prolegomenis atque hypothese ad Id. I. mutilatis, ut ipsum idyllium primum (sicut apud Calliergum) ab initio quaternionis β inciperet. Itaque ex Calliergianis ommissa sunt epigrammata II. et III., deinde VII. F. cum sequente ἄλλως, et ex hypothese ad Id. I. et quae ei in Call. adhaerent nihil relictum praeter alterum brevius argumentum ἐν τούτῳ . . . ὄνομα; deest etiam hypothesis prior ad Id. XI. Hanc mutilatam redactionem sequutae sunt editiones *Cam. Sal. Bas. II. Farr. Wech.* (in hac Prolegomena et Argumenta in unum corpus redacta ante Epigrammata leguntur), tum *Brub. I. II. Xyl. Steph. I.*

Novavit *Crispinus*, in Hypothesibus ex ingenii arbitrio multa mutans, omittens, addens; Prolegomena non exhibuit. Has hypotheses Crispinianas, item sine Prolegomenis, repetiit *Steph. II.*, nisi quod ex editionibus ante Crispinum receptae sunt hypothesis ad Id. XVI. a Crispino valde mutata et hypothesis ad Id. XVII. ab eodem ommissa. Hanc Stephanianam Hypothesium redactionem cum Prolegomenis secundum *Bas. I.* mutilatis exhibent *Comm. Heins. Ox. I. II. Reisk. Wart.* Reiskius Prolegomena in alterius voluminis initium, Wartonus in Praefationem p. LXIV seqq. transjecit.

In omnibus illis post Call. editionibus ante Reiskium codicum usurpatorum ne levissimum quidem vestigium apparet una Commeliniana excepta, ubi dubitari non potest quin quaedam lectiones ex libris manuscriptis Palatinis manaverint. Reiskius et Wartonus copiis suis ad veriorem lectio-

nem restituendam non usi sunt; attamen ad Prolegomena ille ex Lips.^a (praeterea ex Ald.^a et Call.) varias lectiones protulit, Wartonus ex Vatt. 1—5; Hypotheses uterque prorsus neglexit.

Valckenarius in editione Bucolicorum a. 1779 Prolegomena et Argumenta, quae in unum corpus conjuncta praemisit, codicis Parisini (N), cujus collationem vel apographum Ruhnkenio debebat, et Calliergiana ope suppleta et mutata edidit, quanquam subinde Crispini manu servata. Hanc recensionem recentiores Theocriti editores fere sequuti sunt, plerumque Prolegomenorum et Hypothesium corpore ante ipsum Theocritum relicto. *Schaeferus* a. 1809 quaedam e conjectura correxit. *Gaisfordus* (Poëtt. Minn. Vol. II. Oxonii 1816, rep. Lipsiae 1823) e codicibus addidit hypotheses ad Id. XVIII., quae jam inter Scholia extabat, tum ad Id. XXII. XXIII. [XXVIII. XXIX.], quas Wartonus prior alieno loco ediderat; idem e libris suis variam lectionem subjecit, minus tamen diligenter (potissimum ad Hypotheses) quam postea in Scholiis, praeter Vatt. 1—6 codicibus A. B. haud dubie secundum collationes Dorvillianas usus, postremo codice y, cujus collatio et inter Sanctamandi copias extat et inter Dorvillii. *Kiesslingius* a. 1819, qui Prolegomena et Hypotheses universis scholiis praemisit, Gaisfordi editione non usus est nisi ad novas illas hypotheses inde repetendas; ipse ex collatione codicis v. Hypothesibus variam lectionem adjecit. In editione *Amstelodamensi* a. 1820 (ubi Prolegomena Scholiorum corpori praefixa, hypotheses scholiis ad singula idyllia) redactiones Stephaniana et Valckenariana temere mixtae sunt; ceterum de hac editione vid. §. 1. *Gailius* a. 1828 hypotheses in singula idyllia dispertitus in textu Kiesslingio adhaesit, nisi quod Prolegomena ex libris Parisinis auxit et indidem hypothesis levia quaedam additamenta adjecit; melius meruit varia lectione ex parte codicum Parisinorum apponenda. *Meinekus* a. 1836 tacite quaedam mutavit Gailianis copiis non magis usus quam *Zieglerus* a. 1844, qui in hac parte operis levius versatus nihil novi attulit praeter lectiones quasdam ex Vaticanis 3. 5. 12. ad Hypoth. Id. XII. *Duebnerus* a. 1849 Prolegomena et Hypotheses cum Scholiis eodem modo conjunxit atque in Amst. factum, in textu fere

Gailium sequutus; de varia lectione et reliqua adnotatione vid. §. 1. *Meinekus* in novissima editione a. 1856 neque augmenta Gailiana recepit et, quae ipse in proeodosi mea a. 1850 tironibus prospiciens omiseram, reponere neglexit; dedit autem quaedam ad crisin utilia. Reliquas editiones, in quibus nihil novi praestitum est, praetermittimus.

§. 3. Catalogus codicum ad Prolegomena Hypotheses Scholia Glossas adhibitorum *).

Mediolanenses.

a) Cum argumentis, scholiis et glossis sec. Zieglerum, cum scholiis marginalibus et interlinearibus copiosis teste Jos. Muellero, qui mihi paucissima quaedam exscripsit.

k) „Cum uberrimis scholiis“ *Gaisf.*, „pleraque cum argumentis, scholiis et glossis“ *Ziegl.* Quae in eo ad Theocr. IV. pertinent, Jos. Muellerus mea causa diligentissime secundum ed. Heins. excussit, multa adeo integra exscripsit. Praeterea paucissimae quaedam glossae a Zieglero enotatae et hypothesis ad Id. XXIII. (XXIX.) a Gaisfordo. Scholia et glossas rubro scripta asterisco apposito (k.*) notavimus.

Scholia et glossas auctore Muellero praeterea tenent codices Ambrosiani recentiores *d. e.* Teste Montefalconio *Bibl. bibl. p. 519* in eadem bibliotheca extat *Lampridii* expositio in Theocritum.

Veneti.

m) Cum prolegomenis, argumentis, scholiis et glossis interlinearibus teste Morellio ap. Kiessl. p. 978, qui ad Prolegomena lectiones quasdam enotavit.

Codex *l.* secundum eundem Morellium argumenta habet et ad Id. I—VIII. scholia.

Florentini.

p) = *Laur.* 46. *Wart.* = *L. Gaisf.* = *Salv. Gail. Duebn.* — Codex teste Zieglero pleraque argumentis, glossis et scholiis instructa habet, auctore vero Bethmanno scholia tenet

*) Iisdem codicum siglis in hoc tomo usus sum quibus in primo, si p. XXV seqq. plura de his libris docentur. In enumerandis codicibus Prolegomena et Hypotheses tenentibus minus anxius fui.

ad sola idyllia I. III—XV. Minus accurate Bandinius, quum Id. XVI. codicis ultimum prorsus non commemorasset, duo ultima (h. e. Theocr. II. Inc. I.) scholiis carere dixit, scholio ad extrema idyllii XIV. tanquam ultimo codicis exscripto, de Id. XVII. et XX. [XXII.], quae in foliis praefixis leguntur, tacens. Ex Prolegomenis, si Bandinius accurate retulit, codex nihil habet nisi IV. et VIII.; nam V. alio loco, post Id. XIV., legitur. Ex hoc vero codice petatum est scholiorum libri alicujus Laurentiani apographum Salvinianum inter Sanctamandianas copias, quod Wartonus p. VI. dubitantius ad codicem Politiani Laur. 46 (t.) retulit, quia Politianus quaedam in margine allevisset, confidentius autem tanquam re explorata Vol. I. p. 199 seqq. At scholia codicis t. inter copias Sanctamandianas in aliis schedis exscripta extant, neque quae de iis referuntur, ullatenus in scholia apographi illius Salviniani quadrant, vid. infra de t. Praeterea versus ὄσπερ σκύφος κτλ. (Proleg. IV.), quae Apogr. Salv. teste Wartono in initio scholiorum ad Id. I. habet, in Laur. 46 auctore Bandinio potius extremum locum tenent post Syringem et Aram. Contra a Salvinio potius codicem p. exscriptum esse vel inde credibile est, quod hic Laurentianorum antiquissimus et optimus est, cujus scholia si Sanctamandus neglexisset, valde mirum foret. Deinde in Apogr. Salv. scholia extant ad Id. I. III—XV., desinit autem teste Wartono in Id. XIV.*); ad eadem carmina, nec plura, codex p. scholiis instructus est, idyllio XIV. post XV. collocato, quum codex t. idyllia I—XVIII. vulgari ordine teneat. Tum in p. epigramma illud Proleg. IV. teste Bandinio primo idyllio praemissum ut in Apogr. Salv. Adde quod hujus scholia saepius pertinent ad lectiones codici p. proprias et a t. alienas, ut IV, 19. βαθύσχινον. Adeo ad extrema idyllii XIV. idem scholium, quod Wartonus ex Apogr. Salv., Bandinius ex Laur. 37 = p. protulit. Itaque non dubitavi iis quae ex illo apographo petita sunt siglum p. apponere. Ceterum hoc apographum teste Wartono scholia breviora habet editis, mendose saepe exarata, saepe etiam plura et meliora editis, nec non argumenta ut Calliergus; in

*) Verba a Wartono addita „sed non habet totum“ parum intelligo, quum ipse scholium ad ultima idyllii verba inde protulerit.

initio exhibentur variae lectiones praefatiuncularum. Ex scholiis Wartonus pauca protulit, vid. §. 1, multo plura Gaisfordus. — Praeterea inter copias Sanctamandianas extant glossae codicis p. a Salvinio exscriptae, pessimae notae iudice Wartono, qui paucissimas inde tradidit p. v. et alibi; unam aliamve Zieglerus attulit.

q] Teste Bandinio partem Prolegomenorum habet (II. VI. usque ad ἐξηρημένον p. 5, 7, VIII.), tum hypotheses et scholia marginalia uberrima. Pauca quaedam Bandinius exscripsit.

r] = *Laur. Wart. Duebn.* Recte enim Wartonus I. p. 223 coniecit ex hoc libro petitas esse glossas a Salvinio in Sanctamandi usum ex aliquo Laurentianorum descriptas, unde ipse excerptas evulgavit I. p. 223 seqq. Certissime enim codex r. agnoscitur, quod is solus inter Laurentianos ea omnia carmina tenet, quarum glossae hic exhibentur. Insuper conspirant lectiones et glossae codicis r. aliunde cognitae, ut ex varia lectione Gaisfordi et Ziegleri ad Inc. v. [Theocr. XXIII.]. — In Apographo Salvinii carmina miro ordine utuntur, quo non in ipso codice: Bion. I. Inc. IV. [Theocr. XIX.]. Mosch. II. I. [I. II.] Inc. I. [Mosch. III.] Theocr. XVIII—XI. inverso ordine. *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν* [Theocr. XXX.]. *Σύριγγξ.* Inc. v. [Theocr. XXIII.]. Theocr. XX. [XXII.]. Inc. VIII. [Mosch. IV.]. Ad Theocr. I—X. in apographo nihil extare videtur, quanquam ipse codex etiam ad haec glossas habet. Glossarum ad Bion. I. Mosch. I. II. Inc. I. VIII. et Syringem Wartonus solas primas quasque et extremas exscripsit; ad reliqua carmina, vulgo Theocritea, plura excerptis, ea potissimum quae in scholiis editis non extarent. Ceterum glossae partim marginales sunt partim interlineares, quas Wartonus non ubique accurate distinxit. Ex ejusdem codicis glossis (etiam ad priora idyllia) et hypothesis quaedam tradita in Sylloge Salviniana Wart. II. p. 377 seqq. Ceterum Bandinio teste codex praeter hypotheses scholia nonnulla marginalia habet et glossas interlineares.

s] Testibus Bandinio Zieglero argumenta habet (praeterquam ad Id. XVII. sec. Band.) et glossas („multas interlineares“ Bethm.), quarum paucissimae quaedam inter va-

rias lectiones allatae. Ab initio secundum Band. et Bethm. quaedam de dialecto Dorica leguntur (Prolegg. IX. D.).

l.] Scholia quaedam tenet et glossas interlineares manu Politiani teste Montefalconio Bibl. bibl. p. 353 („fortasse manu Politiani“ Wart.), sec. Band. argumenta et scholia quaedam ad Id. I—VII., quorum utrisque reliqua carent; praemittuntur vita Theocriti et quaedam de dialecto Dorica. Hinc inter copias Sanctam. extant a) notae marginales („vel ex Suida vel ex Scholiis descriptae vel ipsius Politiani“ Wart.), b) glossae interlineares („forte manu A. Politiani. Pleraque ex Suida et Scholiis. Desinunt cum idyllio septimo“), c) Argumentorum differentiae notatae a Politiano („non ultra septem prima idyllia progrediuntur argumenta. Quae, inquit Sanctamandus, non integra descripsi, quia ab A. Politiano conflata ex H. Stephano (s. Calliergo) apparent evidenter, non vero ex aliis manuscriptis expressa“). Nihil horum vel a Wartonio vel a Gaisfordo evulgatum est.

r.] = *Schell.* Kiessl. Teste Kiesslingio tenet Argumenta praeterquam ad Id. I—III. et scholia maximam partem edita. Ad Hypotheses idem secundum collationem Rinckii haud pauca protulit. Ex scholiis et glossis pauca evulgata in Sylloge Salviniana Wart. II. p. 377. Glossarum apographum, quod teste Coxio Catal. Bodl. I p. 548 inter Sanctamandiana extat, ne commemoravit quidem Wartonus.

w.] Teste Bethmanno hic codex scholia habet ad Id. I—IX. (ad VIII. IX. pauca), nulla ad reliqua carmina, quanquam Id. II. medium est inter XIII. et XIV., unde apparet scholia ex aliquo libro sola idyllia I—IX. complectente descripta esse. Nihil ex his cognitum neque ex glossarum apographo, quod inter copias Sanctamandianas extat; paucas glossas Salvinus in Sylloge evulgavit.

Ex reliquis codicibus Laurentianis teste Bandinio hi habent quae huc pertineant: Pl. XXXI, nr. 5. Hypotheses ad Id. I—XII., scholia marginalia et interlinaria ad Id. I—VIII. — Pl. XXXI, nr. 25. Vita Theocriti et quaedam de dialecto, scholia quaedam ad Id. I, glossae interlineares ad Id. I—VII. — Pl. LVIII, nr. 19 sec. XV. Scholia (sine textu) ad Id. I—VIII. init. (ultima sunt τῶν Ἰώνων . . . ἐνθ'είας p. 287. 2), praemissa notitia de dial. Dor. Prolegg. IX. D. In fine

sunt quatuor folia vacua. — Pl. LXXXVI. nr. 25. Praemissa sunt Prolegg. I. A., VI. A., II., Hypoth. Id. I., Prolegg. III., tum scholia ad Id. I. II. et V. init. (primum est p. 31, 3, ultimum p. 191. 12.). — Pl. XCI, nr. 9. Prolegg. I. A., VII. F., VIII., tum scholia brevia marg. et interl. ad Id. I—VIII., quot codex habet.

Romani.

1.] In Scholiis et Glossis secundum collationem Sanctamandi (ut reliqui Romani) ad omnia adhibitus, quae tenet (Id. I. II, 49—VI), praeterea ad Prolegomena et Hypoth. Id. I. Prolegomena etiam G. Wolffius cum ed. Kiessl. contulit, cujus schedas Ameisii beneficio debeo. Scholia teste Wolffio eadem sunt quae apud Kiesslingium omissis citatis et additis observationibus grammaticis ad formas verborum pertinentibus.

2.] Adhibitus ad Prolegg. et scholia Id. I—IX., glossis ad Id. I—VI. allatis.

3.] Hujus usus factus ad Prolegg., Hyp. Id. XI. XII., Scholl. I. III—XIII., glossis ad Id. I. et paucissimis ad III. IV. V. allatis. Altera pars codicis, quae Id. II. XIV. XVI. complectitur, scholiis carere videtur. Hypothesin ad Id. XII. etiam Zieglerus contulit, quo teste in extremo libro legitur.

4.] Quum Sanctamandus hoc numero etiam partem codicis 23. comprehenderit, vid. T. I p. XXXII. not., in catalogo inscriptionum ap. Wart. p. LXIX. hinc petitas plerasque cruce numero apposita distinxit; in scholiis vero et glossis apud Wartonum et Gaisfordum siglum 4. promiscuum est. Nos, quantum fieri potuit, codices 4. et 23. distinximus. Quum enim in codicis 23. parte a Sanctamando tractata sola Id. I. III, 1—51. IV—VII. extent, ex his autem sola Id. I. V. scholiis instructa sint, codici 4. necessario reliquimus quae ad scholia in Id. II. III. IV. VI. seqq. allata sunt et glossas ad Id. II. (nam ad extremum Id. III. et ad Id. VII. seqq. nullae prolatae). Contra quum in 4. Prolegomena et Id. I. V. 15—79. 106—135. perierint, codici 23. adscribi oportebat quidquid ad illas partes pertinet. Aliquid dubitationis erat de scholiis et glossis ad Id. V. 1—14. 80—105. 136—fin. et de glossis ad Id. III. IV. VI. Attamen quum codices 4. et

23. et in scholiis et in glossis diversarum familiarum sint, etiam hic reliquorum librorum lectionibus comparatis plerumque inter utrumque codicem discerni poterat; sicubi nulla certa ratio alterum praeferri juberet, siglum 4. reliqui. Ceterum codex 4. referente Bethmannò *ubique* marginem scholiis plenam habet, sed iis difficillimis ad legendum. Attamen ad scholia non ultra Id. x. adhibitus est, glossae non ultra Id. vi. prolatae.

5.] Adhibitus ad Prolegg., Hyp. Id. i., Scholl. et Gloss. I—VI. Itaque liber post Id. VI. scholiis carere videtur, quam Zieglerus cum Id. I—XVIII. cum scholiis tenere dicit; nam una v. l., quae ad XVII, SI. commemoratur, nescio an ex glossa petita sit. Ex hypothèsi in Id. XII. Zieglerus pauca attulit, quo teste in fine libri addita est; quam mihi Freiburgerus integram exscripsit.

6.] Codex auctore Zieglero praeter glossas et hypothèses scholia ad Id. I—VI. habet in fine addita, teste Freiburgero ad Id. I. II. III. V. VI. Hoc verius videtur, ut haec scholia ex aliquo codice petita sint conjunctissimo cum s., qui liber solus inter omnes hunc idylliorum primorum ordinem habet: I. II. III. V. VI. IV. Ad Id. IV. codex 6. nusquam commemoratur, nisi quod scholium p. 160, 10. inde afferatur, quod ipsis poetæ verbis in margine appositum esse conjicio. Wartonus I p. 141. indicat siglum Vat. 6. cruce addita (cujus loco noster typhetha asteriscum posuit) designare scholia textui adjacentia (de quibus Zieglerus tacet), sine cruce ea quae sint seorsim ad calcem codicis. Attamen Wartonus illam non saepius apposuit quam in scholiis Id. I, 48. 56., Gaisfordus vero utraque scholia nusquam distinxit. Codex adhibitus est ad Prolegg., Hyp. Id. i., Scholl. I—VI., Gloss. I—XV. XVIII.

7.] Ad Id. I, 106—VIII., quae hic liber tenet, pauca ex scholiis prolata sunt (nihil ad Id. VII. VIII.), praeterea paucissimae glossae ad Id. IV. V.

8.] Tenet Theocr. v, 26—VIII. cum scholiis et glossis, unde duo scholia protracta ad v, 133. et VI, 1., tum paucissimae glossae ad Id. v.

9.] Referentibus Zieglero et Freiburgero pleraque hujus libri scholiis instructa sunt, et Gaisfordus collationem Sancta-

mandi inter fontes suos recenset, sed nihil inde protulit praeter unam v. l. ad II, 88; aliam Bastius ad II, 17.

10.] Codex apud Gaisfordum ad unum Euphorionis fragmentum in scholio ad Id. X, 28. adhibitus.

11.] Glossas habet secundum Wartonum, unde paucissimae quaedam a Zieglero exscriptae.

12.] Ex hypothesis Id. XII. Zieglerus lectiones nonnullas commemoravit, quo teste in fine libri legitur.

23.] Auctore Bethmanno prima duo idyllia I. et V. plurima habent scholia marginalia et interlinearia, reliqua paucas glossas interlineares; insunt etiam Prolegomena et hypotheses. Ceterum vid. supra ad cod. 4. Glossam unam aliamve etiam meae collationes suppeditarunt.

Praeterea e libris Romanis 20. scholia et glossas ad Id. I—XI. habet, 26. multa scholia marginalia et interlinearia, *Palat.* 112. scholia ad Id. I—VIII. sine textu.

Alii Italici.

A.] Hoc ad Prolegg. et Hypoth. Id. I. XXIII. (XXIX.) Gaisfordus usus est, haud dubie secundum collationem Dorvillianam.

Borb.] Neapolitanus in bibl. Borbonica II. I. 9. a G. Wolfio inspectus, qui Prolegomena et hypoth. Id. IV. cum ed. Oxon. 1676 contulit et quaedam ex scholiis ad Id. IV. V. VII. enotavit. Post Prolegomena, ubi extremo loco notae de dialecto leguntur, sequitur epigraphae *Κροῦ Μαρωνῆλ τοῦ Μοσχοπούλου*. Scholia supra et infra textum et ad marginem in duabus columnis, quarum exteriori eique minori saepius Maximi Planudis siglum additum; item ad initium idyllii X. adscriptum *διηγήτοῦ Μαξίμου*. Contra scholium ad V, 15. Mannelis Moschopuli siglo in margine instructum est. Ceterum scholia teste Wolfio fere concinunt cum iis quae in ed. Salamandrina leguntur, h. e. cum Calliergianis.

Scholia etiam in Neapolitano F. extant, et largissima in Mutinensi *Est. nr. 34*. In eadem bibliotheca Estensi teste Bethmanno codex Graecus nr. 87. vel III. C. S. secul. XIV. chart. 4. post Triclii scholia in Sophoclem habet Anonymi scholia in Theocritum, Platonem, Pindarum. Perusinus *Φ*. Prolegomena et hypotheses tenet.

Parisini*).

B.] = *Colb.* Gaisf. Ad sola Prolegomena et Argumenta adhibitus, in quibus etiam Gaisfordus ejus collatione, Dorvilliana haud dubie, usus est.

C.] Multae hinc glossae prolatae; rarissime ad scholia commemoratur.

D.] Quum tantum ad Prolegomena et Hypotheses adhibitus esset, Duebnerus etiam glossas ad Id. XIV. mihi exscripsit.

E.] Insunt, ut collationes docent, Prolegomena et ad idyllia quae tenet, Id. I—VIII. XV., hypotheses, scholia, glossae. Gaisfordus collatione Bastii usus est.

F.] Adhibitus est in Prolegomena et Hypotheses; rarissime ejus siglum ad Scholia et inter glossas comparat.

G.] Hoc siglum tam raro conspicitur, ut de sphalmate suspicari possis.

H.] In scholiis et glossis ad Id. I—V. frequens hujus usus.

I.] Quantum ex prolatis cognoscitur, insunt scholia et glossae marginales ad Id. I—XI. Post haec una v. l. ad XIV, 48. inde commemoratur. Videntur autem etiam ad Id. IX—XI. non justa scholia inesse, sed glossae tantum marginales ex scholiis excerptae. Ante Id. II. legitur τοῦ αὐτοῦ *Μοσχοπούλου σχολία*. Inter hypotheses tantum ad Id. IX. adhibitus.

K.] Hinc variae lectiones in Hypotheses prolatae et glossae; ad Scholia rarissime commemoratur.

L.] Hic liber, in quo Id. I—V, 54. perierunt, teste Duebnero scholia tantum ad Id. V. VI. VII. habet, auctore Weissgerbero Cur. Theocr. p. 31. usque ad VII, 139. Itaque notae marginales, quas Gailius etiam ad sequentia protulit, potius inter glossas habendae. Ceterum et hae post Id. XIII. rarissimae et glossae interlineares, quae ad priora idyllia frequentes. Scholiorum ordo teste Duebnero in hoc libro servatur, sed extremis idylliis per saturam adjiciuntur scholia suo loco omissa.

M.] Scholia habet marginalia, quorum multis *παλαιόν* vel *ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων* praefixum (cf. Duebn. ad VII,

*) Omnes a Gailio usurpati sunt, deinde a Duebnero retractati, qui ex nonnullis haud pauca nova protulit, maxime ex L. M. P. Q. Reliquas collationes nominatim commemorabo.

57), quam notam Gailius vel Duebnerus aliquoties transcripserunt, aliis Demetrii Triclinii nomen. Ante Id. I. scholia Manuelis Moschopuli et Demetrii Triclinii exhiberi dicuntur; *Μοσχοπούλου σχόλια* praeterea idylliis II. VI. VII. et VIII. praefixum. In omnia prope vocabula glossae cernuntur inter versus pictae, quarum duplex series est, alterae nude posita, alterae parva cruce insignitae, quae distinctio in editis neglecta. Prolegomenis et hypothese ad Id. I. codex caret, cujus primum folium ablatum esse videtur. Insunt autem hypotheses ad II—XVIII. neque scholia, exceptis quibusdam Triclinianis et commentariis ad Syringem, ad alia carmina praeter Theocr. I—XVIII. conspiciuntur, quanquam XVII. et XVIII. media sunt inter alia idyllia; unde apparere videtur antiquiora scholia manasse e libro Id. I—XVIII. complectente. Glossis liber caret ad Inc. V. [Theocr. XXIII.] et, ut videtur, ad Inc. VI. [Bion. XV.]. — Scholia hujus codicis jam Sanctamandus contulerat, inter cujus copias teste Coxio extant „Glossae et Scholia ex cod. Reg. Paris. R. 3.“, quo siglo hic ipse liber designari videtur. Collatione Sanctamandi Gaisfordus rarissime usus est, vulgo Bastiana. Glossas aliquot in editionibus Gailiana et Duebneriana neglectas, maxime ad Bion. I. Inc. I. VIII., quae carmina ab illis absunt, a Duebnero exscriptas habeo.

N.] Tenet prolegomena, hypotheses plerasque, scholia (sed paucissima, ut videtur, post Id. XI. excepto fere Id. XV.) et multas glossas interlineares ad Id. I—XI. XV. Contulerat hunc librum jam Ruhnkenius (cf. *T.* I p. XX.), cujus schedis Valckenarius in recensendis Prolegomenis et Argumentis usus est, indidem quaedam afferens in libro de Adoniazulis. Pauca ex eodem fonte Gaisfordus hausit. Ceterum de codice Ruhnkeniano aliquid dubitationis inde nascitur, quod in eo hypothesis ad Id. XIV. deesse dicitur, quum ad eandem codicis N. variae lectiones a Gailio afferantur. Num forte Ruhnkenius potius codice F. usus est, qui illi simillimus et a Gailio parum diligenter excussus?

P.] In hoc libro teste Duebnero p. X. duplex series scholorum excipit idyllia, ita ut v. c. ultimi versus carminis et in medio et in fine tractentur. Post Id. VII. nulla scholia inesse videntur, sed praeter glossas interlineares aliquot mar-

ginales, ut in L., cui in hac parte simillimus est. Praeterea ad Prolegomena (ad haec primum a Duebnero) et partem hypothesisum adhibitus est.

Q.] Ad Prolegomena, Hypotheses et Scholia collatus; glossae interlineares paucissimae inde allatae. Duebnerus p. VIII. profitetur se aliquando hunc codicem a Gaisfordi Colbertino (qui potius est B.) non diversum existimasse; quare vereor ne aliquae lectiones in Prolegomenis a Duebnero tanquam ex Q. allatae (quem Gailius in his fere neglexit) potius siglum illud ex Colb. translatum habeant.

T.] Rarissime in ceteris adscitus paullo frequentius glossas suppeditavit.

V.] = *Coisl.* Gaisf. Hypotheses habet et scholia, sed haec, ut videtur, non ultra Id. VIII.; nam quae in sequentibus eo tracta sunt, potius glossarum marginalium speciem habent. Glossae interlineares paucae a Gailio enotatae. Ad Id. II. plures evulgavit Weissgerberus. Pleraque vero quae hic excerspsit, interlinearia esse videntur, quanquam hoc in parte tantum adnotavit. Semel interpretationem in margine legi indicavit. Gaisfordus hoc libro ad Hypotheses usus est, secundum Dorvillianam puta collationem.

Z.] Paucae variae lectiones ad Prolegg. et scholia Id. I—V. inde haustae, pauciores etiam glossae.

Hispanicus.

Tol.] Hinc Schottus quaedam ad Prolegomena protulit *Observatt.* II. c. 50.

Anglicani.

Bar.^a.] Scholiis marginalibus et interlinearibus teste Coxio perquam instructus; eundem Wartonus p. VIII. pauca editorum scholorum tenere dicit. Pauca Gaisfordus delibavit, paucissima Wordsworthius. Ceterum in *Varia Lectione* siglo *Bar.* usi sumus.

Butt.] Haud paucas glossas Latinas Graecis litteris scriptas Wordsworthius inde protulit, quas repetere nolui, unam vere Graecam.

Can.] Insunt auctore Wordsworthio scholia brevia, unde Gaisfordus haud ita pauca enotavit.

Cant.] Scholia habet et glossas, unde Wordsworthius pauca quaedam excerspsit.

Hart.] Teste Wartono p. VIII. pauca excerpta scholiorum habet, unde Wordsworthius quaedam evulgavit.

Laud.] Scholia habet et glossas, unde paucissima apud Wordsworthium.

Phil.] Paucissimas glossas Wordsw. inde protulit.

Scholia etiam in *Bar.*³ extant.

Genevensis.

Gen.] sec. XV. teste Seneberio in *Catalogo Manuscr.* *Gener.* p. 49, sec. XIV. (?) iudice Aderto, nitidissime sed mendosissime scriptus. Continet (sine textu) Prolegomena et scholia cum hypothesebus ad Id. I—XVIII., idyllio quinto ante quartum collocato. Super initio a sec. m. inscriptum: *Πινδάρου σχόλια διάφορα*; Seneberio teste haec Pindari scholia ad Dionysium Thracem inscripta sunt („adressés à un Denys de Thrace“), de quo Adertus nihil enotavit. Idyllia I—XIII. binas interpretationes habent, quarum alteri cuique praefixum *ἑτέρα ἐξηγήσις*. Ad eas distinguendas siglis *Gen.*^a et *Gen.*^b usi sumus: sed in Id. X. *Gen.*^a potius posteriorem interpretationem designat et *Gen.*^b priorem. hoc praeterea in Id. XIV—XVIII. unicam, cujus instituti causam infra exponemus*). — Codicem usurpavit Casaubonus. qui in Lectt. Theocr. quaedam inde provulgavit. Etiam Ruhnkenius Ep. Crit. II, 197. nescio quo fonte usus aliquid inde attulit. Eiusdem collationem Schweighaeuserus habuit, cujus post mortem auctionis jure ad Fr. Osannum pervenit, id quod ex hujus litteris ad me datis didici: lectionem inde

*) Inscriptionum utrisque scholiis ad singula idyllia praefixarum rationem ex his cognosces: Id. I. Θεοκρίτου Θρησκιώδης. ἀδὲ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ πίτερς αἰπόλις τῆνα. Θεοκρίτου Θρησκιώδης. *Gen.*^a ἀδὲ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ πίτερς αἰπόλις τῆνα. ἑτέρα ἐξηγήσις *Gen.*^b — Id. XII. Ἥλιος ὁ φίλις κοῦρος τοῖς εὖν νεκτὶ καὶ αἰοί. Εἰδύλλιον ἢ. ἑπὶ Θρησκιώδης. *Gen.*^a Ἥλιος ὁ φίλις κοῦρος. ἑτέρα ἐξηγήσις. Εἰδύλλιον ἢ. Ἄλτης. Ad hoc idylliorum titulos, quos inter Hypotheses et Scholia neglexi: Id. II. Φαρμακίον *Gen.*^a. Id. V. Βορκοῖασται Κομάτας καὶ Λάκωρ. εἰδ. ἢ Ὀδονόμος *Gen.*^a. Id. VI. Βορκοῖασται Λακώτας καὶ Λάκωρ *Gen.*^b. Id. VIII. Βορκοῖασται Λακώτας καὶ Μισυλάς *Gen.*^a. Βορκοῖασται *Gen.*^b. Id. X. Ἐγγυῖνος ἢ Θεγεσταί *Gen.*^b. Id. XII. Ἄλτης *Gen.*^b. Id. XIII. Ἦλιος *Gen.*^a — In initis idylliorum nulla lectio memorata digna comparet, nisi forte Id. III. κατ' ἄρτος *Gen.*^a

commemoravit in adnotatione ad Cornutum. Wuestemannus codicis specimine accepto cum sprevit tanquam nullius pretii. Veriore iudicio usus Adertus excerpta ex hoc libro publici juris fecit a. 1843, vid. §. 1. Ipse viri humanissimi beneficio integra collatione usus sum secundum Kiesslingii collationem tam diligenter olim facta, ut plerumque pro apographo sit.

Germanici.

Lips.^a.] vel *Lips.* Tenet scholia marginalia ad Id. 1. multa, in reliquis II—VIII. pauciora. Usque ad 1, 42. lemmata rubro picta; in reliquis raro atro scripta, plerumque spatio relicto omissa. Glossae interlineares ad Id. 1. nullae extant praeterquam ad vs. 1—28. manu recentiore scriptae, ad reliqua carmina multae. Prolegomena ab alia manu scripta in foliis praefixis leguntur, quorum parti Maximi Planudis siglum additum, vid. p. 8, 22. Hypotheses desunt praeter primam Prolegomenis mixtam et tertiam aequae ab alia manu additam. Ceterum liber satis nitide et emendate scriptus; in superiore parte foliorum partim litterae humiditate evanidae. Codicem olim a Reiskio delibatum ipse diligenter excussi, quum Naumanno viro humanissimo interprete a Senatu Lipsiensi liberaliter meis precibus concessus esset.

Lips.^b.] Scholia tenet teste Loesnero ad Hesiod. p. v., unde paucissima cognita, vid. ad Id. VI. init.

Incertorum locorum.

Im.] vid. T. I p. XLIV.

Samb.] Codex vetustus Sambuci, unde paucas glossas Reiskius attulit secundum adnotatorem Vimariensem.

Stop.] Quaedam ex scholiis et glossis hujus codicis Stopiani ab adnotatore Vimariensi enotata protulit Reiskius Vol. II p. 17.

Vim.] Ibidem Reiskius alias glossas Graecas ab Adn. Vim. sine siglo appositas exscripsit, quarum eas, quae sunt ad Id. I—XVII., ex aliquo antiquo codice manasse glossarum aliunde cognitarum comparatio evincit. Contra glossae ad reliqua pertinentes recentioris originis esse videntur non minus quam quae ibidem Fulvii Ursini siglum appositum habent, quare haec omisimus. Quaedam ex libro Vimariensi Reiskius potius in Adnotatione commemoravit.

Vulc.] Inter copias Dorvillianas in bibliotheca Bodlejana (vid. Codd. Dorvill. p. 69.) extant „Variae Lectiones in Scholiis in Theocritum ex Ms. bibliothecae Vulcanii manu d'Orvillii descriptae,“ unde apparet lectiones apud Gaisfordum siglo *Vulc.* instructas manasse. Pertinent autem ad Id. I—XVIII.

Codicum varias collationes, ubi opus videbatur, numeris apposis in hunc modum distinxī, ut 1. copias Wartonianas indicet, 2. Gaisfordianas, 3. Gailianas, 4. Duebnerianas in Adn. ad Scholia, 5. meas ipsius, 6. reliquas. Asteriscus codicum siglis *prae*fixus in scholiis vel horum varia lectione indicat locum inter lineas legi; contra in glossis, locum tanquam in margine lectum proferri.

§. 4. De Scholiis vetustioribus.

Scholorum in libris traditorum duo potissimum genera distinximus, *recentiora* grammaticis Byzantinis inde ab sec. XIII. debita, et *vetustiora*, quibus antiquior origo vindicanda est. Haec vetustiora alii libri sola habent, potissimum k. p. 3. 4. 5. L. Can. Gen.^b Vulc., alii et ed. Call. recentioribus mixta, de qua re infra accuratius dicetur. Ut nunc in libris leguntur, ita fere invenit Eudocia Macrembolitissa (sec. XI.), quae quum quaedam Ioniae suae capita aperte ex scholiis Theocriteis hauserit, cum SchVet., ut tradita sunt, fere ad verbum conspirat; conferantur scholia de Pane p. 34, 17., de Milone p. 156, 2., de Carneis p. 199, 15., de ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλίδες p. 246, 2., de Pythagoreis p. 372, 3., de Jovis et Junonis nuptiis p. 394, 12. Item apud Eustathium (sec. XII.) narratio, quam ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου legi tradit, a nobis p. 149, 10. posita, summopere cum traditis scholiis concinit. Eodem seculo Gregorius Corinthius de dial. Dor. si quas Theocriteorum interpretationes paullo longiores protulit, eae ab scholiis servatis fere non differunt, cf. p. 141, 4. cum adn., p. 154, 17., p. 207, 6. cum adn., p. 213, 11. Quod et hic et Eustathius quasdam interpretationes habent non ita in traditis scholiis lectas, plerasque singularum vocum glossas, raro paullo longiores ut Eustathius p. 311, 14. et Gregorius p. 399, 1., inde noli colligere eos amplioribus scholiis usos esse; eas enim credibile est

partim ex glossis librorum arreptas esse, partim ipsorum ingeniis deberi.

De antiquioribus Theocriti scholiastis, ex quorum commentariis scholiorum traditorum redactor hauserit, egerunt Wartonus in Notitia Scholiorum, Wuestemannus p. xv seqq., Fritzscheus de bucol. p. 32 seqq. Illorum partim in ipsis SchVet., partim in aliis scriptis haec nomina comparent:

a) *Asclepiades Myrleanus*, seculo primo a. Chr. florens, de quo amplius disseruerunt Werferus in Act. phil. Monac. II p. 547 seqq. et K. Lehrsius post Herodian. scr. tr. p. 428 seqq. Asclepiades sexies in scholiis commemoratur, semel patria indicata ad I, 118., ubi ei lectio *Ἀύβριδος* tribuitur cum interpretatione *ἡ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα*. Hinc probabile est etiam in reliquis quinque locis eundem Myrleanum intelligendum esse: I, 4. p. 36, 4. de producto *α* in *λαψῆ* (?), II, 88. de *θάψος* (ubi Wartonus potius Bithynum medicum intellexit), v, 21. de proverbio *οὐδὲν ἰερόν*, v, 99. de lectione *ὀμοαλίδες* (ex nostra emendatione), quo etiam ea pertinere videntur, quae Ammonius et Eustathius ex Asclepiade de temporali potestate vocis *ὀμοῦ* tradiderunt, vid. Adn. ad h. sch., postremo v, 102. de monte *Φάλαρος*. Quae comparanti recte statuuisse videbuntur, Asclepiadem, hominem varia doctrina instructum, justum commentarium in Theocriti carmina conscripsisse, ut idem in Homerum et fortasse in alios poëtas commentatus est.

b) *Theo Artemidori* nusquam in scholiis traditis, sed tanquam commentator Theocriti bis in Etymologicis commemoratur, quos locos Scholiis addidimus, primum p. 50, 12. ad I, 39., ubi *Θέων ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου* vel *Θέων ἐν ὑπομνήματι τῷ εἰς Θεόκριτον* auctor affertur, tum p. 173, 11. ad IV, 51., ubi *Θέων ὁ Ἀρτεμιδώρου*. Fulvius Ursinus in Virgil. coll. totam scholiorum collectionem, quam noverat, tanquam Theonis opus afferre solet, nulla tamen alia auctoritate usus, ut ipse profitetur p. 2. ed. Valek., quam quod in Etymologico inedito s. v. *γοιπεύς* testimonium illud prius invenerat, quod minime in eam partem trahi posse jam satis apparet. Attamen utriusque scholii Theonei in traditis scholiis vetustioribus excerpta extant, unde pro certo haberi po-

test, eum qui illa in hanc fere formam redegit, copiis Theoneis usum esse.

Vix dubitari posse videtur quin idem Theo hos in Theocritum commentarios scripserit qui reliqua illa ὑπομνήματα in alios poetas, Alexandrinos potissimum, quae Theonis nomine inscripta commemorantur. In eorum numero primum est commentarius in *Homeri Odysseam*: EtM. 696, 10. de origine vocis πύελος (Od. T, 553.), additis ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσεΐας. In EtG. 486, 41., ubi eadem fere alio ordine leguntur, pro ultimis scriptum οὕτως εὔρον ἐν ὑπ. Ὀδ. Eodem pertinent de accentu vocis ἄκμηρος EtM. 49, 44. Θέων δὲ ὀξύνεσθαι ἀξιοὶ ὡς ἀγαθός, quae quum Aristarchi sententiae opponantur (qui illud vocabulum in Odysseae loco ψ, 191. ὀξυτόνωσ, in reliquis, ubi ἄγειστος valet, προπαροξυτόνωσ scripsit cf. Lehrs. Aristarch. p. 377.), haud dubie intelligendum est Theonem ubique oxytonesin praetulisse: videtur autem de ea re ad Odysseae locum dixisse, ut ad eundem de Aristarchi iudicio et in scholiis et ab Eustathio et in EtM. refertur. Nec minus ad eundem commentarium retuleris locum de origine vocis ἀρετή (ubi ὡς ἐν ὑπομνήσει εὔρον Θέωνος), quem ex EtParis. nr. 2630. protulerunt Koesius post EtOr. 185, 25. et Bekkerus Anecd. p. 1449, ex nr. 2636. Cramerus Anecd. Parr. IV, 61, 10.; alia originatione, quam Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι protulisse ibidem refertur, M. Schmidtio ex huius commentario in Odysseam petita videtur Didym. p. 185. Postremo ad Od. o., 254. pertinere puto, quod Theo Ἰπερησίαν κακῶς Ἰπέρειαν καλεῖν dicitur a Stephano Byz. s. v. Quum enim scholia et Eustathius in illo loco oppidum Argolicum agnoscant ab Hypereisia Achaica Il. B, 573. diversum, Theo illud cum fonte Argolico Ἰπέρεια Il. Z, 457. composuisse videtur. Deinde commentarius in *Callimachi Aitia*: EtM. 207, 17. de mythica origine fontis Βουκεραΐδος additis οὕτω Θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἀ' αἰτίου Καλλιμάχου (leg. Αἰτίων cum Sylburgio); EtM. 160, 30. de hypocoristico ἄστυρον apud Callimachum (fr. 19.), ubi οὕτως Θέων ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β' αἰτίου (Sylb. iterum recte Αἰτίων). De commentario in *Lycophronem* bis testatur Stephanus Byz.: Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος (Alex. 1389.)

et s. v. *Αἰνεία*:...*Θέων δ' Αἰνείαδας ταύτην καλεῖ ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφωνα* (1203.), ipsis Theonis verbis sequentibus. Eodem pertinet alia apud eundem commemoratio: *Ἀργυροῖνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θεών, καὶ Λυκόφρων* (1017.) κτλ. *Apollonium Rhodium* Theo interpretatus est secundum subscriptionem vel potius inscriptionem scholiorum in *Apoll.* παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν Λουκίλλου Ταρραίου καὶ Σοφοκλέους καὶ Θεώνος (cf. Merkel. Praef. p. LXVI.), unde olim scholia in Aristoph. Nub. 397. interpolata erant. Huc traho Steph. Byz. s. v. *Ἄλος*: *Θέων δὲ φησιν, ὅτι Ἄλος θεράπαινα ἦν Ἀθάμαντος ἢ μηνύσασα τὴν Ἰνῶ φύγειν τὰ σπέρματα, ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασε*, quibuscum cf. SchApoll. II, 514. *Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἄλον*. Meinek. in Indice illa ad Theonis commentarium in Lycophrone retulit. Tum Theonem constat in *Nicandrum* commentatum esse: Steph. Byz. s. v. *Κορόπη* post laudatum Nicandrum ἐν *Θηριακοῖς* vs. 613. (ubi *Κοροπαῖος*) οἱ δὲ ὑπομνηματίζαντες αὐτὸν *Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος κτλ.*, SchNic. Th. 137. (de *χλοάουσα*) *Θέων δὲ ἐν ὑπομνήματι χλοάζουσα, οἰδοῦσα*. Postremo de commentario in Pindarum colligi posse videtur ex scholio ad Ol. v, 42. de *Ἰδαίων ἄντρον*, cui additum οὕτω *Θέων φησίν*. (Scholia Aratea vulgo Theoni cuidam adscripta consulto praetermissi.) In interpretandis poetis versabantur etiam *Λέξεις κωμικαί*, quas Theonem congressisse Hesychii testimonio in Praef. constat. Cujus verba οἱ δὲ τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ (συντεθείκασι λέξεις) καὶ τὰς τραγικὰς, ὡς *Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι*, quum dubium relinquunt, utrum Theo utrasque λέξεις tractaverit an alteras, ex comico ejus lexico duo frustula nomine addito supersunt: Phrynich. Epit. p. 377. *σαπράν, οἱ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦν. Θεών φησὶν ὁ γραμματικὸς εὐρεῖν παρὰ Φερεκράτει ληρῶν. ἅπαντα γὰρ ἃ φέρει μαρτύρια ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ σεσηπότος κείμενά ἐστιν*, tum Hesych. *Σκίταλοι* — *Θέων δὲ φησι πεπλάσθαι τοῦνομα* (sic recte Schowius, *θεῶν* et *τοῦνόμου* cod., *δεόν* et *τὸν νόμον* vulg. ex Ald.), quanquam Musurus *Θέων* voluerat, *Θέων* et τὸ ὄνομα Tan. Faber), qui locus pertinet ad Aristoph. Eqq. 634., ubi in schol. *πέπλασται ἢ λέξις*. Theonis lexicon tragicum ab Hesychio s. v. *ἀγνώτες*

respici judicavit Ruhnkenius Vol. II p. X, Meursii emendationi *Θέων* pro *Θεῶ* confisus, quam recte rejecit M. Schmidtus loco perturbato diversissimam medicinam adhibens. Itaque de Theonis lexico tragico valde dubitari potest.

Omnia haec Theonea, quae modo conguessimus, ejusdem grammatici esse varia doctrina instructi, in verbis eorumque originibus illustrandis atque in rebus mythicis historicis geographicis aequè diligentis, ad poëtas potissimum interpretandos intenti, unius dico illa esse viri satis certum haberi potest, praesertim quum de aliis Theonibus philosophis, rhetoricis, mathematicis, medicis constet, sed de grammatico (si excipis *Θέωνα τὸν γραμματικόν* Plutarch. Morr. p. 626. F. 728. F., Plutarchi amicum, qui in compluribus ejus dialogis interlocutorem agit) nullo praeter eum, ejus Apionem successorem fuisse Suidas s. v. *Ἀπίων* tradit. Recte igitur plerique magis minusve confidenter hunc illorum operum auctorem fuisse posuerunt, praecipue Bussemakerus Praef. ad SchNicand. p. 1. Temere scholia in Apollonium Aelio Theoni sophistae, Progymnasmatum auctori, tribuit Kusterus ad Suid., temere scholia in Nicandrum Theoni medico Wartonus, temere Baehrius in Paulyi Encycl. VI p. 1797. dubitat utrum Theonem mathematicum Hypatiae patrem (circa a. 360 p. Chr.) an Apionis antecessorem variorum illorum commentariorum auctorem habeat; quod Meinekius Comic. Vol. I. Aelium Theonem tanquam lexicæ comici auctorem nominat, memoriae lapsu factum videtur. Quum Apio Claudii et Neronis aetate floruerit, ejus antecessor Theo extrema Augusti aetate floruisse existimandus est, Didymi Chalcenteri, cujus Apio *Θεοπιός* fuit, aequalis; hunc vero a. 41 a. Chr. natum esse M. Schmidtus computavit, qui Theonem Didymi in condendis lexicis tragico comico consortem fuisse conjecit *de lex. com. extr.*

Quod Fritzschius p. 32. Theonem Theocriti et reliquorum illorum poëtarum interpretem lexicique comici auctorem a Theone Apionis antecessore probe distinguendum esse dicit, nulla alia causa motus dixit, quam quod Theocriti interpres in altero Etymologicorum loco *ὁ Ἀρτεμιδώρον* audit. Quum enim Artemidori discipulum intellexisset, Artemidorum autem, grammaticum illum, qui secundum epigramma Pro-

legg. II. carmina bucolica collegit, hunc ab Artemidoro Aristophaneo non diversum esse cum reliquis iudicans ideoque Aristophane paullo juniorem existimans, non potuit quin Theonem ad seculum a. Chr. secundum referret et ab Apionis antecessore discerneret. Qua in re duos errores commisit. Primum enim ὁ Ἀρτεμίδωρον minime est Artemidori *discipulus* (cf. Lehrs. post Herodiani tr. scr. p. 428.), sed filius, ut liceat ignotum aliquem Artemidorum et ab arte grammatica alienum intelligere. Deinde etiamsi ponas, Theonis patrem Artemidorum Aristophaneum fuisse, hujus aetatem potius secundum filium Theonem quam Theonis secundum Artemidorum patrem definiendam esse infra docebimus de Artemidoro disputantes.

c) *Amarantus* ut Theócriti commentator bis in Etymologicis commemoratur, quos locos inter scholia posuimus: p. 175, 14. ad IV, 57. de ἀσπλάγθος ejusque vocis etymo (Ἰ.μ. εἰς τὸν Θεόκριτον) et p. 284, 20. ad VII, 154. de διεκρανώσατε item cum originatione (Ἰ.μ. ὑπομνηματίζων τὸ ἡδύλλιον Θεόκριτον, οὗ ἢ ἐπιγραφὴ Ἀνκίδας ἢ Θαλύσια). Quod priore loco *Amarantus* docuisse traditur, conspirat cum ipso vetustiore scholio in libris tradito; contra alterius adnotationis in nostris scholiis vix ullum vestigium. Hunc grammaticum *Wartonus* reliquis assentientibus probabiliter (neque enim de ullo alio *Amaranto* grammatico constat) suspicatus est cum ipsum esse, cujus libro περὶ σκηνῆς *Athenaeus* usus est VIII, 343.e. et X, 414.f. Ex priore loco apparet eum juniorem fuisse *Juba* rege, quem a. 703 u. c. natum esse constat. Itaque primo p. Chr. seculo vixerit.

d) *Nicanor Coas* ὑπομνηματίζων in *SchVet.* commemoratur p. 239, 28. et 240, 18. ad Id. VII, 6. de fonte *Burinna*, ut dubitari possit an in solum idyllium septimum commentatus sit propter res *Coas* in eo commemoratas. *Wartono* praecunte intelligunt notissimum illum στιγματίαν, qui *Hadriani* aetate floruit, idque satis probabiliter, quoniam hic a *Suida* Ἀλεξάνδρου εἰς dicitur; nam φύσει *Coas*, θέσει *Alexandrinus* esse poterat. Tum vero distinguendi sunt *Nicanores* et *Cyrenaenus*, qui Μετονομασίας scripsit, et *Hieropolites* ὁ νέος Ὀμηρος appellatus, quos quidam cum *stigmatia* confuderunt.

e) *Theaetetus* in SchVet. bis nominatur: p. 80, 11. de origine nominis *Θύβρις* 1, 118. et p. 87, 14. ad 1, 144. de *σχιδόνες*. Prior locus; a Wartonno primo ex codicibus protractus commentatorem Theocriti sistere videtur, ut recte Wuestemannus iudicavit accedentibus Fritzschio et Duebnero p. XII.^b Fritzschius hunc grammaticum existimat non diversum esse a Theaeteto Scholastico aetatis Justinianae (vid. Jacobs. Anth. Gr. XIII. p. 947.), cujus in Anthologia epigrammata aliquot extant neque ab eo Theaeteto, cujus in bibliotheca Laurentiana tractatus ineditus *περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων* teste Bandinio II p. 368., vel ab eo, cujus liber *περὶ παροιμίας* commemoratur a Photio et Suida s. v. *οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*. Duebnerus dubitat, utrum ille intelligendus sit qui *περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων*, an alter qui *περὶ παροιμίας* scripserit. Fritzschi suspicionem de Theaeteto scholastico maxime commendat hujus epigramma AP. X, 16., quod est hominis in Theocriti idylliis versati, quo praeter bucolicum totius colorem potissimum pertinent vs. 3. *ἐπ' ἀκρεμόεσβιν* — *τέττιξ* (cf. Theocr. XVI, 94.), vs. 7. *ὑπνώει δὲ θάλασσα* (cf. Theocr. II, 33. [38.]), vs. 11. *Πριήφω*. Attamen num Fritzschius ad eundem recte librum *περὶ παροιμίας* retulerit, ideo dubito, quod Photius in lexico tam recentibus auctoribus non utitur.

f) *Munatus* sexies commemoratur, in hypothesisibus ad Id. III. VII. XVII. et in SchVet. II, 100. VII, 106. 138. In primis quatuor locis propter errores commissos castigatur, merito, si quidem absurda illa ex Munati commentariis recte relata sunt; neque Haulerus p. 17. Munati errorem chronologicum Hyp. XVII. vel ejusdem ineptum acumen in Tityro idyllii tertii Theocritum quaerens defendere debebat. De Munato ne ullo quidem aliunde constat, neque ullo nomine probabile est veriore formam esse *Μουνάτιος*, quam p. 27, 15. codicis r. Gen.^b praebent, et Trallensem illum *κρητικόν* intelligendum, quo Herodes Atticus magistro usus est, vid. Philostr. Vitt. Soph. p. 538. 564.; in codicibus nomen aliquoties *Μόνατος* vel *Μένατος* scriptum. Quum vero in hypothesisibus et scholiis saepius contra Munatum quam contra quemquam alium idque acerbius disputetur, suspicio nascitur eum, cui haec scholiorum vetustiorum redactio de-

betur, paullo post Munati commentarium editum sua opera evulgata aemulum extitisse. Et hunc commentatorem ut ex recentissimis inter vetustiores fuisse credamus omnia suadent; quem aetate Justiniani floruisse, in proximis probabile reddere studebimus.

g) *Eratosthenes* in codicibus 3. 4. 5. L. hypothesis ad Id. XII. auctor esse perhibetur. Wuestemannus, qui Wartono Vol. II p. 132. credidit Eratosthenis hypothesem in 5. edita multo ampliorem esse, dubitavit an clarus ille grammaticus Cyrenaeus intelligendus esset, ipso Theocrito paullulo junior. Optime vero Fritzschius intellexit potius de Eratosthene scholastico cogitandum esse aetatis Justinianae (vid. Jacobs. ad Anthol. Gr. Vol. XIII p. 890.), cujus in Anthologia epigrammata aliquot extant. Unum enim ex his AP. VI, 78. totum bucolicum est et in imitationem Theocriti compositum, ut Fritzschius demonstravit. Epigramma hoc est:

Τῶς τρητῶς δόνακας, τὸ νάκος τόδε τάν τε κορύνα
ἄνθεις Πανὶ φίλῳ Δάφνι γυναικοφίλα.

ὦ Πάν, δέχνησο δῶρα τὰ Δάφνιδος· ἴσα γὰρ αὐτῷ
καὶ μολπὰν φιλέεις καὶ δύσερως τελέθεις.

In universum igitur simillimum est epigrammati Theocr. X. [II.], ubi item Daphnis Pani instrumenta sua dedicat; de singulis locutionibus ex Theocrito petitis Fritzschius potissimum contulit τὸς τρητῶς δόνακας in illo epigrammate, νάκος Id. V, 2. 9., κορύνα VII, 43. IX, 23., γυναικοφίλας item in pentametri exitu VIII, 60., δύσερως I, 85., ubi Daphnis ita a Priapo appellatur.

Eum qui hypothesis in Id. XII. scripsit probabile est etiam in plura Theocriti idyllia scripsisse, fortasse in omnia suo exemplari comprehensa, tum eundem non in solis hypothesis versatum esse, sed etiam poetae verbis commendandis operam dedisse. Quanquam Fritzschio ejus commentarii reliquias circumspicienti res male cessit. Cui primum EtM. 529, 39. (cf. EtG. 303, 31., Anecd. Bekk. p. 255.) κατὰ κόρρης — ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἄπασαν τὴν τῆς κερφαλῆς πληγὴν ad Theocr. XIV, 34. ἐπὶ κόρρης pertinere visa sunt; at Bernhardus rectissime, ipso lemmate κατὰ κόρρης docente, haec ad Eratosthenis Cyrenaei commentarios περιχωμωδίας retulerat p. 233, probantibus Meinekio Comm.

καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Λέξεσι φησὶ λινοῦν ὕφος δασὺ εἶναι, cf. Hesych. λάσιον, ὕφος τὸ δασύ, uti cum G. Dindorfio in Thes. distinguendum est; Hesych. Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ κτλ., quam locutionem proverbialem Pollux 8, 51. ad κωμωδοδιδασκάλους refert; Id. μίλαξ, ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλα (recte corrigunt μέλλαξ). καὶ παρ' Ἐρμίππῳ ἐν Θεοῖς (fr. 10. Mein. II p. 310.), ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος· ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἐστίν; Phot. τευτάζειν: . . . . καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν, compluribus comicorum locis appositis; SchArist. Vesp. 1144. χόλιξ: . . . . τοῦτο δὲ Ἀρτεμίδωρος (Ἀρτεμίδωρον v., ὑπὸ τεμίδωρον G.) λέγει τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας λεγομένας χολάδας; Ibid. 1169. διασαλακώνισον: . . . . ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμίδωρον συναγωγῇ διασαλακώνισον; Ibid. 1239. Ἀδμήτου λόγον: . . . . Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς κωμωδομένοις καὶ τὸν Ἀδμητον ἀναγέγραφε παρθεῖς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρῶνων (fr. 10. Mein. II p. 154.)· Κλειταγόρας ἄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος ἀνύλῃ· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρός (Ἀρτεμίδωρον v.) φησὶ, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρῶνυμον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτόν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν. αὐτὸς δὲ φησὶ Φανόδημον λέγειν κτλ.; SchVen. Arist. Pac. 344. συβαρίζειν: . . . . Ἀρτεμίδωρος ἀπλῶς θορυβεῖν. Tot Artemidori interpretationes ad varios poetas comicos pertinentes, Cratinum (nam hunc potius in sch. Vesp. 1239. Artemidorea spectant quam Aristophanis locum illum, in quo Clitagora non nominatur), Aristophanem, Hermippum, Theopompum, alios Artemidoro lexicon comicum vindicarent, etiamsi Erotianus non diserte ejus Λέξεις laudaret, sch. Vesp. 1169. Συναγωγὴν. Intellege cum librum Λέξεις κωμικαί inscriptum fuisse, qui recte etiam συναγωγὴ λέξεων κωμικῶν dici poterat, ut Dorothei Ascalonitae commemoratur λέξεως συναγωγὴ Athen. VII, 329. d. et Eugenii συλλογὴ λέξεων Steph. Byz. s. Ἀνακτόριον, atque lexicon rhetoricum Anecd. Bekk. I p. 319. inscriptum est συναγωγὴ λέξεων κτλ. Paucissima alia supersunt, quae Artemidoro grammatico tribui oportet. Primum EtM. 142, 43. ἀρισκύδης, ἥ ὀργίλη παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἢ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος, quae haud dubie pertinent ad Callimachi Αἴτια fr. 105, ubi Juno dicitur ἀρισκύ-

δης εὔνης Διός. Deinde Cyrill. Anecd. Paris. IV, 193, 21. φιλήτης, ὁ κλέπτης. κακῶς δ' Ἀλεξίων καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥαδίως ἀφίστασθαι (?), quae originatio ubi ab Artemidoro prolata sit, minus apparet; vox φιλήτης vel φηλήτης neque in comicorum neque in Callimachi reliquiis legitur.

Aetatem hujus Artemidori propter appellationem Ἀριστοφάνειος proxime ab Aristophane grammatico abesse et alii judicaverunt et Wuestemannus p. xxii, Fritzschius p. 29. Nauckius de Aristoph. Byz. p. 7., Haulerus p. 32., et hic quidem quanquam non ignorans Ἀριστοφάνειον etiam eum dici potuisse, qui dñi post Aristophanem vixisset, ut v. g. Pamphilus a Suida Ἀριστάρχειος dicitur, quanquam duobus seculis post Aristarchum florens. Sunt autem quae Artemidori aetatem aliquanto recentiorem statui jubeant. Primum in scholio supra allato ad Arist. Vesp. 1239. Artemidorus de Ammonii sententia referens affertur. Ammonius vero haud dubie Aristarcheus intelligendus est, teste Suida Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχήσαι τὸν Ἀγούσιον, cf. SchHom. II. K, 397. Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν σχολήν. Alexandrum Anonymus apud Gaisf. ad Suid. intellexit celeberrimum illum Polyhistorum, qui Sullae aetate et postmodo Romae vixit; utut vero est, Ammonius circa medium saeculum primum a. Chr. vixisse putandus est, praesertim quum ab eodem Suida Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός tradatur γεγονῶς κατὰ τοὺς Ἀγούσιον χρόνους καὶ πρότερον; satis enim probabile est hujus patrem Ammonium ab Aristarcho illo non diversum esse. Cur vulgo Ammonius, spretis illis testimoniis, proximus Aristarchi successor fuisse credatur, parum percipio; minime enim traditur παρ' Ἀριστάρχου τὴν σχολὴν διαδέξασθαι, nec quidquam dicitur nisi Ammonium unum ex Aristarchi successoribus fuisse. Quum igitur ex illo scholio Aristophaneo colligi possit Artemidorum non ante Ammonium vel potius post hunc floruisse, egregie conspirat alterum aetatis documentum, quod a Theone peti potest. Nam Theonem Artemidori, de quo supra diximus, revera grammaticum Aristophaneum patrem habuisse fere pro certo haberi potest propter insignem studiorum et operum conjunctionem. Docuimus enim utrumque in bucolicis et in Callimachi Αί-

καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Λέξεσι φησὶ λινούν ὕφος δασύ εἶναι, cf. Hesych. λάσιον, ὕφος τὸ δασύ, uti cum G. Dindorfio in Thes. distinguendum est; Hesych. Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ κτλ., quam locutionem proverbialem Pollux 8, St. ad κωμωδοδιδασκάλους refert; Id. μίλαξ, ἡλικία. ἐνιοὶ δὲ μέλλα (recte corrigunt μέλλαξ). καὶ παρ' Ἐρμύπῳ ἐν Θεοῖς (fr. 10. Mein. II p. 310.), ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος· ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἐστίν; Phot. τευτάζειν: . . . καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν, compluribus comicorum locis appositis; SchArist. Vesp. 1144. χόλιξ: . . . τοῦτο δὲ Ἀρτεμίδωρος (Ἀρτεμίδωρου v., ὑπὸ τεμίδωρου G.) λέγει τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας λεγομένας χολάδας; Ibid. 1169. διασαλακώνισον: . . . ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμίδωρον συναγωγῇ διασαλακώνισον; Ibid. 1239. Ἀδμήτου λόγον: . . . Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς κωμωδουμένοις καὶ τὸν Ἀδμήτου ἀναγέγραφε παραθεῖς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων (fr. 10. Mein. II p. 154.)· Κλειταγόρας ἄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος ἀνλῆ· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρος (Ἀρτεμίδωρου v.) φησὶ, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρῶν μὲν ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτόν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν. αὐτὸς δὲ φησὶ Φανόδημον λέγειν κτλ.; SchVen. Arist. Pac. 344. συβαρίζειν: . . . Ἀρτεμίδωρος ἀπλῶς θορυβεῖν. Tot Artemidori interpretationes ad varios poëtas comicos pertinentes, Cratinum (nam hunc potius in sch. Vesp. 1239. Artemidorea spectant quam Aristophanis locum illum, in quo Clitagora non nominatur), Aristophanem, Hermippum, Theopompum, alios Artemidoro lexicon comicum vindicarent, etiamsi Erotianus non diserte ejus Λέξεις laudaret, sch. Vesp. 1169. Συναγωγῆν. Intellege cum librum Λέξεις κωμικαί inscriptum fuisse, qui recte etiam συναγωγῆ λέξεων κωμικῶν dici poterat, ut Dorothei Ascalonitae commemoratur λέξεως συναγωγῆ Athen. VII, 329. d. et Eugenii συλλογῆ λέξεων Steph. Byz. s. Ἀνακτόριον, atque lexicon rhetoricum Anecd. Bekk. I p. 319. inscriptum est συναγωγῆ λέξεων κτλ. Paucissima alia supersunt, quae Artemidoro grammatico tribui oportet. Primum EtM. 142, 43. ἀρισκύδης, ἡ ὀργίλη παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἢ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος, quae haud dubie pertinent ad Callimachi Αἴτια fr. 108, ubi Juno dicitur ἀρισκύ-

δης εὔνης Διός. Deinde Cyrill. Anecd. Paris. iv, 193, 21. φιλήτης, ὁ κλέπτης. κακῶς δ' Ἀλεξίων καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥαδίως ἀφίστασθαι (?), quae originatio ubi ab Artemidoro prolata sit, minus apparet; vox φιλήτης vel φιλήτης neque in comicorum neque in Callimachi reliquiis legitur.

Aetatem hujus Artemidori propter appellationem Ἀριστοφάνειος proxime ab Aristophane grammatico abesse et alii judicaverunt et Wuestemannus p. xxii, Fritzschius p. 29. Nauckius de Aristoph. Byz. p. 7., Haulerus p. 32., et hic quidem quanquam non ignorans Ἀριστοφάνειον etiam eum dici potuisse, qui diu post Aristophanem vixisset, ut v. g. Pamphilus a Suida Ἀριστάρχειος dicitur, quanquam duobus seculis post Aristarchum florens. Sunt autem quae Artemidori aetatem aliquanto recentioreni statui jubeant. Primum in scholio supra allato ad Arist. Vesp. 1239. Artemidorus de Ammonii sententia referens affertur. Ammonius vero haud dubie Aristarcheus intelligendus est, teste Suida Ἀλεξάνδρον γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Ἀγνούσιον, cf. SchHom. II. K, 397. Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν σχολήν. Alexandrum Anonymus apud Gaisf. ad Suid. intellexit celeberrimum illum Polyhistorum, qui Sullae aetate et postmodo Romae vixit; utut vero est, Ammonius circa medium saeculum primum a. Chr. vixisse putandus est, praesertim quum ab eodem Suida Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός tradatur γεγονῶς κατὰ τοὺς Ἀγνούσιον χρόνους καὶ πρότερον; satis enim probabile est hujus patrem Ammonium ab Aristarcheo illo non diversum esse. Cur vulgo Ammonius, spretis illis testimoniis, proximus Aristarchi successor fuisse credatur, parum percipio; minime enim traditur παρ' Ἀριστάρχου τὴν σχολὴν διαδέξασθαι, nec quidquam dicitur nisi Ammonium unum ex Aristarchi successoribus fuisse. Quum igitur ex illo scholio Aristophaneo colligi possit Artemidorum non ante Ammonium vel potius post hunc floruisse, egregie conspirat alterum aetatis documentum, quod a Theone peti potest. Nam Theonem Artemidori, de quo supra diximus, revera grammaticum Aristophaneum patrem habuisse fere pro certo haberi potest propter insignem studiorum et operum conjunctionem. Docuimus enim utrumque in bucolicis et in Callimachi Αί-

τίοις operam posuisse, tum utrique *Λέξεις κωμικᾶς* tribui. Rectius autem credideris et has et hypomnemata in Callimachum aut conjuncta patris et filii opera edita esse aut a filio patris copiis uso, ut sub utriusque nomine promiscue laudari potuerint. Ne a grammaticorum tribu discedatur, confer quod ab Athenaeo XIV, 640. e. eadem verba Tryphoni tribuuntur quae in proximis 641, a. Dionysio Tryphonis. Audacius agi videtur, si quis e lectione *Ἀρτεμίδωρον*, quam in locis supra ex SchArist. allatis optimus codex (nam in Rav. illa desunt) pro nominativo praebet, colligere velit veram lectionem esse *ὁ Ἀρτεμίδωρος* i. e. Theo, et similem errorem etiam in aliis accidisse. Quum igitur Theo optimo jure Artemidori Aristophanei filius fuisse existimetur, patrem apparet ultimo semiseculo a. Chr. floruisse.

Tertio et gravissimo argumento Artemidori Aristophanei aetas pateret aliquanto recentior, quam vulgo existimant, si constaret, id quod Rankius de Hesych. p. 104. suspicatus est, illum ab Artemidoro geographo non diversum esse, de cujus aetate Marcianus in Epitome Artemidori p. 61. Huds. diserte tradit: *Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἐφέσιος γεωγράφος κατὰ τὴν ρξθ' Ὀλυμπιάδα γεγονώς κτλ.* (circa a. 100 a. Chr.). Et potest ea aetatis descriptio cum computatione supra proposita ita conciliari, ut *γεγονώς* non de florente intelligatur, sed de nato (vide tamen de eo vocis usu Ritschel de bibl. Alex. p. 79.), Theo vero filius circa a. 50 natus esse existimetur et circa a. 20 p. Chr. septuagenarius Apioni cathedram cecidisse. Attamen Rankius hoc uno argumento parum firmo usus est, quod Athenaeus III, 111. d. ex Artemidori Ephesii hypomnematis Ionicis glossam Ionicam profert, unde Rankius collegit hoc opus, eo uno loco commemoratum, similis indolis fuisse atque Aristophanei libros *περὶ Λωρίδος*, unde aequae una glossa tradita est. Contra tam debilem argumentationem multum valet quod Artemidori Ephesius vel geographus et Aristophaneus vel grammaticus his ipsis appellationibus additis consulto distingui videntur. Rectius igitur Fritzschius p. 29. suspicari videtur (argumentis tamen nullis additis) Artemidorum Aristophaneum non diversum esse ab illo, quem Strabo XIV p. 675. inter claros Tarsenses his verbis commemorat: *γραμματικοὶ δὲ ὧν καὶ συγγράμματα ἔστιν,*

Ἄρτεμίδωρος τε καὶ Διόδωρος. Mirum sane foret, si hujus Artemidori, cujus scripta extabant, hodie ne ullum quidem aliud vestigium superesset; Aristophaneum vero intelligendum esse etiam Diodorus simul nominatus persuadet. Diōdori Tarsensis epigramma extat AP. VI, 235. et eidem Jacobsius duo alia VII, 700. 701. Διοδώρον γραμματικοῦ inscripta recte vindicavit; nam Diodorus Zonas ejusque filius Sardiani potius rhetores fuerunt Strab. XIII p. 627. Deinde Διόδωρος ὁ Ταρσεύς apud Hesychium s. Διαγόρας (Arist. Ran. 320.) auctor affertur lectionis δι' ἀγορᾶς; cujus loco quum in SchArist. Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεύς nominetur, G. Dindorfius et M. Schmidtus Didym. p. 293. Hesychio Apollodorum restitui jusserunt; in Hesychii editione idem Schmidtus tacite Διόδωρος servavit. Nos, quanquam Apollodorus Tarsensis grammaticus etiam in SchEurip. Med. 171. compareret, et in SchArist. ex Hesychio Diodorum restituendum censemus et valde veremur ne in SchEurip. Apollodori nomen eidem permutationi debeat. Eundem Diodorum agnosce in SchArist. Thesm. 389, quod nomen Duebnerus in Indice p. 705. sine causa in dubitationem vocavit. Ad eundem Tarsensem (nam de alio Diodoro grammatico non constat) Baehrius in Paulyi Encycl. II p. 1038 aliis praeceuntibus reliqua retulit, quae ad grammaticum aliquem Diodorum pertinentia traduntur. Itaque non diversus est Δ. ὁ Ἀριστοφάνειος Athen. V, 180. e., qui locus ad Homeri interpretationem pertinet (in SchHom. Diodorus interpres compareret ad II. B, 865.), et SchPind. Isthm. II, 54. (recte Boeckhius traditum Διόδοτος correxit), unde in Pindarum commentatus esse intelligitur; neque is qui Γλώσσας Ἰταλικὰς scripsit Athen. XI, 479. a. (cf. quod Diodori grammatici epigramma AP. VII, 700. in Paulam Tarentinam scriptum est), ad quod opus Rankius de Hesych. p. 112. recte retulit Διοδώρον τοῦ γραμματικοῦ glossam Italicam Erotian. Lex. p. 216, inconsultius Diodorum historicum agnoscens; deinde is cujus liber πρὸς Ἀνκόφρονα affertur Athen. XI, 478. b. vel is cujus libro περὶ σταδμῶν usus est Diogenianus SchHom. II. E, 576. Suid. s. τάλαντον, tum is qui cum Apione ita conjunctus memoratur, ut communis eorum opera agnoscenda esse videatur: Anecd. Bekk. p. 784. Διόδωρος καὶ Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων, Athen. XI,

501.d. Ἄπ. καὶ Διόδ. de φιάλαι βαλανειόμφαλοι apud Cratinum, 642.c. Ἄπ. καὶ Διόδ., ὡς φησι Πάμφιλος, de ἐπαί- κλεια, voce Dorica. Idem intelligendus videtur SchArat. 223. 254., ubi Arati commentator apparet, apud Cyrillum Anecd. Paris. iv p. 182, 17. ἐρωδιόν: . . . τὴν ἐτυμολο- γίαν αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς γραμματικῆς Διοδώρου (sic); postremo Δ. ὁ γραμματικός apud Steph. Byz. s. Ἀρχιᾶλη de Anchialae et Tarsi origine disputans, quem Meinekios in Indice ab antiquiore Diodoro (Periegete, vid. Preller de Polem. p. 171.), qui demorum Atticorum catalogum scripsit, distinguere neglexit. Nostra maxime interest, quod hic Diodorus Tarsensis recte idem ille existimari videtur, qui ab Athenaeo et in SchPind. Aristophaneus dicitur (et Aristophanis imitationem praestat glossarum conquirendarum studium pariter atque in Artemidoro), quia inde probabilius fit, etiam Artemidorum Aristophaneum non diversum esse a Tarsensi, qui apud Strabonem cum illo conjungitur; videtur enim Tarsi schola Aristophanea diu etiam post Aristarchum floruisse. Aetas Diodori inde definiri potest, quod et a Strabone commemoratur et cum Apione operam consociavit; hoc si eum paullo priorem fuisse ponimus, circa a. 30 a. Chr. natus fuerit, quocum optime concinit, quod a Strabone post Artemidorum nominatur. Adversaretur illi computationi, quod apud Steph. Byz. s. Ἀρχιᾶλη Athenodorus περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων Diodoro grammatico auctore utitur, si recte, ut vulgo fit, Athenodorus Tarsensis, Cananites appellatus, philosophus Stoicus intelligeretur, qui circa a. 42 a. Chr. jam senior erat. Recte vero Meinekios judicare videtur, qui in Indice potius Anchialensem quendam aliunde non cognitum intelligit. Boeckhii suspicio Pind. II, 1 p. XIII, in inscriptione libri Chryssippei πρὸς τοὺς κριτικούς πρὸς Διόδωρον grammaticum Aristophaneum intelligendum esse, quae ejus aetatem Chryssippo non inferiorem agnoscit, nullo praesidio nititur.

Ceterum Artemidorus num carminibus bucolicis ab ipso collectis commentarium addiderit, Fritzschio p. 32. incertum visum est. Quod si fecisset, ejus rei memoria vix prorsus interiisset. De ejus collectione bucolicorum alio loco plura disputabimus.

- e) Callimachus in sch. VII, 60. vocem ἐφίληθεν traditur

παροξύνειν (Doricam haud dubie normam sequutus), id quod olim Dial. Dor. p. 29. ad Dorica Cyrenaei carmina retuli. Aliter judicandum esse videtur reliquis locis, ubi Callimachus de tonosi auctor affertur, comparatis. Primum Scholl. AD. Hom. Il. Γ, 1. Epim. Hom. p. 2, 18. EtM. 172, 31. EtG. 94, 6. de αὐτάρ: . . . οἱ μὲν οὖν ὄξυτόνως ἀνέγνωσαν ὡς *Καλλιμάχος* (ἀνεγνώκασιν Scholl.). Deinde Epim. Hom. p. 18, 11. EtM. 130, 27. EtG. 68, 20. τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἢ περιεκτικά, Ἀσκάλων Ἀπόλλων (οἶον Ἀσκ. sine Ἀπ. EtM.). τὸ ἀμπελῶν καὶ μῆλων (δὲ καὶ μηλῶν EtM., καὶ μυλῶν Epim., leg. καμηλῶν) περιεκτικά. σεσημειῖται τὸ Βαβυλῶν καὶ τὸ Μιμαλλῶν θηλυκά, ὃ σημαίνει τὴν Μαινάδα (μονωδίαν EtM. EtG.). οὕτω *Καλλιμάχος* (οὔ. K. om. Epim.). Simillima sine Callimachi mentione habet Arcadius p. 13, 1. τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικά, Ἀπόλλων Κεφάλων, τὸ δὲ ἀμπελῶν καὶ μηλῶν (leg. καμηλῶν) ὡς περιεκτικά ὄξύνονται. (add. σεσημειῖται) τὸ Βαβυλῶν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ Μιμαλῶν (leg. —λλῶν) θηλυκόν· σημαίνει δὲ Μαινάδα. Cum his conferendus Theognostus p. 36, 3. τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ ὄξύτονα τε καὶ βαρύτονα φυλάττει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἶον Ἀπόλλωνος Ἀσκάλωνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, Κεφάλωνος Νασσάλωνος, ὄνομα πόλεως (leg. Καστάλωνος, cf. Arcad. 17, 4., ubi pro καὶ ἀσσάλων legendum Καστάλων)· Βαβυλῶνος ἀμπελῶνος καμηλῶνος. τὸ Μιμαλῶν Μιμαλῶνος (leg. —λλῶν et —λλόνος), θηλυκόν ὄν καὶ ὄξύτονον, διὰ τοῦ ο κλινόμενον οὐ μάχεται· ἐφυλάξατο γὰρ αὐτὸ ὁ κανὼν. δηλοῖ δὲ τὰς Μαινάδας. Hinc in superioribus maxime καμηλῶν restituendum (i. e. *camelorum stabulum* ut ἱππῶν; vox etiam in Thesaurο deest), quum μηλῶν ἐτ μυλῶν aperte corrupta sint, quia disyllaba, id quod fugit L. Dindorfium Thesaur. v. p. 979. d. — Tertius locus est Arcad. 26, 13. ἐτι (sc. βαρύνεται) τὰ διὰ τοῦ ωρης, Διώρης Ανκώρης, ὅπερ *Καλλιμάχος* ὄξύνει. Ultimis lucem affert Theognost. 45, 30. τὰ διὰ τοῦ ωρης διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει τὴν παραλήγουσαν, οἶον κατώρης Διώρης, ὄνομα κύριον, αὐτώρης νεσσώρης (μεσσώρης recte Lobeck. Prolegg. Path. p. 282.), ὑλήωρης, νεώρης. ἢ Ανκωρέος γενικὴ ἀπὸ τῆς Αν-

κωρέυς (cod. λυκορέυς) ἐκφερομένη (add. παροξύτονος) οὔσα τετήρηται. Facile apparet ab utroque grammatico Herodiani verba perverse excerpta esse. Nam apud Theognostum, cuius canon ad solam orthographiam pertinet, ultima de *Λυκωρέος* male addita sunt, quum potius accentum spectent; contra Arcadius male *Λυκώρης* a Callimacho *παροξύνεσθαι* dicit, quem potius genitivum *Λυκωρέος* tanquam a *Λυκωρέυς* ductum *προπαροξύτόνως* scripsisse ex Theognosto apparet. G. Dindorfius Thesaur. v p. 431. dubitanter suspicatus est, haec ad Callim. h. Apoll. *Λυκωρέος ἔντεα Φοίβον* referenda esse, Arcadium vero mire errasse. Tum ponendum esset Herodianum fere scripsisse: *Λυκώρης ἢ Λυκωρέος γενική παρὰ Καλλιμάχου ἀπὸ τῆς Λυκωρέυς* et reliqua ut apud Theognostum. Attamen quum de hoc *Λυκωρέος* dubitari non poterit, contra in SchTheocr. VII, 4 p. 237, 12. de accentu genitivi *Λυκώπειος* mira disceptatio sit, mihi probabilius visum est (vid. Adn.), genuinam lectionem ibi *Λυκωρεος* esse, de cuius accentu dubitari posset, prout aut *Λυκώρης* aut *Λυκωρέυς* nominativus poneretur, Herodianum autem illum ipsum locum ita spectasse, ut ipse *Λυκώρεος* a *Λυκώρης* probans Callimachi tonosin *Λυκωρέος* (a *Λυκωρέυς*) commemoraverit. Minime vere credibile est tonosin *ἀντάρ* exemplo ex Callimachi carminibus petito firmatam esse; sed vix fieri potest quin in eo loco grammaticus de tonosi disputans agnoscat, quem etiam reliquorum locorum simplicior interpretatio sistit; de scholio Id. VII, 60. vid. Adn. Callimachum vero Cyrenaeum de accentibus disputasse, adeo de Theocriteis, nemini probabile videri potest; neque, si fecisset, Herodianus in prosodia Homerica tam gravi auctore non saepissime usus esset. Itaque vix dubito quin recentior aliquis grammaticus agnoscendus sit, qui accentibus similem operam dederit atque Ptolemaeus Ascalonita et post utrumque Herodianus. Illum de accentibus Theocriteis non putaverim in hypomnematis egisse vel in peculiari libro de prosodia Theocritica, sed in aliquo libro de accentibus, Doricae quoque tonosis memorem.

f) *Eraphroditum* in Theocriti carmina commentatum esse Fritzschi p. 33. inde collegit, quod Etymologicorum loco de *ἀσπάλαθος*, quem scholiis addidimus p. 175, 15., post

Amaranti commemorationem additum est: Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἐτυμολογεῖ, ὃ ἐστὶ ξύειν, ἐν ᾗ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. Eraphroditum, qui in multos poëtas commentatus est (vid. Interpr. ad Suid. s. Ἐπαφρ.), etiam in Theocritum scholia scripsisse non absurde conjici poterat; attamen et ille locus et pleraeque ejus in Etymologicis commemorationes [potius ad ejus Λέξεις pertinere videntur, de quibus constat ex SchArist. Eqq. 1150. Vesp. 332., cf. Adn. ad Scholl. Id. I, 117.

g) *Leptines* semel in Scholiis commemoratur Id. I, 112. 113., ubi ad eum refertur praeceptum de accentu conjunctivorum Dorico a vulgari usu non differente, quod repetitum legitur p. 56, 5. 134, 20. et in Prolegg. p. 9, 18. Idem grammaticus intelligendus videtur, qui nominatur in SchHom. II. X, 397. Ψ, 731. et SchPind. Ol. xi, 55. (ubi codex *Λεπίνης*, quod Boeckhiius mutavit). Boeckhiius cum agnoscit, qui comparet in titulo libri Chrysippeii *περὶ τῆς χορήσεως τοῦ λόγου πρὸς Λεπτίναν*. In tanta vero commemorationum paucitate nihil affirmari potest, neque apparet, utrum illa adnotatio in SchTheocr. ex commentario an ex aliquo libro *περὶ Λωρίδος* manaverit.

h) *Marianus*, Anastasii imperatoris aetate florens teste Suida et aliorum poëtarum Alexandrinorum metaphrases iambicas scripsit et Theocriti *ἐν ἰάμβοις γρν'*.

i) *Neoptolemus* in Scholiis semel affertur p. 58, 1. de ἀνθέριξ. Quem quum Casaubono et aliis praecuntibus Wartonus inter antiquos Theocriti commentatores enumerasset, ipse eo loco Neoptolemmum medicum intelligendum esse male suspicatus est. Rectius Meinekius Anall. Alex. p. 359. illa ad Neoptolemi Pariani *Γλώσσης* retulit, de hujus scriptis docte disputans.

k) *Nicaner* in sch. Id. III, 52. de accentu vocis Theocriteae ita disputans affertur, ut commentator agnoscendus esse videatur. Quum neque Nicaner Colophonius probabiliter intelligi possit neque Thyatirenus, qui Ἀττικά ὀνόματα collegit, Volkmannus Nicanoris nomen restitui jussit, fortasse recte, nisi hic in solum Id. VII. commentatus est; multo minus probabilia O. Schneiderus proposuit, vid. Adn. ad III, 52.

1) *Zenodotus* a Fritzschio dubitanter inter Theocriti scholiastas commemoratus est et propter interpretationem vocis *νάκος* in sch. Id. v, 2. allatam et propter Phot. 270, 24. *Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰνγγα ὑπ' ἐνίων Μίνθαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Πειθοῦς, Ναΐδα δὲ νύμφην*, quae ad Id. II, 17. referri posse existimat; intelligit autem grammaticum Ephesio multo recentiorem. At rectius Duentzerus Zenod. p. 31. interpretationem vocis *νάκος* ex Glossis Homericis, M. Schmidtus Didym. p. 72. Photii locum ex Epitomis mythicis manasse iudicaverunt.

4) Codices scholia vetustiora continent in duas potissimum *familias* discedunt:

I. Familiae prioris sunt codices k. 4. 5. L. Z. Can. Gen.^b Vulc., deinde P. in ea parte, quae scholia vetustiora tenet (h. e., si quid video, in altera serie scholiorum, cf. §. 3. de hoc codice). Nec minus eodem pertinet codex p. in Id. XIV. XV., quae idyllia in eo libro etiam in poetae verbis aliam familiam sequuntur atque Id. I. III—XIII. Codicem k., de quo ad solum Id. IV. constat, huic familiae adscripsi, quanquam a reliquis saepius et gravius discedit quam hi inter se. Attamen multo propius ab iis abest quam utrique a familia secunda, ut prioris optimus codex existimari possit.

II. Familiae *alterius* sunt p. 3. et, quatenus vetustiora habent, 23. M. Bar. et fere Gen.^a Ex codicibus p. et 3. sola idyllia I. III—XIII. huc pertinent; quum 3. non plura scholiis instructa habeat, p. vero in Id. XIV. XV. (quibus solis praeter illa scholia addita sunt) priorem familiam sequatur. Nec minus in M. scholia vetustiora ad Id. II. XIV—XVIII. (etiam hic liber Id. II. post Id. XIII. habet) potius prioris familiae sunt, quanquam haud pauca singularia habent.

E reliquis codicibus, in quibus scholia vetustiora et recentiora mixta sunt, in illis E. et Q. inter familias priorem et alteram incerti haerent, neque de reliquis, quae pauca quaedam vetustiora servarunt, satis apparet.

Familiarum illarum discrimen maxime cerni potest in longiore scholio p. 147, 24., cujus altera redactio extat in 4. 5. E. P. Q. Z. Can. Gen.^b Vulc., altera in p. 3. M. Bar. Gen.^a, Calliargiana utramque miscente. Secundae vero fa-

miliae pleraque scholia vetustiora debentur, quae absunt ab k. et Gen.^b, unicis codicibus familiae prioris accurate collatis. Exempla petam ex Id. vii., quum ad Id. iv. de familia secunda parum constet. Ibi ex p. 3. Calliergianis accesserunt scholia pag. 243, 8—248, 16., ex solo p. pag. 244, 4. 13. 247, 16. 252, 2. 256, 1. 16. 260, 4. 19. 261, 20. 263, 6. 267, 12., ex solo 3. 254, 16. Deinde haec scholia Calliergiana, quae absunt a codicibus accurate collatis, etiam in reliquis, quantum ex varia lectione enotata apparet, praeter p. 3. non legi videntur: pag. 239, 9. 246, 3. 249, 6. 262, 2. et accedente codice E. pag. 238, 8., codice Gen.^a pag. 251, 12. Ex solo p. varia lectio allata est ad scholia pag. 245, 2. 260, 13. 263, 8. 15. 272, 18., ex solo 3. ad pag. 237, 2. 269, 20. Partim haec scholia familiae secundae vindicata pertinent ad lectiones paucis libris proprias, ut schol. 239, 9. agnoscit lectiones *Βούρειαν*, quae extat in s. w. Q. Call. et (ubi *Βούρρειαν*) K. M., deinde *ἄνυσε*, quod est in p. 17.

Attamen ne ii quidem codices, quos certius alterutri familiae adscripsimus, suam quisque familiam puram servant, quo ex genere haec potissimum notanda ducimus. Primum in 3. laud dubie scholiis familiae secundae propriis saepe alia ex fam. i. petita addita sunt. Ita post longum scholion familiae secundae (p. 3. Call.) de *Βούρειαν* pag. 239, 9—240, 12. sequitur aliud scholium ad *Βούρριναν* pertinens, quod praeter codices familiae prioris L. Can. Gen.^b Vulc. etiam in 3. Call. extat. Item ad III, 54. post scholium familiae secundae (p. 3. Call.) extat aliud familiae prioris (3. Gen.^b Call.), cui in 3. *ἄλλως* praefixum. Nec rara sunt alia ejus generis exempla. E contrario in Gen.^b et aliis familiae prioris libris quaedam ex familia altera addita sunt, quo inter alia haec pertinent: p. 32, 27. duo extant scholia de Dorico *τήνα*, quorum alterum in Gen.^b suo loco legitur, alterum inferius alieno, quod quum etiam in 3. legatur, unde de priore non constat, ex fam. II. additum videtur. Deinde p. 40, 15. in Gen.^b extat pars scholii familiae II. (Bar. et Vat., h. e. 3.), deinceps aliud scholium ejusdem familiae (3. Call.), quorum utrumque ab 5. (fam. II.) abest; cf. Var. Lect. ad p. 41, 3. Post scholium de *Βούρριναν* p. 240, 13.

in Gen.^b sequuntur excerpta ex scholio familiae II. ad lectionem *Βούρειαν* pertinente p. 239, 9 seqq., quae etiam codici L. communia sunt. Ad Id. x, 41. 42. in Gen.^b post scholium ex hoc solo cognitum, quod brevior de Lityerse notitiam exhibet, sequitur aliud familiae II. commune (p. M. Gen.^a Call.), in quo amplior de eodem narratio; neque aliter in 4., ut videtur. Nolo plura conquirere, neque haec quaestio absolvi potest nisi antiquioribus libris accuratius collatis.

5) Memoratu dignum, quod familia II. recentiorem priore originem eo prodit, quod sola Christianae fidei vestigia habet. Primum enim in scholio de *κνύξα* IV, 25. quum totus locus de Thesmophoriis illius familiae sit (p. Call., non in k. Gen.^b), verba ad *νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς* in solo p. addita *ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις* haud dubie Christiano homini debentur; deinde unicus locus e sacra scriptura affertur p. 229, 17. in scholio, quod extat in p. 3. Call., deest in Gen.^b Ejus redactionis auctorem non ab omni doctrina alienum fuisse, et alia docent et quod ad IV, 25. Aphthonii locum affert et in scholio p. 40, 15., quod paullo ante huic familiae vindicavimus, Aelium Dionysium Atticistam laudat. Eidem familiae tribuerim scholium de Panis origine p. 271, 14. (Gen.^a Call.) ex Nonni Monachi sive Abbatis *συναγωγῆ ἱστοριῶν* ad Gregor. Naz. excerptum, quod in Gen.^b ex fam. II. receptum videtur; integriorem Nonni narrationem, quae in solo codice L. legitur, ab hujus librario ex ipso Nonno petitam existimaverim. De Nonni aetate (vide de hoc Cruzeri Melett. p. 59., Bernhardy Hist. Litt. Gr. I p. 608.) non constat nisi eum post Gregorium Nazianzenum vixisse et ante Eudociam, quae inde haud pauca hausit; videtur autem sub Constantino Porphyrogeneta vixisse, cujus aetate Gregorii in illum modum illustrandi studium florebat, vid. Bernhardy I. I. Itaque familiae secundae originem circa sec. XI. posuerim. Neque tamen familiam priorem aetatis multo antiquioris esse vel ex epigrammate Prolegg. v. ejus codicibus proprio (nam p. idem habet in ea parte, quae ad fam. I. pertinet), colligi posse videtur, siquidem idem in legitur nec solis deterioribus ejus familiae libris commune est, id quod mihi credibilis videtur. Illud vero tam barbarum est, ut vix ante a. 1000. scribi potuisse videatur.

6) Ea redactio, quae utrique familiae pro fundamento est, quanquam Christianae fidei vestigiis destituta, tamen aetate Justiniana antiquior haberi nequit; neque enim Eratosthenis et Theaeteti, quos ei seculo vindicavimus, commemorationes ulla veri specie inter recentiora additamenta haberi possunt. Ut dicam quod sentio, ipsum Eratosthenem Scholasticum suspicor hoc corpus scholiorum coegisse, quum probabile sit, ut supra indicavi, eum non solum hypotheses ad Id. XII., de qua constat, scripsisse, sed etiam plures, nec minus in ipsis scholiis operam posuisse. Hic Theonis commentarium, nisi fallor, ita excerpit, ut quaedam ex recentioribus commentariis, alia quaedam de suo adderet. Theonis enim pleraque esse, Asclepiadis antiquiore commentario usi, haec indicia adsunt: primum utriusque scholii Theonei ab Etymologo servati excerpta supersunt; deinde pleraque scholiorum vetustiorum, quae non in singulis familiis accessisse videntur, a Theonis ingenio non aliena sunt et auctores appositos habent illo antiquiores; denique quum certum sit scholiorum redactorem hypomnematis Theoneis usum esse, id ipsam, quod hic nusquam nominatur ut vel antiquior commentator Asclepiades vel juniores Nicanor Theaetetus Munatus, prodit Theonis opus redactioni scholiorum superstiti pro fundamento subesse, id quod Wartonus non male sensit. Theonei vero commentarii excerptis Eratosthenes et alia addidit et ea, ubi recentiores commentatores Nicanor Theaetetus Munatus vel alii auctores Theone recentiores adhibiti sunt, ut p. 79, 18. Epaphroditus (sub Nerone et Nerva), p. 184, 1. Oppianus (sub Marco Antonino).

§. 5. De Scholiis Recentioribus.

1) Scholia recentiora ea diximus, quae grammaticis Byzantinis infimae aetatis inde ab sec. XIII. originem debent. Eorum tria nomina ipsis scholiis apposita reperiuntur haec:

a) *Manuel Moschopoulos* primum comparat in cod. M., ubi verba idyllio primo praemissa „*τῶν σοφωτάτου Κυροῦ Μαρουῆλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ ad totum opus referenda esse videntur; ibidem *τῶν αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια* ante Id. II. VI. VII. VIII. legi traditur

in Gen.^b sequuntur excerpta ex scholio familiae II. ad lectionem *Βούρειαν* pertinente p. 239, 9 seqq., quae etiam codici L. communia sunt. Ad Id. x, 41. 42. in Gen.^b post scholium ex hoc solo cognitum, quod brevior de Lityerse notitiam exhibet, sequitur aliud familiae II. commune (p. M. Gen.^a Call.), in quo amplior de eodem narratio; neque aliter in 4., ut videtur. Nolo plura conquirere, neque haec quaestio absolvi potest nisi antiquioribus libris accuratius collatis.

5) Memoratu dignum, quod familia II. recentior prioris originem eo prodit, quod sola Christianae fidei vestigia habet. Primum enim in scholio de *κνώξα* IV, 25. quum totus locus de Thesmophoriis illius familiae sit (p. Call., non in k. Gen.^b), verba ad *νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς* in solo p. addita *ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις* haud dubie Christiano homini debentur; deinde unicus locus e sacra scriptura affertur p. 229, 17. in scholio, quod extat in p. 3. Call., deest in Gen.^b. Ejus redactionis auctorem non ab omni doctrina alienum fuisse, et alia docent et quod ad IV, 25. Aphthonii locum affert et in scholio p. 40, 15., quod paulo ante huic familiae vindicavimus, Aelium Dionysium Atticistam laudat. Eidem familiae tribuerim scholium de Panis origine p. 271, 14. (Gen.^a Call.) ex Nonni Monachi sive Abbatis *συναγωγῆ ἱστοριῶν* ad Gregor. Naz. excerptum, quod in Gen.^b ex fam. II. receptum videtur; integriorem Nonni narrationem, quae in solo codice L. legitur, ab hujus librario ex ipso Nonno petitam existimaverim. De Nonni aetate (vide de hoc Creuzeri Melett. p. 59., Bernhardy Hist. Litt. Gr. I p. 608.) non constat nisi eum post Gregorium Nazianzenum vixisse et ante Eudociam, quae inde haud pauca hausit; videtur autem sub Constantino Porphyrogeneta vixisse, cujus aetate Gregorii in illum modum illustrandi studium florebat, vid. Bernhardy I. I. Itaque familiae secundae originem circa sec. XI. posuerim. Neque tamen familiam priorem aetatis multo antiquioris esse vel ex epigrammate Prolegg. v. ejus codicibus proprio (nam p. idem habet in ea parte, quae ad fam. I. pertinet), colligi posse videtur, siquidem idem in legitur nec solis deterioribus ejus familiae libris commune est, id quod mihi credibilius videtur. Illud vero tam barbarum est, ut vix ante a. 1000. scribi potuisse videatur.

6) Ea redactio, quae utrique familiae pro fundamento est, quanquam Christianae fidei vestigiis destituta, tamen aetate Justiniana antiquior haberi nequit; neque enim Eratosthenis et Theaeteti, quos ei seculo vindicavimus, commemorationes ulla veri specie inter recentiora additamenta haberi possunt. Ut dicam quod sentio, ipsum Eratosthenem Scholasticum suspicor hoc corpus scholiorum coegisse, quum probabile sit, ut supra indicavi, eum non solum hypotheses ad Id. XII., de qua constat, scripsisse, sed etiam plures, nec minus in ipsis scholiis operam posuisse. Hic Theonis commentarium, nisi fallor, ita excerpserit, ut quaedam ex recentioribus commentariis, alia quaedam de suo adderet. Theonis enim pleraque esse, Asclepiadis antiquiore commentario usi, haec indicia adsunt: primum utriusque scholii Theonei ab Etymologo servati excerpta supersunt; deinde pleraque scholiorum vetustiorum, quae non in singulis familiis accessisse videntur, a Theonis ingenio non aliena sunt et auctores appositos habent illo antiquiores; denique quum certum sit scholiorum redactorem hypomnematis Theoneis usum esse, id ipsam, quod hic nusquam nominatur ut vel antiquior commentator Asclepiades vel juniores Nicanor Theaetetus Munatus, prodit Theonis opus redactioni scholiorum superstiti pro fundamento subesse, id quod Wartonus non male sensit. Theonei vero commentarii excerptis Eratosthenes et alia addidit et ea, ubi recentiores commentatores Nicanor Theaetetus Munatus vel alii auctores Theone recentiores adhibiti sunt, ut p. 79, 18. Epaphroditus (sub Nerone et Nerva), p. 184, 1. Oppianus (sub Marco Antonino).

§. 5. De Scholiis Recentioribus.

1) Scholia recentiora ea diximus, quae grammaticis Byzantinis infimae aetatis inde ab sec. XIII. originem debent. Eorum tria nomina ipsis scholiis apposita reperiuntur haec:

a) *Manuel Moschopulus* primum compareret in cod. M., ubi verba idyllio primo praemissa „*τῶν σοφωτάτου Κυροῦ Μανουήλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ ad totum opus referenda esse videntur; ibidem τῶν αὐτοῦ *Μοσχοπούλου σχόλια* ante Id. II. VI. VII. VIII. legi traditur

in Gen.^b sequuntur excerpta ex scholio familiae II. ad lectionem *Βούρειαν* pertinente p. 239, 9 seqq., quae etiam codici L. communia sunt. Ad Id. x, 41. 42. in Gen.^b post scholium ex hoc solo cognitum, quod brevior de Lityerse notitiam exhibet, sequitur aliud familiae II. commune (p. M. Gen.^a Call.), in quo amplior de eodem narratio; neque aliter in 4., ut videtur. Nolo plura conquirere, neque haec quaestio absolvi potest nisi antiquioribus libris accuratius collatis.

5) Memoratu dignum, quod familia II. recentior prioris originem eo prodit, quod sola Christianae fidei vestigia habet. Primum enim in scholio de *κνώξα* IV, 25. quum totus locus de Thesmophoriis illius familiae sit (p. Call., non in k. Gen.^b), verba ad *νομίμους βίβλους καὶ λεράς* in solo p. addita *ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις* haud dubie Christiano homini debentur; deinde unicus locus e sacra scriptura affertur p. 229, 17. in scholio, quod extat in p. 3. Call., deest in Gen.^b. Ejus redactionis auctorem non ab omni doctrina alienum fuisse, et alia docent et quod ad IV, 25. Aphthonii locum affert et in scholio p. 40, 15., quod paullo ante huic familiae vindicavimus, Aelium Dionysium Atticistam laudat. Eidem familiae tribuerim scholium de Panis origine p. 271, 14. (Gen.^a Call.) ex Nonni Monachi sive Abbatis *συναγωγῆ ἱστοριῶν* ad Gregor. Naz. excerptum, quod in Gen.^b ex fam. II. receptum videtur; integriorem Nonni narrationem, quae in solo codice L. legitur, ab hujus librario ex ipso Nonno petitam existimaverim. De Nonni aetate (vide de hoc Creuzeri Melett. p. 59., Bernhardy Hist. Litt. Gr. I p. 608.) non constat nisi cum post Gregorium Nazianzenum vixisse et ante Eudociam, quae inde haud pauca hausit; videtur autem sub Constantino Porphyrogeneta vixisse, cujus aetate Gregorii in illum modum illustrandi studium florebat, vid. Bernhardy I. I. Itaque familiae secundae originem circa sec. XI. posuerim. Neque tamen familiam priorem aetatis multo antiquioris esse vel ex epigrammate Prolegg. v. ejus codicibus proprio (nam p. idem habet in ea parte, quae ad fam. I. pertinet), colligi posse videtur, siquidem idem in legitur nec solis deterioribus ejus familiae libris commune est, id quod mihi credibilius videtur. Illud vero tam barbarum est, ut vix ante a. 1000. scribi potuisse videatur.

6) Ea redactio, quae utrique familiae pro fundamento est, quanquam Christianae fidei vestigiis destituta, tamen aetate Justiniana antiquior haberi nequit; neque enim Eratosthenis et Theaeteti, quos ei seculo vindicavimus, commemorationes ulla veri specie inter recentiora additamenta haberi possunt. Ut dicam quod sentio, ipsum Eratosthenem Scholasticum suspicor hoc corpus scholiorum coegisse, quum probabile sit, ut supra indicavi, eum non solum hypothesem ad Id. XII., de qua constat, scripsisse, sed etiam plures, nec minus in ipsis scholiis operam posuisse. Hic Theonis commentarium, nisi fallor, ita excerpit, ut quaedam ex recentioribus commentariis, alia quaedam de suo adderet. Theonis enim pleraque esse, Asclepiadis antiquiore commentario usi, haec indicia adsunt: primum utriusque scholii Theonei ab Etymologo servati excerpta supersunt; deinde pleraque scholiorum vetustiorum, quae non in singulis familiis accessisse videntur, a Theonis ingenio non aliena sunt et auctores appositos habent illo antiquiores; denique quum certum sit scholiorum redactorem hypomnematis Theoneis usum esse, id ipsam, quod hic nusquam nominatur ut vel antiquior commentator Asclepiades vel juniores Nicanor Theaetetus Munatus, prodit Theonis opus redactioni scholiorum superstite pro fundamento subesse, id quod Warthonus non male sensit. Theonei vero commentarii excerptis Eratosthenes et alia addidit et ea, ubi recentiores commentatores Nicanor Theaetetus Munatus vel alii auctores Theone recentiores adhibiti sunt, ut p. 79, 18. Epaphroditus (sub Nerone et Nerva), p. 184, 1. Oppianus (sub Marco Antonino).

§. 5. De Scholiis Recentioribus.

1) Scholia recentiora ea diximus, quae grammaticis Byzantinis infimae aetatis inde ab sec. XIII. originem debent. Eorum tria nomina ipsis scholiis apposita reperiuntur haec:

a) *Manuel Moschopulus* primum comparat in cod. M., ubi verba idyllio primo praemissa „*τῶν σωφωτάτων Κυροῦ Μανουῆλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τῶν Τρικλινίου*“ ad totum opus referenda esse videntur; ibidem *τῶν αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια* ante Id. II. VI. VII. VIII. legi traditur

in Gen.^b sequuntur excerpta ex scholio familiae II. ad lectionem *Βούρειαν* pertinente p. 239, 9 seqq., quae etiam codici L. communia sunt. Ad Id. x, 41. 42. in Gen.^b post scholium ex hoc solo cognitum, quod breviorum de Lityerse notitiam exhibet, sequitur aliud familiae II. commune (p. M. Gen.^a Call.), in quo amplior de eodem narratio; neque aliter in 4., ut videtur. Nolo plura conquirere, neque haec quaestio absolvi potest nisi antiquioribus libris accuratius collatis.

5) Memoratu dignum, quod familia II. recentiorum priore originem eo prodit, quod sola Christianae fidei vestigia habet. Primum enim in scholio de *κνύζα* IV, 25. quum totus locus de Thesmophoriis illius familiae sit (p. Call., non in k. Gen.^b), verba ad *νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς* in solo p. addita *ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις* haud dubie Christiano homini debentur; deinde unicus locus e sacra scriptura affertur p. 229, 17. in scholio, quod extat in p. 3. Call., deest in Gen.^b. Ejus redactionis auctorem non ab omni doctrina alienum fuisse, et alia docent et quod ad IV, 25. Aphthonii locum affert et in scholio p. 40, 15., quod paullo ante huic familiae vindicavimus, Aelium Dionysium Atticistam laudat. Eidem familiae tribuerim scholium de Panis origine p. 271, 14. (Gen.^a.^b Call.) ex Nonni Monachi sive Abbatis *συναγωγῆ ἱστοριῶν* ad Gregor. Naz. excerptum, quod in Gen.^b ex fam. II. receptum videtur; integriorem Nonni narrationem, quae in solo codice L. legitur, ab hujus librario ex ipso Nonno petitam existimaverim. De Nonni aetate (vide de hoc Creuzeri Melett. p. 59., Bernhardy Hist. Litt. Gr. I p. 608.) non constat nisi eum post Gregorium Nazianzenum vixisse et ante Eudociam, quae inde haud pauca hausit; videtur autem sub Constantino Porphyrogeneta vixisse, cujus aetate Gregorii in illum modum illustrandi studium florebat, vid. Bernhardy l. l. Itaque familiae secundae originem circa sec. XI. posuerim. Neque tamen familiam priorem aetatis multo antiquioris esse vel ex epigrammate Prolegg. v. ejus codicibus proprio (nam p. idem habet in ea parte, quae ad fam. I. pertinet), colligi posse videtur, siquidem idem in legitur nec solis deterioribus ejus familiae libris commune est, id quod mihi credibilius videtur. Illud vero tam barbarum est, ut vix ante a. 1000. scribi potuisse videatur.

6) Ea redactio, quae utrique familiae pro fundamento est, quanquam Christianae fidei vestigiis destituta, tamen aetate Justiniana antiquior haberi nequit; neque enim Eratosthenis et Theaeteti, quos ei seculo vindicavimus, commemorationes ulla veri specie inter recentiora additamenta haberi possunt. Ut dicam quod sentio, ipsum Eratosthenem Scholasticum suspicor hoc corpus scholiorum coegisse, quum probabile sit, ut supra indicavi, eum non solum hypotheses ad Id. XII., de qua constat, scripsisse, sed etiam plures, nec minus in ipsis scholiis operam posuisse. Hic Theonis commentarium, nisi fallor, ita excerpserit, ut quaedam ex recentioribus commentariis, alia quaedam de suo adderet. Theonis enim pleraque esse, Asclepiadis antiquiore commentario usi, haec indicia adsunt: primum utriusque scholii Theonei ab Etymologo servati excerpta supersunt; deinde pleraque scholiorum vetustiorum, quae non in singulis familiis accessisse videntur, a Theonis ingenio non aliena sunt et auctores appositos habent illo antiquiores; denique quum certum sit scholiorum redactorem hypomnematis Theoneis usum esse, id ipsam, quod hic nusquam nominatur ut vel antiquior commentator Asclepiades vel juniores Nicanor Theaetetis Munatus, prodit Theonis opus redactioni scholiorum superstiti pro fundamento subesse, id quod Wartonus non male sensit. Theonei vero commentarii excerptis Eratosthenes et alia addidit et ea, ubi recentiores commentatores Nicanor Theaetetis Munatus vel alii auctores Theone recentiores adhibiti sunt, ut p. 79, 18. Epaphroditus (sub Nerone et Nerva), p. 184, 1. Oppianus (sub Marco Antonino).

§. 5. De Scholiis Recentioribus.

1) Scholia recentiora ea diximus, quae grammaticis Byzantinis infimae aetatis inde ab sec. XIII. originem debent. Eorum tria nomina ipsis scholiis apposita reperiuntur haec:

a) *Manuel Moschopulus* primum comparat in cod. M., ubi verba idyllio primo praemissa „*τοῦ σωφωτάτου Κυροῦ Μαρουῆλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ ad totum opus referenda esse videntur; ibidem *τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια* ante Id. II. VI. VII. VIII. legi traditur

(ante Id. VI. et VII. codicis siglum in Gailiana omissum a Duebnero additum est), quae verba ante Id. II. etiam in codice I. extare referuntur. In Borb. post Prolegomena sequitur epigraphē *Κυροῦ Μανουῆλ τοῦ Μοσχοπούλου*; ibidem scholium ad Id. V, 15, p. 105, 13. ejusdem Manuelis siglum in margine adscriptum habet. Dubitari autem vix potest quin in Lips.⁴ et libris cum hoc conspirantibus scholia Moschopulea ab aliorum additamentis integriora servata sint, quanquam in Lips.⁴ ejus viri nomen vel siglum nusquam conspicitur; quod enim Naumannus in Catalogo codicis scholia Theocritea Moschopulo adscripsit, God. Hermanno auctore fecit, ut ex ipsius litteris compertum habeo. Recte vero Hermannum judicasse his argumentis apparet. Primum Lips.⁴ cum codice I., quantum de hoc constat (parum quidem accurate) in scholiis ad Id. I—VIII. quae ille sola tenet, ita conspirat, ut I. pauca a Lips. diversa habere videatur; nec minus in iisdem plurima cum M. communia habet in eum modum ut ab hoc pauca eorum, quae in Lips.⁴ sunt, abesse videantur, quum scholiis et glossis multo largius instructus etiam alia teneat ex aliis fontibus hausta. Deinde scholium diserte in Borb. Moschopulo tributum etiam in Lips.⁴ Gen.⁴ extat. Tum scholiorum Lipsiensium indoles insigni modo, partim iisdem verbis et phrasibus repetitis, conspirat cum Moschopuleis ad Hesiod. Op. et Hom. II. I. II. nec minus cum SchRec. ad Pindari Olympia, quorum magnam partem eidem Moschopulo deberi constat; conferantur modo, quae ad SchRec. VI, 1. et VII, 47. 48. adnotavi. Videtur autem Moschopulus poetarum Graecorum anthologiam quandam scholiis suo ingenio ornatam edidisse, cujus plenissimum exemplar codice Laud. continetur, qui complectitur Euripidis Hec. Or. Phoen., Sophoclis Aj. El. OR., Hesiodi O. et D. cum scholiis Moschopuleis, Theocr. I—VIII. cum scholiis, Pindari Olympia, Homeri II. I. II, 1—493. Quum enim constet Moschopulum praeter Hesiodi Op. et D., Pindari Ol. et Theocr. I—VIII. etiam Homeri II. I. II, 1—493. scholiis instruxisse, quae Scherpenzeelius edidit Trajecti ad Rh. 1719, et Sophoclis Aj. El. OR. secundum inscriptionem codicis Marciani CCCCLXX. vid. Fabric. Bibl. Gr. II p. 217. Harl. valde probabile est totum codicem Laudianum operae Moscho-

puleae esse, in quo omnia scholiis ornata esse credo, quam ex catalogo Coxiano de plerorumque scholiis nihil enotavi. Codex Lips.^a partem ejus anthologiae complectitur, quum post Theocr. I—VIII. Hesiodi Op. cum scholiis Moschopuleis et Sophoclis Aj. El. OR. cum scholiis teneat; haec teste Loesnero ad Hesiod. p. v. ea sunt, quae primus Johnsonus edidit. Alium delectum habet Lips.^b, cui quum eodem Loesnero auctore Pindari Olympia cum scholiis, Theocr. I—VIII. cum scholiis, Hesiodi Op. cum commentario Moschopuleo insint, Boeckhius (qui ipse librum inspexerat) ad Pind. Vol. II p. VII. scholia etiam Theocritea Moschopuli esse videri judicavit. Itaque codicem Lips.^a existimo scholia Moschopulea satis pura tenere, quibus simillima praeterea extant in codicibus 1. 2. 6. 7. S. 23. E. H. I. M. N. P. Y. Borb. Gen.^a Lips.^b praeter alios quosdam, unde paucissima cognita. Ut pauca argumenta afferam, scholium certissime Moschopuleum ad VI, 1, p. 222, 3. (vid. Adn.) cognitum est extare in 1. 2. 6. 7. S. E. H. M. N. Y. Borb. Gen.^a Lips.^a (codd. 23. et I. in hoc idyllio deficiunt); scholium p. 32, 1. in 1. 6. 23. E. P. Bar. Gen.^a Lips. et Call., p. 34, 1. in 1. 2. 6. 23. E. I. M. P. Y. Gen.^a Lips. et Call., p. 42, 4. in iisdem et N., p. 121, 12. in 1. 2. 6. 7. E. H. N. Y. Lips., p. 194, 4. in 1. 2. 6. 7. 23. E. I. M. Y. Gen.^a Lips.

Major pars horum scholiorum metaphrasin continet brevibus interpretationibus et adnotationibus interspersam. Ea ad Id. I. fere integra extat; nam praeter ephymnia, quorum solum primum vs. 64. expressum, nihil deest nisi verba *τέρας* vs. 56. et *πρόφρων* vs. 60., quae librarius male lemmatum loco habita omisit rubro postea additurus. Attanen *πρόφρων* quidem recte in Gen.^a extat, quum vulgo secundum Call. τὸ δὲ *πρόφρων* tanquam lemma legatur. Omnia vero codicis Lips. scholia ad hoc idyllium marginalia sunt; nam glossas interlineares ad initium carminis manus recentior addidit. Reliqua idyllia et scholia marginalia et glossas interlineares habent in eum modum, ut magna metaphrasis pars vel singula ejus frustula super lineas legantur, raro metaphrasis in margine positae partes etiam inter lineas extent. Ut in Lips. ita in plerisque reliquorum codicum metaphrasis Moschopulea non continua extare videtur; in Gen.^a vero

lacera ejus membra, quae in Lips. super lineas sunt, aliquoties in continuam orationem suppleta leguntur, ut ad Id. II, 112. 113., quum plerumque non habeat nisi quae Lips. in margine vel continua oratione usus super lineas, cf. p. 104, 4. 107, 6. 17. 113, 14. 124, 9. 129, 2. 130, 10. Multo saepius Calliergus continuam metaphrasem exhibuit, ubi Lips. nihil nisi frustula habet; neque tamen desunt indicia, metaphrasem ibi (sive ab ipso Calliergo sive ab aliquo librario, quem sequutus est) ex pannis interlinearibus consutam esse, ut de Arsenii paraphrasi Euripidea Augustus Matthiae suspicatus est. Quo potissimum pertinet, quod aliquoties verba quaedam poëtae neglecta sunt, quae in Lips. nihil superscriptum habent, ut Id. II, 90. καὶ δέσμα, 112. ἐπὶ χθονός (ubi H. Gen.^s bene ἐπὶ τῆς γῆς), 126. δέ, 140. χρώς ἐπὶ χρωτί (ubi P. σώμα ἐπὶ σώματι). Itaque vix crediderim metaphrasem Moschopuleam apud Calliergum integriorem servatam esse; potius ipse grammaticus post Id. I. plenam paraphrasem adscribere pertaesus esse videtur. Quanquam minime affirmaverim Moschopulei operis in Lips. nihil desiderari, quum quaedam ex aliis libris cognita Moschopuleam manum quam maxime redoleant. Rarissime Moschopulus ex vetustioribus scholiis quaedam assumpsit, ut p. 46, 2. cf. SchVet. l. 4—p. 163, 12. cf. SchVet. p. 162, 19—p. 270, 19. cf. SchVet. p. 271, 4—p. 280, 1. cf. SchVet. 279, 20. Quod in duobus locis posterioribus Munati sententiam in SchVet. commemoratam repetiit, inde non audeo colligere eum ipsius Munati commentarium manibus versasse. Quanquam scholiis vel glossis vetustioribus, nunc non superstibus, eum usum esse, vel interpretatio ἀναβρατιόμενα p. 224, 20. ad VI, 12. prodere videtur, quae potius, ut Hemsterhusius intellexit, ad lectionem παφλάζοντα in uno 9. servatam (quam recepi) pertinet quam ad vulgatam παχλάζοντα. Admodum raro a Moschopulo (sc. in Lips.) alii scriptores laudantur, Homerus aliquoties, Hesiod. Op. p. 207, 13., Eurip. Hec. p. 269, 7., Apoll. Rh. p. 262, 19., Antipater et Agathias in Anth. Pal. p. 280, 4. 153, 3., Plat. Cratyl. p. 63, 1., Philostr. Imagg. p. 185, 18. Nullus eorum locorum ex SchVet. haustus est.

Quum duo fuerint Manueles Moschopuli, alter Cretensis,

alter hujus ἀνεψιός, Titzius ad Man. Moschopuli Opusce. p. 1 seqq. erroribus aliorum aetatem multo inferiorem agnoscens refutatis bene demonstravit utrumque exeunte seculo tertiodecimo sub imperatoribus Michaelē et Andronico II. Palaeologis floruisse. Cretensi diserte tribuuntur scholia ad Hesiod. Op. in codice Matritensi apud Iriart. Catal. p. 272. nr. 171. et scholia ad Pind. Ol. in codicibus Vrat. C. Mose. B. ap. Boeckh. p. 3., ut in Hesiodi editione Heinsiana scholiorum Hesiodeorum ἀνεψιός Cretensis parum recte auctor dici videatur; hic potius in studia theologica incubuit, cf. Titz. p. 7. Itaque etiam scholiorum Theocriteorum auctorem agnoscimus Manuelem Moschopulum Cretensem.

b) *Maximi Planudis* siglum teste G. Wolfio in Borb. saepius scholiorum columnae exteriori eique minori adscriptum conspicitur; ibidem ad Id. x. init. διηγητοῦ Μαξίμου. Lips.^a ad notas dialecticas prolegomenis additas p. 8, 22 seqq. in margine idem illud Maximi siglum habet; qui liber in Prolegomenis a recentiore manu additis summopere cum Borb. conspirat. Leguntur autem illa Planudea de dialecto, quantum cognitum est, in codicibus s. 1. E. F. H. N. Borb. Gen. Lips.^a (adde t. et Laur. LVIII, 19. teste Bandinio), nec fere dubito quin etiam in 2. extat, qui liber in Prolegg. cum Borb. Lips. arctissime conjunctus est. Quum igitur suspicari liceat codices 1. 2. E. F. H. N. Gen.^a etiam in scholiis Planudea habere, de Gen.^a aliud argumentum accedit. Quum enim scholium p. 31, 3. ad Id. 1, 1. in Lips. Prolegomenorum parti Planudeae adhaereat (nec minus in 1. inter Prolegomena post III. extat), unde intelligitur non Moschopuli esse, sed Planudis, idem in Gen.^a primum est inter scholia ad Id. 1., neque aliter teste Bandinio in Laur. LXXXVI, 25., ubi perinde atque in 1. epigramma illud Prolegg. III. proxime antecedit, sed ita ut hypotheses claudat. Apparet eos, qui Prolegomena cum hypothesis ad Id. 1. in Lips. et eorum recentiorē partem in 1. addiderunt, scholium illud, quod in exemplaribus redactionis Planudeae, quibus usi sunt, deinceps sequeretur, incogitantes addidisse. Idem scholium in Call. extat, unde Calliergum etiam Planudeis scholiis usum esse intelligitur. Planudem autem, qui circa a. 1320—1350. floruit Moschopulo Cretensi aliquanto

junior, hujus scholiis ad Id. I—VIII. ita usum esse ut quaedam de suo adderet, alia fortasse mutaret, inde colligi potest, quod omnes libri, quos Planudea scholia tenere aut certum est aut conjici potest, simul Moschopulea tenent; nam etiam Laur. LVIII, 19. habet scholium p. 257, 1., Laur. LXXXVI, 25. scholium p. 191, 12., quae Moschopuli esse ex Lips. colligimus. Satis vero pauca scholia Moschopuleis a Planude addita videntur; neque enim ex scholiis Calliergi (si hunc Id. I—VIII. nullis recentioribus scholiis praeter Moschopulea nisi Planudeis usum esse ponimus) eo fere alia retulerim praeterquam haec a libris vetustiorum scholiorum, quantum constat, et a Lips. aliena: p. 39, 7. de *λῆς* (eadem brevius in Gen.^a p. 40, 3.), p. 41, 23. de *μεσημβρινόν*, p. 46, 22. etiam in Gen.^a de *κεκονισμένος*, de qua voce scholium Moschopuleum in I. M. Y. Lips. p. 47, 3. extat (illius initium Planudes ex Moschopuleis ad Hom. II. hausit cf. Adn.), p. 70, 28. de *ὠπόλος*, p. 123, 23. de amoris natura, p. 130, 11. de Assyriis, p. 138, 11. de *σμήχω* et *σμήχω*, p. 147, 18. etiam in Gen.^a, cujus scholii ultima ex Moschopuleis ad VIII, 65. transsumpta sunt (nisi forte totum scholium Moschopuli est, casu in Lips. omissum; attamen hic pro *ὠς*, nisi fallor, *λίαν* positurus erat cf. l. 18.); p. 175, 2. de *ἀνήλιπος* (etiam Gen.^a Phav.), quibus similia in E. leguntur l. 5; p. 192, 2. de *ἐπύριζον* euphemistice, p. 195, 1. de *στασῶ*, p. 195, 14. (nisi haec paraphrastica in Lips. casu desunt), p. 197, 5. (etiam in M. 23.), cujus loci interpretatio Moschopulea deinceps sequitur, et l. 8, p. 218, 4. et l. 10. (etiam in L. inter lineas), cujus loci aliae interpretationes in Lips. extant l. 13. 23; p. 218, 19., a quo scholio discedit gl. *ἐκάρων* in Lips.; p. 219, 3. inde ab *τὸ δὲ φριμάσσει* post Moschopulea, p. 227, 1., p. 228, 5. et l. 24. (cf. gl. L.) post Moschopulea, p. 229, 2. et 6., p. 235, 10. etiam in E., p. 252, 6. inde ab *τὸ ἔφα*, post Mosch., p. 258, 11. de *ἄνηθον* et *ἄνισον*, p. 261, 2. de *τρύξ*, p. 291, 10., p. 298, 22. Pleraque horum scholiorum leviusculas observationes grammaticales continent, quocum comparandum, quod in I., quem librum scholia Planudea tenere supra probabile redditum est, teste Wolffio ad scholia Kiesslingiana accedunt notae grammaticales de formis verborum. Quaedam scholia para-

phrasin exhibent, alia quasi aethetica sunt, ut hodie dici solet, p. 123, 23—227, 1—228, 24., quo cum loco egregie conspirat sch. p. 320, 3. item me iudice Planudeum ad x, 19. 20. Haud pauca illorum scholiorum Moschopuleis adhaerent, ut ea a Planude aucta esse videantur, cui fortasse etiam illa eam orationis continuitatem aliquoties debent, qua in Call. utuntur. Ceterum pars illorum a nobis tum minus recte, ut nunc videtur, iudicantibus inter SchVet. posita est; neque enim raro dubitari potest de scholiis Calliergiianis a Gen.^b et Lips. alienis, utrum ad secundam vetustiorum familiam referenda sint an ad Planudem. Aliquot ex illis scholiis, quae Planudi tribuere visum est, in his codicibus extare cognoscuntur: Gen.^a p. 31, 3—39, 7—46, 22—147, 23—175, 2.; E. p. 175, 2—235, 10; 23. M. p. 197, 5.; postremo L. super lineas p. 218, 10. et partim 228, 24., in quo libro non dubito quin haec recentioris manus sint.

Planudem etiam in idyllia ultra octavum commentatum esse, a Moschopulo neglecta, ex ejus siglo in Borb. ad initium decimi appposito apparet, quod mihi ad ipsum primum scholium p. 312, 14. pertinere videtur. Consentaneum est eum ad haec multo plura de suo dedisse. Jam vero quum inter libros exceptis iis, qui Tricliniana scholia habent, nulli ad Id. x seqq. scholia recentioris speciei teneant praeterquam codices arctissime conjuncti E. N. (quibus adhaerent pauciora ex F. et r. prolata) et ad Id. x—XIII. editio Calliergi, suspicio nascitur horum librorum scholiis recentioribus inde ab Id. IX. Planudea subesse. Et Calliergum illa codicum familia usum esse inde colligi potest, quod ejus scholia recentiora ad Id. IX—XIII. in nullis alijs libris extare cognoscuntur praeterquam in N. p. 336, 11. et in r. pag. 365, 8. cf. lin. 29. Accedit quod paraphrasis Calliergiana aliquoties egregie conspirat cum illorum librorum lectionibus, ut XI, 49., ubi scholium cum codice F. *καὶ κύματα* commune habet, deinde XIII, 40., ubi *θρύα* cum k. h. r. v. 10. F. Vind., ex quibus h. r. v. F. inter se et cum E. N. arcte juncti sunt. De indole scholiorum illorum Calliergianorum ad Id. IX—XIII., quae Planudi vindicare audemus infra dicetur §. 6. Hoc autem satis certum habemus, Planudem multo saepius Moschopulo scholiis vetustioribus usum esse, ad

quae etiam scholium illud apertius Planudeum in Id. I, 1. respicit.

c) Scholia *Demetrii Triclinii*, qui Planudis aequalis fuit aut paullo junior, maxime in codice M. servata sunt, cujus inscriptionem „*τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοποῦλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ supra commemoravimus. Habet autem hic liber primum scholia metrica Triclinii nomine inscripta ad omnia idyllia quae insunt, uno ut videtur Inc. VI. excepto, praeterea alia scholia Triclinio nominatim vindicata ad Theocr. I—VIII. nulla, ad Theocr. IX—XVII. haud ita pauca, ad reliqua carmina rarissima. E reliquis libris potissimum Gen.^a scholia Triclinii nomine in M. inscripta communia habet, et metrica ad Id. VI—XIII. et reliqua ad Id. IX—XIII. omnia, auctoris tamen nomine nusquam addito. Codex P. teste Duebnero scholium metricum ad Id. I. tenet. Codex Q. in Theocr. XI. quaedam scholia Tricliniana non metrica cum M. et Gen.^a communia habet, quae apparet non posse primae manus esse, quum hic liber a. 1298. scriptus sit. Codex M., qui etiam textus recensione Triclinianam exhibet, a Triclinii autographo proxime abesse existimandus est; codices Q. et Gen.^a recentiorum Triclinianorum redactionem sequi videntur, cf. p. 331, 1., ubi quartum *φαρμάκων* genus, τὸ βρωτόν, quod in M. non commemoratur, haud dubie postea additum est. Patet autem ad Theocr. I—VIII. Triclinium in scholiis Moschopuli fere acquiescisse (ejusdem vestigia in commentariis Pindaricis legit, vid. SchPind. p. 117. 188. Boeckh.), nihil fere addentem nisi scholia metrica et selecta quaedam ex SchVet., contra in carmina a Moschopulo neglecta plus operae impendisse et vetustiora scholia plura repetentem et benignius de suo addentem. Plura de Triclinii scholiis infra dicemus.

d) De *Pindaro*, cujus nomen scholiis Genevensibus inscriptum est, nihil constat; nomen celeberrimum a librario temere praefixum esse etiam credibilius est, si Seneberius de Dionysio Thrace in eadem inscriptione per vanam ostentationem commemorato recte tradidit. Nec magis quidquam compertum habemus de *Lampridio*, cujus expositio in Theocritum teste Montefalcono Bibl. bibl. p. 519. in bibliotheca Ambrosiana asservatur.

2) Fuisse autem praeter illos tresviros etiam alios recentiorum Byzantinorum qui in Theocritum commentarentur, libris qui scholia recentiora continent in familias suas distributis satis apparet:

I. Codices. sola fere, ut videtur, Moschopulea scholia tenentes: 1. S. Lips.^a, ad octo prima idyllia I. Y. et in ea parte, quae scholia recentiora habet, P. Cum Lips.^a, purissimo Moschopuleorum fonte, hic eos codices conjunximus, unde paucissima afferuntur ab illo aliena; quanquam propter collationes parum accuratas error proclivis est. Et codicem 1. etiam in scholiis Planudea habere, ut in prolegomenis, aliqua suspicio est, ut supra indicavimus; eodem retuleris, quod p. 198, 11—200, 1. inde lectiones ad SchVet. commemoratur, nisi permutatio siglorum subest. Ex 8. paucissima relata sunt. Codex I. ad Id. I—VIII. pauca quaedam peculiaria habet, ut p. 33, 8. 10—40, 6. (ad SchVet. p. 183, 9. Gailii errore commemorari videtur cf. lin. 11.), ad sequentia vero idyllia excerpta ex SchVet. Ad eadem in Y. glossae aliquot marginales extant.

II. Eadem Moschopulea paucis quibusdam accedentibus (partim ex SchVet.) sunt in 7. 23., quibuscum M. ita conspirat, ut praeterea multa alia habeat vid. fam. VI. Horum librorum conjunctio apparet ex scholiis p. 196, 4—207, 15. in 7. 23. M. et p. 187, 5. in 7. M. Codices 23. M. praeterea multas glossas communes habent (ex 7. paucissimae prolatae sunt), aliquoties accedente K., qui cum M. conjunctissimus est, saepe etiam codice P., rarius H. et E. N. Eidem glossarum familiae adhaeret Lips.^a in glossis initio idyllii primi a recentiore manu superscriptis. Praeterea in Gen.^a quaedam e glossis hujus familiae inter scholia receptae sunt, ut p. 54, 13. cf. p. 53, 24. et p. 58, 11. cf. lin. 22. Raro codex 6. in scholiis (iis puto quae in margine sunt) et glossis adhaeret, ut p. 197, 17. (6. 23. M. Gen.^a), p. 203, 21. (ex 6. 23.), p. 90, 19. (6. K. M.). Aliquoties quae huic familiae peculiaria sunt, cum Moschopuleis conjuncta leguntur, modo his praemissa ut p. 39, 27—56, 27—69, 25—, 184, 23., modo postposita ut p. 52, 24—187, 3. Ceterum in hanc scholiorum familiam etiam quaedam ex vetustioribus recepta

erant, ut in 23. varia lectione docente scholia p. 31, 24. et p. 43, 2., quorum hoc etiam in M. extat.

III. Moschopulea novis quibusdam additis (glossis potissimum), partim ex SchVet. ut p. 195, 15., habet H. Aliquoties cum hoc Gen.^a conspirat, ut p. 46, 10—90, 8—121. Longius scholium absurdissimum p. 202, 13. H. cum Q. commune habet, de quo infra dicemus fam. VII. In glossis codicem H. aliquoties familiae II. adhaerere supra indicavi.

IV. Quartae familiae primarius liber est 6. (intellige scholia in calce posita; nam ex margine pauca ducta videntur), qui cum Moschopuleis multa alia scholia recentiora tenet. Ad Id. II. III. peculiaris illa saepe codici 2. communia sunt, qui praeterea et ipse haud ita pauca propria habet. Alia quaedam scholia codici 6. cum Gen.^a communia sunt, ut p. 114, 21—115, 15—150, 27—180, 6. et accedentibus E. N. p. 160, 10.; sed haec potius in margine codicis 6. legi suspicor, cujus rei de ultimo jam supra §. 2. argumentum protulimus. Itaque haec fortasse potius ad fam. II. pertinent aequae ac scholium p. 197, 17. ex 6. 23. M. Gen.^a Ad Id. IX. (cujus in calce codicis 6. nulla scholia extant) ex cod. 2., qui Id. I—IX. complectitur, non constat de scholiis in ullo alio libro lectis, sed peculiaris illi soli afferuntur p. 305, 11. 18—306, 9. Uterque codex, 6. et 2., secundum varias lectiones prolatas quaedam ex SchVet. admixta habet, cf. de 6. pag. 54, 15—57, 13. 81, 14—101, 18—139, 16., tum de 2. pag. 36, 9—46, 18—105, 9—146, 22. Attamen de 2. non credo, quum siglorum permutationes aliive errores subesse videantur, vid. Var. Lect. De codice 6. veriora relata esse videntur; pertinent autem haec, nisi fallor, ad scholia marginalia, quum etiam glossae hujus codicis aliquoties cum libris vetustioris generis conspirent, ut I, 49. 61. 62. 98. (cf. lin. 17.) 102. IV, 58. V, 43. 48. Multae utriusque codicis glossae Moschopuleae sunt, multae alterutri, quantum constat, propriae. Aliquoties glossae codicis 2. cum scholiis codicis 6. conspirant ut II, 102. 137. 156., raro cum ejusdem glossis ut I, 9. III, 1. Ceterum scholia huic familiae propria non malae notae sunt, quauquam in testimoniis apposis non major doctrina spectatur quam apud Moschopulum. Ex p. 113, 5. apparere videtur auctorem illo-

rum scholiorum post Moschopulum scripsisse, quum ibi in 6. scholiolum Moschopuleum additamento non indocto auctum sit. Licet autem fortasse de Thoma Magistro suspicari, cujus scholia etiam ad Pindari Olympia in codicibus Vrat. C. Mosc. B. Matr. (vid. Boeckh. Vol. II p. 3.) et ad Sophoclis Aj. El. OR. in codice Marciano (vid. Fabric. ed. Harl. II p. 217.) cum Moschopuleis conjuncta leguntur; constat autem Thomam sub Andronico II. floruisse, Moschopulo Cretensi paullo juniorem. Quicumque vero haec scholia scripsit, in Theocr. I—IX. commentatus esse videtur, ut Moschopulus in I—VIII. Ceterum codicis 6., quem Dorvillius ad sec. XII., Zieglerus ad sec. XIII. retulit, scholia certe non ante extremum sec. XIII. scripta esse apparet.

V. Moschopuleis ad Id. I—VIII. haud pauca nova scholia addita sunt in E. N., partim ex utroque partim ex alterutro allata; accedunt multa breviora scholiorum Moschopuleorum augmenta. Nec pauca ex SchVet. admixta sunt, de quibus potissimum ex codice E. accuratius collato constat. Aliquoties eadem ex F. referuntur, qui codex cum E. N. conjunctissimus est. Raro scholia recentiora horum librorum non Moschopulea aliis codicibus communia sunt, ut E. M. p. 127, 8—131, 2., E. M. N. p. 281, 19., E. N. Gen.* p. 131, 5., *E. *N. Gen.* p. 261, 8., *N. Gen.* p. 245, 20., 6. E. N. Gen.* p. 160, 10., *M. *N. Gen.* p. 257, 9., quae scholia partim ad fam. II. revocari posse videntur. In scholio p. 133, 17. ex E. Y. Gen.* cognito dubito an Y. errore pro N. scriptum sit. Ad idyllia post octavum, quorum in E. solum Id. xv. extat, accedente inde ab Id. XIV. codice r., praeter quaedam ex SchVet. ducta in E. N. r. aequae haud pauca scholia leguntur his libris propria, aliis ex SchVet. haustis. Ceterum huic familiae Planudeam redactionem subesse videri supra indicavi.

VI. Familia sexta Triclinianam scholiorum redactionem habet, de qua supra dictum. Cum M., qui eam integriorem exhibet, codex Gen.* in Id. I—V. praeter Moschopulea et pauca secundae familiae e recentioribus debita, vid. supra (quo refero etiam additamenta p. 211, 7. et p. 218, 15. cf. l. 25., et scholiolum p. 120, 14.) nihil commune habet nisi scholia mythologica ad extremum idyllium tertium a) ad

vs. 40—42. de Atalanta p. 147, 1., b) ad vs. 43—45. de Melampode p. 148, 1. et 149, 20., c) ad vs. 49—51. de Endymione et Iasione p. 152, 1. et 6. Quorum ex ipsis locis apparet cur excepta sint. Quum enim in M. Id. III. medium legatur inter Id. VII. et VIII., in cognato codice, quo librarius ejus libri, unde Gen.^a manavit, inde ab Id. VI. usus est, scholium de Atalante cum scholio Moschopuleo de Melampode p. 150, 1. in margine usque ad extrema idyllii descendisse videtur. Itaque cetera scholia de Melampode inferius ad initium idyllii VIII. adscripta erant, unde factum ut in Gen.^a post hujus hypotheses legantur; reliqua vero scholia ad extremum idyllium pertinentia ad initium carminis post Id. VII. et fortasse in alia loca, ubi spatium superesset, trajecta erant, unde factum ut in Gen.^a scholia cum M. conspirantia de Endymione et Iasione scholiis ad Id. VII. adhaereant. Unum igitur scholium de Atalanta a librario illo, quum in exemplari suo Tricliniano post Id. VII. in Id. XI. incidisset, ita arreptum est ut scholiis ad hoc jam scriptis ultimum adjiceretur. Inde ab Id. VI. Gen.^a cum M. non solum scholia metrica Triclinii communia habet, sed etiam reliqua omnia illius nomine inscripta et plurima alia a ceteris familiis aliena, praeterea scholia vetustiora eadem recensione usa, multa quoque quae in M. super lineas scripta sunt. Inde ab Id. X. etiam Q. ad hanc familiam accedit. M. Q. Gen.^a Triclinii nomine in M. addito haec scholia communia habent: p. 332, 25. 336, 18. 337, 18. 340, 16. (omnia ad Id. XI.), praeterea sine Triclinii nomine p. 321, 9. ad Id. X. p. 354, 3. 358, 13. 363, 21. ad Id. XIII., et *M. Q. Gen.^a p. 335, 1., M. Q. p. 362, 29. Conjunctio horum codicum aliquoties etiam in lectionibus scholorum vetustorum spectatur. In P., ubi scholium metricum ad Id. I. extare dicitur, praeterea nullum operae Triclinianae vestigium reperiri videtur. — Triclinium scholiis vetustioribus usum esse ex compluribus scholorum ejus nomine inscriptorum patet, nec dubitari posse videtur quin ipsa scholia *παλαιά*, quae in M. et cum hoc in Gen.^a vel Q. leguntur, haud raro illius manum emendatricem experta sint. Et in his quidem codicem familiae tertiae scholorum vetustiorum sequutus est et eum, nisi fallor, simul scholiis recentioribus familiae secundae instructum;

nam hujus codex 23., quocum M. aliquoties, ut supra indicavimus, in scholiis nec raro in glossis conspirat, in poëtae verbis cum p. 3. arcte conjunctus est. Nec fere dubito quin Planudea quoque scholia asciverit, quanquam ejus rei vestigia minus aperta sunt. Multa autem scholia huic sextae familiae propria, quae Triclinii nomine carent, partim ipsi Triclinio deberi videntur levioribus nomen suum addere spernenti, partim (praesertim quae in M. super lineas leguntur) ei grammaticulo sectae Triclinianae, qui codicem M. exaravit. De qua re accuratius quaerere operae non pretium est. — De codice Gen. hoc loco dicendum duco, cur in Id. x. eam interpretationem, quae in libro prior est, Gen.^b dixerim, posteriorem vero Gen.^a. Quum enim scholia Tricliniana et reliquus consensus cum M., quibus in ceteris prior interpretatio Gen.^a. insignis est, ad hoc idyllium potius in posteriore spectentur, illa vero idem genus scholiorum vetustiorum habeat, quod praeterea posterior, satis apparet librarium casu aliquo interpretationum ordinem ad hoc idyllium permutasse. Nec minus apparet ad Id. XIII seqq. unicam interpretationem, quae in codice extat, Triclinianis carentem ad Gen.^b. referendam esse. Ceterum Gen.^a, quem ex variarum familiarum libris consarcinatum vidimus, praeterea peculiariora habet haud pauca, quorum magna pars ex Suida exscripta est.

VII. Septimam familiam agnosco in Q., qui liber praeter scholiorum vetustiorum partem et quaedam cum recentiorum familiis tertia et sexta communia etiam aliquot scholia propria habet non malae notae, sed quae inter scholia vetustiora numerari posse non videantur, ut p. 76, 10. 86, 26. 180, 12. 188, 10. 193, 17. 195, 17. 205, 4. 209, 1. 222, 20. 223, 11. 228, 20. 268, 11. 283, 3. 287, 5. 296, 16. Moschopuleorum nihil inest.

De aliis libris minus constat quam ut ad certas familias referri possint. Ex quibus unum commemoro Bar., unde praeter SchVet. semel varia lectio ad scholium Moschopuleum affertur §. 32, 2., plura autem scholia recentiora nulli alii libro communia, ut p. 72, 1. (quod errore inter SchVet. positum est ex Stobaeo transsumptum) 133, 14. 150, 8.

§. 6. De Scholiorum Vetustiorum et Recentiorum discernendorum ratione et de editionis Calliergianae fontibus.

1) Ad Scholia Vetustiora primum omnia retuli scholia, quaecunque in codicibus k. p. 3. 4. 5. L. (in hoc ad Id. v—vii.) Can. Gen.^b Vulc. legi constat, neque de plerisque eorum dubitatio esse potest. Mirum tamen foret ni etiam in his libris quaedam inessent a recentibus librariis addita, quae aliquoties tanquam interpolata circumscriptimus. Rarissime tamen inveniuntur, quae cum libris sola SchRec. tenentibus conspirent nec puto nisi collatorum vel editorum errore. Ut codex 5. bis affertur ad scholium Moschopuleum p. 209, 21., ubi illud siglum pro S. scriptum esse suspicor; deinde ad sch. Mosch. p. 44, 15., qui locus potius ad lin. 2. pertinet, ut ex Gen.^b apparet; ex 4. 5. ad τῆς μιξέως in sch. Mosch. p. 126, 21. affertur varia lectio τῆς συνουσίας, quae verba potius ex alio scholio vetustiore sumpta esse p. 128, 1. codices P. Gen.^b docuerunt. Item siglum 4. falsum esse videtur ad p. 104, 7. (ubi male pro eo 23. posui, quo libro Sanctamandus ad Id. II. non usus est) et p. 118, 3. Ad sch. p. 138, 4., ubi idem bis comparet, eae lectiones fortasse ex codicis 23. glossa interlineari petita sunt; nam scholia marginalia ad hoc idyllium non habet.

2) Ad SchRec. retuli, quaecunque scholia in codicibus 1. 2. 6. 7. 8. 23. E. H. I. (in hoc ad Id. I—VIII.) N. T. Y. Lips. extant neque gravibus aliorum librorum testimoniis ad SchVet. vindicantur. Hi enim libri aut nulla scholia vetustiora habent aut paucissima, vid. supra §. 5. Scholium p. 235, 7., quanquam solius E. est, ad SchVet. traxi, quia praecedentis varia lectio est.

3) Quum inter illos libros de solis k. Gen.^b Lips. accurate constet, quae scholia teneant, quae non, his potissimum in separandi opere insistendum erat; si quod scholium propter varias lectiones ex aliis codicibus prolatae inter SchVet. vel inter SchRec. retulimus, aliquoties dubitatio superfuit, quibus finibus circumscribendum esset. Major vero difficultas in eis scholiis est, quae in solis libris inter SchVet.

et SchRec. ambiguis leguntur, codices potissimum dico M. P. Q. Gen.^a et editionem Calliergianam. Ex his propter ipsorum indolem scholiis vetustioribus adscripsi, quaecunque ex solo P. tradita sunt ut p. 55, 4—116, 9., contra recentioribus, quae ex uno Q., excepto scholio p. 244, 14., quod praecedentium variam lectionem continet. Scholia solis libris M. Gen.^a et partim Q. communia ad SchRec. retuli ut Triclinio vel ejus scholae debita, praeterquam si qua cum scholiis vetustioribus aliunde cognitis ita conspirant, ut horum variam lectionem continere videantur Triclinio antiquiorem, ut p. 147, 1. cf. schol. praec. et p. 324, 17. cf. lin. 12. Eadem causa motus quaedam scholia ex solo M. vel Gen.^a cognita inter SchVet. posui, quo praeterea aliquot paraphrases codicis M. ad Id. xv seqq. traxi p. 403, 19—407, 10—428, 11., quia vetustiorum potius scholiorum specie utuntur quam Triclinianorum; reliqua ex altero horum librorum tradita recentiora visa sunt. Verum haud raro de scholiis illorum librorum in utramque partem judicari posse, nemini mirum videbitur.

4) Ut de iis scholiis recte judicetur, quae aut ex sola editione Calliergiana cognita sunt aut uno alterove ex illis codicibus ambiguis accedente, antea de Calliergi fontibus quaerendum est. Qui quum in operis inscriptione professus sit se scholia *ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων* collegisse, duo codices primo obtutu distingui possunt. Ad initium enim idyllii primi Calliergus scholiis ex alio exemplari desumptis aliquoties praemisit *ἐν ἄλλῳ* sc. *ἀντιγράφῳ*, quum *ἄλλως*, quod in reliquis comparet, ambiguum relinquat, utrum scholium alterum in eodem libro an in alio inventum sit. Illud vero *ἐν ἄλλῳ*, quater positum p. 31, 3—36, 18—38, 5—44, 10., ubique scholio recentiori praefixum est post vetustius allato. Illorum primum Planudeum est, ut supra docui, reliqua Moschopulea, sed quae etiam a Planude recepta fuisse credibile est; et Planudis manum in eo agnosco, quod p. 37, 4. Moschopuleis quaedam ex SchVet. petita adjecta sunt, quae apud Calliergum bis leguntur. Neque omnino satis causae video, cur Calliergum pluribus scholiorum recentiorum libris usum esse existimem quam uno Planudeae recensioneis, quod Id. I—XIII. complecteretur, vid. supra §. 5, 1. 6. Alter Cal-

liergi codex, de quo dubitari non potest, erat secundae familiae scholiorum vetustiorum, ut apparet ex multis scholiis et lectionibus cum hac familia communibus, cf. supra §. 4, 4. Videtur autem is liber codici 3. similis fuisse, aliquot scholia prioris familiae addita habens, cf. praeter exempla ibidem proposita p. 48, 15. 16—79, 7. 9—151, 13. 18—198, 19. 23—204, 3. 4. et l. 11. 15—213, 15. 18. Nec minus ad mixtum ejus generis librum retuleris lectionem in longiore scholio de Melampode p. 148. ex utraque familia confusam. Alia ex fam. II. derivata crediderim Planudeo illi exemplari deberi, quum aliquoties recentioribus scholiis adhaereant, ut p. 181, 14. cf. l. 7. et scholium alterius familiae l. 4—p. 230, 14. cf. 229, 22., quod scholium etiam in E. Moschopuleis adhaerere videtur. Nihilominus vix fieri potest quin Calliergus etiam codicem prioris familiae usurpasse existimetur, et eum quidem cum optimo k. conjunctiorem et ab reliquis ejus familiae libris remotiorem. Primum enim Calliergus scholia vetustiora etiam ad Id. II. XIV—XVIII. exhibuit, quae in genuina familia secunda non extant. Ea vero in his ipsis partibus lectionem a codicibus haud leviter discrepantem habent, sed in scholiis ab Eudocia receptis p. 372, 3. et 394, 12. notabilem in modum cum hujus lectione conspirantem, id quod maxime apparet p. 372, 9., ubi Call. cum Eudocia male *ζητηταί*, p. Can. Gen.^b (in M. haec desunt) cum Photio et Suida recte *ζηλωταί*, tum p. 395, 3. Idem cum Eudocia consensus etiam magis patet in scholiis de Pane p. 34, 19. et de Carneis p. 199, 15 seqq., in quibus Call. cum illa et contra familiam alteram et contra prioris libros collatos conspirat. Ea vero omnia et alia in SchVet., quae ex fam. II. repeti nequeunt, manasse ex aliquo libro cum k. prope cognato, inde colligi potest, quod in scholiis ad Id. IV, ubi de k. constat, hic non raro cum Call. facit reliquis codicibus, de quibus constat, adversantibus, ut p. 158, 8—159, 3. 5. 19 seqq.—161, 6. 14—163, 18—165, 17—169, 18—172, 4—177, 1—178, 20; quanquam de codicis p. lectione in his omnibus locis non relatum est.

5) Quum igitur Calliergum ex scholiis recentioribus sola Moschopulea et Planudea habere existimem, primum quae scholia in Call. et Q. legi constat, quum hic ab illis alienus

sit, inter SchVet. posui ut p. 30, 17—186, 14—234, 14—251, 2. Deinde quum M. et Gen.^a ad Id. vi seqq. cum Call. nullæ scholia communia habere possint nisi vetustiora (nam a Triclinianis Call. prorsus abhorret), quaecunque ibi praeter Call. etiam in M. vel Gen.^a leguntur, ea omnia ad SchVet. traxi, ut p. 313, 6. in Call. M. Gen.^a, p. 315, 2. 7—322, 17. in Call. Gen.^a, p. 335, 5—428, 7. in Call. M. Ad Id. i—v. scholia Call. Gen.^a aut vetustiora haberi possunt aut Planudea, ut hic arbitrio quodam agi oportuerit. Dubitari potest etiam de scholiolo p. 191, 11. ex Call. M. et scholio p. 197, 5. ex Call. 23. M., quae inter SchRec. posui Planudem, unde Call. hausit, secundae familiae scholiorum recentiorum aliquo libro usum esse opinatus.

6) Gravissima quaestio est de multis illis scholiis ex sola Call., ut nunc res est, cognitis. Ex quibus eorum, quae ad Id. i—VIII. pertinent, pleraque inter SchVet. recensui, quia horum fere indolem prae se ferunt, partim cum scholiis vetustioribus aliunde cognitis ita conspirantia, ut aliam redactionem contineant, ut p. 31, 8. cf. lin. 20, p. 54, 21. cf. lin. 17. etc. Quorum pleraque haud dubie ex familia secunda scholiorum vetustiorum manarunt, cujus de scholiis non constat, praeterquam si quae variae lectiones ex ejus libris allatae sunt; unde factum ut ad Id. II., ubi familia illa deficit, in Call. paucissima scholia vetustiora extant, quin in aliquo codice legi compertum sit: p. 118, 6—123, 2—131, 11. Inter SchVet. etiam ea posui, quae ex Etymologico transsumpta sunt p. 32, 12—45, 3—53, 6. 8—55, 7. 9. 15—58, 19—193, 3., alicui codici vetustioris generis ea adscripta fuisse inde colligens, quod Vule. alia quaedam habet ex eodem fonte hausta p. 58, 6—66, 21. Ceterum quaedam ex illis scholiis Calliergianis, minus vetusto colore imbuta, me nunc Planudeis accensere malle supra monui.

Ad Id. IX—XIII. in Call. multo etiam plura leguntur, de quibus ex aliis libris non constat, eaque maximam partem recentiorem originem redolentia. Eo primum pertinet metaphrasis Moschopuleae simillima, unde pleraque extant ad Id. XII., ubi soli ultimi versus 34—37. non expressi sunt, et ad Id. XIII., ubi soli versus 45. et 57. neglecti; pauciora ad Id. XI., pauca ad Id. IX. X. Ab interpretatio-

nibus paraphrasticis, quae etiam in SchVet. subinde reperiuntur, illae recentiores praeter singula poëtae verba religiosius expressa eo potissimum differunt, quod aequae ac Moschopuleae nunquam *φησι* interjectum habent, quod in SchVet. et in Triclinianis comparere solet; ex vocularum interpretatarum *ἦτοι, ἦγουν, τουτέστι, καί, λέγω* etc. vario usu certa indicia peti non possunt. Praeterea ad eundem fontem recentiorem haud paucae adnotationes grammaticae byzantinam doctrinam sapientes referendae esse videbantur. De origine horum scholiorum Planudi, ut mihi quidem videtur, vindicanda, supra dixi. Pauciora scholiorum ad Id. IX—XIII. ex sola Call. cognitorum ad SchVet. retuli. Quorum ea potissimum dubitationem movere possunt, quae ad Id. XIII. leguntur cum scholiis ad Apoll. Rh. insignem in modum conspirantia, ut p. 353, 23. cf. SchApoll. III, 26, p. 354, 15. cf. SchApoll. I, 1207, p. 365, 13. cf. SchApoll. I, 1207. 1236., ut suspicio nasci possit haec ab recentissimo aliquo homine ex scholiis Apollonianis addita esse. Attamen quum SchTheocr. in illis, quamvis corruptis, quaedam habeant. quae in SchApoll. interciderunt (vid. Adn. ad XIII, 3.), necessario ponendum est aut scholiastam Theocriteum scholiis ad Apollonium tum integrioribus usum esse, id quod valde recenti aetate factum esse parum credibile est, aut in utrisque scholiis olim fere eadem dicta fuisse. Illud in Adn. l. l. mihi probabilius visum est, nescio an non recte. Quum enim Theo in utrumque poëtam commentatus sit, fieri poterat ut adnotationibus suis in alterum poëtam factis etiam ad alterum illustrandum uteretur.

Ad Id. XIV—XVIII. omnia scholia Calliergi inter SchVet. habenda erant praeter unum scholiolum p. 373, 19., quod ex aliqua glossa manavit cf. l. 27.

6) Scholia vetustiora et recentiora apud Calliergum saepe variis modis inter se copulata sunt. Simplicissima id ratione factum est praefixis alteri scholio *ἐν ἄλλῳ* vel *ἄλλως* vel *ἦ*, haud raro etiam inserto *δέ* ut p. 35, 11—75, 2. Moschopuli metaphrasibus praeterea saepe praemissum est *ὁ νοῦς* ut p. 50, 21—53, 1—65, 20 etc. vel similia quaedam ut p. 38, 15. *ὁ δὲ νοῦς οὕτως*, p. 69, 17. *τὸ πᾶν*, alia ejus generis, quae ab codicibus accurate collatis aliena ipsi Calliergo deberi

satis certum videtur. Neque vero raro scholia vetustius et recentius in continuitatem juncta sunt non solum secundi lemmate reliquisque novi scholii indicibus omissis, sed etiam alterius vel utriusque partibus deletis, ut p. 32, 30 seqq., p. 34, 14 seqq., p. 45, 15 seqq. etc. Aliquoties etiam pauciora verba ex altero scholio in medium alterum recepta sunt, ut p. 37, 5—62, 16—210, 18—223, 22. Haec scholiorum vetustiorum et recentiorum confusio partim Planudeae redactioni deberi videtur, id quod maxime apparet p. 37, 5., ubi Calliergus verba jam supra p. 36, 12. suo loco in SchVet. posita vix repetiisset, nisi in exemplari scholiorum recentiorum inventa.

§. 7. De Prolegomenis, Hypothesibus et Glossis.

1) In Prolegomenis et Hypothesibus vetustiora et recentiora non distinxi, quia pauca insunt a recentissimis Byzantinis addita, quorum pleraque facile apparent. Eo in Prolegomenis pertinent Tzetzæa p. 2, 6., ex solo F. enotata, et Planudea p. 8, 22. Epigrammata IV. et V., quamvis recentia, Moschopuleam tamen aetatem superant. Ibidem librorum hae potissimum familiae distingui possunt:

a) Libri vetustioris redactionis 3. 5. 23. B. D. P. Q. Z. Ald.^a Adhaeret etiam 1. in ea parte, quam manus antiquior scripsit (f. et VII. F.) et aliquoties Gen., qui in Prolegomenis redactionem ex Gen.^a et Gen.^b mixtam habere videtur.

b) Recentiore aliquam recensionem sequuntur 2, Borb. Lips., arctissime inter se juncti, quibus plerumque Gen. et Call. adhaerent et in partibus a recentiore manu scriptis 1.

c) E. F. N. modo cum prima familia conspirant modo cum secunda, aliquoties etiam propria habent.

Codices hic aliquoties aliam familiam sequuntur atque in scholiis, modo quod prolegomena ex eodem fonte manarunt unde textus, scholiis postea aliunde adjectis, ut in 23., modo quod illa recentius praefixa sunt ut in Lips. Moschopulus Prolegomena omisisse videtur neque minus Triclinius; neque enim probabile est in codice M. illa casu intercisisse, praesertim quum etiam a conjunctissimo codice K. abesse videantur. Redactio Planudea in secunda potissimum fami-

lia extare videtur, in tertia a recentiore aliquo ex vetustioribus libris vel ex ingenio subinde mutata.

2) *Hypotheses* plerorumque editorum exemplum secutus in unum corpus conjunctas edere malui quam scholiis ad singula idyllia praefixas, quia utrorumque apparatus criticus valde diversus est. Nam hypotheses in multis libris et manuscriptis et impressis extant, quae scholiis carent; alii codices, quum utraque teneant, ad altera non collati sunt aut collationes non evulgatae; denique vulgata scholiorum lectio ex Call. profecta est sine ulla codicum manuscriptorum ope, contra hypothesis a Valckenario praeter recensionem Crispinianam editione Calliergi et codice N. uso. Familias librorum in hypothesis accurate distinguere longum est et difficile, quia multi eorum neque in omnibus unius familiae sunt nec raro in singulis recensionem mixtam habent. Neque ii codices, qui etiam scholia tenent, semper in utrisque ejusdem familiae sunt, quippe alteris haud raro ex alio fonte haustis. Moschopolus etiam hypotheses neglexisse videtur (in Lips.^a quae solae extant ad Id. I. et III., recentioris manus sunt) neque Planudes vel Triclinius fere propriam operam impendisse. Ceterum Hypotheses ab Eratosthene Scholastico potissimum conscripta videri supra indicavimus.

3) *Glossae* minime certis finibus a scholiis discretae sunt. Quum enim glossae dici soleant breves interpretationes et adnotatiunculae plerumque inter lineas, rarius in margine additae, scholia vero ampliores explicationes vulgo in margine, rarius inter lineas, aliquoties etiam in separatis libris partibusve librorum scriptae, apparet haud pauca in utramque partem trahi posse; nec raro vel scholia in glossas excerpta sunt vel glossae in scholia receptae. Quum vero Gallii et Duebneri exemplis relictis glossas a scholiis separandas judicassem, ipse has discernendi normas secutus sum:

a) Inter scholia posui, quaecumque vel in editione Calliergiana vel in codice Genevensi leguntur, quo librorum illorum ordo facilius perspiceretur, quanquam illorum partem ex glossis manasse satis apparet; tum quae Wartonus et Gaisfordus ex codicibus tanquam scholia protulerunt; postremo, quae Lips., et pleraque eorum, quae teste Gailio Parisini in margine habent.

b) Ad glossas retuli, quaecunque a Wartono et aliis pro glossis prolata sunt et quae in Lips., Parisinis aliisque libris inter lineas leguntur. Addidi etiam notulas marginales, quae ex L. ad Id. VIII seqq. afferuntur, quum hic codex auctoribus Weissgerbero et Duebnero post Id. VII. scholia non habeat; nec minus quae ad Id. IX seqq. in margine codicum I. P. Y. legi traduntur et alia quaedam Parisinorum marginalia, quae glossarum speciem habent; quibus non plura ejus generis addidisse sero poenituit. In illis vero notis marginalibus inter glossas receptis codicum sigla asteriscis praefixis instruxi. Quaecunque secundum legem priorem jam scholiis attributa erant, inter glossas omisi; eorum vero librorum, quorum inter glossas habenda erant secundum alteram legem, sigla eodem asterisco notavi.

Glossarum variae familiae discerni possunt scholiorum familiis fere respondententes; sed quum accuratius inquirere vix operae pretium sit, pauca notabiliora delibare satis erit. Primum codices 4. 5. L., qui in SchVet. primae familiae sunt, etiam in glossis communem fontem habent, aliquoties accedente Q.; cum L. inde ab Id. VIII. P. plerumque conspirat. Deinde glossae Moschopuleae comparent in 1. 2. 6. 7. 8. 23. E. H. I. M. N. P. T. Y. Lips., sed parte horum librorum etiam alias glossas tenente. De glossis familiarum recentiorum II. III. IV. supra dictum. Arcissime etiam in glossis conjuncti sunt E. N. r. (SchRec. fam. v.) et cum r. in idyllis ultra Theocr. XVIII. Im. Glossarum vero in solis r. Im. traditarum auctorem recentissimum esse, vix ante extremum saec. XV. in Italia viventem, sed antiquioribus fontibus usum, facile apparet. Codex M., glossis abundans, plurimas proprias habet, potissimum ad Id. XIV seqq., quas Triclinianas existimare licet vel ejus scholae debitas.

§. 8. **Varia de hujus Scholiorum editionis institutis.**

1) De novis copiis, quae mihi praesto fuerunt, dixi §. 3. sub siglis a. k. 1. 5. Borb. Gen. Lips.^u. Im. Corpus vero scholiorum Duebnerianum non solum ex illis auxiliis, sed etiam aliquot glossis additis, quas olim a Reiskio ex libro Vimarisiensi, a Weissgerbero ex codice Y., a Wartono Gaisfordo Zieglero Wordsworthio inter variam lectionem, denique a

Valckenario et Boissonadio evulgatas Duebnerus neglexerat, simul illis scholiis et glossis in textum receptis, quae idem in Adnotatione posuerat. Contra scholia et glossas in Syringem et Calliergianas praefationes ad Syringem, Securem, Aram recipere nolui, quia plerorumque exemplum sequutus ipsas nugas illas a Theocrito alienissimas poetarum bucolicorum reliquiis addere non dignatus sum; glossis in carmen Anacreonticum *εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν* locum concessi, quum hoc ipsum in Appendice voluminis primi repetere placuisset. Ex scholiis idylliorum vere Theocriteorum ea, quae in libris recentissimis Gen.^a r. Z. ex Suida exscripta leguntur, omisi, sed ut ex Var. Lect. satis appareat, quid libri habeant. Nec minus glossarum delectum habui Duebneri exemplum secutus, sed alia norma usus. Omisi enim ex glossis Parisinis a Gailio prolatis non solum vilissimas, quae notissimas voces et formas interpretantur (relictis tamen iis, ubi interpretationes vocabula graecobarbara notatu digna habent), sed etiam aliquot absurdissimas, quales potissimum in C. K. P. comparent, deinde plerasque glossas Latinas Graecis litteris scriptas, cujus generis multas Wordsworthius ex Butl. protulit, aliquot ex r. Warthonus; postremo plerasque, praecipue ex r., quae potius varias lectiones quam interpretationes continent.

2) Ut nunc res est optimis libris parum accurate collatis, fieri non potuit quin editio Calliergiana pro fundamento recensionis retineretur. Itaque primum, diligenter cavens ne quid ex ea desideraretur, ea integra revocavi quae inde ab Ox. 1. omissa vel truncata erant, praefatiunculas dico singulorum carminum scholiis praemissas et lemmata scholiorum, partim etiam ipsorum scholiorum verba quaedam, quae male lemmatum loco habita essent, vid. §. 1. de Ox. 1. Deinde ordinem scholiorum Calliergianum vel servavi vel a Sculteto aliisve tacite mutatum restitui; si quando nostrae editionis rationes aliquam transpositionem flagitarent, de ea re in Varia Lectione accurate monui. Quaecunque Calliergianis ex codicibus accesserunt, semicirculis circumsepta sunt, exceptis plerumque singulis verbis, quibus Call. male caret; de his tum in Var. Lect. dictum est. In scholiis, quae a Call. absunt, interserendis locorum, ubi a Wartono

Gaisfordo Gailio posita sunt, nullam fere rationem habui, quippe quos in ea re arbitrium suum sequutos esse satis appareat. Ipse id egi ut ea scholia, quae in codicibus k. Gen. Lips. leguntur (de reliquorum ordine rarissime constat), suum locum, quantum quidem fieri posset, servarent et scholia vetustiora atque recentiora ne nimis inter se confusa essent. Quum autem scholia inde a Scult. singulis versibus, ut vulgo fieri solet, male attributa essent, quanquam haud pauca eorum simul ad complures versus pertinent, veriore rationem restitui.

3) Ut appareat, quae scholia ex Calliærgianis in codicibus k. Gen.^{a. b.} Lips. extent, quae non, haec institui. Singula scholia distinui lineola in fine cujusque posita, nisi finis aliunde satis pateret. Scholia autem meis rationibus prospiciens hic etiam quaedam dico ex compluribus consuta et alia, quae potius scholiorum partes videri possunt. Ad illorum igitur scholiorum initium in Var. Lect. siglo //addito indicavi, qui ex illis codicibus quodque scholium teneant; si quod in aliis codicibus extare non solum ex singulis lectionibus prolatis cognitum est, sed toto scholio exscripto, etiam horum librorum sigla addidi; denique, ne quis error esset, etiam hoc notavi, quae scholia in nullo meorum illorum codicum leguntur. Quum autem scholiorum series, quae in codicibus est, cognita haud raro ad crisis utile sit, si qua scholia in codicibus meis non eodem ordine leguntur, quo hic edita sunt (perturbatissimus autem ordo in Gen.^{a. b.}), id diligenter indicavi, nec minus si quid de scholiorum serie ex aliis codicibus constat. In Lips. scholiorum Calliærgianorum saepe sola frustula leguntur super lineas scripta; tum in Var. Lect. post siglum *Lips. vel Lips. s. l. illa frustula posui omnia.

4) *Variae Lectionis* non delectum exhibui ut ad bucolicorum textum, ubi codicum pejorum et male collatorum abundantia id postulabat, sed integram apposui primum eam quae a prioribus editoribus prolata erat, ad primos ubique fontes rediens, tum ex meis codicibus et editione Calliærgiana. Noli autem levissima et apertissima sphalmata, ut ea quae ex pronuntiatione neograeca orta sunt (quibus cod. Gen. potissimum scatet, neque ita rara in Call., in antiquioribus jam

editionibus correctae), molesta religiositate omnia exscribere. Editiones post Call., quas ante Wart. ex codicibus nihil hausisse supra indicatum est, fere non commemoravi, nisi ut vulgatae lectionis vel ejus, secundum quam codices collati sunt, origo appareret. Siglum *vulg.*, nisi quae editiones exceptae sunt, omnes comprehendit a Call. usque ad Kiessl. incl., quibusdam subinde neglectis, quibus nullus collatorum usus est. In Hypothesibus vero *vulg.*, si nihil additum, significat lectionem inde a Valckenario vulgatam, quia ad priores editiones nullae fere collationes factae sunt; neque operae pretium visum de temeraria Crispini redactione, quae ante Valckenarium regnabat, accurate referre, praeterquam si qua a Valckenario inde arrepta essent. Editionum post Kiessl., secundum quas nullae collationes factae, lectiones raro indicare visum. Ceterum codicum si quam lectionem ex silentio collationum eruendam judicavi, eam uncinis semirotondis significavi.

5) *Lemmata* scholiorum Calliergianorum ea posui, quae in ipsa Call. leguntur, reliquarum editionum mutationibus vel mutilationibus neglectis; neque enim ex harum lectionibus quidquam de codicibus colligi potest, quum collationes (praeter eas quibus ipse usus sum) lemmata fere neglexerint; varias lectiones meorum codicum et si qua ex aliis accurate exscripta esset, religiose adnotavi. Ea vero lemmata, quae a meis codicibus absunt, ut a Calliergo addita esse videantur, tacite tanquam spuria circumscripsi. Quum tamen Lips. post Id. I, 42. lemmata fere non habeat, hujus post eum locum rationem non habui, nisi quod indicavi, si qua lemmata etiam in hoc leguntur. Praeter lemmata scholiis Calliergianis saepe alia quaedam praefixa sunt, quae ipsi Calliergo deberi videntur, ut τὸ πᾶν, ὁ νοῦς. Haec et ἄλλως vel ἦ, ubi a meis codicibus absunt, plerumque tacite circumscripsi; haud raro tamen ἄλλως vel ἦ intactum reliqui, sicubi per se pateret, id a libris sola vel vetustiora vel recentiora scholia tenentibus alienum esse. In scholiis non Calliergianis lemmata, quantum fieri poterat, ex meis codicibus posui. Quae Warthonus et Gailius posuerunt majusculis scripta, nullius fidei sunt, quare haec vulgo sprevis; si quando iis uti oportebat, ne obscurum esset, quo scholium pertineret, ma-

jusculas retinui. Gaisfordianis lemmatis in scholiis ab hoc primo prolatis plus tribuendum est, quare haec vel servavi vel commemoravi.

Glossae interlineares nunquam lemmata habent, marginales raro; quare posita ab editoribus omisi, praeterquam ubi dubitari posse videbatur, quo glossa pertineret. Tum vero poëtae verba, quo pertinent, (aliquoties ex ipso codicum textu verius scripta) circumscripsi; si qua pauca lemmata glossarum marginalium uncinis carent, ea in ipsis libris praefixa leguntur. In glossis praeterea haud raro tacite omisi particulam interpretativam ἤρουν et alia inania.

6) In Etymologicis et apud Eustathium atque Gregorium Corinthium quaedam leguntur ex scholiis Theocriteis petita, quae in scholiorum libris desiderantur. Ea recipienda duxi tanquam integriorum scholiorum reliquias. Quanquam aliquoties dubitari potest, num forte Eustathii et Gregorii interpretationes horum ipsorum ingeniis debeantur. Fortasse etiam Hesychii glossae aliquot et Photii atque Suidae paucissimae, quas aequè inter scholia posui, ad antiquiores glossographos scholiis Theocriteis nondum usos revocandae sunt, ut Ameriam cf. §. 4, 3. Quae ex scholiis etiamnunc superstitionibus hausta apud eosdem et alios scriptores leguntur, in Varia Lectione vel in Adnotatione commemorata sunt. Plurima ejus generis *Phavorini Dictionarium* habet (a. 1523 Romae ap. Calliergum editum), cujus auctorem scholiorum et vetustiorum et recentiorum libris manuscriptis usum esse arguunt multi utrorumque loci et lectiones, de quibus praeterea e solis codicibus constat. Eundem Theocriti editionem ab eodem Calliergo septem annis ante emissam non ignorasse et per se probabile est et multis locis cum Calliergiana contra codices conspirantibus confirmari videtur; adeo aliquoties scholia vetustiora et recentiora apud Phavorinum eodem modo conjuncta sunt quo in Calliergiana, ut p. 134, 12—15. et p. 351, 14—352, 15. vid. Adn. Itaque Phavorinum, unde priores pauca quaedam delibaverant, diligenter perscrutatus (editio Basileensis a. 1538 ad manus fuit) ea potissimum inde commemoravi, quae a Call. ita discedunt, ut ex codicibus manuscriptis aut certissime manaverint aut videri possint ma-

nasse. Conspirantia cum Call. pleraque omisi, nec minus quae ex Gregorio Corinthio hausta sunt.

7) *Scholia vetustiora*, quae etiam post multorum criticorum curas pessimis corruptelis scatebant, primum librorum ope emendare studui. Quorum optimus haud dubie est Mediolanensis *k.* (ut idem in ipsis poëtae verbis), ex quo solo in hypothesis et scholiis ad Id. iv. quum alios locos tum hos corruptissimos in integrum restituere contigit: p. 14, 5 seqq. — 154, 20 — 158, 10 — 164, 17. 18 — 165, 8. 14., ubi solus lacunam explet — 178, 4. 12.; in aliis virorum sagacium conjecturas egregie confirmavit, ut p. 14, 7. Casauboni *φχδ'*, p. 165, 11. Jacobsii *λευκαίνεται*, p. 177, 8. Duebneri *ὡς ζόρη*; cum bona Gregorii lectione conspirat p. 154, 17. 18. Valde autem dolendum, quod ad reliqua hoc egregio subsidio uti non licuit. Reliqui codices prioris familiae plurimas lectiones cum *k.* communes habent, nec paucas optimae notae; eadem multis erroribus codici *k.* propriis vacui sunt, neque tamen latet, quanto inferiores sint. Ex codice p. ad Id. iv. paucissima relata sunt, ut familia secunda cum codice *k.* comparari nequeat; nam codex 3. inter hanc et priorem ambiguus est. In reliquis, ubi de *k.* non constat, ceteris familiae prioris libris multo plus tribui oportet, quia plerumque illum cum his non dissentire probabile est; attamen cavendum ne iis nimis credamus, idque ne consentientibus quidem inter se, quum ex Id. iv. satis constet, quot et quantas corruptelas communes habeant. Familia secunda suam laudem habet, praecipue antiquissimus ejus codex p. Exemplo sit, quod p. 273, 16. solus p. lacunam explet, qua vulgo turbae factae sunt et veriores lectiones servavit p. 36, 13 — 40, 11 — 43, 11. etc., idem cum 3. pag. 242, 6 — 325, 9. Valde dolendum, quod codex Bar. non diligentius excussus est, qui secundae familiae adhaerere videtur; solus enim aliquot egregia suppeditavit, ut p. 40, 15. scholii manci initium et p. 271, 4 seqq. optimas lectiones. Neque codices M. et Gen.* in vetustis quae tenent scholiis, quanquam Triclinii manum saepe experti, bonis lectionibus carent. — *Calliorgianae* auctoritas, quanquam sexcenties codices veriora praebent, nihilominus non temere spernenda est. Ut enim ad Id. iv. aliquoties genuinas lectiones cum *k.* contra reli-

quorum fere codicum auctoritatem tuetur (ut p. 158, 8—159, 5. 19 seqq.—169, 18. etc.), ita in reliquis, ubi de k. non constat, subinde veriora habet codicibus utriusque familiae collatis, ut p. 35, 6. *γινομένων — μεταβολῶν* cum Eudocia (p. 3. 5. Bar. Can. Gen.^b. Vulc. *γινόμενας μεταβολάς*), p. 57, 20. *ὄσον πηχναῖος* (3. 5. P. Gen.^{a, b}. Vulc. fere *ὡς φησι χυδαῖος*), p. 77, 2. *στολιζομένη* et *θεράπεινα* (p. 3. 5. Gen.^b. fere *πολιζόμενον — θεραπαίνη*) et alia ejus generis, quae credible est ex fonte illo codici k. propinquo manasse, quamquam etiam codex secundae familiae Calliergo bona suppeditare poterat. Attamen in ea editione praeter vitia e codicibus propagata etiam plurima inesse Calliergi negligentiae debita vel infelici corrigendi studio illata haud facile ququam latere potest. — *Phavorinus*, ubi scholiorum vetustiorum codice usus deprehenditur, plerumque cum familiae prioris lectione conspirat, ut p. 31, 22—54, 23 seqq.—112, 11—119, 24 seqq.—120, 9 seqq.—182, 8. etc. Semel p. 319, 1. consentit cum M. Gen.^a; semel p. 120, 18. (quod scholium rectius ad SchVet. trahi videtur) cum E. N. Haud raro propria habet, sed pleraque ejus generis, ut ab ipso Phavorino tradita lectio mutata esse videatur, quaedam tamen bona, ut p. 57, 22—112, 20—182, 6. 8—366, 16., quae non ex optimo fonte manasse aegre credideris.

Ex *scholiis recentioribus*, quae multo integriora superesse quam vetustiora non mirum est, Moschopulea satis incorrupta extant in Lips., cujus lectio raro ex aliis libris corrigi potest. Calliergus in pejorem codicem incidit, cujus vitia ipsius negligentia auxit.

Ceterum ubique tenendum est, codices exceptis meis ita collatos esse, ut ex silentio collationum rarissime quidquam de illorum lectionibus colligi possit. Inde fit ut codici Genevensi, quamvis corruptissimo, multo plus fidei tribui oporteat quam qua dignus videretur, si de aliis melioribus accuratius constaret.

Plurima autem restant in omnibus libris, quantum cognitum habemus, corrupta, ubi conjectura uti oportet, nec pauca virorum doctorum, praecipue Toupii et Duebneri sagaci judicio jam ante me sanata erant. Ex iis quae ipsi in hoc genere criticae exerceendae praestitimus, haud ita pauca

eorum, quorum iudicio plurimum tribuimus, assensum laturo esse speramus; de aliis dubitationem fore non mirabimur. Ex variis autem corruptionis generibus, quibus scholia vetustiora scatent, maxime illud notabile est, quod lacunis librarium negligentia natis continetur. Cujus exempla quum in his scholiis satis frequentia sint, modo meliorum codicum ope omissa supplere contigit, modo aliorum nostrisve divinationibus uti oportebat; saepe vero in lacuna significanda acquiescendum erat. Neque enim raro vetustorum scholiorum sola lacera membra et frustula supersunt.

8) *Numeros* versuum ubique posui vulgatos, non meos, quia scholiorum libri magis cum illis conspirant. De *siglis* librorum, quibus usi sumus, vide §. 1. et §. 3., adde de asteriscis aliquoties praefixis §. 7, 3. De lineis scholia separantibus supra dictum nr. 3. et ibidem de siglo // in Var. Lect. usurpato. Reliqua signa explicatione egentia haec sunt:

( ) indicant scholia et verba circumsepta a Call. abesse.

[ ] indicant verba circumscripta rectius abesse.

< > significant verba sine libris addita.

*** indicium lacunae.

. . . . . in Var. Lect. vel in Adn. significat verba textus, quorum loco illa puncta posita sunt, in libro non aliter legi; contra signum — ibidem pro quibusdam textus verbis in scholiis interlinearibus codicis Lips. positum indicat ea verba abesse.

Hannoverae d. VIII. Decemb. a. MDCCCLVIII.

H. L. Ahrens.

PROLEGOMENA.

I.

Θεοκρίτου γένος.

A. Θεόκριτος, ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος πατρὸς Σιμίχου, ὡς αὐτὸς φησὶ· 5

Σιμιχίδα, παῖ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκει; ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι — δοκεῖ γὰρ σιμὸς ἦν τὴν πρόσωψιν — πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα Φιλίαν. ἀκουστῆς δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα <Φιλάδελφον τὸν> Πτολεμαῖον τοῦ ἐπικληθέντος Λάγου· περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποιήσιν εὐφυνῆς γενό-

1) De ordine horum Prolegomenorum dicitur infra in Adn. Crit.
3) Θεοκρ. γένος] a. h. Borb. Lips. Call. Valck. seqq., γένος Θεοκρ. b. c. 1.23. Ald.⁴ Iunt. et vulg. ante Valck., om. Gen., βουκολικοῦ add. Borb. Lips., ἀρίστου ποιητοῦ add. D. 4) In 1., ubi A. post B. legitur, ille locus incipit ἦν δὲ Συρακ. 4) Συρακ. Call. 5) νόσος pro πατρὸς 5.¹ 5) Σιμίχου] Σιμίχου 1., Σιμιχίδου vulg., Σιμιχίδου E. F. N. Borb. Lips. 6) Id. VII, 21. — Σιμιχίδα Gen., Σιμιχίδα F. N. Borb. Lips. — πού 2. Borb. Gen. Lips. — σὺ 3. 23. B. D. E. Z. Ald.⁴ Iunt. et ante Bas. II, τὸ 5. Lips. Call., καὶ Gen., om. F. N. — μεσαμερινόν Gen., μεσαμβρινόν E., μεσαμεριζ Ald.⁴, μέσα μέριον Iunt., μεμέριον Call. (recte Bas. I). — πόδα 2. Borb. Lips. Call., om. Gen. Totum versum om. 1. 7) τινὲς δὲ 1. 7) Σιμιχίδης] 3. 5. E. P. Gen. Ald.⁴ Iunt. et Meinek., Σιμιχίδης F. N. Z., σιμίχης 1., Σιμιχίδα vulg. 7) δοκεῖ δὲ 2. Lips., οὗτος δὲ δοκεῖ 1. 8) σιμὸς ἦν τ. πρ.] σιμὸς τις τὴν πρόσωψιν εἶναι Call. vulg. et sine εἶναι Borb. Lips., ην sine τις 5. 23., σιμὸς εἶναι τ. πρ.

1. B. D. E. F. N. Z. Gen. Ald.⁴ Iunt. 8) δ' Lips. Ald.⁴ Iunt., δὲ vulg. 8) Πραξιγόραν 2.¹ Borb. Lips. 9) καὶ Φιλ. μητέρα Gen. — Φιλίαν] Gen. Lips. Ald.⁴ Call. vulg., Φιλίαν h. Iunt. et Gaisf., Φιλίαν Duebu. ἄλλοι δὲ αὐτὸν νῖον Πραξαγόρου καὶ Φιλίνας εἶναι 2.¹ (?) 9) Φιλητᾶ] 3. 5. B. Valck. seqq., Φιλητᾶ 2., Φιλιτᾶ Gen., Φιλάτα Tol. Lips., Φιλατᾶ Call., Φιλετας superser. ta Borb., Φιλιτάδου 23.², Φιλιτάδου 23.¹ Z. Ald.⁴, Φιλητιάδου Iunt., Φιλητιάδου 1. 9) Ἀσκληπιάδου 2.² 5.¹ 10) ὡς pro ὧν Ald.⁴ Iunt., καὶ Ἀσκληπιάδας μν. Borb. Lips., ὡς Ἀσκληπιάδης μν. Tol. 10) Πτολεμαῖον ... Λάγου] Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Λαγῶν 1. 2. B. D. P. T. Z. Borb. Gen. Lips. Antt. vulg. (sed κληθέντα 1., λαγῶν 1. 2. Borb. Lips.), καιρὸν τοῦ Πτολεμαῖου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγῶν Valck. seqq. Λάγου postulaverat G. Diindorfius Thesaur. V p. 21. 12) παρὰ δὲ Gen., καὶ περὶ τὴν 1. 2. 23. Ald.⁴ Iunt., εὐφυνῆς δὲ γεν. περὶ τ. τ. β. π. τοὺς πάντας ρηκῆσας σχεδόν 5.¹ 12) ἀφυνῆς Borb., γέγονε καὶ 2. Borb. Lips.

μενος πολλῆς δόξης [ἐκ τούτων] ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ὕστερον ὠνομάσθη.

B. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

C. (Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν ἐπὶ ποιηταὶ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφοτέροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρὸς. διὰ δὲ τὸ ἐπὶ εἶναι τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο ὧν τὰ ὀνόματα· Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικά· Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα καὶ ἕτερα γράψας· Νικάνδρος· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά ἢ Ἀλαντίδης· Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος, τραγικός· Βυζάντιος ὁ Ἀνδρομάχου, ὃς δράματα ἐποίησε νξ· καὶ ὁ Λυκόφρων. F.)

15

II.

Ἄρτεμιδώρου [τοῦ] γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων.

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι ἐντὶ μιᾷ μάνδρας, ἐντὶ μιᾷ ἀρέλας.

20

III.

Ἄλλος ὁ Χῖτος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,

1) ἐκ τούτων om. 1.3. 5. B. D. E. F. N. Gen., ἔτυχε 5.¹ 2) Μόσχος οὐν καλ. 5.¹ 2) ὕστερον] add. 5.¹ — ὠνομάσθη] 1. 5. B. D. E. F. N. T. Gen., ἐπεκλήθη vulg., ἐπεκρήθη T. γρ. Ald.^a, ἐπεπλήθη Iunt. 3) Haec desunt in Borb. Lips. Incipiunt ἐγένετο δὲ ἰσόχρο. Ald.^a Iunt., Θεόκριτος ὁ ποιητὴς ἐγένετο ἰσόχρο. 1. 3) τοῦ γε Ἀρ. Gen. Sequens καὶ om. 1. Gen. 3) καὶ Καλλ. Z. Ald.^a Iunt., Καλλιμ. Gen. 4) καὶ Νικ. Gen. 4) δὲ om. Ald.^a Iunt. 5) Post Φιλαδ. in Gen. additum οὗτος δὲ Συρακούσιος. 6) Tzetzae ineptiae ex Prolegg. ad Lycophr., ubi pauca aliter. 12) Post Ἀλαντίδης distinxit Duebn., Νικάνδρος, Ἀλαντ. ἢ Ἀπολλ. Tzetzes. 16) Hoc epigramma extat etiam in Auth. Pal. IX, 205. — τοῦ om. Borb. Gen. Lips. Ald.^a Iunt. AP. 17) ἐπὶ ... ποιημάτων om. Ald.^a Iunt., ποιημάτων om. Z. Borb. Lips. 18) βουκολικαὶ b. P. Z. Ald.^a Iunt., σποράδην ii-

dem et Tol., Μοῦσαι AP. — πόκα Lips. Tol. AP. et ante Schaeff. 21) Hoc epigramma in Z. Ald.^a Iunt. praecedenti adhaeret sine inscriptione neque ullo spatio intermisso. Contra in aliis libris haec praefixa: Θεοκρίτον εἰδύλλια βουκολικά 1. Q. Borb. Gen. Lips., ἔστι δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τοῦτι τοῦπίγραμμα teste War-tono II p. 325 cod. Politiani, qui est t. (sed cum male pro p. nominaverit), ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου 23. P., Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλιον Call. vulg. Extat praeterea Calliervo auctore inter epigrammata Theocritea Ep. XIV (XXII), unde abest in codd. et Iunt., tum in Auth. Pal. IX, 431 c. inser. τοῦ αὐτοῦ (i. e. Theocriti) εἰς ἑαυτὸν, ὅτι Θεόκριτος Συρακούσιος ἦν. — ὃς τὰδ' ἔγραψα] Τουρίο auctore Valek. seqq., ὃς τὰδε γράψα Q. Iunt. Call. et vulg. ὃς τὰδε γράψας b. P. Borb. Gen. Lips. Ald.^a, ὃ τὰδε γράψας 2., ὃς τὸδ' ἔγραψα AP.

εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης,
 μούσαν δ' ὄθνεϊν οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

IV.

(Εἰς βουκολικῆν.

᾿Ωσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβη
 ἢ βουκολικῆ πᾶσιν ἐκκεῖται βίβλος·
 τοίγαρ φροφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
 στόμασι λάβροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

p. P. Q. Tol. Ald. α.)

V.

(Σιμιχίδα Θεόκριτε, σοφῶν ὄτων ποιμάντορ
 καὶ τοκάδων ἀρνῶν αἰπόλε μηκάδων,
 τὰς Ἑλικωνίτιδες βοτάναι θρέψαν καλλίστως·
 οὐ περὶ μάνδραν ἔδυν τετήν, ἀλλὰ σποράδας
 ἐξ ὀρέων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν

1) τῶν om. Z. Borb. Gen. Lips. Ald. α. — Συρακοσίων] Q. Z. Gen. Ald. α. Iunt. et AP., Συρακοσίων Borb. Lips., Συρακουσιον tres Vatt., Συρακοῦσιος unus Vat., Σηρηκοσίων Call. vulg., Σηρηκόσιος Valck. seqq. inter Epigr. 2) Πραξαγόρα 5., Πραξαγόρο 6. — περικλυτῆς 1. (duo Vatt. teste Wart.) P. Q. Gen. et Call. in Prolegg., περικλυτοῦς Lips., περικλυτον Borb. — Φιλίνης] P. Q. Borb. Lips. vulg., Φιλίης Gen., Φιλίνης Iunt. AP. et auctore Toupio inter Epigr. Valck. seqq., hoc loco Gaisf. seqq. 3) ὄθνεϊαν AP. — οὔτιν'] 1. 2. 3. 5. 6. 23. P. Q. Z. Borb. Gen. Lips. Ald. α. Iunt., οὔποτ' Call. vulg. — ἐφελκυσάμην] Borb. Lips. vulg., ἐφελκυσάμαν AP., ἐφελκυσάμην Valck. seqq. in Prolegg., ἐπεκτησάμην 3. 5) Hoc epigramma ex p. protulerunt Wartonus pag. VI, qui in initio scholiorum ad Id. I rubrica scriptum extare dicit, et Baudinius idyllio primo praemissum testatur. In Q., ubi desunt Vs. 1. 3., adhaeret scholiis ad inser. Id. I. Tol. teste Schotto Observatt. II, 50 inter epigrammata extremo loco habebat c. inser. ἄθλον εἰς βουκολικῆν(?). Extat etiam in 5. teste Warton, et in

1. post Syringem teste Bandinio; Dnebuerus in duobus aliis Parisinis vidit, quorum alter is est, unde Cramerus epigrammata exscripsit (Reg. Suppl. nr. 352 sec. XIII). 6) ἢ κισσύβη p. 1. 7) πᾶσα Q. — ἐκκεῖται] P. Q., ἐγγεῖται tell., sed ἀγγεῖται p. 1. 8) τοίγαρ] Dnebn., τοί γὰρ libri. 9) λαύροις p. ap. Band., λευροῖς Q. 12) Haec in p. teste Bandinio inter Id. XIV et Id. II leguntur, teste Warton pag. V in fine codicis rubro scripta. In a. et 5. leguntur post Id. XVIII, in 9. sub Inc. IX Vs. 261 inferiori margini adscripta ab ipso antiquo librario, hand dubie in fine hujus idyllii ultimi addituro, si ibi spatium superfuisset, in Bodl. (vid. Vol. I p. XLIII) teste Coxio in Catalogo post Inc. I, quod solum ex bucolicis tenet. Extant praeterea in 9. post Id. XIV, quod ultimum hujus codicis est, teste Bandinio. Protulerunt Wartonus ex p. usque ad περὶ μάνδραν, Coxius e Bodl. omnia, sed omisso versu secundo. Mihi ex a. exscripsit Ios. Muellernus, ex 5. et 9. Freiburgerus. — Σιμιχίδα Bodl. 13) μηκάδων a. 14) ἀρίστως 5. p. 15) περιμάνδροις 9. 16) μάνδροις 9.

βωκολικὰς Μούσας, αἱ γέννημα σέθεν.
οὐ πλείονων δ' ἐπέτυχον, ἐπεὶ γε μόλις καὶ τῶνδε.
a. p. 5. 9. Bodl.)

VI.

5 Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν.

A. Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὐρεθῆναι καὶ
περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστῶτων ἐτι
καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη ἑορτὴ Ἀρ-
τέμιδος Καρνατίδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ
10 τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς
τὸ ἱερὸν ἰδίαις ὠδαῖς τὴν Ἀρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τούτων
ξένης μούσης ἀρεστῆς γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφι-
λάχθη. ἄλλοι δὲ [τοῦτον τὸν τρόπον] ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σι-
κελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστη γὰρ
15 ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόانون ἐκ Ταύρων τῆς Σκυ-
θίας χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν ἐπὶ ποταμοῖς ἐκ μᾶς πηγῆς ῥέου-
σιν ἀπολουσασθαι· ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸ
ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαφόροις ποταμοῖς. ἔπειτα
εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεῶν
20 ἰδίῳ ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρῶτην παρέδωκαν

2) ἔπα γε Bodl. 5) Περὶ τῆς εὐρ. τ. β.] 23. (sed εὐρήσεως) et omissio τῆς Z. Ald.^a Iunt., εὐρεσις τ. β. 1. 3. Borb. Lips. (sed εὐρήσις 3.), ποῦ εὐρέθησαν καὶ πῶς τὰ βουκολικά ποιήματα E. F. N., περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς εὐρέθη τὰ βουκολικά Call. vulg., sine inser. Gen. 6) τὰ μὲν βουκ. ποιήματά φασιν F., φησιν Gen. 6) Λακεδαιμονίᾳ] 1. 2. 3. 5. 23. E. P. Q. Gen. Lips., Λακεδαίμονι Antt. vulg. 8) πᾶσαν φόβῳ Lips., τὴν om. Borb. Gen. 8) ἐνέστη Lips., ἐέστη Gen., ἀνέστη 2. — ἑορτῇ] 5. Gen. Lips. Call. Valek. seqq., καὶ ἑορτῇ F. N. Z. (Borb.) Ald.^a Iunt. vulg. 9) Ἀλνάτιδος E. F., Ἀλνάτιδος N. 9) κερκρυμμένων 5. Q. 10) εἰς om. Iunt. — τὸν E. 12) ξένης] 5. 23. (Gen.) Valek. seqq., om. Z. (Borb.) Lips. Antt. vulg. 12) ἀρεστῆς] conj. Reiskius et Hemsterhusius, ἀρίστης vulg. 12) ἐφυλάσαστο 1. 2. Borb. Gen. Lips. 13) τοῦτον τὸν τρόπον om. 2. F. N. Z.

(quinque Pariss. teste Duebnero) Gen. Ald.^a Iunt. 13) φασίν (φησίν 2.) ἐν Σικελίᾳ γενέσθαι pro ἐν ... βουκολικά 2. Borb. Lips., om. 1. — 14) πρῶτον om. vulg. ante Valek. 15) κομίζοντι Gen. 15) τὸ om. 3. 5. 23. E. F. N. Z. (quinque Pariss. Duebn.) Ald.^a Iunt. 15) τῇ Ἀρτέμιδι Z. Ald.^a Iunt. 15) ξόانون om. Q. 17) Σικελίας 3. 18) ἄγος 5. 23. Q. 18) διαφόροις] 2. 5. 1. διαφόροις vulg., διὰ χώρας P. 19) εἰς τὴν Τυνδ. Ald.^a Iunt. 19) διήλθεν E. F. N. P. Borb. Lips. 19) θεῶν] 3. 5. 23. E. F. N. Z. (quinque Pariss. Duebn.) Ald.^a Iunt., θεῶν vulg. 20) ποιήμασι] 3. 5. 23. E. F. N. P. Q., ἄσμασι (v) vulg. 20) καθυμνήσαντες] F. N. Z. (sex Pariss. Duebn.) Ald.^a Iunt. vulg., ἀνυμνήσαντες 2. 23. E. Borb. (Gen.) Lips. Call. et Valek. seqq. 20) παρέδωσαν] 2.² 3. 5. 23. E. F. N. (sex Pariss. Duebn.) Gen., παρέδωσαν 2.¹ Call., παρέδωκαν vulg.

εὔρεσιν. [ἕτερον ἀληθέστερον.] ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. ἐν τοῖς Συρακουσίοις στάσεως ποτὲ γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν συνελθόντος ἔδοξεν Ἀρτεμῖς αἰτία γενομένη τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν θεὰν γεγηθότες ἀνώμνησαν, 5 ἔπειτα δὲ τοῖς ἀγροῖκοις ὠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. Β. ἄδειν δὲ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρημένους θηριῶν ἐν ἑαυτῶ τύπους ἔχοντα καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων καὶ οἶνον ἐν αἰγίῳ ἄσκαῳ, σπουδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι καὶ κέρατα ἐλάφων προκεισθαι καὶ μετὰ χεί- 10 ρας ἔχειν λαγωβόλον· τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον· κάκεινον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· ἄδειν δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν. 15

1) ἔτ. ἀλ. om. Borb. (Gen.) Lips. Ald.^a Iunt. et Valck. seqq., pro iis ἀλλω 23. — ὁ δὲ . . . ἐφεξῆς in E. a recentiore manu adjecta. 1) οὐτός] 2. 3. 5. 23. E. F. N. Z. (septem Pariss. Duebn.) Ald.^a Iunt., τοιούτος Lips. Call. vulg. 2) ἐν τοῖς Συρακουσίοις στ. π. γ.] 2. (,quo tamen in codice verba transponuntur, sed non ita in 3. 5. 23. (Wart.) E. F. N. Z. (sex Pariss. Duebn.) Ald.^a Iunt., στ. π. γ. ἐν ταῖς Συρακούσαις Gen. Lips. Call. vulg. (Synop. Call.), στ. π. γ. ἐν Συρακούσαις Valck. seqq. 3) διαφθαρέντων 2. 3) πλείθους Ald.^a 3) λοιπὸν om. Z. Gen. Lips. Ald.^a Iunt. Post eam vocem ποτὲ 23. Valck. seqq., quod deest Gen. Lips. Antt. vulg. 3) συνελθόντος] 23.¹ P., συνελθόντες 23.², ἐσελθόντος E. F. N. Q., ἐσελθόντες 3.² 5.², ἐλθόντος Z. corr. et vulg., ἐλθόντες Z. pr. Ald.^a 4) Verba ibi δὲ . . . συνήθειαν ita fere leguntur in Vatt. Q. Z. Gen. Lips. Antt. et vulgo ante Valck. Pro quibus Valck. seqq. haec ediderunt, haud dubie ex N. hausta, quae etiam in E. F. et fortasse P. legi videntur: οἱ δὲ ἀγροῖκοι τούτου χάριν δῶρα κομίσαντες γεγηθότες ἠμνησαν τὴν θεὰν διὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ἀγροικῶν ὠδῶν· καὶ οὕτως ἔλαθεν ἔθος γεῖσθαι κἂν τοῖς ἐφεξῆς, ubi ἔλαβεν

E. rectius, γίνεσθαι F. N. 5) δῶρα] 1. 2. 3. 23. Q. Z. Gen. Lips. Ald.^a Iunt., δῶρον Call. vulg. 5) θεὰν] 3. 5. 23. pr., θεὸν 23. sup. vulg. 5) καθύμνησαν 1. 2. Lips. 6) δὲ om. Ald.^a Iunt. 6) φωναῖς 5.¹ 6) ἔδωκαν] 3. 5. 23. Q. Z. Ald.^a Iunt., ἔδωσαν Lips. Call. vulg. 6) καὶ συνήθειαν] 5. 23. Z. Ald.^a Iunt., τὴν συνήθειαν 3., συνήθειαν (?) Q., συνήθησαν Gen., συνήθη Borb. Lips. Call. vulg. 7) ἄδειν seqq. desunt in Ald.^a Iunt., vulgo male adhaerent post VII. A. B., unde Duebnerus in hoc caput post εὔρεσιν transponi iussit. — ἀδειν sequente litura trium litterarum Lips. 7) ἄρτους 1. Borb. Lips. 7) ἤθη. ἐν ἔ. τ. ἔχ. om. 1. Lips. 7) αὐτῶ Gen. 8) τύπον 5.¹ 8) ἔχοντας 5. 23. Gen. 8) πανσπερμίου Borb. Lips., —ίαν Gen. 8) καὶ τόπους ἐρήμους περιεργεσθαι καὶ οἶνον φέρειν ἐν αἰ. ἄ. 23. 9) σπουδὴν . . . εὐφημοῦντας om. Borb. Lips. 9) νέμοντα 5.¹ 9) στεφ. δὲ Gen. 10) προκεισθαι] 5. Q., προσκεῖσθαι vulg., om. 23. P. 13) περιοικίδας Gen. 14) ἀγείροντας] 5. P. Q. (Gen.) et Kiessl. e conj. Schaeferi, ἀγείραντας vulg. 14) ἄδειν] Schaeferus, διδόναι vulg. 14) καὶ om. Q. Gen. 15) ἐπέλεγεν δὲ καὶ ταῦτα Borb. Lips.

Δέξαι τὰν ἀγαθὴν τύχην,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃ φέρομεν παρὰ τὰς θεοῦ,
ἃ κελήσατο τήνα.

5

VII.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

A. Τὰ Βουκολικά ἔχει διαφορὰν τῆς τῶν ποιημάτων ἐπιγραφῆς· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστὶ καὶ ποιμενικά καὶ μικτά. τὴν μὲντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἰλήφασιν ἐπιγραφὴν ὡς κρατιστεύοντος
10 τοῦ ζῶον· B. [διὸ καὶ βουκολικά εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν ἢ παρὰ τὸ τὰς βόας κολοῦειν ἀτιμαγελώσας ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον.] — C. (Τὰ μέντοι τοῦ Θεοκρίτου ποιήματα Βουκολικά ἐπιγράφονται, οὐχ ὅτι βουκόλοι μόνοι
15 εἰσὶν οἱ προσδιαλεγόμενοι· καὶ γὰρ καὶ αἰπόλοι εἰσὶ καὶ ποιμένες· ἀπὸ μέντοι τοῦ ἐπικρατεστέρου τῶν ζῶων, ἦγονν τοῦ ὀνόματος τῶν βοῶν, ἔτυχον τῆς ἐπωνυμίας. E. F. N.)

D. Ἀπορία. Πῶς Βουκολικά ἐπεγράφησαν, μὴ ὄντων ὄλων βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; Λύσις. Ἐκ
20 τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα τῶν τετραπόδων ἐπεγράφησαν.

E. Πῶς οὐκ ἐπιγράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα Διάλογοι — διαλέγεται γὰρ ἔν τισι τούτων πρόσωπα — ὡς καὶ τὰ τοῦ

1) τὴν Borb. Lips., τὸν ἀγαθὸν Gen. 2) τὰν ὑγίειαν] P. Q. (Gen.) Call. et ante Heins., τὴν ὑγίειαν Borb., τὴν ὑγίειαν Lips., δ' ὑγίειαν vulg. 3) ἃ] ἂν vulg. — τὰς] God. Hermannus, τῆς vulg. 4) ἃ κελήσατο] ἂν ἐκαλέσατο Call., ἂν ἐκαλέσατο Brub. vulg., ἂν ἐκαλέσαντο Gen. Versus deest in 1. 2. Borb. Lips. 6) Haec inscriptio in Call. et vulg. locis infra sub F. G. positus praefixa est, ubi deest in Borb. Gen. Lips. Hic in Call. et vulgo legitur perversa inscriptio Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν, quae abest ab Borb. Gen. Lips. Totum caput praeter K. deest in Ald. Junt. 7) τὰ δὲ βουκ. 2. 3. B. Q. Borb. Lips. 7) τῆς — ἐπιγραφῆς] 2. 3., τῆς ὑπογραφῆς 5., τὴν ἐπιγραφὴν vulg. 8) τὰ μέντοι Gen. 9) εἰλήφασιν] 3. 5. 23. P. Gen., εἰληφέν vulg. 9) ὡς om.

23. Gen. 9) κρατιστεύοντος] 2. sup. 5. 23. P. Gen., ἀριστεύοντος vulg. 10) διὸ καὶ seqq. om. Borb. Lips. Recentius est additamentum. 11) τοὺς βόας Gen. 11) κολοῦειν] Mein., κωλύειν vulg. 12) ἀτιμαγελώσας ἢ τὸ τῶν Gen. 17) Loci D. E. desunt in Borb. Lips. et inde a Bas. I. vulgo usque ad Valek. — ἀπορία et λύσις om. 1. Gen. 18) ἐπεγράφησαν] Gen. ut conj. Schaeferus, ὑπεγρ. 1. vulg. 18) οὗτοι μὴ ὄντων 1. (Gen. 18) ὄλων om. Gen. 19) βουκολικῶν pro καὶ αἰπ. Gen. 20) ταῦτα om. Gen. 20) ἐπεγράφησαν] ὑπεγράφησαν 1. Gen., ὑπέγραψαν vulg., ἐπέγραψαν Schaeferus. 21) οὐκ ἐπιγράφονται] B. D. Q., οὐκ ὑπογρ. 1., οὐχ ὑπογρ. P. Gen. Call. vulg. 22) τούτων] 1. 2. 5. B. D. Q. Gen., om. P. Call. vulg.

Λουκιανού; Οὐκ ἤθελεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἀλλοίας καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ μίαν ἀρμόζουσαν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. εἶδος γὰρ λόγου ἐστὶ καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δραματικὸν καὶ τὸ μικτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεγράφησαν εἰδύλλια.

F. Θεοκρίτου Εἰδύλλια βουκολικά. ἴστέον ὅτι εἰδύλλιον ὡς λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα ἀπὸ τοῦ εἶδος ἢ θεωρία, οὐκ ἠδύλλιον παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω. — G. Ἄλλως. Εἰδύλλιον λέγεται, ὃ ποιὸν εἶδος ἐστὶ λόγον· ὑποκοριστικῶς δὲ εἰρηται εἰδύλλιον. — H. (Ἄλλως. Εἰδύλλια λέγονται ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοιω· εἰκοτές γὰρ τοῖς προσώποις εἰσὶν οἱ λόγοι. 1. 2. B. D. Gen.) 10 — I. (Εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἐπινίκιον δὲ λέγεται ἐν ἑκάστῳ τῶν τοῦ Πινδάρου. Gen.)

K. (Σημεῖωσαι. Ἐπὶ αἰγῶν αἰπόλια, ἐπὶ βοῶν βουκόλια, ἐπὶ προβάτων ποίμνια, ἐπὶ σὺν σὺν βόσσια. 1. B. D. Q. Z. Gen. Lips. Borb. Ald. α.)

15

VIII.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτηῶν.

A. Πᾶσα ποιήσις τρεῖς ἔχει χαρακτηῶν, διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μίγμα ἐστὶ παντὸς εἶδους καθάπερ συγκεκριμένον. διὸ καὶ χαριέστερόν ἐστι 20

1) θεῖναι om B.³ D.³ 1) καὶ ἀλλοίας om. B. D. Q. 2) ὑπογραφάς 1. 2. 23. Gen. 3) αὐτῶν B. 4) ἐπεγράφησαν] D., ὑπεγρ. 1. vulg. 4) εἰδύλλιον 1. 5) De inscriptione vulgo prae fixa vide supra ad initium capituli. Verba usque ad ἄλλως desunt in Bas. I. et vulgo ante Valck. — Θεοκρίτου Θύρσις ἢ ὠδή Gen. 5) ἴστέον ὅτι om. Gen., λέγεται δὲ εἶδ. Borb. Lips. 6) οὐκ seqq. om. Borb. Lips. — οὐκ ἠδύλλιον] J. B. Q.⁴, οὐκ ἠδύλλιον 1., οὐκ εἰδύλλιον vulg., οὐκ sine εἶδ. Gen. 7) παρὰ τοῦ 1., ἀπὸ τοῦ (Gen. 7) ἦδω] 1. J. B. Gen., ἦδομαι D., εἶδω vulg. — τὸ εὐφρ. om. 1., εὐφραίνομαι J. B. Q.⁴ 7) In Borb. Lips. pro ἄλλως prae fixum Θεοκρίτου Θύρσον (leg. Θύρσις ἢ) ὠδή. 8) ὁ ποιὸν εἶδος ἐστὶ] ὁποιόν εἶδος ἐστὶ 1. Borb. Gen. Lips., ὅτι εἶδος ἐστὶ B. D., ὅτι εἶδος ἐστὶν, ὁποιόν ἐστὶ vulg. — λόγον] B. D. Borb. Lips., λόγος 1.

vulg. 8) δὲ εἰρηται] B. Borb. Lips. Call. vulg., δὲ λέγεται 1. Gen., λέγεται Valck. seqq. 9) Ἄλλως] Gen., non affertur ex rell. — λέγεται Gen. 13) σημεῖωσαι om. 1. Borb. Gen. Lips. Ald.^α 13) αἰπόλια ἐπὶ αἰγῶν et rell. inverso ordine 1. (ubi βουκόλια primum locum tenent) et Gen., τῶν αἰγῶν αἰπόλια Borb. 13) βουκολικά 1.¹ Gen., ἐπὶ βοῶν β. om. Borb. 13) Tertium ἐπὶ om. B. D. Q. Z. (?) 14) βόσσια B. D. Q. Z. Borb. Lips. 17) Inscriptio deest in Borb. Gen., ipsum caput in Ald.^α Iunt. 18) πᾶσα ἢ B. 19) μικτόν] Gen. vulg., μικτικόν Kiessl. 19) καὶ μίγμα Borb. Gen. Lips. 20) συγκεκριμένον Gen., συγκεκριατημένον 3., συγκεκριαμένον Borb. 20) χαριέστερόν ἐστὶ] B. D. Q.⁴ et cod. Hemsterh., χαριεν ἐστὶ 1.¹ Lips., χαριεν ἐστὶ cum corr. ἴστέρον in marg. Borb., χαριεν ἢ χαριέστερον 1.² Gen. (χαριεν 1.²), χαριέστατον Call. vulg.

τῇ ποικιλίᾳ [τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ] τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκειμένον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤρουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχη. εἰς ὅσον δ' οἶόν τε ἐστι, [αὕτη ἢ ποιήσις] τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς [τὸν βίον] χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφηνε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἀδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

IX.

(Περὶ τῆς διαλέκτου τοῦ Θεόκριτου.)

10 A. Δωρίδι καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ κέχρηται ὁ Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένη καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τοῦ Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν δὲ ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.

B. Ἄλλως. Ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ. δύο γὰρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ 15 τραχειὰ τις ἐστὶ καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ἢ καὶ Θεόκριτος κέχρηται, μαλθακωτέρα καὶ εὐκολωτέρα.

C. (Κέχρηται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ καὶ Δωρίδι τῇ νέᾳ. δύο γὰρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχειὰ τις ἐστὶ καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ἢ καὶ Θεόκριτος χρῆ- 20 ται, μαλθακωτέρα παρὰ τοῦ Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος. Z. Tol. Ald.⁴ Iunt.)

D. (Ἰστέον ὅτι οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὴν οὐ δίφθογγον ὅτε

1) τῆς ποικιλίας 1.¹ Borb. Lips. φράσεως pro φρ. 1.² Borb. Gen. Lips., circumsepta om. 1.¹ B. D. P. Q.¹ cod. Hemsterh., et deleri jussit Duebnerus. 1) τῇ κράσει 1.¹ Borb. γρ. 1) καὶ ποτὲ μὲν Lips. 2) συγκειμένην B., συγκειμένην cod. Hemsterh. 2) καὶ δραμ. pro ποτὲ δὲ ἐκ δραμ. Borb. Gen. Lips. 3) ἤγ. διηγ. om. Borb. Gen. Lips. 3) ὅτι δὲ Borb. Lips. — ἂν τύχοι Gen., τύχοι ἂν Borb. Lips. 4) δὲ δι' οἶόν Gen. 4) αὕτη ἢ π. om. 1. 3. 5. B. P. Q.⁴ Borb. Gen. Lips. et cod. Hemsterh. (vid. seqq.), καὶ τὰ B. P. Q.⁴ cod. Hemsterh. 5) εἶδη 5. 6) καὶ τὸν Gen. Lips., τὸν βίον om. B. D. P. Q. cod. Hemsterh. 6) αὕτη ἢ ποιήσις ἐκπέφηνε τὸ Borb. Lips. cod. Hemsterh. et B.² Q.⁴ ex quibus non refertur de omissis δὲ καί. In Gen. haec ultima desunt hoc loco,

sed post cap. VI adhaerere traduntur αὕτη ἢ ποιήσις. . . . 6) δὲ καὶ 1. Borb. Gen. 10) κέχρηται] 1. B. D. Borb. Gen. Lips., χρῆται vulg. 11) ἀνειμέναις 1. Gen. — καὶ om. Lips. 11) χθαμαλαῖς δωρίσι 1. Borb. Gen. Lips. 12) δὲ] B. D. Borb. Gen. Lips., δὴ 1., om. vulg. 12) ἀπολυλαμπ. Gen. 13) Haec recensio deest in 1. Borb. Lips. 14) δύο δὲ εἰσι Gen. 15) καὶ ὑπέρογκος] add. 23. P. 15) καὶ οὐκ εὐνόητος] 3. P., καὶ οὐκ ἀνόητος Gen., καὶ ἀνόητος J. B. D. et Q. in litura, om. vulg. 16) κέχρηται] 23. P., χρῆται Gen., χρᾶται vulg. 19) ὑπέρογκος Ald.⁴ 20) μαλθ. τῆς παρὰ τῷ Ἐπιχάρμῳ καὶ Σώφρονι Iunt. 21) μὲν Ald.⁴ 22) Lips. ad sequentia in marg. habet μαζί, quod Maximi Planudis siglum est. Eadem in 1. leguntur, unde initium affertur, et in Borb. ex-

μὲν εἰς ω μέγα ὅτε δὲ εἰς οι, ὅτε δὲ εἰς ευ. καὶ εἰς μὲν τὸ
 ω ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ὅταν μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως ἤ, ὡς μοῦσα
 μῶσα, βουκόλος βωκόλος, οὔρεα ὄρεα, τοὺς πλό-
 ους τῶς πλώως· εἰς δὲ τὴν οι ἐν ταῖς θηλυκαῖς μετοχαῖς
 τῶν βαρυτόνων ἐνεστώτων ὡς τύπτουσα τύπτουσα, γρά- 5
 φουσα γράφοισα, γελάουσα γελάουσα· εἰς δὲ τὴν ευ,
 ὅταν ἀπὸ συναϊρέσεως ἤ, ὡς Δημοσθένους Δημοσθέ-
 νευς, ποιοῦσα ποιεῦσα, ἐμοῦ ἐμεῦ· ὡσαύτως καὶ ἐν
 τοῖς παθητικοῖς μέλλουσι τῶν ὀριστικῶν, ὡς κείσομαι κει-
 σοῦμαι κεισεῦμαι, ἄσομαι ἀσοῦμαι ἄσεῦμαι. — Τὸ 10
 τύπτομεν τύπτομες οἱ Δωριεῖς φασί, καὶ ποιοῦσι τοῦτο
 ἐπὶ μόνου τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τῶν ἐνεργη-
 τικῶν ῥημάτων, οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων· οὐ
 γὰρ φασὶ τυπτέμες ἀντὶ τοῦ τυπτέμεν, ἀλλὰ τυπτέμεν
 τὸ ν φυλάσσουντες. — Ἰστέον ὅτι καὶ τοὺς ἐνεργητικοὺς μέλ- 15
 λοντας ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως καὶ πάσης συζυγίας τῶν
 βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι περισπῶσιν, ὡς
 τύψω τυψῶ, ποιήσω ποιησῶ, δῶσω δωσῶ. ἐπὶ δὲ τῶν
 ὑποτακτικῶν βαρυτόνους τούτους φυλάσσουντι, ὡς ἐὰν τύψω,
 ἐὰν ποιήσω, [ἐὰν δῶσω,] ἐὰν στήσω. ὡσαύτως προσ- 20
 περισπῶσι καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν προπαροξυνομένους παθητι-
 κοὺς μέλλοντας, ποιούντες εἰς ου καὶ τρέποντες τὴν ου εἰς
 ευ κατὰ τὴν τῶν περισπωμένων ἀναλογίαν, ὡς κείσομαι
 κεισοῦμαι κεισεῦμαι ἀναλόγως τῶ ποιοῦμαι ποιεῦ-
 μαι. — Τὸ τυ, εἰ μὲν δηλοῖ τὸ σύ, ὀρθοτονεῖται· εἰ δὲ τὸ 25
 σέ, ἐγκλίνεται. E. F. H. N. Gen. Lips.) — (E. Αἰ ἐπενθέσεις
 τῶν Αἰολέων, ὡς τὸ κυσί κύνεσσι· αἰ ἐπεκτάσεις τῶν Ἀτ-
 τικῶν ὡς τὸ οὔτος οὔτοσί· αἰ ἀφαιρέσεις τῶν Ἰώνων· αἰ

tare videntur, ubi post epigramma
 ἄλλος ὁ Χίος notae quaedam de dia-
 lecto, quibus subjecta epigraphē κυ-
 ροῦ μανονῆλ τοῦ μοσχοπούλου πο-
 τιῦς ad sequentia scholia pertinet.
 In s.⁵ ante Id. I nihil legitur prae-
 ter brevem notitiam de dialecto Do-
 rica ἰστέον κ. τ. λ. — ἰστέον ὡς H.
 Gen. Lips. 1) μέγα] add. 1. Gen.
 Lips. 1) τὴν οι δίφθογγον et τὴν
 ευ δίφθ. Lips. et sine τὴν Gen.
 2) ἐπὶ pro ἐν Lips. 4) τῶς πλώως.
 εἰ δὲ εἰς Lips. 6) γελ. γελ. om.
 Gen. 7) ὅταν μὲν Gen. 8) ἐμοῦ
 ἐμεῦ om. Gen. 10) τὸ] add. Gen.

Lips. 11) τύπτομαι τύπτομες Lips.
 11) οἱ Δωριεῖς . . . προσώπον et
 postea τῶν ἐν ῥημ. om. Gen. 15)
 καὶ om. Lips. 16) fort. κατὰ πάσας.
 — τῶν] add. Gen. Lips. 18) Exem-
 pla om. Gen. 20) ἐὰν δῶσω om.
 Gen. Lips. 21) περισπῶσι Gen. 22)
 τὸ ου Gen. 24) τὸ pro τῶ Gen. Lips.
 24) ποιῶμαι ποιεῦμαι] ποιῶμαι
 ποιῶμαι ποιεῦμαι Lips., ποιήσο-
 μαι ποιῶμαι ποιεῦμαι Gen., ποιή-
 σομαι ποιησοῦμαι ποιησεῦμαι Tell.
 27) αἰολέων 1. 28) οὔτως οὔτοσί
 Borb. Lips. Deinceps in Borb. Lips.
 inserta ἀθηροῖς ἔπεισιν (ἔπεισσι Borb.)

συγκοπαὶ τῶν Αἰολέων· αἱ ἀποκοπαὶ τῶν Ἀττικῶν, καὶ οἱ
 πλεονασμοὶ Ἰώνων. 1. Borb. Gen. Lips.)

ἀταρτηροῖς, χίμαρος τράγος, καὶ 1) αἱ συγκοπαὶ seqq. in l. deesse
 (om. Lips.) χίμαιρα αἰξ. Etiam in videntur.
 I. hoc loco quaedam legi collatio si-
 gnificat.

HYPOTHESES.

Idyll. I.

Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, ὅς διὰ μὲν τοῦ-
του τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς ὡς ζῶντος αὐ-
τοῦ μνημονεῖται. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριέστερον 5
καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι. Πίνδαρος
γὰρ „ἀρχομένου δ' ἔργου“ φησι „πρόσωπον χρῆθ' ἐ-
μεναι τηλαυγές.“ ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον
μὴ ὑποδεικνυμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. τὰ μὲν πράγ-
ματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δὲ τις εἰσάγεται πρὸς 10
αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν.

Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλή-
λους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἧτοι Μενάλκας ἢ καὶ Κο-
μάτας· ἀγνωεῖται γὰρ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

3) Haec hypothesis in libris cum Prolegomenis fere coaluit, vid. Adn. Crit. ad Prolegg. in., quibuscum in Lips. ab alia manu ac reliqua scholia in foliis praefixis scripta est, in M. vero deest. Prior hypothesis deest in Bas. I. et vulgo ante Valck. 3) γέγραπται] B. D. P., γράφεται vulg. 3) μὲν om. Lips. 4) τῶν] conj. Meinek., τοῦ vulg. — ὡς ζῶντος διαμνημονεῖται Borb. Gen. Lips. 5) προστέτακται διὰ τὸ περισσώτερόν τε καὶ χαρ. καὶ τεχ. omisso deinde μᾶλλον Borb. Gen. Lips. 6) Πίνδαρος γὰρ] B. D. P., καὶ Π. vulg. — Pind. Ol. VI, 3. 8) δὲ καὶ Borb. Lips., qui cum Gen. verba ἔστι...

προσώπου post Σικελίᾳ habent. 9) ὑποδεικνυμένου] 1. 5. 6. 23. Δ. B. D. P., ὑποκειμένου vulg. 9) ποιητοῦ Gen., τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ B. D. et quidam Vatt. 9) δράματα Lips. 10) διὰ κείνον Gen. 11) οὔτος pro οὗ τὸ Gen. 11) οὐκ ἔστιν εἰπεῖν sine γν. Borb. Gen. Lips. 12) ἄλλως om. Gen. 12) διαλέγονται (διαλέγεται Borb.) αἰπόλος καὶ ποιμὴν. πρὸς ἐαυτὸν Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπ. Borb. Lips. 13) ἧτοι καὶ Κομ. Gen., καὶ om. Lips. 13) Κομάτης Borb., Κοματίας B. D. 14) γὰρ] B. D. Lips., δὲ Borb. Gen. vulg. 14) τὸ om. Gen., τοῦ αἰπ. τὸ Borb. Lips.

Idyll. II.

(Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Φαρμακεύτριαι. E. F. N.) ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἑρῶσα, ὃν παιδικοῖς προσταλαιπωροῦντα ἐν παλαιστρα ἢ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ 5 φαρμάκοις διὰ τινος θεραπεΐνης Θεστυλίδος ὑποδιακονουμένης ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετᾶγειν, ἐπικαλουμένη τὴν τε Σελήνην καὶ τὴν Ἐκάτην ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένης νυκτερινὰς θεάς, τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων.

10

Idyll. III.

(Κῶμος Δωριδί. Ἀμαρυλλίς· ἢ Αἰπόλος· ἢ Κωμαστής. Gen.^a Lips.) Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής. ἐπικωμάζει δὲ τις τῇ Ἀμαρυλλίδι τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἂν τις τὸν 15 ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιῆ προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν πράγματα εἶη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ Κρότωνα, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα

2) ἐπιγράφεται μὲν et ὑπόκειται δὲ F. N. 2) ἐν τούτῳ τῷ εἰδύλλιῳ ὑπόκειται M., ὑπόκ. Σιμ. Δέλφ. om. Gen.^b 3) δελφίνος F. 3) παιδικῶς F. Y. Call., παιδικῶ B. D. Gen.^a b. 4) προταλαιπορ. Gen.^a 4) ἐν om. B. — παλαιστηρίῳ H. Gen.^a, παλαιστορίῳ Gen.^b 5) Θεστυλίδος et infra Θεστυλίδα vulg., Θεστυλλ. F. N. 5) ὑποδιακονουμένης] M. (Gen.^a) Valek. seqq., — η E. F. N. P. Y. Gen.^b Call. 6) ὑφ' Gen.^a 6) τε] add. E. F. N. Gen.^b, τὴν τε μεγάλην ἑκάτην καὶ τὴν σελήνην Gen.^a 7) ἔρωτι νυκτερινὰς συμβ. θεάς Gen.^a 8) ὁ om. F. N. Gen.^a 9) τοῦ προ τῶν Gen.^a 9) Μίμων] Gen.^a et vulg. post Brub., μίσων H. M. P.^a Y. Gen.^b, μῆδων P.^a μηδικῶν B. E. F. N. 11) Hypothesis haec extat etiam in Lips., deest in Gen.^b — κῶμος Gen.^a 12) μὲν τῷ] F. M. N. P. Q. Gen.^a

Lips. ut vulgo post Comm., τὸ μὲν Call. et Valek. seqq. 12) Ἀμαρ. ἢ Αἰπ. ἢ Κωμ.] M., Ἀμ. ἢ Αἰπ. sine ἢ Κωμ. Gen.^a, Αἰπ. ἢ Ἀμ. ἢ Κωμ. F. N. P. Q. Call., Αἰπ. ἢ Ἀμ. sine ἢ Κωμ. Lips., Αἰπόλος ἀπὸ τοῦ ἑρῶντος. ἢ Ἀμ. ἀπὸ τῆς κόρης τῆς ἑρῶμένης, ἢ Κωμ. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος auctore Crispino vulg. 13) δὲ] M. Gen.^a Lips. Call., γὰρ vulg. post Crisp. 14) εἰκάσειε ante Comm., εἰκάσει Gen.^a, εἰκάσοι Lips. 16) ποιεῖ] F. M. N. P. Q. Y. Gen.^a Lips. Call., ποιεῖ ὁ Θεόκριτος vulg. post Crisp. 16) Κορύδωνα M., Κορύδωνα Gen.^a 17) Post ἐμφαίνοντα in Lips. omnia fere evanida. — οὖν] Gen.^a Call., μὲν οὖν Y.^a, μὲν Y.^a, δὲ Crisp. vulg. 18) ἂν om. Gen.^a 18) περὶ τὴν Κρ. Gen.^a, om. P. Post Κρ. addunt Κροτῶν δὲ πόλις Ἰταλίας Gen.^a, τῆς Σικελίας Q. Call. et ante Comm. (om. Lips.)

ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μούνατός φησιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα

ἤρᾳ γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι;

πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν μῆλα καὶ στεφάνους, τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προσδεχθῆναι· ἢ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ, διὸ καὶ δυσθυμία τὸν βίον καταλῦσαι προήρηται. τὸ δὲ εἶδος κωμαστικόν.

Idyll. IV.

(Νομείς. Βάττος αἰπόλος. Κορύδων βουκόλος. k. — 10 Ἐπόθεσις τῶν εἰς τὸν Κορύδωνα· ἢ Νομείς· ἢ Βάττος καὶ Κορύδων· ἢ Φιλαλήθης· ἢ Βάττος. Q. — Βουκολιασταὶ ἢ Νομείς. Βάττος, Κορύδων. Gen.^a Lips. Ἐπόθεσις ἢ εἰς Κορύδωνα, ἢ Φιλαλήθης, ἢ Βάττος. Gen.^a — Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Βουκολιασταὶ ἢ Νομείς. F. N.) 15

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον <αἰπολικὸν καὶ> βουκολικόν, ἐπεὶ Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἱ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ [ὁ Θεόκριτος] τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς Αἰγῶνος, ὃν φησιν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος τοῦ παλαιστοῦ ἀπαχθῆναι, 20

2) Post φησιν vulgo comma, quod sustulit Meinekius. 3) καταφ. om. Gen.^a Lips. 4) παρὰ M. Gen.^a et ante Valck. 5) δῶρα ἤγουν] B. D. Q. Call., om. Lips. (Gen.^a) et Valek. seqq. 6) προστιθέναι Q. 6) ἤδε οὐδ' ὅλως Gen.^a 7) προσίρηται Gen.^a Sequentia om. E. F. N. Y. 8) δὲ om. Gen.^a — κωμαστικόν] B. D. Q., ἐπικωμ. M. Gen.^a Lips. vulg. In hanc vocem desinunt M. Lips. Contra in H. Gen.^a adhaerent λέγει (δὲ Gen.^a) ὁ Κορύδων, in F. N. Βάττος πρὸς Κορύδωνα μονοπρόσωπος, quorum utrumque corruptum esse videtur ex λέγει ὁ Βάττος μονοπρόσωπος, Corydone ex Id. IV illato. Vulgo autem post ἐπικωμαστικόν sequuntur verba τὸν Τίτηρον . . . καλοῦντες, quae inter scholia ad Vs. 1. 2. retuli, tum ἢ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίου, quae ab Id. XIII huc aberrasse Duebnerus intellexit. 16) In k. v. H. duplex

recensio extat, quarum prior in k., altera in v. mutila, triplex in Borb., quarum media repetit verba τὰ δὲ πράγματα . . . ἤκμαζεν, tertia cum v.^β conspirat. — Verba ante Βάττος om. v. F. N., τὸ εἶδ. om. k. P.⁴ Q.⁴, εἶδ. om. P.³ Q.³, ἢ τὸ βουκόλιον προβουκολικόν M. 16) ἐπεὶ] ἔστι vulg. 17) μὲν] v. Borb. Gen.^b μὲν οὐν vulg., Βάττου μὲν αἰπόλος, Κορύδωνος δὲ βουκολικός k., Βάττου μὲν (μὲν καὶ M.) αἰπόλου, Κορύδωνος δὲ βουκόλου M. P. Q. 17) οἱ] k. v. M. P. Q. Gen.^b Call., om. Crisp. vulg. — ὑπερ pro πρὸς k. 18) διαλ. om. Gen.^b, ἀμοιβ. om. F. N. Gen.^a b. 18) ὁ Θεόκρ. om. k. v. F. M. N. Borb. Gen.^a b. 19) βοῦς νέμοντα et Αἰγῶνος om. Gen.^a, βουκόλου om. k. pr. v. Gen.^b 20) Ὀλυμπιον Q. 20) ἀπό v. Borb. 20) τοῦ] add. k. v. 20) παλαιστοῦ om. F. N. (Gen.^a 20) ἀπαχθῆναι] k., ὑπαχθῆναι Gen.^b, ἀχθῆναι vulg.

λίαν ισχυρόν ὄντα, ὅπως ἀγωνίσηται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτα
 τε πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ οἱ βόες ἔτυχον βου-
 κόλου καὶ εἰσι λεπτοί. Τὰ μὲν πράγματα [διάκεινται] ἐν
 Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. οὐ πάντως δὲ ὁ Θεόκριτος κατὰ τοὺς
 5 αὐτοὺς χρόνους γέγονε τῷ Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται αὐτοῦ,
 ἀλλ' ἔστι πολὺ νεώτερος, εἶγε ὁ Μίλων τὴν ξ' πάλην νικᾷ
 παίδων, ὁ Θεόκριτος δὲ ὥσπερ ἐδείξαμεν, κατὰ τὴν ρκδ'
 Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν. (ἀρχαιότερος οὖν ὁ Μίλων· μέμνηται
 10 δὲ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. k.^β v. B. D. Q. Borb.^α Gen.^α)
 (Ἄλλως. Βάττος μὲν αἰπόλος καὶ Κορύδων βουκόλος
 πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι
 τῆς Ἰταλίας. αἱ δὲ βόες Αἰγῶνος. k.^β v.^β Borb.^γ ὁ δὲ πε-
 πόρευται Ὀλύμπια μετὰ Μίλωνος ἀγωνιούμενος k.^β v.^β οὐ
 πάντως δὲ seqq. ut supra. k.^β)

1) λίαν] add. k. v. B. D. Gen.^b
 — ὅπως] iidem et Borb., ὡς vulg.,
 ἀγωνισόμενον ὡς ἰσχ. ὄντα M. 1)
 δὲ om. Gen.^a 2) τε] add. k. v. Gen.^b
 2) οἱ et λεπτοί] k. v. Gen.^b, αἱ et
 λεπταί vulg. — βουκολικοῦ Gen.^b,
 om. v. 3) τὰ δὲ πρ. Gen.^a Borb.^β
 3) διάκεινται om. k.^β et inserto
 ὑπόκεινται post Ἰταλ. k.^α v. E. F.
 N. Gen.^b Borb.^α (in hoc ei voci su-
 perscriptum συνίστανται). 4) τῆς
 Ἰταλίας] H. Gen.^a Borb.^β et vulgo
 post Comm., τῆς Σικελίας M. P. Q.
 Call., τῆς Ἰταλικῆς k., τῆ Ἰταλικῆ
 v. F. N. Borb.^α 4) Verba οὐ πάν-
 τως . . . ἤκμασεν ex r. affert Salvi-
 nius ap. Wart. pag. 378. Pro verbis
 οὐ πάντως . . . νεώτερος, quae
 Valck. primus sic edidit, in E. M.
 P. Borb.^β Gen.^a Call. leguntur ἀρ-
 χαιότερος δὲ ὁ Μίλων Θεοκρίτον,
 item in p. teste Salviniol. l. — πάντα
 k.^α, δὲ om. r. — ὁ om. k.^β 5) χρόνους
 om. Gen.^b — γέγονε] k.^β, γεγινώς
 vulg., λέγει k.^α — τῷ] add. k.^α B.
 D. H. 5) ἐπεὶ] add. k.^α v. B. D.
 H. Borb.^β Gen.^b 5) αὐτῷ k.^β 6)
 ἀλλ' ἔστι] k.^β Gen.^b, ἀλλ' ἔτι v. B.
 D. H. Q. Borb.^α, ἀλλά r. (Gen.^a)
 Valck. seqq., ἀλλῶν k.^α, ubi se-
 quentia deficiunt. — πολὺ νεώτερος]
 k.^β r. Valck. seqq., νεώτερος πολὺ
 v. B. D. H. Q., νεωτον πολὺ Borb.

6) εἶτε Borb.^α β. — ὁ] add. k.^β E. M.
 P. Borb.^β Call. 6) τὴν ξ'] k.^β, τὴν
 ἑβδόμην v. H. M. Q. Borb.^α Gen.^b,
 τῆ ἑβδόμῃ Borb.^β Gen.^a Call. et ad-
 dito Ὀλυμπιάδι r. Valck. seqq. 6)
 πάλην] k.^β H. Gen.^b Valck. seqq.,
 πάλιν v. M. Q. Borb.^α β. Gen.^a, πα-
 λη Call. 7) παίδων] add. k.^β 7)
 ὁ Θ. δὲ] k.^β, ὁ δὲ Θ. v. E. M.
 Borb.^α β. Gen.^a β. Call., Θ. δὲ Valck.
 seqq., Θεοκρ. sine δὲ r. 7) κατὰ
 om. Borb.^α — τὴν om. Gen.^b 7)
 ρκδ'] conj. Casaubonus, ρκδ' k.^β
 (sic collatio), ρδ' B. D. Q. Gen.^b,
 κδ' r. E. M. N.^β Borb.^α Valck. seqq.,
 ἑκατοστήν Borb.^β Gen.^a Call. 8)
 ἤκμαζεν] k.^β B. D. Q. Borb.^β
 (Gen.^a β.) Valck. seqq., ἤκμασεν r.
 M. Call., om. v. H. Borb.^α 8) καὶ
 pro οὖν ὁ k.^β 9) τῶν om. Gen.^b
 — Θεοκρίτον post Μίλων B. D. Q.
 10) Altera recensio etiam in H. extat,
 unde pauca cognita. — Κορύδων αἰ-
 πόλος καὶ Βατος βουκόλος k.^β 11)
 ἀλκασίθαι pro πρὸς ἀλλήλους k. 12)
 Ἰταλίας] Ἰταλικῆς k.^β, Σικελίας v.^β
 H. Borb.^γ 12) αἱ βόες (sine δὲ) usque
 ad ἀγων. in Gen.^a tanquam scho-
 lium ad Vs. 1 leguntur. 12) οὗτος
 δὲ Gen.^a, οὗτος k.^β 13) Ὀλύμπια]
 k., εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα v. Gen.^a —
 ἀγωνίσασθαι μετὰ Μίλ. Gen.^a

Idyll. V.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας δι' ἀμοιβαίων ποιμῆν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δὲ ἔστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινόμενου. ἔστι 5 δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς καὶ Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμει [τὰς] αἴγας· τοῦ δὲ ποιμένου Λάκων, ὃς Θουρίου Σιβύρτα νέμει [τὰ] θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἀλκίπην τοῦνομα, ὁ δὲ Λάκων ἐρωόμενον Εὐμήδην. 10

<p>ἀλλήλους οὖν προκαλοῦνται περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες, καὶ ἑπαθλον τῆς νίκης τίθενται, ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμῆν ἀμνόν. Μόρσωνα δὲ τῶν ῥόδων κριτὴν αἰροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἄμιλλαν ὁ κριτῆς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τὴν νικὴν ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νικῇ γαῦρος γενόμενος [καὶ γεγηθῶς]</p>	<p>(ἐρίζουσι δὲ περὶ εὐμουσίας παρὰ Μόρσωνι κριτῇ, ὃς καὶ τῷ αἰπόλῳ τὴν νικὴν ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νικῇ χαίρει καὶ γέγηθεν. v. Gen.^b)</p>
--	---

2) τὸ εἶδ. τοῦτο] Call., τοῦτο τὸ εἶδ. Valck. seqq., τοῦτο om. Y. Gen.^a b. 3) δὲ om. Gen.^a 3) Ἰταλία Gen.^b, ubi ποιμῆν καὶ αἰπ. ante ἐπί. — δι' ἀμ. om. E. P. Q. Y. Gen.^a Call. et ante Valck. 4) δραμ. δ. ἔ. τ. τ. εἶδ. om. v. Gen.^b, sed vide ad initium scholiorum. 4) καὶ τοῦτο K. M. 5) ποιητικοῦ P., τοῦ ποιητικοῦ πρ. v. Gen.^b, προσώπων ἐμφαιτούμενων Gen.^b, συνεκφωνομένου pro μὴ ἐμφ. v. 5) Verba ἔστι . . . θρέμματα vulgo etiam in Scholl. ad Vp. 1 leguntur (ubi desunt in Gen.^a b. Lips.) hoc initio: ἰστέον δέ, ὅτι τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομα ἔστι Κομ. 6) ὃς καὶ om. v. Gen.^b, in quibus deinde νέμοντος. καὶ om. F. N. 6) Εὐμάρα Scholl. 6) Συβαρίτα v. et ante Valek., Συβαρίτα B. D., Συβαρίτου Scholl. ante Brub. 7) τὰς et mox τὰ om. v. F. K. M. N. P. Q. Y. (octo Pariss. Duebn.) Gen.^a b. et Scholl. 7) ὃς om. v. Gen.^b, in quibus deinde νέμοντος. — Θουρίου] v. Gen.^b Scholl., Θουρίου τοῦ vulg. θηρίου (τοῦ) K. M. 8) Σιβύρτα]

K. M., Σιβύρτα P., Συβήρτα E., Συβρίτα Q., Συβάρτα Y. Gen.^a, Συβάρτον (Gen.^b) Valck. seqq., Συβάρίτα D. Call., Συβαρίτου v. B. Scholl. 9) ἀγαπωμένην v. Gen.^b et teste Duebner quinque Pariss. 9) τοῦνομα] Gen.^a b. Call., τὸ ὄνομα K. M. P. Q. Y., om. Valek. seqq. — ποιμῆν pro Λάκων v. F. N., ἕτερος Gen.^b — ἐρωμένην Q. Y., ἀγαπωμένην B.³ D.³ 10) Εὐμήδης v., Εὐμήδην B. D. Q. 11) ἀλλήλοις B. D. Gen.^a, δὲ pro οὖν B. D. M. — προκαλοῦνται] H. Y., προσκ. vulg. Deinceps in N. ex altera recensione leguntur ἐρίζουσι . . . ἀπονέμει, τὴν ἑπαθλα δὲ τῆς νίκης ἔθεντο, ὁ μὲν αἰπ. τρ., ὁ δὲ π. ἀμνόν, ὁ τοῖνον αἰπόλος κτλ. 11b) ἀμουσίας Gen.^b, περὶ Μορσ. v. 18) νέμει Y. 18) ὁ δὲ] Y. Gen.^a Call., ὁ δὲ αἰπόλος M., ὁ τοῖνον αἰπόλος N. Valek. seqq. — ἐπὶ τῇ νικῇ] D. E. K. M. P. Q. Y. Gen.^a Call., μετὰ τὴν νικὴν Valek. seqq. 19) καὶ γεγηθῶς om. K. M. P. Q. Y. (sex Pariss. Duebn.) Gen.^a Call., quae ex altera recensione illata.

προσδιαλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ τὴν
τοῦ τράγου ἐπὶ ταῖς αἰξίν ὄρεξιν
πειρᾶται κατὰστέλλειν, ἐπινίκιον
θυσίαν ταῖς Μούσαις εὐτρεπίζων.

5

Idyll. VI.

- (Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Βουκολιασταί.) Δαμοί-
τας (δὲ) καὶ Δάφνις [(ὁ βουκόλος)] θέρους ὄντος μεσημβρίας
εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελάνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περι-
τοῦ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ἄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς
10 ὁ Δάφνις ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος·
ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ὡς ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Πολυ-
φήμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ
ὁ ποιητὴς Ἀράτῳ, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις [καὶ
ἀλλαγοῦ].
15 "Ἀρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι.
καὶ πάλιν
μηκέτι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε.
δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητὴς.

2) πρὸς τὴν αἰγῶν P., πρὸς τῶν
αἰγῶν B. D. Q. 4) Μούσαις] P.
Gen.^a, Νύμφαις vulg. 6) Deest
haec prior recensio in v. Gen.^b In
ejus vulgata post Valck. lectione,
quae fere ex N. manavit, complura
ex altera recensione adscita sunt. —
ἐπιγρ. μὲν τὸ εἶδ. om. M. P. Q. Gen.^a
Call. — 7) δὲ om. Gen.^a Call. 7) ὁ
βουκόλος om. M. P. Q. Y. Gen.^a
Call. 8) τὴν . . . ἄδουσιν] B. D. E.
M. P. Q. Gen.^a Call. (sed τοῦ solus
P. habet, qui post Κύκλ. addit καὶ
Γαλατίας), τὸν Πολυφήμου τοῦ
Κύκλωπος πρὸς Γαλατίαν. ξρωτα
ἀμφοτέρω ἄδουσι Valck. seqq. 9)
ἄρχεται . . . ποιούμενος] B. D. E.
M. P. Q. Gen.^a Call., sed τὴν ᾠδὴν
Gen.^a et additis ἢ τὴν ἀπόδοσιν E.
(Κύκλωπα τὴν in lectione referenda
Gailius lapsu omisisse videtur), καὶ ὁ
μὲν Δάφνις προσδιαλέγεται τῷ Κύ-
κλωπι περὶ τῆς Γαλατίας Valck.
seqq. 11) ἀποκρίνεται . . . δῆ-

θεν] B. D. E. M. P. Gen.^a Call., sed
ὡς om. Call., prius τοῦ soli M. P.
praebent, υποκρίνων (ὑποκρίνεται
F. N. ut conj. Schaeef.) τὸν Κύκλω-
πα, ἀποκρινόμενος δῆθεν ὡς ἐκ
προσώπου τοῦ Πολυφήμου Valck.
seqq. 12) τὰ om. Gen.^a 12) ἐν]
K. M. P. Q. Gen.^a Call., δὲ εἰσιθ ἐν
Valck. seqq. 12) προσδ. δὲ ὁ π.
Ἀράτῳ] Q. Call., ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ
ποιητικοῦ προσώπου πρὸς τὸν Ἀρα-
τον Valck. seqq., τοῦ δὲ Ἀράτου. ὡ
προσφωνεῖ, καὶ ἐν τ. Θ. καὶ ἀλλ.
μνημονεύει K. M. P. Gen.^a Lips.[#]
(de hoc vide ad Sch. Rec. Vs. 1.)
13) καὶ ἐν τοῖς] K. M. P. Gen.^a, ἐν
τοῖς Call., καὶ ἐν Valck. seqq. — Id.
VII, 98 et 122. 15) Ἄρατος . . .
Ἄρατε] Call., om. Gen.^a et vulg. post
Crisp. 18) In ποιητῆς desinunt E.
H. Q. Call. Sequuntur in K. M. P.
Gen.^a haec: καὶ γὰρ ἰσόχρονος ἦν ὁ
ποιητὴς τῷ Ἀράτῳ, οὗ μέμνηται, ὡς
εἴρηται, ἐν Θαλυσίοις οὕτω λέγων·

<Ἄλλως.> (Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ προσδιαλέγεται τῷ Ἀράτῳ,) οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις·

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ.
(καὶ

μηκέτι φρουρέομες περὶ προθύροισιν Ἄρατε.) 5
διάκεινται δὲ δύο ἄνδρες ἄδοντες ἐπὶ τῆς Σικελίας, Λαμοί-
τας καὶ Δάφνης, (συνελάσαντες τὰ θρέμματα εἰς ἕν θέρους
ὄντος μεσημβρίας.) ἄδουσι δὲ τὸν Πολύφημον τοῦ Κύνλω-
πος πρὸς Γαλάτειαν ἔρωτα ἀμφοτέροι, (μερισάμενοι τὴν ὑπό-
θεσιν. καὶ ὁ μὲν Δάφνης [τὸν Κύνλωπα] μιμεῖται τινα δια- 10
λεγόμενον πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς Γαλατείας·) ὁ δὲ Λαμοίτας
τὸν Κύνλωπα ὑποκρίνεται ἀποκρινόμενος οἷους ἂν ὁ Πολύ-
φημος λόγους ἔφη πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνον εἰρημένους. v. L.
Gen.^b scholl. ad Vs. 2. (Δούρις φησι διὰ τὴν τῶν θρεμμάτων
πολυπλήθειαν καὶ τοῦ γάλακτος τὸν Πολύφημον ἰδρῦσασθαι 15
ἱερὸν παρὰ τῇ Αἴτνῃ Γαλατείας. Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθή-
ριον ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν
ἀναπλάσαι, ὅτι Πολύφημος ἦρα Γαλατείας. v. L. F. N. Gen.^b
et vulg. post Valck., praeterea Scholl. ad Vs. 7.)

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ. (ubi desinunt teste Dueb-
nero additis ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου M. et διηγηματικὸν Ἰωρίδι K. M., quae Gailius tanquam post Γαλατείας l. 18 posita affert. Valck. seqq. post ποιητῆς addiderunt Δούρις seqq., vid. infra l. 14.)

1) Haec recensio vulgo deest, nisi quod in Scholl. ad Vs. 2 et 7 leguntur ea quae cancellis non circumsepsimus (quo loco non extant in Gen.^{a-b} Lips.). — Ἰπὸθεσις. προσδ. ὁ ποιητῆς Ἀράτῳ Gen.^b 3) δ' ὁ ταῦτα τὰ πάντα Gen.^b, ὁ τοὺς πάντα φιλαίτητος v. — ἀνέρι τήνῳ v. L. Gen.^b 4) καὶ πάλιν Gen.^b 5) φρουρέομες et Ἄρατος v. 6) κείνται et ἀνίτες Scholl. 6) ἐν Σικελία Scholl. 7) συνελ. τὰ θρ. εἰς ἕν desunt etiam in v. 7) θέρους ὄντος om. Gen.^b 8) κατὰ μεσημβρίαν ἄδοντες. ἄδουσι Gen.^b — ἄδουσι δ' ἀμφοτέροι τοῦ Πολ. K. τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ Γαλατεία Scholl. 8) περιφημον v., τοῦ om. Gen.^b 10) τὸν K. deleri jussit Duebnerus. 10) διαλεγόμενος πρὸς αὐτοῦ v. 11) διὰ pro περὶ Gen.^b 11) δὲ om. Gen.^b

12) τὸν K. ὑποκρίνεται ἀποκρινόμενος] ὑποκρίνεται (τ. K. ἀποκρινόμενος) F. N., vid. supra ad p. 16. 11, τ. K. ὑποκρινόμενος v. L. Gen.^b, om. Scholl. inserto mox ἀποκρινόμενος post Πολύφημος. 12) οἷους seqq. om. v. L. Gen.^b 13) τοῖς et εἰρημένοις Scholl. ante Heins. 14) Valck. seqq. haec priori Argumento post ποιητῆς adjecerunt; in v. Gen.^b potius hoc loco leguntur, nec minus puto in reliquis codicibus. — Δούρις] F., ut conjecerunt Hemsterh. et Valck., Θούρις Scholl., ὁ Θούρις Gen.^b, . ούρης loco ad rubricandum vacuo L., Ούρις N.^a, Ούρις v. 14) τὴν εὐβοσίαν τῶν θρ. καὶ τοῦ γάλακτος πολ. Scholl. 15) πολυπλήθειαν] Gen.^b Scholl., πολυπληθίαν Valck. seqq., παμπλήθειαν L.^a (?) 15) τὸν Πολ.] add. Scholl. 16) παρὰ τῇ] Gen.^b Scholl., περὶ τῇ L., ἐν Valck. seqq. 16) Γαλατείας] Scholl., Γαλατεία L. Gen.^b, τῇ Γαλατεία Valck. seqq., (τῇ) γάλα v. 17) νοῆσαι Scholl., ubi tamen Vulc. ἐπινοῆσαι. 18) ὡς ὅτι Πολ. Gen.^b 18) γαλάτας Gen.^b, τῆς Γαλ. Scholl.

Idyll. VII.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Θαλύσια· τὰ δὲ πράγματα διάκεινται ἐν Κῶ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς Πτολεμαῖον ἀπήει, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεῖς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ Θαλύσια Δῆμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. [ὄθεν] καὶ διηγείται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδα τῷ Κυθωνιάτῃ ἀπὸ Κρήτης καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὀμιλοῦντες διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἦρα δὲ ὁ μὲν Λυκίδας παιδὸς Ἀγείνακτος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος <κόρης> Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγυβόλον παρὰ Λυκίδα, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

Ἄλλως. Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῶ ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς. κληθεῖς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ Θαλύσια Δῆμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ ὡς Μούνατος φησι, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτόν. (λέγει δέ· σὺν καὶ τρίτος ἡμῖν Ἀμύντας K. L. Gen.^b)

2) μὲν τὸ] a. l. M. N. P. Y. Gen.^{a, b}, τὸ μὲν vulg. 2) τὰ pro τοῦτο Gen.^a, om. a., ubi Thal. ante ἐπιγρ., et Gen.^b. 3) διάκεινται] a. v. L. M. P. Gen.^{a, b}, ὑπόκεινται B. D. et Gaisf. ex codd., om. vulg. 3) γὰρ ἐν τῇ Y. 4) καθ' ὃν χρόνον προδτε a. v. Gen.^b. — πρὸς Πτ. πρὸς Ἀλ. Gen.^a, πρὸς Ἀλ. ἐπαρτέτο a. et sine πρὸς Πτ. Gen.^b, πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπαρτέτο πρὸς Πτ. v. 5) Φρασιδάμῳ ante Xyl. 5) Λυκωπέως Gail. et Duebn. tacite, τοῖς Λυκ. M. Gen.^a. 6) Θαλύσια ἐορτήν Δῆμ. E. 6) μετ' Gen.^a. 7) Ἀμύντου P. 7) ὄθεν om. v. N. Gen.^b, καὶ om. Gen.^a. 7) κατὰ τὴν ὁδὸν v. Gen.^a. 8) ἐντυγχάνου A. τῷ Κυθωνίτῃ v. 8) ἀπὸ] v. M. Gen.^{a, b}, ἐκ vulg., ἐν Κρήτῃ E. 8) καὶ πῶς v. Gen.^b, καὶ ἀλλήλοις ὡς B. D. 9)

ὀμιλοῦσι καὶ Q. Y. Call. et ante Crisp. 9) διεξέρχονται] Q. Y. Gen.^b Call., διεξήρχοντο (Gen.^a) Valck. seqq. 10) μὲν om. Q. Y. Gen.^a Call. 10) Μιτυλήνης v., μιτυληνέου Gen.^b. 10) Θεοκρ. δὲ N. 11) μυρτοῦ D., μυρτοῦς Gen.^a. — ὄνομα] add. v. K. M. P. Q. Gen.^{a, b} Call. 12) παρὰ τοῦ Λυκ. N. — Λυκίδα] v. P. Call., Λυκίδου (Gen.^{a, b}) Valck. seqq. 12) ἀλλήλων] add. v. B. D. E. K. M. N. P. Q. Y. (decem Paris. Duebn.) Gen.^{a, b} Call. 13) Haec brevior hypothesis deest in E. M. N. P. Y. Gen.^a. 14) Λυκῶπας sine υἱοῖς Gen.^b. 15) Φυσία pro Θαλύσια Gen.^b. 16) οὐχ . . . Φρασ. om. B. D. H. — γ μένατος Q. Gen.^b, μενά L. 18) ἡμῖν om. K. L.

Idyll. VIII.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιη-
 τικοῦ προσώπου. εἰσὶ δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βουκό-
 λος καὶ Μενάλκας ποιμὴν εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἐπα-
 θλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

Ἄλλως. (Βουκολιασταί. B. D. Q.) τὰ μὲν πράγματα ἐν
 Σικελία· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Μενάλκας
 καὶ Δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ἄσμάτων καταστάντες εἴ-
 λοντο κριτὴν τινα, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται· ἐπαθλον δὲ ἐτί-
 θεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ (τὸν) κριτὴν ὁ Δάφνις 10
 εὐ μάλιστα ἄσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτῷ. Σωσίθεος δὲ
 λέγει Δάφνιν *** γενόμενον, ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκην
 ἄδοντα Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρινάντων, γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ
 Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Αἰτωλὸς ὑπὸ Δάφνιδος
 μαθεῖν Μαρσίαν τὴν μουσικὴν. Δάφνις βουκόλος, Μενάλ- 15
 κας ποιμὴν. μικτὸν διηγηματικόν.

Idyll. IX.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας. ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ
 συννομείως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσω-

2) Hypothesis prior deest in Gen.^b
 2) Σικελία P. 3) οἱ ἐρίζοντες N. —
 ὁ βουκ. Gen.^a 6) Haec altera hy-
 pothesis deest in E. M. N. P. Gen.^a
 et teste Duebnero in solis B. D. Q.
 legitur, praeterea in Gen.^b 6) ἐν
 Σικ. εἰσὶν Gen.^b 7) νοῦς pro λό-
 γος B. D. Q. Gen.^b, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ
 π. πρ. etiam ex P. afferuntur. 7)
 τι
 ποιητοῦ Gen.^b 8) βουκολισμάτων
 καταστ. B. D. Q. 9) τοῦ pro οὗ
 Gen.^b 10) τοὺς ἰδίους Gen.^b 10)
 κριτῆν] Gen.^b, κριτῆς vulg. 11)
 ἑαυτῷ] ἑαυτὸν vulg. 11) Σωσίθεος
 . . . λέγει etiam Vulc. ad Vs. 1 ha-
 bet. 12) λέγει] Vulc., om. vulg. 12)
 Δάφνις γενόμενος Gen.^b Lacunam
 post Δάφνιν indicavit Meinekius,
 quum Valek. voci γενόμενον corru-
 ptelae signum apposuisset. 12) τὸν
 Μεν. Q. 13) κρινάντων] Vulc., κρι-
 ναντος vulg. 13) δὲ] add. Gen.^b

Vulc. 14) ὁ om. Gen.^b Vulc. 15)
 Μαρσίαν ante Xyl., Μουρσίαν B. D.
 15) μουσικῆν] Vulc., λυρικῆν Q., λυ-
 ρικῆν vulg. Sequentia desunt in
 B.² D. Q. Gen.^b 18) Initium usque
 ad Μενάλκην in v. Q. Call. bis legi-
 tur, in hac interposito ἄλλως. — ἐπὶ
 Σικελίας] B. D. I. M. P. Q.^a Y.
 Gen.^a b. Call.^a β., ἐπὶ Σικελία a. v. β.,
 ἐν Σικελία Q. β. Valek. seqq. — Σικ.]
 B. D. I. M. Q.^a (septem Pariss.
 Duebn.) Call.^a, Σικ. κείνται a. v. β.
 Q. β. Gen.^b Call. β., Σικ. ὑφίσταται
 Gen.^a, Σικ. ὑφίστανται Valek. seqq.
 18) ἐκκαλοῦνται . . . Μενάλκας] v. β.
 Q. β. Gen.^b Call. β. (sed παρακαλοῦν-
 ται v. β. Gen.^b), συννομείως Q. β. Gen.^b,
 νομείως δὲ ἔστιν ὡς δεῖται Δάφνιδος
 καὶ Μενάλκην vulg., sed τινος pro
 ἔστιν ὡς Gen.^a, Μενάλκα v.^a B. D.
 I. M. Y. Gen.^a Call.^a 19) ἀντήσω-
 σιν Gen.^b

σιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκην τοῦτον ὄντα Σικελὸν τὰ ὑπὲρ Μενάλκᾳ Χαλκιδέως, ὃν φησὶν Ἐρμησιάναξ ἑρασθῆναι τῆς Κυρηναίας Εὐίππης καὶ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνίσαι αὐτόν. (προλογίζει ὁ ποιμῆν.)

- 5 (Τὸ δὲ εἰδύλλιον δραματικὸν καὶ διηγηματικὸν· δραματικὸν ὡς ἔχον τὸ τοῦ Δάφνιδος πρόσωπον, διηγηματικὸν δὲ διὰ τὴν τοῦ νομέως διήγησιν. Gen.^a)

Idyll. X.

(Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἐργατῖναι ἢ Θερισταί·)

- 10 ἄδηλον (δὲ) ἐν ᾧ χωρίῳ διάκεινται τὰ πράγματα. Μίλων δὲ ἔστι καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βομβύκας ἀνλητρίδος, Πολυβώτου τινὸς εἴτε θυγατρὸς εἴτε θεραπαίνης, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζων αὐτόν ὡς βραδέως θερίζοντα σκώπτει. τοῦ δὲ Βάττου
15 τὴν αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος, ὅτι Βομβύκας ἐρᾷ καὶ διὰ

1) δὲ om. Q.^β Call.^β 1) τὸν om. Gen.^b 1) τοῦτον . . . Χαλκ. om. K. M. Gen.^a (in quibus contra post κατακρημν. additum: οὗτος (μὲν Gen.^a) γὰρ ἔστι Σικελικός, ἐκεῖνος δὲ Χαλκιδεύς), τοῦτον . . . κατακρ. om. D., τοῦτον seqq. om. P. Y. 1) Σικελικόν Q. Call. 2) τὰ] supplevit Schaeferus. — Μενάλκᾳ] Call., Μενάλκου Valck. vulg. 2) οὗ φ. Ἐρμησιάναξ Gen.^b 3) Κυριν. Gen.^a, Κυρηναίης Gen.^b 3) τὸ ἐπιτυχεῖν Gen.^a 4) κατακρημνίσαι] Q., —ίσθαι Gen.^b, —ισθῆναι Valck. vulg., κατακρημνησθῆναι Gen.^a Call. 4) αὐτόν] αὐτόν Gen.^b, om. vulg. 4) Verba prol. ὁ π. desunt in M. Gen.^a Call., nec minus quae deinde vulgo post Valck. sequuntur ἰστέον δὲ κτλ., vid. Scholl. Vs. 2. Contra in Call. adhaeret scholion β ο υ κ ο λ ι ἄ σ θ ε ο δὲ ad Vs. 1. pertinens. 5) Haec in Gen.^a post Χαλκιδεύς l. 2 μα leguntur, vid. supra. 5) διηγητικόν cod., ex quo postea διηὸν enotatum. 9) Hypothesis in Gen.^b deest, contra in Gen.^a usque ad Θεραπαίνης ex alia recensione repetitur. — Verba ante ἄδηλον om. D. Q.

Y. (5 Pariss. Duebu.) Gen.^a Call., verba ante Μίλων om. P. 10) ἄδηλον Gen.^a Call. — δὲ om. B. D. M. Q. Gen.^a Call. — εἰ ἐν pro ἐν ᾧ M. Gen.^a et B.⁴ D.⁴ Q.⁴ (?), φ. om. B.³ D.² Q.² 10) διάκεινται τὸ ἄσμα B. D. M. Q. Gen.^a Call. 11) ἀλλήλοις διαλεγόμενοι] M. Q. Gen.^a Call., προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις (Gen.^β) et Valck. seqq., προσδιαλέγονται ἀλλήλοις ἐν τῷ θ. M. καὶ B. Crisp. et ante Valck. 12) Βομβύκης M. Y., Βαμβύκας N. 12) Πολυβώτου L. Gen.^a Call. 13) εἴτε θυγ. εἴτε θεραπαίνης] Call. et omisso priore εἴτε Gen.^β, θεραπαίνης etiam Q. Y., εἴτε θεραπαίνιδος εἴτε θυγ. Valck. seqq., θυγατρὸς reliquis omisis M. Gen.^a 13) ἐφ' ᾧ ὁ Μίλων N. 13) ἐρεθίζων] B. D. M. N. Q. Gen.^a Call., θερίζων Valck. seqq., om. P. 14) σκώπτει] B. D. M. Q. et, hoc loco omittens, infra post προσπαίζων αὐτῷ Call., ἔσκωπτε Gen.^a et Valck. seqq. 15) τὴν αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος ὡς Βομβ. Call. 15) Βαμβύκας N. 15) ἐρᾷ προσπ. αὐτῷ ὁ M. mediis omissis Gen.^a

Idyll. XI.

Ἵπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ Γαλατεία ἔρωτα δι' ὠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῶ Νικία, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητῆς γέγονεν Ἐρασι-
5 στρατοῦ, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. μέμνηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαχοῦ ὁ Θεόκριτος.

Ἄλλως. (Ἵποθεσις τοῦ ἄσματος.) Ἵπόκειται (Πολύφημος) ὁ Κύκλωψ [ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ] ποιμαίνων τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατεία ἔρωτα δι' ὠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκρι-
10 τος ἰατρῶ Νικία Μιλησίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή·

Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἐρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

([ἐπιγέγραπται δὲ Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια.]) γέγονε δὲ κατ'
15 ἐπίγραμμά τι συμφοιτητῆς Ἐρασιστράτου ἰατροῦ Μιλησίου, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ Ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

(Ἐκ παιγνίων λάμβανε διδασκαλίαν,
λόγον στορεστὴν τυγχάνειν παθημάτων.

a. I. L. M. P. Q. Gen.^{a, b})

2) Prior Hypothesis deest in Y. Gen.^b 2) αὐτοῦ et Γαλατείας M., αὐτὸν ἐπὶ τῇ Γ. Gen.^a 4) ὁ συμφ. Gen.^a 5) Verba μέμνηται seqq. etiam Cant. habet in scholio. 7) In Gen.^a hujus alterius argumenti prior pars usque ad γένος post Triclinii scholium metricum legitur (eadem deest in M.), reliqua priori Hypothesi adhaerent, nec minus in Cant. ultimis illius verbis, vid. supra. — ὑπόθ. τ. ἄ. om. Y. Gen.^a Call., ἢ ὑποθ. Gen.^b — ἄσματος] B. D. Q. Gen.^b, πράγματος vulg. 7) ὑπόκειται om. Gen.^b 7) ὁ Πολ. Κυκλ. Y. Gen.^b, Πολυφ. om. D. Call., ὁ om. Gen.^a 8) ποιμαίνων] conj. Meinek. πονῶν Gen.^a, ποιῶν rell. — τὸν om. Gen.^a 10) ἰατρῶ om. Call. 10) τὸ γένος om. Gen.^b Call. — οὗ καὶ om. Q. Gen.^b et cum omnibus sequentibus I. Y. — τὸ δὲ ποιημ. φ. N., ποιημ. δὲ τι φ. M. Cant. Gen.^a 11) ἀναγεγρ. v. N. Cant. 11) πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα] Meinek., ὑπὸ Θεοκρίτου πρὸς Κύκλωπα 3. B. D. K. M. Q. Gen.^{a, b} Call., ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωψ Cant., ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωπος vulg. post

Valek., ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον Crisp. et ante Valek., τοῦ Θεοκρίτου Κύκλωπι conj. Schaeferus, quod recepit Dnebn. 12) ἀρχὴ ἦν, ἀληθὲς Gen.^a, ἦν γὰρ ἀρχ. 3. B. D. Q. Gen.^{a, b} — ἐρῶντες Call. 13) ποιητὰς πολλοὺς] M. Q. Gen.^{a, b}, πολλοὺς ποιητὰς L. Cant. vulg., πολλὰ ποιητὰς Call. 14) Circumscripta absunt ab 3. B. D. Cant. Gen.^{a, b} Call., quae Meinek. fortasse post ἀναγραφῇ rejicienda dicit. 14) γέγραφε δὲ 3. B. D. L. Q. Gen.^b Call., φέρεται δὲ M. Cant. Gen.^a — κατ' ἐπίγραμμά τι καὶ ἐπιγραμμάτων 3. B. D. L. M. Q. Cant. (sed hic et pro καὶ) Gen.^{a, b} Call., om. vulg. post Valek. 15) συμφ. omittunt iidem decem libri, primum a Valek. editum. 15) ἰατροῦ] add. iidem decem libri et v. 15) ὡς φησι seqq. om. M. Cant. Gen.^a 16) ἀνατροφή 3. B.³ D. L. Q. Gen.^b, ἀναστροφή B.² 17) Gen.^a haec in Scholl. Vs. 1. post Callimachi fragmentum habet, Gen.^b ad Vs. 4 post οὗ ἔσδιον. 18) στορετγχάνειν παθηματικῶν Gen.^b, στορετὴν τ. τῶν παθ. a.

Idyll. XII.

(Ἰπόθεσις Ἐρατοσθένους. 3. 5. 12. L.) Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἄϊτας· γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρωόμενον, ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἄϊτης, ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι αἴτας κα- 5 λούσιν ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμᾶν (fr. 123) τὰς ἐπεράστους χορδὰς λέγει αἴτίας. οἱ δὲ αἴτας τοὺς <ῥτας καὶ> ἑταίρους· φασι δὲ γενέσθαι (μεταθίσει τοῦ ἀντιστοίχου). <οἱ δὲ> τοὺς ἀγαθοὺς, οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμοῦς. ἢ αἴτης ὁ συνέτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένον τάσ- 10 σοιτο, λέγεται ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἐρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἐρῶν — καὶ οὐ φείδεται ἐν-θρασμοῦ — τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτηῖρας, εὐχεται δὲ τῶν δύο ψυχῶν ἀρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους παραμένουσιν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' 15

2) Teste Zieglero Praef. pag. V. VI in 3. 5. 12. Ἐρατοσθένους ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἄϊταν extremum locum post idyllia tenet. 2) ἐπιγράφ. μ. τ. εἰδ. αἴτας et δὲ om. Y. 3) αἴτας 5. et sic porro. 4) ποιητοῦ Gen.^a 4) ὅθεν . . . δὲ πῶς l. 12] ita fere leguntur in 3. 5. B. L. Q. Y. Gen.^b Call., quo accedunt 12. D. I. minus accurate collati. Vulgo post Valek. haec edebantur conspirante fere Gen.^a: ἐπιγράφεται δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἐρωμένους αἴτας ἔνιοι καλοῦσιν, ὡς Θεσσαλοί· καὶ (καὶ γὰρ Gen.^a) Ἀλκμᾶν τὰς ἐπεράστους κόρας αἴτας λέγει. οἱ δὲ φασιν (om. Gen.^a) αἴτας τοὺς φίλους (ἑταίρους M. Gen.^a) μεταθίσει τοῦ ἀντιστοίχου (= σίχου Gen.^a, seqq. usque ad εὐχεται om. M. Gen.^a). ἢ αἴτας οἰονεῖ μὴ ἰταμοῦς· ἢ αἴτας ὁ σύμπνοος καὶ συναίτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένον τάττοιτο, αἴτης ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ αἰεῖν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἐρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δὲ, ὅπως. 5) τὸ δὲ ἐπίτῳ. Y., καὶ om. 5. 12. ap. Ziegl., τὸ om. 5.^b Gen.^b 5) Ἄϊτης] 3. B.² Gen.^b Call., αἴτης 5., αἴτας Y., si Gailio, et L. Q., si Duebnero fides est, qui quum etiam libris aliorum ope collatis αἴτας tribuerint, sphalma subesse videtur. 5) ἐπειδὴ] 5.^b Gen.^b, ἐπεὶ δὲ 5. 12.

ap. Ziegl., ἐπειδὴ καὶ rell. 6) Θετταλοί] 5. Gen.^b Call., Θεσσαλοί (rell.?) 6) γὰρ om. (B.) — ἀλκμᾶνας τας hac vocula deleta 5. 7) χορδὰς] Meinek. ex schol. ad inscr. et EtM. 43, 40. κόρας libri, etiam 5. L. hoc loco. 7) αἴτίας] αἴτίας EtM., αἴτας libri, αἴτας λέγει (B.) 7) αἴτας pro αἴτας Call., quae in reliquis diaeresem tuetur, αἴτας 5. 8) ἑταίρους . . . ἰταμοῦς etiam D., φίλους ut vulgo B.³ Q.³, sed ἑταίρους B.² Q.⁴ 8) φησὶ 5., δὲ τινες λέγεσθαι Call. 8) μεταθ. τ. ἀντ.] Gen.^a et vulg. post Valek. (vid. supra), om. 3. 5. B. D. L. Q. Y. Gen.^b Call. 9) ἦγονν, pro οἷον B. D. Q. 9) τοῦ ἰταμοῦς. ἢ αἴτηρος συμπολίτης. Y. 10) συνέτης] συναίτης 5.^b, συναίτης 5. ap. Ziegl., συναίτης rell. — Ultima paullum contracta etiam I. habet. 10) τάττοιτο (3.) 11) λέγεται om. Y., λέγοιτο ἂν Call. — ἀπὸ τοῦ εἰσάειν etiam D. 12) ἐκτίθεται seqq. desunt in Y. — πῶς Gen.^b, δὲ πῶς etiam D. 12) ἐνθρασμοῦ] θρασάμενος libri, ἀσάμενος N., om. L. 13) εὐχεται τῶν 5., τῶν om. 3.² B. L. Q. Gen.^b Call. 15) καὶ μέχρι Gen.^b 15) παραμένουσιν . . . τοιούσδε] ita fere 3. 5. B. L. Q. Gen.^b Call., ἐμμένουσιν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μετ' αὐτοὺς φημίσωσιν αυ-

ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τοιούσδε οἵτινες ἀμοιβὴν φιλίας ἐπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρω-
 5 μένου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου <σωτηρίας> τελευτῇ ἐμπεδόντα [εἰς πόλεμον], ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἦρωα ἀγωνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι, τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι [λέγον-
 10 σιν].

Idyll. XIII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἔλας. Πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιιάγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ἔλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ἔλα τὴν ὑπὸ τῶν
 15 Νυμφῶν ἀρπαγὴν, τοῦ δὲ Ἡρακλέους τὴν πλάνην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἔλα βάσανον. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

τῶν τὴν ὁμόνοιαν, λέγοντες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους γεγενῆσθαι αὐτούς. vulg. post Valck. — παραμένουσαν etiam D. M. Gen.^a, περιμένουσαν Call.

2) τοιούσδε] τοῦσδε 3. 5. B.² L. Q. Gen.^b, τοὺς δὲ praecedente colo Call., αὐτοὺς B.³ D.³ ut vulgo (?). 2) οἵτινες] 5. vulg., ἡ οἵτινες 3. B. D. L. Q. Gen.^b, εἰ τινες Call. 3) φιλίαν Gen.^a — ἐπνευσαν v., ἐπέπνευσαν N. 3) Post ἀλλήλους additur διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν in 3. 5. L. Gen.^b (παρ' bis pro πρὸς 5.), ἦγον φιλίαν in Q., φιλίαν in B. 3) καὶ τ. M. ἐπαινεῖ] 3. 5. Q. Gen.^b Call., ἐπαινεῖ δὲ καὶ τ. M. vulg. 4) τοῦ om. 5. Gen.^a b. 5) καὶ] v. 5. B. D. L. M. N. Q. Gen.^b, ἡ Call. vulg. 5) τελευτῇ] τελευτῆς vulg. 6) ὅθεν seqq. extant etiam in Scholl. ad Vs. 28. — τοὺς] Gen.^a Call. Scholl., καὶ τοὺς vulg., οἱ 3. 5. B. L. Q. Gen.^b 6) ἔθασαν . . . ἐτίμησαν . . . καὶ ἀγωνά ἐποίησαν ἐπ' αὐτῷ B. L. Q. 7) ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ] 3. 5. Gen.^b, ποιεῖν ἐπ' αὐτόν Call., ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν vulg., αὐτῷ ποιεῖν Scholl. 7) ἐν ᾧ φασί B. D.

L. Q. 8) φιλήματος] 3. 5. B. D. L. Q. Gen.^b Call., φιλημάτων vulg. et Scholl. 8) τὸν δὲ seqq. desunt in 3. 5. 12. B.² L. Q.⁴ Gen.^b Contra in B. Q. et a man. rec. in L. adhaerent ἐπαινέσειε δ' ἂν ex Scholl. Vs. 8, quae in B.³ Q.³ male post στεφανοῦσθαι legi dicuntur. 9) αὐτῶν] Call. et Scholl., τινα vulg. 9) ἥδιστα] N. et Scholl., ἥδιστον vulg. 9) ἀπὸ Call. — τοῦ κριτοῦ] Gen.^a Call., κριτοῦ M., τῶν ἄλλων vulg., ὑπ' αὐτῶν Scholl., ubi ὑπ' αὐτοῦ 3. Gen.^b 9) λέγουσιν] add. sola Call. 12) Hypothesis iisdem fere verbis ante Scholl. repetita erat; deest in Gen.^b — ἐπιγρ. μὲν τὸ εἶδ. τοῦτο N. 12) ὅλλα; Gen.^a et Scholl. ante Brub., et ita porro per ll. 13) δὲ καὶ τὰ Gen.^a 14) πρὸς pro περὶ Scholl., sed ibi περὶ M. Gaisf. 14) τὴν om. Scholl. vulgo post Senlt. — ἀπὸ N., περὶ pro ὑπὸ M. 15) Ἡρακλέους] codd. teste Gaillio, (Gen.^a) Kiessl. et in Scholl. Reisk. seqq., Ἡρακλέως in Scholl. vulgo post Xyl., Ἡρακλέος vulg. et in Scholl. ante Xyl. 15) Post πλάνην in Gen.^a, post βάσανον in K. M. additum kai

Idyll. XIV.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διήγησίς ἐστι καταστάσεως ἐρω-
τικῆς [τοῦ τῆς Κυνίσκας ἐρωτος]. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχί-
νου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχί-
νου. Θυωνίζου δέ τινος ἐταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνον 5
*** δικαίως εἰσάγεται. [καὶ προλέγει]. τὰ δὲ πράγματα ἐν
Σικελίᾳ.

Idyll. XV.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδυλλίον Συρακούσῃαι ἢ Ἀδωνιά
ζουσαι· ὑποτίθεται δέ τινας Συρακουσίας τὸ γένος ἐπιδη- 10
μούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θεῶν ἐξιούσας
τῆς πομπῆς τοῦ κοσμηθέντος Ἀδωνίδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς
Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γυναικός. ἔθος γὰρ εἶχόν οἱ
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις (καλουμένοις — ἑορτὴ δὲ

τὴν εἰς Κολχόης τοῦ Ἡρακλείους πε-
σοποροῦντος ἄφιξιν. — καὶ τὸν
Gen.^a 16) περὶ pro ὑπὲρ Scholl.
16) Post βίασανον vulgo adhaeret
scholium ad Vs. 9 pertinens Ἰστέον
οἷ ὁ Ἰλας παῖς κτλ., quod deest in
v. K. M. N. Y. Gen.^a Scholl. Po-
stremo vulgo sequitur scholium ad
Vs. 1. 2 pertinens ἀμφιβάλλουσι,
quod deest in iisdem et B. Q. Illo-
rum loco auctore Duebnero addidi
verba ἡ ἰστ. π. Ἀπ., quae vulgo ad
Hypoth. Id. III aberrarunt.

2) Hypoth. deest in N.^a 2) διή-
γησις] B. D. M. P. Y. (8 Pariss.
Duebn.) Gen.^b, διήγημα v. N., ὑπό-
θεσις vulg. In Y. καταστ. ante διηγ.
legitur. 3) τοῦ τῆς Κυνίσκας ἐρω-
τος] Y. et praemisso κοινῆς M. N.
Gen.^b, κοινῆς καὶ ἐρωτος B. D. L. Q.
P., καὶ κοινῆς τοῦ Κυνίσκας ἐρωτος
vulg. 4) μᾶλλον om. v. M. N. P. Y.
(5 Pariss. Db.) Gen.^b 5) Θυωνίζου
vulg. ante Gaisf. 5) αὐτοῦ N. Lacu-
nam indicavit Meinekius. 6) (καὶ)
προλογίσει v., προλέγει δὲ Gen.^b, προ-
λέγει ὁ Αἰσχίνης B. I. M. Q., προλέ-
γον Αἰσχίνου Y., om. L. N. P. 6) δὲ
om. L. P., τὰ δὲ πρ. ἐν Σ. om. B., ubi
contra adhaeret schol. Vs. 1 Χαίρειν
φῆσι κτλ. 9) Συρακ. Y., et ita

postea. 9) Ἀδωνίζουσαι E. K. M.
N. Post eam vocem leguntur τὰ δὲ
πράγματ' εἶσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ in
E. N.^a et vulg. post Valek., quibus
carent L. M. P. Y. Gen.^b Call. 10)
δέ τινας] L. P. Call., δέ τινας γυ-
ναικῆς D. M. Gen.^b, δὲ γυναῖκας Y.,
γὰρ τινας E. N. vulg. 10) ἐπιδη-
μούσας] N.^a P. Y. (8 Pariss. Db.),
ἐπιδημούσας E. N.^a, παρεπιδη-
μούσας Call. vulg. 11) τοῦ pro κατὰ
Y.^a 11) σύνταξιν] D. K. M. Y. Gen.^b
Call., τάξιν E. N.^a vulg. 11) θεῶς
N.^a 12) τῆς προπομπῆς E. N.^a,
τὴν προπομπὴν N.^a 12) καὶ pro
τοῦ P. — κομισθέντος Call. 13)
Πτολ. om. L. P. Y. Gen.^b Call., τοῦ
om. Call. 13) Verba ἔθος . . . κομι-
ζειν hoc loco leguntur in E. et vulg.,
contra in L. M. P. Y. Gen.^b Call. il-
lis priora sunt παραγίνεται . . . προσ-
ώπων p. 14. 3—6, quatenus in iis li-
bris extant. — δὲ pro γὰρ L. M. P.
Y. Gen.^b Call., ἔχουσαι L. M. P. Y.
Gen.^b 14) ἐν τοῖς Ἀδ. ante μετὰ
τῶν νομ. leguntur in L. M. P. Y.
Gen.^b, ἐν om. Call., Ἀδωνεῖος Y.^a
14) καλουμένοις . . . τελουμένη] E.
N.^a Valek. vulg., om. L. M. P. Y.
Gen.^b Call.

ἦν ὑπὲρ τοῦ Ἀδώνιδος τελουμένη —) κοσμήσαντες εἰδῶλον τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλατταν κομίζειν. ἔρχεται δὲ Γοργῶ πρὸς Πραξινοῆν, καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχονται ἐπὶ τὴν θείαν. Παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτων 5 ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι Θαμμένων τὰ Ἴσθμια ἔστι δὲ κειχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου· (καὶ γὰρ πρόσωπα εἰσάγονται ἢ τε Γοργῶ καὶ ἡ Πραξινοῆ καὶ ἡ τῆς Πραξινοῆς θεράπεινα. ἄρχεται δὲ Γοργῶ. προϊόντος δὲ τοῦ εἰδυλλίου καὶ ἕτερα πρόσωπα παρεισάγονται, γραῦς τις, ἀνὴρ, καὶ γυνή 10 αἰδός.) αἱ δὲ Συρακούσiai ἐξελθοῦσαι τῶν οἰκῶν θαυμάζουσι τὸν ὄχλον ὅσα τε παρ' ἐν [τῷ ὄχλῳ] διαγράφει ὁ Θεόκριτος ἐπιδημήσας εἰς Ἀλεξάνδρειαν χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τὸν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ἄδουσάν τινα καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ᾧδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

Idyll. XVI.

Τοῦτο τὸ εἰδυλλίον γέγραπται εἰς Ἰέρωνα τὸν Ἰεροκλέους, τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ φθείρας τὰς <τῶν

1) κοσμήσαντες] Y., διακοσμήσαντες K. L. M. P. Gen.^b, διακομίσαντας Call., κοσμεῖν et καὶ ante μετὰ E. N.⁶ vulg. 1) εἰδῶλον] L. M.⁴ P.⁴ Y., εἰδῶλα E. K. M.³ N.⁶ P.³ (Gen.^b) vulg., τὰ εἰδῶλα Call. 2) τῶν om. Y. — νομιζομένων] D. M. Y. Gen.^b Call., ὀνομαζομένων L. P., ὑπερκεχουσῶν E. N.⁶ vulg. 2) θάλασσαν Gen. Call. 3) ἔρχεται δὲ] L. M.⁴ P. Y. Gen.^b Call., ἄρχεται ἢ D. M.³, παραγίνεται οὖν ἢ E. N.⁶, παραγίνεται vulg. 3) Πραξινοῆν Call. 3) περιλαβοῦσα D. 4) ἐξέρχεται M. Y. Gen.^b Call. — τὴν om. Y.² 4) παρέπλασε seqq. om. L. M. P. 4) τὸ om. Call., ποιήματα τι Gen.^b Call. 5) ἐκ τῶν π. Σ. om. Call., περὶ Σώφρον Y.² (παρὰ Σώφρονι Y.³) 5) Θαμμένων . . . προσώπου om. Y. — Θαμμένων] Blomfieldius ad Sophr., θεμιένων E. N.⁶ Gen.^b vulg., θεωμένων conj. Valck., Σωφρ. Ἴσθμια θεμιένων

Gen.^b 5) καὶ pro ἔστι δὲ Gen.^b Call. 6) ἐκ pro τοῦ Gen.^b 6) τρόπον pro προσώπου Call. 6) καὶ γὰρ . . . αἰδός desunt in Y. Gen.^b Call. 9) εἶσι pro παρeis. E.³, εἶσι E.⁴ 10) αἱ δὲ κτλ.] D. Y. Gen.^b Call., om. E. N. vulg. 11) ὅσα τε παρ' ἐν] ὅσα τε γὰρ ἐν ὄχλῳ (D.³) Y.^{2,3} Gen.^b, ὅσα δὲ γὰρ ἐν τῷ ὄχλῳ D.⁴ Y.⁴ (?), καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ Call. 11) διαγράφει] D. Y.⁴ Gen.^b, διατρέφει Y.^{2,3}, διαγράφει δὲ Call. 12) ἐπιδημήσας] Y.^{2,3} Gen.^b, ἐπιδημούσας D. Y.⁴ (?) Call. 13) ἄδωσαν Y.³, ἄδουσι Gen.^b 14) πολιτείαν D. 16) τὸν Ἰεροκλ. om. M., Ἰεροκλία Gen.^b, Ἡρακλέους B., Ἡρακλία D., τὸν Ἰ. ἠῖδ' Y., alterum τὸν om. B.² 18) ἀποδειχθεὶς] B. D. et Schaefero auctore Kiessl., ὑποδ. Gen.^b vulg., ἀναδ. Y. 18) ὑπὸ om. B. D. 18) τῶν πολέμιων vel τῶν Μαιμεριτῶν Geelius suppleri jussit.

πολεμίων) δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. [μετὰ δὲ τοῦτον ἤρξεν Ἰερώνυμος ὁ Γέλωνος.] μηδὲν οὖν εὐκρίτως παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο Χάριτας τὸ εἰδύλλιον τοῦτο ἐπέγραψε, περὶ ᾧ καὶ λέγει, τὰ Σιμωνίδου κιβώτια ἐμφαίνων. ἔλεγε γὰρ ἐκείνος ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν χαρίτων, τὸ δὲ δωρεῶν. ὅτε οὖν τις <ᾧ> ἔγραψεν αὐτῷ χάριν κατεπαγγέλλαιτο, μισθὸν αἰτῶν ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια (καὶ δεικνύναι ἀνεωρμένα B. D. Y.). εὐρίσκειτο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ ἕτερον πλήρες. καὶ οὕτως <οὐκ> ἀνεκόπτετο τὴν δωρεῶν αἰτῶν. 10

Idyll. XVII.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον <ἐγκώμιον> εἰς Πτολεμαίου τὸν Φιλάδελφον ἐπιγέγραπται. [Ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ.] ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερονίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὁ Μούνατος εἰς τοὺς 15 χρόνους ἀναβιβάζων τοῦ Θεοκρίτου τὸν Φιλοπάτορα, οὐ συνιδῶν τοσοῦτον χρόνον διάστημα μαχόμενον.

1) ἐπ' ὀλίγον post αὐτὸν Y.² 1) ἀναγορευθῆναι] B. D. M. Y., ut conj. Schaeferus, ἀγορευθῆναι vulg. 2) μετὰ τοῦτον δ' Y.² — Ἰερώνυμος] Geelias, qui simul haec proseripsit, Ἰέρων vulg. 3) ὁ Θ. παρὰ τοῦ Ἰέρ. Y. 3) διὰ τοῦτο] add. B. D. M. Y. Gen.^b 3) Χάριτας τὸ εἶδ. τ. ἐπέγρα.] Y., τὸ εἶδ. τοῦτο πεποιήκε καὶ Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν vulg., sed αὐτὸν ἐπέγρα. Gen.^b 4) περὶ . . . ἐμφαίνων] Y., nisi quod ἐμφαίνων co-dec, ἐν ᾧ καὶ (καὶ om. Gen.^b) τὰ τοῦ Σιμ. ἐμφαίνει κιβ. vulg., ἐμφαίνου δὲ διὰ τοῦτον τὰ τοῦ Σιμ. κιβ. M. 5) ἔλεγε] ἔλεγον Y., λίγουσι vulg., λέγεται M. 5) ἐκείνος] ἐκεῖνον B. M. Y., αὐτὸν vulg. 5) κιβ. δ' οὐ Y. 6) τῶν χαρ. D. 6) δωρεῶν] M., διδόντων vulg., τῶν διδ. D., πεπληρωμένων addit M. 7) ἔγραψεν αὐτῷ] Y., πρὸς αὐτὸν B. D. M. Gen.^b 7) παρ' αὐτὸν vulg. 7) χάριν κατεπαγγέλλαιτο] χ. καὶ παρεγένετο Y.², χ. καὶ παρεγένετο Y.², παρεγένετο χάριν vulg. 7) μισθὸν]

add. Y. — αἰτῶν] Y., αἰτούμενος vulg. 8) τὰ κιβ. φέρειν Y. 8) δεικνύναι] δεικ. αὐτὰ B. D., δεικ. τῶ αἰτῶντι Y. — ἀνεώξαντα B. D. 9) κενῶν Gen.^b 9) ἕτερον] M., τῶν διδόντων vulg. 10) ἀνεκ. τ. δ. αἰτῶν] Y., ὁ τὴν δ. αἰτούμενος ἀνεκ. vulg. 12) In M. Gen.^b hypothesis scholio ad Vs. 1 addita est post Ἀρατείας ἡ εἰσβολή, interserto δὲ post τοῦτο. — τὸ εἶδ. om. M. 13) ἐπιγέγραπται] M. Gen.^b, γέγραπται vulg. et ante Scholl. — Ἀρ. δὲ κ. εἰσβ. om. M. Gen.^b 13) ὅς pro ὁ δὲ Φ. Πτ. M. Gen.^b Ex r. afferuntur verba Πτολεμαῖος Φιλάδελφος . . . παῖς. 14) Λαγού M. Gen.^b — Βερονίκης ante Bas. II. 15) ἦν om. r. Gen.^b, παῖς ἦν M. 15) διὸ καὶ seqq. om. M. — Μούνατος r. Gen.^b 15) εἰς . . . Φιλοπ.] Gen.^b, τοὺς χαρ. τοῦ Θ. ἀναβ. εἰς τ. Φιλ. vulg. 16) οὐ συνιδῶν] add. Gen.^b 17) διάστημα μαχόμενον] διάστημα μαχόμενος Gen.^b, μαχόμενος διαστήματι vulg.

Idyll. XVIII.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἐλένης ἐπιθαλάμιος, καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἰληπται ἐκ τοῦ πρώτου Σησιχώρου Ἐλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων τινὰ μὲν ᾄδεται ἐσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἄτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. Ἄδουσι δὲ τὸν ἐπιθαλάμιον αἱ παρθέναι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἡ φωνὴ μὴ ἔξακούηται, λανθάνη δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. 4.
10 5. 6. M. Gen.^b Scholl. et fere Cant.

Idyll. XXII. [XXVIII.]

(Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον σύγκειται εἰς ἡλακάτην ἐλεφαντινὴν, ἣν πλέων ἐπὶ Μίλητον ὁ Θεόκριτος πρὸς Νικίαν τὸν ἰατρὸν δῶρον ἐκόμιζε τῇ τούτου γυναικὶ Θευγενίδι. γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἐκκαϊδεκασύλλαβον τὸ

ῥοδοπαχέες ἀγναὶ Χάριτες δεῦτε Διὸς κόραι.

ὁ δὲ λόγος πρὸς τὴν ἡλακάτην. καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς· γλανκᾶς Ἀθάνας δῶρον ἡλακάτη φιλέριθε, τουτέστι φίλεργε, ταῖς γυναιξίν. c. 6.)

Idyll. XXIII. (XXIX.)

(Ἵπόθεσις. Οἶνος ὦ φίλε παῖ. Παιδικὰ Αἰολικά. 6.¹ Γέγραπται τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦν-

2) Ante Gaisf. haec hypothesis scholiis praefixa legebatur; in M. praemittuntur ἐκ τῶν καλαιῶν σχολίων. — ἐπιγρ. τὸ παρὸν εἶδ. Scholl., ἐπιγρ. μὲν τοῦτο τὸ εἶδ. Ἐλ. ἐπιθαλάμιον M. 3) τινὰ δὲ εἰλ. ἐκ τοῦ ἐπιθ. Σησιχώρου τοῦ εἰς τὴν Ἐλένην M., ἐν αὐτῷ τινὰ εἰλ. ἐκ τοῦ νηρώτου Στ. Ἐλένης τῶν ἐπιθαλαμίων Cant., ἐπιθαλαμίων om. 4. 5. 6. (Gen.^b) et Cant., ut videtur. 4)

δὲ om. Gen. — ἐπιθ. ὕμνων M. 4) ἐσπέρας Gen. 5) ἄτινα . . . ᾄδουσι om. M. 6) ᾄδ. δὲ ταῦτα πρὸ M. τὸν δὲ ἐπιθ. ᾄδουσι αἱ Scholl. 9) λαυθάνει Gen.^b 9) κρυπτ. τῷ Θεορίβῳ τῶν ἀδόντων M. 14) Verba γέγραπται . . . κόραι jam Adnotator Vimariensis adscripserat. 15) παρὰ Vim., περὶ c. 6. 17) ῥοδοπαχέες Vim. 19) ἡλακᾶτα 6.¹ 23) γέγραφε 6.¹ 23) τὴν ἑαυτοῦ φίλιαν 6.¹

τος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν πειρᾶται ὡς μὴ σπου
 δαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακείμενον. τὸ δὲ μέτρον
 τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον. ἡ
 δὲ ὁμιλία, παρ' ὅσον εἰρηῆσθαι γεγράφασιν οἶνος καὶ ἀλήθεια
 παρὰ τὴν παροιμίαν. k. c. 6. A. B.)

5

---

2) τὴν αὐτοῦ φιλίαν 6.¹ 3) ἡ 6.¹ Ultima haec obscura et vix in-
 δ.¹ 6.¹ 4) φασιν pro γεγράφασιν tegra.

SCHOLIA ET GLOSSAE.

Idyll. I.

(Θεοκρίτου Θύρσις <ἢ> Ψιδή. Gen.^b -- Τὸ παρὸν εἰδύλλιον δραματικὸν Λωρίδι. K. M.) — (Τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ 5 Μανουὴλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ῥα', ὧν 10 τελευταῖος· οὐ μὴ σκιρτασῆτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῆ. συνίσταται οὖν ὁ δακτυλικός, ἤγουν ὁ ἠρωικός στίχος ἐκ δακτύλων καὶ σπονδείων, ἐν μόνῃ δὲ τῇ ἕκτῃ χώρᾳ δέχεται σπονδεῖον ἢ τροχαῖον. M. P.)

Inscriptio.

Vet. Πῶς οὐκ ἐπεγράφη ἐν τῷ εἰδύλλῳ τούτῳ τὸ τοῦ 15 αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; Διὰ τὸ μέλλειν παρεῖσθαι τὸν ποιμένα κρειττόνως τῇ καλάμῃ φθειγγόμενον. — Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ παρόντος εἰδύλλου. Θεοκρίτου Θύρσις ἢ Ψιδή· τουτέστιν, ὁ βουλόμενος Θύρσιν ἐπιγραφέτω, ὁ θέλων Ψιδήν. Θύρσις μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ποιμὴν ὁ 20 αὐλῶν, ὧδ' ἢ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθειγγόμενον. ●

Vs. 1—3.

Vet. [Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τήνα.] Ἄδύ τι: ψιλοῦται τὸ α. οἱ γὰρ Λωριεῖς τρέποντες τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλούμενον τρέπουσιν ὑπεξαίρουμένων

11) δακτύλου καὶ σπονδεῖον codd. 14) //Gen., ubi hoc scholium hypothesei adhaeret, ut in Call. et Valek. seqq. — οὐκ ἐπεγράφη] B. D., οὐχ ὑπεγράφη Gen. vulg. 14) τούτῳ om. Gen. 17) //Om. Gen.^{a,b} Lips.; in Call. et Valek. seqq. hypothesei

adhaeret. 18) ἐπιγραφέτω] conj. Schaeferus, ὑπογραφέτω Q. vulg. 19) ὁ θέλων] Q., ἢ vulg. 23) //Gen.^b, ubi desunt lemma et ψ. τὸ α. — ἄδύ τι ante Xyl. 23) οἱ Δ. τρέπουσι.... α ψιλὸν ὑπ' ἀναίρουμένων τ. ἄ. reliquis omissis Gen.^b

τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ ἢ τὸ ἄρθρον τραπέν εἰς ἄ οὐ φιλοῦ-
σιν, ἀλλὰ δασύνουσιν.

Rec. [Ἐν ἄλλῳ οὕτω.] Τὸ ἀδὺ τινὲς λέγουσιν ὅτι φι-
λοῦται τοῦ η τρεπομένου εἰς α Δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν οὗτοι
ἀληθεύουσιν, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος πάνθ' ἄλιος γρά- 5
φων, καὶ οὐχ ἄμῖν τὸν Ἔρωτα, καὶ τί ποθ' ἀδύ, καὶ
ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι.

Ver. Ψιθύρισμα: ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς
πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζομένας. ψιθύρισμα δὲ ἢ τὸ μέλισμα
ἢ τὸ σύριγμα ἢ τὸ κροῦμα. — (Ψιθύρισμα: τὸ μέλος, ποῖα 10
φωνή. 3.) — [Ἄλλως.] Ψιθύρισμα: τὸ μινύρισμα. ὠνο-
ματοποιεῖται δὲ ἢ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ιδιότητα κατὰ
μίμησιν τῆς φωνῆς. Ψιθύρισμα: μέλισμα, λάλημα· ψί-
θυρος γὰρ ὁ λάλος. ἢ δὲ φωνὴ τῶν κατὰ μίμησιν, καθά-
περ καὶ τὸ κελαρύζειν. Ὀμηρος· 15

κατειβόμενον κελαρύζει.

Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιάς παρ'
Ὀμήρῳ. κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν τὸ ἐν τοῖς ὡσὶ τινὰ
λεπτόν ἤχον ἠχεῖν παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤγουν ταῖς
ἀκοαῖς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι 20
δὲ αἱ πίτυς, ὅταν ἕπιισθῶσι, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχι-
ζομένης τῆς πνοῆς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

τῆμος χαίρων, ὁπότεν πλάτανος ψιθυρίζη.

ἢ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἐξῆς ἔχει οὕτως· ἠδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος
ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ἀδούσης· 25
ἠδὺ δὲ καὶ σὺν ὧ αἰπόλε συρίζεις.

1) ἢ et ἄ) Duebn., ἢ et α Reisk. seqq., η—α vulg. 3) //Gen.^a Lips. In hoc Prolegomenis adhaeret; in l. inter eadem legitur, vid. Adn. ad Prolegg. — Post ἄλλῳ Wart. (ex Vat.?) et seqq. ante Gaisf. inseruerunt σχολίῳ. — τὸ om. Gen.^a Lips., δύντινες Lips. 4) ὡς οἱ pro καὶ εἰ, tum ἀληθεύουσιν ψεύδεται δὲ ὁ Gen.^a 5) Id. I, 102. XIII, l. XI, 62. 8) //Om. Gen.^a Lips. 9) σχιζόμενα vulg., cf. lin. 21. 11) //Gen.^b sine τὸ. 11) ὄνομ. Gen.^b et ante Heins. 13) μῆμισιν Gen.^b, ubi desunt sequentia τῆς . . . μίμησιν. 13) Hinc Phav. ψιθύρισμα τὸ μέλισμα, τὸ λάλημα, καὶ ψ. ὁ λάλος. — ψίθυρος γὰρ] 3., ὅθεν καὶ

ψ. vulg. 15) τι pro καὶ τὸ Gen.^b 16) Hom. II. Φ, 261. — κατειβόμενα Gen.^b 17) Verba γίνεται . . . δένδρων lin. 20 om. Gen.^b 20) Phav. hinc habet ψιθυρίζει ἢ πίτυς, ὅταν ἕπιισθῆ τῇ στ. τ. φ. σχ. τ. φωνῆς. 21) δὲ] (Gen.^b, γὰρ vulg. 21) ἕπιισθῶσι Gen.^b 22) φωνῆς 3. Gen.^b Phav. 23) Arist. Nub. 1008. ubi potius ἦρος ἐν ὥρῃ γ. ὅπ. πλ. πετέλα ψιθυρίζη. 24) ἐννοια 23. 24) ἔχει οὕτως om. Gen.^b 24) ἠδὺ μὲν seqq. in Gen.^b deinceps post ἐξῆς leguntur, vulg. post sequens scholium: praemisso Ἄλλως. 25) τῆς om. Gen.^b 25) ἀδῆσεις Gen.^b 26) συρίζεις] Duebn., ψιθυρίζεις Gen.^b vulg.

Rec. (Ἄδύ τι: ὦ Lips.) αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη, ἥτις ἐστὶ παρὰ ταῖς πηγαῖς, ἠδείαν τινα μελίξει, ἤρουν μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ τινος ἀφήσι, τὴν τῶν φύλλων λεπτήν ἀπήχησιν — τοῦτο γὰρ νῦν τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων — ἠδὺ δὲ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλλεις [αἰπόλε]. — (Ψιθύρισμα: τὸ λεπτὸν τῶν φύλλων ἀπήχημα. 23.) — (Καὶ ἡ πρὸς ταῖς πηγαῖς πίτυς ἐκείνη ἠδὺ τι μελουργεῖ κατὰ τὸ ψιθύρισμα, ἀντὶ τοῦ ψιθυρίζουσα ἠδέως μελίξει· ἀλλὰ σὺ ἠδέως συρίζεις, καὶ τοσοῦτον τοὺς ἄλλους 10 νικᾷς, ὡς οὐδεὶς τὸ ἐπαθλον ἀνθαιρησεται, εἰ μὴ ἄρα ὁ Πάν· οἶον θεοῦ μόνον ἦττά. Vat.)

Iet. [Ἄλλως. Τὸ ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαι φασιν, ὡς τὸ

κρίκει ζυγὸν

15 καὶ τὸ

σίξει δὲ ὀφθαλμός.

κυριῶς δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσι. ψίθυρ ψίθυρος ὡς μάρτυρ μάρτυρος, καὶ ψίθυρος ψιθύρων ὡς μάρτυρος μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψίθος, ὃ ση- 20 μαίνει τὴν λοιδορίαν· ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω καὶ τὸ θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χεῖλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος ἀπὸ τοῦ ψεῦδος ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι καὶ τοῦ δ εἰς θ ψίθος.] — Αἰπόλοι δὲ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἵπεσι, τουτέστιν ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι, τὰς αἶγας νέμοντες· οὕτω 25 γὰρ φιλεῖ τὸ ζῶον. — (Καὶ ἡ πίτυς: λείπει τὸ πεφυκνία. ἠδιδιον δὲ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα, ὅταν ῥιπισθῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς. Gen.^b) — Τήνα: εὐθεία ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκείνος τήνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τήνα ἀναλόγως, τὰ θηλυκά. — [Καὶ ἄλ- 30 λως.] Τήνα: ἀντὶ τοῦ ἐκείνη Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς

1) //Gen.^a Lips. — αἰπόλε καὶ om. Gen.^a 2) παρὰ] l. 6. 23. P. Gen.^a Lips., περι vulg. 2) τινα ἠχῆν Bar. 2) ἤρουν . . . καὶ, tum μεταφ. seqq. evan. in Lips. 3) λεπτήν φωνήν ἀπήχ. E. 5) τῇ σύρ. σὺ Gen.^a 6) αἰπόλε om. Gen.^a Lips. 8) μελουργεῖ Wart., quod Kiessl. correxit. Ante κατὰ et ἠδέως male diastolis distinctum erat. 12) //Schol. om. Gen.^a Lips., ex Etymol. descriptum, vid. EtM. 818, 52. EtG. 574, 12. 17. 14) Hom. II. 11,

470 et Od. I, 394. 16) σύξει ante Xyl. 17) ἐστὶ pro ἐπὶ Heins. et vulg. ante Reisk. 21) τὸ θύρα] Toup., τοῦ θ. vulg. ante Kiessl. 22) τοῦ ο ante Ox. I. 23) //Gen.^b 27) πνοῆς] φωνῆς cod., cf. p. 31. 9 et 22. 27) //Gen.^b 28) λέγουσι τήνικα τήνα ἀναλ. τ. θ. Gen.^b Locus corruptus. 30) //I. Gen.^b, hic post δοθήσεται χίμαρος p. 36. 11. 30) ἄ. τ. ἐκ. Δ.] 3. Gen.^b, Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἄ. τ. ἐκ. vulg. ex SchRec.

ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ [ὡς ἐνταῦθα], ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. (νῦν δὲ τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ. 3. Gen.^b) ἐκείνη γὰρ ἦν, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε κείνη (καὶ κατὰ Δωρικεὺς κείνα Gen.^b καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς τ καὶ τοῦ ε εἰς η τήνα ἐκθλίψει τοῦ ι. 3. Gen.^b)

5

Rec. (Τήνα: Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀπὸ τοῦ κείνη· Gen.^a Lips. Phav.) ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ τοῦ κ εἰς τ καὶ τοῦ η εἰς α τήνα. — (Τήνα: Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀπὸ τοῦ κείνη τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, καὶ τοῦ κ εἰς τ. I. — Ποτὶ ταῖς πα- 10 γαίσι: πρὸς ταῖς πηγαῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ καὶ προσθέσει τοῦ ι. I.)

Vet. Μελίσδεταί: (διὰ τοῦ ξ ἡ γραφή. τὸ δὲ μελίσδω Gen.^b) Αἰολικόν ἐστὶ. (μελίσδεταί δὲ Gen.^b) ἀντὶ τοῦ μελιζει, ὃ ἐστὶ λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ἄδει. μέλη γὰρ τὰς ῥῥὰς 15 ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων τὸ

σαντῶ μέλος γλάζει.

τουτέστιν ἑαυτῷ ῥῥὴν ἄδεις. — (Ἦγουν μελιζεται καὶ ἠχεῖ καὶ ἀποτελεῖ μελωδίαν. EtM. 412, 3.) — Συρίσδες: ἀντὶ τοῦ συρίζεις Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωρικεὺς τὰ δεύτερα πρόσωπα 20 τῶν ῥημάτων τὰ εἰς εἰς λήγοντα εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίζεις γράφουσι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν συρίζεν. διαλύουσι δὲ τὸ ξ εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.

1) Τὸ τῶν φύλλων ἀπήχημα Lips. ποῖα αὕτη φωνὴ ἢ ἀποτελουμένη 25 ἀπὸ τῶν δένδρων. H. — [Πίτυς:] ἢ τοὺς στροβίλους ποιοῦσα. I.

2) Ἡ οὔσα δηλαδή, πλησίον τῶν πηγῶν ἠδειᾶν τινα φωνὴν μετὰ μέλους ἠχεῖ. H. — [Μελίσδεταί:] ἑμμελῶς ἠχεῖ. 6. E. M. N. Αἰολικόν. E.

3) [Συρίσδες:] Δωρικὸν καὶ Αἰολικόν. 3. E. αὐλεῖς. 3. τῆ σύ- 30 ριγγι μίλπεις. E. M. — Ἐφορος τῶν ποιμνίων ὁ θεός. 3. — Τὰ δευτερεία. E. — Ἐπαθλον. C. E. βραβεῖον. P. Lips.

1) ὡς ἐντ. om. Gen.^b, qui deinceps τὸ δὲ pro ποτὲ δέ. 3) καὶ om. Gen.^b 4) ὑπεκθλίξει Gen.^b 6) //Gen.^a Lips. Phav. 8) τήνα om. Gen.^a Lips. Phav. 8) Τήνα cod. 14) //Gen.^b 16) φάσκω Gen.^b — Pind. fr. 74 Bgk. — 16) τὸ σαντῶ] τασάντα 5. Bar., τὸ σαντοῦ vulg., τὰς αὐτοῦ Gen.^b τὸ σαντῶ conj. I. G. Schneider ad fragmm.

Pind., τὸ σαντῶ Bergk. 17) μέλους Gen.^b 19) //Gen.^b — συρίσδες] Gen.^b Bas. II. vulg., τυρίσδες E. et alii Pariss. ut Call. 21) ῥημάτων εἰς ε λέγουσι, τὸ δὲ ι μ. ἐκθλίβονσι. Gen.^b 22) συρίζεις et συρίζεν] Gen.^b, συρίσδες et συρίσδεν vulg. — τὸ δὲ pro ὡς... τὸ Gen.^b 27) πλησίον δηλ. cod. 30) αἰολικόν 3. In E. textus habet τυρίσδες.

Rec. Ἄλλως. Συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, ὥσπερ σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν, καὶ αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτων δῆλον·

ἧ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν·

5 αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Λάφνης ὁ βώτας.

Συρίζω καὶ τὸ κατὰ Σύρους λέγω ἢ φρονῶ. συρίττω δὲ ἐπὶ τοῦ συριγμοῦ τοῦ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως· καὶ συρίττω ἐπὶ χλευασμοῦ μεταβατικῶς, οἷον ἑσυρίττω τινα' ἀντὶ τοῦ χλευάζω, καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν ἡγουν τῶν ἐμπαίζο-
10 μένων. διαφέρει δὲ τὸ ἄδειν τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοιοῦτων τῷ τὰ μὲν μέλος ἔχειν μόνον, τὸ δὲ ἄδειν ἐπὶ λόγου λέγεσθαι ἐμμελοῦς. — Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ: ἡγουν ἀπολαβῶν οἴσεις, τουτέστιν ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τῆς σύριγγος τὰ δευτερεία τοῦ Πανὸς ἔξεις.

15 *Vcl.* (Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον: ἀντὶ τοῦ· πρώτος ὁ Πάν, δεύτερος σύ· τὰ δεύτερα ἄθλα τοῦ Πανὸς ἀποισει, (Gen.^b) τῶν δὲ ἄλλων τὰ πρώτα. τὸν Πᾶνα οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα· Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ
20 Διὸς καὶ Καλλιστοῦς

Πᾶνα καὶ Ἀρκαδίον διδύμους·

Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἁ' Ἀρκαδικῶν Διὸς καὶ Νύμφης Οἰνή-
δος. οἱ δὲ λέγουσι· διὰ τοῦτο Πάν, ὅτι τῆς φορᾶς ἐστὶ ση-
μεῖον [τουτέστι] τοῦ παντός, ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται

25 Πάν. συνοικεῖν γὰρ ἢ μορφή τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης καὶ μη-

1) //Gen.^a Lips., in hoc post μέλπεις p. 32. 5. 4) *Idyll. VI*, 43. — σύριγγα ante Xyl., σύριγγι Gen.^a 5) *συρίσθε* Gen.^a 6) ἐπὶ τοῦ] 1. I. M. P. Y., ἐπὶ vulg. 7) *συριγμοῦ*] 1. P. Gen.^a Lips., *συρισμοῦ* M. vulg. 7) διὰ στ. 1. P. 7) *ἀμεταβατικῶς* Gen.^a 10) δὲ] add. 1. 6. 23. M. Gen.^a Lips. 11) ἔχει 2. 12) *λέγεσθαι*] 1. 6. 23. E. M. Lips., *λέγεται* vulg. 12) //Gen.^a Lips. sine ἀποισῆ: ἡγουν. 17) //Gen.^b, inde a Πᾶνα Phav., inde ab Ἐπιμενίδης Eudoc. Viol. p. 323. — πρώτα] Gen.^b, πρώτεια vulg. 17) τὸν Πᾶνα] Call., τὸ Π. Gen.^b, Πᾶνα: τὸν Π. Bas. II. vulg. 18) αὐτοῦ Kiessl., om. 3. Gen.^b, αὐτοῦ

ποιήμασι Eudoc. Ante Kiessl. post eam vocem diastole erat. 21) Ἀρκαδίον] 5. Can. Gen.^b, Ἀρκαδα vulg. — διδ. φησὶ Eudoc. 22) δὲ om. (Gen.^b — ἁ' Ἀρκαδικῶν] Toup., Ἀρκαδικῶ vulg., ἀρκαδικῶ ante Xyl. 22) *Οἰνηίδος* Vulc., ἡ καίδος et paullo infra (?) *νηίδος* p. 23) Post λέγουσι primus Heinsius distinctit, 23) ὅτι καὶ τῆς 5. 23) *φορᾶς*] ὄρας vulg., ἦρας 5. 24) *τουτέστι* om. (Gen.^b, qui tum τοῦ δὲ. 25) *σύνκειται* 5. 26) *τὰ μὲν* p. 5. Can. 26) *ἀπομίμημα* om. p. 3. 5. Can. Gen.^b Vulc., ἡ λ. κ. σελ. om. 3. 26) *καὶ* post σελ. om. p. 5. Can. Gen.^b Vulc., ὁ καὶ 3. — *μηρίσκος* 5. Can., *μηρίσκος* Gen.^b, *μηρίγγος* 3., *ἐνμήσκος* p.

νίσκους φασίν εἶναι, τὸ δὲ παρδαλὴν ἐνήφθαι τῆς [γῆς] φαντασίας εἵνεκα, τὰ δὲ κάτω (τραγῶδη καὶ) λάσια τῶν τῆς γῆς στερεῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πλανωμένων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ ἐπωπᾶν τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς τῶν καταγίδων καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν 5 γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. [καὶ τὰ κάτω, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω τράγεια σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.] 10

Rec. Τὸ δὲ δεύτερον ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀριθμῆσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης· ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ πρότερον σημαίνοντα λέγεται.

Vet. Ἀποισῆ· κομίση. (περισπαστέον Gen.^b) ὡς τὸ 15 λαψῆ ἀντὶ τοῦ λήψη. τοὺς γὰρ μέλλοντας (τῶν ὀριστικῶν Gen.^b) περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς· δεξῆ, λαψῆ, γραψῆ καὶ τὰ ὅμοια.

Vs. 4—6.

Vet. Αἶκα: τὸ αἶκα ἀντὶ τοῦ εἶκεν ἐστί. τὴν γὰρ εἰ 20 δίφθογγον τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὴν αἰ δίφθογγον, τὸ δὲ ε ψιλὸν εἰς α βραχύ, οἷον [εἶκεν αἶκα,] Ἄρτεμις Ἄρταμις.

1) φησιν p. 3. 5. Can. 1) παρδαλῆν] Valck. ad Herod. VII, 69, πόρδαλιν vulg. — ἐνήφθαι] Valck., ἐλήφθαι Gen.^b et vulg. ante Kiessl. 2) ἔνεκα Eudoc. 3) στερεῶν] μερῶν vulg., νεύρων 3. 5. Bar. Can. Gen.^b Vulc. 3) δὲ om. Eudoc. 4) τῷ ἐν τῷ Gen.^b 4) πλανωμένων] πνευμάτων vulg., πάντων ἀνέμων p. 3. 5. Can. Gen.^b, παντοίων ἀνέμων Bar., πάντων πνευμάτων Vulc. 4) τὴν μίμ. p. 3. 5. Can. Gen.^b 4) ἐπωπᾶν] αἰγῶπον vulg. 5) αἰφνιδίους] Call. Phav. Eud. et Kiessl., ἀφνιδίους Can. et vulg. post Scult., ἀφνιδίως Gen.^b Vulc. Verba τῶν κατ. vulgo ante τὰς αἰφν. leguntur, unde transposui. 5) καὶ ἀπὸ Gen.^b 6) γινομένων] Call. Phav. Eud., γενομένων vulg. post Scult., ἀπὸ τῶν νεφελῶν γινομένης εἰς ἀέρα μεταβολᾶς p. 3. 5. Bar. Can. Gen.^b Vulc. (sed περὶ τὸν ἀέρα Bar., ἐν

τῷ ἀέρι Can. Vulc.) 6) καὶ τὰ κάτω seqq. recentius additamentum esse Duebnerus intellexit. 8) Alterum καὶ τὰ κάτω om. 5. 8) τράγεια] τράγεια Bar., βραχέα vulg. — σημαίνονται Gen.^b 8) τὴν τραχύτητα Bar. 9) δὲ om. Phav. Eud. 11) //Gen.^a Lips. sine δέ. 12) ἐνίοτε δὲ] (Gen.^a) Lips. Reisk. seqq., ἐνίοτε vulg. 12) ἀπαριθμῆσεως E. Lips. 13) δὲ om. Gen.^a Lips. 14) λέγ. σημ. Lips. 15) //Gen.^b, ubi ἀποισῆ καὶ ληψῆ περισπαστέον, ἐπὶ (ἐπὶ Duebn.) τοὺς μίλλ. Gen.^b 17) αἶε pro οἶ p. — λέξῆ Gen.^b 20) //Gen.^b Phav., hic hoc initio: αἶκα ἀντὶ τοῦ ἐὰν ποιητικῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἶκεν, τὴν γὰρ... — ἀλλὰ τὴν εἰ Gen.^b 21) οἱ J. om. Gen.^b Vulc. 21) τὴν om. Gen.^b 21) δίφθογγον] Vat. (Gen.^b), om. vulg. ante Wart. 22) τρέπουσιν εἰς Gen.^b 22) εἶκεν αἶκα om. Gen.^b

κακῶς οὖν ὁ Θεόκριτος ἐξέτεινε. — Τὸ α [νῦν] τοῦ δυνη-
 τικοῦ συνδέσμον (τοῦ κα Gen.^b), τῶν Δωριέων εἰς α βραχὺ
 τὸ ε τρεπόντων, οὗτος ἐξέτεινεν, ὃ καὶ παρακατιῶν συνέσπειλε.
 — Λαψῆ: ἐκτατέον τὸ λα διὰ τὸ εἶναι Δωρικόν, ὡς φησιν
 5 Ἀσκληπιάδης, ἐπεὶ φησιν ὅτι καὶ βραχὺ ἐστίν. — Αἶκα δ'
 αἶγα λάβη τῆνος: ἤγουν εἰ μὴ ἔχει τις τράγον διδόναι τῷ
 θεῷ καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον, ἐπὶ θηλυκοῦ.
 χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς δὲ ἡ ἐνιαυ-
 σιαία αἶξ, ἡ ἐνὸς χειμῶνος οὔσα. μᾶλλον δὲ ἀδύνατον μὴ
 10 ἔχειν τινὰ τράγον· ἀλλ' εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λαβεῖν, σοὶ
 δοθήσεται χίμαρος. — Τὸ δὲ καταρρεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ
 τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρ-
 ρεῖ δηλοῖ. — Ἔστε κ' ἀμέλξης: ἀντὶ τοῦ μέχρις ἂν ἀμέλ-
 ξῃς. ἐκ δὲ τούτου τὴν μήπω τετοκνίαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς
 15 μήπω τετοκνίας τὸ κρέας ἡδιόν ἐστι, φησὶ καὶ Ἡσίοδος·
 καὶ βοῦς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκνίας.

[γράφεται καὶ ἔστ' ἂν ἀμέλξης.]

Rec. [Ἐν ἄλλῳ.] Αἶκα τῆνος: ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κε-

4) Ἐὰν ἐκεῖνος, ὁ Πάν, λάβῃ κερασφόρον τράγον. C. E. H. M. P.
 20 — Κερασφόρον, τέλεια κέρατα ἔχοντα. 6.

5) Ἐὰν ἐκεῖνος, ὁ Πάν δηλαδὴ, λάβῃ αἶγα γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ,
 ἤγουν καταρρεῖσει, ἐλευσεται. H. — Καταρρεῖσει, ἐλευσεται ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τοῦ ὕδατος. C. E. M.

6) Ἡ νεογνῆ αἶξ. M. P. Lips. ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ. E. N. — Τῆ χι-
 25 μάρω. M. τῆς χιμάρου. E. — Ἔως ἂν τεκοῦσαν αὐτὴν ἀμέλξης. 23.
 K. M. τεκοῦσαν ἄρξῃ ἀμέλγειν. P.

1) ἐκτείνει Gen.^b 1) // Gen.^b Scholium hic et vulgo praecedenti adhaeret ita ut τὸ α νῦν et in Gen.^b praetera τοῦ δυν. συνδ. ad superius ἐξέτεινε trahantur. — νῦν om. Gen.^b — τοῦ δυναιμοῦ συνδ. Gen.^b, ubi ea verba hoc loco leguntur, quae vulgo ante τρεπόντων. 2) κα] κε cod. 2) τῶν] Gen.^b, τῶν γὰρ vulg. 3) τὸ ε om. Gen.^b 3) οὗτος συνέσπειλε καὶ ἐξέτεινε nec plura Gen.^b 4) // Gen.^b ante schol. καταρρεῖ l. 11. 4) ἐκτατέον] 5) Gen.^b, ἐκτεταται vulg. 5) ἐστιν om. 5) Gen.^b 5) // Gen.^b, ubi αὐτὰ αἶγα. 6) διδόναι et θήλειαν Gen.^b 7) λάβῃ 3., λάβῃς Gen.^b 8) χίμαρος θηλυκόν, ἡ ἐν. αἶξ ἡ ἐνὸς χ. οὔσα. ἀρσενικῶς δὲ ὁ τράγος. Vulc. 8) μὲν γὰρ Gen.^b 8) ἀρσ.] 3. Gen.^b Vulc., ἀρσ. vulg. 8) ἐνιαυσία Gen.^b 9) οὔσα 2. (?) et ante Heins. 11) δοθήσεται Gen.^b 11) // Gen.^b omisso τὸ δέ. 13) // Gen.^b — ἔστε κ' ἀμέλξης p., ἔς τε καὶ ἀμέλξης Gen.^b, ἔς τε κ' ἀμέλξης 3. 13) μέχρις ἂν ἀμέλξης] μ. ἂν ἀμέλξης p., ἀνάμελκτος vulg., ἀνήμελκτος 3. 14) ἐκ δὲ Xyl. et vulg. ante Reisk. 14) μήποτε τοκνίαν et bis μήποτε τοκνίας Gen.^b 15) ἔστι om. et φασὶ Gen.^b 16) Hesiod. Op. 589. — ὑλοφάγοιο Gen.^b 17) γράφ. seqq. om. Gen.^b 17) ἀμέλξης 3. 18) // Gen.^a Lips. — 25) αὐτῆς τεκοῦσης 23.

ρασφόρον τράγον — κερκὸς γὰρ καὶ κερασφόρος ταυτόν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ποιητικόν ἐστὶ, τὸ δὲ κερασφόρος κοινόν — αἶγα σὺ λήψῃ· ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκείνος γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ, ἀντὶ τοῦ καταρρεῦσαι, ἤγουν ἐλεύσεται — ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος — ἡ χίμαρος. [τὸ σύντονον δὲ τῆς δόσεως διὰ 5 τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ.] — Χιμάρω δὲ καλὸν κρηῖς: τῇ χιμάρω δὲ καλὸν κρέας ἐστίν, ἕως ἂν ἀμέλξης αὐτήν. Ἐριφοὶ μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ τεττάρων. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ ἕως ἐνιαυτοῦ, τουτέστιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν· ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ αἰξ 10 ἢ χίμαιρα· ταυτόν γὰρ αἰξ καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄρρενων ἔριφος καὶ τράγος· οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος τὸν αἶγα λέγουσι, καὶ ἐστὶν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἰξ ὡς ἔλαφος ἄνθρωπος ἵππος. ὃ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι <καὶ χίμαροι>, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες καὶ ἀμνοί· καὶ ὁ αἶ- 15 γες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων ὄιες. ὃ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ μὲν τῶν προβάτων καλοῦνται ποιμένες, οἱ δὲ τῆς ἐτέρας μερίδος αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς τῷ Πανὶ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ ἐτι ταῖς Νύμφαις· καὶ ταῖς μὲν Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ ὡς ἐν 20 τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες, ἀγρόταις θεοῖς καὶ αὐτοῖς οὖσι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι· τῷ δὲ Πανὶ καὶ ὡς χρωμένῳ σύριγγι καὶ ἐπιστήμονι καὶ ἐφόρῳ αὐτῆς ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ ἐπιμελοῦνται· ταῖς δὲ Μούσαις διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ῥῶδων, ὧν αὐταὶ ἔφοροι. 25

1) ταυτόν] 1. 23. Gen.^a Lips., τὸ αὐτὸ vulg. 2) ἐστὶ ποιητ. Lips. 4) ἀντὶ τοῦ] 6. E. Gen.^a Lips., καὶ vulg. 4) ἐλεύσεται] Gen.^a Lips. cf. Gl., εἰσελεύσεται vulg. 5) ἡ χίμαρος h. l. in Lips., ante ἀπὸ vulg. 5) Circumscripta desunt in Gen.^a Lips., ex Vet. repetita, vid. p. 36. 12. 6) //Gen.^a Lips. sine lemmate, et inde ab ἐριφοῖσι usque ad κριός l. 17. Phav. 7) ἀμέλξεις Gen.^a 7) ἔριφοι] 1. 2. 23. Gen.^a Lips., ἔριφος vulg. 8) μηνῶν ἢ καὶ τεττάρων] 1.² 2.² Lips., μηνῶν ἢ τετ. 23.², μ. καὶ τετ. 1.¹ 2.¹ 23.¹, καὶ τετ. sine μηνῶν Gen.^a, καὶ τετ. μηνῶν vulg., ἢ τετ. μηνῶν Phav. 9) ἀμελγῶσιν Phav. 10) δὲ om. Gen.^a 10) αἰξ ἢ χ.] 6. 23. Gen.^a Lips., χ. ἢ αἰξ vulg. (αἰξ hic et in seqq. Gen.^a

Lips.) 11) ταυτόν] 6. Gen.^a Lips. Phav. et ante Heins., ταυτό vulg. 12) καὶ om. Gen.^a 15) καὶ κριός ὁ αἶγες Gen.^a, ὁ χίμαροι E. 16) αἶ οἷς l. 6. Gen.^a Lips. 17) μὲν] 6. 23. Gen.^a Lips., om. vulg. 20) Post Πανὶ Wart. per errorem καὶ inseruit, cf. l. 22. 22) Πανὶ καὶ] 6. 23. E. Gen.^a Lips., καὶ om. vulg. ante Kiessl., qui καὶ a Wart. supra insertum recte transposuit. 23) αὐτοῖς ante ἐφόρῳ, ut videtur, 2. 23) οἷς l. 24) ἐπιμελοῦντο 2. 24) ὅτι μέλει E. 24) αὐτοῖς] E. I. M. Gen.^a Lips. et vulg., αὐταῖς Reisk. seqq. 25) αὐταὶ] 23. E. I. M. Call., αὐταὶ Xyl., αὐταὶ Scult., αὐταὶ Heins., αὐταὶ Lips. et vulg. post Ox. I., καὶ αὐταὶ Gen.^a

Vs. 7. 8.

Vet. Ἡ τὸ καταχές: καταφερέες, ἢ ἡχοῦν. — Ἡ τὸ καταχές: τὸ καταχέομενον, ἢ τὸ ὑψηλοῦν καὶ ὑποροοιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

- 5 *Rec.* [Ἐν ἄλλω.] Ἡ τὸ καταχές: εἰ μὲν μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπῆγε τὸ τό, ταυτὸν δυνάμενον τῷ ὄ, εἶχεν ἂν ὁ λόγος σαφέστερον οὕτω ἠδύτερον ὦ ποιμῆν τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ, ὅπερ ὑπόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας καταφέρεται μετὰ ἡχου. νῦν δὲ προτάττει αὐτὸ καὶ δυσδιανόητον ποιεῖ τὸν
10 λόγον, τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ συνυπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ.

Vs. 9—11.

Vet. Αἶκα ταὶ Μῶσαι: παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ Πανί, ὁ δὲ ποιμῆν ταῖς Μούσαις.

- 15 *Rec.* [Ὁ δὲ νοὺς οὕτως.] (Αἶκα ταὶ Μῶσαι: Gen.^a Lips.) εἰάν αἱ Μούσαι τὴν οἶδα, ἤγουν τὴν οἶν, τὸ θῆλυ πρόβατον, δῶρον ἄγωνται, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἄρα σὺ σακίταν λήψη γέρας — σηκίται δὲ ἄρνες, οὓς ἐτι γάλακτος δεομέ-

7. 8) [Τό:] ὅπερ. E. M. P. Lips. — Τὸ καταχέομενον, ἤγουν καταφερέες: ἢ τὸ ἡχοῦν, τὸ ἡχον ποιοῦν. 6. κάτω χεομενον. E. N. κάτω ἡχον ἀποπέμπον. C. ἡχοῦν ἐν τῷ κάτω φέρεσθαι. M. P. Lips. — Μετ' ἡχου καταφέρεται. K. M.

9) Τὸ θῆλυ πρόβατον, τὴν οἶν. E. M. οἶδα κοινόν, οἶν Ἀττικόν. 2. 6. προβατίναν. P. Lips. ἀμνίδα. C.

- 25 10) Νεογνὸν ἀρνίον ἐτι ἐν τῇ μάνδρᾳ ὄν καὶ μήπω ἐξελθόν. 23. M. Lips. νεογνὸν ἀρνίον. P. λιπαρόν. 6. H. P. τὸν ἐν τῷ σηκῷ, ἤγουν ἐν τῇ μάνδρᾳ τεθραμμένον. 6.

11) [Ὁἶν:] ἀμνάδα. M. P. Lips. — Λαβῶν οἰσεις, μέλλεις λήψεσθαι. H.

2) //Scholiolum om. Gen.^a b Lips. 2) //Gen.^b — ἢ τὸ κ.] 3. Gen.^b, ἢ κ. vulg., ubi haec praecedenti scholio adhaerent. 3) τὸ ὑπ.] 3. Gen.^b, τὸ om. vulg. 5) //Gen.^a Lips. cum veriore lemmate Ἄδιον ὦ ποιμάνα. In Gen.^a. verba εἰ μὲν — οὕτω sequentibus postposita sunt. 6) ταυτὸν] 6. Gen.^a Lips., ταυτὸ vulg. 6) τὸ ὄ Gen.^a Lips. 7) γλυκύτερον Gen.^a. In Lips. verba οὕτω . . . ὅπερ, tum λόγον . . . τοιοῦτον καὶ evanida. 9) αὐτῷ Gen.^a 4) δυσ-

διανόητον] 1. 6. M. Y. Lips., δυσρόητον vulg. 10) συνυπαγόμενον] 6., συνεπ. vulg. 10) σύνηθες δὴ Heins. et vulg. ante Reisk. 11) τοιοῦτο] 1. 6. 23, τοιοῦτον vulg. 13) //Gen.^b c. lemm. Μούσαι. 13) παραβέβληκεν 5. Gen.^b 14) ἐν τῷ Π. Gen.^b 15) //Gen.^a Lips., hic μούσαι etiam in lemm. 16) οἶδα] P. Gen.^a Lips. et tacite Gaisf., οἶδα vulg. 18) σακίται Gen.^a. In Lips. δῶρον ἄγωνται . . . ἄρνες evanida. 18) δευομένους Gen.^a

νοὺς οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες ἰδία βόσκουσι καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ ἐγκλείουσιν — εἰάν δὲ ἀρέσκη ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν, σὺ δὲ τὴν οἶν ὕστερον ἀξίεις, (ἀντὶ τοῦ ἄξίεις, H. Lips.) λαβῶν οἴσεις, τουτέστιν ἐν τῇ ᾧδῃ τὰ δευτερεῖα τῶν Μουσῶν ἔξεις.

Vs. 12—14.

Vet. Αἴης ποτὶ τὰν Νυμφᾶν: ἀντὶ τοῦ βοῦλει καὶ θέλεις ἀπὸ θέματος τοῦ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῶον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλομεν. ἢ Δωρικὸν τὸ λῆς κατὰ ἀφαίρεισιν τῆς θε συλλαβῆς. ὁ Θύρσις δὲ τοῦτο λέγει. — Τῆδε: 10 ἐνθάδε ἢ ἐκείσε. τὸ δὲ καθίξας Δωρικὸν τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τῆς ληγουσῆς εἰς ξ διὰ τοῦ ξ ἐκφέρουσιν.

Rec. Ἄλλως. Αἴης ποτὶ τὰν Νυμφᾶν: θέλεις ᾧ αἰπόλε πρὸς τῶν Νυμφῶν ᾧδε ἐλθεῖν καὶ καθίξας εἰς τὸν 15 ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ κατάντη, ἤγρουν ὀξύν, ὅπου αἱ μυρτίαι, τῇ σύριγγι μέλπειν· τὰς δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ βοσκῆσω. — Τῷ κάταντες ἐναντίον τὸ ἄναντες, λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάτης τόπος ὁ αὐτὸς δῆπου ἐστὶ καὶ κατάντης· (λέγεται μὲν οὖν ἀνάτης τόπος 20 καὶ κατάντης, Lips.) καὶ ἀνωφερῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ κα-

13) Κατωφερῆς. C. P. Lips. τὸν κατωφερῆ τόπον. K. M. τὸ κάτω φερόμενον. H. — [Γ'εώλοφον:] τὸν ἀνεστηκότα τόπον καὶ ὀξύν. M. τὸ τῆς γῆς ἐπανάστημα. Lips. — Ὅπου αἱ λεγόμεναι μυρτίαι. Lips.

14) [Συρίσδεν:] Δωρικῶς καὶ Αἰολικῶς. 5. Αἰολικὸν καὶ Δωρικόν, τὸ μετὰ σύριγγος μέλπειν. M. — Ἐν ὅσῳ σὺ μέλλεις ἄδειν. M. Lips. (ἢ M.) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ E. M. N. P., ἢ ἀντὶ τοῦ μεταξύ. N.

2) ἐγκλείουσιν] 1. E. H. M. N. Y. Gen.^a Lips., κλείουσιν vulg. 2) Ante εἰάν δὲ in Gen.^a est lemma αὐτὸ δὲ καὶ ἀρέσκη. 3) τὰν οἶν H. 3) ἂν ἄξίεις Gen.^a 4) λαβῶν οἴσεις] Gen.^a Lips. vulg. et additis μέλλεις λήψεσθαι H., om. Reisk. seqq. 5) ἄξίεις pro ἔξεις Gen.^a 7) //Om. Gen.^a Lips. 7) βοῦλεις Heins. et vulg. ante Reisk. 8) θέματος Heins. et vulg. ante Kiessl. 10) //Gen.^b, ubi τῆ δὲ καθίξας omissis postea τὸ δὲ καθ., deinde τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ Δωρικῶς. 12) τῶν βαρυτόνων] 3. 5.

(Gen.^b), om. vulg. ante Wart. 14) //Gen.^a Lips. — τὰν ante Xyl. 14) ᾧ αἰπόλε] add. Lips. 15) καθίξας] Lips., καθίξας vulg. 17) κατὰ σύριγγος 23. 17) τούτῳ] 1. 6. cf. Gl., τῷδε vulg. In Lips. ἐγὼ... τόπῳ evan. 18) //Gen.^a Lips. — τῷ κάταντες ἐν, τῷ] Gen.^a Lips., τὸ κάταντες τὸ κατωφερῆς, ὅπερ ἐστὶν ἐν. τῷ vulg., quae interpretatio ex SchVet. transsumpta est. 21) καὶ ἀνωφερῶς καὶ κατωφερῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. E. — 26) Αἰολικῶς] Ἀτικῶς cod. Glossa male ad κάταντες relata erat, cf. Gl. Vs. 3.

τωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάτη ξύλα καὶ κατάντη, τὰ ἄνω
φερόμενα καὶ κάτω, καὶ ἀνωφερῆ καὶ κατωφερῆ ἐπὶ τῶν αὐ-
τῶν. — (Λῆς ἀπὸ τοῦ λέειν, ὅθεν λῶον ἐπωφελές, τουτέ-
στιν ὁ πάντες θέλουσιν· ἢ ἀποκοπῆ τῆς θε λῆς ἀντὶ τοῦ θέ-
5 λῆς. Καθ' ἱξας τροπῆ τοῦ σ εἰς ξ ἔθει Ἀθηναίων. Gen.^a)
— (Λῶ τὸ θέλω, τὸ δεύτερον λῆς καὶ τροπῆ τοῦ ε εἰς η,
μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, λῆς. I. —) (Γεώλο-
φρον: τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐπανεστηκός, ὃ δὴ καὶ κάταντες τοῖς
ἄνωθεν κάτω ἐρχομένοις καὶ ἄναντες τοῖς κάτωθεν ἄνω ἐρ-
10 χομένοις. 2.)

: *Vet.* (Κάταντες: παρὰ μὲν Ὀμήρῳ τὸ κατωφερές δη-
λοῖ, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐναντίον. p. 3. 5. Bar. Gen.^b — Ἄλλως.
Τὸν κατωφερῆ τόπον ἢ τὸν ὑψηλόν. Gen.^b) Γεώλοφρον
δὲ ὁ ἐν τῷ ὀμαλῷ πεδίῳ ὑπερανστηκῶς ὄχθος, ὅς καὶ κο-
15 λωνός καλεῖται. (λέγει δὲ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς, ὅτι
γεώλοφος ἐστὶν ὁ ὑψηλὸς τόπος, κολωνός δὲ ὁ προέχων ἀπὸ
τῆς γῆς μικρόν. Bar. et partim Vat. Gen.^b) — Πῶς τῆς
γαίας διφθογογραφουμένης ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφος ὡς
τὸ ἀνώγειν καὶ κατώγειν; ἢ γαῖα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐψι
20 λογραφεῖτο ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκεῖμενα· νῦν δὲ οἱ
νέοι διφθογογραφοῦντες οὐκ ἠθέλησαν τὴν τῶν παλαιῶν
συνήθειαν τελειῶς ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινα ψιλο-
γραφούμενα, (γράψαντες οὕτως πλὴν τοῦ ἀνώγειν κατώγειν
γεώλοφος <καὶ ἄλλα τινά>. Gen.^b) — Ἄτε μυρῖκαι: ὅπου
25 αἱ μυρσῖναι.

11) καὶ πάντες προ κάταντες
p., ἔς τὸ κάταντες τοῦτο γεώ-
λοφον Gen.^b 11) παρὰ μὲν Ὀμή-
ρῳ] παρ' Ὀμήρῳ p., πῆ μὲν Ὀμηρος
5. Gen.^b, ποι μὲν ὁ Ὀμηρος Bar.,
μὲν Ὀμηρος 3., ὁ μὲν Ὀμηρος Wart.,
quem ex 3. edidisse Gaisf. indicavit.
11) τὸ om. Gen.^b 12) ἔνθα δὲ p.,
ποι δὲ Bar. 12) τὸ ἐναντίον] p.,
τὸ ἀπεναντίον Wart., ἀπεναντίον 3.,
ἀπ' ἐναντίας 5., τὸ ἀπεναντίας
Gen.^b, τὸ κατ' ἐναντίας ὡς καὶ ἐν-
ταῦθα Bar. 13) τὸν] Adert., τὸ
cod. 13) γεώλοφον... ὑψηλὸς de-
sunt in Gen.^b, librario a ὑψηλόν ad
ὑψηλὸς aberrante — γεώλοφος Phav.
14) πεδίῳ] 5., πῆδῳ vulg. 16) Ex
Vat. (3. puto), quem similem lacu-
nam atque Gen.^b habuisse apparet,
cf. ad l. 13., Wart. protulit scho-

lion: Τύπος κολωνός προέχων seqq.
Omisit Gaisf., κολωνός τόπος tacite
edidit Duebn. 16) κολωνός om.
Gen.^b, δὲ ὁ om. Vat. Gen.^b 16)
περιέχων Gen.^b 17) τῆς om. Bar.
17) ὀλίγον pro μικρόν Bar. 17)
//Gen.^b — ἀπορία praefixum in 3.,
nou in Gen.^b 18) γεώλοφος] 3.,
γεόλοφος Gen.^b, γεώλοφον vulg.
18) τὸ ὡς Heins. et vulg. ante
Kiessl. 19) ἢ γαῖα π. τ. π.] Gen.^b
(sed sine τοῖς) et praemisso Ἀντίς
3., καὶ φαμέν ὅτι π. τ. π. ἢ γαῖα
vulg., ὅτι π. τ. π. καὶ γαῖα sine καὶ
φ. Phav. 21) διφθογογραφοῦσι
reliquis omissis Phav. 21) τὴν τῶν
παλαιῶν] 3. Gen.^b, τὴν παλαιῶν
vulg. 22) συνήθειαν om. Gen.^b
24) //Om. Gen.^a Lips.

Vs. 15—18.

Vet. (Δριμεῖα χολά: ὄξύχολος δέ, περιδεικνύς αὐτοῦ τὸ ὄξύχολον Gen.^b) ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἶωθε. — Τὸ μεσημβρινόν: ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ ἐκβολῆ τοῦ ε καὶ προσθεῖσι τοῦ β.

Rec. Οὐ θέμις ὦ ποιμάν: οὐ πρόπον ἐστὶν ἡμῖν ὦ ποιμὴν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν Πάνα δεδοίκαμεν· ὄντως γὰρ πικρός ἐστίν, ἀντὶ τοῦ βαρῦς καὶ ὀργίλος, ἥνικα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται κωποπιακῶς, ἐν αὐτῇ δηλονότι· καὶ αἰὶ πρὸς τῇ ῥινὶ αὐτοῦ, ἥτοι ἐν τῇ ῥινί, δριμεῖα χολὰ κάθηται, τουτέστι καὶ αἰὶ ὀργίλος ἐστίν. — (Ἐν τῇ μεσημβρίᾳ οὐ δίκαιον ἡμῖν ἐκ νόμου σύριγγεν· τὸν γὰρ Πάνα δεδοίκαμεν. ἥνικα γὰρ ἂν ἡ κωποπιακῶς ἀπ' ἄγρας, ἀναπαύεται· καὶ ἄλλως πικρός ἐστὶ κατὰ φύσιν, τότε δὲ ἐπὶ πλέον ἀνάπτεται ἐξωρρισιμένος, μεθ' ἔλθοι ἀγρεύσας. 2.)

Vs. 19. 20.

Vet. Ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδε: ἤγονν τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδός μοι λέγε. — [Τὸ ἄλγε' ἄειδε τριχῶς εὔρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις, δηλονότι ἄλγε' ἄειδες — καὶ λέγει τὸ ἄειδες ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν Δωρικῶς, καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει — καὶ ἄλγε' ἄειδε ἀντὶ τοῦ λέγε, καὶ ἄλγεα εἶδες, ὅ

15) Οὐ πρόπον ἐστίν, οὐ δίκαιον E. M. P. νόμιμον ὑπέρχει. 2. — Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μεσημβρίας. 2. — [Ἀμμιν:] Αἰολικόν καὶ 25 Δωρικόν. E.

16) Ἀπὸ κωποπιακῶν σχολάσας. 23. E. M. N.

17) [Τανίκα:] ἥνικα P. ὀπηνίκα N. ὁπότε C. ἀρτίως κωποπιακῶς. Lips. — [Ἀμπαύεται:] Αἰολικόν. C. E. N. P. — [Ἐντί:] ἐστίν, Αἰολικόν. C. E. M. N. Lips. — Βαρῦς, ὀργίλος Lips. 30

18) [Οί:] αὐτοῦ P. — Μεγάλη ὀργή. M. Lips. ἀντὶ τοῦ διὰ παντός ὀξύθυμος ἐστίν. P.

3) ἐφ' αἷς μεσ. εἰ. hoc loco in Gen.^b leguntur, post καλεῖται p. 40. 15. in 5., ubi media deesse videntur, scholio praecedenti post μυστίαι adhaerent vulgo. Ceterum εἶωθε] 5., Gen.^b, εἰώθασι vulg. 3) /Om. Gen.^a b. Lips. — ΜΕΣΑΜΒΡ. τὸ μεσημερινόν Reisk. seqq., quum jam

in Ox. I ME. praefixum esset. 6) //Lips. et inde ab καὶ αἰὶ Gen.^a 6) ἡμῖν] H. Y. Lips., om. vulg. 18) //Gen.^b c. lemm. τὰ Δάφνιδος. 19) ἤγονν om. Gen.^b 19) τὰ] 3. 5. Gen.^b, τὸ vulg. 20) //Om. Gen.^a b. Lips. Haec Calliervo deberi Hemsterhusius indicavit.

καὶ βέλτιον.] — (Ἐπὶ τὸ πλέον ἴκεο: Gen.^b ὁ σκοπὸς τοιοῦτος· καὶ ἐν τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ πολὺ προβέβηκας ὥστε νικᾶν. 3. 5. Gen.^b)

Rec. Ἄλλως. Ἄλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι: τὸ σὺ καὶ τὸ
 5 γὰρ ἐπὶ τὸν δευτέρου ἀφορᾷ στίχον. ὀφείλει δὲ τὸ σὺ καὶ
 ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινού. οὕτω γὰρ ἂν εἶη ὁ
 λόγος ἀκόλουθος ἔχων οὕτως· ἀλλὰ σὺ ὦ Θύρσι ἄδε τὰ ἄλγη
 τοῦ Δάφνιδος· σὺ γὰρ ἀφίκου καὶ ἐπὶ τὸ πλέον τῆς βουκολι-
 κικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπίπτει δὲ ἑαυτῶ μὴ πρέπον εἰπὼν
 10 συρίζειν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν Πᾶνα, εἶτα τὸν
 Θύρσιν προτρεπόμενος ἄδειν. οὐ γὰρ ταυτὸν ἐστὶ τὸ συρί-
 ζειν τῶ ἄδειν· ἀλλὰ συρίζειν μὲν ἐστὶ τὸ διὰ σύριγγος μέλ-
 πειν, ἄδειν δὲ τὸ κοινῶς τραγωδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὴ χρῆ-
 σθαι φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινὸν διὰ τὸν Πᾶνα
 15 σύριγγι χρώμενον, ἐπὶ τὴν ᾠδὴν δὲ προτρέπεται ὡς ἄλλο τι
 οὔσαν καὶ οὐ μέλον ὄν αὐτῆς τῶ Πανί.

19) [Ἄλλά:] τοῦτο δὲ τῶ δευτέρου σύναπτε· τὰ δὲ ἐξῆς διὰ μέσον.
 M. — Τὴν ἐπὶ τοῦ Δάφνιδος συμφορὰν ἄδεις. 23. τὴν ἐπὶ τῶ Δάφ-
 νιδι συμφορὰν. K. M. Lips. τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδος. P.
 20 τὰ πάθη τὰ συμβάντα τῶ Δάφνιδι. H. — Γράφεται ἀεὶ ἰδοῖς, λέγοις
 ἂν. Δωρικόν. 3.

20) Εἰς ἄκρον τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἠλθες ὡς κραίτην ἄδειν τῶν
 ἄλλων. 23. M. P. Lips. καὶ γὰρ τὴν πλείω βουκολικὴν μούσαν ἐδι-
 δάχθης. 6. ἐπὶ τὸ ἐξαιρετὸν ἀφίκου, ἠλθες. P. — [Τὸ πλέον:]
 25 πλείστον C. περισσότερον. H. ἄκρον. 2. — Λεῖπει ὥστε νικᾶν. 5. —
 [Ἴκεο:] κατέλαβες. C.

1) ὁ σκ. δὲ Gen.^b 2) ὥστε σε νικᾶν Gen.^b 4) // Gen.^a Lips. — ἀλλὰ om. Lips., δὴ Θ. om. Gen.^a 4) τὸ pro priore σὺ Gen.^a 5) δὲ] I. G. 23. E. I. M. N. P. Y. Gen.^a Lips. et ante Heins., δὲ καὶ 2., καὶ vulg. 5) σὺ] E.² Gen.^a Lips. vulg., τὸ E.³ I. M. N. P. Y. (?) Reisk. seqq. 8) καὶ om. Gen.^a 9) δὲ om. M. — αὐτῶ E. 9) πρέπον] Lips., πρέπειν vulg., ἐπιπρέπειν 23. M., ἐπιτρέπειν E. N. Gen.^a 11) ταυ- τόν] Gen.^a Lips. vulg., ταυτό Kiessl. seqq. 11) ἐστὶ om. Lips., ἐστὶ τὸ om. E. Gen.^a 12) ἐπὶ pro ἐστὶ E. Gen.^a — τοῦ pro τὸ E. 13) δὴ] E. Lips., δὲ vulg. 15) σύριγγι] M. P. Y. Gen.^a Lips., τῇ σίρ. vulg. 15) ἀποτρέπεται Gen.^a 16) εἰ pro καὶ E. 16) μέλον ὄν] I. 2. G. 23. Lips., μέλλον ὄν E. M. N. P. Y. Gen.^a Call., μέλον Xyl. vulg. 16) αὐτοῖς 2. — 20) τῶ Δάφνιδι] τοῦ Δ. (sic) cod. ap. Gail. 22) ἠλθες καὶ κρ. ἄδεις 23. 25) ὥστε] Duebn., τον cod., cf. Scholl.

Vs. 21—26.

Vet. Τῷ τε Πριήπῳ: τὸν Πριάπον Νύμφης Ναΐδος [ἢ] Χιόνης καὶ Διονύσου φασὶν υἱόν, ὃν καὶ κτίσαι περὶ Λάμψακον ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τῆς ἐτυμολογίας γε φαίνε- 5
ται. ἐστὶ δὲ οἶον ἢ βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις, ἢ προίηπος, ὁ προίεμενος τὸ σπέρμα. — Καὶ τῶν κραναιῶν: ἀντὶ τοῦ κρηνῶν· εἰ μὴ που τὰς Νύμφας Κρηναίας εἶπε, ὡς καὶ τῶν Νυμφῶν συγκαθιδρου- 10
μένων τῷ Πριάπῳ. τινὲς δὲ τὰς κραναίας ἀπεδέξαντο, ἃ ἔστι δένδρα οὕτω καλούμενα. — ([Κατ' ἐναντίον:] τὸ κραναιῶν ἀντὶ τοῦ [Πριήπου καὶ τῶν] κρηνῶν, ἐκτὸς εἰ μὴ που τὰς Νύμφας Κρηναίας εἶπε, ὡς τὰς Νύμφας ἰδρυμέ-
νας σὺν τῷ Πριήπῳ. 5. Gen.^b) — (Ὡς πόκα τὸν Λιβύα-

21) Ἐλθὲ πλησίον τῆς πετελέας. H. — [Πριήπῳ:] ἄγαλμα ἐκ δέν- 15
δρου. 2.

22) Τῶν πηγῶν ἢ τῶν Νυμφῶν ἢ τῶν δένδρων. P. τῶν κρηνῶν.
H. τῶν πηγῶν Lips.

24) Γράφεται ὡς ποκα τὸν Λιβύαθεν ποτὶ Χρόμιν. 6.
— ὡσπερ ὅτε. Lips. 20

25) Δίδυμα τεκοῦσαν ἐρίφια. Lips. — Ὡστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι
αὐτήν. E. H. K. M. — [Ἐς τρίς:] τῆς ἡμέρας. 6. ἐκ τρίτου. P.

26) Προσαμελχθήσεται. H. M. P. Lips. — Κισσύβια. M. κούτλους.
C. ποιμενικὰ ἀργεῖα. P.

2) //Gen.^b, ubi περὶ τοῦ Πριή-
που prolemmatic. 2) τὸν om. Gen.^b
2) Πριάπον] M., Πριάπος Gen.^b,
Πριήπον vulg. 3) ἢ om. Gen.^b
3) ὃν κτίσαι 5. Gen.^b Vulc. 4) αὐ-
τοῦ 5. 4) πόλιν φ. om. 23. 5)
ἐστὶ om. Gen.^b 5) καὶ διὰ τῆς] λα
τῆς Gen.^b, καὶ λάτης 5. Vulc., in quo
illud latere Duebn. vidit, ἐκ τῆς vulg.
5) γε] γὰρ vulg., ὁ αὐτός φησιν pro
γε φαίνεσθαι 5. Gen.^b Vulc. 6) δὲ]
5. 23. M. Gen.^b, γὰρ vulg. 6) οἰονεῖ
βρ. Reisk., οἰονεῖ βρ. Kiessl. seqq.,
ἢ om. Gen.^b 6) βριήπος p., βριή-
πυος Vulc., βριήπυο Gen.^b 7) προίη-
πος] πριήπος p. M.³ vulg., πριήπος
Reisk. seqq., om. 5. Gen.^b Vulc. et
M.⁴ 7) ὁ προίεμενος] p. 3. 23. M.
et ante Ox. II., προίεμενος vulg.,
ἀπὸ τοῦ προίεσθαι 5. Gen.^b Vulc.
8) //Gen.^b. — καὶ τῶν κραναι-

ῶν] καὶ τῶν κρανιδῶν 3., καὶ τῶν
κρανιδῶν p. 5. Gen.^b, τὸ δὲ κρα-
νιδῶν vulg. 8) τὰς om. 5. Gen.^b,
qui Νύμφας post εἶπε habent. 9)
Κρηναίας] κρήνας 5. Gen.^b, Κρη-
νίδας vulg. 9) εἶπε] 5. Gen.^b, λέ-
γει vulg. 9) καὶ] add. 5. Gen.^b 9)
συγκαθιδρυμένων] p. 5. Gen.^b, συγ-
καθεζομένων vulg. 10) Πριάπῳ]
Gen.^b, Πριήπῳ vulg. 10) δὲ om.
Gen.^b 10) τὰς] p., τὸ κρανιδῶν 3.
5. Gen.^b, τὸ κρανιδῶν vulg. —
κραναίας p. 10) αἶ εἶσι 5. Gen.^b
11) τὸ κραναιῶν ἀντὶ] τὸ κατέ-
ναντι 5., κατέναντι Gen.^b 12) τῶν
om. 5. 12) ἐκτὸς] Toup., ἐντὸς
codd., quod ad praecedentia traher-
batur. 13) που] τις codd. 13) τὰς
om. Wart. — Νύμφας bis 5. 13)
εἶπε] εἶπη codd. 14) σὺν] ἐν Gen.^b,
om. 5.

- θεν: ἐὰν δὲ ἄσῃς, ὡς ἦσάς ποτε ἐρίζων πρὸς τὸν ἀπὸ Λι-
βύης Χρόμιν, αἰγὰ σοι δώσω. Gen.^b φασὶ δὲ τὰς πολυτόκους
καὶ πολυχύλους ἤρουν πολυγαλάκτους. 5. Gen.^b) — Διδυ-
ματόκον: διδυμα τετοκυῖαν ὥστε τρεῖς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ
5 ἔχουσι γάλα αἱ διδυματοκοί, ὅθεν φησὶν· ἢ αἷξ περιουσιάζ-
ζεται τῷ γάλακτι, ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων τροφήν καὶ
δύο πέλλας πίμπλησι. τὰ δὲ ἀμόλγια πέλλας καλοῦσι παρὰ
τὸ <πεπελεκῆσθαι. καλοῦσι δὲ καὶ γανλοὺς παρὰ τὸ> πῆσ-
σειν ἐν αὐτοῖς <τὸ γάλα ***> ὃ ἐστι γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.
10 Rec. [Ἐν ἄλλω.] Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν: ἄγε ὑπὸ
τὴν πτελέαν καθεζώμεθα, ἀντὶ τοῦ καθίσωμεν, ἀπ' ἐναν-
τίας τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πριάπου καὶ τῶν πηγῶν, ὅπου ἢ
καθέδρα ἐκείνη ἢ ποιμενικὴ καὶ αἱ δρυς. ἐὰν δὲ ἄσῃς,
ὡσπερ ἦσάς ποτε ἐρίζων πρὸς τὸν Χρόμιν τὸν Λιβύαθεν,
15 τουτέστι τὸν ἀπὸ τῆς Λιβύης, αἰγὰ τέ σοι δώσω διδυμα τε-
τοκυῖαν, ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτήν, ἣτις δύο ἔχουσα
ἐρίφους προσαμέλξεται, ἀντὶ τοῦ ἀμελχθῆσεται, εἰς δύο πέλ-
λας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἢ πέλλα· λέγεται δὲ οὕτω καὶ
ἢ μέλαινα. — (Τρεῖς μὲν τῆς ἡμέρας ἀμέλξεις, πληρώσει δὲ
20 ἕξ πέλλας, ὡς <δύο> ἐπὶ μιᾷς φορᾷς. πέλλα καὶ γανλὸς καὶ
τάλαρος γαλακτοδόχα ἀγγεῖα. 6.)

Vs. 27.

Vet. Καὶ βαθὺ κισσύβιον: κισσύβιον ποτήριον παρὰ
τὸ κείσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσοῖπιόν τι ὄν. ἢ ξύλινον

1) ἐρίζων πρὸς] ἐρίσδων παρὰ
cod. 2) αἰσα cod. 2) φασὶ δὲ seqq.
in 5. post δάσω l. 15. legi traduntur;
sed cod. potius praecedentia
cum Gen.^b communia habet. — φησὶ
Gen.^b 2) τὰς] Adert., τοὺς codd.
3) καὶ om. Gen.^b 3) πολυχύλους]
Boisson. in Thes. VI p. 1454 et
Adert., πολυχίλους 5., πολυχόλους
Gen.^b 3) ἢ, pro ἤρουν 5. 3)
//Gen.^b, ubi ὡς τὸ τρεῖς. 5) ὅθεν
φα 5. 6) ὥστε τὴν μετὰ τῶν 3. 7)
τὰ δὲ ἀμόλγια] τὰ δὲ ἀμόλγια 5.
Gen.^b, τοὺς δὲ ἀμολγούς vulg. (ἀμελ-
γούς 3.) 8) πῆσσειν] πίνειν vulg.
De supplementis vid. Adnot. 10)
//Gen.^a Lips. — δεῦρο Gen.^a,
δεῦρ' reliquis omissis Lips. 11)

τὰν pro τὴν E. Y. 11) καθεζώμεθα
ἀντὶ τοῦ] Gen.^a Lips., ἐσθώμεθα
ἀ. τ. καθ. ἢ vulg. 11) ἀπέναντι E.
Y. 13) δρυές Lips. 15) τουτέστιν
ἀπὸ Gen.^a 15) αἰγὰ γε τοι 23. 16)
αὐτήν om. E. 17) ἀντὶ τοῦ] 1. 6.
23. E. Y. Gen.^a Lips., καὶ vulg. 18)
τοῦτο pro οὕτω Lips. 19) πληρώ-
σις cod. 21) ἀγγεῖα om. Wart.
23) //Gen.^b sine lemmate. Verba
κισσύβιον... ὄν praefixo ἢ vulg. ite-
rantur post κισσυβίω p. 45. 8. 23)
ποτήριον om. Gen.^b 24) κείσθαι 3.
et priore loco ante Heins. 24) ἐν
τῷ πίνειν Vulc. 24) χυσοῖπιόν τι]
vulg. in iteratione, χυσοῖπιον vulg.
hoc loco, χυσοῖβιον Gen.^b.

ἔκπωμα κεκοσμημένον γομφίσι πολλαῖς. — Ἄλλως. Κισσύβιον: κανκίον ξύλινον ποιμενικόν, [τὸ οἶνον ἐχυσίβιον.] — [Ἄλλως. Κισσύβιον: ποτήριον ἀγροικικόν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται ὡς παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, οἶον χύω χύσω χυσίβιον καὶ κισσύβιον. Ἡσίοδος·

ὀλίγον δὲ εἴσεται κισσυβίῳ.]

Rec. (Καὶ βαθὺ κισσύβιον) κεκλυσμένον ἤδει κηρῶ, ἦγρον λελυμένῳ κηρῶ κεχρισμένον, ὃ κεκονιαμένον οἶ κοινοὶ φασιν, 10 ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγεται δὲ τὸ κλύζω ἐπὶ δύο, ἐπὶ τε τοῦ διὰ κλυστήρος λατρεύειν καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχωνται καὶ ἐπικαλύπτωσι, καθὼς λέγεται ἐνταῦθα.

Vs. 28.

Γει. Ἀμφῶες: τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία τινά. διὰ 15 δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν.

Rec. (Ἀμφῶες, ἦγρον δύο ὠτία ἔχον, 1. 6. 23. Lips.), νεοτευχές, νεωστὶ κατασκευασθέν, ἔτι [γλυφάνοιο ποτόσδον,

27) Ἐκφρασις τοῦ κισσυβίου πάννυ ἐφνωῶς ἔχουσα. * M. — Ποτήριον ἐκ ξύλου κισσοῦ καλουμένου Κ. ποιμενικόν ἀγγεῖον Lips. 20 — Ἀηλιμμένον H. K. M. — Γλυκεῖ ἢ λελυμένῳ. E. H. N. P.

28) Δύο ὠτία ἔχον C. E. H. M. N. P. δίωτον. K. — Νεωστὶ κατασκευασθέν. N. Y. — Ἀπὸ τῆς γλυφῆς ὀσμὴν πέμπων. 2. γλυφῆς ὀσμὴν ἀποπέμπων. H. M. N. P. ὀσμὴν ἔχον ἀπὸ τῆς γλυφῆς. C. ἔτι ἐκ τῆς γλυφῆς ὄξον, μυρίζον. 6. μυρίζον. Lips. — Γράφεται δρε- 25 πάνοιο. 3.

1) γομφίσι] γόμφοισι vulg. 1) πολλαῖς] Gen.^b, πολλοῖς vulg. 1) //Om. Gen.^{a,b} Lips., habet 3. — Ἄλλως] 3., ἢ vulg. 1) κισσύβιον] κισσίβιον 3, om. vulg. 2) τὸ ποιμ. κανκίον (καυλιον Wart.) ξύλ. 3. 2) τ. οἶ. χ. om. 3. — χισσύβιον vulg. 3) //Om. Gen.^{a,b} Lips., ex Etym. transsumptum, vid. EtM. 515, 33. EtG. 323, 14. 7) Potius Callim. fr. 109. 9) //Gen.^a Lips. — καὶ βαθὺ κισσύβιον] Gen.^a Lips., βαθὺ κισσίβιον 1. 6. 23., om. vulg. 9) ἤδει] Gen.^a Lips., ἠδέω 1. 6. 23., ἀδεί Call. 9) κηρῶ] 1. 6. 23. Lips., κερῶ Gen.^a Call. Verba κεκλυσμένον ἀδεί κερῶ in Call. pro lem-
mata

suht, quod inde ab Ox. I in KE. vel KEK. mutilarunt. 10) λελυμένῳ] 1. 6. 23. E. M. Y. Lips. ut Koehlers conjecerat, λελυμένον Gen.^a Call. et ante Heins., λελουμένον vulg. 10) κεκονιαμένον] 1.^a 6. Gen.^a, κεκομισμένον vulg. post Ox. I, καὶ κεκομισμένον Call., καὶ κομισμένον Lips. 12) ὅταν τινὶ M. 15) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 17) Gen.^a Lips. — ἔχον] Lips., ἔχοντα 1. 6. 23. (?) 18) κατασκευασθέν] 1. 6. 23. Gen.^a Lips., κατασκευασμίον vulg. 18) ἔτι] Gen.^a Lips. et ante Ox. I, om. vulg. 18) γλυφ. ποτ.] ante Ox., ΓΑΤ. vulg. Circumscripta absunt ab Gen.^a Lips., μυρίζον ex Gl. illatum.

ἀντὶ τοῦ προσόξον, ἤγουν ὀσμὴν πέμπον [καὶ μυρίζον] γλυφάνου, τουτέστι γλυφῆς. (ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς, ὡσπερ ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος. Gen.^a Lips.)

Vel. Ὡσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος [ποιητικῶς].

Vs. 29.

Rec. Τοῦ περὶ μὲν χεῖλη: οὐ περὶ μὲν τὰ χεῖλη ὑψοῦ κισσὸς μηρῦεται, ἀντὶ τοῦ πέπλεκται. — (Μηρῦω ἐπὶ τῆς 10 σχοίνου τῆς ἐλισσομένης. 6.) — (Ἵψόθι κισσός: ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει τοῦ κισσηβίου, τουτέστιν ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ χείλους. *H. Gen.^a)

Vel. (Μαρῦεται: ἤγουν μῆρυμα ἀναλύεται καὶ ἀνέλκεται· μηρῦω γὰρ τὸ κοινῶς κουβαριάζω. 3. P. Gen.^b ἢ 15 μαρῦεται ἀντὶ τοῦ κλώθεται. 3. P.) — (Ἵψόθι κισσός: ἀπὸ τούτου κισσύβιον, <ἦ> οἶονεὶ χυσιβίον τι ὄν. Gen.^b)

Vs. 30. 31.

Vel. Κισσὸς ἐλιχρῦσω: ὁ ἐλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ καὶ οἶον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν 20 ἐλίχρυσον βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χρυσιζουσαν. — (ἘΑ. εἶδος φυτοῦ ἔχοντος τὸ ἄνθος χρυσοειδές. 5. — ΚΕΚ. συμπεπλεγμένος. 3.)

Rec. Κεκονισμένος: κονία ἢ ἄσβεστος, ἀφ' οὗ κοινῶς κοινῶ τὸ ἀσβέστῳ χρίω, καὶ κεκονιαμένος τοῖχος ὁ

25 29) Περικυλοῦται. 3. ἔλκεται. 6. συνάγεται. C. πεπλεγμένος ἀνέρχεται εἰς τὸ ὕψος. 23. M. πέπλεκται. 23.

1) ἤγουν] Lips., ὅ ἐστι Gen.^a, om. vulg. 1) γλυφάνου] Gen.^a Lips., γλυφάνοιο δὲ vulg. 3) ὡς ἀπὸ Gen.^a 4) //Gen.^b hac forma: γλυφάνοιο: ὡς στ. στ. καὶ λείβω λίβανος, καὶ γλ. γλ. 5) λίβανος] Gen.^b Call., λείβανός Bas. II et vulg. 5) ποιητ. om. Gen.^b, ex Rec. adscitum. 8) //Gen.^a Lips., hic sine lemmate. 8) ου] Gen.^a Lips., οὔτινος vulg. 8) ἕψοθ] Gen.^a Lips., ὑψόθι vulg. 9) μηρῦεται] Lips., μαρ. vulg. 10) Haec in Gen.^a post στροφῆν p. 47.9. inserta.

11) αὐτοῦ pro τοῦ χείλους *H. 13) μηρῦεται Gen.^b 13) ἤγουν] ἢ Gen.^b, om. 3. P. 14) δὲ pro γὰρ Gen.^b 14) τὸ κοινῶς om. 3. Gen.^b 18) //Gen.^b sine κισσός. — ἐλιχρ. hic et in seqq; ante Brub. 18) ἐχρυσον sine ὁ Gen.^b 18) βοτάνης pro φυτοῦ 2., qui potius simile scholion habere videtur atque 6., vid. p. 47. 7. 23) //Gen.^a c. lemm. κισσός ἐλιχρῦσω κεκονισμένος. 23) κονία κονιάω τὸ Gen.^a 24) κεκονιαμένος pro κεκονιαμένος Gen.^a

ἀσβέστῳ κεραισμένῳ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κεκοιμένος ἴσως ἀντὶ τοῦ κεραισμένῳ ἀπλῶς ἀπὸ τοῦ κεκοιναμένῳ κατὰ συγκοπήν. — (Κισσὸς ἐλιχρῦσω κεκοιμένος: Lips. κοινίωμα τὸ κοινορτῶ φύρομαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εἰς μάχην ἐτοιμάζομαι ἀπὸ τοῦ προτέρου. ἐνταῦθα κεκοιμένος ἀντὶ τοῦ συμπεφυρμένῳ ἀπλῶς καὶ κεραισμένῳ. I. M. Y. Lips.) — (<Ἐλίχρυσος>: εἶδος βοτάνης, οὗ τὸ ἄνθος χρυσοειδές. β.) — Ἡ δὲ κατ' αὐτόν, τὸν κισσὸν δηλονότι, ἔλιξ, ἤγουν πλοκή, ελλείπει, τουτέστι στρέφεται τὴν ἑαυτῆς στροφὴν, ἀγαλλομένη, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῶ κροκόεντι, ἤγουν κρόκου χροιάν ἔχοντι. — (Ἡ δὲ τοῦ κισσοῦ ἔλιξ ελλείπει ἀγαλλομένη τῷ οἰκίῳ καρπῶ τῷ κροκόεντι. χαίρει μονοουχί, ὅτι τοιοῦτον προῖσχει καρπόν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐμφύχων εἰς ἄψυχον, ὡς καὶ Ὅμηρος.

γέλασε δὲ χθῶν παμμήτωρ.

15

ἢ ἀγαλλομένη καὶ ἀγάλλουσα καὶ τέρψιν παρέχουσα τοῖς ὄρωσιν ἐπὶ τῷ καρπῷ τῷ βεβαμμένῳ ὡς ὑπὸ κρόκου. β.)

Vs. 32.

Rec. Ἐντοσθεν δέ, ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυνή τις κατεσκεύασται θεῶν δαίδαλμα, τουτέστιν ἔργον οὕτω ποικίλον ὡς μὴ δοκεῖν ἄνθρωπον αὐτὸ κατασκευάσαι καὶ ποικίλαι, ἀλλὰ θεοῦς.

30) Ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. E. M. N. — Κνήκω. M. ἐλίχρυσος τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος· ἄνθει ἐλιχρῦσον ἐναλίγκιος. Z. ex Suida. ἄνθει τοῦ κισσοῦ πεπληρωμένος. K. — [Κεκοιμένος:] ἀηλιμμένος, ἤγουν κεκοιναμένος. M. συμπεφυρμένος. P.

31) Τῷ ἄνθει. K. M. ὑπὸ τοῦ καρποῦ. P. — Συστροφή. C., ἢ στροφὴ ἢ οὕσα κατ' αὐτόν τὸν κισσόν. H. — Περιπλέκεται, στρέφεται. P. ἐλικοειδῶς ἀνέρχεται. M. — Καλλωπιζομένη. M.

32) Ἄγαλμα ποικίλως κατεσκευασμένον. M.

30

1) κεκοιμένος] Dnebn., κεκοιμένος vulg. 2) ἀπλῶς ἄ. τ. κ. om. Gen.³ 4) τῷ κοινορτῶ Lips. 7) Wart. seqq. male lemma ΚΙΣ. prae-fixerunt. Verum vidit Hamak. 7) ἄνθος] Hamak., εἶδος cod., cf. SchVet. 8) Gen.³ Lips. — ἢ δὲ κατ' αὐτόν] Gen.³ Lips., ἢ δὲ κατ' αὐτόν ante Ox. I, nihil nisi AT. vulg. 10) ἀγαλλομένη] Lips., ἀγαλλομένη Gen.³, ἀγαλλομένη Call., AT. vulg. post Ox. I. 10) καρπῶ κρο.] Gen.³ Lips. et ante Ox., KP. vulg. — ἤγουν pro ἀντὶ τοῦ Gen.³ 13) ἢ μεταφορὰ Wart. 14) Hom. II. T. 362, ubi potius γέλασε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν. Scholiasta memoria lapsus videtur. 19) // Lips. — Ἐντοσθεν δέ] Lips. et ante Ox. I, EN. vulg. 19) γυνή] γυνή vulg. In Lips. vox evanida. 19) κατεσκευασμένη 2.^a, κατασκευασμένη 2.^a 21) αὐτὴν 2., οὕτω 23. 21) καὶ] 1. 2. 6. 23. Lips., ἢ M. vulg.

Vel. (Ἐντοσθε δὲ γυνά τι:) τινὲς τὴν Πανδώραν φασίν. (οὐ) δύναται δὲ ἐν τῷ γυνῆ) εἶναι. [γράφεται καὶ γυνά, τι.] τὸ δέ τι πρὸς τὸ δαιδαλμα. (Ἀμερίας.)

Vs. 33—35.

5 *Rec.* Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι: ἀσκητή, ἦγουν κεκοσμημένη, πέπλω τε, τουτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφαλαία· τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυκι. — (AM. κοινὸν περικεφαλαία. 23.)

Vel. Ἡ ἄμπυκι: τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ
10 ἀμπέχειν.

Rec. Πὰρ δέ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες: (παρὰ δὲ αὐτῇ ἄνδρες καλῶς ἐθειράζοντες, Lips.) ἦγουν κόμην τρέφοντες. κομῶν γὰρ καὶ ἐθειράζειν ταυτόν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομῶν ἐστὶ κοινόν, τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν.

15 *Vel.* Ἄλλως. Ἐθειράζοντες: κομῶντες, εὐτριχοί· ἐθειραὶ γὰρ αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες. — [Ἡ] ἐθειράζοντες: <γενειῶντες> καὶ καθεικότες τὰ γένεια. ἢ κομῶντες· ἐθειρα δὲ ἢ θριξ ἢ ἐξ ἔθους τημελουμένη. Ἄλλως. Κομῶντες τὰς τρίχας, οὐ γενειῶντες, ὡς τινες. ἐθειρα γὰρ ἢ τῆς
20 κεφαλῆς θριξ, ὅθεν Ἀρίσταρχος ἐν Ὀμήρῳ ἔγραψε·

κνάναει δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον,
οὐκ ἐθειράδες. — (Ἄλλως. Ὑποχωρεῖν θεραπεύειν φησί.
Gen.^b)

33) Ἡσκημένη, κατεσκευασμένη, τετημελημένη. 5. κεκαλλωπι-
25 σμένη. C. κεκοσμημένη ἐνδύματι. P. — Κεφαλοδέσμῳ τῷ ἀνω πυκά-
ζοντι. 5.

34) Ἀμοιβαίως ἐκ διαδοχῆς. M.

35) Οὐ φροντίδα ποιεῖται, τί αὐτοὶ λέγουσιν. M.

1) //5. Gen.^b, ex quibus addita-
menta accesserunt. 2) γρ. κ. γ. τι
desunt in 5. Gen.^b — γυνά, τι] Call.
vulg., γυνά τι Reisk. seqq. 3) τὸ
δὲ τὸ ante Xyl. 5) //Lips. sine
lemmate. 6) ἦγουν] 1. 2. 6. 23. I.
K. Lips., καὶ ἢ E., ἢ vulg. 6) πέ-
πλω τε] 2. 23. Lips., πέπλω vulg.
7) τῷ ἄμπυκι Lips. 9) //Gen.^b —
συνίχοντι 5. 11) //Gen.^a et sine
lemmate Lips., πάρ δέ οἱ ἄ. om.
Gen.^a 13) ταυτόν] I. Gen.^a Lips.

ταυτό vulg. 15) //Om. Gen.^a
Lips. 15) εὐτριχες p. 3. 16)
//Gen.^b — ἐθειράζοντες] Gen.^b,
ἐθειράδες vulg. 17) καθεικότες]
Gen.^b, καθήκοντες vulg. 18) ἐθει-
ρα . . . κομῶντες om. Gen.^b, ubi
ab altero κομῶντες ad alterum aber-
ratum. 20) Ἀρίσταρχος] Lehrsius
de Arist. p. 121, Ἀριστοτέλης vulg.
21) Hom. Od. Π, 176. — κνάνα
Gen.^b et ante Xyl. 21) γένει Gen.^b
et ante Brub. 24) ἐπιμελημένη cod.

Rec. Ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος: ἄλλος ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους ἀμοιβαδὶς νεικίουσιν ἐπέεσσιν, ἤγουν λόγοις ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους κατὰ ἀμοιβήν, περὶ αὐτῆς τὴν ἔριν ποιούμενοι δηλονότι. — Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς: ταῦτα δὲ ἂ αὐτοὶ φιλονεικοῦσιν, ἤγουν αἱ φιλονεικίαι 5 δὲ αὐταὶ καὶ αἱ ἔριδες, ἃς αὐτοὶ φιλονεικοῦσι περὶ αὐτῆς, τῆς φρενὸς αὐτῆς οὐχ ἄπτονται.

Vs. 36. 37.

Vet. Ἄλλοκα μὲν τῆνον: τὸ μὲν τι νοήσεως ἐστὶ, τὸ δὲ ὀράσεως. *** ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ὡς ἐν γραφῇ 10 κίνησιν εἶναι ζωτικὴν· ἀλλὰ *** τῶν γλυπτῶν εἰκόνων κατ' ἀλληλοὶ ἦσαν τοῖς λελεγμένοις. — (Ἄλλως. Gen.^b) Ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν Ὀμηρος ἔλεγεν ἀληθέστερον·

χρύσειαι ζωῆσι νεηνίσιν εἰοικνῖαι.

Rec. Ἄλλως. Ἄλλοκα μὲν τῆνον: ἄλλοτε μὲν πρὸς 15 ἐκείνον τὸν ἄνδρα βλέπει γελῶσα· ἄλλοτε δὲ πρὸς τοῦτον ὀίπτει, ἤγουν τρέπει, τὸν νοῦν.

Vs. 38.

Vet. Κυλοιδιόωντες: οἰδοῦντες τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυνποῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰ- 20 δαίνειν τὰ κύλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτά πασχουσι. (Ἄλλως. Οἱ τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς οἰδοῦντες καὶ ἐξογκούμενοι. Gen.^b) [γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ

36) Πρὸς ἐκείνον βλέπει. E.

1) //Lips. sine lemmate. 1) ἄλλος] Lips., om. vulg. 2) ἀμοιβαδόν P. 3) κατὰ διαδοχὴν, ἀμοιβήν περὶ αὐτῆν M. 4) ποι. δηλ.] Lips., δηλ. ποι. vulg. 4) //Gen.^a Lips., in hoc pro lemmate spatium. — τὰ δ'] Gen.^a Bas. II., τὰδ' Call. — ἄπτεται αὐτᾶς om. Gen.^a 5) ἤγουν om. Gen.^a 6) καὶ αἱ] 1. 23. E. P. Gen.^a Lips., καὶ vulg. 7) ἄπτονται] Gen.^a Lips., libri Duebneri et vulg., ἄπτεται ante Heins. 9) //Gen.^b — τι] τοι vulg. 10) Lacunam indicavit Duebnerus. 10) ὡς] add. 5. (Gen.^b) 11) ζητητικὴν

Gen.^b 12) λεγομένοις 5. 14) Hom. II. Σ, 418. — ζωοῖσι Gen.^b — νεηνίσιν] Gen.^b, νεανίσιν vulg. — εἰοικνῖαι Gen.^b et ante Heins. 15) //Lips. sine lemmate. 16) τὸν ἄνδρα βλέπει] Lips., βλ. τὸν ἄνδρα vulg., τὸν om. Reisk. seqq. 17) ἤγ. τρ. τ. νοῦν] Lips., τ. νοῦν ἤγ. τρ. vulg. 19) //Gen.^b, ubi κυλοιδιόωντες οἱ οἶδ. 19) κύλα] κοῖλα vulg. et ita in seqq. 19) τὰ ante ὑπό om. Gen.^b 21) ἔρωτα] Gen.^b vulg., ἔρωτος Kiessl. 23) γίνεται . . . οἰδαίνειν om. Gen.^b

κύλα οιδάινειν·] κύλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ ὑπόπια (μεταθέσει τοῦ στοιχείου ρ). — Ἐτώσια μοχθίζονται: ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ ἂν ἄγαλμα πείσαι δυνήσεται;

5 *Rec.* [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος κατὰ πολὺ κυλοιδιῶντες, ἤγουν κυλοιδιῶντες, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκοῦμενοι, ἐτώσια, ἀντὶ τοῦ ματαίως, μοχθίζονται, ἤγουν μοχθοῦσι, κοπιῶσι. μοχθίζω ποιητικόν, μοχθῶ κοινόν.

10

Vs. 39—41.

Vet. Γριπεὺς τις γέρων: γριπεὺς ὁ ἀλιεύς, καὶ γρίπος τὸ δίκτυον παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. — (Γριπεὺς ὁ ἀλιεύς. παρὰ τὸ γρίπος, τὸ δίκτυον, παρωνύμως γριπεὺς· γρίπος δὲ παρὰ τὸ ἀγρεῖν οἶον ἄγριπος ἐνδεία τοῦ
15 α· ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θεῶν ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου. Etym.) — Λεπράς: τραχεία· [ἢ λευκή·] ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων λεαινομένη· ἢ ὑψηλή, ἐπεὶ καὶ λέπας τοῦ ὄρουσ τοῦ ἄκρον φασίν· ἢ λευκὴ καὶ λέπρα ἰοικνῖα. — (Λεπράς: ἢ λευκή. 3.) — Τινὲς δὲ τὴν τραχειάν ἐφασαν, τὴν ἐκλε-
20 πρωθεῖσαν καὶ ἐκσιλωθεῖσαν, οἶον ἐκβρωθεῖσαν.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] (ἐπὶ τούτοις κατεσκευάσται 1. 2. 6. 23. E. Lips.) γριπεὺς τε γέρων, ἤγουν δικτυοθήρας, καὶ

38) Διανεύοντες, στρέφοντες τοὺς ὀφθαλμούς. E. N. — Πάσχουσι, μοχθῶσιν. M.

25 39) Ἐπὶ τούτοις δέ. E. M. N. P. ἐν τούτοις. C.

40) Λελεπρασμένη. 2. ὄστρείοις κεκαλυμμένη. 23. M. ὄστρεώδης E. N. — [Σπεύδων:] ὥστε εἶπαι αὐτὸ εἰς τὴν ἄλα. 2. ἀγωνιζόμενος. M. — [Βόλον:] τόπον ἀλευτικόν. 3. εἰς βολὴν τῶν ἰχθύων. 5. πᾶν τὸ βαλλόμενον ἐπ' ἄγρα βόλος καλεῖται. 6.

1) ὑπὸ κάτω 3. 5. Vulc. 1) τὰ ἰχθυῶν] 3. 5. Gen.^b Vulc., om. p. vulg. 2) //Gen.^b sine ἀντὶ τοῦ. 3) κάμνουσι Gen.^b 5) //Lips. et inde a μοχθίζονται Gen.^a 5) ὑπὸ τοῦ] P. Lips., ὑπ' vulg. 6) κυλοιδιῶντες Lips. - 7) ἀντὶ τοῦ] E. Lips., καὶ vulg. 7) ματαίως] Lips., μάταια vulg. 8) ἤγουν μοχθοῦσι, κοπι.] P. Lips., καὶ κοπιῶσι vulg., πάσχουσι, κοπιῶσι, μοχθῶσιν Gen.^a, cf. GlM. 8) ποιητικῶς Lips. 11) //Gen.^b sine lemmate. 11) γρίπος ante Duebn. 12) Vid. Adn. 16) //Gen.^b sine ἢ λευκή. — ἢ ὑπὸ ante Heins., ἢ πὸ Gen.^b 17) λεαινομένη] Gen.^b, λεαινομένη Vulc., λευκαινομένη vulg. 19) //Om. Gen.^a b Lips. 20) ἐκσηλ. ante Heins. 20) ἐκβρ.] καὶ βρ. vulg., καταβρ. ex conj. Jacobsii Duebn. 21) Lips. c. lemm. τοῖσδε μετὰ. — ὁ νοῦς affertur ex 1. 2. 6. 23. (?) — δὲ κατεσκευάσθη E. 22) τε] 1. 2. 6. 23. I. P. Y. Lips., τις vulg. — 26) κεκαλυμμένη] περιεφ. M., κεκαλυμμένη 23. — ὄστρεώδης E.

πέτρα λεπράς, τουτέστι βρύα ἔχουσα, ἐφ' [ἄ και ἐν] ἡ [πέ-
τρα] σπεύδων ὁ πρέσβυς μέγα δίκτυον ἔλκει εἰς βόλον, ἤγουν
εἰς ἄγραν, εἰς τὸ ῥίψαι αὐτὸ ἐπὶ ἄγρα ἰχθύων, ὠμοιωμένος
ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ κρατερόν, ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐ-
τοῦ τὴν ἰσχύν.

5

Vet. Ἡ (κάμνοντι τὸ καρτερικὸν ἀνδρὶ: Gen.^b)
τὸ ἰσχυρόν τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων.

Vs. 42.

Vet. Φαίης κεν γνῶν νῖν: εἰποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν
μελῶν τοῦ σώματος ἀλιεύειν, ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. 10
— Ἐλλοπιεύειν δέ ἐστι τὸ ἔλλοπας, ἤγουν ἰχθύς, ἀγρεύ-
ειν· ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι, ἢ παρὰ
τὸ λεπιδωτὸν τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς και
φωνῆς. — (Τὸ δὲ ἔλλοπιεύειν τοὺς ἰχθύας ζωρεῖν,
λαμβάνειν. Gen.^b ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες ἢ παρὰ τὴν λεπίδα, 15
ἢ ὅτι ἐλλειπομένην ἔχουσι τὴν ὄπα. 5. Gen.^b)

Rec. Ἄλλως. Εἰποις ἂν ἔλλοπιεύειν αὐτόν, ἤγουν ἰχθυ-
ᾶσθαι, ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ἄγρα μοχθεῖν, ὅσον σθένος, ἤγουν
ὄση δύναμις, τῶν μελῶν. ὁ σχηματισμὸς οὗτος και τοῖς κοι-
νοῖς ἐστὶ συνήθης, οἶον „συλλαβοῦ ὄση σοι δύναμις· ἐκκλίνω 20
τόδε ὄση μοι ἰσχὺς.“ ἐλλιπῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ γὰρ ἐν-
τελῆ· „συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν ὄση σοί ἐστι“ και „ἐκ-
κλίνω τόδε κατὰ τὴν ἰσχὺν ὄση μοί ἐστιν.“ εἶχε δ' ἂν ταῦτα
ὁμοίως τῷ

τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰσι,

25

και σαφέστερα ἦν, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο „συλλαβοῦ κατὰ

1) λεπράς, τουτ. βρ. ἔχ.] Lips. Call. et codd. Duebneri, λέπρας. τ. βρ. ἔχ., Brub. II, λέπρας, τ. βρ., ἔχ. Xyl. vulg. 1) Inclusa om. Lips. 2) εἰς βόλον] Lips., εἰς β. vulg. — ἤγουν ἄγραν Lips. 3) αὐ-
τό] M. P. Lips., om. E. vulg. — ἄγρα] E. P. Lips., ἄγραν M. vulg. Verba εἰς τὸ . . . ἄγρα om. I. — ἰχθύων] add. E. I. M. P. Lips. 3) ὁμοιωμένος ante Heins., ὠμοιωμέ-
ως P. 4) κρατερόν] Y. Lips., καρ-
τερόν vulg. 4) μετά προ κατὰ Heins. et vulg. ante Reisk. — πᾶσαν τὴν
βρύα ἔχουσαν ἰσχύν I. 6) //Gen.^b
9) //Gen.^b, ubi κε γύων et εἶπης.
11) //Om. Gen.^ab. Lips. . 11)

ἰχθεῖς ante Heins. 13) λεπιδωτόν] Brub. mg. et vulg., λεπιδωτοῦς ante Heins. 13) ὀπὸς] p., ὀπῆς vulg. 17) //Lips. c. lemm. φαίης κεν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν. In reliquo Id. I hic liber lemmata non habet, quanquam iis partim spatia relicta sunt. Gen.^a haec habet: ἔλλοπιεύειν ἰχθύας ἀγρεύειν, ἰχθυ-
ᾶσθαι . . . μοχθεῖν reliquis scho-
lii omissis. 18) τῇ — ἄγρα] I. M. Y. (Gen.^a Lips. et tac. Gaisf., τῇγ — ἄγραν vulg. 19) σχημ. μὲν οὐ-
τος M. 20) σοί] σοί ἐστι M., om. Lips. vulg. 21) ἐλλιπῶς] 6. Lips., ἐλλειπῶς vulg. 25) Hom. II. A. 272. — νῦν om. Lips. 26) σαφέστερον 23.

τὴν ὄση σοι δύναμις ἐστὶ καὶ „ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ὄση μοι ἰσχὺς ἐστὶ.“ ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρχαίμενα, εἴτα οὐκ ἀποδεδωκότα τὸν λόγον πρὸς αὐτό, ἀλλ' ὡσπερ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μεταπεσόντα σχηματισμὸν, δηλα γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οἱ εἴτεινεν, εἴτα ὅποι μετακλιθέντα ἀποδίδονται. νῦν δὲ ἐλλιπέστερον λέγεται τοῦ κατὰ τὴν ἀπόντος. κατὰ ταῦτά ἐστιν ἐλλιπὲς καὶ τὸ

ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

τὸ γὰρ ἐντελής· βαβαὶ τοῦ ὄχλον, ὅσος ἡμῖν ἐπιπίπτει.

10

Vs. 43. 44.

Vel. Ὡδὴ κα ντι: Αἰολικῶς [ἢ Δωρικῶς] ἀντὶ τοῦ [ᾠδή-
κασιν, ἤγουν] τεταυρισμένῳ ἢ πεφυσιωμένῳ καὶ ἐξωγκωμένῳ
ὄντι· οἰδῶ γὰρ [οἰδήσω] τὸ ἐξογκοῦμαι. (οἰδῶ, οἰδήσω ᾠδήκα
ᾠδήκασι Αἰολικῶς. Gen.^b) — Ἰνες δὲ τὰ παρακολουθοῦντα
15 νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτὰς καὶ ὁ υἶδς ἰνις·
ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μερῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. —
Τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἤβας: ἤγουν (τὸ σθένος αὐτοῦ 3.
5. P. Gen.^b) ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. — Ἄλλως. Ἡ δὲ
δύναμις ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἰσως γὰρ εὐήλιξ ἐγγέγλυπτο
20 τῷ κισσυβίῳ εὐμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀνά-
λογόν τῆς ἀκμῆς τὸ σθένος αὐτοῦ.

43) Γράφεται αἰ δέ οἱ 3. — Ὀγκωμένοι εἰσί. E. ἐξογκοῦνται. C.

44) Ἀκμῆς. 23. ἤγουν νεανικῆς ἡλικίας. 23. M.

4) μετασχημ. E. 5) οἱ] Lips. Gaisf., οἱ E., οἶα vulg. 5) ὅποι] Lips., ὅπη vulg. 6) λέγεται] E. Lips. vulg., om. Kiessl. seqq. 6) τοῦ κατὰ τὴν] κατὰ τοῦ τὴν E., καὶ τοῦ τὴν Lips. vulg. 7) ταῦτά] Toupio auctore Kiessl. seqq., ταῦτα Lips. vulg. 8) Id. XV, 59. 9) ἐπιπίπτει] 2. 23. M. Lips., ἐπιπίπτει vulg. 11) //Gen.^b — Αἰολικῶς ἢ] Adert., Ἀττικῶς ἢ 5. Gen.^b, om. vulg. 11) ᾠδήκασιν ἤγουν om. Gen.^b 12) τεταυρισμένῳ ἢ πεφυσιωμένῳ καὶ ἐξωγκωμένῳ ὄντι] γεγαυρισμένοι ἢ πεφυσιωμένοι καὶ ἐξωγκωμένοι ὄντες 3., γεγαυρισμένος (τεταυρισμένος Gen.^b, ταυρισμένος 5.) ἢ πεφυσιωμένος (πεφυσσ. Gen.^b)

καὶ ἐξωγκωμένος ὢν (ὢν ante καὶ Gen.^b) vulg. 13) οἰδήσω om. Gen.^b 13) ὄγκοῦμαι Gen.^b 13) οἰδῶ οἰδήσω in cod. ante ἀντὶ τοῦ leguntur, unde transposui. — ᾠδήκω cod. 14) //Gen.^b Phav. sine δέ. 15) φλέβαις Gen.^b 15) αὐτὰς] Duebnerus, αὐτοῖς vulg., παρὰ Δωρικῶσι Phav. 16) μερῶν] Duebnerus, μελῶν vulg. 17) //Gen.^b post ἢ ἄλλως p. 55. 1. cum lemm. ἄξιον ἤβης. 18) //Gen.^b — Ἄλλως] 3. 5. P. Gen.^b, ἢ vulg. 19) ἐγγέγλυπτο] ἐγγέγλυπτο vulg., ἐξωγραφῆθη 3. 5. P. Gen.^b 20) τε παρὰ τὴν Gen.^b 20) σύνθεσιν] Gen.^b vulg., σύνθεσιν Reisk. seqq.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς.] ὧδέ οἱ ῥῥήκαντι: οὔτως εἰσὶν ὠγκωμένοι κατὰ τὸν ἀνχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἴνες, ἤγουν τὰ νεῦρα, καίπερ ὄντι πολιῶ, τουτέστι λευκῶ τὰς τρίχας· ἡ δὲ ἰσχὺς ἀξία ἤβης, ἤγουν ἀκμῆς.

Vs. 45—47.

5

Vet. [Τυτθὸν δ' ὄσον: τυτθὸν κυρίως τὸ ἐπιτίθειον βρέφος παρὰ τὸν τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν, ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσι τὴν ὀλίγην ἢ μικράν.] — [Κῶρος, ἢ κοῦρος, νέος ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης, οἷον εἰ χόρη τις οὔσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ 10 καὶ ἡ παρθένος, ἢ ὑργοφυῆς καὶ τρυφερά ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται· ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἀπ' οὗ καὶ νεωκόρος· ἢ παρὰ τὸ κείρειν ἢ κειρομένην ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἀπαλὸς καὶ 15 τρυφερὸς παῖς.]

Rec. Ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὄσον ἄποθεν: ἄπωθεν δὲ τοῦ γέροντος, (ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ γέροντος, E. Lips.) μετὰ τὸν γέροντα τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ὀλίγον ὄσον, 20 προτατιτόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τοῦ ὄσον, καθὰ τὸ ὅστις ἔχει τὸ ὄς τοῦ τίς προτατιτόμενον, ἂ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου ὑστερον ἐξ ἀνάγκης ἀποδίδεται, οἷον „τίς ὄς τάδε ἐποίησε“

45) Ὅσον ὀλίγον ἐκ παραλλήλου Ἀτικῶς. 23. M. — Τοῦ ἐν τῇ αἰλί τρυχομένου. πονουμένου. 23. M. τοῦ δεμαζομένου ἐν τῇ αἰλί. 2. 25

46) Πυρραῖς, πεπείροις E. N. — [Σταφυλαῖσι:] ἔκτασις Ἀτικῆ. M. — Θάλλει. M. — Ἄμπελος. C. M. P. χωρίον, ἀμπελιών E. N.

1) //Lips., ubi initium ante κατά εναν. — ὧδέ οἱ] ante Heins., ὡς δέ οἱ vulg. 2) ὠγκωμένοι ante Kiessl. (recte Phav. s. v. ῥῥήκαντι). 3) ἔόντι I. 3) τουτέστι] I. 6. 23., ἤγουν Lips. vulg. 6) //Om. Gen.^{a-b}. Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 772, 12. 6) ἐπιτίθειον ante Heins. 7) τιτθόν] Toupio auctore Kiessl. seqq., τυτθόν vulg. 8) //Schol. om. (Gen.^{a-b}. Lips., ex Etymol. derivatum, vid. EtM. 529, 32. EtG. 338, 3. 9) χόρη] Etymm. et Suid. s. v. κόρη, χώρη vulg. 11) ἡ ante ὑγο. om.

Reisk. seqq. 15) καὶ ante τρυφ. om. Reisk. seqq. 17) //Lips., ubi pro lemm. lacuna. 17) ἄπωθεν Lips. vulg., ἄποθεν ante Heins. 18) ἀντὶ τοῦ om. E. — ἄπο E.^a (ἀπό E.² Lips.) 18) ἤγουν μετὰ E. 20) γὰρ] I. 6. 23. M. N. Y. Lips. et ante Ox. II, γὰρ καὶ E. (?), καὶ vulg. 21) ὅστις ἔχον E. 22) τίς Kiessl. seqq. — 24) ὄσον ὀλίγον om. M. 25) πονουμένου om. M. 26) πυρραῖς codd. 26) σταφυλαῖσι in M. super primis duabus syllabis productionis signa habet.

καὶ „τοσοῦτον ἀπέχει τόδε τοῦδε ὅσον ὀλίγον,“ ἐν ᾧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δεικνυσθαι· εἶτα, ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀποδίδεται καθολικῶς, ὑφ' ᾧ τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε
 5 εἰσίν· ὥσπερ εἴ τις πρὸς τὸ „τίς ὅδε ἐστί;“ τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη, τοῦ τις τὴν ὑπόστασιν αἰτοῦντος καὶ τὸ ἄτομον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις ὑποτάττεται, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἶον ἀκολουθίαν ἔχει ὑποτετάξεσθαι. — Τυτθὸν δ' ὅσον: τὸ πᾶν οὕτως· μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν
 10 κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον ἄλωή, ἤγουν ἄμπελος, βαρεῖται καλῶς σταφυλαῖς πυρναίαις, ἤγουν πυρσαῖς, ἤδη πεπειροῖς δηλονότι, ἣν μικρὸς τις παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς καθημένος. — (Ἄλιτρούτοιο: τοῦ ἐν τῇ ἄλλ τρυχομένου, ἤγουν πονουμένου κατὰ
 15 τὴν θάλασσαν. Gen.^a) — (<Πυρναίαις: ταῖς περκαζούσαις> παρὰ τῶν ἀκτίνων γὰρ πυρούμεναι πεπαίνονται. 6.)
 Vet. Πυρναίαις: ὠρίμοις, περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὦραν ἐχούσας τροφῆς. πύρνον γὰρ ἐνιοὶ τὴν τροφήν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις: ταῖς τρωξίμοις· ἐπάγει γοῦν ἐξῆς
 20 φοιτᾶ σινομένα τὰν τρωξίμον. ἢ ταῖς περκαζούσαις, παρ' ὅσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦνται. — Ἄλωως. Πυρναίαις: ταῖς περκαζούσαις ἢ τροφίμοις· πύρνος γὰρ ὁ σίτος καὶ ἡ τροφή. — Ἄλωή σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἄμπελόφυτος τόπος ὡς κατὰ πολὺ
 25 λῶων τοῦ ἀπλῶς πεδίου. λέγεται ἄλωή καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λῶων τῆς ἀπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν

1) ὀλίγον om. E. N. 2) Recte Hamak. distinxit; vulg. post διαστ. comma est, in Kiessl. seqq. etiam post ἐγνωσμένου. 4) ἐφ' ᾧ E. 8) ὑποτετάξεσθαι] E. Lips., ὑποτάξεσθαι vulg., υποτάξασθαι M., υποτάσσεσθαι N. 9) [Lips. 11) ἄλωή] Lips., ἀλωά vulg., ἀλωά Reisk. seqq. 11) πυρναίαν ante Xyl., πυρναίαις 6. 12) πυρσαῖς, ἤδη πεπ.] Lips. Call., sine distinctione Brub., πυρσαῖς ἤδη, πεπ. Xyl. vulg. 16) Haec Wart. seqq. inseruerunt post περκαζούσαις l. 17. cf. l. 20. 17) [Gen.^b. 18) ὦρας Gen.^b Vulc., ταῖς ὦρας 3. 18) τροφαῖς 3., τροφᾶς Vulc. 19) ἐπ. γοῦν

ἐξ.] ἐπ. οὖν ἐξ. vulg., ἐξῆς νῦν φησὶ Gen.^b, ἐξῆς νῦν Vulc. 20) φοιτᾶ] Gen.^b et ante Heins., φοιτῆ vulg. 20) αἰνομένη Gen.^b. 20) ἦ om. Gen.^b. 21) πυροῦνται] Vulc., πυροῦται 5. Gen.^b, πρροῦσθαι vulg. 21) [Om. Gen.^a.^b Lips. 23) [Gen.^b. Phav. ἀλωή] Gen.^b. Phav. Ἄλωά vulg., ἀλωά Heins., ἀλωά Kiessl. 25) ἀπλῶς] Gen.^b Phav., ἀπλοῦ vulg. — πίδου Gen.^b. 25) ἀλωή] Gen.^b. Phav., ἀλωά vulg. 26) τῆς] Gen.^b. Phav., ut conj. Hamak., τοῦ τῆς vulg. 27) αὐτὸ Gen.^b. 27) αὐτὴν om. Gen.^b.

αίτιαν. ἀλωή δὲ καὶ ἡ ἄλως. — Ἐφ' αἱμασιαισι: (ἐπὶ τοῖς φρακταῖς, p.) παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. — (<Αἱμασιαισι:> φραγμοῖς ἠκανθωμένοις, εἰς ἃς οἱ εἰσερχόμενοι αἱμάσσονται τοὺς ἰδίους πόδας. P.)

5

Vs. 48—51.

Vel. [Ἦμενος δὲ καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ καθέζομαι, ἔημι καὶ τὸ παθητικὸν ἔμαι ἦμαι, ἡ μετοχὴ ἔεμενος ἦμενος.] — [Ἄν' ὄρχως: ὄρχος ὄρχατον διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτόν πρὸς μοσχεῖαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρχον τινα ὄντα· ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν παρὰ τὸ ἐρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, καὶ Ἡσιόδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτεῖαν.] — [Φοιτᾶ: ὄρμᾶ. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ τὸ πορεύομαι, 15 οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀδὸς γίνεται ὀδῶ, τροπῇ τοῦ δ εἰς τ ὀτῶ, πλεονασμῶ τοῦ φ καὶ ι φοιτῶ τὸ πορεύομαι καὶ ὄρμῶ.] — [Ἢ] ἄν' ὄρχως: τοὺς διδύμους τῆς ἀμπέλου, ἦρουν τοὺς κλάδους. — Πάντα δόλον τεύχοισα: [κατασκευάζουσα.] γράφεται καὶ κεύθοισα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα· πανοῦργον 20 γὰρ τὸ ζῶον. — (Τὸ παιδίον οὕτως, <οὐχ> ὡς τὸ παίγνιον, φέρνιον. Ἀττικῶς δὲ οὕτω παραπλήσιον τὸ κλειδίον λέγουσι. 5. P. Gen.^{a,b}) — Πρὶν ἢ ἀκράτιστον: πρὶν ἢ τοῦ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό. — Ἀκράτιστον δὲ νῦν, ὡς

1) ἀλωή] Gen.^b Phav., ἀλωή vulg. — καὶ om. Gen.^b. — ἄλως Phav. 1) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 2) τοῖς] ταῖς cod. 7) //Om. Gen.^{a,b} Lips., ex Etymol. petatum, vid. EtM. 429, 5. 7) δὲ] ante Ox. I, τὸ vulg. 9) //Om. Gen.^{a,b} Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 634, 35. 12) ἐπὶ στῆχον ante Heins. 13) μετόρχιον] EtM. et auctore Jungermannno ad Poll. VII, 145. Gaisf., μετόρχιον vulg. — Aristoph. fr. 168, Hesiod. Sc. 294. 296. 15) //Om. Gen.^{a,b} Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 797, 48. EtG. 556, 10. 15. 18) //Gen.^b — ἦ] Call., ἡ μὲν Brub., ἄ μὲν Xyl. vulg., om. Gen.^b. 19) λαχιδίους pro κλαδούς 3, 5., λαχιδίους P., χαλιδίους Gen.^b Vulc. 19) //Gen.^{a,b}; in Gen.^a

cum sequente post τόπων p. 57. 15. extat. — δόλον om. Gen.^b. 19) κατασκευ. om. Gen.^{a,b}. Vox ex SchRee. assumpta. 20) καὶ om. Gen.^{a,b}. — κεύθοισα ante Xyl. 20) πανοῦργον γὰρ τὸ ζ. ante ἀντὶ leguntur in Gen.^{a,b}, γὰρ om. Gen.^a. 21) //Gen.^{a,b}. — τὸ prius om. 5. P. 21) οὐχ dubitanter proposuit Duebnerus. 22) φέρνιον in codd. post κλειδίον legitur, unde transposui. — δὲ τούτῳ susp. Duebn. 22) κλειδίον] κλειδίον codd., κλαδίον Wart. 23) //Gen.^b. — πρὶν ἢ bis Gen.^b et in interpr. ante Xyl. 23) τοῦ] add. Gen.^b, ubi κρατισμοῦ. 24) αὐτόν p., αὐτόν ποιήσει Gen.^b. 24) //Gen.^b post Schol. Vs. 56. — ἀκράτιστον] Gen.^b, ἀκρατισμόν vulg.

οἶμαι, φησὶ τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων κόρον τε καὶ μέθην.
 Ἄλλως. Οἱ μέλλοντες πολεμεῖν πρωΐας ἐτι οὔσης ὀλίγον τινα
 ἥσθιον ἄρτον καὶ ἄκρατον οἶνον ἐπινον, ὡς θερμοὶ ὦσι καὶ
 μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀκρά-
 5 τιστον ἀντὶ τοῦ ἄγευστον. — Καθίξει: γράφεται καὶ κα-
 θίξῃ βαρυντόνως λεκτέον· τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων
 ὁμοίως οἱ Λωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν.

Rec. Ἄλλως. Ἀμφὶ δέ μιν δύο ἀλώπεκες· ἃ μὲν
 ἀν' ὄρχως φοιτᾶ: σχῆμα ὡς Ὅμηρος·

- 10 οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὃ μὲν [εἷς] οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει.
 τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔχει κίνδυνον, οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου
 προσώπου ἐφ' ἑτερον ἢ μετάβασις γίνεται, ἵνα δέηται πλα-
 γασμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ ὅλου εἰς μέρη· ταῦτόν δὲ τὸ ὅλον τοῖς
 μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν.
 15 ἢ μὲν ἀνὰ τοὺς ὄρχους, ἤγουν τὰς συστοιχίας τῆς ἀμπέλου,
 στρέφεται βλάψουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρωσὶν ἐπιτη-
 δεῖαν· ἢ δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ, ἤγουν κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρ-
 τον τοῦ παιδὸς ἐχούσης, πάντα δόλον κατασκευάζουσα τὸ
 παιδίον οὐ πρότερον ἐάσειν φησί, πρὶν ἂν καθίσῃ αὐτὸ ἐπὶ
 20 τοῖς ξηροῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

48) Τὴν συστοιχίαν. 2. τοὺς κλάδους τῆς συστοιχίας τῆς ἀμπέλου.

23. M. εἰς τὰς φυτείας, εἰς τὸν κλάδον. Q.

49) Στρέφεται. M. P. — Βλάπτουσα, ἐσθίουσα. C. E. M. N. —
 Τὴν ὠριμον σταφυλὴν. 5. 6. M. — [Πήρα:] σακούλιον. 5. C.

- 25 50) Πᾶσαν μηχανήν. 23. M. P. — Πανούργον γὰρ τὸ ζῶον. 5. —
 Ἐάσειν, ἀφήσειν. P. καταλείψειν M.

51) [Ἀκράτιστον:] ἄγευστον, οὐδενὸς ἐγκρατέος. 23. E. M. P.
 ἄγευστον Cant.

5) //Gen.^{a.b.} — Καθίξει] καθίξει
 Gen.^{b.}, καθίξῃ vulg. 5) γράφεται
 καὶ καθίξῃ] 3. P. Gen.^{b.}, καθίξῃ
 sine γρ. καὶ Gen.^{a.} cf. SchRec. p. 57.
 14. τὸ καθ. γρ. vulg. 6) λεκτέον] 3.
 Gen.^{a.b.}, δεκτέον P., om. vulg. 7)
 προφέρονται P.⁴ Gen.^{a.}, προφέροντι
 3. P.³ 8) //Lips. 9) σχῆμα ὡς
 Ὅμηρος] 6.*, ὅμοιον τῷ vulg., ὁμοί-
 ως τῷ M. — Hom Od. M, 73. 10)
 οἱ δὲ] 6.*, om. M. vulg. 10) εἷς]
 Lips. vulg., εἷς M. et ante Ox. I, om.
 Gaisf. tac. ut apud Homerum. 10)
 ἰκάνει om. Lips. 11) δύναμιν pro

κίνδυνον E. sec. N., σολοικισμῶν
 addunt E. N. 13) ἀλλ' ἀπὸ ὅλου]
 1. 6. 23. M. Y. Lips., ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 ὅλου E., ut conj. Hamak., ἀλλὰ τὸ
 ὅλον vulg. 13) ταῦτόν] Lips. vulg.,
 ταῦτό Kiessl. seqq. 15) ὄρχως ante
 Scult. 15) συστοιχίας] 1. 6. 23. M.
 Lips., συστοιχίας E. vulg. 16) βλά-
 πτουσα E. 17) τῇ] Lips. et ante
 Ox. II, om. vulg. 17) τουτέστι pro
 ἤγουν Lips. 18) τὸ παιδίον...
 τόπων etiam in Cant. Phil. — 27)
 ἀγκρατέος (sic) 23.

ἀνύδρων τόπων, ἀκράτιστον, ἤγουν οὐδενὸς ἐγκρατές. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ συνετέθη τὸ ἀκράτιστον, δῆλον μὲν (ἀπὸ τῆς ἐννοίας, δῆλον δὲ καὶ) ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρα. τὸ δὲ πρὶν ἐνίστε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται, οἷον „πρὶν γενέσθαι τότε, ἐγένετο τότε,“ ἐνίστε δὲ μετὰ ὀριστικοῦ, οἷον „πρὶν ποιήσω τότε, ἐποίησα τότε.“ [δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ποιουμένου πράγματος, μετὰ ὀριστικοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ ποιούντος αὐτό.] — (Τρωκτὸν τὸ ἤδη τρυγηθὲν καὶ εἰς βρώσιν παρατεθέν· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκροδρῶν. τρώξιμος δὲ σταφυλὴ ἢ τὸ στύφος τοῦ ὀμφακοῦ μεταβαλοῦσα εἰς γλυκύτητα καὶ τὴν γεῦσιν ἠδύνουσα. ἢ δὲ ἀλώπηξ πάντα δόλον κινουσα, ὅπως τὰ ἐν τῇ πήρᾳ φαγοῦσα αὐτὸν ξηρὸν ἐάσῃ καθίσει. 6. — Ὁ δὲ μὴ γευόμενος καὶ ξηραίνεται. 6. — Γράφεται καθιζει, ἐπὶ κενοῖς καθίσει ἀπὸ μεταφορᾶς ἀνύδρων τόπων. Gen.^a)

15

Vs. 52—54.

Vet. Αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκεσσιν: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. <Ἄλλως. Ἀσφοδέλος βοτάνη τίς ἐστίν.> ἣς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου, μεῖζω δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέρικος καλεῖται, ὅσον πηχναῖος ὦν καὶ μεῖζων. τὸ αὐτὸ δὲ φησι καὶ Θεόφραστος· Ἀπολλοδώρος δὲ ὁ Λωρεῖὺς φησιν οὕτω λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καρπὸν· ὁ δὲ

1) ἀκράτιστον] Lips., ἢ ἀκρ. vulg. tanquam alius scholii initium. 1) ἤγουν . . . κρα etiam Harl. Phil. 1) οὐδὲν E. Harl. Phil. 1) ἐγκρατές, ἀγευστον E. 2) ἀπὸ . . . καὶ] add. E.⁴ M.⁴ Y.⁴ Lips. et praefixo καὶ E.⁴ M.³ Y.³, omisso utroque καὶ 1. 6. 23. E.² 4) Verba μετὰ ἀπαρεμφ. seqq. etiam Phav. s. v. πρὶν omis- sio λέγεται et ἐνίστε . . . οἷον, quo- rum loco καὶ. 6) δοκεῖ δὲ seqq. om. Lips. 10) τρ. ἢ σταφ. Phav. 10) ὀμφακοῦ] Kiessl., ὀμφάκων eod. 11) Verba ἢ δὲ ἀλώπηξ seqq. Wart. iterum posuerat post SchVet. πρὶν ἢ ἀκρ. 13) καθίξει cod. 13) Haec a Wart. seqq. post ἀγευστον p. 56. 5. posita sunt. 17) /Gen.^ab. (in Gen.^a praemisissis καὶ ἄλλως), Phav. s. v. ἀνθερίκος. — αὐτὰρ ὄγ' om. Gen.^b 17) ἀντέρικος Vulc., ἀνθέ- ριξ Gen.^a 19) ἣς . . . καλεῖται om. Vulc., ἣς . . . πλατύτερα om. Gen.^ab.

Phav.; sed in Gen.^a ea verba prae- misso ἀνθέρικος in fine scholii ad- dita, ubi ἣς τὰ μὲν φύλλα ἔχει ὡς. 19) ὁ δὲ καὶ καυλὸς καὶ καρπός Gen.^a, καὶ ὁ καυλὸς Phav. 20) ἀν- θέρικος] 5., ἀνθερικὸς Gen.^b, ἀν- θέρικος Gen.^a, ἀνθέριος P., ἀνθέ- ριξ vulg., ἀνθ. καὶ. om. Phav. 20) ὡς φησὶ (ὡς φησι Vulc., ὡς φησι P., ἣς φ. Gen.^b) χυδαῖος pro ὅσον πηχναῖος 3. 5. P. Gen.^ab. Vulc., ὡς φησιν Ἰδαῖος τε καὶ Θεόφραστος Phav. 20) ὦν om. Gen.^b 21) τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Θ. Gen.^a — Theophr. H. Pl. VII, 13, 2. 21) Ἀπελλ. Gen.^b 21) ὁ νῖός ὁ Λωρεῖὺς Gen.^a, Λωρι- εῶν Gen.^b Vulc., Λωρίκων P. 22) φησὶν om. Gen.^ab. et Vulc., qui per- git οὐ λ. θέλει. — οὕτω] Phav., ubi τὸν καυλὸν μόνον οὕτω καλεῖσθαι βούλεται reliquis deficientibus, οὐ vulg. 22) καρπὸν] 3. 5. P. Gen.^ab. Vulc., καυλὸν vulg. et Phav.

Νεοπτόλεμος ἀνθέριχα γελοίως ᾤήθη τὸν ἀθέρα [τοῦ στά-
 χυος]. — (Μέλεται δέ οἱ: μέλει δὲ αὐτῷ οὔτε πήρας οὔτε
 * * * * λεπτότερον καὶ εὐτονώτερον. P. Gen.^{a, b} Πήρας:
 παρὰ τὸ φέρω πήρα καὶ πήρα. <ἦ> μεθ' ἧς πανταχοῦ πε-
 5 ρῶμεν. καλεῖται δὲ καὶ κίβισις καὶ οὐλάς. 3. 5. P. Gen.^{a, b}
 Vulc. [ἦ ἢ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατ-
 εχόμενα εἰργασμένη, τήρα τις οὔσα. ἦτοι σακκίον μικρὸν.
 Vulc.]

Rec. Ἄλλως. Αὐτὰρ ὄγε: ὁ δὲ πλέκει καλὴν ἀκριδο-
 10 θήραν δι' ἀνθερίκων, ἀντὶ τοῦ διὰ καλάμης, ἣν οἱ κοινοὶ
 καλαμαίαν φασί. — (Ἄλλως. Ἀνθέριξ ἡ τοῦ σίτου καλάμη
 ἀπὸ μέρους, ἣν οἱ κοινοὶ καλαμαίαν φασί. Gen.^a — Ἀνθέ-
 ρικες τὰ προβαλλόμενα τῶν ἀσταχίων καὶ οἱ καυλοὶ τῶν
 ἀσφοδέλων· καὶ εἰσὶν ἄθρανστοὶ ἀλλήλοις ἐπιπλεκόμενοι. 6.)
 15 — Σχοίνω ἐφαρμοζών, ἀντὶ τοῦ συναρμοζών, συνδῶν· σχοί-
 νος δὲ τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρούλλον. — (Ἐφαρμοσδῶν
 δὲ τῷ σχοίνῳ, οἶονεὶ ἐπιτιθεμένους ἐκείνους συνδῆι διὰ σχοί-
 νου. 6.)

Vet. [Καλάν: ἐπίθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάσω ῥήμα, ὃ δη-
 20 λοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα
 καλός, τὸ θηλυκὸν καλή. ἦ παρὰ τὸ καλῶ ῥήμα ἐγένετο κα-

52) Τῇ τοῦ σίτου καλάμη ἀπὸ μέρους 23. M., ἦν οἱ κοινοὶ καλα-
 μαίαν φασί. 23. — Κόφινον ἢ σπυρίδαν, ἐν ἣ ἀποτίθενται αἱ ὀπώ-
 ραι. M. σπυρίδιον, καλάθιον. 5. καλαθίσκον. 11.

25 53) [Σχοίνῳ:] ἐν βρούλῳ. 5. βρούλλη. P. — Τοῦ σακουλίου. M.

1) ἀνθέριχα] P.^a Gen.^b, ἀνθέριχω
 5. P.² Vulc., ἀνθέριχος Gen.^a, om.
 vulg. 1) γελοιά ἦθη Gen.^a 1) ἀθέ-
 ρα] Toup., ἀθέρα 5. P. Gen.^b Vulc.,
 ἄερα Gen.^a, ἀνθέρα vulg. 1) τοῦ
 στ. om. Gen.^{a, b} et fort. 5. P. Vulc.
 2) Haec etiam in Gen.^a post schol.
 antec. leguntur. 3) Lacunam inesse
 indicavit Duebn. Praef. p. X. 3)
 ἀτονώτερον Gen.^a 3) Πήρας]
 Gen.^a, πήρα rell. 4) παρῶμεν 5. P.,
 περῶμεθα Gen.^a 5) καλεῖται... οὐ-
 λάς in Vulc. infra post οὔσα legun-
 tur. 5) κίβισσις 3. Vulc., κισσιβίς
 Gen.^a 6) ἦ ἢ πρὸς seqq. sunt ex
 EtM. 670, 52. 7) εἰργασμένη] EtM.,
 —να cod. 7) ἦτοι σακκίον] EtM.,
 ἦ τι σάκκιον cod. 9) // Lips. et

sine lemmate Gen.^a, in quo h. sch.
 post οὐλάς l. 5. legitur. 11) Ante
 ἄλλως in Gen.^a leguntur ex Suida
 ἀνθέρικες... ἀσφοδέλων prae-
 fixo lemmate Αὐτὰρ ὄγ' ἀνθέ-
 ρίκεσσι. 14) ἀσφοδέλων] Adert.,
 —λῶν cod. 15) // Gen.^a Lips. —
 σχοίνῳ ἐφαρμοζών] Lips., σχ. ἐφαρ-
 μόσδων ante Ox. I, 'EΦ. vulg., cum
 ἀντὶ τοῦ om. Gen.^a 15) συνιδεῖς
 pro συνδῶν Gen.^a 15) σχοίνῳ τῷ
 παρὰ τοῖς καινοῖς βρούλλῳ v. teste
 Creuzero Melet. I p. 85. 19) // Om.
 Gen.^{a, b} Lips. ex Etymol. haustum,
 vid. EtM. 485, 55. — 22) καλαμαίαν]
 καλαμαν cod. 23) σπυρίδαν] Duebn.,
 σπυρίδαν cod. 24) σπυρίδιον, κα-
 λάθιον cod.

λὸς διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ὃ ἄγαν θέομεν.]

Rec. Μέλεται δὲ αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ μέλει, ἤγουν φροντίς ἴσιν, οὔτε τι πῆρης, τουτέστιν οὐδὲν οὔτε τῆς πῆρας, οὔτε τῶν φυτῶν, ἤγουν τῆς ἀμπέλου, κατὰ τοσοῦτον — τοῦτο 5 γὰρ τὸ τοσσηῖνον — καθ' ὅσον γηθεῖ, ἀντὶ τοῦ γήθεται, ἤγουν χαίρει, περὶ τῷ πλέγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πλέγματι.

Vs. 55. 56.

Vet. Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας: πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον περιπέπταται καὶ περικέχυται ὑγρὸς τις ἄκανθος καὶ 10 μαλακός, ὅπερ ἔστιν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες χαμαιζηλον, εἰς μῆκος ἐξανθοῦν λίαν. (ὑγρὸς δὲ ὁ εὐκαμπῆς καὶ νεόφυτος. p. 3.) ἢ ὑγρὸς ἄκανθος ὁ εὐκαμπτος καὶ νεόγονος. — Αἰπολικόν τι θάγμα: ἤγουν θανῦμα, οἶον αἰπόλος ἄν 15 θανμάσειε διὰ τὸ κάλλος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π αἰο-λικόν, τὸ ἀπατητικόν· αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ, καὶ Σοφοκλῆς

μηδ' αἰόλιζε ταῦτα.

τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. — (Ἄλλως. Αἰολίχον θάγμα: αἰόλον τι καὶ ποικίλον θάγμα. Gen.^b) ἢ 20 Αἰολικόν [τὸ Αἰτωλικόν]. Αἰολίς γὰρ ἢ Αἰτωλίς· ἐξ Αἰτωλίας δὲ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. (γράφεται δὲ αἰπολικόν. 5. Gen.^b) — [Ἡ] αἰολικόν (θάγμα Gen.^b): ἀπα-

3) //Gen.^a Lips. — μέλεται δὲ αὐτῷ] Gen.^a Lips., μέλεται δὲ οἱ ante Ox. I, MEA. vulg. 3) ἤγουν] add. Lips. 4) ἔστιν] Gen.^a Lips., ἔστιν αὐτῷ vulg. 4) οὔτε τι] Lips., οὔτε τι P. (Gen.^a) et Kiessl. auctore Toup., οὔτε ἐπὶ vulg. 4) οὔτε τῶν φυτῶν omissis verbis ἤγ. τ. ἀμπ. post τοσσηῖνον leguntur in Gen.^a Lips. 6) τοσσηῖνον ante Brnb., σοσσηῖνον Gen.^a 6) γηθεῖ] Lips., γαθεῖ vulg. 6) ἀντὶ του γ. ἤγουν] Gen.^a Lips., ἤγαν γ. καὶ vulg. 9) //Gen.^b, qui παντὰ δὲ οἱ, ubi δὲ οἱ ex antecedente lemmate μέλεται δὲ οἱ irrepsit. 10) περιπέπταται P.² 11) ἀκανθῶδους 5. P. Gen.^b, ὁ ἄκανθος εἰδὸς ἔστι φυτοῦ χαμαιζηλον omissis seqq. εἰς μ. ἔ. λ. 3. 13) ἢ seqq. om. p. 3., ἢ om. Gen.^b 13)

εὐκαμπτος] Duebnerus, εὐκαρπος Gen.^b, εὐκόπος vulg., εὐκαμπῆς Hamak. ex praecedentibus. — νεόγονος] εὐτόνος vulg. 14) //Om. Gen.^a Lips., nisi quod in Gen.^b ἢ οἶον αἰπόλος θανμάσειε post αἰολίζειν p. 60. 2. leguntur. 15) θανμάσειε] Gen.^b omissio ἄν, θανμάση vulg. 16) Σοφοκλῆς] Toup., Ἴεροκλῆς vulg., cf. Soph. fr. 854 W. 19) //Gen.^b post διαβάλλονται p. 60. 3. — αἰολίχον] αἰπολικόν cod. 20) αἰόλον] αἰολικόν cod. 20) θάγμα] θήγμα cod. 21) τὸ Αἰτ. om. Gen.^b 21) Αἰολίς γὰρ ἢ Αἰτωλίς] Gen.^b, Αἰολίς γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ vulg. 22) πρότερον pro ποτήριον p. 22) γράφει δὲ αἰτωλικόν Gen.^b 23) //Gen.^b, ubi αἰπολικόν pro αἰολ. 23) ἀπατητικόν] Gen.^b, ἀπατηλόν vulg.

τητικόν, ποικίλλον, [ἐκπληκτικόν και ὁ ἄν τις διὰ κάλλος
θαυμάσῃ·] ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν. (ἢ Αἰολικῶς
<ἀπατῶν> Gen.^b· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτη διαβάλλονται,
(ὡς ἐν τῷ) Λοκροὶ τὰς συνθήκας· ταυτοὶ δὲ εἰσι Λο-
5 κροὶ τοῖς Αἰολεῦσι. Gen.^b) — (Αἰολίχον θέαμα: ἀντὶ τοῦ
Αἰολικὸν παρὰ Θεοκρίτῳ. ἢ γὰρ Καλυδῶν Αἰολίς ἐκαλεῖτο.
Hesy'ch.)

Rec. Ἀλλως. Πάντη δὲ περὶ τὸ δέπας, ἦγουν τὸ ποτή-
ριον, περιτέταται ἀπαλή ἄκανθος — εἶδος φυτοῦ φασὶν εἶναι
10 τὴν ἄκανθον — αἰπολικόν τι θάγμα, ἦγουν θαῦμα, ἀπὸ
τοῦ θεῶω, θεῶ, θεήσω, θέημα καὶ τροπὴ τοῦ εἰς α Λωρι-
κῶς θάγμα.

Vet. Τέρας καὶ τυ θυμὸν ἀτύξαι: ἀντὶ τοῦ ἐκπλη-
ξαι δυνάμενον. καὶ Ὅμηρος·

15 πατρὸς ὄψιν ἀτυχθεῖς.

Ἡ τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον ὄν τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν.
ἢ ἀτύξαι: καταπλήξαι σου τὴν ψυχὴν, καὶ δι' ὑπερβολὴν
κάλλους τεράστιον ἄν νομισθεῖη.

Rec. Ἡ (<τέρας,> ἦγουν ὑπερφυῆς ἔργον Gen.^a Lips.)
20 ἀτύξαι ἄν, τουτίστι σείσαι, ἐκπλήξαι σε κατὰ τὴν ψυχὴν.
— (Τέρας καὶ τι: ὥστε διασεῖσαι τὸν θυμὸν, τοῦ ὀρῶντος
δηλονότι. 6*.)

55) Περιφύεται. M. — Χλωρός. 6. ἀπαλός, χλωρός. E. N. P. —
[Ἄκανθος:] ὁ λεγόμενος ἄγκανος διὰ τὸ αἰεὶ θάλλειν. M.

25 56) [Αἰπολικόν:] αἰολικὸν ἢ ἀπατητικόν. 5. αὐτὸ κισσύβιον
θαυμαστόν. 3. ἐστὶ, τὸ κισσύβιον δηλονότι. K. M. — [Τέρας:] ὑπερ-
φυῆς ἔργον. E. I. M. N. P. Y. παράδοξον. C.

1) ποικίλλον] ποικίλον vulg. 4) Λοκροὶ seqq. in cod. male post lem-
ma πορθμεῖ Καλυδωνίῳ p. 61.
12. leguntur. Verum locum Adertus
indicavit. 4) ταυτοὶ] ταῦτοι cod.
5) αἰολίχον] αἰολικόν vulg. — ἀντὶ
τοῦ Καλυδωνικόν Phav. 6) Θεο-
κρίτῳ Phav. et Musurus, Θεοκρήτι
cod. 8) //Gen.^a Lips. 9) περι-
πέταται 2., περιτ. δὲ Gen.^a —
ἀπαλή] E. I. M. Y., unde Gailius
verba περιτέταται . . . ἄκανθον male
ad SchVet. p. 59. 10. attulit, ἀπαλός
vulg., ἀπαλός Lips. 9) εἶναι τὴν
ἄκανθον] E. I. Y., εἶναι τὸν ἄκαν-

θον M., ὁ ἄκανθος sine εἶναι vulg.
10) αἰπολ. τι om. Gen.^a 13) //Gen.^b
c. lemm. ἀτύξαι. 15) Hom. II. Z,
468. πρὸς et ἀτυχθῆς ante Heins.
16) Post διάνοιαν in P. additum ὡς
ὑπερφυῆς ἔργον ex SchRec. I. 19.
17) καταπλήξαι] Duebn., — ἦξαι vulg.
— σου Kiessl. seqq. 18) τεράστιον]
conj. Fr. Jacobs, ἔραστόν vulg.,
ἔραστός 5. Gen.^b Vulc. 19) //Gen.^a
Lips., ille c. lemm. τέρας κέ τυ
θυμὸν ἀτύξαι. 20) σείσαι]
Duebnerus, σείσαι vulg. 20) ἐκπλη-
ξαι] P. Call., ἐκπλήξαι Xyl. vulg.
20) τὴν om. Lips.

Vs. 57. 58.

Rec. Τοῦ μὲν ἐγώ: ἔνεκα μὲν τούτου ἐγὼ αἶγά τε ἔδωκα ὄνον τῷ πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς Καλυδῶνος καὶ τυρόεντα, ἀντὶ τοῦ τυρόν, μέγαν ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὄνια τὰ πωλούμενα, ὄνος δὲ ὃ δίδωσί τις, ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. — (Τοῦτο δὲ τὸ δέπας ὠνησάμην παρὰ τοῦ πορθμέως αἰγὸς καὶ τυροῦ λευκοῦ γάλακτος. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις Ἀττικῆ. οὕτω φημὲν πλάξ μαρμάρου. τὸ δὲ λευκοῦ γάλακτος τὸ ἴδιον τίθησιν. οὕτω καὶ μέλαν σκότος. 6. — ὄνιον τὸ πρᾶγμα, ὠνὴ ἢ ἐνέργεια, ὄνος τὸ διδόμενον τίθημα. ἐκ δὲ τοῦ διδομένου τιμήματος καὶ εὐωνος. 6.)

Vel. Πορθμεῖ Καλυδωνίω: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος εἰς Πελοπόννησον αὐτὸ μετακομίσαντι· ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. Ἄλλως. Πορθμεῖ: ἔσως διαφορθμούνται ἐξ Αἰτωλίας εἰς Πελοπόννησον. γράφουσι δὲ τινες καὶ Καλυδνίω, ἀγνοοῦντες ὡς Καλυδναί ἐγγὺς τῆς Κῶ εἰσιν. Ὁμηρος·

καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλυδνάς.

-- Καὶ τυρόεντα: τυρός, τυροίς παράγωγον, τυρόεντα. τὸ τυ μακρόν, ρόεντα μέ συνίησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δυσύλ-20 λαβα ὀξύτονα τῷ υ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό, οἶον τυρός, πυρός ὁ σίτος. τὸ πῦρ δέ, τοῦ πυρός βραχύ. — (<Τυρόεντα> μέγαν: λείπει τὸ κύκλον. p. — Τυρόεντα: πλακοῦντα. Hesych.)

57) Ναυκλήρω Μ. — Ἡ ὄνομα κύριον τοῦ πορθμέως ἢ τῷ ἀπὸ 25 Καλυδῶνος χωρᾶς. 5. τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος πόλεως. Μ. Ρ.

58) [Τυρόεντα:] λείπει τὸ κύκλον. Ἰωνικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου τὸ παραγωγόν. 5. τυρόν. μετασχηματισμός ἐστὶ τοῦτο. Μ.

2) //Gen.^a Lips. sine lemmate. 10) [ἐνέργεια] Toupio auctore Kiessl. seqq., ἐνέργεια Wart. 12) //Gen.^b, ubi post verba Δοκροὶ ... Αἰολεῦσαι (vid. supra ad p. 60. 4.) pergitur τὸ δὲ Καλυδῶνον ον. κύρ. 12) τὸ ἀπὸ 3. 5. 13) αὐτῷ 3. 5. Gen.^b 14) δὲ pro γὰρ Gen.^b 14) Ἄλλως] Gen.^b,

ἢ vulg. 15) γράφουσι seqq. om. Gen.^b 16) Καλυδναί] Καλυδνοὶ ante Heins., Καλυδναὶ vulg. 18) Hom. II. B, 677. — πόλεως ante Brub. — Καλυδνάς] ante Heins., Καλυδνας vulg. 19) //Gen.^b 22) δὲ om. Gen.^b — 25) ἢ τοῦ cod.

Vs. 59—61.

- Rec.* Οὐδέ τί πω, ἤγουν οὐπω δὲ οὐδαμῶς, πρὸς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κείται ἄχραντον, ἤγουν ἄψαυστον, ἀμόλυντον. — Τῶ καί τῃ μάλα: [— γράφεται καὶ τῶ κέν τοι —] δι' οὐ καὶ σε μάλα ἀρεσαίμην, ἀντὶ τοῦ ἀρέσω, [εὐάρεστος δόξαιμι. τὸ δὲ] πρόφρων, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ προθύμως, μετὰ προθυμίας, ἀντὶ διδοῦς δηλονότι. — (Πρόφρων: φρῆν φρενός, τὸ δὲ σύνθετον πρόφρων καὶ προθύμος τὸ αὐτό· πρόφρων δὲ ποιητικόν. προθύμος ὁ <ὑπὸ θυμοῦ> κινούμενος εἰς τὸ ἐμπροσθεν· ἢ γὰρ πρὸ τὸ ἐμπροσθεν δηλοῖ. καὶ πρόφρων ὑπὸ φρενός κινούμενος <εἰς τὸ ἐμπροσθεν>. ὃ δὲ ποιεῖ, φρονήσει κινούμενος ποιεῖ, διὸ αἰεὶ δὴ ἐπὶ ἐσκεμμένου καὶ λελογισμένου ἐστί. τὸ δὲ προθύμον ἐπὶ τε τοῦ μανικόν τι καὶ ἀκρατὲς δρᾶσαι καὶ ἐπὶ ἐσκεμμένου· ἐπαμφοτερίζει γὰρ. 6.) — Αἰκέν μοι τὸ φίλος: ἐὰν καὶ [σὺ ᾧ φίλος ἦ] σὺ ᾧ φίλε ἄσης τὸν ὕμνον, ἀντὶ τοῦ τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοί. — (Ἰμερος ἢ ἔφεσις, καὶ ἡμεροῖς ὁ ἡμερον ἔχων, ἐφίμερος δὲ ὕμνος ὁ ἐπιπόθητος. 6.)
- 20 *Vel.* Τὸν ἐφίμερον: τὸν γλυκύν· λέγει δὲ τὴν ἐπὶ Δάφνιδι ᾠδὴν.

Rec. [Τὸ ἀρέσκω οὕτως·] ἀρέσκω τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀρεστός ἀντὶ φαίνομαι· Ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς παρὰ

59) Φυλάσσεται. P.

- 25 61) Τὸν ἐρωπικόν, τὸν ἐπιθυμητικόν. 5. ἐπιθυμητικόν. 6. ἀγαπητὸν καὶ γλυκύν. 3.

2) //Gen.^a Lips. — οὐδέ τί πω] Gen.^a et ante Ox. I, OT. vulg. In Lips. initium ante πρὸς evan. 2) ἤγουν om. Gen.^a 2) πρὸς] E. Gen.^a Lips., εἰς vulg. 4) //Gen.^a sine τῃ μάλα et Lips. 4) Circumscripta om. Gen.^a Lips. 5) ἤγουν δι' οὐ σε M., ἤγουν καὶ 2. 5) σοι pro σε E. N., evan. in Lips. 5) ἀρεσαίμην] Lips., — μαν vulg. 6) λίαν ἀρέσω M., ἀρέσω διδοῦς P. 6) Circumscripta om. Gen.^a Lips. 6) Pro πρόφρων in Lips. spatium lemmati relictum. 7) προθύμως] add. Y, Gen.^a Lips. 12) φρονήσει] Duebnerus, φρονη... cod. 13) διὸ αἰεὶ

δη] ... αἰεὶ δὲ cod. 13) ἐπὶ ἐσκ.] Reen., ἐπισκ. Wart., ἐπ' ἐσκ. Kiessl. seqq. 13) ἐστί] ... cod. 13) τὸ Kiessl. seqq., τῃ Wart. 14) ἐπὶ τῆ] Reen., ἐπ... cod. 15) //Gen.^a Lips. sine lemmate. 16) καὶ] E. Lips., δὲ καὶ Gen.^a, γε vulg. 16) ἢ σὺ ᾧ φίλε om. Gen.^a Lips. 20) //Gen.^b, ubi τ. ἐφ. τ. γλυκύν hoc loco (sed τὸ ἐφ.). quae vulg. post ὕμνον l. 16., ubi desunt in Gen.^a Lips. 20) δὲ] P. Gen.^b et ante Heins., γὰρ vulg. 21) Δάφνιδι] Gen.^b, Δάφνιδος vulg. 22) //Gen.^a Lips. sine circumscriptis.

Πλάτωνι· „ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸ σε ταῦτ' ἀρέσκει.“ ἀρέσκομαι δέ τιμι ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν· καὶ ἀπαρέσκομαι τὸ οὐκ ἀποδέχομαι.

Vs. 62. 63.

Rec. Κοῦτι τοι φθονέω: καὶ οὐδαμῶς σοι φθονῶ. 5
πρόσαγε σαυτὸν ὦ ἀγαθέ, ἤγουν πρόσελθε, ἦξον. [γράφεται καὶ κοῦτι τυ κερτομέω.] — Τὰν γὰρ αἰοιδάν: τὴν γὰρ ᾠδὴν οὐδαμῶς φυλάξεις εἰς τὸν Ἄϊθην τὸν ἐκλελάθοντα, ἀντὶ τοῦ τὸν λήθης ποιητικόν [καὶ αἰτιον].

Vet. (Τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεις: 3. Gen.^b) ἐκλαν- 10
θάνουσι γὰρ πάντων οἱ ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πίνοντες. (ἢ τὸν ἐκλελαθόντα: τὸν λήθης αἰτιον. 3.) — (Τὸν λήθοντα καὶ τὸν λήθην ποιῶντα. Gregor. §. 6.)

Rec. Ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐνεστῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον λελάθω. — (Λελαθόντα τὸν λήθης ποιη- 15
τικόν. ἔστι δὲ τὸ πάθος ἀναδίπλωσις, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ λελάχωσι καὶ τεταγών. 6.)

Vs. 64.

Vet. Ἄρχετε βουκολικᾶς: τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἄρ-
ξασθαί με ποιήσατε ὡς ποιήτριαι. ἐπικαλεῖται γὰρ αὐτάς 20
μέλλων ἀεῖδειν. τοῦτο δὲ λέγεται πρόασμα καὶ ἐπιμελώδημα καὶ ἐπωδός. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε ἐπωδοῦ τάξιν ἔχει. Μνασίας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Πανὸς υἱὸν φησι Βουκολίωνα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν.

62) Γράφεται κοῦτοι φθονέω. 5. 6. — Οὐδαμῶς σοι ἔνεκα τῆς 25
δόσεως φθονῶ. P. — Παροιμία ἐπὶ τῶν γινωσκόντων καὶ μὴ μεταδι-
δόντων. Vat.

63) Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα. E. τὸν πάντων ἐπιλανθανόμενον. H.

1) *Plat. Cratyl.* 391. C. 5) // (Gen.^a Lips. sine lemmate. Phav. habet πότε γ' ὦ γὰθέ: ἀντὶ τοῦ πρόσαγε... ἦξον. 6) πρόσαγε seqq. om. Gen.^a — πρόσαγε] Lips. Phav., πρόσ-
άγαγε vulg., πρόσελθε ἢ πρόσαγε τὸ μέλος E. 6) ὦ γὰθέ Lips. Phav. 6) ἦξον] E. Phav. vulg., εἶξον Lips. et ante Heins. 6) Circumscripta om. Lips. 7) // Lips. 8) ἐκλελά-
θοντα] Lips. vulg., —όντα Kiessl. 9) καὶ αἰτιον om. Lips. ex SchVet. ducta. 10) // 3. Gen.^b — φυλαξῆς 3. 11) πάντων] πάντες 3. vulg., cf. (H. 11) ἤγουν] add. 3. Gen.^b 14) // Lips. 14) οὕτως pro οὕτω καὶ Lips. 19) // Gen.^b, ubi ἄλλως ἄρξασθέ μοι ποιήσασθε τῆς β. ὦ. omissis ὡς π. post ἀεῖδειν leguntur. 21) τοῦτο... ἔχει om. (Gen.^b 22) ἐπωδός] Duebnerus, ἐπωδή vulg. 23) Μνασίας] 3. 5. P. Gen.^b Vulc. et ante Heins., Μνασίας vulg. — 28) τὸν πάντων] Duebn., τῶν π. cod.

Rec. Ἄλλως. Ἄρχετε βουκολικᾶς: ἄρχετε ὦ Μοῦσαι, ἤγουν προηγεῖσθε, τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἄρχετε.

Vs. 65.

Rec. Θύρσις ὅδ' ὦξ Αἴτνας: (Θύρσις ὅδε, Gen.^a 5 Lips.) δεικτικῶς ἤγουν ἐγώ, ὁ ἐξ Αἴτνης, (τουτέστιν ἀπὸ Σικελίας, I. P. Gen.^a Lips.) καὶ Θύρσιδος ἧδε ἡ φωνή.

Vet. (Θύρσις ὅδ' ὦξ Αἴτνας: Gen.^b) ὁ ποιμὴν Θύρσις ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ Αἴτνη Σικελίας ὄρος ἐστὶν ἀπὸ Αἴτνης τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὡς φησὶν Ἄλκιμος. Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ περὶ Σικελίας Αἴτνην φησὶ κρίναι Ἡφαιστον καὶ Δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς τοῦ Βριάρεω, ἐνὸς τῶν Κυκλώπων παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ Αἴτνην, ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα (τῷ ὄρει Vulc.). Ἄλλως. ὡς Σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος καὶ κατὰ τὴν Αἴτνην νέμουτος. μέλλει δὲ ἄδειν, ὃν τρόπον ὁ Δάφνης, μὴ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς Ξενίας τοῦνομα Νύμφης ἔρωτα ἀπέλιπε τὸ ζῆν.

Vs. 66—69.

Vet. Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὄκα Δάφνης ἐτάκετο: ὁ Δάφνης Σικελιώτης ὑπάρχων ἐν Σικελίᾳ ἦν, ὅτε τὰ λοιθδια ἔπνεεν. ὅτι γοῦν Νύμφης ἦρα ὁ Δάφνης, ἡ δὲ Νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναικάς ὀμιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, ὅτε ὁ Δάφνης ἐθνησκεν. — Ἡ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα: [Πηνειὸς ποταμὸς Σικελίας.] τέμπη [δὲ] γενικῶς μὲν τὰ ἄλση· νῦν δὲ

1) //Lips. 4) //Gen.^a Lips. sine lemmate. 5) δειγματικῶς ἤγουν ὁ ἐγώ Gen.^a 6) ἡ om. Gen.^a 7) //Gen.^b, ubi ἀνείρ' αὐτόν. 8) Post ὄρος Phav. s. v. Αἴτνη habet ἐν Κατάνη. — ἐστὶν... Ἄλκιμος om. 3. 5. P. Gen.^b 9) Σιληνός] Dorvillius Sicul. p. 246, Σιμωνίδης Gen.^b vulg., ὁ Σιμ. 3. 5.² P. 10) δὲ om. 3. 5. P. Gen.^b 10) φησὶν αἴτνη 3. 5.² Gen.^b, φησὶ Σιμωνίδης αἴτνη tanquam post Σιμ. δὲ 5.¹ 10) κρίναι 3. P. et ante Kiessl., κρίνη 5. 11) δὲ om. Gen.^b 12) Καλλαρ.] Wartonus, Καλαρ. Toupio auctore Kiessl. seqq., Καλερ. Gen.^b

vulg. 13) Σικανὸν] 3. 5. P. et ante Ox. II, Σικανὸν Gen.^b, Σικανὸν vulg. ante Kiessl. 13) ἀφ' οὗ 5. P. Gen.^b Vulc. 14) ὡς om. Gen.^b 15) Ante μέλλει Gen.^b habet lemma καὶ Θύρσιδος ἀδ ε α φ ω ν ἡ. 15) δὲ et ὄν... τῆς om. Gen.^b 16) Ξενίας p. 5. Gen.^b 16) τοῦνομα Νύμφης om. 5. Gen.^b 16) ἔρωταν 5. 16) ἐξέλιπε 5. Gen.^b 19) //Om. Gen.^a Lips. 24) //Gen.^b, ubi καλὰ... Σικελίας et δὲ desunt. 25) Θεταλίας pro Σικ. auctore Palmerio Kiessl. 25) μὲν γεν. ἄλση Gen.^b 25) νῦν καὶ τὸ Heins. et vulg. ante Reisk.

τὸ μεταξὺ τῆς Ὀσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον, ὃ ἐστὶ περι-
καλλὲς καὶ ὡσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πόρος τις ὄρυξι διηρη-
μένος, δι' οὗ ὁ Πηγεῖος πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ
τοῦτο τὸ χωρίον τέμπεα Θετταλικά. — Ἡ κατὰ Πίνδω:
Πίνδος [ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ἢ ποταμὸς· κατὰ δέ τινες] ὄρος 5
τῆς Περραιβίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἶχετε ἀντὶ τοῦ κατ-
ωκεῖτε. — Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο: οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα
ῥεῦμα εἶχετε, ὃ ἐστὶν οὐκ ἦτε ἐκείσε. ὁ δὲ Ἄναπος ποταμὸς
ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπος δὲ εἴρηται ὁ ἀνευ
πόσεως ὢν καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ (Ἄναπος: ποταμὸς 10
περὶ τὴν Σικελίαν (Gen.^b) παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διάβατος
εἶναι. — Οὐδ' Ἄκιδος ἰερόν ὕδωρ: Ἄκιδος ποταμὸς Σικε-
λίας. ὁ δὲ νοῦς· αἱ Νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ Σικελίαν,
ὅτε ὁ Δάφνις ἐπασχέ τι, ἴσως διὰ τὸ Νύμφης ἐρᾶν ὑπερη-
φανανοῦσης αὐτὸν αἰνιστόμενος ὡς οὐδὲ τῶν λοιπῶν αὐ- 15
τόθι οὐσῶν. Ἄκιδος δὲ παρὰ τὸ ἀκίδι εὐοικεῖναι τὰ ῥεύματα.
Νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ Σικελίας „θανυμάζομεν“ φησὶν „εἰ
ἐπὶ Δάφνιδος Ἄκιδος ποταμὸς Σικελία ἐνήν.“

Rec. [Ἄλλως. ὁ νοῦς· πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθα:] (ποῦ ποτε

66) Ποῦ ποτε ἄρα ἐκ παραλλήλου. M. P. — Διερχεῖτο. M. ἔδα- 20
μάζετο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. H. M. P.

67) Πηγεῖος ποταμὸς Θεσσαλίας. 5. — [τέμπεα:] κοιλώματα. 6.
E. M. — [Πίνδω:] ποταμὸς καὶ οὗτος Θεσσαλίας. M.

68) [Ἀνάπω:] ὄρος Σικελίας. 6.

1) νήσον pro Ὀσσης (Gen.^b 2) πό-
ρος] πρὸς vulg. — τις ὄρυξι] τὴν
ὄρυξιν (Gen.^b τὴν ὄρεξιν Vulc., διο-
ρυξιν vulg. 2) διηρημένος] (Gen.^b
Vulc., — von vulg. 3) δι' οὐ] p. 3.
Gen.^b, δι' ἧς vulg. 3) εἰς θαλ.
Gen.^b 3) λέγεται seqq. om. Gen.^b
4) // Gen.^b sine lemmate. 5) Cir-
cumscripta om. Gen.^b et, ut vide-
tur, 5., unde verba ὄρος τ. Π. ἐ. φ.
tanquam novum scholion allata sunt.
6) Περραιβίας] 5., Περραιβίας Gen.^b,
Περραιβίας Call., Πεδερβόας Brub.,
Περραιβόας Xyl. vulg. 6) τὸ δὲ
seqq. om. Gen.^b 6) κατωκεῖτε] κατ-
οικεῖτε vulg. 7) // Gen.^b sine δ ἢ.
8) οὐκ εἶχετε Gen.^b 9) περὶ τὴν
Σικελίαν Συρακούσαις Gen.^b 9)
ὁ] Gen.^b, ὡς vulg. 10) ἀύληχρὸν
pro καὶ βλ. Gen.^b, καὶ βληχρὸν ante
Brub. 10) ὕδ. ἐχ. Gen.^b 10) ἢ

om. Gen.^b. — ποταμὸς] ποτε cod.
11) τὸ et μὴ om. Gen.^b 12) // Gen.^b
sine οὐδ'. 12) Ἄκιδος] Duebnerus,
Ἄκιδος vulg. Item infra. 13) ἀντὶ
τοῦ pro ὁ δὲ νοῦς Gen.^b 13) ἐπὶ
Σικελίας p. 14) ὁ om. Gen.^b 14)
ἐπασχέ τι] ἐπάσχετο 5., ἀπάλετο
vulg. 14) ἴσως δὲ διὰ 5. Gen.^b
14) περιφανοῦς εἰς αὐ. 5. Gen.^b, i.
e. indicante Duebnero ὑπερηφανού-
σης αὐτὸν, quod fortasse verius.
15) μῆδ' 5. Gen.^b 15) αὐτόθεν 5.
Gen.^b 16) Ἄλλως. Ἄκιδος παρὰ
Gen.^b, δὲ ποταμὸς Σικελίας. λέγε-
ται δὲ παρὰ Z. 16) ἀκίδι vulg. 17)
ἐν τῷ om. Gen.^b 17) εἰ ἐπὶ] ὅτι
vulg., ὅτι ἐπὶ Casaub. 18) Σικελία]
Casaub., Σικελίας vulg. — ἐνήν
Gen.^b 19) // Gen.^a Lips. sine cir-
cumscriptis. 19) ποτ' et ἐτάκετο
E. M. Y.

ἄρα ἦτε ὦ Νύμφαι, ὅτε ὁ Δάφνις ἐτήκετο, ἦγουν διερροίτο
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος; E. M. Y. Gen.^a Lips.) ποῦ ποτε ἄρα ἦτε;
 ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμνη τοῦ Πηραιοῦ ἦτε; — ποταμὸς οὗτος
 Θετταλίας — ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμνη τοῦ Πίνδου; — ποτα-
 5 μὸς καὶ οὗτος Θετταλίας — οὐ γὰρ δὴ εἶχετε, ἦγουν ὤκειτε,
 τὸν μέγαν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀνάπου — τῆς Σικελίας
 οὗτος ποταμὸς — οὐδὲ τὴν σκοπιὰν τῆς Αἴτνης, περιφραστι-
 κῶς ἀντὶ τοῦ τῆν ὑψηλὴν Αἴτην, οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ
 Ἄκιδος· ποταμὸς καὶ οὗτος Σικελίας. ἦγουν οὐ γὰρ τὴν Σι-
 10 κελίαν ὤκειτε τότε. λέγει δὲ ἀπεινὰ τὰς Νύμφας, ἐπεὶ Νύμ-
 φης ἦρα ὁ Δάφνις, ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονότι
 ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανεν. — (Τή-
 κεσθαι τὸ κατ' ὀλίγον ὑπορρεῖν τῷ πυρὶ δαπανώμενον,
 οἷον ἐπὶ κηροῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τηκτῶν, ὡς ἐπὶ τῶν
 15 βοτανῶν τὸ μαραίνεσθαι. 6.) — (Τέμνη τὸ μεταξὺ τῆς Ὀσ-
 σης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον χάριτας ἔχον πολλάς, δι' οὗ
 καὶ ὁ Πηραιοὺς ῥεῖ. 6. — Σκοπὸς ὁ σκεπτόμενος, σκοπιὰ δὲ
 ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἰστάμενος σκέπτεται, ὃ δὴ καὶ σκόπελος ποι-
 ητικῶς γράφεται. 6.)

20

Vs. 71. 72.

Γετ. ([Θῶες: λυκοπάνθηροι. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω
 γίνεται θῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ θούος· ταχεῖς γὰρ εἰσι καίπερ βρα-
 χυσκελεῖς ὄντες. ἔστι δὲ ὁ θῶς ζῶων ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον.
 Vulc.]) — Τῆνον χ' ὡκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θα-
 25 νόντα: [γράφεται καὶ χ' ὡκ δρυμοῖο λέων ἂν ἐκλαυσε.]
 τινὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον, ἐν Σικελίᾳ λέγοντες μὴ εἶναι
 λέοντας. ἀλλὰ προστιθεμένη ἢ ἂν συλλαβὴ λύει τὴν αἰτίαν
 [ἵνα ἦ· τῆνον ἂν ἐκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ ἦν, καὶ ὁ λέων ἐκ

71) [Θῶες:] λυκοπάνθηρες. M. θῆρες ὀρητικοί. P.

30 72) Καὶ ὁ ἐκ δρυμοῦ καὶ λόχμης λέων, εἴπερ ἦν ἐνταῦθα· οὐ γὰρ
 ἔστιν ἐν Σικελίᾳ λέων, ὡς φασιν. M. — Δρυμὸς ὁ πυκνοῖς δένδροισι
 συνηρηφής. 6.

2) ποτε] E. M. Y. Gen.^a Lips. et ante Ox. II, ubi totie exaratum, τότε Reisk. seqq. 3) ἢ ἀγαθὰ τέμνη Gen.^a 6) ἦγουν τοῦ Ἀν. Lips. 12) ἀπέθανεν] Gen.^a Lips., —νε vulg. 12) τῆκεσθαι] Duebn., τῆκεται cod. 14) οἷον] Duebn., οἶος cod. 18) ὃ

δῆ] ὁ δῆ Gaisf., ὁ δὲ Wart. rell. 21) Schol. manavit ex Etymol., vid. EtM. 459, 42. EtG. 268, 3. 24) //Gen.^b, ubi desunt lemma praeter δρυμοῖο et verba circumscripta. 27) λέοντα ante Heins. 28) Circumscripta om. Gen.^b

τοῦ δρυμοῦ· ἢ καί,] εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν Σικελίᾳ λέων, κάκει-
νος τοῦτον ἐθρήνησεν.

Rec. Ἄλλως. Τῆνον μὰν θῶες· ἐκείνον οἱ θῶες,
ἐκείνον οἱ λύκοι ὠρύσαντο, ἤγουν ὠρούμενοι ἐθρήνησαν. ἢ
ἐκείνον οἱ θῶες, ἐγρήσαντο δηλονότι. οὐ γὰρ τὸ ὠρύσαντο ὅ
δύναται καὶ ἐπὶ τῶν θῶων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ· συνυπα-
κούεται οὖν τὸ οἰκείον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προορηθέντος.
ἐκείνον καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα. —
(Λύκοι ὠδύραντο: ὠδύρω ἀχρ... πεποιημένη φωνή· ὀλο-
φύρω δὲ ἅμα τῷ κλαίειν καὶ τὰς τρίχας τίλλειν. γράφεται δὲ 10
<καὶ ὠρύσαντο.> 6.)

Vs. 73.

Vet. Ἀρχετε βωκολικᾶς· ὄρα τὴν ἡδονήν. ἀντῶδῃ
δὲ τὸ σχῆμα, ἦτις γίνεται οὕτως, ὅταν λαλῇ ὠδὴν ἄλλην καὶ
ἄλλην ἀποκρίνεται. 15

Vs. 74. 75.

Vet. Δαμάλαι μὲν αἰ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι·
πόρτιες δὲ αἰ μικραί, αἰ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι.

Rec. Ἄλλως. Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ· πολλαὶ δὲ βόες
παρὰ ταῖς ποσὶν αὐτοῦ, πολλοὶ δὲ ταῦροι, πολλαὶ δὲ δαμά- 20
λαι, ἀντὶ τοῦ δαμάλεις, καὶ πόρτιες πολλαὶ — ἀπὸ κοινοῦ
— ὠδύραντο, ἤγουν ἐθρήνησαν. βόες αἰ τέλειαι, δαμάλεις
καὶ πόρτιες αἰ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι μηδὲ ὀχευθεῖσαι·
αἰ πόρτιες δὲ καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ
τῶν ἀρρένων μύσχοι τὰ νεογνά καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητροῖσιν 25

74) Παρ' αὐτῶ. τοῦτο δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος εἴπο·s. M.

75) Δάμαλις καὶ δαμάλη ποιητικῶς ἢ ἐνιαυσιαία· πόρτις δὲ ἡ
τριμηναία καὶ ἐπέκεινα. 6 — Δαμάλεις, ἤγουν ἀπειροζυγοὶ βόες, αἰ
μήπω ζυγῷ ὑποθεῖσαι ἀνχένα καὶ πορείας ἀψάμεναι. M.

1) καὶ pro εἰ Gen.^b 3) // Gen.^a // Gen.^a Lips. sine lemmate. 22)
Lips. 4) ἢ om. Lips. 5) ἐγρή- 23)
σαντο ante Hein^s. 7) οὖν] Gen.^a ὀχευθεῖσαι] Toupio auctore Kiessl.
Lips., γούν vulg. 7) κατ'] Gen.^a σεqq., ὀχιθεῖσαι vulg., ὀχηθησαι
Lips., κατὰ vulg. 7) προορηθέντος Gen.^a In Lips. vox evanida. 24)
Lips. 13) // Om. Gen.^a b. Lips. 17) δὲ αἰ ἔτι Phav. s. v. βόες. — ἀτε-
// Gen.^b ubi δαμάλεις. 17) μὲν et 18) λέστεραι] Gen.^a Lips. vulg., ἀτε-
δὲ om. Gen.^b 1*) αἰ μήπω] Gen.^b λέστεροι P., ἐπιτέλεστραι 23. et inde
et ante Ox. I, καὶ μήπω vulg. 19) Kiessl.

ἔτι, ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως· οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν, ἀφ' οὗ ἐν- ταῦθα αἱ δαμάλαι.

Vs. 77—85.

5 *Vet.* Ἦνθ' Ἐρμαῖς: πρῶτος Ἐρμῆς ἦλθεν, (ἡ ὡς νό- μιος, 5. Gen.^b) ἡ ὡς φίλος Δάφνιδος, ἡ ὡς ἐραστής. — (Ἦνθε Ἐρμαῖς: Gen.^b) τὸ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς οὐ πάντοτε, ἀλλ' ὅταν αὐτῶ τὸ θ ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται, οἷον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος· οὕτως οὖν καὶ τὸ
10 ἦλθε ἦνθε. — Ἦνθ' ὁ Πρίηπος: οἰκείως· ἀργοῖκος γὰρ ἦν ὁ Πρίαπος ὡς καὶ ὁ Δάφνις. ἴσως <δὲ ἢ ὡς ἐρώμενος τοῦ Δάφνιδος> διὰ τὸ κάλλος <ἢ ὡς> υἱὸς Ἀφροδίτης. Ἄλλως. ἡ ὡς ἐρώμενος τοῦ Δάφνιδος ἢ ὡς υἱὸς Ἀφροδίτης. -- Κῆ- φα: καὶ ἔφη· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἐκθλιψίς καὶ κρᾶσις. -- (Κῆ-
15 φα: καὶ ἔφη, κατὰ συναίρεσιν καὶ συγκοπὴν. 5. Gen.^b) — Ἄ δέ τοι κῶρα: τὸ ἐξῆς· ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην ζητοῦσά σε — διὰ μέσον γὰρ ὁ στίχος τὸ ἀρχετε βουκολι- κᾶς — μανιωδῶς φέρεται. — Ποσσὶ φορεῖται: καθόλου τὰ εἰς ται λήγοντα ῥήματα, ὅταν ἔξη τὸ εἰ παραλήγον καὶ
20 προπερισπώμενον, παροξύνουσιν οἱ Δωριεῖς· [ὅταν δὲ βα- ρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.] — Ἄρχετε βουκολι- κᾶς Μῶσαι — γράφεται Μοῖσαι — πάλιν: τὸ πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενός φησιν. αἱ παραγραφαὶ δὲ

1) ἔστι pro ἔτι Gen.^a 1) ἔστι ἡ Gen.^a 5) //Gen.^b, ubi praefixo ἄλ- λως post sequens legitur. 5) πρῶ- τος Ἐ. ἦ.] Gen.^b, ἦλθεν ὁ Ἐ. πρῶ- τιστος vulg. 5) ἡ ὡς νόμιος a Wart. seqq. ex 5. post Δάφνιδος inserta erant. 7) //Gen.^b — τὸ λ Gen.^b, τὸ δὲ λ vulg. 7) οἱ Δ. εἰς ν μετα- τρέπουσιν. ἀλλ' οὐ διὰ παντός et in marg. ἦνθε. οὐ διαπαντός τρέπε- ται τὸ λ εἰς ν. Gen.^b 8) αὐτῶ] Bast. ad Greg. p. 198 et Hamak., αὐτὸ vulg. 9) βέλτιστος βέντιστος sine ὄσον Gen.^b 9) οὕτω καὶ Gen.^b 10) ἦλ- θε ἦνθε] Gen.^b, ἦνθ' Ἐρμαῖς vulg. 10) //Gen.^b, ubi ἦνθε ὁ. 10) Πρίη- πος] Gen.^b, Πρίαπος vulg. 10) ἀργοῖκος δὲ ὡς καὶ Δ. Gen.^b post Ἀφροδίτης. 13) ἡ ὡς ἐρώμενος] 5. Gen.^b, ἡ ἐρώμενον vulg. 13) //Om. Gen.^a Lips. 14) ἔστι] 3. et ante

Heins., ἔστι Reisk. seqq., εἰ vulg. — δὲ] 3. et ante Heins., γὰρ vulg. — τὸ om. 3. 14) ἐκθλιψίς] 3., ut vo- luit Heinsius Lectt. p. 303., ἐκλιψίς ante Xyl., ἐκλειψίς vulg. 15) ὡς ἔφη 5. 15) καὶ] καὶ κατὰ 5., κατὰ Gen.^b 16) //Gen.^b post πρὸς αὐτόν pag. 69. 16. — ἄ δέ τοι κ.] Gen.^b et prae- misso γράφεται tanquam post lemma 3., ἄ δέ γε κ. Call. 16) ἀπὴ ἡ κό- ρη Gen.^b 17) δὲ pro γὰρ Gen.^b 17) βουκ. om. Gen.^b 18) μαν. φέρ. vulg. post φορεῖται legitur, unde transposui, om. Gen.^b 18) //Gen.^b 19) εἰ παραλήγον] ν παραληγόμενον vulg. 21) //Gen.^b — βουκ.] Gen.^b, βουκ. vulg. 22) γρ. Μοῖσαι — πάλιν] Xyl., γρ. Μοῖσαι πάλιν Call. et vulg. post Heins. 22) τὸ π. ἐξ ὑπ. om. Gen.^b 23) παραγραφαὶ] 5, πα- ριγε. Gen.^b Call., περιγε. Bas. II. vulg.

συστέλλουσι τὰς ῥῥάδας. τὸ δὲ ἄρχετε βουκολικᾶς λέγεται ἐπωδοῦ τάξιν ἔχειν. — Ζατοῖς': Αἰολικὸν (τὸ ζατοῖσα, διὸ καὶ βαρύνεται. 3. 5. Gen.^b). συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω· πάντῃ δὲ πλαναῖται ζητοῦσα αὐτόν. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτόν τοῦτο· αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζητεῖ. διὰ τοῦτο καὶ 5 δύσερως. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι οὐ διὰ τὴν Νύμφην, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, δι' ἣν ἐπηρώθη. — (Ζατοῖς' ᾧ: γράφεται καὶ χωρὶς κουφίσματος ζατοῖσα ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα Αἰολικῶς. ρ. Ζατοῖσα βαρέως, ἐπεὶ Αἰολικόν, διὸ σημαίνει τὸ ζητοῦσα. Gen.^b εἰ δ' ἦν Δωρικόν, εἰρητο ἂν 10 ζατεῦσα. ρ. Gen.^b) — Ἄλλως. Ζατεῦσα: εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς Νύμφης. ἡ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. — Δύσερως τις ἄγαν: δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητοῦσα γὰρ σε ἡ Νύμφη περιέρχεται. παρηγορηῖσαι θέλων τοῦτό φησι 15 πρὸς αὐτόν.

Rec. [Ἄλλως. τὸ πᾶν·] ἤλθεν ὁ Ἐρμῆς πρῶτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους, εἶπε δέ· ὦ Δάφνι, τίς σε κατατρύχει, ἦγουν δαπανᾷ, φθειρεῖ; τίνας ὦ ἀγαθὲ κατὰ τοσοῦτον ἔρασαι, ἀντὶ τοῦ ἔρας; ἤλθον οἱ βουκόλοι, μετὰ τὸν Ἐρμῆν δηλονότι· 20 ἤλθον οἱ ποιμένες, οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων, τί κακὸν ἔπαθεν. ἤλθεν ὁ Πρίαπος καὶ ἔφη· ὦ Δάφνι τάλαν, ἦγουν ἄθλιε, τί σὺ τήκῃ, ἦγουν διαρρέῃ, φθειρῆ; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν πηγὴν, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλση, φέρεται τοῖς ποσὶ ζη-

78) [Τίς:] τίς ἔρωσ. P. — Καταδαμάζει, ἦγουν δαπανᾷ, φθει- 25 ρει. E. H. M. P.

81) Πρίαπος νῖδός Ἀδώνιδος, θεὸς ἀγροικικός. * Q.

85) ζητοῦσα σε ὄντως. M. — Γράφεται καὶ ζατοῖσα δίχα κουφισμοῦ. ρ.

1) βουκ.] Gen.^b, βουκ. vulg. 2) ἐπωδοῦ] 5. Gen.^b, ἐπωδῆς vulg. 2) ἔχει Gen.^b 2) // Gen.^b post schol. ἅ δὲ τοι κώρα. — ζατοῖς'] ZATOIΣ' 3. 5., ζατοῖσα Gen.^b, ζατεῦσα Call. 3) δὲ ante τοῦτο om. Gen.^b 4) αὐτόν] 3. 5. Gen.^b, σε vulg. 5) τοῦτο om. Gen.^b 6) Νύμφην om. Gen.^b 7) τὴν τοῦ] 3. 5., τοῦ vulg. 7) ἐπηρώθη] Hemsterh. et Hamak., ἐπηρώτα vulg. 7) ζατοῖς' ᾧ] ZATOIΣ' A Gaisf. 8) ἐπεὶ] ἐστι cod.

10) εἰ δὲ J. Gen.^b 10) Δωρικῶς εἰρηκεν ἄρα ρ. 11) ζητοῦσα Gen.^b 11) // Om. Gen.^a Lips. 13) // Gen.^b, ubi ἔχει. 14) σε] Vat. (Gen.^b), om. vulg. ante Wart 17) // Gen.^a Lips. sine circumscriptis et ó. 18) ὦ Δάφνι] 1. 6. E. Gen.^a, τῷ Δάφνιδι vulg., evan. in Lips. 19) τίνας] Gen.^a Lips., τίνας ἔνεκα vulg. 19) ὦ γαθὲ] Lips. 19) τοσοῦτο sola Ox. II, quare τοσοῦτον ex 1. 6. enotatum.

τοῦσα — σε δηλονότι. παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει — δύσερως τις ἄγαν εἶ — ἤγουν οὐκ εἰδῶς ἐρᾶν, οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυνάμενος — καὶ ἀμήχανος, ἤγουν καὶ ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ
 5 τὴν ἔρωτα γενέσθαι δυνάμενος. — (Τρὺχει καὶ τρύχεται τὸ τραχέσι τισὶ καταπονείται. ἐρῶ σου καὶ ἐρῶμαι ὑπὸ σοῦ. ἐρασσαι δὲ παθητικὸν ὄν ἀντὶ τοῦ ἐρῶ λαμβάνεται, καὶ ἔστι ποιητικόν. καὶ Εὐριπίδης·

πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι.

- 10 6.) — (Πρίηπος θεὸς ἔφορος τῆς ἀκολασίας, ὅθεν καὶ πριαπισμὸς ἢ ἔκτασις τοῦ αἰδοίου. 6.) — (Δύσερως ὁ ἐπὶ κακῷ χρώμενος τῷ ἔρωτι. ὃς γὰρ ἀλοὺς ὑπ' αὐτοῦ οὐκ οἶδεν ἀντέχειν, ἀλλὰ χαννοῦται, βλάπτεται καὶ κινδυνεύει, ὡς καὶ ὁ Δάφνης, δύσερως λέγεται. 6.) — (Ἐξηγητικὸν τὸ ἀμή-
 15 χανος τοῦ δύσερως. ὁ γὰρ χαννωθεὶς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀμηχανεῖ καὶ οὐ δύναται εὐρεῖν θεραπείαν ἐπὶ τῷ ἔρωτι. 6.)

Vs. 86—91.

Γετ. Βούτας μὲν ἐλέγευ: βουκόλος ὦν, φησὶν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλους ἐρᾶς, παρ' ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς
 20 τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς, οἱ δὲ αἰπόλοι λάγνοι. ἐπάγει δὲ τὴν αἰτίαν, ὅτι κατωφερέστεραι οὐσαι αἱ αἶγες δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους. — Ἄλλως. (Βούτας μὲν ἐλέγευ: Gen.^b) παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀργίων. οἱ γὰρ βόες ἡμεροὶ εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν
 25 βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι, παρόσον καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν ὄρων καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους νέμονται· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι τοιοῦτοι λέγονται. — Ὁ αἰπόλος: ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος.

87) Ὀχεύονται. P. Ὑ.

1) ζητούσα σε] Lips., ζητούσα σε vulg., ζητούσα, σε Amst., ζητούσα, σε Duebn. 2) δυσέραστος τις Gen.^a 4) καὶ ὑπ'] Gen.^a Lips., ὑπ' vulg. 6) ἐρῶ σου vulg. 9) Eurip. Hipp. 219. — θωῦξας Wart. 12) ἀλοὺς] Piccolos, ἄλλος cod. 13) κινδυνεῖ et 14) λέγεται cod. 18) // Gen.^b sine lemmate ante ἡνθ' ὁ Πρίηπος

p. (8. 10. 18) ὦν ὁ κατὰ βουκ. (Gen.^b 20) ἐπάγει δὲ τ. αἰτίαν] Gen.^b, ἢ δὲ αἰτία vulg. 21) καρ. οὔσα om. Gen.^b 22) // Gen.^b post τὰ σκοτεινὰ p. 74. 2. sine ἄλλως. 26) ὑψηλὰ] 5., ὕψη vulg. 27) νέμονται] 5. Gen.^b, βόσκονται vulg. 28) // Om. Gen.^{a-b}. Lips.

γίνεται κατὰ συναίρεισιν τοῦ ο καὶ τοῦ α εἰς ω μέγα, μένοντος προσγεγραμμένου τοῦ ι, οἶον ὁ αἰπόλος ᾤπόλος, ὁ αἰπόλοι ᾤπόλοι.

Rec. [Ἄλλως. Βούτας μὲν: ὁ νοῦς.] βουκόλος μὲν ἐλέγου, νῦν δὲ ὠμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ. τοῦτο δὲ ταῦτόν 5 ἐστίν, ὡσπερ εἰ ἐλεγεν· οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διέτθης. βουκόλος γὰρ ὧν ὠφειλες μεγαλοπρεπῆς τις εἶναι καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ συμπίπτοντα δύνασθαι διαφέρειν. νῦν δέ, ὡς εἰκεν, ἐλέγου μόνον βουκόλος, τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ, μικροπρεπῶς διακείμενος καὶ τοιαῦτα πάσχω, 10 οἷα ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπάγει· ὁ αἰπόλος ὅτε ὄρα τὰς μηκάδας, ἤγουν τὰς αἶγας, οἷα — ἀντὶ τοῦ ὅπως ἐπιρρηματικῶς — βατεῦνται, ἤγουν ὀχεύονται, τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκεται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς, ἤγουν διαρρεῖται, φθειρίζεται, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο· καὶ σὺ δέ, ἐπειδὴν 15 ὄρας (τὰς παρθένους, ἀντὶ τοῦ Gen.^a Lips.) τὰς παρθένους, ὅπως γελῶσι, τήκη τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐ σὺν αὐταῖς χορεύεις. — (Βούτης ἢ βουκόλος ὁ τῶν βοῶν, ποιμὴν ὁ τῶν προβάτων, αἰπόλος ὁ τῶν αἰγῶν. 6.)

Vs. 92. 93.

20

Vet. Τῶσδ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος: πρὸς τούτους δέ, οὔστινας ἄνωθεν εἶπομεν, ἦτοι τοὺς βούτας, τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς αἰπόλους, τὸν Πριάπον καὶ τοὺς λοιπούς, οὐδὲν τι ἐφθέρξατο ὁ βουκόλος, ἦτοι ὁ Λάφνης. — Ἄλλὰ τὸν αὐτῶ: ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέβαινε καὶ διήνυε μέχρι 25 καὶ τῆς μοίρας. τοῦτο διχῶς. εἰ μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν τὸ ας, σημαίνει γενικὴν πτώσιν· εἰ δὲ συστέλλωμεν αὐτό, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν Λαωρικῶς. [ἐκείνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αἰ δι-

90. Ὅπως γελῶσιν, μετὰ γέλωτος καὶ χαρᾶς χορεύουσιν. M. P. 30
92) Πρὸς τούτους, τοὺς νομεῖς καὶ τοὺς ἄλλους. N.

4) //Gen.^a Lips. sine circumscriptis. 6) σαυτοῦ Gen.^a Lips. Call., σαυτοῦ Bas. II. vulg. 7) τις] I. 6. 23. E. M. N. Y. Gen.^a Lips. Call., om. Bas. II. vulg. 8) διαφέρειν] 6. Lips., φέρειν vulg. 13) ἐπιρρηματός Gen.^a 13) ὀχεύονται] Lips., βατεῦνται vulg. 13) μετὰ τῶν τράγων H. 15) ὅτι καὶ τρ. αὐ. οὐκ Gen.^a 15) σὺ δέ] Y. Gen.^a Lips., σὺ δ' E., σὺ vulg. 18) ἦ] ὁ cod. 21) //Om. Gen.^ab. Lips. 24) οὐδὲν τι] p. 3., οὐδὲν vulg. 24) προσεφθέρξατο 3. 24) //Om. Gen.^ab. Lips. 25) αὐτοῦ Reisk. seqq.

φθόγγου διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσιν.] — ([Θεόφραστος ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῆς ἔφη· ἔρωσ ἐστὶν ἀλογίστου τινὸς ἐπιθυμίας ὑπερβολὴ ἔχουσα μὲν ταχίαν τὴν πρόσοδον, βραδείαν δὲ τὴν ἀπόλυσιν. Bar.])

5 *Rec.* Ἄλλως. Τῶσδ' οὐδὲν (ποτελέξατο Gen.^a Lips.): πρὸς τούτους, ἤρουν τοὺς νομείς καὶ τὸν Πριάπον, οὐδὲν ἐλέξατο, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀπεκρίνατο, ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐπλήρου ἀλγεινὸν ἔρωτα, καὶ εἰς τὸ τέλος ἤνυσεν, ἤρουν ἔσπειυδε, τὸ τῆς Μοίρας, ἤρουν ὃ ἡ Μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλή-

10 ρωσεν.

Vs. 95—98.

Vet. Ἦνθε γε μὲν ἀδεῖα: ἦλθε καὶ ἡ ἡδεῖα Κύπρις γελῶσα καὶ ἔφη· βούτα, ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίσθης ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης. ταῦτα δὲ ἐπὶ μυκτηρισμῶ [λεληθυῖα] φησὶν ἡ

15 Κύπρις. Εὐπολις·

-- οἷον λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα.

— (Ἐλυγίσθης: ἐκάμφθης, κατεδέθης. ἐπὶ μυκτηρισμῶ δὲ ταῦτά φησι. p.) — Ἄλλως. (Ἀδεῖα καὶ ἡ Κύπρις γελῶσαι: Gen.^b) τὸ ἀδεῖα καὶ ἡδεῖα ἀντὶ τοῦ ἡδέα ποιητικῶς [λέγεται]. ἔαν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ἰ ἀ δῖα, ἡ Διὸς θυγάτηρ, ἐναντίως βούλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερώς μὲν γελῶσαν, λανθάνειν δὲ βαρυνομένην ἐπὶ τῷ Δάφνιδι. | ταῦτα ἐπὶ μυκτηρισμῶ λέγει ἡ Ἀφροδίτη.]

96) [Ἐχοῖσα:] κρατούσα. Η. βαστάζουσα. Ρ.

25 97) [Θῆν:] ἐπιπολύ. C. H. K. — Καταπαλαίσειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιοντων. Μ. καταπαλαῖσαι. C.

98) Ἐκάμφθης. 6. ἐδεσμήθης· μεταφορικῆ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ λυγού. 5.

1) Ex Stob. Flor. LXIV, 27. 5) //Gen.^a Lips. 6) ἐλέξατο] ἐλεξεν vulg., ποτ' ἐλέξατο 2. 7) βουκόλος Gen.^a 8) ἐπλήρου] 1. E. P. Y. (Gen.^a Lips., ἀπεκρίνου vulg. 8) ἤνυσεν] Lips., ἤνυσεν vulg., ἤνυσεν Gen.^a — εἰς τὸ τέλος τῆς μοίρας ἔσπειυδε, ἤρουν τὸ τέλος ὁ M. 9) ἔσπειυδε... ὁ om. Gen.^a 9) ἀπεκλήρωσαν M., ἐπεκλήρωσαν 2., ἐπεκλήρωσαν omisso αὐτῷ E. N. 12) //Gen.^b, ubi μὴν. 12) ἡ et Κύπρις γελῶσα om. Gen.^b 13) βούτα vulg. 13) ἐλυγίσθης] ante Heins., ἐλυγίσθης vulg., ἐλυγίσθης et ἐκάμφθης

Gen.^b 16) *Eupol. fr. inc.* 54. — λυγίζεται ante Xyl. 17) Haec a Gaisf. ad ἐλυγίσθης in SchRec. p. 73. 9. afferuntur. 18) //Gen.^b 19) τὸ... ἡδέα] τὸ ἀδεῖα καὶ ἡ δῖα vulg. (δῖα ante Heins.). ἀδεῖα ἀντὶ τοῦ ἡδέα Phav., τὴν δὲ ἡδεῖαν ἡδέαν Gen.^b 20) λέγεται, δὲ et ἡ δῖα om. Gen.^b, ἡ δῖα ante Heins., ἀδῖα δὲ διὰ τοῦ ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ ἀντὶ τοῦ ἡ δῖα. Phav. 21) βάλλεται Gen.^b 22) γελῶσαν] Hamakerus, γελῶσα vulg. 22) λανθάνει Gen.^b 22) Circumscripta om. Gen.^b — 26) καταπονήσαι cod.

Rec. (Αάθη: τῷ μὲν φαινομένῳ ἐθυμοῦτο, κεκριμ-
 μένον δὲ ἐγάλα. 6.) — [Ἄλλως. Ἦνθε γε μὰν ἀδεία:] ἤλ-
 θεῖ γε μὴν καὶ ἡ Κύπρις ἢ ἠδεία γελῶσα, λάθηρα μὲν γελῶσα,
 βαρὺν δὲ θυμόν, ἤγουν βαρείαν ὀργήν, ἀνέχουσα, τουτέστιν
 ἀναδεδεγμένη — βαρεία δὲ ὀργή, ἣν οὐκ ἂν τις ῥαδίως 5
 ἐνέγκαι -- καὶ εἶπε· σὺ δὲ ὦ Δάφνι κατεύχου, ἀντι τοῦ εὐ-
 χον, ἐκαυχῶ, λυγίξειν, ἤγουν λυγίσειν, καταπαλαίσειν τὸν
 Ἔρωτα (— μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων — Gen.^a). ἄρ'
 οὐκ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθη; (ἀντι
 τοῦ ἐλυγίσθη, ἤγουν ἐνικήθη. E. I. P. Y. Gen.^a Lips.) τῶν 10
 Δωριέων δὲ τοῦτό ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
 τοῦ ἐνεργητικοῦ λυγίξω λέγουσιν ὡς πλέξω, ἐξ ἀνάγκης καὶ
 ἐλυγίχθη λέγουσιν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου ὡς ἐπλέχθη.
 — (ΑΤΓ. ὡς ἀπαλὸν τίνα κλάδον συντριψαι. λυγίξω, ὁ μέλ-
 λων λυγίσω καὶ Δωρικῶς λυγίξω. ἔστι δὲ τὸ λυγίξω ἐπὶ 15
 ἀπαλοῦ τινος κλάδου καὶ ἐπὶ παλαιστρας. 6.)

Vel. Ἄλλως. Λυγίξειν: καταδήσειν, τουτέστι περιέ-
 σεσθαι τοῦ Ἔρωτος [ἐκαυχῶ]. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορ-
 ρημονήσας εἰς τὴν θεόν, ταύτην ὑπέσχε τὴν ποιήν καὶ τι-
 μωρίαν. ἢ λυγίξειν: τὸ βεργίους δήσειν, ἦτοι δήσειν λύ- 20
 γοις [παρὰ τὸ δεσμεύειν]. καὶ Ὅμηρος·

δίδη μύσχοισι λύγοισιν.

ἢ θλάσειν· ἀπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. (Ἀμερίας δέ φησι „λύγος
 ῥάβδος, ἄγνος.“ ἴσως οὖν μαστιγώσειν. 3. 5. Gen.^b Vulc.)

2) //Gen.^a Lips. sine lemm.
 3) ἤλθε] Gen.^a Lips. vulg., ἦνθε
 Reisk. seqq. 4) ἔχουσα E. 6)
 ἐνέγκαι E. 6) σὺ δὲ (Gaisf. tac.
 6) ἦνθον E. 7) ἐκαυχῶ] (Gen.^a)
 Lips. Xyl. et Reisk. seqq., ἐκαυχῶ
 vulg. 7) λυγίξειν ἤγ. λυγίσειν ante
 Brub. (recte Phav. s. v. λυγίξειν,
 ubi pergitur νικήσειν, καταπ. καὶ
 κάμψειν). 10) ἤγουν] Gen.^a Lips.,
 om. rell. 11) ἐπεὶ οὗτω Gen.^a 12)
 λυγίξω Lips. 12) ὡς . . . λέγουσιν
 exciderunt apud Gaisf. 17) //Gen.^b
 c. lemm. τὸ θ ἦν τὸ ν ἔρωτα. 17)
 καταδήσειν] καταδῶσαι Gen.^b et
 ante Heins., καταδῆσαι vulg. 18)
 ἐκαυχῶ] Xyl. et Reisk. seqq., ἐκαυ-
 χῶ vulg., om. Gen.^b 19) ὑπέσχε] (Gen.^b,
 ὑπέσχετο vulg. 19) ποιήν
 καὶ om. Gen.^b 20) ἦ om. Gen.^b,
 ubi λυγίξειν. Phav. s. v. λυγίξειν

haec habet: κυρίως δὲ ἐστὶ τὸ τοῖς
 λύγοις δεσμεῖν. σημαίνει καὶ τὸ
 θλάειν· ἀπαλὸς γὰρ ὢν ὁ λύγος εὐ-
 θλαστός ἐστι. 20) τὸ] Duebnerus,
 τοῖς Gen.^b vulg. 20) δῆσειν bis]
 δῆσαι vulg. 22) Hom. Il. A, 105.
 23) θλάσειν] Hemsterh., θλάσαιο
 Gen.^b, θλάσαιο ante Heins. et Reisk.
 seqq., θλάσειω vulg., θλάσαι Heins.
 Lectt. p. 304. 23) παλὸς Gen.^b
 Secundum (Gaisfordii notam credi-
 deris verba ἀπ. γ. ὁ λ. deesse in 5. et
 fortasse in 3. Vulc. Sed Wart. verba
 Ἀμερίας seqq. post λύγος inserunt,
 ubi etiam in Gen.^b leguntur. 23)
 ἀμερίοις Gen.^b — δέ] Duebnerus,
 γὰρ codd. 23) λύγος, ῥάβδος] 5.
 Gen.^b, λύγος, ῥάβδος] Wart. Verba
 Ἀμερίας . . . σκοτεινὰ auctore
 Gaisfordio in 3. Vulc. fere ut in 5.
 24) ἄγνος, ἴσως οὖν μαστιγώσειν]

δυνατὸν δὲ καὶ τὸ ἀμανρώσειν λέγεσθαι· λυγαῖα γὰρ τὰ σκοτεινά. — Ἡ λυγιξεῖν· κάμψειν, δεσμεύσειν. <λυγίζω> λυγίσω καὶ Δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις περιέσεισθαι τοῦ Ἔρωτος μεγαλορρημονήσας ταύτην ἔπαθε τὴν ποιήν.

Vs. 100—103.

Rec. Τάνδ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείβετο: πρὸς ταύτην καὶ ὁ Δάφνις ἡμείβετο, ἀντὶ τοῦ ἡμείψατο, ἦγουν ἀπεκρίνατο· ὦ Κύπρι βαρεῖα, ἦγουν ἐπαχθής — βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, ᾧ ἐναντίον τὸ κοῦφον· ἀφ' οὗ βαρὺς ὁ δυσκίητος καὶ ὁ ἐπαχθής — Κύπρι νεμεσητή, ἦγουν ἀξία μείψεως, Κύπρι ἀπεχθής, ἦγουν μεμισσημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἦδη γὰρ ὁ ἥλιος φράζει ἡμῖν πάντα, ἦγουν δείκνυσι, φανερὰ ποιεῖ — διὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἄρεος αὐτῆς μίξιν λέγει, ἦν ἔδειξεν ὁ Ἥλιος — δεδύκει ὁ Δάφνις, ἦγουν ἐκλείπει, ἀποσβέννυται, καὶ ἐν τῷ Ἄιδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται Ἔρωτος, ὡσπερ καὶ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι. δοκεῖ γὰρ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ἔρωτα· διὸ καὶ ταύτην αὐτὸς αὐτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκεν. — (Ἦδη γὰρ ὁ Ἥλιος πάντα ἡμῖν ἔφρασε· δῆλον γὰρ ἐποίησεν, ὡς συνεγένετό σοι ὁ Ἄρης. καὶ ἀσυνδέτως τὰ ἐξῆς· δεδύκει, τουτέστι θνήσκει, ὁ Δάφνις, καὶ ἐν τῷ Ἄιδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται <Ἔρωτος> — οὐχ ὃ ἐποίησεν, ἀλλ' ὃ ἔπαθεν. 6.)

102) Ἴδόν γὰρ λέγει, δείκνυσιν. P. δῆλον ποιεῖ. 5. 6. φανερὰ ποιεῖ καὶ δεικνύει. H. — Πάντα σου τὰ ἔργα. 5. — [Δεδύκει:] 25 ἐκλείπει, λειποψυχεῖ. 2. σβέννυται, ἀποκρύπτεται. H.

103) Ὑπάρξει αὐτῷ ἢ λύπη ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος. H.

ἀγνοῶν ἴσως οὖς μαστιγώσει 5. Gen.^b (hic ἴσων et μαστιγώσει) Wart. et fere 3. Vulc., ἀγνοῶν ἴσως· οὐ γὰρ μαστιγώσειν conj. Duebnerus.

1) δυνατὸν — λέγεσθαι] 3.¹ 5. Gen.^b et fort. Vulc., λέγουσι — δηλοῦν vulg. 1) λυγαῖα] Toup., λυγαῖα Gen.^b, λυγαῖα 5. vulg. 2) //Om. Gen.^a Lips. 7) //Gen.^a Lips. sine lemm. 9) Κύπρις ante Heins. 11) Κύπρι νεμεσητή] Gen.^a Lips. Call., K. νεμεσητή Xyl. seqq., quae verba quum inde a Call. tanquam lemma scripta essent, in Ox. I in KTIPI mu-

tilata sunt. 12) ἀνδρῶν H. 13) φράζει] Lips., φράσσει vulg. 14) Ἄρεος] Gen.^a mg. Lips. et ante Xyl., ἀέρος Gen.^a pr., Ἄρεως vulg. 14) λέγει om. Gen.^a 15) εἶτα δεδύκει Y. 16) ὡσπερ κα] add. E. I. M. Y. Gen.^a Lips. 18) ἐπήνεγκεν] Gen.^a Lips., — κε vulg. 19) ἦδη γὰρ tanquam lemma scripta erant. 20) συνεγένετο δι] Wart. 20) ἀσύνδετα cod. 20) δεδύκει] ΔΕΔ. Wart. Gaisf.; plenam vocem, sed tanquam lemma dederunt Amst. Duebn. 22) ἔσται] ἔσεται cod.

Vet. [Τὸ δὲ] ἄμμιν: ἡμῖν ἦν καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς α Λωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ Αἰολικῶς καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ τοῦ τόνου ἄμμιν.

Vs. 105—107.

Vet. Οὗ λέγεται τὰν Κύπριν: τὸ ου δασυντέον· 5 ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὄπου. λείπει δὲ τὸ καταισχυῖναι, ἢν ἡ τὸ ὄλον· ὄπου ὁ βουκόλος [Ἀγχίσης] τὴν Κύπριν [καὶ τὴν Ἀφροδίτην] καταισχυῖναι λέγεται, (ἄπελθε. δηλοῖ δὲ τὴν Ἰδην· Gen.^b) [Ἀγχίσης γὰρ ὁ Αἰνείου πατήρ κατα τὴν Ἰδην ἐμίγη Ἀφροδίτῃ καὶ Αἰνείαν ἐγέννησεν·] ὡς ἐξῆς ἐπι- 10 φέρει· ἔρπε ποτ' Ἰδαν [ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν, ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸν βουκόλον Ἀγχίσην]. βουκόλον δὲ τὸν Ἀγχίσην φησί· καὶ Ὅμηρος·

ἡ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.

ἄλλοι δὲ οὐ προσυπακούουσι τὸ καταισχυῖναι. — [Ἡ δὲ] Ἰδῆ: 15 ὄρος Τροίας. δύναται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη τῆς Ἰδῆς τῇ προσηγورία καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Ἰδη, ἢ βοτάνη, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι· ἀφ' ὑψηλοῦ γὰρ τις ἰστάμενος δύναται πόρρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ Ἰδῆ καὶ ὄρος Κρήτης. — Τῆν εἰ δρυές: (ἐκεῖ δρυές 3. 5. Gen.^b) ὥστε σκέπειν τὸν Ἀγχίσην συνερχόμενον αὐτῇ. (ᾧ δὲ κύπειρος: ἐνθάδε ταπεινὴ βοτάνη; ἀναπεπταμένος ὁ ἀήρ, καὶ οὐ δυνήσῃ λαθεῖν συνουσιάζουσα. Gen.^b) — Ἡ (ἐκεῖ δρυές) ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ

105) Ἰδεται. 2. M. — Τὴν Κύπριν ποιῆσαι τι, γνῶναι δηλονότι, αἰσχυῖναι. M. γνῶναι δηλονότι, ἤγουν αἰσχυῖναι. E. N. φάναι. K. 25

107) Ἥχουσι, τερετίζουσι. P. — Πρὸς τοῖς σίμβλοις, πρὸς τοῖς πλήθεσι. P. ἐν τοῖς σίμβλοις· ἐκ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον. M.

1) //Gen.^b. post παροξύνουσι p. 77. 19. sine τὸ δέ. 1) ἡ εἰς α] Gen.^b. Brub. mg. et vulg., α εἰς η ante Ox. I. 2) Αἰολικῶς et ἄμμιν om. Gen.^b. 5) //Gen.^b. — ου] οὐ Gen.^b, οὐ vulg. 5) δασυντέον] 3. Gen.^b, δασύνεται vulg. 6) ἔστι γὰρ om. Gen.^b. 7) Ἀγγ. et κ. τ. Ἀφρ. om. Gen.^b. 7) τῆν K.] τὰν K. Gen.^b. vulg. 8) ἀπῆλθε cod. 9) Ἀγχίσης . . . ἐγέννησεν om. Gen.^b. 11) Ἰδην Gen.^b, ubi desunt sequentia circumsepta. 13) καὶ Ὀμ. vulg. post δὲ leguntur, Ὅμηρος sine καὶ ante φησίν Gen.^b. 14) Hom. II. E, 313. — ἡμῖν Gen.^b.

14) Ἀγχίσην ante Heins. 14) βουκολέοντα Gen.^b et ante Heins. 15) //G c n. ^b ante schol. αὐθις ὅπως στάση p. 77. 21. sine ἡ δέ. 16) δύναται] Gen.^b et vulg. post Xyl., δύναται ante Brub. II, ubi δύναται sphalmate. 16) τῇ et καλεῖσθαι om. Gen.^b. 18) ἰστάμενος] Gen.^b, ἐφιστ. vulg. 19) //Gen.^b — ἐκείσε 5. 21) ἀναπεπταμένος] Piccolos, ἀπεπταμένος cod. 23) //Om. Gen.^a.^b Lips. — 25) Ante γνῶναι ex E. N. ἀπέρχον affertur, quod ad ἔρπε pertinet.

Ἀρχίσῃ· ἐνταῦθα δὲ κύπειρον, ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύπειρον δὲ τινες λέγουσι τὸ παρ' ἡμῖν βούτομον. — (Κύπειρος: χαμαιζηλος πόα. 3.) — Ὡδε καλὸν βομβεῦντι: τουτέστι κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας ἐν-
5 ρήσεις τὰς μελίσσας, εἰ πρὸς ἡμᾶς ἦκει, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὄδοιπόρους ἐπαγομένας. σμήνη δὲ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγρεία, ὡς καὶ Ἡσίοδος·

ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι καταφερέεσσι μέλισσαι.

Rec. (Οὗ λέγεται: παρασιώπησις· ὅπου λέγεται εἰπεῖν
10 πρὸς τὴν Κύπριν ὁ βουκόλος. 6.) — (Ἦγουν ἔρπε πρὸς τὴν Ἴδην, οὗ καὶ ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος λέγεται καὶ ἐκλέγεται τὴν Κύπριν, ἦγουν τὴν Ἀφροδίτην. Q.) — [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] (Οὗ λέγεται τὰν Κύπριν Gen.^a Lips.) ἔρπε ποτ' Ἴδαν: ἔρπε, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου, πρὸς τὴν Ἴδην, ὅπου λέγεται ὁ
15 βουκόλος τὴν Κύπριν, γινῶναι δηλονότι, [αἰσχῦναι·] ἀπέρχου πρὸς τὸν Ἀρχίσην — οὗτος ἦν ὁ βουκόλος, ὃν λέγουσι σιγγενεῖσθαι αὐτῇ ἐν τῇ Ἴδῃ — [τηνεὶ δρῦες:] ἐκεῖ δρῦες, κρύπτειν σε δηλονότι θυνάμεναι· ὦδε, ἦγουν ἐνταῦθα, κύπειρος — βοτάνη τίς ἐστὶν αὕτη μικρὰ καὶ εὐώδης — ὦδε
20 μέλισσαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ σμήνεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σύμβλοις, ἐπαγόμεναι δηλονότι τοὺς ὀδίτας.

Vs. 109. 110.

Vet. Ὠραῖος [χ' ὦ δῶνις]: ἀντὶ τοῦ τρυφερός, ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὠραῖζεσθαι φησι Μένανδρος·

25 ὠραῖζεθ' ἢ τύχη πρὸς τοὺς βίους.
ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων, ὡς καὶ Ἡσίοδος·

ὠραῖος δὲ γυναικα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] ὠραῖος καὶ ὁ Ἄδωνις, ἦγουν

109) Εὐμορφος. 2. ἀκμάζων ὑπάρχει, ἦγουν νέος. II.

3) //Gen.^b c. lemm. προτὶ σμήνεσαι μέλισσαι. 4) τουτέστι] Gen.^b, ἀντὶ τοῦ vulg. 4) μελίσσας ἐρήσεις εἰς πρὸς Gen.^b. 6) τοῖς ὄδοιπόροις ἐπαγομένοις· σμήνη τὰ Gen.^b. 7) καὶ] adl. 3. 8) Hesiod. Th. 594. 13) //Gen.^a Lips. — ἔρπε π. I. om. Gen.^a 15) αἰσχῦσαι Gen.^a, om. Lips., ubi ante ἀπέρχου spatium lemmati relictum. 17)

τηνεὶ δρῦες om. Gen.^a Lips. 19) τις καὶ αὕτη ἐστὶ Gen.^a 20) σμήνεσιν] Gen.^a Lips., σμήνεσι vulg. 23) //Gen.^b sine χ' ὦ δῶνις. 24) Menand. fr. 291. 26) καὶ om. Gen.^b — Hesiod. Op. 693. 27) ὠραῖος] 3. 5. Gen.^b Heins., ὠραῖαν Call. vulg. 27) τετὴν γυναικα ποτὶ 3. 5. Gen.^b 28) //Gen.^a Lips. — καὶ ὁ Ἄδωνις] Gen.^a Lips., χ' ὠδωνις vulg.

ἀκμάζων καὶ εὐειδῆς, ἐπεὶ καὶ μῆλα, ἤγρουν πρόβατα, βόσκει καὶ [πιῶκας, ἤγρουν] λαγωὺς τοξεύει — τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει — καὶ πάντα τὰ θηρία [— ἢ καὶ θηρία τᾶλλα· γράφεται γὰρ καὶ οὕτω —] διώκει, τουτέστιν ἀγρεύει. σκώπτει δὲ αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν τοῦ Ἀδώνιδος. 5

Vel. [Τοῦ δὲ πιῶκας τὸ ας μακρόν. οἱ γὰρ Λωριεῖς <τὰς αἰτιατικὰς> τῶν εἰς ες ληγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρόν ἔχουσι τὸ α, θῶας Τρώας, ὅτι τὰς παρ' ἡμῖν εἰς ες ληγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἐκείνοι διὰ τῆς αἰ προσφέρουσιν.] — Ὁραῖος 10 χ' ὠδωνις: [ἱστορία.] Κινύρον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θνηγρός, ἦτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός, ὅτι λύσασα τὰς τριχὰς οὐδὲ Ἀφροδίτην ἐφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα στολιζομένη καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα καὶ γεννώσα τὸν 15 Ἀδωνιν ἐφωράθη. ἐφ' οἷς [αἰσθητομένη ἢ] αἰσχυνομένη ἠῤῥατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. — (Πιῶκας: τὰς αἰτιατικὰς οἱ Λωριεῖς τῶν εἰς ες ληγουσῶν εὐθειῶν ὁμοίως ταῖς εὐθείαις παροξύνουσι. Gen.^b)

Vs. 112. 113.

20

Vel. Ἀὔθις ὅπως στάση: τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἀμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὡς φησι Λεπτίνης, ὁμοίως ἡμῖν προσφέρουσιν οἱ Λωριεῖς.

Rec. Ἄλλως. (Ἀὔθις ὅπως στάση: Gen.^a Lips.) αὐθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα στήση πλησίον τοῦ Διομήδους, καὶ λέγε, 25 ὅτι τὸν Δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον· ἀλλὰ σὺ μῶραινε καὶ

113) Ἐνίκησα. E. — Ἀλλὰ εἰ θέλεις, σὺ ὦ Διομήδη μάχον μοι. ἢ ὁ Δάφνις πρὸς τὴν Ἀφροδίτην φησί. 5. * Q. — [Μαχεῦμα:] γράφεται μάχεν μοι. Vat. (6.?)

2) πτ. ἤγ. om. Gen.^a Lips. 2) τοξεύει om. Gen.^a 3) Circumsepta om. Gen.^a Lips. 5) δὲ om. Lips. 6) //Om. Gen.^a Lips — πιῶκας] Amst., πιῶκας vulg. 7) τὰς αἰτ. addi jussit Hamakerus, hic tamen post πληθυντικῶν. 10) //Gen.^b c. lemm. χ' ὠδωνις. 11) ἱστορία om. Gen.^b 12) θνηγρός] 3. 5. Gen.^b, θνηγρὸς Μοῖσα vulg. (Μῆρρα Scaliger). 13) οὕτε Ἀφροδίτης Gen.^b

14) πολιζόμενον 3. 5. Gen.^b, πολιζόμενον p. — συναγαμ. Gen.^b, συναναμιγνυόμενον p. 15) Θεραπαίην p., Θεραπαίην Gen.^b, Θεραπαίην 3. 5. 15) ἐγκυμονοῦσα Gen.^b 16) ἐφωράσθη Gen.^b 16) ἐφ' ἧς 3. 16) αἰσθ. ἢ om. 3. 5. Gen.^b 21) //Gen.^b c. lemm. ὅπως στασῆ. 23) ὁμ. ἡμ. προσφέρουσιν ὅταν ὡς φ. Λεπτίνης Gen.^b 24) //Gen.^a Lips. — 27) συμμάχον μοι ὦ Δ. Q.

μάχου μοι. — (Τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπληξεν ὁ Διομήδης τὴν Ἀφροδίτην κατὰ τὸ θένναρ, βουλομένην συμμαχεῖσθαι τῷ νιῷ αὐτῆς τῷ Αἰνεία, ὃν ἐγέννησε τῷ Ἀγκίσῃ. 6.)

Vs. 115—117.

5 *Vet.* [Ὡ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὄρεα] φωλάδες ἄρκτοι: οὐ μάτην φησίν, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ Θεόφραστος καὶ Σώστρατος ἐν α' λέγει περὶ ἄρκτων, ὅτι πλείστον αἱ ἄρκτοι φωλεύουσι χρόνον. — Ἡ ὅτι μόναί τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσαι φωλεοῖς ἐπικάθηται. [ἢ φωλάδες αἱ κα-
10 τάστιχοι.] — (Φωλάδες: ἐμφωλεύουσαι. Hesych.)

Rec. (Φωλάδες: αἱ εἰς τὰ ὄρη φωλεύουσαι. *Vat.* * *M.* — Αἱ τοῖς φωλεοῖς προσκαθήμεναι καὶ ἀρκοῦμεναι τῇ λειξί τῶν οἰκείων ποδῶν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄρκτοι λέγονται. *Vat.*) — (Ὡ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ κατὰ τὰ ὄρη φωλεύουσαι
15 ἄρκτοι, χαίρετε. *Gen.*² *Lips.*) [χαίρεθ' ὁ βουκόλος ὑμ-
μιν:] ὡς ἀποδημῶν τῆς ζωῆς τοῦτό φησι. τὸ γὰρ χαίρειν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίᾳ λέγεται, ἐνίοτε δὲ προσαγόρευσιν ἀπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνης οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην, ἀναστραφησομαι δηλονότι, οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυ-
20 μούς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται ὕλη καὶ ἄλ-
σος καὶ δρυμός, ὃς καὶ δρυμῶν λέγεται. — (Ὡς ποιμὴν ἀγρο-

115) [Θῶες:] παρδάλεις. *P.*, λυκοπάνθηρες. *M.* συνίξῃσις. *C.* — Αἱ ἔχουσαι τοὺς φωλεοὺς κατὰ τὰ ὄρη. 2. ἐμφωλεύουσαι. *C. H. N.*

117) Πηγὴ ἐν Σικελίᾳ, ἐν ἣ ἐσβάλλει ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς ἐς Ἀρ-
25 καδίας, δυόμενος διὰ τῆς Ἀδριαδος θαλάσσης καὶ μὴ λυμαίνων τὸ γλυκὺ διὰ τοῦ ἄλμυρου. *P.*

2) βουλομένην] *Hamak.*, βουλόμενος *cod.* 5) // *Gen.*^b *c.* *lemm.* φωλ. ἄρκτοι. *Hoc schol.* edidimus secundum codices 3. 5. *Gen.*^b *Vulg.*, quum vulgo pessime correctum vel corruptum legatur in hunc modum: οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι, ὡς φησι Θεόφραστος καὶ Σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων, φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον. 6) καὶ ὁ Σ. *Gen.*^b 7) ἐν α' λέγει] *Duebnerus*, ἐνάγει *codd.* 7) πλείστον] *πρώτον codd.*, πολὺν *vulg.* 8) φωλεύουσι χρόνον] *vulg.*, φωλεοῖς ἐχρῶντο ἢ φωλέεσαι (φωλεύουσι 5., φωλεοῦσι *Gen.*^b) χρόνον

codd., in quibus dittographiam inesse *Duebnerus* indicavit. 8) // *Gen.*^b omisso initio ἢ ὅτι μόναί ante scholion *Ὁν λέγεται* p. 75. 5. 8) αἱ] (*Gen.*^b) *Kiessl.* seqq., of *vulg.* 9) τίκτουσαι] *Hamakerus*, τίκτουσι καὶ *vulg.* 9) Verba post ἐπικ. om. *Gen.*^b, quae ex glossa aliqua irrepserant. 11) καὶ εἰς et φωλεύουσι *Vat.* 12) *Hoc schol.* praecedenti adhaerebat, solo commate distinctum. 12) ἀρκοῦμεναι *Wart.* 14) ὦ αἱ κατὰ *Gen.*^a 15) // *Gen.*^a *Lips.* sine *lemmate.* 17) ἀποδημί(α) *Gen.*^a *Lips.*, ἀποδημί(α)ς *vulg.* 21) καὶ δρυμός] *E. M. Gen.*^a *Lips.*, δρ. δὲ *vulg.*

δίαιτος καὶ ταῖς ὕλαις ἐνδιατρίβων, μηδὲν εἰδὼς ἢ τὰ θηρία ἐπιβοᾷται καὶ ὡς λογικοῖς διαλέγεται· χαίρετε, ὅτι ὁ βουκόλος Λάφνης οὐκέτι ὑμῖν ἀνὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμοὺς ζῶν φανήσεται. 6.) — (Δρυμὸς τὸ πλῆθος τῶν δρυῶν πεπυκνωμένων ὄντων καὶ μὴ ἐπὶ τινι θεῷ ἀνεμμένων. ἄσλος δὲ τὸ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτετιμημένον. 6)

Γετ. Καῖρ' Ἀρέθουσα: πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, εἰς ἣν εἰσρέει ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμὸς. — Ἄλλως. Ἀρέθουσα: κρήνη ἐν Συρακούσαις, ἢ ἐν Σικελίᾳ φηγούσα διὰ πελάγους Ἀλφειῶν ἤξεν, ὡς φησιν Ἴβυκος 10 παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. — (Ἄλλως. Ἴβυκος ἱστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης Σικελικὴν κρήνην τὴν Ἀρέθουσαν εἶναί φησι καὶ ὑπὸ Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. Urs.) — [Ἄλλως.] Ὅτι Ἀρέθουσα Σικελικὴ κρήνη πρόδηλον. δοκεῖ δ' ὑπ' Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Ἀρέθουσα, καὶ ἄλλη ἐν Σάμῳ.

παρ κόρακος πέτρῃ καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ· χαριέντως τοῦ Ἐπαφροδίτου λέγοντος ἐν τῷ περὶ στοιχείων, ὡς ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. (ἀγνοήσας δὲ Κράτης μεταγράφει ἐπὶ κρήνης μελανύδρου. 3. 5. Can. Gen.^b 20 Vulc.)

Rec. Ἄλλως. Καῖρε Ἀρέθουσα — πηγὴ αὕτη ἐν Σικελίᾳ, ἧς ἔλεγον ἐραῖν τὸν Ἀλφειὸν τὸν ποταμόν.

2) ὡς] Hamakerus, τοῖς cod. 3) ὑμῖν] Kiessl. seqq., ἡμῖν Wart. 4) δρυῶν et τιμῆν] Toupio auctore Kiessl. seqq., δρυμῶν et τομῆν Wart. 7) //Om. Gen.^a b Lips. 9) //Gen.^b — ἄλλως. Ἀρέθουσα] 3, ἢ Ἀρέθουσα ante Xyl., ἢ Ἀρέθουσα vulg., om. Gen.^b 9) Σνδῶ. Gen.^b 9) ἦ] ἦ vulg., ταῖς Ursinus Lyricce. p. 120 ex ingenio opinor. 10) φηγούσα] ἢ φασὶ vulg., φ' sine ἦ Gen.^b, ubi desunt διὰ π. A. 10) ἤξεν] ἤξειν 3. 5. Gen.^b et ante Heins., ἤκειν vulg. 11) παριστορῶν Gen.^b 11) φιάλης 5.¹ 11) Haec F. Ursinus Lyricce. p. 120 post antecedens scholion pro-

tulit. 11) //Gen.^b, ubi Ἀρεθ. ὅτι sine ἄλλως. 15) Ἀρέθουσα om. Gen.^b 17) Hom. Od. N, 408. — περὶ pro παρ 3. 5. Gen.^b et ante Heins. 18) χαριέντως 3.¹ Sequentia cum Duebnero scripsimus secundum codices 3. 5. Can. Gen.^b Vulc., quum vulg. in hunc modum mutilata legantur: χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφροδίτος φησιν, ὅτι α. κ. τ. κρ. Ceterum Ἀρεθούσας tanquam N. P. scriptum erat post Xyl. 19) κράτις 3.¹ 22) //Gen.^a Lips., ex quibus καῖρε et αὕτη accesserunt. 23) τὸν πορ.] Lips. et ante Seult., τὸν om. vulg.

Vs. 118.

Rec. Καὶ ποταμοί, οἵτινες χεῖτε καλὸν ὕδωρ, ἤρουν καθαρὸν καὶ μετὰ κάλλους ῥέον, κατὰ τοῦ Θύμβριδος· ποταμὸν Σικελίας εἶναι φασὶ καὶ τοῦτον.

- 5 *Vel.* Ἄλλως. Θύμβρις κατὰ τινα γλῶσσαν ἢ θάλασσα· τινὲς δὲ Σικελίας ποταμὸν ἔφησαν Θύμβριδα. — [Ἡ] Θύμβριδος ὕδωρ: ποταμὸς Σικελίας, ἐφ' ᾧ μυθεύεται Ἡρακλῆς, (ὡς) τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθραίας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο, γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου ἔχωσε τὸν ποταμὸν καὶ ἐπίπεδον ἐποίησεν· ἐφ' ὃν οἱ Κεφαλοῖδιοι δείκνυται κατοικοῦντες. (ὁ Θεαίτητος δὲ φησὶ Συρακουσίους <ὀνομάσαι> ἀπὸ τῆς ὕβρεως. 3. 5. Can. Gen.^b Vulc.) Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς διὰ τοῦ δ γράφει καὶ φησὶ· „Δύβρις, ἢ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα.“ γράφουσι δὲ τινες ὑπὸ Τύμβριδος· ἔστι δὲ καὶ οὗτος ποταμὸς Σικελίας.

Vs. 120. 121.

- Rec.* Δάφνις ἐγὼν ὄδε: κατὰ ἐπανάληψιν τοῦτο λέγεται πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὕμνιν ἀποδιδόμενον. ἢ γὰρ συνέχεια τοῦ λόγου οὕτως ἔχει· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δριμύτους καὶ τὰ ἄλση, ὁ Δάφνις ἐγὼ οὗτος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς

118) Χεῖμαρροι. M. — [Θύμβριδος:] ὄνομα τόπου ἢ ποταμοῦ Σικελίας. P. Δύβριδος: θαλάσσης. p.

2) //Gen.^a Lips. — καὶ] Gen.^a Lips. et ante Ox. I, om. vulg. 2) ἤρουν] I. Y. Lips., ἢ vulg. 3) καὶ] I. G. 7. M. N. Y. Gen.^a Lips., ἢ vulg. 3) κατὰ τοῦ] Gen.^a Lips., κατὰ ante Ox. I, om. vulg. 5) //Om. Gen.^a Lips. 6) //Gen.^b — Θύμβριδος ὕδωρ] (Gen.^b, Θύμβρις vulg. 8) ἐκ τῆς (τ ex θ correctum) Gen.^b 8) Ἐρυθραίας ante Kiessl., ἐρυθρας Gen.^b 8) ἀφίκετο] 3. 5. Gen.^b et ante Xyl., qui ἀφικέσθαι, tum ἀφικέσθαι Heins. vulg. 9) ἀνυπερβλήτως 5. 9) ἔχωσε] 3. 5. Gen.^b Vulc., χῶσαι vulg. 10) ἐποίησεν] Gen.^b, ἐποίησε 3. 5. Vulc., ποιῆσαι vulg. 10) Κεφαλοῖδιοι δείκνυται] Meinekius Viindl. Strab.

p. 71. (praecedente Duebnero, qui Κεφαλοῖδιον) κέφαλοι διαδείκνυται vulg. 11) ὁ om. Gen.^b 11) Συρακουσίους] Συρακουσίους Gen.^b. συρακούσιος 5., σὺράκουσίως rell. 13) Μυρλ.] 5. Gen.^b Vulc., Μερλ. vulg. 13) καὶ φησὶ] add. 3. 5. Gen.^b Vulc. — Δύβρις] 5. Gen.^b, Δύμβρις vulg. 14) γο. δέ τινες] 3. 5. Gen.^b Vulc., ἄλλοι δὲ vulg. 17) //Gen.^a Lips. sine ὄδε; lemma etiam in hoc, sed atro scriptum. 17) κατὰ] Lips. Call., κατ' Bas. II. vulg. 18) ὁ] E. Y. Gen.^a Lips. et ante Xyl., om. vulg. 18) ἀποδιδόμενον] E. Y. Gen.^a Lips et ante Ox. II, ubi ἀποδιδόμενον, tum ἀποδιδόμενον Kiessl.

ἐνταῦθα βόσκων, ὁ Δάφνις ὁ τοὺς ταύρους καὶ τὰς δαμά-
λεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαίρει Ἀρέθουσα καὶ τὸ
ἐξῆς μέχρι τοῦ Δάφνις ἐγὼ διὰ μέσου.

Vs. 123—126.

Γει. Ὡ Πὰν Πάν: ποιητικὴ ἐπανάληψις· εἰ μὴ τις πι- 5
θανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοὺς ἐστὶ τοιοῦτος· ὦ τὸ πᾶν σὺ ὁ
Πάν, ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῆ, τὸ δὲ δευτέρου ὄξυ-
τονηθῆ. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης καὶ [Ὀδυσσεῶς ἢ]
Ἑρμοῦ, ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, ἕτεροι δὲ Αἰθέρος
καὶ Οἰνηίδος [ἢ Νηρηίδος], ἐνιοὶ δὲ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. — 10
(Εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Gen.^b) Λυκαίω: <τὸ>
ὑπὸ τῷ Λυκαίῳ φησι χῶμα, ἡρίον καλούμενον Καλλιστοῦς,
εἰς ὃ [ἐλθοῦσαν] τὴν Λυκάονος Καλλιστὴ θυγατέρα ἄρκτον
οὔσαν ὑπὸ Ἑρμοῦ ταφῆναι· ἢν φησιν Ἄρατος ἐν οὐρανῷ
ἡστερίσθαι. — (ΛΥΚΑΙΟΥ: ὄρος τῆς Ἀρκαδίας κληθὲν 15
ἀπὸ Λυκάονος τοῦ Πελασγοῦ, ἐν ᾧ μαντεῖον Πανός. 5.) —
Μέγα Μαίναλον: Μαίναλον ὄρος ἀπὸ Μαινάλου τοῦ
Λυκάονος [υἱοῦ Ἑρμοῦ· ἐνθα ἢ Ἀταλάντη τῷ Ἰάσονι παρέ-
σχετο δόρυ ξένιον.

δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντη 20

Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν].

— Ἐλίκας δὲ λίπε ῥίον: τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον παρὰ
τὸ ἐπιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν ὄμβροις καὶ (τοῖς τῶν Gen.^b)

125) [Ἐλίκας:] τὰς συστροφάς. καὶ πηγὴ Ἄργου. Ρ. πηγῆς Ἄρ-
γους. Μ. — [Ῥίον:] ἀκρωτήριον. 2. 6. Μ. ἀκρωτήριον Πελοποννήσου. 25
Cant. — Τὸ ὑψηλόν. Μ.

126) Λυκαονίδαο: τῷ Μαινάλου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος.
* Cant. τοῦ Μαινάλου. Μ. — Θανμαστόν. Harl.

1) ὁ ταύρους Lips. 5) //Gen.^b
7) μὲν om. Gen.^b 8) Πην. δὲ καὶ
Gen.^b 10) Νηρηίδος ἢ Διηνίδος
Gen.^b, νηρηίδος καὶ διηνίδος 5.
Νηρηίδος diversam lectionem pro
Οἰνηίδος esse Jacobsius adnotavit.
Vid. Adn. ad Vs. 3. 10) καὶ ἐνιοὶ
5. 11) //Gen.^b — Λυκαίω] Gen.^b,
Λυκαίον vulg. 12) Λυκαίον pro
Λυκαίῳ Vulc. 12) χῶμα, ἡρίον κα-
λούμενον] χωρίῳ καλούμενον vulg.,
χωρίων καλούμενων Vulc. 14) τα-
φῆναι] 6. Gen.^b Vulc., τραφῆναι

vulg. Codex 6. a Wart. et Gaisf.
errore pro 5. nominari videtur. 14)
ἢ καὶ φ. Gen.^b 16) Πελαγοῦ Gaisf.,
sphalmate puto. 16) μαντεῖον Wart.
17) //Gen.^b sinelemmate. 18) υἱοῦ
seqq. desunt in Gen.^b 20) Ἀπολλόν.
Rh. I, 789. 20) ὃ ῥ'] ante Heins.,
ὄρῳ' vulg. 21) ξεινήιον ante Brub.
II, quae ξεινήιον, tum ξεινήιον Xyl.
vulg. 22) //Gen.^b sine λίπε. 22)
τοῦ ὄρους τ. ἄ. om. Gen.^b 23) ὄμ-
βρος Gen.^b — 27) Λυκαονίδαο]
Λυκαίον cod.

πηγῶν ὕδασιν. — Ἡ <Ελίκας> ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ. — Τὸ Αἰπὺ τοῦ <Αἰπυτίου> τάφου κεφαλὴ καὶ Ὀμηρος·

Αἰπύτιον παρὰ τύμβον·

5 εἰς ὃν φασὶ τὰ εἰσερχόμενα ζῶα ἄγωνα γίνεσθαι. — Ἀγητόν: ἤγουν ἐκπληξιν ἔχον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα (περὶ Λυκάονα καὶ Καλλιστῶ <καὶ> Ἀρκάδιον. Gen.^b Vulc.)

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς:] ὦ Πᾶν Πᾶν, εἴτε εἰ κατὰ τὰ ὄρη τὰ μακρὰ, ἤγουν τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα (ἢ τὰ ὑψηλὰ
10 Ὑ. Gen.^a Lips.), τοῦ Λυκαίου — ὄρος δὲ Ἀρκαδίας τὸ Λύκαιον — εἴτε σύγε περιέρχη τὸ μέγα Μαίναλον — ὄρος καὶ τοῦτο ἐν Ἀρκαδίᾳ — ἐλθὲ ἐπὶ τὴν νῆσον τὴν Σικελίην, ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελικήν, τῆς Ἐλίκης δὲ τὸ ῥίον καταλίπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνημα ἐκείνο τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος, ἤγουν τοῦ
15 Μαίναλον, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος Μαίναλον, ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστὶ θαυμαζόμενον. τὸ δὲ Ῥίον ἀκρωτήριον ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιρρίῳ τετραμμένον. — (Ἀμφιπονεῖν <λέγομεν> τὸν περὶ τι ἀναστρεφόμενον πόνον ἔχοντα, ἀμφιπολεῖν δὲ <τὸν> περὶ τι πολοῦντα, οὐ μὲν-
20 τοι καὶ κοπιῶντα. 6.)

Vs. 127.

Vet. Ἴτε λήγετε: ὡσπερ ἤρξασθε, οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε.

Rec. (Ἴτε λήγετε: Gen.^a Lips. Phav.) παρὰ κλευσμα-
25 τικὸν ἐπίρρημα τὸ Ἴτε ἀντὶ τοῦ ἄγετε.

127) [Ἀήγετ':] ὀξύνετε. K.P.

1) ποταμῶν pro πηγῶν Gen.^b Vulc. 1) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 2) Ῥίῳ] Duker. ad Thucyd. II, 86, ὀρίῳ vulg. 2) // Om. Gen.^{a,b} Lips. Vulgo antecedenti adhaeret. — τὸ] ὃ ante Heins., ubi ἦ, tum ἦ Ox. II vulg. — Αἰπὺ τοῦ] Αἰπύτιον vulg. 4) Hom. II. B, 604. 5) // Gen.^b — ἀγητόν] Gen.^b, ἀγατόν δὲ Call., ἀγαστόν δὲ Brub. seqq., ΑΓΑ. Ox. I, II, ἀγαστόν Reisk. seqq. 6) ἤγουν om. Gen.^b 8) // Gen.^a Lips. — εἰ] Y. Gen.^a Lips., εἰς vulg., om. I. 12)

ἐν Ἀρκαδίᾳ] Gen.^a Lips. Call., Ἀρκαδίᾳ Bas. II, Ἀρκαδίας Brub. vulg. 12) Σικελίαν pro Σικελίην Gen.^a 13) ἀντὶ τοῦ Σικελίαν post Σικελικήν add. E. 15) ὄπερ καὶ M. 17) ἀμφιπονεῖν et ἀμφιπολεῖν] Hamak., ἀμφιπονεῖ et ἀμφιπολεῖ cod., λέγομεν add. Hamak. post ἔχοντα. 18) τὸν] Hamak., τὸ cod. 22) // Gen.^b sine ἴτε. 24) // Gen.^a Lips. Phav. — παρὰ κλευσματικὸν ante Ox. I (recte Phav.). 25) ἐλθετε pro ἄγετε 7.

Vs. 128—130.

Rec. "Ενθ' ὦ ἄναξ: ἔλθε ὦ ἄναξ καὶ τήνδε τὴν καλὴν σύριγγα τὴν γλυκύφωνον — τοῦτο γὰρ τὸ μελίπνου — ἐκ κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν, περὶ τὸ χεῖλος ἐλικτὴν, ἤγουν περιειλημμένην, φέρε, ἀντὶ τοῦ λάβε. ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ 5 ἔρωτος ἤδη ἔλκομαι εἰς τὸν Ἄιδην. εὐπήκτον δὲ λέγει τὸν κηρὸν ὡς εὐκόλως πηγνύμενον.

Vet. (Φέρ' εὐπακτοῖο: οἱ μὲν κατὰ συναλοφὴν φέρ', εἶτα εὐπήκτοῖο, τοῦ καλῶς πεπηγότες· οἱ δὲ ἐκκληροῦσι φέρειν, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, <σοι> δηλονότι, τὴν σύριγγα. 10 Gen.^b) μελίπνου δὲ (ἢ τὴν ἠδύφωνον ἢ Gen.^b) τὴν ὀδωδύτιαν διὰ τὸν κηρὸν. Ἄλλως. Τὸ ἐξῆς· λάβε τὴν σύριγγα τὴν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου, περὶ τὸ χεῖλος εἰλουμένην ἐν τῷ συρίζειν.

Vs. 132—136.

15

Vet. Φορέοιτε βάτοι: βάτος**** — <Νάρκισσος: καὶ> θηλυκῶς λέγεται, ὡς ἐνταῦθα καλὴ νάρκισσος, καὶ ἀρσενικῶς παρ' Ἀριστοφάνει. — (Ἐπ' ἀρκεύθοισιν: ἄρκευθος δένδρον ἀκανθῶδες ἢ φυτόν. Gen.^b) — Ἐπὶ ἀρκεύθοισι κομάσαι: ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. 20 [τὸ δὲ κομάσαι ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι· τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν.]

128) [Φέρ':] πρὸς τὸ χεῖλος σύναπτε. M. — Τὴν φωνὴν ἐπιτελοῦσαν ἠδείαν. P.

129) [Σύριγγα:] τσαφάραν ἄριστον. P. — [Χεῖλος:] σύναπτε 25 τὸ [χεῖλος] φέρε ἐνταῦθα, ἤγουν φέρε περὶ τὸ σὸν χεῖλος τὴν ἐλικτὴν ἐκ κηροῦ σύριγγα, ἤγουν τὴν ἀληλιμμένην ἐν κηρῷ. M. — Συνεστραμμένην. P.

130) [Ἡδη:] ἀπὸ τοῦ νῦν. 2.

2) //Gen.^b Lips. 2) κακαλην 2.¹
4) περιειλημμένην Gen.^a Lips. et ante Brub. II. 5) οὗτος pro ὄντως Gen.^a 8) φέρ' Adert., φέρε cod. 10) φέρειν φέρε δὴ cod. 11) //Gen.^b — μελ. δὲ Gen.^b, καὶ μελ. vulg. 11) ἢ τὴν ἠδὴ cod. 11) τοι ὀδ. pro τὴν ὀδ. Gen.^b 12) Pro ἄλλως . . . τὴν in Gen.^b est lemma ἐκ κηρῷ. 13) εὐπήκτοῖο Gen.^b 13) τὸ om.

Gen.^b 16) //Gen.^b — βάτος] Gen.^b, ἢ βάτος vulg. Sequitur vulg. θηλυκῶς nullo lacunae indicio. 17) λέγ. θηλ. Gen.^b — ὡς] Gen.^b, ὁμοίως vulg. 17) καλῇ καὶ ἠ vulg., om. Gen.^b 17) κ. ἀρσ. παρ' Ἀ.] Gen.^b, παρὰ δὲ τῷ Ἄ ἀρσ. λέγεται vulg. 19) //Om. Gen.^a b. Lips. 21) κομάσαι] κομάσαι vulg.

Rec. Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε: νῦν δὲ ἴα μὲν αἱ βά-
τοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε, τουτέστι γεννᾶτε, ἐκτρέφετε,
φέρετε δὲ οἱ ἄκανθοι (ἴα δηλονότι E.) ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος
κομήσαι, ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω, ἐπὶ ταῖς ἀρκεύθοις: ἀκαν-
5 θῶδες φυτὸν ἢ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομήσαι γίνεται ἀπὸ τοῦ
κομάω κομῶ, ὃ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. [κατὰ τὸ
ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί.]

καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια, ἐνεῖκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω,
10 (τουτέστι Gen.^a) γεννησάτω, ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ Δάφνης
ἀποθνήσκει. — (Νῦν, ἐπεὶ θνήσκω, πάντα ἐνηλλαγμένα γέ-
νοιντο, καὶ ἡ βάτος φέροιο καὶ βλαστήσαι ἴα, ἡ δὲ ἄρκευ-
θος ἐπὶ τῆς κόμης νάρκισσον, καὶ ἡ πίτυς ὄχνας. 6.)

Γετ. Ὅχνας: καὶ ὄχνας καὶ ἀπίους φασὶ καὶ ἀγράδας
15 [ἢ καὶ ἀγλάδας]. ἀγράδας μὲν παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλη-
σιν [οἶονεῖ] ἐμποιεῖν [ὄχλάδας τινὰς οὐσας]. ὄχνας δὲ ἀπὸ
τοῦ ἄρχειν δοκεῖν. ἀπίους δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ

132) [Ἰα:] καὶ ῥόδα. 2. 5. — [Ἄκανθοι:] ἀκανθηφόροι ῥά-
μνοι. P.

20 133) Ἐπὶ ὀξείαις ἀκάνθαις. M. P. — Ἀνθησάτω. M. P. ἀντὶ τοῦ
βλαστησάτω, ἀνθησάτω. Phav. ἀναβλαστησάτω. E. ὁμοίως καὶ ἐν-
ταῦθα κομάσαι ἀντὶ τοῦ κρύβηθι, τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προσιακτι-
κοῦ. Q.

133) Ἐνηλλαγμένα καὶ ἀνατετραμμένα. M. — Ἡ πεύκη. E. M.
25 P. — Ἄπια Κυδωνία. M.

134) [Θνάσκει:] καὶ κινδυνεύει. P. — Διώκοι. P.

136) Νυκτικόρακες. 2. κόρακες. P. κόκκυγες. M. — Ἐρίσαιντο.
P. διὰ φωνῆς φιλονεικῆσαι. H.

1) //Gen.^a Lips. — νῦν ἴα in
lemm. Gen.^a 2) ἐκφέρετε, φέροιο
καὶ pro ἐκτρ. φέρ. δὲ Gen.^a 3) οἱ
ἄκανθοι] E. Gen.^a Lips., αἱ ἄκαν-
θαι vulg. 4) κομήσαι] κομήσαι
Gen.^a, κομάσαι vulg. 5) κομήσαι]
Lips., κομήσαι Gen.^a, κομάσαι vulg.
6) κομάω] (Gen.^a) Lips. Kiessl., κομῶ
vulg. 7) Circumsepta om. Gen.^a Lips.
8) *Eur. Med.* 414, ubi ποτ. ἰερῶν χω-
ροῦσαι παγαί. 9) καὶ ἡ πίτυς ὄχνας]
Gen.^a Lips. et ante Scult., qui καὶ α
p. ὁ., tum OXN. reliquis omissis Ox.
I. 11, OXNAS Reisk. seqq. 10)
ἐκθρ. γενν. Lips. 14) //Gen.^b sine

lemmate, ex quo libro accesserunt
καὶ ὄχνας καὶ et φασί. 15) ἢ καὶ
ἀ. et in seqq. οἶονεῖ et ὄχ. τ. οὐσας
om. Gen.^b 15) ἀγράδας] Gen.^b, ut
videtur, ἀγλάδας vulgo. In eodem
verba ἀχ. δὲ (sic pro μὲν)... ἐμποιο-
εῖν post δοκεῖν leguntur. 15) πα-
ρά] Gen.^b, διὰ vulg. 15) ὄχλος
pro ὄχλησιν Gen.^b 17) ἄρχεσθαι
Gen.^b 17) ἄπιοι δὲ δοκοῦσι ποτ. ἐν
Πελ. Gen.^b — 18) ῥάμναι cod. 21)
Eadem in SchQ. legi videntur, ubi
Duebnerus κομάσαι et κρύβηθι ae-
que atque in Gl. extare dicit.

δοκούσι φωνῆναι, ἢ ἐλέγετο Ἀπία. — (Ἐλκοι: θηλάζοι. p.)
— Κὰξ ὀρέων τοὶ σκῶπες: Ἀλέξανδρός φησι τοὺς σκῶ-
πας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὀμήρῳ φησὶν
ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι·

σκῶπές τ' ἱρηκές τε.

5

οὐ δεῖ γάρ, φησί, γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ· οἱ γὰρ σκῶπες
<σκαιῶν> φωνὴν ἀφιαῖσι. Καλλιμάχος δὲ φησί· „φθέγγεται
ὡσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, [ὄθεν καὶ οὕτω καλεῖται]“
(ὄπερ κάλλιον. p. 3. 5. Can. Gen.^b Vulc.) Τυραννίων δὲ
φησὶ σκῶπας τοὺς νυκτικόρακας, οἷον σκίοπας, τοὺς ἐν σκιά 10
ἔχοντας τὴν ὄπα, ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν.

Rec. [Ἄλλως.] Καὶ τοὺς κύνας ὄλαφος ἔλκοι, ἀντὶ τοῦ
καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν ὁ ἔλαφος ἐλκέτω· καὶ ἐκ τῶν
ὀρέων οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι γαρύσαιντο, ἀντὶ τοῦ εἰς ξριν
φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶπας δὲ λέγουσιν εἶναι τοὺς νυκτι- 15
κόρακας. — (Λαμβάνεται τὰ εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν,
ὡσπερ καὶ τὰ προστακτικὰ ἀντὶ εὐκτικῶν. 6. — Καὶ οἱ βα-
ρεῖς τὸ φθέγμα σκῶπες ἀμιλληθεῖεν ταῖς ἀηδόσι γλυκυτάταις
τὸ φθέγμα οὔσαις. 6.)

Vs. 138—141.

20

Vet. Χ'ὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν [ἀπεπαύσατο ἢ] ἀνε-
παύσατο: εὐφήμεως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύασθαι ἔφη. καὶ
Ὀμηρος·

139) Ἀνεγείραι καὶ ἀναστήσαι. P. — Τὰ τῶν Μοιρῶν ἐπικεκλω-
μένα. 5. — Ἀπώλετο. H. ἠφανίσθησαν. P.

25

140) Ἦλθεν εἰς τὸν Ἀχέροντα, ἤγουν ἀπέθανε. P. — Ἦτοι πε-
ριεῖζεν αὐτὸν ἢ τοῦ Ἀχέροντος δίνη. 5. αὐτὸν ἐκάλυψε. C.

141) Ἐπὸ τῶν Νυμφῶν οὐ μισούμενον. E.

1) φωνῆναι] Gen.^b, φῶναι vulg.
1) οὐ ἔλεγον Gen.^b 2) //Gen.^b
2) ταῖς Gen.^b 3) παρ' Ὀμ. γράφει
δοκεῖ φησὶ σκ. Gen.^b 5) Hom. Od.
E, 66. 6) γράφεσθαι om. Gen.^b
7) σκαιῶν supplevit Hemsterh. ex
EtM. 719, 50. 7) ἀφιοῦσαι Gen.^b
7) φθέγγεσθαι Can. Vulc. 8) ὄθεν
x. οὐ. καλ. om. p. 3. 5. Can. Gen.^b
9) τυραννίδων p. 3. 5. Can. Gen.^b
10) νυκτοκ. Gen.^b 10) σκίοπας]
Gen.^b Heins., σκίοπας ante Heins.,

σκίοπας Ox. II vulg. Sequens τοὺς
om. Gen.^b 11) τὴν ὄπα... ἔχοντας
om. Gen.^b 12) //Gen.^a Lips. —
τοῦς] Gen.^a Lips., τῶς vulg. — ὄλα-
φος Gen.^a, ὄλαφος Lips. 13) θη-
λασάτω, ἐλκέτω M. 14) ὀρέων]
Gen.^a Lips., ὀρῶν vulg. 14) ταῖς]
Lips. et ante Ox. I, τοῖς vulg. 14)
συνασαιεν εἰς ξριν M. Verba εἰς ξ.
σ. ε. etiam ex Cant. afferuntur. 21)
//Gen.^b cum lemmate ἐπεὶ θνη-
σκει ante schol. καὶ ξ ὀρέων l. 2.

ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

— ("Ἡθελ' ἀνορθῶσαι. ἐκ δευτέρου ζῶντα παραστήσαι. Gen.^b) — Τά γε μὰν λίνα πάντα λελοιπίει: ἐπεπληρώκει τὸ χρεῶν. καὶ Ὅμηρος·

5 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντὶ βίου, ὅτι συνάπτουσι τὸ λίνον ἐξῆς, ὡσαύτως δὲ αἱ Μοῖραι ἐξῆς ἐπικλώθουσι τὴν ζωὴν καὶ εἰσαὐτὶς ἀναλύουσιν. — "Ἐβα ῥόον: τουτέστιν ἀπέθανε καὶ (διὰ τοῦτο 3.) τὸν Ἀχέροντα διῆλθε. — Τὸν Μοῖσαις φίλον: καθὸ πρῶτος εὔρατο βουκολικὴν. — Φίλον ἄνδρα: ἐπεὶ πάσαις οἰκειῶς διέτριβε.

Rec. ["Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν ἀπαύσατο, ἤγρον ἀπέπνευσεν, ἐτελεύτησε τὸν βίον· τοῦτον δὲ ἢ Ἀφροδίτῃ ἠθέλεν ἀνορθῶσαι, ἤγρον ἀνακαλέσασθαι, ἀνα
15 ζῶσαι· τά γε μὴν λίνα, τουτέστι τὰ νήματα τὰ ὑπὸ τῶν Μοιρῶν ἐπ' αὐτῷ κλωθόμενα, πάντα λελοιπίει, ἤγρον ἐξέλιπον, ἐπαύσαντο. καὶ ὁ Δάφνις διέβη τὸν ῥοῦν, τοῦ Ἀχέροντος δηλονότι· ἐκλυσεν, ἤγρον ἐκάλυψε, ἢ δίνῃ, τουτέστιν ἢ συστροφῇ τῶν ῥευμάτων τοῦ Ἀχέροντος, τὸν ἄνδρα
20 τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλούμενον, ὡς τῶν ὠδῶν δηλονότι τῶν προσφιλῶν αὐταῖς ἐπιμελούμενον, τὸν οὐκ ἀπεχθῆ, ἤγρον μισούμενον, ταῖς Νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν δηλονότι φιλούμενον. — ("Ἡγουν ἢ μὲν Ἀφροδίτῃ ἐβούλετο ἀναστήσαι ὑγιαίνοντα· τῇ δὲ Μοίρᾳ ἄλλως βεβούλευτο. ὁ γὰρ
25 ἄτρακτος αὐτῆς ἐξέκλωστο, καὶ ὁ ἐπ' αὐτῷ μίτος ἐπέλιπεν. 6.) — (Τῶν Μοιρῶν φησὶ τὰ κεκλωσμένα· οἶον τὰ κεκλωσμένα καὶ εἰμαρμένα ἐτελειοῦντο. Q.)

1) Hom. Il. A, 241. — αὐθις Gen.^b et ante Brub. 2) ἐν δευτέρῳ cod., ἐν δευτέρῳ Adert. tac. 2) παραστήσαι] Duebn., παραστήναι cod. 3) /Gen.^b, ubi μὴν omissione λίνα. 3) /ἐπεπληρώκει Gen.^b 5) Hom. Il. T, 128. — γεινομένῳ] Gen.^b et vulg., γεινομένου ante Xyl. et Reisk. seqq. — ἐπένεισε ante Heins. — λίνῳ ὁ. μ. τ. μ. om. Gen.^b 6) ἀντὶ βίου] Reinesius, ἀντ' ἐλίου Call., ἀντὶ ἐλίου Brub., ἀντὶ ἐρίου Xyl. vulg., ἀντ' ἐρίου Gen.^b 6) ὅτι . . . καὶ] συνάπτουσι. ὅτι τ. λ. ἐκ γῆς, καὶ αὐταὶ δὲ αἱ M. ἐκ γῆς ἐπ. τοῖς ζώοις τῆν vulg. 7) εἰς αὐτῆς] εἰς αὐτῆς p., εἰς γῆν 5. (Gen.^b) et Kiessl. au-

ctore Reinesio, ἐκ γῆς vulg. 8) ἀναλύουσιν] ἀνάλοιον vulg. 8) //Om. Gen.^a b Lips. 9) τὸν pro τοῦτο Wart. — τὸν om. 3. 9) //Gen.^b — Μοῖσαις] Gen.^b, Μοῖσαισι Call. 10) καθά Gen.^b 10) /Gen.^b 11) ἐπὶ Gen.^b et ante Xyl. 11) πάσαις] Toupio auctore Kiessl., πάσας Gen.^b vulg. 12) //Gen.^a Lips. — ἐπαύσατο E. H. M. 13) νήματα ante Heins. 14) ἐξέλιπεν, ἐπαύσατο E. 14) στροφῇ Lips., στροφῇ 1.¹ 6.¹ 21) οὐκ ἀπ. ἤγ. μισ.] Gen.^a Lips., τὸν οὐ νύμφαισι ἀπ. ἤγ. μῆ μισ. vulg. 24) βεβούλευτο] βεβούλευται Kiessl. Gaisf., βεβούλεται Wart.

Vs. 143—145.

Rec. Καὶ σὺ δίδου τὴν αἶγα καὶ τὸ σκύφος, ἦγουν τὸ ποτήριον, ὡς ἂν ἀμέλξας σπονδὴν ποιήσω ταῖς Μούσαις. εἶτα ἀποτείνει πρὸς τὰς Μούσας καὶ φησιν· ὦ Μοῦσαι χαίρετε πολλάκις, τουτέστιν ἀσπάξομαι ὑμᾶς πολλάκις· ἐγὼ δὲ χάριν ὑμῶν καὶ ἐς ὕστερον, ἦγουν εἰς τὸ ἐπίον, (μετὰ ταῦτα H. M. P.) ἄσω ἡδύτερον.

Vs. 146—148.

Rec. Πληρὲς τοι μέλιτος· ἀντωνυμία τὸ τοι. εἶθε γένοιτο τὸ καλὸν σου στόμα ὦ Θύρσι μέλιτος πεπληρωμένον.

Vet. Πληρὲς τοι σχαδόνων: [γράφεται καὶ πλήρες δέ. σχαδόνες δὲ] τὰ [ἐκ] τῶν κηφῆνων κηρία, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. Θεαίτητος δὲ τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφῆνων τοὺς γόνους, οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρωμα. οἱ δὲ κοινότεροι ἐπὶ τῶν * * * κηφῆνων τῶν ἐσθιόντων τὸ μέλι, (ὡς φησιν Ἡσίοδος·

κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὄρημν.

3. 5. Can. Gen.^b Vulc.) — Καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα: Αἰγίλα δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τινος [φυλῆς] ἥρωος Αἰγίλου. 20 ὅτι δὲ αἱ Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδεῖαι καὶ Δείνων μαρτυρεῖ. ἔστι

143) Τὸ ποτήριον, τὸ κισσύβιον. M. — Ἴνα καὶ ἀνασύρας. P.

147) Κηρομέλιτος. E. N. P. γλυκυσμάτων. M. — Ἀπὸ τῆς Αἰγίλου· ἦν γὰρ δῆμος ἐν Ἀθήναις. 2. ἀκρωτήριον Λακωνικὸν πλησίον Κρήτης. 5. τοῦ ἀκρωτηρίου. P. νῆσος παρὰ Πελοποννήσου. 6. 25

2) //Gen.^a Lips — καὶ σὺ δ. τὴν αἶγα καὶ τὸ] Gen. Lips. Call. (sed haec τὸ et τὰν), om. Ox. vulg. 3) ἀμέλξαι H., ἀμέλξας αὐτὴν E. 4) νύμφαις pro μούσαις 2. 5) δὲ] Gen.^a Lips. vulg., δὲ καὶ Wart. ex aliquo Vat. et seqq. 9) //Gen.^a Lips. — τοι] Lips. vulg., τοὶ Kiessl. 12) //3. 5. Can. Gen.^b Vulc. hoc initio σχαδόνων: τὰ τῶν κηφ. 13) φησι καὶ Ἀριστοφάνης omissis Θεαίτ. δὲ 3. 5. Can. Gen.^b Vulc. 15) ἰπτάμενοι post οἵτινες 3. 5. Can. Gen.^b Vulc. 16) κοινότεροι]

5. Can. Gen.^b Vulc., κοινότερον 3. vulg. 16) κηφῆνων . . . μέλι] 3. 5. Can. Gen.^b Vulc., κηρίων ὧν τὸ μέλι ἐσθιέται vulg. 18) Hesiod. Op. 301, ubi ἴκελος ὄρημν cum v. l. ὄρημν. 19) //Gen.^b sine lemmate. 20) Αἰγίλα] Gen.^b, Αἰγίλος vulg. 20) δῆμος Ἀττικὸς Gen.^b 20) φυλῆς τινος Gen.^b Vocem φυλῆς ejicere jussit Toupius. 21) αὶ om. Gen.^b 21) ἡδεῖαι ante Xyl., καὶ ἡδεῖαι καὶ Gen.^b 21) Δείνων] Meursius de Pop. Att. p. 6, Δείων vulg., ὁ Δείων Gen.^b 21) ἔτι pro ἔστι Gen.^b

δὲ καὶ Λακωνικὸν χωρίον Αἰγίλου. τινὲς δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Λακωνικῆς οὕτω καλουμένη.

Rec. Ἄλλως. Πλήρες τοι σχαδόνων, ἦγουν μέλιτος, κη-
ρίου — περισσὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ τοι — καὶ ἀπ' Αἰγίλου εἶθε
5 τρώγοις ἰσχάδα ἡδέϊαν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς — Αἰγι-
λος γὰρ δῆμος ἐν ταῖς Ἀθήναις — ἐπεὶ σύγε ἄδεις φέρτε-
ρον, ἦγουν βέλτιον, τέττιγος.

Vs. 149.

Rec. Ἦνὶ δέ τοι, ἦγουν ἰδοῦ, τὸ δέπας. θείασαι φίλος,
10 ὅπως καλὴν ὀσμὴν πέμπει.

Vs. 150.

Vet. Ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς: ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν
᾽Ωρῶν δόξεις αὐτὸ πεπλῦσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐν ἔαρι, ἐπεὶ πάντα
τότε ἀνθεῖ.

Rec. Ἄλλως. Δοκήσεις, ἦγουν δόξεις, νομίσεις, πεπλῦ-
σθαι αὐτὸ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τῶν ᾽Ωρῶν· οὕτως ἐστὶ δηλονότι
15 ὠραῖον.

Vs. 151. 152.

Rec. Ὡδε ἴθι, ἦγουν δεῦρο ἐλθὲ ᾧ Κισσαίθα. ὄνομα
20 αἰγὸς ἢ Κισσαίθα.

149) [Ἦνὶ δε:] ἰδοῦ· Δωρικὴ ἢ λέξις. E. — Τὸ κισσύβιον. M.
τὸ ποτήριον, ὃ ὑπεσχόμεν δώσειν. P.

150) Δόξεις πεπλῦσθαι εἰς τὴν πηγὴν τῶν ᾽Ωρῶν. ὦρα δὲ ἢ εὐ-
μορφία· εἰς τοσοῦτον γὰρ κάλλος ἐξήσκηται. 2.

25 152) [Σκιρτάσητε:] πηδήσητε. M. — Ἐπαναβῆ. P. διεγερ-
θῆ. E.

1) ἐστὶ et οὕτω καλ. om. Gen.^b
3) //Gen.^a Lips. — Πλήρες τοι σχα-
δόνων] Gen.^a Lips. Call., ΠΑΗ. Ox.
I. II, ΠΑΗΡΕΣ Reisk. seqq. 4) τὸ
τοῖ] Lips., τὸ τοῖ vulg., τοῖ Gen.^a
4) αἶ pro καὶ Gen.^a 5) ἦγουν pro
ἀ. τοῦ Gen.^a 6) ἐπεὶ σύγε ἄδεις
φέρτερον] Gen.^a Lips. et ante Ox.
I, ubi solum ΦΕΡ., tum ΦΕΡΤΕ-
ΡΟΝ Reisk. seqq. 9) //Gen.^a
Lips. — ἦνὶ δέ τοι] Gen.^a Lips. et
ante Ox. I, ubi ΑΡΕ., tum ΗΝΙ. Ox.
II, ΗΝΙΔΕ Reisk. seqq. 10) ἦγουν

καλὴν ὀσμὴν ἀποπέμπει (?) N. 12)
//Gen.^b — κράναισι δοκασεῖς]
Gen.^b, κράνεσι ν Call. 12) κρη-
νης τῆς Gen.^b 13) αὐτὸ πεπλ.]
ἀποπεπλ. vulg. 13) ἐν] add. Gen.^b
13) πάντα τ. ἀ.] Gen.^b, ἀνθεῖ τ.
πάντα vulg. 15) //Gen.^a Lips.
— δοκήσεις] Gen.^a Lips., δοκασεῖς
vulg. 15) πεπλῦσθαι Gen.^a 19)
//Gen.^a Lips. — ᾧδε] Gen.^a, ᾧδ'
Lips., ᾧδ' ante Ox. I, om. vulg.
19) ᾧ] add. Gen.^a 19) ὄν. αἶ. ἢ Κ.]
Gen.^a Lips. et ante Ox. I, om. vulg.

Vet. Ἡ <Κισσαίθα> ἢ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος καὶ
θερμῆ, ἀπὸ τοῦ κισσῶ τὸ γεννῶ καὶ τοῦ αἰθῶ τὸ καίω. εἰ
δὲ Κιναίθα γράψεις, Κιναίθα ἐστὶν ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι
διάπυρος, ἤγουν ταχεῖα, αἷξ ἀπὸ τοῦ κινῶ καὶ τοῦ αἰθῶ τὸ
καίω. — Ἄλλως. Κισσαίθα: ὄνομα αἰγός· ἢ ἐκ τοῦ κισσῶ 5
καὶ τοῦ αἰθῶ, ἢ ἢ κισσὸν λευκὸν κατανεμομένη. αἰθὸν γὰρ
τὸ λαμπρὸν· ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς τὸ
λευκόν. — (Ἄλλως. ἢ ταχεῖα αἷξ ἀπὸ τοῦ ταχέως γεννᾶν·
κισσῶ γὰρ τὸ γεννῶ, αἰθῶ δὲ τὸ καίω καὶ ἀνάπτω. Gen.^b)

Rec. Τὸ δέ: σὺ δὲ ἄμελγε αὐτήν· αἰ δὲ χίμαιραι, οὐ 10
μὴ σκιρτήσητε, τῆς συννόμου δηλονότι στερούμεναι. — Μὴ
ὁ τράγος: τὸ οὐ ἀπὸ κοινοῦ, ἤγουν οὐ μὴ ἐπιβῆ, αὐταῖς
δηλονότι, ὁ τράγος ὑμῖν.

1) //Om. Gen.^{a-b} Lips. 5) //Gen.^b
sine ἄλλως. 5) ἢ ἐκ] καὶ ἐκ Gen.^b,
ἐκ vulg. 6) ἢ ἢ] ἢ vulg., ἢ Hamak.
6) αἰθῶν] αἰθῶν vulg. 10) //Gen.^a
Lips. sine lemmate. — αἰ δὲ χ. οὐ
μὴ σκ.] Gen.^a Lips. et ante Ox. I,
nihil nisi AI. vulg. — χίμαιραι ante

X⁹. 11) σκιρτήσητε] Gen.^a Lips.,
σκιρτήσετε Call., πηδήσετε M. 11)
//Gen.^a Lips.; lemma etiam in hoc
extat atro scriptum. 12) αὐταῖς] 23.
M. et Wart. seqq., αὐτῇ E. Gen.^a
Lips., om. vulg.

Idyll. II.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Φαρμακεύτρια. κέχρηται δὲ ὁ Θεόκριτος ἐν τούτῳ Δωριδί διαλέκτῳ. προλογίζει δὲ Σιμαίθα. — (Φαρμακεύτρια Δωριδί. Gen.^b — Φαρμακεύτρια. κέχρηται δὲ ὡδε Δωριδί διαλέκτῳ. Υ. — Θεοκρίτου Σιμαίθα Δωριδί, διηγηματικόν. Μ. — Ἡ Σιμαίθα. ἡ δὲ Θέστριλις ἦν θεράπαινα τῆς Σιμαίθας. G. — Ἡ Σιμαίθα ποιεῖται τὸν λόγον πρὸς τὴν δούλην. H. Gen.^a)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου· Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ 10 στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρεξί, ὧν τελευταῖος ἀστέρες εὐκῆλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί. Μ. — Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου Σχόλια. I. Μ.)

Vs. 1.

Vet. [Πᾶ μοι ταῖ δάφναι φέρε Θεστυλι πᾶ μοι 15 τὰ φίλτρα.] (Συντελοῦν γὰρ αἱ δάφναι ταῖς γοητείαις. <φίλτρα> τὰ πρὸς φιλίαν ὀτρύνοντα φάρμακα. *5. Gen.^b)

Rec. (Ποῦ εἰσὶν αἱ δάφναι μου; φέρε Θεστυλι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκε αὐτάς. ποῦ δὲ τὰ φίλτρα, ἤγουν τὰ πρὸς φιλίαν κινῶντα φάρμακα. I. Μ. *Lips. — Συντελοῦσιν αἱ δάφναι 20 πρὸς γοητείαν G. K. M., αἷς αἱ φαρμακεύτριαι χρῶνται. K. M.)

Vs. 2.

Vet. Στέψον τὰν κελέβαν: στεφάνωσον τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστι ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. Εὐφορίων ἐν 25 Ποτηριοκλέπτῃ·

1) [Δάφναι:] τὰ Δάφνιδος (sic) φύλλα. Μ. καὶ τὰ ἀειθαλῆ φυτὰ. Ρ. — [Θέστυλι:] ὄνομα δούλης. Ρ. τροφέ. Μ. — Τὰ πρὸς φιλίαν συμβαλλόμενα εἶδη, ἢ ὄργανα μαγικά. Ε.

15) Haec in Gen.^b Hypothesi adhaerent. 15) γοητείαις Gen.^b 16) φίλτρα supplevit Wartonus. 16) πρὸς φίλον *5. 17) φέρε Θ. et ποῦ δὲ τὰ φ. om. Lips. Eadem, quae in hoc, in H. M. P. inter lineas extare videntur, ut in M. bis legantur. — εἰσὶν] H. * M. P. * Lips. , φησιν rell. 18) ἐνεγκε] H. * M., ἐνεγκαι rell. 18) εἰς φιλίαν H. * M. * Lips. 19) πράγματα pro φάρμ. * M. 19)

Haec in K. M. Hypothesi post Μίμων adhaerent. 20) ἐπι γοητ. Wart. ex Vat. 23) //Gen.^b, ubi κελέβαν. 23) κεφαλὴν pro κελέβην Gen.^b 24) κελέβη Ρ., κελέβη Gen.^b 24) ἐστι ποτήριον] Ρ. Gen.^b, ἐστιν ὄνομα πόλεως· ἐστι δὲ καὶ ποτήριον vulg. 24) ἐν om. 5. Ρ. et fort. Vule., qui in verbis Εὐφορίων . . . κελέβην fere cum 5. Ρ. concinere dicitur. 25) Euphor. fr. 6. Mein. Ποτηριοκλέ-

ὅστις ἐμεῦ κελέβην Ἀλυβηίδα μοῦνον ἀπήρα.

Ἀλύβη ἐστὶν ὄνομα πόλεως. — Οἶος ἀώτω: προβάτου ἀν-
θει, ἀντὶ τοῦ ἐρίω. ὡς συγκεργούντος δὲ τούτου πρὸς τὰς
φαρμακείας τερατεύεται.

Rec. Ἄλλως. (Στέφον τὰν κελέβαν: Gen.^a Lips.) ὁ
στεφάνωσον τὴν κελέβην τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἔξαιρέτῳ ἐρίῳ
τοῦ προβάτου τῷ φοινικῶ, ἤγουν τῷ κοκκίνῳ. ξύλινον δέ
τι ποτήριόν φασιν εἶναι τὴν κελέβην. (ἄλλοι δὲ τὴν κεφα-
λὴν εἶναί φασι. E. P. Gen.^a)

Vs. 3.

10

Rec. Ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνεῦνται: ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον
ἄνδρα βαρύνοντά με καταθύσωμαι, ἤγουν καταγοητεύσω [ἢ
καταγοητεύουσα] ἐν πυρὶ καίονσα τὰ ἐπὶ τοῦτο συντείνοντα
φάρμακα. ὥσπερ τὸ λείβειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ σπέν-
δειν, λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἀπλῶς, οὕτω καὶ τὸ θί- 15
ειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ
τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν — οὗτοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῦ σφάττειν
τοῦτο ἐτίθειον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν
παρόντων· τὸ ἐρδειν δὲ καὶ τὸ ῥέξειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφα-
γίων — λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἀπλῶς καὶ ἐν πυρὶ 20

2) Κόσμησον. 2. C. H. — Ποτήριον, τὴν κεφαλὴν. 5. — Ἀπαν-
θίσματι μαλλοῦ. 2. ἀπανθίσματι, ἦτοι μαλλοῖς προβάτου. C. M.

3) Τὸν κατατριβοντά με. 5. θλίβοντά με. 6. λυπουντά με. v. 2.
βαρύνοντά με. M. — [Καταθύσομαι:] μαγεύσω θυσίαις. 5. γοη-
τεύσω. 2.

25

πη Can. et auctore Toupio Kiessl.,
ποτηριοκλέπτῃ ἢ ὀ ποτηριογλύπτῃς
5. P. Gen.^b et fort. Vulc., Ποτηριο-
γλύπτῃ vulg.

1) ἐμεῦ] 5. P. Gen.^b et fort. Vulc.,
ἐμῆν vulg. 1) κελεύην 5. P. Gen.^b
et fort. Vulc. 1) εἰ δα pro Ἄλ.
Gen.^b 2) Ἀλύβη ἐ. ὁ. π.] ἄλλως.
Κελεύη ἐ. ὁ. π. P. Gen.^b, Ἀλύβη δὲ ἐ.
ὁ. π. conj. Hematerh., om. vulg., vid.
supra ad p. 90. 24. 2) // Gen.^b 3)
τὰς om. Gen.^b 4) τερατεύεται] conjj.
Francius et Hemsterhusius, τηρα-
τεύεται P., θτραπεύεται Gen.^b vulg.
5) // Gen.^a Lips. — κελέβαν] κελ-
εύαν Gen.^a, κελεύαν Lips. 6) κελ-
εύην Gen.^a Lips. 8) τι] E. M. Y., τὸ

Lips., om. vulg. 8) κελεύην Gen.^a
9) φασιν εἶναι (εἶναι φασὶ E.²) τὴν
κελέβην E. P. — Post φασὶ in Gen.^a
sequitur glossa Suidae Κελέβη, in
qua corruptelae κελεύη κόγκη — θί-
ψασθαι — ἔχε κελεύη — δ' ἄν —
ἐφύσατ'. 11) // Gen.^a Lips. sine
lemmate, Phav. s: v. καταθύσο-
μαι ἄνδρα inde ab ἤγουν. 12)
καταθύσωμαι] Gen.^a, — σομαι vulg.
12) ἢ κατ. om. E. M.⁴ Y. Gen.^a
Lips. Phav., ut Koehlerus voluerat;
sed θυσίαις post καταγοητεύσω ad-
dit M.³ 17) τὴν παλαιῶν Gen.^a,
τὴν παλαιῶν E. 20) δὲ ἀντὶ Lips.
— 23) κατατριβοντά] Duebn., καὶ
τρ. cod. 23) με ex v. non affertur.

τιθέναι τι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. ἵνα καταθύσομαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ὡς ἐν τῷ

ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

— (Διὰ τὸ μέτρον μικρὸν τὸ σο, ὡς τὸ ἵνα εἶδομεν. M.)

- 5 — Βαρυννοῦντα ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα, λυποῦντα· μέλλων ἀντὶ ἐνεστώτος. οὗτος γὰρ συνεφώνει τῷ μέτρῳ βραχὺ ἔχων τὸ ρυ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ <ινω κα> ννω ῥήματα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αἰὲ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν, οἷον κρινῶ κρινῶ, εὐρύνω εὐρυνῶ, πλατύνω πλατυνῶ. — (Καταθύσομαι τὸν
- 10 ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρύνοντα· βαρύνει γὰρ με, ἐπεὶ αὐτὸν φιλοῦσαν ἀποστρέφεται. καταθύσομαι ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκείνου θύματα ποιήσω. 6. et fere 2. ἀπὸ τούτου ῥήματος καὶ θύος ὡς παρ' Ὀμήρῳ·

θύεσσι ἰλάσκεσθαι. 2.)

- 15 Vel. (Καταθύσομαι: γράφεται καὶ <καταδήσομαι, ἦγρον> καταμαγεύσω. δεσμεύειν γὰρ φασιν αἱ φαρμακίδες, ὅταν πρὸς κατοχὴν τινα παρ' αὐταῖς καταμαγεύσωσιν. 5. P. Gen.^b)

Vs. 4.

- 20 Rec. (ΠΟΘ. προσήκει, ἐπλησίασεν. 6.)

Vs. 6.

Rec. Ἄρραξεν: ἔκρουσεν. ἀράσσω δι' ἐνὸς ῥ· οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε ἔχουσι χρεῖαν ἐκτείνειν τὸ α, καὶ ἕτερον ρ προστι-

- 4) Ἐπὶ δώδεκα ἡμέραις. 5. δωδεκάτην ἡμέραν ἔχει. H. P. Lips. 25 δωδεκάτης (sic) ἡμέρας ἔχει, ἐστίν. M. δώδεκα ἡμέρας διαβιβάσας. E. N. — Ἥλθεν ὡς πρὸς με. τοῦτο γὰρ τὸ μοι. M.
- 5) Ἀντὶ τοῦ ζῶσαί ἔσμεν. H. M. P. Lips.

1) καταθύσομαι ante Xyl. (recte Phav.) 3) Hom. II. A, 363. — ἄμφω om. Lips. 5) //Gen.^a Lips. — βαρυννοῦντα] Gen.^a Lips., βαρυνεῦντα vulg. Verba ἀντὶ . . . ἐνεστ. etiam ex Harl. afferuntur. 5) βαρυνοντα pro βαρύνοντα Gen.^a 5) λυποῦντα] 2. E. I. M. Y. Gen.^a Lips., om. Harl. vulg. 6) οὗτος] Lips., οὕτω vulg. 6) ἔχειν E. 7) διὰ] 2. 6. Y. Gen.^a Lips., ἀπὸ vulg. 9) πλύνω πλυνῶ, βαρύνω βαρυνῶ pro

πλατ. πλατ. Gen.^a 10) ἐπεὶ] Kiessl. Gaisf., ἐπὶ Wart. 15) καὶ om. Gen.^b — καταδήσομαι ἦγρον supplevit Hamakerus, quum Toupius καταδήσομαι pro καταμαγεύσω scribi jussisset. 10) φησι Wart., quod correxit Kiessl. 22) //Gen.^a Lips. sine lemmate. — ἔκρ. om. Gen.^a, s. l. habet Lips., qui reliqua in marg. 22) ἀράσσω E. Lips., ἄρραξεν. ἀράσσω Gen.^a 23) δὲ ἔχοντες E.

θάσιν αὐτῶ, καὶ ἐν τῷ παρατατικῶ, ἐκκλίνοντες τὸ κοινόν, ἄφρασσαν λέγουσι τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὴν ἄρχουσαν αὐξοῦντες.

Vs. 8.

Rec. Παλαίστραν: παλαίστρα ὁ τόπος, ἐνθα παλαί- 5
ουσι, καὶ αὐτὴ ἢ πάλῃ. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγε-
ται σημαينوμένου.

Vs. 10.

Rec. (Ἐκ θυέων: τουτέστι διὰ τῶν ἐν τῷ πυρὶ καιο-
μένων φαρμάκων καταθύσομαι καὶ καταγοήτευσω. E. M. P.) 10

Vet. Ἀλλὰ Σελάνα: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κειω-
ρισμένοις τῶν Παρθενίων „ἦτοι τῶν ἐρασιτῶν οἱ μὲν
ἄνδρες εὐχονται εἶναι καὶ Ἥλιον, αἱ δὲ γυναικες
Σελήνην.“ — Ἄλλως. Ταῖς ἐρωτι κατεχομέναις τὴν Σελή-
νην ἀνακαλεῖσθαι σύνηδες, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶ τὴν Φαί- 15
δραν ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἰππολύτῳ. παρῆν δὲ αἰτιον τοῦτο,
[ἐπραττον], ἐνιοί φασιν, ὅτι [ἐπειδὴ] σιγηλή ἐστὶν ἢ νύξ, δεῖ
δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἐρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος·

ὦ νύξ· σὺ γὰρ δὴ πλείστον Ἀφροδίτης.

6) Ἐπληξεν. E. — Ὁ ἐχθρός, ὁ φονεύς. 2. ὁ ἀνάρμοστος, ὁ ἄφι- 20
λος. 2. H. P. Lips. ἄδικος ὑπάρχων. 6. ὡς ἐχθρός. E. — [Οἶ:] αὐ-
τοῦ. E. H. Lips.

7) Ταχέως μεταβαλλομένας, ἀντὶ τοῦ ἀσίτατους. 6. τὰς κόφας,
τὰς ἀβεβαίους. 2. H. P. Lips. ἐλαφράς. M. ἀβεβαίους. M. ἀπαλάς. C.

8) [Τιμαγή τοιο:] ὄνομα τόπου. H.

25

2) ἄφρασσαν Lips. 2) ἄρχουσαν] vulg. 15) φησὶ τ. Φ.] 5. P. Gen.^b,
2. 6. M. Gen.^a, ἄρχον ante Brub., ποιεὶ Φ. πρᾶττουσαν vulg. 16) κα-
ἀρχήν vulg., evan. in Lips. 2) αὐ- λυπτομένῳ] Vat. P., κατακαλυπτο-
ξουσαν Gen.^a 5) //Gen.^a Lips. μένω 5. Gen.^b, καλουμένῳ vulg.
sine lemmate. 6) δὲ om. Lips. 16) Ἰππολίτω 5., Ἰππολύτῃ P. Gen.^b
9) τῷ πυρὶ] vid. Gl., πυρὶ N, 16) παρῆν δὲ αἰτιον] παρ' ἣν δὲ αἰ-
τῷ ποτηρίῳ E. M. P. (?) 11) τίαν 5. P. Gen.^b (sed δὴ P., ἀντίαν
//Gen.^b post lemma sequens scho- Gen.^b), κατὰ τί δὲ vulg. 17) ἐφρασ-
lium habet, tum praefixo ἄλλως hoc. σον οἱ μὲν φ. 5. P. Gen.^b 17) ἦν
— *Pind. fr.* 80. *Bgk.* 12) Παρθε- pro ἐστὶν P. Gen.^b 17) δεῖ δὲ τοῖς
νίων] 5. Gen.^b, παρθένων vulg. καλυπτομένοις P. 18) ἐρωτι P.
12) ἦτοι] 5.² Gen.^b, τοι 5.¹, ὅτι Gen.^b 19) *Menand. fr. inc.* 190. —
vulg. 13) ἔχονται Gen.^b — εἶναι σὺ] *Toupius*, σοὶ vulg. — δῆ] 5. P.
καὶ] 5. Gen.^b, τὸν vulg. 14) ταῖς Gen.^b, δεῖ vulg. — ἀφροδίτῃ P.
— κατεχομέναις] 5. P. Gen.^b, τὰς Gen.^b, ἀφροδίτα 5. — 20) ὁ bis om.
— κατεχομένας vulg. 15) ἀνακα- Lips. 24) ἀβεβαίους] Lips., ubi al-
λεῖσθαι] P. Gen.^b, μετακαλεῖσθαι terum τὰς deest, ἀβεβαίως rell.

ἢ ὅτι καὶ ἡ Σελήνη περὶ ἐρωτικά τινα ἐνενοσήκει, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις συμπράσσει· (τὰ γὰρ περὶ Ἐνδυμίωνα πρόδηλα. 5. P. Gen.^b) ἢ ὅτι διάπυρος ἢ θεός, καὶ τὸ πάθος δὲ τοιοῦτον, (εἰ καὶ ἠπεδανὴ ταῖς φλοξίν, ὧς 5 φασιν. 5. P. Gen.^b)

Vs. 11. 12.

Vet. Τὴν γὰρ ποταεῖσομαι· σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὡς Σελήνη (καὶ τῇ Ἐκάτῃ. χθονίαν δὲ τὴν Ἐκάτην φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον <Σώφρων νεριτέρων> πρύτανιν αὐτὴν κέκληκεν. Gen.^b). — Τὰ χθονία θ' Ἐκάτα· τὴν Ἐκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νεριτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ Σώφρων· Ἦραν μιχθεῖσαν Διὶ γεννηῆσαι παρθένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ταῖς Νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ Διὸς 15 τρέφεσθαι. ἀξαναθεῖσαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς Ἦρας μύρον, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἠθάς ἦν χριεσθαι, καὶ δοῦναι Εὐρώπῃ τῇ Φοῖνικος θυγατρὶ. αἰσθομένην τὴν Ἦραν καὶ ἐφορμηῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκνίας οἶκον καταφυγεῖν· ἐκείθεν δὲ 20 πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὄθεν τὴν μὲν Ἦραν ἀπο-

10) Ἐκ τῶν θυσιῶν, μαγειῶν· θύος γὰρ τὸ θῦμα. 5. M. διὰ καταγοητευμάτων. 6. διὰ τῶν ἐν τῷ πυρὶ καιομένων φαρμάκων. 2. 6. Lips. — [Καταθύσομαι:] καταγοητεύσω. Lips.

11) Λάμπε καλόν, ὡς σημειῶν. 6. — Τὴν γὰρ ποταεῖσομαι· 25 σοὶ γὰρ προσλαλήσω. Phav. ὑμνήσω, προσλαλήσω ἐπικαλουμένη. H. M. P. Lips. προσλαλήσω, ἐπικαλέσομαι. Vim. προσάσω ἐπικαλουμένη. N. προσείπω. E. — [Ἄσυχχα:] ἡσύχως. E. H. M.

12) [Σκύλακεις:] σκύλες (sic). M.

1) ἐρωτικά τ. ἐνενοσήκει] 5. P. Gen.^b, ἐρωτικὴν τ. νενοσήκει vulg., ἐρωτα ἢ ἐρωτικά Brub. mg. 2) ταῖς τῶν αὐτῶν κεχ. πάθει συμπράττει Gen.^b 3) Ἐνδυμίωνα] P.², ἐνδυμίωνα P.³, ἐνδειμίωνα 5, ἐνδιήωνα Gen.^b 3) ὁ θεός Gen.^b 4) τὸ π. δὲ] Gen.^b, τόδε π. vulg. — πόθος Gen.^b 4) τοιοῦτον] 5. P. Gen.^b, τοιοῦτο vulg. 4) ἢ καὶ P.³ 4) ἠπεδανὴ] ἠπεδανοὶ 5. P.² Gen.^b, ἠπεδανοὶ P.⁴, ἠ πεδινὴ P.³ 7) //Gen.^b 10) πρύτανιν] πρυτανείαν cod., πρύτανιν νεριτέρων conj. Ader-

tus. 10) //Gen.^b sine θ'. 14) γένεσιν Can. Gen.^b 14) ταῖς] Vulc. et cod. apud Hamak., ut conj. Jacobsius, ὑπὸ ταῖς Gen.^b vulg., φασὶ pro ὑπὸ Brub. mg. 15) ἀξαναθεῖσαν] Gen.^b et tac. Gaisf., ἀξενθεῖσαν vulg. 15) ὁ τὸ 5. 16) ἠθάς] Duebnerus, ἠ θιάς 5., ἔθος Gen.^b, ἔθον Can., αἰθον vulg. 16) χριεσθαι] 5. Can. Gen.^b Vulc., χριόμενον vulg. 17) τῇ om. Gen.^b 18) αὐτὴν . . . πρῶτον om. Gen.^b — 25) ὑμνήσω om. Lips.

στήναι, τὸν δὲ Δία τοὺς Καβείρους κελεύσαι ἀναλαβόντας καθάραι αὐτήν. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην ἀπαγαρόντας ἀγνίσαι. ὄθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρωῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι καὶ καταχθονίοις φασίν. — Ἄλλως. (Τᾶ χθονία δ' Ἐκάτα: Gen.^b) τῇ Δήμητρι μιχθεῖς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἐκά- 5 τήν, διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει τῶν θεῶν. ἦν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ἀναζήτησιν. καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται καὶ Φυλακὴ καὶ Δαδούχος καὶ Φωσφόρος καὶ Χθονία. — Τὰν καὶ σκύλακες: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἐκάτῃ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι· 10
τί δαί; κυνίδιον λεπρόν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Rec. (Ἐκάτη καὶ Χθονία καὶ Σελήνη ἡ αὐτὴ ἐστὶ· Χθονία μὲν ὡς γινομένη ὑπὸ τὸ κάτω ἡμισφαίριον, Σελήνη δὲ ὡς τὸ ὑπεράνω λάμπουσα. ὄθεν καὶ οἱ παλαιοὶ τρίμορφον 15 ἔγραφον, χρυσεοσάνδαλον καὶ λευχιμόνα καὶ μήκωνας ταῖν χερσῶν ἔχουσιν καὶ λαμπάδας ἡμμένας. καὶ ἐστὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ χρυσοῦν σημεῖον τῆς τοῦ φωτὸς παραυξήσεως, καὶ αἱ ἡμμέναι λαμπάδες· ὁ δὲ κάλαθος, ὃν ἐπὶ τοῖς μετεώροις φέρει, τῆς τῶν καρπῶν κατεργασίας, οὓς ἀνατρέφει κατὰ τὴν 20 τοῦ φωτὸς παραύξησιν. 2. 6.) — [Ἄλλως.] Σκύλακες τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν· ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν Ἐκάτην φασὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Περσεφόνῃ. τὴν Ἐκάτην δὲ καὶ τὴν Σελήνην ἐπικαλεῖται ὡς νυκτερινὰς θεὰς καὶ τὰ κατὰ τὴν νύκτα πρᾶ- 25 τόμενα ἐφορώσας. — (ΣΚ. ὅτι τῇ Ἐκάτῃ σκύλακας προσῆγον εἰς θυσίαν, ἦν ὡς φασματώδη δεδοίκασι. 6.)

1) Καβάρους Gen.^b et ante Xyl., Καβείρους vel Καβάρους Brub. mg. 2) αὐτήν] add. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc. 3) ἀγνίσαι Gen.^b 4) καταχθονίους] 5. Can. Gen.^b Vulc., καταχθονίαν vulg. 4) //Gen.^b 5) μιχθεῖς 5. 6) τέκνει οἱ Gen.^b, τέκει οἱ Can., τέκει Vulc. 6) τῶν θεῶν] add. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc. 7) πεμφθ. post πατρὸς Gen.^b 8) Φυλακῇ] 5. Can. Gen.^b Vulc., φύλαξ vulg. 9) //Gen.^b, ubi τὰν δέ. 11) Aristoph. Dact. fr. 23. — δαί] Toupp., δέ vulg. 11) λεπρόν] Toupp., λεπρόν λευκόν vulg. 13)

καὶ Χθονία] καταχθονία Gaisf., χθονία Wart. 13. 14) Σελήνη bis et Χθονία] σελήνη et χθονία vulg. 13) ἡ] Touppio auctore Kiessl. et tac. Gaisf., om. Wart. 14) κάτω om. Wart. 16) χρυσεοσάνδαλον] Touppio auctore Kiessl. et tac. Gaisf., χρυσεοσασάνδαλον Wart., χρυσεοσάνδαλον 2. 16) λευχιμόνα] Touppio auctore Kiessl. et tacite Gaisf., λευκιμόνα Wart. 16) ταῖν χερσῶν Wart. 18) χρυσοῦν] Duebnerus, χρυσοῦν codd., χρυσεον Kiessl. 20) τὴν om. Wart. 21) //Gen.^a Lips. 27) εἰς] Kiessl. Gaisf., εἰ Wart.

Vs. 13—16.

Vet. Ἀνά τ' ἡρία: ἡρία οἱ τάφοι κοινῶς παρὰ τὸ ἐνεῖρ-
 θαι τῇ γῆ· ἢ παρὰ τὴν ἐπιχειομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, ἤγουν
 γῆν, ἢ <ἐπει> ἔστιν ἱερά. — Ἐκάτα δασπλήτι: ἢ ἢ οὐκ
 5 ἄν τις πελάσειεν, ἢ διὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε· ἢ
 ἀντὶ τοῦ πολεμική, ἵνα ἐγκριταὶ ἢ δαῖς, τουτέστιν ἢ μάχη·
 ἢ ἢ προσπελάζουσα τὴν δάδα, τουτέστι φωσφόρος, ἐπει ἢ
 αὐτὴ ἔστι τῇ Σελήνῃ. — (Δασπλήτις: . . . . ἢ μεγάλων
 κακῶν ἀναπιμπλαμένη· ἢ ἄπληστος τιμωρὸς καὶ ἀσπλής.
 10 EtM. 249, 13.)

Rec. (Ἡρία: τὰ ὑπὸ τὴν γῆν μνήματα. 6.) — Ἄλλως.
 Νεκρῶν ἀνά τ' ἡρία: ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ
 μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλήτι δὲ σφόδρα πλη-
 σιάζουσα. καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήθει, ἤγουν μέχρι τέ-
 15 λους (ἐμοὶ Lips.) παράμενε, τὰς μαγείας ταύτας ποιούσα
 χεῖρους οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς Κίρκης οὔτε τῶν μα-
 γειῶν τῆς Μηδείας οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς Περι-
 μήδης.

Vet. Μῆτέ τι Κίρκης: ἔτι καὶ θῶν ἐν τῷ Σεληνναίῳ
 20 ὄρει ὄλμους δεικνύουσι τῆς Μηδείας καὶ Κίρκης, ἐν οἷς

13) Διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. 6.
 εἰς τὰ μνημεῖα, ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος εἰς
 τὰς θυσίας. H. — Ἐκ τῶν νεκρῶν. C. E. H. N. — Μνημεῖα· ἐκεῖ
 γὰρ φαίνεται. M. — [Αἵμα:] τὸ ἐν τοῖς μνημεῖοις χέομενον. E. N.
 25 ἤγουν εἰς τὰς θυσίας. E. N.

14) Φοβερά. H. Vim. σφοδρά. M. — Συνόδευε, παράμενε. M.

2) //Gen.^b, ubi ἀνά τ' ἡρία. — κοινῶς] add. 4. 5. Can. (Gen.^b) Vulc. 2) ἐνεῖρθαι] ἐνηρίσθαι 4. 5. Can. Gen.^b Vulc., ἐνηρίσθαι vulg. 3) ἔραν ἤγουν om. Gen.^b 4) ἢ] ἢ vulg. 4) //Gen.^b, ubi Ἐκά- τη. 4) ἢ ἢν Gen.^b 5) πελάσειεν] GLE., διαπελ. vulg. 5) διὰ] add. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc. 6) ἵνα ἐγκρι- ται] 4. 5. Gen.^b Vulc., ἵν' ἐγκριταὶ ante Heins., ἢ ἐγκριταὶ vulg. 7) ἢ ἢ] ἢ ἢ vulc., ἢ Gen.^b, ἢ vulg., ἢ σφόδρα πρ. H. M. N., quae lectio potius ad l. 13. pertinet. 7) τὴν δάδα] τὴν δάδα 4., τὰς δάδας 5. Can. Gen.^b Vulc., τὰς δασι vulg.

8) Antecedant in EtM. Θεόκριτος δὲ Ἐκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθετον λέγει. 12) //Lips. in marg. int. διὰ . . . νε- κρῶν, tum s. l. σφόδρα προσπειλά- ζουσα (cf. ad l. 7). — μέχρι seqq. 16) Κίρκης οὐδὲν οὔτε ante Xyl., οὔτε τῶν et proximum τῆς om. Lips. 18) In Gen.^b extant glossae Suidaeae Ἡρία (cum lectt. ὠκοδομονομήνοισ ἀνομάζεσθαι) et Μῆδεια . . . Μῆ- δειαν (ubi γόλις ἢ αἵετος — φαρ- μακιστάτη — πυριττόσους). Haec usque ad ξενάγια etiam in Z. legitur, ubi ἢ et φαρμακιστάτη. 19) //Gen.^b 20) ὄρμους Gen.^b, codd. teste Gaisf. et vulg. ante Reisk.

ἐκοπτον τὰ φάρμακα. — Περιμήδης: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀγαμήδη λεγομένη, ἢ τόσα φάρμακα εἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.

Vs. 17.

Vel. Ἴνυξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμόν: Ἴνυξ ὄρνεον Ἀφρο- 5
δίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας.
(εἰς γὰρ τροχὸν κήρινον ἐμβαλοῦσαι καὶ διὰ ἱμαντος ἐκατέ-
ρωθεν ἀνάψασαι τοῦτο, περιστρέφουσαι ῥομβοῦσι τὸν κυκλί-
σκον ὑπὲρ πυρίας ἐπάδουσαι ὃ βούλονται· ὅτε δὲ ἀναδινοῦ-
μενος ἡσύχως τήκεται, ἐπιλέγουσιν αὐτῷ, εἰ τύχοι· ὡς οὗτος 10
τήκεται ὁ ῥόμβος, οὕτω καὶ ὁ ἐμοῦ ἐρών τακείη. Ἄλλως.
Gen.^b) λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνέντος
ζῶου Ἴνυγα, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· *** <Ἡ Ἴνυξ ὄρνέου
εἶδος, > καθὰ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων, μικρῷ
μείζον σπίζης αὐτὸ λέγων. ἢ κίναδος, ἢ παρὰ Ῥωμαίοις σει- 15
σοπυγίς καλεῖται διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν [τὸν
αὐχένα ἢ] τὴν πυγὴν. ἢ τὴν Ἴνυγα, ὡς φησι Καλλίμαχος,
Ἥχους θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία <ἐπὶ Ἴοι>, ὅπως
ἂν αὐτῇ μιχθῇ· ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μετα-
βαλεῖν καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις. 20

Rec. Ἴνυξ ἔλκε: Ἴνυξ ἡ λεγομένη σεισοπυγίς, ἣν φα-
σιν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικὴν τινα πειθῶ. ἀφ' ἧς καὶ
πάντα ἀπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινουῦντα φάρμακα Ἴνυγας λέ-
γουσι, καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαριέντα κατὰ μεταφοράν.

17) Ἄκοντα κόμισον. M.

25

1) //Gen.^b 2) ἀγαμήδη περιμήδη 4. 5. Gen.^b — Hom. II. A, 741. 3) τόσσα et ὅσα 4.¹ 5.¹ Gen.^b — φάρμακα om. Gen.^b — ἴδεν ante Brub., om. Gen.^b Vulc., ἦδη ap. Hom. 3) φέρει pro τρέφει Gen.^b — χθῶν ποιήσασα Vulc. 5) //Gen.^b sine lemm. 7) εἰς] Duebn., εἰ cod. 7) κήρινον et διὰ ἱμαντος] Adert., κηρὸν et δι' αἵματος cod. 9) ὅτε δέ:] ὃ δέ cod. — ἀναδιν.] Adert., ἀναδυν. cod. 10) τύχη cod. 12) ἐνέντος] Hemsterh., ἐνότος vulg. 13) ὡς καὶ II. φ.] Gen.^b, ὡς φησι II. vulg., φη ante Brub. 14) καθὰ

φησιν] Can., κατὰ φησι καὶ Gen.^b, καθὰ Vulc., καὶ vulg. — Aristot. H. A. II, 12. 14) μικρῷ] Can. (Gen.^b) ut auctore Reinesio ex ipso Aristotele Kiessl. reposuerat, μικρῶν 4. 5., μορῶν vulg. 15) σπίζης] Heinsius et Reinesius ex Aristotele, σπίνης 5., πίννης Gen.^b vulg. 15) κίναδος Can. Vulc., κινάδος Gen.^b et ante Heins. 15) ἦ] ἡ vulg. 16) καλεῖται] 4. 5. Can. Gen.^b Vulc., καλουμένη vulg. 18) ἦπος pro Ἥχους 4.¹, ἦτος Gen.^b 21) //Gen.^a Lips. sine lemmate. 23) φιλίας Gen.^a

ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σεισοπυρίδα λέγει, ἣν ἐν κατασκευῇ
τινὶ ἢ Σιμαίθα ἔχουσα (ἐπὶ τοῦ πυρὸς στρέφει καὶ 2. 6. E.
M. N. Y. Gen.^a Lips.) ταῦτα ἐπάδει. — («*Ἵνυγξ*») στρου-
θάριον, ὃ συμβάλλεται πρὸς μαγγανείας καὶ θέλγει· ὄθεν
5 καὶ τοὺς θέλγοντας λόγους Ἵνυγξάσ φασι. μὴ βουλόμενον δέ,
λέγει, ἔλακε τὸν ἄνδρα ἐκείνον πρὸς τὸ ἐμὸν δῶμα. 2. 6.)

Vs. 18.

Vet. Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται: ὡς τῶν
μαγευουσῶν ἄλφιτα θνουσῶν· ταῦτα δὲ θυλήματα ἔλεγον.
10 τάκεται δέ, τύφεται, θυμιάται, ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκε-
ται. γράφεται ἔτι καὶ κάεται. — (Πάσσω τὸ τετριμμένα
τινὰ ἐπιτίθημι. πάσσω καὶ τὸ κοσμῶ. Ὅμηρος·
πολλοὺς δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.
ἀντὶ τοῦ μετὰ κόσμου ἐτίθη. 4. 5.)

15 *Rec.* Πυρὶ τάκεται: ἐπὶ κηροῦ καὶ χιόνος καὶ τῶν
τοιούτων λέγεται (τὸ τήκεσθαι Gen.^a Lips. Flor.) τῶν κατ'
ὀλίγον ἀναλίσκομένων. ἐνταῦθα δὲ τὸ τήκεται ἀπλῶς ἀντὶ
τοῦ ἀναλίσκεται, φθείρεται.

Vs. 19. 20.

20 *Rec.* Πᾶ τὰς φρένας: πῆ ἔχεις τὸν νοῦν ἐκτετοπισμέ-
νον. ὄντως βδελυρὰ καὶ σοὶ γέλως γεγέννηται. — (EPIIX.

18) Σημειῶσαι γοητείαν. *H. *M. *P. — [*Ἄλφιτα*:] ἄλευρα.
H. M. P. Lips. — [*Τοι*:] περισσόν. H. M. Lips. σου χάριν. E. —
Ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκεται. Lips. καίεται. C.

2) φέρι pro στρέφει E. N. 3) In
Gen.^a sequitur *Suidae* glossa Ἵνυγξ:
τὸ ἐφέλιον... φρωτα, tum οἱ δὲ οἱ
... Πειθοῦς. 4) μαγγανείαν Wart.
5) δὴ pro δὲ Wart. 6) δῶμα ἡγουν
οἴκημα P. 8) //Gen.^b 9) δὲ καὶ
θ. Gen.^b — Θυλήματα ante Heins.
10) θυμάται Gen.^b 10) ὑπὸ τ. π.
ἀναλ. om. Gen.^b 11) γρ. δὲ καὶ
Gen.^b — Post κάεται vulgo le-
guntur verba φόμβος δὲ... κα-
λοῦσαι, quae ad Vs. 30. pertinent,
tum μέχρι... τῶν τριῶν. quae ad
Vs. 43. 13) *Hom. II. Γ*, 126. —
ἐνέπασσεν] Duebn., ἐνέπασεν codd.
15) //Gen.^a Lips. Ex uno e codd.

Florentinis p. r. t. v. w. (r. puto)
hoc scholium siue lemm. affertur a
Salvinio ap. Wart. II. p. 377. — πυρὶ
τάκεται] Lips., περιτίκεται Gen.^a,
τὸ δὲ τάκεται vulg. 16) τῶν κατ' ὀ.
om. Gen.^a Flor. 17) ἐνταῦθα δὲ om.
Gen.^a, δὲ om. Flor. 17) τὸ τήκε-
ται] add. Vat. Flor. (Gen.^a) Lips.
et Wart. seqq. — καταναλ. P. 18)
φθείρεται] G. M. Gen.^a Lips., ἡ φθ.
Flor., καὶ φθ. vulg. 20) //^a Lips.
Apud Phav. extant πᾶ τὰς φρέ-
νας ἐκτετόπισσαι: ἡγουν πῆ
ἔχεις τ. ν. ἐκτ. 20) πῆ] M. Lips.
Phav., ποῖ vulg. 20) ἐκτετρπωμέ-
νον M. 21) βδελυκτῆ E. N.

ποιητικόν, ἐφ' ᾧ ἐπιχαίρει τις. τὸ δὲ ἐπιχαίρειν τὸ κατὰ τινος χαρὰν ἔχειν. 6.)

Vet. (Ἡρά γέ τοι μυσσάρα: ἀρά γε μυσσάρα. <Δει-
λαία:> ᾧ ἐπίπανε, ποῦ σοι τὸ τέρμα τῆς ἀμεριμνίας πάρ-
εστιν; ἔξεπτομημένη γὰρ οὐ διακονεῖς μοι. τὸ δὲ καὶ τὴν 5
ἐπίχαραμα τέτυγμαί, καταγέλαστός εἰμι καὶ παρὰ σοί. 4.
5. P. Gen.^b)

Vs. 23—26.

Rec. Δέλφιδος ξμ' ἀνίασεν: ἤγουν ἐλύπησε, καὶ ἐγὼ
κατὰ τοῦ Δέλφιδος δάφνην καίω. καὶ ὡς λακῆσει μεγάλως 10
πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξαίφνης ἀναφθῆσεται, καὶ οὐδὲ τέφραν
εἰσόμεθα αὐτῆς, οὕτω καὶ ὁ Δέλφιδος ἐν τῇ φλογὶ τοῦ ἔρω-
τος τήκοιτο.

Vet. (Αἶθω χ' ὡς αὔτη λακῆ: Gen.^b ἡ δάφνη ψοφεῖ
αἰθομένη καὶ ἔστιν ἡ δαοφώνη, <ἡ φωνοῦσα> ἐν τῷ θαίε- 15
σθαι. P. Gen.^b) — (Οὕτω τοι καὶ ὁ Δελφίς: Gen.^b
ὡσπερ ἡ δάφνη ἡ πυρωθεῖσα καθάπαξ ἠφάνισται, οὕτω καὶ
ὁ Δέλφιδος ἐν φλογὶ τοῦ ἔρωτος διαφθαρείη τὸ σῶμα. P.

19) Ἐξεπίτασας. E. ὅλον καὶ μέρος, ἐπίτασας. M.

20) [Τοι:] περισσόν. Lips. τὸ τοι περισσόν. P. — [Ἐπίχαραμα:] 20
παίγιον. E. ἤγουν ἐπιχαίρεις τοῖς ἔμοις κακοῖς. γέλως. M. γέλως γέ-
γονα Vim.

24) [Λακῆ:] ἠχῆσει. H. M. — Ἐκπυρωθεῖσα. E. N.

25) Ἡφθῆ. E. ἀναφθῆ. P. — [Ἐἶδομεν:] εἰσόμεθα. M. P.
γνωσόμεθα. H. 25

26) Ἐν τῷ πυρὶ τοῦ ἔρωτος. M. — Χηρανθῆ, σποδὸς γένοιτο. 4.
καυθείη, τήκοιτο. H. M. P. κατὰ κράτος ἀφανισθείη. C. λεπτύνοι.
E. N.

3) ἀρά γε μ.], Gen.^b, om. Wart. seqq., ubi ante ἠρά γε praefixum est HPA., quo Gen.^b caret. 4) ποῦ σοι — ἀμεριμνίας] καὶ σοι — εἰμαρμένης codd. 5) ἐπτομημένη P. 5) καὶ τὴν] P., τὴν roll. 6) καὶ παρὰ] P. Gen.^b, παρὰ rell. 9) // * Lips. ἤγουν ἐλύπησε — κατὰ τοῦ Δ. — καίω — καθά — λακῆσει — πυρακτ. κ. ἔξ. ἀν. — τέφραν εἰσόμεθα — ἐν τῇ φλ. τ. ἔ. τήκοιτο. 10) Δάφνιδος ante Xyl. — δάφνην Brub. II, Δάφ-

νην Xyl. et vulg. ante Reisk. 12) εἰσόμεθα] Lips. et *M. *P., εἶδομεν vulg. 15) δαοφώνη] δάφνη codd. — θαίεσθαι] Duebnerus, δέεσθαι P., καίεσθαι Gen.^b Conf. EtM. 250, 34. EtG. 135, 25. δάφνη, τὸ φυτόν, δαοφώνη τις οὔσα, ἡ ἐν τῷ θαίεσθαι φωνοῦσα· ἡ χεῖρ γὰρ καίωμένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος· χῶς αὐτὰ κ. τ. λ. Duebn. suppleri jussit καὶ ἔστιν ἡ δάφνη <ὡς δαοφώνη, ἡ φωνοῦσα> ἐν τ. δ.

Gen.^b) — Σάρκ' ἀμαθυνῆ: ἄμαθον ποιήσας ἀφανίσει· ἄμαθος δὲ ἡ κόνις.

Vs. 28. 29.

Rec. Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τά-
5 κω: καθὰ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ ἐγὼ τοῦτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω,
οὔτως εἴθε διαρρέοιτο εὐθύς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ
ἔρωτος ὁ Μύνδιος Δέλιφς.

Vet. Σὺν δαίμονι τάκω: ἤγουν τῇ Σελήνῃ, ἢ τῷ
Ἔρωτι, ἢ τῷ ἑαυτῆς δαίμονι, ὡς Μένανδρός φησι·

10 δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται

εὐθύς γινομένην.

περιβόητον δὲ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον. — (Σὺν δαίμονι:
σὺν τῇ Σελήνῃ· πρὸς ταύτην γὰρ φησι μαγεύειν. 4. 5. Can.
Gen.^b Vulc.)

15 *Rec.* Τὸ δὲ Μύνδιος ἀπὸ τόπου.

Vet. (Ὁ Μύνδιος: ὁ ἐκ Μύνδου. 4. 5. P. Gen.^b)
Μύνδος γὰρ Καρίας, ἐνθεν ἦν ὁ νεανίας. [οἱ δὲ Καρίας
φασὶ τὴν Μύνδον.]

Vs. 30. 31.

20 *Rec.* Χ'ὼς δινεῖθ' ὄδε ῥόμβος: καὶ καθὰ στρέφεται
οὔτως ὁ χάλκεος τροχὸς ὁ ἐξ Ἀφροδίτης, οὔτως ἐκεῖνος στρέ-

28) [Σὺν δαίμονι:] οὔτως οἱ παλαιοί· ἤγουν σὺν ἀγαθῇ τύχῃ. 2.

29) Ἀναλίσκοιτο. C. — [Μύνδιος:] ὁ ἐκ Μύνδης πόλεως. H. M.
ἀπὸ τόπου. H. M. Lips.

1) //Gen.^b, ubi σάρκα. — ἀμα-
θυνῆ] Gen.^b, ἀμαθύνου vulg. 1)
ποιήσας] Gen.^b, et ante Heins. ποιή-
σαι vulg. 1) ἀφανίσει] Gen.^b, ἀφα-
νίσαι E. N. vulg., ἀφανίσαι Reisk.
seqq. 2) δὲ] Gen.^b, γὰρ vulg. 4)
//* Lips. καθὰ σ. ἀ. τύχῃ — οὔτως
... ἀναβολὰς. 8) //Gen.^b — τάκω]
Gen.^b, δὲ vulg. — ἤγουν] P. Gen.^b,
ἢ E. N., om. vulg. 8) ἢ τῷ Ἐρ. om.
E. N. 9) ἑαυτῆς] 4. 5. E. N. P.
Gen.^b, ἑαυτοῦ vulg. 10) Menand.
fr. 18. — συμπαρίσταται] 4. 5. P.,
παρίσταται vulg. 12) Hoc schol.,
quod hic pertinere Duebnerus in-
tellexit, in codd. exstat post θεῶν p.
103. 13. — σὺν δαίμονι] Duebne-

rus, σύνδεσμον codd. 13) μαγεύειν]
Duebnerus, μαγεύει cod. 15)
//* Lips. ἀπὸ τόπου. 16) //Gen.^b —
ἐκ] Wart. cf. Gl., om. codd. — Μύν-
δου] Wart., Μύνδης codd. 17)
Μύνδος om. 4. 5. P. Gen.^b — γὰρ
Καρίας] Duebnerus, γὰρ Ἀρκαδίας
vulg., Ἀρκαδίας P. Gen.^b, om. 4.
5. (?) 17) ἐνθεν] Amst. et Gaisf.,
ἐνθα vulg., ὅθεν 4. 5. 18) τὸν P.
Gen.^b et ante Xyl., forsitan recte.
20) //* Lips. καὶ καθὰ στρ. — ὁ
super ἔξ — οὔτως — στρέφοιτο πρὸς
— ἀπὸ τοῦ παρα ταῖς ἔ. θ. 21) ὁ
ante ἔξ] add. Lips. — 24) ὁ ἀπὸ
H. M.

φοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. — (Χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας: ὁ ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀφροδίτης κατεσκευασμένος. *r. *2. *E. *M. *N. Gen.^a Lips. — Ποθ' ἀμετέρησι θύρησι: ἀντὶ τοῦ παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. Gen.^a)

Γει. (Ρόμβος ὁ χάλκεος: Gen.^b χαλκοῦν ἔφη ῥόμ- 5
βον τὴν ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ ἰώλου καὶ τοῦ πτηνοῦ Ἴνγγα διὰ
τὴν στερερότητα καὶ δύναμιν τῶν φαρμάκων. 4. 5. P. Gen.^b)
τὸν δὲ ῥόμβον οἱ Ἀττικοὶ ῥύμβον καλοῦσι.

Vs. 33. 34.

Rec. Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὴ δ' Ἄρτεμι: θυσῶ, 10
πυρὶ καύσω. — (Θύω τὸ ἱερουργῶ, ἐξ οὗ καὶ θύτης. θύω τὸ
σφάζω, ἐξ οὗ καὶ θύμα. θύω τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ θύος τὸ θυμί-
μα. 2. — Πίτυρα τὰ λεπτίσματα τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς.
γράφουσι δὲ τοῦτο οἱ Ἀττικοὶ πιτάνην θηλυκῶς. 2. 6.)

Γει. (Κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα: οὐχ ὅτι ἐν τῷ Ἄιδῃ 15
ὁ ἀδάμας ἐστίν, ἀλλὰ τὸν πάνυ σκληρὸν φησιν. εἰ γὰρ ὁ
ἐπὶ γῆς ἀδάμας οὕτω σκληρὸς, πολλῶ μᾶλλον ὁ ἐν Ἄιδῃ. 4.
5.) — Κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα: ἀδάμαντα ἢ τὸν λίθον,
ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον, ἢ καὶ τὸν Ἀδάμαντα, ἤρουν τὸν

30) Συστρέφεται. C. — [Ρόμβος:] ὁ ἄρακτος. H. M. ὁ στρογ- 20
γυλοειδῆς λίθος. ὁ τροχός. P. — Ἐξ ἐνεργείας τῆς Ἀφροδίτης. H. P.

31) Περικνυκοῖ. C.

33) Τὰ ἄλφια. C.

34) [Ἀδάμαντα:] τὸν Πλούτωνα. 11.

1) Schol. in Lips. legitur in marg. inter. 2) ἐκ δυνάμεως *2., ἐκ τῶν δυνάμεων Lips. 2) Post κατεσκ. in Gen.^a sequuntur *Suidae glossae* Ρομβεῖν, Ρόμβον, Ρόμβος. In prima pentameter sic mutilus: πλῆξας ῥόμβω. In media hae lectiones: ἐπιγράμματι — θύνονον ἐυπλύστοιο — πελάγους; adhaerent post h. v. verba καὶ τῆς νηὸς τὸ πολιμικόν. 6) ἐκ κηροῦ Gen.^b. καιροῦ P. 6) ἰώλου] αἰώλου P., αἰόλου vulg. 6) πτηνοῦ] P. Gen.^b. πῆνον Wart., πῆνον Kiessl. Gaisf. 8) Haec ultima vulgo post κάεται p. 98. 11. leguntur, recte in 4. 5. P. Gen.^b. 8) τὸν δὲ ῥόμβον] 4. 5. P. Gen.^b. ῥόμβος δὲ δν vulg. 8) ῥύμβον] 4.¹ 5.,

ut voluerat Piersonus apud Rahnk. ad Tim. p. 164, κόρρυμβον 4.² P. Gen.^b vulg. Post καλοῦσι in 4. 5. P. Gen.^b et vulg. sequuntur verba μέγχι . . . τῶν τριῶν, quae ad Vs. 43 pertinent. 10) // * Lips. ἐν τῷ πυρὶ καύσω. Vulgo sequuntur verba ἦν δὲ . . . θεαῖς, vid. p. 102. 7. 16) γὰρ δὲ ἐπὶ Wart., quod etiam Geilius correxit. 18) // 4. 5. Gen.^b sine lemmate, in quo ῥ om. 6.², καί τοι ἐν Ἄιδῃ κινήσαις ἀδάμαντα 6.¹. 18) ἀδάμαντα ἦ] 4. 5. Gen.^b, τινὲς ἀδάμαντα vulg. 19) ἦ καὶ] 4. 5. Gen.^b, βέλτιον δὲ vulg. 19) Ἀδάμαντα] ῥαδάμαντα 4. 5. Gen.^b vulg., ῥ' Ἀδάμαντα Valckenarius ad poëtae verba.

Πλούτωνα, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος. (Καὶ τὸν ἐν Ἄιδῃ: ἀμείλικτον·

δηθῆτω Ἄιδης τοι ἀμείλικτος ἢ δ' ἀδάμαστος.

ἢ ἐν Ἄιδου ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν [ἐν Ἄιδῃ] στερρότατον. 5 4. 5. (Gen.^b) ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν Δέλφιδα, καὶ φησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνησον, καὶ εἰ στερεμνιώτερον ἔχει τοῦ ἀδάμαντος. ἦν δὲ πρὸ τούτου Ἐκάτην ἔφη, ταύτην νῦν Ἄρτεμιν λέγει διὰ τὸ ὑπεῖναι τινα κοινωσίαν ταύταις ταῖς θεαῖς. — (Ἄλλως. Τινὲς ἀδάμαντα τὸν Πλούτωνα· βέλτιον δὲ 10 κυρίως ἀδάμαντα διὰ τὴν στερρότητα τῶν πόνων. 4. 5. Gen.^b)

Rec. Ἄλλως. Καὶ εἴ τι περ ἀσφαλῆς ἄλλο: καὶ εἰ τίς ἐστιν ἐν τῷ Ἄιδῃ ἀδάμας, σκληρότερος ὢν δηλονότι τοῦ παρ' ἡμῖν ἀδάμαντος καὶ κατὰ μηδεμίαν μηχανὴν μαλάττεσθαι 15 δυνάμενος, καὶ τοῦτον κινήσας ἄν, ἀντὶ τοῦ μαλάξαις, καὶ εἴ τι περ ἀσφαλῆς ἄλλο, ἤγουν στερρόν καὶ μὴ δυνάμενον μαλάττεσθαι. Ἄρτεμις δὲ ἡ αὐτὴ τῇ Σελήνῃ.

Vs. 35. 36.

Vet. Θέστνλι καὶ κύνες ἄμμιν: πρὸς τὴν παιδίσκην 20 φησὶ τεκμαιρομένη ἐκ τῶν ὠρυγῶν τῶν κυνῶν, ὡς τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριόδους πεφηνίας. διὸ προστάσσει καθόσον τάχος τὸ χάλκωμα λαβοῦσαν ἠχεῖν, ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανείσα. — Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισιν: ἰδρύνοντο δὲ τὴν Ἐκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων καὶ μiasμάτων ἡ

1) Πλούτωνα] 4. 5. Gen.^b, Πλ. λέγειν vulg. 1) Ante καὶ τὸν codd. habent δηθῆτω, quae correctio sphalmatis δηθῆντα in versu Homericō ex Vulg. post σκληρὸν καὶ ἀδ. afferuntur δηθῆτω καὶ τὸν ἐν Ἄιδῃ ἀμείλικτον. — ἄδῃ Gen.^b 3) Hom. II. I, 158, ubi ἀμείλικτος. — δηθῆτω] δηθῆντα hoc loco codd. 4) ἄδου et ἄδῃ Gen.^b 4) τὸ pro τὸν 5. 5) τοῦ Δέλφιδος· διὸ καὶ φ. 4. 5. Gen.^b 6) δόνησον] 4. 5. Gen.^b, δόνα vulg., δόνει Reisk. seqq. 6) εἴ] εἴ τι 4. 5. Gen.^b, εἴ τι περ vulg. — στερεμνιώτερον] 4. 5. Gen.^b, στέρεμνον vulg. 7) ἀδάμαντος] σώματος 4. 5. Gen.^b vulg. 7) Verba ἦν δὲ... θεαῖς hoc loco in 4. 5. Gen.^b legun-

tur., vulg. post πρὸ καύσω p. 101. 11. — καὶ pro ἦν Wart. 7) ἔφη] 4. 5. Gen.^b, ἐκάλεσε vulg. 8) ὑπεῖναι] Jacobsius, ὑπομείναι vulg., ὑποτεῖναι Gaisf. tacite. 8) ταύταις] add. 4. 5. Gen.^b — ταῖς om. Gen.^b 12) //Gen.^b Lips. 16) στερρόν] 6. 7. E. I. Y. Gen.^b Lips., σκληρὸν vulg. 17) Ἄρτ. ἡ αὐτὴ τῇ Σ. etiam E. N. 19) //Gen.^b 20) τῶν om. Gen.^b — τῶν κυνῶν] 4., κυνῶν Gen.^b, om. vulg. 20) ὡς vulg. ante ἐκ, unde transposuī. 21) τοὺς τρ. Gen.^b 21) πεφηνίας 5.¹ 21) ὡς τάχος 4. (Gen.^b 22) λαβοῦσαν] 4. 5., λαβοῦσα Gen.^b, om. vulg. 22) φανείσαν 5. 23) //Gen.^b sine lemmate. 24) τοῖς Gen.^b et ante Heins.

θεός. ἐνοι δέ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐ-
τὴν γερονέαι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τριόδον [αὐτὴν] ἐρρι-
φθαι. τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ἀνελομένων [καὶ ἀναλαμ-
βανομένων] ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ
νομισθῆναι. ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φη- 5
σιν Αἰσχύλος·

δέσποιν' Ἐκάτη,

τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων.

— Τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει· τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπῆγον
ἐν ταῖς ἐκλείψει τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, 10
ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικός τῶν μισμμά-
των. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ
ἐχρῶντο, ὡς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. —
Τὸ ἄχει ἀντὶ τοῦ ψόφει, κροῦε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος
οἰκείος τοῖς κατοικομένοις, φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι 15
τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικροῦειν τὸ κα-
λούμενον ἦχειον· καὶ παρὰ Λάκωσι βασιλέως ἀποθανόντος
εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

Vs. 38—41.

Rec. (Ἴδον σιγᾷ μὲν ὁ πόντος, καὶ αἱ πνοαὶ ἐπαύθησαν· 20
ἢ δὲ ἐντὸς τῶν στέρνων ἀνία ταράττουσα οὐ σιγᾷ, ἀλλ' ἦδη

35) Ἰλακτοῦσιν. 2. H. M. Lips. καταχρηστικῶς τοῦτο εἴρηται. H.
M. βοῶσι. P. βαβίζουσιν. 3.

36) Ἡ Ἐκάτη. H. M. P. Lips. — Τὴν λεκάνην. H. τὸ ἐπιχυτά-
ριον. M. χαλκοῦν ἀγγεῖον. Vim. — Καθόσον τάχος. H. M. Lips. λίαν 25
ταχέως κροῦε. H.

2) ἐς τρ. ἔρριφθαι Gen.^b 3) τῶν
— βουκόλων] Can. Gen.^b Vulc. vulg.,
τόν — βουκόλον Reisk. seqq. — ἀνε-
λομένων] Gen.^b Vulc. ut Geelius con-
jecit, ἀνελομένων Can. vulg., ἀνε-
κόμενον Reisk. seqq. 3) καὶ ἀνα-
λαμβανόμενον Reisk. seqq., om. Can.
Gen.^b Vulc. 7) Aesch. fr. 372. H.
— σπένδον pro δέσποιν' Gen.^b,
σπεύδον Can., σπεύδων Vulc. 8)
πρόδομος] Can., ut Geelius conjecit,
πρόδρομος vulg. 9) //Gen.^b, ubi
lemmate omissio τὸν δέ. 9) ἐπῆ-
γον] Reinesius, ἐπῆδον 4. 5. Can.
Gen.^b Vulc., ἐπειδον vulg. 10)
ἐκλείψει] 4. 5. Gen.^b, ἐλλείψει
vulg. 10) κατηχουμένοις 4. 5. (non
Gen.^b) 11) ἀποπελαστικός 5. 12)

αὐτὸ Gen.^b 13) ὡς φησι om. 4.
Gen.^b 13) Apollod. fr. 36. — Post
θεῶν in codd. legitur scholium supra
positum p. 100. 12. 14) //Gen.^b,
ubi ὡς τάχος ἦχει pro τὸ ἄχει. 14)
κροῦων 5. 15) οἰκείον Gen.^b 15)
κατηχουμένοις 5. Vulgo post h. v.
punctum erat, antea post κροῦε com-
ma, quod mutavi. 16) ἐπικροῦσιν
Gen.^b, κροῦειν conj. Duebn. 17)
οἰκείον 5. Gen.^b 17) περὶ 5. Can.
Vulc. 17) Λάκωνος 5.¹ Vat.² Can.
Gen.^b 20) In Gen.^a leguntur ex
Suida: Ἀῆτης: ὁ ἄ. καὶ ὡσπερ ἀπὸ
τοῦ ἡγ. ἡγ. π. π. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἄω
ἄῆσω ἀῆτης, et Ἀῆμα: ἡ πνοὴ τοῦ
ἀνέμου.

- ὄλη δι' ἐκείνον καταίθουμαι, ὅς με τὴν παρθενίαν ἀφείλετο καὶ πεποίηκεν εἶναι με ἀναιδῆ ἀντὶ κοσμίας γυναικός. 2. 6.) — (Ἡ λύπη ἢ ἐντὸς τῶν στέρνων, ἤρουν ἐν τῇ καρδίᾳ. M. P. *Lips.) — Ὅς με τάλαιναν: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικός ἐποίησεν εἶναι ἀγεννῆ καὶ ἄσεμνον. — (Κακὰν τε ἀπάρθενον ἤμεν: Gen.^a) [τὸ δὲ] ἤμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι. [ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται ἐκβολῆ τοῦ πρώτου μ] ἔμμεναι, καὶ ἀποκοπῆ τῆς αἰ διφθόγγου καὶ τροπῆ τοῦ ε εἰς η ἤμεν.
- 10 Vet. (Ἀντὶ γυναικός: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ κοσμίας γυναικός ἀναιδῆ καὶ οἷον μαινάδα ἐποίησεν ἀπολέσας τὴν αἰσχύνην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπάρθενον. <ἦ> ὅστις με ἀντὶ γαμετῆς γυναικός ἀπαρθέεντον ἐποίησε καὶ ἄκοσμον. 4. 5. P. Gen.^b)

15

Vs. 43.

Vet. (Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω: Gen.^b) παρόσον τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς, ἀρχὴ ὧν καὶ μέσον καὶ τέλος, καὶ ἐστὶ φύσει τρίγωνος. — (Μέχρι τρίτου τοῦτο ἐποιοῖ διὰ τὸ

- 38) Οἱ ἄνεμοι. C. E. H. M. N. P. Lips.
- 20 39) Τοῦ στήθους ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ ἔνδον. M.
- 40) Ἐπὶ ἐκείνω, ἤρουν χάριν ἐκείνου. 2. 6. H. M. P. Lips. χάριν ἐκείνου. Vim. — Κατακαίωμα. φλέγομαι. H. M. P. φλέγομαι. Lips. Vim. καίωμα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. C.
- 41) [Γυναικός:] σώφρονος. 2. σεμνῆς, σώφρονος. M. — Ἄσε-
25 μνον, πόρνην. M. ἄτιμον. H. ἄγαμον. N.
- 43) Μέχρι τρίτου. 2. H. M. Lips. ἐκ τρίτου. E. — Σελήνη σε-
βασμία. H. M. σεβασμία. Lips.

4) //Gen.^a omissis ὅς με τὴν ἀθλίαν c. lemm. ἀντὶ γυναικός ἔθηκεν. In Lips. τὴν ἀθλίαν s. l. leguntur, reliqua in marg. 5) ἀγεν-
νῆ] Lips., ut maluit Geelius, ἀγεν-
νῆ] με ἀγεννῆ Gen.^a 6) //M. Gen.^a Lips. sine τὸ δέ. 7) ἤμεσ
M., εἰ μεσ 23. — ἀπό τοῦ M. Lips. 7) ἔμμεναι] add. Gen.^a Lips. et ante
εἶναι M., qui codices circumsepta
non habent In iisdem sequentia hoc
ordine, καὶ τρ. τοῦ ε εἰς η καὶ ἀπ.
τῆς αἰ διφθ. vulgo. 11) μαίνουσαν
4. 11) ἀπολέσας] P., ἀπολέσθαι
Gen.^b, ἀποτελέσας 4. 5. 12) με]
P., μιν rell. — ἀντὶ om. Wart. 16)
//P. Gen.^b hoc loco; vulgo ad Vs.
18 post verba ῥόμβος . . . καλοῦσι
ad Vs. 30 pertinentia, vid. p. 101. 8.
17) τοῖς pro τρεῖς P. Gen.^b — μέ-
σον] Gen.^b, μέσα P., μέση vulg.
17) καὶ ante ἐστὶ om. P. Gen.^b
18) Hoc scholium jam H. Stephanus
in Thes. s. v. ῥόμβος ex vet. cod.
protulit. Adhaeret autem in codd.
scholio de ῥόμβος post καλοῦσι p.
101. 8. — μέχρι τρίτου] μέχρι τριῶν
4. 5., μέτροι τριῶν Gen.^b, ἐς τρεῖς δὲ
cod. Steph. — τὰτα ἐποιοῦν cod.
Steph. — 21) ἐκείνω om. 2. 6. —
ἐκείνον χάριν H. M. P.

τέλειον καὶ δυνατὸν ἀριθμοῦ τοῦ τρεῖς. 4. 5. P. Gen.^b cod. Steph.)

Rec. (Ἐπὶ τοῦ πυρὸς οἶνον ἢ τι τοιοῦτο χέουσα τοῦτο φησιν. *I. *M. *N. *P. *Y. Lips.)

Vs. 45. 46.

5

Vcl. Ὅσσον πόκα Θησέα φαντὶ ἐν Δία: Θησεὺς γὰρ ἀρκάσας τὴν Ἀριάδην τοῦ Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν (νῆσον P. Gen.^b) τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθη τινὶ χρυσάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. — Ἐν Δία: οὐ εἰκὸς συμβῆναι τὰ περὶ τὴν 10 Ἀριάδην, μόνη ἢ μετονομασθεῖσα Νάξος. πολλὰ δὲ καὶ ἕτεραί εἰσι νῆσοι Δία καλούμεναι, ἢ τε πρὸ τῆς Κρήτης καὶ ἢ περὶ Μῆλον καὶ ἢ περὶ Ἀμοργὸν καὶ ἢ τῆς Κέω χερρόνησος καὶ ἢ τῆς Πελοποννήσου.

Vs. 48. 49.

15

Vcl. Ἴππομανὲς φυτὸν ἐστὶ: Ἀπλούστερον ὁ Θεόκριτός φησι φυτὸν Ἴππομανές· οἱ γὰρ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες οὐ φασι φυτὸν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἀποτικτομένους πάλους ἔχειν τι [σαρκίον] φνόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλοιῶδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται Ἴππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ 20 αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιή-

46) Ὄνομα νῆσον ἢ Δία. H. νήσος ἢ Δία. Lips. τῇ νήσῳ δηλαδῆ. C. — Ἐπιλησθῆναι. M. P. Lips. ἐπιλαθῆσθαι. E. λήθην ποιῆσαι. C. — Τῆς εὐπλοκάμου, ἤρουν τῆς ὥραιας Ἀριάδνης. M.

1) καὶ δυνατὸν] Geel., καὶ διὰ τὸν 4. 5. P., καὶ διὰ τῶν Gen.^b, om. cod. Steph. — ἀριθμοῦ τοῦ τρεῖς] ἀριθμὸν τῶν τριῶν 4.² 5.² P. Gen.^b (sed ἀριθμῶν in hoc), ἀριθμὸν τοῦ τρείον Wart., τοῦ γ' ἀριθμοῦ cod. Steph. 6) //Gen.^b sine ὄσσον. — Θησέα] Gen.^b, Θασέα vulg. 7) τὴν Ἀρ. τοῦ] P. Gen.^b, Ἀρ. τὴν vulg. 9) νόσῳ pro λήθη 2. (?) — τινὶ om. M. 10) //Gen.^b — ἐν Δία] ἐν αἴς P. Gen.^b Vulc., ἐν ἢ vulg. 10) οὐ] οὐκ vulg. 11) μόνη] μόνη post εἰκὸς vulg., post συμβῆναι P. Gen.^b Vulc., unde trans-

posui. 11) καὶ ἢ μετ. P. Gen.^b Vulc. 11) Verba πολλὰ... Κρήτης vulgo post καθεύδουσαν leguntur, unde transposui. 12) πρὸς Gen.^b 13) ἀμοργον P. et ante Xyl. 14) τῆς Πελ.] P. Gen.^b Vulc., Πελ. vulg. 16) //Gen.^b sine ἐστὶ. 16) ἀπλούστερον... οἱ γὰρ] P. Gen.^b et fere Vulc., ὁ μὲν Θ. φησι φυτὸν εἶναι τὸ Ἴππομανές· οἱ δὲ vulg. 18) οὐ] om. Gen.^b 19) σαρκίον om. P. Gen.^b Vulc. 19) πάλον pro μετώπον P. Vulc. 19) γλοιῶδες 5. P. Gen.^b Vulc. et ante Xyl. 21) ποιήσασαι] Duebn., ποιήσουσι vulg.

σωσι, φιλοστοργούσι τὰ ἔκγονα. εἰ δὲ μή, ἀπεχθαίρουσι καὶ οὐ προσίενται. διὰ τὸ φυσικῶς οὖν συμβάλλεσθαι τι πρὸς φιλοστοργίαν οἱ ἵπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό, καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι, εἰ αἰσθῶντο τῆς ὁσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὗτος μέμνηται τοῦ ἵππομανοῦς, [ὅπερ συντελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος]. — ("Ἄλλως. Ἴππομανὲς φυτόν: οὔτε φυτόν ἐστίν οὔτε ἐν Ἀρκαδίᾳ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ ἐπιφνόμενον τοῖς πῶλοις κατὰ γένεσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὅπερ συννεργεῖ πρὸς φίλτρα, ὡς Ἀριστοτέλης. (Gen.^b) — Ἄλλως. Κρατείας φησὶ τὸ φυτόν ἔχειν καρπὸν ὡς σικνοῦ ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀκανθῶδες. οὐ μέντοι προστίθησιν, εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται. ἴσως φυτόν αὐτὸ ἔφη ὁ Θεόκριτος οἶονεῖ φῦμα ἀπὸ τοῦ φνέσθαι ἐν τοῖς πῶλοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν· ἔσθλην γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ ἴησιν.

ἀντὶ τοῦ φύματος.

20 *Rec.* [Ὁ νοῦς:] φυτόν ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀρκασίῃν ἵππομανές. ἐπὶ τούτῳ πάσαι αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη καὶ αἱ ταχέαι ἵπποι. τοῦτο ὥσπερ ἐφερημεντικὸν ἐπάγει τοῦ ἵππομανέος. οὐ δείκνυσι δέ, τίνα μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἵππους καὶ τὰς πῶλους. ἴσως ἔλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ καὶ ἐνθουσιᾶν ποιεῖ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφρώμενον.

48) Μαίνεσθαι ποιοῦν τοὺς ἵππους. C.

50) [Ἴδοιμι:] μαίνόμενον δηλονότι. Lips. — [Περῆσαι:] ἐλθεῖν, τουτέστιν εἴθε ἔλθοι. E.

2) προσίονται Gen.^b 2) τι] add. 5. P. Can. Gen.^b Vulc. 5) ἔχοντα αὐτὰς Gen.^b 6) οὗτος φησιν ἵππομανές Gen.^b, ubi desunt ὅπερ... Θεόφρ. 9) Ἀρκαδία] Adert., ἀρκαδι cod. 11) //Gen.^b 12) σικνοῦ] ante Heins., σικνῶν vulg., σικνοῦ Vulc., σικνῆς 5. Gen.^b 14) συμβάλλεται] Duebnerus, συμμάχεται Gen.^b Vulc., συμβάλλεται ἢ συμμάχεται

vulg. 14) Ante ἴσως in Gen.^b est lemma καὶ πῶλοι μαίνονται. 16) *Archil. fr.* 41. 18) ἴησιν] Bergkiius, ἴασιν Steph. in *Thes.* IV, [273 et Toupius, εἰκασιν vulg. 20) //Gen.^a Lips. — φυτόν... Ἀρκασίαν om. Gen.^a 22) τὸ ἵππ. Lips. 24) τοὺς ἵππους Lips. 25) ἐφ' αὐτὸ καὶ ἐνθουσιᾶν (Gen.^a 25) ζήτη. ὀσφρ. om. Gen.^a

- Vs. 51. 52.

Vet. (Ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μαινό-
μενον, ὡς καὶ ἵπποι μαινούνται ἔχοντός τινος τὸ ἵππομανές.
Gen.^b)

Rec. Ὡς καὶ Δέλφιν: οὕτω καὶ τὸν Δέλφιν ἴδοιμι, 5
μαινόμενον δηλονότι, καὶ εἰς τόδε τὸ οἶκημα εἶθε ἔλθοι ἐκ
τῆς λιπαρᾶς παλαιστρας (μαινομένῳ ὁμοίως. E. Y. Gen.^a
Lips.) λιπαρὰν δὲ λέγει τὴν παλαιστραν, ἐπεὶ οἱ παλαιότες
ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο, εἶτα ἐπάλαιον. — (Ἴδοιμι γοῦν
τὸν Δέλφιν ἐκ τῆς παλαιστρας ἐρχόμενον εἰς τὸ ἐμὸν δῶμα 10
μαινομένῳ ἱκελον. ἐπαμφοτερίζον τὸ ἱκελος καὶ δίφθογγον
γράφεται καὶ ι, ὡς ἔστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς μέτροις. ἔστι δὲ
ποιητικόν. 2. 6. — Λιπαρὰν φησι τὴν παλαιστραν διὰ τὸ
ἐλαιον. ἠλείφοντο γὰρ οἱ εἰσιόντες ἐλαίῳ, γυμνοὶ παλαιόν-
τες, διὰ τὸ γλίσχρον. 6.) 15

Vs. 53. 54.

Rec. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον: τοῦτο
τὸ μέρος τοῦ ἄκρου τῆς, ἑαυτοῦ δηλονότι, χλαίνης ἀπέβα-
λεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα καταβάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ,
ἤγουν τῷ δραστηρίῳ [ὅπερ καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει]. -- 20
Κράσπεδον τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐνδύματος· ἐν-
ταῦθα δὲ κράσπεδον λέγει ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέδου.

Vet. (Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας: τοῦτο, φησί, παρα-
διδούσα πυρὶ καὶ ἄκοντα διὰ τὰς μαγγανείας ἐλθεῖν ἀναγκά-

- 51) [Λιπαρᾶς:] διὰ τὸ ἐλαίῳ ἀλείφεσθαι τοὺς παλαιόντας. M. 25
53) Τὸ ἄκρον τοῦ χιτῶνος. C. τὸ μέρος τοῦ κρασπέδου. E. H.
54) [Ὡγώ:] ἀφ' οὗ ἢ ὃ ἐγώ. M. — Κόπτουσα, ξαίνουσα. M.

5) Gen.^a omissis verbis ante τὸ οἶκημα, Lips. s. l. οὕτως — εἶθε — μαιν. δηλ., sequentia in marg. 8) δὲ om. Gen.^a — τῆν] add. Lips. 11) ἱκελον et ἱκελος] Wart., ἱκελ. Gaisf. — ἐπαμφοτερίζεται codd. 11) καὶ δίφθογγον γράφεται καὶ ι] καὶ δίφθογγος γράφεται ι Wart., καὶ δίφθογγος γράφεται ι Kiessl., καὶ γράφεται ι 2.², καὶ γράφεται διφθον sequentibus omissis 6.² 17) //Gen.^a post sequens scholium omis-

sis verbis ante ὃ ἐγώ; *Lips. τῆς ἑαυτοῦ — ἀπέβαλεν — οὕγῳ ὃ ἐγώ — ξαίνουσα seqq. 18) ἀπέβαλεν] Lips., ἀπέβαλεν vulg. 19) Ante ξαίνουσα in Gen.^a lemma κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω insertum. 20) Circumsepta om. Gen.^a. Lips., quae ex SchVet. manarunt. 21) //Gen.^a Lips. 22) μέρος] Lips., μέρος vulg. 24) ἀναγκάσω] Adert., ἀναγκάσω cod.

σω. Gen.^b — Ὁ γὰρ νῦν τίλλοισα: ἤγουν ἀφ' οὗ ἐγὼ ἢ ὁ ἐγὼ κατατίλλουσα. τὸ ο καὶ ε εἰς ω μέγα κινῶνται. Gen.^b)

Vs. 55. 56.

Rec. Αἰ αἰ. ἔρωσ ἀνιηρέ: φεῦ φεῦ ὦ ἔρωσ ἀλγεινέ,
5 διὰ τί μου τὸ μέλαν αἶμα πᾶν (ἐκ τοῦ σώματος I. Y. Gen.^a
Lips.) ἐκπέπωκας ἐμφύς μοι, ἤγουν κατασχών με, ὡς βδέλλα
λιμνήτις; — (Βδέλλα ἀπὸ τοῦ βδέλλω καὶ βδάλλω Ἀττικῶς
τὸ μυζῶ. Vat.)

Vet. (Αἰ, αἰ ἔρωσ: δακνομένη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀπέ-
10 στρεψε τὸν λόγον πρὸς αὐτόν. Gen.^b ἀνιηρὲ δὲ ἀντὶ τοῦ
ἀνιαροποιέ. P. Gen.^b) — (Ὁς λιμνήτις ἅπαν ἐκ βδέλλα:
ὡς λιμναία βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν καὶ οἶον ἔξαμέλγειν τὸ
αἶμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. — Ἄλλως.
Ἐκ Gen.^b) βδέλλα: αἰ βδέλλαι καὶ ἐν λίμναις γίνονται καὶ
15 ἐν ποταμοῖς, προσαρόμεναι δὲ τῇ σαρκὶ τὸ αἶμα ἐκθηλά-
ζουσι. εἶρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὃ ἐστὶν ἀμέλ-
γειν [τὸ αἶμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι].
Νίκανδρος·

ἢ ἐ σύγε βδήλαιο νέον γλάγος.

20 56) Ἐμπλακεῖς ἐμοί. M. — Ἐν λίμνῃ γεγонуῖα. M. — Βδέλλα
ἀπὸ τοῦ βδάλλω τὸ ἀμέλγω, ἐξ οὗ καὶ νεόβδαλον γάλα τὸ νεωστὶ
ἀμελχθέν. M.

1) ἦ] Duebnerus secundum GIM., ἤγουν cod. 2) ο καὶ ε] ὁ καὶ ε cod., ὁ καὶ τὸ ἐ tac. Adertus. 4) //Gen.^a sine lemm., Lips. sine αἰ αἰ. 4) φεῦ φεῦ] P. et ante Heins., φεῦ vulg., om. Gen.^a Lips. 5) ἐκ τοῦ σ. post ἐκπεπ. Gen.^a 6) μοι] Gen.^a Lips. et Reisk. seqq., με vulg. 6) ἤγουν κατασχών ἐμὲ Lips. s. l. (με mg.) 8) μυζῶ] μυζω Wart., μυζω Kiessl. Gaisfordus hoc scholium omisit. 10) ἀνιηρὲς Gen.^b — δὲ om. P. 12) τὸ βδάλλειν] τὸ βάλλειν cod. 13) Ἀττικοὶ βδάλλειν] ἀττικὸν βδέλλειν cod., cf. l. 16. 14)

//Gen.^b sine αἰ. 14) βδ. καὶ] 5. Gen.^b, καὶ om. vulg. 14) γίνον-
ται] Gen.^b, γίγνονται vulg. 15) τῇ
σαρκὶ] add. 5. P. Gen.^b 16) βδέλ-
λειν 5. P. Gen.^b 16) ἀμέλγειν]
Gen.^b, ἀμελγείν 5. P., ἔξαμέλγειν
vulg. 17) Circumsepta om. 5. P.
Gen.^b probante Gaisfordo. Quae ex
altero scholio l. 13. petita sunt.
19) Nicand. Al. 262. — ἢ ἐ σύγε βδή-
λαιο νέον] Heinsius Lectt. p. 310 ex
Nicandro, ἢ σύ γε βδέλλα ἐόν 5. P.
Gen.^b (sed hic ἐόν), καὶ συνέβδει-
μα ἐόν vulg.

Vs. 58.

Rec. Σαῦράν τοι τρίψασα: τὴν κοινῶς λεγομένην
 χλωροσαύραν.

Vet. (Σαῦραν τοι τρίψασα: Gen.^b) διαλοῦσα [γὰρ]
 καὶ θυμονμένη τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτῷ⁵
 αὔριον δώσειν. ἔστι δὲ αὕτη δύσκερκος. ἀποκτανθεῖσα δὲ
 καὶ ξηρανθεῖσα καὶ τριβείσα σὺν ἀλφίτῳ ἐν ποτῷ δίδεται·
 μεμύθεται γάρ, ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἔστιν ἐν.

Vs. 59—62.

Vet. (Νῦν δὲ λαβοῖσα: καὶ νῦν λαβοῦσα ταῦτα τὰ 10
 φάρμακα ζημιώσοντα κρύψον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ φλιάν, καὶ
 λέγε ἐπαναδιπλοῦσα <τὰ> περὶ τῶν Δέλφιδος ὀστέων. P.
 Gen.^b) — Τὰ θρόνα: θρόνα Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλ-
 μένα ζῶα· Κύπριοι δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ τὰ φάρ-
 μακα, ὡς φησι Κλείταρχος· Ὀμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ 15
 ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. — (Θρόνα τὰ θραύοντα τὸν νοῦν
 ἢ τὰ θροῦν ποιοῦντα ἐν τῷ νοί. 5. P. Καθυπέρτερον τῆς

58) [Τοι:] περισσόν. E. M. — [Κακόν:] δηλητήριον. M. —
 Κοίωμαι ἐκεῖνω. H. M. P. φέρουσα δώσω αὐτῷ. H. M. N. P.
 Lips. 20

59) [Θρόνα:] τὰ φάρμακα. C. H. M. P. Lips. ἢ ζῶα ἢ ἀνθινὰ
 ἱμάτια ἢ ῥόδα ἢ φάρμακα. E. — Ὑπόχρισον. Lips. θάψον, ὑπόχρι-
 στον. H. M. P. χρίσον. E. ἀλειψον. C.

60) Τῆς ἐκείνου φλιάς ἐν τῷ ἄνω μέρει. 1. 6. H. P. Lips. φλιάς
 ὑπερ. 6. — [Καθυπέρτερον:] ὑπεράνω. C. E. M. N. 25

61) Ἐκ θυμοῦ, ἐκ ψυχῆς. M.

62) Κρυφίως λέγουσα. M. ψιθυρίζουσα. C.

2) /* Lips. sine λεγομένην, item
 *1. *6. 3) χλωροσαύραν] Lips.,
 —σαῦραν vulg. 4) /Gen.^b — δια-
 λέγουσα P. Gen.^b — γὰρ om. P.
 Gen.^b 5) θυμονμένη] Geel. ἐνθυμ.
 vulg. 5) παύρας Gen.^b — αὐτῷ
 ποτὸν αὔριον ὑπισχνεῖται. ἔστι δὲ
 P. Gen.^b 6) δύσκερκος] δύσκερκος
 5. P. Gen.^b, δυσκερξ ante Heins.,
 δυσκερξ vulg. 6) ἀποκτ. δέ] 5. P.,
 ὑποκτ. δέ Gen.^b, ἦτις ἀποκτ. vulg.
 7) τριβείσα] 5. P. Gen.^b, συντρ.
 vulg. — ἐν ποτῷ] add. 5. P. Gen.^b
 8) γὰρ] 5. P. Gen.^b, γοῦν vulg. 8)

ὡς om. Gen.^b 11) ζημιώσοντα]
 ζημωσον καὶ codd. 11) αὐτοῦ]
 Duebnerus, αὐτήν codd. 11) εἰ-
 λοιάν Gen.^b 12) ἐπαπλοῦσα et
 ὄχιων codd. 13) //Gen.^b 14) ἀν-
 θεινά 5. P. Gen.^b 14) τὰ φάρμα.]
 Gen.^b, τὰ om. vulg. 15) καὶ Ὀμ.
 δὲ τὰ ῥόδια Gen.^b 16) ὄραν pro
 θορεῖν P.³ 17) τὸν θροῦν P. 17)
 Ante καθυπ. in 5. P. leguntur καθὸ
 πρότερον. — 19) ἄξουσα pro φέρου-
 σα N. 24) φλοιάς 1. et 6. in priore
 glossa. — τὰ ἄνω μέρη sine ἐν P.

παστιάδος κρύψον τὰ φάρμακα. 5. P. Gen.^b) — Τὸ φλιᾶς γράφεται καὶ φιλίας, τουτέστιν ἅ πρὸς φιλίαν (ἡμῖν καὶ ἄκοντα τὸν Δέλφιν ἐλκύσει. "Ἄς ἔτι καὶ νῦν: ἕως ἔτι ἐνδέχεται καταδεθῆναι αὐτόν. 5. P. Gen.^b) — (Ἐπιφθύζειν 5 ἀντὶ τοῦ ἐπιπτύειν ροητευτικῶς. Eustath. 1392, 42.)

Rec. (Θρόνα: τὰ φάρμακα, τουτέστι τὰ φίλτρα. 2. 6. M.) — Ἄς ἔτι καὶ νῦν ἐκ θυμῶ δέδεμαι: ἐκδέδεμαι, ἦγουν ἐκκρεμῆς εἰμι τῷ θυμῶ, τουτέστι τῇ ψυχῇ· αὐτὸς δὲ οὐδεμίαν φροντίδα ποιεῖται μου. — Ἐπιφθύζουσα: ἐπιψιθυρίζουσα, (ἦγουν Lips.) ἡσύχως ἐπάδουσα. — (Ἄντι τοῦ μετὰ ψιθυρισμοῦ ἐπιπτύουσα. 6.)

Vs. 64.

Rec. (Ἀπελθούσης τῆς Θεστύλιδος μεμόνωτο ἡ Σιμαίθα, καὶ διηγείται, ἐξ ἧς αἰτίας τῷ ἔρωτι τοῦ Δέλφιδος προσπε- 15 πτώκει. 6.)

Vs. 65.

Vet. (Τίς μοι κακὸν ἄραγε: ὡς πολλῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτὴν κακῶν. Gen.^b)

Rec. Τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο: ἦγουν προυξέ- 20 νησεν.

Vs. 66—68.

Vet. Ἦνθ' ἅ τῶν βούλοιο καναφόρος: ἄρχεται διηγείσθαι, ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα, φησὶ δὲ οὕτως· ἦλθεν ἡ τοῦ Εὐβούλου θυγάτηρ Ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ

- 25 64) Μεμονωμένη. H. — Ἐκ τίνος ἀρχῆς. 2. ἐκ ποίας ἀφορμῆς. E. — Δακρύσω, θρηνήσω. M. N. P. Lips.
65) Ἀπὸ ποίας αἰτίας. H. ἀφ' ἧς αἰτίας. C.

1) //5. P. Gen.^b In 5. scholium fere ut in P. legi traditur. — τὸ φλιᾶς] ante Scult., φλιᾶς vulg., om. Gen.^b, ubi etiam καὶ deest. 2) τουτέστιν ἅ] 5. P. Gen.^b, τουτέστι vulg. 3) ἄς ἔτι καὶ νῦν om. P. et fort. 5. 4) καταδεθῆναι 5. 7) //Lips., ubi verba post ψυχῇ s. l. 7) ἐκδέδεμαι, ἦγουν] Lips., ἦγ. ἐκδ. vulg. 8) τῷ θυμῶ] add. l. Lips.

9) ὁ δὲ pro αὐτὸς δὲ Lips. 9) //Lips. — φθύζουσα ante ἐπιψ. 2., quod Geelius ex πτύουσα corruptum judicat. 14) διηγείτο Wart. 17) H. sch. potius ad ἐκ τίνος ἀρχ. pertinere iudicavit Adertus. 19) //Lips. προυξένησε. 22) //Gen.^b c. lemm. ἦνθ' ἄστ' οὐβουλοιο. 23) ἐξέπεσεν 5. Gen.^b

Ἄρτεμιδι καὶ πομπὴν ἐπαγομένη τῇ θεῷ, (αὐτὴ δὲ παρακληθεῖσα ὑπὸ φίλης ἐπὶ τὴν θεάν τῆς πομπῆς ἦλθεν, φησί, καὶ ἰδοῦσα τὸν Δέλφιν ἠράσθη αὐτοῦ. 5. Gen.^b) εἰώθασι γὰρ τῇ Ἄρτεμιδι κανηφορεῖν αἰ μέλλουσαι γαμεισθαι ἐπὶ ἀφουώσει τῆς παρθενίας, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. Ἄλλως. 5 Ταῦτα τὰ μυστήρια Ἀθήνησι πολιτεύεται. ἐκανηφόρου δὲ τῇ Ἄρτεμιδι αἰ ὦραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τολοιπὸν φθείρεσθαι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ αἰ κυῖσκουσαι ἐπικαλεῖσθαι τὴν Ἄρτεμιν ἀξιούσι συγγνωμονῆσαι, ὅτι 10 διεκορήθησαν. — (Τῇ δὲ πόκα πολλὰ μὲν ἄλλα: ἐν τῇ πομπῇ, φησὶν, ἄλλα τε θηρία ἐκόμπευσε καὶ λέαινα. Gen.^b)

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς.] Ἦνθ' ἂ τῷ ὑβούλοιο: ἦλθεν ἢ Ἀναξὼ ἢ τοῦ Εὐβούλου ἡμῖν, θυγάτηρ δηλονότι, ἢ κανηφόρος εἰς τὸ ἄλσος τῆς Ἄρτεμιδος, ἤγουν εἰς τὸ τέ- 15 μενος τῆς Ἄρτεμιδος, (τουτέστιν E.) εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον. ἄλσος δὲ λέγει αὐτὸν ὡς δεινδρῶδη ὄντα. — Τὰ δὲ πόκα: ταύτῃ δὴ, τῇ Ἀναξο δηλονότι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα θηρία συνεπόμπευε περισταδόν, ἤγουν κατὰ κυκλικὴν στάσιν, κύκλωθεν — ἐξωγραφημένα δὲ ταῦτα, ὡς εἰο- 20 κεν, ἐκομπεύετο — ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ λέαινα ἐκόμπευε. — (Πομπεύεσκε: παρέπεμπεν, ὠψίκευε περισιτώμενα. οὕτω καὶ ἀποσταδὸν βλέπει ἀντὶ τοῦ ἀφιστάμενος. 6.)

66) Κανισκοφόρος. M. κανηκομίζουσα. H.

67) [Ἄρτεμιδος:] τὸ ἱερόν. M. — [Πόκα:] τότε. 6.

25

68) Ἦκολούθει. M. — Κυκλοτερῶς. 1. κύκλω αὐτῆς ὄντα. M. κύκλω M. — [Ἐν δέ:] σὺν τούτοις. M. σὺν αὐτοῖς καὶ λέαινα. 2.

1) ἐπαγομένη] 5. Gen.^b Vulc., ἀγομένη vulg. 1) αὐτῇ αὐτῇ codd. 3) εἰώθεισαν δὲ καὶ τῇ Gen.^b, καὶ ante τῆ etiam Vat. 5) ἵνα om. Gen.^b 5) Ἄλλως . . . πολιτεύεται] 5. Can. Gen.^b Vulc. (sed ἐν Ἀθ. Gen.^b), τὰ δὲ μυστ. ταῦτα Ἀθ. πολιτεύονται vulg. 9) λοιπὸν pro tol. Gen.^b 9) Menand. fr. 488. — αἰ κυῖσκ. seqq. vulgo inde a Call. tanquam ipsa poëtae verba edita sunt; verum vidit Meinekius. 10) ἐπικαλεῖσθαι] 5.¹ Can. Gen.^b Vulc., ἐπικαλεῖσθε vulg. 10) ἀξιούσαι] ἀξιούσαι Can. Gen.^b Vulc., ἀξιούσθαι vulg. 10) συγγνωμονῆσαι] συγγνώμης vulg. 11)

διεκορήθησαν] Can. Vulc., διεκορήθησε Gen.^b, διεκορήθητε vulg. 11) Τὰ ἐτόκα Adertustac. 13)//Gen.^a Lips. inde ab ἦλθεν. 14) ἡμῶν Y. Gen.^a Lips. 14) ἢ ante καν. om. Gen.^a Lips. 15) τέλος 2. 16) ἀνατεθειμένον Gen.^a 18)//Gen.^a Lips. — τ ἢ pro τὰ Gen.^a 19) περιστ. ἡγ. om. P. 20) κύκλωθεν] P. Gen.^a Lips. et vulg., κύκλωθεν Kiessl. anctore Toupio. 20) ταῦτα om. Lips. 21) ἐκομπεύετο bis M. — Sequitur in Gen.^a Suidae glossa Κανηφόροι cum lect. Φιλόχαρτος φησι. — 27) αὐτοῖς] αὐτῇ cod.

Vs. 69.

Vet. (Φράξεο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν: πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἐκάτην φησί. ταύτας γὰρ συνεργοὺς εἰς τὴν περὶ <τοῦ> ἔρωμένον φαρμακίαν παραλαμβάνει. τὴν δὲ τῶν
5 Φαρμακευτριῶν ὑπόθεσιν ἐκ τῶν Σώφρονος Μίμων μεταφέρει. Gen.^b)

Vs. 70—73.

Rec. Καί μ' ἄ Θεοχαρίλα: καί με ἡ τροφὸς τοῦ Θεοχαρίλου ἢ ἀπὸ τῆς Θράκης ἢ μακαρίτις — ἐτελεύτησε γὰρ
10 τὸν βίον δηλονότι — ἀγχίθυρος — ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον — [ναίουςα καὶ] οἰκοῦσα κατεύξατο, τουτέστιν ὄρκους μοι ἐπέθηκε, πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαυτὰ τινα, καὶ ἰκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθαι τὴν πομπήν.

Vet. (Ἡ μακαρίτις: ὡς μεταλλαχίας τὸν βίον ἤδη.
15 Κατεύξατο: σημαίνει δὲ τὸ ὄρκωσε. φησὶ δὲ ὅτι προειράπην ὑπὸ τῆς τροφῆς εἰς θεῶν ἐλθεῖν τῆς πομπῆς, καὶ οὕτω συμβέβηκεν ἰδεῖν με τὸν Λέλφιν. Gen.^b) — Ἐγὼ δὲ οἱ ἄμεγάλοιτος: ἐγὼ δὲ αὐτῇ ἢ μεγάλως δυστυχήης ἠκολούθουν. οἷτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ
20 πᾶν τὸ δεινόν, (ἐν ᾧ <οἷ>) ἄδεται. Gen.^b Vulc. μεγάλοιτος

69) Λέγε μοι, μάνθανέ μοι. E. M. μάνθανε. Lips. — Ἀπὸ τίνοσ αἰτίας. E. H. M. P. Lips. — Σεβασμία. H. M. P. Lips.

70) Ἡ Θεοχαρίλου τροφὸς ἢ ἀπὸ τῆς Θράκης. Harl.

71) Πλησίον ἐμοῦ. M. — Ἰκέτευσε, παρεκάλεσε. H.

25 72) Ἡ καταπολὺ οἰκτρά. 1. 2. E. H. M. N. P. Lips. Phav.

73) Ἠκολούθουν. Lips. ὠμάρτευσα κατὰ ἀποκοπὴν, ἤρουν ἠκολούθησα. E. N. — Κοκκίνου. M. — Ἐλκουσα. M. ἐπιφέρουσα. E. φοροῦσα. H.

4) περὶ] Duebn., παρὰ cod., κατὰ Piccolos. 5) Φαρμακευτριῶν] Duebnerus, φαρμακῶν cod., φαρμακειῶν Adert. 5) Σώφρονος] Adert., Εὐφορίωνος cod. 8) //Gen.^a Lips. — Θεοχαρίδα Gen.^a 11) ναίουςα] ante Xyl., ναίουςα vulg., ναίουςα καὶ om. Gen.^a Lips., in quibus οἰκοῦσα post ἀγχ. 12) Θεὸν Gen.^a 13) με om. Gen.^a Lips. — Post h. sch. in Gen.^a Suidae glossa Βυσσὸν c. lect. βύσσον βαρυτόνωσ pro βαρ. δὲ σημαίνει et ὁ βυθός. 15)

προειράπην] Adert., προειράπη cod. 17) //Gen.^b omisiss ἐγὼ δὲ οἱ — ἐγὼ δὲ αὐτῇ — ἠκολούθουν. Phav. scholium hoc ordine habet: ἄμεγάλοιτος: ἢ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχήης. οἷτος γὰρ...δεινόν. 19) ὄλεθρος καὶ om. Gen.^b Phav. 20) πᾶν τὸ δεινόν] Phav., τὸ δεινόν Gen.^b Vulc., πᾶν δεινόν vulg., ἐν om. Vulc. 20) οἷ] add. Duebnerus collato Oro EtM. 619. 27. — 21) ἐκ pro ἐπὶ E., πωίας pro τίνοσ E. H. P.

οὐν ἢ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής. Gen.^b) τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐπέισθην προελθεῖν ἐπὶ τὴν θείαν.

Vs. 74.

Rec. Ξυστίδα: ξυστίς γυναικειόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. (ἦν δὲ καὶ ἀνδρῶν. Ἀριστοφάνης·

5

ἄρμ' ἐλαύνεις ἐπὶ πόλιν ξυστίδ' ἔχων.

6.) — (Ξυστίς Ἀτικῶς, ξυστίς δὲ κοινῶς. Gen.^a)

Vel. (Καὶ ἀμφιστεῖλαμένη: περιστεῖλαμένη, ἀντὶ τοῦ ἀναλαβομένη, ὃ ἐστὶ ζωσαμένη. Gen.^b) — [Ἄλλως.] (Ξυστίδα τινὲς Gen.^b) περιβόλαιον λεπτόν, ᾧ χρῶνται καὶ οἱ 10 ἀρματηλάται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνν ξύεσθαι, ἢ ὡς ἕτεροι ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρόντα.

Vs. 76—80.

Rec. Ἦδη δ' εὔσα, ἦγουν οὔσα — τὸ γὰρ εὔσα ἀπὸ τοῦ 15 ἐοῦσα γίνεται — κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ Λύκωνος, εἶδον τὸν Δέλφιν καὶ τὸν Εὐδάμπερον ὁμοῦ πορευομένους. τούτοις δὲ ἦν γενεῖας

74) *Περιστεῖλαμένη.* 4. C. μεταστεῖλαμένη. 1. 2. P. Lips. στολι-
σαμένη. E. H. N. ζωσαμένη. 5. E. H. N. περιβαλοῦσα. M. — Ὄξυ
ἱμάτιον. 4. τὸ λεπτόν ἱμάτιον. M. εἶδος ἱματίου λεπτοῦ. H. — [Τὰν 20
Κλεαρίστας:] τῆς Κλεαρίστας· ἐκ ταύτης γὰρ ἐδανείσαμην. M. τῆς.
Lips. [Κλεαρίσταν:] τὴν ἔχουσαν κλέος ἄριστον. E.

1) τοῦτό φησιν Gen.^b 2) ἐπέισ-
σθην] Gen.^b, ἐπέισθη vulg. 2)
προελθεῖν Gen.^b et vulg. ante
Reisk. — ἐπὶ om. Gen.^b 4) // Lips.,
ubi γυν. τι ἔνδ. ἐστὶν ἢ ξυστίς
π.π. Ceterum scholia ad h. v. ante
Scult. legebantur post primum scho-
lium ad Vs. 76—80. 6) *Aristoph.*
Nub. 69, unde haec minus accurate.
— ἄρμ.] Amst. ex Aristoph., μ' cod.
7) Sequuntur in Gen.^a excerpta ex
Suidae glossis Ξυστίς: χιτῶν πο-
δήρης γυναικεῖος· οἱ δὲ καὶ τραγι-
κῶν ἔνδυμα· οἱ δὲ κροκοῶν ἱμά-
τιον, ὃ οἱ ἠγίοχοι φέρουσι. Tum ex
Plin. H. N. XIX, 4 „Byssinum mul-
lierum maximis deliciis circa seculum
primum in Achaia genitum quater-
nis denariis scripula ejus permutata
quondam ut auxi.“ Postremo „53.
Suidas. βύσσον τῆς πορφύρας φη-

σιν, καὶ βύσσινον πόρφυρε λέγει.
melius est quod sit linum subtilissi-
mum.“ 9) ἀναλαβομένη] Adert.,
ἀναλαβνομένη cod. 10) // Gen.^b
omissis ᾧ χρῶνται .... δέ. 11) χρόνν]
Duebnerus, χρόνν vulg. 14) // Lips.
prima (omissis ἦδη ... οὔσα) usque
ad πλατείας in marg. habet, tum s. l.
ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ — οἰκήματα — ὁμοῦ
... ἐλιχρῶσον — λάμποντα — κατὰ
— στῆθος, sed praeterea in marg.
τοῦτον... ἐλιχρῶσον. In Gen.^a sola
prima ante κατὰ τὸ leguntur, sed
omissis ἦγουν οὔσα. — ἦδη δ' εὔσα]
Gen.^a et ante Ox., ubi EΓ., tum
EΓΣΑ Reisk. seqq. 14) ἀπὸ τοῦ
ἐοῦσα γίνεται τὸ εὔσα P. Gen.^a Lips.,
sed ἴουσα et οὔσα P. 16) ὅπου τὰ
οἰκ. ὑπῆρχον τοῦ Α. Ε. 17) τοῦτον
δὲ Lips. mg. — μὲν om. * Lips.

μὲν ξανθοτέρα ἐλιχρύσου, στήθη δὲ λάμποντα κατὰ πολὺ πλεόν ἢ τὸ τῆς Σελήνης, στήθος δηλονότι ἢ τὸ φῶς. — Ὡς ἀπὸ γυμνασίου: καθὰ ἀπὸ τῆς παλαιστρας ἐξελθοῦσιν, αὐτίκα τότε καλὸν πόνον λιποῦσι, τουτέστι τοὺς γενναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. — (Στίλβοντα: ὡς ἀπὸ τῆς λιπαρᾶς παλαιστρας ἐστιλβον. τὸ ἐξῆς „ἀπολιπόντων τὸν καλὸν πόνον τοῦ γυμνασίου.“ καλὸν πόνον, τὸν καλλύνοντα. ἰσχὺν γὰρ περιποιεῖ καὶ εὐξίαν τὸ γυμνάσιον. τὸ δὲ τοῖς ἀντὶ τοῦ ὄν, ἵνα καὶ τὸ ἐξῆς ἢ ἀκόλουθον τὸ λιπόντων. 6.)

Vel. (Ἦδη δ' εὐσα: ἦδη δὲ οὔσα κατὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, ἢ καὶ ὅπου τὰ Λύκωνος — γράφεται εἰς τὰ Λύκωνος — προσληπτέον δὲ τὰ οἰκήματα. 4. 5. P. Gen.^b) — (Ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλόν: ὑγεινὸν γὰρ ἐστὶν ἢ παλαιστρα. πόνον δὲ νῦν τὴν ἐν τῇ παλαιστρα γυμνασίαν. *P. Gen.^b)

Vs. 82—85.

Rec. (Καὶ οὕτως ὡς εἶδον, ἦγονν αὐτίκα ὡς εἶδον. *M. *P. *Y. Gen.* *Lips. ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὡς ἐν τούτοις. *1. E. I. M. P. Y. Gen.* *Lips. Περὶ θυμὸς ἰάφθη: περισσῶς πάνυ ἔπαθεν ἢ ψυχὴ μου τῆς ἀθλίας. E. I. M. N. Y. Gen.* Lips.) — (Ἰάφθη: ἀντὶ τοῦ ἐτρώθη ἀπὸ τοῦ ἰάπτω· τούτο δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἰοῖς βάλλειν. 6. Gen.^a) — Καὶ οὐκ ἐτι πομπᾶς: καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς

76) Κατὰ τὸ μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα. 1. 25 κατὰ μέσην τὴν οδόν. E. H. διὰ μέσης τῆς ὁδοῦ τῆς χωρούσης ἄμαξαν, ἢ καὶ λεωφόρος. C. — Τετριμμένην οδόν. 5.

78) [Τοῖς:] τούτων. C. E. — [Ἐλιχρύσοιο:] κοκκίνου. M.

79) [Τὸ Σελάνα:] σὺ ὦ Σελήνη. E.

80) Καλοὺς ἀγῶνας. E.

2) τὸ στήθος τῆς Σελ. vulg. 2) //Gen.^a Lips., ille c. lemm. ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον. 3) ἐξιοῦσιν E. 6) τὸ ἐξῆς ἀπολ.] τοῖς ἢν λιπόντων cod. (τοῖς . . . γυμνασίου om. Wart.) 11) Initium scholii ex solo Gen.^b comparet. Ex 4.¹ 5.¹ μέσον seqq. afferuntur tanquam post γίνεται p. 113. 15. in SchRec. lecta, ex 4.² 5.² τῆς ὁδοῦ seqq. tanquam post μέσον ibidem; in P. idem scholium extare dicitur,

quod in 4. 5. 12) ἦγονν pro ἦ Gen.^b 12) γράφεται . . . Ἀνά. om. P. 12) εἰς τὰ] Gen.^b, om. 4. 5. 13) δὲ om. P. 15) νῦν in fine Gen.^b — τῇ om. *P. 17) καὶ om. et ἶδον *M. *P. *Y. 18) τούτοις] I. Gen.^a Lips., τοῖς τοιοῦτοις rell. (?) 20) τῆς ἀθλίας] Gen.^a Lips., om. rell. (?) 23) //Gen.^a Lips., ille c. lemm. οὔτε τι πομπᾶς. — 26) τετριμμένην] Duehn., — von cod.

ἐκείνης αἰσθήσιν ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπ-
ανίστρεψα — τοῦτο γὰρ ὁμοῦ τὸ πάλιν ἀπήλθον — ἔγ-
νων. —

Rec. Ἀλλά με τίς: ἀλλὰ πυρώδης τίς με νόσος, τουτ-
έστι πυρετός τις, ἔδαπάνησεν. 5

Vet. Ἡ ἐξάλαξε: διέσυρεν, ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώ-
μης ἐποίησε. γράφεται καὶ ἐξαλάπαξεν, ἢ ἢ ἐξήρησε.
Αλλῶς. Λάπαθα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὰ κενώματα, καὶ λά-
παθος βοτάνη τις κενωτική.

Vs. 86.

10

Rec. Κεῖμην δ' ἐν κλινητῆρι: καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνῃ
ἐπὶ δέκα ἡμέρας καὶ (ἐπὶ δέκα *Vat.* **Lips.*) νύκτας.

Vs. 88—92.

Rec. Καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγένετο καταπολὺ θάψω,
τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλω. — (Θαψὸς τὸ χρυσοξύλον 15
ἔστι δὲ κίτρινον. καὶ τοσοῦτον ἐτάκην, ὡς καὶ αἱ τρίχες

82) Λίαν ἐμάνην. C. H. οὕτως ἐμάνην. E. — Καταπολὺ ἢ ψυχῇ
ἐβλήθη. H. ἐτρώθη. C. ἔπαθεν, ἤγονν ἐκαύθη. M.

83) Ἐμαραίνεται, διεφθείρετο, διερρέιτο. H. M. P. Lips.

84) Ἡισθόμην, ἐνόησα. M. απεισκόπησα, ἐνόησα. H. διενουό- 20
μην. P.

85) Ἴσχυρὰ καὶ διάπυρος, ὑπὸ τοῦ ξρωτος δηλονότι. E. N. πυ-
ρώδης, τουτέστι σφοδρά. H. θερμή. C. — [Ἐξαλάπαξε:] ἠφάνισε
τὴν γνώμην μου, διέσυρεν. H. ἠφάνισεν. E. ἐξεκένωσε. C. κατέβα-
λεν. M. 25

86) Κραββάτω. E. H.

1) μου] add. Gen.^a Lips. 2) τουτ-
το γὰρ τὸ οὐδ' ὡς πάλιν ἀπήλθον
ἔγνωσ οἰκάδε M., οἰκάδ' post πάλιν
inserit Gen.^a — ἀπήλθον] M. Gen.^a
Lips., ἀπήνθον vulg. 4) // * Lips.
τίς νόσος πυρώδης τουτ. seqq. 5)
πυρετός τις] Lips., τις om. vulg.
6) // Gen.^b — ἐξάλαξε] Gen.^b,
ἐξαλάπαξε vulg. 6) διέσυρεν] P.
Gen.^b, διεφθείρεν vulg. 7) γράφε-
ται ... ἐξήρησε om. Gen.^b — ἐξα-
λάπαξεν] ἐξαλάξεν vulg. 7) ἐξή-

ρησε] ἐξήρησε vulg. 8) λάπαθα]
Geel., ἀλλάπαθα vulg., ἀλάπαθα
Gen.^b et tac. Gaisf. 8) παρὰ τοῖς]
P. Gen.^b, παρ' vulg. 8) ἀλάπαθος
P. 9) ἢ νεωτική pro τις κεν. Gen.^b
11) // * Lips. ἐν τῇ seqq. 14)
// * Lips. τὸ σῶμα — ὅμοιον — ἀντὶ
τοῦ ἐγένετο — καταπολὺ — τῷ κοι-
νῶς χρυσοξύλω. 14) Θαψὸ ante
Heins. 16) κίτριον Gen.^a — 19)
ἐμαραίνεται om. Lips.

ἔπεσον ῥυεῖσαι τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔλεπνύνθη, ὥστε τὰ ὀστέα μόνα ὑπολέλειπτο καὶ τὸ δέρμα. 6. Gen.^a)

Vet. Πολλάκι θαψῶ: χλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι. ξύλον τι, ὃ καλεῖται καὶ σκυθάριον ἢ Σκυθικὸν 5 ξύλον, ὡς φησι καὶ Σαπφώ: „τούτω δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι καὶ ποιοῦσι μάλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν.“ ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσοξύλον. Ἀσκληπιάδης δὲ φυτόν τι χλωρόν, ὃθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπώπια· βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης τὰ κροκοειδῆ. — (Αἷτις 10 ἐπῆθεν: ἦτοι ἐπώδᾳς ποιεῖν οἶδεν. ἐπώδῃ λέγεται καὶ ἡ γοητεία, ὅτι τὸ αὐτὸ πολλάκις ἢ γοητεύουσα λέγει. P.) — (Ἄλλ' ἢς οὐδέν: ἀλλ' οὐκ ἦν οὐδὲ τοῦτο τοῦ ἔρωτος ἀπαλάττον με· ὁ δὲ χρόνος, ἤγουν ὁ καιρὸς τοῦ ἔρωτος, παρήρχετο. P. Gen.^b)

15 Rec. Ὅστέ' ἔτ' ἢς καὶ δέρμα: μόνα ὀστὰ ἀκμήν ἦσαν ὑπόλοιπα <καὶ δέρμα>. καὶ εἰς τίνος γραιίας δόμον οὐκ ἐπῆλθον, ἦτις ἐπώδᾳς (καὶ γοητεῖαις E.) ἠπίστατο χρῆσθαι, (ὡς ἐξ ἐκείνης παραμυθίαν εὐρεῖν προσδοκῶσα. E.) ἀλλ' οὐδεμία ἦν

88) Ἡ ὄψις. E. N. τὸ σῶμα. M. — Ἄντι τοῦ ἐγένετο. H. M. — 20 Καταπολύ. 1. M. — Τῶ κοινῶς χρυσοξύλω. 2.

89) Ἐρρεον ἀντι τοῦ ἐπιπτον. H. M. P. T. Lips. — Μόνα ὑπόλοιπα. H. M. P. Lips. — [Λοιπά:] τὰ μέρη τοῦ σώματος. 5.

90) [Ἐτ' :] τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν. P. Lips. — [Τίνος:] δόμον ἀπὸ κοινῶ. M. Lips οἰκίαν δηλονότι. E.

25 91) Ἐγοητεῦεν, ἐπώδᾳς ἠπίστατο χρῆσθαι. E. H. M. P.

92) Ἄλλ' οὐκ ἦν ἐπ' ἐμοὶ οὐδεμία ἀνάπνευσις. P. οὐδαμῶς ἐκουφιζομένην τοῦ ἔρωτος. M. — [Ἐλαφρόν:] ἐμοὶ δηλονότι. E. παρ' ἐμοὶ ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας. — Ἡνύετο, ἐξήρχετο M. ἐπληροῦτο. H. ἐτελειοῦτο. C. παρήρχετο. E. N. διήρχετο Stop. — ῥέων, λανθάνων.

30 οἱ γὰρ φεύγοντες λανθάνουσι M.

1) ῥυεῖσαι β. 1) ἔλεπνύνθην Wart. 1) ὀστέα 6.² 2) ὑπολέλειπται Wart. 2) καὶ τὸ δ. om. Gen.^a 3) // Gen.^b — ἦ] P. Gen.^b vulg., om. Reisk. seqq. 4) καὶ] add. Gen.^b — ἦ] ἤγουν vulg., σκυθάριον ἢ om. Gen.^b 5) σαμφῶ 9., παμφῶ E. P. 5) τὰ om. P. 6) μάλινα] P., μάλλινα 4.² 5.² (Gen.^b, μῆλλινα 4.¹ 5.¹, μῆλινα vulg. 7) χρυσίξύλον P. Seqq. om. Gen.^b 9) ὑπώπια Salmas. de homon. hyl. iatr. c. 59 et Reines., ἐπώπια vulg. ante Kiessl. 12) τοῦτο] τι τὸ codd.,

οὐδὲν τὸ conj. Duebn. 13) χρόνος — καιρὸς] καιρὸς — χρόνος codd. 13) ὁ post ἤγ. om. Gen.^b 15) //^a Lips. μόνα ὑπόλοιπα — ὀστέα — τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν — δόμον ἀπὸ κοινῶ — ἐπῆλθον — ἐπώδᾳς ἢ. γο., ἀλλ' ἦν οὐδεμία ἀνάπνευσις — Ἡνύετο, διήρχετο ῥέων. 15) μόνα] add. ex Lips. et Gl. H. M. P. 15) ἦσαν] εἰσιν vulg. 16) ἐπῆλθον] Lips., ἀπῆλθον vulg. — 21) μόνα τὰ ὑπόλ. H. P. 23) ἐστὶ ante τὸ P.

ἀνάπνευσις, οὐδ' ἐκουφίζομένη τοῦ ἔρωτος, καὶ ὁ χρόνος διήρχετο ῥέων. — (Τὸ ἔτι ἐνταῦθά ἐστιν, ὃ παρὰ τοῖς κοινοῖς λέγεται ἀκμήν M. — Ἄτις ἐπάθεν: ἤγουν ἐπώδαις ἠπίστατο χρῆσθαι· ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῶν ἐπώδων εὐρόν τινα κουφισμόν, ὃ δὲ χρόνος παρέτρεχεν. Gen.^a)

5

Vs. 94—98.

Rec. Χ' ὄτω τὰ δούλα: καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, τοῦ πράγματος ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δούλῃ οὕτως εἰπούσα· εἰα ἄγε ᾧ Θέστυλί μοι ἐπινοήσόν τινα μηχανὴν [ἔξευρε] ἔνεκα τῆς χαλεπῆς νόσου, ἣγουν βα- 10 ρείας, [ὅτι με ὁ ἔρως τοῦ Μυνδίου πολλὰ βαρύνει.] — (Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος: ἣγουν ἤττημαι διόλου τοῦ Μυνδίου, πάντα τὸν λογισμόν εἰς αὐτὸν ἔχω τετραμμένον. E. I. M. Gen.^a Lips.) — Ἄλλ' ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν παλαίστραν τοῦ Τιμαγῆτου σκόπησον· ἐκεῖ γὰρ ἀναστρέφεται, καὶ 15 ἐκεῖ αὐτῷ ἡδὺ καθέζεσθαι.

Vs. 99.

Vet. Φράξεό μευ: συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὴν Σελήνην ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τὰς μαγείας ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυμίωνος.

20

Rec. (Σελήνη κοινόν, σελαναία ποιητικόν. Gen.^a)

94) Καὶ οὕτω, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον. v.

95) [EΓ' ἄγε:] ἄγε φέρε. C. [EΓδ' ἄγε:] θέασαι καὶ φέρε. P. — Μηχανήμα. 2. 5. C. M. Θεραπείαν. C. M. Ἰαμα. Lips. rec.

98) Ἐκείσε. E. M. N. — Σχολάζει, ἀναστρέφεται. 1. 2. 23. Lips. 25 σχολάζει. E. H. M. — Διάγειν. M.

4) οὐδὲ] Duebn., οὐδὲν cod. 7) //Gen.^a ante Schol. κ' ἠπέλικα pag. 118. 2; *Lips. χ' οὕτω καὶ τοῦτον...δηλονότι, tum in marg. οὕτως εἰπούσα seqq. — χ' οὕτω in lemm. Gen.^a — χ' οὕτω καὶ τοῦτον in interpr. Lips., καὶ οὕτω κατὰ τοῦτον P., καὶ οὕτω omissis verbis τοῦτον τ. τρ. H. 8) ἔλεξα . . . δούλῃ om. Gen.^a 9) οὕτως εἰπ. Gen.^a post ἄγε et Lips. — εἰ δ' ἄγε Gen.^a 9)

μοι om. Gen.^a 10) ἡ ἔξευρε Reisk. seqq., om. Gen.^a Lips., cf. Gl. 10) νόσον ἤγ. βαρ.] 1. 2. Gen.^a Lips., μόν καὶ βαρ. νόσον vulg. 11) ὅτι seqq. om. Gen.^a Lips. 12) Lips. hoc schol. et in marg. habet et s. l. 14) //Gen.^a Lips. — ἀλλ'] Gen.^a Lips., ἀλλὰ vulg. 15) ἐκεῖ seqq. om. Gen.^a et in marg. Lips., ubi s. l. ἐκεῖ — σχολάζει, ἀναστρέφεται — ἐκεῖ αὐτῷ. 18) //Om. Gen.^a Lips.

Vs. 100. 101.

Rec. Κῆπεία νιν: καὶ ἐπειδὴν αὐτὸν μόνον ὄντα ἰδῆς, κειχωρισμένον δηλονότι τῶν ἄλλων, [ἦσυχᾶ, ἦγουν] ἦσυχως νεύσον, καὶ εἶπέ, ὅτι ἡ Σιμαίθα σε καλεῖ, καὶ ὁδή-
5 γει αὐτὸν ὧδε.

Vet. Τὸ ἦσυχᾶ Μούνατος παρῶξενεν, ἵνα ἡ ἀντὶ τοῦ ἦσυχως. ἀγνοεῖ δέ, ὅτι τὰ εἰς α οὐδέτερα πληθυντικά ἀντὶ ἐπιρροημάτων πολλακίς λαμβάνεται, οἷον φίλα ἀντὶ τοῦ φίλωσ καὶ ὄσια ἀντὶ τοῦ ὀσίωσ. — (Τὸ ταδε, εἰ μὲν περισπᾶται, 10 ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἡγεμόνευε τῆδε καὶ ταύτη τῆ ὁδῶ· εἰ δὲ ὀξί- νεται, ἀντὶ τοῦ ἀφηγοῦ καὶ διηγοῦ τάδε καὶ ταῦτα. P. Gen.^b)

Vs. 102--107.

Rec: Ὡς ἐφάμαν: οὕτως ἔφην, αὐτῆ δηλονότι, τῆ
15 δοῦλῃ. — Ἄ δ' ἠλθεν: αὕτη δ' ἀπῆλθε καὶ ἤγαγε, τὸν εὐ- τραφῆ, Δέλφιν δηλονότι, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. — (Τὸν ἔχοντα τὸν χροᾶ λιπαρόν, ἦγουν στίλβοντα καὶ πίονα. 6.) — Ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα: ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἦδη τὴν φλιὰν τῆς θύρας ὑπεραμειβόμενον, ἦγουν ὑπερβαίνοντα, ποδὶ ἐλα-

20 101) Ὀδήγει, ὑφηγοῦ αὐτὸν ἐνταῦθα, ὁδήγει αὐτὸν ὧδε. M. P. T. προηγοῦ. N.

102) Τὸν λιπαρόσαρκον. E. N. τὸν εὐτραφῆ, τὸν ἔχοντα τὸν χροᾶ <λιπαρόν>. 2.

103) Οὕτως ὡς εἶδον. C. H. M. P. Lips.

25 104) Ἦδη. E. H. N. — Ἐδαφος. M. τὸ κατώφλιον. P. — Ἐρχόμενον. M. διερχόμενον. C. ὑπερβαίνοντα. P. Lips.

107) Δαψιλῆς καὶ ἀθρὸς ἰδρῶς ἔρρεεν. C. καὶ δαψιλῶς ἔρρεεν. 5. ἔρρεεν. E. — Ὁμοίως. E. — Νοτεραῖς. E.

2) //Gen.^a Lips. — κῆπεία ταδε] τάδε Gen.^b, τὰδε P. — 10) νιν] Gen.^a, κῆπεί κέ νιν vulg. ἔστω P.³ 10) τῆ om. Gen.^b 11) 3) ἰδῆς] Gen.^a Lips., εἰδῆς vulg., διῆγε Gen.^b 14) // *Lips. οὕτως γνῶς 4.¹ 3) ἦσυχᾶ ἦγουν om. ἔφην. 15) // *Lips. ἀπῆλθε — Gen.^a Lips. 4) καὶ εἶπέ seqq. in τὸν εὐτραφῆ. 15) αὕτη] αὕτη vulg. Gen.^a desunt, in Lips. s. l. εἶπέ — 17) //Gen.^a cum lemmate θύρας ἡ — σέ — καὶ ὁδ. αὐτὸν ὧδε. 4) ὑπέρο ὑδῶν et Lips. mg. sola ha- ὁδήγει] Lips. et Gl. M. P. T. nec bent ἦδη...ἐλαφρῶ, hic practerea s. minus Phav. s. v. τὰδε, ὁδηγήσον l. αὐτὸν οὔτως ὡς εἶδον et ὑπερβαί- vulg. 6) //Om. Gen.^a Lips. 9) νοντα — ἐψυχράνθη. 17) τη γε. Schol. in Gen.^b legitur post ἐπ' αὐ- cod. 23) λιπαρην (sic) suppl. Wart. 24) ἰδον C. H. M. P.

φρῶ, πλέον χιόνος ἅπασα ἐψυχράνθη. — (AMEIB. ἀντὶ τοῦ ἀμείβοντα. ἀμείβω γὰρ τὸ διέρχομαι. καὶ Ὅμηρος γήραος ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.

ἀμείβω καὶ τὸ ἀντικαταλλάττω· ἀμείβομαι δὲ τὸ διαδέχομαι ἢ λόγῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ πράγματι. 6. — Παῖσα ἐψύχθη: ἀντὶ 5 τοῦ ψυχροτέρα γέγονα καὶ χιόνος, ἰδρῶτι δὲ περιερρεομένη ὡς ἂν εἰ νοτιάις δρόσοις. 6.)

Vet. Ἰδρῶς δὲ κοχύεσκε: [κατέτρεχε,] κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει (ὁ ἰδρῶς Gen.^b), ὁμοίως [καὶ κατ' ἴσον] ταῖς καθύγραις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλῆς ῥοῦς. ὠνοματο- 10 πεποιήται δέ.

Vs. 108. 109.

Rec. Οὐδέ τι φωνᾶσαι: οὐδὲ φωνῆσαι τι ἐδυνάμην, οὐδ' ὅσον ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται τὰ τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν κνυῶν λέγεται 15 κυρίως, ὅτε προσερχόμενοι τινὶ φωνῆν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφιάσιν. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν βρεφῶν τοῦτο τίθησι μεταφορικῶς. — (Κνυζῶνται: κνυζᾶω κνυζῶ κυρίως ἐπὶ κνυῶν, ὅτε σαίνουσι τὸ οὐραῖον προσιόντες τοῖς δεσπόταις: καὶ κνυζη- 20 θμὸς ἢ φωνὴ ἐκείνη. Vat.)

Vet. <Κνυζεῦνται: ἀντὶ τοῦ κνυζοῦνται> ὁμοίως τὸ φωνεῦντα ἀντὶ τοῦ φωνοῦντα. κυρίως [ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέ- 25 γεται, καταχρηστικῶς δὲ] ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κνυῶν· (ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναρθρον φωνῆν προῖεν-

109) Κνυσμὸν καὶ ἦγον ἀποτελοῦσι. H. κνυζῶσι, ἦγουν βοῶσι. 25 E. μινυζίζοντα. Vim. — Αἰλοῦντα. M. [Φωνεῦνται:] φωνοῦσιν ὑπνούμενα. C.

1) ἐψυχράνθη ante Heins. 7) ὡς ἂν εἰ] ὅσα ἂν ἐν cod., ἐν tolli jubet Duebn. 8) //Gen.^b. omissis ἰδρῶς δὲ ἐ κατέτρεχε. 9) καὶ κατ' ἴσον om. P. Gen.^b. — ἴσον δρόσοις ὑγραῖς M. 10) ὠνοματ. Gen.^b. et ante Heins. 13) //Gen.^a Lips., ille c. lemm. οὐδ' ἐν τι φ. δυνάμην. 13) βοῆσαι pro φωνῆσαι Gen.^a In Lips. haec evanida. 14) ἐν τῷ ὕπνῳ Gen.^a 16) ὑπὸ] 1. 2. 6. Lips., ἀπό vulg. 18) Gaisf. huic scholio notam codicis apponere neglexit; Wart. hinc ὅτε. . . φωνῆ inseruit post ἀφιάσιν lin. 17. 21) //Gen.^b

post στίφανον p. 123. 14., ubi incipit φωνεῦντα κυρίως prioribus omissis; Phav. post sch. seq. hoc initio: λέγεται δὲ κυρίως τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρνέων καὶ ἐπὶ τῆς ἄσ. κ. ἡσ. ὑλ. 24) ἐνταῦθα δὲ] P., παρὰ Θεοκρίτῳ δὲ Phav., καὶ ἐνταῦθα οὐν rell. — ἀντὶ τῆς ἀναρθρον φωνῆς, ἣν προῖεται τὰ ὀνειρόττονα παιδία Phav., ὀνειρόττονα P. In Gen.^b adhaerent καλὸν χρῶα ex sch. seq. p. 120. 11. — 25) κνυσμὸν] Duebn., κνησμὸν cod. 26) φωνοῦσιν ὑπνούμενα] Duebn., φωνοῦσι λυπούμενα cod.

ται ὄνειρώσσοντα. 4. 5. P. Gen.^b Phav.) — (Κνυξεῦνται: ἐν τῷ κοιμάσθαι ἄσμηον καὶ ἀναρθρον ἀποτελοῦντα φωνήν. ὑποψιδυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα. *4. *5. P. Phav.)

Vs 110.

5 *Vet.* Ἄλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα: ἀντὶ τοῦ ἄγωνος γέγονα (ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν P.) ὁμοία δαγῦδι [ῶ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται]. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς Ἄττι-κοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. Ἄλλως. Δαγὺς κόσμος
10 ἐγκάρδιός ἐστι γυναικῶν, καὶ στέφανος περισφιγγων τὴν κεφαλήν καὶ πεπηγὸς ἐπ' αὐτήν. — (Δαγῦδι καλὸν χρῶα: κρυστάλλῳ ὁμοία, ἢ στήλῃ. ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·
ἀλλ' ὥστε στήλῃ ἔμπεδον μένει.

4. 5. M. Gen.^{a,b} Phav. — Δαγῦδι: ἦγονν Ἀφροδίτης ἀπει-
15 κόνισμα λίθινον. *5. M. Gen.^{a,b})

Rec. (Τῷ ἀπεικονίσματι τῆς Ἀφροδίτης, τῷ εἰδῶλῳ. E. N. Phav.)

Vs. 112. 113.

Rec. Καί μ' εἰσιδῶν ὠστοργος: καὶ εἰσιδῶν με (ο
20 ἄστοργος, Gen.^a) ὁ σκληρὸς καὶ ἐπὶ φιλίᾳ ἀβέβαιος τὰς ἀκτι-

110) Κρυστάλλῳ. 23. G. Stop. ἢ κεφαλοδεσμίῳ ἢ εἰκονίσματι Ἀφροδίτης. G. κρῦει ἢ ἀπεικονίσματι. M. — Ἐπίσης. H. M. Lips. καὶ ὁμοίως. E.

111) Μάνθανε. 4.

2) ἀποτελοῦσι Phav. 3) φαντασιαζόμενοι P.^a, — ναι P.^a. 5) //Gen.^b et Phav. s. v. δαγῦδι, uterque sine καλὸν χρῶα. 6) Teste Duebnerō haec potius in *P. 7) γὰρ pro δὲ Phav. 8) πλαγγόνα ante Heins., πλαγγόνα Phav. 9) οἱ δὲ κόσμον ἐγκάρσιον γυν. τὴν δαγῦδα φασὶ καὶ στέφανον περισφιγγοντα τ. κ. sine ultimis Phav., ἐγκάρσιος P. 11) Schol. in Gen.^b legitur post ὄνειρώσσοντα lin. 1., ap. Phav. post sch. praec. — δαγῦδι est lemma in Gen.^a, καλὸν χρῶα Gen.^b et Wart. seqq., ἢ δαγῦδι ἀντὶ τοῦ κρ. Phav. 12) κρυστάλλος ὁμοία Gen.^b 12)

καὶ om. Phav., καὶ Ὀμηρος sine ὧς Gen.^a 13) Hom. II. P, 434. — ἔμπεδος μένειν Phav., μένει ἔμπεδον Hom. 14) δαγῦδι] λαγῦδι M., δαγῦδας Gen.^{a,b}. 15) Ἀφρ. ἦγονν ὧν εἰκονίσμα sine λίθινον *5., Ἀφροδίτης omissis ἦγονν et ἀπ. λίθ. M. Gen.^a 16) λέγεται καὶ δαγὺς ἀπεικόνισμά τι Ἀφρ. ἢ εἰδῶλον Phav. 19) //Gen.^a c. lemm. ὠστοργος. *Lips. ἰδῶν — ὁ σκληρὸς, ὁ ἐπὶ φιλίαν... ἐρείσας — ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν ἐ. τ. στρ. — καθ. ἐφη λόγον. 19) ἰδῶν με omissio καὶ post ἀβέβαιος Gen.^a 20) ὁ pro καὶ Gen.^a Lips.

νας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας (ἐπὶ τῆς γῆς H. Gen.^a) ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ στρωμνῇ καὶ καθεζόμενος ἔφη. — (Ὁμματα πήξας: καὶ Ὁμηρος·

ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις <ἀναΐξειεν> Ὀδυσσεύς, σταάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. 6.) 5

Vs. 114—117.

Rec. Ἡ δὲ μὲ Σιμαίθα: ὄντως ὧ Σιμαίθα τοσοῦτόν με προέλαβες εἰς τὸ σὸν τοῦτο οἴκημα καλέσασα, ὅπου με παρῆναι — ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ — ὅσον ἐγὼ πρῶν ποτὲ τρέχων προέλαβον τὸν Φιλῖνον τὸν χαρίεντα, 10 (ἤγουν τὸν ἀστειὸν καὶ χάριτος μέτοχον. 1. 2. 6. 7. E. H. N. Y. Lips.) — (Τόσον ἐφθασας: τοῦτο φιλοτίμου νέου ἐρωτικόν· παραπλέκει γὰρ καὶ τὸ ἑαυτοῦ. τόσον φησί με προὔλαβες Σιμαίθα καλέσασα εἰς τὸ σὸν στέγος, ἢ ἐκέλευσας παρῆναι, ὅσον πρῶν προέφθασα τρέχων τὸν Φιλῖνον. ὑπερε- 15 θίζων πρὸς ἔρωτα τοῦτο φησι. 6.)

Vel. (Τόσον ἐφθασας: τοσοῦτον προέφθασας, φησί, μεταπεμψαμένη με πρηνὴ ἐμὲ ἐθειλοντὴν ἐλθεῖν πρὸς σέ, ὅσον ἐγὼ προέλαβον Φιλῖνον τρέχων. 4. 5. Gen.^b)

Vs. 118. 119.

20

Rec. Ἦνθον γὰρ κῆγών: ἦλθον γὰρ ἂν ἐγὼ, νῆ τὸν γλυκὺν Ἔρωτα, ἦλθον φίλος ὦν ἢ μετὰ δύο ἄλλους ἢ μετὰ

112) Ὁ ἄστρογος νῦν. E. ὁ σκληρός, ὁ ἄστρογος εἰς φιλίαν καὶ ἀβέβαιος. M. ὁ ἀφιλιώτος. C. — Στήσας. M. νεύσας πρὸς γῆν. M.

113) Κραββάτω. E.

25

114) [Ἐφθασας:] ἐναυθα σύναπιτε τὸ καλέσασα. M. — [Θην:] δῆ. E. M. N.

115) Δρόμον ἀγωνιζόμενος. M.

116) [Ἡ με:] ὅπου με. E. H. M. P. ὅπου μ' ἐκέλευσας παρῆναι. Vim. — Ἐκέλευσας δηλονότι. E. N. ἐκάλεσας δηλονότι. H. M. 30

2) καὶ καθ. ἔφη om. Gen.^a 4) *Hom. II. Γ.* 217. 7) // Gen.^a Lips. 7) οὕτως Lips. (sed s. l. ὄντως). 8) με] add. 1. 2. 7. Y. Gen.^a Lips. 8) ἔνθα πρὸ ὅπου praemisso lemmate ἦ με παρῆμεν Gen.^a 9) δηλονότι om. Gen.^a 9) κινουῦ ante Brub. *Sequentia* in Gen.^a deesse videntur,

nisi quod ὅσον πρ. (?) ante lemma ἦ με παρῆμεν leguntur. 11) χάριτος μεστόν E. 15) παρέφθασα cod. 18) πρὶν ἢ Gen.^b 18) ἐθειλοντὴν om. Gen.^b 18) πρὸς σε Gen.^b 21) // Gen.^a Lips. — πῆγῶ Gen.^a 22) ἦλθον γὰρ φίλος Gen.^a

τρεις αὐτίκα ἐπὶ τῆς νυκτός, ἤγουν κατὰ τὴν παρούσαν
 νύκτα. — (TRIT. ἀντὶ τοῦ κατὰ τρίτην φυλακὴν τῆς νυ-
 κτός. Vat.)

Vet. (Ἡ τρίτος ἢ τέταρτος: εἰ γὰρ μὴ ἀπειστάλη <ἢ
 5 δούλη> πρὸς με, ἦλθον ἂν ἐγὼ πρότερος νυκτός, νῆ τὸν
 Ἔρωτα, ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ὑπάρχων σοι προσφιλέης· τουτ-
 ἔστιν ἐπεκώμασα ἂν σοι μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν. Vat. P. Gen.^b)

Vs. 120.

Vet. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν: μῆλα ἔχων ἐν κόλποις
 10 τὰ ἐράσματα καὶ ἔρωτος ποιητικά. λέγου δ' ἂν τοῦτο, καθὸ
 <τὰ> ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἰππομένει μῆλα ἐκ τοῦ
 Διονύσου ἦν στεφάνου, καὶ ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀτα-
 λάντην ἐκίνησεν, ὡς φησι Φιλιτάς·

τά οἱ ποτε Κύπρις ἔλοισα

15 μῆλα Διονύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

Rec. Ἄλλως. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν: ἐν τῷ κόλπῳ
 μὲν φυλάσσω μῆλα τοῦ Διονύσου, ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς
 ἀφιερωμένου τῷ Διονύσῳ.

118) Εἰ μὴ ἀπειστάλη ἢ δούλη πρὸς με δηλονότι. E.

20 119) Τοῦτο εἶπεν ὁ Δάφνης, ὅτι ἦρα ἢ Σιμαίθα καὶ ἄλλων τινῶν.
 4. — Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς νυκτός. P.

120) Ὀπώρας. P. — [Διονύσοιο:] ἐκ λειμῶνος Διονύσου. M.
 ἀπὸ τόπου τινὸς τῷ Διονύσῳ ἀνατεθειμένου. E.

2) Hoc sch. a Wartono prolatum
 Gaisf. omisit. 4) Hoc schol. ex Vat.
 protulit Wart. inde ab ἦλθον. Lem-
 mati in P. praemissa νυκτός νῆ
 τὸν ἔρωτα. 4) εἰ μὴ γὰρ ἀπειστά-
 λης P., ἢ δούλη ex GlE. suppletum.
 5) πρότερον Vat. 5) νῆ τ. E. om.
 Vat. 7) ἐπεκώμασα ἂν] Kiessl.,
 ἀπεκώμασα ἂν P. Gen.^b, ἀπεκωμά-
 σαιήν Vat. 7) δυοῖν ἢ τριῶν] τῶν
 τριῶν ἢ τετάρτων Vat., τριῶν ἢ τέ-
 ταρτος P., τριῶν ἢ τεσσάρων Gen.^b.
 9) //Gen.^b, ubi recte κόλποισι. 9)
 μῆ pro μῆλα ante Brub. 10) ἐρά-

σματα P.² (sed ἐράσματα P.³), ἐρασμέ-
 να Gen.^b 10) ἐρωτοποιητικά 4. 5.
 P. Z. Gen.^b. Vulc. 10) λέγει Gen.^b
 11) τοῦ] add. Gen.^b 12) ἦν] οἷς
 vulg. — στεφάνου καὶ] στεφανού-
 ρται Gen.^b vulg., στεφανούται Wart.
 Kiessl. 13) φιλιτάς Gen.^b — Philet.
 fr. 15. 14) αλοισα Vatt. teste War-
 tono. 15) μᾶλα 4. 5. P. Can. 15)
 Διονύσου] Casaub., διόνυσου 4. 5.
 P. Can. Gen.^b, διονύσοιο ante Xyl.,
 διονύσου vulg. 15) κροτάφου Gen.^b.
 16) //Gen.^b Lips. sine lemmate.
 17) τούτου pro τόπου Gen.²

Vs. 121. 122.

Vet. Κρατὶ δ' ἔχων Ἡρακλέος: <Ἐρατοσθένης ἐν πρώτῳ> Ὀλυμπιονικῶν φησὶ τὸν Ἡρακλέα κατελθόντα εἰς Ἄιδου εὐρεῖν παρὰ τῷ Ἀχέροντι φουομένην τὴν λεύκη καὶ εἰς ἀνθρώπους κομίσαι, ἣν Ὀμηρος ἀχερωίδα καλεῖ ὡς ***. 5

Rec. Ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ἔχων [τὸν] στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης, τοῦ φυτοῦ (τοῦ ἱεροῦ E. Y. Lips.) τοῦ Ἡρακλέους, πανταχόθεν περιειλημένον περιζώστραις πορφυραῖς.

Vet. (Λεύκαν Ἡρακλήος: Gen.^b) ἐστεφανωμένος δέ, φησὶ, λεύκη ἐληλύθει (διὰ τόδε ταύτη Gen.^b), ὅτι ἀθλητικός ἐστὶν ὁ Δέλφις ὡς καὶ Ἡρακλῆς, (ὅς τὸ φυτόν ἀπὸ τοῦ ἐν Ἄιδου Ἀχέροντος εἰς ἀνθρώπους ἐκόμισε. Gen.^b) — (Πορφυρέοισι περιζωστῆρσι: πορφυρέοις λημνίσκοις καὶ ταινίαις περιειλημένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. Gen.^b)

Rec. Οἱ ἀθλητικοὶ ἐστεφανοῦντο τούτῳ τῷ φυτῷ ὡς ἱερῷ 15 τοῦ πολλοῦς ἀθλοῦ διενεγκόντος Ἡρακλέους. ἱερὸν δὲ ἦν τοῦ Ἡρακλέους, ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος εἰς τοὺς ἀνθρώπους κομίσαι. — (Κατελθὼν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς Ἄιδην διὰ τὸν Κέρβερον ἀνήγαγε καὶ τὸ φυτόν ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος. οἱ δὲ ἀθλοῦντες εἰς γυμνάσια ἐστέφοντο ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ Ἡρακλέους. καλεῖται δὲ καὶ ἀχερωὶς ἢ λεύκη. ἦν μὲν ὁ στέφανος ἐκ λεύκης, ἐν παντὶ δὲ μέρει περιειλημένος ζώναις πορφυραῖς. 6.) — Ἄνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συντετοῦ τὰ ἐρωτικά ἐρασθεῖσαν γυναικα μὴ παντελῶς

121) Τῇ κεφαλῇ ἔχων στέφανον ἐκ λεύκης· ἀνέκειτο γὰρ ἡ λεύκη 25 τῷ Ἡρακλεῖ. M. — Ανατεθειμένον τῷ Ἡρακλεῖ. P. — Κλάδον. E. M. P.

122) Ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν. P. — Κοκκίνοις. H. P. — Ταινίαις. E. N. αἰτανίσις. H. — Περιελικτήν. M.

2) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 3) Ὀλυμπιονικός vulg., quo correcto locum supplevit Duebnerus. 4) Post ὡς quaedam excidisse Duebnerus intellexit. 5) Gen.^a Lips. omisso τόν. 6) Ἡρακλέος vulg. 7) περιειλημένον Gen.^a et ante Ox. I, περιειλημμένην H. Lips. 8) περὶ ζώστραις Lips., ut idem in textu. 9) //Gen.^b 10) ὁ Δέλφις hoc loco Gen.^b, post ἐληλύθει vulg. 11) ὡς τό cod. 12) λημνίσκοις] Wordsw. p. 408, λημνίσκοις cod. 13) ταινίαις] Adert., ταινίαις cod. 14) περιειλημένον cod. 15) //Y. Gen.^a Lips. In his scholium legitur ut editum est, vulgo: οἱ γὰρ ἀθλ. τούτῳ ἐστ. ὡς ἱερῷ· ἱερὸν δὲ ἦν τούτο Ἡρακλέος τοῦ πολλοῦς ἀ. διεν., ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τ. Ἄ. τούτο εἰς ἀνθρ. κομ. 16) τοῦ Ἡρ. Gen.^a — Ἡρακλέους] bis Gen.^a, Ἡρακλέος Y. Lips. 21) Ἡρακλέος Wart. — ἀχερωῖς] Geel., ἀχεροντίς cod. 22) μὲν] Kiessl. Gaisf., ἀν Wart. 23) διελημμένος cod. 23) //Om. Gen.^{a,b} Lips.

ἀποστρέφεισθαι. ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια μῖσος ἀπεργάζεται. μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγου μᾶλλον ἐνίοτε χρῆ καὶ πῶς ὑποφαίνειν αὐτὸν ἐρώντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεισθαι κατάλυσις ἐστι τοῦ ἔρωτος, ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πῶς
 5 ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μίξεως καὶ ἔρωτος αὐξήσις μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δὴ τινα καὶ τὸν Δέλφιν δεικνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῖν λόγος.

• Vs. 124—128.

Rec. Καί μ' εἰ μὲν: καὶ ἐὰν μὲν ἐδέχεσθέ με, ἦν ἂν
 10 τοῦτο προσφιλές· καὶ γὰρ εὐστροφος καὶ εὐειδής παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπανόμην <δέ>, ἐὰν καὶ μόνον τὸ καλὸν σου στόμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλαχόσε ἀπωθεῖσθε καὶ ἡ θύρα ἡσφαλισμένη ἦν τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατωπηγίῳ, ἐκ παντὸς καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦλθον καθ'
 15 ὕμων, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ οἴκου ὕμων. — (Ἡΐθεοισι: ἦθεος ὁ ἄπειρος γάμου νέος· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς νέος. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἰθῶ τὸ καίω αἰθεος, καὶ ἐν διαλύσει αἰθεος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἦθεος· διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. λέγεται δὲ ἦθεος ἀπὸ ἐτών ιδ' μέχρι ιη'. E. N.) —

20 124) Ἐὰν μὲν περιεδέχεσθέ με. M. — Ταῦτα ὑπήρχον προσφιλέστατα. P. — Ἦσαν ἂν. E. — Ἐπιτήδειος. E.

125) Καὶ εὐειδής παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. H. M. P. — Ἐν τοῖς νέοις. E. τοῖς ἐνδοξοῖς. M.

126) Ἡσίχαζον, ἀνεπανόμην. P. ἀνεπανόμην καὶ ἐκοιμώμην.
 25 Phil. ἡγάπαν. Cant.

127) Ἀπωθεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε. H. M. Lips. ἐδιώκετε. E. — Ἐδεσμεῖτο. E.

128) [Τμέας:] συνίησις. I. M. ὁ στίχος δολιχόουρος. * I.

3) αὐτὸν ante Reisk. 5) αὐξήσιν ante Scult. 9) // Gen.² sola extrema habet, in duo scholia diremta: Εἰ-
 ζε το μοχλῷ: τῷ κοινῶς κατωπη-
 γίῳ, et Καὶ λαμπάδες ἦνθον
 ἐφ' ὕμεις: καθ' ὕμων seqq.
 * Lips. καὶ . . . πρὸς φιλίαν (pro
 προσφιλές) — εὐστροφος — εὐειδής
 . . . ἐὰν — σου — ἀλλαχόσε ἀπω-
 θεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε — ἡσφαλισμέ-
 νη ἦν — τῷ κοινῶς κατ. — ἀντὶ
 τοῦ κατὰ τοῦ οἴκου ὕμων. 9) μὲν]

Lips. vulg., om. Kiessl., εἰ μὲν ἐδέ-
 χεσθε ἂν ἐμέ E. 13) κατωπηγίῳ]
 H. M. N. Gen.² Lips., καταπ. vulg.,
 καταπ. Kiessl. 14) καθ' ὕμων hoc
 loco H. M. Gen.² Lips., post πηλέ-
 κεις vulg. 15) ἀντὶ τῶν] H. M.
 Lips., ἦγον Gen.² vulg. 15) τοῦ
 οἴκων M., τῶν οἴκων H. — 22) κα-
 λουμαι] καλούμενος codd. apud Gai-
 lium, qui postea καλούμαι ex M.
 P. affert.

(Ἐθῶ τὸ ταῖς χερσὶν ἀποπέμπῳ· ὠθίζω δὲ τὸ ἀντωθῶ ὑπὸ πολλῶν ὠθούμενος. 6.)

Vet. (Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε: καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκάθευδον ἂν ἀρκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα ἐφίλησα — καὶ ταῦτα ἂν καλῶς εἶχεν ἡμῖν· ἄριστος γὰρ 5 τῶν ἡλικιωτῶν εἰμί — εἰ δὲ ἀπώσασθε, τότε ἂν τὴν βίαν προσήγον. Gen.^b)

Vs. 130. 131.

Rec. (Χάριν οἶδα τῇ Κύπριδι καὶ μετ' ἐκείνην σοί· σὺ γάρ με ἐρρῦσω τοῦ ἐρωτικοῦ πυρός. 6.) — (Ἐκ πυρός εἴ- 10 λεν: ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἐρωτος ἐξείλου, ἐρρῦσω, ἐξήγαγες. *E. *H. *M. *N. *Y. Gen.* *Lips.)

Vs. 133. 134.

Rec. Ἐρως δ' ἄρα, καὶ Λιπαραίου: ὁ ἔρως γὰρ φλόγα ἀνάπτει καταπολὺ κανστικωτέραν τοῦ πυρός τοῦ Λι- 15 παραίου, ἦγουν τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ.

Vet. (Καὶ Λιπαραίου Ἡφαίστου: Gen.^b Λιπάρᾳ τόπος· ἦγουν τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ πυρός. P. Gen.^b [λιπα- 20 ραῖον πῦρ τὸ εὐτρεφές καὶ μὴ λεπτόν, ἀλλ' ἐκ περιουσίας. Vat. P. ἢ καὶ ἄλλως: τὸ λιπαρᾶς ὕλης ἐπιδραξάμενον, οἶον 20 δάδων ἢ ἐτέρων τοιούτων. P.]

Vs. 136. 137.

Rec. Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο: καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν, ἀντὶ τοῦ φυγεῖν ἐποίησε, σὺν 25 κακαῖς μανίαις, ἦγουν κακῶς μαινομένην, καὶ νύμφην, ἦγουν 25

130) Φημί. H. N. ὁμολογῶ. H.

133) Οὕτως ὡσπερ εἰμί. H. M. — [Ἡμίφλεκτον:] ὑπὸ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος. E. N. — Τοῦ κανστικοῦ. P. δαμλοῦς, ἢ τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. H. M.

5) ἄριστος] Adert., ἄριστος cod. 18) τοῦ] 11) ἐξείλου seqq. ex Y. non asseruntur. 11) ἐρρῦσω] Lips., om. Gen.^a, Gen.^b 20) ὕλης] P.^a, ὕλας P.^a 23) ἐρρῦσω rell. 14) //Gen.^a Lips.: c. //Gen.^a Lips. — δέ] Lips. et ante lemm. ἔρως δ' ἄρα. 15) τοῦ ante Bas. II, δ' vulg. 25) μαινομένων Gen.^a

γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τοῦ θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θεομήν λιπούσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κοίτην. — (Καὶ παρθένον πολλάκις ἐκμήνας, ἔτι <τε> νύμφην <ἤγουν γυναικα ἄνδρα ἔχ>ουσαν ἐτάραξε καὶ ἐκίνησεν ὥστε καταλι-
5 πειν μὲν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τὴν στρωμνὴν, ἐπ' ἄλλους δὲ τραπήναι. 6.)

Vs. 138—141.

Rec. Ὡς ὁ μὲν: οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν· ἐγὼ δὲ ἡ ταχεία εἰς τὸ πειθεσθαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἀψαμένη — τὸ γὰρ οἱ
10 ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται — ἐκλίνα αὐτὸν ἐπὶ τῆς μαλακῆς στρωμνῆς. καὶ ταχέως (σῶμα ἐπὶ σώματι *P.) ἐμαλακίζετο καὶ ἡσυχῶς διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς.

Vet. (Χρῶς ἐπὶ χρωτί: καὶ ταχέως ἐμαλάχθημεν χρω-
τισθέντες ἀλλήλοις. Vat. P. Gen.^b) — (Πεπαίνετο: ἤγουν
15 ἐρωτικῶς ἐμαλθάσσετο. Eustath. 624, 63.) — (Καὶ τὰ πρόσωπα: τοῖς τε προσώποις ἐπυριάθημεν διὰ τὴν ἐνέργειαν. P. Gen.^b)

Vs. 142. 143.

Rec. Χ'ὼς κά τοι: καὶ ὡς ἄν σοι μὴ ἐπὶ πολὺν παρα-
20 τεινομένους λόγους λέγουσα ἐνοχλοῖν ὧ φίλῃ Σελήνῃ, ἐπράχθη τὰ μέγιστα, ἤγουν τὰ τῆς μίξεως, καὶ εἰς πόθον, ἀλλήλων δηλονότι, ἦλθομεν ἀμφοτέροι.

136) Παρθενῶνος. M. τοῦ κοιτῶνος. P.

137) Γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν. 2. — Σὺν φόβῳ ἐξήγαγεν. 4. 5.
25 μετὰ φόβου ἐξήγειρε. M. εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. 6. εἰς φυγὴν ἐνέβαλε. P. ἐτάραξε. 2. — Τὴν στρωμνὴν. 2.

140) Σῶμα ἐπὶ σώματι ἐμαλακίζετο. P. — Ἐμαλθακίζετο. E. ἐκ τῆς τοῦ ἔρωτος δριμύτητος πρὸς μαλακότητα ἦλθεν, ἐμαλακίζετο. H. M.

30 141) Ἐρυθρότερα. M. — Ἡσυχῶς ἀλλήλοις ἐλαλοῦμεν. σχῆμα σεμνότητος. A. ἡσυχῶς ἐλέγομεν ἀλλήλοις. E. ἡσυχῶς διελεγόμεθα ἀλλήλοις καὶ μετὰ ἡδονῆς. N. — Μετὰ ἡδονῆς. E. H. M.

142) Πολλά. M. — Λέγοιμι. M. λέγω. P.

4) οὐσαν Kiessl. seqq. Supplementum ex lin. 1. et Gl2. petitum. 8) // * Lips. οὕτως — ἡ ταχεία... στρωμνῆς (omissis γὰρ et λαμβάνεται) — ταχέως — ἐμαλακίζετο — ἡσυχῶς etc. 14) ἐπ' ἀλλήλοις Vat.

16) τε om. P. 16) ἐπυριάσθημεν P. 19) // Gen.^a c. lemm. X'ὼς καί τοι μὴ μακρὰ et Lips. c. lemm. X'ὼς κά τοι. 21) ἤγουν τ. τ. μ. om. Lips. 22) δηλονότι in fine Gen.^a

Vet. (Ἐπράχθη τὰ μέγιστα: τὰ τῆς συνουσίας. Ἰσα δὲ ταυτὰ φησιν, ὅτι ἐψιθυρίζομεν ἀδύ. *Vat. P. Gen.*^b)

Vs. 144—152.

Rec. (Κοῦτε τι τῆνος ἐμίν: *Gen.*^a) Καὶ οὐδὲν οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπεμέψατο, ἦγρον ἐνεκάλεσε, μέχρις ἐχθές — 5 τὸ πλησίον δὲ διὰ τοῦ ἐχθές θέλει δηλοῦν — οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκάλεσα. ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον ἢ τε τῆς Φιλίστας μήτηρ τῆς ἐμῆς γείτονος (δηλονότι καὶ ἀύλητρίδος *F. M.*), καὶ ἡ τῆς Μελιξοῦς — ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος τὰ δύο ἄρθρα· καὶ ἐν ἄλλοις τοῦτο γίνεται πολλοῖς — [Σάμερον 10 ἀνίκα πέρ τε: σήμερον,] ἠνίκα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον αἱ ἵπποι, τοῦ ἄρματος δηλονότι τοῦ Ἥλιου, φέρουσαι ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν Ἡμέραν τὴν ῥοδόπαχυν, ἦγρον τὴν λαμπράν, τὴν τερπνὴν, τουτέστι κατὰ τὸν ὄρθρον, καὶ εἰπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὅτι ἄρα ὁ Δέλφις ἔραται, ἀντὶ τοῦ ἐρᾶ, 15 ἦγρον ἐρωτί τινος κατέχεται. καὶ εἴτε γυναικὸς πόθος ἔχει αὐτόν, εἴτε καὶ ἀνδρός, οὐκ ἔφη ὥστε εἰδέναι ἐμὲ ἀτρεκῆς, ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς, ἦγρον φανερωῶς· τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅτι αἰεὶ, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς, ἀκράτῳ ἐρωτος ἐπεχεῖτο, ἦγρον συνεχῶς ἐπινεν οἶνον ἐρωτος — οἶνος δὲ ἐρωτος, ὃν πίνει τις 20 μεμνημένος [τῆς ἐρωμένης ἢ] τοῦ ἐρωμένου — καὶ ἐς τέλος — ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευταίου — ὄχητο φεύγων, ἀντὶ

144) Μέχρι τότε. *N.*

146) [Ἐμᾶς:] γείτονος δηλονότι. *E.* — Τῆς ἀύλητρίδας. 2.

147) Τὸ περ περισσό. *H. P.*

25

148) Τὴν ῥοδόπαχυν, τὴν λευκὴν, ἣν Ὅμηρος ῥοδοδάκτυλον λέγει. *M.* διὰ τὸ ῥόδα ἐκχεῖν κατὰ τὸν αἶρα. *P.*

152) ἦγρον συνεχῶς ἐπινεν οἶνον ἐρωτος, ὃν πίνει τις μεμνημένος τοῦ ἐρωμένου. *v.* — Ἐκίρνα. *P.* — Λιπῶν τὸ συμπόσιον. 4.

1) *Ex Vat. haec* Wart. posuit post μίξεως p. 126. 21., omisit Gaisf., uterque ad τῆς μίξεως ex 4. 5. attulit *v.* 1. τῆς συνουσίας. 2) ἐψιθυρίζομεν *Gen.*^b 4) // *Gen.*^a Lips. 5) ἐπεμέψατο] Lips., ἐμῆψατο vulg. 5) μέχρις] *Gen.*^a Lips., μέχρι vulg. 7) ἦλθον *E.* 10) Circumsepta om. Lips., σάμερον et σήμερον om. *Gen.*^a 12) οἱ ἵπποι *Gen.*^a Lips. et ante Reisk. 13) ῥοδόπαχυν *Gen.*^a 14) καὶ post λαμπράν *ex Vat.* inseruit Wart. . quod deest in *Gen.*^a Lips.

16) ἐρωτικῶς τινός *Gen.*^a 17) αὐτόν om. *Gen.*^a 19) ἀκράτῳ... συνεχῶς om. Kiessl. (*Gen.*^a?) 21) τῆς ἐρ. ἢ om. * *v. Gen.*^a Lips. 21) καὶ ἐς τέλος] Lips. et tanquam lemma ante *Ox. I.* ubi *EΣ.*, tum ἐς τέλος pro lemmate Reisk. seqq., neque aliter *Gen.*^a Ceterum haec ultima in edd. post κνάθων p. 128. 17. leguntur, unde transposui. — 24) *GIE.* male ad ἀύλητρίδος relata erat. 24) ἀύλητρίδας cod. 27) ἐκχεῖν] Adert., ἔχειν cod.

τοῦ τρέχων ἀπῆλθε. — (Ἐραται: ἐραστῆς γέγονεν ἄλλου. οὐκ ἐπ' ἀκριβείας δὲ εἶχεν εἰπεῖν, εἴτε γυνή εἴτε ἀνὴρ ἐστὶν ὁ ἐρώμενος. 6.) — (Σύνηθες ἦν τοῖς πίνουσι σπονδὴν ὑπὲρ οὗ ἐρᾷ τις ποιεῖν. 6.)

- 5 Γ'ι. (Κοῦκ ἐτι τῆνος: Gen.^b καὶ οὐδὲν ἀλλήλοις ἐνεκαλέσαμεν. ἀλλ' ἦλθέ μοι, φησί, περὶ τὸν ὄρθρον καὶ Μελιξοῦς καὶ Φιλίστας, τῆς ἐμῆς ἀύλητρίδος, μήτηρ καὶ εἶπεν ὅτι Δέλφισ ἐρᾷ. P. Gen.^b — <Ἄτὰρ τόσον:> εἰπέ μοι τοῦτο μόνον, ὅτι ὁ Δέλφισ ἐν συμποσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν σκύφον συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχεῖτο καὶ τέλος καταλιπὼν τὸ συμποσίον ᾤχετο λέγων στεφανώσειν αὐτοῦ τὸν οἶκον. Gen.^b) εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων κνάθους πλείονας ἐπιχεισθαι. (τὸν γὰρ ἐρώμενον <ὀνομάζων> ὁ ἐρασθεὶς τοῖς ἐκ τοῦ δαιτυμόνος διδομένοις ἀγγείοις οἶνον ἐβα-
15 λεν. Gen.^b) Καλλιμάχος·

Ἐγχει καὶ πάλιν εἰπέ Διοκλέος, οὐδ' Ἀχελῶος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κνάθων.

— (Ἄτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος: ἀκράτως ὑπὸ ἔρωτος κατείχετο καὶ ἐφυγέ σε. Gen.^b)

20

Vs. 153.

Rec. Καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῶ, τῷ ἐρωμένῳ δηλονότι, ἤρουν χάριν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. — (Πυκασθεῖν: πυκάζειν. δύο σημαίνει ἢ λέξις, τὸ καλλύνειν καὶ τὸ σκεπάζειν. 6.)

6) τὸ ὄρθρον Gen.^b. 7) Φιλίστας] Adert, φιλήτας codd. 8) Repetitur hoc scholium in Gen.^b post scholium infra extremo loco positum. — εἶπε] κείπε cod.^a, καὶ εἶπε cod.^β; hoc certe loco ἢ εἶπε fuisse videtur, quum altera interpretatio addatur. Deinceps φησί, ἀγγείλασα τοῦτο μόνον sine μοι cod.^β. 9) ἐν συμποσίῳ... ἐπεχεῖτο ex Harl. protulit Wordsw. — κνάθους] κνάθον Gen.^β, σκύφον Gen.^a, σκύφος Harl. 12) //Gen.^b, ubi χάριν τῶν ἐρωμένων κνάθους πλείονας. 15) Callim. Epigr. 31.

16) ἔχει Gen.^b — πάλιν] 4. 5. (Gen.^b πάσιν ante Reisk., qui πάλιν. — εἶπε 4. 5. et ante Kiessl. — Διοκλέος Gen.^b — ὁ δ' 4. 5., ὁ δὲ Gen.^b 17) κείνου] Gaisf. ex AP. XII, 51, ἐκείνου 4. 5. Gen.^b, om. vulg. — ὦν 4. — αἰσθάνεσθαι ante Heims. — κνάθους Gen.^b 18) Hoc scholium cum adhaerente superioris repetitione in cod. male ante Callimachi locum insertum est. 21) //Gen.^a Lips. 22) πυκασθεῖν: πυκάζειν] ΠΥΚΑΣΘΕΝ Wart. seqq., ΠΥΚΑΣΘΕΝ Amst.

Vs. 154—156.

Rec. Ταῦτά μοι ἡ φίλη εἶπε· καὶ ἔστιν ἀληθῆς κατὰ ταῦτα. ὄντως γὰρ πρὸς ἐμὲ καὶ τρεῖς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἤρχετο, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου πολλάκις ἐτίθει τὴν Δωρίδα ὄλπαν, ἴσως τὴν λήκυθον, τὴν ἔχουσαν τὸ ἐλαῶν, ᾧ ἐχρῶντο 5 ἐν ταῖς παλαιστροαῖς. — (<Ὀλπαν:> τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐλαιοδόχον. ὄλπις οἶονεὶ ἐλαιόπις καὶ κατὰ συγκοπὴν ὄλπις. 6.)

Vet. Ἀλλως. Ὀλπαν: ὄλπη κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἔστιν ὀπιπεύεσθαι τὸ ἐλαῖον. νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον διὰ τὸ Δωρίδα φάναι ἀντὶ Κορινθίας. 10 τὰ γὰρ Κορίνθια χαλκώματα διαβεβόηται.

Vs. 158.

Vet. Ἡ ῥ' οὐκ ἄλλο τι: ἠθικῶς ἐπαποροῦσά φησι· ἄρα οὐκ ἔχει ἄλλο τι τεργνὸν καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται;

Vs. 159. 160.

15

Rec. Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι: τοῖς φαρμάκοις τοῖς εἰς φιλίαν κινουῦσι καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἐτι λυπῆ, νῆ τὰς Μοῖρας τὴν τοῦ Ἄιδου κρούσει πύλην, τουτέστιν ἀποθανεῖται. — (Ναὶ μὰ τὰς Μοῖρας ἀράξει τὰς πύλας τοῦ ἄδου, τουτέστι τοῦ τάφου· ἄδης γὰρ ὁ τάφος. 6.) 20

156) Ἐν ἐμοὶ P. Lips. — Διότι οἱ Δωριεῖς ἐφεύθον αὐτήν. H. P. — Τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ᾧ περ ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαιστροαῖς. 2.

157) Δωδεκατην ἔχει ἡμέραν. H. M. P. Lips.

158) Ἦγουν καλλίονα γυναῖκα. H. M. P. τέργιν αὐτῷ ἐμποιοῦν. H. M. P. Lips. 25

159) Τοῖς πρὸς φιλίαν συμβαλλομένοις. E. — Καταγοητεύσω. E. — Ἐὰν δὲ κατὰ τι ἐμέ. N.

160) Κρούσει, ἡγουν τεθνήξεται. E. κρούσει, πλήξει, εἰς Ἄιδου ἀφίξεται, ἀποθανεῖται. H. M. P. κρούσει. κόψει. Stop.

2) //Gen.^a sola extrema habet in hunc modum: τὰν Δωρίδαν πολ-
λάκις ὄλπαν: ἴσως seqq., * Lips.
ἡ φίλη εἶπε — κατὰ ταῦτα — ὄντως
— πρὸς ἐμὲ — τῆς ἡμέρας ἤρχετο
— ἐν ἐμοί, tum ἴσως seqq. in marg.
bis in duabus columnis. 5) ᾧ ἐχρῶ-
ετο εἰς τὴν παλαιστροαν E. 7) ὄλπις
bis] Amst., ὄλπις Kiessl. seqq. 8)
//Gen.^b — ὄλπαν] Gen.^b et Reisk.
seqq., OAP. Ox., om. antea. 9)

ὀπιπεύεσθαι] Alberti ad Pesych. p.
747, ὀπήσασθαι vulg. 10) φανῆ-
να ἐπὶ κορινθίαν Vulc., ἐπικοριν-
θίαν Gen.^b 13) //Gen.^b, ubi ἦρ'.
13) ἐπακ. ἡφ. P. (Gen.^b 14) ἄλλο
τι] P. Gen.^b, τι ἄλλο vulg. 16)
// * Lips. φαρμάκοις... ἐὰν δὲ ἐτι
ἐμὲ λυπῆ — νῆ τὰς et man. rec. ἀρά-
ξει, κρούσει, τουτ. ἀποθ., praeterea
in marg. ἀράξει: κρούσει τουτ.
ἀποθ. 18) λυπῆ] Lips., λυπήσῃ vulg.

Vet. (Αὶ δ' ἔτι κήμει: ἐὰν δέ τί με λυπῆ, κρούσει τὴν Αἰδου πύλην, τουτέστι καταχειριούμαι αὐτόν. Gen.^b)

Vs. 161. 162.

Rec. Τοῖά οἱ ἐν κίστα: τοιαῦτα κακὰ φάρμακά φημι
5 κατ' αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ, ἤγουν ἐν κιβωτίῳ, ᾧ δέ-
σποινα — πρὸς τὴν Σελήνην τουτο λέγει — παρὰ τοῦ ἐμοῦ
φίλου τοῦ Ἀσσυρίου ταῦτα μαθοῦσα.

Vet. (Ἀσσυρίῳ δέσποινα: Gen.^b παρὰ Ἀσσυρίου
τινός φησι τὰ φάρμακα μεμαθηκέναι. δέσποιναν δὲ τὴν Σε-
10 λήνην φησί. 5. P. Gen.^b [ἢ οὕτως ᾧ Σελήνη. τοῦ φίλου
μου Ἀσσυρίου. P. Gen.^b]) — Ἀσσύριοι δὲ ἔθνος Περσικὸν
ἀκριβὲς εἰς μαγείαν, μεταξὺ ὃν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου.
μέχρι δὲ τούτων τῶν περάτων Σαρδανάπαλος ἐξέτινε τὰ
ὄρια.

15

Vs. 163. 164.

Rec. Ἀλλὰ τὸ μὲν: ἀλλὰ σὺ μὲν ᾧ σεβασμία Σελήνη
χαίρουσα πρὸς ὠκεανὸν τρέπει τὸ ἄρμα, ἤγουν πρὸς διῶσιν
— δοκεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν Σελήνην διὰ τὰς μαγείας — ἐγὼ
δὲ ὑπομενῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἀνεδεξάμην αὐτόν.

20

Vs. 165. 166.

Rec. Χαίρε Σελήνη λαμπρά. — [Χαίρετε ἄλλοι ἀστέ-
ρες εὐκήλοιο: τὸ ἐξῆς:] χαίρετε δὲ ἄλλοι ἀστέρες ἀκόλου-
θοι τῆς Νυκτὸς τῆς εὐκήλου, ἤγουν τῆς ἡσύχου, κατὰ τὴν
ἄντυγα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρμα αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ ἐκηλός

25

162) Ὡ Ἀρτεμι, πρὸς τὴν Σελήνην. M. — Μαθοῦσα τοιαῦτα
φάρμακα ποιεῖν. M.

163) Ἴππους, ἤγουν τὸ ἄρμα. M. P.

164) Ὑπομενῶ, βαστάσω. H. M. P. — Ὡσπερ καὶ μέχρι τοῦ νῦν
ὑπέμεινα, ἀνεδεξάμην αὐτόν. M.

2) αἶδον cod. 4) //Gen.^a Lips., hic bis et in marg. et man. rec. inter lineas super Vs. 160. — κίστη Gen.^a 6) πρὸς...λέγει om. Gen.^a et utroque loco Lips. Hic tamen super δέσποινα habet πρὸς τὴν Σελήνην. 7) ταῦτα] E. I. M. Y. Gen.^a Lips., τοιαῦτα vulg. 9) ἔφη P. 10) ᾧ] τῇ codd. Sunt glossae. 11) //Om.

Gen.^a Lips. 16) //Lips. σὺ — πρὸς — ἤγουν τὸ ἄρμα — σεβασμία — βαστάσω, ὑπομενῶ — ἀνεδεξάμην αὐτόν. 21) //Lips. λαμπρά. 22) //Gen.^a Lips. inde ab χαίρετε δ' ἄλλοι (sic). 24) ἤγουν pro ἀντὶ τοῦ Gen.^a, ante ἀντὶ Wart. ex Vat. 24) ἐκηλός Lips.

κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ εὐκηλος, ὃ χωρὶς μὲν τοῦ υ δασύ-
νεται, ὅταν δὲ προσλάβῃ τὸ υ, ψιλῶνται. — (Σελήνη καὶ
σεληναία τὸ αὐτό· πλὴν τὸ μὲν ἔστι κοινόν, τὸ δὲ σεληναία
ποιητικόν. E. M.) — (Νυκτὸς ὀπαδοί: δοκοῦσι γὰρ οἱ
ἀστέρες ἀκολουθεῖν τῇ νυκτί. ἀπελθούσης γὰρ τῆς νυκτὸς 5
οὐκέτι φαίνονται. E. N. Gen.^a)

Vet. (Εὐκῆλοιο κατ' ἄντιγα Νυκτὸς: ὡ ἀστέρες
εὐκῆλον Νυκτὸς κατ' ἄντιγα ὀπαδοί Gen.^b, τουτέστιν ἀκο-
λουθοῦντες τῇ Νυκτί καὶ συμπαρεπόμενοι τῷ ἄρματι αὐτῆς.
ἄντιγα δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ἄρμα φησί. 4. 5. Gen.^b λέγει δὲ 10
τὴν Νύκτα ἐφ' ἄρματος ὀχεῖσθαι. Gen.^b) — Νυκτὸς ὀπα-
δοί: ὅτι δὲ ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ, Εὐριπίδης

Ἔ Νύξ ἱερά,

ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις

ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.

15

ἀστέρες δέ, ὅτι ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ ἀστέ-
ρες. ποιητικόν δὲ τὸ τὴν νύκτα ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖσθαι καὶ
παράγειν ἡμιοχοῦσαν.

165) Σελήνη κοινόν, σελαναία ποιητικόν τὸ αὐτό. 1. 2. 4. (?)
Lips. — [Λιπαρόχροε:] διὰ τὸ φῶς. E.

20

166) Τὴν περιφέρειαν τοῦ σφαιρώματος. 5. τὸ τοῦ οὐρανοῦ ἡμι-
σφαίριον. ἢ τὸ Σελήνης τὸ ἄρμα. M. — Ἀκολουθοὶ τῆς Νυκτὸς, ὑπ-
ουροί. M. — Τέλος εἰδυλλίου δευτέρου τῶν βουκολικῶν. 5.

2) ὅταν] E. M. Gen.^a Lips., ὅτε
vulg. 2) τὸ υ] Gen.^a Lips., αὐτὸ
vulg. 4) νυκτὸς δὲ ὀπαδοὺς τοὺς
ἀστέρας φησί, ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἀκ.
E. N. 8) ὀπαδοί] Adert., ὀπαδοί
cod. 11) // Om. Gen.^a Lips. 13)
Eurip. Andromed. fr. 1, ubi ex Ari-
stophane rectius ἀστροειδέα ν. δι-
φρεύουσα.

Idyll. III.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστὴς. Δωρίδι. — (Θεοκρίτου Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστὴς. Δωρίδι. ἠθοποιία ἐρωτική. Μ. — Κῶμος Δω-
5 ρίδι. Η. Ι. Ρ. Υ.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στίχων δακτυλικῶν εξαμέτρων ἀκαταλήκτων νδ', ὧν τελευταῖος· ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. Μ.)

10

Vs. 1. 2.

Γετ. Κωμάσθω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα: τὸ πρόσω-
πον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ λέγον. οἱ μὲν φασιν αὐτὸν Θεό-
κριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καταφαίνεσθαι· οἱ δὲ Βάτ-
τον αἰπόλον τινά, ὃν ἐν τῷ Αἴγωνι εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος
15 ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν Θεόκριτον τῆς ἀγρώας ἐρᾶν (γυ-
ναικός Gen.^b), ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν. — Τὸν Τίτυρον
οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ Σάτυρον εἶναι φασί. τινὲς δὲ διὰ τὸ
σιμὸς τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, Σιμιχίδην καλοῦν-
τες. — Καὶ ὁ Τίτυρος: τοὺς τράγους τιτύρους λέγουσι·
20 νῦν δὲ ὄνομά ἐστιν αἰπόλου κατ' ἐμφέρεαν τοῦ χαρακτῆ-
ρος. — Ἄλλως. (Καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει: Gen.^b)
ὄνομα κύριον ὁ Τίτυρος, τινὲς [δὲ] φασίν, ὡς τὸ Σιληνὸς ὁ

1) Ἐρωτικῶς ἀπέρχομαι. E. M. N. μετὰ κόμου, ἤγουν ἐρωτικῶς παραγίνομαι, κῶμος γὰρ ἡ μέθη καὶ ὁ ὕπνος καὶ ᾠδὴ πορνική· καὶ
25 τὸ κοιμᾶσθαι. 2. 6.

2) [Ἐλαύνει:] εἰς νομήν. 4.

7) τριμέτρων cod. 11) //Gen.^b sine ποτὶ τὰν Ἀ. 12) οὐκ ἐπιφα-
νερὸν Gen.^b 12) λέγον] 4. 5. P. Gen.^b, λεγόμενον 3., προλογίζον vulg. — καὶ οἱ μὲν Gen.^b 14) ὃς pro ὃν Gen.^b 14) τῷ Αἴγωνι] τῷ Αἴγωνι Gen.^b, τῇ Αἴγωνι 3. 4. 5. P. Bar., ἐτίρω vulg. 15) Θεόκριτος pro τὸν Θ. Gen.^b 15) ἀγρώας] ἀγρώας vulg., ἀγροικίας Bar. 16) //Haec transposui in hunc locum ex fine Hypothesis, ubi desunt in E. F. M. N. Υ. Gen.^a Lips. et eum reliqua

hypothesi in Gen.^b 17) τὸ σιμὸς] Meinekius, τοῦ σιμῶν vulg., cf. SchVet. Vs. 8. 19) //Oun. Gen.^a Lips. 19) τράγους] Scaliger et Reinesius, ἀγρούς vulg. 21) //Gen.^b sine ἄλλως. 22) ὁ Τίτυρος om. Gen.^b 22) ὡς τὸ Σιληνὸς] ὅτι τις Σιληνὸς Gen.^b, ὅτι Σειληνὸς τις vulg. 22) ὁ] οὐ vulg. — 23) ἐρχο-
μαί Μ. 25) κοιμᾶσθαι] Dueb. coll. EtM. 550, 52 et 551, 3, κωμᾶσθαι
codd.

Σικελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους· ἔτεροι τοὺς Σατύρους· ἐνιοὶ ὄνομα πόλεως Κρήτης· ἄλλοι δὲ τοὺς προσπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. — Ἄλλως. Κωμάσδω: τὸ κωμάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένους ἀπερχομένων, ὡς 5 Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

— (Κωμάσδω: > μετὰ φῶδης καὶ μετὰ κῶμου συνδιαίρω, ἀπέρχομαι, φοιτῶ μετὰ ἀνέσεως. 4.)

Rec. (Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ 10 μοι αἴγες βόσκονται κατ' ὄρεος: Gen.^a) ἀπέρχομαι πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἀποπειρασόμενος· αὐτῆς δι' ὠδῶν καὶ λόγων τῶν ἐπὶ τοῦτο συντεινόντων. Τίτυρος δὲ ὁ πύθης ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν· ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον. — (Κωμάξω τὸ ἐρωτικῶς ἐρχομαι καὶ φοιτῶ μετὰ ἀνέσεως. κῶμος 15 γὰρ κυρίως ὁ ὕμνος, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἢ Θηβαία λύρα, φησὶ πολλαχοῦ. Bar.) — (Τὸ Τίτυρος ἢ ὄνομα ποιμένος ἐστὶν ὡς Σάτυρος. E. Y. Gen.^a ἢ τίτυρος ὁ πύθης, τουτέστιν ὁ τράγος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν. ἐνταῦθα δέ, ὡς δοκεῖ, ὄνομα ποιμένος ἐστίν. E. Y.)

Vs. 3.

20

Gen. Ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένε: ἤγουν διὰ τὸ κάλ-
λος ἐμοὶ πεφιλημένε. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλῶς. — Ἡ
(τὸ καλὸν πεφιλαμένε: Gen.^b) διὰ τὸ καλόν, ἤγουν διὰ
τὸ καλὸς εἶναι [ἢ διὰ τὸ καλόν σε εἶναι] πεφιλαμένε, ἤγουν
ἀγαπώμενε, ὃ ἐστὶν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ 25
τοῦ λίαν.

Rec. Ἡ κατὰ τὴν ἀδιάβλητον φιλίαν. — (ΚΑΛ. ὄνομα-
τικὸν ἐπίρρημα ὡς παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τὸ ἐνύπνιον ἀντὶ τοῦ
ἐνυπνίως. 2. — Βόσκει ὁ ποιμὴν τὰ θρέμματα, καὶ ὁ τόπος

3) [Τὸ καλόν:] κατὰ. Lips.

30

1) ἔτεροι δὲ Gen.^b 2) καὶ ἄλλοι om. Gen.^a 17) ἢ Σατ. Gen.^a 21)
Gen.^b 3) ἀλλ' ἢ Gen.^b 4) // Gen.^b // Om. Gen.^{a,b} Lips. 23) // Gen.^b,
post ὄγγυμένων pag. 134. 20. omis- ubi διὰ τὸ εἶναι πεφιλαμένε mediis
sis ἄλλως. κωμάσδω. 5) διὰ pro omissis. 25) ἤγουν] ἢ καλῶς vulg.
ἐπὶ p. 5) ἐπερχομένων καὶ Ἀρ. 26) ὁ pro ἢ Gen.^b 28) // * Lips.
Gen.^b 6) Aristoph. Plut. 1010. 10) Stop. 28) ὀνοματικόν] EtM. 341, 48,
// Gen.^a Lips. 12) αὐτῆς om. ὀνομαστικόν cod. 20) ὡς] καὶ cod.
Gen.^a 13) τοῦτο Gen.^a 14) μα- — Hom. II, B, 46.
κράν 1. 17) τὸ Τίτυρος et ἐστίν

βόσκει, ἐπεὶ προτίθησι τὴν βοσκὴν· τὰ θρέμματα δὲ βόσκονται ὑπὸ τοῦ νομέως καὶ τοῦ τόπου. 2.)

Vs. 4.

Vet. Καὶ ποτὶ τὰν κράναν: οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς
5 ὀνύνησι τὰ θρέμματα τὸ πειν. Ὅμηρος·
πιόμεν' ἐκ βοτάνης.

Rec. Καὶ τὸν ἐνόρχαν: τὸν ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα.

Vet. (Τὸν τὸν ἐνόρχαν: ἐνόρχαν λέγει Gen.^b) τὸν
τέλειον, ἢ ἡμιτομίαν. καὶ Ὅμηρος·

10 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι.

Vs. 5.

Rec. Κνάκωνα: τὸν κνήκου χροιάν ἔχοντα ἔκφυγε,
ἵνα μὴ σε κερατίση.

Vet. Κνάκωνα: τὸν λευκὸν τράγον ἀπὸ τῆς κνήκου
15 τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος· ἢ λάγνον. — (Κνάκωνα φυ-
λάσσειο: λευκὸν ἢ πυρρὸν ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος.
Gen.^b Phav.) — Μὴ τυ κορύψη: μὴ σε κερατίση. τὸ γὰρ
κερατίζειν κορύπτειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς συντρεχόντων
ἀλλήλοις τῶν κριῶν καὶ ταῖς κορυφαῖς πληττόντων καὶ ῥη-
20 γνυμένων. — Τὸ δὲ κορύψη οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑπο-
τακτικὰ ὁμοίως ἡμῖν οἱ Ἰωριεῖς προσφέρουσι.

4) Τὸν βαρβάτον τὸν μεγάλους ὄρχεις ἔχοντα. M.

5) Κνήκος εἶδος φυτοῦ, οὐ ὁ καρπὸς πυρακίζων. 4. Q. — Ὑπό-
πτειε, εὐλαβοῦ, φοβοῦ, ἔκφυγε. 2.

4) //Gen.^b. c. lemm. ποτὶ τ. κρ. ἄγε. 5) ὀνύνησι ante Xyl. 6) *Hom. Il. N.* 493. — πιόμεν'] *Touper.* ex *Homero*, πιόμεν vulg., πιόμεν 4.¹ 5.¹ Gen.^b — βοτάνης] 4. 5. Bar. (Gen.^b), βοτανῶν vulg. ante Kiessl. 7) // *Lips. 8) // Gen.^b sine τόν. 9) ἡμιτομίαν omisso deinceps καὶ Gen.^b 10) *Hom. Il. Ψ*, 147. — πεντοετῆ δ' Call., πενταετῆ δ' Brub. seqq. ante Heins. — ἔνορχα] ἐνόρχα vulg., ἐνόρχος 3. 5. Gen.^b 12) // *Lips. 12) ἔκφυγε] Lips., ἔκφυγε vulg. 14) // Om. Gen.^a b Lips. 14) κνήκου] *Duebnerus*, κνήκης vulg. 15) φυλ. om. Phav. 16) ἡπυρον Gen.^b — τῆς κνήκου] κνήκου Phav., τοῦ κνήκου Gen.^b 17) // Gen.^b post

sequens schol. sine lemmate in hunc modum: τὸ δὲ κορύψη ἀντὶ τοῦ κερατίση. τὸ γὰρ seqq., Phav. s. v. κορύψη hoc initio: μῆτι κορύψη: ἀντὶ τοῦ κερατίση. τὸ γὰρ κορ. ἀντὶ τοῦ κερατ. 18) κερατίζειν post κορ. Gen.^b 18) κορύπτειν] Gen.^b Phav., κορύπτειν vulg. 18) οἱ δὲ Ἀτ. Gen.^b, Ἀττικῆ δὲ ἡ λέξις· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τοῦτο φασὶν ὡς συντρεχόντων Vulc. 19) ταῖς κορυφαῖς] 3. 4. 5. (Gen.^b) Phav., τὰς κορυφὰς vulg. ante Kiessl. 19) ῥηγνυμένων] Gen.^b Phav., ῥηγνυμένων vulg. 20) // Gen.^b sine δέ. 20) τὸ — ὑποτακτικόν Gen.^b 21) προσφέρουσι Gen.^b, ἔκφερόουσι Vulc.

Vs. 6.

Rec. (Χαρίεις ἐπὶ εἶδους, καὶ χαρίεσσα καὶ χαρίεν οὐδέ-
τερον· χαρίεις καὶ ὁ πεπαιδευμένος, ὁ ἀστεία τινὰ λέγων
μετὰ χάριτος. 2. 6.)

Vs. 7.

5

Vet. Τὸν ἐρωτὺλον: [τὸν ἐραστήν,] τὸν ἐρωτικὸν ὑπο-
κοριστικῶς, οὐχ ὡς τινες κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοι-
αῦτα πλὴν τοῦ Ὄξυλος καὶ τοῦ

παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον
οἶον ἐρωτύλος, Αἰσχύλος, Ερμούλος, Σιμούλος.

10

Vs. 8—11.

Vet. Ἡρά γέ τοι σιμός: τινὲς διὰ τὸ σιμός τὸν Θεό-
κριτον <κωμάζειν> φασίν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις Σιμι-
χίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ Θεόκριτος, οὐδὲ Σι-
μιχίδας δύναται ἀπὸ τοῦ σιμός εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ Σιμίχον 15
πατρωνυμικῶς. — Ἡνί: ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ. δασύνεται δὲ καὶ

7) Ὑποκοριστικὸν ἀντὶ τοῦ ἐραστήν. Lips.

8) [Σιμός:] πατζός. M. P. — [Καταφαίνομαι:] περισσὴ ἡ
κατά. H. P. Lips. — Ἐν τῷ συνεγγυς εἶναι, ἢ <εἶ> εἰ συνεγγυς. P.
πλησίον ὦν σου. M.

20

9) Ὁ πολλὰς καθεμιμένας τρίχας ἔχων τοῦ πάγωνος. 4. 5. μακρὸν
ἔχων γένειον. M. P. — Ἀποπνιγῆναι. M. P. Lips. — [Ποιησεῖς:]
κοινή συλλαβὴ ἐστὶ τὸ ποι, ὡς Ἡφαιστῆων φησίν. οὐ δεῖ οὖν ποιήσεις
γράφειν. 1.

10) Ἐκεῖθεν. E. H. ἐκεῖθεν κατεβίβασα. 1. 2. M. P. Lips. ἐδρε- 25
ψάμην αὐτά. M. P.

3) αστεα τ. λεγειν Wart. 6) //Gen.^b, ubi h. sch. et seqq. hoc ordine leguntur: 1) Ἐκέλευ, 2) Ἡ ῥά γε, 3) Ἐρωτύλλον, 4) Ἡνί, 5) Τηνώθε. 6) ἐρωτύλλον sine τὸν Gen.^b 6) τὸν ἐραστήν om. Gen.^b 7) κυρίως 5. Gen.^b 8) Ὄξυλος] Schaef. ad Greg. p. 290 et Bast. Ep. Crit. p. 244, ὄξυλος Hemsterh. et Toup., ὄξενος Gen.^b vulg. 8) τοῦ] Gen.^b et ante Heins., τοῦ Ἴτυλος vulg. 9) Hom. Od. T. 522. — ὀλοφυρομένη] (Gen.^b) et auctore Toupio Kiessl. — ηνυ vulg. — Ἴτύλλον Gen.^b, Ἴτυλλον

ante Brub. 10) ἐρωτύλος Gen.^b 10) Σιμούλος pro Ἐρμούλος Gen.^b 12) //Gen.^b, ubi ἡ ῥά γε. — τὸ σιμός] τοῦ σιμοῦ vulg. 13) Θαλυσίας Gen.^b — Id. VII, 21. 14) ὅ om. Gen.^b 15) δύναται et εἶναι add. Gen.^b 15) σιμός] Gen.^b, σιμοῦ vulg. et Phav. s. v. Σιμιχίδας. 16) πατρωνυμικῶς] Gen.^b, —κον vulg., —κον Phav. 16) //Gen.^b, ubi καὶ δασ. τὸ ἡ μετὰ τοῦ ὄξυτόνου, καὶ π. Α. τοῦτο προφερόμεθα. — 19) ἐν τῷ συν.] Duebn., συν. ἐν τῷ cod. 19) εἶ] add. Duebn.

ὄξύνεται τὸ ἡνί, καὶ παρ' Ἀττικοῖς οὕτω προφέρεται. — Τηνωῶδε καθείλον: ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. ἐκείνος γὰρ ἦν· οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ ἐκείνος τήνός φασιν. — Ἐκέλευ: ἐκέλευσας ἦν, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν [Δωρικῶς] ἐκέλευ. ἢ κέλω
5 λέγεται τὸ προστάττω, ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην ἐκέλου καὶ Αἰολικῶς ἐκέλευ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν ου εἰς εν τρέπουσιν.

Rec. Ἡ ῥά τοι: ἄρά σοι ὦ Νύμφη σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλησίον; ἦγουν συνιζηκνίαν ἔχων τὴν ῥίνα, καὶ προγένειος, ἦγουν προμήκης τὴν γενειάδα. Νύμφην δὲ λέ-
10 γει αὐτὴν ὡς περικαλλῆ καὶ Νύμφαις ἔοικυιαν. Νύμφαι δὲ εἰσι τὰ ἐν γυναικίῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. — Ὡ μ' ἐκέλευ: ἀφ' οὗ τόπου (ἐκέλου, τουτέστιν *1. *2. E. Gen.^a Lips.) ἐκέλευες. κέλωμαι γὰρ ποιητικῶς τὸ κελεύω καὶ προστάττω, ἀφ' οὗ τὸ ἐκέλου καὶ ἐκέλευ.

Vs. 12.

15

Vet. Θᾶσαι μὰν (θυμαλγές Gen.^b): θᾶσαι δὴ τὴν λύπην, ἧτις τὴν ψυχὴν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα· (ἐκ γὰρ τῶν ἐκτὸς δηλοῦνται καὶ τὰ ἐντὸς. καὶ Bar.) Ὅμηρος·

20

ὄσσομένος πατέρ' ἐσθλόν.
(ἢ θᾶσαι μιν ἀντὶ <τοῦ> ἔμου: Gen.^b)

Vs. 13.

Vet. Ἀβομβεῦσα μέλισσα: εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα κεντήσας ἀντοδυνήσῃ, ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσελθῶν.

25

12) Θᾶσαι τὸ ἐμὸν ἄχος τὸ τὴν ψυχὴν μου λυποῦν. H. M. P. Y. Lips. τὸ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀλγοῦν. E.

2) //Gen.^b, ubi τῆνωῶθε. 3) //Gen.^b sine lemm. 4) Δωρικῶς om. Gen.^b 4) κέλλω — ἐκελόμην ἐκέλου Gen.^b 6) τὸ ου Gen.^b 7) //Gen.^a Lips., ille c. lemm. ἢ ῥά γε τοι σιμὸς. — ἄρά σοι] E. M. Gen.^a Lips. et ante Heins., ἢ ῥά σοι vulg. 7) σιμὸς ἦγουν E. 11) καὶ ante τὰ N. 12) // *1. *2. Gen.^a Lips. — ἀφ' οὗ τόπου] ἐφ' οὗ τόπου vulg., ἀφ' οὗ E. Gen.^a *1. *2. *Lips., qui sequentia in marg. habet. 12) ἐκέ-
ου
λεν Lips., ἐκελεύου *1. *2. 13)

κέλημα M. — γὰρ om. *1. *2. M. Gen.^a Lips. — ποιητικὸν Gen.^a 14) καὶ προστάττω om. *1. *2. Gen.^a Lips. 14) ἐκέλου καὶ om. Gen.^a, καὶ ἐκέλευ om. *1. *2. Lips. 16) //Gen.^b, ubi δὲ τ. λύπην ἢ τὴν ψ. 17) ἢ μεταφορὰ δὲ Gen.^b 20) Hom. Od. A, 115. 23) //Gen.^b — 24) κεντήσας δ. Gen.^b 24) ἐντοδ. ante Xyl. 24) εἰσελθῶν] Reisk., εἰσελθῆ Gen.^b vulg. ἢ εἰσελθῆ Kiessl. anctore Tourpio. — 25) θᾶσαι om. H. M. P. Y.

μέλισσα δέ, παρόσον ἐπὶ τῶν μῆλων ἰξάνει· μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Ὅμηρος·

αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.

— Ἄλλως. [Ἱστορία.] Ροϊκός τις Κνίδιος τὸ γένος ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίῳν ἰδῶν εὐφρύνει τι δένδρον κεκλιμένον καὶ ἀπὸ τοῦ 5 χρόνου καταπίπτειν μέλλον, (τὸ φυτόν Gen.^b) κάμαξιν εὐστηρίζας ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. Ἡ δὲ Νύμφη θεασαμένη χάριν αὐτῷ ὠμολόγησεν· ἡλικιωτὶς γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτόν, εἴ τι ἂν ἐθέλη, αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς ἠτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ, ὅτι τὸν 10 καιρὸν τῆς μιξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα ἔρει. μήποτε οὖν τῆς Ἱστορίας ταύτης μέμνηται ὁ Θεόκριτος διὰ τὴν μέλισσαν διακουῆσαι πρὸς τοὺς ἔρωτας.

Vs. 14.

Vcl. (Καὶ τὰν πτέρυν: Gen.^b) πτέρεις [δὲ] εἶδος βο- 15 τάνης ὁμοίας πετρῶ στρουθοκαμήλων, ἀφ' ἧς καὶ στιβάδες ἐπὶ κλίνης ἐγένοντο τῶν ἀγροίκων διὰ τὴν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὄσμῃ τοὺς ὄφεις. — (Πτέρεις εἶδος βοτάνης ὁμοίας πετρῶ στρουθίου, ἡ ἀποδιώκει τῇ ὄσμῃ τοὺς ὄφεις. p. Q.) καλεῖται δὲ καὶ βληχρον. 20

Rec. (Τὸ κοινῶς λεγόμενον βλάχρον. E.)

Vs. 15. 16.

Vcl. Ἡ φα λεαίνας: οὐκ ἀφ' Ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ

13) Εἰς τὸ σὸν σπῆλαιον δυνηθεῖν ἀφικέσθαι καὶ ἔλθειν. I. M. P. Y. εἰς τὸ σὸν ἄντρον δυνηθεῖν ἀφικέσθαι. Lips. 25

14) Ἀγροικῆς γὰρ τῆς Ἀμαρυλλίδος οὐσῆς οἰκίας εἰκὸς καὶ κισσὸν ἔχειν ἐν ἐαυτῇ. 4. 5. Q. — Διελθῶν. H. M. N. P. Lips. — [Πτέρειν:] εἶδος βοτάνης, ὃ παρά τοῖς κοινοῖς λέγεται βλάχρον. 2. τὴν πτέρυν, τὸ λεγόμενον βλάχρον, ὑφ' ἧς σὺ περιλαμβάνη. E. H. M. N. P. Lips. 30

1) τὸ μῆλον 5. 3) *Hom. Il. I.* 542. Gen.^b 18) τὴν ὄσμην Gen.^b 18) αὐτοῖσιν ante Xyl. — καὶ αὐτοῖσι Gen.^b 4) //Gen.^b sine Ἱστορία. Πτέρεις ... πετρῶ ex utroque codice non diserte afferuntur. 20) //Verba 4) ῥοϊκός τις Gen.^b 4) τὸ γένος om. καὶ. δὲ καὶ βλ. desunt in Gen.^a 5) ἀφρύνει τι Vulc. 5) ἀπὸ Lips. — βληχρον] Bastius, βληχρον δὲ pro καὶ ἀπὸ Gen.^b Vulc. 6) εὐ vulg. 21) Haec in cod. post βληχρον addi tradit Gaisf. 23) //Gen.^b 7) στήριξας] Geel., ἐνστ. vulg. 8) ἡλικιωτῆς Gen.^b Vulc. 11) ἔρει om. ubi λέαινας. 26) ἀγροικῆς 4. 5. 28) Gen.^b 12) γρόν Gen.^b 15) //Gen.^b Gl2. male ad κισσὸν relata erat. sine δέ, ubi ὁμοία. 17) ἐπὶ τῶν ἀγρ. 29) τὸ κοινῶς βλήχιον H.

ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεύς Θέτιδος καὶ Πηλέως· ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον φησὶν Ὅμηρος·

γλαυκὴ δὲ σε τίχτε θάλασσα.

Rec. Ἄλλως. (Ἡ ὄα λεαίνης: Gen.^a) ὄντως λεαίνης
5 μαζὸν ἐθήλαξε, καὶ ἐν τῷ θρυμῷ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἢ μήτηρ
αὐτοῦ, (ἢ Ἀφροδίτη 4.?) τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον διὰ
τούτων θέλει δηλοῦν. ἄγριος δὲ λέγεται ὁ Ἔρως καὶ ἀνή-
μερος, ἐπεὶ οὓς ἂν κατάσχη, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους,
(ὑπὸ τῆς σφοδραῆς ἐπιθυμίας τυχεῖν τοῦ ποθομένου ὄρεγο-
10 μένους. E. N.)

Vs. 17.

Rec. Κατασμύχων: σμύχω τὸ καίω ἢ φιλόν· σμήχω δὲ
τὸ καθαίρω ἢ, ἐξ οὗ καὶ σμήγμα, τὸ σαπώνιον. — (Ἀχι-
15 τοῦ σκοποῦ πέμπω τὸ βέλος, καὶ ἄχι πρὸς τὸν σκοπόν. καὶ
καίει με ἄχρῃς ὄστέων, καὶ καίει με ἄχρῃς ἐς ὄστέον. 6.)

Vs. 18.

Rec. Τὸ καλὸν ποθορεῦσα: ἤγουν ὧ ἢ τὸ καλὸν
ὀρωσα, τουτέστιν ὧ ἢ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. — (Τουτ-
έστιν ἢ βλέμμα ἔχουσα ἡμερον καὶ ἰλαρόν. 6.)
20 *Vcl.* Τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν σκληρὰ καὶ ἄτεγκτος, ἢ μο-
νονουχὶ τοὺς ὀρωῶντας ἀπολιθοῦσα τῷ κάλλει, οἷον περὶ Γορ-
ρόνος λέγουσιν. ἢ λευκὴ ὄλη οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον. —

15) Ἐπαχθής, δυσφόρητός ἐστιν. H. M. P. Lips.

16) Ὅς με βλέπτει, ὁ Ἔρως, καὶ μέχρι τοῦ ὅσπου καταφλέγων.
25 P. Lips. — Κατατήκων, λεπτύνων, καίων. 5. — Περισσὸν τὸ ἄχρῃς.
H. M. P. Y. — [Ἰάπτει:] ἐμβάλλει ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πο-
ρεύομαι. M. ἔρχεται. C.

17) Ὡ καλοβλέμματε. 4. 5. — [Ποθορεῦσα:] βλέπουσα. M. περισ-
σὴ ἢ πρὸς. H. M. — [Τὸ πᾶν λίθος:] ὄλη σκληρὰ καὶ ἀκαμπής.
30 M. δι' ὅλου σκληρὰ ὑπάρχεις. E. ἀδαμάντινε. 4. 5. — Μελαίνας
ὀφρὺς ἔχουσα. E. H. M. P. Y.

3) *Hom. II. Π. 34.* — δ' ἐγένετο
θαλ. Gen.^b — 4) // Gen.^a Lips. 7)
ἀνήμερον προδραστήριον 4. ? 7) τοῦ-
το M. 11) // Om. Gen.^a Lips. 12) ὡ om.
ante Xyl. 13) καὶ ante σμήγμα om.
Reisk. seqq., καὶ τὸ σμ. T. 15) ἐς]
Wart., τὸ Kiessl. Gaisf. 17) // Lips.

ὧ ἢ seqq. 19) ἡμερον] ἡμερον vulg.
20) // Om. Gen.^a Lips. — 20) ἄτεγ-
κτος] Xyl. et Reisk. seqq., ἄτεκτος
ante Xyl. et Scult., ἀθικτος Heins.
vulg. — 23) ἐστιν om. Lips. 24) ὁ
Ἔρως om. Lips.

(Τὸ πᾶν λίθος: Gen.^b) ἐὰν [δὲ] γράφηται τὸ πᾶν λίπος διὰ τοῦ π, ἔσται [οὕτως] εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα — ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρὰ χωρία — ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν. καὶ Ὅμηρος:

λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλοιφῇ.

5

Ἄλλως. (Τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν Gen.^b) σκληρὰ καὶ ἀδαμάντινε διὰ τὸ ἀνηλεῆς καὶ ἀνένδοτον, (ἢ μονονουχί τοὺς προσορῶντας ἀπολιθοῦσα διὰ τὴν πρὸς τὸ κάλλος ὑπερβολὴν, Gen.^b οἶον τὸ περὶ τὰς Γοργόνας. P. Gen.^b) — (Γράφεται καὶ τὸ πᾶν ἔπος. p.)

10

Rec. Ἄλλως. Τὸ πᾶν: ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ διόλου. Λίθος: τουτέστι σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος (καὶ ἀδαμάντινος. Gen.^a)

Vs. 21—23.

Vet. Τὸν στέφανον τίλαί με: τὸ ἐξῆς: ἦτοι κατατί- 15
λαι καὶ κατακόψαι με ποιήσεις εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στε-
φάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης,
εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν· στέψαι γὰρ τὸ
πληρῶσαι, ὡς Ὅμηρος·

κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

20

19) Πρόσδεξαι. H. M. N. P. Lips. — Ἴνα σε μόνον φιλήσω. H. M. P. Lips.

20) Ἀπλοῖς. M. ἔργον ἐστερημένοις. 1. 2. M. Lips. — [Ἀδέα τε ῥ-
ψις:] εὐφροσύνη ἠδονὴν ἔχουσα. 1. 2. M. P. Lips. συστέλλεται διὰ
τὸ μέτρον τὸ ι. M. P.

25

1) //Gen.^b, ubi ἐὰν γράφεται sine δέ. 1) τὸ πᾶν] add. Gen.^b, ubi λίθος omissis διὰ τοῦ π. 2) οὕτως om. Gen.^b 3) πολλὰ Gen.^b 3) χωρία] add. p. 3. 4. 5. Gen.^b Post hanc vocem in p. leguntur, quae infra l. 9. posuimus, ut sequentia ab eo libro abesse videantur. 4) καὶ Ὁμ.] 3. 4. 5. Gen.^b, ὡς Ὁμ. vulg. 5) Ἥομ. Ὁμ. Γ, 408, ubi ἀλείφατος. — ἀποστίλβοντες τ' Gen.^b et ante Heins. 6) ἄλλως] Gen.^b, ἢ vulg. 7) ἀδαμάντινε] Gen.^b et ante Xyl., qui ἀδαμάντινα, tum ἀδαμάντινη Seult. vulg. 8) τοὺς Γοργ. Gen.^b 9) //Gen.^a Lips., hic in marg.,

sed signo ad locum suum inter lineas revocante. Idem om. lemmata Vulgo λίθος post τὸ πᾶν legitur, unde transposui. 11) διόλου σκληρὰ καὶ σφόδρα ἀμείλικτος E. 15) //Gen.^b 16) καὶ κατακόψαι om. Gen.^b 16) εἰς τὸ λεπτόν ποιεῖ P., ἢ εἰς λεπτὰ ποιεῖς Gen.^b pro ποι. εἰς λ. 16) Post στέφανον Wart. seqq. ex θ. inseruerunt ἤγουν διασπαράξαι, cf. p. 140. 2. — στεφάνω γὰρ ἔχο. ἐν τῷ συμποσίῳ P. Gen.^b 19) ὡς Ὅμηρος] 4. 5. P. Gen.^b, παρ' Ὁμήρω vulg. 20) Ἥομ. Ἡ. Α, 470. — κρατήρας ante Heins. — 21) σε om. Lips. 24) ἠδονὴν εὐφροσύνην M. P.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς.] ποιήσεις με αντίκα τίλαι εἰς λεπτά, ἤγρον διασπαράξαι καὶ τεμεῖν, τὸν στέφανον, ὃν χάριν σοῦ ὦ Ἀμαρυλλί φίλη φυλάσσω, ἐμπλέξας αὐτὸν κάλυξι κισσοῦ, ἀντὶ τοῦ κορύμβοις, καὶ εὐώδεσι σελίνοις. — 5 (Κάλυξ ἄνθος ῥόδιόν ἐστιν. Σέλινον εἶδος φυτοῦ ἢ μάλλον εἶπεν λαχάνου. Gen.^a — ΚΑΑ. κορύμβοις, τριακονταφύλλοις. 6.)

Vs. 24.

Rec. Τί ὁ δύσσοος: ὁ δυσκόλως σωζόμενος. — (<Δύσσοος:> ἀπὸ τοῦ δυς τὸ κακὸν καὶ τοῦ σεύω τὸ ὀρμῶ. 6.)

Vet. Ἡ (ὁ δύσσοος: Gen.^b) ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λαοσσόος γὰρ ἢ Ἀθηναῖ ἢ λαὸν διώκουσα ἢ σώζουσα. δύσσοον δὲ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα, οἱ δὲ τὸν δυσχερῶς σωζόμενον παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὀμηρος:

15 ὅπως οἱ παρὰ νησί σοοὶ μαχέονται Ἀχαιοί.
— (Δύσσοος: παρὰ τὸ σόος τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἴν' ἢ ὁ κακῶς σωθησόμενος. ἢ παρὰ τὸ σοῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω, καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ β γίνεται σοβῶ, ἴν' ἢ ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δορυσσόος καὶ λαοσσόος
20 τινὲς ἐτυμολογοῦσι. EtM. 292, 38.)

Vs. 25. 26.

Vet. Τὰν βαίταν: τὴν μηλωτὴν (ἣν φορῶ E.) ἢ τὴν διφθέραν, φησὶν, ἀπορρίψας καὶ ἐκδυσάμενος εἰς τὴν θά-

21) Σύναπτε τὴν κατὰ εἰς τὸ τίλαι. H. M. P. περισσὴ ἢ κατὰ.
25 νῦν εὐθύς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολάς. H. M. P. Lips. — [Τίλλαι:] κατὰ. 5. — [Καταυτίκα:] ἀντὶ τοῦ αντίκα. 2. Ἀτικῶς. 5. — Εἰς λεπτά κόψαι, διασπαράξαι. 2. [λεπτά:] εἰς. 5.

22) [Κισσοῖο:] τοῦτο πρὸς τὸ καλύεσσι σύναπτε. M.

1) //Gen.^a Lips., ille praefixo lemmate τὸν στέφανον τίλλαι με. 2) καὶ om. (Gen.^a Lips. 5) σέλινον] Adert., σέλιον cod. 6) Post λαχάνου in Gen.^a sequuntur ex Suida: Σελίνου στέφανος πένθιμος ἦν. τὸ γὰρ σ. π. προση***. 6) Ante τριακ. distinguendum esse vidit Geilius. 9) //Lips. 10) τὸ ὀρμῶ] Duebnerus, τοῦ ὀρμῶ cod. 11) //Gen.^b — δύσσοος ὁ κακοδαί-

μον ἢ ὁ δυσχερῶς σωζόμενος παρὰ τὸ σόος. καὶ λαοσσόος Ἀθηναῖ ἢ λ. δ. ἢ σωζ. Phav. 12) λαοσσόος ante Heins. 12) δύσσοον δὲ] Gen.^b, δ. γὰρ vulg. 15) Hom. II. A., 344. — ὅπως Gen.^b — σώοι ante Heins. 22) //Gen.^b, ubi scholii prior pars usque ad θάλασσαν deest. — 24) In M. περισσὴ ἢ κατὰ prius scripta, deinde addita σύναπτε etc.

λασσαν (ἐκείθεν 3. P. Gen.^b) ἀλουμαι, [ὅ ἐστι πηδήσω ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω,] ὅθεν Ὀλπις ὁ ἀλιεύς σκοπιάζεται [ἢ γουν ἀπὸ μετεώρου τόπου σκοπεύει] καὶ ἀρρεύει τοὺς θύνους τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ Ὀλπις ἀπὸ τοῦ λέπω λέπις καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ (ε ἔλις καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς) ο Ὀλπις, ὁ τοὺς λεπίδω- 5 τοὺς ἰχθύας ἀρρεύων [ἢ τοὺς ἔλλοπας]. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα ἢ κύριον τοῦ ἀλιέως. — Ἄλλως. Ὀλπις τὸ ὄνομα τοῦ ἀλιέως ἴσως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν· ὄλπιν γάρ φασι τὴν λήκνυτον, ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. Ἄλλως. Ὀλπις ὁ τοὺς ἔλλοπας 10 ἀρρεύων (ἔν' ἢ ἐπίθετον τῶν ἀλιέων, ἢ P. Gen.^b) κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἀλιέων. εἰσὶ γάρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσκολούμενοι.

Rec. (Σκοπιὰ ὁ ὑψηλὸς καὶ ἐπανεστηκὸς τόπος. 6.)

Vs. 27.

15

Γει. Καίκα μὴ ἀποθάνω· καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω, φησίν, ὅμως εὐφρανθήσῃ, ὅτι ἔρριψα ἐμαυτὸν (εἰς θάλασσαν Q.). — (Τό γε μὰν τεόν· τό γε σόν, ἢ γουν παρὰ σοί, ἢ δὲ τὸ θανεῖν <με>. ἢ ὅμως ἡσθήσῃ γε, ὅτι ἐκινδύνευσα. ἢ ὅμως ἢ δὲ σοί ἐστι τὸ θανεῖν με. P. Gen.^b) 20

23) Τοῖς τοῦ κισσοῦ κορύμβοις. 4. 5. κλάδοις. M.

24) Ὁ δυσκόλως σφζόμενος. M. Lips. — Γρ. δύσσοος, ὁ δυσκόλως κινούμενος. M. — Οὐ προσδέχη τὴν αἰτησίην μου. Lips.

25) Διφθέραν. M. P. Lips. γούναν. P. — Πεσοῦμαι. E. H. P. Y. πεσοῦμαι, ῥίψω ἐμαυτόν. Lips. 25

26) Ὅπου. M. P. Lips. — Ἀπὸ μετεώρου ἀποσκοπεύει. H. M. P. Y. Lips.

27) Ἦγουν ὅσον τὸ ἐπὶ σοί. M. [τεόν:] πάθος. C. τὸ σόν <ἢ δὲ> κατεσκευάσθη, ἐγένετο, ἤγουν εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τούτῳ. M.

1) Ante ἐκείθεν in P. Gen.^b legitur ἀπὸ τούτου, quibus in hoc (non in P.) praefixum lemma Ὀλπις ὁ γριπεύς. 1) Circumscripta om. Gen.^b. 2) Ὀλπις] Gen.^b, ὁ Ὀ. vulg. 2) σκοπιάζεται . . . ἰχθύας desunt in Gen.^b. Circumscripta ex Rec. inserta sunt. 3) ἀποσκοπεύει 2.¹, cf. Gl. 3) καὶ] ἢ vulg. 4) Ὀλπις δὲ Gen.^b. 4) λέπις] Gen.^b, λεπὶς Gregor. 104, λοιπὶς vulg. 5) Supplementum accessit ex Gregorio, ubi ἔλις cod. A., ἐλίς vulg. 6) ἀρρεύων. πεπ. ἢ κυρίως reliquis omissis Gen.^b. 7) //Gen.^b, ubi Ὀλπις δὲ omisso ἄλλως. 8) ἴσως] ἢ ὡς Gen.^b, om. vulg. 8) περὶ pro παρὰ Gen.^b. 10) ἄλλως] Gen.^b, ἢ vulg. 16) //Gen.^b. — Καίκα μὴ ἀπ.] Gen.^b, κἢ κα μὰ ἀποθάνω Call. 17) εὐφρανθήσομαι P. 18) τό γε σοί Gen.^b. 19) ἢ ὅμως ἡσθήσῃ γε] ἄτιμος ἡσθῆς γάρ codd. 19) ὅμως] ὅτι codd. 20) σοί om. Gen.^b

Rec. Ἡ (καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω,) τέως τὸ πρᾶγμα, ὃ σε
τέρπει, γεγένηται.

Vs. 28. 29.

Rec. [Ἐγνων πρίν: ὁ νοῦς·] <ἔγνων> πρὸ ὀλίγου, ὅτε
5 σημειῖον θέλοντός μου λαβεῖν, εἰ φιλεῖς με, <οὐδὲ> τὸ φύλ-
λον, δι' οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ τῶν χειρῶν πληττόμενον
[οὐκ] ἀφῆκε τὸν ψόφον.

Vet. Οὐ δὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατά-
γημα: [ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ οὕτω· οὐ δὲ τὸ τηλέφιλον
10 ποτιμαξάμενον πλατάγησεν.] τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλ-
λον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτό.
εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἔρω-
των τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδί-
δου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων·
15 εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. — (Οὐδὲ τὸ τηλέφι-
λον: Gen.^b τηλέφιλον τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τί-
πτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρω-
μένων, οἱ ἐρῶντες. ἢ βοτάνιν ἐστὶν ἐν τῇ πληξεί φωνοῦν,
σημαῖνον φιλεῖσθαι τινα ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου ἢ τῆς ἐρωμένης.
20 P. Gen.^{a,b}) εἴρηται δὲ τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς
τὸ δ, οἶον δηλέφιλον τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. — Ἄλ-
λως. Τὸ τηλέφιλον ῥιζίον τι θαμνωδες, κάτωθεν δὲ ἀνα-
βαῖνον τρίκλωνον. τοὺς δὲ κλώνας ἔχει δοχμῆς μείζονας <καὶ>
σπιθαμιαίους, τὰ δὲ φύλλα εἰκότα τῷ σπειρομένῳ λωτῷ.

1) /* Lips. — Supplementum au-
ctore Duebnero accessit ex *E. *M.
*T. *Lips. 1) ἤγρον τὸ πρ. H. N.
P.³ — πρᾶγμα σου E. 1) ὅσον σε
P.³ 2) γενήσεται *E. *M. *P. *T.
4) // Lips. s. l., sed ultima ὑπὸ
τῶν seqq. in marg. — πρῶην ante
πρὸ Lips. 5) φιλεῖς Lips. — με]
add. Lips. — οὐδὲ] addidi ex GE.
6) γίνεται pro δηλοῦται M. 7) οὐκ
om. Lips. 8) // Om. Gen.^{a,b} Lips.
10) ἐπλατάγησεν ante Xyl. 11) βοτά-
νιν ante Brub. 15) Scholia ad τη-
λέφιλον in Gen.^a leguntur post
scholia ad Vs. 30. 31. 16) λέγεται
post τηλ. Gen.^a — τὸ om. P., τὸ
φύλλον om. Gen.^b, φύλλον post μηκ.
Gen.^a 18) ἢ βοτάνιν ἐστίν] ἢ βό-
τανόν ἐστιν Gen.^a, βοτάνην (βο-
τάνη P.) δέ ἐστιν P. Gen.^b 18) φω-

νῶν ἐν τῷ τύπτεσθαι καὶ σημ.
Gen.^a, φωνοῦν om. Gen.^b 19) τινα
om. Gen.^b 19) ἢ] Gen.^a, καὶ tell.
20) // P. Gen.^b — δὲ om. P., τη-
λεφ. om. P. Gen.^b 20) τοῦ τ om.
Gen.^b, τ πρὸς τὸ om. P. 21) οἶον]
P. Gen.^b, οἶον] vulg. — δηλέφιν-
λόν Gen.^b 21) ὄν om. P. Gen.^b
21) τὴν φιλίαν] Gen.^b, φιλίαν P.,
τὸν φίλον vulg. 21) // Gen.^{a,b} —
ἄλλοι δὲ Gen.^a, 22) τηλέφιλλον sine
τὸ Gen.^b — ῥιζίον τι ante Reisk.,
ῥιζίον τι Gen.^b, ῥιζίον sine τι Gen.^a
22) δὲ om. Gen.^a 22) ἀναβαῖνον]
Gen.^a, ἀναβαῖνον Vulc., ἀναβαῖνει
vulg. 23) ἔχει om. Gen.^b Vulc. 23)
δοχμῆς] Geel., δραχμῆς vulg. 24)
σπιθαμιαίους] Gen.^a, — αἰας vulg.
24) εἰκότα] Vulc., εἰκε vulg.

λοβόν δὲ ἀφήσιν ἐλικοειδῆ, ἐν ᾧ τὸ σπέρμα· οὐ ἐπιχριομέ-
νου ὁ χρώς ἐξαμαίττεται καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον
δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον
τιθέντες, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἀπειριῶντο τοῦ ψό-
φου. — Ἄλλως. Τηλέφιλον: φυτόριον τι, ὃ τινὲς τῶν ἐρω- 5
τικῶν ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες ἢ τὸν καρπὸν ἐπικρούουσι. καὶ
ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν γένηται, καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζου-
σιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, τοῦ χρωτὸς δ' ἐμπρη-
σθέντος ἢ ἐλκωθέντος μισεῖσθαι. — Τὸ πλατάγημα: τὸ
πλαταγώνιον. (ἔστι δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον ὃ τιθέντες κατὰ 10
τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ δεξιᾷ
ὥστε πλατάσσειν. Gen.^b) — Ποτεμάξατο δέ, ἤγουν προσ-
ήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον.

Vs. 30.

Vel. Ἄλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πήχεος: τοὺς δακτύ- 15
λους καλεῖ μεταφορικῶς **** ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ φησι·
πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαν.

Rec. [Ἡ τὸ] αὐτῶς: οὕτως μηδὲν ἀνύσαν παρὰ τῷ
ἀπαλῶ πήχει, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἀπαλοῖς δακτύλοις, ἐμαράνθη.

28) [Ἐγνων:] ὅτι οὐ φιλεῖς με. M.

20

29) Τὸ τῆς τήλεως φύλλον. M. οὐδὲ τὸ φύλλον, ἤγουν δι' οὗ ἢ
φιλία γίνεται. E. — Προσήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον διὰ
τὸ μὴ κτύπον ποιῆσαι πρὸς τὸν πῆχυν. 5. — Προσεδέξατο, προσέ-
λαβε. M. — Τὸ κρότημα, τὸ ἤχημα τῆς χειρός. M.

30) Μάτην. M. — Τῇ χειρὶ. M. — Τελείως ἐμαράνθη. M.

25

1) λωβόν ante Xyl., λαβόν δ' ὃ τιθέντες et τὸν ἀντ.] Piccolos, ὃ, τι
Gen.^b, κανιόν Vule. 2) ἐξαμαίττε-
ται Gen.^b 3) τηλέφιλλον Gen.^b
4) ἀπειριῶντο] Gen.^a, ut conj.
Hemsterh., ἐπεπ. vulg. 4) τοῦ ψό-
φου Gen.^a 5) //Gen.^{a,b} — τηλέφι-
λον φυτόριον τι ὃ] τηλ. φίλτρον τι
ὃ Gen.^b, ἄλλοι δὲ φασὶ φυτόριον
εἶναι ὃ sine ἄλλως Gen.^a, om. vulg.,
ubi contra ante ἐπὶ legitur τὸ τη-
λέφιλον. 6) τῶν ὦμων Gen.^b 6) τι-
θέντες ante ἐπὶ Gen.^{a,b} 7) ἂν μὲν
Gen.^b 7) γένηται om. Gen.^b 7)
ῥόδον Gen.^b 8) χρωμάτος Gen.^b
et ante Reisk. 9) //Gen.^b — τὸ
πλατ. Gen.^b, πλατ. δὲ vulg. 10)

12) //Om. Gen.^{a,b} Lips., ex Gl. petitum. 13)
τὸν] add. *5. 13) γινόμενον] *5.,
τυπόμενον vulg. 15) //Gen.^b, ubi
ἀλλ' αὐτὶς ὡπαλῶ π. πήχεος.
17) πρὸς τ. π. om. Gen.^b 17) ἐξε-
μαλήθη Gen.^b 18) //Gen.^a, Lips.,
ille c. lemm. ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ.
— οὕτως μ. ἀν. om. Gen.^a, quae in
Lips. s. l. 19) τοῦ τοῖς] (Gen.^a)
Reisk. seqq., τοῦ Lips., τοῖς vulg.
19) ἐμαράνθη] add. M. — 21) φύλ-
λον] φίλον cod., cf. SchRec. 22)
αὐτοῦ] αὐτῆς cod., cf. Scholl.

Vs. 31.

Vet. Ἀγροὶὼ τὰ λάθρα: τινὲς ὄνομα κύριον τὸ Ἀγροὶὼ· οὐδέπω γὰρ τὴν γραίαν οὕτω φασίν. τινὲς δὲ [τὴν ἀγροικι- κήν,] τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν [τρεφομένην].

- 5 *Rec.* (Εἶπε καὶ Ἀγροὶὼ: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἀγροικι- κή. *v. *1. *2. Gen.^a *Lips.) — Ἡ κοσκινόμαντις, ἡ γουρὴ ἢ διὰ κοσκίνου μαντευομένη.

Vs. 32.

- Rec.* Ἀπρὸν ποιολογεῦσα: ἢ πρῶην σταχνολογοῦσα.
- 10 *Vet.* (Ποιολογεῦσα: Gen.^b) ἡ γουρὴ τοὺς στάχνας ἀνα- λεγομένη. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατ' ἐξοχήν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποία γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἢ βοτάνη. — Ἡ ἢ πρὸν καλάμην συλλέγουσα καὶ σταχνολογοῦσα. — Παραιβάτις: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ 15 (παροδίτις, ἢ <ἦ> παραπορευομένη [θεὸς ἦ] ἔριθος. Gen.^b)

Rec. <Παραιβάτις> Ἐπομένη καὶ παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς.

Vs. 33.

- Rec.* (Τῶ σῶ ἔρωτι διόλον ἐμμένω· σὺ δὲ οὐδεμίαν φρον- 20 τίδα ἐμοῦ ποιῆ. H. I. M. P. Y. *Lips.)

31) [Ἀγροὶὼ:] ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦσα, ἢ ὄνομα. γράφεται ἡ γραία. 6.

32) [Παραιβάτις:] παραπορευομένη. 5.

2) //Gen.^b, ubi καὶ Ἀγροὶὼ //Gen.^b, ubi ἀντὶ τοῦ ἀναλ. τ. στ. τὰ ληθία. 2) τινὲς ὄν. κ. τὸ Ἀ.] 11) ποίαν] Duebnerus, ποιὰν vulg. Gen.^b, Ἀγρ. ὄν. κύριον vulg. 3) 11) γὰρ pro δὲ Gen.^b 11) ἴσως διὰ τὸ τὸν πυρὸν κατέχειν Gen.^b Vulg. Gen.^b, ἢ vulg. 3) τὴν ἀγρ. om. 12) ποίαν] ante Brub. II, ποιὰν vulg. 12) ποία] Duebnerus, ποία Schaeef. ad SchApoll. II, 470, ποιός Gen.^b vulg. 13) //Om. Gen.^a b Lips. 14) //Gen.^b, ubi παραιβάτης. 15) ἔριθος] Adert., ἔριδος cod. 16) //Lips.

4) τὴν et τρεφομένην om. Gen.^b 5) ὄνομα κύριον] κί- ριον Gen.^a, ὄνομα rell. 5) ἦ] add. Lips. — ἀγροικὴ *1. *2. 6) // *Lips. ἡ διὰ κ. μ. — ἡ κοσκ.] ante Scult., κοσκ. vulg. 9) // *Lips. 10)

Vs. 35.

Vet. (Καὶ ἃ Μέρμνωνος Gen.^b) ἐριθακίς: ἀπὸ τοῦ ἐριθος ἢ ἀκόλουθος ἢ μισθώτρια. ὑποκοριστικῶς δὲ ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ <ἐρίθακος> ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα.

Vs. 36.

5

Vet. Ἐνδιαθρύπτῃ: ἀπονοῆ καὶ ἐμβλακεύῃ, σπαταλᾶς, τρυφᾶς.

Rec. (Ἰδιωματεύει ἀκκίξῃ, τὸ κοινῶς κανακίξῃ. M.)

Vs. 37. 38.

Vet. Ἄλλεται ὀφθαλμός μου: δοκοῦσιν οἱ ὀφθαλμοὶ 10 ὀφθεσθαί τινα τῶν οἰκείων, ἂν ἄλλωνται.

Rec. Ὁ δεξιός μου ὀφθαλμός ἄλλεται καὶ πηδᾶ. ἄρά γε θεάσομαι αὐτήν; — Ἀισεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν (ὠδ' ἀποκλινθεῖς Gen.^a): ἐκνεύσας, τραπεῖς ὠδε πρὸς τὴν πίτυν [ἄσεῦμαι, Δωρικῶς ἤγουν] ἄσομαι, τὸ κοινῶς τραγω- 15 δήσω.

Vs. 39.

Rec. Καί μ' ἴσως ποτίδῃ: καί με ἴσως ἂν προσίδῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη, ἤγουν ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατ-

34) Ἄσο ἔχουσαν ἐρίφους, δίδυμα τετοκυῖαν. H. M. P. 20

35) [Μέρμνωνος:] δούλη. E. N. θυγάτηρ. Lips. ἢ θυγάτηρ τοῦ Μέρμνωνος. M. — [Ἐριθακίς:] μισθώτρια, ἢ περὶ τὰ ἔρια θακούσα. 4. 5. — Ἡ μέλαιναν ἔχουσα χροῖαν. M. P. ἢ σιτόχρους. M. P. Lips.

36) Διότι σὺ πρὸς ἐμέ. P. Lips. ἀκκίξῃ, τὸ κοινῶς κανακίξῃ. E. P. Lips. σπαταλᾶς, τρυφᾶς. Harl. 25

37) Πάλλεται, πηδᾶ. M. P. Lips.

38) Πεσών. M. ἐκκλίνας, τραπεῖς. N.

39) Παντελῶς ἀκαμπής. M.

2) //Gen.^b, ubi ἐριθακίς. 2) ἀπὸ τ. ἐ. ἢ ἀκ. ante Brub. post θεωρισταίς pag. 144 l. 17. legebantur, illa vero praeunte ibidem sola ἢ ἀκολ., verbis ἀπὸ τοῦ ἐριθος in hoc schol. post μισθώτρια translatis. Omnia quinque verba om. Gen.^b. quae in suum locum reposui. 3) ἢ μισθ.] ἤγουν μισθ. (Gen.^b vulg. 3) ὑποκ. δὲ] (Gen.^b, δὲ om. vulg. 4) ἔστι δὲ om. Gen.^b. 6) //Gen.^b, ubi deest καί. 10) //Gen.^b — ὀφθαλμοί] Duebnerus, ὀφθαλμοί μου vulg. Duebnero praeterea οἱ ὀφθ. ante ἄλλωνται transponenda videntur. 11) ἄλλωνται ἂν. Gen.^b. 12) //Lips. πάλλεται, πηδᾶ — μου — θεάσομαι. 13) Gen.^a. *Lips. 14) ἐκνεύσας om. Lips., τραπεῖς om. Gen.^a. 15) ἄσεῦμαι J. ἤγ. om. Gen.^a. Lips. 18) //Lips. et ommissis verbis ante ἐπέι Gen.^a, ubi lemma ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνος ἐντί. — 21) (sl. δούλη ap. Gallium ad ἐριθακίς relata erat, quod Duebn. mutavit. 22) ἢ] ἢ Wart., ἢ Duebn. 24) διότι om. Lips. 24) κανακίξῃ E.

εσκευασμένη, ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη.

Vs. 40—42.

Γελ. Ἴππομένης ὄκα δὴ: ἱστορία· ὁ Ἄρεος Ἴππομένης
 5 τῆς Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς Ἀφροδίτης
 συνεργούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγω-
 νιζόμενον τῷ δρόμῳ ἠττηθέντα θνήσκειν ἢ περιγενόμενον
 δρόμῳ λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς μῆλα
 χρυσᾶ τοῦ τῶν Ἐσπερίδων κήπου (προγενόμενος) τῷ δρόμῳ
 10 ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης τῆς κόρης
 ἐπὶ τῇ τῶν μῆλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ αὐτὴν γυ-
 ναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν
 αὐτῇ. Ἄλλως. (Ἐγκρατῆς ἐγένετο Ἴππομένης ὁ Ἄρεος τῆς
 Ἀταλάντης μῆλα χρυσᾶ λαβὼν παρ' Ἀφροδίτης ἐκ (τοῦ) τῶν
 15 Ἐσπερίδων κήπου. Gen.^b) — Ἀ δ' Ἀταλάντα: δύο Ἀτα-
 λάνται εἰσὶν, ἡ μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἢ Σχοι-
 νέως θυγάτηρ. ἡ μὲν οὖν Ἀρκαδικὴ Ἀταλάντη τοξότης ἢ
 δεινὴ· ἡ δὲ Βοιωτικὴ, δρομαία οὖσα, προέθετο τὸν γάμον
 αὐτῆς, εἰτις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ καὶ πολλοὺς θελήσαντας
 20 λαβεῖν αὐτὴν νικήσασα ἀνεῖλεν. Ἴππομένης οὖν συνεργὸν
 ἔχων τὴν Ἀφροδίτην καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρυσᾶ [καὶ]
 προγενόμενος τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοῦ-
 πίσω. ἢ δὲ εὐθὺς περὶ τὸν ἕμερον τῶν μῆλων ἐγένετο καὶ
 ἐλείφθη· ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησε καὶ γυναῖκα αὐτὴν ἔλαβεν.

25 40) Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ὠδῆς. 23.

41) Τὸν μετ' αὐτῆς ἠγωνίζετο δρόμον. 1. 2. H. M. P. Y. Lips.

42) Μέγαν ἐπ' αὐτοῖς. M. — [Ἐρωτα:] αὐτοῦ. H.

1) καὶ pro δηλονότι E. 4) // Gen.^b 5) τῆς ante Σχ. om. Gen.^b 7) τῷ δρόμῳ et θνήσκειν om. Gen.^b 8) περὶ pro παρὰ Gen.^b 9) χρυσᾶ... κήπου om. Gen.^b 9) τῷ δρόμῳ ἐφθασε τρέχειν. οὕτως ἀσχ. Gen.^b 11) τὴν — συλλογῇ omisso ἐλείφθη Gen.^b 11) δ' αὐτῆς sine γυν. Gen.^b 12) μετεμορφώθη] Gen.^b vulg., — φάσθη Reisk. seqq. 15) κήπων 4., unde μῆλα seqq. afferuntur tanquam post τὴν κόρην l. 9. lecta. 15) // Gen.^b 16) ἡ μὲν Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Βοιωτίας. ἢ Σχ. τοῖνυν θνγ. Βοιωτικὴ οὖσα καὶ δρομαία Gen.^b, ubi in fine scholii ἢ δὲ Ἀρκ.

Ἀρ. τοξότης ἢ δεινὴ. 18) προσέθετο Gen.^b et ante Reisk. 19) ἀ- τῆς (Gen.^b) Kiessl. 19) λαβεῖν αὐ- τὴν post δρόμῳ vulg., unde transposui, om. p. et sequens scholium. 20) νικήσαι Gen.^b et ante Reisk., cf. pag. 147. 4. 20) Ἴππ. οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης Gen.^b 22) προγενόμενος] περιγενό- μενος Gen.^b et Reisk. seqq., παρὰ vulg. 22) ἐκ τοῦ δρόμον 3.¹ 2.¹ (hoc ordine ap. Wart.) et 2.² 22) αὐ- τῶν μῆλων εἰς τοῦπίσω Gen.^b 24) καὶ γυν. αὐ. ἔλ. om. Gen.^b — 27) αὐ- τοῦ] εἰαντοῦ cod.

— (Ἀταλάντη ἢ Σχοινέως, ταχεῖα τοὺς πόδας οὖσα, προέ-
θετο τὸν αὐτῆς γάμον ἔπαθλον τῷ νικήσαντι αὐτὴν πρὸς
δρόμον, καὶ πολλοὺς θελήσαντας νικήσασα ἀνείλεν· τὸν
γὰρ νικηθέντα λόγος ἦν ἀναιρεῖσθαι. Ἴππομένης δὲ ὁ Ἄρως
ἔρωτα ταύτης λαβὼν καὶ συνεργὸν τὴν Ἀφροδίτην κτησά- 5
μενος μῆλα χρυσᾶ τοῦ τῶν Ἐσπερίδων κήπου παρ' αὐτῆς
ἔλαβε καὶ τὸν δρόμον ἀνύων εἰς μέσον αὐτὰ ἔρριπτε, καὶ
τῆς Ἀταλάντης ἐπὶ τῇ συλλογῇ τῶν μῆλων ἀσχολουμένης τὸν
δρόμον ἀνύσας αὐτὸς ἐνίκησε καὶ εἰς γυναῖκα ταύτην ἠγά-
γετο. M. Gen.^a) — (Ὡς εἶδεν ὡς ἐμάνη: ὅτε εἶδεν τὰ 10
μῆλα, αὐτοῦ ἠγάσθη. Gen.^b) — Ὡς ἶδεν, ὡς ἐμάνη: τὸ
ὡς ἀντὶ τοῦ εὐθέως, καὶ Ὅμηρος·

ὡς ἶδεν, ὡς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος.

οἱ δὲ οὕτως.

Rec. (Ἴππομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένον: ἐντεῦθεν 15
ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. <Ἴππομένης> ὄνομα κύριόν ἐστι, σημαίνει
δὲ τὸν μεγάλως μαινόμενον. Gen.^a) — Οὕτως ὡς εἶδε τὰ μῆλα
λίαν ἐμάνη — ἐπίτασιν γὰρ ἔχει τὸ ὡς — ἐπ' αὐτοῖς. — (Ὡς
εἰς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα: Gen.^a) ὡς εἰς βαθὺν ἔρωτα, αὐτῶν
δηλονότι, τῶν μῆλων, ἄλλετο, [ἀντὶ τοῦ ἠλατο,] τουτέστιν 20
ἐνέπεσε. βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας
ὑλης, ἧτοι δασείας.

Vs. 43—45.

Vet. Τὰν ἀγέλαν χ' ὦ | (Ἄδε Βίαντος ἐν ἀγκῆ-
μάντις ἄγε Μελάμπους: | νησι ἐκλίνοθη: Gen.^b Νηλεὺς 25

43) [Ἄδης:] πόλις Ἰφίκλου. M.

44) [Ἐς Πύλον:] πρὸς τὸν Νηλεῖα. M. — Ἔπεσεν, ἦγον συνε-
ζεύχθη τῷ Βίαντι. M.

1) Gen.^a hoc schol. ad finem idyllii habet. Ex M.³ ταχεῖα seqq. afferuntur tanquam post ἢ δὲ Βοιωτικῇ pag. 146. 18. lecta. Duesbnerus ἢ Βοιωτικῇ ταχεῖα seqq. inseruit post ἀνείλεν pag. 146. 20. 2) αὐτῆν] ταύτην codd. — πρὸς . . . ἀνείλεν om. Gen.^a 3) νικήσασα] νικήσαι M., cf. pag. 146. 21. 9) ἀνηγάγετο Gen.^a 10) ὅτε] Adert, ὅτι cod. 11) //Om. Gen.^a Lips. 13) Hom. II. T. 16. 16) Ἴππ. supplevit Adertus. 17) // * Lips. οὕτως . . . μῆλα — ἐπίτασιν τὸ ὡς — ἐπ' αὐτοῖς. — οὕτως] H. M. P. Lips., ὅπως vulg. 19) // Gen.^a 20) δηλονότι om. Gen.^a

20) ἀντὶ τ. ἦ. om. Gen.^a 24) // Hujus scholii in codd. duae recensione habentur, altera in p. 3. M. Bar. Gen.^a, in quo ad Id. VIII inter Hypothesin et Triclinii scholium metricum legitur: altera in 4. 5. E. P. Q. Z. Can. Gen.^b Vulc. Lectio vulgata auctore Calli ergo plerumque priorem sequuta est. sed quaedam ex altera assumpsit. Itaque prior columna refert lectionem codicis Gen.^a, altera codicis Gen.^b, vulgatam vero lectionem quaecunque uncinis semirotondis carent. Reliquorum codicum lectiones diserte indicatae sunt, quaecunque innotuere. Col. I. 24) Lemma et sc̄r. om. Gen.^a

ἱστορία. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ
Κρηθέως ἔχων θυγατέρα Πηρῶ
οὐκ ἐδίδου αὐτὴν τινὶ γυναικί,
εἰ μὴ τῷ συντιθεμένῳ ἀγαγεῖν
5 αὐτῷ τὰς Ἰφίκλου βοῦς

Μελάμπους δὲ θέλων τῷ οἴ-
10 κείῳ ἀδελφῷ Βίαντι τὴν κόρην
δοῦναι τὸν κίνδυνον ὑπέστη.
συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκό-
λων τοῦ Ἰφίκλου [ἐδεσμεύθη
ἦτοι] ἐν φυλακῇ ἐβλήθη.

15 (καὶ ἐκεῖ ὡν ἤκουσε λεγόντων
τῶν σκολήκων ἐλάχιστον εἶ-
ναι τὸ περιτεῦον τῆς δοκοῦ
εἰς διάβρωσιν, [ὥστε τὴν οἰκίαν
καταπεσεῖν· Gen.^a] καὶ προμη-
20 νύσας τῷ Ἰφίκλῳ τὴν τοῦ δόμου
πτῶσιν ἐθανυμάσθη ὑπ' αὐτοῦ.
p. Vat. Gen.^a et fere M. Bar.)

καὶ ἤρατο αὐτὸν ὡς μάντιν,
πῶς ἂν παῖδας ποιήσῃ. ἄτε-
25 κνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰ-
τίας.

ἐκτέμνοντί (δέ Gen.^b) ποτε τῷ

ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως τὴν θυ-
γατέρα Πηρῶ ἔφη δῶσειν ἐκείνῳ
γυναικί εἰς γάμον τῷ ἐξάγοντι
τὰς βοῦς αὐτῷ ἀπὸ Ἰφίκλου. Z.
Can. Gen.^b et fere E. Vulc.)
ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Με-
λάμποδος ἀδελφὸς ἦρα αὐτῆς
σφόδρα.

(ὁ οὖν Μελάμπους ἐλθὼν εἰς
τὴν Ἰφίκλου χώραν διὰ τὰς
βοῦς ἐδεσμεύθη παρ' αὐτοῦ. Q.
Z. Gen.^b)

μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου,
ἐν ᾧ ἦν, πίπτειν μάντις ὡν
προεμήνυσεν. ἐφ' ᾧ καταπλη-
χθεὶς ὁ Ἰφίκλος ἔλυσε (καὶ
ἐπεμψε σὺν ταῖς βοῦσί· καὶ
ἐγγημε Βίας τὴν Πηρῶ. Z. Gen.^b
Vulc.) —

(Ἄλλως. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς
καὶ Κρηθέως <τὴν θυγατέρα
Πηρῶ> ἐκείνῳ ἔφη δῶσειν γυ-
ναῖκα τῷ ἐξάγοντι τὰς βοῦς
ἀπὸ Ἰφίκλου. Gen.^b)

πατρὶ Φυλάκῳ ζῶα [ἀφ' οὗ καὶ

1) Πηλεὺς Gen.^a 1) καὶ Κρηθέως] 3. M., καὶ Κρηθέως Gen.^a, om. vulg. 2) Πηρῶ] p., Πειρῶ 3. M., Πυρῶ Gen.^a, om. vulg. 4) τῷ συντιθεμένῳ ἄ. αὐ. τ. Ἰ. βίας ἐκδοῦναι πρὸς γάμον ὑπέστητο post Πηρῶ M. Gen.^a 9) οἴ- κείῳ om. Gen.^a 13) ἐδεσμεύθη ἦτοι om. M. Gen.^a 14) τίθεται pro ἐβλήθη Gen.^a 15) ἐν ἣ τῶν σκολήκων ἤκουσε λεγόντων Gen.^a 20) τὴν πτῶσιν τοῦ δωματος Gen.^a 24) πῶς παῖδας ποιή- σοι Gen.^a Col. II. 1) Κρηθέως] P. Q., Κρηθέως Z. Can. Gen.^b 2) Πηρῶ] Πυ- ρῶ P., Πειρῶ Q. Z. Can. Gen.^b 3) εἰς γάμον om. P. 3) ἐξάγοντι] P. Can. Gen.^b, ἐξαγαγόντι Z., ἐξαξόντι Q. 4)

τὰς Ἰφίκλου βόας Q. — αὐτοῦ Gen.^b 6) ἐκ Φυλάκης] Gen.^b. ἐκ Φυλάκου Q., ἐκ φυλῆς Z. Can., om. P. 11) παρ' Ἰφί- κλου Z. Gen.^b (παρὰ Z.) 15) δωματος Z. Gen.^b 16) ἦν ὁ Ἰφίκλος Vulc. 17) ἐφ' ᾧ] 4. 5. Z. Gen.^b ut conj. Kiessl., ἐν ᾧ vulg. 17) καταπληθεὶς Gen.^b 18) ἔλυσε Gen.^b — καὶ ἐπεμψε] Vulc., καὶ ἀπέλυσε Gen.^b, συναπέλυσε Z. 19) ταῖς om. Z. Vulc. 20) Πειρῶ Z. Gen.^b 23) Τειροῦς cod. 28) τῷ π. αὐτοῦ Φ. ποτὲ M. Gen.^a, πατρὶ om. Gen.^b 28) ζῶα] Jacobsius Spec. Emend. p. 41 ex Eustathio, vid. pag. 149. 11., ξύλα M. Gen.^a, δένδρον vulg., om. P. Gen.^b 28) Circumscripta om. M. P. Gen.^a ^b

ἡ χώρα Φυλάκη ἐκαλεῖτο] ὁ Ἰφικλος παῖς ὦν παρειστήκει, ὃν ἐκπλήξαι θέλων ὁ πατήρ, ἦν εἶχε μάχαιραν, (ταύτην Gen.^b) εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπήξαι ὀρμησας, συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτοῦ τοῖς μορίοις. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἦν ὁ Ἰφικλος, ὁ Μελάμπους ἀνερευνήσας εὔρε τὴν μά- 5 χαιραν, καὶ ἐκέλευσε τὸν Ἰφικλον ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν [αὐ- τῆς] πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα παιδῶν ποιήσας ἔλαβε τὰς βοῦς, καὶ τῷ Νηλεῖ ταύτας δοὺς διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βιάντι τὸν τῆς Πηροῦς γάμον περιποιήσατο. (ἦρα γὰρ αὐ- τῆς σφόδρα. P. Gen.^b) — (Ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου φέ- 10 ρεται καὶ ὅτι ἐκτέμνοντί ποτε τῷ Φυλάκῳ ζῶα παρειστήκει παῖς ὦν Ἰφικλος. ὃν ἐκπλήξαι θέλων ὁ πατήρ καὶ ἀνατείνας ἦν κατεῖχε μάχαιραν, εἶτα εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπήξαι θελήσας, ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μορίοις οὕτω συμβάν. Με- λάμπους δὲ αὐτὴν ἀνευρὼν ἐκέλευσε τὸν Ἰφικλον ξέσαντα 15 τὸν ἰὸν πίνειν. καὶ αὐτὸς ποιήσας οὕτω γίνεται παιδῶν πα- τήρ. Eustath. 1685, 37.) — Χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυός: καὶ ὁ Μελάμπους ἤγε τὴν Ἰφίκλου ἀγέλην Νηλεῖ εἰς Πύλον, ἵνα ἄρηται τῷ ἀδελφῷ τὴν Πηρώ, ἣτις ἔτεκεν Ἀλφεισίβοιαν, μητέρα Μελάμποδος ἴσως ἐτέρου. Gen.^b) — Μελάμπους δὲ 20 ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς Ῥοδόπης ἐν ψιλῷ τόπῳ, παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ διὰ τοῦτο Μελάμπους ἐκλήθη. — Ἀλφεισιβοίης: Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος Σαλμωνεύς, ἐξ οὗ Τυρῶ, ἐξ ἧς καὶ Κρηθῆως Νη- 25 λεύς, ἐξ οὗ Πηρῶ, ἐξ ἧς Ἀλφεισίβοια.

1) ὦν ἐτι Gen.^a 1) παρειστή-
κει] M. P. Gen.^{a, b} et Reisk. seqq.,
παρειστήκει vulg. 2) ὁ π. ἐκπλ.
θέλων ἀποστήναι αὐτοῦ Gen.^a, ὁ π.
θέλων Gen.^b 3) ἐπήνεγκεν αὐτοῦ
τοῖς μορίοις καὶ ταύτην εἰς τὸ πλησίον
δένδρον ἐπήξε Gen.^a 3) ἐκπλήξαι
προ ἐμπήξαι P. Gen.^b 3) ὀρμησας] P.
Gen.^b, ὠρμησε καὶ vulg. 4) αὐτοῦ
τοῖς μορίοις] Eustath., αὐτὴν τοῖς μ.
τοῦ παιδὸς vulg., τοῖς μορίοις P.
Gen.^b, qui ante ἐπεν. αὐτῷ habent,
αὐτοῦ τοῖς μορίοις M. Gen.^a 4)
Pro ἐπεὶ . . . μάχαιραν καὶ breviter
ταύτην οὖν (Μελάμπους Gen.^b)
ἀνευρὼν P. Gen.^b — Pro ἐπεὶ . . .
πίνειν Gen.^a sic: ἦν ἀνερευνήσας
M. καὶ εὐρῶν ἔδωκεν Ἰφίκλῳ εἰπῶν

τὸ ἰὸν ἀποξέσαντα πίνε. 6) αὐτῆς
om. Gen.^{a, b} 8) τῷ . . . δοὺς om.
P. Gen.^b 8) δοὺς] 3., δίδωσι καὶ
vulg., κομίσας Gen.^a 9) Πηροῦς]
p., Πυροῦς Gen.^a, Πειροῦς vulg.
19) Πειρῶ cod. 20) // Gen.^{a, b}, deest
in P. 21) περὶ pro παρὰ Gen.^b
22) ψιλῷ ὑψηλῷ vulg. 22) οἱ πό-
δες αὐτοῦ (αὐτοῦ M.) μόνου γυμνοῦ
ἦσαν τὴν τοῦ ἡλίου ἀκτίνα δεχο-
μενοι pro μόνους . . . ἡλίου M.
Gen.^a 23) καὶ διὰ τοῦτο] 3. 4. 5.
M. Gen.^{a, b}, ὅθεν καὶ vulg 24)
// Gen.^b, ubi Περιφρονος Ἀλ-
φεισιβοίης. 25) Κρηθῆως] p.
3., Κριθῆως Gen.^b et vulg. ante
Kicssl. 26) Πηρῶ] Gaisf. tac.,
Πειρῶ vulg.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς.] Τὰν ἀγέλαν χ' ὠ μάντις: καὶ ὁ μάντις ὁ Μελάμπους τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ Ἰφίκλου ἤγεν, ἀντὶ τοῦ ἠγάγεν, ἀπὸ τοῦ Ὄθρουσ εἰς τὴν Πύλον. ἐστὶ δὲ ὁ Ὄθρουσ ὄρος Θεσσαλίας, ἐν ᾧ πόλις ἡ Φυλάκη, ἣς ἤρχεν ὁ Ἰφίκλος, οὗ ἦσαν οἱ βόες. ἡ δὲ Πηρῶ ἡ χαρίτων πλήρης, ἡ μήτηρ τῆς περιττῆς τὴν φρόνησιν Ἀλφειβοίας ἐκλίνθη, ἤγουν ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελάμποδος. — (Τὴν περὶ τοῦ Μελάμποδος ἱστορίαν Ὅμηρος διαλαμβάνει ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσεΐας Ο. οὔτος γὰρ ἦν Πύλιος, ἤγουν ἐκ τῆς Πύλου. διὰ γοῦν τὴν τοῦ Νηλέως ἐπίθεσιν καὶ τυραννίδα — ἀπῆται γὰρ αὐτῷ χρήματα — ἀναγκασθεὶς ὑπεσχέθη κομίσαι τὰς τοῦ Ἰφίκλου βόας ἀπὸ Φυλάκης εἰς Πύλον, μόνον εἰ ἀπολύσει αὐτόν· κατεῖχε γὰρ αὐτὸν δεδεμένον. Ὁ οὖν Νηλεὺς ἀκούσας τοῦτο ὑπεσχέθη οὐ μόνον ἔλευθερῶσαι αὐτόν ἢ ἀπολύσαι, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι εἰς γυναῖκα, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν ἐκείνου τὰς βοῦς, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς Φυλάκης εἰς Πύλον κομίσαντος. οὔτος δὲ ὕστερον ἀπῆλθεν εἰς Ἄργος γήμας τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Προΐτου, τὴν λεγομένην Ἰφιάνασσαν, ἀφ' ἧς ἐγέννησε τὸν Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον· Ἀντιφάτης τὸν Οἰκλέα· οὔτος δὲ Ἀμφιάραον μάντιν. Bar.)

Vs. 46—48.

Rec. Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν: [ὁ νοῦς.] τὴν δὲ περικαλλῆ Ἀφροδίτην ὁ Ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν οὐχ οὔτως ἐπὶ πολὺ ἠγάγε μανίας ἐρωτικῆς, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν; — (Ὁ Ἄρης ἦρα τῆς Ἀφροδίτης, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἦρα τοῦ Ἄδωνιδος, διὸ τὸν μὲν Ἄρην ἀπεστρέφετο, τὸν δὲ Ἄδωνίδα ἐτίλει. ὁ γνοὺς ὁ Ἄρης καὶ λογισάμενος, εἰ ἀποκτείνειε τοῦτον, ἔξειεν τὴν Ἀφροδίτην ἐρῶσαν αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν ἐν κυνηγεσίῳ χοῖρος γενόμενος. 6. Gen.*)

Vcl. Ὡς τ' οὐ δὲ φθίμενόν μιν: ὥστε οὐδὲ τελει-

1) //Gen.* Lips. 3) Ὄρθρουσ Brub., ἐπιπολὺ Lips. vulg. 27) et Ὄρθρουσ ante Brub. 3) πόλιν Schol. in Gen.* legitur post SchRec. pro Πύλον 2. 4) ὁ Ὄθρουσ] M. ad Vs. 51. 29) ἀποκτείνου 6. 30) Y. Gen.* Lips. et ante Ox. II, ὁ ἔξειεν] Geel., ἔξει codd. 30) αὐτοῦ] om. vulg. 4) φυλακῆ Lips. 23) codd. αὐτόν Kiessl. 32) //Gen.* //Gen.* Lips. sine ὁ νοῦς, etiam 32) ὥστε] 3. 4. 5. Gen.* Call., ὡς hic c. lemm. 25) ἐπὶ πολὺ] ante Bas. II, ὡς Brub. vulg.

τήσαντα τὸν Ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ Ἄδωνις μῆνας ἕξ παρὰ Περσεφόνη ποιεῖν, ὡς καὶ παρ' Ἀφροδίτῃ. <Ἄτερ μαζοῖο> ἄνευ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προστερνίζεσθαι. — Λέγουσι δὲ περὶ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανῶν 5 ἕξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Ἀφροδίτης, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Περσεφόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς· ὅτι ὁ Ἄδωνις, ἤγουν ὁ σίτος ὁ σπειρόμενος ἕξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς, καὶ ἕξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἢ Ἀφροδίτῃ, τουτέστιν ἢ εὐκρασία τοῦ 10 ἀέρος. καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι.

Vs. 49—51.

Vel. Ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων Ἐνδυμίων· ἄτρεπτον, ἀμετακίνητον, αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. Ἱστορία. φασὶ γάρ, ὡς τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη Σελήνη, καὶ κατὰ τὸ 15 ὄρος τὸ Λάτιμιον τῆς Καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη. καὶ ἀλληγοροῦσιν, ὡς φιλοκύνηρος ὦν τῇ Σελήνῃ συνεθήρα νυκτός, ἡμέρας δὲ ὕπνωσεν. — Ἄλλως. (Ἐνδυμίων· Gen.^b) Τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἢ Σελήνη. ἦν δὲ οὗτος κατὰ τὸ Λάτιμιον ὄρος τῆς Καρίας· φιλοκύνηρος δὲ ὦν ἡμέρας ὕπνωσεν, κατὰ 20 δὲ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σελήνης ἐξῆμι πρὸς θήρας [ἤγουν ἐθήρηνε] διὰ τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξίεναι. μακαρίζω, φησί, διὰ τὸ ἐκείνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ

47) Ὡδωνις:] ὁ ποιμήν. P.

48) Χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς, ἤγουν τῶν στέρνων· οὕτω γὰρ ἐν 25 γραφῇ τινι ἦν ἐξωγραφημένη. M. — [Μασθοῖο:] γράφεται ἄτερ μαλοιο. ἄτερ τοῦ συγκαθεύδειν. 4.

50) Μακαριστός. E. H. P. Lips. — Ἀμετακίνητον, αἰώνιον. 5. ἀδιάκοπον. 6. Q. ἄπανστον. E. ἀμετάβλητον. Lips. — Ἀνύων, ὕπνων. H. P. ἀνύων. Lips. — Ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τῆς Καρίας Λατιμῷ λεγο- 30 μένω. E.

1) αὐτῆς] Gen.^b et ante Bas. II, ubi τε αὐτῆς (τε huc delapso ex ὡστε), tum εαυτῆς Xyl. vulg. 1) χωρίζειν Gen.^b 3) καὶ μῆνας Gen.^b 5) //Gen.^b post schol. Vs. 53. — λέγει 3. 4. 5. Gen.^b. 8) ἀληθῶς om. Gen.^b 8) ὅτι Ἀδ. ἡγ. σίτος Gen.^b 9) ὑπὸ ante Reisk. 11) ἔκτοτε] ante Heins., ἐκ τότε vulg. 13) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 13) ἄτρε- πτον] ἄτροπον vulg.; idque pro lemmate inde ab Ox., cf. Hesych. ἄτροπον, ἄτρεπτον. 16) λά- τριον 3. 18) //Gen.^b sine ἄλλως. 20) φιλ. ὦν καὶ τὰς νύκτας additis post ἐξίεναι verbis τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκά- θευθε Gen.^b 22) ἡγ. ἐθήρηνε om. Gen.^b 23) μακαρίζων Gen.^b — 29) ὕπνων P.

Σελήνης, ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ μισεῖσθαι. — Ἄλλως. Ἐνδνμίων, φασί, παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων ἠράσθη Ἥρας· ἐφ' ᾧ χαλεπήνας ὁ Ζεὺς ἐποίησε καθεύδειν διὰ παντὸς ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν Λάτμω τῆς Καρίας ἦν. (οἱ δὲ φασιν· φιλοκύνητος ὢν ἡμέρας μὲν ὕπνωττε, νυκτὸς δὲ συν-
 5 ἦν τῇ Σελήνῃ ἠρασθείσῃ αὐτοῦ. M. Gen.^a) — Ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα: ἱστορία· Ἰασίων ὁ Κρής, Κρήτης βασιλεὺς, υἱὸς ἦν Μίνωος καὶ Φρονίας Νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ ἡ Δημήτηρ συνῆλθε καὶ ἔτεκε τὸν Πλοῦτον.
 10 *Rec.* (Ἄτροπον: τὸν ἀμετάτρεπτον, ἀμετακίνητον. Gen.^a) — Βέβαλοι: οἱ ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων, τοῦ ἔρωτος δηλονότι.

Vel. (Βέβαλοι: τουτέστιν Gen.^b) ἀμήνητοι, ἀμυστηρίαστοι, μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν
 15 ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ Δημήτερος.

Vs. 52.

Vel. (Ἀλγέω τὴν κεφαλὴν: Gen.^b Νίκανδρος κεφάλαν ὡς ἡμέραν· πολλὰ γὰρ <Αἰολικὰ> σῶζεται παρὰ Συρακουσίοις. 3. 4. 5. Gen.^b)

20 *Rec.* Τὴν δ' οὐ μέλει: σοὶ δὲ οὐ φροντίς ἐστὶ, τούτου δηλονότι. μέλει μοι τοῦδε καὶ μέλει μοι τότε ποιητικῶς,

52) Οὐκ ἐπὶ πλέον ᾄσομαι. 1. 2. 3. 5. H. M. P. Y. Lips.

53) [Ἐδονται:] (ἔδουσι Lips.) ἀντὶ τοῦ ἔδονται, φάγονται. H. M. Y. Lips.

1) ὑπὸ σοῦ] add. Gen.^b, quae Geelius desideraverat. 1) // Gen.^{a-b}, ille ad finem Id. VII sine ἄλλως. 2) ἐφ' ᾧ Gen.^b 3) καθεύδειν (καθεύσειν Gen.^a) αὐτὸν ἐποίησεν M. Gen.^a — διὰ παντὸς καθεύδειν 4. 3) διαπαντός Gen.^b et ante Brub. II, διὰ π. ante καθ. 4., om. M. Gen.^a 3) ἀθάνατον] 4., ἀθάνατα M. Gen.^{a-b} vulg. ante Kiessl. — Deinceps ἐν Λάτμω τῆς Καρίας ἄντρον M. Gen.^a 5) ὕπνωττε, νύκτας Gen.^a 6) αὐτῷ Gen.^a 6) // Gen.^b c. lemm. Ἰασίωνα. Ultima scholii post λειμῶνι in Gen.^a antecedenti scholio adhaerent. 7) ὁ Κρής om. M. 8) Χρονίας 3. M. 8) τούτῳ om. Gen.^b 9) κειμένῳ Gen.^a 9) Πλοῦ-

τον] M. Gen.^a, ut vulnerat Hemsterh., Πλούτωνα vulg. 10) H. sch. cum reliquis ad h. v. in Gen.^a legitur post scholium ὁ Ἄρης ad Vs. 46, ubi vide. 11) // Gen.^a * Lips. — οἱ] Gen.^a Lips., τουτέστιν vulg., βέβηλοι ἠγογγαμήνητοι καὶ ἄν. M. 12) δηλονότι om. Gen.^a Lips. 13) // Gen.^b et inde a μυστήρια Gen.^a, ubi οἱ μὴ ἔχ. μυστ. 14) μυστικῶς Gen.^a, μυστηριακόν 3. Gen.^b 15) Ἰασ. Δημήτερος Gen.^a, Δ. καὶ Ἰασ. Gen.^b 17) κεφάλαν] Gaisf., κεφάλαν (Gen.^b) Kiessl. 18) Αἰολικὰ suppl. Geelius. 18) Συρακ. codd. 20) // Gen.^a Lips. — σοὶ δ' οὐ Lips. — 22) οὐκ ἐπι 1. 2. 3. 5. 23) ἔδονται H. M. Y.

ἔφ' οὐ σημαينوμένου καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον καὶ δεύτερον
ὡς ἐν τούτοις·

οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσον Ἔρωτι.

ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου σημαينوμένου οὔτε πρῶτον ἔχει πρόσω-
πον οὔτε δεύτερον, (διὸ καὶ ἀπρόσωπον λέγεται, E. I. M. 5
Y. Gen.^a Lips.) ὡς τὸ δεῖ τὸ σημαῖνον τὸ πρόπει. τὸ γὰρ
σημαῖνον τὸ λείπεται ἔχει πρῶτον πρόσωπον τὸ δέω.

Vs. 54.

Vet. Ὡς μέλι τοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο:
βρόχθος λέγεται τὸ ἐπίλακκον μέρος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον, 10
ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. — (Ἄλλως. 3. Ὡς μέλι τοι γλυκὺ:
Gen.^b) ἦχον ὅπως τοῦτό σοι γλυκὺ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι
γένηται, τουτέστι τοῦ φάρυγγος.

54) Κατὰ τοῦ φάρυγγος. Lips.

1) ἔφ' οὐ] E. I. M. Lips., ἄφ' οὐ
vulg. 3) *Agath. AP.* VI, 80. —
τόσον Gen.^a et ante Heins. — μέ-
λο; 2. — ὅσον 2. Gen.^a Lips. et ante
Brub. 5) πρόσωπον pro ἀπρ. Lips.

6) πρόπειν Gen.^a 9) // Om. Gen.^{a, b}.
Lips. 10) ἐπίλακκον p. 3. 10) μέλος
ante Heins. 12) // Gen.^b. — ἦχον
om. 3. Gen.^b.

Idyll. IV.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιαστὰ ἢ Νομεῖς, Βάττος καὶ Κορύδων. ἢ δὲ ὑπόθεσις ἐν τῷ προσήκοντι προε-
 τυπώθη τόπω. — (Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων. Borlb. —
 5 Δωρίδι. δραματικόν. K. M.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Συνίσταται καὶ τὸ παρὸν
 εἰδύλλιον ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ξγ',
 ὧν τελευταῖος ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν
 ἐρίσδει. M.)

10

Vs. 1—3.

Rec. Βάττος. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἰ βόες.
 ἢ ῥά Φιλώνδα; K. οὐκ· ἀλλ' Αἴγωνος. βόσκειν δέ
 μοι αὐτὰς ἔδωκε. B. ἢ πα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέ-
 σπερα: ἢ που, ὄντως που, αὐτὰς λάθρα κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέ-
 15 ραν ἀμέλγεις;

Vet. (Ἡ πᾶ ψέ: k.) τὸ [γάρ] ψε οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ
 σφε λέγουσιν· (ἦτοι ἠπού σφε, τουτέστιν ἠπου αὐτὰς ἐφ'
 ἐσπέρας πάσας ἀμέλγεις. k. P. Gen.^b) εἰώθασι γὰρ οἱ νο-
 μεῖς μετὰ τὸ τοῖς δεσπόταις ἀμέλξει τὸ γάλα ὕστερον καὶ
 20 ἑαυτοῖς λάθρα ἀμέλγειν.

1) Ἄρα τοῦ Φιλώνδα εἰσίν. 1. 2. 23. E. Lips. ὄντως εἰσίν αἰ βόες.
 P. καὶ ὄντως καὶ ἀληθῶς. 5.

2) Ἀλλὰ τοῦ Αἴγωνος, εἰσὶ δηλονότι. E. οὐκ ἄλλου, εἰσὶ δηλονότι,
 ἢ τοῦ Αἴγωνος. P.

25 3) Ὅντως αὐτὰς κρύπτως κατὰ τὴν ἐσπέραν. 4. — Ὅντως που.
 M. P. — [Ψε:] αὐτὰς· Αἰολικόν. 5. σφέ, αὐτὰς. H. αὐτὰς. k. —
 Λάθρα, κρυφίως. H. M. — Κατὰ τὸν ἐσπερινὸν καιρὸν. E.

14) // *Lips. ἠπου ὄντως — λά-
 θρα — κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν. —
 που alterum add. GIM. P. 16) // k.
 Gen.^b, hic e. lemm. ψε. — τὸ] k. P.
 Gen.^b et ante Xyl., τῷ vulg. — γὰρ
 om. k. P. Gen.^b — ψε et σφε] P.
 Gen.^b et Reisk. seqq., ψὲ et σφέ k.
 et ante Reisk. 17) λέγουσιν] P.
 Gen.^b, χρώνται vulg., om. k. 17)
 ἠπου] Duebnerus, ποῦ P. Gen.^b,
 που k. — σφέ k., ψε Gen.^b 17)
 τουτέστιν... ἀμέλγεις servavit etiam

Gregorius Dor. 65. — τουτέστιν
 ἠπου] k. Greg., τουτέστι ποῦ P.
 Gen.^b 17) αὐτοῦ αὐ pro αὐτὰς P.,
 αὐτὰς τὰς βόας Greg. — ἐφ'] k.
 Greg., ἀφ' P. Gen.^b 18) πάσας]
 k. Greg., om. P. Gen.^b Sed in hoc
 post ἀμέλγεις insertum τὰ ποθέ-
 σπερα πάσας. 18) εἴθισαν P.
 Gen.^b 19) τοῖς δεσπόταις] τοῖς
 δεσπόταις vulg. 19) ὕστ. κ. ε. λά-
 θρα om. Gen.^b 20) ἑαυτοῖς] k.,
 αὐτοῖ vulg.

Vs. 4.

Rec. Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοςχία: οὐδαμῶς δηλονότι, ὅτι ὁ γέρων ὑποβάλλει τὰ μοςχία. οὗτος δὲ τάχα ἂν εἴη ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος. — (Κῆμὲ φυλάσσει: παρατηρεῖ μὴ ἀμέλγειν τὰς βούς. οὐδαμῶς ἀμέλγω δηλαδή· ὁ γὰρ γέρων, 5 ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος, ὑποκάτω ἴησι καὶ πέμπει τὰ μοςχία τὰ ἴδια καὶ παρατηρεῖ ἐμέ. καλλίστως τίθησιν ἐνταῦθα τὸ ὑφίησιν ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω βάλλει. Gen.^a)

Vet. (Ἐφίητι τὰ μοςχία: k. Gen.^b) πῶς, φησί, δύναμαι λάθρα ἀμέλγειν, ὅπου γε ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος ὑποβάλλει τὰ ἴδια;

Vs. 5.

Vet. Αὐτὸς δέ: ὁ δὲ βουκόλος, φησὶν, Αἴγων εἰς τίνα χώραν ὄρητο ἀφανῆς γενόμενος ἤδη;

Vs. 6.

15

Vet. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειόν: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν· παραρρεῖ γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀλφειός. οὐκ

4) Ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος. k. Lips. — Ἐποβάλλει, εἰσάγει περιετὴν τὴν μανδραν, ἐπιτρέπει. 4. — Τὰ μοςχία. H. M. τοὺς ὑπομαζόνους μοςχους φησί. 5. — Παρατηρεῖ μὴ κρυφίως ἀμέλξω. M. 20 παρατηρεῖ τοῦ μὴ ἀμέλγειν τὰς βούς. H. M. παρατηρεῖ. Lips. πῶς οὐκ ἀμέλξω λάθρα; k*.

5) [Ὁ ὑτός:] αὐτός. k. Lips. ὁ Αἴγων, ὁ σὸς διδάσκαλος. 4. — Ἀφανῆς γενόμενος. k.

6) Τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔει Ἀλφειός. 6. ποταμὸς Θετταλίας. M. ἤγουν 25 ἐπὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· περὶ γὰρ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐτελείτο ὁ ἀγῶν, παρέρρει ὁ Ἀλφειός. E. — [Μίλων:] οὗτος παλαιστῆς ἦν ἄριστος. M.

2) //I. Lips. ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος — ὑποβάλλει. 4) ὁ ante πατήρ add. Lips. et Gill. 4) Scholii pars in Q. legitur. 6) μοςχία cod. 7) καλλίστως δὲ τίθεται τὸ ὑφίησιν Q. tanquam post ἴδια lin. 11. — 9) //k. Gen.^b — ὑφίητι om. Gen.^b, μοςχία k. 10) αἰ. λάθρα k. 10) ὅπου δὲ Gen.^b 13) k. Gen.^b, ille c. lemm. αὐτός ἐστὶν ἀφαντός, hic ὡν τῶς δέ. — δέ et Αἴγων om. Gen.^b

13) εἰς τίνα] Gen.^b, εἰς τίνα k., εἰς ποῖαν vulg. 16) //k. Gen.^b — οὐκ ἄκ. om. Gen.^b, ἄγ. v. ἔ. Α. om. k. 16) ἀντὶ ... Ἀλφ. om. k. Gen.^b, qui contra post Ὀλύμπια (Ὀλυμπιακά k.) addita habent: Ὀλύμπια· παραρρεῖ γὰρ αὐτὴν ὁ Α. k., τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα παραρρεῖ ὁ Α. Gen.^b — 17) Ὀλυμπιάδα P. 17) αὐτὴν] k., ἐκεῖσε vulg. — 18) περὶ τὴν conj. Duebn. 26) Fort. παρὰ γὰρ. 27) παραρρεῖ Duebn.

ἀναγέγραπται δὲ ὁ Αἰγῶν νενικηκὸς Ὀλύμπια. — Μίλων: τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνα φησιν, ὃν [καὶ] Ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί· λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρείον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν· ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος 5 καὶ εὐρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε.

Rec. (Ἐπ' Ἀλφεῖον: ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν, δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀλφεῖός ποταμός. E. I. M. Y. Gen.^a *Lips.)

10

Vs. 7.

Rec. Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει: καὶ πότε ἐκεῖνος εἶδεν ἔλαιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ; ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν. (τουτέστι καὶ πότε ἐκεῖνος εἰς ὄψιν ἀγῶνος ἦλθεν. I. M. Y. Gen.^a 15 Lips.) — (Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν „καὶ πότε ἐκεῖνος οἶδε παλαιῖν“ ἔφη „πότε εἶδεν ἔλαιον“, ᾧ ἐχρίοντο δηλονότι οἱ παλαιότες. E.)

Vel. Ἡ ἔλαιον, ᾧ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται· ἢ ἔλαιον τὸ ἀγριέλαιον, ὃ ἐστὶ κότινον, ᾧ οἱ νικῆσαντες στεφανοῦν- 20 ται. — Ἄλλως. (Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον: k. Gen.^{a,b}) καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον εἶδεν, ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται; ἥκιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρωῶνται. οὐχ ὥς τινες

7) [Ὀπώπει:] ἀναύξητον H. M. Lips. εἶδε. H. M. ἐθεάσατο. C. P.

1) δὲ om. k. Gen.^b 2) //Gen.^b Pleraque scholii tradidit etiam Eudocia p. 291 sic: μέμνηται αὐτοῦ Θεόκροτος καὶ Ἀριστοτέλης, ὃν καὶ πολυφάγον φησὶ καὶ ἀνδρείον. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ζωῆς εὐκλεῆ τοῦ ἀνδρός, τὰ δὲ περὶ θανάτου οὐκίστα. ἐλθὼν γὰρ . . . τὸν σφῆνα ἐν τῷ τῆς οἰκείας δόμῃς περιᾶσθαι ἀπεσφηνώθη τῷ δένδρῳ τὰς χεῖρας, καὶ οὕτω σφιγκτῶ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξεν. 2) καὶ om. Gen.^b 3) λέγουσι] 5. P. Gen.^b, λέγει vulg. 3) ἐβρώθη Gen.^b 4) οὗτος om. Gen.^b 4) θηρίων ἢ om. P. Gen.^b 4) εἰς τὸ ὄρος P. 5) βάλλοντας P. Eudoc. 5) μέσον pro ἐν μέσῳ P. Gen.^b 6)

αὐτὸς θέλων Gen.^b 8) Schol. in Gen.^a legitur post scholia ad Vs. 7. 8) Ὀλυμπιάδα E. M. Gen.^a 9) ὁ ποταμός Lips. 11) //Gen.^a Lips., illic praemisso ἄλλως pro lemmate post SchVet. l. 20. 12) εἶδεν hoc loco Gen.^a Lips., post αὐτοῦ vulg. 14) ἦλθεν ante εἰς I. M. Y. 18) //Om. k. Gen.^{a,b} Lips. 18) ἔλαιον] ἔλαιον vulg., cf. schol. seq. 20) //k. Gen.^b et usque ad χρωῶνται Gen.^a — ἔλαιον om. k. 21) ἔλαιον εἶδεν] k., ἐλαίῳ ἐχρίσατο Gen.^{a,b} et Reisk. seqq., ἐλαίῳ ἐχρίσατο vulg. 21) ὃ] k. et ante Xyl., ὡς Gen.^{a,b}, ᾧ vulg.

ἀναγινώσκουσιν ἐλαιόν, ὡς ἀραιόν, ἵν' ἢ σημαῖνον τὸ ἀγριέλαιον, ἐξ οὗ ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δέ, ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας λεγομένης δίδεται, ἣτις ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. — (Τινὲς ἐλαιὸν ὀξυτόνως, ἐκδεχόμενοι τὸν 5 ἐξ ἀγριελαίας στέφανον· οὐ καλῶς. 3. 4. 5. P. Gen.^b.)

Vs. 8.

Rec. Βίην καὶ κάρτος: (φασὶν αὐτὸν *Lips.) κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος — ἐκ παραλλήλου — ἦγουν κατὰ τὴν ἰσχύν, ἐρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἰσοῦσθαι. 10

Vet. Ἄλλως. Βίην καὶ κάρτος: γράφεται καὶ κάλλος, καὶ ἔστι κάλλιον, ἵνα μὴ διττολογήσῃ βίην καὶ κάρτος λέγων.

Vs. 9.

Rec. Κἦμ' ἔφαθ' ἅ μ' ἀτήρ: καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου 15 τοῦ Πολυδεύκουσ εἶναι ἀμείνονα, κατὰ τὴν ἰσχύν (δηλονότι, ἦγουν ἰσχυρότερον. Gen.^a Lips. οὗτος ἦν πύκτης ἄριστος. *K. *M. Gen.^a)

Vet. Ἄλλως. (Ἐφαθ' ἅ μ' ἀτήρ: k.) τοῦτο ἀμφίβολον, ἢ τὸν Αἰγωνα ἔφη κρείττονα (εἶναι k.) τοῦ Πολυδεύκουσ ἢ 20 ἐμὲ· τὸ γὰρ κἦμ' ἔφαθ' δύναται εἶναι καὶ ἐμοὶ ἔφη.

9) [Ἀμείνω:] κατὰ τὴν ἰσχύν δηλονότι, ἦγουν ἰσχυρότερον. E.

1) ἔλαιον omissis ὡς ἀρ. Gen.^b. 1) ἵν' ἢ σημαῖνον] k., ἵνα σημαῖνῃ vulg., ἵνα σημαῖναι Gen.^b 2) ὁ Ὀλ.] k. Gen.^b Call., ὁ om. Bas. II. vulg. 3) ὁ Ὀλ. στ.] k., οὗτος vulg. 3) καλλιστεφάνου] k., καλλιστεφάνης Gen.^b, καλλιστέως P., καλλιστοῦς ἢ καλλιστεφάνου vulg. 4) λεγομένης] λεγόμενος k., γενομένος vulg. 4) ὅτι pro ἣτις P. Gen.^b 4) ἢ pro ὀκτώ Gen.^b, ε' P. — *Aristot. Mirab. Ausc.* c. 51. 5) οὗ δεχόμενοι 3. 6) ἀγρίας ἐλαίας Gen.^b, ἀγρίας 5., ἀγροίας P. 6) καλῶς] conj. Dnebnerns dubitanter, καλοῦσι codd. 8) //Gen.^a Lips. 9) ἦγουν κατὰ] Gen.^a Lips., ἦγουν, vulg. Verba ἦγουν ... ἰσχύν hoc loco habet Gen.^a, in fine Lips., post κράτος vulg. 10) ἐρίζειν] 1. 2. Lips., ἐρίζειν

Gen.^a, ἐρίσδειν vulg., ἐρίσδεν Reisk. seqq. 10) ἀντὶ τοῦ] 1. 2. Gen.^a Lips., καὶ vulg. 10) ἐξισοῦσθαι 1. 2. 11) //k. Gen.^b, illic rubro scriptum legitur post schol. Vs. 16 in fine paginae, sed numero ad suam sedem revocatum. 11) βίην ... καὶ κάλλος] Gen.^b, ἐρὶσδ. γὰρ κάλλος k, βίην καὶ κάλλος vulg. 12) καὶ ἔστι] k., καὶ Gen.^b, ὁ καὶ vulg. 12) διττ.] k., δισσ. vulg. 12) κάρτος] k. Gen.^b, κράτος vulg. 15) //Gen.^a *Lips., in illo omissis verbis ante τοῦ Πολ. 15) ἐμὴ pro μήτηρ μου Lips. 16) Πολυδεύκουσ] Gen.^a Lips., Πολυδεύκεος vulg. 16) δηλαδὴ Gen.^a 19) //k. 20) Πολυδεύκουσ] k., Πολυδεύκεος vulg. 21) τὸ γὰρ seqq. om. k. — 22) ἰσχυρότερος cod.

Vs. 10.

- Vet.* Σκαπάναν τε: σκαπάνη ἐστὶ δίκελλα, σκαφίον, [τὸ κοινῶς λεγόμενον τζάπιον,] ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην· χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί, μάλιστα δὲ οἱ πύκται. — Ἄλλως.
- 5 Σκαπάναν: ἤρουν δίκελλαν ἢ λισγάριον ἢ σκαφίον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταὶ τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σπάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη τοῦ σώματος ἀναρρωνύοντες. — [Καὶ εἰκοτι τουτόθι μᾶλα: μῆλα τὰ πρόβατα, τὰ θρέμματα· ἐκ δὲ τούτου τὰ κρέατα τούτων
- 10 φησὶν, ἵνα ἐχῆ κρεοφαγεῖν.] — Ἡ· Τουτόθι μᾶλα: ἐντεῦθεν μῆλα. (αὐτὸν δὲ κ.) τὸν καρπὸν τῶν μῆλων λέγει, καθὰ καὶ Μίλων ῥοιὰν ἐχὼν ἠγωνίζετο. — (Εἰκοτι ταυτόθι κ.) μῆλα: θρέμματα. λέγει δὲ τούτων τὰ κρέατα (ἵνα ἐχῆ κρεοφαγεῖν k. Gen.^b). οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βοείοις ἐχρῶντο κρέα-
- 15 σιν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος·
ἀνθρώπους ἀνέπασεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει.
[τὸ δὲ τουτόθε ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν.]

Vs. 11.

- 20 *Rec.* Πείσαι τι Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσην: διεγείραι ἂν ὁ Μίλων καὶ τοὺς λύκους τάχιστα μαίνεσθαι.

10) Καὶ ἀπῆλθε φέρων σκαφίον, ἤρουν τὸ κοινῶς τζάπιον. Lips. — Ἐντεῦθεν. k. ἐνθένδε. F. H. M. P. Lips. ἐκεῖσε. E. ἀπ' ἐκείνου
25 τοῦ τόπου. C.

11) Κατέπεισεν αὐτῷ. P. τοιοῦτός ἐστι δηλονότι ὁ Μίλων ὥστε. E.

2) //Om. k. Gen.^{a,b} Lips. 3) Ad circumscripta cf. GILips. 5) //k. Gen.^b — ἤρουν om. k. 5) λιγγάριον Gen.^b. Verba λισγάριον . . . λέγουσιν praeter solum ἄμην om. k. 7) γυμνασίαν k. 7) τοῦ σώματος] add. k. 3. 4. 5. Gen.^b 8) ἀναρρωνύοντες] k. Kiessl., ἀναρρωνύοντες ante Heins., ἀναρρωνύοντες vulg., ἀναρρῶντες 3. 4. 5. Gen.^b, ἀναρρῶντες cod. Hemsterhusii. — Addunt οἱ ἀθληταὶ k. Gen.^b 8) //Om. k. Gen.^{a,b} Lips. 10) //k. Gen.^b, in illo post sch. seq. — Τουτόθι] add. k. 10) ἐντεῦθεν] k., ἐνταῦθα vulg. 11) μῆλα add. k. Gen.^b 12) καὶ et ῥοιὰν ἐχῶν om. Gen.^b 13) //k. Gen.^b. — θρέμματα] k., τὰ θρ. Gen.^b, δὲ τὰ θρ. vulg. 13) λέγει δὲ] k., λέγει καὶ Gen.^b, λέγονται καὶ vulg. 13) τούτων τὰ] k. Gen.^b, τὰ τούτων vulg. 13) κρέα Gen.^b 14) κρεοφαγεῖν] supra lin. 10., κρέα φαγεῖν Gen.^b, κρέως αἰσχεῖν k. 16) λέγων Gen.^b 17) Hom. II. P, 550. — ἀνέπασεν] k. Gen.^b, (δὲ) ἀνέπ. 3. 4. 5., δὲ ἐπασεν vulg. 18) τὸ δὲ seqq. om. k. Gen.^b — τουτόθε] vulg. et teste Duebnero plerique Pariss. (?), τουτόθι ante Heins., τουτόθε Reisk. seqq. 20) //Lips. διεγείραι ἂν — τάχ. μαίν.

Vet. (Λυσσᾶν: Gen.^b) τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν· ἀλλ' ἴσως λέγει, ὅτι πείσει καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομῆναι. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμῆναι ἂν ὁ Μίλων, ὅπου γε καὶ τὸν Αἰγῶνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασε. 5

Vs. 12.

Rec. Ταὶ δαμάλαι: αἱ δαμάλαι δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα βοῶσαι ζητοῦσι.

Vet. Δαμάλαι (δ' αὐτόν Gen.^b): αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήθειαι. 10

Vs. 13.

Vet. (Ὡς κακὸν [ὡς σκαιὸν] εὔροῦν τὸν βουκόλον, τὸν Αἰγῶνα [ἢ τὸν Κορύδωνα], διότι κατέλιπεν αὐτάς. k. *4. *5.)

Vs. 14.

Vet. Οὐκέτι λῶντι (νέμεσθαι k.): καὶ οὐκέτι θέλουσι βόσκεισθαι, δηλονότι ζητοῦσαι τὸν Αἰγῶνα. 15

Vs. 15.

Vet. Τᾶς πόρτιος: πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς,

12) Ἐνταῦθα ποθοῦσι. 1. 2. — [Πονεῦντι:] γρ. ποθεῦντι, 20 ἤγουν ζητοῦσιν ἀντὶ τοῦ αλγοῦσιν. E.

13) Λίαν κακοῦ ἔτυχον τοῦ βουκόλου. H. M. P. Lips.

15) Τήνας μὲν δὴ τοι: ἀκμαζούσης βοός. 5. τῆς δαμάλεως. M. Lips. — Μόνα. k. M. Lips. — Ἐναπέμεινεν. k.

1) //k. Gen.^b — 2) πείσει] k., πείσει (ἂν) Gen.^b, πείσειεν ἂν vulg. 3) φησὶν οὖν] k., φησὶ Gen.^b, ἢ vulg. 3) ἐκμῆναι ἂν] ἐκμῆνῃ ἂν vulg., ἐκμῆναι ἂν ποιήσῃ 3. 4. 5. Gen.^b 4) γε] δὲ Gen.^b, om. vulg., cf. SchVet. Vs. 4. 5) ἐπαποδ. κατην. 3. 4. 5. Gen.^b 7) // * Lips. αἱ— ἐνταῦθα ἐπιζητοῦσι. 9) //k. Gen.^b — βοῦς k. 12) In k. ὡς κακὸν εὔροῦν pro lemmate sunt, omis- sis ὡς σκαιὸν et ἢ τὸν Κορ. 13) ὅτι *4. *5. 16) //k., ubi deest in lemm. οὐκέτι. 16) καὶ οὐκέτι] k., οὐδαμῶς vulg. 17) νέμεσθαι pro βόσκεισθαι k. 17) ζητήσαι k. 19) //k. Gen.^b — τήνας μὲν δὴ τοι pro lemmate Gen.^b — 19) πόρτιος τῆς ἀκμαζούσης βοός 3. 4. et omisso πόρτιος Gen.^b

ἐφ' ἃς οἴοντε τοὺς ταύρους στύεσθαι καὶ πορεύεσθαι· ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἰούσας.

Vs. 16.

Vet. Μὴ πρῶκας σιτίξεται: τὴν σταγόνα τῆς δρόσου
5 πρῶκα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρῶλ πέμπεσθαι. καὶ Καλλιμάχος·
ὧς κεν ἐκείναι
πρῶκες ἔραξε πέσωσι.

καὶ

πρῶκιον ἐνδυνκέως εἶδαρ ἔδων.

10 *Rec.* (Πρῶξ ἢ πρῶνι δρόσος διὰ τοῦ ω μεγάλου· πρῶξ δὲ ἢ ἔλαφος διὰ τοῦ ο μικροῦ. 6. E. N. Gen.^a)

Vs. 17.

Rec. Οὐ δᾶν: μὰ τὴν γῆν· ἄλλοτε μὲν αὐτὴν περὶ τὸν
Αἶσαρον βόσκω. (ποταμὸς δὲ ἔστιν ὁ Αἶσαρος. H. M. ²Lips.)

15 *Vet.* Ἐπ' Αἰσάροιο: Αἶσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς
πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. — (Ἐπ'
Αἰσάροιο νομεύων: Gen.^b Αἶσαρος ποταμὸς παραρρέων
τὴν Κρότωνα. k. Gen.^b) ἔστι δὲ καὶ ἄλλος, ποταμὸς Σικελίας.

16) Πρῶνι δρόσον. k*. πάχνην, δρόσον. C. πρῶνᾶ ἀνθη. P.
20 δρόσον. Lips. — Τροφήν ποιεῖται. H. M. T. Lips.

17) [Αἰσάροιο:] τόπος Ὀλύμπου. P. ὄνομα ποταμοῦ ἐν Σικελία. K.

1) ἐφ' ἣς οἴονται Gen.^b 1) στύεσθαι] στείχεσθαι vulg., στείλεισθαι Gen.^b 1) καὶ] ὅ ἐστι k., ἤγουν vulg., ἤγ. πορ. om. Gen.^b 2) τῆς — ἰούσης. 3. 4. 5. Gen.^b 2) πόρῳ] k. 3. Gen.^b, πόρῳ 4. 5., πόρῳ vulg. 4) //k. Gen.^b — πρῶκας Gen.^b et sine μῆ et σι τ. k. 4) τὴν ... λέγουσιν servavit etiam Gregor. 93. male addito οἱ Ἰωφιεῖς. 4) δρόσους k. 5) πρῶκα ... καὶ om. k. Gen.^b 6) Callim. h. Apoll. 41 et fr. 31. — ὧς κεν] k. vulg., ὧς κεν Gen.^b, ὡσεν Kiessl. 7) Verba post πρῶκες in k. deleta sunt. — κέραξε 3.², ἐκέραξε 3.¹ 5.¹ — πέσωσι καὶ] Tourp., πεσοῦσαι vulg., πεσοῦνται 3.² 5.² Gen.^b, πεσον 3.¹ 5.¹ 9) πρῶκιον] προίκιον

vulg. — ἐνδυνκέως] ex conj. Casauboni Lectt. p. 249 Reisk. seqq., ἐκδηκέως ante Brub., ἐκδυνκέως vulg., ἐκδικεως 5.¹, ἐνδικεως 5.², ἐνδίκης ἔρας Gen.^b, δικίρας 3., δίκης 4. — ὕδαρ 5. — ἔδων] 5. vulg., ἔων Reisk. seqq., ἔων Gen.^b 10) κρωικὴ Gen.^b 11) διὰ τοῦ ο μικροῦ] E. N. Gen.^a ut Tourp. correxerat, μικρὸν 6. 13) // *Lips. μὰ τὴν γῆν — ἄλλοτε — αὐτὴν — ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν ἔσαρον. 13) ἘΠ' Αἰσάροιο: ἀντὶ τοῦ παρὰ τ. Αἶ. ποταμὸς seqq. H. M. 15) // Om. k. Gen.^a Lips. 18) τὸν Κρ. Gen.^b 18) //k. Gen.^b — δὲ om. k. — Σικ.] k. Gen.^b, Σικ. Αἶσαρος vulg. — 20) τροφήν T.

Vs. 18.

Vet. Κώμυθα (δίδωμι Gen.^b): κώμυς ἢ δέσμη, [ἦτοι τὸ κοινῶς δεμάτιον] *** ὡς Κρατίνος·

ὁ δὲ μετ' εὐσήμου τρέχων
κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχων
τῶν πρώων.

5

— Ἡ κώμυς δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. — (Κώμυθα: δέσμη χόρτου. Phot. Suid.) — (Κώμυθα: δάφνην, ἣν ἰστωῖσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοὶ δὲ καὶ δέσμη χόρτου καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγματίων. Hesych.)

10

Rec. (Κώμυθα: δεσμὸν ἱκανὸν εἰς τροφήν. E. H. K. M. P. Gen.^a *Lips.) κώμυς κώμυθος ὡς κόρυς κόρυθος.

Vs. 19.

Vet. Σκαίρει: σκαίρειν κυρίως τὸ σκιρτᾶν, ἀφ' οὗ καὶ σκάρις· νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθεν καὶ σκαρθμὸς ὁ πούς παρ' 15 Ἀράτω. — (Σκαίρει: ἄλλεται, σκιρτᾶ, πηδᾶ, τρέχει, ὄρχεται. Hesych.) — (Λάτυμνον: τῆς Λευκανικῆς ὄρος περὶ Κρότωνα. k.) — Λάτυμνον: ὄρος Κρότωνος. βαθύσκιον δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. — (Βαθύσκιον δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. γράφεται δὲ καὶ βαθύσκιον. p.)

20

Rec. Ἄλλως. (Σκαίρει: Gen.^a ἄλλοτε δὲ Gen.^a *Lips.)

18) Ἀπαλοῦ, δροσεροῦ. 1. 2. H. M. P. Lips.

19) Νέμεται. k. πηδᾶ. P. — Γράφεται βαθύσκιον. 23. πολλὴν σκιὰν ἔχοντι. M. τὸ πολυδένδρον. τόπος χορτοφόρος. P. — [Λάτυμνον:] ὄρος Λακωνίας. k. ὄρος Λακωνικόν. 4. 5. E. παρὰ τὸν 25 Κρότωνα. 4. 5. ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Λακωνικῇ. T. ὄρος Σικελίας. K. M.

2) //k. sine lemmate et Gen.^b 2) κώμυθος pro κώμυς Gen.^b 2) Circumscripta om. k. Gen.^b 3) κοινῶς] add. N. — δεμάτιον] N. et ante Heins., δεσματίον vulg. 3) ὡς] add. k. 3. 4. 5. Gen.^b 3) κρατίνος Gen.^b 4) *Cratin. fr. inc.* 157. — εὐσήμου] εὐδήμου vulg. 5) ἔχων] k. 4. 5. Gen.^b, ἔχει vulg., om. 3. 6) τῶν πρώων] τῶν πρώων 4. 5. et omisso τῶν 3., τῶν πρώων (i. e. πατρώων indicante Aderto) Gen.^b, τῶν στεφάνων k., τῶν στεφάνων vulg. 7) //Om. k. Gen.^a Lips. 8) δέσμη Phot. 9) πρὸ] Musur., om. cod. 11) ἀπόδεσμον K. M.

12) //Gen.^a Lips. 14) //k. Gen.^b — σκαίρει et κυρίως om. k. — σκαίρει ἀντι τοῦ σκιρτᾶ, ὅθεν καὶ σκ., νῦν δὲ (τὸ Gen.^b) νέμεται 3. 4. 5. Gen.^b, tum κυρίως δὲ τὸ σκιρτᾶ Gen.^b 15) σκάρις] k. 3. 4. 5. Gen.^b, σκάρος vulg., 15) ἔνθεν] Gaisf. tac., ἔνθα vulg., ὅθεν Gen.^b 15) ὁ πούς] add. k. Gen.^b, ὁ πούς 3. 5. 15) παρ'] k. Gen.^b et ante Brub. II, παρὰ vulg. — *Arat.* 281. 17) Λακωνικῆς cod. 18) //Om. k. Gen.^a Lips. 21) //Gen.^a Lips., in hoc usque ad δηλοῦν s. l. — δὲ om. Gen.^a

σκαίρει, ἤγουν σκιρτᾶ, (πηδᾶ, Ρ.) ἀναστρέφεται — ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν — περὶ τὸ Λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκιαζόμενον· τοῦτο γὰρ τὸ βαθύσκιον. Λάτυμνον δὲ ἐστὶν ὄρος ἐν τῇ Λακωνικῇ.

5

Vs. 20—22.

Rec. Πύρριχος: ἀπὸ τοῦ πυρρός πυρριχος κατὰ παραγωγὴν.

Vet. (Ὁ πύρριχος: k. Gen.^b) τινὲς παροξυτόνως λέγουσι πυρρίχος· ἐστὶν οὖν ὑποκοριστικὸν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ 10 καθ' ἡμᾶς πυρρός ὀσκάριος. τινὲς δὲ τὸν πύρριχον Ἡπειρωτικὸν ἤκουσαν ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι λείψανον εἶναι τῶν Γηρυνείων. — Ἡ πύρριχος: κατὰ τινὰς ὁ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ πυρρός εὐκίνητου ὄντος· τινὲς δὲ τὸν πυρρὸν κατὰ τὴν χροιάν. — Κακο- 15 χράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: τῶν Λαμπριάδων δηλονότι [ἀπὸ τίνος Λαμπρίου]. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοὺς Λαμπριάδας φησὶν· εἶθε, ὅταν θύωσι τῇ Ἥρᾳ καὶ κρέα νέμωνται οἱ δημόται τοῦ Λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ 20 δηλονότι καὶ ζημιωθῶσι. (ὁ Λαμπριάδης k. Gen.^b) ὁ δη-

20) Ὁ πυρρός. k. ὁ κόκκινος. 2.

21) Δημιῶται, ἤγουν οἱ ἀπόγονοι. K. M.

1) ἤγουν] add. Gen.^a Lips. 1) ἀναφέρεται Gen.^a 4) Λατ. seqq.] Gen.^a Lips., τὸ δὲ Α. τινὲς ὄρος τῆς Λακωνικῆς φασί. vulg. 6) // * Lips. — πυρρός] Lips. et Reisk. seqq., πυρρός vulg. 8) // k. Gen.^b — ὁ om. k. 9) αἰτολικὸν pro αἰολικῶς k. 10) πυρρός] πύρριχος vulg. 10) ὁ σκάριος Gen.^b 10) τινὲς πυρριχος ἠπειρωτικῶς Gen.^b 12) βοῦς k. 12) γορρυνείων k. Adherent in k. 3. 4. 5. (Gen.^b verba τῶν λαμπριάδων δηλονότι, vid. ad l. 15. In Gen.^b et vulg. (non in k.) sequitur scholium ad Vs. 31 pertinens ἦν δὲ καὶ Πύρρος κτλ. 12) // (Gen.^b, ubi πύρριχος δέ. 13) ὁ] add. Gen.^b 14) τινὲς δέ] Gen.^b, ἦ vulg. 14) πυρρὸν om. Gen.^b, ubi χροιάν ὠνομάζουσι. 14) // k. Gen.^b, in hoc ante schol. Θαρσείν χρῆ pag. 170. 9. — Κακ. γ. ὁ

δ.] k., δᾶμος Gen.^b, τοὶ τῶ Λαμπριάδα Call. 15) τῶν Α. δηλ.] k. 3. 4. 5. Gen.^b, sed scholio priori, quod in k. proxime antecedit, post Γηρυνείων l. 12 adhaerentia, ὁ τῶν Α. δῆμος vulg., quae verba cum ἀπὸ τίνος Α. desunt in k. Gen.^b 16) πρὸς φυλ. Gen.^b 17) τοὺς Λαμπριάδας] k., τοῦ Λαμπριάδου vulg. 18) κρέα νέμωνται Gen.^b, κερανέμωνται k. 18) οἱ δημιῶται τοῦ Α. post Ἥρα k., om. Gen.^b 18) τοῦτον λοχούντες θύσουσιν k., λαλόντες Gen.^b 19) ἐπὶ pro ὑπὸ Gen.^b 20) δηλονότι om. k. Gen.^b, post quam vocem hic inserta habet: ἦ ἵνα μὴ προσδεχθῇ ὑπὸ τῶν ἱετῶν (i. e. φυλετῶν) τὸ θῆμα. 20) ζημιωθῶσι] ζημιωθῆ vulg. adhaerentibus sine distinctione iis quae sequuntur, cf. SchRec. 20) ὁ ante δῆμος om. Gen.^b

μος, ἢ [ὁ Λάμπριος] ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. — Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: — ἢ ὁ ταῦρος — ὁ τοῦ Λαμπριάδου δηλονότι. ὡς κακούργου λοιδορεῖ ὄντος τούτου τοῦ δῆμου. — Ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος: — ἢ ὁ δῆμος — ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς χρῆσιν· ἦν γὰρ τάχα κερα- 5 τιστής. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν [δηλονότι τὸν ταῦρον]. — (Κακοχράσμων: δύστροπος, δύσχρηστος, δυσάριστος. p.)

Rec. Ἡ· (Λεπτὸς μὲν χ'ὼ ταῦρος: Gen.^a) λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυρρός. εἶθε τοιόνδε λάχοιεν οἱ δημόται 10 τοῦ Λαμπριάδου, ἤγουν οἱ ἀπὸ τοῦ Λαμπριάδου καταγόμενοι, ὅτε θύουσι τῇ Ἥρᾳ, ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσι. (κακοχράσμων γὰρ ὁ δῆμος, ἤγουν κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ τινά. Gen.^a Lips.)

Vs. 23.

15

Vet. Εἰς στομάλιμον: τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομάμενας λίμνας οὕτω φασί, [τοῦτο δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν Κρότιωνα.] καὶ τὴν ἐν Τροίᾳ δὲ στομαλίμνην πιθανὸν διὰ τοῦτο ὠνομάσθαι.

Rec. Ἐς τε τὰ Φύσκω: (καὶ εἰς τὰ τοῦ Φύσκου, ^aLips.) 20 μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ Φύσκος.

Vet. (Ἔστε τὰ Φύσκου: k.) τοῦτο δὲ λέγει ὡς τοῦ Φύσκου ὄρους νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς βουσίην ἔχοντος. — ([Τᾶ

22) Πονηρός, δύστροπος. k. πονηρός. 5. κακοθήης. 2. πονηρός, κακοῖς χράμενος. M. δύσκολος, δυσχερής. P. κακότερος. C. 25

1) Verba ἢ ... ὠνομ. vulg. post δῆμον l. 4 leguntur, unde transposui. — ὁ A. om. k. 1) //k. Gen.^b sine verbis Κακοχράσμων ... δηλονότι. 3) κακούργου] k., κακού vulg. 3) λοιδορεῖ] λοιδορον k., om. vulg. 4) //k. Gen.^b. — ἦ pro γὰρ k., δὲ Gen.^b 5) χρῆσιν] k. Gen.^b, τὸ χρῆσθαι αὐτὸν (αὐτῷ Reisk. seqq.) τινά vulg. ex SchRec. 5) κρατιστής] conj. Jacobs., κεραστής k. P. Gen.^b, κεράστης vulg., cf. ad V, 147. 6) τοῦτο δὲ φησι] k. P. Gen.^b, ἦ vulg. 6) δηλ. τὸν τ. om. k. Gen.^b 9) //Gen.^b Lips. 11) οἱ κατ. δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ A. Gen.^a 16) //k. Gen.^b — εἰς στομ.] k., ἐς τὸ Μάλιμον Call. et praefixo καὶ μᾶν Gen.^b

17) λίμνας om. Gen.^b 17) οὕτως P. Gen.^b, om. 3. 4. et fort. 5., in quo verba usque ad Τροίᾳ fere ut in 3. 4. legi traduntur. — φησί 3. 4. P. Gen.^b 17) Circumscripta om. k. 3. 4. P. Gen.^b 18) τὴν] 3. 4. P. Gen.^b, τὸ vulg. 18) δὲ στομαλίμνην] Casaub. ad Strab. XIII p. 595, δὲ στόμα λίμνης Gen.^b vulg., στόμα δὲ λίμνης P. — πιθανὸν διὰ] πιθανῶς δὲ vulg. 19) ὠνομάσθαι] ὠνόμασται k., ὠνόμασται vulg., ὠνόμαστο Gen.^b 20) //Lips. sine δηλονότι. 22) //k. sine τοῦτο δὲ λέγει. 22) τοῦ ταφύσκου k. 23) Schol. in Gen.^b legitur ante schol. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος lin. 4. Ad hunc locum recte retulit Adertus.

Ἦρα τοιόντε:] ἰστέον ὅτι νομάς εἶχεν οὗτος ὁ τόπος βου-
σὶν ἐπιτηδειοτάτας. Gen.^b)

Vs. 24.

Vel. Τὸν Νήαιθον: Νήαιθος ποταμὸς Κρότωνος. ὠνό-
5 μασται δὲ παρ' ὅσον ἐν αὐτῷ νηῆς ποτε [συνέβη] κατακαῆναι
Ἑλληνικάς φασι.

Rec. (Ποταμὸς ὁ Νήαιθος. ὠνομάσθη δὲ οὕτω, φασίν,
ὅτι ἐν αὐτῷ νηῆς ἐκάησαν Ἑλληνικάι. *Borb. Gen.^a *Lips.)

— (Νήαιθος ποταμὸς περὶ τὸν Κρότωνα, ὅπου αἱ Τρωικαὶ
10 γυναῖκες ἐκαύσαν τὰς Ἑλληνικάς ναῦς, ὥστ' ἂν μὴ ἔχοντες
οἱ κύριοι αὐτῶν ἐκεῖ κατοικήσωσι καὶ αὐτὰς ἔχωσι γυναῖκας.
Borb.)

Vs. 25.

Vel. Αἰγίπυρος: [ἔστιν] ἀκανθῶδες φυτὸν, ἢ εἶδος
15 βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ
γλανκίζουσα, εἰς ἔλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθῆ. — Καὶ κνύζα:
κόνυζα· φυτὸν χορτώδες, ὃ αἱ Θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν
ἀργεῖαν στιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυκτικὴ οὐσα
ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. [νόμος γὰρ ἦν Ἀθη-
20 ναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. (εἰσὶ δὲ τὰ Θεσμο-
φόρια p.) τοιαῦτα· παρθένοι γενναῖαι καὶ τὸν βίον σεμναὶ
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς
(ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, p.) ὑπὲρ τῶν κορυφῶν αὐτῶν ἀνε-

23) Εἰς τὸ στόμα ἰῆς λίμνης. 5. — [Στομάλιμνον:] ἰδίως
25 λίμνας. k. — [Μάλιμνον:] ὄρος. K. M. — Εἰς τὰ μέρη τοῦ
Φύσκου. ὄνομα ὄρους ὁ Φύσκος. H. M. ὄνομα ὄρους. k.

24) [Νήαιθον:] ποταμὸς Σικελίας. K. M. ποταμὸς ὀξυκίνη-
τος. P.

25) [Αἰγίπυρος καὶ κνύζα:] εἶδη βοτανῶν ἀκανθῶδων. P.

2) ἐπιτηδειοτάτας] Adert. tac., — 17) κόνυζα] k., κνύζα vulg., om.
-ότατος cod. 4) //k. Phav. sine (Gen.^b) et Reisk. seqq. 18) στιβα-
lemm., Gen.^b c. lemm. καὶ τὸ ποτὶ δοποιούσι P. Borb. Gen.^b 18) ψυ-
τὴν N. 5) συνέβη om. Gen.^b Phav. κτικῆ] k., ψυκτῆ P., sic vel ψυκτῆ
et ante Heins. 6) Ἑλλ. om. k. — Gen.^b, ψυχρὰ vulg. 19) ἀπέχειν P.
φασι] add. Phav. 7) Νήαιτος πο- Gen.^b 19) νόμος seqq. desunt in k.
ταμὸς Gen.^a 8) αἱ νηῆς et Ἑλλη- Gen.^b, τοῖς pro γὰρ ἦν p.¹ 21)
κάς Borb. 9) Ναίηθος cod. 10) Ἑλ- τοιαῦτα] ταῦτα vulg. 21) γενναῖαι]
ληνικάς] Τρωικάς cod. 14) //k. γυναῖκες vulg. 22) κατὰ] p.¹, ut
Gen.^b — ἔστιν om. k. 15) ἔστι γλ. voluerat Heins. Lectt. p. 322, et
Gen.^b 16) //k. Gen.^b — καὶ κνύ- Kiessl. seqq., καὶ κατὰ vulg. 23)
ζα] Gen.^b, καὶ κνύζα ante Ox., ὑπεράνω p. — 24) ἰδίως cod. 26)
ubi KNI., κνύζα k. et Reisk. seqq. ὄνομα] οἶμαι k.

τίθεισαν καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσίνα.
ἢ δὲ Ἐλευσίς ἐστι λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.] — *Μελίτεια*: εἶδος
καὶ αὐτῆ βοτάνης [τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον]. τὸ
δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ (ὡς φακός. k. 4.) — (*Μελίτεια*: βο-
τάνη γλυκίζουσα, σισυμβρίῳ ἐμφερῆς. p.)

5

Vs. 26—28.

Vel. Φεῦ φεῦ: προεῖρηται, ὅτι κωμικῆ ἢ διασκευῆ· οὐκ-
οῦν ἀκολούθως εἶρηται καὶ κωμικοῖς ἀρμόζον καὶ τραγικοῖς.
— *Εὐρῶτι παλύνεται*: εὐρῶς κυρίως ἢ πρασινώδης ὀμί-
χλη. — (*Εὐρῶτι Gen.^b*) *παλύνεται*: (μολύνεται, k.) ὑπὸ 10
εὐρῶτος λευκαίνεται. πάλιν γὰρ ἔλεγον τὸ λεπτότατον τοῦ
ἀλεύρου, παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν·

εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον.

— (*Ἄλλως. Λευκαίνεται καὶ <μολύνεται>* τοῖς ὑπὸ τῶν εὐρῶ-
των γινομένοις k.) ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι (τοὺς καλά- 15
μους. k.) — *Ἄν ποτ' ἐπάξα*: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ
πρώτου μέσου ἀορίστου οἱ Συρακούσιοι διὰ τοῦ α προφέρου-
ται· ἐνοήσω ἐνοήσα, ἐγράψω ἐγράψα· οὕτω καὶ τὸ ἐπάξα ἀντὶ
τοῦ ἐπήξω.

Rec. [Ὁ νοῦς·] φεῦ ὦ Αἴγων, πορεύσονται καὶ αἱ βόες 20
εἰς ὄλεθρον, ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰς κακὸν ἀποβαινούσης·

27) Ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπέι. E. H. M. Lips.

28) Ὑπὸ σκώληκος εἰς λεπτότατα τέμνεται. 1. 2. E. H. M. N.
Lips. — *Κονιορτῶ καὶ βρωτίδι. K. M. σκώληξ, ὀμίχλη. C.* — *Λευ-*
καίνεται. k*. πάττεται. M. ἀμαυροῦται. P. — *Κατεσκευάσω. k.* 25

1) ἐπήρχοντο vulg. ante Reisk. 2) Ἐλευσίαν Reisk. seqq. 2) //k. Gen.^b, in quibus ἢ δὲ μελ. εἶδος βοτ. 3) Circumscripta om. k. Gen.^b 4) ἔχων k. 4) φακός k. 5) σισυμβρίῳ] L. Dindorf. in Thesaur., σισυμβρίῳ cod. 7) //k. Gen.^b 8) ἀκολούθως] k., ἀληθῶς Gen.^b, ἀληθῶς vulg. 8) ἀρμόζον] k. P. Gen.^b, ἀρμόζουσα vulg. 9) //Om. k. Gen.^{a-b}. Lips. 10) //k. Gen.^b — *παλύνεται*] k. Gen.^b, *παλ. δὲ vulg.* 10) *ὑπὸ εὐρ. λευκαίνεται*] k., ὦ. εὐρ. λεπτόνεται (Gen.^b, *λεπτόνεται ὦ. εὐρ. vulg.* — εὐρῶτι k. 11) *πάλιν*] Hemsterh., *πάλιν* k. vulg., *πεπάλιν* P. 11) τὸ τοῦ ἄλ. λεπτόν P. Gen.^b 12) *κεφάλαιον* P. 13) *Callim. fr.* 176. —

εἰδυῖαν φάλιον] Casaub. ex EtM. 463, 4, ἢδὲ ἂν φάλιον k. vulg., ἢδὲ ἀνάφαλον P. Gen.^b — *ταῦρον*] add. k. P. Gen.^b 15) //ἄλ. ἐν τῷ ἐσθ. hoc loco k., om. P. Gen.^b 15) *καλάμους*] *καλουμένους* cod. 16) //k. Gen.^b — *ἄν ποτ' om. k.*, *ἐπάξω* Gen.^b 17) *πρώτον* om. k. 17) *προφέρουσι* 3. 4. Gen.^b, *προσφέρουσι* 5. 18) *οὕτω* seqq. om. k. — *ὀμοίως* pro οὕτω 3. 5. Gen.^b — *καὶ τὸ ἐπήξω ἐπήξα* Gen.^b 20) //Lips.: *βήσονται, πορεύσονται — αἱ — ἀθλιε — ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπέι — σὲ εἰς κακὸν ἀποβαινούσης ἐπεθύμησας — ὑπὸ σκώληκος εἰς λεπτότητα τέμνεται — ἐπήξω, κατεσκευάσας.* — 23) *λεπτότητα* Lips., ἀποτίμνεται H.

καὶ ἡ σύριγξ, ἣν ποτε ἐπήξω καὶ κατεσκεύασας, καλάμοις
 δηλονότι, ὑπὸ εὐρώτος παλύνεται, ἥγουν λεπτύνεται καὶ
 φθείρεται. — (Ἦγουν εἰς κακὸν ἀποβαίνουσας ἐπεθύμησας
 νίκην νικῆσαι. M.)

5

Vs. 29. 30.

Vet. Οὐ τήνα γ' οὐ, Νύμφας: οὐκ ἐφθάρη, φησίν,
 ἡ σύριγξ οὐδὲ μεμόλυνται, μὰ τὰς Νύμφας· ἐπεὶ ὁ Αἰγῶν
 ἀτιῶν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν κατέλιπεν· ἐγὼ
 γὰρ δυνατός εἰμι μελωδεῖν. — Ποτὶ Πίσαν: ἡ νῦν Ὀλυμ-
 10 πιά, ἣ ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφαρέως, ἣ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυνμῶ-
 νος θυγατρὸς. — (Ἄλλως. Πίσσα τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ, κ.)
 ἔνθα καὶ Πισαῖον Διὸς ἱερόν ἐστιν.

Rec. Μελικτὰς δὲ ὁ μέλη εἰδῶς ἐργάζεσθαι, τραγωδητῆς·
 μελίξω γὰρ τὸ τραγωδῶ.

15

Vs. 31—33.

Vet. Κηῦ μὲν τὰ Γλαύκας: ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος,
 κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· ἥς
 φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριόν. ὁ δὲ Πύρρος Ἐρυθραῖος
 ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητῆς. — (Τὰ Πύρρω: Gen.^b.) οὗτος

20

29) Οὐκ ἐκείνη, ἡ σύριγξ, δηλονότι τοιοῦτόν τι ἔπαθεν. E. H.
 M. P. Lips. — Μὰ τὰς Μούσας. κ. — Πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν ἀπερ-
 χόμενος. 1. 2. 23. H. M. Lips. — Τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ, (ἔνθα καὶ)
 Πισαῖον ἱερόν Διὸς. 4.

25

30) Κατελίμπανεν ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. H. Lips. ἀφήκε. κατέλιπε.
 M. P. — [Τίς:] ἥγουν ἄριστος. M. — Τραγωδός, μελιστῆς. κ. μελωδός.
 5. μελιστῆς ἥγουν μελωδός. E. N. μέλη εἰδῶς ἐργάζεσθαι. 1. 2. Lips.

6) //k. Gen.^b — οὐ pro οὐ Gen.^b,
 τήνα lemma k. 6) οὐκ ... σύριγξ] k.
 Gen.^b, ἐκείνη φησὶν ἡ σ. οὐκ ἐφθ.
 vulg. 7) μεμόλυνται Gen.^b, μεμό-
 λυνταί φησι κ. 8) ἀπέλιθον φησὶ
 τὴν Ὀλ. Gen.^b 8) καταλείπει·
 θυν. γὰρ κ. 9) //k. Gen.^b — Πί-
 σαν] Duebn., Πίσαν κ. Call., Πί-
 σαν Gen.^b, qui postea Πίσσον et Πί-
 σης. 9) ὁ pro ἡ κ. 9) Ὀλυμπιάς k.
 Gen.^b et ante Heins. 11) Πίσσα cod.
 12) //k., cf. Gl. 12) ἔστιν] k., ἣν
 vulg. 13) //Lips. μέλη εἰδῶς ἐρ-
 γάζεσθαι. 16) //k. Gen.^b — Γλαύ-
 κας lemma in k., τὰς Gl. in Gen.^b
 16) ἡ Γλαύκη] ἡ Γλαύκα k. vulg.,
 Γλαύκη 4. 5. Can. Gen.^b Vulc. 17)
 κρουμ. seqq. om. Gen.^b, γέγονε seqq.
 om. 4. 5. Z. Can. Vulc. 18) ἥς et

κριόν] Hemsterh. et Geel., ἣν et
 κρισὺ vulg. 18) Θεόκριτος p. Q.
 19) //4. Z. Can. Gen.^b Vulc. Prior
 scholii pars vulgo ad vs. 20 ante
 schol. ἡ πύρρος legitur, et ibi-
 dem iterum in Gen.^b (non in k.)
 Hoc loco in Gen.^b post alteram par-
 tem legitur neque aliter, ut videtur,
 in 4. Z. Can. Vulc., ubi haec deinceps
 post κρουματοποιός l. 17 legi tradi-
 tur (item in 5.). Verum ordinem Ge-
 lius restituit. — οὗτος ὁ Π. π. ἦν]
 4. Z. Can. Gen.^b Vulc., ὁ δὲ Π. π.
 ἦν Gen.^b priore loco, ἦν δὲ καὶ Π.
 π. vulg. — 20) ἡ σφρ. om. Lips.,
 ubi δηλονότι in fine. — τοιοῦτό τι E.
 H. M. P. 21) ἀπέρχεται 1. 2. 23.
 22) Ὀλυμπῶ cod. 23) Πισαῖον]
 Wart., πισαῖον cod., cf. SchVet.

ὁ Πύρρος ποιητῆς ἦν Ἐρυθραῖος, ὡς φησι *Λυγκεύς*. (ἐγένετο δὲ κατοπιν Φιλοξένου τοῦ διθυραμβοποιουῦ. 4. 5. Z. Can. Gen.^b Vulc.) — *Τάν τε Κρότωνα*: Ἀλκίνοος καὶ Κρότων Φαίακος υἱοί· καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ τὴν ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. — Καὶ τὸ ποταῶν: 5 τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κροτωνιάδος. τὸ δὲ Λακίνιον ἀκρωρειά τις ἐστίν, ἔχουσα ἱερὸν Ἴηρας. — Ἄλλως. (Ἄων: ἔων, τὸ ἀνατολικόν. k.) — (Καὶ τὸ ποτ' ἄων Gen.^b) τὸ Λακίνιον: ἀκρωτήριον ἐστὶ τοῦτο ἀπὸ τινος Λακίνου Κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου Κρότωνα φεύγοντα. 10

Rec. [Ἄλλως. Τὸ πᾶν·] (Κηῦ μὲν τὰ Γλαύκας: Gen.^a) καὶ εὐ μὲν τὰ τῆς Γλαύκης μέλη ἀνακρούομαι, εὐ δὲ τὰ τοῦ Πύρρου. ἐπὶ τῶν κρουστικῶν ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνακρούεσθαι· ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι ἀντὶ τοῦ μέλπω ἀπλῶς. — Κρότων καὶ Ζάκυνθος ἢ αὐτή. τὸ [δὲ] ἐξῆς [οὕτως]· 15 ἐπαινω τὴν τε Κρότωνα καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἢ Ζάκυνθος διὰ μέσου λέγεται μετὰ ἐπικρίσεως. τὸ ποταῶν ποιητικῶς οὕτω λέγεται· δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἔω λέγεσθαι, ἢ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἔων χωρὶς τῆς προθέσεως. τὸ δὲ Λακίνιον ἀκρωτήριον ἐστὶν ἀπὸ 20 τινος Λακίνου ὠνομασμένον.

31) [Τὰ Γλαύκας:] μέλη. k. τὰ τραγωδήματα ἐκεῖνα. 5. — Ἀναβάλλομαι. P. ἄδω. M. P. — Μέλη τοῦ Πύρρου. C. M. P. ἄσματα τοῦ Πύρρου. E. N. ποιητῆς οὗτος ἦν. k*. διθυραμβοποιὸς οὗτος. 1. 2.² 3.² ἀναβάλλομαι ἀπὸ κοινουῦ. k. 25

32) Ἰδω. k. ὑμῶν καὶ τὴν Κρότωνα πόλιν. 4. — [Ζάκυνθος:] ἢ Κρότων. P. οὐκ ἐκτείνει ἐνταῦθα τὸ ζ. διὰ μέσου τοῦτο. 4.

33) Τὸ πρὸς ἀνατολὰς. M. — [Λακίνιον:] ὄνομα ἀκρωτηρίου. E. ἀκρωτήριον. k*. M. — Ὁ πυγμὴν ἀγωνιζόμενος. i. 2. 23. H. M. P. Lips., ὁ μουστουνοκόπος. P. εἰρωνικόν. 5. 30

1) ὡς φασὶ 4. Can. Vulc. 1) *Λυγκεύς*] Τουρ., *Λυγγεύς* codd. et vulg. 3) //k. Gen.^b — Ἀλκίνοος et Φαίακος] Duker et Thueyd. III c. 70, Ἀλκίμος et Αἰακοῦ vulg., αἰκοῦ Gen.^b 5) τὴν] add. k. 5) //Om. k. Gen.^ab. Lips. 7) ἔων] ἄων cod., qui in textu ποτ' ἄων. 8) //k. Gen.^b — Λακίνιον δὲ τὸ ἀκρ. sine lemmate k., ἦγον ἀκρ. Gen.^b 9) ἐστὶ τοῦτο om. k. Gen.^b 10) ἀποδεχομένου k. Gen.^b 11) //Gen.^a

Lips. 12) λαύκης Lips. 12) μέλη] add. 1. 2. 7. 23. Gen.^a Lips. 15) //Gen.^a Lips. 15) δὲ et οὕτως om. Gen.^a Lips. 16) τὴν δὲ Gen.^a 18) τὸ ποτ.] Gen.^a Lips. vulg., τὸ δὲ ποτ. Kiessl. seqq. 21) ὠνομασμένου Lips. — 24) διθυραμβοποιός] Wart., θυραμβοποιός cod. Haec gl. a Gaisf. ad Scholl. ex 1. 3. 2. (sic hoc ordine) affertur. 24) ποιμὴν pro πυγμὴν 1. 2. P. — ἐργαζόμενος 23., om. P.

Vel. Διέφερον ἢ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίας πόλεων εὐανδρία καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονία· σαφὲς δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν·

μάταια τᾶλλα παρὰ Κρότωνα τᾶσταια.

5

Vs. 34—37.

Vel. Ἄπερ ὁ πύκτας Αἰγῶν ὀγδώκοντα μόνος: ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἰγῶνι ἰστοροῦνται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυνάνακτι τῷ Μιλησίῳ. — (Αἰγῶν ὀγδώκοντα μόνος: k. Gen.^b) εἰς Αἰγῶνα μετήνεγκε τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου [αὐτοῦ] Ἀστυνά-

10 *νακτος ἰστορούμενα. φασὶ γὰρ τούτου Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενομένοι ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοὸς τῆς χηλῆς καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα ἀπέβη βία, κατέλιπε δὲ τὴν ὄπλῃν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὄπλῃν δὲ λέγει τὴν χηλῆν. καὶ Ἡσίοδος·*

15

οὐθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὄπλῃν οὐτ' ἀπολείπει.

— Τὸ δὲ κατεδαίσατο ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς εἰοικε διὰ τὴν ἀδδηφαγίαν ὁ Μίλων τὸν Αἰγῶνα ἐπὶ ἄθλησιν προτετρα-

34) Ἐφαγε. Lips. — Ἄρτους ξηρούς. M. φαρμάσας, ἀπαξιμάδια. P. ἐπὶ ἄθλοισι. 5.

20

35) Ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν, εἴλκυσε. M. Lips. ἔφερε δηλονότι κρατήσας. E. — Κρατήσας. k. Lips. ἐλκύσας. H. συνθλάσας. P.

36) Ἀπὸ τῆς χηλῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ποδός. 1. 2. H. M. Y. Lips. Vim. ἀπὸ τοῦ ὄνυχος. P. — Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ Ἀμαρυλλίδι. 1. 2. Lips.

1) //k. Gen.^b — Ex hoc scholio in Paroemiogr. II p. 759 post proverbium ipse im affertur explicatio: ὅτι διέφερε ὁ Κρότων... εὐδαιμονία. — διέφερον] 3. 4. 5., διέφερον Gen.^b, διαφθείρει k., διέφερε δὲ vulg. 1) Ἰταλίας] k., Ἰταλία Gen.^b vulg. — πόλεων om. Gen.^b 1) εὐανδρία] Toup., ἐν ἀνδρία 3. 4. et ante Xyl., item Paroemiogr., ἐν ἀνδρία k. 5. Gen.^b, ἐπ' ἀνδρία vulg. 2) σαφὲς δὲ ἐκ τούτου] Gen.^b, σα. . . ἐκ τούτου k., ὄφην vulg. 4) τ' ἄλλα k. et ante Kiessl., τὰ τ' ἄλλα 5. — παρὰ] 4. 5. Paroemiogr., περὶ k. Gen.^b vulg. — Κρότωνος 4. 5. Gen.^b 6) //Om. k. Gen.^a Lips. 8) k. Gen.^b — αἰγῶνος δώκοντα sine μόνος k., Αἰγῶν om. Gen.^b 8) εἰς ... [ιστορ.] k. Gen.^b, ὁ δὲ Θεόκριτος τὰ περὶ ... ἰστ. εἰς Αἰγ. μετήν. vulg. 9) μετ-

ενέγκεται Gen.^b 9) τοῦ om. Gen.^b, Μιλησίου k., αὐτοῦ om. k. Gen.^b 10) φησὶ k. 11) τοῦ] k. et Reisk. seqq., τῆς Gen.^b vulg. 12) τῆς χηλῆς] τῆς θηλείας k., om. vulg. 12) ἐλευθερον k. 13) ἀπέβη] τῆ k. vulg. 13) κατέλιπε δὲ] k., κατέλιπε vulg. 14) καὶ om. k. 15) Hesiod. Op. 487. — οὐθ' ὑπερβάλλει] 3. 4. Gen.^b et ante Heins., οὐπερ θαλλ. . k. — οὐτ'] k., οὐδ' 3. 4. Gen.^b et ante Heins. — ἀπολείπει] k. 3. 4. 5. Gen.^b et ante Heins. Vulgo auctore Heinsio ex ipso Hesiodo legitur: μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων β. ὁ. μήτ' ἀπολείπων. 16) //k., ubi κατεδ. μάζας sine ἀντὶ τοῦ κατέφ. 17) προτετραφθαι] k., προτετραπαι vulg. — 20) ἤλκυσεν M. 22) τῆς χηλῆς sine ἀπὸ H. M. Y. — ἤγουν 1. 2., ἡ τοῦ π. Vim. 23) τῆ om. 1. 2.

φθαι. μάζα δὲ τὸ νεομάλακτον καὶ νεοφύρατον ψώμιον. — Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον: ἐκεῖ, φησί, ὁ Αἶγων ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκῶν ἀπὸ τινος ὄρους καὶ περισπάσας τῆς ὀπλῆς· καὶ αἱ παροῦσαι γυναικες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν. 5

Vs. 38. 39.

Vet. Ὡ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί: ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς Ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη καὶ ὁ Βάττος αὐτῆς· ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ πρὸ τοῦ θανεῖν. — (Ὡ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί: ταῦτά φησιν ἀναμνησθεῖς τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀμαρυλλίδος. k. Gen.^b) — Μόνας σέθεν: ἔλλειπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούση διετέλεσα ἂν ἐν λύπῃ εἶναι ἢ παντός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότης. — Ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας: ἐνταῦθα σαφῆς αἰπόλος ὢν ὁ Βάττος, ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τῆς Ἀμαρυλλίδος, καὶ οὐ Θεόκριτος. 15 φησὶ δὲ ὑπεραιπολικῶς· ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, [τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὡς Ἀμαρυλλὶ τελευτήσασα· ἦ] τοσοῦτον καὶ σὺ ἡμῖν οὕσα προσφιλῆς ἀπέσβης, ἥγουν ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθεῖη καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτήν, ὅτι <οὐ> φησὶν ὁ Θεόκριτος· 20

κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα.

Rec. Ἄλλως. Ὅσον ἀπέσβας: τὸ ὅσον ἀντὶ τοῦ τό-

37) Ὑψηλόν. H. K. M. P. Lips. μέγα. E. N. — Ἀνεβόησαν θανάσασαι τοῦτον. H. M. P. — Πλατὺν ἐγέλασε γέλωτα. 1. 2. H. M. Lips. λίαν ἐνεκάγχασεν. P. 25

39) Ἐπιλησόμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιλήσομαι. E. M. Lips. — Προσφιλῆς οὕσα ἀπέθανες. k*. — [Ὅσον:] τοσοῦτον. Vim.

2) //k. Gen.^b — Τηνεὶ καὶ ταῦρον k. 4) περισπάσας] k., παρσπ. vulg. 4) καὶ αἱ seqq. om. k. Gen.^b 7) //Om. k. Gen.^a.^b Lips. 11) //k. Gen.^b 11) δεῖ Gen.^b, δὲ k. 12) ἦ] ἦ Gen.^b, ἦ εἰ vulg. 13) //k. Gen.^b — λασεύμεθ' ὅσον αἶγες lemma in Gen.^b, ὅσον ἐμὴν φίλαι in k. 14) σαφῆς] k. P. Gen.^b, σαφῶς vulg. 14) ὢν] ἦν k. vulg. — ὁ] k. P. Gen.^b et ante Reisk., om. vulg. 15) ὃν εἰκὸς τῆς Ἀμ. ἐρᾶν k. 15) Θεόκριτος] k., Θεόκριτον vulg. 16) ὑπ. δὲ omisso φησὶ Gen.^b 16) ὑπεραιπολικῶς] ὑπερ-

βολικῶς k. Gen.^b vulg. 16) αἱ om. k., μοι αἱ αἶ. φ. Gen.^b 16) τοσοῦτον ... ἦ om. k. 17) τελευτήσασα Gen.^b 17) καὶ σὺ] add. k. Gen.^b 18) ἡμῖν om. k., οὕσα ἡμῖν Gen.^b 18) ἀπέσβης] k., ἀπέσβας vulg., ἀπ. ἥγουν om. Gen.^b 18) οὕτως] k. vulg., ὅπως 3.¹ 4.¹ 5.¹ P. Gen.^b 19) φασιν k. 21) *Id.* III, 1. — κωμάσδω] k. vulg., κωμάζω ante Heins. 22) //Gen.^a Lips., hic e. lemm. ὅσον αἱ. ἐ. φ. ὅσον ἀπέσβας. 22) ὅσον] Gen.^a Lips., ὅσσον vulg. — τύσον] Lips., τῶσσον vulg.

σον, ἤγουν τοσοῦτον. τὸ δὲ πᾶν οὕτως· ὅσον αἰ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσοῦτον σύ, φίλη οὐσα δηλονότι, ἀπέσβης, ἤγουν ἐξέλιπες, ἀπέθανες.

Vs. 40.

5 *Rec.* (Αἱ αὐτῶ σκληρῶ: ἔνεκα τῆς καταπολὺ κακωτικῆς μοίρας, ἣτις με ἔλαχεν, ἤγουν ἣτις μοι ἀπεκληρώθη. 6. H. M. Y. Gen.^a *Lips.)

Vs. 41.

Vet. Θαρσεῖν χρῆ: τοῦτο ὁ Κορυδῶν φησὶ παραμυ-
10 θούμενος τὸν Βάττον, ἵνα μὴ ἀθυμῆ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Ἀμαρυλλίδος.

Vs. 42.

Rec. Ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες: ἀνέλπιστον ὁ οὐχ ἐλπίζει τις λαβεῖν ἢ κατορθῶσαι ἢ τοιοῦτό τι. ἀνέλπιστον
15 καὶ τὸ ἐλπίδων ἐστερημένον, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ἀνέλ-
πιστοι.

Vs. 43.

Rec. Χ'ὼ Ζεὺς ἄλλοκα: (καὶ ὁ Ζεὺς Lips.) τὸν Δία λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ συναγονται
20 αἰ νεφέλαι.

40) Τοῦτό φησι διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀμαρυλλίδος. k. 4. — Ἐνεκα τῆς κατὰ πολὺ κακωτικῆς μοίρας 1. 2. 7. 23., ἣτις με ἔλαχεν, ἤγουν ἀπεκληρώθη. 1. 2. 7. — Ἐνήδρευσεν ἢ ἔλαχεν. K. M.

41) Θαρσεῖν, ἀγαθὰς ἔχειν ἐλπίδας H. M. P. Lips., εἰς εὐ-
25 τόν. P. — Ἴσως εἰς τὸ ἐπιόν ἔσται τὸ πρῶμα κρείττονως. 1. 2. H. M. Y. Lips.

43) Ὁ οὐρανός. k. ὁ αἰθήρ. P. — Εὐδμεινός. k. E. ἀνέφελος. H. M. Lips.

44) Βάλλε κάτω, ἤγουν καταβίβασον. H. M. Y. Lips. — Τὰ μο-
30 σχάρια. M.

2) ἀπέσβης] Gen.^a Lips., ἀπέσβας Lips., etiam hic c. lemm. 14) ἢ vulg. 2) τουτέστι Gen.^a 5) Schol. in Gen.^a post schol. Vs. 42 legitur. 5) τοῦ κ. κακωτικῶν Lips., τῆς κακῆς μ. Gen.^a, τῆς καταπολὺ σκληροτάτης καὶ κακωτικῆς H. M. Y. 6) ἀπεκληρώσατο Lips. 9) //k. Gen.^b — Θαρσῆν Gen.^b 10) τὸν B. om. Gen.^b 10) τῆς om. k. 13) //Gen.^a Lips., etiam hic c. lemm. 14) ἢ seqq. in Gen.^a post schol. seq. leguntur. 15) ἐλπίδων] Gen.^a Lips., ἐλπίδος vulg. 18) //Gen.^a Lips. — ἄλλοκα om. Gen.^a 19) ἤγουν τὸν ἀέρα N. 19) συναγονται E. N. — 21) τοῦτο φ. om. k. 22) καθολικῆς 23., μοίρῃς 1. 2. 7. 25) κρείττον 1. 2. 27) εὐδμεινός E.

Vs. 45.

Vet. Τὸν θαλλὸν τρώγουσι: θαλλὸς ἀπλῶς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. — (*Ἀλ- λως. Τὸν θαλλὸν τρώγουσι: θαλλὸν ἔλεγρον οἱ ἀρχαῖοι πᾶν τὸ τεθηλός. Ἀρχίλοχος [δὲ].* 5

ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο καὶ Ὀμηρος·

θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.

Ἀθηναῖοι δὲ κατ' ἐξοχὴν θαλλὸν τὴν ἐλαίαν φασί. k. 3. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc.) — Τὰ δύσσοα: τὰ δυσδίωκτα ἀπὸ τοῦ 10 δυσκόλως σεύεσθαι καὶ ὀρμᾶν [διὰ τὸ εἶναι πτωχά.] — (*Ἡ δύσσοα δι' ἐνὸς σ ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. 3.)* — *Σίτθ' ὁ λέπαργος:* τὸ σίττα ἐπίφθεγμα βουκολικόν, ὅπερ λέγουσιν [οἱ βουκόλοι·] ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. (εἰώθασι δὲ λέγειν αὐτὸ οἱ βουκόλοι διώκοντες τὰς βοῦς. k. 4. 5. 15 Gen.^b) — *Ὁ λέπαργος:* ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκόποκος ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν [καὶ τοῦ] ἀργόν, ὃ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα· (ὡς Ὀμηρος τοὺς κύνας ἀργούσιν λέγει ἀντὶ τοῦ λευκάς, ἢ ταχεῖς κατὰ ἀντίφρασιν· Vulc.) ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκός εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. 20

Rec. (Θαλλὸς λέγεται ἰδίως ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, θύρ- σος δὲ ἀπλῶς ὁ ἀπαλὸς κλάδος. E. M. N. Gen.^a Lips.) — (*ΔΥΣΣ. τὰ δυσκόλως σωζόμενα διὰ τὸ εἶναι πτωχά. E.*) —

45) Τὸν κλάδον. E. M. — Δυσδίωκτα. k. τὰ δυσκίνητα. C. τὰ κα- κῶς σωζόμενα. H. M. P. Lips. — Ὁ λευκός. k. ὁ ἔχων λέπας καὶ 25 δέρμα λευκόν, ἡγουν λιπαρόν· ὁ λευκός. M.

2) //Om. k. Gen.^{a,b} Lips. 3) ἄλ- λως om. k. Gen.^b, lemma ex 3. 4. 5. Can. Vulc. non allatum, θαλλὸς lemma in k., θαλλὸν quater Gen.^b 4) πᾶν τὸ τεθ. ante θαλλὸν k. 5) δὲ om. k. Gen.^b 6) Archil. fr. 28. — μυρρίνης] k., μυρρίνης rell. 8) Hom. Od. P, 224. 9) θαλλόν] add. k. 10) //k. Gen.^b, in illo post schol. Ὁ λέ- παργος l. 20. 11) δυσκόλον Gen.^b 11) σίβεσθαι k., σώζεσθαι E.² 11) Circumscripta om. k. 11) πτωχά Gen.^b et ante Brub. 12) δίσσα cod. 13) //k. 4. 5. Gen.^b Phav. — σίτθ' lemma in k., σίτθα 4. 5., σίττα Gen.^b 13) τὸ σίττα] Gen.^b, om. k.

4. 5. vulg. 14) οἱ βουκόλοι om. k. 4. 5. Gen.^b 14) ὁμοίως καὶ τὸ om. 4. 5. Gen.^b — ψίττα ὁ λέπαργος Phav. sequente lemmate adhaerente. 15) βουκόλοι om. k. 15) ἀπωδιώ- κοντες 4. 5. Gen.^b, ἀποδιώκοντος τὰς βοῦς post βουκολικόν 3.¹ 16) //k. Gen.^b — ὁ λέπ.] Gen.^b, ὁ om. k., λέπ. δὲ vulg. 16) ἡγουν ὁ λευ- κός ἢ λευκ. Gen.^b — ἡ om. k. 16) λευκόποκος] λευκοποιόκιλος k. vulg. 16) ἡ ὁ λευκόπλευρος om. k. 17) καὶ τὸ Gen.^b, om. k. 18) τὸ λευκὸν ἔχειν δέρμα Gen.^b 20) λευκός] k. Gen.^b, λευκὸν vulg. 21) λέγεται ἰδίως] Gen.^a Lips., ἰδ. λέγ. vulg.

Ἡ λέπαργος: ὁ λευκὸς παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν, ἦγρον
 δέσμα λευκόν, ἢ <εἶναι> λευκὸν κατὰ τὴν λαπάραν.

Vs. 46.

Vet. Κυμαίθα: ὄνομα βοῶς ἢ αἰγὸς παρὰ τὴν κόμυθα.
 5 ἢ [παρὰ τὸ αἰθῆ καὶ τὸ κόμη] ἢ τὰς κόμας αἰθῆς ἔχουσα,
 τουτέστι ξανθᾶς· [ἢ ἢ ἐγκύμων.]

Vs. 48.

Vet. Ἴδ' αὖ πάλιν: ἰδοὺ πάλιν πρόσσεισι τοῖς φυτοῖς.
 — (Ἄθε ποθέρει: περισπαστέον· δεικτικῶς γὰρ ποτε καὶ
 10 βαρύνεται κατὰ τὸ διάφορον. Gen.^b)

Vs. 49.

Vet. Εἶθ' ἦν μοι ροικόν: ἀντὶ τοῦ καμπύλον. καὶ
 Ἀρχίλοχος·

ἀλλὰ μοι ροικός τις εἶη κατὰ κνήμην ἰδεῖν·

15 ([ἦγρον εἶη βάτιος περὶ κνήμην. Gen.^b]) λαγωβόλον δὲ
 ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅτι ῥάβδον
 οὔσαν ὀρθὴν ἐπεύχεται γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον
 οὔσαν βλάβῃ τὴν βούν.

Rec. (Ροικόν: τὸ καμπύλον. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ροιᾶς,
 20 δένδρον τινός, ὅτι οἱ ἀπὸ τούτου κλάδοι καμπύλοι εἰσὶ καὶ
 ὄξους ἔχοντες πλείστους. E. N.)

46) [Σίττ':] ἄπιθι. P. — [Κυμαίθα:] πυρρά. k. — Ἄπειθε
 δηλονότι. M.

47) Ἀυτόθεν. k. H. M. Lips. ἐντεῦθεν. E. F. — Ἐπίρημα δεικτι-
 25 κόν τὸ ἴδε. H. M. P. Y. Lips.

49) Καμπύλον. k. 4. ἢ τὸ ἀπὸ ροιᾶς ῥόπαλον. 4. τὸ ἐπικαμπές. E.
 N. — Τὸ ῥάβδιον. k. τὸ τοὺς λάγους βάλλον κορύνιον. M. εἶδος φυ-
 τοῦ. P. τὸ λαγωβόλον τὸ καμπύλον. Lips.

1) //Gen.^a omisso ὁ. 1) ἀργόν vulg. 12) καὶ] 3. P. Gen.^b, ὡς καὶ
 om. Gen.^a, qui ἦτοι. 4) //k. Gen.^b E., om. vulg. 14) Archil. fr. 60. —
 Phav. — ἢ αἰγὸς] 3. Gen.^b Vulc., καὶ κατὰ κν. ἰδ. om. E. 15) ἢ εἶη βά-
 αἰγὸς k. Phav. vulg. 4) παρὰ κό- τος περὶ λῆμνη cod. 15) Verba
 μυθα Gen.^b, παρὰ τὸ Phav. 5) Cir- λαγωβόλον ... βάλλονται etiam in
 cumscripta om. k. — αἰθῆ et αἰ- Gen.^a extant. — τὸ λαγ Gen.^b, δὲ
 θας vulg., τοῦ κόμη Gen.^b 6) om. Gen.^a 16) λαγ. ᾧ οἱ διαφ.
 ἢ ἢ ἔγκ.] 4. 5., ἢ ἔγκ. Gen.^b 6) λαγ. ξύλω (ξύλα Gen.^b) βάλλονται
 vulg., om. k. 8) //k. — τοῖς φύλ- P. Gen.^b 17) καμπύλον Gen.^b
 οῖς ἢ τοῖς φυτοῖς k. 12) //Gen.^b 18) βλάβῃ τὸν βούν P. — 22) πυ-
 — ἀντὶ τοῦ] 3. P. Gen.^b, ροικόν τὸ ρά cod.

Vs. 50. 51.

Vet. Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων: παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. κατὰ γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀπερχόμενος ὁ Βάττος ἀπελάσαι τὴν δάμαλιν ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη, καὶ δεῖται τοῦ Κορύδωνος ἐξελεῖν αὐτήν. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ φησι: 5
 Θᾶσαι με πρὸς τοῦ Διός: ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν. — (Ἰστέον ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀπῆλθεν ὁ Βάττος διώξαι τὰς βόας, καὶ ἀπερχόμενος ἐπάτησεν ἄκανθαν. P. Gen.^b) — Ἄρμοι: εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει: εἰ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως. τὸ δὲ βαθεῖται 10
 ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις καὶ μετέωροι. — (Ἄρμῳ: — παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ οἰ γράφεται. ἐκεῖνοι γὰρ ἄρμοι λέγουσι κατὰ συστολήν τοῦ ω εἰς τὸ ο, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ.

ἄρμοι γὰρ Δαναῶν γῆ ὡς ἀπὸ βουγενέως. σημαίνει τὸ ἀρτίως ἢ ἄρμοδίως. 15

ἄρμοι που κάκείνω ἐπέτρεχε λεπτὸς Ἴουλος. οὕτω Θέων ὁ Ἀρτεμιδώρου. προστίθησι δέ, ὅτι τὸ ἄρμοι ψιλοῦμενον μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἄρμοδίως. EtM. 144, 50.)

Vs. 52.

20

Vet. Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί: ἀτρακτυλὶς εἶδος [βοτάνης ἢ] ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικικὰς γυναι-

50) *Παρεπιγραφὴ*. M.

51) *Νεωστὶ, καὶ Αἰσχύλος*: ἄρμοι πέπασμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνηῶν πόνους. 4. νεωστὶ. k. ἐπίρρημα. νεωστὶ, ἅμα. M. P. 25 ἅμα. Lips. — Ἐπὶ τὸν ἀστράγαλον. M. Lips. ἢ εἰς τὸ πέλμα τοῦ ποδός. M. — Ἐπερμεγέθεις. k. λίαν δασεῖαι. K. P. Lips. μακρά. E.

52) *Εἶδος ἀκάνθης*. k. ἄκανθα οὕτως ὀνομαζομένη. M.

2) //k. — *παραπιγραφὴ*] conj. Pind. p. 39. 16) *Callim. fr. 44.* — Duebnerus ex GIM., ἀποστροφὴ k. ἐπέτρεχον D. P., ἐπέτρεπε V.^b. 17) vulg. 3) κατὰ γὰρ ... αὐτήν om. k., ubi pergitur: ἀπέστρεψε γὰρ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κορύδωνα καὶ. 9) //k. Gen.^b — ἄρμοι] k., ἄρμοι δ' ὡδ' ἐπάξε Gen.^b, ἄρμοι μ' ὡδ' ἐπάταξε in Call. 9) ἀρτίως καὶ om. k., καὶ νεωστὶ om. Gen.^b. 10) ἢ pro εἰ Gen.^b. 10) ἡρμοσμένον k. 10) τὸ δὲ seqq. om. k. — τὸ ὡς τὸ βαθῆναι Gen.^b. 11) μετ. καὶ ὑπ. Gen.^b. 12) διὰ τοῦ i vulg. 14) *Callim. fr. 230.* — *βουγενέως* D., *βουτενίως* M. De vera lectione cf. Schneidew. post Eustath. Proem. Pind. p. 616. ἄρμοι πέπασται 4.¹

κας ἀτρακτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας <εἰς>
τὰ ἀγριολάχανα συγκαταλέγουσι.

Vs. 53.

Rec. (Χασμώμενος: ἀποβλέπων, τὸν νοῦν ἔχων. 1. 2.
5 H. M. *Lips.)

Vs. 54.

Rec. Ἔχω τέ μιν· ἄδε καὶ αὐτά: κρατῶ αὐτήν, τὴν
ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ ἦδε ταῦτὸ δύναται τῷ ἴδε ἐπιρ-
ρηματι.

10 Vet. (Ἄδε καὶ αὐτά: Gen.^b) ὁ καὶ περισσός, ὡσπερ
καὶ παρ' Ὀμήρω·

τῶν ἀμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

— Ἄλλως. Ἐκβαλὼν τὴν ἄκανθαν δείκνυσι τῷ Βάτιω καὶ
φησιν· ἦδε καὶ αὐτή.

15

Vs. 55.

Rec. Ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα:
βαβαί, ὅσον ἐστὶ τὴν πληγὴν ποιῶν. δεικτικῶς ἐμφαίνει
τό τε μέγεθος τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν σμικρότητα τῆς ἀκάνθης.

Vet. (Καὶ ἀλίκον ἄνδρα: Gen.^b) τὸ ἠλίκον πρὸς τὸν
20 ἄνδρα, ἔν' ἧ· μικρὸν ὄν τὸ τύμμα ἠλίκον ἄνδρα, τουτέστι
μέγαν ἢ ἀνδρείον, δαμάζει. ἢ τὸ ἠλίκον ἐπιρρηματικῶς, ἔν'
ἧ· (ὅσον τὸ τύμμα, καὶ Gen.^b) ὁποίως δαμάζει τὸν ἄνδρα.
— (Ὀσσίχον: ὅσον, ἠλίκον. Hesych.)

53) Βλέπων. 5. εἰς αὐτήν τὸν νοῦν ἔχων. M. — Ἄρα βλέπεις αὐ-
25 τήν. P. Lips.

54) Κρατῶ αὐτήν. Lips. — [Ἄδε:] γράφεται καὶ ἴδε. 23. —
Περὶσσόν τὸ καί. k.

55) [Ὀσσίχον:] μικρόν. k. C. E. — Τὸ πλήγμα. k. ἢ πλήξις.
C. ἢ ἄκανθα ἢ πλήξασα. E. N. — Κατέβαλεν. M. συντρίβει. P.

2) συγκαταλέγουσι] k., φασὶ vulg.
4) ἦγουν ἀποβλέπων κεινηῶς M.
7) // Lips. s. l. κρατῶ αὐτήν, in
marg. τὸ δὲ seqq. 8) ἦδε] M. Y.
Lips., ἄδε vulg. Ceterum illi ταῦτὸν
δύν. τὸ ἦδε. 8) τῷ] M. Y. Lips.
Reisk. seqq., τὸ vulg. 8) ἐπιρρη-
ματι] add. M. Y. Lips. 10) // Gen.^b.
— περισσόν δ' καὶ Gen.^b. 12) Hom.
Od. A, 10. — ἀμόθεν] ante Heins.,
ἀμόθεν vulg. 13) // Gen.^b. — ἄλλως.

ἐκβ.] Gen.^b, ἐκβ. γὰρ vulg. 13) καὶ
δείκνυων αὐτήν τ. B. φησίαν Gen.^b.
14) ἦδε] ἄδε vulg. 14) αὐτή ante
Xyl. 16) // Lips. s. l. βαβαί...
ποιῶν, rell. in marg. 19) // Gen.^b.
21) μέγα ante Heins., ἄνδρα pro μέ-
γαν Gen.^b. 21) ἢ ἄλλως: τὸ ἠλίκον
ἐπίρρημα Gen.^b. 21) ἔν' ἧ] Gen.^b,
ἀντὶ τοῦ vulg. 22) ὅσον] ὀσσίχον
cod. 22) τ. ἄ. δαμ. Gen.^b. — 28) πι-
κρόν k.

Vs. 56.

Rec. Μὴ ἀνάλιπος: ἀνήλιπος ὁ ἀνυπόδητος. ἤλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα παρὰ τὸ ἐλίσειν τὸν πόδα, ἐξ οὗ καὶ πέδιλον τὸ ὑπόδημα· ἀνήλιπος δὲ οἶονεὶ ὁ μὴ ἐλίσειν τὸν πόδα. — (Ἀνάλιπος: ὁ ἀνυπόδητος ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ 5 ἤλιψ, ὃ ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος. E.)

Vs. 57.

Vcl. Ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι [κομῶντι]: (— γράφεται καὶ κάκτοι — k. 3. 4. 5. P. Gen.^b) κομῶντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν, ἦτοι ἀκάνθας ἔχουσι· κόμαι γὰρ ῥάμνον 10 καὶ ἀσπαλάθου αἱ ἀκάνθαι. ἀσπάλαθοι δὲ εἶδος ἀκάνθης, ἢ πληγέντες οἱ ἔλαφοι ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος δὲ εἴρηται διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ἀπὸ τῶν πληγέντων ἀποσπᾶσθαι, ἦτοι ἀφαιρεῖσθαι. — (Ἀσπάλαθος: εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος εἰς τὸν 15 Θεόκριτον. Etyymm.)

Vs. 58. 59.

Rec. Εἰπ' ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ'

56) Ἀνυπόδητος. k. Lips.

57) [Ῥάμνοι:] τὰ κοινῶς ῥοπάκια. M. — [Ἀσπάλαθοι:] βο- 20 τάναι ἀκανθῶδεις. M. τρυκνίδαί. P. — Κομῶσιν ἀντὶ τοῦ τρέφονται, αὐξονται. Lips.

2) // Gen.^a et Phav. sine lem-
mate. 2) ἀνήλιπος ὅ] Gen.^a et
Phav., ἤγουν vulg. 2) ἀνυπόδητος
Gen.^a, ὃς καὶ ἀνάλιπος Δωρικῶς ad-
dit Phav. 2) ἤλιψ ... πόδα vulgo
post πέδιλον τὸ ὑπόδημα leguntur,
unde in hunc locum transposui, om.
Gen.^a 4) ὑπόδημα Gen.^a. Sequentia
om. Phav. 8) // k. Gen.^b. — ῥά-
μνοι τε καὶ ἀσπ. lemma in P.,
ῥάμνοι καὶ ἀσπ. in k., θάμνοι
καὶ ἀσπ. in 3. 4. 5., ῥάμνοι καὶ
ἀσπ. θάμνοι καὶ ἀσπ. in Gen.^b,
ῥάμνοι τε om. Call., κομῶντι
om. k. 3. 4. 5. P. Gen.^b 9) γὰρ pro
γράφεται k. 9) κάκτοι] Wartonus,
κάκτιοι 5. P., κάκτιοι k., κάκτιοι 4.,
κάκτιοι 3., μάκτιοι Gen.^b 9) κο-
μῶντι δὲ k., τὸ δὲ κομῶντι 3. 4.
5. P. Gen.^b In k. verba ῥάμνοι ...
κομῶντι δὲ casu post αἱ ἀκάνθαι

l. 11 leguntur. 10) ἦτοι] add. Gen.^b
10) θάμνον καὶ ἀσπάλαθα P., θά-
μνον καὶ ἀσπάλαθα 5., θάμνοι καὶ
ἀσπάλαθοι Gen.^b 11) καὶ pro αἱ 5.
11) ἀσπάλαθοι] k. Gen.^b, -θος vulg.
— δὲ om. k. 12) ὧ pro ἦ P. Gen.^b 12)
αἱ ἔλ. k. et ante Scult. 12) ἀσπάλαθοι
k. 12) δὲ] add., εἴρηται om. k. Gen.^b
13) ἀπὸ] k. P. Gen.^b, ὑπὸ vulg. 13)
ἀποσπ. ἦτοι om. P. Gen.^b In k. ex
ultimis vocibus haec supersunt: πλ.
.. ἄσθαι.. 14) EtG. 84, 24, ubi
ἀσπάλαθος bis et σπάλαθος, EtM.
156, 30 sine εἴρηται δέ. 15) οὕτως
seqq.] EtG. et Par. Sorb. (τὸ Θεό-
κριτος Par.), om. EtM. vulg. 18)
// Lips. s. l. ἄγε εἰπέ μοι — τὸν ...
Αἰγῶνος — ἄρα ἀκμὴν περαινέει κεί-
νην τὴν μελ. ὁ. ἔχουσαν — ἴσως
τὴν ἐρωτικὴν, et in marg. ἦς ἔνεκα
seqq.

ἔτι μύλλει: ἄγε εἶπέ μοι ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον — τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἰγῶνος — ἄρα ἔτι ἐλαύνει, ἤγουν φιλεῖ, ἐκείνην τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μελαινας ὄφρως ἔχουσαν, ἧς ἔνεκά ποτε ἐρωτικὸν πάθος ἐδέξατο. — (Ἐρωτίδα: ἤγουν 5 τὴν ἐρωτικὴν, ἧς ἔνεκά ποτε ἐρωτικὸν ἔσχε πάθος. Gen.^a) — (Ἐρωτίδα: ἢ τὴν ἐρωμένην, ἢ καὶ ὡς ὄνομα κύριον. E.)

Vet. (<Γερόντιον: τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἰγῶνος>) οὐχ Ἑλληνικὸν δέ, ἀλλὰ ὑποκοριστικόν. 3. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc.) — (Μύλλει: ἀντὶ τοῦ φιλεῖ. k. μύλλον γὰρ τὸ διεστραμμένον, οἱ δὲ ἐρώντες διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι βλέπουσι. k. 3. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc. — Ἄλλως. Γράφεται μύλλει, ἤγουν ἐπι..... αἰσχροῶς. k.) — Μύλλει: κάμπτει· ἀλλὰ καὶ ἐλαύνει καὶ περαίνει ἀπὸ τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κόπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων. — (Μύλλει: πλησιάζει. Hesych.)

15

Vs. 60. 61.

Vet. Ἀκμὰν ὦ δειλαῖε: οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τοῦτο λέγει.

Rec. Πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθῶν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν [ἢ μάκτραν ἢ βάκτραν — τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν 20 τοῖς ἀντιγράφοις —] κατελάμβανον, ὀπηνίκα ἐνήργει, τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μίξιν.

58) Ὑποκοριστικόν. k. — Ἀκμήν. 1. 2. E. M. Lips. — Φιλεῖ, συνουσίαν ζητεῖ. k. συνουσιάζει. 4. 5. 6. περαίνει. 1. 2. Lips. ἀλήθει, ἤγουν συνουσιάζει, περαίνει. E. F. M. N.

25 59) Ἴσως τὴν ἐρωτικὴν. H. I. Y. Lips. — Ἡράσθη. k. E. F. M. ἐρωτικῶς ἔσχεν. P.

60) Τουτέστι μέχρι τοῦ νῦν χρῆται τοῖς ἀφροδισίοις. E. — Πρώην, πρὸ ὀλίγου. H. M. N. Lips.

3) μελανας ante Heins. 7) In Vulc. haec et reliqua ad h. v. fere legi dicuntur ut in 3. 4. 5. Can., cf. infra ad lin. 12. 9) μύλλον γὰρ] μύλλον δὲ k., καὶ μύλλον (Gen.^b), καὶ μύλλον rell. Accentum corrigi jussit Duebnerus. 10) οἱ δὲ ἐρώντες] οἱ γὰρ γέροντες codd. 10) φιλοῦσι pro βλέπουσι k. 12) Lacuna in k. humiditate nata. 12)//k. 3. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc., in quibus libris (excepto k.) ante οὐχ Ἑλληνικόν lin. 7. legitur. — ἢ φ' ἔτι μύλλει Gen.^b 12) κάμπτει· ἀλλὰ καὶ] k. 3. 4. 5. Can. Gen.^b Vulc., δὲ vulg. 13) καὶ περαίνει]

k., ὠθεῖ, περαίνει vulg., om. Gen.^b 13) ἀλούντων ante Heins., cujus loco ὠθούντων Gen.^b 13) κόπῃ ante Xyl., κόμῃ καὶ Gen.^b 14) μνέλους k., μύλλους Gen.^b 16) //k. sine ἀκμὰν. 16) λοιδορούμενος 4. 5. 17) ὑποκρινόμενος] k. vulg., ἀποκρ. Reisk. seqq. — τοῦτο λέγει om. k. 18) //Lips. s. l. πρώην ἤγουν πρὸ ὀλίγου — ἐπελθῶν — πρὸς — ὀπηνίκα, et in marg. τὴν... μίξιν, quae signo ad suum locum s. l. referuntur. 18) αὐτὸς Kiessl. 20) ἐνάργει ante Xyl.; ἐνήργει τὴν μίξιν αὐτῆς P. 21) δηλοῖ pro δηλονότι N.

Vet. Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν: τὴν τῶν προβάτων ὀρκάνην. γράφεται καὶ ποτὶ τὰν μάκτραν, ὃ ἐστὶ σκευὸς ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φρυᾶν εἰώθασιν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ μάττειν [καὶ φρυᾶν] ἐν αὐτῇ τὰς μάζας.

Vs. 62. 63.

5

Vet. Φιλοῖφα τό τοι γένος: [ἤγουν ὁ] φιλῶν τὸ συνουσιάζειν, [φιλοσυνουσιαστά]· οἴφειν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι κόρυφος λέγεται ὁ ὡς κόρη οἰφόμενος. — Φιλοῖφα: οἴφειν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπνίειν· ἐνθεν καὶ

10

οἰφώλις γυνή·

εἶτα

ἄριστα χωλὸς οἴφει,

παροιμία, ἣν φασὶ διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. Οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν [ῥυῆναι ἦτοι] διαδοθῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ ἀφρην γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον

61) Ἠνίκα συνεκοιμάζετο. k.

62) Ἐν σοὶ γένοιτο. M. Lips. — Ὡ γερόντιον φιλοσυνουσιαστά. P. φιλοσυνουσιαστά. k. Lips. φίλε συνουσίας. K. πόρνε ἀπὸ τοῦ οἴφω 20 τὸ συγυσιάζω. E.

1) //k. Gen.^b — μάνδρα lemma in k., μάνδραν in 3. 4. 5. 1) τὴν τ. πρ. ὀρκ. om. 3. 4. 5. Gen.^b 2) γράφεται καὶ ποτὶ] add. k. 3. 4. 5. Gen.^b 2) τὰν μάκτραν] τὰν βάκτραν k. 3., τὰ βάκτρα 4. 5. Gen.^b, ἡ μάκτραν ἢ βάκτραν vulg. 2) ὃ ἐστὶ] k. Gen.^b, ἡ ἐστὶ vulg. 3) ἀβ. οὗ φ. om. Gen.^b 3) ὦν. δὲ hoc loco om. k. Gen.^b, contra in fine ὠνόμασται k., ὠνόμασθαι Gen.^b 4) μαλάττειν k., μάτην Gen.^b — καὶ φρυᾶν om. k. Gen.^b 4) αὐτῇ] k., αὐτῷ Gen.^b; αὐταῖς vulg. 4) μαμάζας Gen.^b 6) //k. Gen.^b. Phav. s. v. οἴφειν. — τό τοι γ. om. k. 6) ἤγουν ὁ om. k. Verba ante οἴφειν et γὰρ om. Phav., qui in fine addit καὶ ἀπὸ τοῦ οἴφειν φιλοῖφης. ἡγ. ὁ φιλ. τ. συν. 7) φιλοσυν. om. k. Gen.^b. Phav. 8) οὕτω ... συνουσιάζειν om. Gen.^b 8) κόρυφος] k., κόροφος vulg., κόροσος 3. 5. 8) ὁ ὡς κόρη] Duebnerus, ὡς κόρη k., ὁ κόρη vulg., τὸν ὡς κό-

ρην οἴφόμενον EtM. 8) ἀφόμενος k. 9) //k. Gen.^b. Phav. post Sch. praec. — φιλοῖφα] k., ἡ vulg. 9) ὀπνίειν] Duebnerus, ὀπιπεύειν k. vulg., ὀπιπεύειν 4. 5. Can. Gen.^b. Vulc. 10) ἐνθεν] Gaisf., ἐνθα k. vulg., ὅθεν 4. 5. Can. Gen.^b. Vulc. 11) οἰφώλις] Stephanus in Thes., οἰφωλῆς vulg., οἰφωλῆς Gen.^b, ἡφ. λ. k., ubi γυνή non apparet. 12) εἶτα] εἶπερ k., ὅθεν καὶ vulg. 13) Paroemiogr. I p. 196. II p. 147. 308. — ἄριστος Gen.^b 14) παροιμία hoc loco k., ante ἄριστα vulg. 14) φησι k. 14) οἱ γὰρ χωλοὶ Gen.^b 14) καθήμενοι Gen.^b 15) ἀφροδισιάζουσιν k. Gen.^b 15) ὁ φασιν Gen.^b. Pro οἱ δὲ φασὶ seqq. Phav. habet ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσι. 15) ἐντ. τὴν παρ. k. Gen.^b 16) ῥυῆναι ἦτοι om. k. Gen.^b 16) αἱ γὰρ Gen.^b 17) αὐτὸν Gen.^b 17) ἵνα ... γένηται om. k. — 18) ἡ νίκη cod.

αὐτῶν γένηται, καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασι. Σκυθῶν οὖν
 λεγόντων κάλλιον ἔχειν συνείναι αὐτὰς αὐτοῖς, ἐκεῖνά φασιν·
 ἄριστα χωλοὶ οἴφοῦσι. — [Ἡ Σατυρίσκους:] τοὺς Πά-
 νας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Σατύρους, ὡς
 5 Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. οἱ
 Σάτυροι καὶ οἱ Πάνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι
 δὲ οἱ Σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ
 τῆς σάθης πεποιῆται ὁ Σάτυρος· σάθη δὲ ἢ εἰς ἐπιθυμίαν
 ἐκπύρωσις. — Ἄλλως. Ἡ Σατυρίσκους: ἀκρατεῖς οἱ Σά-
 10 τυροὶ ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη [— σάθη δὲ τὸ μό-
 ριον τοῦ ἀνδρός, ὅπερ καὶ πέος λέγεται —] ((σάθηρος) καὶ
 Σάτυρος. τοὺς Πάνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς
 καὶ τοὺς Σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς
 δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πάνες εὐεπίφο-
 15 ροὶ πρὸς τὰς συνουσίας κατάγνοι ὄντες, καὶ Καλλιμάχος
 φησι· k. 4. 5. Gen.^b „εἴ τι φημι ἐρημώθη ἄμμηρος δύνα-
 ται ἐμπείραι.“ περὶ γὰρ Σατύρων πρόδηλον. 4. 5. καὶ γὰρ
 τοῦνομα ἀπὸ τῆς σάθης λέγεται. 4.) — Κακοκνάμοισι
 ἐρίσδει: ἐπειδὴ <ὡς> αἱ αἰγες ἔχουσι λασίους πόδας· ἢ ἀπὸ
 20 τῶν ὄρων τῶν κνημῶν κακοδέρμοις.

Rec. (Τὸ γένος σοι ἢ Σατυρίσκους ἐρίζει, ἦγονν ἀμιλλᾶ-

63) τράγοις. M. — Κατὰ σκέλη ἔχουσιν. E. τὰς κνήμας ἔχουσι
 λεπράς. M. τοῖς κακοεράστοις. P. — Ἀμιλλᾶται καὶ ἐξισοῦνται. P. ἀμιλ-
 λᾶται εἶδει. M.

1) αὐτὸς pro αὐτῶν Gen.^b 1) ταύ-
 ταις ἀνδρωθῆν συνουσιάζοι 3., ἵνα
 τ. ἄ. σ. p. (quibus significari videtur
 eadem codicis 3. lectio, τούτων ἀν-
 δρωθέντων συνουσιάζειν Vulc., ἀν-
 δρωθεῖσι συνίασι k. 2) κάλλιον]
 καλὸν vulg. 2) ἔχειν] add. k. 2)
 αὐτὰς αὐτοῖς] αὐτὰς ἑαυτοῖς vulg.,
 αὐτὰς αὐτοῖς Gen.^b, αὐτοῖς αὐτὰς
 k., cf. Eustath. 403, 8. Σκυθῶν δὲ
 προκαλουμένων αὐτὰς αὐτοῖς συν-
 οικεῖν. 2) ἐκεῖνά φασιν] k. Gen.^b,
 ἐκεῖναι φασαν vulg. 3) χωλός Gen.^b
 3) // Om. k. Gen.^{a, b}. Lips. 3) Πάνας
 πλείους φησὶν — Σατύρους] Σατύ-
 ρους οἱ πλείονές φασιν — Πάνας
 vulg. 9) // k. Gen.^b sine ἄλλως. ἦ.
 10) Circumscripta desunt in k. 11)
 λέγεται καὶ πέος sine ὅπερ Gen.^b
 11) καὶ Σάτυρος] καὶ σατυρίσκους

4. 5. Gen.^b, σατυρίσκους k. 12)
 πλείους] k. pr., οἱ πλ. k. sup. 4. 5.
 Gen.^b 12) φησὶν] φασίν codd. 12)
 σειλινοὺς 4. 5. Gen.^b 13) αἰσχύλον
 4. 5. 14) Ἀνδρομέδῃ Gen.^b 14) ὅτι
 οἱ k. 14) καὶ ἐπίφοροι Gen.^b 15)
 κατάγνοι ὄντες] L. Dindorf, in The-
 saur. VII p. 100. D., κατάγνοι ὄν-
 τες 4. 5., καταγνοῖοντες Gen.^b, καὶ
 ἄναγνοι ὄντες k. 15) καὶ K. φ. om.
 k. 16) ἐρημώθη ... ἐμπείραι] 5.,
 ἄμμηρος ἐρημώθη δύνατο ἐν πείρα 4.
 1b) ἀπὸ Geel., ὑπὸ cod. 19) // k.
 Gen.^b — ἐρίσδει om. k. 19) ὡς]
 add. Duebnerus. 19) ἦγονν pro ἦ
 k, Gen.^b 20) ὄρων ante Brub.,
 ὄρων k. 20) κνημῶν] k. 3. 4. 5.
 Gen.^b, κρημῶν vulg. 20) κακοδ.,
 om. 3. 4. 5. Gen.^b 21) τὸ γένος σοι
 ἦ om. Gen.^a

ται, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἢ Πασὶ κακοκνήμοις. E. I. M. Y. Gen.^a Lips. [Σάτυροι] οὗτοι γὰρ ἐπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. Gen.^a)

Idyll. V.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ παρὸν εἰδύλλιον Αἰπολικὸν καὶ Ποι- 5
μενικόν· οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ Κομάτας καὶ Λά-
κων. Δωρίδι. — (Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. δραματικόν.
C. D. F. K. M. N. Q. — Θεοκρίτου Βουκολιασταὶ Κομάτας
καὶ Λάκων. M. — Ὁ Κομάτας ὁ Λάκων, αἰπόλος ποιμὴν.
Lips. — Δραματικώτερον δὲ ἐστὶ τὸ εἰδύλλιον. Ὀδοιπόρος 10
ἐν Δωρίδι. Κομάτας καὶ Λάκων. Gen.^b προλογίζει δὲ ὁ Κο-
μάτας. v. I. Gen.^b — Ἰστέον ὅτι καὶ ἐν τῷ παρόντι εἰδυλ-
λίῳ Δωρίδι κέχρηται Θεόκριτος διαλέκτῳ. K. M. P.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκει- 15
ται καὶ αὐτὸ ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων
ρῶν, ὧν τελευταῖος· αἱ μὴ τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος
ἀντὶ Κομάτα. M.)

Vs. 1.

Vel. [Αἴγες ἐμὲ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρί-
ταν.] (Συβαρίταν· τὸν ἀπὸ Συβάρεως πόλεως. Σύβαρις 20
δὲ καὶ Θουρία ἢ αὐτή. μετὰ γὰρ τὸ καθαιρεθῆναι ταύτην
ὑπὸ Κροτωνιατῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθόντες ᾤκησάν τε ταύτην
καὶ Θουρίαν προσηγόρευσαν ἀπὸ τινος κρήνης Θουρίας. Θεό-
κριτος δὲ διστά, καὶ ἄλλην τὴν Θουρίαν λέγει καὶ ἄλλην τὴν
Σύβαριν. λέγει γὰρ παρακατιῶν·

ἄδε τοι ἄ ποιμένα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Συβάριτα,

Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὄρης φίλε τῷ Συβαρίτα.

3.) — Τὸν Συβαρίταν· Σύβαρις πόλις Ἰταλίας ἢ ἀπὸ οὐ-
κιστοῦ τινὸς ἢ ἀπὸ Συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ <Συβαρίτην>

1) πάνεσι Lips. 11) Haec in I. post eam hypothesis partem leguntur, quae ibi in scholia ad Vs. 1. aberravit. — δὲ ὁ om. v. 19) Post hunc versum vulgo legitur pars hypothesis, vid. ad p. 15. 5, om. Gen.^{a-b} Lips. 26) Vs. 72. — ἄδε τοι] ἄδε τοι Wart., ἄ δέ τοι Kiessl. seqq. — Θουρία Wart. (corr.

Kiessl.) 28) //Gen.^b hoc initio: τὸν Συβ. ἢ ὄνομα πόλεως ἀπὸ οὐκ. τ. ἢ ἄ. Σ. ποταμοῦ. ἐστὶ δὲ αὐτὴ πόλις τῆς Ἰταλίας ἀπαικος (τῶν Ἀθηναίων add. Adertus) νῦν καλουμένη Θουρίον. τινὲς τὸ αὐτὸ Θουρίον καὶ Συβαρίτην (leg. Σύβαριν cum Aderto) καλοῦσιν. λέγεται δὲ ὅτι ὑπὸ τῶν Κρ. Gen.^b

καλεῖ τὸν Θούριον, ταῦτόν ὄν Θούριον καὶ Σύβαρις. λέγουσι γάρ, ὅτι ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν καθηρέθη ἡ Σύβαρις· ἐλθόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὴν ᾤκησαν καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν Θούριον ἀπὸ Θουρίου ποταμοῦ
5 ἐκεῖσε ῥέοντος.

Rec. (Αἰπολικὸν τὸ ἦθος. διαλέγεται ταῖς αἴξιν ὡς λόγῳ χρωμέναις καὶ δυναμέναις συνιέναι ὅτι καὶ λέγει· αἴγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε τὸν Λάκωνα. β. Gen.^a) — (Τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν: τὸν ἀπὸ τῆς Συβάρεως. ἔστι δὲ ἡ Σύβαρις πόλις ἐν
10 Ἰταλία, ἣ καὶ Θούριον λέγεται. Gen.^a Lips.) Θούριος δὲ ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὀρητικὸς. — (Ἰστέον ὅτι αὕτη ἡ Σύβαρις καὶ Θούριον καλεῖται ἀπὸ τινος Νηρηίδος Θουρίας. Q.)

Vs. 2.

15 *Vet.* Τὸν Λάκωνα: Λάκων ὄνομα κύριον· ἐκτείνει δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἔθνων· Σύρον, Ἀνδόν, Καρίωνα. οὕτω καὶ τὸν Λάκωνα· Λωριεύς γάρ ἦν.

Rec. Τό μιν νάκος: ὅς μου τὸ νάκος (ἔκλεψε. νάκος δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. Gen.^a Lips.) — (Νάκος: ἡ τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν δορά. λέγεται δὲ καὶ περὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου, ὡσπερ βλάβος καὶ βλάβη. Gen.^a)

Vet. (Νάκος χθές: Gen.^b) Ζηνόδοτος τὸ κώδιον, τὸ μαρσίπιον. καὶ νάκος αἰγὸς δορὰν καὶ Ὅμηρος·
25 νάκος ἔλετ' αἰγὸς ὀριτρόφον.

1) Τὸν ὄντα ἐκ πόλεως Συβάρεως. P.

2) [Τό:] ὅστις M. — Αἰγίαν γούναν· νάκος γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. M.

1) καλεῖ τὸν] καλεῖται vulg. 1) ταῦτό Kiessl. 3) ᾤκησαν] Gen.^b vulg., ᾤκισαν Reisk. seqq. 6) Schol. ex β. cum lemmate ΦΕΤ. ad Vs. 2. assertur, in Gen.^a Hypothesi adhaeret. 7) καὶ χρωμέναις καὶ Wart., χρῆσθαι δυναμέναις καὶ Gen.^a 7) Verba Theocriti ex β. non allata. 11) //Θούριος δὲ seqq. Gen.^a Lips., qui sic pro vulg. καὶ Θ. 15) //Gen.^b 16) διὰ τ. μ. om. Gen.^b 16) οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐτίθεισαν τῶν δούλων τὰ ὀνόματα P. Gen.^b 17) Ἀνδόν] δούλον Gen.^b, om. vulg. — Καρίων Gen.^b, ubi seqq. desunt. 19) //Gen.^a * Lips. 19) ἐκλ. νάκος δὲ om. Lips. 20) Schol. in Gen.^a legitur post Λάκωνα lin. 9. 23) //Gen.^b 24) κωδ. μαρσ. Gen.^b 24) αἰγὸς δορὰν] P. Gen.^b, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα vulg. ex SchRec. 25) καὶ] add. Gen.^b — *Hom. Od.* Ξ, 530, ubi νάκην ἔ. αἰ. ἔντροφός.

καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐξῆς αἰγός φησιν. — (Νάκος: κώδιον, ὃ μηλωτὴν καλοῦμεν. p. 3.)

Vs. 3.

Vet. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες: σίττα, ψίττα ποιμενικά, αἰπολικά καὶ βουκολικά ἐπιφθέγματα· εἰσὶ δὲ ἐπιφθήματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκοντες. — (Σίττ' ἀμνίδες: παρακέλευσις, τουτέστιν ἀπόστητε. τὸ σίττα καὶ ψίττα βουκολικὸν ἐπίφθεγμα· εἰσὶ δὲ ἐπιφθήματα. τὸ δὲ ἀμνίδες προβάτια, μάλιστα δὲ τὰ μικρά. οὐκ ἔσορῆτε ἀντὶ τοῦ εἰσορᾶτε. P. Gen.^b)

10

Rec. (Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίτ' ἀμνίδες: *Gen.^a) ἀποστήσεσθε ὄφειλεν εἰπεῖν ἢ φεύξεσθε ἢ τι τοιοῦτον· ὁ δὲ ταῦτα ἀφελὺς τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς, τῷ σίττα, χρῆται.

Vet. Ἔστι δὲ τοῦτο παρακέλευσις. ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια, οἷονεὶ ἀμηννά.

15

Vs. 4.

Rec. Τόν μευ τὰν σύριγγα: τὸν τὴν σύριγγά μου πρὸ ὀλίγον κλέψαντα Κομάταν.

Vs. 5.

Vet. Δῶλε Συβάρτα: Δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν ἀντὶ 20 τοῦ Συβάρτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δούλε. δούλος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὡς φησι Χρῦσιππος. οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτήσιν ὢν, δούλος δὲ <καὶ> ὁ ἀπελεύθερος. Συβάρτα δὲ

3) Ἀποστρέψεσθε ὄφειλεν ἢ φεύξεσθε ἢ τι τοιοῦτον. 1. οὐκ ἀπέλθετε M., ἀπόστητε. 2. — Ἐπιφώνημα αἰπολικόν. E. M.

25

5) [Ποίαν:] τὴν ἐξαίρετον. P.

4) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 4) περδία ἀγρίπα σίττα p. 3. Phav. s. v. Πε ρ-δία κα (sic) et ante Heins., cf. ad Vs. 5. 5) βουλικά ante Brub. (recte Phav.) 7) παρακ. τ. ἀπ. in codd. post εἰσορᾶτε l. 10 leguntur, unde transposui. 7) σίττα et ψίτα P. 12) //Gen.^a Lips. — ὄφειλεν] *1. Gen.^a Lips. vulg., ὄφειλεν Kiessl. 12) εἰπεῖν om. *1. Gen.^a Lips. 12) ἀποφεύξεσθε E. 13) τῷ σίττα om.

Gen.^a Lips. 14) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 17) // * Lips. 20) //Gen.^b 21) δῶλε δὲ ἀ. τ. δ. om. Gen.^b 22) ἔστιν pro ἔτι Gen.^b 23) κτίσιν ante Heins. 23) Συβάρτα δὲ ὡς Περδίακα Ἀγρίπα] Heinsius Leett. p. 323, Συβάρ-τας δὲ ὡς Περδίακας Ἀγρίπας vulg., Συβάρτας ὁ Ἀγρίπας Περ-δίακας Gen.^b, Περδίακας etiam ante Heins. cf. ad Vs. 3. — 24) ἀποστρέ-ψεσθε et εἴ τι cod.

ὡς Περδίκκα, Ἀργίππα. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον Συβαρίτης, κατὰ δὲ Λωριεῖς Συβάρτης.

Vs. 6. 7.

- Vet.* Τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοι κα-
5 λάμας αὐλόν: ὁ Κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μένη-
ται. ὁ δὲ νοῦς· τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοι, φησί, σὺν τῷ Κορύ-
δωνι (ποππύζειν, ἤγουν Phav.) ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν [καὶ
συναυλεῖν αὐτῷ], (καὶ [διὰ τὸ ἀρκεῖν] αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες.
P. Gen.^b Phav.) τοῦτο δὲ χλευαστικόν, ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν,
10 εἰ μὴ ποππύζειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι τὸ [καταλειπό-
μενον ἢ] περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου καλαμῶ-
δες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαράν οὖσαν ὑποτεμνόμενοι
φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. — Ποππύζειν δὲ τὸ λε-
πτοτάτως φωνεῖν τινα φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν.
15 *Rec.* Ἄλλως. (Τί δ' οὐκ ἐτι σὺν Κορύδωνι: Gen.^a)
τί δέ; οὐδαμῶς ἀρκεῖ σοι, ἤγουν ἱκανόν ἐστὶ σοι, αὐλὸν ἔχοντι
ἀπὸ καλάμης, ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας, ἐμπνεῖν αὐτῷ — τοῦτο
γὰρ τὸ ποππύζειν — σὺν τῷ Κορύδωνι, τουτέστιν ὁμοίως τῷ
Κορύδωνι.

20

Vs. 8.

Rec. Τάν μοι ἔδωκε Λύκων: πρὸς τὸ ποῖαν ἀποτείνει
ἢ ἀπάντησις. τὸ δὲ ὦ' λεύθερε κατ' εἰρωνείαν εἰρηται.

6) [Κορύδωνι:] οὗτος ἦν ἄμουσος ποιμὴν καὶ δούλος. 23. M.

7) Μετὰ τοῦ αὐλοῦ. P. — [Ποππύσδειν:] δι' οὗ δηλοῖ τὸ κακῶς
25 αὐλεῖν. 4. 5. συρίζειν. M.

2) καὶ pro κατὰ Gen.^b 4) // Gen.^b c. lemm. ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν et omisso, ut in P., initio ante ἀρκεῖ σοι, Phav. s. v. ποππύζειν inde ab τί δ' οὐκ ἀρκεῖ. 6) τί δ' add. Phav. — μοι pro σοι P., τοι Gen.^b 6) τῷ Κορ.] P. Gen.^b, Κορ. vulg. 7) ποππύζειν et καλάμην pro ἐν τῷ καλ. Phav. — φουσᾶν] Phav. et Gaisf., φουσᾶν P. Gen.^b vulg. 7) καὶ συν. αὐ. om. P. Gen.^b Phav. 8) διὰ τὸ ἀρκεῖν om. Phav. 9) οὐκ οἶδεν αὐλεῖν, εἰ μὴ μόνον ποπ. Phav., οἶδεν . . . καλαμῶδες om. P. 10) ποππύζειν] ποππύσδειν vulg., ποππύσδειν Gen.^b, ποππύζειν Phav. 10) κάλαμον Gen.^b Pro καλάμη seqq. Phav. haec habet: τὴν δὲ καλάμην οἱ παῖδες νεαράν ἀποτεμνόμενοι φυσῶσι δι' αὐτῆς, ὃ δὴ νῦν ποππύζειν καλεῖ. 10) τὸ παραλειπόμενον τοῦ σίτου Gen.^b 12) ἀποτεμνόμενοι Gen.^b 13) φυσῶσιν Gen.^b 13) Om. Gen.^a Lips. 15) // Gen.^a Lips. 16) ἤγουν . . . ἤτοι in Gen.^a ad marg. suppleta. 17) ἤγουν superser. τοι Lips. 18) σὺν τῷ] Gen.^a Lips., σὺν vulg. 21) // *Lips. πρὸς . . . ἀπάντησις et κατ' εἰρωνείαν. — 23) Glossa ex 23. male ad δ' ὦ' λε Vs. 5. affertur.

Vs. 10.

Vel. Οὐ δὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ: πρὸς ὑπερβολὴν τοῦτο ἔφη. λέγει δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην εὐμάρα ἐπικεκκοιμησθαι, ἤγουν δέρματι. — (Ἡ Εὐμάρα: ἀντὶ τοῦ Εὐμάρει τοῦτο, 3. Gen.^b, ἴν' ἢ ὄνομα κύριον. 3.) — ("Ἄλλως. 5 Οὐδὲ ὁ δεσπότης ἔχει δέρμα τι πρὸς τὸ κοιμηθῆναι. Gen.^b) — Ἄλλως. Τὸ εὐμάρα δέρμα τι φασὶν εἶναι καὶ οὐ κύριον ὄνομα, ὡς τινες, ἴν' ἢ· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῷ δεσπότῃ τῷ σῶ εὐμάρα καὶ δέρμα τι ἦν ὥστε ἐνεύδειν. — (Οὐκ ἦν, φησὶν, οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σὺν ἐγκοιμᾶσθαι. Gregor. 72.) 10

Rec. (Ἦν τοι ἐνεύδειν: ἦν νάκος ὥστε εὔδειν, ἤγουν ἀναπαύεσθαι ἐν αὐτῷ. *E. *N. *Y. Gen.^a Lips.)

Vs. 13.

Vel. Βασκαίνων: ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος (διότι τὸ δέρμα μοι ἐχαρίσατο Gen.^b). κυρίως δὲ βάσκανος ὁ <τοῖς 15 φάσει, ἤγουν> τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὄραθὲν [ὑπ' αὐτοῦ ἢ] ὑπ' αὐτῶν.

Rec. (Λοίσθια: ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευταίου. *E. *I. *M. *P. *Y. Gen.^a *Lips.)

Vs. 14.

20

Vel. Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον: ἀντὶ τοῦ

9) Ἀπῆλθε M. Lips. ἀπῆλθε μετὰ τοῦ δέρματος. P.

11) Εὐμορφον. P.

12) Ταῖς Νηρησίαν, ἢ ταῖς Μούσαις. E. N. — Κακότηροπε. M. P. Lips. — Ἐδαμάζον. M. P. διερρέον. M. P. Lips. ἐφθείρου ὑπὸ φθό- 25
νον. Vm.

13) Ἐστερημένον τούτου. E. M. ἐγύμνωσας. 4. — Ἐποίησας. Lips.

2) // Gen.^b 3) ἔφησε sine τοῦτο Gen.^b 3) εὐμάρα] Heins., εὐμάρα ante Xyl., qui Εὐμάρα, tum Εὐμάρα Scult. et Ox. II, ΕΤΜΑΡΑ Reisk. seqq., om. Gen.^b „Εὐμάρα lineolam habet superscriptam, ut solent propria nomina, in cod. Vat. 11. (?)“ Wart. 4) ἦ om. 3. 5) Εὐμάρει τοῦτο] Εὐμαρίτου codd. 7) // Gen.^b hoc initio: ἄλλως. εὐμάρα τινές φασιν ὅτι δέρμα τί ἐστίν καὶ οὐκ ὄνομα. — εὐμάρα] ante Xyl. et Kiessl., εὐμάρα vulg. — δέρμα τι] Brub. et ante Heins, δέρμα τι Call., δέρματι Bus. II. et vulg. post Heins. 8) γὰρ τῷ

Gen.^b 9) καὶ δέρμα τι om. Gen.^b, Εὐμάρα κ. δ. τι ἦν ὦ. ἐνεύδειν, ἤγουν ἀναπαύεσθαι ἐν αὐτῷ I., εὔδειν ἐν ἐκείνῳ, ἤγουν ἀναπαύεσθαι M. P. 11) ὥστε ἐν αὐτῷ κοιμᾶσθαι ἢ ἀναπαύεσθαι E., ὥστε ἀναπαύεσθαι ἐπ' αὐτῷ N. Y. 14) // Gen.^b — Verba ex Gen.^b addita in cod. post δέρματι lin. 4. leguntur. 15) τῷ τι cod. 15) Supplevit Duebnerus ex EtM. 190, 27. EtG. 105, 30. 16) σαίνων Gen.^b 17) ἢ ὑπ' αὐτῶν om. Gen.^b 18) ἐπιρρηματικῶς Gen.^a 21) // Gen.^b.

τὸν κυνηγόν· ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοί, ὡς φησιν Ὀππιανός.
 ἢ, ὡς φησι Φιλοστέφανος, ὅτι Πανὸς ἱερὸν πλησίον Κράθι-
 δος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ ἀλιέων φασὶν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς
 ἰδρυμένον· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἀλιέων αὐτὸν φροντί-
 5 ζειν. — Ἡ τὸν περὶ τοὺς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα· ἢ
 τὸν κυνηγόν· ἢ Ἄκτιον κατὰ τινὰς τὸν Ἀττικόν. — (Ἄκτιον
 δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἰδρυμένον. 3. Q. ὁ γὰρ ναὸς τοῦτου
 ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἴδρται. p. 3. Q.) — (Τὸν Πᾶνα τὸν
 ἄκτιον· οὐδὲ ναὸς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἴδρται. Vat.) — (Ἄκτιον
 10 τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἰρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατῆρ· καὶ γὰρ
 ἐπακτῆρες οἱ θηραταί. ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἀλιέων
 ἰδρυμένος· ἀγρευτῆς γὰρ ὁ θεός. <ἢ ὁ Ἀττικός,> ὁ ἐν Ἀθή-
 ναις τιμώμενος. EtM. 54, 27.) — (Οὐ μάλιστα δὲ τὸν Πᾶνα ὀμνυ-
 σιν. Gen.^b) εἰώθασι γὰρ οἱ ἐκ πτωίας τινὸς ἢ μανίας κατα-
 15 κρημνίζειν ἑαυτοὺς (μέλλοντες **** πάντα δὲ εἶσι ταῦτα Πα-
 νὸς δεύματα. 3. 5. Gen.^b)

Vs. 15. 16.

Vcl. Τὰν βαίταν· τὴν διφθέραν, τὴν σισύραν. — (Τὰν
 βαίταν ἐπέδυσσα· ἦτοι τὴν διφθέραν. Gen.^b) Ἀττικῶς δὲ
 20 ταύτην καὶ σισύραν φασί· καὶ Ἀριστοφάνης·

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος,
 [βαίτας γὰρ λέγουσι] τὰ ἐκ κωδίων συννεραμμένα περιβόλαια·

14) [Οὐ μ' :] μά. Lips. — Τὸν ἐν ἀκταῖς διάγοντα. 23. M. τὸν
 Ἀττικόν. 23. M. Lips. τὸν ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς πορευόμενον. C. οὐ τὸ
 25 ἱερὸν ἐν ἀκταῖς ἴδρται. E. N. τὸν ἔχοντα ἱερὸν ἐν ταῖς ἀκταῖς. Vim.

15) Διφθέραν. Lips. γούναν. K. — Ἀφείλετο. M. ἔκλεψε. P. —
 [Καλαίθιδος:] υἱός. Lips. — [H:] εἰ τοῦτο ἐποίησα. Lips.

1) ὁ Ὀππ. Gen.^b 2) ὅτι] ἔστι
 vulg. 3) ὑπὸ ἀλιέων φασίν] Ἀπόλ-
 λωνά φασι τὸν vulg. 5) //Om. Gen.^{a-b}.
 Lips. 5) ἢ τὸν κυν.] ἤγουν τ. κ.
 vulg. 8) Haec Wart. inseruit post
 ποταμοῦ l. 3, om. Gaisf. 12) ὁ
 ἐν] D., ἐν vulg. 13) //Gen.^b Hoc
 schol. in codd. et vulg. legitur ante
 Κράθις pag. 185. 7. — μάλιστα] Cas-
 saub., μὰ τὴν cod. 14) οἱ] add.
 Gen.^b 14) τινὸς] τινός vulg., om.
 Gen.^b 14) καὶ pro ἢ Gen.^b 15)
 μέλλοντες ex 3. 5. non affertur; sed

in 3. similis lacuna esse dicitur.
 Hanc indicavit Casaubonus. 18)
 //Om. Gen.^{a-b}. Lips. 19) //Gen.^b —
 Ἀττικῶς] Gen.^b, Ἀττικοὶ vulg. 19)
 δὲ et καὶ om. Gen.^b 20) σισύραν
 ante Brub. (recte Phav. s. v. βαί-
 ταν). 21) Arist. Nub. 10. — ἐν om.
 et ἐγκεκορσ. Gen.^b 22) Verba βαί-
 τας . . . περιβόλαια vulgo legun-
 tur post τὴν σισύραν lin. 18. in
 Gen.^b, ubi desunt βαίτας γ. λ., post
 ἐπέδυσσα, unde transposui. — βαί-
 ταν ante Reisk. — 24) ἀκτικόν 23. M.

ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισύρνια φάμεν. — Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ
Καλαίθιδος: οἰκέτης δηλονότι ἢ υἱός. πότερον γὰρ οἰκέτης
ἢ υἱός οὐ λέγει· διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱόν φασιν. — Ἡ
κατὰ τήνας: ἢ [εἰ τοῦτο ἐποίησα, ἢ] εἰ ἐπιρροαίην, ἄνω-
θεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ὡς ἄνθρωπε εἰς μανίαν ἐμπεσὼν 5
εἰς Κραῖθιν τὸν ποταμὸν πηδήσαιμι [ἢ φθαροίμην· γράφεται
γὰρ ἀλοίμην καὶ ὀλοίμην]. Κραῖθις δὲ ποταμὸς περὶ
Σύβαριν τῆς Σικελίας. Νυμφόδαρος δὲ καὶ Θεόφραστός φασί
τοῦ Κραίθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. (ἢ ποταμὸς Κρότωνος οὗ-
τος τῆς Ἰταλίας. Gen.^b) ἢ δὲ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπό. — (Εἰς 10
Κραῖθιν ἀλοίμην: γράφουσιν αὐτὸ τινες καὶ ο, ἔν' ἧ· οὐκ
ἔλαβον αὐτήν· ἢ, εἰ ἀφείλον, φθαροίμην. Gen.^b)

Rec. [Ἄλλως· τὸ] Ἡ κατὰ τήνας: τὴν κατὰ τῷ ἀλοί-
μην δεῖ συνάπτειν. ποιητικῶς γὰρ διαίρειται τοῦ δῆματος ἐν
ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς παρ' Ὀμήρω· 15

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων [χωόμενος κῆρ].
παρὰ δὲ τῷ πεξῷ λόγῳ συνημμένη ἐστὶν αἰὲ ἐν τοῖς τοιούτοις
τῷ ῥήματι, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ· „ὁ δ' ὑπεκθὺς τῶν
σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτει- 20
σιν.“ (ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· ἢ, εἰ τοῦτο ἐποίησα, κατα-
κρημνισθεῖν ἐκείνης τῆς πέτρας, ὡς ἄνθρωπε, εἰς τὸν Κραῖ-
θιν μανίς. ποταμὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κραῖθις περὶ τὴν Σύβαριν.
Gen.^a Lips.)

16) Ἐκτραπεῖς τοῦ νοός. E. N. — Ποταμὸς Ἰταλίας. 4. 5. — Κα-
τακρημνισθεῖν. E. 25

1) σισύρνια] L. Dindorf. in Thes.,
αισσύρνια vulg. 1) // Om. Gen.^{a, b}.
Lips. 3) // Gen.^b, ubi hujus et se-
quentis scholii sodes et lemmata in-
ter se permutata sunt. 4) ἢ εἰ... ἢ
om. Gen.^b, cf. SchRec. lin. 20.
4) ἐπιρροαία Gen.^b. 5) ἐκείνης ῥί-
φθειν εἰς τὸν Κραῖθιν ποταμὸν re-
liquis ante Κραῖθις omissis Gen.^b.
7) γὰρ] ante Xyl., καὶ vulg. 7) Κραῖ-
τις δὲ καὶ Σύβαρις ποταμοὶ περὶ
Σύβαριν. ὁ Νυμφ. καὶ Gen.^b. —
Ἰταλίας Tonpιο auctore Kiessl. seqq.
9) ὅπως δὲ It. cod. 10) ἢ δὲ κατὰ
ἄ. τ. ἄ. hoc loco Gen.^b, vulgo post
Σικελίας l. 8. 11) καὶ ο] καὶ ἢ

cod., καὶ διὰ τοῦ ο Bergkiius ZfAW.
1846 p. 470, qui vidit scholium ad
v. l. ὀλοίμην pertinere. 12) αὐ-
τήν ἢ εἰ] Adert. tac., αὐτὴ ἢ εἰς cod.
13) // Gen.^a Lips. Idem scholium
usque ad κάτεισιν in Borb. legitur
α
adjecto in marg. μν, i. e. Μανουὴλ
Μοσχοπούλου. — τὸ om. Kiessl. —
Lemma etiam Lips., ἢ om. Gen.^a.
13) ἀλοίμην] Gen.^a Lips., ἀλοίμην
vulg. 14) διήρηται Gen.^a 16) Hom.
Il. A. 44. — γ. κῆρ om. Gen.^a Lips.
18) Philostr. Imag. I, 26. 20) κα-
τακρημνισθεῖν] Adert., -ησθεῖν
codd. 21) κρατήν Gen.^a

Vs. 17—19.

Rec. Οὐ μὰν οὐτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας: οὐδαμῶς
μὰ τὰς λιμνάδας αὐτὰς Νύμφας, ἤγουν τὰς ἀναστρεφόμενας
ἐν ταῖς λίμναις, αἰτινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἶεν, οὐκ ἔκλεψεν ὁ
5 Κομάτας τὴν σύριγγά σου λαθῶν.

Vs. 21. 22.

Vet. Ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
μηδενὸς ἄξιον. φησὶ δὲ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ [τῶν] Παροιμιῶν,
ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἰδρυμένον τὸν Ἄδωνιν ἔφη: „οὐδὲν ἱε-
10 ρόν.“ οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἰδρύσεως ἔδοκίμασεν.
— (Ἄλλως. Ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς Ἀσκληπιάδης φησὶ. 5.
P. Can. Gen.^b) Διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναι φησιν ἀπὸ
τῶν ἱερῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν δὲ ἔχοντων ἱερόν καὶ σε-
βασμοῦ ἄξιον. — Ἡ οὐδὲν ἱερόν: (ἤγουν Q.) οὐκ ἔστιν
15 ἄξιος ἰδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος, (ἤτοι οὐδὲν μέγα. Q.)
— Ἄλλως. Ἡρακλῆς ἔλθων εἰς Δίον πόλιν τῆς Μακεδονίας
εἶδεν ἕκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς
εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι ἀνέκρινεν, [ἤγουν ἠρώτησε,] τίνος
εἶη τὸ ἱερόν. μαθὼν δὲ Ἀδώνιδος εἶναι ἔφη „οὐδὲν ἱερόν“
20 ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον· οὐδεὶς γὰρ θεῶν ὑπάρχει.

17) [Οὐ μ' ἄν:] περισσὸν τὸ ἄν. E. — [Οὐτ':] οὔτι ἤγουν οὐ-
δαμῶς. 1. 2. Lips. — Ἦγουν τὰς Νηρηΐδας. 2. τὰς θαλασσίους Νη-
ρηΐδας. E. N.

18) Εἶεν, ὑπάρχοιεν. 23. M. P.

25 19) [Κομάτας:] ἤγουν ἐγώ. M.

20) Πάθη ἀναλαβοίμι. M. P. Lips. βασιτάσαιμι. E.

21. 22) Ἐντελεῖς μὲν ἐστί. E. — Διακριθήσομαι καὶ τραγωδήσω. 5.
ἄδων ἐρίσω, κοινόν. 23. — Ἔως οὐ ὁμολογήσεις. 5.

2) // * Lips. οὔτι ἤγουν οὐδαμῶς
μὰ — ἐμοὶ προσηνεῖς — εἶεν — οὐκ
seqq. Ante Scult. hoc scholium legeba-
tur post ὑπάρχει lin. 20. 7) // Gen.^b,
ubi ἄντὶ et om. ἰστίν. 8) Κλέαρ-
χος] Zenob. V, 47 et Arsen. p. 395,
Κλέανδρος vulg. et Apostol. XIII,
34., qui ex his scholiis hausit verba:
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδ. ἀξ., ὡς φησι
Κλ. ἐν δευτ. Παρ. 8) τῶν om. Gen.^b
Apost. 10) καὶ om. 5. P. Can. Gen.^b
10) ἔδοκίμασεν] 5. P. Can. Gen.^b,
ἔκρινεν vulg. 12) // Gen.^b — Διο-
νυσόδωρος ante Brub. II. et vulg.
post Scult. ante Reisk., διονυσι-

δεως P., διονυσίδριον Gen.^b 13)
ἱερῶν P. 13) μηδὲν δὲ] P., μηδὲν
vulg., ὃ μηδὲν Gen.^b 13) ἱερόν]
Gen.^b, ut conj. Hemsterh. et Geel.,
ἱεροῦ vulg. — σεβασμῶν ἄξιον P.
14) // Om. Gen.^{a, b} Lips. 16) // Gen.^b
16) Διὸς P. Z., Διοσπόλις Gen.^b
17) καὶ θέλων προσκυνῆσαι mediis
omissis P. Gen.^b 18) ἤγ. ἠρώτησε
et τὸ ἱερόν om. P. Gen.^b 19) Ἀδῶ-
νιδος ante Brub. 20) οἷον οὐδεὶς
θεῶν P. Z. Gen.^b — ὑπάρχων Z.
— 21) Glossa ex 1. 2. male ad οὐ
μ' ἄν affertur.

Rec. Ἄλλ' οὖν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν: ἀντὶ τοῦ θείναι, ἤγουν κατάθου. τὸ αἶκα Δωρικῶς αἰὲ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται, διὸ καὶ ὑποτάσσει. — (<Οὐδὲν ἱερὸν:> παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. M. Lips. παρείληπται δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε τρόπου. M. Ἡρακλῆς ἐρχόμενος εἶδέ τινας φέρον- 5 τας τὸ τοῦ Ἀδωνίδος ἄγαλμα ἐπὶ λιτανείᾳ καὶ ἔφη „οὐδὲν ἱερὸν,“ ἀντὶ τοῦ „εὐτελοῦς δεῖσθε θεοῦ.“ 7. M.) — Ἀλλὰ γέ τοι διαεῖσομαι: ἀλλά σοι ἄδων ἐρίσω (ἢ περὶ ᾧδῆς ἔριν στήσομαι E. N.), διακριθῶ, ἕως ἂν ἀπαγορεύσας τὴν ἤτταν ὁμολογήσῃς. 10

Vs. 23. 24.

Vet. Ὅτι ποκ' Ἀθαναίαν ἔριν εἴρισεν· (ὅς ἂν πρὸς Ἀθηναῖν ἐρίζεις. Q. Gen.^b) παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντιφεριζόντων. (τὸ δὲ ὅς ἐπὶ θηλυκοῦ. <Κεῖται:> εἰς πρόστιμον. Q.) — Τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε: τὸν 15 εὐτραφῆ· βόσις γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ τὸ αἰγίβοτον καὶ ἱπόβοτον.

Rec. (Ὅτι ποκ' Ἀθηναίαν: παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων. E. P. Y. Gen.^a *Lips.) — Ἐρειδε: ἤγουν φέρων κατάθου. ἐρίζω ἐπὶ λόγων, ἐρείδω δὲ ἐπὶ 20 πρᾶγματος.

Vs. 25.

Rec. Καὶ πῶς ᾧ κίναδ' εὔ: καὶ πῶς ᾧ πανοῦργε καλῶς ταῦτα ἔσται ἐξ ἴσου μέτρου ἡμῖν; — (Κίναδος ὁ πανοῦργος. ἔστι δὲ ζῆλον ἰδίως, ἢ ἀλώπηξ. Gen.^a) 25

24) Εὐτραφῆ. Lips. τὸν πιότατον. M.

25) Πόρνε, ἀναλσχυντε. M. κλέπτα. E. κίναδος ἀλώπηξ. Vim. — [Ἐξ ἴσου:] τοῦ μέτρου. P.

1) // *Lips. θεῖναι ἀντὶ τοῦ κατάθου. 4) ἐστὶν om. Lips., ubi haec in inter. marg. 7) // Gen.^a sola ultima habet inde ab ἕως c. lemm. ἔστε καπέειπης; *Lips. σοι ἄδων ἐρίσω, ἕς ἀν' ἀπαγ. seqq. 8) ἐρίσω] E. N. Lips. et Reisk. seqq., ἐρείσω vulg. 9) διακριθῶ] E. N. et ante Heins. nec non Reisk. seqq., διακριθῶ vulg. — ἕς pro ἕως Lips. 9) ἀπαγορεύσας] E. M. N., ἀπαγορεύσης vulg. 12) // Gen.^b sine lemmate. 12) ᾧ om. et ἐρίζειν Gen.^b 13) δὲ pro ἐστὶν Gen.^b 14) πρὸς κρείττο-

νας post ἀντ. M. — ἀντιφεριζόντων] M., ἀντιφεριζόντων Q. vulg., φιλονεικούντων p. et Apostol. XVII, 73., cf. lin. 19. 15) εἰς πρ. glossam vocis κεῖται esse Duebnerus indicavit. 15) // Gen.^b, ubi desunt ἔρειδε et postea καί. 18) Schol. in Gen.^a ante schol. Vs. 26. legitur. 19) // *Lips. φέρων κατάθου. 20) ἐρίζω seqq. vulgo post ἀντιφεριζόντων lin. 14. leguntur (om. Q. Gen.^b), unde Reiskius transposuit. 23) // *Lips. πανοῦργε — ἔσται seqq.

Vet. (Ὡ κίναθευ: Gen.^b) οἱ Σικελιώται [γάρ] τὴν ἀλώ-
πεκα κίναδον προσαγορεύουσιν· (ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πανούργου·
P. Gen.^b) τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον [πανούργον]. κίναιδος
δὲ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ [ἢ ἀναιδῶς, ἢ παρὰ τὸ κινεῖ-
5 σθαι ἐν δόλω].

Vs. 26. 27.

Rec. Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο: ἀντὶ τοῦ
ἔκειρε, πόκους ἐποίησατο· τίς γὰρ ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων
τρίχας; τρίχες γὰρ αἱ παχέαι καὶ τεταμέναι ὡς αἱ τῆς αἰγός,
10 ἔρια δὲ τὰ λεπτά καὶ οὐλα ὡς τὰ τῶν προβάτων. — (Παροι-
μία ἐστίν· τίς ἀντὶ τοῦ ἄρνου ἔριφον ἔλαβεν; Q.)

Vet. (Ἐποκίξατο: ἀντὶ τοῦ ἔκειρε τρίχας ἀντὶ ἐρίων.
Gen.^b) — Ἡ τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται,
ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὅστις οὐ ποκίζεται. — [Τίς δὲ παρὲν-
15 σας αἰγός πρωτοτόκοιο κακὰν κῦνα βούλετ' ἀμέλ-
γειν: ἢ δῆλετ' ἀμέλγειν — γράφεται γὰρ καὶ οὕτω —
Ἰωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατὰ τινος.] — (Κακὰν κῦνα:
λιμηράν. Gen.^b κῦνα δὲ τὸ πρόβατον εἶπεν, ἴσως ἐκφανλί-
ζων αὐτό. Q. Gen.^b τὸ δὲ δῆλεται ἀντὶ τοῦ βούλεται·
20 οὕτω γὰρ οἱ Ἰωρικεῖς φασί. Gen.^b)

Vs. 28—30.

Rec. Ὅς τις νικασεῖ τὸν πλατίον (ὡς τὸ πεποι-
θεις Gen.^a): ἤγουν ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ, ὅστις πέποιθε νι-
κήσειν τὸν πλησίον, καθὰ σὺ πέποιθας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα
25 πεποιθῶ ἐνεστῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκω.

26) Ποκάρια ἐποίησε. 5. πόκους ἐποίησε. Lips. ἔκειρε, πόκον ἐλο-
γίσσατο. E. — [Ἐπήξατο:] γράφεται ἐποκίξατο, ἤγουν πόκους
ἐποίησεν. 1.

27) Ἦτοι νέας, πολυγάλακτος. 5. ἤγουν ἢν ἡ μήτηρ αὐτῆς πρῶ-
30 τὴν ἔτεκεν. M. P. Y. Lips. — [Κύνα:] γεγηρακῦιαν. 5. — [Δῆ-
λετ':] βούλεται. 5. Lips. βούλεται, θέλει· Ἰωρικόν. E. N.

1) Gen.^b et sine lemmate Gen.^a — οἱ Σικ. τὴν ἀλ. οὕτως φασίν P. Gen.^b et c. lemm. Κίναθευ Cant., Σικελιώται δὲ κίναδιον καλλοῦσι τὴν ἀλ. παρὰ mediis omissis Gen.^a 3) πανούργον om. P. Gen.^b 3) κί- ναιδος P. Gen.^b, κίναδος vulg. 4) γὰρ pro δὲ P., κιν. δὲ ἡ ἀλώπηξ εἰ- ρηται παρὰ Gen.^b 7) // Gen.^a Lips.

Desunt in utroque verba ἀντὶ ... τρί- χας, nisi quod hic s. l. πόκους ἐποίησε. 12) ἀντὶ τοῦ ἐρίων cod. 13) // Gen.^b 14) // Om. Gen.^a Lips. 18) λιμηράν Adert., λιμειράν cod. 18) δὲ om. Q. 22) // Gen.^a Lips. — νικασεῖν Gen.^a 23) ἤγουν om. Gen.^a Lips. 25) καὶ pro ὡς Lips.

Vet. Ἄλλως. (Ὅστις νικάσειν τὸν πλάτιον: Gen.^b) ὅστις νικήσειν τὸν πλησίον διαφερόντως ἐπαγγέλλεται, καὶ θελήσει ποιεῖν [ἢ εἰπεῖν] τοῦτο, ὡς ἀντ' αἰγὸς κύνᾳ ἀμέλγειν, οἶον καὶ σὺ νῦν νικήσειν φῆς τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδύφωνιά σου διαφέροντα, ὅσον τέτιγες σφηκῶν. — Σφᾶξ 5 βομβέων: ὁ σφῆξ, φησί, σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον, τοῦ τέτιγος, τολμᾶς βομβεῖν.

Rec. (ΣΦΑΞ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἐριζόντων πρὸς κρείττονας. M.) — Ἄλλὰ γὰρ οὔτοι ὄριφος ἰσοπαλῆς: ἀλλὰ οὐδαμῶς ὄριφος, ὁ ἔριφος οὗτος, ἐν ἰση 10 μοῖρα, οὐκ ἰσαξιούται τῷ ἀμῶν· ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι τραγόν. τὸ γὰρ ἰσοπαλῆς ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλήρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη.

Vs. 31.

Vet. Μὴ σπεῦδ'· οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλλπειαι: (μὴ 15 ἐπείγου ὥσπερ ὑπὸ φλογὸς καιόμενος. Gen.^b) παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν διὰ τι σπενδομένων· μὴ σπούδαζε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας. (τὸ δὲ <οὐ> πυρὶ θάλλπειαι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πυρὶ βέβλησαι. Gen.^b)

Rec. (Μὴ σπεῦδε· οὐ γὰρ τοι: Gen.^a) σπεύδω ἐγὼ 20 ἀμεταβάτως, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. — Ἄδιον ἀσῆ: ἡγρὸν ἡδέως μᾶλλον ἄσῆ.

Vs. 32.

Rec. Τᾶδ' ὑπὸ τὰν κότινον: ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τὴν ἀργιελαιαν καὶ τὰ δένδρα ταῦτα. [τὸ τᾶδε ἐν ἄλ- 25

29) Ἀμούσως ἡχῶν. M.

30) Ἴσος, δοκεῖ δηλονότι. E. — [Οὗτος:] κείται. M. ὦ φίλε. E.

31) [Σπεῦδ':] ἀμεταβάτως ἐνταῦθα· ἔστι γὰρ καὶ σπεύδω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἐπισπεύδω. E. — Ἐπὶ πυρὸς φλέγη. M. Lips. Vm.

1) // Gen.^b. 2) καὶ] ἢ Gen.^b, ἢ ὅστις vulg. 3) ἢ εἰπεῖν om. Gen.^b. 3) ὡς — ἀμέλγειν] ὅς — ἀμέλγει vulg. — ἀντ'] ante Heins., ἀντὶ vulg. 4) νῦν] add. Gen.^b. 4) φησί Gen.^b. 5) // Om. Gen.^a. Lips. 9) // * Lips. οὐδαμῶς ὄριφος: ὁ ἔριφος — ἐν ἰση μοῖρα — ἰδοῦ. 10) ὄριφος] ante Xyl., ὄριφος Lips., ὄριφος vulg. 11) ἰσαξιούται] Tourp., ἀξιούται vulg. 15) // Gen.^b. c. lemm. μὴ σπεῦδε· οὐ γὰρ τι. 16) ἐστὶν ... σπενδομένων om. Gen.^b. 17) σπεύδε pro σπούδαζε Gen.^b. 18) οὐκ ἐπὶ] οὐ ἐτι eod., οὐκ ἐν conj. Duebn. 20) // Gen.^a. Lips. 21) // * Lips. ἡδύτερον ἀσῆ ἀντὶ τοῦ ἡδέως μᾶλλον. 22) ἄσῆ] Lips., ἀσῆ vulg. 24) // Gen.^a. * Lips. — τῆδ' Gen.^a. 25) // Gen.^a. Lips. — τῆδ' Gen.^a. Lips. Circumscripta om. Gen.^a. Lips.

λοις ἀντιγράφοις γράφεται, *τεινδε*, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα *Λωρικῶς*.]

Vs. 33. 34.

Rec. Ψυχρὸν ὕδωρ *τηνεί*: ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταρρεῖ
5 ψυχρὸν ὕδωρ· ἐνταῦθα ἐκπεφυκνιά ἐστι βοτάνη καὶ ἦδε ἡ
στιβάς, ἣ ἐστὶν εἶδος βοτάνης. [τὸ *τηνεί* ἐν ἄλλοις γράφεται
<τουτί> ἐπιφῶματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.] — Καὶ
ἀκρίδες: καὶ ἀκρίδες ἐνταῦθα λαλοῦσιν.

Vet. (Χ'ά στιβάς: στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην· κυ-
10 ρίως δὲ στιβάς ἢ στρωμνὴ. τὸ δὲ ἄδε [λαλεῦντι] τροπῇ
Λωρικῇ τοῦ ω εἰς α. Gen.^b) — (Ποία ἢ βοτάνη, στιβάς
δὲ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς στρωμνὴ· τὸ δὲ ἄδε ἀντὶ τοῦ ὡδε *Λωρι-
κῶς* τροπῇ τοῦ ω εἰς α. Ἀκρίδες λέγονται τὰ πωλία τὰ
καθήμενα εἰς τὰ ἄκρα τῶν δένδρων καταχρηστικῶς· κυρίως
15 γὰρ αὐτὰ τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. p. 3.)

Vs. 35—37.

Rec. Ἄλλ' οὔτι σπεύδω: οὐδαμῶς σπουδάζω, μεγά-
λως δὲ ἀλγῶ, εἰ σύ με τολμᾶς ἀτρέπτοις τοῖς ὄμμασι προσ-
βλέπειν, ὄντινά ποτε ἐδίδασκον ἐγώ, ἄδειν δηλονότι, ἐτι
20 παῖδα ὄντα.

Vet. Ὅν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἐτι: ταῦτά φησιν ἐπὶ τῷ
τὴν χάριν εἰς ἀμέλειαν αὐτῷ ἀπεληλυθῆναι, <ἦν ὄφειλε>
παρ' αὐτοῦ διδαχθεῖς, ὡς καὶ προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἀμίλλαν.

Rec. Ἴδ' ἄ χάρις εἰς τί ποθέρπει: θέασαι, εἰς τί
25 προσέρπει, ἀντὶ τοῦ τελευτᾶ, ἢ χάρις, ἢ ὀφειλομένη μοι
δηλονότι.

33) [Τουτί:] ἐνταῦθα ἢ τοῦτο. 5.

37) [Ἐτ':] ἀκμήν. M. — [Ποθέρπει:] ἔρχεται. E. M.

4) /* Lips. ἀντὶ ... καταρρεῖ — ἐνταῦθα ... βοτάνη — εἶδος βοτάνης ἢ στιβάς. 8) /* Lips. ἐντ. λαλ. 12) δὲ ἐπὶ p. 12) ἐστρωμένη 3. 12) ἄδε] Duebn., ἄδε codd. 14) κυρίως δὲ 3. 17) // Gen.^a sola ultima tenet ὄντινα seqq., quibus lemma prae-fixum ὄν ποκ' ἐόντα; * Lips. οὐδαμῶς — μεγάλως — ἀλγῶ — σύ — τολμᾶς — τοῖς ὄρθοις ἦγον ἀτρέπτοις προσβλέπειν, tum in marg. ὄντινα seqq. 21) // Gen.^b c. lemm.

ποκ' ἐόντα. 21) τῷ om. Gen.^b 22) ἀμέλειαν et ἀπεληλ.] ἀμίλλαν et συννηλ. vulg. 23) διδαχθεῖς] 3. 5. P. Gen.^b, διδαχθέντα vulg., διδαχθέντι Reisk. seqq. 23) προκαλεῖσθαι] (Gen.^b) et Reisk. seqq., προσκαλεῖσθαι 3. 5. et ante Heins., προσκαλεῖται vulg. 24) // Gen.^a Lips., uterque c. lemm. ἰδ' ἄ χάρις. 25) ἀντὶ τοῦ] E. Gen.^a Lips., καὶ vulg.

Vs. 38.

Vet. Θρέψαι καὶ λυκαδεῖς: ἐκθρέψειεν ἄν τις καὶ λύκων ἐκρόνους καὶ κύνας ἐπὶ τῇ λύμῃ τῇ αὐτοῦ, ὡς καὶ γὰρ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστία. ἔστι δὲ τὸ τοῦ Ἴσοκράτους „κακοὺς ποιῶν εὐ.“ — Θρέψαι κύνας: (παροιμία [δὲ ἔστιν] ἀπὸ [τοῦ] Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν ἀναρεθέντος: τάσσειται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχαριστούντων τοῖς εὐεργέταις. p. 3. 5. P. Gen.^b Vulc. οὗτος γάρ, ὡς φασιν, τὴν Ἄρτεμιν ἰδὼν γυμνήν, ἐκείνη αἰδεσθεῖσα λύσσαν τοῖς κυσὶν ἐμβάλλει, κάκεινον κατέφαγον. 3. 5. P. Q. Gen.^b) 10

Rec. (Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς Gen.^a): παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων τι. — <Θρέψαι κύνας:> παροιμία ἀπὸ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος. τάσσειται δὲ ἐπὶ [τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις, ἦτοι] τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις. 15

Vs. 40.

Vet. Ἀνδρίον: ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς. ἀνθρωπάριον. [ἦ] δυσγενὲς καὶ ἀνελεύθερον.

Rec. (ΑΠΡΕΠΕΣ: ἔξουθενωμένον καὶ εὐτελές. *1. *2. M. P. *Lips.) — Αὐτως δὲ οὕτως, ἦγον ἐν οὐδεμιᾷ χρεία, 20 μάτην.

38) Ἐκρονα λύκων. Lips. λύκου παιδάς. K.

40) Ἀγενές. M. ἀναιδές. E. — Ἀνθρώπιον. M. — Καὶ οὕτως, ὡς δυσχυρῆλη δηλονότι διδάξει με. E.

2) //Gen.^b c. lemm. Θρέψαι λυ-
κιδεῖς. 3) ἔγγονα P. 3) ἐπὶ λύμῃ
Gen.^b 4) ἀριστία pro ἀχαριστία
P. Gen.^b 4) τὸ τοῦ] τοῦτο vulg.,
τοῦ P. — Ἴσοκράτους] Dnebn-
rus, Σωκράτους vulg., σώματος P.
5) Verba Θρέψαι κύνας vulg.
antecedenti scholio adhaerebant;
Reisk. seqq. pro lemmate eorum po-
suerunt, quae vulgo sequuntur lin. 11.
— Verba παροιμία ... εὐεργέταις
in Q. partim extant. 5) δὲ ἔστιν et
τοῦ om. Gen.^b 6) βρωθέντος Gen.^b
7) τοῖς εὐεργ. deest in P. Vulc. 9)
εἶδε et ἐκείνης δ' αἰδεσθείσης Q.
10) βάλλει Gen.^b — Post κατέφαγον
in Q.² sequuntur τάσσειται κτλ. 11)
//Om. Gen.^a praeter lemma et Gen.^b
Lips. In M. verba καὶ ἐπὶ τῶν ...

τι in fine sequentis scholii posita. —
ἐπὶ] M. et Reisk. seqq., ἀπὸ vulg.
12) κατ' αὐτῶν] M. vulg., καθ' αὐ-
τῶν Reisk. seqq. 12) //Gen.^a Lips.,
ex quibus accessit παροιμία. 13)
Ἀκταίωνος Lips. 13) τῶν ἰδίων]
M. Gen.^a Lips., ἰδίων vulg. 14)
Circumscripta om. Gen.^a Lips., ex
SchVet. addita. 17) //Om. Gen.^a b.
Lips. 19) καὶ om. *1. *2., unde
haec glossa male ad φθονερὸν re-
lata. 20) // *Lips. οὕτως ἐν οὐδ.
χρ. Ex M. P. scholium praecedenti
adhaerens affertur, ut desint αὐτῶς
δέ, in P. etiam οὕτως. 20) ἦγον]
M. Lips., om. P. vulg. — οὐδεμιᾷ]
P. Lips. et ante Xyl., οὐδεμία M.
vulg. — χρῆσει P. 21) μάτην om.
M. P. Lips.

Vs. 41. 42.

Rec. Ἐπύγιζον: πυγμαῖς ἔτυπον, ἔκρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο φανερώς εἶπεν. — Ἡ ἐπέβαινον, ἐβάτευον. (ἢ ἀντὶ τοῦ πυγμῆν ἐδίδου, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πυγῆν ἠσέλγαινον. 5 E.) σὺ δὲ ἤλγεις· αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο, ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων — τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται — καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὤχευεν.

Vet. (Τὸ δ' ἄλγεις: Gen.^b. ἀντὶ τοῦ ἐδόκεις μὲν ἀλγεῖν, μᾶλλον δὲ ἠδύνου· καὶ γὰρ ἴδιον τοῦτο τῶν συνουσιαζομέ-
10 νων ἐστίν. Q. Gen.^b)

Vs. 43.

Vet. Μὴ βάθειον τήνω πυγίσματος: μὴ βαθυτέρου τύχης τάφου τοῦ πυγίσματος, οὐ φῆς με εἰργάσθαι, σὺ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. (Ἄλλως. Ἦτοι οὐκ ἐδωκάς μοι
15 πυγίσματα, μηδὲ ταφείης ὧ κυρτέ. P. Gen.^b) — Ἄλλως. (Πυγίσματος: Gen.^b) μὴ ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης, βα-
θυτέρου σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ ἐκ σοῦ πυγίσματος, ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατραχίοις
φησὶ περὶ τοῦ Κλέωνος, πρὸς τὸ κρυπτόμενον καὶ ἔνδον
20 νοούμενον,

ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι.

ἦγουν ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς.

Rec. Ἄλλως. Εἶθε μὴ ἐν βαθυτέρῳ τάφῳ ταφείης ἐκεί-
νου τοῦ πυγίσματος ὑβέ, ἦγουν συγκεκαμμένε τὸν τράχηλον,

25 42) Ἐπέβαινε, ὤχευεν. M.

43) [Τβέ:] κυρτέ. 5. 6. [Οίφε:] ἦγουν πόρνε· οἰφὸς γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον. 23. K. M.

2) // Om. Gen.^{a-b}. Lips. 3) // Gen.^a sola habet κατεβλήχωντο: ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο... λέγεται; Lips. s. l. ἐπέβαινον — ἤλγεις — αἱ δὲ αἶγες, tum in marg. ἀντὶ τοῦ... λέγεται, postremo s. l. ὤχευεν. 5) ἀντὶ τοῦ] Gen.^a Lips., ἦγουν vulg. 6) βιαζ. ὕ. τ. τρ. om. Gen.^a Lips. 6) ἐπὶ τῶν] Gen.^a Lips., ἐπὶ vulg. 7) τράγων pro προβάτων. P. 8) Schol. in Gen.^b legitur post schol. Vs. 54 Στασώ. 8) με pro μὲν Gen.^b. 9) γὰρ om. Q. 12) // Gen.^b. 13) εἰργασθαι Gen.^b

et vulg. ante Reisk., εἰργασθε P. — σὺ δὲ] Geel., τὸ δὲ vulg. 16) // Gen.^b post schol. Vs. 41 Τὸ δ' ἄλγεις, ubi vide. — μῆ] add. P. Gen.^b, ut voluit Geel. 17) πυγ. ἐκ σοῦ Gen.^b 18) Aristoph. Ran. 423. — ἐν] P. Gen.^b et ante Ox. II, om. vulg. 19) πρὸς τῷ] Gen.^b Reisk. seqq., περὶ το vulg. 19) καὶ τὸ ἔνδον P.^a (τοῦνδον P.²), καὶ τοὶ f. Gen.^b 22) ἢ pro ἦγουν Gen.^b 23) // Gen.^a Lips. — 26) Ex 23. lemma ὑβέ positum. ἦφε pro οἰφὸς et γὰρ τὸ 23.

κυρτέ. — (Γράφεται οίφ. οίφός τὸ αἰδοῖον, ὄθεν ὁ φιλοφασ ἄνω εἴρηται. Τ.)

Vet. [Τὸ δὲ ὕβος ἀπὸ τοῦ κυρός. ἀποβολῇ τοῦ κ καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὕβωσις καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γὰρ ἔστι τὸ ἐμπροσθεν, ὕβωσις τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς 5 τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.]

Vs. 44.

Rec. Καὶ ὕστατα βωκολιαξεῖς· καὶ τελευταῖον τῆ βουκολικῇ ᾠδῇ χρῆσιν ἐρίζων.

Vs. 45—49.

10

Rec. Οὐχ ἔρψομαι τῆνεί· οὐκ ἐλεύσομαι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Τουτεὶ δρῦες· ἐνταῦθα δρῦες, ἐνταῦθα κύπειρος, ἐνταῦθα καλῶς βομβοῦσιν ἐν τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. ἐνθάδε εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι, αἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ἄδουσι· καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὕμοια (τῇ 15 σκιᾷ Lips.) τῇ ὑπαρχούσῃ παρὰ σοί· καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους στροβίλους ἀφίησιν. — (ΤΟΥΤΙ· τουτάκις ἐπὶ χρόνου, τουτὶ ἐπὶ τόπου. Q.) — (ΔΕΝΔΡΩ· δένδρον καὶ δένδρεον ποιητικῶς. Ὀμηρος·

δενδρέω ἐφεζόμενοι.

20

καὶ δένδρος, ἡ δοτικὴ δένδρει. β.)

Vet. (Τῆνεί· ἐκέισε ἢ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον ἢ οἶκον. 3.

44) Τραγωδήσεις βουκολικῶς. E.

45) [Τουτῶ:] ἐνταῦθα. v. [Τουτέ:] ἐνταῦθα, ἤγον εἰς τὸν ἡμέτερον τόπον. E. εἰς τοῦτο τὸ μέρος. M. — Ἡ κοινῶς κύπειρος. M. 25

46) Ἄντι τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις, ἐκ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον. M.

47) Αἱ δὲ καθήμεναι ἐπὶ τῶν δένδρων. E.

48) [Ὀρνιχες:] ὄρνιθες Αἰολικόν. E. — Λιγυρὸν ἄδουσι. 5. 6.

49) Πίπτει ἢ κρούει. E. — Στροβίλους. M. Lips. τὰ κοινῶς κωνάρια. Vat. M. κῶνος ὁ τῆς πίτυος καρπός. K. 30

1) κυρτέ om. Gen.^a Lips. 3) //Om. Gen.^ab. Lips., ex EtM. 774. 8 sumptum. 5) κατὰ] EtM., unde reponi jussit Bast. ad Greg. p. 285, μετὰ vulg. ut in EtM. codex D. 8) // *Lips. 11) // *Lips. οὐκ ἔλ. — ἀντι τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ μ. — ἐνταῦθα ter — ἀντι τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις — ἐνθάδε ... ἄδουσι — οὐδαμῶς — τῇ σκιᾷ ... σοί — στροβίλους. 12) ἐνταῦθα

κύπ., ἐνταῦθα] Lips., ὡς bis vulg. 15) τοῖς δένδροις 2.^{1,2}, τῶν δένδρων 2.² (?) 20) Hom. II. Γ, 152. 21) δένδρος — δένδρει] δένδρεος — δένδρεῦ cod. 22) Τῆνεί τουτῶ δρῦες· ἐκέισε ἐνταῦθα ἢ κτλ. Gen.^b (ex 3. lemma non affertur), unde sequens scholium finxi. Manarunt et glossis. 22) καὶ οἶκον Gen.^b — 29) κωνάρια Vat., qui 23. esse videtur.

Gen.^b — Τουτῶ δρούεις: ἐνταῦθα. Gen.^b) — (Κώνοις: στροβίλοις κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ τοῖς καρποῖς. 3. 5. Gen.^b)

Vs. 51.

Rec. Ὑπνω μαλακώτερα: μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπ-
5 εἶκον, ᾧ ἐναντίον τὸ σκληρὸν καὶ ἀνένδοτον. λέγεται δὲ μα-
λακὰ ἔρια καὶ κηρὸς καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ δὲ ὕπνος οὐ κατὰ
ταῦτά λέγεται μαλακός, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός. — (Ὅμηρος·
μαλακῶ δεδημημένοι ὕπνω,
ὄθεν εἴληφεν ὕπνω μαλακώτερα. 6.)

10 Vet. (Ὑμνω μαλακώτερα: τὸ μαλακώτερα τοῦ ὕπνου
ἐν καιρῷ· τοιοῦτον γὰρ τὸ χρῆμα ὁ ὕπνος. Gen.^b)

Vs. 53. 54.

Vet. (Λευκοῖο γάλακτος: οὐχ ὡς μέλαν ὄν τι γάλα,
τοῦτό φησι λευκόν, ἢν' ἢ κατὰ διαφορὰν ἐκείνον· ἀλλ' ὡς
15 φύσει παντὸς λευκοῦ γάλακτος· ἐπίθεται γὰρ τοῦτο αὐτοῦ
ἐστίν, ὥσπερ καὶ τὸ **** [Αἰθίοπας φύσει ὄντας ἀμαν-
ροῦς καὶ ὀνομαστὶ μὲν ἄλλως καλούμενον ἕνα ἕκαστον αὐ-
τῶν αἰθίοπας φασίν.] 3. 5. L. P. Gen.^b) — Στασῶ δὲ καί:
πάρισον. ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς Νύμφαις· αὐταὶ γὰρ ἐκθρέ-
20 ψασαι τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ
μέλιτος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

50) Δορὰς ἀρνῶν. 2. Lips. Vim. ἀρνῶν δορὰς. M. P. — Μαλ-
λούς. E. μαλλία. P. ἐκ περιουσίας. 5. E. — Ἐνταῦθα. M. Lips.

51) Ὡστε ὑπνώσαι. E. N. ἄτινα καταργάζονται ὕπνον περισσότε-
25 ρον. P. — Αἰ τῶν τράγων δοραί. M. αἰ δὲ δοραὶ τῶν τράγων. Lips.
τὰ δέρματα τῶν τράγων. E.

53) Γεμίσω, θήσω. E. N. — Κισσύβιον. 23. M. — [Γάλακτος:]
πεπληρωμένον. Lips.

54) Στήσω δὲ καὶ ἄλλον κρατήρα ἡδέος ἐλαίου πλήρη. M. P. Y.
30 Lips.

4) //Gen.^a Lips. sine lemmate. L. P. Gen.^b, φησί 3. 5. 16) καὶ τὸ
5) καὶ ἀνένδοτον] add. 1. 2. 6. 7. 23. 5. L. P. Gen.^b, καὶ τοὺς 3. 18)
E. I. M. Y. Gen.^a Lips. 8) Hom. II. //Gen.^b — στασῶ δὲ καὶ] στασῶ
K, 2. 10) Schol. cum sequente in δὲ κρητῆρα Gen.^b Cull. 19) πάρι-
Gen.^b legitur post Schol. Vs. 43 σον] παρόσον vulg. 19) ἐκθρέψα-
lin. 16, ubi vide. 10) τὸ μ. τοῦ σθαι Gen.^b 20) Ἀριστία Vulc., Ἀρι-
ᾶ. ἐν κ.] τὰ μ. ἐν κ. τοῦ ᾶ. cod. 13) στήσα 3. 5. P. Vulc., ἀριστήρα Gen.^b
14) τοῦτο] οὐτῶ codd. 15) φύσει] — 23) ἐκ περ. ex 5. male ad ἀρνα κ.
afferuntur.

Rec. Ἴστημι, ὁ μέλλων στήσω καὶ Δωρικῶς στασῶ· οἱ γὰρ Δωριεῖς τοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. — (Στασῶ δὲ κρητῆρα: Gen.^a) Ἰσῶν [δὲ] τὸ ζυγοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν τιθέναι τι· ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸ δεύτερον (σημαινόμενον E. Gen.^a).

5

Vs. 56.

Rec. Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν: βλήχων εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς βλησκούνιον.

Vs. 58.

Vet. Γαυλὸς τῷ Πανί: γαυλοὶ ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλα- 10
κτοδόχα, ἐν οἷς πῆσσοσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ εἴρηται πλεο-
νασμῷ τοῦ ν, ἅτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν. — (Ἄλλως. Γαυ-
λος εἶδος πλοίου· γαυλὸς ἀγγεῖον. L. Gen.^b)

Rec. Στήσω τῷ Πανί ὀκτώ μὲν γαυλοὺς γάλακτος, πε- 15
πληρωμένους δηλονότι. — (Γαυλοὶ λέγονται τὰ ξύλινα ἀγ-
γεία, ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμέλγουσι. *1. *2. *7. *8. E. M. N. Y.
Gen.^a Lips. Vim. — Γαυλὸς ἀπὸ τοῦ γλάπτω τὸ κοιλάνω. Q.)

Vs. 59.

Vet. Ὀκτώ δὲ σκαφίδας [πλέα κηρία]: σκαφίδες ἀγγεῖα, εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. τὸ δὲ <μέλι- 20

55) Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἔλθης. E. M. P. Lips. — Βοτάνη οὕτω κα-
λουμένη εἰκνυία πτέρω. M.

56) Τὴν κοινῶς λεγομένην βλισκούνιν. 23. γλάχων τὸ βλισκούνιν.
5. L. — Ὑποκίεσται. M. P. Lips. ἀντὶ τοῦ ὑποστρώματα εἶεν τῶν
χιμαῖων, ἤτοι τῶν αἰγῶν, τὰ δέρματα. L. ὑποστρωθῆσεται ὑποκάτω 25
σοῦ. E. N.

57) Τῶν ἀρνείων δερμάτων τῶν παρὰ σοὶ καταπολὺ μαλακώτερα.
M. P. Y. Lips. — [Τετράκις:] καταπολύ. N.

58) Ἀγγεῖα ποιμενικά. 5. γούτλους. M. κούτλους. C. E. L.

59) Κηρία ἔχουσας μέλιτος πεπληρωμένα. M. P. Lips. ἤγουν κη- 30
ρόμελι. M. P.

1) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 3) //Gen.^a Lips. sine δέ. 3) ὀρθῶς E. 4) τι-
θέναι τι] 1. 2. 23. E. I. M. Lips., τι
τιθέναι Gen.^a, τιθέναι vulg. 4)
δὲ] add. E. L. M. Gen.^a 4) κατὰ]
add. 1. 2. 23. E. I. M. Gen.^a Lips.
7) // * Lips. τὸ κοινῶς βλ. 8) βλη-
σκούνιον] cod. Par. teste Bastio ad
Greg. p. 40 (i. e. E.), βλησκούνιον

Lips. vulg., cf. Gl. 10) //Gen.^b
c. lemm. ὀκτώ μὲν γαυλῶς omisso
γαυλοί. 11) πῆσσοσι P. 14)
Om. Gen.^{a,b} Lips. 15) γαυλοὶ λ.
τὰ om. Vim. 19) //Gen.^b sine
πλέα κηρία, unde additamenta
accesserunt. — 23) βλισκούνην 23.,
γλάχος et βλισκούνιον 5.

τος) πλέα (κηρι' έχοίσα) ἀντὶ τοῦ (κηρία μέλιτος) πλήρη (ὄντα), ἐν ᾧ εἶσι μελικηρίδες.

Vs. 60.

Rec. (Ἐξ αὐτοῦ μοι ἔριξε καὶ ἐξ αὐτοῦ βουκολιάζον. 5 βουκολιάζω δέ ἐστι τὸ κατὰ βουκόλους ἄδω. M.)

Vs. 61.

Vet. Τὰν σαυτοῦ πατέων: γῆν δηλονότι ἢ χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας. Σπάριταν ἔλαχες, Σπάριταν κόσμει.

10

Vs. 64.

Rec. Βοστρύσομεγ: ἀντὶ τοῦ καλέσομεν.

Vs. 65.

Vet. Ξυλοχίσδεται: ξυλεύεται, ξύλα τέμνων συνάγει. ἐστι δὲ καὶ παροιμία·

15

δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνήρ ξυλεύεται.

Rec. (Ξυλοχίζω τὸ τὸν ξύλοχον τέμνω. ξύλοχος δέ ἐστι τὸ σύστημα τὸ ἐκ δρυῶν. 6.)

60) Ἄπ' αὐτοῦ τοῦ μέρους. L. ἀπαντόθι. E. — Τῇ βουκολικῇ ᾧδῃ χρῶ. M. P. Lips. τραγῶδει βουκολικῶς. E.

20

61) Παροιμία· ἐπὶ τῆς οἰκείας χώρας βεβηκῶς. L. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκείας χώρας ἐστῶς. E. N.

62) Περισσὸν τὸ ποτέ. M. Lips.

63) Οὐδαμῶς. M. Lips. — Προσδέομαι, χρειαν ἔχω. C. M. P. Lips. ἐν χρειᾷ εἰμὶ ἐκείνου. E. χρῆζω. L.

25

64) Τὸν τὰς δρυὸς κόπτοντα. M. P. τὸν ὑλοτόμον. M. P. Lips. — [Βοστρήσομεγ:] φωνήσομεν. L. βοῶντες καλέσομεν. I. βοήσωμεν, καλέσομεν. διὰ τὸ μέτρον μικρὸν ἐγράφη τὸ σο. M. καλέσομεν. Lips.

65) Τέμνει. L. τέμνων συνάγει. Lips. ξύλα σχίζει. K.

4) βουκολιάζον seqq. etiam *7. *23. 7) //Om. Gen.^{a.b} Lips. 8) τοῦτο δὲ Kiessl. 11) // *Lips. καλέσομεν. 13) // Gen.^b Phav. — ξύλενται et τέμνει Gen.^b 15) Paroemiogr. I p.

304. II p. 158. 372. — πεσοῦσης] L. P. (Gen.^b) Paroem. et Kiessl. auctore Wartono, παροῦσης vulg. — 23) δειομα Lips. 29) GIK. pertinet ad sphalma ξυλοσχίδεται, quod est in M.

Vs. 66.

Rec. Βοστρέομεν: ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο μικροῦ, τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον.

Vs. 67—69.

Rec. Ἄμμες γὰρ ἐρίσδομεν: ἤγουν ἡμῖν δὲ ἕρις γέ- 5
γονεν, ὀπότερος ἢν κρείττων κατὰ τὴν ᾠδὴν τὴν βουκολικὴν.
— Ἡ ἐρίζοντες πειρώμεθα γνῶναι, ὅστις ἐστὶ κρείττων βου-
κολικῶν μελῶν ἐργάτης. — Τὸ δ' ᾧ φίλε μῆτ' ἐμὲ Μόρ-
σων: σὺ δὲ ᾧ φίλε Μόρσων μῆτε πρὸς χάριν ἐμὲ κρίνης
[ὀμιλήσας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ]. μῆτ' οὖν 10
σύγε τοῦτω βοηθήσῃς κατὰ χάριν.

Vet. Ἡ· (Σὺ δ' ᾧ φίλε: Gen.^b σὺ δὲ ᾧ φίλε Μόρσων
μῆ μοι πρὸς χάριν ὀμιλήσῃς καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην
χαρίσῃ· L. P. Gen.^b) μῆτε μὴν περιδῆς ἀδικούμενον.

Vs. 72. 73.

15

Rec. Ἄδέ τοι ἅ ποιύνα: περισσὸς ὁ τοι. — (Συ-
βάρατα: τοῦ ἀπὸ τῆς Συβάρεως. *H. *P. Gen.^a πρῶτον Σύ-
βαρις: ὕστερον δὲ ἡ αὐτὴ ἀνακτισθεῖσα Θούριον ὠνομάσθη
ἀπὸ τινος Θουρίου ἀνοικιστοῦ. 6. 23. M. Gen.^a)

66) [Βωστρέομες:] φωνῶμεν. E. διὰ τὸ μέτρον συστέλλεται τὸ 20
ο. M. διὰ τὸ μέτρον σμικρύνεται. Q. — Φίλε. M. — Μικρὸν ἀντὶ
τοῦ ὀλίγον. P. Y. Lips.

68) Βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. 1. τραγῳδός. E. L.

69) Κατὰ χάριν. P. Lips. ἕνεκα χάριτος, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις χάριν.
P. — [Χαρίξῃ:] ἐν χάριτι κρίνης. E. 25

70) [Κουάτα:] ἤγουν ἐμοί. H. L. M. P. Lips.

71) [Τὸ πλέον:] τῆς κρίσεως δηλονότι. L. — Δώσης. K. M. νέ-
μης. H. P. νέμης. Lips. νέμης, ἐνδώσης. Stop. — [Τῷ δε:] τῷ Λά-
κωνι. H. M. — Χαρίσῃ ἀντὶ τοῦ χάριν ποιήσεις. H. M. P. Lips.

72) Σοί, ἢ περισσὸν τὸ τοι. M. — Περισῆ ἢ ἅ. P. — Τοῦ ἀπὸ 30
Θουρίου ὄντος πόλεως. M.

73) [Συβαράτα:] τοῦ ἀπὸ τῆς Συβάρεως. Lips.

2) // *Lips. ὀριστ. ἅ. ὑποτ. 5) περιδῆς] Τουρ., παρίδης Gen.^b
// Om. Gen.^{a, b} Lips. 6) κατὰ] add. vulg. 16) // *Lips. — τοι] Lips.,
23. — τὴν βουκ.] M. et ante Xyl., τοι vulg. 17) ἀπὸ τοῦ sine priore
τὴν om. vulg. 7) // *Lips. sine ὅστις τοῦ Gen.^a 19) ἀνακτιστοῦ 23. —
ἐστὶ. 8) // Om. Gen.^{a, b} Lips. 12) 26) ἤγ. ἐμοί ex L. ad τῷ δε Vs. 71
ᾧ Μόρσων Gen.^b 14) // Gen.^b — afferuntur. 29) ποιήσῃ H. M. P.

Vet. (Ορῆς φίλε τῷ Συβαρίτα: τὴν Θουρίαν τάν-
τὴν φασιν εἶναι τῇ Συβάρει· ἄλλοι ἐτέραν καὶ ἐτέραν. L. P.
Gen.^b)

Vs. 74.

5 *Vet.* Μὴ τυ τις ἠρώτα ποτιῶ Διός: τοῦτο ὁ Λάκων
φησὶν ἀγανακτῶν ἐπὶ τῷ προπετεὶ καὶ περιέργῳ τῆς γλώττης.

Vs. 77.

Rec. Φιλοκέρτομος: λοιδοριῶν φίλος.

Vs. 78. 79.

10 *Vet.* Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις: ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι' ὄχλου
τινὶ γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν· ἄνες ποτε τὸν ἀν-
θρώπου. λέγει δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρίναι.

Rec. Ἄλλως. Ἄγε λέγε, εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἄφες
ζῶντα αὐθις, ἀπελθεῖν δηλονότι, ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέ-
15 ψαι, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. — (<Εἰρωνικῶς> τὸ γὰρ εἰς πό-
λιν ἄφες τὸν ξένον ζῶντα ταῦτόν ἐστιν ὡσεὶ ἔλεγεν· ἀπολέ-
σεται σὲ ἀκούων. 6.) — Ὡ Παιάν: ἐπὶ ἀγανακτῆσεως ἐν-
ταῦθα ἢ ἐπίκλησις.

Vet. Καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντα ἄφες:
20 τουτέστιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους, ὥσπερ ὑπὸ τῶν Σειρήνων
κρατηθεῖς ἀπόληται. τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησιν. — Ἄλλως.
(Ζῶντ' ἄφες: Gen.^b) Τοῦτό φησι, θέλων σκῶψαι αὐτὸν

75) Κακοτροπώτατε. H. M. P. Lips.

76) Κατ' εἰρωνειάν· μωρέ, λάλε. H. — [Οὔτος:] σύ. H. M.
25 πρὸς τὸν κριτὴν. E.

77) Οὐδαμῶς. M. P. Lips. — Φιλόψογος, φιλολοῖδορος. N.

78) Λέξεις. H. P. — [Πόλιν:] τὴν ἰδίαν. M.

1) Schol. in Gen.^b post sequens le-
gitur. 1) θεωρίαν L.³ 1) ταυτην]
ταυτην codd. 2) τῷ Συβάριτα L.³
5) //Gen.^b cum falso lemmate τῷ
Θουρίω. et τὴν του pro τοῦτο.
6) ἐπὶ] add. 3. 5. L. P. Gen.^b. 6)
παρέργῳ L. P. Gen.^b et vulg. ante
Reisk. 8) //Om. Gen.^{a-b} Lips. 10)
//Gen.^b 11) τινι] Hemsterh., τινὸς
vulg., γενομ. Gaisf. 13) //Gen.^a
Lips. — εἶα λέγ' pro ἄγε λέγε Gen.^a

14) αὐθις om. Lips., ἀκ. δηλ. αὐθις
ἤγουν ἐπαν. E. 14) ὁμοῦ vulgo
male ad praecedentia trahitur. 15)
Haec a Wart. seqq. in SchVet. post
εἰρωνικῶς φησὶν l. 21 inserta erant.
16) ἔλεγεν· ἀπολέσεται] ἔλεγε· γελά-
σεται cod. 17) //Lips. 19) Om.
Gen.^{a-b} Lips. 21) ἀπόληται] p.,
ἀπόλλεται l. (?), ἀπόλλεται vulg.
21) //Gen.^b post schol. Vs. 98.

τὸν αἰπόλου, ὡς ἀηδὲς τι μέλλει λέξαι, καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ Μόρσων ἡμιθνήσ γενήσεται, ἢ καὶ τέλος θάνῃ. ἢ ζῶντ' ἄφες ἀντὶ τοῦ ταχύν, ἀπὸ τοῦ ζέω. τοὺς γὰρ ταχεῖς ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι. ταῦτα δὲ φησιν ὁ Λάκων ὡς διαλεγόμενον τοῦ αἰπόλου τῷ Μόρσωνι.

5

Vs. 80—82.

Vet. Ταὶ Μῶσαι με φιλεῦντι: ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Κομάτας, καὶ φησιν αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν Λάφωνα ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλεῖσθαι. — (Καὶ γὰρ αἰμ' Ἀπόλλων: Gen.^b) εἶτα ὁ Λάκων λέγει· καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων φιλεῖ.

10

Rec. Μέγα: ἀντὶ τοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολὺ.

Vs. 83.

Rec. Τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρει: ἐπέρχεται, παραγίνεται.

Vet. Κάρνεα δὲ ἑορτὴ Ἀπόλλωνος Καρνείου ἀπὸ τίνος 15 Κάρνου. οὗτος δὲ ὁ Κάρνος μάντις ὃν εἶπε τοῖς Ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὄντινα ἐκτραπεῖς τὸν

79) Μὴ ὑπὸ τῆς σῆς ἐνμουσίας νεκρωθῆ ὡς ὑπὸ Σειρήνων· τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν. M. ἀντὶ τοῦ ἀνενόητον. E. — [Ω Παιάν:] ἐκπληκτικόν. H. L. M. — Λάλος. M. φλυαρός. C. — Ὑπάρχεις, εἰ. M. 20 ἀντὶ τοῦ εἶ. Lips.

80) Τὸν ᾠδικώτατον. E. M. τὸν κοινῶς τραγωδητήν. 2. E. M. Lips. τὸν κοινῶς τραγωδόν. 1. P.

81) Ἀίγας μῆπω τετοκυίας. H. M. P. Y. Lips. — Πρωῖν ἢ πρὸ ὀλγίου. H. M. P. Lips. — Τὸ ποκ' περισσόν. H. M. Lips. 25

82) [Γάρ:]· δῆ. M. P. Lips. — Μέγαν, ἐντραφῆ. H. M. Y. Lips.

1) μέλλει λέξαι] 5., μέλλων λέξαι Gen.^b, μέλη εἰλέξαι 3., μέλος ἔλεξεν vulg. 2) ἡμιθνήσ Gen.^b 7) //Gen.^b sine με φιλ. 7) ἀρχῆ τ. ὦ. Κομάτας, φησὶ δὲ αὐτὸν ὕ. τ. M. φιλ. ἢ τὸν Λάφωνα Gen.^b 10) //Gen.^b, unde λέγει accessit. 10) γὰρ om. Gen.^b 11) //Lips. μεγάλως ἀντὶ τοῦ καταπολύ. — μέγα vulg. cum praecedentibus jungitur. 13) //Lips. ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται, ἦγον παραγίνεται. 15) //Gen.^a, ubi scholia de Carneis extant hoc ordine: 1) tertium, 2) secundum, 3) primum, 4) quartum. Primum

etiam in L. P. post secundum legitur. Eadem scholia Eudocia Viol. p. 251 servavit vulgari ordine sub titulo περὶ Καρνείων ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος. 16) ἢ μᾶλλον οὗτος ὁ K. omissis prioribus L. P. Gen.^a, verba ante Κάρνος om. Eudoc. 16) Κάρνης L. P. — μάντις τις ὢν Eudoc. 16) εἶπε] E. F. L. N. P. Gen.^a Vulc. Eudoc., εἶπετο vulg. 17) εἴσημα p. H. 17) ἐκτραπεῖς τὸν] ἐκτραπεῖς vulg., ἐκτραπον 4. H., om. P. Can. Gen.^a — 25) ποτε pro ποκ' Lips. 26) μέγα Lips.

- οίωνον εἰς τις τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἰππότης ὄνομα, λόγῃ βα-
λῶν ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμὸς ἐπεκράτησε *** τὴν Πελοπόν-
νησον. ἀπελθόντες δὲ ἔλαβον χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος Κάρ-
νειον τιμῆσαι Ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο
5 τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν (Κάρνεα καλουμένην
Eudoc. μέχρι τοῦ παρόντος L. P. Can. Gen.^a Vulc.) καὶ οὗ-
τοι καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις
ἄει τὸ λοιπὸν ἐπετέλουν. — Ἄλλως. Κάρνεα, ἑορτὴ Δωρικὴ
τελουμένη Καρνείῳ Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ
10 Κάρνου μάντεως, ὃς ἔχρησε τοῖς Ἡρακλείδαις. ἀπ' αὐτοῦ δὲ
Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
Θεοπόμπῳ· ὅτι τὸν αὐτὸν ὡς Δία καὶ Ἠγήτορα καλοῦσιν
Ἀργεῖοι διὰ τὸ [Κάρνειον] ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. τὸν οὖν
Κάρνον οἱ Ἡρακλείδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενοι εἰς Πελοπόν-
15 νησον ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος, ὃν
ὑστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. — Ἄλλως. (Τὰ
δὲ Κάρνεα: Gen.^a) Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν
ἄνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ
Ἀπόλλωνι· Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνέου τινος Τρωικοῦ. (ἄλλοι
- 20 83) Ἦγουν ἑορτὴ τῶν Καρνείων, ἧτις ἐτελεῖτο παρὰ τοῖς Σικ(ελιώ-
ταις). 5. ἑορτὴ τοῦ Διὸς. C. ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Lips. —
Ἐγγίζει. 5. ἐπέρχεται, τουτέστι παραγίνεται. M. Y.

1) οίωνον] υἱῶν 4., υἱῶν H., om. vulg. 1) εἰς τις] L. P. Can. Gen.^a, εἰς vulg., τις 4., om. H. 1) Ἰππότα P. — ὄνομα] 1. 4. 5. H. L. Gen.^a, τοῦνομα vulg. 2) ἐπεκράτησε τὴν Π.] 5. L. P. Can. Gen.^a Vulc., ἀπεκράτησε τὴν Π. 4., ἐγένετο (ἐγένετο Eudoc.) ἐν τῇ Πελοποννήσῳ vulg. 3) ἀπελθόντες δὲ] L. P. Gen.^a, καὶ ἀπ. vulg. 3) κρᾶνείον L. P. Gen.^a 5) δὲ pro οὖν 4. 6) οἱ τοι om. Eudoc. 7) καὶ οἱ] L. P., οἱ Gen.^a vulg. 8) αἰεὶ τὸ λοιπὸν] διὰ τὸν λοιμὸν vulg., διὰ λοιμὸν Gen.^a, εἰς τὸ λοιπὸν Geelius. 8) ἐπιτελοῦσι L. P. Gen.^a Vulc. 8) //Gen.^a — Δωρικῶς L. P. Gen.^a 9) τῷ κρᾶνίῳ L. P. Gen.^a 10) Κράνιον et ἔφησε L. P. Can. Gen.^a 10) ἀπὸ δ' αὐτοῦ P. Gen.^a, ἐξ αὐτοῦ Vulc. 11) Κρᾶνειον L. Gen.^a, Κρᾶνιον P. 12) Θεοπέμπτῳ 5. — Theopomp. fr. 171. 12) ὡς] καὶ vulg. 13) οἱ Ἀργεῖοι

Gen.^a 13) Κάρνειον] Κρᾶνειον 5. L. P. Can. Gen.^a, Κάρνον vulg., τὸν Κάρνον Eudoc. 13) τὸν οὖν Κάρνον] 3. 4. 5. L. P. Can. Gen.^a (sed hi tres Κράνον), ὃν vulg., 14) ἀπερχόμενοι] Duebnerus, ἀπερχόμενον vulg. 16) λιμοῦ 4. 5. P. 16) φθειρόμενον 5. P. 17) //Gen.^a — Πράξιλλα] conj. Wart. et Hemsterh., Πραξιλλας 3. 4. L. N.², Πραξιλας E. Gen.^a vulg., ὁ δὲ Πραξιλας sine ἄλλως Eudoc., Πραξιλας Reisk. seqq., Πραξιλλος P.³, Παξιλλος P.²⁴. ὡς ὁ μὲν Π. φησὶ E. 17) Καρνείον E. L. Gen.^a, Καρνείον N.² 18) ὀνομάσθαι Eudoc. et ante Xyl. 19) Ἀλκίμαν 5.¹ 6.² (?), ὁ δὲ Ἀλκίμαν E.² N.² 19) Καρνέον] 3. 4. Eudoc. et fere edd., Καρνείον P. Ox. II., Καρνείον Gen.^a 19) τοῦ υἱοῦ Διὸς φησὶ pro Τρωικοῦ E.³ F.³ N.³ (τοῦ om. N.², Διήμητρος E.² N.²) — 22) παραγίνεται] παρὰκείται codd.

δέ φασιν ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλω Κάρνιον ὠνομάσθαι ὡς μαν-
τικόν. Κάρνος γάρ τις μαντικώτατος ἦν. E. F. N.²) Δη-
μήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κράναι, ὃ ἐστὶ τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ
Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ἠῤῥατο τιμῆσαι αὐτόν, ἐὰν
κράνη. — Ἄλλως. Κάρνεα: ἐορτὴ ἐστὶ Διὸς Καρνεία ὄνο- 5
μαζομένη. παρ' Ἑλληνσι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵπ-
πον ἐκ κρανείου εἶναι ξύλου.

Vs. 84. 85.

Rec. Καί μ' ἄ παῖς ποθορεῦσα: καί με ἡ παῖς ὀρώσα.
τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ Ἀλκίππην λέγει. τὸ δὲ ὀρεῦσα Αἰολι- 10
κόν. — Πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματοκός: τὰ ἀπὸ
τοῦ τίκτειν συγκείμενα (ὀνόματα E.), εἰ μὲν προπαροξύνε-
ται, πάθος δηλοῖ, εἰ δὲ παροξύνεται ἐνέργειαν, ὡς καὶ τὰ
παρὰ τὸ κτείνειν καὶ τρέφειν. οἶον πρωτότοκος ὁ πρῶτος
τεχθεῖς, (ξυφόκτονος ὁ ξίφει κτανθεῖς, παιδότηρος ὁ ὑπὸ 15
παίδων τρεφόμενος, E. I.) διδυματοκός αἰξ ἢ διδυμα τετο-
κυῖα. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματοκός ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκος γίνεσθαι
τροπῇ τοῦ ο εἰς η, εἶτα τοῦ η εἰς α, διὸ καὶ μακρὸν ἔχει
τὸ α. — (Διδυματοκός: Αἰολικῆς διαλέκτου. διδυματο-
κους καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ διδυματοκός, ὡς Πίνδαρος. 20
ἀκέρδεια λέλογγε θαμινὰ κακηγρός. 6.)

Vet. (Ποθορεῦσα: Αἰολικόν· ὦφειλε γὰρ ὦσα διὰ τὸ
εἶναι τῆς δευτέρας συζυγίας. Gen.^b)

* 84) [Πλὰν δύο:] ἄνευ δύο. L. διδυματοκῶν δηλονότι αἰγῶν τὰς
ὑπολοίπους· πάσας. M. P. Lips. — [Διδυματοκός:] ἐκβάλλεται τὸ 25
υ διὰ τὸ μέτρον. M.

85) Ἡ Ἀλκίππη· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἐρωμένη τοῦ Κομάτα. 5. L. —
Ῥικτεῖρε γὰρ ἰδοῦσα. L.

1) ἀπὸ Κάρνου τινός, ὃς μαντικώ-
τατος ἦν, τὸν Ἀπ. Κάρνιον ὠνομά-
σθαι ὡς μαντικόν pro ἀπὸ τοῦ seqq.
N.² 3) κράναι] Gen.^a Endoc., κρά-
ναι 3. 4. L. P., κραῖναι ante Xyl.,
κραῖναι vulg., κραῖναι Kiessl. 3) τε-
λειῶσαι 4. 4) τιμάσαι Gen.^a 5)
κράνη] κραῖνη vulg. et Eudoc.,
κραῖνη ante Xyl., κρηῖνη P., κρηῖνη
4. 5. L. Gen.^a, κρηῖνη Can. 5) // Gen.^a,
ubi τὰ δὲ K. ἐστὶν ἐορτὴ. — ἄλλοι δὲ
φασιν ὅτι Κάρνεα ἐορτὴ Eudoc. 5)
Καρνεία Gen.^a, κρανείον 3. 5. 6)

θοῦριον L. Gen.^a 7) κρανείου] L.
Gen.^a, καρνείον vulg., καρνείον
δένδρον Q. 9) // Lips. litteris fere
evanidis; scriptum fuisse videtur
τὴν Ἀλκίππην λέγει τὴν ἐρωμένην
αὐτοῦ. 11) // Gen.^a c. lemm. δι-
δυμ. et Lips. 14) κτείνειν καὶ]
E. I. Gen.^a Lips., τίκτειν καὶ vulg.,
om. Reisk. seqq. 21) Pind. Ol. 1, 53.
22) γὰρ ὦφησα διὰ τὸ η τῆς cod.
— 24) πλὴν ante διδυμ. M. P. 27)
ἡ om. 5.

Vs. 86. 87.

Vet. Φεῦ. φεῦ. Λάκων τοι: τὸ φεῦ ἐπὶ θαύματος (κεῖται. Gen.^b)

Rec. Τὸ δὲ τοι περισσόν.

5 *Vet.* Ταλάρωσ: τοὺς καλαθίσκους, ἐν οἷς τυροῦσι τὸ γάλα. — Ἐν ἄνθεισιν: ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντος αὐτοῦ* παιδεραστοῦ. — Ἄλλως. Τὸ μὲν ἔξω· τοῖς ἄνθεισι τοῦ τυροῦ τὸν παῖδα τοῖς χεῖλεσι παρα-
10 μολύνει ἀντὶ τοῦ βινεῖ. Gen.^b)

Rec. (Καὶ τὸν ἄναβον: Gen.^a) καὶ τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἀτελῆ παῖδα, τὸν Κρατίδαν δηλονότι, ἐν βοτάναις μολύνει, [βινεῖ]. — (Μολύνει: ἐπὶ συνουσίας νοητέον. 6.) — (TON ANABON: τοῦτο δισσῶσ. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἔστιν
15 ἡ σύνταξις οὕτω· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα, ἤγουν τὸν Κρατίδαν, μολύνει καὶ χρίει, κατὰ τὰ χεῖλη δηλονότι, ἐν τοῖς ἄν-
θεισι τοῦ τυροῦ, τουτέστι παρέχει αὐτῷ τυρόν, ἤγουν τρώ-
γειν. κατὰ δὲ τὸ νοούμενον οὕτω· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα ἐν
20 τοῖς ἄνθεισι καὶ ἐν τοῖς γενεαῖς μολύνει, ἀντὶ τοῦ συνου-
σιάζει. ἢ καὶ οὕτως· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα μολύνει ἐν τοῖς
ἄνθεισι καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώδοις τόποις. H. Q.)

Vs. 88.

Vet. Βάλλει καὶ μάλοισι: πειραῖται με εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. τὸ γὰρ μῆλοισ βάλλειν ἐπὶ τούτου ἔτασσον.

25 *Rec.* ἈΚλεαρίστα: ἡ τοῦ Κλεαρίστου θυγάτηρ Ἀλκίπη, ἡ ἐρωμένη αὐτῶ.

86) Ὡς συμκρύνων τὸν τοῦ Κομάτα λόγον λέγει τοῦτο. E. — [Λάκων:] ἤγουν ἐγώ. E. M. — Καλαθίσκους. Lips. τυροβόλια. C. — Ἄντικρως. M.

30 87) Ἀνήλικον. K. M. — Αἰσχρῶς μίγνυται τούτῳ. K. M. μαίνει ἀσελγῶς. E. N.

88) Τὸ ἐξῆς· βάλλει καὶ τὸν αἰπόλον μῆλοισ ἡ τοῦ Κλεαρίστου θυγάτηρ, ἤγουν ἡ Ἀλκίπη. Y. Lips. — Ἦγουν ἐμέ. M.

2) // Gen.^b, ubi ἐπὶ θαύματι omis-
sis Λάκων ... φεῦ. 4) // * Lips.
sine δέ. — τοι] Lips., τοι vulg. 5)
// Gen.^b, ubi ταλάρωσ δέ. 5) τυ-
ροῦται Gen.^b 6) // Gen.^b sine τῶ.
7) παιδαράστης Gen.^b 7) // Gen.^b
9) ἔσωθεν Gen.^b 11) // Gen.^a
* Lips., ex quibus prius καὶ acces-
sit. 11) ἔτι om. Gen.^a 12) Κρα-

τίδα Gen.^b 12) ἐν βοτάναις] add.
E. M. Y. Gen.^a Lips. 12) βινεῖ om.
Gen.^a Lips., quod ex SchVet. adsci-
tum. 14) δισσῶσ μὲν κατὰ Q. 23)
// Gen.^b — με] Gen.^b, vulg., τε
Reisk. seqq. 23) ἐπαγαγέσθαι Gen.^b
24) τὸ μῆλον βάλλει Gen.^b 24) τού-
του] τούτοις vulg. 25) // * Lips. ἡ
τοῦ Κλ. Θ. ἤγουν ἡ Ἀλκίπη.

Vs. 89.

Rec. Τὰς αἴγας παρελῶντα: <παρὰ μὲν Ὀμήρῳ> παρήλασεν ἀντι τοῦ παρεδραμεν, ἤγουν ἐνίκησεν [ἐμὲ ἢ Ἀλκίππῃ]: ἐνταῦθα δὲ τὸ παρελῶντα ἐπὶ τοῦ παρακολουθεῖν καὶ ἐλαύνειν λέγεται. — Καὶ ἀδύ τι ποππυλιάσδει: καὶ ἡδύν 5 τινα συριγμὸν συρίττει.

Vs. 90. 91.

Rec. Κῆρὴ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λειῶς ὑπαντῶν ἐκμαίνει: καὶ ἐμὲ δὴ ὁ Κρατίδας τὸν πρόβατα νέμοντα ἀγένειος ὑπαντῶν εἰς μανίαν ἔρωτος ἐμβάλλει. — 10 (Οὔτω τὸ ἐντελές· λειῶς τὸ γένειον. καὶ λειοπώγων ὁ ἀγένειος. 6.)

Vet. (EKMAINEI: ἐρᾶ· τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἔρωτος δηλοῖ διὰ τοῦ ἐκμαίνει. 4. 5.)

Vs. 92.

15

Rec. Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμῶνα: ἤγουν συγκρίνεσθαι δυνάμενά εἰσιν.

Vet. Ἡ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. — Κυνόςβατος: φυτάριον ἐστὶν ὅμοιον ῥοιδίῳ ἔχον τὸν καρπὸν. ἐστὶ δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δέν- 20

89) Γλυκὺ συρίζει· <ποππύζειν γὰρ> τὸ πεπιεσμένοις τοῖς χέλιεσιν ἔχον ἀποτελεῖν. ἡδύν τινα συρισμὸν συρίττει. 6. 23.

90) Ὁ ἐρώμενός μου ὁ Εὐμήδης. K. — Ὀμαλός, ὠραῖος, ἢ ἀγένειος. K. M. — Συναπτῶν. M.

91) Τοῦτέστιν ἀνάπτεισθαι ποιεῖ με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. L. ἐκ τῆς 25 ἐπιθυμίας ὡς μαινόμενον ποιεῖ. K. — Στίλβουσα, τρυφερά, δασεῖα. H. M. τρυφερά. Lips. — Παρὰ τὸν τραχηλὸν αὐτοῦ. H. M. Lips. — Κινεῖται τρίχα. 4. τὰς τρίχας. C. κόμη. H. M. Lips.

2) // Gen.^a Lips. — παρ-
ελῶντα Gen.^a 2) παρήλασεν ἀντι
τοῦ] Lips. et sine παρήλ. Gen.^a,
ἤγουν παρήλασε καὶ vulg. 3) ἢ
ἤγουν Lips. 3) ἐμὲ ἢ A. om.
Gen.^a Lips. 4) ἐντ. δὲ τὸ παρ.]
Gen.^a Lips., τὸ δὲ παρ. ἐντ. vulg.
5) // *Lips. 5) ἡδύν ante Heins.
6) συριγμὸν] 1. Lips., συρισμὸν
vulg. 6) συρίττει] Lips., συρίτ-
τοι 1., συρίζει vulg. 8) // *Lips.
ἀγένειος — εἰς μανίαν ἐρ. ἐμβ. 9)

δὲ pro δὴ Reisk. seqq. 14) διὰ τὸ
codd. 16) // *Lips. συγκρ. δυν.
18) // Om. Gen.^a b. Lips. 19) // Gen.^b
Phan. — κυνόςβατος: φυτάριον
ἐστὶν] Phav., κυν. φύτρον Gen.^b,
φυτάριον δὲ ὁ κυν. ἐστὶν vulg. —
Theophr. H. Pl. III, 18, 4. 20) ῥοι-
δίῳ] ῥόδῳ vulg., τῷ τῆς ῥόας
Theophr., τῇ ῥοιᾷ Athen. II, 70.
D. ex Theophr. 20) ἐτι δὲ Gen.^b
— 21) πεπιεσμένοις] Duebn., -νον
codd. 22) συρίττειν codd.

δρων, παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς [ἢ ταῖς ῥοδέαις], (τὸ δὲ φύλλον) ἀκανθῶδες, ὡς φησι Θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος. — Οὐδ' ἀνεμώννα: ἀνεμώνη ἄνθος ἄοδμον, ὃ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδώνιδος. — Ἄλλως. (Οὐδ' ἀναιμόνα: Gen.^b) τὴν ἀνεμώνην Νίκανδρός φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος φυῆναι. Κρατείνας δὲ [ἢ Κρατίδης κατὰ τινάς] δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμόνας, τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκειον. Σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμόνας παρὰ Λάκωσι φανίδας καλεῖσθαι φησι. — (Πρὸς ῥόδα: 10 Gen.^b) ῥόδον [δὲ] παρὰ τὸ θάπτον ἀπορρεῖν· ῥοῶδες γὰρ ἔστιν, ἥτοι συντόμως φθειρόμενον. — Τῶν ἄνθηρα παρ' αἱμασιαῖσι: ὠντινων, δηλονότι τοῦ κυνοσβάτου καὶ τῆς ἀνεμώνης, ἄνθηρα, ἥγουν ἄνθη, ἐν ταῖς αἱμασιαῖς εἰσίν. ἢ κυρίως ἄνθηρα τὸν ἐνυγρον τόπον καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀνα- 15 χιώματα γίνωσκε. — Ἄνθηρα νῦν [τὰ ἄνθη ἢ] τὰ ἄκρα· τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ πρωτεύοντα φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. κυρίως δὲ ἄνθηρα τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἥτοι

92) Ἠνωμένα, ὅμοια. K. M. συμπαραβαλλόμενα. L. — [Κυ-
νόσβατος:] ἄγριον ῥόδον, ἢ κυνάκανθος καλουμένη. 5. ἢ λεγο-
20 μένη κυνάκανθα. M. εἶδος βοτάνης, ἢ τοὺς κύνας παρορμα. K.
— [Ἄνεμόνα:] ἢ λαγωνίς. L. ὁ πέτεινος καλούμενος, ὅς ἐστι
βοτάνη, ἥγουν κουτζουνάδα. 5. ἢ κοινῶς λεγομένη κουτζουνάδα. K. M.

93) [Ῥόδα:] τὰ κοινῶς λεγόμενα τριαντάφυλλα. K. — Ὠν,
τῶν κυνοσβάτων δηλονότι καὶ τῶν ἀνεμωνῶν. Lips. τὰ ἄνθη τῶν
25 εἰρημένων βοτανῶν. K. M. ἀντὶ τοῦ τὰ ἄνθη. Lips. κλάδοι. C.
— Τοῖς φραγοῖς. E. M. Lips. — Ἄνθει, βλαστάνει. M. Y. ἀνθεῖ.
Lips.

1) ἢ ταῖς ῥοδέαις om. Gen.^b Vulc. — τὸ δὲ φύλλον suppleta ex Theophr. et Athen. — ὡς φησι seqq. om. Phav. 3) // Om. Gen.^{a, b} Lips. 3) ἀνεμόνα ante Scult. 3) ἄοδμον p. 5) // Gen.^b 6) ἐνήναι Gen.^b 6) Κρα-
τείνας Phav. s. v. ἀνεμώνη. — Κρα-
τίδης δὲ δύο φησὶν, τὴν μὲν Gen.^b 9) φανίδας Phav. 10) // Gen.^b sine
δέ. 11) συντόμως φθ. 4., φθ. συν-
τόμως Gen.^b, συντ. om. vulg. 11) // Om. Gen.^{a, b} Lips. 12) τοῦ... ἀνε-
μώνης] p., τῶν κυνοσβάτων καὶ τῶν
ἀνεμωνῶν vulg. (ἀνεμωνῶν primus
Gailius). 13) ἢ κυρίως seqq. vulgo
et apud Phav. s. v. ἄνθηρα post se-
quens scholium leguntur, unde trans-

posui. — ἢ τὸν ἐνυγρον Phav. 14)
ἀναχώματα] Koehlerus, ἀναχωρή-
ματα vulg. 15) γίνωσκε om. Phav.
15) // Gen.^b, ubi τὸ ἄνθει om. τῶν
ἀντὶ τοῦ ἄκρα. 15) τῶν γὰρ ... αἱ-
μασιαῖς vulg. scholii extrema sunt,
unde auctore Geelio transposui.
Phav. sic: ἄνθηρα τὰ ἐν ταῖς αἱ-
μασιαῖς ἄνθη. τῶν γὰρ ῥόδων ...
αἱμασιαῖς. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ τὰ
ἄνθη ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνθηρα
γίνωσκε ... διερὰ εἶναι. 16) φαί-
νονται Vulc., φύονται ἢ φαίνονται
Gen.^b 17) ἄνθειρα Gen.^b — 25)
ἀντὶ τ. τ. ἄ. in Lips. super πρὸς
ῥόδα scripta, quum potius ad ἄν-
θηρα pertineant.

τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερωῶν (τούτ-
ἔστι τῶν διύγρων. Gen.^b)

Rec. (Κυνόσβατος εἶδος βοτάνης, ἧς τὸ ἄνθος ῥόδω
ἔοικεν. M.) — ("Ἡ ῥόδον ἀπὸ τοῦ ἀπορρεῖν ἢ ῥέειν θάττον
τὴν ὄδμην αὐτοῦ. Q.) — ("Ἀνθηρα λέγεται τὰ χεῖλη τοῦ 5 -
ποταμοῦ· ἐνταῦθα δὲ αἱ κάλυκες, ἤγουν τὰ ἄνθη. Gen.^a)

Vs. 94. 95.

Vel. Οὐ δὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις: ταῖς τοῦ πρίνου βα-
λάνοις· ἄκυλος γὰρ ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυ- 10
λοι λεπτόσαρκοι, φησί, καὶ σκληραὶ [ἢ ξηραὶ]· αἱ δέ, ὄριμα-
λίδες δηλονότι, ἠδέϊαι. φησὶν οὖν, ὅτι ὁ μὲν Κρατίδας με-
λιχρός, ἡ δὲ Κλεαρίστη ἀηδής. — Ὅρομαλίδες δὲ τὰ ἄγρια
μῆλα, [ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα]. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁμομαλίδες
γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα <τοῖς μῆλοις σῦκα, ὥσπερ
ἀμάσσυκα τὰ συνακμάζοντα> τοῖς σύκοις μῆλα. — Αἱ δὲ με- 15
λιχραὶ: τινὲς οὕτως ἐρμηνεύουσιν· αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν
λέπυρον· αἱ δὲ μελιχραὶ, ἤγουν χοιρῶν ἔχουσαι μέλιτος, κι-
τρινοειδεῖς. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πρίνου κοκκοειδής ἴστι. ποιεῖ

94) Τοῖς πρινοκόκκοις συγκρινόμενα. 5. τὰ πρινοκόκκια. L. ταῖς
βαλάνοις τοῦ πρίνου. E. H. M. ἢ ὁ καρπὸς αὐτοῦ. H. — Ὅρο- 20
μηλίδες, ἀγριόμηλα, συμβλητ' ἔστι δηλονότι. L. τὰ ἐν ὄρει μῆλα,
συγκρίνεσθαι δηλονότι εἰσὶν ἄξια. E. — [Αἱ μὲν:] ἤγουν αἱ ἄκυλοι.
H. M. Y. Lips.

95) Φλοιόν. 5. H. M. Lips. πῶμα, σκέπασμα, οἶονεῖ λέπιον. K.
— ἤγουν αἱ ὄριμαλίδες. Lips. — Ἀσθενεῖς. 4. κίρραι ἢ ἠδέϊαι. 5. 25

1) εἶναι τῶν διερωῶν] Gen.^b, διε-
ρωῶν εἶναι ante Heins., διερόν εἶναι
vulg., διερά εἶναι Phav. 4) Haec
Gallius attulit tanquam pro ῥόδον
δὲ seqq. p. 204. 10. in Q. lecta. 8)
// Gen.^b sine οὐδ' ἢ γάρ. 8) τοῖς
Gen.^b et ante Heins. 9) οἱ μὲν
Gen.^b 10) φασὶ καὶ ξηραὶ Gen.^b
10) ὄριμα. δηλ. om. Gen.^b 11) φησὶ
μὲν οὖν Gen.^b 11) μελιχρός] μελί-
χρους vulg. 12) ἀηδής] Gen.^b, αἰ-
δής vulg. 12) // Gen.^b. Phav. —
ὄριμαλίδες] ante Xyl., ὄρομαλίδες
Phav., ὄριμαλίδες vulg., ὄρομαλίδες
Gen.^b — δὲ om. Gen.^b. Phav. 12)
ἀγρια] Gen.^b, ὄρια ante Xyl. et
Phav., ὄρια vulg. et Gregor. 76.

13) ἢ τὰ ἐν δ. μ. om. Gen.^b, cf.
SchRec. 13) ὄμομαλίδες] ὄμομηλί-
δες Gen.^b, διὰ τοῦ ω μεγάλου vulg.
14) λέγει pro γράφει Gen.^b 15)
// Gen.^b post schol. Vs. 99 τὰ ν
πέλλα ν. 17) λέπτυρον Gen.^b 17)
ἔχουσαι] P. Gen.^b, ἔχουσι vulg.
17) κίτρινοειδής Gen.^b 18) κρίνου
P. Gen.^b 18) κοκκοειδής] κροκοει-
δής vulg. — 20) βοτάναις H. (?) —
τῶν πρίνων E. 21) συμβλητέον δηλ.
cod., quae verba male ad ἔχουσαι
relata erant. Ceterum cf. Phav. ὄρο-
μηλίς: τὸ ἀγριόμηλον. 22) ἤγ. αἱ
ἀκ. ex H. M. Y. male ante ἀρμό-
διαi p. 206. 4. afferuntur.

οὐν ὁ Λάκων τὴν μὲν Κλεαρίσταν κιτρινοειδῆ καὶ οἶονεῖ ἄμορφον, τὸν δὲ Κρατίδαν κοκκοειδῆ καὶ οἶονεῖ εὐμορφον.

Rec. (Οὐδὲ γὰρ Vat. ταῖς βαλάνοις τοῦ πρίνου <ὀριμηλίδες, ἤγουν> τὰ ἐν ὄρει μῆλα, *Lips. ἀρμόδιαί εἰσι δη-
- 5 λονότι συγκρίνεσθαι. 6. *H. *M. *Y. *Lips.) — (Ἄκυλος τὸ πρινοβάλανον· ὀριμαλὶς δὲ τὸ ἄγριον μῆλον. 6.)

Vs. 96.

Rec. Κῆγῶ μὲν δώσω τὰ παρθένω αὐτίκα φάσσαν: καὶ ἐγὼ, φησί, δώσω τῇ παρθένῳ (ἤγουν τῇ Lips.)
10 Ἀλκίπη αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ αὐτίκα. ἐπεὶ ἄλλως πῶς αὐτίκα δώσει, ἢν οὐπω ἀπὸ τῆς ἀρκεύθου καθείλεν;

Vet. Φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκυνάειον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ
15 μᾶλλον γε ἐμπόρφυρον, τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει.

Vs. 97.

Vet. Ἐκ τᾶς ἀρκεύθου: ἄρκευθος ὄνομα δένδρου ἀκάπου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν ἰλάτη.
20 πεύκη, ἄρκευθος, μίλος, θνία καὶ ἦν Ἀρκαδες καλοῦσι φελλόδρον. (ταῦτα ὀνόματα δένδρων. Gen.^b) — (Ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. 3.)

Rec. (Ἄρκευθός ἐστιν ἡ λεγομένη ὀξυάκανθα. Gen.^a)

96) Τῇ Κλεαρίστῃ. Vat. L. τῇ Καλλιόπῃ δηλονότι. E.

25 97) Καταβιβιάσας. H. M. P. Lips. — Ἐπικάθηται τοῖς ὠοῖς. E. H. M. Lips.

1) Κλεαρίσταν] P. Gen.^b, -ην vulg. 2) κοκκοειδῆ καὶ οἶονεῖ] P. Gen.^b, κοκκοειδῆ καὶ οἶον vulg. 3) οὐδὲ γὰρ] οὐδ' ἄρ' Wart. post lemma OTΔ tanquam ante ἀρμόδια, om. Gaisf. 3) τοῖς cod., cf. Gl. 4) ἀρμόδια 6. 6) ὀριμαλὶς Wart., quod correxit Kiessl. 8) //Gen.^a sola ultima habet τὴν ταχ. seqq. c. lemm. αὐτίκα φάσσαν. Lips. s. l. καὶ ἐγὼ δώσω — ἤγουν τῇ Α., tum in marg. τὴν ταχ. seqq. 11) οὕτω Gen.^a 13) //Gen.^b sine priore δέ. 14) μύνδιος ante Brub., Μύνδης Gen.^b, μάνδαν Vulc. 14) ὅτι οἱ μὲν Gen.^b 18) //Gen.^b, ubi

ἀρκεύθου omissis ἄρκευθος ὄν. δ. ἀκ. 19) Theophr. H. Pl. I. 9, 3. 19) ἀρίστων pro ἀγρίων 3. 20) μίλος] μίλος Theophr., μειλία 3. 5. Gen.^b Vulc., μειλία vulg., σμλαξ Kiessl. auctore Reinesio. 20) θνία] ex Theophr. auctore Reinesio Kiessl. οἶα Gen.^b vulg. 20) ἦν Ἀρκαδες] ex Theophr. auctore Reinesio Kiessl., ἦναρνα Vulc., ἦναρνα ἦν Gen.^b, ἀναρνα ἦν vulg. 20) φελλόδρον] Kiessl., φέλλοδρον vulg., μέλλοδρον 4., μέλλοδρον 3., κελλόδρον Gen.^b, κελλόδρον Vulc. 23) ὀξυάκανθα] Adert., ὀξυάκανθα cod. — 24) Κλεαρίστα Vat.

Vs. 98. 99.

Vet. (Ὀππόκα πλεξῶ: ἐνταῦθα <μὲν τὸ πείκειν ἐπὶ τοῦ κείρειν> καὶ ποκάζειν· ἐτίθεισαν <δὲ καὶ> ἐπὶ τοῦ ξαίνειν. P. Gen.^b) — Τὰν ὄν τὰν πέλλαν: τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῆ, 5 πελίδνωμα καλοῦμεν. — Ἡ· τὰν πέλλαν: σκοτεινὴν, μέλαιναν, πορφυρᾶν· τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἥνικ' ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελίωμα [ἢ πελίδνωμα] καλοῦσιν, ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν Ὅμηρος·
μελαίνεται δὲ χροῶ καλόν. 10

Rec. Ὀππόταν πέξω: πείκειν κυρίως τὸ ξαίνειν· ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ·

ἡμὲν ὄς πείκειν ἢ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

— Τὸ δὲ εἰς χλαῖναν ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι χλαῖναν.
— (Πέξω τὸ τὰς ὄς κείρω. ὅθεν καὶ πόκος τὸ κεκαρμένον 15 σύστημα τῶν τριχῶν. πόκον πέξω εἰς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ κερῶ ἔρια, ἵνα ποιήσω χλαῖναν. 7. 23. M.)

Vs. 100. 101.

Vet. Σίττ' ἀπὸ τὰς κοτίνω: τοῦτο μεταξὺ τῆς ὠδῆς ἐπιφώνησε πρὸς τὰς αἴγας· ἀναχωρεῖτε τῆς ἀργιελαιίας. 20

98) Ποκάριον. K. M. — Ἐπειδὴν κείρω. H. M. P. Lips. κουρεύσω. C.

99) Τὴν προβατίναν. K. L. — Τὴν μέλαιναν. L. pr. Lips. τὴν λευκὴν. L. rec. τὴν μαύρην. C. — Τῷ Εὐμήδῃ τῷ νιῷ τοῦ Κρατίδου. K. 25

100) Ἐπιφώνημα αἰπολικόν. M. — Αἶ αἴγες ἀπέλθετε. H. M.

101) Κατωφερές. M. — Ἐπανάστημα τῆς γῆς. M. — Εἶδος φουτοῦ, ἢ κοινῶς μεριχία. M.

2) ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν codd. 3) καὶ ποκάζειν] καὶ πόκα P., ὀππόκα Gen.^b — ἐπὶ τοῦ] Duebn., ἐπὶ τὸ P., ἀντὶ τοῦ Gen.^b — ξαίνειν] Adert., ξέειν codd. 4) //Om. Gen.^a b Lips. 6) //Gen.^b — τὰν πέλλαν] Gen.^b vulg., τὴν π. Kiessl. 7) ἥνικ' ἂν] 4. P. Gen.^b et Gregorii cod. c., ἥνικα ἂν Gregor. 105., ἥνικα vulg. 8) ἐπιδρομὴν Vulc., ὑπερβολὴν 3. 8) πελίωμα] sine ἢ πελίδνωμα 4. 5. P. Cau. Gen.^b Vulc. Greg., πέλλαμα vulg., πῆλωμα Reisk. 9) συμβεβηκε καὶ Ὀμ. 3. 4. 5. P. Gen.^b

10) Hom. II. E, 354. — μελαίνεται 5. P. Gen.^b 11) //Gen.^a, ubi ὀππόκα, et Lips. 13) Hes. Op. 773. — ἡμὲν — ἢ δ'] ante Heins., qui ἡ μὲν — ἢ δ', tum H μὲν — ἢ δ' Ox. II. seqq., ἡ μὲν — ἢ δ' (Gen.^a ?) Kiessl., ἡ μὲν — ἢ δ' Lips. — ἄφρονα H. 14) //Lips. εἰς τὸ ἐργάσασθαι χλ. — ἐπιτήθειον δηλονότι εἰς τὸ ἐργάσασθαι E. N. 15) κειρόμενον M. 16) πόκον οὖν πεξῶ M. 19) //Gen.^b c. lemm. ὦ δε νέ με σθε. 20) τῆς] Gen.^b et ante Heins., ἀπὸ τῆς vulg.

Rec. (Σίττι' ἀπὸ τᾶς κοτίνω: Gen.^a ἀπόστητε ἀπὸ τῆς ἀγριελαίας· τὸ σίττα ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ ἀπόστητε. E. H. M. N. P. Y. Gen.^a Lips.) — Ὡδε νέμεσθε: ἐνταῦθα ἐλθούσαι βόσκεισθε, εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ 5 κατάντη, ἦγουν ὄξυν, [ἄτε καὶ] ὅπου αἱ μυρϊκαί.

Vs. 102. 103.

Vet. Οὐκ ἀπὸ τᾶς θρυός: ἀπόστητε, φησίν, ἀπὸ τῆς θρυός, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεισθε τῆς Ἰταλίας, ἐνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. Ἀσκληπιάδης 10 δέ φησι χωρίον τὸ νῦν καλούμενον Φάλερον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους εἰς ἀνατολὰς κείμενον. — Φάλαρος: λέγει τὸν λευκὸν κριόν. φαλὸν γὰρ τὸ λευκόν, καὶ Ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. — (Φάλαρος: ὁ φολιδωτὸς κριός, ἢ τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας. L.)

15 *Rec.* Τὸ δὲ τουτεῖ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

Vet. Ὁ Κώναρος: Κώναρος διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ καὶ τραχέα ἔχειν ὡς κώνους, ἦγουν στροβίλους. — (Ὁ Κώναρος: ἦγουν ὁ κριός, παρὰ τὸ κέρατα ἔχειν κωνοειδῆ. 3. Gen.^a) — Κιναιθα: ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἦγουν ταχεῖα, 20 ὡς παρὰ τὸ κινῶ καὶ τὸ αἰθῶ τὸ καίω. — Ἄλλως. Κιναιθα: τοῦτο τῆς αἰγός ἐστὶν ὄνομα. τινὲς δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν. [αἰθὸν γὰρ τὸ πυρῶδες.] αἰθεῖ γὰρ ἐν κινήσει (ὡς) τὸ πῦρ. ὄθεν Ὅμηρος τοὺς Λέοντας αἰθωνᾶς φησιν.

102) Ὅνομα κριού. C. H. M. P. Y. Lips. — Ἀποστάντες δηλον- 25 ὅτι. H. M. P. Lips. ἀποστήσεσθε. N.

103) Πρὸς τὰς ἀνατολὰς τετραμμένοι. E.^a K. M. Y. Lips. — [Ὡς:] ὅπου. L. ὡσπερ. K. — Λευκὸς ἢ ὁ φολιδωτὸς. 4. — Ἦγουν ὁ κριός ὁ λευκός. Lips.

3) //Gen.^a inde ab εἰς τὸν c. lemm. τοῦτο γεώλοφον, *Lips. ἐλθούσαι seqq. 4) τόπον] 2. 23. Gen.^a Lips., λόφον vulg. 5) ἄτε καὶ om. 2. 23. Gen.^a Lips. 5) μυρϊκαί] 2. 23. Gen.^a Lips., μυρϊναί vulg. 7) //Gen.^b, ubi in lemm. τῆς. 9) Ἀσκλ. δέ φ. γ.] 4. 5. Gen.^b, καὶ Ἀσκλ. γ. τοῦτο φησι vulg. 10) Φάλερον] 4. 5. Gen.^b, Φάλαρον vulg. 11) κείμενον] 5. Gen.^b, κείμενον vulg. ante Kiessl. 11) //Gen.^a post scholia ὁ Κώναρος et Κιναιθα, vid. ad l. 17. — Φάλαρος: λέγει]

Gen.^a, ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι vulg. 12) Hom. II. N., 799. 15) // *Lips. ἐπιρρ. α. τ. ε., ubi textus τουτεῖ. 16) //Gen.^b, ubi διὰ τοῦ sine altero Κώναρος. 17) στροβίλους] Gen.^b Amstel. Gaisf., στροβύλους vulg. 17) Hoc et sequens scholium in Gen.^a extant post schol. σκίλλα Vs. 121. Ibi ἦγουν om., ἀπὸ τοῦ — κωνοειδῆ. 19) Gen.^a 19) ἦγ. ἢ ταχεῖα Gen.^a 20) τὸ καίω om. Gen.^a 20) //Gen.^b, ubi Κωναιθα. 22) αἰθὸν Call. (corr. Bas. 16) 22) αἰθεῖ] Geel., δαίει vulg.

Rec. (Ἔχει οὕτως ἡ σύνταξις· ὦ οὗτος καὶ σὺ ὁ Κώναρος καὶ ἡ Κιναίθα, οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς γενήσεσθε; τουτεὶ καὶ ἐνταῦθα βόσκεισθε πρὸς τὰς ἀνατολάς, ὡς καὶ ὅπου ἐστὶν ὁ Φάλαρος. Q.)

Vs. 105.

5

Vet. Ἔργον Πραξιτέλεως: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θαυμάσιον λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι Πραξιτέλεις, τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν, τὸν δὲ νεώτερον ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ βασιλέως· περὶ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος. — (Τῶ παιδί δέ, τῇ 10 Ἀλκίππῃ. p.)

Rec. (Τοιοῦτον οἶον ἂν ὁ Πραξιτέλης εἰργάσατο. 1. 6. 23. E. M. N. P. Gen.^a *Lips. — Πραξιτέλεις: συνεστάλη τὸ ν διὰ τὸ μέτρον. M.)

Vs. 106. 107.

15

Vet. (Ὀν λύκος ἄγχει: κυρίως ἐπὶ τοῦ ζῴου ἀκουστέον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένον τοῖς τραχήλοις τῶν κυνῶν. 3. 5. Gen.^b) — (Λύκος ἄγχει: πνίγει καὶ ὀέγγειν ποιεῖ ἐν τῇ φροντίδι τοῦ φυλάσσειν τὰ θρέμματα. δοκεῖ δὲ <Φιλοποίμνιος> ὄνομα εἶναι κυνός. Gen.^b) 20

Rec. Κύων φιλοποίμνιος: ἐν τῇ ποιμνῇ φιλῶν ἀνα-

104) Τὸ γαλακτοδόχον ἄγγειον. κούτος. M. — Ἀπὸ κυπαρίσσου κατεσκευασμένος. E. M. P. Lips. — [Κρητήρ:] κισσύβιον. M.

105) [Ἔργον Πραξιτέλεως:] οὗτος ἐρμολύφος ἦν ἄριστος. M. ἦγονν θαυμαστόν. L. — Τῇ Καλλιόπῃ. E. 25

107) Κρατίδα. 5. τῷ ἐρωμένῳ μου Κρατίδα. M. — Κυνηγετεῖν. M.

4) Ad Vs. 104 in N. legitur scholium Suidae debitum: γανλ ὄς ὄξυ-τόνος ἄγγειον ποιμ. ὁ δ. τ. γ., γανύ-λος δὲ προπερισπῶμενον ὁ εὐακά-τητος ... ἀκατος. 6) // Gen.^b, ubi verba ἀντὶ δὲ τοῦ ... τεχνίτου scholii extrema sunt, omissa autem ὡς ἐξ. δύο δέ φ. Πρ. Scholii initium ante δύο etiam in Gen.^a extat post schol. Vs. 103. Φάλαρος, ubi vide. 6) Θαυμαστόν Gen.^b 8) ἀρχαῖον ἀνδρὶ ἀνδριαντ. Gen.^b 9) Δημ. βασ. et φησὶ Θ. Gen.^b 10) Haec a Gaisf. male ad τῷ παιδί Vs. 107 relata. 12) Haec in Gen.^a post ἐξά-

κουστον lin. 7. leguntur. — ἦγονν τοιοῦτον E. M. N. P. Gen.^a — 16) Ὀν λύκος ἄγχει] κύων φιλο-ποιόμνιος codd. Scholium ad lectionem ὄν λύκος pertinere Duebnerus intellexit. 17) τῷ ἱμαντι τοῦ περιδεδέμου codd. (παρὰδίσμον Gen.^b) 18) λύκος cod. 18) πνί-γει] νικά cod. — ὀέγγειν cod. 20) Φιλοποίμνιος supplevit Aldertus. 21) // Gen.^a sola ultima habet τὸ διώ-κειν λέγεται seqq. c. lemm. τὰ θη-ρία πάντα διώκειν post sch. seqq., *Lips. ἐν τῇ π. φ. α. — πνί-γει — ὥστε seqq.

στρέφειν, ὅς λύκον πνίγει, ὃν δίδωμι τῷ παιδί ὥστε ἀπε-
λαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀγρεύειν καὶ αἰρεῖν. — (Ὅν τῷ παιδί δίδωμι: ἰστέον ὅτι
5 σχέσεων ἐνεστῶτες καὶ παρεληλυθότες ἀντὶ τοῦ μέλλοντος
τίθενται. Gen.^a)

Vs. 109.

Rec. [Ἐντὶ γὰρ ἄβαι: τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται
ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις· οἶον] ἄβαι ἀντὶ τοῦ ἠβῶσαι
10 καὶ ἀκμάζουσαι.

Vel. [Καὶ] αὐαί, ἤγουν ξηραί· (γράφεται) καὶ ἄξαι. ἐν
τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδὴν τι καταλειφθῆ ξηρανθὲν, [ἐξάλλε-
ται· ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις] ἄξα λέγεται. [γρά-
φεται καὶ ἐντὶ γὰρ αὐταί· καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι.]

15

Vs. 110. 111.

Vel. Τοὶ τέττιγες ὄρητε τὸν αἰπόλον: οὕτω φη-
σίν· ὡς ὁρατέ τὸν αἰπόλον παρερεθίζοντά με εἰς ἄμιλλαν,
οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε [ἤγουν διεγείρετε τοὺς καλαμεντάς,
ἀντὶ τοῦ] τοὺς θεριστάς εἰς ἐργασίαν [ἄδοντες δηλονότι].

20 Rec. (Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἄδοντες δηλονότι, διεγείρετε τοὺς

108) Τὸν ἡμέτερον ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμόν. C. E. M. P. Lips.

109) Βλάβητε. M. P. Lips. — [Ἀμπέλος:] διὰ τὸ μέτρον ἐξε-
βλήθη τὸ υ. M. — [Αὐαί:] πέπειροι, τουτέστιν ὠριμοὶ καὶ ὅσον
εἰκὸς θερμανθεῖσαι τῷ ἡλίῳ. 5. πέπειροι, ὠριμοὶ, ἔτοιμοι πρὸς τὴν
25 τρυγῆν. L. — [Ἀβαι:] ἡλικία. P.

110) Τὸν Κομάταν. M. — Διεγείρω πρὸς ὠδὴν. M. διεγείρω.
Lips.

111) Δήν. K. — [Καλαμεντάς:] τοὺς θεριστάς, τοὺς τὴν τοῦ
σίτου καλάμην κόπτοντας. M. ζωῦφία τινα, ἄτινα φθείρουσι τὸν καρ-
πὸν τοῦ σίτου καὶ τῆς ἐλαίας καὶ ἄλλους τινὰς καρπούς. K.

1) ἀπελαύνειν] 5. (?) P. Lips.,
ἐλαύνειν vulg. 2) καὶ ἐπὶ] 2. 5. (?)
6. 7. 23. Gen.^a Lips., ἐπὶ vulg. 6)
τίθενται] Adert., τίθεται cod. 8)
// * Lips. ἀντὶ τ. ἡβ. καὶ ἀκμ. Cir-
cumscripta sunt Calliergi, qui ex
SchVet. et SchRec. unum scholium
consarcinavit. 11) // Gen.^b c. lemm.
ἐντὶ γὰρ αὐαί, omissis καὶ et
ἤγουν. 11) γράφεται] add. Gen.^b,

ubi ἄξαι. 12) ἐξάλλεται reliquis omis-
sis Gen.^b. Et ἐξάλλεται ex ἄξα λέγε-
ται corruptum esse verbisque ἢ τὸ
seqq. priorum correctionem conti-
neri Geelius intellexerat. 14) αὐαί
ante Heins. 16) // Gen.^b sine τοῖ
τέττ. 17) παρερεθίζοντα Gen.^b et
ante Heins. 18) Circumscripta om.
Gen.^b, quae ex SchRec. assumpta
sunt.

θεριστάς. *1. *2. Lips.) — Τὸ δὲ θῆν ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή.

Vs. 112.

Rec. Μισέω τὰς δασικέρκους ἀλώπεκας: τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς, αἵτινες (εἰς τὰς τοῦ Μίκωνος ἀμπέλους *Υ. Gen.^a Lips.) παραγεγόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν φαιολογοῦσιν αὐτάς (ἤγουν τὰς ῥάγας τῶν βοτρύων ἐσθίουσι. M. Gen.^a)

Vet. (Τὰς δασυκέρκους: Gen.^b) τὰς ἐχούσας οὐράς πολυτριχοῦς, πλήρεις τριχῶν· κέρκος γὰρ ἡ οὐρά. — Ῥαρίζονται: ἀντὶ τοῦ τὰς ῥάγας ἀναλέγουσι. (ἢ οὕτως ῥάγας Ἀτικῶς διὰ τοῦ α, ἢ <ῥῶγας.> Gen.^b). δι' ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησὶν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν τοῖς Μίκωνος [ἀμπέλοις δηλονότι, αἰε παραγεγόμενος κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν ἢ καὶ] κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν [φαιολογεῖ αὐτάς, ἀντὶ τοῦ] πορευόμενος περιαίνεται. — (Ραρίζονται: τὰς ῥάγας ἀποτρῶγουσι. Gen.^b) — Ἄλλως. (Μισέω τὰς δασυκέρκους: Gen.^b) τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυπύγους, οἱ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίκωνος φαρίζονται, ἤγουν [φαιολογοῦσιν,] ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τοὺς τοιοῦτους ὡς

112) [Δασυκέρκος:] διὰ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ υ. M. — [Τὰ Μίκωνος:] ἀμπελοφύτον τύπον, τὰς ἀμπέλους. 5. τὰ ἀμπελοφύτνα τοῦ Μίκωνος. I. τὰ κτήματα, ἤγουν τὰς ἀμπέλους. M. εἰς τὰς τοῦ Μίκωνος ἀμπέλους. Y.

25

1) // * Lips. δῆ. 4) // Gen.^a hujus scholii duas partes habet novis lemmatis instructas: 1) ἀντὶ τὰ Μίκωνος: εἰς τὰς τ. M. ἀμπέλους καὶ κτήματα, 2) φαρίζονται: φαιολογοῦσιν seqq. * Lips. τὰς ἐχούσας οὐράς δασείας — εἰς τὰ τοῦ Μήκωνος — παραγεγόμεναι ... αὐτάς. Calliergus his quaedam ex SchVet. petita interseruit, quae separavimus, vid. infra. 5) εἰς τὰ τοῦ Μήκ. sine ἀμπέλους Lips., καὶ κτήματα addit (Gen.^a 6) τὰ κατὰ πρὸς Lips. 7) ῥάγας M., ῥῶγας Gen.^a 7) σιτῶν pro τῶν Gen.^a 9) // Gen.^b Hoc schol. vulgo post οὐράς l. 5. insertum; τὰς πολ. τὰς ἐχ. οὐράς Gen.^b 10) // Gen.^b — φαρίζονται ... ἀναλ. vulg. post ἐσπέραν l. 6. legantur, φα-

ρίζονται ἀντὶ τοῦ om. Gen.^b, in quo τὰς ῥάγας tanquam lemma scriptum. 11) ῥάγας Gen.^b vulg., et item in seqq. 11) ἀναλέγοντι Gen.^b 11) ἢ οὕτως] οὕτως ἢ cod. 12) Ἀτικῶς] Adert., αὐτῶς cod. 12) ἀλληγορικῶς Gen.^b 13) φησὶν ὅτι ὁ Λ. om. Gen.^b 13) τοῖς] p., ταῖ Gen.^b, ταῖς vulg. 13) Circumscripta desunt in p. Gen.^b, ex SchRoc. petita. 14) ἢ καὶ κ. π. ε. om. Kiessl. seqq., παρὰ pro κατὰ p. 15) πορευόμενος περιαίνεται] p., πορευόμεναι Gen.^b, πορευέει ἢ πορευέεται vulg. 16) φαρίζοντες cod. 17) // Gen.^b post scholia ad Vs. 117. 20) φαιολ. om. P. Gen.^b 21) ὑπ' αὐτῶν Gen.^b 21) δὲ om. Gen.^b 21) τοὺς τοιοῦτους] L. P. Gen.^b, τούτους vulg.

πανούργους καὶ δολερούς. — (Γράφεται δὲ Μίκων τὸ μι
 ἴωτα. Gen.^b)

Rec. (Μισέω τὰς δασυκέρκος: κατὰ τὸ νοούμενον·
 μισῶ τοὺς πολυτρίχους ἄνδρας, οἵτινες ἐσθίουσι τὰ <τοῦ Μί-
 5 κωνος, δηλονότι> ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. Gen.^a) — (Μίκων
 ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι· μήκων δὲ εἶδος φυτοῦ καὶ ὄνομα
 νήσου διὰ τοῦ η. E. N.)

Vs. 114. 115.

Vet. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ τοὺς κανθάρως: καὶ ὁ ἔτε-
 10 ρος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας [ἀλληγορεῖ] ἐμφαινῶν τοὺς περαι-
 νοντας [καὶ πορνεύοντας] τὸν Κομάταν αὐτὸν κατὰ τὴν συ-
 κάδα φησίν.

Vs. 116. 117.

Rec. (Σεσαρός: χάσκων, γελῶν, εὐφραινόμενος. τοῦτο
 15 τοῖς συνουσιαζομένοις <ἰδιον>· πλέον γὰρ ἠδύνονται ἢ λυ-
 ποῦνται πάσχοντες. Gen.^a) — Οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼ κατ-
 ἤλασα: οὐ μέμνησαι, ὅτε ἐγὼ σε ἐπέφαινον, καὶ σὺ γελῶν
 ἐκινῶν προσερχόμενος καὶ οὐκ ἀποφεύγων — τοῦτο γὰρ δύ-
 νανται ἢ πρὸς — σὺ δὲ ἐλαμβάνου καὶ ἦπτου ἐκείνης τῆς
 20 δρῦος. — (ΠΟΤΕΚΙΓΚΑΙΖΕΤ: ἦγουν ἐλυγίζου καὶ τὴν
 ὄσφυν ἐστρεφες πρὸς ἐμέ. E. N.)

113) Τρώγουσι φάγας. C. τὰ ὄσπρια ἢ τὰς ἀμπέλους φθειροῦσι. K.

114) [Γάρ:] δῆ. M. δέ. Lips. — [Κανθάρως:] ὅμοιον γέγονε
 κἀνταῦθα εἰς τὸ v. M.

25 115) Ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. L. ὑπαίριοι. 5. ἐναίριοι. C. M. Lips. ἀέριοι.
 Vim. — [Φορέονται:] γράφεται καὶ ποτέονται. φέρονται. *I.

116) Πρὸς τὸν Λάκωνα. L. — Ἐπέφαινα, ἤλανον, ἦγουν συνου-
 σιαζόμεν σοι. M. ἀσέλγειαν σημαίνει ἢ λέξις. E.

1) Haec in cod. post βινούμενοι p. 211. 21. inserta leguntur. 3) Schol. in cod. legitur post scholia ad Vs. 107. 4) βινούμενοι ἐσθίουσι τὰ ὑπ' αὐτῶν cod., ἐσθ. βιν. ὑπ' αὐτοῦ Adert. 6) διὰ τοῦ bis om. E. teste Bastio ad Gregor. p. 34. 9) //Gen.^b sine lemmate. 10) ἐννοίας ἐμφ. τ. παρ-
 νοντας αὐτὸν Gen.^b 11) σκᾶδα] 5. L. Gen.^b, σκᾶδη vulg. 12) φη-
 σίν Gen.^b, φῦσιν vulg. — In Z. le-
 gitur glossa Suidae debita: κἀνθάρ-

ρός ἐστι ζῶον, οὗ θῆλος οὐκ ἐφρί-
 σκεται. 15) λυκ. πάσχ.] cod. secun-
 dum numeros in apographo super-
 positos; πάσχ. λυκ., ut ibi scriptum
 fuerat, edidit Adertus. 16) //Gen.^a
 primis omissis ἐν ποτὲ κικλι-
 ζον, ἐκίνου seqq., *Lips. σε ἐπέ-
 φαινον — γελῶν ... δύναται τὸ —
 ἐλαμβάνου. 18) ἐντὸς εἰσήρχον post
 ἐκινῶν P. 18) προσερχόμενος] Gen.^a
 Lips. *M. vulg., προσδεχόμενος P.,
 προσερχόμενος Kiessl. auctore Toupio.

Vet. Ἄλλως. (Ὅτ' ἐγὼ τοι κατήλασα: Gen.^b) τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαιοὶ λέγων· ἢ οὐ μέμνησαι, ὅτε σε ἐπέβαινον κατ' ἐκείνην τὴν δρυῖν, σὺ δὲ σεσηρῶς καὶ γελῶν ἀντεκινουῖ καὶ ἐσαλεύου; [γράφεται τὸ σεσαρῶς ἐν τισὶ καὶ σιγηρῶς.] — Εὐ^ν ποτε κιγκλίξειν: 5 κιγκλίξειν λέγεται τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι. εἰρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἐστὶ δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκροτῶν τὴν θύραν. — Ἄλλως. Ποτε κιγκλίξειν: προσεδονοῦ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου, οὕτω καλουμένου ὀρνέου, ὃν ἐνιοὶ σεισοπυ- 10 γίδα καλοῦσιν, ἀφ' οὗ ἡ λέξις μετήνεκται. κιγκλίξειν δὲ τὸ τὴν ὄσφυν κινεῖν φασιν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίννω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλω κίγκλω καὶ κίγκλος.

. Vs. 118. 119.

Vet. Τοῦτο μὲν οὐ μέμνημα', ὅκκα μὰν τῆδέ τυ: 15 [— γράφεται καὶ τεῖν δέ τυ —] τοῦτο μὲν οὐ μέμνημα· ὅτε δὲ Εὐμάρας, ὁ σὸς δεσπότης, δεσμεύσας σε ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. — Ἥ· (Εὐμάρας ἐκάθηρε: Gen.^b) περὶ οὐ μοι εἶπας, οὐ μέμνημα· τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ

117) Κιγκλίδος δίκην ἐλνγίζου προσερχόμενος. M. ἐκινουῖ αἰσχροῦς. 20 Vim.

119) Ἐπαίδευσεν, ἐμαστίγωσεν. 3. ἔτυψε. L. ἀντὶ τοῦ ἐμόλυνε. M. Lips. κατ' ἀντίφρασιν. K. καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις ἀσέλγειαν ἐμφαίνει. E.

1) //Gen.^b 2) δι' αὐτοῦ Gen.^b 2) ἢ οὐ] Gen.^b, οὐ vulg. 3) κατ' ἐκείνην seqq. desunt in Gen.^b 3) σεσηρῶς] L., σεσαρῶς vulg. 4) καὶ γελῶν om. L. 4) ἀντεκινουῖ] κατεκινουῖ vulg., κατεκίνου vulg., μετεκινουῖ p., ἐλογιζου L. (i. e. ἐλνγίζου indicante Duebnero). Sequentia om. L. 5) //Gen.^b hoc initio: κιγκλίξειν: τοῦτο μὲν μεταφ. εἶρ. τῆς ἐν, prioribus omissis. 6) κιγκλίξειν Call., κιγκλίξειν Bas. II. et ante Xyl. 8) ὑποκροτῶν] Salvinius (praeceunte Brodaeo ad Anth. II, c. 13, qui κροτῶν, ὑποκρατῶν vulg., ἀποκρατῶν Gen.^b, ubi desunt τὴν θύραν, ἀποκατατομῶν L., ἐπικροτῶν Geelius. 9) //Gen.^b, ubi ἄλλως. κιγκλίξειν. — προσεδονοῦ] L. Gen.^b, προσεδόνου p. 3. 5., προσεδινουῖ ante

Heins., προσεδίνου Can. Vulc., προσεκινουῖ vulg. 9) μεταφορᾶς om. Gen.^b 10) ὀρνέου ὄν] add. 3. 5., ὀρνέου ὀρνῶν sine ἐνιοὶ 3. 5. altero loco. 9. (hic teste Bastio Ep. Crit. p. 36) L. P.² Can. Gen.^b Vulc. 10) σεισοπύγιν P.² Can., σεισοπύγην L. Vulc., σεισοπυγήν Gen.^b, σεισοπύγην 9. In P. Duebnerus haec non vidit. 11) Gregor. 96. τὸ κιγκλίξειν (codd. κιγλ., κιγγλ., κικλ.) ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὄσφυν. ὥσπερ γὰρ κτλ. 12) ὄσφυν Kiessl. 12) φασιν om. Gen.^b 13) κίγκλω] Gen.^b Greg.; κίγλω L. Can., κίκλω vulg. et Gregorii cod. Aug. (hic κιγλῶ ap. Tittm.) — καὶ κ. om. Greg. 15) //Om. L. P. Gen.^{a-b} Lips. 17) δεσμησας 3. — σε] add. 3. ut conj. Toupius. 18) //L. P. Gen.^b 19) με pro μοι Gen.^b

δεσπότης σου δήσας σε ἐπύργιζεν, ἐμόλυνεν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρε. ἢ ἐκάθηρε ἀντὶ τοῦ ἐτυπτε καὶ ἐξέδερε· καὶ Ἀριστοφάνης·

σποδῶν

5 τὰς πλευρὰς ἐκάθηρεν.

Vs. 120.

Rec. Οὐχὶ παρήσθεν· οὐκ ἐνόησας; οὐ κατὰ τι (καὶ σὺ 1. Lips.) ἤσθάνθης; — Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ὦ Μόρσων, ἀπὸ τοῦ νῦν τις δάκνεται, λυπεῖται, πικρῖαν ἔχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν.

Vs. 121.

Vet. Σκίλλας ἰὼν γραίας· σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη ἀχρήστου. γραίας δὲ τὰς γεγήρακνίας καὶ ξηράς. ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν Λάκωνα. ἄξιός εἰ, φησί, μᾶλλον
15 ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαιὰς καὶ ξηρὰς σκίλλας τίλλειν ἢ περ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὐταὶ γὰρ παντελῶς ἀχρηστοὶ εἰσι· καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμμυα. — Ἦ τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον· ἀπελθὼν τίλλε, φησί, τὰς παλαιὰς τρίχας τοῦ τάφου σου, ἦγουν τῆς πυγῆς σου.
20 τὸ τίλλοις γράφεται καὶ τίλλειν ἀντὶ τοῦ τίλλε καὶ κόπτε.

Rec. (Εἶτα στραφεῖς πρὸς τὸν Λάκωνα φησιν· ἰὼν καὶ Ε. ἀπελθὼν τάχιστα σκίλλας παλαιὰς ἀπὸ μνήματος ἀνάσπα. ἔστι δὲ σκίλλα τὸ κοινῶς σκιλλοκρόμμυον. 1. 2. 6. E. Lips.)

120) Οὐχὶ αἰσθάνη καὶ σὺ; 5.

25 121) Παροιμία. *Y. Lips. φυτὸν λυσσῶδες. 5. — Ὅρους ἢ μνήματος. M. — [Τίλλειν:] τίλλε. 5. [Τίλλοις:] γράφε τίλλειν. 2. γράφεται καὶ τίλλειν. Lips. κόπτοις ἄν, ἵνα ταύταις τὴν πικρῖαν θεραπεύσης. K. M.

1) ἐμόλυνεν om. Gen.^b. 2) ἐκάθηρε] Gen.^b. -εν vulg. 2) ἢ ἐκάθηρε] Gen.^b. ἢ ἐκάθηρεν L. P., om. vulg. 2) ἐξέδερε] L., ἐξέδαιρε vulg., ἐξέδαρε Gen.^b, ἐξέδειρε Reisk, seqq. 4) σποδῶν] πίδει vulg., ἐσπόδει Jacobs. 5) ἐκάθηρεν] 5. P., καὶ ἐκ. vulg. 7) /*Lips. οὐ κατὰ... ἤσθ. 8) ἠσθάνθης 1., ἠσθανάθης 2. 8) /*Lips. ἀπὸ τοῦ νῦν et δάκνεται.

12) // Gen.^b omissis σκίλλα... ξηράς. 15) γεγραμμένας P. et, ut videtur, L. 16) ἢ παρ' ἐμοὶ P. 17) σκιλλοκρόμμυα Gen.^b, σκιλλοκρόμμυα P. 17) // Om. Gen.^a. Lips. 21) Schol. ex E. tantum usque ad ἀπελθὼν affertur. In Gen.^a post schol. Vs. 112, quod supra legitur pag. 212. 3., extant ultima σκίλλα τὸ κ. σκ. 23) σκιλλοκρόμμιον Lips.

Vs. 122.

Rec. (Κυρίζειν κυρίως τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς λυπεῖν λαμβάνεται. E. N.)

Vs. 123.

Vet. Ἐλθὼν τὰν κυκλάμινον· ἡ κυκλάμινος βοτά- 5
νιὸν ἐστὶ ποιῶδες, λεπτόρριζον, ὅπερ χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς
χίμετρα. — (Καὶ ἡ κυκλάμινος βοτάνη ἐστὶ παντελῶς ἄχρη-
στος. 3.)

Rec. Εἰς τὸν Ἀλέντα· ποταμὸς οὗτος ἐν Ἰταλίᾳ. ἐλέ-
γετο οὕτω καὶ τόπος τις ἐν Κῶ. — (Κυκλάμινον· ἄχρη- 10
στον βότανον. Gen.^a)

Vs. 124.

Rec. Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος· Ἰμέρα πόλις ἐν Σικελίᾳ
καὶ πηγὴ, ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμὸς ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμε-
νος. ἐνταῦθα δὲ τὸν ποταμὸν λέγει. — Καὶ Κράθι· ποτα- 15
μὸς καὶ οὗτος περὶ τὴν Σύβαριν.

Vet. (Ἰμέρα· πηγὴ Ἰταλίας. 3.)

Vs. 125.

Rec. Οἶνω πορφύροις· [βλύζοις·] ὑπὸ οἶνον εἶθε
πορφυροῦς εἴης, τουτέστιν εἰς οἶνον εἶθε μεταβληθείης. — 20

Vet. Τὰ δέ τοι σία· βοτάνη τίς ἐστὶν (ἄκαρπος. καὶ
Ὅμηρος·

ἀμφὶ δὲ λειμῶνος μαλακοῦ σία.

122) Τιτρώσκω, λυπῶ, καθάπτομαι. 5. λυπῶ. Lips.

123) Τὴν κοινῶς λεγομένην καλαμίδραν. P. βοτάνη λεπτόρριζος. 25
L. — Ἀνόρυττε, νάγε. M. ἀνόρυττε. Lips. ἀνώρυττεν (?). P. —
Ὅνομα ποταμοῦ. ἵνα καὶ σὺ τὴν λύπην θεραπεύῃς. M.

5) // Gen.^b omissis ἐλθὼν τὰν
— ἡ κυκλ. — ἐστὶ ποιῶδες. 5) βό-
τανόν ante Heins., βοτάνη Gen.^b
6) χλιανθὲν] 3. Gen.^b, χλιασθὲν
vulg., χλισθὲν L. 9) // Gen.^a
Lips., ille cum falso lemmate Κρά-
τις. 9) Σικελία 2.¹ 23. Lips. In
2.¹ sequuntur λέγεται ποταμὸς καὶ
οὗτος περὶ τὴν Σύβαριν, quae ad
Vs. 124 pertinent. 13) // Gen.^a
* Lips. 15) δὲ om. Lips. 15) // Lips.
in marg., sed signo ad locum s. l. re-

vocatum. 16) παρὰ M. 16) τὴν] add.
M. Lips. et 2.² (vid. supra.) 19)
// Gen.^a * Lips. 19) βλύζοις om.
Gen.^a Lips. Recte ibidem et ante
Reisk., qui primus post οἶνον puncto
distinguit, junguntur ὑπὸ οἶνον εἶθε
κτλ. 19) εἶθε] Gen.^a Lips. vulg. et
ante ὑπὸ Y., εἶτε Kiessl. 20) εἶθε
μετ.] Y. Gen.^a Lips., εἶθε om. vulg.
21) // Om. Gen.^a * Lips. — σία· βοτ.
τ. ἐ. p. 3. 23) Hom. Od. E, 72, ubi
λειμῶνες μαλακοὶ ἴον.

τὸ γὰρ Ἴον ἐν τοῖς λειμῶσιν οὐ πέφυκε γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ σίον. ρ. 3.) ἢ ἀνθύλλια ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τριφόμενα· κατὰ δὲ τινὰς τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φνόμενα βροῦλα. — (Τὰ δ' ἔτ' οἷσια: ἀνθύλλια εἰσὶ παντελῶς ἀκαρπα, πρὸς 5 τοῖς ποταμοῖς φνόμενα, L. Gen.^b Vulc. τὰ καλούμενα κοινῶς βροῦλα. Vulc.)

Vs. 126.

Rec. Χ'ὰ Συβαρῖτις ἐμὶν: πηγὴ ἐν Σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν ἀντὶ τοῦ χάριν ἐμοῦ. — Καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον: καὶ 10 κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον. μετὰ τῆς πρὸς [προθέσεως] λέγεται διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν.

Vs. 127.

Rec. Τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι: [— γράφεται καὶ τᾶ κάλπιδι —] ἤρουν τὴν ὕδριαν εἰς κηρόμελι καταδύσαι. 15 ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν ξύλινον ὕδριαν ἐν τοῖς κηρίοις βάψαι.

Vet. (Κάλπιδι: κάλπις ἢ ξύλινος ὕδρια. ρ.) καὶ ἡ ἐμῆ, φησὶν, ἐρωμένη τῇ ὕδριᾳ τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι ἀντλήσοι.

Vs. 128. 129.

Vet. Κύτισόν τε: κύτισος, αἰγίλος καὶ σχίνος θάμνοι εἰσὶν, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες.

Rec. Ἐν κομάροισι κέονται: κόμαρος εἶδος δένδρου.

125) Ἐρυθραῖνιο. K. M. κεκραμένος εἶης. L. — Περισσὸς ὁ τοι. M. Y. Lips. — [Σία:] βοτάνη ἀκαρπος. M. πόαι. P. [Οἷσια:] ὁ 25 θάμνος. L.

126) [Συβαρῖτας:] ποταμὸς Ἰταλίας περὶ τὸ Θούριον. L. [Συβαρῖτις:] κρήνη τοῦ Συβαρῖτον. K.

127) Ἡ δούλη. 1. 2. 7. K. M. P. Lips. ἡ Καλλιόπη. E. — Ἀγχιῶν ὕδροσφορον. 5. E. — Εἰς κηρόμελι. P. ἐν κηρίῳ. N. — Βάψασα 30 πληρῶσαι. M. ἐμβαλεῖν. P.

129) Ἀντὶ τοῦ κλάδους σχίνου. E. M. P. Y. Lips. — Κλάδους κομάρου. E. M. P. Lips.

4) τὰ δ' οἷσια L. Vulc. 4) ἀνθύλλια om. Vulc. 4) πρὸς τ. π. φ. ex Vulc. non afferuntur. 8) // *Lips. πηγὴ ἐν Σ. et χάριν ἐμοῦ. 9) // Gen.^a *Lips. — καὶ om. Gen.^a Lips. 10) προσθ. om. Gen.^a Lips. 11) διὰ τὴν I. M. Gen.^a Lips. vulg., τὴν διὰ Reisk. seqq. 13) // *Lips. τὴν ὕδρ.

εἰς κ. κατ. 16) κάλπις et ξυλινὸς cod. — // Om. Gen.^a Lips. 20) // Gen.^b, ubi lemmate omissio κτίλος αἰγ. σχίνος. 22) // *Lips. κείνται. — 23) ἐρυθραῖνοις K. 30) πληρῶσαι cod. 31) κλάδους κομαρέας. P.

κέονται δὲ ἀντὶ τοῦ κείνται, καθέξονται. — (Καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι: εἶδη δένδρων ὁ σχῖνος καὶ ἡ κόμαρος. Y. Gen.^a Lips.)

Vs. 130.

Vet. Μελίτεια: εἶδος βοτάνης γλυκαζούσης. — (Με- 5
λίτεια: εἶδος βοτάνης οὕτως ὀνομαζομένης, ὅτι γλυκώδης.
Gen.^b)

Vs. 131.

Vet. Καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ: κισθὸς ἐστὶν 10
εἶδος βοτάνης ἀνθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. (Ἀττικοὶ βαρύνου-
σιν, ἡμεῖς ὁμοτόνως τῷ κισσῷ. Gen.^a) ἐν ἑτέροις δὲ ῥοδά-
κισσος γράφεται, ἐν μέρος λόγου. ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν
θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος προιεμένη· περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν
τρᾶγων καὶ τὸν πῶγονα πῆσεται.

Vs. 133.

15

Rec. (Λαβοῦσά με ἀπὸ τῶν ὠτων καὶ πρὸς ἑαυτὴν κλί-
νασα. *1. *2. *6. *8. M. N. *Lips. Stop.)

Vs. 134.

Rec. Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς: ἀντὶ τοῦ Εὐμήδους. ἔτε- 20
ρος οὗτος, ὡς ἔοικεν, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Vs. 135.

Rec. Ὠρεξά: (ἔδωκα. Lips.) ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ δέ,

130) Προβατίναις. P. — Βοτάνη τις μεντερινὴ λεγομένη. K. ἦν
φασὶ μελίταν. E.

131) Ἐξανθεῖ. M. P. Lips.

25

132) Πρώην, πρὸ ὀλλῆγον. K. M. Lips.

5) //Om. Gen.^{a-b}. Lips. — γλυκα-
ζούσης] γλυκῶς. ante Xyl., γλυκιζ.
vulg. 6) ὅτι] ἔστι δὲ cod., ὅτι γλ.
ἔστι Adert. 9) //Hujus scholii in
Gen.^b. nihil extat praeter lemma
πολλὸς τε καὶ ὡς ῥοδὸν κί-
σος τὸ ῥόδον ἐπανθεῖ et ultima
παρὰ τὸν πῶγ. τῶν τρ. καὶ τὰ γόν.
πησσόμενα. In Gen.^a siue lemmate
leguntur prima ante ἐν ἑτέροις. 9)
κισθὸς] κισσὸς Gen.^a vulg. 10) ἀν-

θώδους] Salmasius Hyl. Iatr. c. 7.
p. 8, ἀκανθώδους vulg., ἀνθηφόρον
Gen.^a (ἀνθηφόρου Adertus tac.)
10) εἰκῶς τοῖς ῥ. Gen.^a 16) Haec
Wartonus ex Vatt. (1. 8. teste Gaisf.)
inter scholia posuit, idem ex 1. 2. 6.
8. inter glossas. — λαμβάνουσα et
ἐπικλίνουσα Stop., σε pro ἑαυτὴν
Wart. in Scholl. 10) // * Lips. 20)
αὐτῷ Kiessl., om. Lips. 22) // Gen.^a
Lips.

ὃ δίδωσί τις, ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὠρεξα λέγει ἀντὶ τοῦ ἔδωκα.

Vs. 136. 137.

Rec. Ἐσσί φιλεχθῆς: εἰς ἔχθος καὶ μῖσος τοὺς φίλους
5 ἄγων ἢ φιλόνεικος.

Vet. Κίσσας ἐρίζειν: κίσσα εἶδος ὀρνέου ἀμούσου, ἐπιθυμητικοῦ, ποικίλου. ὄθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τὸ κισσᾶν τὸ συλλαμβάνειν, παρόσον ἐγκυμονοῦσαι ἀηδίζονται πρὸς τὰ ποιᾶ.

10 *Rec.* Ὁ νοῦς· ὡσπερ οὐ πρόπον ὑπάρχει πρὸς ἀηδόνα κίσσας φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοικας φιλόνεικός τις καὶ δύσερις εἶναι. — (Ὡσπερ οὐ δίκαιον τὰ ἀμουςότατα πρὸς τὰ ἐμμουσα ἐρίζειν, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς τοῦτον· ἄμουςος γὰρ εἰ. 6.)
15 — (Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι: οὐδὲ τοὺς ἔποπας, [ἦγγον τοὺς κουροπετεινοὺς,] πρόπον ἐστὶν ἐρίζειν τοῖς κύκνοις. *P. *Y. Gen.* *Lips.)

Vs. 138—140.

Rec. Τὴν δὲ Κομάτα δωρεῖται Μόρσων: σοὶ δὲ
20 Κομάτα τῶ νικήσαντι δίδωμι τὸ ἐπαθλον· καὶ σὺ δὲ θύσας, αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα, ταῖς Νύμφαις, καλὸν κρέας ἐμοὶ τῶ Μόρσωνι εὐθύς πέμψον.

136) Πρόπον. 1. 2. 6. Lips. δίκαιον. M. P. — Ἐριν ὑπὲρ νίκης ἢ ἰσότητος ποιεῖσθαι. M. N. P. Y. Lips.

25 137) Τοὺς κούκους. L. τοὺς λεγομένους κουροπετεινοὺς. M. τὰ κοινῶς κωλοπετηνάρια. K. — Δυσχερῆς. Vim.

139) Σφάξας καὶ καύσας αὐτήν. P.

140) Ταῖς Μούσαις. P. — Ἰκανόν. M. P. Lips.

4) // * Lips. φιλόνεικος. 6) // Gen.^b post schol. Vs. 147 οὗτος ὁ λευκίτας; lemma deest. 7) ποικίλου] μικλοῦ Gen.^b, μιμηλοῦ vulg. 7) τῶν] add. Gen.^b 8) τὸ συλλαμβάνειν] προσλαμβάνειν 3., παραλαμβάνει 4. 5. Can. Gen.^b et ante Ox. II, παραλαμβάνον vulg., παραλαμβάνεται Kiessl. seqq. 8) ἐγκυμονοῦσαι] αἰ γεννώσαι L., μὴ γεννώσαι vulg. 9) τὰ ποιᾶ] τὸ ποιεῖν Gen.^b vulg., τὸ οὕτω ποιεῖν Kiessl. seqq. 10) // Om. Gen.^{a,b} Lips., extat autem in L. s. l. sine ὁ

νοῦς. 10) οὐ πρ. ὑπ.] L., ἀπρεπὲς ἐστὶ vulg. 10) πρὸς ἀηδόνα κίσσας] L., κίσσαν ἀηδόνας ante Heins., κίσσαν πρὸς ἀηδόνας vulg. 11) οὐδ'] L. et ante Heins., καὶ vulg. 11) οὕτως] L., οὕτω vulg. 11) οὐδ'] L. et ante Brub. II, ubi δέ, tum καὶ Heins. vulg. 12) εἶκε δὲ pro σὺ δὲ ταλ. εἶκας L. 12) δυσχερῆτος L. 13) τὰς ἔπ. Lips. 15) ἦγ. τ. κουρ. om. P. Y. Lips. 16) ἐστὶ πρόπον P. Y. Lips. 16) κύκνοισι Lips. 19) // Om. Gen.^{a,b} Lips.

Vs. 141—143.

Rec. Φριμάσσεο: τουτέστι μεθ' ἡδονῆς σκίρτα φινσῶσα τοῖς μυκτῆρσι καὶ ἐπαίρου, πᾶσα ἀγέλη τῶν τράγων. τὸ δὲ φριμάσσεο ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὠνοματοποιεῖται· λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος 5 ὠνοματοποιία.

Vet. Ἡ· φριμάσσεο: φριμαγμὸν ἀποδίδου μεθ' ἡδονῆς, τουτέστι βρενθῦου καὶ ἐναβρύνου ὧ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἤχος τοῦ παρμου τῶν αἰγῶν. — ("Ἄλλως· L. Gen.^b.) οὐ κυρίως [δὲ] 10 τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι [κυρίως ἢ] τῶν ἵππων, βληχῆ δὲ [ἢ] τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. (τῷ αὐτῷ ἀμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὐπολις ἐν Αἰξίν. 4. L.) — Κῆγῶ μὲν ἰδ' ὡς μέγα καχαξῶ: ἀντὶ τοῦ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ Λάικωνος. 15

Rec. (<Ῥς μέγα:> ὡς μεγάλως καγχάσω. Lips.) τὸ δὲ καχαξῶ ἐκβολῇ τοῦ γ εἴρηται διὰ τὸ μέτρον.

Vs. 144. 145.

Rec. Ἀνυσάμαν: τελέσας τὴν νίκην ἔλαβον.

Vet. Ἐς οὐρανὸν ὑμῖν ἀλεῦμαι: ἐκ περιχαρίας, 20 φησὶν, ὧ αἶγες κερουχίδες, ἤγουν κερασφόροι, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι. — Κερουχίδες· αἱ κέρατα ἔχουσαι ἢ κε-

141) Σκίρτα, ἴστασο ἐν ἡσυχία. 5. ἐπὶ τῶν ἵππων τὸ φριμάσσει· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ σκίρτα ἢ ἴστασο ἐν ἡσυχία. L. — Ἀντὶ τοῦ τῶν τράγων. * Y. Lips. 25

142) Καγχάσω. K. M. P. Y. νῦν γελάσω τοῦ Λάικωνος. L.

143) [Ποκ:] μόλις. K. M. P. Lips.

144) Σὺν ὑμῖν. M. P. Lips.

2) // * Lips. σκίρτα φ. τ. μυκτ. et ἀντὶ τοῦ τῶν τράγων. 4) φριμάσσεο ante Xyl. 4) ὄνομ. ante Heins. 7) // Gen.^b cum sch. seq. post schol. Vs. 145 κεροουχίδες. — φριμαγμὸν ante Xyl., qui φριμαγμὸν, quod correxit Heins., φριμαγμὸν 3. 7) μεθ' Gen.^b. μετὰ vulg. 8) ἐναβρύνου ante Heins., ἐναβρύνου Gen.^b 10) // L. Gen.^b Scholium ante Reisk. post duo sequentia legatur. — δὲ om. L. Gen.^b 11) μὲν

om. Gen.^b 11) κυρίως ἢ om. L. Gen.^b 12) ἢ om. Gen.^b, ubi βοῶν pro τῶν αἰγῶν. 12) Haec in 4. Hypothesi Id. VI praeposita sunt (recte L.); quippe etiam in L. Gen.^b scholia de φριμάσσεο extremo loco leguntur. 13) // Om. Gen.^a Lips. 16) // * Lips. omissis τὸ δὲ et εἴρηται. 10) // * Lips. — τελέσας] add. M. P. Y. et post νίκην Lips. In P. Y. ἡνυσσα praemissum. 20) // Om. Gen.^a Lips. 22) // Om. Gen.^a Lips.

κρατημέναι τοῖς κέρασιν. — (Κερουχίδες: τρισσῶς γράφεται· κερουχίδες αἱ κεροφόροι,) [ἦ] κερουλίδες αἱ οὐλα κέρατα ἔχουσαι, κερουλκίδες [δὲ] αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἐλκόμεναι.

5

Vs. 147—150.

Vet. Ὁ λευκίτας: ὁ λευκός. πεποιήται τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης καὶ ὁδὸς ὀδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. — Ὁ κορυπίλος: ὁ τοῖς κέρασι πλήττων ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτο φησὶν ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα. — (Οὗτος ὁ λευκίτας: ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου πρὸς τὸν τράγον ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα, μάχιμον. λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδὸς ὀδίτης. κορυπίλος 15 δὲ ὁ κερατιστής, ἡ ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. L. Gen.^b.)

Rec. (Κορυπίλος: ὁ κερατιστής ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. *P. Gen.^a *Lips.) — Τὸ ἐξῆς· εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς Νύμφαις τὸν ἀμνόν, [ὄν ἐνίκησα τῷ Λάκωνι,] θλάσω σε [ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ 20 αἰδοῖα]. — Ὁ δ' αὖ πάλιν: ἐπιχειρεῖ ὀχεύειν δηλονότι.

Vet. (Θλασῶ: ἐὰν τολμῆσης ὀχεῦσαι πρὶν ἢ θῦσαι με

145) Χαίρετε. M. P. Lips. — Κερασφόροι. Lips.

147) [Κορυπίλος:] ὁ μεγαλόκερως. L. — Βατεύσεις. E. ἐπιβῆς. M.

25 148) [Φλασῶ:] Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ θλάσω. L. θλάσω. Lips. συντρίψω. M. P. — Θῦσαι. E. M. Lips. θυσίασαι. K. P.

1) //4. 5. L. P. Gen.^b et, ubi scholium similiter legi dicitur, Can. Vulc. In Gen.^b extat post schol. Vs. 147 ὁ λευκίτης. Supplementum ex illis codicibus accessit. — κεροχίδες bis Gen.^b 2) κερωφόροι L. Gen.^b, κερωφόροι P. 2) ἄλλως pro ἦ 3.¹ 4.¹ 5.¹, om. 4.² 5.² rell. — κερουλίδες] 4. 5. L. P., ut Valckenarius ad Phoen. 1157 voluerat, κερουλίδες 3.¹, κερουχίδες Gen.^b, κερουχίδες vulg. 3) κερούχιδες pro κερουλκίδες Gen.^b — δὲ om. codd. 3) ἀπὸ codd. et ante Heins., ὑπὸ vulg. 6) //Gen.^b post Μελέανθιον pag. 221. 5., ubi λευκίτης lemma 8) καὶ prius om. Gen.^b 9) Om. Gen.^a b Lips. 11) πλήττοντα 3. 13) ταῖς γυναῖξι Gen.^b 14) Verba ὡς ἀπὸ τοῦ ὀδ. ὀδ. in codd. ante ἦ ὁ leguntur; transposuit Adertus. 14) κορυπίλος Gen.^b 15) κερατιστής] κεραστή; Gen.^b, κεράστης L. 16) κεράστης Gen.^a Lips. 16) κορύτω P., κηρύτω Gen.^a 17) //Gen.^a Lips. — τὸ ἐξῆς] Gen.^a Lips., φησὶν οὖν vulg. 19) Circumscripta desunt in Gen.^a Lips., ex SchVet. assumpta. 20) // *Lips. — ἐπιβαίνειν pro ὀχ. M. 21) θλάσω Gen.^b

ταῖς Νύμφαις, ὃν ἐνίκησα ἄμυδον τὸν Λάκωνα, θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. L. Gen.^b) — Ἄλλὰ γενοίμαν: ἄλλ' ἐὰν μὴ σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ Κομάτα Μελάνθιος, καὶ κολασθεῖην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοτίου ἐγὼ ἐν τοῖς Ὀδυσσεύς οἴκοις. (τὸν παρ' Ὀμήρῳ φησὶ Μελάνθιον. p. 3. 4. L. 5 Gen.^b ἦν γὰρ δούλος τῶν μνηστήρων Πηνελόπης. 3. 4. L.)

Rec. (Ὁ Μελάνθιος ἦν ἐνὸς τῶν μνηστήρων ἢ μᾶλλον τῆς Πηνελόπης δούλος, κολασθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσεύς. Gen.^a)

Idyll. VI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις 10 καὶ Δαμοίτας. — (Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις. Lips. Βουκολιασταὶ Δωρίδι Κομάτας καὶ Δάφνις. v. Ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοκρίτου. M. Διηγηματικόν. K. M. Δωρίδι. F. K. M. N.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον συνίσταται ἐκ στίχων δακτυλικῶν εξαμέτρων ἀκαταλή- 15 κτων μς', ὧν τελευταῖος· νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσει δ' ἐγένοντο. M. Gen.^a — Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια. M.)

Vs. 1—3.

Γει. Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα 20 χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε: πρὸς τὸν Ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ Φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγεται ὁ Θεόκριτος· ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ. οὐ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς Ἀγέανακτα τὸν Μιτυληναῖον ὠμίλει. (ἄλλοι δέ φασι· πρὸς τινα οὕτω καλούμενον. 3. 4. 5. L. P. Gen.^b)

149) [Πάλιν:] λείπει τὸ ὀχεύει. L. ἐπιχειρεῖ περαίνειν. K. 25

150) Εἰ μὴ σε θλάσω, συντρίψω. L. M. P. Lips. — [Μελάνθιος:] οὗτος δούλος ἦν Πηνελόπης μωρός. K. M. — Ἐπαρᾶται ἑαυτῷ. 4.

1) Πρότασις τὸ σχῆμα. L.

1) σου om. Gen.^b 2) //L. Gen.^b sine lemmate deinceps post αἰδοῖα. 3) γενοίμαν ἄ. Κομάτας Gen.^b 4) Φιλοτίου 4. 5. Gen.^b et ante Heins. 4) ἐγὼ] Gen.^b vulg., om. Reisk. seqq. 20) //Gen.^b c. lemm. Ἄρατε, ubi ἰσόχρονος γὰρ ἦν Θεοκρίτῳ pro φίλον .... ὠμίλει Gen.^b — 26) συντρίψω om. Lips.

— Ἄλλως. Εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον Ἄρατον εἶναι, ᾧ συγκε-
χρονίκει ὁ Θεόκριτος.

Rec. (Δαμοίτας καὶ Δάφνης: ἐναντίως ἔχει τοῦτο τῷ
λεγομένῳ Ἀλκμανικῷ σχήματι, ὃ καὶ προεπέξενεξις λέγεται.
5 ἐνταῦθα γὰρ ἐνικὸν ἐπάγεται ἐπὶ τοῖς δυσίν· ἐκεῖ δὲ πλη-
θυντικὸν λέγεται μετὰ τὸ ἐν· οἶον

εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.

λύεται δὲ ἐκεῖνο μὲν ὑπερβάτω, οἶον· εἰ δέ κ' Ἄρης ἢ Φοῖ-
βος Ἀπόλλων ἄρχωσι [μάχης], τοῦτο δὲ ἀπὸ κοινοῦ λαμβά-
10 νον τὸ ὁ βονκόλος. 1. 2. 6. 7. 8. M. N. Y. Gen.^a Lips.^{a.β.}) —
(〈Τὰν ἀγέλαν:〉 ἐκάτερος δηλονότι τὴν ἑαυτοῦ ἀγέλην ἀγα-
γόντες ἦνωσαν. Lips.^{β.})

Vet. Ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν πυρρός: ἦν δὲ τῶν ἀδόν-
των ὁ μὲν ἄρτι χλοάζων τὸ γένειον, ὁ δὲ πληρώσας αὐτὸ
15 ταῖς θριξίν. — Ἡ πυρρός ὁ ἀρτίχρους, ὁ ἤδη παγωνίτης,
ὡς Εὐριπίδης·

πυρρός γενύεσσι (ἔξανδρουμένον.

ὁ δ' ἡμιγένειος *** Παρμενίσκος. 4.) — (Τέλειον ἔχων
τὸ γένειον ταῖς θριξί. L.) —

20 Rec. (Καὶ μέλας ὦφειλεν εἰπεῖν· φασὶ δέ, ὅτι τὸ πυρρός

2) Ἐκάτερος δηλονότι τὴν ἑαυτοῦ. 1. Y. Lips. — Ἀγαγόντες ἦνω-
σαν. Y. Lips.

3) [Πυρρός:] τὸ γένειον δηλονότι, ἦγουν πυρρογένειος. M. P.
Y. Lips. κατὰ τὰς τρίχας, ἦγουν ἀρτιγένειος. — [Ἡμιγένειος:]
25 τέλειον ἔχων τὸ γένειον ταῖς θριξί. L. ἀτελής τὴν γενειάδα. C.
ὀλίγον εἶχε γένειον. K.

1) // Om. Gen.^{a.β.} Lips., nec minus
quae vulgo sequuntur οὐ μὲμνηται
κτλ., ex Hypothesi petita. 3) Ex
Lips.^{β.} hoc scholium protulit Henr.
Scholzins in Johanneis ex Theocrit.
Idylliis collectis p. 16 et inde Koeh-
lerus. Antecedunt ibi Hypothesis
verba τοῦ δὲ Ἄρατον ᾧ πρ. ἐν τοῖς
Θαλ. καὶ ἀλλ. μνημονεύει. 4) δρα-
ματικῶ σχ. ὃ μετὰ προεπέξενεως λέ-
γεται Lips.^{β.}, ὃ καὶ πρ. λέγ. om. (Gen.^a)
Wart. 5) πληθυντικῶς E. 6) τὸ
ἐν] Gen.^a, τοῦ ἐν Wart., τοῦ ἐνός
Lips.^a, τὰ ἐνικά Lips.^{β.}, τοῦ ἐνικοῦ
Toupio auctore Kiessl. seqq. De
Gaisfordi et Gailii libris non appa-
ret. 7) Hom. II. T, 138. — μάχε-
σθαι Lips.^{β.} 8) ὑπερβατῶς Lips.^{β.}

9) μάχης om. (Gen.^a) Lips.^{a.β.} Wart.
Kiessl. 9) λαμβάνον] M. N. Y.
Lips.^{a.β.}, λαμβάνει E., λαμβανόμε-
νον Gen.^a, λαμβάνομεν rell. 10) τὸ
om. E. 11) ἕκαστος cod. (vid. Gf.),
ubi haec praecedenti scholio adhae-
rent. 13) // Gen.^b sine πυρρός.
14) χλοάζων L. 14) τὸ γένειον pro
αὐτὸ Gen.^b 15) // Om. Gen.^{a.β.}
Lips. 17) Eurip. Phoen. 32, ubi
πυρραῖς γένουσι ἐξανδρουμένως.
— γενύεσσι 4. 18) Ita SchL. ap.
Gail., om. Duebn., cf. GL., ubi ead-
dem repetuntur. — 21) συναγαγόντες
Lips. 23) πυρρός τὸ γ. Lips. —
πυρρογεν. M. P. Y. 24) Verba ἦγουν
ἄρτι. male ad ἡμιγένειος relata
erant.

ἀντὶ τοῦ ἄρτι γενειῶν λαμβάνεται. ὁ γὰρ προσφάτως ἔχων τὸν βουλον ἐπανθούοντα καὶ οἶόν πως πυρρὸς δοκεῖ εἶναι. Q.) — Ἡμιγένειος δὲ ὁ οὐπω πᾶσαν τὴν γέννυ πεπληρωμένην ἔχων γενειῶν.

Vs. 4.

5

Vet. (Θέρεος μέσῳ ἡματι: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ θέρους, ὅτε τὰ κυνοκαύματα. ἢ ἄλλως· κατὰ τὸ μεσημβρινόν, ὃ τῆς ἡμέρας ὅλης κανματωδέστερόν ἐστιν. L. P. Gen.^b) — Ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἡματι: μεσοῦσης ἡμέρας ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους.

10

Rec. Ἡ ἐν μέσῳ ἡμέρας τοῦ θέρους. — (Διπλῶς συντάσσεται· ἢ θέρεος, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ· ἢ θέρεος μέσῳ ἡματι, ἡγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους, τοντέστιν εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Q.)

Vs. 6.

15

Vet. Βάλλει τοι Πολύφαμε: ὡς πρὸς παρόντα τὸν Κύκλωπα διαλέγεται. — (Ἄ Γαλάτεια: <Γαλατεία> ἱερὸν ὁ Κύκλωψ ἰδρύσατο ἐκ τοῦ ἔχειν αὐτὸν πολλὰ πρόβατα καὶ ἀπ' αὐτῶν κεκτῆσθαι τὸ γάλα πολὺ. L. P. Gen.^b)

Vs. 7.

20

Vet. Μήλοισι: μηλοβολεῖ εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐτόν, [ἡγουν μὴ εἰδῶτα ἐρᾶν,] παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. — Τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα: τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποι-

4) Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. L. κατὰ τὴν μεσημβρίαν. E. — 25 Τὸ κοινῶς ἐτραγῶδουν. M. P. Lips.

5) Ἐπεὶ καὶ πρῶτος προεκαλέσατο εἰς τὴν ἔριν. M. P. Lips.

6) Ὁ ποιητὴς ἐκ προσώπου τοῦ Λαφνίδος. 4. 5. L. — Νηρηΐς, δαιμονίς ἐν τοῖς ὕδασι. L. ὄνομα Νηρηΐδος. E. N.

3) //^{*} Lips. οὐπω seqq. — τὴν] thesis, quae vulgo adhaeret. — μήλοισι: μηλοβολεῖ] μήλοισι μῆλ. ante Heins., μήλοισι βάλλει, μηλοβολεῖ vulg. 22) Circumscripta ex SchRec. sunt, cf. Gl. 23) //Gen.^b sine ἄνδρα καλεῦσα. — 27) προσεκ. M. 28) ἐκ om. 4. 5. 29) δαιμονίς] δαιμονία cod.

μένα καταχορηστικῶς εἶπεν αἰπόλον, ἐπεὶ καὶ ὁ Κύκλωψ ποι-
μὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἐνεμεν ὁ Κύκλωψ. καὶ Ὅμηρος·
μῆλ' οἷές τε καὶ αἶγες.
τέως γοῦν τὸ αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται.

5

Vs. 8.

Rec. Καὶ τὴν οὐ ποθορῆσθα: καὶ σὺ αὐτὴν οὐ
προσβλέπεις.

Vs. 9—12.

Rec. Πάλιν ἄδ' ἰδὲ τὰν κύνα βάλλει: καὶ πάλιν
10 αὐτὴ τὴν κύνα βάλλει τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἰδὲ ἀντὶ τοῦ καί.

Vet. [Γράφεται καὶ ἀδὶ δέ, καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω·]
τινὲς χωρὶς τοῦ δὲ γράφουσι, ἐκτείνουσι δὲ τὸ ι, ἵνα ἀν-
ωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ δὲ ἐξῆς· τὴν κύνα βάλλει, ἢ
σοι τῶν οἰῶν ἐπιτετα σκοπός, ἤγουν φύλαξ.

15 *Rec.* Ἄ δὲ βαῦσθει: αὐτὴ δέ, ἢ κύνων, ὑλακτεῖ εἰς τὴν
θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαῦζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται
κυρίως· ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κύνων τὸ ὑλακτεῖν λέγουσι,
ὥστε τὸ βαῦζει ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται. — Τὰ
δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει ἡσυχὰ καχλάζοντα: τὰ
20 δὲ καλὰ κύματα ἡσύχως ἀναβραττόμενα δεικνύει αὐτὴν, τὴν
Γαλάτειαν, ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν. — (Καχλάζοντα:
ἀναβραττόμενα. Gen.^a)

Vet. Ἡ αὐτὴν τὴν Γαλάτειαν φησὶν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως
κινουμένην τοῦ αἰγιαλοῦ [εἰς] τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. ἢ

25 7) Κακῶς χρώμενον τῷ ἔρωτι. C. E. μὴ εἰδότα ἐρᾶν. Lips. —
[Αἰπόλον:] σέ. M. Lips.

8) Οὐ θεωρεῖς. M. οὐδόλως ποτὲ ὄρας. C.

9) Ἡδέως τῇ σύριγγι μέλπων. M. Y. Lips. — Ἐχουσι γὰρ κύνας
οἱ ποιμένες πρὸς ἀποτροπὴν τῶν λύκων. I.

30 10) Ἀκολουθεῖ. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ σοί. M. — Ἐπιτηρητής. 5.
φύλαξ. Lips.

3) *Hom. Od. I, 184.* 4) ποιμένος
Gen.^b 6) // * Lips. σὺ κτλ. 9)
// * Lips. καὶ super ἰδὲ et τοῖς μήλοις
super βάλλει. 11) // Om. Gen.^{a, b}
Lips. — δὲ om. Reisk. seqq. 12)
ἐκτείνουσι ante Brub. II. 14) φυ-
λάκισσα 3. 15) // Gen.^a inde ab τὸ
βαῦζειν; Lips. s. l. ἢ κύνων et εἰς
τ. φ. βλ., seqq. in marg. — αὐτῇ]

αὐτῇ vulg. 16) βαῦζειν et σκυλακίων
Gen.^a 18) βαῦζει] Lips., βαῦσθει
ante Brub., βαῦσθει vulg. 18) ἀντὶ
τοῦ ὑλακτεῖν Gen.^a 19) // * Lips.
τὰ δὲ κ. κ. δεικνύει αὐτὴν τ. Γ. ἡσύ-
χως ἀναβραττόμενα. 23) // Om.
Gen.^{a, b} Lips. 24) ἢ et δεικνύει]
καὶ et δεικνύειν vulg.

ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύει αὐτῆς τὴν μορφὴν ἢ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα· ὁ τρόπος ὀνοματοποιία. ἢ καχλάζειν τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τοὺς κάχληκας. (κάχληρες δὲ εἰσὶν αἱ χειμάδες λίθοι. 4.) — (Τὰ δὲ νιν: ἴσως ἢ σκιά αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐτυπούτο, ἢ ἤχου τινὸς 5 γινομένου ἐκ τοῦ δρόμου αὐτῆς εὐαίσθητος τῇ ἀκοῇ ἐγένετο τῶν κυμάτων ἡσυχαζόντων. 4. 5. L. P. Q. Gen.^b) — Τὸ δὲ ἐπ' αἰγιαλοῦ θέοισαν μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν Γαλάτειαν τρέπεται καὶ λέγει ὅτι ἐπάνω καὶ αὐτῇ τῶν κυμάτων βαίνει. (τὸ καχλάζειν ἐπὶ ὕδατος, τὸ 10 δὲ παφλάζειν ἐπὶ πυρός. L. Gen.^b)

Vs. 13. 14.

Rec. Φράξεο μὴ τᾶς παιδός: σκόπει ἵνα μὴ ἐπὶ ταῖς κνήμαις τῆς παιδός, ἦγουν τῆς Γαλατείας, ὀρμήσῃ, ἐπιπηδήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχομένης, καταμύξῃ δὲ τὸ εὐειδὲς 15 αὐτῆς σῶμα, ἦγουν καταξάνῃ, κατασπαράξῃ.

Vet. (Φώνησόν σου τὴν κύνα, μὴ πως τὴν Γαλάτειαν κατεδέσχηται. p.)

Vs. 15. 16.

Rec. Ἄ δὲ καὶ αὐτόθι τοι: οἰκοθεν, ἀπὸ τῆς οἰκείας 20 φύσεως (διαθρύπτεται, ἦγουν Gen.^a) διαφρεῖται ὑπὸ τρυφε-

12) [Καχλάζοντα:] ὑπογελῶντα. K. κινούμενα. E. κνκούμενα. C. διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην. L. — Πορευομένην ἐπὶ τοῖς κύμασι καὶ μὴ φαινομένην. M.

13) Ἡ βουλεύου περὶ τούτου, ἢ ἐπίτατε τῇ κνύ. 4. L.

25

14) Τὰς εὐμόρφους σάρκας. L. τὸ ὠραῖον. M. — Καταξάνει, σπαράξει. P.

1) ἢ θάλασσα] ante Heins., τὴν θάλασσαν vulg. 4) κάχληρες et of cod. 4) χειμάδες] Geel., κρημάδες cod. 5) ἴσως om. Wart. 5) ἠχω — γενομένου Wart. 7) Post ἡσυχαζόντων in Q. adhaerent διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην, cf. Gl. 8) // Gen.^b. sine τὸ δέ. 8) τῆς θαλ. γαλήνης Gen.^b 9) τὴν] add. Gen.^b 9) ὅτι ἐπ. καὶ αὐτῇ τ. κ. βαίνει] Gen.^b (sed ἔπαινῶ), ἐπ. αὐτὴν τ. κ. βαίνει vulg. 10) τὸ δὲ καχλάζων

et παφλάζω Gen.^b 13) // Gen.^a *Lips. — σκόπει om. Gen.^a 13) τῆς κνήμης Gen.^a 14) ἦγ. τ. Γαλ. et ἐπιπηδήσῃ om. Gen.^a Lips. 15) κατ. δέ] Gen.^a Lips., καὶ κατ. vulg. 16) αὐτῆς om. Gen.^a Lips. 17) φώνησόν σου] Gail., φώνησον σου cod. 18) καταιδήσεται cod. 20) // Gen.^a, ubi h. sch. cum reliquis ad hos versus post SchRec. ad Vs. 18 legitur; *Lips. οἰκοθεν seqq. — ἄ δὲ om. Gen.^a — 25) τῷ κνύ 4.

ρότητος (ὡς αἱ καπυραὶ χαίται, τουτέστιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου πεπυρακτωμέναί κόμαι. M. N. P. Gen.^a)

Vet. (Ἄ δὲ καὶ αὐτόθι διαθρύπτεται: Gen.^b ἤγουν αὐτόθεν ἐστὶ τρυφερὰ φυσικῶς καὶ κόπτεται, ὥστε διαθρύ-
5 πτονταὶ αἱ σάρκες αὐτῆς. 3. Gen.^b) — Ὡς ἀπ' ἀκάμθας
ταὶ καπυραὶ χαίται: (τοῦτο θέλει εἶπεν ὅτι ἐπικλᾶται
καὶ διαθρύπτεται. 3. Gen.^a) ὡς οἱ πάπποι κινάρας. χαίται
γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. λέγονται δὲ οἶμαι χαίται διὰ τὸ
κόμαις εἰκέναι. — (<Χαίται:> τὰς <τῆς> κινάρας φησί.
10 χαίται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. θέλει οὖν εἶπεν ὅτι ἐπι-
κλᾶται καὶ διαθρύπτεται ὡς πάππος κινάρας. Gen.^b) — Κα-
πυραὶ δὲ αἱ κεκαμμένα ὑπὸ τοῦ ἡλίου *** διὰ τὴν [θερ-
μότητα ἢ] λευκότητα [ὡς ἐν ἄλλῳ].

Rec. (Ἦγουν ὥσπερ καὶ ἐν ἀκάνθαις ὄν τὸ ῥόδον θάλ-
15 λει, οὕτω καὶ αὕτη διαθρύπτεται σοὶ καὶ ἐν ὕδασιν οὕσα.
οὐδὲ γὰρ ἀλλοιωθήσεται αὐτῆς ἢ χροιά διατριβούσης ἐν ὕδα-
σιν. *M. Gen.^a)

Vs. 17.

Rec. (Τουτέστιν ὅταν δεικνύης, ὅτι ἐράς ἐκείνης, προσ-
20 ποιουμένη μὴ ἀντερᾶν σου φεύγει· ὅταν δὲ προσποιῇ σὺ μὴ
ἐρᾶν ἐκείνης, ἐκείνη διώκει σε, ἤγουν καταλαμβάνει. E.) —
Καὶ φεύγει φιλέοντα: καὶ φεύγει, σε δηλονότι, φιλέοντα
καὶ οὐ φιλέοντα διώκει, ἤγουν ζητεῖ. —

15) Ἡ κατασκευὴ αὕτη πρὸς τὸ οὐ φιλέοντα διώκει ἔχει τὴν
25 δύναμιν. M. — Ἀφ' ἐαντῆς. L. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. K. ἐν τῇ
θαλάσση. M. — Καλλωπίζεται. K. ἰδιωματεύεται. M. — Κινάρας
ἀγρίας. L.

16) Αἱ ἐρυθραί. M. αἱ ξηραί. C. αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου πεπυρακτω-
μέναί κόμαι. 1. 2. Lips. — [Χαίται:] τὸ ῥόδον. M. διακόπονται
30 δηλονότι. L. — Τὸ λαμπρόν. M. Lips. — [Φρύγη:] λάμπη. E.
[Φρύγει:] ξηραίνει φλέγον. M. N. Lips.

4) αὐτόθι ἐστὶ 3. 4) τρυφεραὶ in cod. adhaeret scholio Vs. 24, p. Gen.^b 6) // Gen.^a c. lemm. δια- 230. 13. 11) // Gen.^{a, b}, hic post σάρ- θρύπτεται. In 3. haec sine lemm. κες αὐτῆς l. 5. — ὡς pro αἱ M. Gen.^a praeſixo ἄλλως deinceps post αὐτῆς 12. 13) Circumscripta om. M. Gen.^{a, b} l. 5 leguntur. 7) οἱ πάπποι κιν.] 15) αὕτη Gen.^a 16) οὐ γὰρ Gen.^a 3. Gen.^a (hic κινάρις), ἀπὸ τῆς 22) // * Lips. σε δηλονότι et ζητεῖ, κιν. οἱ π. vulg. 7) χαίται γὰρ οἱ π. — σε Lips. et ante Reisk. — 24) ἢ τ. κ. om. Gen.^a 8) λέγονται δὲ οὐ- κατασκ. seqq. afferuntur tanquam τως οἶμαι διὰ M. Gen.^a 9) H. sch. deinceps post ἐν ὕδασιν lin. 15 scripta.

Gen. Ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς καὶ πανοῦργον ση-
μαίνει· τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὗ φιλοῦντα δὲ διώκειν
κακοήθους. ὁ νοῦς· καὶ ἐπειδὴν αἰσθηταί σε ὡς Πολύφημε
φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται, μισοῦντα δὲ διώκει,
ἦγουν εἰς πόθον ἄγειν πειράται. — (Εἰ μὲν πρὸς τὴν Γαλά- 5
τειαν ἀποτείνεις τὸν λόγον, ὀφείλεις νοεῖν, ὅτι τοῦ ἔρωμέ-
νου οὐκ ἐρᾷ, τοῦ δὲ μὴ ἐρωμένου ἐρᾷ· εἰ δὲ πρὸς τὴν κῦνα,
τὸν φιλέοντα φεύγει καὶ τὸν μὴ φιλέοντα διώκει. L. Gen.^b)

Vs. 18. 19.

Rec. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· παροιμία· 10
καὶ πάντα τρόπον ποιεῖ [ἢ κινεῖ] τυχεῖν σου· (ἦγουν πάντα
λίθον κινεῖ, ἵνα τύχη σου. Gen.^a)

Gen. (Λίθον· τὸν ὡσπερὶ λίθον στερεὸν ὄντα τὴν ψυ-
χὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς καὶ τέχνης τινὸς κινεῖ. Ἄλλως. Τὸν
ἀπὸ σφενδόνης λίθον κινεῖ, θέλουσα ποιῆσαι σε ἐρᾶν αὐτῆς. 15
Gen.^b) — ("Ἡ· μέσην γὰρ τιθέασιν οἱ παίζοντες ψῆφον, ἧς
οὐχ ἄπτονται, εἰ μὴ τέλεον ἠττώμενοι αὐτῆς ἄφωιντο. λί-
θον οὖν τὴν ψῆφον· οἶον τὸν ἔρωτα εἰς ἔσχατον παριστᾶ
κίνδυνον. Gen.^b Vulc.) — (Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ
λίθον· ἦγουν καὶ τὰς ἀψύχους στήλας κινεῖ εἰς ἔρωτα. *4. 20
E. Gen.^b) — Ἄλλως. Καὶ ὅταν προσποιῇ σὺ μὴ φιλεῖν αὐ-
τὴν, πάντα κάλων κινεῖ καθελεύσασα σε πρὸς τὸν ἑαυτῆς

17) Φεύγει σε. ἦγουν ἠνίκα σὺ ταύτην ἐφίλεις, ἔφευγε· νῦν δὲ
μὴ φιλοῦντα ζητεῖ αὐτή. M. — [Φιλέοντα:] τὸ πρῶν. P. — Ἦγουν
νῦν μὴ φιλοῦντα αὐτὴν ζητεῖ αὐτὸν ἢ Γαλάτεια. K. 25

18) Πρὸς τὸ διαθρύπτεται καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ καὶ κεῖται ἐνταῦθα διὰ
μέσου. M. — Ἦγουν καὶ τὰ ἀψυχα ἀγάλματα. M. γραμμὴν τὴν τοῦ
δακτυλίου ἐμφέρειαν λέγει. 4. L. καὶ τὸν πρὸς σὲ ἔρωτα. 4. ἦγουν
τοῦ δακτυλίου. E. H. — Ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. M. P. Lips.

1) //Om. Gen.^{a,b}. Lips. 5) Schol. in Gen.^b legitur post κινάρας pag. 226. H. 7) οὐκ ἐρᾷ Gen.^b. 8) φέσει Gen.^b mg. 10) //Gen.^a Lips., cf. Phav. s. v. κινεῖω. — λίθον om. Gen.^a 11) ἢ κινεῖ om. Gen.^a Lips. Phav. 11) ὡστε τυχ. Gen.^a 12) Sequitur in Gen.^a glossa Suidea γραμμὴ ἐστίν... ἔχον. 13) Schol. hoc cum sequente in Gen.^b legitur post Ὀδυσσεῖος pag. 230. 4. — ὡσπερὶ] ὕστερον cod. 13) τῆς ψυχῆς cod. 15) θέλουσα] Adert., θέ-

λων cod. 16) μέσον sine ἢ Vulc. 17) ἠπτόμενοι Gen.^b 19) Schol. in Gen.^b una cum sequente legitur post Schol. Vs. 17, in E. sine lemmate post καταλαμβάνει p. 226. 21. 20) κινεῖ στ. 4. — εἰς] 4., πρὸς τὸν Gen.^b, πρὸς τὸν σὸν E. 21) //Gen.^b, ubi ἢ ἄλλως. 21) αὐτὴν om. Gen.^b 22) λίθον pro κάλων E. 22) σε om. E. Gen.^b 22) αὐτῆς Gen.^b, τὸν ἑαυτῆς om. E. — 26) πρὸς τὸ] τοῦτο cod. 27) γραμμὴν om. 4. 28) δακτυλίου] Duebn., δακτύλου codd.

ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινο-
λέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. Ἐκεῖ γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαν
τες οὐ δύναται ὁ ἕτερος νικῆσαι τὸν ὁμοπαίκτηρα, κινεῖ καὶ
τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, ἤγουν τὸν οὕτω βασιλέα καλούμε-
5 νον. — Ἄλλως. Γράφαι τὸ ξέσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ
γοῦν τοῦ γράφειν τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν γίνεται γραμμὴ ἢ
λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμμῆς ἐνταῦθα λέγει τὸ λίθινον
ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς· δύναται ἢ Γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον
ἄγαλμα εἰς τὸν αὐτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι δι' ὑπερβολὴν
10 κάλλους. — (Καὶ τὸν ἐπιγραμμῆς: ἀπ' ἀρχῆς. μεταφορι-
κῶς δὲ εἶρηται· κυρίως δέ ἐστι γραμμὴ ἢ τῶν δρομέων. Καὶ
τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: καὶ λίθινον, φησίν,
ἄγαλμα, εἰς ἔρωτα δύναται αὐτῆς ἐπισπάσθαι· τὴν δὲ τοῦ
κάλλους ὑπερβολὴν θαναμάζει. Ἄλλως. Εἰρωνευόμενός φη-
15 σιν· ὦ Πολύφημε, ἐρᾶ <σου> ἢ Γαλάτεια, εἰς τὸ συμπεῖσαι
σε μονονοχί τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινούσα, ὡς ἢ παροι-
μία *** καὶ μὴ θαναμάσης, εἰ οὕτως ἀμόρφον ὄντος ἐρᾶ σου·
ἐν τῷ ἔρωτι *** καὶ τὸν ἐπὶ γραμμῆς λίθον ἐαντῆς ἔρωτα
μεταφέρεσθαι ποιεῖ. 4.)

20 *Rec.* (Ἦγουν καὶ τὰ λίθον ἐξεσμένον ὄντα ἀγάλματα κι-
νεῖ ἢ Γαλάτεια τῇ εὐμορφίᾳ αὐτῆς. Q.) — Ἡ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ Πολύφημε: ὄντως πολλάκις ὦ Πολύφημε
ὑπ' ἔρωτος τὰ μὴ εὐμορφα εὐμορφα φαίνονται.

Vel. Διὸ μὴ θαναμάζε, εἰ ἐρᾶ σου ἢ Γαλάτεια ἀμόρφον
25 ὄντος. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρωτος· ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν
ἐρώντων.

19) Ἦγουν σὺ <μῆ> καλὸς ὢν καλὸς φαίνῃ, ἢ ἀμόρφον σου ὄντος
ἐρᾶ ἢ Γαλάτεια. L.

1) αἱ δὲ λέξεις Gen.^b 2) ἐκεῖ] 11 leguntur. 11) ἐστὶ γραμμῆ] Dueb-
(Gen.^b, ἐκείνοι vulg. 2) ὅταν nerus, ἐπιγραμμῆ cod. 11) δρομέων] Dueb-
βουλόμενος ὁ ἕτερος περιγερέσθαι nerus, δρομέων cod. 12) φη-
τοῦ ἴδιον παίκτηρα κινεῖ E. 3) δύναται σιν] Duebn., φασίν cod., item paullo
ὁ ἕτερος] Gen.^b, δύνανται ἐτέ- infra. 16) μονονοχί] Piccolos, μόν-
ρως vulg., δύνανται Gaisf. tac. τον καὶ cod. 17) Lacunam hic Gaisf.
3) ὁμοπαίκτηρα] Scaliger et Toup., indicavit tanquam in ipso libro ap-
ὄμοιον παίκτηρα vulg., ὄμ. πρά- parentem, paullo post Duebnerus.
κτορα L. 3) κινεῖ] E. Gen.^b, κι- 20) ἤγουν ἢ τῷ λίθῳ ἐξεσμένῳ ὄντι
νοῦσαι vulg. — καὶ om. Gen.^b 4) ἠγάλαματι κ. ἢ Γ. ἢ τῇ cod. 21)
ἤγουν] add. E. L. Gen.^b 4) τὸ πρό // * Lips. ὄντως — ὑπὸ τοῦ ἔρω-
τῶν Gen.^b, τὸν εἶδος φέροντα βασι- τος — φαίνονται. 24) // Om. Gen.^a-
λέως E. L. 5) // Om. Gen.^a-b. Lips. Lips. 25) ἔρωτος· ἀποβ.] ante Xyl.,
10) ἀπ' ἀρχῆς] σπάρτη cod., ubi verba ἔρωτος, ἀποβ. vulg., ἔρωτος ἀποβ. Kiessl.
σπάρτη μ. δὲ εἶρηται post δρομέων l. — 27) καλὸς φαίνῃ cod.

Vs. 20—24.

Vet. Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας: ἐπὶ τῷ Δάφνιδι δέ, ἤρουν μετὰ τὸν Δάφνιν, ὁ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ ἤρξατο,] ἐπροοιμιάζετο. ὁ γὰρ Δαμοίτας ἄδει ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. — 5
Εἶδον καὶ τὸν Πᾶνα: καὶ γὰρ εἶδον, ὡς λέγεις, τὴν Γαλάτειαν, νῆ τὸν Πᾶνα, ἠνίκα τὸ ποιμνιον ἐμηλοβόλει, καὶ οὐκ ἔλαθε μὰ τὸν ἐμὸν ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμόν.

Rec. (Ὡι ποθορωμαί: Gen.^a) δι' οὐ νῦν βλέπω καὶ βλέψω (δηλονότι Gen.^a Lips.) δι' ὄλης μου τῆς ζωῆς· τοῦτο 10 γὰρ τὸ ἐς τέλος.

Vet. (Ἀναβάλλω τρία σημαίνει· ἄνω βάλλω, ἀπορραθνημῷ καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ ἀνακρούω ὡς ἐνταῦθα. L.) — Τὸ δὲ ἀναβάλλω σημαίνει τέσσαρα· τὸ προοιμιάζω, ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν· 15

τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναμέλω, ὡς τὸ „καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον“· τὸ ἐνδύομαι, ὡς τὸ „ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον“· καὶ τὸ ἀπαρνούμαι, ὡς τὸ „ἀναβολὴν ποιοῦμαι τοῦδε τοῦ πράγματος.“ — Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὀμήρω· 20

Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο, ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ ὑπὸ τῶν χειρῶν Ὀδυσσεύως ἀμαρτήσασθαι ὀπωπῆς. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος ὁ τὰ ἀπενκτά μοι μαντευόμενος ἀπενκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρον τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείπει. — (Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τή- 25

20) Ἐπὶ τούτῳ. N. Lips. — Ἀρχὴν ἐποιήσατο. L. ἤρξατο. E. ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. Lips. ἤρξατο, ἀνεκρούσατο. M. ἤρξατο τῆς ὠδῆς. N. — Γράφεται καὶ τότε αἰεῖδεν. 4. — Ἥιδεν. M. ἔλεγεν. P.

21) Ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Κύκλωπος. L. P.

2) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 6) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 9) //Gen.^a Lips., ubi deest νῦν ut in *1. *2. 12) ἄνω βάλλω ἀπορρ.] ἀναβάλλω τὸ ἔραθν-μῷ cod. 14) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 15) *Hom. Od. A*, 155. 16) ἀναμέλω] *Hemsterh.*, ἀναπέμω vulg. — *Aphth. Progn. init.* 17) *Psalm.* 103, 2. 19) ἀναβολὴν ποιοῦμαι] p., ἀναβολὴν 3.¹, ἀναβάλλομαι vulg. 19) //Om. Gen.^{a,b} Lips., habet Phav. s. v. Τήλεμος. 20) ὁ παρ' Ὀ. Τήλεμος] L., ὁ Τ. ὁ παρ' Ὀ. vulg., ὁ

παρ' Ὀ. Phav., Τήλ. παρ' Ὀμ. p.¹ 21) *Hom. Od. I*, 509. — Εὐρυμίδης] Εὐρυμίδης ἢ Εὐρύμαχος καλούμενος vulg., sed Εὐρυμίδης ante Heins. et Phav., Εὐρύμαχος· Εὐρύμαχος p.¹, Εὐρυμάχου L. *Complures viderunt ἢ Εὐρύμαχος ejicienda esse, vid. Burm. Observn. Misc. III p. 372.* — ὃς μαντ. ἐκ. ὃς om. L. 22) ἀμαρτήσασθαι ὀπωπῆς] L., τυφλωθῆναι vulg., ὅτι ὕ. τ. χ. Ὀδ. τυφλωθῆσεται p., τυφλωθῆσθαι conj. Geel.

λεμος: ὁ μάντις, ὃς μοι εἶρηκε τυφλωθῆναι, αὐτὸς τυφλω-
θειή παρὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. τοῦτο δὲ εἶρηκεν, ἐπειδὴ
τοιοῦτος μάντις εἶρηκε αὐτῷ τυφλωθῆσεσθαι ὑπὸ Ὀδυσ-
σείως. L. Gen.^b) — (Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον: τοῦτο
5 ἐστὶν ὅπερ λέγει, ὅτι τὰ ῥηθέντα μοι παρὰ μαντέως κακὰ
ἀντιστραφῶσιν αὐτῷ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. L. Gen.^b)

Rec. Ἄλλως. (Αὐτὰρ ὁ μάντις: Gen.^a) ὁ μάντις δὲ ὁ
Τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἤγουν μαντενόμενος, ἐχθρὰ εἶθε
φέρει, ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ὅπως τοῖς
10 ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά· (τουτέστιν ἐχθρὰ εἶθε ἀκο-
λουθήσειεν αὐτῷ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅπως τοῖς ἐκγόνοις
αὐτοῦ ταῦτα φυλαχθῆ. E. M. Y. Gen.^a Lips.)

Vet. (Ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον: ἐχθρὰ *** φυλάξει
τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. Gen.^b) ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ, τῷ Πο-
15 λυφῆμῳ δηλονότι Κύκλωπι,

χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὁπωπῆς,
(ἔτι οὖν βλέπων ἐπαθαῖται αὐτῷ. E.)

Rec. Ὡσπερ τὸ φίλος ἐνίστε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ φιλοῦν-
τος, ἐνίστε δὲ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου, οὕτω καὶ τὸ ἐχθρός, τὸ
20 ἐναντίον αὐτῷ, ἐνίστε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐχθραίνοντος,
ἐνίστε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπηχθημένου, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ
ἐχθρά.

Vs. 25—27.

Rec. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων: ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς

25 22. 23) [Τόν:] μά. Lips. — [Ἐμόν:] ὀφθαλμόν. Lips. — Δι'
οὐ βλέπω καὶ βλέπω. 1. 2. ἀναβλέπω, δι' ὅλης μου βλέπω τῆς ζωῆς.
P. — Εἶθε διὰ παντὸς βλέπομι. L. ἐντελέστατα. M. — Κακὰ προ-
μαντεύων. C.

24) Εἶθε φέροι ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι. E. — [Φυλάξῃ:] ταῦτα ὡς
30 κλήρον. 4. ἀντὶ τοῦ φυλαχθῆ. E.

2) περι pro παρὰ Gen.^b 5) περι
Gen.^b 7) // Gen.^a Lips. 9) φέροι
Gen.^a Lips., φέροιο vulg. 9) πρὸν
pro πρὸς τὸν Gen.^a 10) ἐκγόνοις
hic et infra Gen.^a 10) ἀκολουθή-
σαιεν Gen.^a 13) // Gen.^b inter scho-
lia pag. 229. 25. et 230. 4., sed ab
utroque scholiis ad Vs. 17. 18. di-
reptum. 14) αὐτῷ et δηλονότι
om. Gen.^b 16) Hom. Od. 1, 512. —
χειρῶν ἐξ Ὀδ.] Gen.^b, ἐκ τῶν Ὀδ.

χειρῶν vulg. — Ὀδυσῆος Ὀδυσσείως
vulg. — ἀμαρτήσεσθαι] L. Gen.^b,
-ασσθαι vulg. 17) ἔτι] ὅτι cod.
18) // Gen.^a Lips. 19) ὑπὸ τοῦ
φιλουμένου M. 20) ἐχθραίνοντος]
Gen.^a Lips., ἐχθραίνοντος vulg. 21)
καθὰ Gen.^a 21) τὰ ἐχθρά Lips.
24) // * Lips. εἰς ... ἐξέπιτηδες —
ἀκονουσα ζηλ. με — ἐπὶ θαύματος
... ἐπίκλ. — διαρρεῖται.

ἔρωτα διεγείρων αὐτὴν οὐ προσβλέπω ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλην
τινά φημι γυναῖκα ἔχειν. ἢ δὲ ἀκούουσα ζηλοτυπεῖ με ὡς
Παῖάν καὶ διαρρεῖται. ἐπὶ θαύματος καὶ χαρῆς ἐνταῦθα ἢ
ἐπίκλησις.

Vs. 28.

5

Vcl. Οἰστρεὶ παπταίνουσα: τὸν οἴστρον τοῦ μύ-
πος Σώστρατος διαστέλλει. οἴστροι δὲ εἰσι πολέμιοι τοῖς βου-
σίν· ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτούς, οἴστρεῖν ποιουσί καὶ τρέ-
χειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν
νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησὶν ὁ Θεόκριτος τὴν Γαλάτειαν 10
οἴστρεῖν καὶ δρομαίαν ἐρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποί-
μνας τοῦ Κύκλωπος. — (Οἴστρεῖν παπταίνουσα: ἦγονν
ἔρωτι ὡς ὑπὸ οἴστρον πεπληγμένη. *L. Gen.^b) — (Οἴστρη
παπταίνουσα: ἦγονν ἀκολασταίνει. τὸ δὲ παπταίνουσα
ἀντὶ τοῦ περιβλέπουσα. p.) 15

Rec. (Μετὰ οἴστρον ἐξερχομένη ἀποβλέπει πρὸς τὸ ἄν-
τρον τὸ ἐμόν. *1. *2. N. Y. *Lips.)

Vs. 29.

Vcl. Σίγα δ' ὑλακεῖν νιν καὶ τᾶ κυνί: λείπει τὸ
ἐπέταξα· ἦγονν ἐπέταξα τῇ κυνὶ σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακεῖν. 20

25) Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ οὐδόλως προσβλέπω αὐτὴν ἀντιλυπῶν. 4. L. —
Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίζω αὐτήν. 23. — Λυπῶν αὐτήν. E. N. —
Οὐ προσβλέπω αὐτήν, ἀλλὰ στρέφω τὴν κεφαλὴν ἐξεπίτηδες. M. οὐ
πρὸς αὐτὴν ὀρώ. E.

27) [Ω Παιάν:] φεῦ. E. P. ἐπιφώνημα θαυμαστικόν. M. — 25
Δαμάζεται, διαρρεῖται. M.

28) Μετὰ οἴστρον ἔρχεται. E. μετὰ οἴστρον ἐρχομένη ἀποβλέπει.
M. διερχομένη ἀποβλέπει. P. — Ζητοῦσα. M. ἐπιτηροῦσα. E. μετὰ
μανίας βλέπουσα. C.

2) ἀκούουσα] Lips., ἀκούσασα
vulg. 2) ζηλωτικοὶ ante Brub. II,
quae ζηλωτυπεῖ, recte Xyl. 6)
//Gen.^b ubi οἴστρη παπται-
νοῦσα, et Phav. 7) Σώστρατος
om. L. Gen.^b Phav., διαστ. τ. οἴ.
ἀπὸ τ. μ. Gen.^b Phav. 7) οἴστροι
δὲ εἰσι πολέμιοι] Gen.^b Phav., οἴ-
στρος δὲ ἐστὶ πολέμιος vulg. 9) ἐν
τοῖς ... νομόν om. Gen.^b Phav.,
qui pro sequentibus habent καὶ τὴν
Γαλ. οὖν οἴστρεῖν φησὶν ὁ Θ. κατὰ
μεταφοράν. (ὑπὸ γὰρ τοῦ οἴστρον

πεπληγμένη παπταίνει καὶ στοχάζε-
ται Phav.) 12) ἦγονν om. L. 13)
ἔρωτι ὡς] ἔρωτι καὶ L., om. Gen.^b
16) οἴστρη 1. 2. — περιβλέπει N. Y.
19) //Om. Gen.^a b. Lips. — 21) ἀδό-
λως 4. — προσβλέπων L. — ἀντι-
λυπῶ L., om. 4., sed κνίζων, ἀν-
τιλυπῶν ex hoc tanquam separata
glossa post sequentem profertur,
omnibus tribus uno siglo Vat. 4. ap-
posito. Attamen mediam codici 23.
vindicare ausus sum.

Vs. 30.

Rec. Ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα: ἡ κύων δηλονότι.

Vet. Ἐκνυζᾶτο: ἔσαινε καὶ κατεθώπευε· κνυζηθμός δὲ 5 λέγεται ἡ τῶν κνῶν ἄσημος ὑλακῆ. — (Ἰσχία ποτὶ ῥύγχον: Gen.^b) τὸ στόμα ἔχουσα ἀναμέσον τῶν ἰσχιῶν αὐτῆς. (οὕτω γὰρ κοιμῶνται οἱ κύνες. L. Gen.^b ἰσχίον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὄσφυν ὄστουν, ὃ καὶ γλουτὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὴν κοιλότητα. Gen.^b) — Ἰσχία δὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὄσφυν 10 ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὄστᾶ, ἐν οἷς ἐγκτεται τὸ ἱερὸν ὄστουν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὄστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητάς τινος, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἀρμύζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὐταὶ καὶ γλουτὰ λέγονται, καὶ κοτύλαι παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κνῶς νῦν 15 λέγεται· κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. — (Τὸ δὲ ῥύγχος τῶν ὀρνέων, καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς κνῶς. λέγεται δὲ νῦν τὸ ῥύγχος τὸ ἄκρον τῆς ῥίνος τοῦ κνῶς. L.)

Rec. Ἄλλως. Ῥίς λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, ῥύγχος ἐπὶ κνῶν, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων.

20

Vs. 31. 32.

Rec. Πεμψεῖ ἄγγελον: μηνύειν ἐστὶ τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν ἢ φεύγοντα ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα· καὶ μηνυτῆς ἐπὶ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἀπλῶς καὶ δηλοῦν, οἷον „ὁ τῆς κορώνης κρωγμὸς χειμῶνα μηνύει.“ ἀγγέλλει δὲ

25 29) Ἠρέμα. M. Lips. σιωπηλὸς ἔσο. C. ἡρέμα καὶ μετὰ σιγῆς βαῦζειν ἐπιτάττω. P. ἡρέμα ἐπέταξα. Bar. Laud. — [Κυνί:] ἐπιτάττω. Lips.

30) Ἐκνακίζετο κοιμωμένη ἡ κύων. 4. E. L. ἡσύχως ὑλάκει ἡ κύων. M. ἐκοιμάτο. P. — Μέσον τῶν σκελῶν αὐτῆς τὴν ῥίνα ἔχουσα. 30 E. πρὸς τὰ ἰσχία τῆς Γαλατείας. P. Lips. ῥογαλίζουσα. P. ῥάγχος τῶν ἰχθύων, ῥάμφος τῶν ὀρνέων. L.

2) // * Lips. ἡ κύων. 4) // Gen.^b omissis verbis ante κνυζηθμός. Haec ante Reisk., qui primus ἐκνυζᾶτο lemma esse vidit, praecedenti scholio adhaerebant, etiam apud Phav. s. v. ἐκνυζᾶτο, ubi deest δηλονότι. 4) κνυζηθμός ... ὑλακῆ vulgo post ἰσχιῶν αὐτῆς leguntur, in Gen.^b post ἀρμύζονται lin. 12, unde transposui. — δέ] Gen.^b, γὰρ Phav., om.

vulg. 6) // Gen.^b, ubi ἀνὰ μέσον ἰσχ. ἔχ. sine αὐτῆς. 9) τὸ κοιλ. cod. 9) // Om. Gen.^{a-b}. Lips., nisi quod verba εἰς ἃς αἱ κεφ. τ. μ. ἀρμύζονται in Gen.^b praecedenti scholio adhaerent. 18) // Gen.^a Lips. sine λέγεται. 19) ἐπὶ τῶν ὀρνέων Gen.^a 21) // Gen.^a Lips. — πεμψεῖ om. Gen.^a 24) κρωγμὸς Gen.^a — 28) κοιμ. om. 4. 30) τὰ ἰσχία om. P.

τις λόγους τινὸς πρὸς τινα, ἤγουν διακομίζει, καὶ ἀγγέλλειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινα λέγειν περὶ τινος· καὶ ἄγγελος ἐπὶ τούτων. λέγει δέ· ἴσως δὲ αὐτὴ ὀρωσά με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγγελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς. — *Αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας*: (κλείσω. Gen.^a) κλείω, ἀφ' οὗ μέλλων κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρῆσει. οἱ ποιηταὶ δὲ κληίσω λέγουσι διαλύσει τῆς διφθόγγου καὶ τροπῆ τοῦ εἰς η, εἴτα τροπῆ τοῦ η εἰς α καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα κλάσω καὶ κλασῶ Δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληίξω εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ σημαυνομένου, ἀφ' οὗ μέλλων Δωρικῶς κληίξω, καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς α καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα κλάξω καὶ κλαξῶ, ἀφ' οὗ καὶ κλάξ ἢ κλείς.

Vs. 33.

Gen. (Αὐτοὺς μοι στορέσειν: Gen.^b ἢ διακονήσειν ἐμοί, ἢ γνησία μοι γυνή εἶναι. p. Vat. *E. L. Gen.^b) 15
Rec. Τὰσδ' ἐπὶ νάσω: τῆς Σικελίας δηλονότι.

Vs. 34—36.

Rec. Καὶ γὰρ οὐκ ἔχω, ὡς λέγουσιν, εἶδος αἰσχροῦ, ἤγουν ἄσχημον· ὄντως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλήνης οὔσης εἰς τὴν θά-

32) Ἔως ἂν πίστιν δῶ. N. P. Lips. ἔως ἂν εἰς πίστιν. M. — 20 [Ὅμοσση:] διὰ τὸ μέτρον. M.

33) Στρώσειν, καλλωπίσειν. M. στρώσειν. Lips. — Τὴν καλὴν στρωμνὴν. M. P. Lips. — Ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου, ἤγουν τῆς Σικελίας. M. N. Lips.

34) Δῆ. M. Lips. — Θεωρίαν. L. M. — Αἰσχρόν, τὸ κοινῶς 25 ἄσχημον. M. Y. Lips. — Λέγουσιν οἱ ἄλλοι Κύκλωπες. E. N.

35) Καὶ γὰρ πρώην καταπτρισάμην εἰς τὴν θάλασσαν. L.

36) [Ἐμίν:] ἐμοῦ. L. M. Lips.

1) τίνας πρὸς τινος Gen.^a 2) τι λέγειν M. 2) καὶ ἄγγ. καὶ ἐπὶ Gen.^a 3) λέγει δὲ seqq. om. Gen.^a Lips. 5) // Gen.^a Lips. Phav. c. lemm. κλασῶ. 5) ἀφ' οὗ] 1. 2. Lips. Phav., ἀφ' οὗ ὁ Gen.^a, ὁ vulg. 7) κληίξω Gen.^a, κληίσκω Phav., ubi desunt οἱ et δέ. 7) καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς α προσγο. mediis omissis Gen.^a Alterum τροπῆ et κλάσω καὶ om. Phav., ubi bis προσγεγραμμένον. 10) Δωρ. κληίξω Phav. 12) κλάξω

καὶ] Lips., κλάξω Phav., om. vulg. 12) κλάξ] Gen.^a, κλάξ Lips., κλάξ vulg. 14) διακ. (sine ἢ) ἤγουν γν. μοι γυνή γένηται E. 16) // * Lips. ἤγουν τῆς Σ. 18) // * Lips. αἰσχροῦν τὸ κοινῶς ἄσχημον — ὄντως — πρώην, πρὸ ὀλίγου — εἰς θάλασσαν — ἤγουν εὔμορφα — ἐμοῦ ἀπὸ κοινοῦ — ἐμοῦ — ἀντὶ τοῦ ὁ εἰς ὀφθαλμῶς. 18) αἰσχρον ante Heins. — 22) τὴν om. M. P. 27) πρώην] Duebn., πρῶτον cod.

λασσαν ἔβλεπον, καὶ εὐμορφα μὲν ἐμοῦ τα γένεια — ἀπὸ κοινου τοῦ ἐμοῦ — εὐμορφος δὲ ἐμοῦ ὁ εἰς ὀφθαλμός.

Vs. 37. 38.

Vet. Ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται: οἱ γὰρ μονόφθαλμοι 5 κατὰ φύσιν τοῖς οὐ μονοφθάλοις ἄμορφοι δοκοῦσιν· οὐχ ὁμοίως γὰρ κρίνουσιν ἑκάτεροι τοὺς ἀνομοίους τὴν φύσιν. — Τῶν δὲ τ' ὀδόντων: τῶν δὲ ὀδόντων ἢ λευκότης λευκότερα ἔδεικνυτο Παρίας λίθου. Παρία γὰρ ἐστὶ λίθος λευκή.

Vs. 39.

10 *Vet.* Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ: ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ, τρις εἰς τὸν ἐμὸν ἐπιτσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες τὸ νεμεσητὸν ἐκτρέπομεναι. Καλλίμαχος·

δαίμων, τῇ κόλποισιν ἐπιπύουσι γυναῖκες.

15

Vs. 40.

Rec. Ταῦτα γὰρ ἄ γραϊά με Κοτυτταρίς ἐξεδί-
δαξεν: ἤγουν τὸ πτύειν ἐπὶ κόλπον ἐδίδαξε ποιεῖν με ἐπὶ
τῷ μὴ βασκαίνεσθαι.

Vet. Κοτυτταρίς δὲ ὄνομα κύριον, ἢ παρὰ τὸν κότον 20 ἴσως πεποιημένον — καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοι εἰσιν.
(καὶ Ἀριστοφάνης·

δύσκολον γερόντιον —

ἢ Κοτυτῶ ἐστὶ θεός, παρ' ἧς ὠνόμασται. Q.) — Ἡ (Ἄ γραϊά
Κοτυτταρίς: Gen.^b) ἀπὸ τῆς παρὰ Λωριεῦσι τιμωμένης

25

37) Κατ' ἐμὴν κρίσιν. E. L. ὡς ἐγὼ κρίνω. C.

38) [Παρίας:] οὕτω καλουμένης. Πάριος λίθος ἤγουν λευκός, καὶ
Πάρος νήσος. L. — Ἐδείκνυνεν, ὁ πόντος δηλονότι, ἢ θάλασσα. M.

39) Ἴνα ἀπὸ ὥρας λάβω. P. ἤγουν πάθω τι ὑπὸ βασκανίας. E. N.

1) ἐμοῦ bis] Lips., ἐμοῖ vulg. 1) ἀπὸ κοινου τοῦ] ante Brub. II. (ubi ἀπὸ κοινου τοῦ) et Reisk. seqq., ἀπωκειοῦτο Xyl. vulg. 2) δὲ ἐμοῦ] Lips., δὲ vulg. 4) //Gen.^b cum falso lemmate ὡς με λέγοντι. — καὶ γὰρ οἱ Gen.^b 5) οὐ om. Gen.^b 6) ἑκάτεροι] L. P. Gen.^b, ἀμφοτέροι vulg. 6) ἀνομοία Gen.^b 7) //Om. Gen.^{a-b}. Lips. 10) //Om. Gen.^a Lips. 11) μέχρι τοῦ νῦν om. 3. 14) Callim. fr.

235. — τῇ] Boisson, τὲ ante Heins., τοῖ vulg. 16) //Lips. ποιεῖν δηλονότι ἐπὶ τῷ μὴ β. 19) //Om. Gen.^{a-b}. Lips. — Κοτυτταρίς] ante Heins., Κοτυττ. vulg. 20) ἴσως τοῦτο Q. 20) πεποιημένον] Q., πεποίηται vulg. 20) ὀξ. γὰρ οἱ γέροντες εἰσιν Q. λ 22) Arist. Eqq. 42. 23) κοτῦ cod. 23) //Gen.^b ante schol. Vs. 33.

Κοτυτοῦς (ὠνόμασται Κοτυταρίς. Gen.^b) ἦσαν δὲ Τιμανδρέως θυγατέρες Κοτυτῶ καὶ Εὐρύθემις, ἃς ἐτίμησαν Ἡρακλεΐδα διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἄφιξιν, ὡς οἱ περὶ Ἰππόστρατον ἀποφαίνουσιν. — (Ἡ δὲ Κοτυταρίς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κότου· ἔτοιμοι γὰρ εἰς κότον 5 οἱ γέροντες. L. Gen.^b — Ἔστι δὲ Κοτυτῶ Δωρικὴ θεὸς, παρ' ἧς ὠνόμασται. L. *N. Gen.^b — Ἦν θεὰ Κοτυτῶ· λεγομένη, καὶ ἀπὸ ταύτης ὠνόμασται ἡ Κοτυτταρίς. E.)

Vs. 41.

Rec. Παρ' Ἰπποκίονι: ὄνομα κύριον, ἢ ὄνομα τόπου, 10 (ἐν ᾧ ἦσαν οἱ θερισταί. E.)

Vs. 46.

Rec. Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος: ἐνίκα μὲν οὐδ' ἕτερος, 15 ἔξω δὲ ἦτης ἀμφοτέροι ἐγένοντο.

Vet. (Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος: ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ πρὸς 15 τινος ἠττήθησαν. ἀνάσσαιτοι δέ, ἦγουν ἀήττητοι, ἀνίκητοι· τουτέστιν οὐδεὶς αὐτοὺς ἐνίκησεν. L. Gen.^b)

41) Πρώην, πρὸ ὀλίγου. M. Lips. — Θερισταῖς, ἦγουν χάριν τῶν θεριζόντων. M. χάριν τῶν θεριζόντων. Lips. — [Ἰπποκόωνι:] τόπῳ. M. — Ἡῦλει. M. Lips. συνῆδεν. M. συνεστρέφετο. C. 20

43) [Χώ μὲν:] ὁ Δαμοίτας. M. Lips. ὁ Δάφνις. E. N. — [Τῶ:] τῷ Δαμοίτα. E. N. — [Ὁ δέ:] ὁ Δάφνις. M. Lips. ὁ Δαμοίτας. E. N. — [Τῶ:] τῷ Δάφνιδι. E. N. — Καλῶς πατεσκενασμένον. M. Y. Lips.

45) [Ἀντίκα:] ἄμα. M. N. P. Lips. 25

46) Ἐνίκησε μὲν οὐδεὶς. C. L. οὐχ ἕτερος τὸν ἕτερον ἐνίκησεν. E. οὐδέτερος ἐνίκησεν. N. — Ἴσοπαλεῖς. L. ἀνίκητοι δέ, ἔξω τοῦ ἦττονος ἀμφοτέροι ἐγένοντο. P.

1) Κοττοῦς et infra Κοτῶ vulg. Gen.^b 6) Δωρία (L.) N. 10) // Om. 1) κυτταρίς cod. 1) Τιμανδρέως Gen.^{a,b} Lips. 13) // *Lips. ἐνίκα ante Heins., Τιμάνδρως Gen.^b 3) — οὐδέτερος κτλ. 16) ἀνίκητοι om. αὐτοῖς om. L. Gen.^b 4) ὡς οἱ κτλ. Gen.^b om. Gen.^b 5) Κοτυταρίς et κότα

Idyll. VII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Θαλύσια ἢ ἔαρινή ὁδοιπορία. — (Τῶν εἰς Κομάταν (Θαλύσια ἢ Gen.^b) ἔαρινῶν (Ἰωρίδι Gen.^b) ἢ ἔαρινῇ ὁδοιπορία. L. Gen.^b — Ανκίδας καὶ 5 Θεόκριτος. B. C. D. K. Σικελιώτης ἦν ὁ Θεόκριτος. B. D. — Προλογίζει δὲ ὁ Θεόκριτος. M. P. Gen.^a — Διηγηματικὸν τὸ εἰδύλλιον. B. D. K. M. — Ἰωρίδι. K. L. M.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων 10 ρυζ', ὧν τελευταῖος· δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχουσα. M. Gen.^a — Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια. M.)

Vs. 1. 2.

Rec. Ἦς χρόνος ἀνίκα' ἐγὼ καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλέντα εἶρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν 15 Ἀμύντας· χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δὲ ἐστὶ χρόνος δέων. λέγονται καιροὶ καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥραι. ἦν χρόνος, ὅποτε ἐγὼ καὶ ὁ Εὐκρίτος καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν ὁ Ἀμύντας εἶρπομεν, 20 ἀντὶ τοῦ ἀπρηχόμεθα, (εἰς τὸν Ἀλέντα ἐκ τῆς πόλεως. 2. Lips.) — (ΑΛΕΝΤΑ: τόπος ἐν Κῶ, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο τὰ Θαλύσια. ὀνομασθη δὲ οὕτως ἀπὸ Ἀλέντου βασιλέως. F. N.)

Vet. (Ἦρπομεν: Gen.^b) τὸ ἔρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφρων καὶ σκωλήκων καὶ ἐτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομέ-

2) Ἐβαδίζομεν καὶ ἐξερχόμεθα. C. P. — Τῆς Συρακούσης ἢ τῆς Κῶ δηλονότι. K. M.

3) Κομάτα Gen.^b 9) σύγκειται om. M. 9) ἀκατ. om. Gen.^a 10) ρυζ' Gen.^a 10) ἀμφοτέροισιν M. 11) ἔχουσαι] ἔχουσαι M., ἔχουσα Gen.^a 13) //Gen.^a sine lemmate et Lips. 18) ἦς pro ἦν ante Brub. 19) ὁ Εὐκρ.] Lips., ὁ om. vulg. 19) ὁ Ἀμ.] Gen.^a Lips., ὁ om. vulg. Sententia desunt in Gen.^a 19) εἶρπομεν] Lips., εἶρπομες vulg. 20) ἀπρηχόμεθα Lips. Kiessl., ἀπερχ. Y. vulg. 20) Ἀλέντα 2. 21) ἐν Κῶ om. N. 21) ἐτελοῦντο N. 22) Ἀλέντων] E.⁴, Ἀλύντων E.³, Ἀλόντων N., quae lectio ad p. 237. 4 relata. In Borb. ad V., 123 man. rec. scholium legitur: Ἦς χρόνος: τόπος ἐν Κῶ ἀπὸ Ἀλεντίου βασιλέως. 23) //Gen.^b Phav., s. v. εἶρπομεν. — ὄφρων] Gen.^b, τῶν ὄφρων Phav., ὄφρων vulg. 24) καταχρ. . . . πορ. om. Phav., qui tum ἐνίοτε δὲ καί.

νων, (καὶ Ὅμηρός φησι L.). νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. — Ἐς τὸν Ἀλέντα: Ἀλεύς ἢ δῆμος τῆς Κῶ οὕτω καλούμενος ἀπὸ τινος Ἀλέντος, ἢ τόπος ἐν Κῶ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ Ἀλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ Ἀλεύς καὶ ποταμὸς Σικελίας.

5

Vs. 3—9.

Rec. Θαλύσια ἡ ἑορτή, ἣν ἐτέλουν (αὐτῇ Lips.) τῇ Δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Ὅμηρος.

Θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς.

Vet. Καὶ Φρασίδαμος: οὗτος ὁ καὶ περισσός. τὸ δὲ 10 ἐξῆς· τῇ Διοῦ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια ὁ Φρασίδαμος κ'Αντιγένης. — Δύο τέκνα Λυκώπεος: γράφεται καὶ Λυκώπεως διὰ τοῦ ω μέγαλον, ὅπερ Αἰολικῶς προπαροξύνεται. ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Ἀχιλλεύς καὶ Πήλεος καὶ βασιλεὺς βαρυντόνως λέγουσιν — ὁμοίως καὶ τὸ Λυκώπεος — διὰ τοῦτο ἢ τῶν εἰς εὐς 15 γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται. — Ἐῖτι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τὲ καὶ αὐτῶ Χάλκωνος: χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις. χαὸν δὲ καὶ τὸ εὐγενὲς ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· εἴ τί ἐστιν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντων ἀρχαίων ἀγαθῶν τῶν 20 ἀπὸ τῆς Κλυτίας τε καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, οὗτοί εἰσι τὸ

3) Τῇ Δήμητρι. Lips. τῇ Γῆ. L. — Ἐτέλει. Lips. — [Θαλύσια:] ἢ τῶν καρπῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς συγκομιδῆ. L.

4) Ἡ εὐθεία ὁ Λυκωπέως. Y. Lips. — [Ἐῖ τί περ ἐσθλόν:] ὑπάρχει αὐτοῖς. L. ὑπάρχοντες δηλονότι. E. ὄντες. M. ἀγαθὸν ὄν. P. 25

1) παρελήφαμεν pro λέγεται 3. Gen.^b 2) //Om. Gen.^{a,b} Lips., habet Phav. s. v. Ἀλεύς. 2) Ἀλεύς — Ἀλέντος — Ἀλεντίου] ante Heins. et Phav., Ἀλ. vulg. 3) ὀνομαζόμενος pro καλούμενος 3. 4) Ἀλεύς] Scult. et Phav., ubi δὲ καὶ Ἀλεύς ποτ., Ἀλεύς antea, Ἀλεύς Heins. vulg. 7) //Lips., unde accessit ἡ. 8) κατὰ pro μετὰ P. 8) Ὅμ. seqq. desunt in Lips. 9) Hom. Il. I, 534. — γουνῶ ἀλωῆσι ante Xyl. 10) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 11) τῇ Διοῦ κτλ. Scultetus male ad sequens lemma traxit, unde factum, ut in Ox. I. II. desint. Contra praecedente Xylandro Reisk. seqq. lemma ὁ ὄ τ. A. praecedenti scholio addiderunt. Nos editiones ante

Xyl. sequenti sumus. 12) //Gen.^b post scholia ad Vs. 7, ubi τὸ Λυκώπεως Αἰολικῶς κτλ. lemme et reliquis omissis; Phav. hoc initio Λυκώπεος Αἰολικῶς παροξύνεται, ἐπεὶ γὰρ οἱ. 13) Vulgo inde a Brub. ante ἐπειδὴ comma ponebatur, ante διὰ τοῦτο punctum (antea duo cola), quod mutavi. 14) καὶ βασ. om. Gen.^b Phav. 15) ἦτι pro ἡ Gen.^b — εὐς] Call. Phav., ἔσ Bas. II, εσ Brub. II, ως Xyl. vulg. 16) αὐτῶν Gen.^b, παροξύνεται Phav. 16) //Gen.^b c. lemm. χαῶν. 18) χαὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ παρὰ A. χαὸν δὲ τὸ εὐγ. ἢ τὸ ἀ. λέγεται Gen.^b, ubi sequentia desunt.

ἀγαθὸν ἐκείνο, ἤγουν ὁ Φρασιδάμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. —
 (Ἀπὸ Κλυτίας: Κλυτία ὄνομα κύριον, Εὐρυπύλου τοῦ
 βασιλέως τῶν Κῶων γυνή, θυγάτηρ δὲ Μέρωπος. φησὶν οὖν
 ὅτι συγγενεῖς οἱ νεανία Χάλκωνος. E. L. Gen.^b Εὐρύπυλος
 5 ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κῶων βασιλεύων γήμας Κλυτίαν τὴν Μέ-
 ρωπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκεν, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Κῶ εὐ-
 γενεῖς. p. L. Borb. Gen.^b ὁ Χάλκων οὗτος ἴστανται ἐν Κῶ
 ἀνδριάς, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκρέει πηγὴ. p. L.) — Καὶ
 σαφέστερον φάναι τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ Θεόκριτος, ὅτι ἀπὸ
 10 τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς Κλυτίας, τῆς βασιλίσσης τῶν
 Κῶων, καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, τοῦ Χάλκωνος, κατάγονται ὁ
 Φρασιδάμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν
 καταγομένων ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοί, καθάπερ καὶ οἱ πρό-
 γονοὶ αὐτῶν. ἦν δὲ ἡ Κλυτία θυγάτηρ Μέρωπος: γαμηθεῖσα
 15 δὲ Εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Κῶων ἐγέννησε τὸν Χάλκωνα
 τὸν τὴν βασιλείαν τῶν Κῶων διαδεξάμενον. (ὁ δὲ Εὐρύ-
 πυλος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος. οὗτος Κλυτίαν γήμας ἐγκύμονα
 τὸν Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Χάλ-
 κωνος κατήγοντο οὗτοι, ἤγουν ὁ Φρασιδάμος καὶ ὁ Ἀντι-
 20 γένης. E.) — Περὶ Εὐρυπύλου δὲ καὶ Κλυτίας ἴστορεῖται,
 ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους πολιορκίας τὴν Κῶ κα-
 τοικήσαντες καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν Διμήτραν, καθ' ὃν καιρὸν
 περιήει ζητοῦσα τὴν Κόριν. ἡ νήσῳ ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος
 ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ. —
 25 *Rec.* Ἄλλως. Εἴτι περ ἐσθλόν: εἴ τι ἀγαθὸν ὄντες
 ἀπὸ ἀγαθῶν, ἦτοι εὐγενῶν, τῶν ἀρχαιοτέρων — τοῦτο γὰρ
 δύναται τὸ τῶν εἶ' ἀνωθεν — καταγόμενοι: ἀπὸ τε τῆς
 Κλυτίας λέγω καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, ὃς τὴν πηγὴν τὴν

5) [Χαῶν:] εὐγενῶν, πλουσίων παρὰ Λακεδαιμονίοις. L. τῶν
 30 ἀπὸ ἀνωθεν εὐγενῶν. K. τῶν παλαιῶν. M. — Οἰκίσται τῆς Κῶ ἦσαν
 οὗτοι. C.

3) γυνή, ἤντινά φασι θυγάτηρα Μέρωπος εἶναι E. 4) Εὐρύπυλος seqq. in p. L. post Ἀντιγένης lin. 1. legi traduntur. 5) Ποσ. Κλυτίαν γήμας ἐν Κῶ Λάκωνα mediis omissis Gen.^b, Κῶ pro Κῶων et Μέρωπος Borb. 6) Ἀνταγόραν] L. Gen.^b et infra E., Ἀρισταγόραν p. Borb. 6) ἐγέννησεν Gen.^b 6) οἱ εὐγενεῖς ἐν Κῶ Gen.^b 8) // Om.

Gen.^{a,b} Lips. 13) καθάπερ] add. p. 3. 14) Ἰγαμηθη δὲ Εὐρ. τ. β. τ. Κῶων E. sequentibus ὁ δὲ Εὐρ. κτλ. 17) Κλυτίαν ... ἐγένν.] E.^a, ἐγέννησε Κλ. γήμας τ. Χ. καὶ Ἀ. sine ἐγκύμονα E.³ 20) // Gen.^b, ubi οὗτοι δὲ εἰσιν omissis prioribus. 21) βασιλείας pro πολ. L. Gen.^b 25) // Gen.^a Lips. 26) ἀρχαιοτέρων] 2., -τάτων vulg. 28) λέγει Gen.^a

Βούρριαν [ἢ Βούρειαν — γράφεται γὰρ καὶ οὕτως —], ἦτις, φασίν, οὕτως ὠνομάσθη διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ὅθεν ῥεῖ, μυκτῆρι βοός, ἐκ ποδός ἦννευ, ἀντι τοῦ ἀναδίδοσθαι ἐποίει, καλῶς ῥευσάμενος τῇ πέτρα τὸ γόνυ. ἀντὸς γάρ, φασίν, ἐπιδημίσας τῷ τόπῳ τὴν ἔκρηξιν τῆς πηγῆς 5 ταύτης εἰργάσατο· εἶτα χαλκοῦν ἀνδριάντα εἰς τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας, ἤρρισεν αὐτὸν τῇ πέτρα, ὅθεν ἡ πηγὴ ῥεῖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ποδός αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι.

Ἴει. Βούρειαν ὅς ἐκ ποδός ἄννευ κράναν εὖ γ' ἐνερευσάμενος πέτρα γόνυ: ὅτε ὁ Χάλκων ἐβασίλευσε 10 τῶν Κῶων, εὐρέθη ἐν τινι τόπῳ τῆς Κῶ ἡ πηγὴ μὴ πρότερον οὔσα, ἧς νῦν ὁ Θεόκριτος μέμνηται. εὐρέθη δὲ οὕτως. ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκείνος ἐνδομυχεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀντεπιστατήσας τῷ τόπῳ ἠτύργησεν, ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ 15 ὕδατος ἔκρηξιν. τοῦτο γοῦν δηλοῖ τὸ ὅς ἐκ ποδός ἄννευ κράναν, ὅτι ὁ Χάλκων διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' ἀντεπιστασίας ἤνυσεν, ἤρουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε, τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερευσάμενος πέτρα γόνυ τοῦτό ἐστιν, ὅτι αὐτὸς ὁ Χάλκων, οὐχ ὀρθοστάτην ἰστάμενος, ἀλλὰ 20 οὕτω δεῖσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἐδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρῳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ αὐτοχειρὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. Βούρειαν δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοός ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν, οὕτω τοῦ Χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. 25 ἡ Βούρεια ἢ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικῷ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. βούπαις γὰρ [καὶ βουγάδος] ὁ μέγας παῖς Ὅμηρος Ἰλιάδος Νῦ βουγάιε. Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίζων Βούρριαν τὴν κρήνην καλεῖ. συμβῆναι γὰρ φησιν ἐξ αὐτόματου καὶ αὐτοφυῶς βοός ῥεῖν παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, 30

6) [Βούρειαν:] βουρρειναν, μέγα ἔχουσαν ρεῦμα. Κ. Μ. μάλλον ῥέουσαν. C. — Ἐκ τῆς ἰδίας ἐπιστασίας. E. — Ἀνήγειρε. L. ἀνεδίδου, ἐπλήρου. K.

1) Βούριαν Gen.^a 1) Circumscripta om. Gen.^a Lips. 2) τόπον] 2. M. Gen.^a Lips., πόρον vulg. 3) ἦννευ] Gen.^a Lips., ἄννευ vulg. 5) φησιν Gen.^a 6) τύπον] 2. Lips. et ante Heins., τύπου Gen.^a, τόπον vulg. 9) // Om. Gen.^a Lips. 14)

ἀντεπ. vulg. ante Reisk. 10) γοῦν] 3., οὖν vulg. 22) αὐτοχειρὶ Gaisf. tac. 28) Ἰλιάδος Νῦ] δὴ νῦν vulg. — H. N., 824. 29) Βούρριαν] Βούρριν p. vulg., Βύρριν Reisk. seqq.

ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι ὁ Χάλκων ἐποίησεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ὁ Χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὐρέθη, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο· καὶ νοοῦσι τὸ ὅς ἐκ ποδὸς [ἄννευ ἢ] ἄννευσε
 5 κράναν ἐν γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ, ὅτι ὁ Χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἦνυσε τὴν κρήνην Βούρειαν ἐν καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερεισάμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ Βούρειαν κρήνην τὴν πολύρ-
 10 ρουν καὶ πολυχεύμονα. εἰσὶ δὲ οἵτινες τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, λέγοντες ὅτι ἡ πηγὴ, περὶ ἧς ὁ λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀλλ' ἐκτός. — Βοῦρήρινα: [γράφεται γὰρ καὶ οὕτως.] κρήνη ἢ Βοῦρρινα τῆς Κῶ, καὶ Φιλητᾶς
 15 νάσσατο δ' ἐν προχοῇσι μελαμπέτροιο ~ ~ ~

Βουρρίνης·

Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίζων φησί· Βοῦρρινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἔστιν, ἢ τὸ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε βοὸς ὄντι παρα-
 πλήσιος. <Γράφεται καὶ Βούρειαν.> ἢ ὅτι ῥέουσα ἐκ πέ-
 20 τρας διὰ βοὸς κεφαλῆς, (ἢ τὴν μεγάλην διὰ τοῦ βου ἐπιτατι-
 κοῦ. βούπαις γὰρ [καὶ βουγάτος] ὁ μέγας παῖς, καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος Νῦ βουγάτε. L. Gen.^b) — Ὅς ἐκ ποδὸς ἄννευ: ἦτοι ταχέως, ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δὲ φασιν ἐκείσε ἐφρεστιάται ἀνδριάντα καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ,
 25 διὸ καὶ ἔφη· ἐν γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ. ἢ σπουδαίως κατήρισε τὴν κρήνην. καὶ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς οἶον εὐθέως· εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε τὸ ἐκ ποδός, ἦρουν ἐξ ἐδάφους καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη νειάτόν φησι πόδα. τὸ δὲ ἐν
 30 γ' ἐνερεισάμενος <πέτρα γόνυ> συνεκδοχικόν· παντὶ τῷ

4) ἄννευ ἢ om. p. 10) οἵτινες] p. 3., τινες οἱ vulg. 13) // (Gen.^b sine circumscriptis. 13) Βοῦρρινα] L. Gen.^b et vulgo, Βούρεινα Reisk. seqq. 14) Φιλητᾶς Gen.^b et ante Brub. 15) Philet. fr. 19. — δάσαντο 3. L. Can. Gen.^b Vulc. Call., δάσατο Xyl. (νάσσατο Heins.) — μελαμπέτροιο 3. L. Can. Gen.^b Vulc., σε λαμπέτροιο ante Heins. 16) Βουρρίνης] 3. L. Can. Gen.^b Vulc., et ante Heins., Βορρίνης vulg., Βυρρίνης Kiessl. 17) ἀποιν. Gen.^b 18) ἢ τῷ ἀφ' Gen.^b 19) ἢ ὅτι] ἢ ἔστι

vulg. ἢ L., ἢ ἔστι Duebnerus. 20) Haec in L. legi traduntur post πολύρρους pag. 239. 26. 21) βούταις Gen.^b 21) παῖς om. Gen.^b 22) Ἰλιάδος Νῦ] δὴ νῦν Gen.^b, δὴ νῦν L. 22) // (Gen.^b — ἄννευ] Gen.^b, ἄννευ vulg. 24) ἐφρεστιάται] Gen.^b ut conj. Duebnerus, ἐφιστιάται vulg. 25) ἐρεισάμενος Gen.^b 26) κατήρισε L. Gen.^b et vulg. ante Reisk. 27) οἶον pro ἦρουν Gen.^b 28) Ἰων. II. B. 824. 29) τὸ δ' ἐν ἐρεισάμενος Gen.^b 30) γόνυ Geelius supplevit.

σώματι τῆ πέτρα ἐνερειδόμενος, ὄθεν χεῖται. — "Ἄλλως. Ἐκ ποδὸς ἄννευ: ἦγουν ἐκ βάθους ὡς ἀφ' ὑψηλοῦ. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῆ γῆ τῶν ὀρῶν. — "Η (εὐ γ' ἐνερειδόμενος:) ὡς γενναίως προσκαθίσας τῆ πέτρα. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες τὸ μὲν γόνυ ἐφείδουσι 5 τῆ γῆ, τῶ δὲ ἐτέρῳ ποδὶ τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερειδόμενος πέτρα γόνυ τῆ συνεργεία τοῦ ἐτέρου ποδὸς τὴν κρήνην ἐποίησε.

Rec. Ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν αἰγριοὶ πτελέαι τε: αἱ 10 δὲ παρ' αὐτήν, τὴν πηγὴν, αἰγριοὶ καὶ πτελέαι εὐσκιον ἄλλος ἐποίουν κομῶσαι, ἦγουν θάλλονσαι, χλωροῖς φύλλοις κατηρεφεῖς, ἦγουν δασεῖαι, οὔσαι δηλονότι. κλήθρη αἰεὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· αἰγριος δὲ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα 15 δηλοῖ. κατηρεφεῖς δὲ σκιῶδεις. —

Vs. 10—12.

Rec. Κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες: καὶ οὔπω

7) Ἐδραίως στήσας. K. M. ἐπιστηριζόμενος. P. — Τὸν πόδα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. K. M. — Αἰ οὔσαι εἰς αὐτήν τὴν κρήνην. P. — Πλη- 20 σίον τῆς πηγῆς. πλησιότητα δηλοῖ ἢ παρὰ. E. M.

8) [Αἰγριοί:] ἔξ ὧν ἀποστάζει ὁ ἠλεκτρος. M. — ["Ἐφαινον:] προέτεινον, ἐποίουν. G. M. Y. Lips.

9) Σκιῶδεις φύλλοις κατάστεγοι. I. ἐσκεπασμέναι δίκην ὀρόφου, ἦγουν δασεῖαι. M. P. πυκναί. E. 25

1) ἐπεριδόμενος Gen.^b 1) // (Gen.^b 2) ὡς ἀφ' ὑψηλοῦ] ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ vulg. 4) // Gen.^b, unde ὡς accessit. 3) προσκαθίσας Gen.^b 6) σκαπτόμενον I. 8) ὑπολαμβάνουσι] I. Gen.^b et ante Heins., ἐκλ. vulg. 7) αὐτῶν Gen.^b et ante Ox. II. 10) /* Lips. s. l. πλησιότητα δηλοῖ ἢ παρὰ — αὐτήν τὴν πηγὴν — κλήθρη ... ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ — κληθρῶν, ἐποίουν — κομῶσαι ... οὔσαι δηλ. δασεῖαι. In G. M. duo scholia extant: αἰγριοὶ πτελέαι τε: κληθροί... ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ, et κομῶσαι: ... οὔσαι δηλ. κατηρεφεῖς. hoc etiam

in M. 12) κομῶσαι om. Gen.^a — ἦγουν] M. Lips., καὶ vulg., om. Gen.^a 12) χλωροῖς] Lips., τουτέστιν ἐν χλωροῖς M. Gen.^a, om. vulg. 13) ἦγουν δασεῖαι οὔσαι sine kat. et δηλ. vulg., οὔσαι δηλ. δασεῖαι sine kat. ἦγ. Lips., οὔσαι δηλ. (δηλαδὴ Gen.^a) κατηρεφεῖς sine ἦγ. δασεῖαι M. Gen.^a, unde κατηρεφεῖς et δηλονότι addidi. 13) κληθρη] Lips., ut Stephanus in Thes. et Toupius correxerunt, κλειθρη vulg., κληθροί (Gen.^a 14) μὲν om. Lips. 15) λαμβάνεται om. (Gen.^a Lips. 18) // Gen.^a c. lemm. Κοῦπω et * Lips. — 23) ἐποίουν προσετειρον G.

τὴν μέσην ὁδὸν ἠνύομεν, ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέσος [γὰρ] κοινόν, μέστος παρὰ ποιηταῖς.

Vet. Οὐ δὲ τὸ σᾶμα ἀμῖν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο: οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο γὰρ Βρασίλας Λάκων τὸ γένος, ὁ δὲ Βρασίλας Κῶος. ὁ Λακεδαιμόνιος δὲ Βρασίλας οὐ τέθραπται ἐν Κῶ, ἀλλ' ἐν Ἀμφιπόλει.

Rec. Καί τιν' ὀδίταν ἐσθλὸν σὺν Μοῖσαισι Κυδωνικόν: καί τινα συνοδίτην εὔρομεν, ἀντὶ τοῦ ἐσχομεν, 10 ἄνδρα μουσικὸν ἀγαθὸν Κυδωνικόν, τουτέστι Κρητικόν. Κύδων γὰρ πόλις τῆς Κρήτης.

Vet. (<Ἐσθλὸν> σὺν Μοῖσαισι Κυδωνικόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν καὶ μεμουσωμένον. Κυδωνικόν δὲ ἀντὶ τοῦ Κρητικόν ἀπὸ τόπου. ἔστι δὲ πόλις Κύδων Gen.^b) ἀπὸ Κύδωνος Ἐρμού καὶ Ἀκακαλλίδος. καὶ Ὀμηρος:

ἐν δὲ Κρήτες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες.
(ὄνομα ἔθνους. Gen.^b)

Vs. 13. 14.

Rec. Ἦς δ' αἰπόλος οὐ δέ κέ τις: ἦν δέ, τὸ ἐπιτή-
20 δευμα δηλονότι, αἰπόλος: οὐκ ἂν δέ τις αὐτὸν ἠγνόησεν ἰδῶν, ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰπόλω ὠμοιωμένος ἦν.

Vs. 15.

Rec. Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο: ἀντὶ τοῦ τετριχωμένου ἐν-

10) [Κοῦπω:] τὸ κοινῶς ἀκμήν. C. M. — Τὸ ἦμισυ τῆς ὁδοῦ ἠνύσαμεν. L. τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ διήλθομεν. P. — Σῆμα, τάφον ἀπὸ τοῦ τὸν τόπον σημειοῦσθαι. μνήμα. M. Lips. μνημεῖον. E.

12) Ἀγαθὸν καὶ μεμουσωμένον. L. — Ἐκ τῶν Μουσῶν. M. — Ἐσχομεν. E. P.

15) Ἐφόρει, περιέκειτο. E. M. P. Lips.

1) ὁδὸν] add. Lips. 1) μέσος — μέστος] μέση — μεσατή vulg. 2) γὰρ om. Lips. 3) //Gen.^b sine οὐδὲ τὸ σᾶμα. 4) ἐγένετο δὲ Βρασίλας Gen.^b 5) ὁ δὲ Βρ. K. om. Gen.^b, qui tum ὁ γὰρ Λακ. 6) τέθραπται] p. 3., θάπτεται Gen.^b vulg. 8) //Gen.^a sine lemmate et *Lips. 9) εὔρομεν] Lips. et ante Ox. I, εὔρομες vulg. 10) Κύδων] Gen.^a vulg., Κυδῶν Lips., Κυδωνία Kiessl. 14)

Κρητικόν cod. 15) //Gen.^b. — τοῦ Ἐρμού Gen.^b — Ἀκακαλλίδος] Brub. mg., Ἀκαλλίδος vulg., Ἀκαλλίδας Gen.^b 15) καὶ Ὀμ. seqq. in Gen.^b post τόπον leguntur. 16) *Hom. Od. T.*, 176, ubi ἐν δ' Ἐτεόκρητες. 19) // *Lips. ἦν — τὸ ἐπιτ. — οὐκ ἂν ... ἰδῶν — ἐξόχως, ὑπερβ. — ὦμ. ἦν. 20) ἠγνοίησεν Y. 23) //Gen.^a Lips. — λασίοιο lemma Gen.^a, ἐκ μὲν γὰρ λασίοις Lips.

ταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέος. καὶ αἰὲ ἴσως ἐπὶ τούτου τοῦ
σημαινομένου ὀφείλει τὸ λάσιον λαμβάνεσθαι.

Vs. 16.

Vet. Κνακὸν δέσμ' ὤμοισι: κνηκόν, ἤγουν ξανθὸν
ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ καρποῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ 5
ἄνθους. — Ἄλλως. Ἡ ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτοῦ μέλας, [τὸ δὲ
σπέρμα λευκὸν τῆς κνήκης] τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τοῦ κνήκου
ἄνθος· ἢ ψαρὸν· ἢ πυρρόν. — (Κνακόν: κνηκοειδές, λευ-
κὸν ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος. p. 3.) —
Νέας ταμίσιοιο ποτιόσδον: ἀντὶ τοῦ προσφάτου πιτύας 10
πνέον. εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιούντες ἀπορία χειρομάκτρων
ἀποψᾶσθαι [τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν] οἷς ἐνεῖνται δέρμασι. —
Τάμισος δὲ ἢ πιτύα εἴρηται παρὰ τὸ θαμίζειν, ὃ ἔστι πν-
κνούν, τὸ γάλα περὶ αὐτὴν τρεφόμενον, ἢ παρὰ τὸ ταμείων
ἀξιούσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. 15

Vs. 17.

Rec. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι: περιεσφίγγετο δὲ τοῖς
στήθεσιν αὐτοῦ παλαιὸς πέπλος.

Vet. Γέρων (ἐσφίγγετο πέπλος Gen.^b): ἡ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν ἡλικίαν γεραιῶν· τριβακὸν ἱμάτιον, ὃ ἔστι παλαιόν. 20

16) Κνήκου χροῖαν ἔχον. E. M. Y. Lips. λευκὸν ἢ κροκοειδές.
E. N. — Προσφάτου πιτύας ὄζον, ἤγουν ὄσμην πέμπον. M. Y. Lips.
ὄσμην ἀποπέμπον. E.

1) ἴσως] M. Y. Lips. vulg., om.
Reisk. seqq. 4) // Gen.^b Phav. —
κνηκόν] κνακόν vulg., om. Phav.
6) // Gen.^b — ὁ μὲν κύκλος αὐ. μ.
etiam L. 7) κνήκης] auctore Tou-
pio Kiessl., κνήδης Gen.^b vulg. 7)
κνήκου ante Brub., κνήδου Gen.^b
8) πυρρόν] 3.¹ et Reisk. seqq. ut
proposuerat Stephanus in Thes., πυ-
ρόν Gen.^b et vulg. 8) λόφιον pro
λευκόν p. 10) // Gen.^{a, b} post
sch. seq. — ἄλλως. νέας ταμί-
σιοιο: προσφ. Gen.^b In Gen.^a de-
sunt lemma et rell. ante εἰώθ. 10)
πιτύας Gen.^b, πντίας Kiessl. 11)
πνέον] L. Call., πνέον Gen.^b et
Bas. II. vulg. 11) οἱ ποιμένες πν-
ροποιούμενοι Gen.^a, ubi ἀπορία
χειρ. in fine scholii. 12) ἀποψᾶσθαι]
Q., ἀποσπογγίζειν vulg. Circum-

scripta om. Q. 12) αὐτῶν] Gen.^{a, b}
vulg., αὐτῶν Kiessl. 12) ἐνεῖνται
δέρμασι] Q., ἐκείντο δέρμασιν Gen.^a,
δέρμασιν εἴμασιν περιβέβληνται L.,
δερματίνοις εἴμασι περιβέβληνται
vulg. 13) // Gen.^{a, b} — δὲ om. Gen.^a,
νέας ταμίσιοιο ποτιόσδων: εἴ-
ρηται Gen.^b — πιτύα] Gen.^a vulg.,
πντία Kiessl. 13) ταμίζειν ἦτοι
πνκ. Gen.^a 14) περὶ αὐ. τρ. om.
Gen.^a 14) αὐτὴν] αὐτὸν 3., αὐτὸ
vulg. 14) τρεφόμενον] στρεφ. vulg.
14) ἢ παρὰ seqq. om. L. Gen.^b 14)
ταμείων 3. 15) ἡξιώσθαι sine διὰ
τ. χρ. 3. Gen.^a 17) // * Lips. 19)
// Gen.^b 20) ἡλικίαν γεραιῶν] ἡλι-
κίων γέρων· ante Brub., ἡλικίων.
γέρων vulg. 20) τριβακόν] L. Gen.^b,
ut correxerant Stephanus in Thes.
et alii, τριβαλόν vulg.

Vs. 18—20.

Vet. Ζωστιῆρι πλακερῶ: πλατεῖ· πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ·
γράφεται δὲ καὶ πλοκερῶ, ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ παρὰ τὴν
πλοκὴν καὶ τὴν ὕφην. — (Πλακερῶ: ἄλλοι πλοκερῶ γρά-
5 φουσιν. εἴτε δὲ πλακερῶ γράφεται εἴτε πλοκερῶ, ἀντὶ τοῦ
πεπλεγμένῳ ἐστίν. ρ.)

Rec. Ῥοικὰν δ' ἔχεν: καμπύλην δὲ εἶχεν ἀπὸ ἀγριε-
λαίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον ἢ ῥόπαλον. κορύνη δὲ καὶ
ῥόπαλον τὸ αὐτό.

10 *Vet.* Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς: καὶ ἡσύχως
μοι εἶπε γελῶν. — Ἡ σεσαρώς: ἀντὶ τοῦ ἡρέμα ἐγέλα διε-
στηκῶς τὰ χεῖλη καὶ μειδιῶν. οὐκ εὖ δὲ κέχρηται τῇ λέξει.
— (Σεσαρώς: διεσταλκῶς τὰ χεῖλη καὶ μειδιῶν. καταχρά-
ται δὲ τῇ λέξει. ρ. — Διεστηκῶς τὰ χεῖλη καὶ ὑποκεχηνῶς.
15 καταχράται δὲ τῇ λέξει. ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι καὶ ὑποκεχηνῆ-
ναι. Q.)

Rec. Γέλως δέ οἱ: γέλως δὲ ἦπιτετο τοῦ χείλους αὐτοῦ.

Vs. 21.

Vet. Σιμαχίδα παῖ δὴ τυ: οἱ μὲν αὐτόν φασι Θεόκρι-
20 τον, καθὸ Σιμίχου ἦν νιός, ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν
τινα τῶν σὺν αὐτῷ καὶ οὐ Θεόκριτον διὰ τὸ

Σιμιχίδα μὲν Ἔρωτες ἐπέταρον.

φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ πατρωοῦ κληθῆναι, (ἀπὸ L. Gen.^b)

18) Διαζωστικῶς πεπλεγμένῳ. E. πλεκτῶ. L. πλατεῖ. Lips. —
25 Καμπτήν αἰγανέαν, ἐπικαμπῆ. L. κυρτήν, καμπύλην. M. στραβήν. C.

19) Ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ εἶχε κορύνην, δηλονότι ῥάβδον. M. —
Ἡρέμα. Lips. — Χαίρων, γελῶν, ὑπογασκων. E. M. N. γελῶν. Lips.

20) Τὸ γὰρ τῶν γελῶντων ὄμμα ὀγκοῦται. M. — Ἐν χαροπῷ
προσώπῳ. P. χαροπῶ. Lips. ἰλαρῶ. E. N.

2) // Gen.^b 3) πλοκῶ omissis á.
τ. πεπλ. Gen.^b 6) πεπλεγμένον cod.
7) // Lips. s. l. καμπύλην — ἀπὸ —
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ δηλονότι, et in mg.
κορ. καὶ ῥόπ. τὸ αὐτό. 10) // Om.
Gen.^{a, b}. Lips. 11) // Gen.^b, ubi fal-
sum lemma γέλως δέ οἱ εἶχε το.
11) ἡρέμα et μηδειῶν ante Xyl. 12)
οὐκ εὖ] Wartonus, οὐκέτι vulg. 14)
Ita ex Q. allata a Duebnero, καὶ
ὑποκ. κτλ. Gailius profert tanquam
post χεῖλη l. 12. lecta. — ὑποκεχη-

νῶς et ὑποκεχηνῆναι] ὑποκινῶν et
ὑποκινεῖν cod. 17) // * Lips. 19)
// Gen.^b c. lemm. Σιμιχίδα παῖ.
20) καθὸ Σιμίχου] Σιμίχου γὰρ
Gen.^b, καθὸ Σιμιχίδου vulg., cf. Adn.
ad Prolegg. pag. 1. 5. 20) ἕτεροι δὲ
Gen.^b 21) Θεόκριτος διὰ δὲ τὸ Gen.^b
22) Vs. 96. — Σιμίχου μὲν ἔρωτες
Gen.^b. — ἐπίταρον ante Xyl. 23)
ὑπὸ Gen.^b 23) πατρωοῦ] Hauler
pag. 6, πατρωοῦ L., πατραλολου
Gen.^b, πατρίου vulg.

Σιμιχίδου τοῦ Περικλέους τῶν Ὀρχομενίων, οἵτινες πολι-
τείας παρὰ Κῶοις τετυγήκασιν. — Σιμιχίδα: εἰσὶ δὲ καὶ
πατρωνυμικά οὕτως ἀπαρλλάκτως λεγόμενα καὶ ἐπὶ τῶν
νιῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ ὁ Θεόκριτος Σιμιχίδα
νιὸς ὢν Σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς (οὐ Σιμι- 5
χίδα p.)· καὶ Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ποιητὴν Σικελίδα
καὶ αὐτὸν καλεῖ, παῖδά τινος Σικελίδα λεγομένου τυγχά-
νοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ Αἰπο-
λικῷ καὶ Ποιμενικῷ καὶ τὸν Εὐμήδη νιὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα
Κρατίδαν καλεῖ καὶ αὐτὸν. οἱ δὲ λέγοντες Σιμιχίδαν λέγε- 10
σθαι τὸν Θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν κακῶς λέγουσι.

Rec. Μεσαμέριον πόδα ἔλκεις: κατὰ τὸ μέσον τῆς
ἡμέρας ἔλκεις τοὺς πόδας ἀντὶ τοῦ πορεύῃ. οἱ γὰρ βαδίζον-
τες ἔλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν. — (Ἐλκεις: σύρεις.
τοῦτο δὲ διὰ τὸ ταχέως αὐτὸν πορεύεσθαι εἴρηκεν. *M. 15
Gen.²)

Vs. 22.

Rec. Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασιαῖσι: ὁπότε
καὶ ὁ σαῦρος, ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαύρα, ἐπὶ τοῖς
φραγμοῖς ἤρεμεῖ. — (Ὁ σαῦρος εἰς ἔχιν μεταβάλλεται, ὡς 20
Ἀριστοτέλης φησίν. *N. Gen.²)

Vel. (Καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασιαῖσιν: Gen.ᵇ) ἄρσενι
κῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἢ σαῦρα. φησὶ δὲ
Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τούτου, ὅτι ξηραίνομενον εἰς ἔχιν
μεταβάλλεται.

21) Ὁ γὰρ Θεόκριτος νιὸς ἦν τοῦ Σιμίχου. ἢ διότι ἦν σιμός. P. 25
νιὲ τοῦ Σιμίχου Θεόκριτε. K. — Πόδας ἄγεις. P. πορεύῃ. E. N.

22) Ἡρεμεῖ, ἀναπαύεται. M.

1) πολυτείας ante Brub., πολίται
L. Gen.ᵇ 2) //Om. Gen.²ᵇ Lips.
8) ἀπόλος ποιμενικῷ p. 9) Εὐ-
μήδη] p., Εὐμήδην vulg. 12)
//Gen.² inde a πορεύῃ c. lemm.
πόδας ἔλκεις. Lips. s. l. κατὰ
τ. μ. τ. ἡμ., tell. in marg. 13) πο-
ρεύῃ] Gen.² Lips. et ante Xyl., item
Kiessl., πορεύει Xyl. seqq., πορένου

Ox. vulg. 14) ἔλκεις δὲ τοῦτο διὰ
Gen.² 18) //Gen.² ex his nihil ha-
bet praeter ἢ κοινῶς χλ. post se-
quens scholium; *Lips. ὁπότε —
ἢ κοινῶς χλ. κτλ. 19) χλωροσαύρα]
Lips., -σαῦρα Gen.² vulg. 22)
//Gen.ᵇ omissis ὁ σαῦρος λ. κ.
θηλ. 24) ὁ Ἄρ. L. — τούτου om.
Gen.ᵇ

Vs. 23.

Vet. Οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλίδες: αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. — Κορυθαλίδες ἐνταῦθα εἶδος ἔρπετου· λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, 5 ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ ἐνδιατρίβουσιν. εἰ δὲ κορυθαλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυθαλίδες μὲν λέγονται διὰ τὸ κόρουσιν εοικέναι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα, ἐπιτυμβίδιοι δέ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἱστορία τοιαύτη· ὅτι προ 10 τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὐταί· συνέβη δὲ ποτε αὐτῶν τὸν πρόγονον ἀποθανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης ἐτάφη ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου, διὸ καὶ ἐπιτυμβίδιοι ἐπεκλήθησαν. — Ἄλλως. Ἐπιτυμβίδιοι: ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν, ἢ ὅτι τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν. 15 [ἢ παρὰ τὸ τύφω· φλογοειδεῖς γὰρ εἰσι.] (κορυθαλίδες: διὰ τὸ κόρουσιν εοικέναι τὰς κεφαλὰς. τὸ δὲ Gen.^b) ἡλαίνονται: ῥέμβονται, πλανῶνται (ἀπὸ τῆς ἄλης 3. L. Gen.^b Phav.). ὅμως καὶ αὐταὶ ἤρεμοῦσιν.

Rec. (Κόρυθοι ὄρνυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες, οὓς ἐνιοὶ κορυθαλοὺς καλοῦσι, καὶ Ἀθηνᾶ ἱεροί. Gen.^a)

Vs. 24—26.

Rec. Ἡ μετὰ δαίτα κλητός: ἢ ἐπὶ εὐωχίαν κεκλημένος σπεύδεις, ἢ ἐπὶ ληνόν τινος ἀπὸ τῶν πολιτῶν (θρῶσκεις

23) Αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι. Lips. — Οἱ κοινῶς 25 πίπυλοι. M. — Πλανῶνται. C. L. πλανώμεναι στρέφονται. Lips. ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἡσυχάζουσιν. E.

2) //Om. Gen.^{a,b}. Lips. Extat scholium apud Eudociam p. 262 et Phav. s. v. κόρυθος sic: καὶ παρὰ Θεοκρίτω τὸ ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλίδες, ἤγουν αἱ ἐπὶ ταῖς ἐαυτῶν κεφαλῆς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι. 3) //Om. Gen.^{a,b}. Lips. 4) ἔρπετου] p., ὄρνυξιν vulg. 5) διατρίβουσιν vulgo ante Reisk., cf. lin. 13. 10) γόνν pro δὲ p. 11) πρόγονον] p. 3., πατέρα vulg. — ἀποθανεῖν] p., θανεῖν vulg. 13) //Gen.^b, ubi οὐδ' ἐπιτ. 14) ὅτι τὸν τύμβον] Gen.^b, ὡσεὶ τύμβον vulg. 15) Circumscripta om. Gen.^b, τύμβος δὲ παρὰ τὸ τύφω τὸ καιῶ

L. 15) κορυθαλίδες cod. 17) ἐπὶ τοῦ ῥέμβ. Gen.^b, ἀπὸ τοῦ ῥέμβ. Phav. s. v. ἡλαίνονται. 17) πλανῶνται] 3. L. Gen.^b Phav., πλανώμεναι στρέφονται vulg., cf. Gl. 17) Verba ἀπὸ τῆς ἄλης in libris ante πλαν. leguntur, ὑπὸ 3. L., ἐπὶ τῆς ἀλλῆς Phav., ubi desunt ὅμως seqq. 18) ἤρεμοῦσιν Gen.^b et ante Xyl. 19) κόρυθοι] Adertus, κόρυθοι cod. 22) //Gen.^a sola ἐπὶ ληνόν κτλ. post sequens scholium habet; Lips. s. l. ἐπὶ εὐωχίαν κ. σπ., et in marg. ἐπὶ ληνόν seqq. 23) ἀπὸ om. Gen.^a — 24) κεφαλῇ] φυλακῇ cod. 25) πίπυλοι] ποίπυλοι M.³, πύπυλοι M.⁴

αντὶ τοῦ (Gen.^a Lips.) ἀπέρχη. — (Λαυὸν ἐπιθρώσκεις: ἐπὶ ληνόν, κατὰ ἀντιστροφὴν τῆς προθέσεως *M. (Gen.^a)

Vet. (Μετὰ δαίτ' ἄκλητος: <οὐ γὰρ ὁ ἄκλητος ὡς ὁ κλητός καὶ>

ἦν ὑστερήσῃ, μοῖραν εὐρίσκει κρεῶν.

ἢ μετὰ δαίτα κλητός· I. (Gen.^b) οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία·

ὅστις ἐπὶ δειπνον ὄψε κληθεὶς ἔρχεται,

ἢ χωλός ἐστιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

Rec. Ὡς τευ ποσὶν νεισομένοιο: ὄντως πορευομένου σου τοῖς ποσὶ πᾶσα λίθος προσπταίονσα, ἦγον προσκρούονσα, ταῖς ἀρβυλίαις ἐμμελῶς ἤχει.

Vet. (Πᾶσα λίθος πταίοισα: ἴσως διὰ τὴν εὐμουσίαν τοῦ Θεοκρίτου τοῦτο εἶπεν, ᾧ καὶ τοὺς λίθους φησὶν ἐμμελῶς ἐποδιδόναι ἦγον προσπταίοντας τοῖς ποσίν. p. L. Gen.^b 15 — Ἀεῖδέει: ᾧδὴν εὐφροθυμον πέμπει. p.) — Ἀρβύλη δὲ εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἀρμόζεσθαι. θηλυκῶς ἡ λίθος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

λίθοι πωτῶντο θαμειαί.

καί·

δόμον — ξεστῆς αἰθουσίῃσι τετυγμένον,

λίθοις δηλονότι [ξεστοῖς].

VS. 27—34.

Rec. Τόνδ' ἐγὼ ἀμείφθην: πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην· Λυκίδα φίλε, πάντες λέγουσί σε εἶναι συρικτὴν κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα καὶ ἐν τοῖς νομεύσι καὶ ἐν τοῖς θερισταῖς.

25) [Ἐπιθρώσκεις:] πηδᾶς. P. πορευή. M. ἐπιτεταμένον. σύντομον. L. — [Ὡς τευ:] ὥστε σου. E.

27) Ἀπεκρινάμην. M. Y. ἐξ ἀμοιβῆς διεδεξάμην λέγων. E.

3) δαίτα κλητός codd. 2) ἐπὶ ληνόν om. Gen.^a 5) ἦν ὑστερήσῃ] εἰ ὑστερήσει L., εἰ ὑπερήσει Gen.^b — εὐρήσκει Gen.^b — τῶν κρεῶν codd. 6) κλητός] Adert, ἄκλητος codd. 6) //Gen.^b et eodem loco L. 8) ὄψε κληθεὶς] L. Gen.^b, κλ. ὄψε vulg. 9) συμβολάς Gen.^b et ante Brub. 10) //Gen.^a Lips. — νεισομένοιο ... ποσὶ om. Gen.^a 12) ἀρβυλήσιν 2. 13) ἴσως om. p. 14) Θεόκριτος φησὶ καὶ τοὺς λίθους L. Gen.^b 14) ᾧ] ὡς p. 15) εἶγον τοὺς προσπταίονσας sine τοῖς ποσίν Gen.^b 16) εὐφροθυμον cod. 16) //Gen.^b 17) ἡ λίθος ὡς om. Gen.^b 19) Hom. II. M., 287 et Z., 243. — ποτῶνται ante Heins., ποτῶντο Gen.^b 20) καὶ δόμον seqq. om. Gen.^b 24) //Lips. πρὸς τοῦτον ἀπεκρινάμην — φασὶ σε — εἶναι — καταπολὺ ὑπερέχοντα θερισταῖς.

— Συρικτάν: συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, καὶ συρικτῆς ἐπὶ τούτου. ἐνταῦθα δὲ συρικτὴν λέγει τὸν κοινῶς τραγωδητήν. — Τό, δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει: ὅπερ δὴ, ἤγουν τὸ ἄδειν, λίαν εὐφραίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν, ἀντὶ
5 τοῦ τὴν ἐμὴν ψυχὴν.

Vet. (Τὸ δὴ μάλα θυμόν ἰαίνει: Gen.^b) ἦτοι τὸ εἶναι τινὰ συριστήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ δὴ μάλα καὶ αὐτὸς τέρπομαι. — Καί τοι κατ' ἐμὸν νόον: κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν ἐλπίζω, φησίν, ὅτι οὐ
10 παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ Ὅμηρος:

οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον.

Rec. (Κατ' ἐμὸν νόον: κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἤγουν ὡς ἐγὼ λογίζομαι. <Ἴσοφαρίσθεν> ἰσοῦσθαι σοι κατὰ τὴν ᾠδὴν. *M. Gen.^a) — "Α δ' ὁδὸς ἄδε Θαλυσίας: ἐπὶ Θα-
15 λύσια ἀννομένη.

Vet. Ἡ ἐπὶ Θαλύσια ἄγουσα ἡμᾶς. — (***) Ἐνθα σίτον ἐκτρέβουσι. τὸ δὲ ὄλβου ἀπαρχόμενοι ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπι-
καρπίας ἀπάργματα <διδόντες>. p. 3.)

Rec. Ἡ γὰρ ἑταῖροι: ὄντως γὰρ φίλοι ἄνδρες τῇ Δῆ-
20 μητρὶ τῇ εὐπέπλω, (τῇ ἐχούσῃ καλὸν πέπλον Gen.^a) εὐωχίαν τελοῦσι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν διδόντες. — (Εὔπεπλον εἶπε

28) Μετὰ σύριγγος ἄδοντα. M. εἰδὸτα σύριγγι χρῆσθαι. P. — Κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα, ἕξογον. M.

29) Καὶ ὅπερ, τοῦτο τὸ εἶναι συρικτὴν τοιόνδε, τὴν ψυχὴν λίαν
25 εὐφραίνει. P.

30) Κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν. Lips. — Συναμιλλᾶσθαι. L. ἰσοῦ-
σθαι. Lips. ἐξισοῦσθαι κατὰ σύγκρισιν. E.

31) Ἐλπίζω. Lips. νομίζω. C. — Ἀυτὴ ἢ ἐπάγουσα εἰς τὰ Θα-
λύσια εἰς τὴν ἑορτήν. P. ἑορτὴ Δημητρος. M. — Φρασίδαμος καὶ
30 Ἀντιγένης. L.

1) //Gen.^a Lips. 2) συριστήν 3., quae lectio potius ad l. 7. pertinet. 3) //Gen.^a c. lemm. τὸ δὴ, Lips. s. l. ὁ ἤγ. τὸ ἄδειν, rell. in marg. 3) ὁ pro ὅπερ δὴ Gen.^a Lips. — ἤγουν add. Gen.^a Lips. 6) //Gen.^b — ἦτοι] 3., ἦ Gen.^b vulg. Verba ante ἐκ τοῦ hoc loco Gen.^b, quae vulgo inter SchRec. post ἄδειν l. 4. leguntur. 7) συριστήν] Gen.^b et 3. (vid. supra), συρικτὴν vulg. 8) ἐφ' ᾧ et καὶ αὐτὰς Gen.^b 8) //Om. Gen.^a Lips. 11) Hom. Il. i, 108. 13) ἐγὼ om. M. 14) //Lips.

16) //Om. Gen.^a Lips. 16) Schol. hoc loco a Wart. seqq. positum. 17) ἐκτρέβουσι] Geel., ἐντρο. codd. 17) ὄλβου] Duebnerus, ὄλβον codd. 19) //In Gen.^a tria scholia: εὐπέπλω Δαμάτερι: τ. Δ. . . . πέπλον. δαίτα τελευντι: εὐ. τελ. ὄλβω ἀπαρχόμενοι: τῶν κ. ἀπ. δ. *Lips. ὄντως — φίλοι seqq. — ἀνδρες] Lips., ἀνέρες vulg. 19) Δῆμητρὶ Gen.^a 20) εὐωχίας Gen.^a τ

21) τελοῦσι Lips.

την γῆν διὰ τὴν τῶν ἀνθῶν λαμπρότητα, ὕφ' ὧν κοσμεῖται ἡ γῆ καὶ ὠραιότητι φαίνεται. E. N.) — Μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ: εὐκαρπον γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἀλώην αὐτῶν, ἦγουν εὐ ἔχουσαν ἔνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν μέτρῳ καταπολὺ πλουσίῳ. 5

Vel. Εὐκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλώαν: ἀπὸ μέρους, τῆς κριθῆς, τὴν εὐκαρπον παρεδήλωσεν. εὐκριθον δὲ καὶ οὐχὶ εὐσιτον ἄλωνα προσηγόρευσε διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὐρεθῆναι τὸν τῆς κριθῆς καρπὸν. κριθῆ δὲ ὠνομάσθη, ὅτι μετὰ τὸν σίτον προεκρίθη τῶν ἄλλων καρπῶν, ἢ παρὰ τὸ 10 τοὺς στάχνας τῆς κριθῆς κεκριμένους καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τοὺς κόκκους. — Ἀλώαν δὲ τὴν ἄλωνα παρὰ τὸ ἄλως. ἄλως δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλίξω τὸ συναθροίζω· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχνας. καὶ Καλλιμάχος·

ἔς τὸ πρὸ τείχους ἰερὸν ἀλέες δεῦτε. 15
καὶ ἄλς, ἡ θάλασσα, ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλείς ἀντὶ τοῦ συστραφεῖς.

Vs. 36.

Rec. Βουκολιασδώμεθα: βουκολικὴν ὥδην ἄσωμεν. ἴσως ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον (ὀνήσει, ἦγουν Lips.) ὠφελήσει. 20

32) Τῇ πέπλον ἐχούση καλὸν· κοσμεῖται γὰρ ἡ γῆ ἄνθει. M. — Ἐορτήν. E. M.

33) Ἀπαρχὴν διδόντες τοῦ ὄλβου, ἦτοι τοῦ πλούτου. L. ὄλβου, τῶν πάντων αὐτῶν ἀπαρχὰς αὐτῇ κομίζοντες. M. ἀπὸ ὄλβου, ἦγουν ἐπικαρπίας ἀπαρχὰς νέμοντες. E. — Πλήθει πολλῷ. L. δασεῖ, πλου- 25 σίῳ. M.

34) Ἡ Δημήτηρ. M. — [Εὐκριθον:] παρὰδηλοῖ δὲ τοῦτο <τὴν εὐκαρπον> ἀπὸ τοῦ κρείττονος τῶν σπερμάτων. L. καλὰ πάντα τὰ σπέρματα ἔχουσαν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. M. εὐ ἔχουσαν ἔνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν, εὐκαρπον. N. — Τὸ ἀλώνιον. M. 30

35) [Ἄλλ' ἄγε:] τοῦτο πρὸς τὸ βουκολιασδώμεθα σύναπτε. M. — Ἡ ἡμέρα. M. P. Lips.

36) Τὰ τῶν βουκόλων ἄσωμεν μέλη. L. βουκολικῇ ὥδῃ χρησό- μεθα. P.

2) //Gen.^a sine lemmate et Lips. Ox. II, ἀλώαν vulg. — δὲ ... τὸ
3) ἀλώην Lips. 4) ἔχουσαν] E. *N. ἄλως om. Gen.^b 13) ἄλως δὲ et
P. Y. Lips. vulg., ἔχουσιν Reisk. ἀλίξω ante Ox. I, δὲ om. Gen.^b
seqq. 5) πλησίῳ Gen.^a 6) //Om. 14) στάχνας Gen.^b 15) Callim. fr.
Gen.^a Lips. 8) ἄλωνα] p. 3., ἀλώαν 86. 16) ἄλαν pro ἄλς Gen.^b 19)
vulg. 9) σύκῃς pro κριθῆς 3. 12) // * Lips.
// Gen.^b — Ἀλώαν] Gen.^b et ante

Vet. Τάχ' ὄτερος: Δωρικὴ ἢ συναλοιφή: (ὁ ἄτερος ὄτερος.) τὸ γὰρ ὁ ἔτερος διὰ τοῦ ου οὔτερος, ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ. (Τάχ' ὄτερος:) ἐξημαρτημένως ἐξενήνοχε τὸ ὄτερος <ἄλλον>· ἔτερος γὰρ <ἐκ δυοῖν>, ἄλλος ἐκ πλειόνων. (οὔτερος, ὁ ἔτερος τὸν ἔτερον διὰ τῆς μουσικῆς ὠφελήσει.)

Vs. 37.

Vet. (Τὸ καπυρὸν δὲ στόμα Gen.^b, ἤγουν τὸ ἡδὶ μεταφορικῶς. τὰ γὰρ ἔξοπτα τῶν ἐδεσμάτων ἡδέα τὴν γεῖ-
10 σιν. p. 3. Gen.^b Stop.)

Vs. 38.

Rec. (Οὐκ εἰμὶ εὐκόλως πειθόμενος τοῖς περὶ ἐμοῦ ταῦτα λέγουσιν. E.)

Vs. 39.

15 *Vet.* Οὐ δ' ἄν. οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον: μὰ τὴν γῆν. ὦμνον γὰρ κατὰ τῶν στοιχείων, ὡς Ὅμηρος·
χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότιφραν.
(τὸ δὲ κατ' ἐμὸν νόον κατὰ τὴν ἡμέτεραν δόξαν. καὶ Ὅμηρος·

20 οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. 3. L. Gen.^b)

Rec. Τὸ δὲ κατ' ἐμὸν νόον ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἄνωθεν.

37) Γλυκύ. L. λαμπρόν. N. Lips.

38) Μελωδόν. M. τραγωδητήν. M. Lips. — Οὐ ταχέως ἐκείνοις
25 πειθόμενός εἰμι. L. M. εἰμὶ οὐ ταχέως πειθόμενος. Lips.

39) Μὰ τὴν γῆν. Lips. Δημήτερα. Γ'. — Ἀκμήν. L. οὔπω γὰρ, ἤγουν οὐδαμῶς γὰρ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἐγὼ λογιζομαι. M. Lips.

1) // 3. L. Gen.^b — τάχ'] 3. (L.)

Gen.^b et Kiessl., τοῦ χ' vulg. 1)

Δωρ. συναλοιφή 3., om. Gen.^b Sup-

plementa hujus scholii accesserunt

ex 3. L. Gen.^b 2) ὄτερος] ἔτε-

ρος codd. 2) διὰ τοῦ ου οὔτερος]

3. L. Gen.^b, οὔτερος διὰ τοῦ υ vulg.

2) ὡς om. 3. L. Gen.^b 3) ἐξημαρ-

τημένως] 3. L. Gen.^b, ἡμαρτημένως

δὲ vulg. 3) ἐξενήνοχεν L. Gen.^b,

ἐξήνεγκεν 3. Verba τὸ ὄτερος ...

πλειόνων om. 3. L. Gen.^b 4) ἐκ

δυοῖν suppl. Casaub. 5) τὸν ἔτε-

ρον om. Gen.^b 8) λαμπρόν pro

ἤγουν τὸ Stop. 9) ἡδέα] ἡδέα p.,

ἡδύνει rell. — τὴν γεῖσιν om. p.

15) // Gen.^b omissis υ ὄ ο ν: μὰ

τὴν γῆν et γὰρ. 16) καὶ pro ὡς

Gen.^b 17) Hom. II. Ξ, 272. — ἐτί-

ρη] Gen.^b, ἐτίρα vulg. — μὲν om.

ante Heins. — πολυβ. Gen.^b 18)

τὸ δὲ κ. ἐ. νόον ex 3. L. non affertur.

20) Hom. II. I, 108. — καθ' om. 3.

— τε Gen.^b 21) // Lips. κατὰ τ.

ἐ. κρ. — 27) γὰρ post οὐδαμῶς

om. M.

Vs. 40.

Vet. Σικελίδα: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον. ὥσπερ γὰρ Σιμιχίδα ἐαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος πατρωνυμικῶς ὡς υἱὸν Σιμιχίδα, καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδαν, υἱὸν ὄντα Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδα ἐνομαζέει τὸν 5 Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ὡς υἱὸν Σικελίδα· οὐ δοκεῖ ἀκουστικῆς γερονείαι. — (Σικελίδα νίκημι: Ἀσκληπιάδην φησὶ λεγόμενον τὸν ἐπιγραμματοφόρον. οὗτος Σάμιος ἦν τὸ γένος. Gen.^b Ἄλλως. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν Σάμιον τὸν ἐπιγράμματα γράψαντα, οὐ δοκεῖ ἀκουστικῆς γερονείαι ὁ Θεόκριτος. 10 3. L. Gen.^b Σικελίδας δὲ ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς· ἦν γὰρ Σικέλου οὕτω καλουμένου υἱός. 3. L. Q. Gen.^b) — Ὁ δὲ Φιλητᾶς Κῶος τὸ γένος ἦ, ὡς ἔνιοι, Ῥόδιος, υἱὸς Τηλέφου. ποιητῆς δὲ ἦν καὶ οὗτος.

Rec. (Σικελίδα: τὸν Σικέλου μὲν υἱόν, Ἀσκληπιάδην 15 δ' ὀνομασμένον. φασὶ δὲ αὐτὸν εἶναι ἐπιγραμματογράφον, τὸ γένος Σάμιον, οὗτινος ἠχροάσατο ὁ Θεόκριτος. Gen.^a)

Vs. 41.

Vet. Βάτραχος δέ ποτ' ἀκρίδας: ἤγουν πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρί- 20 ζει πρὸς τὰς ἀκρίδας, οὕτω καὶ γὰρ πρὸς αὐτοὺς. ἤγουν τοιαύτην δὲ ἔχω σύγκρισιν πρὸς αὐτοὺς, οἷαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκρίδας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν, ὅθεν καὶ ὀνομασται βόατραχός τις ὢν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς· τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσὶ τινες, αἱ συρίζουσιν ἐναρμόνιον. 25

40) Πατρωνυμικόν. M. P. Lips.

41) Τὸ κοινῶς τραγῳδῶν. P. — [Βάτραχος:] εἰμι δὲ πρὸς αὐτοὺς δηλονότι. E. — [Ἐρίσδων:] συνᾶδων ἐκείνοισ. M.

2) // Om. Gen.^{a, b}. Lips. 2) ἐπιγραμματοποιὸν Q. 8) γραμματοφόρον cod. 9) ἄλλως seqq. in L. Gen.^b leguntur post Σικελίδας ... υἱός. — φησὶ om. L. — τὸν Σάμιον om. Gen.^b 10) ὁ Θεόκρ. om. Gen.^b, ὁ Θ. Σικελίδας δὲ Wart. tanquam conjuncta, Θ Θ. δὲ Σικ. Duebn. tacite, haec etiam in Q. legi affirmans. 12) Σικέλου γὰρ υἱός ἦν οὕτω καλ. Gen.^b 13) // 3. Gen.^a, hic c.

lemm. Φιλητᾶν. — Φιλητῆς et ἐστιν pro τὸ γένος 3. 13) Ῥόδιος ποιητῆς p.¹ 3. — Τηλεφίλου 3., ubi desunt ultima. 15) Σικελικοῦ cod. 19) // Gen.^b et verba ὥσπερ ... βάτρ. πρ. ἀκρίδας Gen.^a praemissis ἐρίσδων: ἐρίζων. 20) ἐρίζω δὲ πρὸς αὐτοὺς, ὡς τις βάτραχος ἐρίζει. P., σύριζει πρὸς τ. ἀ. οὐδέν, οὕτω Gen.^b 21) ἤγουν ... ἀκρίδας om. Gen.^b

Vs. 42.

Vet. (Ἐπιταδέες: ἐπιτετευγμένως ἢ ἐξεπίτηδες. p.)

Vs. 43. 44.

Rec. Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι: ταύτην
5 σοι, ἔφη, τὴν ῥάβδον χαρίσομαι,· διότι εἶ φυτὸν ὑπὸ τοῦ
Διὸς ἐπ' ἀλήθειά ὄλον εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον Θεο-
κρίτου, ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ Λυκίδα.

• *Vet.* Πᾶν ἐπ' ἀλήθειά (πεπλασμένον Gen.^b): ὅτι
φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δὲ ἐκ Διὸς, ὅτι ἀψευδής ἐστίν ὁ
10 Ζεὺς, ὡς καὶ Ὅμηρος·

οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλόν,

— — — — — ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

— (EPNOΣ: ἐν θεοῖς γεγενημένον, ἐπεὶ φιλαλήθης πέφυ-
κας. L.)

15

Vs. 45. 46.

Rec. Ὡς μοι καὶ τέκτων μέγα: πλείστον ἐμοὶ μισεί-
ται καὶ ὁ τέκτων ἐκείνος, ὅστις ἐφρυνᾶ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ, ἐρ-
γάσασθαι οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀρομέδοντος.
ἐν τῇ Κῶ φασιν εἶναι τοῦτο τὸ ὄρος.

20 *Vet.* Ἄλλως. Ὡς μοι καὶ τέκτων: οἶον ὁ τέκτων ὁ
καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν Ὀρομέδοντος
ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς, παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως

42) Κατὰ προσποίησιν. L. κατ' ἐπιτηδειότητα, τὸ κοινῶς ἐξ ἔρ-
γουν. M. ἐπιτηδείως, ἡγουν ἐξ ἔργου καὶ μετὰ σπουδῆς. E. ἐπ' αὐτῷ
25 τούτῳ, τὸ κοινῶς ἐξέργουν. P. ἐξ ἔργου. Stop. ἔσκεμμένως. C.

43) Ῥόπαλον. P.

44) Δεδημιουργημένον. Vim. — Ὀλον φυτὸν ἐκ τοῦ Διὸς κατε-
σκευασμένον εἰς ἀλήθειαν. P. κλάδος. τὸ δὲ ἐκ Διὸς, ὅτι φιλαλήθης. L.

45) [Ὡς:] λίαν, οὕτως. C. L. ἐπεὶ. E. N. ὡς μέγα ἀντὶ τοῦ
30 πλείστον. Lips. — Ζητεῖ, λέγει. M. καυχᾶται. C.

2) ἐπιτεταμένως cod. 4) // Gen.^a
sola habet φυτὸν ... εἰργασμένον
post partem scholii sequentis, quae
ibi legitur. * Lips. ταύτην σοι —
χαρίσομαι ... εἰργ. 5) ὅτι ὑπάρ-
χεις E. M. N. Y. — ὑπὸ τοῦ
Διὸς] omnes hoc loco, E. M. N.
Y. Lips., ὑπὸ Διὸς Gen.^a, ἐκ
Διὸς post ὄλον vulg. 6) ὄν pro

ὄλον Gen.^a 8) // Gen.^b 9) Gen.^a
hinc habet scholium: ἐκ Διὸς ἐρ-
γος: ὅτι ὁ Ζ. ἀψ. ἐστίν. 11) Hom.
Il. A, 526. — σὸδ' ἀπ. seqq. om.
Gen.^b 16) // Gen.^a Lips., ille c.
lemm. καὶ τέκτων. 18) ἴσον
ante Scult., ἴσον vulg. 19) ἐστὶ
pro εἶναι Lips. 20) // Gen.^b sine
ὁ τέκτων ὁ.

ὑπαρχούσης. ἢ Ὀρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως, ὃ ἐστὶ βασιλέα τῶν ὄρων ἢ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ καὶ τέκτονα, ὅς ἐρευνᾷ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῶ ἀπὸ Ὀρομέδοντος τοῦ τῆς Νάξου νήσου βασιλεύσαντος. καὶ ὁ Διονύσιος τὸν Πᾶνα φησι παρὰ 5 τὸ μέδων τῶν ὄρων, ἄλλοι δὲ τοῦ οὐρανοῦ. ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι μοιχὸν Ἥρας εἶναι τοῦτον. ἢ Ὀρομέδοντος: τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου, τοῦ τῶν ὄρων μέδοντος τῷ ὕψει. ἢ Ὀρομέδοντα φησὶ τὸν Πᾶνα· ἀγροικικὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ, οὗ κατοικεῖ, τὸ τῆς Θετταλίας, ὡς προῖων οὗτος λέ- 10 ξει. — Ἄλλως. Ὀρομέδοντα οἱ μὲν τὸν Πᾶνα φασιν ὡς τῶν ὄρων μέδοντα κατ' ἕκτασιν τοῦ ο· οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὠρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ ἀληθές· Ὀρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν Κῶ ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῶ ἐτέρων ὄρων, κατ' ἕκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ο. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ 15 τέκτονας τοὺς καυχωμένους καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀρομέδοντος. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον.

Vs. 47. 48.

Rec. Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες: Μουσῶν ὄρνιθες λέγονται πάντα τὰ εὐφωνα τῶν ὀρνέων. ἐνταῦθα δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει Μουσῶν ὄρνιθας μεταφορικῶς διὰ τὰ μέτρα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐμμέλειαν. — Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες: τὰ ἀνωτέρω συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσηθέντος, ἤγουν ἀπέχθονται πλείστον ἐμοὶ καὶ οἱ ὄρνιθες 25 τῶν Μουσῶν πάντες, τουτέστιν οἱ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τὸν

46) [Ὀρομέδοντος:] μεγάλου. M.

47) [Ὀρνιχες:] ὄρνιθες Αἰολικῶς. L. ἀπὸ κοινοῦ· πλείστον ἀπέχθονται μοι καὶ οἱ ποιηταί. E. N.

1) ἢ om. Gen.^b. — Ὀρομέδοντος L. Gen.^b. 1) συντίτως Gen.^b. 3) δόμον pro οἶκον Gen.^b. 4) ἀπὸ ... βασιλ. etiam in Gen.^a extant, praecedenti scholio adhaerentia. - 4) Νάξου νήσου] 3.¹ 4.¹ L. Gen.^{a,b}. Νάξου 3.² 4.². νήσου vulg. 5) βασιλεύοντος Gen.^a. 5) ὁ] add. L. Gen.^b. 6) δὲ] add. Gen.^b. — τὸν οὐρανὸν vulg. 6) οἶνον pro ἥλιον L. 7) τοῦτον] L. Gen.^b. τοιοῦτον vulg. 7) ἢ potius post ὠρομ. Gen.^b. — Ὀρομ.

vulgo post Scult. 8) τῷ] add. Gen.^b. 9) ὠρομέδοντα ante Bas. II. — φησὶ] add. L. Gen.^b. 10) ὧ pro οὗ Gen.^b et ante Heins. 10) κατοικεῖ τῆς Gen.^b. 10) λέγει Gen.^b. 11) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 17) ἴσον vulg. 20) // Gen.^a sine lemmate et Lips. 23) τὴν αὐτῶν E. 23) // Gen.^a ante SchRec. ad Vs. 40. et Lips., etiam hic c. lemm. 24) προσηθέντος] E., ut conj. Geelius, proση. vulg. 25) ἀπέχθονται 2.

ποιητὴν τὸν Χίον, ἦτοι τὸν Ὅμηρον, ἀπεναντίας ἄδοντες, ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι, τουτέστι ματαιοπονοῦσιν.

Vs. 50. 51.

5 *Rec.* Σιμιχίδα, κήγῳ μὲν: ἄλλως ἀρξάμενος ἄλλως ἀποδίδωσιν ὡσπερ ἀπὸ μεταμελείας. εἰ γὰρ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδον, εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως· ὦ Σιμιχίδα, καὶ ἐγὼ μὲν ἄσω τὸ μελῦδριον, ὃ πρὸ ὀλίγον ἐν τῷ ὄρει πονήσας εἰργασάμην· σὺ δὲ ὄρα, εἰ σοι τοῦτο ἀρέσκει.

10

Vs. 52—56.

Vet. Ἔσσεται Ἀγεάνακτι: ἑαυτὸν παρεισάγει Λυκίδας Μιτυληναίου τινὸς ἐρῶντα καὶ τοῦτο εὐχόμενον[. ἄδει οὖν ταῦτα εἰς τὸν Ἀγεάνακτα, εὐχόμενος] αὐτὸν ὑγιά ἀπελθεῖν εἰς Μιτυλήνην, καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ἔριφοι καὶ κατα-
15 φέρηται ὁ Ὀρίων εἰς ὠκεανὸν καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύνῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν Λυκίδαν τοῦ ἐρῶν παύσῃ. — (Τὸν Λυκίδαν ὁ Θεόκριτος εἰσάγει ἐρῶντα Μιτυληναίου παιδὸς Ἀγεάνακτος, ὅθεν καὶ εὐχεται ἵνα εὐπλοῇ, καὶν χειμῶνι νότος τὴν θάλατταν διαταράσῃ καὶ τῶν ἐρίφων δυνόντων σφοδροὶ
20 χειμῶνες γίνωνται. 3.)

Rec. Χ'ῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος: καὶ ὅταν ὁ νότος τὰ ὑγρά ἐλαύνῃ κύματα ἐπὶ τοῖς ἐρίφοις δύνουσι· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ἐσπερίοις, τουτέστι κατὰ τὸν

48) Ἠχούντες, τουτέστιν ὁμοίως ἐκείνῳ βουλόμενοι γράφειν. M. 25 ἐναντία, ἀντιπρόσωπον ἄδοντες ὁμοῦ. P. — Κακοπαθοῦσι. L. πάσχοι, μοχθοῦσι. M. πονοῦσι. N.

51) Ἐποχοριστικῶς τὸ μέλος. E. N. μέλος, ῥῥάδιον. M. τὸ ἡδὺ μέλος. P. — Ἐποίησα. M.

52) Ἀντὶ τοῦ εἶη. M. P. Lips. — Τῷ αὐτοῦ ἐρωμένῳ λέγει. M. 30 P. οὐ ἦρα ὁ αἰπόλος. E. — Ἐπιτήδειος, ἀκίνδυνος. M. P. Lips. εὐδίας. E. — Ἐς Μιτυλήνην, ἀπερχομένῳ δηλονότι ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς Κύδωνος ἡμετέρας πόλεως. M.

1) ἀπ' ἐναντίας N., ἀπεναντίως E., ἐξ ἐναντίας C. 2) μάταια πον. Gen.^a 5) // Gen.^a Lips. — κήγῳ μὲν om. Gen.^a 7) οὕτως (Gen.^a?) Kiessl. 8) προλίγον pro πρὸ ὀλίγον Gen.^a 11) // Gen.^b 12) τοῦτο L. Gen.^b vulg., τούτῳ Reisk. seqq.

13) ταῦ ante Brub. 15) εἰς τὸν ὠκ. Gen.^b 15) ἐλαύνῃ Gen.^b 17) τοῦ Mit. Wart. 18) εὐπλο... καν Wart. 20) γίνωνται] (Gail., γίνονται cod. 21) // Gen.^a sine lemmate et Lips. 22) ἐλαύνει ante Brub. 23) ἐσπερίας Lips.

καιρὸν ὅτε οἱ ἔριφοι ἐσπέριοι γίνονται, ἤγρουν κατὰ τὸν δυτικὸν ὀρίζοντα, τουτέστι δύνουσι, τὴν ἑώραν δηλονότι δύσιν· καὶ ὅτε ὁ Ὠρίων (ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ τοὺς πόδας ἔχει, ἤγρουν καὶ ὅτε ὁ Ὠρίων 2. P. Gen.^a Lips.) δύνει, τὴν ἑώραν δηλονότι δύσιν. δύνει δὲ οὗτος τὴν ἑώραν δύσιν μετὰ τὰς Πλειάδας εὐθύς. — (Ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι ἀνίσχοντος τοῦ ἡλίου οὗτος τὴν ἑώραν δύσιν δύνει. ^aM. Gen.^a — Θερμοὺς γὰρ ἔρωσ: ἀντὶ τοῦ θερμαντικός, καυστικός ἔρωσ αὐτοῦ, ἤγρουν ὃν ἐγῶ ἐρωῶ αὐτοῦ. E. M. N. P. Gen.^a * Lips.)

Vel. Ἄλλως. Ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις: δυνόντων γὰρ 10 τῶν δύο ἐρίφων ἐσπέρας, τὸ πέλαιος νότος ταράσσει, [ἢ σφοδροὶ κατὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες·] καὶ ὅταν ὁ Ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται, (χειμῶνες γίνονται. L. Gen.^b) — Καλὸς πλόος ἐς Μιτυλήνην: ἐπειδὴ Μιτυληναῖος ὢν ὁ Ἀγεάναξ μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν 15 ὅτι αὐτῷ καλὸς πλοὺς ἔσται, κἂν χειμῶνος πλῆθ, ὥστε τοὺς μὲν ἐρίφους ἐσπέρας δύνειν καὶ τὸν Ὠρίωνα καταφέρεσθαι, τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαιος. κατασταθήσεται δέ, φησὶν, ὁ χειμῶν, καὶ εὐπλοήσει ὁ Ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας. — (Ἦνίκα τὸ ἄστρον 20 οἱ ἔριφοι <δύνει ἐσπέρας> σφοδροὶ γίνονται χειμῶνες κατὰ θάλατταν, καὶ ὅτε Ὠρίων δύνει. Gen.^b) — Ἐριφοὶ δὲ εἰσὶν ἀστέρεις· ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα.

53) Ἐν χειμῶνι, ὅτε οἱ ἔριφοι τὴν ἑώραν δύσιν δύνουσι. K. M. — [Ἐσπερίοις:] δύνουσι. E. L. — [Διῶκει:] ἐγείρει. M. 25

54) [Χ' ὠρίων:] τὸ κοινῶς ἀλετροπόδιον λεγόμενον. M.

55) Ὅπως, ἴνα, ἑάν. E. M. ἀντὶ τοῦ ἴνα. Lips. — Καιόμενον, φλογιζόμενον. C. M. καιόμενον, φλεγόμενον. Vim. φλεγόμενον. K. P. Lips. — Ἐξ ἐνεργείας τῆς Ἀφροδίτης. K. M. P. Y. Lips. ἐκ τοῦ ἔρωτος. E. 30

56) Ἀνθρώπηται, ἀπαλλάξῃ, τῆς ὀπτήσεως δηλονότι. K. M. P. Y. Lips. ἀπαλλάξῃ με τῆς ὀπτήσεως. Stop. — Καταφλέγει. M. P. Lips.

1) γίνονται] Lips. vulg., γίγνονται Reisk. seqq. 1) ἤγ. κ. τ. δ. ὄφ.] hoc loco M. N. P. Y. Lips. et ante Heins., post proximum δύσιν vulg. 2) τουτέστι om. N. 2) δηλονότι] add. M. N. P. Y. Lips., δηλαδὴ (Gen.^a 4) ὁ om. 2. (Gen.^a 4) δηλονότι] add. Lips. 6) Schol. in Gen.^a legitur post SchRee. ad Vs. 57. — τῷ et τοῦ om. Gen.^a 7) καὶ τὴν (Gen.^a 8) καυστικός om. Gen.^a 10)

//Gen.^b post θάλασσα lin. 23. sine ἄλλως. 11) τὸ πέλαιος] add. 3. 4. L. Gen.^b 11) ἢ... χειμῶνες om. L. Gen.^b 13) χειμῶνος L. 14) //Gen.^b, ubi Μιτυλήνην. 15) ὁ Ἄγ. om. Gen.^b 16) καὶ χειμ. πλείοι Gen.^b 19) εὐπλοήσοι ante Brub., εὐπλοή σοι Gen.^b 19) ὁ Ἄγ. τ' ἂν αὐτὸν τοῦ ἐραστοῦ πάσι Gen.^b 22) θάττατταν cod. 22) //Gen.^b sine δέ. 23) ἀνατέλλουσιν Gen.^b

— (Αἴκεν: τὸ αἴκεν ἀντὶ τοῦ ἴνα· ἴνα, φησί, τὸν Λυκίδα· ὀπτώμενον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ καιόμενον ὄψεται. ρ.)

Vs. 57.

Vet. Χ' ἄλκύνες: Ἄλκυνών θυγάτηρ μὲν Αἰόλου καὶ
 5 Κανώβης, γυνὴ δὲ Κήυκος. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Μύν-
 διος, ὅτι αὐτὴ θεῶν λέλογχε [Νηρηίδων] <φιλίαν· λέγει δὲ>
 Λευκοθέαν, Παλαίμου, Ἀφροδίτην. ἄλκύνες οὖν ἐκλήθη-
 σαν παρὰ τὸ ἐν ἀλλὶ κύειν. Ἀντίγονος δὲ φησιν· ὅταν γη-
 ράσωσιν αἱ ἄλκύνες, κήρυλοι καλοῦνται. Ἀριστοτέλης δὲ
 10 διήρησεν ἄλκύνονα καὶ κήρυλον καὶ κορώνην. οἱ δὲ φασιν
 ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων κήρυλοι καλοῦνται· ὅπερ ἀληθές ἐστι.
 θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῶον καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεύον·
 καὶ τὸ κύμα ἀφαιρεῖται τοὺς νεοσσούς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας
 δὲ ἡμέρας φασίν, ὅταν γεννᾶ, περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς
 15 εὐδιάζειν, ἄς καλοῦσιν ἄλκνουίδας, ἐπὶ πρὸ τῆς γεννήσεως
 καὶ ἐπὶ μετὰ τὴν γέννησιν. — (Ἀντίγονος δὲ φησιν, ὅτι
 γηράσκουσαι αἱ ἄλκύνες κήρυλοι γίνονται. τὸ δὲ ζῶον βιο-
 τεύει περὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ τὸ κύμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς
 νεοσσούς. ἰδ' δὲ ἡμέρας φασὶ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς
 20 εὐδιάζειν, ἄς καλοῦσιν ἄλκνουίδας. εἴρηται δὲ ἄλκυνών παρὰ
 τὸ ἐν ἀλλὶ κύειν. ρ.) — Στορεσεῦντι τὰ κύματα: κατα-
 στορέσουσι τὰ κύματα, γαληναῖα ποιήσουσιν, εἴαν με τοῦ
 ἔρωτος ἐξέλθαι, τὸν Λυκίδα· — Ἄλκύνες δὲ ὄρνιθες
 θαλάσσιοι, ἃν τικτουσῶν στορέννται ἢ θάλασσα.

25 57) Καὶ αἱ ἄλκύνες. M. Lips. — Ἡμερώσουσι. L. κατασιγά-
 σουσι. E. N. καταπραῦνοιεν. K. P.

2) ὀπτώμενον cod. 4) // Gen.^b, ubi X' ἄλκύνες. — Ἄλκυνών L. Gen.^b. — μὲν Αἰόλου] Re^sk. seqq., μαινόλον 3. 4. L. Vulc., μαινοῦ Gen.^b, μαιόλου ante Brub., Αἰόλου vulg. 5) Κανώβης Vulc., μανώρης 3. 5) Κήυκος Gen.^b et ante Heins. 5) Μύνδον 3. 4. L. Gen.^b. 6) αὐτὴ Gen.^b. 7) Λευκοθέαν] 4. L. Gen.^b, -ων 3., -ην vulg. 7) παλαίμναν L. Gen.^b, παλαίμναν 3. 7) Ἀφροδίτη Gen.^b. 7) ἄλκ— hic et in seqq. ante Brub. II. 8) ἀπὸ τοῦ ἐν 3. 8) καὶ Ἀντ. φησὶ Gen.^b. — *Antig. Car.* c. 27. 8) γηράσωσιν] Gen.^b, γηράσκωσιν 3. 4. L., γηράσουσιν ante Brub., γη-

ράσκουσιν vulg. 9) *Aristot. II. An.* 8, 3. 12) αἰγιαλοῖσι Gen.^b. 13) καὶ τὸ] Gen.^b, τὸ vulg. 13) δεκατέσσαρες Kiessl., ἰδ' δὲ φασὶ παρὰ τὰς χειμ. ἡμέρας εὐδιάζει Gen.^b. 16) Verba *Ant.* δέ φ. ex cod. non diserte afferuntur. 21) // Gen.^b, ubi στορεῦντι. 21) καταστορέουσι ante Reisk. 23) // Gen.^a et praemisso παλαιόν M., qui libri scholium hoc loco habent, quum vulgo post SchRec Vs. 59 legatur. — ἄλκύνες] M. Gen.^a, εἰσὶ vulg. — δὲ om. M. Gen.^a 24) θαλάσσιοι Gen.^b. — τίκτουσι Gen.^a. — 25) ἄλκύνες M.

Rec. (Χ'άλκυνόνες στορεσεῦντι: Phav. ἀντι τοῦ στορεσαιεν, ἤγουν κατακοιμίσαιεν. *M. *P. Gen.* *Lips. Phav.)

Vs. 58.

Vel. Ἔσχατα φυκία κινεῖ: τὸ φυκίον εἶδος βοτάνης. — Ἡ φῦκός ἐστι τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ 5 δὲ φυκίον φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ γινομένην παρὰ τὸ φύεσθαι. Ἔτεροι δὲ φυκία φασὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κικιννοειδῆ.

Rec. (Ἔσχατὰ φυκία: τὰ κατώτατα, ἤγουν τὰ ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης κείμενα βρύα σαλεύει. *M. *N. Gen.*) 10

Vs. 59.

Rec. Ἀλκιόνες γλαυκαῖς: ἐπανάληψις τοῦτο.

Vel. Γλαυκαῖς Νηρηῖσι: γλαυκάς τὰς Νηρηίδας φησὶ διὰ τὸ ἐν θαλάσῃ διαγρῖν· οὐ γὰρ εἰσι γλαυκαὶ τὸν χρωῖτα. *** λέγει δὲ Λευκοθέαν, Παλαίμονα καὶ Ἀφροδίτην. 15

Vs. 60.

Vel. Ἐφίλαθεν: ἐφιλήθησαν ἢ φιλοῦνται. ἐστὶ δὲ Αἰολικόν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλιμάχος δὲ [τοῦτο] παροξύνει.

Vs. 61. 62.

20

Rec. Ὁρία πάντα γένοιτο: ὠραία, ἐγκαιρα, ἐπιτήδεια.

58) Τὰ κατώτατα. Lips. τὰ κατώτατα τοῦ βυθοῦ. P. τὰ εἰς βάθη. E.

59) Ἐπαναφορά. E. L. ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. M. — Διὰ τὸ εὐεειδεῖς εἶναι. K. M. ταῖς καταπληκτικαῖς ἢ ταῖς καλαῖς. E. ἢ ταῖς 25 λευκαῖς. N.

60) Πασῶν ὀρνέθων ἐφιλήθησαν. Lips. — Ἔστιν ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἄγρα. M. P. Lips., ἤγουν ἢ τροφή. M. P.

1) στορέσαιεν, κατακοιμίσαιεν ἐπανάληψις. 13) //Gen.^b, ubi γαυκαῖς. 14) ἐν τῇ θαλ. Gen.^b. 17) //Gen.^b, ubi ἐφίλαθεν: τὸ ἐφίλαθεν δωρικὸς ἐστὶν ὡς τὸ ἐκ. — Δωρικόν 4. L. 18) δὲ om. Gen.^b, τοῦτο om. 3. 4. L. Gen.^b. 21) //Lips. ἐγκ. ἐπιτ. — ὠραία] ὠρια vulg. — 25) καλαῖς] Duebn., κακαῖς cod.

Vet. Ἡ ὄρια: τῷ Ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς Μιτυλήνην γένοιτο πάντα τὰ ὄρια, ἤγουν τὰ διὰ φροντίδος αὐτῷ. ἢ ὄρια πάντα γένοιτο: ἀντὶ τοῦ φυλακτικὰ ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ φυλάσσω.

3

Vs. 63.

Rec. (Κῆγὼ τῆνο: καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἤγουν ὅταν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἀπέρχηται. *M. Gen.^a)

Vet. Κῆγὼ τῆνο κατ' ἡμαρ ἀνήτινον: εἶδος ἀν-
 10 θους [τὸ ἀνήτινον]. ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς Ἀλ-
 καῖος καὶ Σαπφῶ. φασὶ δὲ τινες καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινον
 παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι, ἤγουν ἴεσθαι. — Ἄνηθον τὸ μάλα-
 θρον η, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον ι.

Vs. 64.

Vet. (Παρὰ κρατὶ φυλάσσω: ἀντὶ τοῦ ἔχων·
 15 ἐνθάδε μοι τόδε δῶμα <φυλάσσοις>
 <ἀντὶ τοῦ> ἔχοις. <ἦ> μὴ ἀποτίλλων τὰ ἐξ αὐτοῦ ἄνθη, ὃ
 δηλοῖ πεφυλαγμένῳ αὐτῷ χρώμενος. L. Gen.^b)

Rec. (Φυλάσσω: ἤγουν ἔχων, φορῶν περικείμενον. ἢ
 φυλάσσω ἐκείνῳ. *M. Gen.^a — Παρὰ τῇ κεφαλῇ μου τιθεῖς
 20 καὶ πεφυλαγμένον αὐτὸν ἔχων. *M. Gen.^a *Lips.)

62) Καιριότατα. C. ἀρμόδια. K. εὐδιενά, φυλακτικά. E. N. —
 Μετὰ εὐπλοίας εἰς τὸν λιμένα ἀφίκοιτο. M. P. Y. Lips. μετ' εὐπλοίας.
 6. εἴθε εὐπλοήσοι. E.

63) Ἀπὸ ῥόδων πεποιημένον. M. Lips.

25 64) Λευκῶν ἴων. M. — Περὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τοῦ Ἀγεάνακτος. E.

1) //Gen.^b, ubi ὄρια ut ante Heins.
 2) τὰ ὄρια] add. Gen.^b (ubi ὄ.), quo
 recepto prius ὄρια pro lemmate scri-
 psi. 3) ὄρια et ὄρω Gen.^b 3) γέ-
 νοιτο om. Gen.^b 6) ἐκείνην et
 postea τὴν om. M. 7) ἀπέχεται
 Gen.^a 8) //Gen.^b c. lemm. ἀνή-
 τινον, et ita in lemm. etiam L.
 Can. et ante Heins., ἀνήτινον
 vulg. 9) τὸ ἀνήτινον] Q. Can. et
 ante Heins., item Reisk. seqq., τὸ
 ἄνηθον vulg., om. L. Gen.^b 9)
 ἀνητίνοις] L. Q. Can. et ante Heins.,
 ἀνηθίνοις Gen.^b vulg. 10) ἀνήτι-
 νον] 3.¹ et ante Heins., item Reisk.
 seqq., ἀνήτινον Gen.^b, ἄνηθον vulg.
 11) τείνεσθαι] 3. Gen.^b et Kiessl.,

τένεσθαι vulg. 11) ἤγ. ἴεσθαι om.
 Gen.^b, ἴεσθαι Phav. s. v. ἀνήτι-
 νον. 11) //Om. Gen.^a Lips. —
 Phav., ubi praecedenti adhaeret,
 habet ἄν. δὲ τὸ μάλαθρον, ἢ ἄνισον
 τὸ γλ. 15) Hom. Od. E, 208, ubi
 ἐνθάδε κ' αὐθι μένων σὺν μοι τόδε
 δ. φ. — ἐνθάδε] ἄ δὲ L. Gen.^b —
 δῶμαι L. 16) ἔχοις] ἔχεις L., ἔχι
 Gen.^b 16) αὐτῶν L. 17) πεφυ-
 λαγμένῳ αὐτῷ] fortasse L., ut conj.
 Adert., πεφυλαγμένον αὐτοῦ Gen.^b
 18) ἤγουν om. Gen.^a — φορῶν om.
 M. 18) ὁ περιχ. Gen.^a 18) καὶ
 φυλάσσω ἐκείνον M. 19) παρὰ τ.
 κ. μου et καὶ om. Gen.^a Lips. 20)
 αὐτὸς Gen.^a

Vs. 65.

Vet. Τὸν Πτελεατικὸν οἶνον· Πτελέα τόπος ἐν Κῶ ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ἢ τὸν Θεσσαλικὸν οἶνον· ἢ τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν· ἢ τὸν ἐν ἀναδενδράσι, παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμπλέκονται· ἢ Ἐφέσιον· Πτελέα 5 γὰρ ἢ Ἐφεσος ἐκαλεῖτο· ἢ τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὀμηρος·

Πτελεὸν καὶ Ἔλος.

ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἱ ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου· ἔστι δὲ τόπος μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου. 10

Vs. 66.

Vet. Κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί· οὐ μάτην τοῦτό φησιν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός. πόσειως δὲ χάριν τοῦτό φησιν.

Vs. 67. 68.

15

Vet. Χ'ὰ στιβάς ἐσσεῖται· ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πῆχεως.

Rec. Ἡ· καὶ ἡ στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἐς τ' ἐπὶ (πᾶχυν, ἀντὶ τοῦ εἰς) πῆχυν, τουτέστι μέχρι πῆχεως (— περισοῆ γὰρ ἢ ἐπὶ —) διὰ κνύξης καὶ ἀσφοδέλου καὶ σελίνου πολυγνάμπτου, ἧγουν πολυελίχτου, πολυκαμπούς. —

65) Ἀπὸ Πτελέας τόπου. Lips. — Πίθου καταχρηστικῶς. M. — Αφύξω, ἧγουν ἀρύσομαι. M. Y. Lips. ἀντλήσω. P. ἀπαντλήσω. C. E.

66) Πυρὶ παρακαθήμενος. M. Lips. κείμενος. C. L. — Κυάμους. P. Lips. ὄσπρια. P. — [Τις:] ἄλλος. L. ἧγουν ἐγώ. E. — Καύσει. 25 M. P. ξηρανεῖ. M. P. Lips. Stop.

67) Κεκαλλωπισμένη, κεκοσμημένη. M. ὑπεστρωμένη. E.

2) // Gen.^b, ubi πτελιακόν. — Πτ. τόπος om. Gen.^b 3) τὸν Θ.] L. Gen.^b, τὸν om. vulg. 4) τὸν ἐν ἀναδ.] Amstel., τὴν ἐν ἀναδ. δρόσον vulg. 4) παρόσον ταῖς] ante Scult. et Reisk. seqq., om. vulg. 5) ἐμπλέκεται Vulc. 7) Ὀμηρος om. Gen.^b 8) Hom. II. B, 594. — Πτελεὸν καὶ Ἔλος] Kiessl. auctore Wartono, πτελεῖον ἔλαιον vulg., Πτελεῖον ἔλαιον Brub. Xyl., πτελεῖον ἔλαιος 3.² Can. Vulc., πτελεῖον ἔλαιος 3.¹, πτελεῖον ἔλαιος L., om. Gen.^b 9) ἢ τῶν ἐξ

et ἐπολοῦνται Gen.^b 10) ὁ τόπος Gen.^b 10) μεταξὺ Can. 12) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 16) // Gen.^b 17) πῆχεως] Gen.^b et vulg., μέχρι πῆχεως Reisk. seqq. 18) // Gen.^a inde ab ἐς τ' et *Lips. 18) ὡς pro ἐς τ' Gen.^a, ἐτ' ante Heins., ἐς τ' ἐπὶ πᾶχυν om. Lips. 19) Additamenta accesserunt ex E. M. N. Y. Gen.^a Lips. 20) Ante διὰ κν. in Gen.^a est lemma κνύξαι τε. — 27) καλλωπισμένη M.

(Ἔς τ' ἐπὶ πᾶχυν: ἡ ἔς καὶ ἡ ἐπὶ ἐκ παραλλήλου. *M. Gen.^a)

Vel. Στιβὰς δέ ἐστι στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων (πῆχυν ἔχουσα τὸ ὕψος. Gen.^b) — (Πῆχυν ἕνα ἐστοιβα-
5 σμένη. p.) — Κνύζα τ' ἀσφοδέλω: τὴν κόνυζαν κνύζαν εἶπεν. ἐστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον, ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς Θεσμοφοροῖσις ὑποστρωννύουσι τὸ φυτὸν τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτουτες. ἀσφόμελος δὲ βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ κανλὸς καλεῖται ἀνθέρικος. καὶ Ἡσιόδος·

10 οὐδ' ὄσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.
καὶ ἀσφόμελος ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφόμελους, καὶ Ὅμηρος·
βῆ κατ' ἀσφόμελον λειμῶνα.

— Πολυγνάμπω τὲ σελίνω: πολύγναμπτον λέγεται, ὅτι οὐλὸν ἐστίν, ὡς καὶ καμπὰς τινὰς ἔχειν.

15 *Rec.* (Ἀσφόμελος βοτάνη καίνουσα τὰ ἀφροδίσια. N.)

Vs. 69. 70.

Rec. Καὶ πίομαι μαλακῶς: ἤγουν ἠδέως, ἐν ἀναπαύσει.

Vel. (Ἀὐταῖσιν κυλίκεσσι: οὐ διαιρῶν εἰς μικρά, 20 ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀπνευστὶ πίνων. p.) — (Ἀὐταῖσι κυλίκεσσιν: ἀντὶ τοῦ) ἀθρόως (πίνων καὶ ἀπνευστὶ ἐν αὐταῖς,) οὐ διαιρῶν εἰς τὰ σμικρότερα τῶν ἐκπωμάτων. — (Τρύγα δὲ τὸν νέον οἶνον·

τρύγα δ' εἶχεν ἐδωδῆν. L. Gen.^b)

25 68) Οὐλῶ, πολυκαμπεῖ. τοιοῦτον γὰρ τὸ σελίνον. M. πολυελίπτου. N.

69) [Μαλακῶς:] ἐν ἀναπαύσει, ἀναπέπνουμένος. P. ἡγάδιως. L.

70) [Ἔς τρύγα:] μέχρῃς οὐ ἅπαν ἐκροφήσῃ τὸ πόμα. M. — Ἐπιστηρίζων. M.

1) Schol. in Gen.^a ante praecedens legitur sine priore ἡ. 3) //Gen.^b 5) //Gen.^b sine τ'. 5) κόνιζαν κνύζαν 4. 6) τὸ ψυκτ. Gen.^b 6) δεσμοφ. Gen.^b 7) τὸ φυτὸν om. Gen.^b 8) ἀσφοδέλω sine δὲ Gen.^b 10) *Hesiod. Op.* 41. — μαλάχῃ Gen.^b, ubi desunt μέγ' ὄν. 11) ἀσφ. δὲ τόπος Gen.^b 12) *Hom. Od.* 1, 539, ubi φοῖτα μακρὰ βιβῶσα κατ' α. λ. — βῆ] ante Brub., βῆ δὲ Gen.^b et vulg. — ἀσφόμελων ante Heins. 13) //Om. Gen.^{a, b} Lips. — πολυ-

γνάπτω et πολύγναπτον p. 17) // *Lips. ἐν ἀναπαύσει. 20) //3. 4. L. Gen.^b, quibus e libris additamenta accesserunt. — αὐταῖσιν κυλίκεσσι Gen.^b 21) ἀθρόως] καὶ ἀθρόως vulg., ἠδέως 3. 4. L. Gen.^b 21) καὶ ἀπνευστὶ] L. ut Kiessl. divinaverat, καὶ ἀναπνευστὶ 3.² 4.², καὶ ἀπνευστὶ 3.¹ 4.¹, καταπνευστὶ Gen.^b 21) ἐν αὐταῖς] 3.¹ 4.^{1, 2}, om. rell. 22) σμικρότερα] L., μικρότατα 3. 4. vulg. — 25) ὄλω cod., cf. l. 14.

Rec. Καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων: ἤγουν μέχρι τρυγὸς ἀντὶ τοῦ τοῦ ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος οἴνου. τρυξ δὲ κυρίως ὁ νέος οἶνος λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ παλαιός: νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει.

Vs. 71.

5

Rec. Ἀύλησέντι δέ: ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν· ἐνταῦθα δὲ τὸ αὐλήσουσιν ἀντὶ τοῦ ἄσουσιν. — (Ἀχαρνεύς: Ἀττικὸς ἀπὸ δήμου, ἢ ὄνομα κύριον. *E. *N. Gen.*) —

Vet. Εἰς μὲν Ἀχαρνεύς: Ἀττικὸς· Ἀχάρναι γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, (ὅς οὕτως ἀνόμασται ἀπὸ τινος Ἀχαρνέως ἄρχοντος. M. Gen.*)

Vs. 72.

Vet. Εἰς δὲ Λυκωπίτας: ἤγουν Αἰτωλός. Λυκωπίτας γὰρ ὁ ἀπὸ Λυκώπης, ἢ δὲ Λυκώπη πόλις Αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ 15 δήμου· Λυκωπὸς γὰρ δῆμος Αἰτωλῶν. ἢ Λυκωπίτας: <ὁ ἀπὸ Λυκώπης, πόλεως Αἰτωλίας> ἐκ Λυκωπέως ἐχούσης τὴν κλησιν. — Ὁ δὲ Τίτυρος: ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς Σατύρους ἀποδεδώκασιν λέγεσθαι. — (ὄνομα κύριον, ἢ ὁ Σάτυρος. p.) 20

Vs. 73.

Vet. Ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσατο: ὄνομα κύριον.

71) Ἀττικὸς. Lips.

72) Αἰτωλὸς ἀπὸ Λυκώπης πόλεως Αἰτωλίας. M. Lips. — [Τίτυρος:] ὄνομα ποιμένος. E. ὄνομα κύριον. Lips. — [Ἐγγυθεν:] 25 ἰστάμενος. E. — Ἀπὸ τοῦ πλησίον ἄσει (διὰ στόματος. M.) M. Lips.

1) // * Lips. et * P. μέχρι ... οἴνου. 1) καὶ νέου οἴνου post μέχρι inserit * P. 2) ἀντὶ τοῦ τοῦ ἀντὶ τοῦ * P. Lips., τῆς vulg. 2) οἴνου] P., τοῦ οἴνου Lips. vulg. 6) // Gen.* Lips. inde ab αὐλεῖν. 7) αὐλήσουσιν] Lips., αὐλησέντι vulg., αὐλησέντι ante Heins. 8) ἢ pro Ἀττικὸς E. N. 8) ἤγουν pro ἢ Gen.* 10) // Gen.* sine εἰς μέν. 10) Ἀχάρνα Gen.* 11) τῆς om. Gen.* — δῆμος τ. Ἀ. (δ. Ἀττικὸς Gen.*)

etiam M. Gen.* cum seqq. — ὅς οὕτως om. Gen.* 14) // Gen.*, ubi ης Λυκ. 14) αἰπόλος· Λυκώπη γὰρ πόλις mediis omissis L. Gen.* 15) Λυκώπις pro Λυκώπη Vulc. 16) Αἰτωλῶν] Geel., ἀποίκων vulg. 16) Λυκωπίτας om. L. Gen.* — ἐν Gen.* 17) ἐχούσης] L. Gen.*, ἔχων vulg. 18) // Gen.* omisso κύριον. 22) // Gen.* c. lemm. ὡς ποκα τ. Ξ. — 24) Αἰτωλίας om. M.

⟨ἦ⟩ ὡς τὸ κενεᾶς. ἀπέδωσαν δὲ τῆς ἐκ Κρήτης ξένης. ἦ γράφεται τὰς Ξάνθας [ὡς ἐν τισιν]. — Ἄλλως. Μία τῶν Νυμφῶν ἢ Ξενία· ἦ ὄνομα κύριον. — (Μούσα ἦν ἢ Ξενία. L.)

Vs. 74—77.

- 5 *Rec.* [Χ'ὡς ὄρος: τὸ πᾶν·] καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐτήν, καὶ ὅπως αἱ δρυὲς αὐτὸν ἐθρήνουν, αἵτινες ἐκπεφυκνυαί εἰσι παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰμέρα, ὀπηνίκα ὡς χιῶν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τὸν Αἶμον τὸν ἐπιπολὺν διήκοντα, ἦ ὑπὸ τὸν Ἄθων ἢ ὑπὸ τὴν Ῥοδόπην, 10 ἦ ὑπὸ τὸν Καύκασον τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα.

Vel. Ἰμέρα αἵτε φύονται: Ἰμέρα γενικὴ πτωσίς. ἐστὶ δὲ πόλις Σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἦ ποταμὸς Σικελίας καὶ πόλις ὁμώνυμος. — Ἐφ' Αἶμον ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν: Αἶμος ὄρος Θράκης ἀπὸ Αἶμου 15 τοῦ Βορέου καὶ Ὁρειθυίας. καὶ ἡ Ῥοδόπη ὁμοίως ὄρος τῆς Θράκης.

Rec. (Ὁ Αἶμος καὶ ἡ Ῥοδόπη ὄρη τῆς Θράκης, Gen.^a Lips.) καὶ ἔτι ὁ Ἄθως, ὡς παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ· Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη

- 20 *Θρηκίη.*

73) [Ξενίας:] γυναικός τινος. M. — Ἡράσθη, ἔρωτα ἔσχεν. M. Lips. ἐπεθύμησε. P.

74) [Ἀμφεπονεῖτο:] ἀνεστρέφετο. γράφεται ἀμφεπολεῖτο. 6. ἢ Ξενία ψηλαφούσα τὸν Δάφνιν. L.

- 25 76) Καλῶς τὸ τήκειν· σημαίνει γὰρ τὸ τὸ κατὰ μικρὸν ὑπορρεῖν. L. — Τὸν μέγαν. P. τὸν εἰς μῆκος ἐτεταμένον, ὑψηλόν. ὄρος Θράκης ἀπὸ Αἰμιανός τινος ἄρξαντος ἐν τούτῳ. M.

1) κενεᾶς] Duebnerus, qui praeterea primus post κύριον puncto distinguendum esse vidit, καινεᾶς L. Gen.^b, Κενεᾶς vulg., Κινεᾶς Reisk. seqq. 1) ἀπέδωσαν ante Xyl., ἀπέδωσαν L. 1) δὲ] L. Gen.^b, δέ τινες vulg. 1) καὶ pro ἦ Gen.^b 2) τὰς] L. Gen.^b, τῆς vulg. 2) Ξάνθας] ξανθᾶς vulg. 2) ὡς ἐν τ. om. L. Gen.^b 2) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 3) ἢ ξενία ἢ νύμφη 3., ξενία p. 5) // Gen.^a sola habet αἵτινες... Ἰμέρα cum lemm. αἵτε φύονται. * Lips. καὶ ὅπως.... ὅπως αἵ — αἵτινες... ὀπηνίκα — διερρεῖτο... διή-

κοντα — ὑπὸ τὸν — ὑπὸ τὴν — ὑπὸ — τὸν περὶ κτλ. 11) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 14) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 15) Ὁρειθυίας] Τουρ., Ὁριθείας vulg., Ὁρειθείας Kiessl. 18) // Gen.^a Lips. 18) παρ'] Gen.^a Lips., παρὰ vulg. 19) *Apoll. Rh.* 1, 601. — Ἄθω] M. E. Gen.^a Lips. vulg., Ἄθως Reisk. seqq. 20) *Θρηκίω* 2., *Θρηκία* Gen.^a — Sequuntur in Gen.^a glossae Suidae: Ἄθως καλύπτει (ubi ἐπειδὴ καὶ τὴν βουήν) et Ῥοδόπη, ὄ. κ. καὶ ὄρος Θρ., ὄ. τὰ ὄ. ἔχει Ἐβρος ποτ. Θρ.

Vet. Ἡ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν: Gen.^b) [καί] Σοφοκλῆς·

Ἄθως σκιάζει νῶτα Ἀημνίας ἄλος.

ὀνόμασται δὲ ἀπὸ τινος γίγαντος Ἄθου, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στυμμῶνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς Θράκης τὸ ὄρος, ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ τὸ πέλας ἐπανόμασται. (Ἄθως 5 δὲ καὶ Ῥοδόπη ὀνόματα ὄρων Θράκης. Gen.^b) — (Αἶμος καὶ Ῥοδόπη ὄρη Θράκης. <Ἄθως> ὄρος Θετταλίας, ὃ διέκοψεν ὁ Ξέρξης. Καύκασος ὄρος Σκυθίας. p.¹) — Ἡ Καύκασον ἐσχατόεντα: τὸν ἐν ἐσχατοῖς μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. — Ἄλλως. (Ἡ Καύκασον ἐσχατόεντα: Gen.^b) Ἀείτον φασι 10 εἶναι ποταμόν, περὶ [δὲ] τοὺς τόπους τοῦ Καυκάσου ὄρους λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν Προμηθέως λυμαινόμενον, ὃν ἀπέστρεψεν Ἡρακλῆς, ἐξ οὗ φασι ὁ μῦθος.

Vs. 78. 79.

Vet. Ἀσεὶ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο εὐρέα λάρναξ: τίς 15 αἰπόλος καλούμενος Κομάτας — ταῦτόν δέ ἐστιν εἰπεῖν Μεγάλλας — τοῦ οἰκείου δεσπότητος θρέμματα νέμων ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θουρίας ἔθνε συχνάκις ταῖς Μούσαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεράνας κατέκλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην πειράζων εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ Μοῦσαι. δύο δὲ μη- 20 νῶν διελθόντων παραγερόμενος καὶ ἀνοίξας ζῶντα μὲν αὐτὸν εὔρε, πλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα κηρίων. — Ἄλλως. Εὐρέα λάρναξ: Ἀύκος φησὶ τῆς Θουρίας ὄρος Θάλαμον, ὑφ' ᾧ ἄντρον τῶν Νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὰς Λουσιάδας οἱ ἐπι-

77) [Καύκασον:] ὄρος Σκυθίας. M. P. — Τὸν εἰς τὰ ἔσχατα 25 τῆς γῆς διήκοντα. K.

78) Ἐδέδεκτο. M. Lips. ἐδέξατο τὸν Κομάταν. M. — Πλατεῖα. M. Lips. σκοτεινῆ. F.

- 1) //Gen.^b sine καί, et Phav. //Gen.^b 11) δὲ om. L. Gen.^b 15) s. v. Ἄθως inde ab Ἄθως σκιάζει. //Om. Gen.^ab. Lips. 20) σώζουσα p. 2) *Soph. fr.* 362. W. — Ἄθω Gen.^b 21) ἐλθόντων vulg. ante Reisk. 22) 3) Ἄθου 3., ἄρχον Gen.^b, ἀρχαίου δὲ τὴν p., δὲ καὶ λάρν. Reisk. seqq. 4., ἀρχοντος L. 4) ἀπὸ μητρὸς Gen.^b 4) γούν 4. L. Gen.^b 5) δὲ υἱὸς Gen.^b 5) πέλας] πέλαγος vulg. 23) //Gen.^b — Ἀύκος] Kiessl. auctore Toupio, Αἰύκος Gen.^b vulg. 23) Θάλαμον] L. Bar. Can. Gen.^b vulg., θαλαμῶν Reisk. seqq., θαλ. καλούμενον· ἐκεῖ δὲ ὑπάρχει ἄντρον Bar. 23) ὑφ' ᾧ] Gen.^b. ὑφ' ὃ vulg. 24) αὐτὰς Λουσιάδας] Duebnerus viam monstrante Valckenario ad Id. I., 22., αὐτὸ Ἀλουσίας vulg., αὐτὸν Ἀλουσίαν Can.

χώριοι ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος Λουσίου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότην θρέμματα βόσκων ἔθνευ ἐπὶ συχνὰ ταῖς Μούσαις. οὐ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης εἰς λάρνακα κατακλείσας αὐτὸν ἀπέθετο[. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δεσπότης 5 βουλευόμενος], εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ θεαί. παραδραμόντος δὲ διμνηαίου χρόνου παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας ζῶντα κατέλιπε. καὶ τὴν λάρνακα πεπληρωμένην κηρίων εὔρεν. ἄνακτα δὲ φησὶ τὸν δεσπότην.

Rec. (Τὸν αἰπόλον: οὗτος φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότην διὰ τὸ συχνὰ θύειν ταῖς Μούσαις ἐναπεκλείσθη ξυλίνῃ 10 λάρνακι. Gen.^a) — Κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος: διὰ τὰς κακοτρόπους δυσσεβείας τοῦ δεσπότην αὐτοῦ.

Vet. (Ἀτασθαλίησιν ἄνακτος: Gen.^b) φασὶν ὅτι ὁ Θεόκριτος τὰ τοῦ Λάφριδος εἰς τὸν Κομάταν τοῦτον μετέ- 15 θηκε. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε τὸν πατέρα ἄνακτα εὐλαβουμένη, εἰδυῖα ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ Ἐρμού διακορηθῆναι λέγουσα.

Vs. 80. 81.

Rec. Ὡς τέ νιν αἰ σιμαί: ὅπως τε αὐτὸν αἰ σιμαί μέ- 20 λισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶνος δι' ἀνθέων ἀπαλῶν ἐρχόμεναι εἰς τὴν κέδρον, ἤγουν τὴν λάρνακα, ἣτις ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη, τὴν ἠδεῖαν, διὰ τὴν ἐπισκοπὴν δηλονότι τῶν θεῶν.

Vet. (Ὡστε νιν αἰ σιμαί: Gen.^b) σιμάς καλεῖν ἔθος 25 τὰς μελίσσας· τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγρος σίμβλον καλοῦμεν, ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλουσι, σιμοβόλον τι ὄν. —

79) Μωραῖαις. C. E. — Τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 6.

81) Τὴν λάρνακα τὴν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένην, ἣτις εἶχεν 30 ἐκεῖνον. M. — Ἀπαλοῖς, νεαροῖς. M.

1) Λουσίον] Duebnerus, Ἀλουσίον vulg. 2) ἔθνευ ἐπὶ συχνὰ] Gen.^b, ἐθ. ἐπὶ συχνὰ 4. Can., ἐθ. ἐπὶ συχνὰ L., ἐπέθνευ συχνὰ Vulc., ἔθνευ συχνῶς vulg. 4) ἐδίσταξεν L. 5) θεαί] 3. 4. L. Gen.^b Vulc., Μούσαι vulg. 6) διμνηαίου] Gen.^b vulg., μνηαίου L., διμνηαίου Reisk. seqq. 8) δεσποτῶν Gen.^b 11) // * Lips. 13) // Gen.^b 14) μετέθηκε] Tourp., ἐξέθηκε vulg., μετέθ. τ. γὰρ om. L. Gen.^b 16) πείση L. 16) Ἐρμού]

Lennepius de Daphn. p. 161, χρυσῶν vulg. 16) διακορισθῆναι Gen.^b 19) // Gen.^a c. lemm. κέδρον ὡς τε νῦν αἰ σ., Lips. c. lemm. ὡς τέ νιν. 21) ἤγουν] Gen.^a Lips. et ex Vat. Wart. seqq., om. vulg. 24) // Gen.^b, ubi ὄντω pro σιμάς. 26) βάλλουσι] 3. 4. L. Gen.^b, βάλοισι Vulc., βάλλομεν vulg. 27) σιμοβόλον τι] ante Heins., σιμοβολόν τι vulg. 27) ὦν ante Brub.

Vs. 82.

Rec. Οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ: ἤγουν διότι ἔχει κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ Μοῦσα γλυκὺ νέκταρ: ἤγουν διότι ἦν ἄριστος μουσικός.

Vet. (Κατὰ στόματος χέε νέκταρ: Gen.^b) αἱ Μοῦσαι γὰρ αὐτὸν ἄδειν ἐποίησαν· ἢ αἱ Μοῦσαι αὐτὸν γλυκύντατον τραγῳδὸν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος ὑπερβολικὴν τινα μελιχρότητα, ἥτοι τὴν γλυκυφωνίαν. συνεχδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας δηλοῖ, (διὰ δὲ τοῦ νέκταρος τὸ γλυκύφωνον. Gen.^b)

10

Rec. Ἐπὶ ἀορίστου τὸ ἔχει· τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ ἔχεια. — Νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, ἀμβροσία δὲ ἡ τούτων τροφή.

Vs. 83—86.

Rec. Ὡ μακαριστὲ Κομάτα: [τὸ πᾶν·] ὦ μακαρισμοῦ 15 ἄξιε Κομάτα, σὺ δὴ ταῦτα ἔπαθες, καὶ σὺ κατεκλείσθης εἰς λάρνακα, καὶ σὺ μελισσῶν κηρόμελι σιτούμενος χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου, ἤγουν τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζονται αἱ μέλισσαι, ἐξεπόναςας [— ἢ ἐξετέλεσσας· γράφεται γὰρ καὶ οὕτως —] ἤγουν μετὰ πόνου διήνυσας. εἶθε ἀποκείμενον 20 ἦν εἶναι σε ἐναριθμίον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί, ἤγουν ἐπὶ τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. — (Ἔτος ὄριον: χρόνον ἕνα, ἢ μίαν ὥραν τοῦ χρόνου, ἤγουν τὸ ἔαρ, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζονται αἱ μέλισσαι. E. — Ὡ φελες: ἀποκείμενος ὑπῆρχες. E.)

Vet. (Ὡ μακαριστὲ Κομάτα: Gen.^b) πέπλασται τὰ 25 περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ τοῦ Θεοκρίτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ

82) Ὅτι ἦδε γλυκὺ, δηλονότι μουσικὸς ἄριστος. L. — Πόμα ἡδύ, ὃ οἱ θεοὶ πίνουσιν, ἤγουν τὴν ὠδὴν. M.

83) Τὸ τρέφεσθαι ὑπὸ μελισσῶν ἔπαθες. M.

2) // *Lips. praeter prius ἤγουν et τοῦ. 5) // Gen.^b omissis αἱ Μοῦσαι... ἦ. 6) τὸν αὐτὸν Gen.^b 8) τὴν pro τινα Gen.^b et vulg. ante Reisk. — ἦτοι] ἦ vulg. 9) τὰς om. Gen.^b 11) // *Lips. — ἐπὶ α. τὸ ἔχει] Lips., τὸ δὲ χέε νέκταρ ἐπὶ α. vulg. 11) αὐτοῦ] Lips. et ante Heins., om. vulg. 12) // Gen.^a Lips. 15) // Gen.^a inde ab σιτούμενος pro duobus scholiis habet αἱ δ' ἐπ' ἐμοί: εἶθε ἀποκ. κτλ. (haec etiam M.) et ἔτος ὄριον: χρόνον

... μέλισσαι. Lips. s. l. ὦ μακ. ἄξιε — σὺ δὴ — ἔπαθες — κατεκλείσθης — σὺ — κηρόμελι σιτ., tum in marg. χρόνον... μέλισσαι, postremo s. l. μετὰ τοῦ πόνου κτλ. 18) ἐργάζονται αἱ μέλισσαι] Gen.^a Lips., ἐργάζεται vulg., cf. lin. 23. 19) ἐξετέλεσσας Call., ἐξετέλασας Bas. II. et ante Scult. 21) ζωῶς (M.) Gen.^a 22) ἦ] τουτέστι cod. 25) // Gen.^b 26) παρὰ τοῦ Κομήτου Gen.^b 26) παρὰ om. Gen.^b

παραλαμβανόμενα. ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον (ἐποίησε) τὸν Κομάταν, καθάπερ ὁ Λάφνις ἱστορεῖται·

οὐχὶ κεράστιαν, ὃν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.

— Κατεκλάσθη: ἡ κλεῖς παρὰ Δωριεῦσι κλάξ λέγεται, 5 ἀφ' οὗ τὸ κατεκλάσθη. — Ἔτος ὦριον [ἐξετέλεσσας — γράφεται καὶ] ἐξεπόνασας: τινὲς τὸν ὅλον ἐνιαυτὸν. δύναται δὲ ἔτος οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλλὰ τῆν τῶν ὥρῶν μεταβολήν. διαιρεῖται δὲ εἰς δ': τὸ γοῦν ἕαρ ὁ Θεόκριτος ὦριον εἶπε, τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρὸν. διὰ 10 γὰρ [τοῦ] τριμηνιαίου καιροῦ πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ χρόνου. — Ἡ εἰς ὥρας περιεγέρον, ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἕαρος. — Αἰθ' ἐπ' ἐμοί: Δωρικὸν τὸ αἰθε, Ἰωνικὸν τὸ εἶθε· ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. τὸ δὲ ἡμεν ἀντὶ τοῦ εἰμι Δωρικῶς.

15

Vs. 87—92.

Rec. Ὡς τοι ἐγὼ ἐνόμεινον: [τὸ πᾶν·] ἵνα ἐγὼ τὰς καλὰς σου αἰγὰς κατὰ τὰ ὄρη ἔβροσκον τῆς σῆς φωνῆς ἀκούων, (— Ἀριστείδης· ἴν' ἀμφοτέροις ἐκέρδαινον. M. —) σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις ἠδέως μελιζῶν, ἤγουν ἄδων, κατέκεισο 20 θεῖε Κομάτα. καὶ οὗτος μὲν τόσα εἰπὼν ἐπαύσατο, μεθ' ὃν αὐθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα ἔφην, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην.

Vet. Λυκίδα φίλε· πολλὰ μὲν ἄλλα Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν: ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν

85) Κηρόμελι σιτούμενος, τρεφόμενος. M. — Καιρὸν ἑαρινόν. M. 25 ὀλόκληρον χρόνον. ἢ τὸ ἕαρ. E. — Μετὰ πόνου διήνυσας, ἐξετέλεσσας. E. N. ἐπλήρωσας. M. —

86) Ἐν τῇ ζωῇ ἐμοῦ. L. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐμοῦ. E. N. νῦν ὅτε εἰμι ἐγὼ. M.

90) [Ἀπεπαύσατο:] περισσὴ ἢ ἀπό. E. — Μεθ' ὃν αὐθις, 30 μετὰ τόνδε κατὰ ἀντιστροφὴν. M. μετὰ τοῦτον δὲ αὐθις. E.

92) Κατὰ τὰ ὄρη βοῦς νέμοντα. M. Lips.

3) Pseudo-Theocr. Syring. Vs. 3. ἐφάφατο pro θρέφατο 4. Gen.^b, ποι' ἐφάφατο L. 4) // Om. Gen.^{a, b} Lips. 5) // Gen.^b — ἐξετέλεσσας γρ. καὶ om. L. Gen.^b 6) τὸν om. Gen.^b 7) δὲ] add. L. 7) ἔτος] οὕτως 3. L. Gen.^b et ante Heins., οὕτως vulg. 8) διαφείτα om. Gen.^b 10) τοῦ om. Gen.^b 11) // Gen.^b — παρεγέρον vulg. 12) // Gen.^b, ubi εἶθε· Δ. δὲ τὸ αἶθε. Ἰακὸν δὲ τὸ εἶθε·

εὐκτ. ἐπίρρημα Gen.^b 13) ἡμεν] Gen.^b, ἡμεῖς vulg. 16) // * Lips. ἵνα . . . ἀκούων — σὺ — ἤγουν ἠδέως . . . κατέκεισο — καὶ ὁ — ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο κτλ. 17) αἰγὰς σου Lips. 18) Ἀριστείδης] Duebn. tac., -δας M.^b 19) ἠδέως] Lips., ἠδέα vulg. 21) ἔφην prius] Lips., ἐφαν vulg., ἐφάμαν Reisk. seqq. 22) // Gen.^b c. lemm. κῆμὲ ἐδίδαξε ν.

αὶ Μούσαι. εἰ μὴ τις παρέργως τὰς Νύμφας ἀκούει Μούσας·
οὕτω γὰρ αὐτὰς οἱ Ἄνδρες καλοῦσιν.

Vs. 93.

Vet. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα: ἐπὶ τὴν τοῦ
Διὸς βασιλείαν· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν.

5

Vs. 94. 95.

Rec. Ἀλλὰ τὸ γ' ἐκ πάντων: ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦτο
ἔστι καταπολὺν ὑπερέχον, ὅπερ ἄδειν ἄρξομαι· ἀλλ' ἐπάκουσον.

Vet. [Ὅ, ττι κ' ἀείδειν: τὸ ὅττι κ' ἀείδειν γράφεται
καὶ] ὦ τν γεραίρεν [ἐν τισιν ἀντιγράφοις· καὶ λέγει·] ὦτινι 10
σε τιμήσω, ἢ δι' οὗ, ἔν' ἢ γενική. τὸ δὲ ἐκ πάντων ἀντὶ
τοῦ· ὁ μέλλω λέγειν παρὰ τὰ ἄλλα διενήνοχε. — (Γράφεται
καὶ ὦ τν γεραίρεν ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε σύ. p.)

Rec. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις: ἐπεὶ φιλῆ ὑπὸ τῶν
Μουσῶν, τουτέστιν ἐπεὶ μουσικός εἶ. ἄρχεται τῆς ῥῥῆς ὁ 15
Θεόκριτος.

Vs. 96. 97.

Vet. Σμικχίδα μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον: καθὸ τῶν
πταρμῶν οἱ μὲν ὠφελουσί, οἱ δὲ εἰσι βλαβεροί. [καὶ γάρ,
φησὶν, αὐτὸς σφόδρα Μυρτοῦς ἐρᾷ.] ὁ δὲ Ὀμηρος ἐπ' ἀγαθῶ 20
τὸν πταρμόν φησιν·

93) [Που:] ἴσως, ἢ περισσόν. M. περισσόν. Lips. — Παροιμία.
L. — Τουτέστιν ἐξάκουστα ἐγένοντο. H. N.

94) [Γερέρευν:] ψάλλειν. w.

95) Ἰπάρχεις. M. N. P. Lips.

96) Ἦγον ἐμοί. E. M. P. — Ἐπῆλθον, ἐπὶ κακῶ ἔπεσον καὶ
ἐγένοντο, ἢ ἐπὶ καλῶ. L. ἐπέπνευσαν. M. P. Lips. ἐπῆλθον ἰπτά-
μενοι. M. P. ἐμνήσθησαν, βαρέως ἐπέπνευσαν. C. συνέβησαν. E.

25

1) ἀκούει. Μούσας γὰρ L. Gen.^b
4) // Om. Gen.^{a, b}. Lips. 7) // Gen.^a
* Lips. -8) περιέχον Gen.^a 8) ἄρ-
χομαι M. 8) ἀλλ' ἐπ. om. Gen.^a
Lips. 9) // L. Gen.^b sine cir-
cumscriptis. 10) ὦτινι pro ὦ τν
Gen.^b 12) περὶ pro παρὰ vulg.
ante Reisk. 12) Ex p. ab Gaisf.
afferuntur ὦ τν seqq. tanquam post
γράφεται καὶ l. 10. posita, unde
haec praemisi. 13) τν γεραίρεν

cod. 14) // Lips. 15) εἶ] Lips,
εἶς vulg. Seqq. om. Lips. 18)
// Gen.^{a, b}. c. lemm. ἐπέπταρον,
ille post SchRec. Vs. 100 μὲ γ' ἄρι-
στος: 19) ὠφελουσί, οἱ δὲ εἰσι]
Gen.^{a, b}, εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ vulg.
19) καὶ γάρ ... ἐρᾷ om. Gen.^a, φη-
σὶν om. Gen.^b. Ante Reisk. post αὐ-
τὸς distinctum erat, ut ea vox cum
φησὶν jungeretur. 20) Ὀμ. δὲ Gen.^a
20) ἐπ' ἀγαθῶν φησὶν Gen.^b

οὐχ ὀράας, ὃ μοι υἱὸς ἐπέπταρεν.

(ὡς καὶ ἐνταῦθα. Gen.^a) — Ἡ γάρ: περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητῆς φησὶ τῷ Σιμιχίδῃ οἱ Ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ Μυρτούς τοσοῦτον ἔρα, ὅσον αἱ αἰγες ἕαρος. τὸν δὲ παρμὸν ἐπὶ τῇ
5 χείρῳ μοίρα.

Vs. 98—102.

Rec. Ὁ Ἔρωτος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος κείνω
τὰνδρὶ: ὁ Ἄρατος δὲ ὁ κατὰ τὰ πάντα φίλιτατος ἐκείνω τῷ
ἀνδρὶ, ἤγουν τῷ Σιμιχίδῃ, ἔχει πόθον παιδὸς ἐντὸς τῶν
10 σπλάγγνων, τουτέστιν ἐν τῇ καρδίᾳ. ἢ ὑπὸ τὸ ἐντὸς δηλοῖ
ἐνταῦθα. — (ANEPI: ἤγουν ἐμοὶ τῷ Σιμιχίδῃ. ὑπαλλαγήν
γὰρ ποιεῖται τοῦ προσώπου. Q.)

Vel. (Ἄρατος δ' ὁ πάντα: Gen.^b) ὁ δὲ τοῦ Σιμιχίδα
ἑταῖρος Ἄρατος ἔρα παιδὸς· ἐπίσταται δὲ αὐτοῦ τὸν ἔρωτα
15 Ἄριστις ὁ κιθαρωδός, ὄνομα δὲ τοῦ παιδὸς Φιλίνος. — Οἶ-
δεν Ἄριστις: τὰ περὶ Ἄριστιδος διὰ μέσου κείται. τὸ δὲ
ἔξῃς· οἶδεν ὁ Ἄριστις, ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος καὶ τὰ λοιπὰ.
(ὁ νοῦς· οἶδεν ὁ ἀγαθὸς Ἄριστις, οὗτος δὲ κιθαρωδός. L.
Gen.^b) τοῦτον δέ, φησὶ, τὸν Ἄριστιν οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν
20 Πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίῳσι τρίποσι κιθαρωδοῦντα βλέπων ἀπο-
στρέφεται οὐδὲ φθονεῖ αὐτῷ ἄδειν ἐκεῖ. —

97) [Ἐρα:] ἐρῶ. L. P.

98) [Ὁ Ἔρωτος:] φίλος ἦν οὗτος τοῦ Σιμιχίδα. E. — Τήνω: τῷ
Σιμιχίδα, ἤγουν ἐμοί. 6.

25 99) Νειανίσκου τινὸς Φιλίνου. M. — Ἠπίστατο ὁ Ἄριστις τὸν
ἔρωτα τοῦ Ἀράτου. E.

1) Hom. Od. P, 545. Verba Homeri om. Gen.^a — ὀράς Gen.^b — ἔπταρεν Gen.^b et ante Heins., ἔπταρε L. 2) // Gen.^b — Ἡ γάρ: περὶ] ἢ γὰρ περὶ vulg. 2) περὶ αὐτοῦ ἄδ. ὁ π. φ. Gen.^b in Aderti collatione, ubi nescio quid ἄδ. velit, fort. ἄδων. 3) ὅρα τὸν Σιμιχίδα pro τῷ Σ. Gen.^b 7) // Lips. s. l. ὁ Ἄρ. — κατὰ — φίλιτατος ... Σιμ. — ἐντὸς ... καρδίᾳ, tum in marg. verba ἢ ὑπὸ κτλ. post proximum SchRec. ut vulgo, unde transposui. 13) // Gen.^b — ὁ δὲ ... ἐπίσταται δέ] Gen.^b, ὁ Ἄρ. δὲ τοῦ Σ. φίλος ὢν ἡρα παιδὸς· ἤδει δὲ καὶ ἠπίστατο vulg., ἔρα etiam L. 15) ὁ κτλ. om. Gen.^b 15) τοῦ παιδὸς] 4. L. Gen.^b, τῷ ἐρωμένῳ παιδί

vulg., παιδί om. p. 15) // Gen.^b c. lemm. οἶδα A., omissis τὰ περὶ ... κείται et δέ. 17) ὑπ' ὅστιον ἐθέλει γὰρ ἔρωτι pro καὶ τὰ λοιπὰ L. Gen.^b (leg. αἰθερ'). 18) ὁ νοῦς] ὁμοίας L., ὁ μόλας Gen.^b 19) Ex Vat. Wartonus verba τοῦτον δέ φασὶ τὸν Ἄριστιδα tanquam novum scholium post ἐπιτάσεως pag. 269. 7. inseruit, omisit Gaisf. 20) βλέπων] L. Gen.^b, ἰδῶν vulg. 20) ἀποστρέφεται οὐδὲ φθονεῖ] 3. 4. L. Gen.^b, ἀποστραφήσεται οὐδὲ φθονήσει vulg. 21) αὐτὸν Gen.^b — 23) Gl6. male ad Vs. 96 relata erat hoc modo Σιμιχίδα: τήνω τῷ etc., quod Duebn. correxit.

Hec. Οἶδεν Ἄριστις: οἶδεν ὁ Ἄριστις ὁ καθαροῦς, ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ μέγα ἄριστος, ὃν ἄδειν σὺν φόρμιγγι οὐδὲ αὐτὸς ἂν ὁ Φοῖβος παρὰ τῷ τρίποδι μεγαίροι, ἀντὶ τοῦ μέμφαιτο, ὅπως ἔνεκα παιδὸς ὁ Ἄρατος καίεται ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπ' ὄστέον, ἥγουν μέχρι μυελῶν, — Μέγ' ἄριστος: ἀντὶ τοῦ καταπολὺ ἄριστος. ποιητῶν δὲ καὶ αὕτη ἐστὶν ἐξουσία, τὸ ὑπερθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως. — Μεγαίροι: τὸ μεγαίρειν τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μεγαίροι ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο λέγεται. σύννηθες δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς τῷ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, καὶ τῷ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμφεως, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ·

ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναικας, ἄς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνετε.

Vs. 103—105.

Vet. Τόν μοι Πᾶν ὁ μόλας: ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα, 15 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. (καὶ Καλλιμάχος·

Πᾶν ὁ Μαλειήτης τρύπανον αἰπολικόν.

3. 4. L. Gen.^b) — Ὀμόλας δὲ Θετταλίας ὄρος ὡς Ἐφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Ὀμολωίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. — Ἄλ- 20 λως. Ὀμολος ὄρος Θετταλίας, ἐνθα τιμᾶται ὁ Πᾶν. εὐχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῆ.

Hec. (Τόν μοι Πᾶν: Gen.^a) [ὁ νοῦς·] ὄν, παῖδα δηλον-

100) Ὅν ἄδειν σὺν φόρμιγγι ἐπήνει. P.

101) Κωλύει ἀποτρεπόμενος. L.

25

102) Οὕτως. C. E. M. — Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἥ ἔνεκα παιδός τινος. E. L. — ἥγουν μέχρι μυελῶν τοῦ ὑπὸ τὸ ὄστον. M.

103) Ἐπιθυμητὸν διὰ τὸ εὐπρεπὲς εἶναι. M. ἀγαπητόν. E. — Ἐκληρώσω οἰκῆν. M.

1) //Gen.^a Lips., etiam hic c. lemm. 1) ὁ κιθ. om. Gen.^a 2) ὁ μέγα om. Gen.^a, μέγα om. Vatt. E. Lips. 4) ὅπερ ἔνεκα (Gen.^a 4) τοῦ] add. E. P. Gen.^a 5) ὄστέον] E. Lips., ὄστέων vulg. 5) //Gen.^a Lips., etiam hic c. lemm. — ἀντὶ τ. κ. ἄρ. om. Gen.^a, ubi τῶν ποιητῶν καί. 7) //Gen.^a Lips. sine lemm. 8) μεγαίρει Lips., μεγαίρειν iterum Gen.^a 9) τὸ φθονεῖν Gen.^a 12) Eur. Hec. 288. 15) //Gen.^b 17) Callim. fr. 412. — ὁ Μαλειήτης]

Τουρ., ὁμαλιήτης 4., ὁμαλιήτης L., ὁ ὁμαλιήτης Gen.^b, ὁμαλιήτην 3. 18) //Gen.^b — Ὀμόλας] 3. L. Gen.^b, Ὀμόλος ante Scult., Ὀμολος vulg. 18) Εὐφορος 3. L. Gen.^b 20) Ὀμολωίων] Meursius in Graec. fer., Ὀμόλων vulg., ὁμηρών 3.² 4. Gen.^b, ὁμηρών L., μηρών 3.¹ 20) //Om. Gen.^a Lips. — ἄλλως] 3.¹, ἡ vulg. 23) //Gen.^a omissis ὁ νοῦς et παῖδα δηλ., *Lips. ὄν δι' ἐμὴν χάριν — ὅς ... Ὀμολος — μὴ κεκλ. αὐθ. — ἄγων ... ἔμβαλον — ὁ τραφερός.

ὅτι, δι' ἐμὴν χάριν ὦ Πάν, ὃς ἔλαχες τὸ ἐπέραστον χωρίον τοῦ Ὁμόλου — ὄρος ἐπὶ Θετταλίας ὁ Ὁμόλος — ἄκλητον, ἤγουν μὴ κεκλημένον, ἀνθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου, τοῦ Ἀράτου, χειρας ἄγων ἐμβάλοισ, ἀντὶ τοῦ ἄγων ἐμβαλον. λέγω, 5 εἴτε ποτε Φιλίνος ἐστὶν ὁ τρυφερός, εἴτε τις ἄλλος. — (Φιλίνος ὄνομα κύριον· ἢ φιλίνος ὁ φίλιος, ὁ τὰ περὶ τῆς φιλίας ἐπισκοπῶν. Gen.^a)

Vel. (Ἄκλητον κείνοιο: ἤγουν καὶ πρὸ τοῦ καλεσθῆναι αὐτὸν παρ' ἐμοῦ ἐμβιβάσαις μου ταῖς χειρσὶν αὐτόν, 10 τὸν Φιλίνον. L. Gen.^b) — (Ἐἴτ' ἐστ' ἄρα Gen.^b) Φιλίνος ὁ μαλθακός: μαλθακός ὁ τρυφερός, (ἀπαλός 4. Gen.^b) ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόργη συνηψημένος· χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις, ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἐκλυσιν καὶ τὸ [τρυφερὸν καὶ] ἐν τῷ βίῳ λοιδορῆμα λέγεται.

15 Vs. 106—108.

Rec. Κῆν μὲν ταῦθ' ἔρδοις: καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσαις ὦ Πάν φίλε, εἴθε μηδαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ Ἀρκαδικοὶ μαστίξοιεν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηρικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέα παρείη. — (Σκίλλαισι: Gen.^a) ἑορτή, φασίν, ἐτελεῖτο 20 ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ἐν ἣ ὁ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις ἐτυπτον, ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτόν ἱερεῖον ἔθνον καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν. — (Σκίλλα εἶδος βοτάνης πικρὰ καὶ θανατηφόρος τοῖς ἐσθίουσι. Gen.^a)

104) Ἐπιθήσαις, ἤγουν ἀγαγὼν ἐμβαλε. M.

25 105) Ὁ τρυφερός νέος. P.

106) [Ἀρκαδικοί:] Ἐνταῦθα τὸ μαστίξοιεν σὺναπτε. M. — Βοτάνη δηλητήριος ἀκανθώδης. M.

1) χωρίον] Gen.^a Lips., πεδίον vulg. 2) τῆς Ὁμ. ante Heins., τὸ Ὁμ. Gen.^a 2) ὄρους Gen.^a — ἐπὶ] Gen.^a Lips., γὰρ vulg. 2) ὄν ὁ Ὁμ. Gen.^a, ubi sequentia sic: ἐρείσαις: ἐμβάλης ἀντὶ τοῦ ἐμβαλε εἰς τὰς χειρας ἐκείνου Ἀράτου μὴ κεκλ. αὐθ. τὸν παῖδα. 4) ἐμβαλον] Lips. et ante Heins., ἐμβαλε Gen.^a vulg. Seqq. om. Gen.^a 6) ἢ] καὶ cod. 10) //Gen.^b omissis μαλθ. ὁ. 12) αὕτη γὰρ L. Gen.^b 12) ἀμόργη] p. et auctore Toupio Kiessl., ἀμόργη L. Gen.^b vulg. 12) συνηψημένος] 3.,

συνεψ. vulg., συμμεμιγμένος 4. L. Can. Gen.^b Vulc. 13) Verba χρίουσι seqq. in 3. Can. bis posita sunt. — χρ. γὰρ δὲ Gen.^b 13) αὐτῷ 4. Gen.^b Vulc., τῇ μάλθῃ 3.^β Can.^β 13) ἤλων pro σανίδων p. 3.^β Can.^β 14) ἐκκλησίαν p. 3.^β L. Can.^β Gen.^b — καὶ τὸ τρ. καὶ om. 3.^α Can.^α, τὸ τρ. καὶ om. 3.^β Can.^β, τρ. καὶ om. L. Gen.^b 14) γίνεται 3.^α Can.^α 16) //Lips. 16) ποιήσης E. 19) //Gen.^a Lips. — τοῦ Ἀπόλλωνος ἑορτή E. 22) Schol. in Gen.^a legitur post τεραγόπους pag. 271. 19.

Vet. Ἄλλως. Παῖδες Ἀρκαδικοὶ (σκίλλαισιν Gen.^b): οἱ Ἀρκάδες ἐπὶ θήραν ἐξιόντες, ἂν μὲν εὐτυχῆσωσι, τιμῶσι τὸν Πᾶνα· εἰ δὲ τούναντίον, σκίλλαις [εἰς αὐτὸν] ἐμπαρονοῦσι, παρόσον ὄρειος ὦν τῆς θήρας ἐπιστατεῖ. — Μούνατος δὲ φησιν ἑορτὴν Ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ἣ ὁι παῖδες τὸν Πᾶνα 5 σκίλλαις βάλλουσι· γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ἢ τοῖς ἐσθίουσι. διό φησι· κρέα τυτθὰ παρείη. — Τῶν ἐφήβων ἐν Σικελίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις· καὶ οἱ νικήσαντες ταῦρον τὸν ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον λαμβάνουσιν ἑπαθλον. 10

Vs. 109. 110.

Vet. Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις: εἰ δ' ἄλλως ὦ Πᾶν τὰ κατὰ τὸν Φιλῖνον τελέσειας καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν αὐτὸν τῷ Ἀράτῳ, ἐπὶ κνιδῶν κοιμηθείης. — Τὸν [δὲ] Πᾶνά φησι γεννηθῆναι ἐκ τῆς Πηγελοπῆς συλλαβούσης ἐκ τῶν μνηστῆ- 15 ρων, διὸ καὶ Πᾶν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν Ἐρμῆν εἰς τράγον μεταβληθέντα, καὶ τούτου ἐρασθεῖσα ἡ Πηγελοπῆ καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχευθεῖσα ἔτεκε τὸν Πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ Πᾶν <ὁ> τραγόπους. — (Πηγελοπῆ γυνὴ γέγονεν Ὀδυσσεύς. τούτου πλανωμένου τὴν πλάνην, ἣν 20 ἐπλανήθη μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, πολλοὶ τινες ἦλθον μνηστευόμενοι τὴν Πηγελοπῆν. ἡ δὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀνε-

107) Ὅτε τὸ ἱερεῖον οὐκ ἱκανὸν εἴη. M. — Ὀλίγα. M.

108) Εἰ μὴ οὕτω ποιήσεις ὡς λέγω, ἀλλὰ ἄλλως. M. — Ποιεῖν προθυμηθείης. M. P. Lips. — Σιδηροῖς ὄνυξι. M. 25

1) //Gen.^b 2) θήρας Gen.^b 2) ἂν ... τιμῶσι] L. Gen.^b Vulc., εἰ μὲν εὐθρησίας ἔτυχον, ἐτίμων vulg. 3) σκίλλαισιν Gen.^b, σκύλλαισι L. — εἰς αὐτὸν om. Gen.^b — ἐμπαρονοῦσι] ἐμπαρονοῦσι Gen.^b, παροῖνον ante Heins., παρώνον vulg. 4) ὄρειος ὦν] Bar. ut conj. Τοῦρ., ὠρίων vulg., ὠρίαν L. — θύρας ante Brub. 4) ἔστι σταί pro ἐπιστατεῖ Gen.^b 4) //Gen.^{a,b}, qui Μόνατος. 5) παῖδες] Bar. Can. Gen.^{a,b} Vulc. mg. ut conj. Jacobs., Παῖονες vulg. 6) σκίλλαισι L. Gen.^{a,b} 6) γίνεται δὲ τοῦτο] Bar., Χίοι δὲ vulg. 8) //Gen.^b 9) ἐπὶ σκ. Gen.^b 9) τὸν] add. L. 10) γυμνασίων ἀρχῶνται θέμενον Gen.^b 12) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 14) //Gen.^{a,b} sine δέ. 14) φησι Gen.^{a,b} 15) συλλαβούσαν vulg. ante Reisk., συλλαμβάνων Gen.^{a,b} 17) καὶ τούτου] Gen.^{a,b}, καὶ om. vulg. 18) ὀλευθεῖσα Gen.^b 19) Leguntur haec etiam in Nonni Monachi συναγωγῇ ἱστοριῶν ad Greg. Naz. (ed. Montagu Etonae 1610) I nr. 40, et apud Endociam, quae saepius ex Nonno hausit, Viol. p. 323. — Πηγελοπῆν τὴν τοῦ Ὀδυσσεύς γυναῖκα, τούτου omisso postea τὴν Πηγελοπῆν Endoc., τούτου δὲ πλανωμένου μετὰ Nonn. 22) μνηστευόμενοι] Endoc., μνηστευόμενοι Nonn., μνηστευόμενοι L. 22) ἡμέραν ἐξ ἡμέρας] Nonn. End., ἡμέρας καὶ ἡμέρας L.

βάλλετο μηδενὶ θέλουσα γαμηθῆναι διὰ τὸ περιμένειν τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πάντες οὖν συμφραξάμενοι συγγεγόνασιν αὐτῇ, καὶ ἔγκυμονήσασα ἔτεκε τὸν Πᾶνα. διὸ καὶ Πᾶν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἑσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, 5 ὅτι πᾶν εὐμορφος καὶ σώφρων ἦν ἡ Πηνελόπη καὶ διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς, καὶ μετεβλήθη εἰς τράγον καὶ ἐκνοήσας αὐτὴν μαγεία ἠράσθη τοῦ τράγου καὶ ὠχεύθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔτεκε τὸν Πᾶνα. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Πᾶν ὁ τραγόπους. L.) — Καὶ ἐν κνιδαισι 10 καθεύδοις: κνίδη ὑφ' ἡμῶν, ἀκαλήφη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀτικῶν. ἔστι δὲ ἄγρια κνίδη, ἣς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλοῶσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον.

Vs. 111.

Vet. Eίης δ' Ἡδωνῶν ἐν οὕρεσιν: ἔθνος Θράκης.
15 οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ Θράκη, ὡς τρόπον τινα ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. καὶ Ὅμηρος·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷτε Θρήκηθεν ἄητον.

— Ἄλλως. Οἱ Ἡδωνοὶ ἔθνος Θρακικόν, ἐνθα ψῦχος πολὺ γίνεται· δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐν 20 αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύοντο.

110) Κεντούμενος. M. ξαινούμενος. E. — Λυπηθήση. M. κατακνάσαιο. M. Lips. κατατηθείης. E. N. κατακοπέης. P. — Ταῖς λεγομέναις τζουκνίδαις. M. ἐπὶ κνιδῶν (ὑπνώτοις, M.) κατακλίνιο. M. Lips.

25 111) Μακεδόνων. 6. M. P. Ἡδωνοὶ ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ. E. N. — Ἐν ὄρεσι βόσκειν τὸ αἰπόλιον. M.

1) περιμένειν αὐτὴν τὸν Nonn. Eud. 2) συμφραξάμενοι] συμφραξάμενοι Nonn., φραξάμενοι L., δραξάμενοι Eud. 3) ἡ δὲ ἔγκυμ. Nonn. 4) Post ἑσπάρη apud Eudociam quaedam de Pane Aegyptio interserta sunt, quae apud Nonnum alio loco II nr. 27 leguntur. 5) εὐμορφος] Nonn., εὐμορφοτάτη L. Eud. — σώφρων ἦν ἡ Π. καὶ] Nonn. Eud., σωφρονοῦσα ἡ Π. L. 7) ἐκνοήσασα αὐτὴ μανίαν Eud. — εἰς ἔρωτα αὐτοῦ ἐκίνησεν καὶ ὠχεύθη ὑπὸ τοῦ τράγου pro ἠράσθη τ. τρ. κ. ὠχ. ὑπ' αὐτοῦ Nonn., ὠχευθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ συνέλαβεν Eud. 8) Post Πᾶνα addunt τοῦτον δὲ ἔθεοποίησεν Nonn.

et καὶ ἔθεοποίησεν αὐτὸν sequentibus omissis Eud. 9) ἐστὶν ὁ Πᾶν] Nonn.; ἔστι .. εἰ (?) L. 9) // Gen.^b, ante schol. τὸν Πᾶνα pag. 271. 14. ubi κνητῆ εἰσι. 10) ἀκαλύφη ante Heins., ἀκαλύφθη Gen.^b. 10) ἀπὸ Gen.^b. 11) δὲ καὶ Gen.^b. — ἀγριελαία pro ἄγρια Can. Gen.^b Vule., sed in Can. lai ex corr. 12) ἀλοῶσιν L. Gen.^b et ante Heins., ἀλοῶσιν Reisk, seqq. 14) // Gen.^b, ubi recte μὲν ἐν. 15) ψυχροτάτη Gen.^b. 15) τόπον Gen.^b. 16) καὶ] add. Gen.^b. 17) Hom. II. I, 5. — τῷτε et ἄητον Gen.^b. 18) // Om. Gen.^{a, b}. Lips. 20) ἐμυθεύοντο] p., ἐμυθεύσατο vulg.

Vs. 112.

Vet. Εὐφρον πὰρ ποταμόν: Ἀλκαῖος φησιν, ὅτι Ἐβρος κάλλιστος ποταμῶν. Διοκλῆς δὲ καταφέρεισθαι αὐτὸν ἀπὸ Ῥοδόπης καὶ ἐξεφρεύεσθαι κατὰ πόλιν Αἶνον.

Rec. (Παρὰ τὸν Ἐβρον τὸν ποταμὸν τετραμμένος, ἤγουν 5 νενευκῶς, <ἐγγύθεν, > λέγω ἐγγὺς τῆς ἄρκτου, ἤγουν τοῦ βορείου μέρους. M. Y. *Lips.)

Vs. 114.

Rec. Πέτρα ὑπὸ Βλεμύων: λέγω ὑπὸ τῆ πέτρα, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν Βλεμύων, ἀφ' οὗ ὁ Νεῖλος οὐδαμῶς ἐστὶν ὄρα- 10 τός, ἤγουν βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος Αἰθιοπικὸν οἱ Βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Αἰθιοπίας ὠκισμένον.

Vet. Ἄλλως. (ὑπὸ Βλεμμύων: Gen.^b) Βλέμυες ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρουν· οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς Τρωγλοδύταις. — Οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός: οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν Νεῖ- 15 λὸν ἀθέατον εἰπῶν. — Ἡ· (Ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός: ὑπὲρ γὰρ ρ.) τοὺς Βλέμυας οὐκέτι γινώσκεται ὁ Νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγὰς. — Νεῖλος δὲ ἀπὸ Νεῖλεω, ὃς μετὰ μάχην ἔκτισε Ναύκρατιν· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λείως, ὃ ἐστὶ <μῆ>

112) [Εὐφρον:] τὸν ποταμόν. 6.

113) Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους παρὰ τοῖς Αἰθίοψι τοῖς περὶ τὰ 20 ἔσχατα τῆς Αἰθιοπίας ὠκισμένοις. M. Y. Lips.

114) Ὅρος Αἰγύπτου ἀπὸ Βλεμύων τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων. M.

2) //Gen.^b — φησὶν ὅτι] L., φησιν Vat. (Gen.^b), om. vulg. ante Wart. 2) *Alc.fr.* 102 *Bgk.* — Ἐβρος] 4., Εὐρος L. vulg. 3) ποταμός L. 4) ἐξεφρεύεσθαι Gen.^b 5) εὐφρον Lips. pr., ἔβρον corr. — τετρ. ἤγ. νεν. om. Lips. 9) //Gen.^a Lips. 10) Βλεμμ. E. L. P. in toto scholio (sed L. potius in seqq.). 10) ὄρατός] Gen.^a Lips. vulg., ὄρατικός Kiessl. 12) ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῇ Αἰθιοπία Gen.^a 13) //Gen.^b, qui Βλέμυ. hic et infra ut L., de quo supra dictum. 14) μελανόχαιτον ρ., ubi sequuntur ὄθεν ... πηγὰς l. 16. 14) τρωγλωδ. Gen.^b et ante Heins. 15) //Gen.^b — Lemma om. (Gen.^b)

Reisk. seqq. 16) //p. Gen.^b — ἦ] L. Gen.^b vulg., εἰς Reisk. seqq., om. p. Verba ἦ (vel εἰς) τοὺς Βλ. vulgo antecedenti scholio adhaerent, puncto post Βλ.posito, quod cum p. delevi. — ὄθεν ... ὄρατός] ὄθεν o. o. N. o. cod. ap. Gaisf. 17) ὁ Νεῖλος om. p. 18) //Gen.^b Phav. — Νεῖλεω] Νεῖλεως vulg., Νεῖλον 3. L. Can. Gen.^b Vulc. 18) κατὰ μάχην 3. 19) ἔκτισε Ναύκρατιν] Reisk. seqq. (sed Ναυκράτιν ante Gaisf.), ἔκτισεν Εὐκράτιν vulg. (εὐκράτιν ante Xyl.), ἔκτισεν Εὐκράτιν L. Can. Gen.^b 19) λείως] 3. 4. L. Can. Gen.^b Vulc., λαίως vulg., ραίως Phav.

κατὰ συστροφήν· ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει, ἢ [ὅτι] κατ' ἔτος πλημμυρῶν ὠρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ.

Vs. 115—119.

Vet. Ἔμμες δ' Ἐτείδος καὶ Βιβλίδος: ποιησάμενος
5 τὸν λόγον πρὸς τὸν Πᾶνα, πρὸς τοὺς Ἐρωτας [τὸν λόγον]
ἀπέστρεψεν ἐπικαλούμενος αὐτούς, καὶ φησιν· ὦ μήλοις ἐρευ-
θομένοισιν ὅμοιοι Ἐρωτες, τουτέστιν ἐρυθροῖς, Ἐτείδος καὶ
Βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἐξῆς, ἐρασθῆναι ποιήσατε
τὸν Φιλίνον. Ἐτεῖς δὲ καὶ Βυβλῖς ὄρη Μιλήτου καὶ κρήναι.
10 (ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης. p.) Μιλήτου γάρ, φασί, (τοῦ
Ἀπόλλωνος) καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Καῦνος καὶ Βυβλῖς,
ἧς ἐρασθεῖς ὁ Καῦνος ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέ-
ρουσα ἀπήγγεατο. ταύτης ἢ κρήνη ὁμώνυμος.

Rec. (Οἴκεῦντα: ἀντὶ τοῦ οἰκούμενον, ἐνεργητικὸν
15 ἀντὶ παθητικοῦ καὶ τὸ ἀρσενικὸν ἀντὶ οὐδετέρου· ἀπέδωκε
γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸ σημαίνόμενον τοῦ ἔδος, ἤγουν τὸν χῶρον.
E.) — Καὶ οἴκεῦντες ξανθᾶς ἔδος: καὶ οἰκούντες τὸν
ὑψηλὸν χῶρον τῆς ξανθῆς Διώνης, ἤγουν τὸν ἀφιερωμένον

115) Πηγαὶ αὗται ἐν τῇ Μιλήτῳ. Lips. πηγαὶ Μιλήτου. E. —
20 [Ἐτείδος:] πηγῆς Μιλήτου. P. — [Βυβλίδος:] πηγῆ ὁμοίως καὶ
αὕτη. P. — Βύβλος πόλις. τὸ βυ ψιλόν. M.

116) Ἐδορ. P. — Ἐδαφος ὑψηλόν. M. — [Διώνας:] τῆς Ἡρας
ἢ μήτηρ. L.

117) Κοκκίνῳ βάμματι κεχρωματισμένοις. 6. M. P. Y. Lips. βε-
25 βαμμένοις (?), κοκκίνοις. L.

1) ἰλὺν Call., ἰλὴν Brub. et ante
Scult. 1) ὅτι om. Gen.^b Phav. et
ante Heins. 2) ὠρ. χρ. distinctione
praeposita ad νεάζειν trahebatur,
quae potius cum πλημμυρῶν jun-
genda esse Geelius vidit. 4) // Gen.^b
sine ἔμμες δ'. 5) alterum τὸν λό-
γον om. Gen.^b, ubi ἀπέστρεψε supra
post Πᾶνα legitur, et desunt verba καὶ
φησιν ... λιπόντες καί. 6) ἐρευθ.]
add. L. Vat. 7) ἐρυθροῖ vulg., cf.
Gl. 8) Post ἐπικαί. αὐτούς in
Gen.^b pergitur Ἐτεῖς ... ὁμώνυμος,
tum τὸ ἐξῆς ἐρασθῆναι ... Δαῦνος
καὶ Βυβλῖς. Etiam in L. pars scholii
bis legitur. 9) δὲ om. Gen.^b — Βι-
βλῖς Gen.^a. 9) Μιλήτου post κρήναι
Gen.^b, om. L.^a. Gen.^a 10) φησὶ
L.^a, om. L.^b Gen.^b 11) καὶ Ἀρείας

om. L.^a. Gen.^a. Vulc., Ἀρείον sine
καὶ Gen.^b 11) παῖδες om. Gen.^a
11) Καῦνος] Nic. Heinsius ad Ovid.
Metam. IX, 451 et auctoribus Koeh-
lero Toupioque Kiessl., Δαῦνος L.
Gen.^b vulg., Δάφνος Gen.^a 12)
ἐραστής Can. — ὁ om. L. Gen.^b
12) Καῦνος] L. Can. Gen.^b Brub.
mg. et Kiessl. iisdem auctoribus,
Δαῦνος vulg. 12) περὶ Μίλητον
Vulc. 17) // * Lips. τὸν ὑψηλὸν
seqq. Gen.^a sola ultima habet ἤγουν
τὸν ἀφ. κτλ. c. lemm. ἔδος αἰπὺ
Διώνας. — 20) Μιλήτον] σεμνύ-
τητος cod. „ortum ex Μιλήτον male
lecto.“ Duebn. 21) βυ] βλν vel βλι
cod. 22) fort. ἢ μητρὸς (τῆς Ἀφρο-
δίτης). 24) βαμμ. κοκκ. M. P. Y.
— καὶ χρωματι pro κεχρ. 6.

τῇ ξανθῇ Διώνῃ, τῇ μητρὶ τῆς Ἀφροδίτης. (<Ἄλλως. Διώνας:> ἤγουν τῆς Ἥρας. E. N.) — Βάλλετε μοι τόξοισι: βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἤγουν τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν τὸν ἐπέραστον Φιλίνον, ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἔλεει ὁ δῦσμορος, ἤγουν ὁ κακῶς ἀποθανούμενος, ὁ κακῶς ἀπολούμενος.

Vs. 120.

Rec. Ἀπίοιο πεπαίτερος: ἀπίου χαννότερος, ἀσθενέστερος, γένοιτο δηλονότι ὁ Φιλίνος.

Vet. (ΠΕΠΑΙΤΕΡΟΣ: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ πλείον 10 τῆς προσηκούσης πεπάνσεως πεπανθέντων ὄπρωων καὶ διὰ τοῦτο σαπέντων καὶ χαννωθέντων. E. L. N. Q.)

Vs. 121.

Rec. Τό τοι καλὸν ἄνθος: τὸ καλὸν ἄνθος σου, ἤγουν ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὐμορφος ὄψις σου διαρρεῖται, φθείρεται. 15

Vs. 122—124.

Rec. Μηκέτι τοι φρουρῶμες: [ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καὶ φησι·] μηδαμῶς εἰς τὸ ἐξῆς Ἄρατε ἐπὶ τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων καθήμενοι σκοπῶμεν. [Μὴ δὲ πόδας τρίβωμες:] μὴδὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατατριβώμεν, 20 ἤγουν καταπονῶμεν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῶν δηλονότι κινούντες αὐτούς.

Vet. Ἄλλως. (Μήκ' ἔτι φρουροῦμες: Gen.^b) ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καὶ φησι· μηκέτι αὐτον φυλάσσωμεν ἐπὶ τῶν προθύρων τοὺς πόδας κατατριβόντες. 25

119) Τὸν φίλον μου Ἄρατον. M. — Ὁ δυσμόρους ἄλλους ποιῶν. L.

120) Ὠριμώτερος. 6. C. χαννότερος, ἀσθενέστερος, γένοιτο δηλονότι. 6. εἴθε ἀπέλθοις διαλελυμένος. ὠχρότερος γένοιτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. E. N.

121) Λέγοιεν. M. Lips., εἴθε λέγοιεν. E.

122) Ἀποστροφή πρὸς τὸν Ἄρατον. E. N. — [Τοι:] περισσό. M. — [Προθύροισιν:] τοῦ Φιλίνου (δηλονότι. 6.) 6. E. 30

1) τῇ μητρὶ τῆς Ἥρας L. (?) 2) potius ex SchVet. manarunt. 19) καθήμενοι] add. E. M. P. Gen.^a Lips. 20) // Gen.^a sine lemm. et *Lips. 3) ἤγουν] 2. M. Gen.^a Lips., ἢ vulg. Lemm. om. Gen.^a Lips. 23) // Gen.^b 8) // *Lips. 14) // *Lips. 17) 25) φυλάσσωμεν L. Gen.^b — 27) ὠριμώτερος 6., -ότερος C. 31) περισσό. a Gailio male ad μηκέτι relatum. Circumscripta om. Gen.^a Lips., quae

— ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων: ὡς ἄμα (τῷ) τοὺς ἀλε-
κτρούνας ἄδειν παραγεγόμενον καὶ φρουροῦντα τὸν Φιλίνον.
— (Ὁ νοῦς τοιοῦτος· ἡμεῖς μὲν μέχρι καὶ τοιαύδε τῆς νυκτὸς
φυλακῆς τοῖς αὐτοῦ προθύροις ἐπιμείναμεν· κατὰ δὲ τὸν
5 ὄρθριον ἀλέκτορα καὶ ἄλλος ἐραστὴς τοῖσδε τοῖς προθύροις
ἐπιμεῖνῃ. L.)

Rec. Ἡ· ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ
τὸν ὄρθρον, ἄλλον δίδότω ἀπραξίαις ἀλγειναῖς. τοῦτο δὲ
φησιν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων
10 ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν ἀπραξίᾳ γίνονται οἱ τὰς
κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας.

Vs. 125.

Vel. Εἰς δ' ὑπὸ τᾶς δε φέριστε Μόλων: ἀλλὰ εἰς
ἐξ ἡμῶν, ὁ Μόλων — ἢ μολῶν — ἐπὶ ταύτης τῆς παλαιστρας
15 τῆ φυλακῆς κακοπαθεῖται. πάλην δὲ εἶπε τὴν κακοπάθειαν,
ἦτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλην. — Ἄλλως. (Εἰς δ' ὑπὸ
τᾶσδε: Gen.^b) ἡμῶν, φησίν, εἰς καὶ μόνος ὁ Μόλων ἐπὶ
ταύτης τῆς παλαιστρας ἀπαγγέσθω.

Rec. (Ἄλλος δὲ ὑπὸ τῆσδε τῆς παλαιστρας τῆς ἐρωτικῆς
20 ἀγγέσθω, *M. P. *Y. *Lips.) μεταδιώκων αὐτὴν δηλονότι.

Vel. Λέγει δὲ ἢ τὴν παλαιστραν κυρίως, ἐν ἣ ἔγγυμνά-
ζετο Φιλίνος, προσλιπαρούντων αὐτῷ· ἢ μεταφορικῶς, ὡς
καὶ ἡμεῖς φαμεν ὄρθριαν τὴν παλαιστραν. Μόλων καὶ Σίμων

123) Ὁ πρωϊός. M. — [Ἄλλον:] τινα τῶν ἐρώντων. M. [ἄλ-
25 λως:] μάτην τοῦ ὄρθρου. 6.

124) Κοκκύζων, ἦγον πρῶτον καὶ δεύτερον. E. ἡγῶν. M. —
Ἀπραξίαις, ἀργίαις. ναρκᾶ ὁ ἀργὸς καθήμενος. M. — Διδότω τοὺς
τὰ τοιαῦτα ζητούντας. E.

1) //I. Gen.^b — ἄλλον ἀλ. κοκκ.
ὡς] L. Gen.^b, καὶ ὁ ἀλέκτωρ λυπεῖ
ἡμᾶς vulg. Ex Vat. Wartonus post
ἀλέκτωρ inseruit κοκκύσδων. 1)
τοὺς ἀλ. ἄδειν] L. Gen.^b, τῇ ᾠδῇ
τῶν ἀλεκτρονῶν vulg. 2) παραγε-
γόμενον] παραγεγομένων L. Gen.^b,
ἐγειρομένων vulg. 2) φρουροῦντα]
φρουρούντων L. Gen.^b vulg. 4)
ἐπιμείνον cod. 5) ἄλλος] Guil. tac.,
ἀν L.⁴ 7) //Gen.^a Lips. — ὁ δὲ
ἀλέκτωρ ... ἀλγειναῖς in Gen.^a post
ὁμιλίας leguntur. 7) ὁ κοκκ. Gen.^a
8) ἄλλω Gen.^a 8) ἀλγειναῖς] E. P.
Gen.^a Lips. Phav. s. v. κοκκύσδων,

ἀλγειναῖς vulg. 9) ἐπεὶ om. Gen.^a
13) //Om. Gen.^a Lips. 15. 16) πάλιν
bis ante Brub. 15) κακοπάθειαν]
p., προσκαρτέρησιν vulg. 16) τὴν
et τὸν om. p. 17) //Gen.^b, ubi
ἡμῶν. 17) ὁ om. L. Gen.^b 18)
ταύτην τὴν παλαιστραν ἀπαγγέσθω
Gen.^b 20) // *Lips. et *M. P. *Y.
deinceps post praecedentia. — ἀν-
τόν P. 21) //Om. Gen.^a Lips. 22)
αὐτῷ] L., αὐτόν vulg. 23) ὄρθριαν
L. 23) ἢ pro καὶ L: — 27) ναρκᾶ
ὁ] ναρκῶς cod., ναρκᾶ γὰρ ὁ conj.
Duebn.

Ἄρατου ἀντεραστία. παλαιστραν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ παιδὸς καὶ τὴν κακοπάθειαν. — Ὁ Μόλων ὀνομαστικῶς εἰρηται· (τὴν δὲ προσκαρτέρησιν παλαιστραν εἶπε. Gen.^b) δύνатаι δὲ καὶ μολῶν μετοχὴ εἶναι ἀντὶ τοῦ μετερχόμενος. — (Ἐξωθεν τοῦτο ἐπιφωνοῦσιν· εἰς δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς παλαιστρας 5 ἀπαγγέσθω. L.)

Vs. 126. 127.

Rec. Ἄμμιν δ' ἄσυχία: ἡμῖν δὲ ἡσυχία μελέτω καὶ γραῖα παρέστω, ἥτις ἐπάδουσα τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν πρόχωροντα χωρὶς ἡμῶν ἀποπέμπουσα κατέχοι. — (Τὰ μὴ καλὰ 10 νόσφιν ἐρύχοι: ἀποδιοπομποῖτο ἀφ' ἡμῶν, ἀποπέμπουσα κατέχοι. Gen.^a)

Vet. (Γραῖα τε παρείη: Gen.^b παρὰ Δωριεῦσι ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ ὀξύνεται, ἡ δὲ δευτέρα μηκύνεται. 4. L. Gen.^b) — Ἄτις ἐπιφθύσοισα: ἥτις δι' ἐπαιδῶν τὰ καθ' ἡμῶν 15 ἀποδιοπομπήσαιο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν (Δωρικῶς L. Gen.^b). εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπάδωσιν, ἐπιπτύνειν. τινὲς δὲ ὀλίγω χρόνω συμπαροῦσα. (φθύδιον γὰρ τὸ ὀλιγοχρόνιον κατὰ γλῶσσαν. L. Gen.^b)

Vs. 128. 129.

20

Rec. Τόσσ' ἐφάμαν: τόσα ἔφην.

Vet. Ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἀδὺν γελάσας ὡς πάρος: αὐτὸς δέ, φησίν, ἡδὺν γελάσας, ὡς πρότερον ἐπηγγέλατο, διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδὴν, ἣν ἤσα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι, ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε· εἰρηται δὲ παρὰ 25 τὸ βάλλειν τοὺς λαγούς.

125) Ἄλλος δέ τις. E. — Τῆς σπουδῆς. E.

126) Μάντις γοητεύουσα. M. — Παρέστω. E. M. Lips.

127) Ἐπιπτύουσα. E. ἐπάδουσα, ἡ πτύουσα ἐν τῷ γοητεύειν. M. ἐπάδουσα τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν προχωροῦντα εἶργοι. P. — Αποδιώξοι. 30 L. ἀποδιοπομποῖτο. N.

2) // Gen.^b, ubi ὁ δὲ M. 2) ὀνομαστικῶς L. Gen.^b 3) παλαιστρας cod. 4) καὶ] add. Gen.^b 8) // * Lips. ἡμῖν — μελέτω — παρέστω — ἐπάδουσα κτλ. 9) γραῖαι vulg. — παρέστω] add. Lips. 12) κατέχοι] Adert., κατέχει cod. 13) ἡ μὲν α συλλ. 4., ἡ μετὰ συλλ. Gen.^b 15) // Gen.^b c.

lemm. ἐπιφθύσοισα. 15) ἥτις ἐπαιδαῖς L., ἥτις ἐπ' αἰδαῖς Gen.^b 17) πτύειν Gen.^b 18) φθύδιον] ἀμφιβιον eodd. — δὲ γὰρ Gen.^b 21) // * Lips. ἔφην. 22) // Om. Gen.^a b Lips. 23) ἐπιγγέλατο ante Brub. — 30) εἶργουσα cod.

Rec. Ἀδὺ γελάξας ὡς πάρος: ἠδέως γελάσας, καθάπερ πρότερον ἐγέλασεν, ἔνεκα τῶν μουσῶν, τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν εἶναι, τὸ λαγωβόλον δηλονότι.

Vs. 130. 131.

5 *Vet.* Τὰν ἐπὶ Πύξας: Πύξα δῆμος τῆς Κῶ, ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλείους τὴν ὑπὸ τῶν Κῶων γενομένην. — Ἄλλως. (Τὰν ἐπὶ Πύξας: Gen.^b) οἱ μὲν τὸν ἐν Κῶ δῆμον· οἱ δὲ τόπον, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἀφ' οὗ Φύξιος λέγεται. Ἄλλως. τὴν ἐπὶ Πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν. [ἦ] Πύξα ὄνομα πόλεως, ἀφ' οὗ καὶ Φύξιος Ἀπόλλων καὶ Πάαν. ἦ <δῆμος ἐν·Κῶ,> φύξα τις ὧν· ἐκεῖθεν γὰρ ἐφηνγεν Ἡρακλῆς, αἴφνης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν Κῶων.

Rec. (Τὰν ἐπὶ Πύξας: τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Πύξας. δῆμος 15 ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Gen.^a Πύξας: πόλις τῆς Κῶ, ἐν ἣ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος· ἐξ οὗ Φύξιος Ἀπόλλων. M. Gen.^a)

Vs. 132. 133.

Vet. Ἀδείας σχοίνοιο: ἐξῶθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ

129) [Ὡς πάρος:] λείπει ἐπηγγείλατο. L. ὑπεσχέθη. E. N. — 20 Ἐκ τῶν ἀσμάτων. E. τῆς ἐμῆς ᾠδῆς. δῶρον φιλικόν. Vin. — Ἐπεὶ διὰ τὴν μουσικὴν. δωρεάν. L.

130) Τραπόμενος. M. P. Lips. ἀποχωρήσας. E. N. — [Ἀριστερά:] μέρη δηλονότι. M. P. Lips. — Τὴν ἄγουσαν ἐπὶ τὴν Πύξαν πόλιν. P. ἄγουσαν. Lips.

25 131) Ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. M. Lips. — [Τε:] περισσὸς ὁ τε. M. P. περισσός. Lips. — Εἰς τὰ τοῦ Φρασιδάμου οἰκήματα. M. P. Y. Lips. οἰκήματα. Stop. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φρασιδάμου. E. N.

132) Στραφέντες, ἀντὶ τοῦ πορευθέντες. M. P. Lips. — Ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ Ἀμύντας. M. N. P. Lips. — Εἰς βάρδος ἐστιβασμῆ- 30 ναις. M. Lips. βαθέως ἐστρωμέναις. P. παχείαις. E.

133) Ἀπὸ ἠδείας σχίνου κατεσκευασμέναις χαμεύναις, στρωμαῖς ἐνεπέσομεν, ἀνεκλήθημεν. M. P. Lips.

1) // *Lips. ἠδέως — καθὰ πρότερον ... ἔδωκεν εἶναι. 5) // Om. Gen.^{a,b} Lips. 7) // Gen.^b 8) τὸν pro τόπον Can. Gen.^b — κῶ pro ᾠ Can. 9) Φύξιος] ante Xyl., Πύξιος vulg. 9) ἄλλως] κῶς Can. Gen.^b, ἦγουν vulg. 10) ἦ om. Gen.^b 10) ἐξ οὗ Gen.^b 11) Φύξιος] Gen.^b, Πύξιος vulg. 11) ἦ] Gen.^b, ἦγουν vulg.

12) γὰρ om. Gen.^b 15) Πύξα M.³ 16) Φύξιος] Πύξιος M., Πύξις Gen.^a 18) // Gen.^b c. lemm. σχίνοιο. 18) προσλαμβ.] 4. Gen.^b, περιλ. vulg., παραλ. Reisk. seqq. — 29) ὁ Ἄμ. pro ἀντὶ τοῦ Ἄμ. Lips. 31) χαμ. στρ. ex P. non afferuntur; ἐνεπέσομεν om. Lips.

παραγεγόμενοι. ἐπὶ στιβάδος κατεκλίθημεν σχοίνοιο, ἤγγουν ἀπὸ σχοίνου γεγενημένης καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου.

Vs. 134.

Vet. Οἴναρέοισιν: κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Φανίας δὲ φησιν οἴναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰνάρων· „καὶ 5 τρυγᾶν· δεῖ γὰρ καὶ οἴναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὴν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες.“

Rec. (Ἀπὸ τοῦ οἶνος γίνεται οἴναρόν ὡς ἀπὸ τοῦ νέος νεαρόν· ἢ δοτικῆ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς οἴναροῖς καὶ Ἰωνικῶς οἴναρέοισι. E.)

10

Vs. 135. 136.

Rec. Πολλὰ δ' ἄμμιν: πολλὰ δὲ αἰγίροι καὶ πελέαι ἐπάνω κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐδονοῦντο, ἤγγουν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο, ἐκινοῦντο. — ΤΟ Δ' ΕΓΓΥΘΕΝ: τὸ δὲ μετὰ τάσεως· ὡς ἐπὶ διαιρέσεως γὰρ σχηματίζει 15 τὸν λόγον. 2. *M. *P. *Y. Lips.)

Vs. 138. 139.

Vet. <Σκιεραῖς> ὄροδαμνίσι: σκιὰν ποιούσαις, πολυφύλλοις. ὄροδαμνίδας δὲ παντὸς δένδρου τοὺς κλάδους λέγει. Μούνατος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἶον ἐν ὄρεσι θάμνοι. 20

134) Ἐν τε νεοιμήτοις οἴναρέαις, ἤγγουν φύλλοις ἀμπέλου νεωστὶ τμηθεῖσι. P. Lips. — Ἀρτί τμηθεῖσι. M. νεοκλαδέυτοις. E. — Κλάδοις ἀμπέλου. M. ταῖς ἀπὸ τῶν ἀμπελοφύλλων. E.

135) Ἐκινοῦντο ὑπὸ τοῦ ἀέρος. M. ἐσειόντο. N.

137) Κατερχόμενον καὶ καταρρίον. M. P. Lips. ῥεόμενον. E. N. 25

1) παραγεγόμενον Gen.^b, περιγεγόμενοι 4. 1) ἐπὶ στιβάδος] 4., ἐπὶ στιβάδας Gen.^b, om. vulg. — κατεκλίθησαν Gen.^b. Vulgo post κατεκλ. distinctum, non post παραγεγόμενοι. 1. 2) σχοίνοιο et σχοίνου] ante Heins., σχιν. vulg., σχίνοιο ἤγ. om. Gen.^b. 2) γεγενημένης] Gen.^b vulg., γενομένης Kiesel. 4) //Gen.^b c. lemm. οἰνάροισι. 5) φιλιανίας Can. Gen.^b, φύλλανος Vulc. 5) οἴναραρίζειν τὸ ὑπεραρίζειν Gen.^b. 5) οἴναρέοισιν vulg. Post hanc vocem primum Duebnerus distingui jussit; sequentia ipse suis signis Phaniae vin-

dicavi. 12) // * Lips., ubi πολλά ἐγίροι. Gen.^a sola ultima habet hoc modo: ἐκλονοῦντο; ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ πνεύματος ἐκινοῦντο. 14) ἐκιν. ἐκλ. Lips. 15) ὡς om. 2. 18) // Gen.^b, ubi ὄροδαμνίσιν et postea ὄροδαμνίδας. Lemma σκιεραῖς posuit Reisk. 19) παντὸς ... Μουν. δὲ om. Gen.^b, παντὸς δένδρον κλάδοι ὄροδαμνίδες λέγονται p. 20) οἶ pro οἶον 4. — 21) ἐν νεοιμ. οἰνάραίς P. 23) ταῖς] τοῖς cod. Suppl. στρωμαῖς. 25) καὶ om. Lips.

Rec. Ὄροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας τοὺς ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἀπλῶς οὕτω καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων, ὡς ἐν τούτοις·

πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
5 κέκλασμαι.

Vet. Αἰθαλίωνες: οἱ τέττιγες παρὰ τὸ αἰθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γὰρ ἐστί νότος καὶ καῦμα, μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθαλίωνες οἱ αἰθαλώδεις διὰ τὸ αἰθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

10 *Rec.* Οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ ἡλίου χαίροντες, πόνον εἶχον, ἤγουν ἐπόνουν, ἄδοντες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς, δασέσι, τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. — Ἄ δ' ὀλολιγών: ἡ ἀηδὼν ἢ τὸν Ἴτυν ὀλοφυρομένην.

15 *Vet.* Ἡ ὀλολιγών: εἶδος ὄρνέου. οἱ δὲ ζῶν τι ἐν βορβορώδεισι τόποις μάλιστα διάγον, ἢ ἀηδῶν. — Ὀλολιγών δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης φησὶ πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῶον ἐν τοῖς ἐλώδεισι τόποις [καὶ] κατὰ τὴν νύκτα. [ἔχον πόνον.] πολλὰ τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλησιν· ὀλο
20 λύζω ὀλολιγών, [σταῆζω σταγών], αἰείδω ἀηδῶν, τρύζω τρυγών, [πλάσσω πλαγγών], κοκκύζω κόκκυξ.

138) Παντοίων δένδρων κλάδοις. M. τοῖς ὄρεινοῖς κλάδοις τοῖς δασέσι. E. N. — Οἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου αἰθόμενοι, ὅθεν καὶ ᾠδικώτεροι γίνονται. M.

25 139) Ἠχοῦντες. M. ἄδοντες. N. — [Ἐχον πόνον:] διὰ τὸ ἄδειν. M. — Ἡ ἀηδῶν. L.

140) Μακρόθεν. M. N. Lips. — Πικναῖς. M. P. Lips. — Ἐτρύξε, τουτέστιν ὠλόλυξεν. M. Lips. τουτέστιν ὠλόλυξεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις. N. P. ἐφώνει. E. ποῖα φωνή. L. — Ἐν ὄξυακάνθαις. M. καθημένη
30 δηλονότι. E.

1) //Lips., post proximum SchRec., et Gen.^a. 4) *Anth. Pal.* IX, 3. — πάντα et εὐθαλίς Gen.^a. 6) //Gen.^b hoc ordine: αἰθαλίωνες δὲ οἱ αἰθαλώδεις... ἡλίον τέττιγες... φθέγγονται. 7) νοτος ἐστὶ sine καὶ καῦμα Gen.^b. 10) //Gen.^a sola ἐπόνουν seqq. habet c. lemm. ἔχον πόνον. Lips. s. l. οἱ δὲ... ἄδοντες, quibus reliqua in marg. adherent. 12) ἐπὶ γὰρ τοῖς κλάδοις Lips., ἐν τοῖς σκ. κλ., ἤγουν τὴν σκιὰν ἐμπ. τῶν φύλλων τῇ συνεχείᾳ Gen.^a 13) //Lips. 13) ἀηδῶν] M. N. Y. Lips., χειδῶν

vulg., cf. lin. 16. 15) //Om. Gen.^a-b. Lips. 16) Post τόποις in Vulc. κατὰ τὴν νύκτα, vid. infra. 16) //Gen.^b, ubi ὀλολιγὴν ἀπὸ. 17) γὰρ] Gen.^b, δὲ vulg. 18) καὶ om. Gen.^b, καὶ... πόνον om. Vulc. 18) ἔχον πόνον] Gen.^b, ἔχειν πόνον vulg., quae ex lemmate irrepssisse Adertus vidit. 19) χρῆσιν 3. 4. Gen.^b. 20) ἀηδῶ pro αἰείδω ante Heins. 21) πλήσσω Gen.^b Vulc. 21) πλαγγών] Gen.^b Vulc., πλαγών vulg. 21) κοκκύζω κόκκυξ vulg. ante Reisk. — 28) ὀλολ. M.

Vs. 141.

Vet. (Τὸ δὲ ἀκανθίδες κατὰ τὸν αὐτὸν ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. τούτων τὸ αἷμα καὶ τὸ τῶν αἰγιθάλλων μὴ μίγνυσθαι φασιν, ἀλλὰ <καὶ> ταῦτα διαφωνεῖν. Gen.^b Vulc.) — Καὶ ἀκανθίδες: ἀκανθίς δὲ ὄρνεόν ἐστι ποικί- 5 λον καὶ λιγυρόν· καλεῖται δὲ καὶ ποικιλίς διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀλέξανδρός φασι διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. (ἀφ' οὗ τὴν ὀνομασίαν εἴληφε. Vulc.) τοῦτο νῦν Θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπεν. — Ἡ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέγονται δὲ καὶ ἀκανθυλλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροιάν, 10 ὄθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ αἷμα αἰγίδου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι.

Vs. 142.

Rec. (Ἡ περὶ καὶ ἡ ἀμφὶ ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου λαμβάνονται. E. M. N.) 15

Vs. 143.

Vet. Μάλα πίονος: κατὰ πολὺν πλουσίον, ἤγουν εὐκάρπου. — Ἡ <μάλα> πίομος: μεγάλως λιπαροῦ, [λαμπροῦ]. <Ἵσθεν:> μεταφορικὸν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὄσφραντικῶν. ἡ πίομα εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέρους διὰ 20 τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς.

141) Οἱ κορυδαλοί. C. οἱ πίπυλοι λεγόμενοι. M. — [Ἀκανθίδες:] τὰ λεγόμενα σκανθία. M. — Ἥξει μετὰ στεναγμοῦ. M.

142) Περιπέτοντο ξουθαὶ μέλισσαι περὶ τὰς πηγὰς. M. P. Lips. — [Ξουθαί:] αἱ ξέουσαι τὰ ἄνθη, αἱ μέλισσαι. L. αἱ μέλισσαι αἱ 25 ἐξιούσαι ἐπὶ τὰ ἄνθη. E. N.

143) Ὀσμὴν ἔπεμπε. Lips. ὄσμῃν καὶ ἐνώδιαν ἔπεμπε. E. — Καρπῶν. Lips. τῶν καρπῶν κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν, ὃν καὶ ἐπάγει. M.

2) Schol. hoc loco post κόκκῳ etiam in Vulc. — κατὰ τὸν αὐτὸν] καὶ τὰ τοιαῦτα codd. 3) τὸ αἷμα] τὰ μὲν codd. 3) Pro τὸ τῶν ... μίγν. lacuna in Vulc. — αἰγιθάλλων μὴ μίσγεσθαι] αἰγιθάλων μηγάγεσθαι Gen.^b 4) φησὶν codd. 4) διαφωνεῖν] ἄφωνα codd. 5) // Gen.^b sine lemmate et δέ. 5) ποικ. ἐστὶ Gen.^b 6) δὲ ποικιλίς Gen.^b 7) διατρίβει Gen.^b 8) τοῦτο γοῦν 4.

Gen.^b 9) // Om. Gen.^{ab} Lips. 10) ἀκανθυλλίδες] p. E., ἀκανθιλίδες vulg. 10) εἰσὶ δὲ Gaisf. tac. 17) // Om. Gen.^{ab} Lips. 18) // Gen.^b 18) μεγάλως] μεγάλου hoc loco Gen.^b, post λιπ. Wart. ex Vat., om. vulg. — ἡ λαμπροῦ Gen.^b, om. Amst. 19) μεταφορικὸν τὸ ῥῆμα] Gen.^b, μεταφορικῶς vulg. distinctione non antecedente. — 24) ξανθαὶ M. P.

Rec. (Τουτέστι πάντα ὀσμὴν ἐπεμπευ εὐκαρπίας θερινῆς.
E. M. P. *Lips.)

Vs. 144—146.

Rec. Ὅχλαι παρ ποσί: ἄπια μὲν παρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῶν
5 (πλουσίως ἐκλύετο· παρὰ δὲ ταῖς πλευραῖς ἡμῶν μῆλα Lips.)
πλουσίως ἐκλύετο· οἱ δὲ κλάδοι ἐκλίνοντο εἰς τὴν γῆν βρα-
βύλοις καταβαρούμενοι.

Vet. Βράβυλα τὰ κοινῶς κοκκύμηλα, ἦγουν Δαμασκηνά.
— (Παρὰ πλευρῆσι δὲ μῆλα: Gen.^b) καλῶς [δὲ] ἔφη τὰ
10 μῆλα ταῖς πλευραῖς περικρεμάννυσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς
Ἀφροδίτης, καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγγνα εἶναι
(δοκεῖ), τὰ δὲ σπλάγγνα παρὰ ταῖς πλευραῖς. — (Βραβύ-
λοισι) καταβρύθοντες: κοκκυμήλοις, ἦγουν δαμασκηνοῖς.
Gen.^b)

15 Vs. 147. 148.

Vet. (Ὁ δὲ πίθων: οἱ Ἀττικοὶ <τὸ> ἔτος ἕνος λέγου-
σιν. ἄλειφαρ δὲ τὴν ἀλοιφήν. Gen.^b) — Νύμφαι Κα-
σταλίδες: θαυμάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου ἔστρεψε τὸν λό-
γον πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, ἐπεὶ αὐταὶ
20 τὴν κρασὶν τοῦ οἴνου ἔχουσι. Κασταλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς
ἀπὸ Κασταλίας τῆς ἐν Δελφοῖς κρήνης, ἐνθα καὶ διατρίβουσι.
— Τετραένες δέ: ἦγουν τετραετές. Ἀττικῶς [ἦ] τὸ ἔτος
ἕνος κατὰ τινας.

144) Κυθῶνια ἢ ἄπια. L. M.
25 145) Ἐχέιτο. M. — [Ἐκέχυντο:] ἐκλινον ἔρασδε· τοῦτο γὰρ
ἐκεῖ συνάψις. M. ἐξηπλοῦντο, ἢ ἐκλίνοντο, ἔβαρουντο. E.
146) Ἀπαλοὶ κλάδοι. C. — Τοῖς λεγομένοις ἀβραβύλοις, ἦγουν
δαμασκηνοῖς. M. εἶδος ὀπώρας. E. — Καταβαρούμενοι τοῖς καρποῖς. E.
147) Τετάρων χρόνων. M. τετραετές. M. Lips. ἦγουν παλαιόν.
30 E. — Ἀπὸ τῶν πίθων ἐχέιτο κατὰ τῆς κεφαλῆς ἔλαιον. M. P. Lips.
— [Ἀπελύετο:] ἀπεχέτο, ἦροικτο. L. ἐχέιτο, ἀπεχέτο. Stop. ἐκέ-
χυντο, ἀπηνέλιτο. E. [ἀπεχέτο:] ἀπεχέιτο. 6. — Ἦγουν οἶνος, ἢ
ἔλαιον. C. E. ἔλαιον. Stop.

1) ἐπιμπευ E. M. P., εὐκαρπίας Lips. 4) // * Lips. s. l. ἄπια ... μῆλα, rell. in marg. 8) // Om. Gen.^{a-b} Lips. 9) // Gen.^b, ubi καλῶς ἔφη. 10) -κρεμάννυσθαι Call., -κρεμάννυσθαι Brub. et vulg. ante Reisk. 11) εἶναι] Gen.^b vulg., ἐστὶ Reisk. seqq. 12) παρὰ] Gen.^b, περὶ vulg. 13) κοκκυμήλοις] Adert., -μί-

λοῖς cod. 17) // Gen.^b, ubi ὠ νύμφαι K. 19) αὐταὶ Gen.^b 20) τοῦ om. Gen.^b 21) ὑπὸ Gen.^b 22) // Om. Gen.^{a-b} Lips. 22) Ἀττικῶς vulg. ad praecedentia trahebatur, τετραένες περὶ Ἀττικοῖς p. 22) τὸ ἔτος ἕνος] Valcken., τὸ ἐν ἔτος p. vulg. — 30) αὐτῶν pro κατὰ P.

Rec. ("Αλειφαρ: ἤρουν πόμα ἢ οἶνος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν πίθων ἐχέιτο· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐξῆς θαναμαστικῶς ἐπάγει. *M. Gen.*) — (ΑΛΕΙΦΑΡ: οἶνον· πολλάκις δὲ λαμβάνεται καὶ τὸ ἐλαιον. Q.) — "Ἐχοισαι: αἱ (ἐχουσαι, ἤρουν Lips.) οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ Παρνασοῦ. ὄρος ἐν τοῖς Δελφοῖς 5 ὁ Παρνασός, ἐν ᾧ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Vs. 149—153.

Rec. "Ἄρα γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάτνον: κατὰ τὸ λίθινον σπήλαιον τοῦ Φόλου. ἱποκένταυροι ἦσαν ὁ Χείρων καὶ ὁ Φόλος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει τὸ λίθινον σπήλαιον. 10

Vet. "Ἄλλως. Φόλος ὄνομα κενταύρου, ᾧ ἐπιξενωθεῖς ὁ Ἡρακλῆς οἶνον ἐπιε καλὸν ἐκ Διονύσου δοθέντα. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. — "Ἄλλως. (Φόλω κατὰ λάτνον ἄντρον: Gen.^b) οἱ μὲν τὸ Πήλιον, οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρχαδίᾳ Φολὸν (λέγουσι Vulc.). ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ᾤκησε Χείρων καὶ 15 Φόλος, ὅν ᾧ ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα φασὶ πολλά. ὁ μὲντοι οἶνος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ Διονύσου χαριστήριον, ἀνθ' ὧν αὐτῷ Νάξον προσένειμεν ὁ Φόλος, κρινομένῳ παρ' αὐτῷ πρὸς τὸν Ἥφαιστον. Φόλω δὲ ἀντὶ τοῦ Φόλου· οἱ γὰρ Δω-

148) Αἱ ἐν τῇ Κασταλίᾳ τῇ ἐν Δελφοῖς πηγῇ διατρέβουσαι P. 20 Lips. — Ὑψος. M. κοίλωμα. E.

149) [Πα:] περισσόν τὸ πα. M. P. περισσόν. Lips.

150) Ἔστησεν, ἤρουν παρέθηκεν. M. Lips. ἐκέρασεν. E. — "Ἡγουν ὁ ἱποκένταυρος. E. M.

151) [Πα:] περισσόν τὸ πα. E. M. P. περισσόν. Lips. — Τὸν 25 παρὰ τῷ Ἀνάπῳ. Lips. τὸν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀνάπου. E. ποταμὸς οὗτος ἐν Συρακούσαις. Lips. ποταμὸς καὶ ὄρος. L.

1) ἢ pro ἤρουν Gen.^a 2) καὶ τὰ ἐξῆς om. M. 4) // Gen.^a Lips. — Ante h. sch. in Gen.^a ex Suida leguntur ὁ δὲ Παρνασός... Διονύσου, post idem ex eodem Κασταλία usque ad προῆς (παραδρέμειν pro παρεδρέμειν). Omnia tria extant post SchRec. Vs. 148. 8) // Gen.^a inde ab ἱποκ. et Lips. sine τό. 10) δὲ om. N. 10) τὸ λάτνον σκ. N., σκ. τὸ λίθ. Lips. 11) // Om. Gen.^{a-b} Lips. 12) ὁ] add. L. 12) εἰς pro ἐκ L. 13) // Gen.^b 14) σπήλιον Gen.^b, σπήλαιον Vulc. 14) τὴν ἀρχαδίαν Vulc., τὴν ἀρχαδίαν

Gen.^b 14) Φολῶν Gen.^b Vulc. et ante Brub. 15) ᾤκησεν ὁ X. Gen.^b 16) φόλος ante Brub., ὁ Φ. Gen.^b 16) ὧν] 4. Gen.^b, οὐ vulg. 16) πολ- λά] 3. et ante Heins., πολλοὶ Gen.^b vulg., πολλὸν 4. 16) μὲν pro μέντοι Gen.^b 17) ἐκεῖνος] add. 3. 4. Can. Gen.^b 18) αὐτῷ] add. 3. 4. Can. Gen.^b Vulc. 18) χόλος Gen.^b 18) κρινομένῳ] Duebnerus, κρινομένος Gen.^b vulg., κρινομένον Kiessl. 18) αὐτὸν Gen.^b vulg. ante Kiessl. 19) πρὸς] 3. 4. Can. Gen.^b, εἰς vulg. — 20) Ἀτταλία P.

ριεις τὴν ου δίφθογγον εἰς ω μέγα τρέπουσι. ποιεὶ δὲ τὸν Χείρωνα συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα — Νέκταρ δὲ διὰ τὴν ἡδονὴν τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ χορευῆσαι τὸν Κύκλωπα ἐξ Εὐριπίδου μετήνεγκε. — Τὸν ποιμένα τὸν ποκ' Ἀνάπω: Ἀναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, οἰνοῖ ἀνευ πόσεως ὧν καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸν Πολύφημον τὸν Κύκλωπα λέγει, ὃς ἀντὶ λίθων ὄρη ἐβαλλεν. — Ἡ (Ὅρεσι λᾶας ἐβαλλε: Gen.^b) τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους, ὡς Δημήτριός φησι

10

τοὺς πεπτωκότας

οὐκ οἶδ' ὄπη, φιλότης.

— (Ἀντιπτωτικῶς τοὺς λᾶας τῶν ὄρων ἐβαλλε λιθάζων τὸν Ὀδυσσεά. L.)

Vs. 154.

15 *Vet.* Διεκρανώσατε Νύμφαι: κατὰ περιφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθήσατε καὶ ἀνακαλυφθῆναι ἐποιήσατε. [ἢ ἐπηγάσατε]

ᾧξαν δὲ θύρας, ἀπὸ δὲ κρηδεμνον ἔλυσαν

καθ' Ὀμηρον. — (Διεκρανάσατε: διεπληρώσατε, διετελειώσατε. ἢ ἐκεράσατε. ρ.) — (Διεκρανώσατε: σημαίνει τὸ ἀνεψάσατε. παρὰ τὸ κᾶρα καρανῶ καὶ διακαρανῶ, διεκαρᾶνώσατε. δοκεῖ γὰρ τῶν πύθων ἢ ἀλοιφῇ κᾶρα εἶναι. οὕτως

152) Τὸν ἰσχυρὸν λέγω. M. Lips. — Ὅς λίθους ἔπεμπε σὺν τοῖς ὄρεσιν. P. Y. Lips. ὅστις ἔρριπτε λίθους εὐκρίτους ὄρεσιν. *Q. ὁμοίους ὄρεσι

25 λίθους ἔπεμπε. M. ἴσους ὄρεσι λίθους. E. ἴσους, ἢ σὺν τοῖς ὄρεσι. N. 153) Τοιοῦτον πόμα ἰσοδύναμον τῷ νέκταρι. *N. Lips. — Διηγείρε. E. M. Lips. — Πρὸς τὸν αὐλόν. M. κατὰ τὴν αὐλὴν. M. *N. Lips. εἰς τὰς σκηνώσεις. E. *N. — Ὡστε σκιρτήσαι. E.

154) [Διεκρανώσατε:] διεκεράσατε ἡμῖν. E. M. N. ἐπηγάσατε. 30 E. M. N. Lips. συνεκεράσατε. C. ἐπληρώσατε. L. ἐβλύσατε. P. [Διεκρανάσατε:] ἐγεμίσατε, ἢ ἐτελειώσατε, ἐκαρᾶνώσατε. 6.

1) πρόπουσι Gen.^b 2) //Gen.^b post φιλότης l. 10., ubi τοῖον νέκταρ: δια. 3) τὸ δὲ χ. ἐξ Εὐρ. μετ. τὸ χορευῆσαι τὸν Κ. Gen.^b — Eurip. Cycl. 4) //Om. Gen.^ab. Lips. 8) //Gen.^b 9) ὡς om. Gen.^b 15) //Gen.^b Phav. 15) περιφρασιν] 3., ἀντίφρασιν vulg. 16) ἐκεράσατε] Gen.^b Phav., διεκεράσατε vulg. 16) ἐμεθήσατε vulg. — ἢ ἀποκαλ. Gen.^b Phav. 17) ἢ ἐπηγ. om. Gen.^b et cum sequentibus Phav. 18) Hom.

Od. Γ, 392, ubi ᾧξεν ταμῆ καὶ ἀπὸ κρ. ἔλυσεν. — ᾧξαν] ᾧξαν 4. Gen.^b, ὦξον 3. et ante Heins., ᾧξεν vulg. — δὲ θύρας] ante Heins., καὶ θύρας 3. 4. Gen.^b, ταμῆ vulg. — ἔλυσαν] 4. et ante Heins., ἴδυσαν Gen.^b, ἔλυσεν vulg. 21) διεκαρ. vulg. ante καρανῶ, unde transposui, διεκρανώσατε et διακαρανῶ V. 22) καλυφῆ cum v. l. ἀλοιφῇ V. — 28) καὶ pro εἰς E. 29) ἐπηγάσατε E. M. N. 31) ἐκαράσατε cod.

Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ ἠδύλλιον Θεοκρίτου, οὐ ἢ ἐπιγραφῇ *Λυκίδας* ἢ *Θαλύσια*. EtM. 273, 39.)

Rec. (Πῶμα διὰ τὸ μέτρον ἐνταῦθα γράφεται διὰ τοῦ ω Δωρικῶς. ἀπὸ γὰρ τοῦ κοινοῦ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ γίνεται πῶμα Ἰωνικῶς, εἴτα τροπῇ τῆς ου εἰς ω Δωρικῶς 5 πῶμα, ὥσπερ καὶ Διόνυσος Διώνυσος καὶ ἄλλα πλείστα. E.)

Vs. 155. 156.

Vet. Περὶ Δάματος ἀλώαδος? ἢ Δημήτηρ παρὰ τὴν ἀλώαν ἀλώϊς καὶ ἀλώας λέγεται. — (Τῆς τὰς ἀλώας ποιούσης. λέγεται δὲ καὶ ἀλώϊς. L.) — Ἄς ἐπὶ σορῶ: ὅταν 10 δὲ λιχωῶντες σωρεύωσι τὸν πυρὸν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον καὶ τὴν θρινάκην κατέθεντό. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπον ἐκ Τριπτολέμου. — Ἄς ἐπὶ σορῶ πάξαιμι: εἰώθασι γὰρ ἐκ- τρίψαντες τοὺς καρπούς καὶ σωροὺς ποιήσαντες τὸ πτύον 15 πῆσσειν.

Rec. (Παρὰ τῷ ναῶ τῆς Δημήτρος τῆς ἐφόρου τῶν ἀλώων. *E. *M. *Lips.) αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σωρὸν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. — Ἄ δὲ γελάσαι: ἰλαρὰ γένοιτο, [γελάσειεν,] εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα.

Vs. 157.

20

Vet. Δράγματα καὶ μάκωνας: δράγματα τὰ πλεκώματά φησι· (μύκωνας) τοὺς σωροὺς ἢ τοὺς θημῶνας. — (Δράγματα καὶ μάκωνας: Gen.^b) τὴν Δημητράν φησι μὴ μόνον ἀστάχους, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἀμφοτέρας δὲ τὸ δαφυλῆς ἐμφαίνει. λείπει τὸ χερσί· μὴ γὰρ τῇ 25 μιᾷ χερσί.

156) [Ἀντίς:] εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος. M. N. P. Lips. — Εὐφρανθείη. M.

157) Μήκωνας. καὶ ἐκ τούτου γὰρ ἄρτον οἱ παλαιοὶ κατεσκευάζον. M. φυτά, κουδαίας. P. τὰς κοινῶς κωδίας. E. — Ἐν ἀμφοτέρας, ταῖς χερσί δηλονότι. Lips. 30

8) //Om. Gen.^{a,b}. Lips. 9) ἀλώας] sine γελάσειεν et δηλονότι. - 21) ἀλώας vulg. 10) //Gen.^b, ubi σωρῶ. //Om. Gen.^{a,b}. Lips. 22) μύκωνας] 11) λιχωῶντες] λιχωῶνται καὶ vulg. μήκωνας p., om. vulg. — τοὺς σω- 12) πτύον ante Heins. 12) θρινά- ροὺς φησί, τοὺς θ. p. 23) //Gen.^b 24) διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέροις χερσί τὸ 16) ναῶ, παρὰ τῷ βωμῷ E. M. 17) δαφυλῆς ἐμφαίνειν Gen.^b, ubi seqq. // *E. *Lips. sine δέ. 18) // *Lips. desunt.

Idyll. VIII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας. μικτὸν διηγηματικόν. — (Διηγηματικὸν καὶ δραματικὸν Δωριδί. Μ.)

- 5 (Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Μ. Σύνκειται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων ἑγ', ὧν οἱ λβ' δακτυλικοὶ ἑξάμετροι ἀκατάληκτοι, οἱ κή' ἠρωελεγειοὶ, ἤγουν ὁ εἰς ἠρωικός, ὁ δ' ἄλλος ἔλεγειος· οἱ δὲ πάλιν ἠρωικοί, ὧν τελευταῖος· καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἔων ἐτι Ναῖδα γάμεν. συνίσταται δὲ τὸ
- 10 ἔλεγειον ἐκ ποδῶν δύο καὶ συλλαβῆς ποτὲ μὲν μακρᾶς, ποτὲ δὲ βραχείας. πλὴν οἱ μὲν πρώτοι ποτὲ μὲν ἢ δύο σπονδείοι εἰσιν ἢ δύο δάκτυλοι, ποτὲ δὲ σπονδείοι καὶ δάκτυλος ἢ τὸ ἀνάπαλιν· οἱ δὲ ὑστεροὶ αἰεὶ δάκτυλοι. Μ. Gen.^a) — (Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια. Ὁ Δάφνις βουκόλος, ὁ Μενάλ-
- 15 κας ποιμὴν, ὁ δὲ κριτῆς αὐτῶν αἰπόλος. Μ.)

Vs. 1—4.

- Rec.* Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντητο βουκολέοντι μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας. ἄμφω τῷ γ' ἤτην πυροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβω:
- 20 ὁ Μενάλκας, ὡς φασὶ, πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ ἐπιμήκη συνήντησε τῷ Δάφνιδι τῷ χαρίεντι βοῦς νέμοντι. — Ἄμφω τῷ γ' ἤτην πυροτρίχῳ: ἀμφοτέρω οὔτοι ἦσαν πυροτρίχες, ἀμφοτέρω [δὲ] ἄνηβοι, ἤγουν ἀτελεῖς ἐτι τὴν ἡλικίαν.
- 25 *Vet.* Ἐνηβοὶ μὲν οἱ πεντεκαίδεκαετείς καὶ πορρωτέρω· ἄνηβοὶ δὲ οἱ δωδεκαετείς καὶ κατωτέρω.

1) Τῷ χαρίτων πλήρει. 6. Μ. Ν. Ρ. Lips. εὐειδεστάτῳ. 6. τῷ εὐμόρφῳ. Ε. — Συνήντησεν ἀπὸ τοῦ συνάντω θέματος, ὡς καὶ Ὀππιανὸς φησιν. Ε.

30 2) Τὰ μεγάλα. Μ. ὑψηλά. C. N.

3) Ξανθότριχες. Μ. ξανθόμαλλοι. Μ.

5) καὶ τὸ παρὸν Gen.^a 8) οἱ δὲ πυροτρίχες Lips. et ante Brub. 23) π. ἠρ. om. Μ. 20) // * Lips. τῷ δὲ om. Gen.^a Lips. 23) ἐτι om. Gen.^a 25) // Gen. b. — μὲν] Gen. b., γὰρ vulg. 26) οἱ κατ. δῶδ. Gen. b. — 28) συναντῶ cod.

c. lemm. ἄμφω et * Lips. 23)

Rec. (Πυρροτριχῶ: ἡ εὐθεία ὁ πυρροτριχὸς ὡς ὁ μάρτυρος, ὁ φύλακος. τῶν Ἰώνων δὲ τοῦτό ἐστι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας. 2. 4. Gen.^a Lips. Stop. Phav.) Ἀμφότεροι [δὲ] διὰ σύριγγος μέλπειν δεδιδασμένοι, (ἀμφότεροι ἄδειν δεδιδασμένοι. Lips.) ἄδειν δὲ ἐστι τὸ κοινῶς τραγωδεῖν. — (Ἡβη 5 λέγεται, ὅταν ἄρχηται τριχοῦσθαι τὰ ἐκ τῶν νέων ἄτριχα, ἤγρουν τὰ αἰδοῖα. ἀνηβος οὖν ὁ μὴ ἔχων ἐπὶ τούτοις τριχὰς κατὰ τὸ παλαιόν. ἐφ' ἡμῖν δὲ λέγεται ἔφηβος ὁ τεσσαρεσκαίδεκα χρόνων παῖς. Q.)

Vs. 6. 7.

10

Vet. Μυκητῶν ἐπίουρε βοῶν: ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. ἐπίουρε δὲ ὄντι τοῦ ἐπίσκοπε, φύλαξ. καὶ Ὅμηρος· ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος·

καὶ

ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον. 15
γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. — (Θέλεις μοι συγκριθῆναι δι' ὠδῆς. p.)

Rec. Αἴης μοι ἀεῖσαι: θέλεις ἐρίσαι πρὸς ἐμὲ ἄδων. διατείνουμαι σε νικήσειν ἐγὼ ἄδων κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἐθέλω. 20

Vs. 8—10.

Rec. Τόνδ' ἄρα χ' ὦ Δάφνις: πρὸς τοῦτον καὶ ὁ Δάφνις ἠμείψατο, ἀπεκρίνατο διὰ τοιούτου λόγου· ὦ Μενάλκα συρικτὰ, ἤγρουν σύριγγι μέλπειν εἰδῶς, ἢ μεγάλως συρίζειν δυνάμενος, ποιμὴν προβάτων, ἐξ ὧν τὰ ἔρια τὰ εἰς πόκους 25

4) Δεδαημένω: Δαικόν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονες τραγωδιστὰι. *L. — Ἄιδειν μετὰ στόματος, ἤγρουν τραγωδεῖν. M.

6) Ἀκόλουθε, φύλαξ. E. M. P. ἐπιστάτα, ἔφορε. E. M. P. Lips. — Σὺν ἐμοί. L.

7) Ἀξιωματικὸς ὁ λόγος. L. — Λέγων διατείνουμαι. E. M. N. δια- 30 βεβαιουῦμαι. E. N.

1) Lemma etiam Lips. Ex 4. hoc sch. vix recte allatum. — ὁ om. Stop. 3) // Lips. sine δέ. 11) // Gen.^b. omis- sis ἀντὶ... ἀντὶ τοῦ. 12) ὡς καὶ Gen.^b. 13) Hom. Od. N, 405. et Il. N, 450. — ὅς τ' ὄδων 3. 4. Gen.^b. et ante Heins. 15) Κρήτη ἐπ. om. ante Heins. 17) ὠδαῖς cod. 18) // * Lips. θέλεις ...

διατείνουμαι — νικήσειν — κατὰ τὸς καθ' ὅσον — ἄδων. — θέλεις πρὸς ἐμὲ ἄσαι P. 22) // * Lips. πρὸς τοῦτον — ἀντὶ τοῦ ἡμ. ἤγρουν ἀπεκρί- νατο ... εἰδῶς — ποιμὴν ... ἐπιτή- δεια — νικήσεις seqq. 23) τοιούτου) Lips., τούτου τοῦ vulg. 25) προβά- των ... ἐπιτ. etiam *P., ubi ποικα.

ἐπιτήδεια· οὐδέποτε με σὺ νικήσεις, οὐδ' ὅπως (ἄν) διατεθείης (σὺ ἄδων).

Vet. Ἡ οὐδ' εἰ διαρραγείης ἄδων· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνης, ἢ <οὐδὲ> ἐὰν ἀπάγῃ.

5

Vs. 11.

Vet. Χρησδεῖς δ' ὧν· θέλεις οὖν ἰδεῖν καὶ γνῶναι καὶ ἔργοις μαθεῖν, ὅτι σου κάλλιον ἄδω δηλονότι; θέλεις καταθεῖναι ἄθλον;

Rec. Ἄθλον (κυρίως E.) τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν 10 ἄρῶνα· ἐνταῦθα δὲ ἄθλον (ἀπλῶς E.) τὸ κοινῶς λεγόμενον στοίχημα, ὃ λήφεται ὁ νικήσων κατὰ τὴν φῶδῃν.

Vs. 14.

Vet. (Ἴσομάτορα: ἴσον τῇ μητρί, τουτέστι μέγαν. p. *6. L.)

15

Vs. 18.

Vet. (Ἐννεάφωνον: τὴν ἀπὸ ἑννέα καλάμων συγκειμένην. p. L. ἢ ταῖς ἑννέα φωναῖς ἀρμόζουσαν· ἑννέα γὰρ πᾶσαι αἱ φωναί. L.)

10) Τὸ λεγόμενον <ἐν> τῇ συνηθείᾳ οὐδ' ἐὰν σχισθῆς, οὐδὲ εἰ 20 διαρραγείης ἄδων. L.

11) Ἰδεῖν, ἀντὶ τοῦ γνῶναι, τοῦτο. E.-M. Lips.

12) Θέλω τοῦτο γνῶναι. E. M. Lips.

13) Καταθήσομεν. E. M. Lips. θήσομεν. C. — Ἰκανόν. E. M. N. Lips.

25 14) Κατάθεις ἀμὸν ἴσον τῇ μητρί αὐτοῦ. E. M. P. Lips. ἴσον τῇ μητρί αὐτοῦ. Stop. ἤγουν ἐνιαύσιον, ἴσον καθ' ἡλικίαν. E. M. P. τουτέστι μέγαν. L.

15) Βαρύς, ὄργιλος. E. M. N. P. Lips.

30 16) Καὶ ἡ μητήρ μου, χαλεπῇ δηλονότι. E. M. Y. Lips. χαλεπῇ καὶ αὐτῇ δηλονότι. P. — Κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν. E. M. N. Y. Lips. κατὰ τὴν ἐσπέραν. P.

17) Τί δὲ ἔσται, ὅπερ ἔξει ὁ νικῶν πλεον. M. P. Y. Lips.

1) Additamenta sunt ex Lips., cf. Reisk. seqq. 10) λεγόμενον om. οὐδὲ ὅπως ἄν διατεθείης ἄδων *E. Gen.^a Lips. 11) νικήσων] E. M. *M. *N. *P. 3) //Om. Gen.^a b. Lips. Gen.^a Lips., νικήσας vulg. 16) 6) //Om. Gen.^a b. Lips. 7) σου] ante ἐννεάφωγον p. 16) συνημ- Brub. II, σου vulg. 7) κάλλιον μίνην L. — 19) ἐν] add. Duebn. ἄδω] Geel., καλλίων εἰμί vulg., fort. 29) μου om. E. M. Y. 30) τὸ E. N., κρείσσων εἰμί. 9) //Gen.^a Lips. om. Lips.

ἄθλον] Gen.^a Lips. vulg., ἀεθλον

Vs. 19.

Rec. (Σημείωσαι τὸ ἴσον καὶ παρὰ τοῖς τῷ ἡρώφῳ μέτρῳ χρωμένοις βραχυνόμενον. E. N.)

Vs. 23.

Vet. (Συνέπαξα: συνέπηξα, συνήρμοσα. p.)

5

Vs. 26. 27.

Vet. Τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον: ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ πῶς ἐκείνον ἐφ' ἡμᾶς καλέσωμεν.

Rec. Ἡ· (Τῆνον πῶς: Gen.^a) ἐκείνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ λευκὸς ὑλακτεῖ, (ἐάν πῶς ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ δεῦρο, καλέσωμεν, κρινεῖ δηλονότι ἡμᾶς· τουτέστιν εἰ ἦν τρόπος, ὅπως ἂν δεῦρο ἐκαλέσαμεν ἐκείνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ λευκὸς ὑλακτεῖ, I. M. Y. Gen.^a Lips.) ἐκρινεν ἂν ἡμᾶς.

Vet. Ἄλλως. Τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον: 15 λείπει τὸ σκόπει, ἴν' ἢ σκόπει ἐὰν καλέσωμέν πῶς, ἦρουν τινὶ τρόπῳ, τὸν αἰπόλον ἐκείνον. (ἢ ἄλλως. ἔλλειπτικῶς· τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, νοητέον ἐξωθεν κράξωμεν.

18) Ἐννέα ὀπὰς ἔχουσαν E. M. Lips., ἐξῶν ἐξέρχονται αἱ φωναί, ἔμπροσθεν μὲν ὀκτώ, <ὀπισθεν δὲ μίαν.> M. δι' ὧν ἡ ποιότης τῶν 20 φθόγγων διακρίνεται. E.

20) Ἀντὶ τοῦ καταθήσω. M. Lips. προθήσαιμι, προβάλλοιμι. P.

21) Τὸ τοι περισσόν. M. — Ἐννέα ὀπὰς ἔχουσαν. E. M. N. Lips. ἐννέα φωνὰς ἔχουσαν. P.

22) Ἀντὶ τοῦ ἄνω, ἦρουν κατὰ τὸ ἄνω μέρος. M. Y. Lips.

23) Πρὸ ὀλίγου. M. Lips. — Συνήρμοσα. L. κατεσκευάσα, ἦρουν ἦρμοσα. M. ἦρουν ἦρμοσα, κατεσκευάσα. Lips.

24) Ἐτεμεν αὐτόν. E. M. N. Lips. ἔκοψεν αὐτόν. P.

25) Ἀκροατής. E. M. Lips. — Ἔσται κοινόν, ἔσεται ποιητικόν. E.

26) [Πῶς:] ἴσως. M. — [Ἡν:] βούλει. L. — Καὶ ἐθελήσομεν καλέσαι κρινεῖν. L.

5) συνήρμοσα] Duebn., συναρμ. cod. 7) // Om. Gen.^a b. Lips. 9) // Gen.^a Lips. 10) ὁ λευκὸς ὑλ.] Gen.^a Lips., ὑλ. ὁ λ. vulg. Sequens additamentum hoc loco habent I. M. Gen.^a Lips. et, ut videtur, Y. 11) ἀντὶ τοῦ δεῦρο om. Gen.^a 11) κρινεῖ δηλ. ἡμ. etiam

* E. 12) τόπος M. 12) καλέσωμεν Gen.^a 14) ἐκρινεν] I. M. Gen.^a Lips. vulg., δες ἐκρ. Kiessl. auctore Toupio. 15) // Gen.^b post sch. seq., ubi τῆνον πῶς. 18) τῆνον πῶς iterum cod., ut videtur. — 20) Additamentum Aderto debetur.

Gen.^b) — Ὁ κύων ὁ φάλαρος: φαλιός, λευκός. καὶ Ὅμηρος κύματα φαληριώοντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ φαλιὸν δὲ καὶ βαλιὸν λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τι λευκὸν ἐν τῷ μετώπῳ.

5

Vs. 30.

Rec. Πρᾶτος δ' ὧν ἄειδε λαχῶν ἰυκτὰ Μενάλκας: πρῶτος δ' οὖν ἦθεν ὁ Μενάλκας ἰυκτά, ἤγουν λιγύφθογγα, λαχῶν, τουτέστι κληρωθεῖς: ἀφ' οὗ λαχμός ὁ κληρος ποιητικῶς.

10

Vet. <Ἰυκτά:> ὁ συρικτῆς ὁ λιγύφθογγος: τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἰυκτῆς. Καλλιμάχος:

ἰύζων δ' ἀν' ὄρος.

— Ἰυκτῆς δὲ παρὰ τὸ ἰύζω ἰύζω, (ἤγουν συρικτῆς Vat.) Δωρικῆ δὲ ἐστὶν ἡ κλίσις, ἤγουν ἰυκτά ἀντὶ τοῦ ἰυκτῆς ὡς τὸ 15 νεφεληγερέτα Ζεύς. ἰύζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν: κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν.

Vs. 31. 32.

Rec. Εἶτα δ' ἀμοιβαίην: εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ὠδὴν βουκόλοις ἀρμόζουσιν ὁ Δάφνης διαδεχόμενος ἦθεν.

20

27) Λευκός, ἐξ οὗ καὶ φαλακρός ὁ ἔχων φαλιὸν κέραν. * L.

28) Ἐφώνησαν, ἐκάλεσαν ἐκείνον. M. Lips. — Ἦλθεν ἐπήκοος γενόμενος. E. M. Lips.

30) Ἀποκληρωσάμενος. I. κληρωσάμενος τοῦτο. C. M. — [Ἰυκτά:] λιγύφθογγα μέλη. E. F. N.

25

31) Ἐκ διαδοχῆς. N. — Διεδέχετο. λαμπρὰ λέξις. L.

32) Τέλος τῶν ἠρωικῶν. * M.

1) //Gen.^b et Phav. s. v. φάλαρος. — ὁ κύων ... λευκός] Gen.^b, φάλαρος δὲ ὁ λευκός vulg. et sine δὲ Phav. 2) Hom. II. N, 799. — κύματα δ' αὖ φαληριώοντα λέγει, ἤγουν λευκαινόμενα Phav., λευκά pro λέγει Gen.^b 3) φαλιὸν et βαλιὸν] Gen.^b ut videtur (ubi antea φαλιός), φαλιὸν et βαλιὸν ante Heins., φαλιον et βάλιον vulg. — καὶ τὸ ἐν τῷ μετώπῳ δὲ ὁμοίως φαληρὸν κάλοῦσι pro τῷ φαλιῶν seqq. Phav., δὲ om. Gen.^b 3) καὶ τὸν ἐν τῷ μετ. ἔχοντα λευκὸν pro ἐπὶ τῶν seqq. Gen.^b —

τι] τὸ vulg. 6) //Y. Gen.^a Lips. sine lemm. Verba ἦθεν ... κληρωθεῖς etiam *P. 7) εἶδεν Lips. 7) Vulgo post Μενάλκας legitur sequens scholium, quod deest in *P. Y. Gen.^a Lips. 7) ἰυκτά ἤγουν] Y. Lips., ἐνήθονα *P., om. Gen.^a vulg. — λιγύφθογγα] add. *P. Y. Gen.^a Lips. 8) τουτέστι] *P. Y. Lips., καὶ vulg., λαχ. τουτ. om. Gen.^a 10) //Om. Gen.^a.^b Lips., vid. ad lin. 7. 12) Callim. fr. 43. 13) //Om. Gen.^a.^b Lips. — ἰυκτὰς 3. 18) //Gen.^a Lips. sine lemm.

Vs. 33—35.

Vet. Ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. τὸ δὲ μέτρον ἥρωικὸν καὶ ἔλεγειον. — Ἄγγεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος: ὡς πρὸς ἐμψυχον ὁ λόγος· ποιητικὸν δὲ ἔστι τὸ ἔθος. — Ἄλλως. (Ἄγγεα καὶ ποταμοί: Gen.^b) γλυκύτης τὸ σχῆμα, ὅτι (ἐν-⁵ ταῦθα Gen.^b) τοῖς ἀψύχοις ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέφονται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὄρων· οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κείσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ κλω, τὰ συγκεκλασμένα οἶον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ Τηθύος καὶ Ὀκεανοῦ ἢ ἐκ Διός, ὡς Ὅμηρος. — Πρὸς τὰ ἄγγεα καὶ 10 τοὺς ποταμοὺς λέγει ὡς σωματοειδεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ μείνωσιν ὅλα. ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι, παρὰ τὸ θέω θεῖον. — (Ἐκ ψυχᾶς: ἢ ἦσε μέλος ἐκ ψυχῆς, ἢ βόσκοι' ἐκ ψυχῆς, Gen.^b [ἐκ ψυχᾶς:] ἦγουν ζέοντι πόθῳ καὶ μετὰ ἐπιθυμίας καὶ μὴ ἀνεμμένως. 3. 4. L. 15 Gen.^b)

Rec. (Ἡ ᾠδὴ αὕτη ἢ παρ' ἀμφοτέρων ἀδομένη μέχρι τοῦ ταῦτα μὲν ὦν δι' ἠρωελεγειῶν ἔστι στίχων, ἦγουν ἑνὸς ἥρωικοῦ καὶ ἑτέρου ἔλεγειου. ἔστι δὲ τὸ ἔλεγειον μέτρον κατὰ 20 διποδῖαν μετρούμενον καὶ συλλαβῆν. οἱ δὲ πόδες δάκτυλοί εἰσι καὶ σπονδαῖοι μόνοι. N.) — Αἶ τι Μενάλκας πῆ πόχ' ὁ συρικτάς: εἴ τι πού μέλος προσφιλὲς ὑμῖν ἦσέ ποτε ὁ Μενάλκας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπιστάμενος, βόσκατε ἐκ ψυχῆς, ἦγουν ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας, τὰς ἀμνάδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τότε, ἦγουν ἐκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος· 25 οὐκ ἐκ ψυχῆς δὲ ποιεῖ, ἦγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐκ

33) Τὰ κοῖλα τῶν ὄρων. Lips. — Ἐκ θεῶν καταγόμενοι. E. M. N. P. Lips.

35) Ζέοντι πόθῳ. L. προθύμως. M.

2) //Gen.^b post ὡς Ὅμηρος lin. 10., ubi τὸ δὲ μὲν ἦρ. καὶ ἔλ. τῆς ᾠδῆς sine ἀρχεται. — ἔλεγειον] Gen.^b, ἠρωελεγειῶν vulg. 3) //Om. Gen.^a,^b Lips. 4) //Gen.^b 6) προσδιαλέγονται] Gen.^b, -λέγεται vulg. 7) ἄγγη ante Heins., ἄγγη Gen.^b 7) οἱ δὲ τὰ ... οἶον om. Gen.^b 10) //Om. Gen.^a,^b Lips. — ἄγγεα ante Heins. 14) βόσκοι'] Adert., βόσκοντ' cod., in quo sequens lemma deest. 15) ἐπιμελείας καὶ μὴ αἰσιμένως Gen.^b 21) //Gen.^a sine πῆ πόχ'

ὁ σ. et Lips. 23) ἐπιστ., βόσκατε ἐκ ψ.] Lips. et ante Brub., ubi post ἐπιστ. punctum positum. Scult. ibidem novi scholii initium indicavit, tum Heins. verba βόσκατε ἐκ ψυχῆς in lemma βόσκοι' ἐκ ψυχᾶς mutavit, quae Ox. in ΨΤΧ. mutilavit, Reisk. seqq. in ἐκ ψυχᾶς. In Gen.^a, si Aderto fides, Heinsii lectio extat. 24) τὰς ἀμνάδας] Gen.^a Lips., τὰς ἀμνάδας vulg., om. Reisk. seqq. 26) συμβία Lips.

ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. ἐπὶ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὄρων τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμφύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα. — (Περὶ σὸν τὸ πη, διὸ ὀξύνεται· οὐ γὰρ ἴδιον ἔχει τὸν τόνον. Vat. E. I. M. Y. *Lips.)

5

Vs. 36.

Rec. Μηδὲν ἔλασσον: ἐμοῦ δηλονότι. ἔχοι: ἀντὶ τοῦ ἔχέτω.

Vs. 37.

Rec. Γλυκερὸν φυτὸν αἶπερ ὁμοῖον: γλυκύτητος
10 μετέχον. γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν τρέφεσθαι τὰ νεμόμενα ζῶα. τὸ δὲ αἶπερ ὁμοῖον ἀντὶ τοῦ εἶπερ ὁμοίως.

Vs. 39. 40.

Rec. Κῆν τι Μενάλκας: καὶ ἐὰν ὁ Μενάλκας ἀγάγη τι
15 ὦδε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. (τι ἐνικῶς εἰπὼν, εἰς <αὐτὸ> E.) πληθυντικὸν ἀποδίδωσι (τὸ πάντα E.), ἐπεὶ τὸ τι ἀορίστως λεγόμενον πληθυντικῷ δύναιμι ἔχει.

Vs. 41—48.

Rec. Πάντᾳ ἔαρ· πάντα δὲ νομοί: πανταχοῦ ἔστιν
20 ἔαρ, ἐνθα ἡ καλὴ παῖς ἐνδιατρίβει: τὸ ἐνθα τόπον ἕνα τινὰ δηλοῖ· ἀορίστως δὲ λεγόμενον πληθυντικῷ δύναιμι ἔχει. διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ νῦν ἀποδίδεται καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ· κῆν τι Μενάλκας τῆδ' ἀγάγοι, χαίρων

36) Δαμάλεων ἐπιστατῶν. M. Lips. νέμων. C.

25

38) [Μουσίσοδοι:] ἄδει. Lips. — Ὡς καὶ αἱ ἀηδόνες. I.

39) [Τοῦτο:] δεικτικόν. L. — Τρέφετε λιπαρῶς. E. M. εὐτραφεῶς ποιεῖτε. E. M. Lips. [Ποιμαίνετε:] εὐτραφεῶς ποιεῖτε. γράφεται καὶ πιαίνετε. 6.

40) Ὡδε. Lips. ἐνταῦθα. P. — Κομίσοι. M. — Πλουσίως. M.

30

41) Πανταχοῦ. 6.

3) πη] Vat., πῆ rell., τὸ πῆ περ. E. I. M. Y. 3) διὸ καὶ E. I. Y. 4) τῶν Vat. 6) // *Lips. ἐμοῦ — ἔχέτω. 9) // *Lips. γλυκύτητος... ζῶα — εἶπερ ὁμοίως. 10) λέγει δὲ οὕτως E. 10) ὑπ' αὐτῶν τρέφεσθαι τὰ] Lips., τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτῶν E., τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ vulg. 12)

ὅμοιον pro ὁμοίως M. 14) // *Lips. 14) ἀγάγοι Lips. 17) ἀρίστως ante Brub. 19) // Lips. 20) καλὴ διατρίβει P. 20) τινὰ δηλοῖ] Lips., δηλοῖ τινὰ vulg. 23) τῆδ'] Lips., τῆδε Call., τῆδε Brub. II, τῆδ' Heins. vulg.

ἄφθονα πάντα νέμοι. ὃ γὰρ δύναται ἐκεῖ τὸ τι, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ἐνθα· καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ πάντα, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ πανταχοῦ. πανταχοῦ δὲ εἰσι νομαί. — Νομὸς ποιητικόν, νομὴ κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἢ ἐνέργεια, ἥγουν αὐτὸ τὸ βόσκεισθαι, καὶ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὴν ἐπιτήδειος, καὶ ὁ τόπος ὁ 5 τὸν χόρτον ἔχων. ἐνταῦθα δὲ τὸ νομοὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου λέγεται σημαινομένον.

Vel. Πάντα ἕαρ πάντα δὲ νομαί: ὅπου, φησίν, ἢ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντη ἕαρ καὶ πάντη νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκφέρεται· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ἀποξηραί- 10 νεται καὶ ὁ ποιμὴν καὶ αἱ βοτάναι. τὸ δὲ πάντη Δωρικῶς παντᾶ περισπῶμένως. τὸ δὲ οὔθ'ατα πηδῶσιν [ἢ πλήθουσιν], ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. — Τρέφεται: ἢ τὰς ἀμνάδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν οὔθ'ατων τρέφεισθαι <λέγει>, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων τρέ- 15 φονται καὶ αὐξονται· (ἢ τὰ ἀρτίφυντα τῶν βοτανῶν αὐξονται. Gen.^b.)

Rec. Παντᾶ δὲ γάλακτος οὔθ'ατα: πανταχοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτός εἰσι πεπληρωμένοι, καὶ τὰ νεογνὰ τρέφεται ὑπ' αὐτοῦ. — (Αἱ δ' ἀναφέρπη: Gen.^a ἐὰν δὲ ἀποδημῇ, ἐκεῖ, 20 ὄθεν ἀποδημεῖ, καὶ ὁ ποιμὴν ξηρός ἐστίν, ἥγουν τοῦ θαλεροῦ

42) Τὰ νεογνὰ τῶν βοῶν, τῶν αἰγῶν καὶ τῶν λοιπῶν. M.

43) Ὅπου ἢ εὐμορφος παῖς ἐνδιατρίβει. P. Lips. — Ἐὰν δὲ ἐκεῖθεν πόρρω γενήσεται. L.

45) Ἐκεῖ οἷς διδυματοκοὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἥγουν δίδυμα τίκτουςαι. 25 M. Y. Lips.

46) Ἀντὶ τοῦ σίμβλα. M. Lips. — [Πληροῦσι:] κηρίου δηλονότι. E. M. Lips. — Καὶ αἱ θρῦες ἐκεῖ εἰσὶν ὑψηλότεραι. M. P. Lips.

47) [Μίλων:] ὁ ἐρώμενος αὐτοῦ. M. ὁ βοσκός. P. — Ἐὰν δὲ ἀποδημῇ. P. Lips. 30

2) πάντᾶ ante Brub. 3) παντ. δὲ εἰσὶ v. Lips. s. l. 3) // Gen.^a Lips. 5) χόρτος εἰς M. 6) δὲ om. Lips. — τὸν νομὸν ἐπὶ δευτ. σημ. Gen.^a 8) // Gen.^b c. lemm. παντᾶ ἕαρ. 9) πάντη bis] πάντα ante Heins., παντᾶ vulg. 10) ἐκφέρεται] p., ἐκτρέφεται vulg. 11) πάντη et παντᾶ ante Heins., ΠΑΝΤΗ Reisk. seqq. 12) πηδῶσιν] 3. 4. Gen.^b et ante Heins., quae πλήθουσιν, tum πλήθωσι Ox. vulg., πηδῶσι Reisk. seqq. — ἢ πλήθουσιν om. 3. 4. Gen.^b 13) // Gen.^b ante sch. praec. — τρέ-

φεται] Gen.^b, τρ. δὲ vulg. 14) ἀμνάδας] Gen.^b, ἀμνίδας vulg. 14) οὔθ'ατων] 3., ἀθ'ατῶν Gen.^b, μαζῶν vulg. 15) λέγει] supplevit Amstel. 15) ἥγουν pro καὶ τὰ Gen.^b 18) // *Lips. 19) τὰ] add. Lips. 20) Verba ἐὰν δὲ ἀποδημῇ accesserunt ex Gen.^a Lips. et praeterea *P., unde afferuntur ἐὰν δὲ ἀποδημῇ, ἐκεῖ ὄθεν. — ἐκεῖ δὲ M., in quo haec ad Vs. 47 leguntur, ubi textus de bubulco. 21) ἀποδημεῖ om. Gen.^a 21) ἀνθηροῦ pro θαλεροῦ M. — 24) πορρογεν. cod.

καὶ εὐτραפוῦς ἐστερημένοις, καὶ αἱ βοτάναι τοιαῦται. *E. M.
 Y. Gen. *Lips.) — Χ'ὼ ποιμήν: καὶ ὁ τὰς βοῦς βόσκων
 αὐότερος — ἀπὸ κοινοῦ — ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν ξηρὸς, (τοῦ
 ἀνθηροῦ καὶ εὐτραφοῦς ἐστερημένος, P. Y. Lips.) καὶ αἱ
 5 βόες αὐαί.

Vel. Ἐνθ' ὄγς ἐνθ' αἴγεις: ὁ Δάφνις πάλιν ἐπὶ τῆς
 αὐτῆς ἐννοίας ἀντιπαραβάλλων λέγει, ὅτι, ὅπου ἂν ὁ ἐρώμε-
 νός μοι Μίλων βαίνη, πάντα αὔξει, καὶ σμήνη καὶ δένδρα
 καὶ θρέμματα· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ ὁ βουκόλος ξηρὸς γί-
 10 νεται καὶ αἱ βόες.

Vs. 49—52.

Vel. Ὡ τράγε τῶν λευκῶν ἄνερ αἰγῶν: καταχρη-
 στικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν τὸν τράγον φησίν. — Ὡ βάθος
 ὕλας: ὅπου ἐστὶν ὑψηλὴ δασύτης — Ὅμηρος· ὡς δ' ὅτε
 15 κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν — ἐν ἐκείνῳ τῷ
 τόπῳ ἐστὶν ὁ Μίλων. — Ἴθ' ὦ κόλπε καὶ λέγε Μίλω: ὦ
 κολοβὲ τράγε, ἄπελθε ἐκεῖ, ὅπου ἐστὶν ὁ Μίλων, καὶ λέγε
 αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ Πρωτεύς θεὸς ὦν φάκας ἐνεμεν, οἶον
 μετὰ δυσωδῶν ζῶων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερηφά-
 20 νει διὰ τὴν τῶν τράγων ὁσμὴν ἐλθεῖν [πρὸς ἡμᾶς, ἦτοι]
 πρὸς ἐμέ [τὸν Μενάλκην]. (κόλος δὲ λέγεται ὁ τράγος ὁ
 μὴ ἔχων κέρατα. Gen.^b. Phav.) Μίλω δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ

49) [Ἄνερ:] ἐλατήρ. L. ἀντὶ τοῦ ὄχεντά. M. Lips. — [Ὡ:] οὐ,
 ὅπου. v.

25 51) [Μίλω:] κατὰ ἀποκοπὴν τῆς νι. E. M. ἀποκοπὴ Δωρικῆ. Vim.

2) //Lips. — Schol. sic cum per-
 verso lemmate nec satis apto loco
 (suo loco in Lips.) ante Scult. lege-
 batur, qui prioribus relictis verba
 αὐότερος seqq. ad Vs. 48 transtulit;
 eodem Reisk. seqq. totum scholium
 traxerunt cum lemm. χ'ὼ. 6) //Gen.^b
 sine ἐνθ' αἴγεις. 7) παραβαλὼν
 Gen.^b. 8) βαίνη] 4.¹ (Gen.^b). et
 Kiessl. seqq., βαίνει vulg. 8) καὶ
 δένδρα] add. 3. 4. (Gen.^b). 9) χω-
 ρισθῇ ... γίνεται] (Gen.^b, ἀπέλθῃ,
 ἀποξηραίνεται καὶ ὁ βουκόλος vulg.
 10) οἱ βόες Gen.^b. 12) //Om. Gen.^{a-b}.
 Lips. 13) //Om. Gen.^{a-b}. Lips. 14)
 Hom. Il. B, 147. 15) Male ante
 ἐν ἐκείνῳ Reisk. seqq. inseruerunt
 lemma ἐν τῇ νῳ, quum vulgo puncto

distinctum esset, quam interpunctio-
 nem emendavi. 16) //Gen.^b sine
 Μίλω et τράγε. 17) ἀπέλθε νῦν pro
 ἀπέλθε ... Μίλων Gen.^b. 18) ὅτι ὁ
 Gen.^b. 18) οἶον οἶον Gen.^b. 19)
 δυσωδῶν] Gen.^b, δυσὸσμῶν p., δυσ-
 ὀσμῶν vulg. 19) ἀνεστρέφετο Gen.^b.
 19) ὑπερηφάνει] Adert., ὑπεριφά-
 νει Gen.^b, ὑπερηφανεῖ p., ὑπερη-
 φάνη Call., ὑπερηφάνη Brub., ὑπερ-
 ηφάνη Xyl., ὑπερηφάνης Heins.
 vulg., ὑπερηφάνητι Reisk. seqq.
 20) ὁσμὴν Gen.^b. 20) πρὸς ἡμᾶς
 ἦτοι et τὸν M. om. Gen.^b, ubi
 πρὸς μὲ. 21) κόλος Gen.^b. 22)
 Μίλω] ante Heins. et Reisk. seqq.,
 Μίλω vulg.

Μίλωνι· καὶ γὰρ τὴν εὐθείαν οὐχ ὁ Μίλος ἔφη, ἀλλ' ὁ Μίλων.

Rec. "Ἄλλως. Ὡ βᾶθος ὕλας: τὸ δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσηθέντος, ἢ ἢ τὸ πᾶν οὕτως· ὦ τράγε τῶν λευκῶν αἰγῶν ὄχεντά, δεῦρο ᾧδε, ὅπου ἐστὶν ἡ πλείστη δασύτης τῶν δένδρων, ὅπου εἰσὶν αἰσιμαὶ μέλισσαι. δεῦτε ἐριφοὶ ἐπὶ τὸ ὕδωρ. ἐν ἐκείνῳ γάρ, τῷ ὕδατι δηλονότι, ἐστὶν ἐκεῖνος, ἦρουν ὁ Μίλων. — "Ἰθ' ὦ κόλε: ἄπιθι ὦ κολοβέ — πρὸς τράγον τινὰ ἄκερων ἢ μικρὸν τοῦτο [λέγει]. [κόλος γὰρ λέγεται ὁ μὴ ἔχων κέρατα, καὶ Ὀμηρος κόλον δόρυ λέγει] — καὶ λέγε τῷ Μίλω, ἀντὶ τοῦ τῷ Μίλωνι, ὅτι ὁ Πρωτεύς φώκας ἔβασκε καίπερ ὢν θεός.

Vs. 53—56.

Rec. Μῆ μοι γὰρ Πέλοπος: μῆ μοι εἶη ἔχειν οὔτε τὴν Πελοπόννησον μῆτε χρυσοῦ τάλαντα, ἦρουν πλοῦτη· μηδὲ εἶη ἐμοὶ ἐν θρόνῳ τοὺς ἀνέμους παρατρέχειν. — Ἀλλὰ εἶη μοι τὸ ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτην τραγωδεῖν ἔχων σε, τὸν Μίλωνα, εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὄρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκομένα πρόβατα καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαιος, ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελίαν. — Τάλαντον [δὲ] ὁ ζυγός.

χρῦσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα.

τάλαντα καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζόμενα· ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον.

52) Ζῶα θυσώδη. M.

53) [Μῆ μοι:] ἐνταῦθα τὸ εἶη ἔχειν. M. — Χρυσᾶ νομισματα. M. 25

55) Ἦρουν τῇ Σικελικῇ. L. — Τὸ κοινῶς τραγωδησῶ. Lips. — Ἀνά τὰς ἀγκάλας. M. Lips. ἔχων σε, τὸν Μίλωνα λέγει. Lips. σέ, τὸν Μίλωνα δηλονότι. E. N.

1. 2) *Μίλος — Μίλων*] *Μίλος — Μίλων* 3. 4. (Gen.^b) et ante Heins., item Kiessl., *Μίλων — Μίλος* vulg. 3) // Gen.^a Lips. — ὦ βᾶθος ὕλας Lips., ὦ β. ἡλῆς Gen.^a — τὸ] Gen.^a Lips. et ante Heins., τὸ δὲ vulg. 4) ἀπὸ κοινοῦ om. Gen.^a 4) προσηθέντος Duebn., προσφ. vulg., πρὸς ῥῆθ. Gen.^a 6) ὅπου ᾧδε Gen.^a 6) σζούτης pro δασύτης Gen.^a 9) // Gen.^a Lips. sine lemmate. 9) ἐράτην pro τράγον Lips. 9) ἄκερων] Lips. vulg., ἀκέρων Kiessl. 10) λέγει om. Gen.^a Lips. 10) Circum-

scripta om. Gen.^a Lips., vid. supra SchVet. 11) *Hom. II. Π, 117.* 11) *Μίλω*] Lips. et ante Heins., *Μίλω* vulg., τῷ *Μίλω* ἀντὶ τοῦ om. Gen.^a 14) // * Lips. εἶη ἔχειν — τὴν Πελ. — χρυσᾶ — μηδὲ ... παρατρέχειν. 15) πλοῦτη] ante Heins., πλοῦτον vulg. 16) // Om. Gen.^a Lips. 17) σέ ante Gail. 20) // Gen.^a Lips. sine δέ. 21) *Hom. II. Θ, 60.* — χρῦσια Gen.^a 22) τάλαντα om. Gen.^a 22) σταθμιζόμενα Gen.^a 22) δέ om. Gen.^a Lips.

Vel. Ἄλλ' ὑπὸ τὰ πέτρα τὰδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων
 τυ: αὐτάρκης ὁ Δάφνις, ὄθεν καὶ λέγει· ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε
 ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων ἐπὶ τῆδε τῇ πέτρᾳ ἀφορῶν τὴν Σικελίαν.
 — Οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ Θεόκριτός φησι· καὶ ὁ Ἐρημ-
 5 σιάναξ γὰρ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Μενάλκα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται, οὗτος δὲ
 ἐπὶ Σικελίας.

Vs. 57—60.

Rec. Δένδρεσι μὲν χειμῶν: πρὸς τὰ δένδρα μὲν ἐστὶ
 10 κακὸν φόβον ἔχον ὁ χειμῶν, πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία,
 ὅτι ἀποξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά, πρὸς δὲ τοὺς ὄρνιθας
 ὕσπλαξ, ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. — (ΥΣΠΛΑΓΞ: ἡ ἐξ ὕειων
 τριχῶν σχοῖνος, ἡ λεγομένη ἰδιωτικῶς βροχίς. Q.)

Vel. (Υσπαξ: παγίδων γένος· Gen.^b) κυρίως δὲ ὕσπληξ
 15 ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία, ὃ κάγκελλον ἡμεῖς φαμεν. ἀπὸ
 κοινοῦ δὲ τὸ φοβερὸν κακόν. — (Τοῖς δὲ ἀγριμίσις τὰ δί-
 κτυα. p.)

Rec. Ἀγροτέροις δὲ λίνα: τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς
 ἀγροῖς διατρίβουσι τὰ δίκτυα, αἱ ἄρκυς — ἀπὸ κοινοῦ φο-
 20 βερὸν κακόν — τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακὸν φοβερὸν παρθένου
 τρυφεράς πόθος. — Ὡ πάτερ ὦ Ζεῦ: οὐ μόνος ἐγὼ ἔρωτα
 ἔσχον, ἀλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ἐραστής.

Vs. 61. 62.

Rec. Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων: ταῦτα μὲν οὖν

25 56) Ἀλλήλοισι συννεμόμενα. M. ὁμοῦ νεμόμενα. Lips. νεμόμενα
 δηλονότι περὶ τὴν ἅλα τὴν Σικελικὴν. E.

57) Ξηρότης, ἀνομβρία. M.

59) Τῷ ἀνδρὶ δὲ κακὸν παρθένου τρυφεράς, ἡγρὸν νέας, πόθος. M.

60) Γυναικῶν ἐραστής ὑπάρχεις. τέλος τῶν ἠρωκελεγειῶν. M.

30 61) Ἡρωικῶς. ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. M.

2) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 4) //Gen.^b
 cum pravo lemmate ἐνθ' ὁ καλὸς
 Μίλων βάλνει ἀγκὰς ἔχων.
 5) Δαμοίταν pro Δάφνιν Can. Gen.^b,
 Δαμοίτα Vulc. 5) πρὸς τὸν Με-
 νάλκαν 3. 7) Σικελίαν Gen.^b 9)
 // * Lips. πρὸς τὰ δένδρα... ἀνομ-
 βρία, tum εἶδος παγίδος. 12)
 ὕσπλαξ] ante Heins., ὕσπλαγξ vulg.
 13) βροχία cod. 14) //Gen.^b —

ὕσπληξ] ante Heins., ὕσπληγξ vulg.,
 om. Gen.^b 15) κάγκελλον] p. 3.,
 κάγκελον vulg. 18) // * Lips. omis-
 sis ἀπὸ κοινοῦ φ. κ. 20) φοβερόν
 ante παρθ. om. * M. Lips. 21) τρυ-
 φροῦ Lips. 21) // * Lips. ἔρωτα
 ἔσχον — σὺ γυν. ἐρ. 24) // * Lips.
 ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμοι-
 βῆν — ἦσαν τὸ κοινῶς ἐτρ. — τὴν
 ἐσχάτην — προσηγ. ἦδεν.

κατὰ ἀμοιβὴν — ἐπιρρηματικῶς γὰρ εἴρηται τὸ δι' ἀμοι-
βαίων — οἱ παῖδες (ἦσαν, τὸ κοινῶς Lips.) ἐτραγῶδησαν.
τὴν ἐσχάτην δὲ ᾠδὴν προηγούμενος ἦδεν ὁ Μενάλκας.

Vs. 63.

Rec. Φείδεν τῶν ἐρίφων: ἐγκρατῶς ἔχε, ἄπεχε λύκε 5
τῶν ἐρίφων μου, ἄπεχε τῶν τοκάδων, ἦγουν (τῶν αἰγῶν, M.)
τῶν μητέρων αὐτῶν.

Vs. 65.

Vet. Ὁ Λάμπουρε κύων: ὄνομα κυνὸς ἀπὸ τοῦ λαμ-
πρὰν ἔχειν τὴν οὐράν, ἦγουν πυρράν. ἢ ὁ ἐπιμελῶς φυλάσ- 10
σων ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ᾠρεῖν, ὃ ἔστι φυλάσσειν. ἢ
παρὰ τὸ λάμπουρις ἴσως εἶναι, ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν
ὅμοιοι: λάμπουρις γὰρ ἢ ἀλώπηξ.

Rec. Οὕτω βαθῦς ὕπνος: τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
βαθείας ὕλης, ἦτοι δασείας. 15

Vs. 66.

Rec. Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως: σὲ δηλονότι.

Vet. (Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαρεῶς: Gen.^b) τοῦτο ἀπὸ
τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ β' τῆς Ἰλιάδος·
οὐ χρὴ παννύχιον εὐθεῖν βουληφόρον ἄνδρα. 20

— Σὺν παισὶ νέμονται: οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προσ-
ῆκουσαν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ποιείσθαι, ἀλλ' ἀμελεῖν, ἢ
ῥαθυμοῦντες ἢ παιγνίους ἀσχολούμενοι. [οἱ δὲ ἔννηβοι κρείτ-
τονα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσιν,] ὥστε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμέ-
νοις οὐ φροντὶς αὐτοῦ. 25

64) [Πολλαῖσιν:] αἰξὶ δηλονότι. M. Lips. — Ἀκολουθῶ. M.
Lips.

65) Λευκὴ τὴν οὐράν. M. Lips.

66) Ἦγουν ἐμοὶ παιδὶ ὄντι. E. N.

3) προηγούμενος] Lips., προηγου-
μένως vulg. 5) // * Lips. 7) αὐ-
τοῦ Lips. 9) // Om. Gen.^{a, b}. Lips.
10) ἦγουν] ἦ vulg. 12) λάμπου-
ρις bis] Duebn., λάμπουρις vulg.
13) ὅμοιοι vulg. 14) // Lips. c.
lemm. βαθῦς ὕπνος sine τοῦτο.
15) ἦγουν τῆς pro ἦτοι Lips. 17)
// * Lips. 18) // Gen.^b. 19)
ἔχε Heins. et vulg. ante Reisk.

19) τῷ α' ante Brub., τῷ πρώτῳ
Gen.^b. 20) Hom. II. B, 24. — βουλ.
ἄνδρα om. Gen.^b. 21) // Gen.^b. c.
lemm. σὺν παιδὶ post reliqua ad
hoc idyllium. 21). προσῆκουσαν
post ποιείσθαι Gen.^b. 23) Verba οἱ
δὲ ... ποιοῦσιν interpolata esse vi-
dit Geelius. — ἔννηβοι] 3.^a 4.^b Reisk.
seqq., ἔννηβοι vulg., ἄννηβοι Gen.^b.
25) αὐτοῦ] Gen.^b, αὐτοῖς vulg.

Vs. 67. 68.

Rec. Ἀπαλᾶς κορέσασθαι: τρυφεράς, θαλεράς χορ-
τασθῆναι βοτάνης. οὐδαμῶς κοπιᾶσθε, ἐνεργοῦσαι δηλονότι
τὴν ἐκφυσιν αὐτῆς, ὅταν αὕτη πάλιν μόνη φύηται, ἤγουν
5 βλαστάνη.

Vet. Ἡ· οὐ μὴ κακοπονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βο-
τάνη πάλιν φύῃ.

Vs. 69.

Rec. (Ἀντὶ τοῦ ἄγετε βόσκεισθε, τοὺς μαζοὺς πληρώσατε,
10 γάλακτος δηλονότι. E. I. M. P. *Lips.)

Vs. 72. 73.

Rec. Καῶ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρος κόρα: καὶ ἐμὲ ἐκ
τοῦ σπηλαίου κόρη εἰς ταὐτὸ συναπτούσας ἔχουσα τὰς ὄφρῳς.

Vet. Ἡ· (σύνοφρος: Gen.^b) δασείας (ἔχουσα τὰς ὄφρῳς
15 Gen.^b) καὶ συγκεκολλημένας, τουτέστιν εὐόμματος ἢ συνετή
— λέγει δὲ τὴν ἐραστῆισαν αὐτῷ Νύμφην.

Rec. Ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς δαμάλας (παρακολουθοῦντα Lips.)
ἐλαύνοντα εὐμορφον εἶναι ἔλεγεν. οὐ περισσῶς δοκεῖ χρῆσα-
σθαι μετὰ τοῦ συνδέσμου τῷ λόγῳ. θέλει γὰρ δηλοῦν διὰ
20 τοῦτον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός τις ἐστίν, ὡσπερ καὶ ἕτεροι
δηλονότι, καὶ οὐ μόνον ἄλλους γυναικες ὀρώσαι ἐπαινοῦσιν,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐπήρσεεν. — Καλὸν δὲ τὸν
εὐειδῆ λέγει. κάλλος γὰρ ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν
μετ' εὐχροίας.

25 67) Ἀμελεῖτε. M. P. Lips.

68) Αἰμῶξετε. M. — [Ὅκα:] ὅτε καὶ ἐπί. M.

70) Ἵνα τὸ μὲν τοῦ γάλακτος οἱ ἄρνες ἔχωνιν εἰς οἰκίαν τροφήν.
E. M. N. Lips.: — Καλαθίσκου. M. Lips. τὰ κοινῶς τροβούλια. M.

71) Καλῶς. I. ὀξυφώνως. M. P. Lips. — Ἐπροοιμιάζετο. L. ἤρ-
30 χετο. E. M. P. Lips.

73) Παρελῶντα, παρακολουθοῦντα. E. M. N. P.

2) // *Lips. τρυφεράς, θαλεράς
— βοτάνης, reliqua in marg. 4)
αὐτῆ vulg. 6) // Om. Gen.^{a-b} Lips.
12) // *Lips. καὶ ἐμὲ — εἰς ταὐτὸ
... ὄφρῳς. 14) // Gen.^b post schol.
Vs. 93. 15) συγκεκολλημένας ante
Brub., συγκεκολλημένας Gen.^b. 15)
εὐόμματος] 4., εὐόματος Gen.^b, εὐ-
ὀφθαλμος vulg. — καὶ συνετή p.

16) αὐτῷ] ante Heins., αὐτῶν Gen.^b,
αὐτοῦ vulg. 17) // Lips. s. l. παρ-
ακ. ἐλ. — ἤγουν εὐμ. εἶναι ἔλεγεν,
reliqua in marg. 20) τις] add. 2. E.
Lips. 21) καὶ οὐ] 2. E. Lips., οὐ
vulg. 22) // Om. Gen.^{a-b} Lips., κάλ-
λος ἐστὶ σώματος συμμ. μερῶν τε
καὶ μελ. μετὰ εὐχρ. Phav. — 27) εἰς
οἴκ. τρ. om. Lips.

Vs. 74.

Rec. Οὐ μὰν οὐ δὲ λόγων ἐκρίθην ἄπο: [— γράφεται καὶ λόγον —] οὐ μὴν ἀπεκρίθην αὐτῇ, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρινάμην — τὸ ἀπεκρίθην γὰρ τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ — οὐ μόνον λόγον ἠδύν, ἀλλ' οὐδὲ λόγων τὸν πικρὸν, ἤγουν τὸν 5 ἐπαχθῆ, τὸν ἀλγεινόν.

Vet. Ἄλλως. Οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθην, οἷον οὐδὲ τὸ τυχόν, [ἢ οὐδὲ λόγον ἀπεκρίθην ἄτοπον, πικρὸν αὐτῇ, τουτέστιν οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπεκρινάμην αὐτῇ.] οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπηρόν, οὔτε τῶν πρὸς ἠδονήν. (ΤΟ ΠΙΚΡ. ὅπερ, τὸ 10 μὴ ἀποκριθῆναι με, πικρὸν ἦν αὐτῇ. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸν πικρὸν ἔχουσιν, ἴνα ἢ· οὐ μὴν οὐδὲ ἀπεκρίθην αὐτῇ οὐδὲν πικρὸν ὧν λέγεται· εἰς ταύτην γὰρ καλῶς εἰποῦσαν οὐδὲν ἔδει πικρὸν ῥηθῆναι. κρείττον ἂν εἶη, εἰ τὸν πικρὸν γράφοιτο· ἀπαιτεῖ γὰρ καὶ τὸ μέτρον. p. 3.) 15

Vs. 75.

Rec. (Τὴν ἐμὴν ὁδὸν ἐπορευόμην, ἐβάδιζον. I. M. *Lips.)

Vs. 78.

Rec. (Ἠδὺν δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῷ καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ἀσκέπῳ τῷ καθεύδειν πλησίον ὕδατος ῥέοντος. *6. E. I. M. N. P. 20 Y. *Lips.)

76) Τῆς δαμάλεως. E. M. P. Lips. — Ἡ πνοὴ αὐτῆς. E. M. P. Lips.

77) Ἠδέως δὲ καὶ ὁ μόσχος μυκᾶται. Lips. μυκᾶται, βοᾶ. M. — Ἠδέως δὲ καὶ ἡ βοῦς, μυκᾶται δηλονότι. M. Lips. 25

78) Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. L.

79) Τῇ (μικρᾷ M.) μηλέᾳ τὰ μῆλα κόσμος. M. Lips.

2) //Gen.^a c. lemm. ἐκρίθην et Lips., uterque sine γρ. καὶ λόγον. 3) ἀπεκρινάμην· οὐ μὴν ἀπεκρ. αὐτῇ. τὸ γὰρ ἀπεκρ. Gen.^a — μὴν] Gen.^a Lips. et ante Heins., μὲν vulg. 4) ἐχωρίσθην 2. 5) λέγει pro λόγον Gen.^a — οὐ μόνον... ἀπαχθῆ etiam *6. 5) λόγων] Gen.^a Lips. et ante Ox. II, λόγον vulg., λειον *6. 6) ἐπαχθῆ] E. Lips. et sine τὸν Gen.^a, απ' ἀχθῆ 2., ἀπεχθῆ *6. vulg. 7) //Om. Gen.^a b. Lips. 8) Haec non suo loco interjecta esse, quum verba οὔτε τῶν seqq. cum τὸ τυχόν jun-genda sint, Duebnerus intellexit. 10) λυπηρόν] Piccolos, λιπαρόν vulg. 10) ΤΟ om. Wart. 12) τὸ πικρὸν Wart. 13) ὧν] ὡς vulg. 14) εἰ] Kiessl. Gaisf., om. Wart. 17) ἐβά-διζον om. Lips. — 25) ἠδ. καὶ ἡ βοῦς M. 25) δηλονότι om. Lips.

Vs. 81.

Rec. (Ὅν αὐτοὶ κριτὴν αὐτῶν ἐπέστησαν, οὕτως ἠγόρευεν. E. I. M. N. P. Y. *Lips.)

Vs. 84.

5 *Vet.* Λάσδεο τὰς σύριγγας: ἄθλον δὲ αὐτοῖς ἢ σύριγγεῖ ἐκειτο, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι.

Vs. 85. 86.

Rec. Αἰ δέ τι λῆς με: εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδάξαι τι ἅμα σοὶ τὰς αἴγας βόσκοντα, δώσω σοὶ τὰ διδάκτρα, ἧγουν τὸν μισθὸν τὸν ἔνεκα τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν.

Vet. Μιτύλαν αἰγά φησι τὴν ἄκρων.

Vs. 87.

15 *Rec.* Ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν χειλέων.

Vet. Ἡ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροὶ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγεὺς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. — (Ἀεὶ: ἧγουν ὑπὲρ τὰ χεῖλη τοῦ ἀμολγέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. Gen.^b)

20 82) [Τοι:] σου. a. 6. 8. ^{ον} σοι. Lips. — Ἐπιθυμητή, ἐπέραστος ἢ φωνή σου. E. M. P. Lips.

84) Λάζου, ἧγουν λάμβανε. E. F. M. Lips.

86) [Μιτύλαν:] τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα, τὴν νεαράν. L. τὴν ἐκ Μιτυλήνης. M. ὄνομα αἰγός. E. — Διδάγματα. L. μισθοὺς τῆς διδασκαλίας. M.

87) Τὸ κισσύβιον, εἰς ὃ ἀμέλγουσι. τὸ σκάφος. P. — Πλήρης ποιεῖ. P. γεμίζει. M.

2) ἐαντοῖς E. N. 5) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 5) καὶ pro δὲ Reisk. seqq. 6) ἐκειτο] ἐπέκειτο vulg., ἀπέκειτο Reisk. seqq. 9) // *Lips. 10) σοὶ] Lips., σοὶ vulg. 10) διδάκτρα Lips. 13) //Gen.^b Phav. — λέγουσιν αἶγα

Phav., τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα pro ἄκρων Gen.^b Phav. 15) // *Lips. ἧγουν ἐπεκ. τ. χεῖλ. 17) //Om. Gen.^{a,b} Lips. 17) ἀμολγὲς ante Heins. 19) πλήρη] Duebn., πληροῦ cod. — 20) ἐπιθ. om. Lips.

Vs. 88. 89.

Vet. Ὡς μὲν ὁ παῖς: οὕτως ὁ παῖς, ὁ Δάφνις, ἦσθεις ἐπὶ τῇ νίκῃ ἦλατο, ἦγρουν ἐπήδησεν.

Vs. 90. 91.

Vet. Ὡς δὲ κατεσμύχθη: (οἶον Gen.^b) κατεσβέσθη ὅ καὶ ἐν αὐτῷ κατεκάη καὶ ἐλυπήθη. (Καὶ ἀνετράπετο φρένα: οἶον ἐξελύθη ὑπὸ τῆς λύπης. p. Gen.^b)

Rec. (Ἀνετράπετο: παρετράπη, κατέπεσεν,) ἐταπεινώθη (κατὰ) τὸν λογισμὸν (ὑπὸ τῆς λύπης), ὥσπερ ἂν γυνὴ παρθένος ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο. 10

Vet. Καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο: οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ Μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἢ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον πόνῳ τιρώσκεισθαι.

Vs. 93.

15

Rec. (ΚΑΙ ΝΥΜΦΑΝ ΑΚΡΗΒΟΣ: καὶ Νύμφην, ἦγρουν τὴν Ξενίαν ἄκρηβος, ἐν ἀρχῇ τῆς ἡβης, τῆς ἀκμῆς ὧν, ἦδη τῆς ἄκρας ἡβης ἀπτόμενος, ἀρχὴν ἔχων ἡλικίας, ἦτοι νέος, Ναῦδα, τὴν ἐν ταῖς λίμναις Νηρηΐδα, γᾶμεν, ἔργμεν, εἰς γυναῖκα ἔλαβεν. E. I. L. M. N. P. Y.) 20

88) Τάττεται δὲ ἐναλλάξ, πρότερον τὸ ὡς νεβρὸς ἄλλεται ἐπὶ τὴν μητέρα, <εἶτα τὸ> οὕτω καὶ ὁ παῖς ἐχάρη. *L. — [Ὡς:] οὕτως. Lips. — Ὁ Δάφνις. Lips. — Ἀνεπήδησε. E. M. Lips. — Ἦχησεν, ἐκρότησε τὰς χεῖρας. M. ἐκρότησε. Lips. τὸ διὰ τῶν χειρῶν κτυπήσαι. L.

89) [Ὁ ὕτως:] ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἂν. M. N. P. Lips. — Νεογνὸν 25 ἰλάφου. E. M. N. P. Lips.

90) [Ὡς:] ὥσπερ. M. [Ὡς:] οὕτως. P. Lips. — Κατεκάη. Lips. — Κατεκλονεῖτο. P.

92) Ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας. E. I. P. Lips.

2) //Om. Gen.^{a, b}. Lips. 5) //Gen.^b sine ὡς δέ. 6) αὐτῷ Gen.^b et vulg. ante Reisk. 6) ἐκάη Gen.^b 6) τὸ δὲ ἀνετρ. ἀντὶ τοῦ pro lemmate p. 7) ἀπὸ Gen.^b 8) // *E. *M. Gen.^a *Lips., ex quibus supplementa manaverunt. — παρετράπη om. *Lips. 9) ὅπο om. Gen.^a, τῆς om. Lips. 9) ὥσπερ seqq. om. *E. *M. Gen.^a 10) παρθένος om. Lips. 11) //Gen.^b

sine οὕτως... ἀκάχ. — καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο] Gen.^b, καὶ νύμφαν ἄκρηβος Call. 14) πόνῳ add. 4. (Gen.^b), om. ante Wart. 16) Vix recte haec codici L. tribuuntur. Voces ἄκρηβος, Ναῦδα, γᾶμεν apud Gallium majusculis utuntur tanquam lemmata. Lips. eorum nihil habet nisi s. l. ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκμῆς ὧν et εἰς γυναῖκα ἔλαβεν.

Vs. 81.

Rec. (Ὅν αὐτοὶ κριτὴν αὐτῶν ἐπέστησαν, οὕτως ἠγόρευεν. E. I. M. N. P. Y. *Lips.)

Vs. 84.

5 *Vet.* Λάσδεο τὰς σύριγγας: ἄθλον δὲ αὐτοῖς ἡ σύριγξ ἔκειτο, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι.

Vs. 85. 86.

Rec. Αἰ δέ τι λῆς με: εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδάξαι τι ἅμα σοὶ τὰς αἴγας βόσκοντα, δώσω σοὶ τὰ διδασκτρα, ἧγουν τὸν μισθὸν τὸν ἔνεκα τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν.

Vet. Μιτύλαν αἶγά φησι τὴν ἄκρων.

Vs. 87.

15 *Rec.* Ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν χειλέων.

Vet. Ἡ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροὶ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγεῖς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. — (Αεὶ: ἧγουν ὑπὲρ τὰ χεῖλη τοῦ ἀμολγέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. Gen.^b)

20 82) [Τοι:] σου. a. 6. 8. σοι. Lips. — Ἐπιθυμητή, ἐπίρατος ἡ φωνή σου. E. M. P. Lips.

84) Λάξου, ἧγουν λάμβανε. E. F. M. Lips.

86) [Μιτύλαν:] τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα, τὴν νεαράν. L. τὴν ἐκ Μιτυλήνης. M. ὄνομα αἰγός. E. — Διδάγματα. L. μισθοὺς τῆς διδασκαλίας. M.

25 87) Τὸ κισσύριον, εἰς ὃ ἀμίγνουσι. τὸ σκάφος. P. — Πλήρες ποιεῖ. P. γεμίζει. M.

2) ἐαντοῖς E. N. 5) // Om. Gen.^{a-b} Lips. 5) καὶ pro δὲ Reisk. seqq. 6) ἔκειτο] ἐπέκειτο vulg., ἀπέκειτο Reisk. seqq. 9) // *Lips. 10) σοι] Lips., σοι vulg. 10) διδασκτρα Lips. 13) // Gen.^b Phav. — λέγουσιν αἶγα Phav., τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα pro ἄκρων (Gen.^b Phav. 15) // *Lips. ἧγουν ἔπεκ. τ. χεῖλ. 17) // Om. Gen.^{a-b} Lips. 17) ἀμολγέας ante Heins. 19) πλήρη] Daebn., πλήρη cod. — 20) ἐπιθ. om. Lips.

VS. 80. 81.

Vet. Ὡς μὲν ὁ παῖς: οὕτως ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ἐπὶ τῇ νίκῃ ἦλατο, ἤρουν ἐκρήθησεν.

VS. 91. 4

Vet. Ὡς δὲ κατεσμάχητι: οὕτως ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
καὶ ἐν αὐτῷ κατεκάη καὶ ἐκρήθη, ἰ.ε. ἐκρήθη
φρένα: οἶον ἐξελύθη ἐπὶ τῆς αἰτίας ἰ παῖς ἰ παῖς

Rec. (Ἀνετράπετο: παρεστραπαῖα, κατεσμάχητι, ἰ.ε. ἐκρήθη
νώθη (κατὰ) τὸν λογιζόμεν ὑπὸ τῆς αἰτίας, οὕτως ἰ παῖς ἰ παῖς
παρθένος ἄρτι πρῶτον εἰς γυναικὸς ἐκρήθησεν αἰτία.

Vet. Καὶ νύμφα γενηθεὶς ἐκεῖ: ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
παῖτο ὁ Μενάλκας, ἀπὸ καὶ νύμφῃ ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
θεῖσα ἀκάχοιτο. λυκοῦται γὰρ αὐτὸς τὸν παῖδα τὸν
καιρὸν ἐκείνον πόνο παρῶσθεσθα.

VS. 81.

Rec. (ΚΑΙ ΝΥΜΦΑΝ ΓΕΝΗΘΕΙΣ ΕΚΕΙ: ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ἤρουν τὴν Ξενίαν ἀκροβῆς: ἐπὶ αὐτῇ τῇ νύμφῃ τῆς πατρὸς
ᾧ, ἦδη τῆς ἄκρας ἰ.ε. ἀκροβῆος, ἄρτι ἤρουν αἰτία
ἦτοι νέος, Ναΐδα, τὴν ἐν ταῖς αἰτίαις ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ἔγγμεν, εἰς γυναῖκα ἔλαβεν. ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

88) Τάττεται δὲ ἐναλλὰς. ἀντίστοιχος τῆς αἰτίας ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
μητέρα, (εἴτα τὸ) οὕτως καὶ ὁ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

— Ὁ Δάφνις. Lips. — ἀνεκλήθησεν ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ἦσε τὰς χεῖρας. M. ἐκρήθησεν. Lips. ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

89) [Ὁ ὕτως:] ἀντὶ τοῦ ὡσπερ ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ἔλαβον. E. M. N. P. Lips.

90) [Ὡς:] ὡσπερ. M. Ὡς: οὕτως, ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
— Κατεκλονεῖτο. P.

92) Ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

2) //Om. Gen.^{a,b}. Lips. 5
sine ὡς δέ. 6) αὐτῷ Gen.^a et παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
ante Reisk. 6) ἐκρή Gen.^a ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
δὲ ἀνετρ. ἀντὶ τοῦ pro ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
7) ἀπὸ Gen.^b 8) //^aE. ^aM. ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

^aLips., ex quibus suppleverunt. — παρεστραπαῖα ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
9) ὑπὸ om. Gen.^a, τῆς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

9) ὡσπερ seqq. om. ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς
10) παρθένης om. ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς ἰ παῖς

18.
Jai

Vet. (Νύμφην τὴν Ξενίαν λέγει. ἄκρηβος δὲ ὁ ἀρχὴν ἔχων τῆς ἡλικίας. 3.) — Ναῖδα γὰρ μαι: ἰστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπὸ τινος Νύμφης, ἣν Σωσίθεος Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλη γυναικὶ μὴ ὀμιλεῖν 5 μὴ τηρῆσαι τὴν παραίνεσιν [αὐτῆς]. ὄθεν ὁ μὲν Θεόκριτος φησι τὴν Νύμφην ἀποστῆναι αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβαλόντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἔκτος εἰ μὴ αὐτὸν μὲν φησιν ἀπείσασθαι αὐτήν, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι.

10 ὧς ποκα τὰς Ξενίας ἠράσασατο Δάφνις.
οἱ δὲ λοιποὶ φασιν αὐτὸν τυφλωθέντα καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

Idyll. IX.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις 15 καὶ Μενάλκας. προλογίζει νομεύς τις ὁ καὶ κριτής. — (Θεοκρίτου Βουκολιασταί, Δάφνις καὶ Μενάλκας. Δωριδί. δραματικόν. M.)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων συνίσταται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ἕως, 20 ὧν τελευταῖος· γαθεῦσιν, τῶς δ' οὐ τι ποτῶ δαλήσατο Κίρκα. M. Gen.^a)

Vs. 1—3.

Rec. Βουκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ὠδᾶς ἄρχεο 15 πρᾶτος, ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφασάσθω δὲ Μενάλκας μόσχως βῶσιν ὑφέντες, ἐπὶ στείραισι δὲ ταύρωσ: τὸ σῆγμα ἐπαναφορά. γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ ἢ κατὰ

93) Ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκμῆς. 6.

1) Ξενίαν] Wart., ξενίαν Gaisf.
2) τὴν ἡλικίαν cod. 2) // Gen.^b c. lemm. ἄκρηβος ἑών. 3) ἡ προ ἦν Gen.^b 4) αὐτῆς] Can., αὐτοῦ Gen.^b, αὐτῶ vulg., ταύτης δὲ παρ. ἀ. γ. ὀμιλεῖσαι μὴ ποιῆσαι τὴν παραινέσιν p. 5) αὐτῆς om. p. ut videtur, αὐτοῦ Gen.^b 6) ἀντιμεταβάλλοντα Gen.^b et vulg. ante Reisk.

8) ἀπείσασθαι αὐτὸν Gen.^b, ἀποσπᾶσθαι αὐτῆς p. 10) *Idyll. VII.* 73. — ὧς ποκα vulg. — ξένιας Gen.^b, ξενίης p. 11) τυφλωθέντα] p. 4. Gen.^b, τυφλωθῆναι vulg. 11) κατακρημνισθῆναι ante Heins. 15) προλογίζει seqq. etiam I. L. P. 20) δαλ. Κίρκα om. Gen.^a 23) // *Om* Gen.^a b.

κῶλον ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐνταῦθα, ὡς καὶ Ὀμηρος·

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,

- εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.

λέγει δέ· ὦ Δάφνι, βουκολικῶς ἄδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν 5 ποίει, ὁ δὲ Μενάλκας ἐπακολουθησάτω.

Vel. Βουκολιάζεο: τουτέστι βουκολικὴν φωνὴν λέγε. τὸ δὲ ἐξῆς· βουκολιάζεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ [ἢ ἐφεψάσθω] Μενάλκας. ἰστέον ὅτι ἢ τὸν αὐτὸν ὄν προεῖπε Μενάλκην κάλιν φησί — τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα, νῦν δὲ βόας — ἢ 10 ἕτερον Μενάλκην βουκόλον. — (Βουσίην θηλυκῶς. 4. M.) — Ὑπὸ στείραισιν: ἢ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἢ ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν, ὡς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὐπω τετοκυίας. — Στείραι καλοῦνται αἱ εἰς ἅπαν ἄτοκοι (τῶν βοῶν M. Gen.^a), ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα 15 (αὐτῶν M. Gen.^a) ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἐστερεῖσθαι γόνου.

2) Ὁ δὲ Μενάλκας ἀποκρινέσθω ἐξ ἀμοιβῆς. I. L. N. P. ἐπὶ σοὶ ἀψάσθω τῆς ᾠδῆς. M. ἀκολουθεῖτω. C.

3) Σύλληψις τὸ σχῆμα. N. — Ὑποβαλόντες. C. ὑποβάλλον- 20 τες. P. — [Ἐπὶ:] ἐπί. 9. — Ταῖς μῆπω γεννησάσαις βουσί. M. — [Τὰ ὕρωσ:] τὰ ἐνιαυσιαῖα μοσχάρια. M.

4) [Χ'οὶ μὲν:] οἱ μόσχοι καὶ οἱ ταῦροι. P. — Ὀμοῦ. C. — Τὸ ἐγκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. L. P. — Πλανηθῆτωσαν. C. πλα- 25 νάσθωσαν, ἀναστρεφῆσθωσαν. N.

3) *Hom. II. T.*, 371. 5) γὰρ] ante *Brub*, μὲν *vulg.* 7) // *Gen.^b* — *Scholion vulgo omissum in Call. hyp. thesi adhaeret. Altera pars ἰστέον seqq. etiam vulgo in extrema hyp. thesi legitur (om. M. teste Gailio), in Gen.^a post Triclinii scholium metricum, ibidem ut videtur in M., unde varia lectio affertur. — βουκολιάζεο] *Gen.^b*, βουκολιάσθεο δὲ *Call.* — ᾠδῆν *conj.* *Adertus*. 8) τὸ δὲ *seqq.* in *Gen.^b* ante praecedentia leguntur in hunc modum disjecta: βουκ. Δ. *syn. δὲ M.* τὸ δὲ, omissio ἐξῆς. 8) βουκολιάζεο] *Gen.^b*, βουκολιάσθεο *Call.* 8) συναψάσθω] συναρξάσθω *Gen.^b* *Call.* — ἢ ἐφ. *om. Gen.^b* 9) ἰστέον] *Gen.^a* *Call.*, ἰστέον δὲ *vulg.* in *Hypoth.* post *Valck.* 9) προεῖ-*

πομεν *Gen.^a* 10) κάλιν *om. M. Gen.^a*, καὶ κάλιν *v. N.* in *Hypoth.* 11) Μενάλκα *Gen.^a* 12) // *Gen.^b* *c. lemm.* ὑπὸ στ. ὑφέντες. 12) ἢ ἢ ἐπί, tum ἵνα τέκ. ὡς τινες et δὲ εἶπε *om. Gen.^b* 14) *Gen.^a* *b*. — στείραι ... ἄτοκοι] *M. Gen.^a*, αἱ γὰρ εἰς ἄ. ἄ. στ. καλοῦνται *vulg.*, ubi haec praecedenti scholio adhaerent. 15) ἢ] *M. Gen.^a*, εἶτα *Gen.^b*, *om. vulg.* 15) στερεόν] 3. (*Gen.^a* *b*.) et *Reisk. seqq.*, στερεόν 4., στεραιόν *vulg.* 16) ὡς μὴ ὑπὸ τῶν τόκων θηλονότι ἐκλ. *M. Gen.^a* 16) ἐκλυόμενον] 3. *M. (Gen.^a* *b*.) *Kiessl.*, ut *conj.* *Toupius*, ἐκλυόμενων *vulg.* 17) ἐστερεῖσθαι *vulg.* ante *Reisk.*

Rec. (Βῶσι ὑφέντες: ὑπ' ἐκείνας ἀπολύσαντες ὥστε ἀμέλξαι αὐτάς. *M. Gen.^a)

Vs. 5. 6.

Vet. Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες: [ἄτιμα καὶ ἄτακτα 5 ποιοῦντες. ἢ] μηδαμῶς καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης [καὶ] καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν. — (<Ἐμποθεν>) ἐνιοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐξελάβοντο τὴν λέξιν ταύτην, ἢ ἔν πρὸς ἓν ῥῥάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδίς. Gregor. 77.)

10 *Rec.* Ἔστι δὲ Δωρικῆς διαλέκτου· ἀτιμαγελέοντες γὰρ ἦν, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ε καὶ ο Δωρικῶς εἰς τὴν εὐ δίφθογγον ἀτιμαγελεῦντες. — (Ἀγελεῦντες ἀντὶ τοῦ ἀγελευόμενοι Ἀτικῶς, ἴν' ἢ τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. N.)

Vs. 7. 8.

15 *Rec.* Ἀδὺ μὲν χ'ὼ μὸσχος: ἡδὺ καὶ ὁ μὸσχος καὶ ἡ βουῖς καὶ ἡ σύριξ καὶ ὁ βουκόλος βοῶσι· καὶ ἐγὼ ἡδύ, μελοφυγῶ δηλονότι.

Vs. 9—11.

Rec. Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδαρ: ἔστι δέ μοι πλησίον τοῦ 20 ψυχροῦ ὕδατος — ἢ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα σημαίνει — κοίτη ἐστιβασμένη ἀπὸ βοτανῶν. ἐν αὐτῇ δέ, τῇ κοίτῃ δηλονότι, νέασται, ἤγουν ὑπέστρωται, σεσῶρεται, δέρματα καλὰ δαμαλῶν λευκῶν — ἀπὸ τοῦ νάζω ἢ νῶ τὸ σωρεῖω — ἄστινας, τὰς δαμάλας δηλονότι, τραγουσῶν κόμαρον, ὁ Αἰψ

25 5) Ἀτιμαγελεῦντες: καταφρονοῦντες τῆς ἀγέλης αὐτῶν. *I. *L. *P. ἄτιμα πράττοντες, ἀτακτοῦντες. C. [ἀτιμα γελεῦντες:] μυκῶμενοι, χαίροντες. M.

6) [Ἐμποθεν:] ἔμπροσθεν. M. [ἔν ποθ' ἔν:] ἔμπροσθεν, ἢ ἔν πρὸς ἓν. P. — [Ἄλλοθεν:] αὐθις, ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. I. P. 30 ἀπὸ ἄλλου μέρους. M. — [Ποτικρίνοιτο:] προσποκρίνοιτο. M. συνερίζοιτο. I.

9) Σεσῶρεται. νῶ νήσω τὸ συνάγω, ὄθεν καὶ νηδὺς ἢ γαστήρ. C.

1) ἐκείνας et ἀμέλξαις Gen.^a 4) 15) //Om. Gen.^{a,b} 19) //Om. Gen.^{a,b} //Gen.^b c. lemm. μηδὲν ἄτιμα, 23) δαμάλων vulg. ante Kiessl., fort. ubi desunt ἄτιμα ... ἢ. Phav. sic: δαμάλεων. 23) νάζω] Phav. in priore ἀτιμαγελεῦντες: μὴ ἄτιμα ποι- glossa νέασται, νάζω vulg., νῶ Reisk. seqq. — ἢ τοῦ νῶ Phav. 30 — 28) πρᾶττωσαν cod. 32) νηδύς] σενερίζοιτο. I. Adert., νησίς cod.

ἄνεμος ἀπέρριψεν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου. Σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐφ' οὗ ἔστι τινὰ ἰστάμενον τὰ κύκλω περισκέπτεσθαι.

Vet. (Νένασται: σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω νῶ τὸ σωρεύω. Gen.^a Phav. τινὰς φησι τῶν βοῶν αὐτοῦ κατακρημνισθῆναι ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Λιβός, ὧν τὰ δέρματα ὡσπερ στρωμνὴν εἶχεν. M. Gen.^a) — (Τῶν βοῶν φησιν αὐτοῦ τινὰς κατακρημνισθῆναι ὑπὸ τοῦ Λιβός. ἡ δὲ σύνταξις ἀπὸ ἄκρας σκοπιᾶς. 3.)

Vs. 12.

10

Rec. (Φρυγανίζω τὸ τὰ φρύγανα συνάγω. 2.) — (Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. ἐπειδὴ τὰς δαμάλεις ἐν χειμῶνι ἀπώλεσεν, διὰ τοῦτο τοῦ θέρους φροντίζειν λέγει ὡς μὴ λυμαιομένου ἀντάς. M. Gen.^a)

Vs. 13.

15

Rec. Καὶ μητρὸς ἀκούειν: λείπει τὸ παῖδες.

Vs. 14.

Rec. (Ὁ ποιμὴν ἢ ὁ Θεόκριτος. μᾶλλον δὲ ὁ ποιμὴν· οὐδὲ γὰρ φανερόν τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ ἐνταῦθα. 2.)

Vs. 15—17.

20

Vet. Αἴτνα μαῖτερ (ἐμά Gen.^b): τὴν Αἴτνην φησι μητέρα ὁ Μενάλας, καθόσον ἐν αὐτῇ διέτριβεν, ὡς καὶ Ὁμηρος τὴν Ἰδὴν μητέρα θηρῶν (φησί Gen.^b).

Rec. Ἡ ὦ Αἴτνη ἢ θρέψασά με — τοῦτο γὰρ <θέλει τὸ

11) Κατέβαλεν. M. ἔρριψε. C. ἀπέρριψε. P.

25

12) Φλέγοντος. L. N. καίοντος, θερμαίνοντος. C. M. N. — Φροντίζω. L. M. φροντίδα ἔχω, τοῦ κανίσωνος δηλονότι. N.

14) [Ὁ ὕτω:] ὡς ἔφην. M. — [Ὁ ὕτω δέ:] ὡς μέλλω λέξιν. M. — Ἀπόθεσις τὸ σχῆμα. N. προκατάστασις. P.

15) Ἐν Σικελίᾳ γὰρ τὰ πράγματα. I. P. — Ἦγουν ἐξ ἧς ἐγεννήθη. 30 θην. M.

5) τινὲς φασὶ Gen.^a 8) ὑπὸ] fixerunt lemma MEN. 21) // Gen.^b
Gaisfordius, ἀπὸ cod. 11) συνάγω] sine μητέρα. — Αἴτναν vulg. 22)
Kicsl., τυγχάνω cod. 12) δαμάλας] καὶ om. Gen.^b. — Hom. II. Θ, 47,
M. 13) φροντίζει M. 16) // Om. 24) // Om. Gen.^{a,b}. 24) τοῦτο] ταύ-
Gen.^{a,b} 18) Male Wart. seqq. prae- την vulg.

μαῖτερ ἐμά, ὡς καὶ Σοφοκλῆς τὸν Κιθαιρώνα Οἰδίου καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καλεῖ — καὶ ἐγὼ λαμπρὰν οἰκίαν κατοικῶ — ἔστι γὰρ αὕτη σπήλαιον — ἐν κοίλαις πέτραις.

Vet. Ἐγὼ δέ τοι ὅσ' ἐν ὄνειρῳ: ἀπὸ τῆς παροιμίας· *** — Ὅσ' ἐν ὄνειρῳ φέρειν: ὡσεὶ ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὄνειρωκτικαὶ φαντασίαι· καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

οὐδ' εἰ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.

Rec. Ἡ· ἔγω τόσα, ὅσα οἱ ὄνειροι πλάττουσι. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ πολὺ. τῶν γὰρ ὄνειρων ἢ φαντασία δαψιλῆς. — (Εὐδαιμονοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς ὄνειροις φανταζόμενοι πλούτου βάρους καὶ δόξης μέγεθος δοκοῦντες ἔχειν. 2.)

Vs. 19—21.

15 *Vet.* Ἐν πυρὶ δρυίνῳ χόρια ζεῖ: δρυῖνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόρια δὲ τὰ κυτάρια, ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἐμβρυα. ἐκ τούτου δὲ παριστᾶ τὰ πρὸς τροφήν ἄφθονα. — Ἄλλως. (Ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χόρια: Gen.^b) ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυὸς. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρῶν ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἐν <τούτοις> γάλα πήσσοντες καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν, εἶτα ἐσθίουσι ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. Κρατίνος·

στέφει γένυς

χόριά τ' ἐμβρῶν τε πλήθη.

25 16) Ὅσ' ἐν ὄνειρῳ: ἦγον εὐτυχῆς εἰμι· εὐδαιμονοῦσι γὰρ ἐπὶ πολὺ τοῖς ὄνειροις οἱ ἄνθρωποι. *L. *N. *P. ἦγον πολλά. M.
18) Δέρματα. L. M.
19) Ἐκ δρυῖνων ξύλων γεγονότι. M. — Ἐντερα βράζει. M.

1) *Soph. Oed. r.* 1092. 3) Vulgo junguntur σπήλαιον ἐν κ. π., quod mutavi. 4) //Om. M. Gen.^{a-b} 5) //Gen.^{a-b} sine φέρειν, quod ex φαίνονται corruptum. — ὡσανεὶ M. Gen.^a 6) ὄνειρωκτικαί] Lud. Dindorfius in Thesuro, ὄνειρωκτικαὶ vulg., ἐν ὄνειροις M. Gen.^a 7) παρ' Ὀμήρῳ] M. Gen.^{a-b}, Ὀμηρος vulg. 8) *Hom. Il. I*, 385, ubi potius ὅσα φάμαθός τε κόνης τε. — τόσσα et ὅσσα ante Brub. 9) //Om. Gen.^{a-b} 15) //Om. Gen.^{a-b} 16) κυτάρια] vulg., κυάρια ante Heins. et Reisk.

seqq. 18) //Gen.^b omissis ἀντὶ ... ἀγγεῖα. 20) ἐν <τούτοις> γάλα πήσσοντες] ἐν γῆ καταπλασσοῦντες 4. Gen.^b, ἔγκατα πλήσσοντες vulg., ἔγκατα πλήσαντες Reisk. seqq. 21) ἐσθίουσι] 3. 4. Gen.^b, ἐσθίειν vulg. 22) *Cratin. fr.* 158. — Κρατίνος· στέφει] κρατὶ νεοτρόφοιο vulg. (κρατὶ) νεοστέφει 3., (κρατὶ) νεοστέφοι 4., κρατίνεοστέροι Gen.^b, Κρατίνος ἀρνὸς εὐτρόφον Τουπίου, Κρατίνος Τροφωνίου Hemsterhusius et Geelius. — γένυς] γέννας 3. 4. Gen.^b Call., γέννας Bas. 11. vulg., κρέας Tour.

ἐμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξασθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος, ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πύρ. — Ἡ χόρια αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. — Αὔαι φαγοί: φηγοί. [οἱ βάλανοι] (εἶδος δρυός. 3. 4. 5 Gen.^b) εἰρηται δέ, ὅτι πρὸ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν τοὺς βαλάνους ἥσθιον, ἢ πηγούς τινας παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτοὺς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυός γένη πέντε· φηγός, ἡμερίς, ἐτυμόδρος, ἀλίφλοιος, καὶ αἰγίλωψ.

Rec. (Τρικλινίου. M. τὰ τῶν προβάτων καὶ ἀρνῶν ἐν-
 τερα νῦν χόρια λέγει, ἃ πλέκοντες ἄνθρωποι καὶ ἐν χύτραις
 ἐφοντες ἐσθίουσι. M. Gen.^a — Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M.
 Ἐν πυρὶ δ' αὔαι: πεφρυγμέναι ἐπιτήδειοι ἐσθίεσθαι. φρύσ-
 σοντες γὰρ τὰς βαλάνους καὶ ἀλήθοντες ἄρτους κατεσκευάζον
 πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τὸν σίτον. καὶ Λιβάνιος· νῦν οὖν 15
 ἐπειδὴ τῆς δρυός ἀφέμενος ἔχη τῶν πυρῶν, οὕτω
 γὰρ καὶ αὐτὸς ἀπεικάξεις, ἔψομαι. M. Gen.^a) — Ἡ
 νωδὸς καρῶν ἀμύλοιο παρόντος: νωδὸς ὁ ἐστερημέ-
 νος ὀδόντων. λέγεται δέ· καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόν-
 των· οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμεν αὐτό, ἀλλ' ἐκεῖνόν φαμεν 20
 νωδὸν τὸν ὀδόντας κτησάμενον, εἴτα ἀσθενεῖα τιμὴ ἢ γῆρα
 ἀποβεβληκότα. <κακῶς> τὸ γὰρ βρέφος μὴ κτησάμενον ὀδόν-
 τας πῶς ἐστέρηται.

Ver. Ἄμυλον δὲ λέγεται τὸ κοινῶς λεγόμενον κατα-
 στατόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτιῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου 25
 καὶ σεσησμένου καὶ ἀποπεπισμένου, εἴτα τῷ ἡλίῳ ξηραίνο-
 μενον. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· τουτέστι, τοσοῦτον φροντίζω

20) Χειμάζοντος. M. χειμῶνος ἰσταμένου. N. — [Οὐδ' ὅσον:]
 τοσοῦτον. M. οὐδόλας. C. οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν φροντίδα. N.

1) αὐτῷ Gen.^b 2) αὐξάνεσθαι 4. Gen.^b 2) ὑμένας Gen.^b 3) ὑπὲρ 3. 4) τὸ om. Gen.^b 4) //Om. Gen.^{a,b} 5) //Gen.^b sine lemmate. 5) οἱ βάλανοι om. Gen.^b 7) ἢ Gen.^b, ἡγοῦν vulg. 8) Phav. post gl. δρυπέπης sic: δρυός γένη εἰσὶ πέντε, φ. κμερίς ἐτ. ἀμύλος ἀλφλος. 8) ἡμερίς] Kiesslingius, κμερίς vulg., κμερίος Gen.^b Vule. 9) ἀλίφλοιος] Koehlerus, ἀλφλος vulg., ἀλιφλος Gen.^b Vule., ἀλιφος 3. 9) αἰγίλωψ] ἀμύλος vulg. 10) χόρια τὰ M.² 11) χύτραις Gen.^a — λέγεται M.² 13) ἐν πυρὶ δ', tum ἐπιτ. ἐσθ. om. Gen.^a 14) τοὺς βαλ. Gen.^a 17) //Om. Gen.^{a,b}, habet Phav. usque ad ἀποβεβληκότα. 19) Distinctio post λέγ. δὲ vulg. deest. 20) οὐ μὲν δὴ Wartono auctore Kiessl. — καὶ om. Reisk. seqq. 24) //Om. Gen.^{a,b}, habet usque ad ξηραίν. Phav. post partem scholii de δρυός generibus lin. 8. 26) σεσησμέ- von] Amstel., σεσημένου vulg. 26) ἀποπεπισμένου vulg. ante Kiessl. 27) τοσοῦτο Kiessl.

τοῦ χειμῶνος, ὅσον ὁ ἐστερημένος ὀδόντων φροντίζει καρύων μαλακῆς τροφῆς παρούσης. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀμύλοιο. — Ἄλλως. Ἄμυλος εἶδος τι ἄρτου ἐκ τῶν σιτανίων λεγομένων πυρῶν. Ἄλλως. ἄμυλος ὁ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου
 5 γενόμενος· ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. — (Οὐκ ἔχω δὲ <οὐδὲ> μικρὰν φροντίδα χειμῶνος, ὡσπερ οὐδὲ νωδὸς ἀνήρ καρύων καὶ καρυδίων, παρόντος αὐτῷ ἀμύλοιο, ἦτοι πλακοῦντος. ἐν γὰρ τῷ πλακοῦντι εἰσι καὶ κάρυα. 3. Gen.^b)

10 *Rec.* (Ἦγουν οὐ μᾶλλον ἐγὼ φροντίζω χειμῶνος, ἐν ἀφθονίᾳ ξύλων ὧν, ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλου παρόντος. N.)

Vs. 22.

Rec. Τοῖς μὲν ἐπεπλάγησα: ἦγουν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοισι τὰς χεῖρας συνεκρότησα.

15

Vs. 23. 24.

Vet. Κορύναν: ῥάβδον ἐπὶ τὸ ἄκρον βάρος ἔχουσαν, ῥόπαλον — εἶρηται δὲ παρὰ τὸ κάρυα, ἦγουν τὸ ἄκρον, βαρὺ ἔχειν· βαρύτερον γὰρ ἐστὶ περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δὲ ἐστὶν ἀμυνητήριον καὶ ἑτερορρεπές, ἐξ ἐνὸς μέρους ῥοπήν ἔχον καὶ
 20 βάρος, — ἦντινα ὁ ἀγρὸς τοῦ πατρός μου ἀνέθρεψεν, αὐτόρριζον, ἦντινα ἴσως οὐδὲ τέκτων μέμψαιτο.

21) [^ἮHi:] καθά. M. — [Ἄμυλοιο:] σειμιδάλεως, τροφῆς ἀπαλῆς. 6. πλακοῦντος, ἀπαλῆς τροφῆς, ἦγουν κουρκοῦτης. ἢ τοῦ λεγομένου ἀποθήριου· χωρὶς μύλου γὰρ γίνεται. L. P. ἀμύλου, ἀθάρης, τοῦ καταστατοῦ λεγομένου, ὃν ἐκ σίτου βεβρεγμένον κατασκευάζουσι. M.

22) Ἐπὶ τούτοις — κατὰ ἀντιστροφήν τῆς ἐπὶ — ἐκρότησα τὰς χεῖρας. M.

23) Ἀνέψυσεν. M.

24) Ἐκ φύσεως οὖσαν ῥάβδον, καὶ οὐκ ἐκ τέχνης τινός. M. ἐκ φύσεως. Stop. — Ἐμέμψατο. M. ψέξαιτο. M. — Ξυλουργός. M.

3) //Gen.^b, ubi ἄμυλος δέ. 3) Gen.^b, δὲ ἄρτος; vulg. 6) Schol. in ἐν τῶν Gen.^b — σιτανίων] Koehlerus?, σιτανίων 3. 4. Gen.^b vulg., σητανίων Hemsterh. et Kiessl. 3) λεγομένων πυρῶν] Duebnerus, λεγόμενον πυρῶν Vulc., γενόμενος (γιν. Gen.^b) λεγομένων πυρῶν (πῦρ 3., πυρὸν 4.) 3. 4. Gen.^b, πυρῶν γενόμενος vulg. 4) ἄλλως] ἄλους 3. 4. Vulc., ἄλους Gen.^b, in quibus vox praecedentibus adhaeret, om. vulg. — αἴμυλος Ox. seqq. ante Kiessl. 4) ὁ ἄρτος] Gen.^b, δὲ ἄρτος; vulg. 6) Schol. in Gen.^b legitur post SchVet. ad Vs. 5. 6) οὐδὲ] add. Casaubonus tacite Lectt. c. X. 6) μικρὴν Gen.^b 6) οὐδὲν Gen.^b 8) ἦγουν Gen.^b 13) //Om. Gen.^{a-b} 16) //Gen.^a haec excerpta praebet: κορύνη ἐστὶ ῥόπαλον ἑτερορρεπές... βάρος· εἶρηται παρὰ τὸ κάρυα. 20) ὁ om. Reisk. seqq. 20) αὐτόρριζον ante Heins., αὐτοκατάσκεινον l.

Vs. 25—27.

Vet. Κείνω δὲ στρόμβω: στρόμβος κογχύλιον ἀπὸ τοῦ συννεστράφθαι. (τούτου, φησί, τὸ κρέας αὐτὸς ἐπασάμην μετὰ πέντε μερισάμενος. 3. 4. M. Gen.^{a.b}) — Ἐκείνω δέ, φησίν, ἤγουν τῷ Μενάλκῃ, ἐχαρισάμην ὄστρακον στρόμβου, 5 οὔτινος τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον ἀγρευσας μετὰ σκέψεως ἐν ταῖς πέτραις τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ στρόμβος τοσοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διέκοψα εἰς πέντε μερίδας, ἃς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες· ὁ δὲ Μενάλκας τὸν κόχλον λαβὼν ἐπὶ τούτῳ ἠδέως ἐγέλασεν. — (Ἐν Ἰκαρίαισι: ταῖς 10 πρὸς τῇ Ἰκαρίᾳ νήσῳ. p. *6. — Ἐκαναχήσατο: ἐγέλασε χαριέν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὄστράκῳ. L. P. Gen.^b)

Vs. 28—30.

Vet. Βουκολικαὶ Μοῖσαι: ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου. ὦ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς 15 παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μήπως μου ἐπὶ γλώσσαν φλύκταινα φῆνται. ἐκείνοις γὰρ εἶωθε γίνεσθαι τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρίνουσι. — Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης ἄκρης: ὁ λόγος

25) Τῷ Μενάλκῃ. P. — Κογχύλῃ. ἀπὸ τοῦ εἶναι συννεστραμμένον. L. P. κοχλία θαλασσίῳ. C. κοχλίον. M. — [ὄστρακον:] δέρμα. C. 20

26) Ἐφαγον. M. ἐτράφην. P. — [Ἐν Ἰκαρίαισι:] ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ νήσῳ. 5. 9. M. [Ἰκαρίαισι:] Ἰκαρία πόλις Σικελίας. *C. — Ἐπιτηρῶν, εὐρών. L. M. N. ἐπιτηρήσας. C.

27) [Πέντε ταμῶν:] τμήματα κόψας ταύτην. M. μερίδας. N. — [Ἐκαναχήσατο:] ἤχησε χαίρων. M. Stop. Phav. ἐγέλασεν, 25 ἐκροτησεν, ἐχάρη ἐπὶ τοῦ κόχλου. C. ἐκάγχασεν. N.

28. 29) Ἐπιστροφὴ τὸ σχῆμα. πρὸς τὰς Μούσας. L. — Δεῖκνυτε. M. γράφεται καὶ οὕτως· φαίνετε δ' ᾠδᾶς τὰς ποκ' ἐγὼ τήνοισι. *I. *Q. φαίνετε: περιφανεῖς ποιεῖτε. *I.

2) //Gen.^{a.b} sine lemmate, in hoc post schol. Κίρκη Vs. 36. 2) κογχύλιον τι M. Gen.^a 3) τοῦτο Gen.^b 3) φησί om. Gen.^a 3) τὸ om. Gen.^b 3) ἐπασάμην] Tourp., ἐπασάμην 3. 4. Gen.^b, ἐτράφην M. Gen.^a, ἐτρο. αὐτὸς Gen.^a 4) μετὰ πέντε τινῶν ἐταίρων (ἐτέρως Gen.^a) M. Gen.^a 4) //Om. Gen.^{a.b} 10) ἐκαναχήσατο ἤγουν ἐγέλασε Vulc. 11) καρκία p. 11) Schol. in Gen.^b legitur post SchVet. ὁ λοφυγδῶν Vs. 30, quod ipsum non suo loco extat. 12) τὸ τοῦ κόχλου Gen.^b 14) //Gen.^b —

βουκολικαὶ] Gen.^b, βωκ. vulg. 14) συννομέως Gen.^b 15) μέρος] 4. Gen.^b, μέρος vulg. 16) ἐκφήνατε] Amstel., ἐφάνατε vulg., ἐφάνετε Gen.^b 17) ἐν ἐκείνοις Gen.^b, ἐκείνη Geelins. 17) εὐλόγως] Geel., εὐλογον vulg. 18) //Om. Gen.^{a.b} — 19) τῷ μὲν ἀλκακογχύλῳ P., quae legenda esse τῷ Μενάλκῃ (ad τήνω). κογχ. Duebnerus indicavit. Verba ἀπὸ τοῦ seqq. a Gailio male ad ὄστρακον relata sunt. 24) μερίδας cod., cf. Scholl. 28) ἐγὼ τήνοισι om. I.

πρὸς τὴν Μοῦσαν. ἰδίως δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πά-
 σας εἰς μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν Δάφνιν, ὃ καὶ
 κρείττον. — Ἄλλως. Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης: εἶθε ἢ σὴ
 γλώττια μηκέτι ἐμποδισθεῖη· (ἀντὶ τοῦ μὴ φειδωλῶς ἄδοις. I.)
 5 ἐμπόδιον δὲ τῆς γλώττης αἱ ὀλοφυγδόνες. τουτέστιν, ὑπὸ
 φυμάτων μηκέτι ἐμποδισθεῖη ἢ σὴ γλώττια. — Ὀλοφυγδῶν
 δὲ ἐστὶν ἡ φλυκτιώδης φύσκα. λέγουσι δὲ αὐτὴν οἱ Ἀττικοὶ
 ὀλοφυκτίδα, ὅταν δὲ αὐτὴ γένηται ἐπὶ τῇ γλώττι, εἰώθασι
 λέγειν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν σοι μερίδα [οὐκ] ἀποδε-
 10 δώκασιν. — Ἡ κατὰ τινὰς ὀλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα, ἧρουν
 ἀναβλαστήματα, ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα. — (Ὀλοφυγγόνα:
 φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. Hesych.)

Rec. (Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας: ἧρουν μὴ σιωπῇ κρύψης
 τὴν ᾠδὴν· πρὸς ἑαυτὸν λέγει τοῦτο. *M. Gen.^a) — (Τοῦ
 15 Τρικλινίου. M. ὡς ἀπὸ τοῦ νομέως ὁ λόγος πρὸς τὰς Μοῦ-
 σας, ἢ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ· ᾧ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς
 παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μὴ δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης φλύκταιναν φύσης
 ᾧ Μοῦσα. πρὸς πάσας δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος νῦν εἰς
 μίαν ἀπέκλινεν. M. Gen.^a)

20

Vs. 33—36.

Vel. Τὰς μοι πᾶς εἶη δόμος: ἦστινος ᾠδῆς ὁ οἶκος
 ὅλος γένοιτο πλήρης. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος,
 οὔτε τὸ ἕαρ ἐξαίφνης ἔλθον (τοσοῦτον ρ.) γλυκύ, ὅσον ἡ
 μουσουργία. — (Πλεῖτος δόμος: <πλήρης μοι γένοιτο ὁ οἶ-
 25 κος,> φησί, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ᾠδῆς· οὔτε <γὰρ> ὁ ὕπνος

30) Πρὸς τὸν Μενάλκην. L. P. — Ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης. M.
 τὴν ἐπὶ γλώσσης. L. P. — Φλυκτίδα. M. φλύκταιναν. L. P.

32) Γράφεται καὶ ἐμὶν δέ τε μῶσα καὶ ᾠδά. *I. *Q.

33) Πεπληρωμένος. M. μεστός. N.

3) //Om. Gen.^{a,b}. 4) ἄδεις cod. 17) γλώσσης M. 19) ἀπέκλινεν]
 6) //Gen.^b post schol. de στρόμβος ἀπέκτεινεν Gen.^a, ἀπέτεινεν M., cf.
 Vs. 25. — ὀλοφ. ἢ φλ. ἐστὶ φύσκα lin. 2. 21) //Om. Gen.^{a,b}. 22)
 et αὐτὴν post Ἀττ. Gen.^b. 8) ὀλο- πλήρης om. ante Heins. 24) Schol.
 φλυκτίδα 3.² Vulc., ὀλοφλυκτίδα 3.¹ in cod. extat post schol. ἐκαναζή-
 8) δὲ om. et γλώσση Gen.^b. 10) σατο Vs. 27, quod ipsum extra or-
 //Om. Gen.^{a,b}. 11) ὀλοφυγγόνα] cod. diem. Prima pl. δ. φασὶ τ. μουσι-
 ut apud Theoc. cod. k, ὀλοφυγδόνα κῆς etiam *P. habet. — πλεῖτος
 vulg. ex conj. Heinsii. 13) σιωπῶν δόμος] πλεῖων δύσις codd. 25)
 et τοῦτο δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει M. γὰρ supplevit Adertus. — 28) καὶ et
 16) μέρος] μέλος Gen.^a, μέγα M., cf. καὶ ᾠδά om. Q.
 supra p. 309. 15. 17) ἐκφήνατε M.

ἡμῖν γλυκύτερος οὔτε τὸ ἔαρ, ὅσον μουσική. Gen.^b) — (Οὓς μὲν ὄρητε: τουτέστιν οἷς μὲν ἐστε φίλοι ᾧ Μοῦσαι, χαίρουσιν ἐκεῖνοι. τὼς δ' οὔτι: ἤγουν τοὺς σοφοὺς οὐδὲν τι παρατρέπει τοῦ δέοντος *** Gen.^b) — (Δαλήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐθελεξ: δαλεις γάρ εἰσιν ἀμαθεῖς. p. Vat.) — Ὡς μὲν 5 ὄρητε: [— γράφεται καὶ οὓς γὰρ ὄρωσαι καὶ οὓς μὲν ὄρευντι —] τουτέστιν, οἷς μὲν ἐστε φίλοι ᾧ Μοῦσαι, χαίρουσιν· ἐκεῖνοι δέ, οὔστινας οὐ, προσβλέπετε δηλονότι, διὰ τοῦ ποτοῦ ἐβλαψεν ἡ Κίρκη. — (Κίρκη: Gen.^b) διὰ τὸν Ὀδυσσεά φησίν, ὅτινα οὐ κατέθελεξε τὰ τῆς Κίρκης φάρ- 10 μακα· τοὺς δὲ ἐταίρους, ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπερισκέπτους, ἀπεθριώσεν ὁ κυκεῶν. συνώδεις γὰρ ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς καὶ ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι τῷ ποτῷ μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλογα ζῶα. — (Οὓς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τούτους ποτῷ δηλήσατο Κίρκη, τουτέστι τούτους ἡ θηριώδης ἀλογία ἐβλαψεν. 15 Eustath. 10, 19.)

Rec. (Τὼς δ' οὔτι: τὴν περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἱστορίαν αἰνίττεται. τὸν μὲν γὰρ Ὀδυσσεά, σοφὸν ὄντα καὶ ταῖς Μοῦσαις φιλούμενον, οὐκ ἐδηλήσατο τῷ ποτῷ ἡ Κίρκη· τοὺς μέντοι τούτῳ συνόντας ἠδυνήθη μεταβαλεῖν εἰς χοίρων μορ- 20 φάς, ἀφελείς εὐροῦσα καὶ μουσῶν τὸ παράπαν ἐστερημένους. M. Gen.^a) — (Οὓς δὲ οὐδαμῶς, ὄρωσι δηλονότι καὶ ἐπισκέπτονται, αἱ Μοῦσαι, τούτους ἐδηλήσατο καὶ ἐβλαψεν ἡ Κίρκη ποτῷ, τουτέστι διὰ τοῦ κυκεῶνος τοῦ φαρμακώδους. ἀναφέρει δὲ τὸν λόγον πρὸς Ὀδυσσεά· οὗτος γὰρ Ἑρμεί τῷ ἐφόρῳ 25 τοῦ λόγου φίλος γενόμενος καὶ τὸ μῶλυ παρ' ἐκείνου λαβὼν ἀνωτέρῳ τῶν μαγγανειῶν Κίρκης ἐγένετο, τοὺς δ' ἐταίρους

35) Πρὸς τὰς Μούσας. C. P. γράφεται καὶ ὡς μὲν ὄρητε Δωρικῶς. * I.

36) Οὐδαμῶς προσορᾶτε. L. P. οὐχ ὁράτε. M. — Ἡ Κίρκη. αὕτη 30 φαρμακοποιὸς ἦν γυνή, ἢ καὶ τοὺς Ὀδυσσεῶς ἐταίρους εἰς χοίρους μεταβαλεν. M. ἤγουν ἡ συνώδης ἀμαθία. I. P.

1) Schol. in cod. legitur ante schol. Aίτνα Vs. 15. Ultima perierunt cum initio sequentis scholii, ejus extrema adhaerent. 5) ἔθελεξ] ἐθίδαξε codd. 5) εἰσιν om. Vat. In Gen.^b sola extant δὲ εἰσι οἱ ἀμαθεῖς, praecedenti scholio adhaerentia. 5) // Om. Gen.^{a, b} 8) προσβλέ-

πετε et ἐβλαψεν] Geelins, βλέπετε et προσέβλαψεν vulg. 9) // Gen.^b post schol. Vs. 28 βοσκοῖ καί. — διὰ om. Gen.^b 12) κύων pro κυκεῶν Gen.^b 13) ἄλογα] Schaeferus, ἄλλα vulg., cf. p. 312. 1. 20) αὐτῷ Gen.^a 20) εἰς χοίρους Gen.^a — 30) προσορῆτε codd. 32) ἀμαθία P.

αὐτοῦ, ἀσόφους ὄντας, ἐξ ἀνθρώπων εἰς ζῶων φύσιν ἀλόγων ἢ Κίρκη μετήμειψεν. N.)

Idyll. X.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἐργατίνας ἢ Θερισταί, 5 Βάττος καὶ Μίλων. προλογίζει δὲ ὁ Μίλων. — (Θεοκρίτου Ἐργατίνας ἢ Θερισταί Μίλων καὶ Βάττος. Δωριδί δραματικόν. M.)

Rec. (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον συνίσταται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἐξαμέτρων ἀκαταλήκτων 10 νή, ὧν τελευταῖος· μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' ἐνὴν ὄρθρευοίσα. M. Gen.^a)

Vs. 1—4.

Rec. Ἐργατίνα βουκατε: τί νυν ὀτρυρὲ πεπόν- 5 θεις. Ἐργατίνα: ἢ εὐθεία ὁ ἐργατίνης, καὶ κλίνεται τοῦ ἐργατίνου, ὡς ὁ Χρύσης ὦ Χρῦση καὶ ὦ Χρῦσα. —

Vet. Βουκαῖτον οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ 10 βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω, ὁ μεγάλως καίνων· ἢ σὺν βοῇ καὶ ὠδῇ καίνων. (τινὲς δὲ τὸν βουκόλον. p. 3. 4. M. Q. Gen.^{a, b} Vulc. Phav.) βέλτιον δὲ 20 τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσί καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποκοριστικῶς δὲ <βούκος> εἴρηται. Δίφιλος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν κύριον ὄνομα τὸν

1) Ἐργάτη. M. ἐργάτα. N. — Διὰ τῶν βοῶν ἐργαζόμενε. L. P. ἐπίπνεε ὡς βοῦς, ἢ ὁ καίνων ἐν τοῖς βουσί. N. βουκόλε. C. — 25 χθρὲ ἢ ἄθλιε. M.

2) Τὴν ἰδίαν αὐλακα, τὸν ὄρδινον. * N. ἢ ἐπίστιχος φντεία ἀπὸ τοῦ οἴγειν καὶ ἀνοίγειν. * L. * P.

5) προλογίζει Μίλων etiam in γ. Hypothesi adhaerent. 10) κατ' ἐν. ὁ. om. Gen.^a 14) // Om. Gen.^{a, b} 16) // Gen.^{a, b} et Phav. s. v. βουκαῖτος. — εἰ μὲν Gen.^a 16) ἤκουσαν om. Gen.^b Phav. 17) μορίου om. Gen.^b Phav. 18) ὁ μεγ. καίνων om. Gen.^a Phav., ἢ σὺν ... καίνων om. Phav. 18) βοῖ M.³ Q.² Praemissum in M. ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων, initio puto scholii. 18)

καίνων] add. M. Q. Gen.^a 18) οἱ δὲ M. Q. Gen.^a 19) τὸν om. Phav. 20) σὺν om. Gen.^b et EtM. 207, 32, τοῖς om. Phav. 21) καὶ τέμνοντα ... εἴρηται om. Gen.^b et Phav., ὑποκ. seqq. om. Gen.^a — βούκος suppl. Duebnerus, cf. SchVet. Vs. 38. 21) φύλος δὲ ἐν ἀνικάνδρον Gen.^b, ἐν Νικάνδρον θηριακοῖς Phav. — 27) οἴγειν] Duebn., οἴσειν codd.

Βουκαϊον λέγει. — Ὀϊζυρὸς δὲ ὁ ταλαίπωρος· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ οἴζυς ἢ κακοπάθεια. — Τὸ δὲ ἐξῆς· ὧ ἐπίπνε καὶ ταλαίπωρε θεριστά, τί δὴ πέπονθας; οὔτε τὴν εὐθείαν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὔθ' ἅμα τῷ πλησίον λήιον θερίζεις, ἀλλὰ καθυστερεῖς. ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις, θερι- 5 σταῖς δηλονότι, ἀλλ' ὕστερος ἐρχῆ. — Οὔθ' ἐὼν ὄγμον· ὄγμος κυρίως ἢ τοῦ ἀρότρου τομῆ, ἤγουν ἢ αὐλαξ, ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺν τάξεως τοῦ θερισμοῦ. (καὶ Ὅμηρος· ὄγμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν. 10 Gen.*) — Ἄλλως. Ὅγμον· τὴν αὐλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὄρχον, [οἱ δὲ τὸν χόρτον]. κυρίως δὲ ἢ ἐπ' εὐθὺν τοῦ ἀρότρου τομῆ. καὶ ἔστιν ὄγμος οἶον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ἢ λέξις ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺν τάξεως τοῦ θερισμοῦ, 15 ὡς καὶ Ὅμηρος·

ὄγμον ἐλαύνοντες ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν.

Rec. Λαιοτομεις: ἀντὶ τοῦ θερίζεις, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήιον, τὸ χωράφιον, τροπῆ τοῦ η εἰς α καὶ συναϊρέσει τοῦ ι λαιον καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ, δηλονότι 20 τὸ λήιον τέμνω. — Κάκτος δὲ εἶδος ἀκάνθης.

VS. 5. 6.

Vet. Ποτος τις δείλαν τὲ καὶ ἐν μέσω: δειλή ἐφα,

3) Καὶ τὸ λήιον τέμνεις καὶ θερίζεις. λαιον γὰρ τὸ θέριστρον, ἤγουν τὸ δρέπανον. *I. — Ἐμοὶ τῷ πλησίον. M. πλησίον σου θερίζοντι. N. τῷ ὄντι πλησίον. C. πλησίον. Vim.

4) Βοτάνη ἀκανθώδης. L. N. P. εἶδος ἀκάνθης. 6. ἄκανθα. M. Vim.

1) //Om. Gen.^{a-b} 2) //Gen.^b sine καὶ ταλ., δὴ et εὐθείαν. 4) τὸ pro τῷ ante Heins. 5) ἢ οὔτε seqq. om. Gen.^b 6) //Gen.^a sine lemmate. 7) ἢ τοῦ] M. Gen.^a, ἢ ἀπὸ τοῦ vulg. 8) ἀρότρου M. Gen.^a 9) εὐθείαν M. Gen.^a — καὶ θερισμόν Gen.^a 10) Hom. Il. A, 68, ubi ἐλαύνωσιν. 11) //Gen.^b, ubi ἀγειν pro ὄγμον. 12) ὄρον sine τὸν Gen.^b, ὄρδιον 3.², ὄρδιον 3.¹ Sequentia proscrispsit Duebnerus, ubi τὴν Gen.^b 15) κατ'] p., εἰς vulg., om. Gen.^b

17) Hom. Il. A, 68. — ἐλαύνοντες] p. A., ἐλαύνοντος Gen.^b vulg. et ita supra Gen.^a, ἐλαύνοντο Kiessl., ἐλαύνωσιν Hom. 18) //Om. Gen.^{a-b}, habet Phav. hoc initio: λαιοτομεις παρὰ Θ. τὸ λήιον θερίζεις καὶ τέμνεις, cf. Gl. 21) //Om. Gen.^{a-b}, cf. Gl. 23) //Gen.^b hoc initio: τοῖος τις δείλαν τε: κατὰ μεσ. καὶ δειλὴν ἔστι ποταμὸς pro verbis ante ὅς νῦν. — 24) λαιον et θέριστρον] Adert., λαιον et θεριστόν cod.

ὅτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος· δείλη δὲ ὄψια, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατ-
 έρχεται. ποταπὸς ἔση κατὰ μεσημβρίαν καὶ δείλην, ὅς νῦν
 ἀρξάμενος οὐ μειοῖς καὶ ἑλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους; τὸ
 γὰρ ἀποτρώγεις τοῦτο δηλοῖ. — (Ποταπὸς ἔση προιούσης
 5 ἡμέρας, ὅτε νῦν ῥαθυμείς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος καὶ ***
 εἰπὲρ σε καὶ τὸ καῦμα ἐκλύσει περὶ τὴν δείλην; 3.) — "Αλ-
 λως. Πῶς, φησίν, οὐκ ἀργότερος ἔση προιούσης τῆς ἡμέρας,
 ὅτε νῦν ῥαθυμείς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος καὶ οὐκ ἀποτέμνεις
 τῆς αὔλακος οὐδέν; αὔλακα δὲ τὸν ὄγμον φησί, τὸ κοινῶς
 10 λεγόμενον ὀρδίνιον. — (Δείλαν: ποῖος τις ἔση καὶ κατὰ τὴν
 δείλην, ἑῶαν δηλαδὴ, καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐπεὶ νῦν
 ἀρξάμενος τοῦ ἔργου οὐκ ἑλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους;
 τοῦτο γὰρ τὸ ἀποτρώγεις. "Η· εἰ νῦν ῥαθυμείς τῆς ἐργα-
 σίας ἀρχόμενος, ποῖος ἔση, ὅτε σε τὸ καῦμα ἐκλύσει περὶ
 15 τὴν δείλην; Gen.^b)

Vs. 7.

Vet. Μίλων ὄψαμάτα: τουτέστι μέχρις ὄψιας θερίζων
καὶ κακοπαθῶν καὶ μὴ ἐνδιδούς. (τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ οὐ-
τος ἐν ἀρχῇ τοῦτον εἶπεν ἐκλελύσθαι. Gen.^b) — "Η ὁ ἀργός,
 20 *ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικός, ὁ μέχρις ὄψιας*
δείλης τὸ θέρος ὑπομένων. ἢ τοῦτο λέγει· ἐπεὶ ὁ Μίλων ἐν
ἀρχῇ τὸν Βάττου ἔφη ἐκλελύσθαι, ὄψαμάτην τὸν Μίλωνα ὁ
Βάττος καλεῖ, τουτέστι μέχρις ὄψιας θερίζοντα καὶ μὴ ἀπο-
κάμνοντα. — Πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω: οἶον πέτρινε,

25 5) [Δείλαν:] καὶ κατὰ τὴν δείλην ἑῶαν. M. κατὰ τὸ δειλινόν. 6.
 — [Ἐκ μέσω:] ἤγουν ἀπὸ μέσης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. M.
 [Ἐν μέσω:] ἐν μεσημβρία, κατὰ τὸ μεσημβρινόν. N.

6) Τελείως αὐτὴν ἀποτέμνεις. M. οὐκ ἀποτέμνεις καὶ μειοῖς καὶ
 ἑλαττοῖς τὸ πλόν. L. P. οὐκ ἀποτέμνεις, εἰς τέλος ἄγεις. N.

30 7) Ὁ [μὴ] βραδέως ἀμῶν, ἢ ὄψιμε γηραιὲ καὶ μέχρι τῆς ὄψιας
 ἀμῶν. L. P. νωθρὲ, ὀψὲ καὶ βραδέως ἀμῶν. N. ἤγουν βραδέως ἀμῶν
 καὶ θερίζων, τουτέστιν ἀργοθεριστά. 6. ἀργοθεριστά. C. ἀπὸ τοῦ
 ὀψὲ καὶ ἀμῶν. P. βραδέως θερίζων, ἢ μέχρι τῆς ἐσπέρας ἀμῶν καὶ
 θερίζων. *Y. — Ἀπόρωξ. C. ἰσχυρότατε, ἀδαμάντινε. M.

2) ἔση] 3. 4., γενήση vulg. 2) ἧς //Gen.^b 19) //Om. Gen.^{a-b} 24)
 pro ὅς Gen.^b et ante Heins. 5) ὅτι //Gen.^b, ubi ἀτεράμνον, dein-
 ceps ἀντὶ τοῦ λίθινε, verbis ὅσον
 cod., cf. lin. 8. 6) ἐκλύει cod., cf.
 lin. 14. 6) //Om. Gen.^{a-b} 13) ἦ]
 ἤγουν cod. 13) ῥαθυμείς] Adert.
 ex lin. 5 et 8., ἀριθμείς cod. 17)

λίθινε, σκληρότατε. ἀτεράμνους γὰρ τοὺς σκληροὺς φασί, τοὺς μὴ τέρενας (καὶ ἀπαλοὺς. Gen.^b) — (Ἀτεράμνους τὰς σκληρὰς πέτρας φασίν, Gen.^a) ἐπεὶ τέρεν τὸ ἀπαλόν. [καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τειρομένας, καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα.]

5

Vs. 11.

Vel. Χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι: παροιμία τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τῶν γευσαιμένων ἐφετοῦ τινος, δυσάποσπαστως δὲ ἔχοντων τῆς συνηθείας λεγομένη. ἦτις καὶ ἐτέρως λέγεται· χαλεπὸν, φασί, μαθοῦσα κύων σκυτοτραγεῖν. — 10 (Χαλεπὸν χορίῳ: Gen.^b) ὡσπερ, φησίν, ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσάποδιώκτος ἐστὶν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροίκος ἐρωτικῷ πάθους γευσάμενος.

Vs. 12.

Vel. Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων: σὺ μὲν, φησίν, ἀπείρατος 15 ἔρωτος τυγχάνεις· ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἔνδεκα ἡμέρας ἤδη.

Vs. 13.

Vel. Ἐκ πίθῳ ἀντλεις: τουτέστιν οὕτω ἐν περιουσίᾳ ζῆς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν. — Ἡ· (Ἐκ πίθου ἀντλεις: τοῦτο Gen.^b) εἰρωνευόμενός φησιν· ἐκ περιουσίας ἀπὸ πλήρους 20

8) Οὐδαμῶς. 6. οὐδόλως. C. οὐδέποτε σοι συνέβη ἐρᾶν ἀπόντος. L. P. — Ἐσυνέβη, ἐγένετο. C.

9) Τῶν πόρω. C. τῶν ἀπόντων καὶ μακρὰν ὄντων. N.

11) Δεινόν. M. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀψαμένων ἔργου τινὸς καὶ δυσάποσπαστως ἔχοντων. T. εἰ γὰρ αἰσθηταί, καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτοῖς 25 ἐπιχειρεῖ. ἔστι δὲ παροιμιώδης· χαλεπὸν ἐργάτην ἄνδρα ἔρωτος πειραθῆναι. *L. *Q.

12) [Σχεδόν:] ἄντικρυς. M.

13) Ἦγουν δήλον ὅτι εὐδαιμονεῖς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐρᾶς· ἐγὼ δὲ πένομαι. M. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφθονα ἔχοντων τὰ πραγματά. T. 30 ἦγουν πολλὴν περιουσίαν ἔχεις. L. P.

2) ἀτεράμνος cod. 3) //Gen.^a sine καὶ τὰς seqq. 7) //Gen.^a sine lemmate, post sch. seq., omissis τῆς συνηθείας seqq. — παροιμία δὲ ἐστὶν Gen.^a 8) καὶ δσα. ἐγόντων Gen.^a 10) σκυτοτρογεῖν Reisk., -τρογεῖν Kiessl. 11) //Gen.^{a,b} 12) καὶ ἀγο. Gen.^a 13) Ultimum γευσ. om. Gen.^b

15) //Om. Gen.^{a,b} 18) //Om. Gen.^{a,b} 19) //Gen.^b — τοῦτο etiam 4. 20) ἐκ περ. καὶ πλῆθους ἀντλεις Gen.^b — 27) Siglum Q. apud Gaillium sphal-mate pro P. positum videtur. — πειραθῆναι] L.⁴ P., πειρασθῆναι L.³ Q.

πίθου ἀντλεις (ὥστε σε ἐράν, Gen.^b) καὶ οὐκ ἐκ λαγίνων· ἐγὼ δὲ ἔχω οὐδ' ἄλλις ὄξους. — Ἄλλως. Ἐκ πίθω ἀντλήης: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνων, φησί, καὶ πλουσίων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἶνου κο-
5 ρεννύμενος πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται ἅτε ἀργία συζῶν· ὁ δὲ μηδ' ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ τῷ πόνῳ μαχόμενος οὐκ ἐρά.

Vs. 14.

Vet. (Τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν: τοιγαροῦν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἐρωτος ἐκλύεσθαι με ἀπὸ τοῦ σπόρου, ἤγουν ἀφ' οὗ
10 ἔσπειρα, ἀτημέλητά εἰσι πάντα τὰ χωράφια μου καὶ ἀσκάλι-
στα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν. 3.
4. Q. Gen.^b σκαλις δὲ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. 4. Gen.^b) —
Τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν μοι: πάλαι, φησὶν, ἀπὸ τοῦ σπό-
ρου πάντα μοι ἦν καλὰ [οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ
15 ἀπὸ θυρῶν]: νῦν δὲ διὰ τὸν ἐρωτα οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ
οὐδὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου εἰσὶν ἐσκαλμένα [ἀλλὰ ἄσπορα μέ-
νουσι διὰ τὸν ἐρωτα]. — (Ἀντὶ τοῦ· νῦν οὐ μόνον τὰ πόρρω,
ἀλλὰ καὶ τὰ πλησία τῶν θυρῶν μου ἀτημέλητα μένει διὰ τὸν
ἐρωτα. Gen.^b) — Ἄλλως. Ἄσκαλα: τουτέστιν· ἅπερ ἔσπειρα,
20 μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον, ὅτι καὶ ἀσκά-
λευτά εἰσιν. σκαλένω δὲ τὸ χωράφιον, ὅτε σκαλίσι καθαιρῶ
αὐτό. σκαλις δὲ σκαλίδος ἐργαλεῖον γεωργικόν, τὸ κοινῶς
λεγόμενον σκαλιστήριον. — (Ἄσκαλα: τουτέστιν ἀναροτρι-
αστα καὶ τὰ προαύλια. πρῶην γὰρ φησιν εἶχον ἀφθονα· νῦν
25 14) Διὰ τοῦτο τὸ ἐράν. C. διὰ τὸ ἐράν ἐμέ. N. διὰ τοῦτο. M. —
Καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν μου χωράφια, ἤγουν τὰ κοινῶς ἐσωθύρια. M.
— Ἀσκάλευτα. C. ἀσκάλιστα. 6. C. — Ἦγουν ἐρῶντός μου καὶ τὰ
σύνεγγυς πάντα ἀκατέργαστά εἰσι καὶ ἀκόσμητα. *L. *P.

1) λαγίνων Gen.^b et ante Scult.
2) ἔχω οὐδ' ἄλλις ὄξους] 4. Gen.^b
(hic δ' οὐδ'), ὄξος ἔχω vulg., οὐδ'
ὄξος ἔχω Toup. 2) // Om. Gen.^{a.b}
4) κορηννύμενος] Toup., κεραννύ-
μινος vulg. 8) Lemna sic 4., τοι-
γάρτοι πρὸ θυρῶν: πρὸ θυρῶν
μοι τοιγαροῦν Gen.^b, ἄλλως. τοιγα-
ροῦν 3. 9) ἐκλύεσθαι] conj. Gaisf.,
ἐκλύεσθαι codd. 9) ἀπὸ σπόρου 3.
— ἀπὸ τοῦ σπόρου ἀτημέλητά μοι
πάντα οὐ μόνον mediis omissis 4.
Q. Gen.^b 11) καὶ πρὸ 4. Q. Gen.^b

— τῶν om. 3. Q. 13) // Gen.^b sine
lemmate. 15) πρὸ τῶν θυρῶν 3.
Gen.^b Pro sequentibus in Gen.^b
sola leguntur νῦν δὲ οὐδὲν διὰ τὸν
ἐρωτα, quae verba teste Duebnero
in Q. sequuntur post θυρῶν l. 11.
16) ἐσκαλμένα] ἐσπαμμένα vulg. 18)
ἀτημέλητα cod. 19) // Om. Gen.^{a.b}
23) // Post SchVet. Vs. 19. 23) ἀνα-
ροτρίαστα] Duebn., ἀροτρίαστά cod.
— 26) μοι cod. 27) ἀσκάλευτα]
Duebn., ἀσάλευτα cod.

δὲ καὶ τὰ πρὸ θυρῶν μοι ἀσκάλευτα πάντα διὰ τὴν ἐπὶ ἐρω-
μένη λύπην. Gen.^b)

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Μ. ἀφ' οὗ, φησί, τὸν σπόρον
ἐν ταῖς πρὸ τῶν θυρῶν κατεβαλόμην ἀρούραις, ἃ φασὶ κοι-
νῶς ἰσωθύρια, οὐδαμῶς ἐπιμελείας ἤξιωσα. τοῦτο γὰρ τὸ 5
ἄσκαλα θέλει δηλοῦν. Μ. Gen.^a)

Vs. 15. 16.

Vel. Τίς δέ τυ τῶν παίδων λυμαίνεται: ταῦτα ὁ
Μίλων ἐρωτᾷ, εἶτα ὁ Βάττος ἐπάγει· ἃ Πολυβῶτα. (δύ-
νεται δὲ καὶ αὐτὸς λέγειν ὅλον τὸν στίχον; ἢ ἡ Gen.^b τίς 10
ἄρα σε ὦ πολυβῶτα, ὦ πλούσιε, συνεκδοχικόν. πολυβῶτην
δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ πλεοναχῶς βωτεῖν. Ὡ πολυβῶτα:
πολλοὺς ἔχων βόας. Vat. Gen.^b οἱ δὲ ζητοῦσι τὸ Πολυβῶ-
του πότερον θυγάτηρ ἢ θεράπαινα. καὶ μὴν ἔνιοι δὲ πολυ-
βῶτην προσηγορεῦσθαι τὴν πλουσίαν. Gen.^b) — Ἄδηλον δέ, 15
πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ Πολυβῶτου λέγει. ἢ
τοῦ Πολυβῶτου οὖν φησὶ λυμαίνεται με, ἥτις πρώην θερι-
ζόντων ἡμῶν παρ' Ἴπποκόωντι ἢ παρ' Ἴπποκίωνι —
διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις — προσηύλει. καὶ
τὸ μὲν παρ' Ἴπποκόωντι γράφων λέγει τῷ ποταμῷ, τὸ δὲ 20
παρ' Ἴπποκίωνι λέγει οὕτω καλουμένῳ. — (Ἄδηλον εἰ
θυγάτηρ τοῦ Πολυβῶτου ἢ θεράπαινα ἢ αὐτὸν λυμαينوμένη
τῷ ἔρωτι. Gen.^a)

Vs. 17.

Vel. Εὐρε θεὸς τὸν ἀλιτρον: παροιμίαι εἰσὶ τὸ εὐρε 25
θεὸς τὸν ἀλιτρον [καὶ τὸ εὐρε θεὸς τὸν αἵτιον] καὶ
τὸ ἔχεις ἄπερ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὐρε θεὸς τὸν ἀλι-

15) Δαμάξει τῷ ἔρωτι. Μ. — [Ἄ Πολυβῶτα:] θυγάτηρ. L. P.

16) Θερίζουσιν ἡμῖν. Μ. τοῖς θερισταῖς. Ρ. — Παρὰ τῷ ληϊῷ
Ἴπποκόωντος. 6. ποταμῷ. C. N. τόπος τις. Μ. — Συνῆδε. Μ. δι' 30
αὐλοῦ ἔμελλε. Ν.

1) καὶ τὰ] Adert., κατὰ cod. 1)
ἐπὶ ἐρωμένη] ἐπιερωμένην cod., ἐπ'
ἐρωμένη Adert. 8) //Gen.^b c. lemm.
τῶν παίδων. 10) τι ἄρα Gen.^b
12) βωτεῖν] πολυβωτεῖν codd. Verba
sequentia ὦ πολ. primus lemma esse

indicavi. 14) μὴν ἔνιοι] πηνελόπη
cod. 15) προσηγορεῦσθαι] -ηγόρευ-
σθαι cod., -αγορευέσθαι Adert. tac.
15) //Om. Gen.^{a-b} 21) δῆλον cod.
25) //Gen.^a sine lemmate inde ab
λέγεται. — τοῦτο παροιμία ἐστίν 3.¹

τρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς· ἁμαρτωλῶ σοι ὄντι δικαίως περιῆλθε τὸ θεῖον, ὅθεν καὶ περιπέπτωκας οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. — Ἄλλως. Παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν κανχωμένων, ὅτε ἐμπέσωσιν εἰς ἃ

5 ἐκφεύγουσι.

Vs. 18.

Vet. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἃ καλαμαία: γράφεται καὶ χροῖξεῖται ἀντὶ τοῦ συγγωτισθῆσεται καὶ συγκοιμηθήσεται. — (Τὰν νύκτα μάντις Gen.^b)

10 ἃ καλαμαία [δὲ] ἀντὶ τοῦ ἡ ἄρουραία. ἔστι δὲ ἀκρις ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη, καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἶπεν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτό φησιν, ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὀρώσαν. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι *Λυκούργου Αἰσχύλου* τὴν ἀκριδα φησὶ ταύτην,

15 εἰ προβλέψῃ τι τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν τι γίνεσθαι. ἔστι δὲ γλωρὰ καὶ περιμήχεις τοὺς ἐμπροσθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτούς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινουσα· (οὐ γὰρ ὡς ἡ κοσκινόμαντις. Gen.^b) λέγει δὲ· ἡ μάντις ἢ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα χροῖξεῖται καὶ πλησιάζει τῷ χροῖ τοι καὶ σου· ἀντὶ

20 τοῦ ἡ εἰκνῖα τῇ καλαμαία μάντει συνευνασθῆσεται σοι. τινὲς φασιν εἰκάσαι τὴν *Βομβύκην* τῇ ἀκριδί ταύτῃ διὰ τὸ καὶ τὴν ἀκριδα μέλαιναν εἶναι αὐτὴν καὶ τὴν κόρην (ὡς) Σύραν. — (Μάντις ἢ καλαμαία διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ Σύροι καὶ

18) [Χροῖζεται:] χροῖπτεται, πλησιάζει, συγκαθεύδει. 6. ἢ 25 τοὺς σταχείς τέμνονσα πλησιάζει. M.

1) παροιμία pro λέγεται et τὴν δίκην Gen.^a 2) δικαίως τὴν δίκην τὸ (τόν Gen.^a) θεῖον ἐπήγαγε· περιπέπτωκας γὰρ οἷς M. Gen.^a 3) //Om. Gen.^{a,b} 7) //Om. Gen.^{a,b} 10) //Gen.^b omissis ἃ, δὲ et ἡ; Phav. hoc initio: Χροῖζεται σε ἡ καλαμαία, ἢ μάντις, ἢ γγονν πλησιάζει τῷ χροῖτι σου ἢ μάντις. ἐστὶ. 10) ἔστι γὰρ ἀκρις λεγομένη μάντις ἐν τῇ καλ. γιν. Gen.^b Phav. Sequentia ἴσως .... γίνεσθαι om. Phav. 12) ἰσχνὴν sine τὴν Gen.^b 13) ἢ τὴν .... ὀρώσαν om. Gen.^b 13) Ἀρίστ. ἐν ὑπομνήματι Gen.^b 14) *Αἰσχύλου* om. p. 3. 15) προβλέψῃ] προβλέψει Gen.^b, προσβλέψει vulg., προσβλέπη p., προβλέπεις 3.¹ — τι] Gen.^b ut conj.

Gaisf., τινὲ vulg. 15) τούτῳ pro ἐκείνῳ et γίνεται Gen.^b — κακὸν τι] 3., κακὸν vulg., cf. Zenob. II, 94. εἰ τι ἐμβλέψει ζῶν, κακὸν τι ἐκείνῳ γίνεται. 16) περιμήχεις p. Can. Gen.^b Vulc. Phav. 16) τοὺς ἐμπροσθίους πόδας μακροὺς ἔχουσα Can. Gen.^b Vulc. Phav. — καὶ συνεχῶς seqq. om. Phav. 18) τὴν νύκτα pro λέγει δὲ Gen.^b 19) χροῖξεῖται Gen.^b, χροῖζεται Reisk. seqq. 19) χροῖτι τῷ Gen.^b — σου] Gen.^b, σου vulg. 20) μάντει] Duebn., μάντις vulg. 20) συνευνασθῆται Gen.^b 21) εἰσάσαι Gen.^b 21) τὸ καὶ] (Gen.^b) Reisk. seqq., καὶ τὸ vulg. 22) καὶ κόρην Gen.^b 23) Scholia hoc et sequens in Gen.^b leguntur ante SchVet. Vs. 28. omissio ἡ.

Αἰγύπτιοι. 3. 4. Gen.^b) — (Μάντις τοι: σκόπτει τὴν ἐρω-
 μένην τοῦ Βάττου. M. Gen.^{a,b}) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὖν „ἰσχνή τις
 καὶ λεπτή καὶ μέλαινα συγκοιμηθήσεται σοι κατὰ τὴν νύκτα“,
 ἢ μάντις φησὶν ἢ καλαμαία. τὴν ἀκρίδα οὖν φησὶ καλαμαίαν,
 ὅτι ἐν καιρῷ θέρους τὴν καλάμην ἐσθίουσα τὸν ἄσταχυν 5
 φθείρει· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λι-
 μὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα καὶ οἷς ἂν
 ἐντρανίση ζῳοῖς κακὸν προμηνύει. — Ἡ ἢ σὴ ἐρωμένη ἢ εἰσι-
 κυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαία ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας
 ἐπιτηδεία, περιβαλεῖται τὸν χρωτὰ σου κατὰ τὴν νύκτα· 10
 τουτέστιν ἢ ἰσχνή καὶ λεπτή καὶ μακρόσκελος συγκοιμηθή-
 σεται σοι. —

Rec. (Ἄ καλαμαία: ηγουν ἢ ἀκρίς, ἢ παρεικάζει τὴν
 αὐτοῦ ἐρωμένην διὰ τὸ καὶ ταύτην λεπτήν τε εἶναι καὶ μέ-
 λαιναν. *M. Gen.^a)

15

Vs. 19. 20.

Vel. Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλουῦτος, ἀλλὰ καὶ
 ὠφρόντιστος Ἔρωσ: τυφλὸν τὸν Πλουῦτόν φησιν, ἐπεὶ οἱ
 πλουτοῦντες πηροῦνται τὴν διάνοιαν. Δῆμητρος δὲ φασιν
 αὐτὸν [εἶναι υἱόν] καὶ Ἰασίωνος ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν [περι- 20
 ουσία ἢ] εὐφορία ἡμῶν ἰᾶται τὴν ἔνδειαν. (Τυφλὸς δὲ οὐκ
 αὐτός: ὁ Δῆμητρος καὶ Ἰασίωνος υἱός. Gen.^b) ὑπὸ Διὸς δ'
 ἐπηρώθη, (ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, p. 4. Gen.^b) ἵνα μὴ βλέ-

19) [Μωμᾶσθαι:] καταγελᾶν, μέμφεσθαι. C. M.

1) // Gen.^{a,b} Phav., hic post
 schol. praec. hoc initio: τοῦτο λέγει
 ὅτι ἰσχνή τις. — σκόπτει Gen.^a, σκό-
 πει Gen.^b 2) τῷ Βάττω Gen.^b 2)
 οὖν ... καλαμαία] M. Gen.^a, et
 omissis οὖν atque κατὰ ... καλα-
 μαία Phav., ὅτι ἀκρίς συγκ. σοι, ἢ
 ἴσστιν ἰσχνή καὶ λ. καὶ μ., λέγει ὅτι
 μάντις καλαμαία vulg. 4) καλ. τὴν
 ἢ οἰ. φησιν Phav. 5) ὅτι] Phav.,
 ἢ οἰ vulg., ἢ ἔτι Gen.^a 5) θέρους
 ... φθείρει] M. Gen.^a, καλάμης
 ἐσθίει τὸν στάχυν Gen.^b (sed hic
 καλάμη) Phav. et vulg. 6) μάντιν
 δὲ αὐτὴν φησιν Phav. — γὰρ καὶ M.
 Gen.^a, λέγει post μάντιν Gen.^a —
 ἢ prius om. M. Gen.^a Phav. — προ-
 μηνύει M. Gen.^a — λοιμὸν Phav., ubi
 post φαιν. desunt reliqua. 7) κάχρους
 Gen.^b 7) καὶ ante οἷς] M. Gen.^a,
 οὔσα vulg., quod ejecit Toup. 8)

// Om. Gen.^{a,b} 13) ἢ et ἢ om. Gen.^a
 14) αὐ pro αὐτοῦ Gen.^a 14) καὶ
 ταύτην et te om. Gen.^a In eodem
 adhaeret vox ἀφρόντιστος ex per-
 ditto scholio ad Vs. 19 reliqua. 17)
 // Gen.^{a,b}, ille c. lemm. οὐκ αὐτός
 ὁ πλουτός, hic sine lemm. 18)
 ἐπειδὴ τοὺς πλουτοῦντας ὀρώμεν πη-
 ροῦσθαι Gen.^b, πηρῶνται vulg. ante
 Reisk. 20) εἶναι υἱόν om. Gen.^{a,b}
 20) Ἰάσωνος Gen.^{a,b}, βάσανος ante
 Brub., καὶ Ἰασ. in Gen.^b post δὲ po-
 sita. 21) περιουσία ἢ om. Gen.^{a,b}
 — ἀφορία Gen.^a — ἡμῶν post ἐν-
 δειαν Gen.^a 22) Ἰασίωνος] Adert.,
 Ἰάσωνος Gen.^b 22) ὑπὸ Διὸς ...
 ἔρχεται om. Gen.^a 23) δ' ἐπηρώθη]
 4. Gen.^b, δὲ αὐτὸν πηρωθῆναι φα-
 σίν vulg. — Aristoph. Plut. 90. 23)
 καὶ pro φησιν p.

πων ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἐρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτόν
φασι διὰ τὸ ἄκριτον.

Rec. Ἄλλως. Ὁ ἀφρόντιστος, ὡς πολυμέριμος. τὸ γὰρ
ἄφρόντιστος ἀντὶ τοῦ ὀ ἀφρόντιστος. τὸ α ἐνταῦθα ἐπί-
5 τασιν σημαίνει. τοιοῦτόν ἐστι τὸ πάθος τῶν ἐρώωντων· οἱ
γὰρ ἐρώωντες ἐκτῆκονται ταῖς φροντίσι. σημειῶσαι ὅτι δύο οἱ
παλαιοὶ τυφλά φασι, τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Πλοῦτον. ὁ γὰρ
ἐρώων ἐστιν ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἣτις δοκεῖ αὐτῷ καλ-
λίστη εἶναι· ὅπερ ἐστὶ τυφλότης, ὥστε ὁ Ἔρωτος τυφλός, ἤγουν
10 τυφλοποιός· ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρώωντας τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεί-
σθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ Πλοῦτος τυφλός· παρέρχεται γὰρ τοῖς
καλοῦς καὶ κοσμίους, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν τοῖς κακίστοις καὶ
βδελυροῖς. — Μηδὲν μέγα μηθεῦν: ὄρα ἵνα μηδὲν ἀλα-
ζονικὸν εἴποις.

15

Vs. 21—23.

Rec. Οὐ μέγα μυθεῦμαι: οὐκ ἀλαζονεύομαι· σὺ δὲ
μόνον θέριξε τὸ λήμιον καὶ ἔνεκα τῆς κόρης μελώδει, τραγῳ-
δει. οὕτω γὰρ ποιῶν ἦδιον ἐργάσῃ, ὅτι μουσικός ποτε ὑπ-
ἤρχης. —

20

Vel. (Καί τι φιλικὸν μέλος εἰς τὴν κόρην ἀνάκρουσον. p.)

Vs. 24. 25.

Rec. Μῶσαι Πιερίδες: ὦ Μοῦσαι Πιερίδες, ἤγουν αἱ
ἐν τῇ Πιερίᾳ οὔσαι, συννυμνήσατε σὺν ἐμοὶ τὴν λεπτὴν παιδα.
ἄντινων γὰρ πραγμάτων ἄψεσθε θεαί, πάντα καλὰ ποιεῖτε.
25 — (Ἐτιμῶντο γὰρ ἐν τῇ Πιερίᾳ αἱ Μοῦσαι· αὐτόθι δὲ καὶ

20) Ὁ ἀσκόπως ἐπιπίπτων τοῖς ἀνθρώποις. M. πολυφρόντιστος.
C. ὁ πολλῶν φροντίδων πρόξενος. N: — Ὡστε μὴ μεγαλορρημόνει,
ἵνα μὴ τὰ ὅμοια πείσῃ. M.

21) Οὐ μεγαλορρημονῶ. M. — Κάτω τίθει θερίζων. M. τὸ λήμιον
30 τέμναν, ἐκθερίζων. L. τὸ λήμιον τέμνε. P. εἰς τέλος ἄγαγε. N.

22) Αναβαλοῦ, ἄσον. 6. C. M. ἀρξάμενος ἀνάκρουσον ὥσπερ ἐπὶ
μουσικῆς. N.

24) Συνεπαινέσατε, σὺν ἐμοὶ ᾠδὴν [λεπτὴν] ποιήσατε. 6. συν-
επαινέσατε μετ' ᾠδῆς. T: — Τὴν διάλεπτον καὶ ὠραίαν. N.

2) φασι om. Gen.^b, ubi τὸν ἄκρ. // Om. Gen.^{a,b} 22) // Om. Gen.^{a,b}
3) // Om. Gen.^{a,b} 13) // Om. Gen.^{a,b} — 31) ἄδε 6. 33) λεπτήν est gl.
13) ἀλαζονικὸν ante Kiessl. 16) ad ῥαδιανά.

γεγεννησθαι αὐτὰς ἔλεγον. N.) — (Τὰν ῥαδιάν μοι: τὴν τρυφεράν, τὴν λεπτὴν· αὕτη γὰρ μοι ἔσται ἀφορμὴ τῆς ᾠδῆς. * M. Gen.^a.)

Vs. 26. 27.

Rec. Σύραν καλέοντί τιν πάντες: Συριάναν σε ὄνο- 5
μάξουσι πάντες, λεπτὴν καὶ μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἀλιό-
καυστον τὸ ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον. μελίχρουν δέ, ἦγουν,
ἔοικυιαν κατὰ τὸ χρῶμα μέλιτι, τουτέστι σιτόχρουν· τοιοῦτον
γὰρ ἔστι καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σίτου ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. — (Ἐπεὶ
οἱ Σύροι ὑπὸ ἡλίου διηλεκῶς φλεγόμενοι κεκαυμένοι τὸ δέρμα 10
εἰσὶ καὶ μέλανες, διὰ τοῦτο καὶ ταύτην Σύραν καὶ ἡλιόκαυ-
στον ὀνομάζει ὡς μέλαιναν. M. Q. Gen.^a)

Vet. Ἡ οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν σε καλοῦσιν, ἐγὼ δὲ μελί-
χλωρον, οἶον μελανοχρῶτα ἠρέμα, καὶ οὐ λίαν μέλαιναν. —
(Σύραν καλέουσι πάντες διὰ τὸ ἥκιστα λευκὴν αὐτὴν εἶναι. 15
οἱ γὰρ Σύροι μέλανες. p. 3.)

Vs. 28.

Vet. Καὶ ἄ γραπτὰ ὑάκινθος: τὴν ὑάκινθον φασιν
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἰαντος ἀναδοθῆναι τοῦ ἐν Τροίᾳ μα-
νέντος· διὰ τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἰαί, τὴν ἀρχὴν 20
τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἰαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν νῦν
αὐτὴν εἶπεν. ἡ γραπτὴ ὑάκινθος ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμ-
μένα γράμματα, θρηνώδη δηλονότι, τὸ αἰαί. — (<Γραπτὰ>
ὑάκινθος: διὰ τὸ ἐπιγεγράφθαι τὸ αἰαί, Gen.^b) εἶναι δὲ
σύμβολον τῶν ἐπὶ τῷ Αἰαντι μυθολογουμένων. φῦναι γὰρ ἐκ 25

25) Ἦγουν ἄπερ ἂν μεταχειρίσητε, ῥάδια καὶ εὐπετῆ τὰ πάντα
περαίνεσθαι ποιεῖτε. N.

26) Ἀπὸ Συρίας. M. διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ Σύροι. N.

27) Λεπτὴν. M. κάτισχνον. N. — [Ἀλιόκαυστον:] ἦγουν μέ-
λαιναν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Σύροι. M. — Ἀντὸς μόνος καλῶ σε σιτό- 30
χρουν. 6. σιτόχρουν. N. μελάχρουν. L. P. <οὐ> λαν μέλαιναν. P.
ἠδειαν καὶ θάλλουσαν, ἡ μελανόχρουν. M.

1) τὴν τρ. om. M. 5) // Om. ὄν. om. Gen.^b. 21) διὰ τοῦτο seqq.
Gen.^{a, b}. 9) // Gen.^a post SchRec. om. Gen.^b. 23) αἶ αἶ vulg. 24)
Vs. 28. 13) // Om. Gen.^{a, b}. 14) μέ- αἶ αἶ cod. 24) // Gen.^b. 25) ἐπὶ
λαινα ante Heins. 18) // Gen.^b post τῷ αἵματι Gen.^b. — 27) περαίνεσθε
ξίφει in sch. seq. hoc initio: τοῦτο αἰαί] 30) σιτοχρουν 6. 31) μελά-
τὸ φντὸν ἀπὸ τ. αἶ. φησί. 20) αἰαί] χρουν P.

τοῦ αἵματος αὐτοῦ φασὶ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη ἐπὶ Τροίας περιπεσὼν τῷ ξίφει, ὅθεν καὶ τὸ πάθος τοῦ Αἴαντος ὑποφαίνεται. εἰς ὃ Εὐφορίων ἀπιδῶν εἶπε·

πορφυρὴν ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις αἰοιδῶν
5 Ῥοιτείης ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο
εἶαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύνουσαν.

Rec. (<Τρικλινίου.>) Ῥάκινθος: Αἴας ἐμάνη ἐν Τροίᾳ καὶ τῷ ξίφει περιπεσὼν ἀνηρέθη· τότε τοῦτο τὸ φυτὸν ἀνεδόθη, φασίν, ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἐγγεγραμμένον ἔχον αἶ αἶ,
10 τὴν ἀρχὴν τοῦ Αἴαντος ὀνόματος. Gen.^a)

Vs. 29.

Vel. Τὰ πρῶτα λέγονται: ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην τάξιν ἀριθμοῦνται, καταλέγονται. — (Λέγονται: τὰ πρῶτα ὁμῶς λέγουσιν, οἷον πρωτολογοῦσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν
15 τοῖς ὑποκριταῖς πρωτολόγων. Gen.^b)

Vs. 30.

Vel. Ἀ αἶξ τὸν κύτισσον: ὁ κύτισσος φυτὸν, ὃ νεμῶ-

28) Ἡ γεγραμμένη, ἡ ἐξωγραφισμένη. 6. γραπτὴν λέγουσι τὴν ὑάκινθον, διότι ἐν τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ἐφονεύθη ὁ Αἴας, ἀνεδόθη βο-
20 τάνη καὶ εἶγε γραπτὸν τὸ αἶ αἶ. L. P. ἔχει γὰρ ἐν τοῖς φύλλοις γε-
γραμμένον αἶ αἶ. ἦν μνησθένται ἐν τῷ Αἴαντος τάφῳ ἀναδοθῆναι, τὴν ἐκείνου σφαγὴν διὰ τῶν γραμμάτων θρηνοῦσαν. M. γέγραπται γὰρ ἐν αὐτῇ τὸ αἶ αἶ. N.

29) [Τά:] ταῦτα. M. — Ἦγουν ἐν τοῖς πρώτοις συναριθμοῦνται.
25 N. — [Λέγονται:] συλλέγουσιν ἀνθρώποι. M.

1) φησὶ Gen.^b 1) Τροίαν ante Reisk., τῇ Τροίᾳ Gen.^b 2) ὅθεν ... ὑποφαίνει om. Gen.^b 3) Locus de Euphorione etiam in M. Gen.^a extat, sequenti scholio Tricliniano adhaerens. — εἰς ὃ Εὐφορίων ἀπιδῶν εἶπε] Tourp., εἰς τὸν Εὐφορίωνα Φειδῶν εἶπεν, ἢ εἰς τὸν Εὐφορίωνα ἀπιδῶν εἶπε — διττῶς γὰρ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν γράφεται vulg., ἢ εἰς ... γράφεται om. 3. 4., εἰς τὸν Εὐφορίωνα εἶπε Gen.^b, ὡς καὶ Φειδῶν ἐν Εὐφορίωνι εἶπεν M. Gen.^a 4) Euphor. fr. 36. — σοὶ μὲν 3. 4. Gen.^b, σὺ μὲν 10. M. Gen.^a — φῆμις] Hemsterh. ad Lucian. I p. 240 et Schaeferus ap. Kiessl., φάτις vulg. 5)

φοιτείην 3. 4. 10. M. Gen.^a et ante Brub., φοιτείσι Gen.^b — Αἰακίδα 3. 4. Gen.^b 6) Tertius versus deest in Gen.^a — ἀντέλλειν] 10. M., ἀνατέλλειν 3. 4. Gen.^b, ἀντελλομένον vulg. — γεγραμμένω 3. Gen.^b — κωκύνουσας Gen.^b 7) H. sch. in M. Triclinii nomine praescriptum esse, ex Gailii et Duesbneri adnotationibus apparet, quanquam non exscripserunt. 12) // Om. Gen.^a b. 14) πρωτολογοῦσιν] καταλογοῦσιν cod. 15) πρωτολόγων] Piccolos, προλόγων cod. 17) // Gen.^a hoc initio: κύτισσον: βοτάνη ἢ φυτὸν ἐστὶ. — κύτισσος ante Heins. — 23) τὸ ὕ αἶ cod.

μειναι αἱ αἴγες γάλακτος πλήθουσιν. ἀπὶ κοινοῦ δὲ τὸ διώ-
κει, ἤγρουν ζητεῖ.

Vs. 31.

Rec. Ἄ γέρανός τῳ ἄροτρον: ἀρχομένου γὰρ σπόρου
αἱ γέρανοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ μανίαν ἔχω. 5

Vs. 32. 33.

Rec. Αἶθε μοι ἦσαν: εἶθε ἐκεκτῆμην τὰ Κροῖσον· ἀμ-
φότεροι ἂν <ανατεθειμένοι> ἦμεν ὥσπερ χρυσοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ.
τὸ δὲ πεπᾶσθαι ἀντὶ τοῦ κεκτῆσθαι.

Vs. 34. 35.

10

Vet. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπαμφοτέροις
ἀμύκλας: Ἀμύκλαι πόλις Λακωνική, ὅθεν καὶ Ἀμυκλαίου
παιδίον τὸ ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν, καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήμα-
τος, ὡς ἐνταῦθα, ἀπὸ Ἀμυκλαίου τοῦ πρώτου ὑποδήματα εὐ-
ρόντος. — [Γράφεται καὶ] σχῆμα δ' ἐγὼ: [καὶ ἔστιν ὁ νοῦς 15
τοιοῦτος] ὄρχούμενον δὲ ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι ἐποιοῦν ἐμαντὸν
ἔχοντα Λακωνικά ὑποδήματα. <ἦ> ἢ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν
ἔχουσα σχῆμα ὄρχηστου καὶ ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα
<Λακωνικά>.

Rec. (Ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος Ἀμυκλαίων, ὥσπερ 20
αἱ καρπατῖναι Καρῶν καὶ αἱ σκυθικαὶ Σκυθῶν. N.) — (Τρι-
κλινίου. M. Ἡ σὴ μὲν, φησί, στήλη εἶχεν ἂν αὐλοῦς ἐν
ταῖς χερσὶν ἢ ῥόδον ἢ μῆλον· ἢ δὲ ἐμὴ ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα

31) Μαίνομαι. M. ἐρωτικῶς διάκειμαι. C.

32) Γράφεται καὶ οὕτως· αἶθε μοι ἦς ὅσα χροῖσον ἔχειν 25
πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι. 3. — [Ἡς:] ἐνταῦθα τὸ πεπᾶσθαι. M.
— Κεκτῆσθαι, ἀφ' οὗ καὶ πᾶν καὶ πῶ τὸ κτώμαι. C.

33) Ἦτοι στήλας ἡμῶν ἀμφοτέρων χρυσᾶς ἐποίησαμεν καὶ ἀνεθέ-
μεθα τῇ Ἀφροδίτῃ. *L. *P. ἤγρουν στήλαι χρυσαὶ ἡμῶν ἀνέκειντο
τῇ Ἀφροδίτῃ. M. — Ἀνατεθειμένοι ἦμεν. N. ἀφιερώμεθα. C. 30

35) [Σχῆμα:] ἔχων. v. ἔχων ὄρχηστου ἔχοντος ἐν τοῖς ποσὶν ὑπο-
δήματα. M. στολήν. 6.

1) ἀπὸ κοινοῦ seqq. om. Gen.^a
4) //Om. Gen.^{a,b}. 7) //Om. Gen.^{a,b}.
8) ἀνατεθ. supplevi ex GIN. 11)
//Om. Gen.^{a,b}. 15) //Gen.^b sine
circumscriptis. 16) ὄρχούμενον]
Dnebn., ὄρχούμενος vulg. 18) σχῆ-
μα ... φοροῦσα om. Gen.^b. 18) τοῖς

ποσὶ φοροῦσα] p. 3. 4. et Triclin.
p. 324. 1., ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ante
Scult., ἀμφοτέροις ποσὶν vulg. 19)
Λακ. supplevi ex Tricl. p. 324. 1. et
supra l. 17. 20) Ἀμυκλῶν cod. —
25) Gl. eadem manu superscripta.
28) ἀμφοτέρας L.

σχῆμα ὄρχηστοῦ καὶ ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα Λακωνικά. εἰ δὲ σχοῖμι γράψεις, οὕτως ἔρει· ἐγὼ δὲ σχοῖμι καὶ ἔξω καὶ ταῦτα ἄπερ σύ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶν ἀμύκλας. M. Gen.^a)

5

Vs. 36.

Vet. Οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ· οἱ μὲν πόδες σου ἀστράγαλοί εἰσιν, οἷον εὐρυνθοὶ καὶ ὄρθοι. ἢ λευκοὶ ὡς οἱ ἀστράγαλοι (τῶν κυβευόντων. 4. Gen.^b).

Vs. 37.

- 10 *Vet.* Ἄφωνα δὲ τρύχνα· ἢ τρύχνος. τοῦτο ἐπὶ τρυφερότητος τάσσεται. ἤγουν ἢ φωνή σου δὲ μαλακή, εἰκνία τρύχνα. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη εἶδος λαχάνου, ἢ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιτζάνα, ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος· ὁ δὲ Θεόκριτος ἐξέβαλε τὸ σ διὰ τὸ μέτρον, τρύχνον εἰπών. — (Τρύχνα· εἶδος βοτάνης. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τρυφερότητος. τρύχνος γὰρ λάχανον ἱκανῶς μαλακόν. Gen.^b) — (Τρύχνα· βοτάνη τις ἱκανῶς μαλακή καὶ λεπτή. ἔστι δὲ ἢν οἱ κοινοὶ ἀγρίαν μαξιζάναν φασίν. ἐξεβλήθη δὲ τὸ σ διὰ τὸ μέτρον. M. Gen.^a) — Τὸν μὲν τρόπον οὐκ
- 20 ἔχω εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμείλιχτον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μηδὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως.

Vs. 38.

Vet. Ἡ καλὰς ἄμμι ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοι-

36) Ἦγουν λευκότετοι, ἐπιτήδειοι, σχῆμα ἔχοντες ἀστραγάλων, 25 ἤγουν ῥηκταρίων. *L. *P.

37) Ἀπαλή ὡσπερ στρύχνος. N. λεπτή. 6. τρυφερά, λεπτή. τρύχνος λάχανον ἱκανῶς μαλακόν, ἢ εἶδος βοτάνης. Paris. — Ἡθος. N. τίνος χάριν ἢ σὴ φωνή λεπτή. M. Stop.

2) ἔρεις codd. 3) καὶ ἔξω καὶ om. Gen.^a 19) //Gen.^b c. lemm. εἰ-
M. 6) //Gen.^b c. lemm. ἀστρά- πεῖν. 20) ἀμείλιχτον] Duebn., ἀμί-
γαλοὶ τευ. 7) εὐρυνθοὶ ἀντὶ τοῦ ληχτον ante Heins., ἀμίουχτον vulg.
λευκοὶ Gen.^b 8) τῶν om. 4. 10) 21) ἔχης Gen.^b 23) //Gen.^b c.
//Om. Gen.^a 13) μαλακόν] ante lemm. ἄμμι ν. — 25) ῥηκταρίων
Heins., μαλακοῦ vulg. 16) τρύχνον conj. Adert. 26) τρυφ. λεπτή]
cod. 18) μαξιζώνην et 19) οὐ pro σ Duebn., τρυφ. χαλεπή cod.

δάς: τοῦτο ὁ Μίλων εἰρωνευόμενος ἐν ἤθει φησί. συγκέκοψε δὲ τὸ ὄνομα, τὸν βουκαῖον βούκον [καὶ βῶκον] εἰπὼν ὑποκοριστικῶς.

Rec. (Καταγελῶν αὐτοῦ καλὰς ᾠδὰς λέγει ποιεῖν, ἐπεὶ ἐρωτικὸν ἄδει ἐργάτης ὢν. διὸ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ συγκέκοψε βούκον ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ βουκαῖου εἰπὼν. M. Gen.^a)

Vs. 39.

Vet. Ὡς εὖ τὰν ιδέααν: καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν· ὡς εὖ τὸ τῆς ἀρμονίας εἶδος ἐρρῦθμισεν ὁ βουκαῖος.

Vs. 40.

10

Vet. Ὡ μοι τῷ πάγονος: πάγονα τὰ γένειά φησιν. ὁ δὲ λόγος ὑβριστικός· τί τὰ γένειά σοι μωραίνονται; ἡλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφυσας.

Vs. 41. 42.

Vet. Θάσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῖῳ Ἀντιέρσα: 15 τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηεν ὁ Μίλων καταγελῶν αὐτοῦ, ὅτι ἐργάτης ὢν ἐρωτικὸν ἄδει. δυνατόν δὲ ταῦτα λέγειν καὶ τὸν βουκαῖον. — Θέασαι δὲ φησι καὶ ταύτην τὴν τραγωδίαν τοῦ Ἀντιέρσου, ἣν μέλλω ἄσαι. ἱστορία. οὗτος δὲ ὁ Ἀντιέρσης

39) Ἰκανῶς τὴν τραγωδίαν ἐποίησε καὶ ἀρίστως αὐτὴν ἤρμωσεν· 20 ἢ ἄριστα τοῦ κάλλους ἐστοχάσατο τῆς ἐρωμένης. *L. *P. λίαν ἐπιστημόνως. C. — Τὸ εἶδος. C. — Εὐρύθμως ἤρμώσατο τὴν ᾠδὴν. M. μεμετροημένως ἐποίησεν. C. τὴν μορφήν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ μέλους ἤρμωσεν. N.

40) Μάτην. F. μωρῶς. C. P. [ἀλαθίως:] ἀλαθίως, ἤγουν 25 <οὐ> λανθανόντως. M. [ἀληθείως:] ἀλαθίσι. *k. sec.

41) Ταύτην τὴν ᾠδὴν, ἣν ἐποίησα τῷ θεῖῳ μου Ἀντιέρση. M. — Θεριστής ἦν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. C.

1) εἴθει ante Brub. 1) τοῦ δὲ βουκαῖος ὑποκοριστικῶς ὁ βούκος συγκέκοψε τὸ ὄνομα Gen.^b, ubi adhaerent τοῦ πάγονος ex lemmate perdit scholii ad Vs. 40. 4) γελῶν Gen.^a 6) ἀντὶ καίου Gen.^a 8) //Om. Gen.^{a,b} 9) ἐρρῦθμισεν] p. ut conj. Hemsterh., ἐρῦθμισεν 3., ἐρῦθμησεν vulg. 11) //Om. Gen.^{a,b} 12) ὅτι τὰ γ. σου μωραίνονται vulg. 15) //Gen.^b sine lemm. 16) ἐπειδὴ pro ὅτι Gen.^b 17) δυνατόν seqq.

om. Gen.^b 18) //Gen.^b post sch. seq. et inde ab οὗτος Gen.^a — ἄλλως. θέασαι φησὶ καὶ τ. μου τ. τρ. ἦν περὶ τοῦ Ἀντιέρσα μ. ἀ. 4. Gen.^b, ubi φησὶ Wart. et (Gen.^b), φασὶ 4.², Ἀντιέρσου Gen.^b 18) In p. teste Wartono p. VI adscripta leguntur: τραγωδίαν: τουτίστιν ᾠδὴν ἐν τῇ συνηθείᾳ νέων Ἑλλήνων. 19) ἱστορία om. Gen.^{a,b}, δὲ ὁ om. Gen.^a — 25) μωρῶς C. — ἀλαθίως cod.

ᾧκει Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου. γεωργὸς δὲ ὢν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἐσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν 5 ἦδεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαϊάνδρον ποταμὸν, ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν ἄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν. τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ᾧδὴν εἶναι θεριστῶν λέγων οὕτω· „καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴου- 10 λος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾧδὴ Ἀντιέρσας.“ εἶτα ἐξῆς ἄδων ὁ Βάτιος τὴν τοῦ Ἀντιέρσου ᾧδὴν, φησὶ Δάματερ πολύκαρπε. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ Ἀντιέρσου ᾧδὴ. — (Θᾶσαι: ὁ λόγος ἐκ τοῦ βουκαίου· δυνατὸν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ταῦτα λέγειν. ὁ δὲ 15 Ἀντιέρσας ἦν Μίδου νόθος παῖς. γεωργὸς δὲ ὢν τοὺς παριόντας θερίζειν ἠνάγκαζε, καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν συναπέτεμε τοῖς δράγμασιν αὐτῶν τὰς κεφαλὰς. ὃν ὁ Ἡρακλῆς ὕστερον ἐκτείνε. Gen.^b)

Rec. (Θᾶσαι: θᾶσαι καὶ ἄκουσον. ἔστι τὸ σχῆμα αἰ- 20 σθησις ἀντὶ αἰσθήσεως. Gen.^a)

Vs. 44.

Vet. Σφίγγετ' ἄμαλοδέται: ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐπομένους καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δρα-

42) Πολλῶν καρπῶν καὶ πυρῶν χορηγέ. N.

25 43) Καλὴν ἔχον ἐργασίαν. M. ἐνκόλως ἐργαζόμενον. T.

44) Ὡ θερισταί. I. P. οἱ τὰ δεμάτια δεσμοῦντες. M. οἱ δεσμοῦντες τοὺς στάχνας. C. — Διερχόμενος τὴν ὁδόν. M.

1) οἰκῶν Gen.^b, ubi desunt υἱὸς .... ὢν. 1) Μίδου Gen.^a 2) ὢν om. Gen.^a 2) παριόντας Gen.^b 3) ἀποκόπτων Gen.^b 4) συνειλῶν Gen.^b 5) Ἡρ. δὲ ἀναιρέσας αὐτὸν κατὰ τὸν M. π. ἔρριψεν Gen.^b 6) κατὰ Φρίανος Gen.^b 8) τοῦτον δὲ .... Ἀντιέρσας in Gen.^b sequenti scholio adhaerent. — ὁ Πολύδωρος Gen.^a — Apollod. fr. 37. 10) ᾠδὰς οὕτω καὶ M. Gen.^a 11) ᾧδὴν Gen.^b — Ἀντιέρσης Gen.^a, ubi seqq. desunt. 12) Δάμαρτε Gen.^b, in quo

ut in Call. φησι Δ. π. recte junguntur, quum inde ab Sal. vulgo post φησι distinctum sit, ut Δαμ. πολ. sequentium lemma sint, quae a Gen.^b absunt. 13) //Post SchVet. Vs. 46. 47. 15) ἦν Μίδου] Adert., κωμικός cod. 15) παριόντας] Duebn., παρόντας cod. 19) //Post schol. ad Vs. 54. 55. 22) //Gen.^b sine lemmate. — ἀπέστρεψε] Gen.^b vulg., ἀπέστρεψε Reisk. seqq. 23) συνδεσμοῦντας ... πληρ. om. Gen.^b

γματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστερὰν παρὰ τὸ δράττειν. ὄθεν καὶ δραχμή, ἢ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῶ κέρματι. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ἢ καὶ διακοσίων.

Vs. 45.

5

Vet. Σύκινοι ἄνδρες: ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὐθραυστον, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. ὄθεν καὶ παροιμία συκίνη ἐπικουρία, ἢ μηδὲν ὠφελούσα ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς: — (Σύκινοι ἄνδρες: ἀσθενεῖς, ἀχρεῖοι ὡς καὶ τὸ τῆς συκῆς ξύλον. Gen.^b)

10

Vs. 46. 47.

Vet. Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἅ τοι μὰ ὕμιν: παρατετηρημένως λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς στάχνας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου ἢ βορέου. τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα οὕτω συμ- 15 βαίνει παινεσθαι ἐμπνεόμενον. κόρθυος δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. — Ἄλλως. Κόρθυν τὸν σωρὸν (τοῦ σίτου Gen.^b) λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῆ, τοὺς στάχνας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας ἔσωθεν· τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν, ἃ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω τετραμ- 20 μένα ἑῶσιν, ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σίτος ῥιπιζόμενος παιίνεται καὶ ἄβροχος καὶ ἄσηπτος διαμείνη. ἢ κόρθυος δὲ κλίεται τῆς κόρθυος, ὡς ἡ πίτυς τῆς πίτυος.

45) [Σύκινοι:] ἀσθενεῖς· τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν [ἀσθενές]. M. παροιμία ἐπὶ ἀσθενούς βοηθείας. P. — Ὁ μισθὸς ὁ δοθησόμενος ὑμῖν. 25 L. P. ὁ εἰς αὐτοὺς καταβληθείς. M. ὃν δηλονότι λήφονται οἱ θερισταί. N. ἤγουν δι' ὃν νῦν ἐργάζονται. *I.

46) Τοῦ δεματίου. C. L. M. Stop. τῆς καλάμης. N. τῆς κορυφῆς. P. ὁ σωρὸς τοῦ σίτου. P.

1) ἀσταχύων Gen.^b 1) παρὰ τὸ δρ. om. Gen.^b 2) ἐνθεν καὶ ἡ δρ. πλ. τ. χεῖρα Gen.^b, δραχμή p. 3) ἀμάλη seqq. om. Gen.^b 6) // Om. Gen.^{a, b}, habet Phav. 7) εὐθραυστον ante Heins. (recte Phav.) 12) // Gen.^b c. lemm. ἢ τομά. 13) παρατετηρημένως p. Gen.^b et infra p. 328. l. M., μένον vulg. 13) θημοθ. Gen.^b 15) ὄντα, συμβαίνει et κόρθυος seqq. om. Gen.^b 17) // Gen.^b

hoc initio: τᾶς κόρθυος: τῆς σωροῦ omisso λέγει. 18) γὰρ pro δὲ Gen.^b 20) αὐτοῦ Gen.^b 20) τετραμμένα] τετραμμένους Gen.^b Vulc., ἑστραμμένα vulg. 21) συμπίπτηται pro παιίν. Gen.^b et, nisi fallor, Vulc., vid. ad pag. 328. 15. 22) ἄσηπος Gen.^b, ubi desunt ἢ κόρθυος seqq. — 25) ἡμῖν codd. 27) δι' ὁ cod. 28) δεσματίου sine τοῦ Stop.

Rec. (Παρατετηρημένως λέγει πρὸς τοὺς τὰς ἀμάλας καὶ τὰ δράγματα θημονοθετοῦντας, οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς μὲν στάχυνας ἐντὸς εἶναι, τὴν δὲ τομὴν ἐκτὸς πρὸς ξέφυρον ἢ βορρᾶν ὀρώσαν, οὕτω γὰρ συμβαίνει <τὸν σίτον> καὶ πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον καὶ ἄβροχον καὶ ἄσηπτον διαμένειν. κόφθους δὲ ἐστὶ τὸ κοινῶς δεμάτιον, ὃ καὶ κλίνεται κόφθους ὡς βότρυς. M. Gen.^a)

Vs. 48—51.

Vel. Σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεσαμβρινὸν ὕπνον: ἐτέρα παραίνεσις· δεῖ τοὺς ἀλοιῶντας μεσημβρίας ἀλοῶν. — (Τὸ μεσημβρινόν: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν μεσημβρία καθεύδειν ἀλλ' ἐνεργεῖν. Gen.^b) ἐπιτηδειότατος γὰρ ἐστὶν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοῶν. φλέγοντος γὰρ τοῦ ἡλίου τηνικαῦτα τὴν καλάμην (τοῦ σίτου Gen.^a) τὸ ἄχυνον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι.

Rec. (Ἐκφεύγειν οὖν χρὴ τὸν μεσημβρινόν φησὶν ὕπνον ἀλοιῶντας· ἀμῶντας δὲ ὕπνου μὲν ἐν αὐτῷ — πίπτει γὰρ ὁ στάχυς ὑπὸ τοῦ ἡλίου φλεγόμενος — ἄρχεσθαι δὲ ἀμᾶν ἀρχομένης ἡμέρας, ὅτε ὁ κορυθαλὸς ἐγείρεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος πίπυλος, καὶ λήγειν τοῦ ἔργου, ὅτε πάλιν οὗτος ὑποστρέφει πρὸς κοίτην. M. Gen.^a)

Vel. Καλάμη δὲ τὸ κατωτέρω τοῦ στάχους, ὅσον τε σὺν τῷ στάχυϊ τέμνεται καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ἀπολιμπάνεται. — Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυ-

25 47) Φυλάττεται, οὐ σήπεται. L. πίων μένει καὶ ἄσηπτος. N. τρέφεται. M.

48) Οἱ ἐν ἄλωνι συντριβόντες τὸν σίτον φεύγουσι τὸν ὕπνον κατὰ τὴν μεσημβρίαν. 4. 5. *L. *N. *P. — Χρη. 3. ἀλωνίζοντας. D.

49) [Τῆμος δέ:] τότε γὰρ. M. — Γίνεται. M. N. Stop.

30 50) Δεῖ ἀρχεσθαι. L. P. θέλετε. M. — Κορυθαλοῦ τοῦ λεγομένου πίπυλου. M. κατὰ τὴν πρωίαν. L.

1) Verba ante οὕτω om. Gen.^a

2) ὡς τοὺς Gen.^a 3) αὐτὸς pro

ἐκτὸς Gen.^a 4) βορρᾶν Gen.^a 4)

Primum καὶ om. Gen.^a 9) // Om.

Gen.^a 10) ἀλοιῶντας ante Xyl.

12) // Gen.^a 11) — ἐπιτηδειός Gen.^b,

φησὶν pro γὰρ ἐστὶν Gen.^a 13) με-

σημβρ. om. Gen.^b, ὁ καιρὸς ὁ μεσ.

Gen.^a 13) φλέγοντος Q. Gen.^b

14) τηνικαῦτα om. Gen.^b 15) συμ-

πίπτηται pro συμβαίνει Vulc., quae

lectio potius supra ad pag. 327. 21.

pertinere videtur. 16) // Etiam in

M. post sch. praec. 16) ὕμνον et

ὕμνου Gen.^a, ubi δὲ deest. 19) ὁ

κορ. post πίπυλος M. 19) λειγόμενος

om. Gen.^a 22) // Om. Gen.^a 23)

ἀπολιμπ.] p., υπολ. vulg. 24)

// Gen.^b c. lemm. κορυθαλω. —

27) κατὰ τ. μ. om. 4. 5.

δαλῶ: (ὁ γὰρ κορυδαλὸς κατὰ τὸ ἀμφίλυκον ἵπταται ἐπὶ νομῇ. Gen.^b) δεῖ (οὖν Gen.^b) φησὶ τοὺς ἀλοῶντας μεσημβρίας ἀλοῶν (διὰ τὸ ἐπιτήθειον εἶναι τὸν καιρὸν· Gen.^b)· τοὺς δὲ ἀμῶντας ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἡοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ· λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς. Ἐλινύσαι δὲ τὸ 5 καῦμα: ἦτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἤρμειν. [βραδύναι· τὸ θέμα ἐλινύω τὸ βραδύνω.] οὐκ ἀσκόπως δὲ τοῦτο λέγει· ὁ γὰρ κορυδαλὸς τῶν ὀρνέων καὶ πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει (εἰς τὴν κούτην Gen.^b).

10

Vs. 52. 53.

Vel. Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος: μακάριος. ἐπισκῶπτει δὲ τὸν ἐργοδότην ὡς μὴ αὐταρκες ποτὸν παρεχόμενον.

Rec. Εὐκτὸς δὲ ὁ εὐχῆς ἄξιος καὶ εὐκταῖος· ἀπευκτὸς 15 δὲ καὶ ἀπευκταῖος ὁ μισητός. — (Ἐπισκῶπτει τὸν ποτὸν αὐτοῖς παρεχόμενον ὡς βραδέως διδόντα. M)

Vs. 54. 55.

Vel. Κάλλιον ᾧ ἐπιμελητά: ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν ὀλίγην τροφήν αὐτοῖς παρεχόμενον. — 20 Ἄλλως. Τὸ <ᾧ> ἐπιμελητὰ ἀντὶ τοῦ ᾧ ἐργοδότα, ὃν δὴ

51) Ἐπνοῦντος ἐκείνου. M. τοῦ θέρους, εὔδοντος κορυδαλοῦ, ἀναπαύσασθαι. L. P. — Ἀναπαυθῆναι κατὰ τὸ μεσημέριον. M.

52) Ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐργοδότην. εὐκτὸς, παρόσον ὁ βάτραχος οὐ λείπει ὕδατος. *I. — Οὐ διὰ φροντίδος ἔχει. M. οὐ φροντίζει. C. 25 οὐ ζητεῖ. T.

53) Τὸ ποτόν. N. — Διδόντα. L. P. δώσοντα. M. παρέχοντα. N.

54) Ὡς ἐπιστάτα τῆς ἐργασίας ἡμῶν. N. — Φακὸς ὁ ἀνέψητος, φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. M. Phav.

1) ἐπὶ νομῇ Duebfl., ἐν διανομῇ cod., ἐν νομῇ Adert. 2) ἀλοῶντας Gen.^b, ἀλόντας ante Heins., ἀλῶντας vulg. ante Reisk. — ἐν μεσημβρία ἀλοῶν Gen.^b 3) καρον cod. 5) ἤδη om. Gen.^b 5) κλίνοντας pro ἐλινύσαι δὲ Gen.^b 6) τουτέστι pro ἦτοι ἐτ ἤρμειν Gen.^b 6) βραδύναι ... λέγει om. Gen.^b 7) ἐλινύω ante Heins., ἐλινύω vulg. 8) δὲ pro γὰρ Gen.^b — κορυδαλός] Gen.^b et ante Heins., κορυδαλλός

vulg. 8) καὶ] add. Gen.^b 8) περὶ τὸ λυκ. om. Gen.^b 9) τὰς νομὰς καθίπταται sine ἐπὶ Gen.^b 9) εἰσέρχεται pro ὑποστρέφει Gen.^b 12) // Gen.^b hoc initio: ὁ τῷ βατράχῳ: μακάριος βίος. 13) παρεχ. αὐτόρρη προσειν Gen.^b 15) // Om. Gen.^a 19) // Gen.^b c. lemm. ὡς ἐπιμελητά. 20) αὐτοῖς] αὐτοῦ Gen.^b, αὐτῶ vulg. 21) // Om. Gen.^a 28) φακὸς ἐστὶν Phav. 29) φακῆ M.

ἐργοδότην φιλάργυρόν φησι. — Κύμινον: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ εἶπειν τὸ κρέας. ἢ κάλλιον ᾧ ἐπιστάτα ἔψειν σε τὸν φακὸν ὀλόκληρον· καὶ ὄρα ἵνα μὴ ἐπιτάμης, ἤγουν σχίσσης, τὴν χεῖρα καταπρίων, αὐτὸν δηλονότι, ὡς οἱ τὸ κύμινον, καθὰ εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν.

Rec. (Ἐπιμελητὴν φησι τὸν παριστάμενον καὶ πρὸς τὸ ἔργον αὐτοὺς προτρεπόμενον· πικρ' ὑπόνοιαν δὲ τὸν φακὸν λέγει καὶ τὸ κύμινον ἀντὶ τοῦ τὸ κρέας. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς φειδωλόν· καὶ γὰρ εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. *M. Gen.^a*) — (Σκώπτει τοῦτον ὡς φιλάργυρον καὶ γλίσχρως διδόντα τοῖς θερισταῖς τὴν τροφήν καὶ τὸ μίσθωμα. *N.*)

Vs. 56—58.

15 *Vet.* Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀείδεν: τινὲς ἐκ τοῦ Μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ ἢ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ Μίλωνος ἐστὶν ὁ λόγος τὸ ἢ καλὰς ἄμμε ποῶν μέχρις ᾧμοι
20 τοῦ πῶγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ *Λυτιέρσα* λέγουσι τὸν Βάττον λέγειν μέχρι τοῦ μὴ ἐπιτάμης τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον· τὸ δὲ ἐξῆς ὡς ἀπὸ τοῦ Μίλωνος, ἦτοι τὸ ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας καὶ τοὺς μετὰ
25 ταῦτα δύο στίχους.

Rec. Ἄλλως. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας: ταῦτα, τὰ μέλη τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ τοὺς θερίζοντας ἄδειν, καὶ οὐχὶ ἐρωτικά ὥσπερ σὺ ποιεῖς βουκατε δηλονότι.

Vet. Ἡ (μοχθεῦντας: ἤγουν *Gen.^b*) ἐνδέχεται τοὺς

30 55) Σκόπει. *N.* — Κόπτων. *M.* ἠκριβωμένως σχίζων. *N.*

56) Οὐ μὴν ἐρωτας. *M.*

57) [*Λυμηρόν*:] τὸν σε λυμαινόμενον. *M.* βλαπτικόν. *C.* [*λυμηρόν*:] σφοδρόν, μέγαν. 6. *T.* ἀναλωτικὸν ὥσπερ ὁ λιμός, δαμαστικόν. *N.*

1) ἐργοδότη ante *Brub.* 1) // *Gen.^b* 1. 5. 15) // *Om. Gen.^{a-b}* 20) ἀνέφυσα] 3., ἀνέφυσας *vulg.* 21) τῷ om. ante *Reisk.* 26) // *Om. Gen.^{a-b}* — κύμινον: τοῦτο] *Gen.^b*, τὸ δὲ 29) // *Gen.^b*
τὸν φακὸν ἔψειν *vulg.* θ) σκώπτει 10) εἰώθαμεν] 29) // *Gen.^b*
σερρ. om. *Gen.^b* 10) εἰώθαμεν] 29) // *Gen.^b*
εἰώθασι μὲν *Gen.^a*, εἰώθασι *M.*, cf.

θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μίλωνος· οἱ δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι.— Τὸν δὲ τεὸν βουκατε πρόπει λιμηρὸν ἔρωτα: περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ᾧ Βάττε τοῦ πτωχοῦ προσήκον ἐστὶ τῇ μητρὶ σου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κει- 5 μένη, ἢ ἀνισταμένη ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρὸν ἀντὶ τοῦ πτωχόν.

Rec. Ἡ χρῆ δέ σε τὸν σαντοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτε γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ. — (Κατ' εὐνᾶν ὄρθρουοῖσα: εἰς τὴν σὴν εὐνὴν πρῶτῃ ἐρχομένη· ἔθος γὰρ 10 ταῖς μητράσιν ἐπισκέπτεσθαι τοὺς παῖδας πρὸς τὴν εὐνὴν ἐρχομένας. *M. Gen.⁴)

Idyll. XI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Κύκλωψ καὶ Γαλάτεια. προλογίζει δὲ ὁ Θεόκριτος πρὸς τὸν Νικίαν. — (Πρὸς Νικίαν 15 ἱατρὸν ὁ Θεόκριτος διαλέγεται. I. Q.) — Δωριδι διηγηματικόν. M. — Διηγηματικὸν τὸ εἰδύλλιον. Gen.⁴)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων πᾶ, ᾧν τελευταῖος· μουσίσδων· ῥᾶον δὲ διαῖγ', ἢ χρυσὸν 20 ἔδωκεν. M. Gen.⁴)

VS. 1—18.

Vet. Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο Νικία, οὗ τε ἔγχεριστον ἐμοὶ δοκεῖ, οὗ τ' ἐπίπαστον: [ὁ νοῦς·] οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφ- 25 κέναι ᾧ Νικία εἰ μὴ ἢ παιδεία καὶ αἱ Μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας ἐχρητο. καὶ Φιλόξενος τὸν Κύκλωπα ποιεῖ παραμυθούμενον ἑαυτὸν

58) Κατ' ὄρθρον ἱσταμένη. L. P. εἰς εὐνὴν γρηγορούση. C.

2) τὰ pro τοῖς Gen.ᵇ 3) //Om. Gen. ᵃᵇ 8) //Om. Gen. ᵃᵇ 10) σὴν om. Gen. ᵃ 10) τῷ πρῶτῳ M. 12) ἐρχομένου Gen. ᵃ 17) Haec in Gen. ᵃ adhaerent hypothesis alterius parti priori. 20) καὶ τὰ λοιπὰ pro διαῖγ' seqq. Gen. ᵃ 23) //Gen. ᵃᵇ, ubi hy-

pothesi adhaeret ut in B. D. L. Q., eique priori post Μιλησίον in Gen. ᵃ, post ἀναγραφῆ in reliquis. Hi libri omnes om. lemma et ὁ νοῦς, tum ᾧ Νικία, Gen. ᵃ praeterea maximam scholii partem ταύταις γὰρ .... ἐπαιδάν.

ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφίσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτόν, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκείται καὶ Καλλιμάχος·

5 ὡς ἀγαθὸς Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἀοιδᾶν,
αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι.

Rec. Ἄλλως. Ὡς Νικία, οὐδεμία θεραπεία ἄλλη ἐστὶ πρὸς τὸν ἔρωτα παρὸ αἱ Μοῦσαι· αὐταὶ γὰρ θεραπεύουσι τὸν ἔρωτα. τὸ δὲ τοιοῦτο φάρμακον κοῦφον καὶ χάριεν γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δύσκολον δὲ κατὰ τὴν εὐρεσιν. γινώ-
10 σκεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο ἐπιστημόνως, ὡς ἰατρός καὶ φίλος ταῖς Μούσαις, καὶ τούτου παράδειγμα ὁ Κύνκλωψ. εὐκολώτατα γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸν ἔρωτα μελουργῶν καὶ ταῖς Μού-
σαις προσέχων, ὅτε ἠράσθη τῆς Γαλατείας νέος ὢν καὶ ἄρτι τὴν ἐκφυσιν τῶν γενεῶν ἐν τῷ πάγωνι δεικνύων. ἐκινήθη
15 δ' εἰς ἔρωτα οὐχ ὑπὸ μῆλων ἢ ῥόδων ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν, λέγω κικίνων, τουτέστι τριχῶν, ἀλλ' ὑπ' ὀλοῶν μαριῶν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ ἠγείσθαι πάρεργα. καὶ γὰρ αἱ ὄϊες, αὐτοῦ ἄδοντος ἐπὶ τῆς ἡμίονος, ἐκ τῆς νομῆς μόναί ἐπαν-
ῆλθον εἰς τὸ αὐλίον, τουτέστιν εἰς τὴν μάνδραν· αὐτὸς δὲ
20 καθήμενος ἦδεν ἔχων ἐκ τῆς Ἀφροδίτης ἐγκάρδιον ἔλκος, ὅπερ ἐνέπηξε τῷ ἥπατι αὐτοῦ.

Vs. 1—4.

Rec. Ἰστέον ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ μὲν εἰσι χριστά, ἤγουν ἄπερ χοιόμεθα εἰς θεραπείαν· τὰ δὲ ποτά, ἤγουν ἄπερ πίνο-
25 μεν· τὰ δὲ ἐπίπαστα, ἤγουν ἄπερ ἐπιπάττομεν. — (Τρικλι-
νίου. Τὴν σοφίαν μόνην φησὶ δύνασθαι τοὺς ἔρωτας κατα-
στέλλειν, τᾶλλα δὲ τῶν φαρμάκων ἀδυνάτως ἔχειν. εἶδη δὲ

1) Πέφυκε. L. N. P. ὑπάρχει. M. ἐστὶ, πέφυκε. χρόνος ἀντὶ χρόνον κατὰ ἀνθυπαλλαγῆν. γ. — Θεραπέιαν φέρον. M.
30 2) Χοιόμενον. M. N. — Ἡ τὸ πινόμενον ἢ τὸ ἐπιπασσόμενον. L. P. πασσόμενον. M. ἐπιπασσόμενον ἢ δι' ὀδῆς γινόμενον. * N.

1) δελφοῖσιν Gen.^b. 2) αὐτόν] p. B. D. L. Q., αὐτῷ Can. Gen.^b vulg., αὐτῇ Reisk. seqq. — ὅτι] p. B. D. L. Q. Can. Gen.^b, ὅπως vulg. 2) ἀνακείται p., ἀσκειται Can. Vulc., κείται Gen.^b 4) Callim. Epigr. 48 ex AP. XII, 150, ubi rectius ἀγαθᾶν et ἐπαιοιδᾶν. 5) κατισχναίνοντι] AP., κατίσχανον p. Q.⁴ Gen.^b et ante

Brub., κατίσχανον B.³ D.³ L.² Q.³ et vulg., ἐτίσχανον Can. 6) // Om. Gen.^{a,b}. 18) κίονος ante Heins. 23) // Om. Gen.^{a,b}. 24) χοιόμεθα ante Heins. 25) Τρικλινίου om. Gen.^a 27) ἔχει M. — 30) L. in textu habet
α
ἐπίπιστον.

φαρμάκων τέτταρα· βρωτόν, πιστόν, χριστόν και παστόν. βρωτόν μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τρωγόμενον, πιστόν τὸ πινόμενον, χριστόν τὸ χριόμενον, παστόν δὲ τὸ πατιόμενον. ἀλλὰ και τούτου οὕτως ἔχοντος οὐ ῥάδιον φησὶν εὐρεῖν· ὀλίγοις γὰρ σοφίας και μουσικῆς μέλει, και ὀλίγοι τούτων ἐφικνοῦνται. M. 5 Q. Gen.^a)

Vet. (Τὸ διὰ μούσης και ᾠδῶν ἄγειν τὸν ἔρωτα κοῦφόν τε ἐστὶ και ἡδύ· τὸ δὲ περιγενέσθαι σοφίας οὐ ῥάδιον. a. I. L. Gen.^b) — Κοῦφον δέ τι τοῦτο: τὸ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν <φάρμακον> τῷ ἔρῳντι κουφότατον παρέχει τὸ πάθος. 10 ἦγουν συντόμως <περι>γίνεται ἢ σοφία και [σύντομον] τὸ μουσικὸν εἶναι τινα. — Εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιον: τὴν σοφίαν λέγει [ἢ τὴν παιδείαν], ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερῆς περιγενέσθαι σοφίας [ἢ παιδείας].

Vs. 7.

15

Vet. Οὕτω γοῦν ῥάϊστα: τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ῥάδιον διῆγε και ὁ παρ' ἡμῖν Κύκλωψ διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Σικελίας φέρει, καθὸ και Συρακούσιός ἐστι. δοκεῖ δὲ τισιν, ὅτι και ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σικελίαν που γέρονε.

20

Vs. 10.

Vet. "Ἡρατο δ' οὐ μάλοισ: εἰς ἔρωτα ἐκινήθη, ἡράσθη

3) Παρὸ αἰ μούσαι, αἰ ᾠδαί. M. μούσαι· λέγει δὲ τὰς ᾠδάς. N. — Ἐλαφρόν. C. M. κοῦφον φροντίδων ἀπασῶν. r. — Τὸ αὐτεῖν. I. P. — Εὐφραντικόν. M.

25

4) Μαθεῖν. r. N. χωρὶς δὲ παιδείας οὐ κατορθοῦται. r. L. N. P.

7) [Διὰ γων:] ὑπῆρχεν, ἦγουν θεραπεύων τὸν ἔρωτα. M. [διὰ γ':] διέτριβε δι' ᾠδῆς τὸν ἔρωτα παραμυθούμενος. N. — "Ἡγουν ὁ ἐν Σικελίᾳ ὢν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ. M.

9) Ἡγουν ἐν τούτοις γὰρ πρῶτον τοῖς μέρεσιν ἐκφύονται τὰ γένεια. M. — Τὸν μύστακα. N.

1) τρία pro τέτταρα M.²⁴, ubi deest βρωτόν et post παστόν pergitur: πιστόν μὲν οὖν ἐστὶ τὸ πιν. — βρωστόν bis Gen.^a — πιστόν δὲ M.³ Q. 3) δὲ om. Gen.^a 5) ἐφικνοῦνται Gen.^a 7) ᾠδῆς I. L. 8) τε om. a. Gen.^b — τὸ δὲ . . . ιγένεσθαι u. 9) //Gen.^b sine τοῦτο et a. cum lemm. κοῦφον δ' ἔτι. 9) τῆν] add. a. 3. Gen.^b 10) τῷ ἔρῳντι] τῷ ἔρωτι a.

3. Gen.^b, ἔρᾶν vulg. 10) τῷ πάθει a. 3. Gen.^b Verba post συντόμως ex a. non enotata. 12) //Gen.^b 12) σοφίαν et σοφίας] Gen.^b, φιλοσοφ. vulg. 13) ἢ τὴν παιδ. et ἢ παιδ. om. Gen.^b 13) εὐρεῖν post ἔστιν Gen.^b 13) περιγίνεσθαι Gen.^b 16) //Gen.^b hoc initio: οὕτω γοῦν ῥάϊστα: ῥάϊτον οὖν διῆγε. 18) Συρακ. vulg. 22) //Om. Gen.^a b.

οὐκ ἐλαφρῶς ὥστε μῆλα διδόναι ἢ ρόδα ἢ ἑτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν. — Ἡ· (ἤρατο δ' οὐ μάλοισι: Gen.^b) ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς καὶ τῶν κατὰ μέρος αὐτῆς, οὔτε ρόδων οὔτε μῆλων· μῆλων μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, ρόδων δὲ ἐπὶ τῆς γυναι-
5 κείας ἤβης, παρόσον καὶ ροδωνιὰν αὐτὴν ἐσθ' ἕτε φασίν, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει·

ὥστ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἦδομαι.

ἅπαντα δ' εἶναί <μοι> δοκεῖ ροδωνιὰ

καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια.

10 — Οὐ δὲ κικίνοις: τοῖς μαλίοις, τῇ κόμῃ, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται·

ὥσπερ ἐγγέλους χρυσοῦς ἔχων κικίνου.

Rec. (Κικίνοις: ταῖς ὑπογαστρίας θριξί, ταῖς κόμαις.

* M. Gen.^a)

15

Vs. 12.

Vet. Ποτὶ τωῦλιον αὐταί: αὐταὶ ἀντὶ τοῦ μόναι.
Ἵμῃρος·

Τυδείδης δ' αὐτὸς πονέων.

ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος.

20 10) Τὸν ἔρωτα διῆγε. L. P. — Ἵγουν οὐ μερικῶς. M. — Κό-
μας. r. N.

11) Ἵγουν ἄκρον <ἐκ> καρδίας [ἐνόμιξε.] ἢ τεταμέναις, ἰσχυραῖς, τουτέστι γεννικαῖς ἐπεμάνη αὐτῇ μανίαις. * L. * P. σφοδρῶς καὶ μα-
νικῶς. M. μανικῶς. r. — Περισσὰ εἶναί καὶ μάταια. r.

25 12. 13) Πρὸς τὰ σταθμά. r. N. τὸ αὐλιον, Ἵγουν τὴν μάν-
δραν. M. — Μόναι. 6. r. — Ἐσπέρας καταλαβούσης. M. —
Ἵγουν κορεσθεῖσαι βυτανῶν μόναι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν μάνδραν. M.

14) [Αὐτῶ:] αὐτοῦ. v. 6. — Τοῦ αἰγιαλοῦ. M. — Ἐδαμάζετο.
M. διερρεῖτο. N. — Τῆς βρύα ἐχούσης. M. P. βρυώδους. r. N.

2) // Gen. ^{a,b}. — ἦρ. δὲ Gen. ^a. 3) οὐκ ἐλ. om. Gen. ^b. — τὴν κατὰ Gen. ^b. 4) ἐπὶ post δὲ] add. Gen. ^b. 5) φασίν] M. Gen. ^b. λέγει vulg., λέγουσιν Hemsterh. 6) ἐννεμεσα Gen. ^b. Ipsos versus Cratini om. Gen. ^{a,b}. 7) Cratin. fr. 5. 8) μοι] suppl. Meursius. 10) // Gen. ^b. c. lemm. κικίνου. 10) τοῖς μαλίοις] ante Brub., τοῖς μαλλίοις vulg., om. Gen. ^b. 10) ταῖς κόμαις Gen. ^b. 12) ἐγγέλους] Gen. ^b. et ante Heins. (item E. ², qui codex hoc scholium non habet), ἐγγέλους vulg. — κικίνου] Duebn., κικίνου vulg., κικίνους Gen. ^b. Ver- sum Aristophani tribuit Toupius. 13) ὑπὸ γαστρίας Gen. ^b. 13) ταῖς κόμαις om. M. 16) // Om. Gen. ^{a,b}. 18) Hom. II. Θ, 99, ubi T. αὐ. περ ἑών. — Τυδείδης ante Xyl. — 23) γεννικαῖς] Duebn., γεννικαῖς codd. 29) βρύα] βρύα M., ἐρία P.

Vs. 15.

Rec. (Ἵποκάρδιον: ἐν τῇ ψυχῇ, ἤγουν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν καρδίαν ἥπατι· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ἐπιθυμητικόν. *M. Q. Gen.^a)

Vs. 17. 18.

Vet. Ἄλλὰ τὸ φάρμακον εὔρει: ἀλλὰ τετρωμένος ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης εὔρει τὸ φάρμακον, τουτέστι τὴν θεραπείαν. καθεζόμενος γὰρ ἐπάνω τινὸς πέτρας ὑψηλῆς μέλη τινὰ συν-ετίθει ἐμμούσως, πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων.

Vs. 19.

Rec. Ἀποβάλλη: μισεῖς, ἀπορρίπτεις. ἀποβάλλω γὰρ τὸ ἀπορρίπτω· προσβάλλω τὸ προσκρούω, ὡς τὸ προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς πόλεως· περιβάλλω τὸ ἐνδύω, ὅθεν καὶ περιβολὴ τὸ ἐνδυμα.

Vs. 20.

Vet. Λευκοτέρα πακτᾶς: τυροῦ πεπηγότες, ὃ οἱ Ἀττικὸι τροφαλίδα καλοῦσι.

Vs. 21.

Rec. Μόσχω γαυροτέρα: αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπλημένος, καὶ γαυριᾶ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ τούτου συγκριτικὸν γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν. 20

15) Ἐκ πρώιας. C. M. ἔωθεν. N. — Βαρὺ, μισητόν. L. M. P.

16) Ἰωνικῶς τὸ Κύριος. L. — Βέλος λέγω. M.

17) Ἦγουν τὴν διὰ τῆς ὥδης παραμυθίαν. *L. *N. *P.

18) Ἐπ' ἀκρωτηρίου. C.

19) Ἀρχὴ τῆς ὥδης. L. P. — Ἀποπέμψη. M. ἀποστρέφη. N. 25

20) Τοῦ πεπηγμένου γάλακτος, ἤγουν τοῦ τυροῦ. L. τυροῦ νεωστὶ πεπηγμένου. Stop. μετίθρας (?), τυροῦ. γ.

21) Σκιρτώσα καὶ ἀγαλλομένη πλέον μόσχου. *L. οἰστρικωτέρα. M. γαῦρον: στερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀγερωχόν. γ. — [Φιαρωτέρα:] φιαρόν τὸ ἀσθενές· ἤγουν λαμπροτέρα ἢ στρυφνοτέρα. *L. δριμυτέρα. M. σκληροτέρα. 6. λαμπροτέρα, καθαρωτέρα. γ. — Ἀωρίδος. L. 30

2) ἐν τῇ ψ. om. Q. 3) ἐπιθυμητόν Gen.^a 5) // Om. Gen.^{a, b} 5) τετρωμένος] Kiessl. auctore Toupio, τετραμένος ante Heins., τετραμμένος vulg. 8) εἰς pro πρὸς M. 10) // Om. Gen.^{a, b} 15) // Gen.^b c. lemm. πακτᾶς, ubi πυροῦ et προφαλ. 18) // Om. Gen.^{a, b} — 20) στεργον cod., cf. Suid. γαῦρον: στερρόν, μέγα, ἀκλινές, quae gl. ad Arist. Ran. 283 pertinet.

Vel. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς: σκληροτέρα ἄωρου σταφυλῆς. ὄμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σταφυλή, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία· ὄθεν καὶ ὄμφάκινον ἐλαιον τὸ ἐξ ἄωρων ἐλαῶν γενόμενον, ὃ δὴ πινόμενον τὰς ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἐλμινθας ἀναιρεῖ.

5

Vs. 24.

Vel. Πολιὸν λυκόν: ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι αἰθαλώδεις τὴν χροιάν· ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκοὺς. ἢ πολιὸν λέγει ἀντὶ τοῦ γηραιόν.

10

Vs. 27.

Rec. Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι: κυρίως ἐπὶ βοτανῶν καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων· καὶ λέγεται αἰεὶ παθητικῶς. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ἐκ δὲ τούτου τοῦ δρέπω ἀχρήστου καὶ δρεπάνη, δι' ἧς τοὺς ἀστάχνας δρέπομεν.

15

Vs. 28. 29.

Rec. Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ: οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὔτε μετὰ τοῦτο οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. — (Τοῦ Τρικλινίου. Ἐξ ὅτου περ, φησίν, εἶδόν σε, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ τῷ ἔρωτί σου τρωθεῖς οὐ δύναμαι μέχρι τοῦ νῦν τοῦ ἔρωτος παύσασθαι. M. Q. Gen.^a)

22) [Οὕτως:] μάτην. N.

24) Λευκόν, ἢ γηραιόν. M.

26) Γρ. ἔμα, ἤγουν ὁμοῦ. *Γ.

25 27) Ἐγὼ γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ἠγεμὼν ὑπέμχον. C. προωδοποιοῦν, ὠδήγουν ἡμᾶς. M.

28) [Παύσασθαι:] τοῦ ἔρωτος. M. τοῦ ἐρωτιᾶν. L. P. — [Οὐδέ τι πα:] ἀκμήν. M.

30 31) Δασεῖα. M. N. T. — ΟΦΡΥΣ: ὠπαρὺς τις οὔσα, ἢ τοὺς ὠπας ἐνομένη καὶ φυλάσσουσα. *L. *Q.

1) //Om. Gen.^{a-b} 3) ἐλαῶν] ante Xyl., ἐλαιῶν vulg. 4) τὰς] τοὺς vulg. 4) πλατείας Reisk. seqq. 4) ἔλμινθας ante Kiessl. 6) //Gen.^{a-b}. — λυκόν πολιὸν Gen.^b, πολιόν φησι τὸν λυκόν Gen.^a 7) χρεῖαν Gen.^a 8) πολιὸν ... γηραιόν] M., πολιούς ἀντὶ τοῦ γηραιούς καὶ πα-

λαιούς vulg., γηρ. καὶ om. Gen.^b, ἢ πολ. seqq. om. Gen.^a 11) //Om. Gen.^{a-b} 11) ἀτθίων pro βοτανῶν N. 16) //Om. Gen.^{a-b} 18) τοῦ Τρ. om. Gen.^a — 27) ἐρωτικῶ P. 29) ὠπαρὺς] ὠπαρὺς Q., ὠπαρὺς L. 30) ὠπας L.

Vs. 32.

Rec. (Ἐξ ὠτός: ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὠτίου μέχρι τοῦ ἐτέρου ὠτίου. *M. Gen.^a)

Vs. 33.

Rec. (Γράφε ἤς διὰ τοῦ η τροπῆ καὶ προσγραφομένου 5 τοῦ ι. N.) — Πλατεῖα ἕως ἐπὶ χεῖλη: τουτέστιν εἰμὶ σιμός. σιμός δέ ἐστιν ὁ συγκρατημένην ἔχων τὴν ῥίνα καὶ ἀνεστηκότας τοὺς ῥώθωνας· γρυπὸς δὲ ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων δίκην ἰέρακος.

Vs. 34. 35.

10

Rec. Ἄλλ' ὠνὸς τοιοῦτος: ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὦν, ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδής, ποιμὴν εἰμι προβάτων χιλίων καὶ βόσκω αὐτά, καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀμέλγω κοινόν, ὃ καὶ βδέλλω τὸ ἐκπιέζω. ἐκ τούτου καὶ βδέλλα ἢ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα 15 τὸ αἶμα. Ἀττικῶς δὲ βδάλλω τὸ αὐτό.

Vs. 36.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Ὀπώρα ἐστὶ κυρίως τὸ θέρος· ἐν τούτῳ γὰρ αἱ ὀπῶραι τῆ τοῦ ἡλίου σφοδρᾶ ἀκτίνι πεπαίνονται. ἐνταῦθα [οὖν] οὐ τὸ θέρος φησὶν — οὐ γὰρ ἐν θέρει 20 ἐπιλείπει τυρός — ἀλλὰ τὸ μετόπωρον καταχρηστικῶς· ἐν μετόπωρῳ γὰρ καὶ χειμῶνι σπάνις τοῦ γάλακτος. M. Q. Gen.^a)

Vs. 37.

Vel. (AKP. ἤγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ χειμῶνος, ὥστε ἄκρον ἐνταῦθα ἢ ἀκμὴ τοῦ χειμῶνος. ἢ ἄκρον λέγει τὸ τέ- 25 λος μὲν τοῦ φθινοπώρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ χειμῶνος. 3. Gen.^b)

34) [Ὡνὸς:] ἄλλως γράφεται οὕτως. γ. — Βοσκήματα. N. πρόβατα. Γ.

37) Τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος. L. ἀκμῆ. 6. τῆ ἀκμῆ, ἤγουν τῷ τέλει. M. ἐπὶ τῆς ἀκμῆς. N. — Ἀπὸ τοῦ τείρω τέρω τὸ ξηραίνω. L. τὰ- 30 λαροι. N. τυροφύνηται. M. φίσινοι, φίσελλα. γ. — Βεβαρμένοι τοῖς τυροῖς. M. P. βρῆθουσι. C.

3) ὠτίου in fin.] Duebn., ὦ. M., Gen.^a 21) πυρός Gen.^a 21) μετο-
om. Gen.^a, ὠτός Gail. 6) //Om. πόριον Gen.^a 24) //In Gen.^b post
Gen.^ab. 11) //Om. Gen.^ab. 18) τοῦ
Τρ. om. Gen.^a 20) οὐ om. M.² loco legitur, sine lemmate, omisso ἐν.

Rec. Ταρσοὶ δ' ὑπεραχθῆες αἰεὶ: ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω τερω̄ καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ καὶ ἀναδοσει τοῦ τόνου τέρωσ, ἀφ' οὗ ταρ-
-σός, ἐν ᾧτινι δηλονότι ὁ τυρὸς ξηραίνεται.

5

Vs. 38—41.

Rec. Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις: γινώσκω δὲ δια σύριγ-
-γος μελουργεῖν ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων Κυκλώπων. —
Τὴν τὸ φίλον γλυκύμαλον: τοῦτο πρόσφθεγμα ἔρωτι-
-κόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἔρωτες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν
10 „γλυκύ μου μῆλον“. ἔμαντὸν καὶ σὲ παρὰ καιρὸν τῆς νυ-
-κτὸς ἄδω, τουτέστι διὰ μελουργημάτων ἐγκωμιάζω.

Vet. Ἄλλως. Γλυκύμαλον: ναί, φησίν, οὕτω τὸ συ-
-ριζειν ἐπίσταμαι ὡς οὐδεὶς τῶν Κυκλώπων, ὑμῶν σὲ τὸ
προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον, ἤγουν τὸ γλυκὺ μῆλον. —
15 Μελίμηλον δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον· ἔστι γὰρ τι μῆλου
γένος (<ὃ καὶ γλυκύμηλον>). Σαμφῶ·

γλυκύμαλον ἐρεύθεται [ὡς] ἄκρω ἐπ' ὄσδω.

— Τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς: τοῦτο ἐρεθιστικόν,
ἤγουν παρακινήτικόν πρὸς ἔρωτα, ὅτι ἐκ περιουσίας ἔχω καὶ
20 ἐλάφους μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῶν. — Ἀμνοφόρος γὰρ
ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ μαννοφόρος· γράφεται
γὰρ ἐν τισὶ καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχῆλιος
κόσμος, τὸ λεγόμενον μανιάκιον. — (<Σχυμνῶς>) τέσσα-

38) Ἐπίσταμαι συρίσδειν ὡς οὔτις Κυκλώπων. r.

25 39) [Τίν:] σέ. 5. 9. — Ἦγουν σὲ τὴν γλυκείαν ἔμοι φίλην. M. —
[Ἀμῶ:] ἤγουν ὁμοῦ. r. — Παραμυθούμενος. I. P.

40) Ἐν μεσονυκτίῳ. M. — Ἐλάφους καταχρηστικῶς. M.

1) //Om. Gen.^{a.b.} 6) //Om. Gen.^{a.b.}
8) //Om. Gen.^{a.b.} 12) //Gen.^{b.} 12)
τὸ om. Gen.^{b.} 13) σέ] δὲ Gen.^{b.},
om. vulg. 15) //M. Gen.^{b.} — με-
λίμηλον] μῆλον vulg., γλυκύμηλον
p. M. Gen.^{b.}, γλυκ. δὲ ἐστι μῆλον
τι γένος ὡς μελ. καὶ Σ. M. 15) γὰρ
τι] Gen.^{b.}, γὰρ τοι καὶ (?) p., γὰρ
vulg., καὶ Reisk. seqq. 16) καὶ Σ.
M., σαμφῶ M. Can. 17) Sapph.
fr. 93. — γλυκὺ τι μᾶλον M., γλυκύ-
-τατον μ. Gen.^{b.} — ἐρεύθεται] Sch
Hermog., ut conj. Casaub., ἐρεύ-
-γεται vulg. — ὡς om. SchHermog.

— ἄκρω] ante Xyl., ἄκρω Gen.^{b.} et
vulg. — ἐπ' ὄσδω] p. Can. et cod. Ur-
-sini Lyric. p. 294, ἐπ' ὄσδω Gen.^{b.},
ἐπόσδων M., ἐπ' οὐδῶ ante Brub.,
ἐπ' οὐδῶ vulg. 18) //Om. Gen.^{a.b.}
20) //Gen.^{b.} sine ἀμν. γὰρ post schol.
ad Vs. 81. 21) μαννοφόρος Gen.^{b.}
23) μανιάκιον] Gen.^{b.} Vulc., ut sus-
-sit Koehlerus, μαννιάκιον 3., μαν-
-νάκιον vulg. — 26) ὁμοῦ] Wart.,
ἔμοῦ cod. 27) In r. est gl. Suidea:
ἀωρία: ἀκαίρως παρὰ τὸν δέοντα
καιρὸν.

ρας: σκυμνοὶ τῇ τάσει <χρηταί> ὡς μωροί, ὅταν ἐπὶ ἄρκτων ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ τῶν λεόντων σκύμνοι, φησί, κυρίως λέγονται ὡς φίλοι. p. Gen.^b)

Rec. Καὶ σκύμνωσ τέσσαρας: καὶ σκύμνους ἄρκτων τέσσαρας. 5

Vs. 42.

Rec. Ἄλλ' ἀφίκεν τύ: ἀλλ' ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, καὶ οὐχ ἦττον ἐμοῦ ἔξεις· δηλονότι ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν.

Vs. 45.

10

Rec. Ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι: ῥαδινὸν τὸ ἐπίμη-
κες καὶ λεπτόν, τὸ ῥεῖα, ἦγουν εὐκόλως, δονούμενον.

Vs. 46.

Vet. Ἐντὶ μέλας κισσός: οὐκ ἀσκόπως τοῦτό φησι· παραδίδωσι γὰρ ὁ Κρατεύας καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν, οὗ 15
τὸν καρπὸν μετὰ τὸ τριβῆναι πινόμενον πρὸς τὴν παιδοποιίαν φησὶ συντελεῖν.

Vs. 47. 48.

Rec. Ἄ πολυδένδρεος Αἴτνα: ἰστίον ὅτι ἡ Αἴτνη τὸ ὄρος τῆς Σικελίας ἐξ ἑνὸς μέρους πῦρ ἀναπέμπει, ὃ καὶ Αἰ- 20
ναῖον λέγεται, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφόρον, ἐν ᾧ καὶ χιών δι' ἔτους τηρεῖται, ἐξ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος,

41) [Ἀμμοφόρος:] φερούσας νεογνὰ γεννήματα. L. P. ἐχούσας νεβρούς. M. — Σκυλάκια. M.

42) Καὶ ἔξεις οὐδὲν ἔλασσον: ἦγουν εἰς τὸ μέλλον οὐδὲν 25
χειρόν <σοι παρ' > ἡμῖν γενήσεται. *L. *P. [Οὐδὲν ἔλασσον:] ὧν ἔχεις, ἀλλὰ πάντα καλά. M.

43) [Ὁρεχθεῖν:] κινεῖσθαι. 6. πλήττειν. M.

45) Πυκναί, ἢ λεπταί. L. M. P.

47) [Πολυδένδρεος:] τοιαῦτα γὰρ τὰ ὄρη. M.

30

1) σκυμνοί] σκυμνῶς Gen.^b, σκύμνωσ p. 1) μωροί] μωρῆ Gen.^b, μωρούς p. 2) φησὶ et ὡς φίλοι om. p. 4) //Om. Gen.^{a-b}. 7) //Om. Gen.^{a-b}. 11) //Om. Gen.^{a-b}. 14) //Gen.^a sine lemmate et Gen.^b post schol. ἀμμοφόρος ad Vs. 41, quod ipsum non suo loco; ἔστι

recte Gen.^b. 15) γὰρ] M. Gen.^a, δὲ vulg. 15) Κρατεύας] Reines. Toup. Hemsterh., Κρατίνος vulg. 16) τριβῆνον Gen.^a. 16) τῆν] I. Gen.^b, τὸ M., om. vulg. 17) φησὶ] I. M. Gen.^a, ut voluit Toup., φασὶ vulg. 19) //Om. Gen.^{a-b}.

τῆς χιόνος τηκομένης ρεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν. — Ποτὸν ἀμβρόσιον: νέκταρ θεῶν πόμα· ἀμβροσία τροφή θεῶν, ὡς φασιν Ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀμβροσίας καὶ ἀμβρόσιον πόμα τὸ θεῖον, τουτέστι τὸ γλυκύτερον.

5

Vs. 49.

Rec. Τίς κ' ἂν τῶνδε θάλασσαν: ἦγουν τίς τοσαῦτα ἔχων, ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφείς ταῦτα προέλοιτο, ἦγουν προκρίνοι, οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύματα;

Vs. 50—53.

10

Rec. Αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω: εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ νομίζομαι λάσιος εἶναι, δηλονότι σύνοφρυς, καὶ διὰ τοῦτο μεμίσθημαι, ἔστι μοι ξύλα δρύινα, καὶ καιόμενος καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, οὗ γλυκερώτερον οὐδὲν ἐμοί, ὑπὸ σοῦ ὑπομείναιμι ἂν ἠδέως. τουτό φησιν, ὅτι οἱ ἐρῶν-
15 τες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων τὰ ἔσχατα τῶν δεινῶν ἠδέως φέρουσιν. — (Τοῦ Τρικλινίου. Λασιώτερος: εἶπερ, φησί, δασύς τις εἶναι σοὶ δοκῶ, ὡς ἐν ὄλῳ τρίχας φέρων τῷ σώματι, ἀλλ' ἔστι μοι ξύλα καὶ πῦρ, εἰ θελήσεις καύσαι τὰς τρίχας καὶ ψιλῶσαι τὸ σῶμα, εἰ δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν
20 ὀφθαλμόν, οὗ μοι γλυκύτερον οὐδέν, καύσεις, ἀνέξομαι. M. Q. Gen.*.) — (Ἵπομείνομι ἂν, εἰ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν καὶ τὸν ὀφθαλμόν καύσεις, καὶ οὐ μόνως τὰς τρίχας. *M. Gen.*)

48) Ἀθάνατον. L. P. ἀένναον. 6. ἠδύ, θεῖον M. — Πέμπει. C. M.

49) Ἀντὶ τῶνδε. γ. ἀντὶ τούτων ὧν εἶπον. M. ἔνεκα τοσούτων. L.

25 [κ' ἂν τ' τῶνδε:] ἀντί. s. — Προκρίνοιτο. L. M. P.

50) Δασύτερος. M.

51) Τῇ αἰθάλῃ. M. τέφρα. L. P. — Ἄσβεστον. P.

52) [Καιόμενος:] ὥστε ψιλωθῆναι τῶν τριχῶν. M. — [Τὰν ψυχάν:] σύναπτε ἐνταῦθα τὸ ἕνα ὀφθαλμόν. M. τὴν ψυχὴν αὐτὴν
30 καρτεροίμην. L. P. — Ἀπολέσαι δηλονότι ἑμαυτὸν εἰς τὸ πῦρ ἐμβαλῶν, ἵνα καυθῶ σοῦ γε ἔνεκα, εἴ σοι δοκῶ λάσιος τὴν ὀφρῦν, Νύμφα φίλη. γ.

2) //Om. Gen.^{a.b.} 6) //Om. Gen.^{a.b.} 22) μόνον Gen.^{a.} — 25) Gl. in s. est
10) //Om. Gen.^{a.b.} 16) τοῦ Τρ. λα σ. a pr. man. 30) ἐμβαλω cod.
om. Gen.^{a.} 21) ὑπομείνομι Gen.^{a.}

Vs. 54—59.

Rec. (Βράγχια: ἰχθύος πτέρα, ἃ περι τὴν κεφαλὴν ἔχει καὶ δι' ὧν πνέει. *M. Gen.^a)

Vel. "Ὁ μοι ὄτ' οὐκ ἔτεκέ μ' ἄ: ἀπορῶν ὁ Κύκλωψ καὶ ἀποτυγχάνων ὡς ἔρῶν Νηρηίδος τῆς Γαλατείας φησὶ δει- 5 νοπαθῶν· φεῦ μοι ὅτι οὐκ ἐγέννησέ με ἢ μήτηρ μου ἰχθύν. οὕτω γὰρ ἂν κατεφίλησα τὴν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ τὸ στόμα ἤθελες· [Ἐφερον δέ τοι κρίνα λευκά:] ἔφερον δέ σοι καὶ ἐρωτικά σύμβολα, κρίνα δηλονότι λευκὰ καὶ μήκωνος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν δυνηθεῖν φέρειν σοι ἀμφοτέρα ἐν τῷ 10 αὐτῷ καιρῷ· τὰ γὰρ κρίνα τοῦ θέρους εἰσι, τὰ δὲ τῆς μήκωνος φύλλα τοῦ χειμῶνος. — (Ἐν τῷ θέρει τὰ κρίνα καὶ ἐν τῷ χειμῶνι αἱ μήκωνες καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν. Gen.^b) μήκων δὲ λέγεται ἢ κεφαλὴ. μήκων καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἢ κοινῶς λεγομένη κουνδέα. — Ἐρυθρὰ πλαταγῶνια: (πλα- 15 ταγῶνια M. Gen.^{a,b}) τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φασὶ καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὃ ἐστὶ ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ (ὥστε ψοφεῖν p. M. Q. Gen.^{a,b}). καὶ οὕτω ση- μειοῦνται, εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· [ὥσπερ καὶ ἀπὸ 20 τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψόφως ἐπικρουσθεῖ.]

Vs. 60—62.

Rec. Νῦν μὲν ᾧ κόριον: λείπεται τοίνυν ᾧ κόρη, ἔπει

54) Ἦγουν τὰ σπάρραχνα (?) ἰχθύος. καὶ βράγχι' ἔχοντα καὶ βραγχιάζω, ἄσω παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος ὁ συνεχῶς βρεχόμενος. r. 25

55) Ἴνα κατηλθον ἐν τῷ βυθῷ. ἐν sol. M.

56) [Ἀῆς:] φιλήσαι με. L. P.

57) Κόκκινα. M. — Ἀπὸ τοῦ πλαταγίζειν, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἔρωτος. r.

58) [Τὰ μὲν:] Τὰ κρίνα. M. κρίνα. r. — [Τὰ δέ:] τὰ τῆς μήκωνος φύλλα. M. — [Γίνεταί:] μᾶλλον. r. 30

2) ἄπερ οὐδὲν τὴν Gen.^a 3) πλέει codd. 4) //Om. Gen.^{a,b} 5) Νηρηίδος] ante Brub., Νηρηίδος vulg. 10) τῷ αὐτῷ] Geel., αὐτῷ τῷ vulg. 12) //Gen.^b post schol. Vs. 37, quod ipsum non suo loco. 14) μήκων alterum add. Gen.^b, ante quam vocem distinxi. 14) ἀνθοφόρος Gen.^b, ubi desunt ἢ κοινῶς λ. κ. 15) κουνδέα] ante Heins., κουνδεια vulg. 15) Gen.^{a,b} sine lemmate, item M. praefixo παλαιόν. 16) φασί] Geel., φησὶ vulg., idque post πλα-

ταγ. Gen.^{a,b} 17) πλατάσσειν] Kiessl. auctore Stephano in Thesaur. s. v. ut supra sch. III, 29 p. 143. 12. et Suidas, πλάσσειν Gen.^b vulg. cum Photio, πλήσσεις Gen.^a 18) αὐτὸ Gen.^b 19) ὥστε ψόφον ἀποτελεῖσαι M. Q. Gen.^a 20) φιλοῖντο pro ἀγαπ. M. Q. Gen.^a 20) ὥσπερ seqq. om. M. Q. Gen.^a 23) //Om. Gen.^{a,b} — 24) τὰ ἦγουν cod. Glossae addita sunt Latina „brachia quibus pisces natant.“ 27) φιλήσαιμι codd.

οὐ βράγχια ἔχω, τουτέστιν οὐκ ἰχθὺς ἐγενομένη, μαθεῖν ἐμὲ
τὸ νεῖν, τουτέστι τὸ πλέειν καὶ κολυμβᾶν, ἔάνπερ ἀφίκηταί
τις ξένος ἐνταῦθα μετὰ νηός· οὗτος γὰρ ἐμὲ διδάξεται δη-
λονότι πλέειν, ἵνα μάθω, τί γλυκύ ἐστιν ὑμῖν, ταῖς Νηρεῖσι
5 δηλονότι, τὸ κατοικεῖν τὸν βυθόν.

Vel. (Νῦν μὲν ᾧ κόρη: νῦν δὲ ᾧ κόρη, ἔάν τις ἐν-
θάδε πλέων ἔλθῃ ξένος, μαθήσομαι νεῖν, ἤτοι κολυμβᾶν, ὡς
ἂν ἴδω, τί δήποτε ἐστιν ὑμῖν ἡδὺ τὸν βυθόν κατοικεῖν.
Gen.^{a-b}.)

10

Vs. 63—66.

Rec. Ἐξένθοις Γαλάτεια: τὸ πᾶν· εἴθε ἐξέλθοις ᾧ
Γαλάτεια, καὶ ἐξελθοῦσα εἴθε λήθῃν λάβοις, ὡσπερ ἐγὼ νῦν
ἐνταῦθα καθήμενος, εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν· καὶ εἴθε βου-
ληθείης σὺν ἐμοὶ ποιμαίνειν καὶ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν· καὶ
15 εἴθε βουληθείης — ἀπὸ κοινοῦ τὸ σχῆμα — τυρὸν πῆξαι πι-
τύαν δραστικωτάτην ἐμβαλοῦσα.

Vs. 67—71.

Vel. Ἄ μάτηρ ἀδικεῖ με: ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι.
αὕτη ἂν εἴη Φόρκυος θυγάτηρ ἢ Θόωσα, καθὼς φησιν ὁ ποιη-
20 τής. — Ἄλλως. τοῦτο ἀγροικικὸν καὶ ἀφελὲς τὸ ἦθος. ὅτι ἡ
μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ προαγωγέουσα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην
πρὸς ἐμέ, καὶ ταῦτα ὀρώσά με ὑπὸ τοῦ ἐρωτος ἰσχυραίνόμε-
νον καὶ λεπτυνόμενον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, διὰ τοῦτο καὶ
ἐγὼ ἀντιλυπῆσω αὐτὴν προφασιζόμενος ὅτι τὴν κεφαλὴν μου

25 60) Γράφεται καὶ οὕτω: νῦν μὲν ᾧ κόρα νῦν τό γε νεῖν με
μαθεῖν μοι. *I. *Q. — Πλέειν. s. — Μαθοῦμαι, μαθήσομαι. M.

62) [Τί ποθ' :] εἴ που. P. ἄρα. M. — Ταῖς Νηρηῖσι. C.

63) Εἴθε ἐξέλθοις τῆς θαλάσσης. M. — [Ἀάθιοιο:] σύναπτε
πρὸς τὸ οἴκαδε ἀπελθεῖν. M. ἐπιλάθεις· εἰσελθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. L.

30 64) [Ἐγὼν νῦν:] ἀπελαθόμην οἴκαδε ἀπελθεῖν. M.

66) Πιτύαν. M.

67) Ἡ Θόωσα. καὶ Ὅμηρος· Θόωσα δέ με τέκε μήτηρ. L. P.

68) Ἐν σοί. M. — Προσφιλές ἐμοί, ἤγουν ὁ ἐγὼ ποθῶ. M.

1) βράγχια ante Gail. 4) Νηρεῖσι] ante Brub., Νηρηῖσι vulg. 6) Lemma om. Gen.^a — δὲ om. Gen.^b, ubi haec post schol. Vs. 58, quod ipsum extra ordinem. 7) μαθ. κολυμβᾶν reliquis omissis Gen.^b 11) //Om. Gen.^{a-b} 15) πιτύαν] Lamb, Bosius Animadv. p. 133, πιτεῖαν vulg., πνετεῖαν Kiessl.,

vid. Toup. Cur. post. 18) //Gen.^b 18) με Gen.^b 19) καθὼς om. Gen.^b — Hom. Od. A, 71: 20) //Om. Gen.^{a-b} 20) Male Kiessl. seqq. post ἦθος comma posuerunt, postea ante διὰ τοῦτο punctum; vulgo utroque loco puncto distinctum. — 25) νεῖν γε I. 32) Hom. Od. A, 71, ubi μιν.

ὄδυνᾶμαι καὶ τοὺς πόδας μου ἀμφοτέρους, ἐπεὶ τοῦ ἔρωτός μου οὐ φροντίζει. — (Φάσω τὰν κεφαλάν: προφασισθῶ καὶ προσποιήτων ποιήσομαι φωνὴν κεφαλαλγείν· οὐ γὰρ τοῦ ἔρωτός μου ἡ μήτηρ φροντίζει. I. Gen.^b)

Rec. (Φάσω τὰν κεφαλὴν: Gen.^a πρόφασίν τινα ποιήσομαι τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν καὶ τοὺς πόδας, ὡς ἂν καὶ ἡ μήτηρ λυπηθεῖσα ζητήσῃ θεραπεύσαί μου τὸν ἔρωτα δηλονότι. M. Gen.^a — "Ἴνα λυπηθῆ βλέπουσά με πάσχοντα, ὅπερ λυπηρὸν ταῖς μητράσιν. *M. Gen.^a)

Vs. 72—74.

10

Vel. Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ: ὡσπερ συστραφεῖς καὶ ἀνήσας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας ὧ Κύκλωψ ἐκπεπτασμένους καὶ πεπλανημένους ἔχεις; ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκους συμπλέκοις καὶ πόαν θερίσας τοῖς ἀρνίοις φέροις, ἴσως γένοιο φρονιμώτερος.

15

Vs. 75.

Vel. Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε: ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπη. Ἡσιόδου·

νήπιος ὃς τὰ ἔτοιμα λιπῶν [τὰ] ἀνέτοιμα διώκει.

— (Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε: Gen.^b) κατὰ τὴν παροιμίαν 20

69) Ἡμέραν ἐφ' ἡμέραν. M. — Τηκόμενον τῷ ἔρωτι. P. τήκομαι γὰρ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. M.

71) Ἀλγεῖν. M. φλεγμαίνειν. L.

72) [Φρένας:] καθ' ὅλον καὶ μέρος λέγε. M. — Τῶν φρενῶν ἀπέπτης. L. P. ἐξέβης. M.

25

73) Εἶθε ἄν. M. — Κοφίνια, τὰ κοινῶς τυροβόλια. M. — Βοτάνην. M. κλάδον ἐλαίας. r. — Σωρεύσας. L.

74) Δόξεις μᾶλλον νοῦν ἔχειν. M. εἰς φρόνησιν πλείονα ἔλθοις. L. P.

75) Τὴν παροῦσάν σοι. M. τὴν οὔσαν πλησίον. T. — "Ἦγουν ἔχε. M. 30

2) Post μου Wart. seqq. ex 3. inseruerunt ἡ μήτηρ, quae fortasse potius ad l. 4 pertinent. 2) Gen.^b post schol. Vs. 60, quod ipsum non suo loco. 3) προσποιήτων] πρόσφατος I., πρόσφατον Gen.^b 6) ἂν om. Gen.^a 8) ἴνα om. Gen.^a, ubi haec antecedenti scholio adhaerent, unde Adertus δηλονότι huc traxit. 11) //Om. Gen.^a^b 11) ἀνή-

σας] ἀλγήσας vulg. 14) συμπλέκεις vulg. 17) //Om. Gen.^a^b 18) τρέπη] Kiessl. auctore Tourpio, τρέπει vulg. 19) Hesiod. fr. 209 Marksch. — τὰ ἀνέρ.] ante Brub., τ' ἀνέρ. vulg., τάνέρ. Kiessl. 20) //Gen.^a^b sine τοῦτο λέγει. — 23) In r. sunt glossae Photianae σφυῖσει... καὶ σφυγμός κτλ., quae etiam Suidas habet, nisi quod hic σφυγμός.

[τουτο λέγει] τὸν θέλουτα βοῦν ἔλαυνε· ἤγουν τὴν ἀγα-
πῶσάν σε φίλει.

Vs. 78.

Vet. (Πολλὰ συμπαίσδε με: Gen.^b γελῶσι δὲ πᾶ-
5 σαι κόραι, ἐπὶ ἀκούσωμαι αὐτῶν. Ἰσως δὲ καταγελῶσιν αὐ-
τοῦ. 3. Gen.^b)

Vs. 80. 81.

Vet. Οὕτω τοι Πολύφαμος: πρὸς τὸν Νικίαν ὁ λό-
γος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. οὕτως ὁ Πολύφημος, φησί, μετεχει-
10 ρίζετο τὸν ἔρωτα [ἐθεράπευε μελορῶν]. — (Μουσίσδων:
τῆ σοφία τῶν Μουσῶν ἄδων. M. Gen.^{a-b})

Rec. Ῥᾶον δὲ διῆγεν: εὐχερέστερον δὲ διέξη παρὸ μι-
σθὸν δοῦναι, εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι.

Vet. (Ῥᾶον δὲ διῆγεν ἄδων I. Gen.^b) ἢ εἰ χρυσίον εἶχε
15 δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν Γαλάτειαν.

Rec. (Ῥᾶον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν: Gen.^a εὐ-
κολώτερον τὸν ἔρωτα ἔφερεν οὕτως ἢ εἰ χρυσὸν δοὺς φάρ-
μακον ὠνήσατο. M. Gen.^a)

- 77) Προστάσσουσι, λέγουσι. M. θέλουσι. L. P.
20 78) Ἠχοῦσιν, ἄδουσι. M. — Ὀπηνίκα. L.
79) Τῶν πολυσήμων εἰμὶ καὶ ὀνομαστῶν. L.
80) Μετήρχετο, διεξήγε. M. κατεπράυνεν. C.
81) Ἐδωκε καὶ ἔπεισε τὴν Γαλάτειαν. L. P.

2) σε] add. M. Gen.^a — φησι τὸν π. Gen.^b 9) ἤγουν οὗτος ὁ
pro φίλει Gen.^a 4) γελῶσι] (Gen.^b) Π. Gen.^b 10) ἐθ. μελ. om. M.
Kiessl. seqq., γελῶσαι Wart. 5) κό- Gen.^{a-b} 10) Lemma om. M. Gen.^b
ραι] καὶ hoc loco Wart., post ἐπὶν 12) //Om. Gen.^{a-b} 14) //I. Gen.^b —
Kiessl. seqq., om. Gen.^b 5) αὐτῶν om. Gen.^b 5) καταγελῶσιν] κατα-
γελῶσαι Gen.^b, -οῦμαι 3. — αὐ- ὅπερ pro ὅπως Gen.^b 16) εὐκολώ-
ταίς 3. 8) //Gen.^{a-b}, ille sine lem- τερον] Duebn., εὐκόλως codd. 17)
mate. 8) τὸν om. Gen.^{a-b} 9) ἐκ φάρμακα ὠνήσατο Gen.^a

Idyll. XII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἄιτης· γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματικόν· ἀπ' ἐνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι τοῦ Θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ἐραστῆς πρὸς τινα ἐρώμενον οὐ πλέον τριῶν 5 ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα. ὄθεν φησὶν· ἤλθες μετὰ τρεῖς ἡμέρας· ἐγὼ δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα ὡς ποθῶν. ἔστι δὲ εἰσπίλος ὁ ἐραστῆς κατὰ τὴν τῶν Ἀμυκλαίων διάλεκτον· αἴτης δὲ ὁ ἐρώμενος, ὡς Θετταλοὶ φασιν. εὐχεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γένοιτο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς Μεγαρέας ὡς 10 τετιμηκότας τὸν Διοκλῆν ὡς παιδευραστὴν ὄντα ἐπιταφίῳ ἄγωνι, ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμασι καὶ ὁ μᾶλλον <ἦδιον> φιλήσας ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στεφάνῳ καὶ <χαίρων> ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. — (Προσφωνητικόν. Ἰακόν. M. — Ἰακὸν τῇ κοινῇ Ἰάδι. Q. — Τῇ κοινῇ Ἰάδι. B. D. 15 M. — Ἰάδι διαλέκτῳ. G. I. — Ἰάδι διαλέκτῳ ἢ Δωρίδι. r. N.)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν λξ', ὧν τελευταῖος· πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί. M. Gen.^a)

Inscriptio.

20

Vet. Αἴτας: αἴτην τὸν ἑταῖρόν φασιν. Ἀλκμὰν δὲ τὰς αἴτιας χορδὰς φησὶν ἀντὶ τοῦ τὰς ἐπεράστους.

Vs. 1. 2.

Rec. Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε· τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ; ἤλυθες: ὦ φίλε μοι νέε, ἤλθες μετὰ τρεῖς νύκτας τε 25 καὶ ἡμέρας. εἶτα ἔπαναφέρων εἶρηκεν, ὅτι βραδέως ἤλθες. — (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Ἰστίον ὅτι ἐντεῦθεν τῷ

1) Ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ. r. P. — Κατὰ παρέλευσιν τριῶν νυχθημέρων. 6. μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας τσσαύτας. M.

3) Ἰάδια ante Brub. 13) χαίρων] suppl. Geelius cf. Schol. Vs. 28. 16) διαλ. om. N. 17) τ. ἀφ. Τφ. et in fine ἐτ. ἀργ. om. Gen.^a 21) //Om. Gen.^{a-b} et vulg. Scholion ad inscriptionem carminis pertinens in Call. Hypothesi adhaeret, in 5. L. ab ejus initio ante ἐπιγράφεται legitur. — αἴ τ α ς om. 5.,

αἴτας οἱ Θεσσαλοὶ φασὶν (?) L. literis valde evanidis et incertis. — φησὶν 5. 22) αἴτιας] EtM. cf. Hypoth., αἴτας L. Call., αἴτας 5. 22) ἀπεράστους φησὶν pro φησὶν α. τ. ἐπ. 5. L. 24) //Om. Gen.^{a-b} 27) ἴσθι Gen.^a

Θεολόγῳ παρείληπται τὸ „καὶ βίος ἅπας ἡμέρα μία τοῖς πόθῳ κάμνουσιν.“ M. Gen.^a)

Vel. (Hoi ἡλυθεῖς: Gen.^b ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀφ' οὗ οὐκ εἰδόν σε. καὶ συντάσσεται οὕτως· ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ 5 τρίτῃ καὶ αἰοὶ ἡλυθεῖς. Ἄλλως. Ἠλυθεῖς ὦ φίλε κοῦρε σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ αἰοὶ τρίτῃ, ἤγουν μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας. 3. Gen.^b) — Οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ δὲ ἐρωῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποδυρόμενοι γηρῶσιν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν.

10 Rec. Ἡ· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ γηρῶσι τῶν ἐρωμένων ἀποτυγχάνοντες.

Vel. Ἄλλως. οἱ ἐρωῶντες εἰ μίαν μόνην ἡμέραν τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν, τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐστερησθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας νομίζουσιν.

15

Vs. 3—9.

Rec. Ὅσον ἕαρ χειμῶνος: ὅσον δὲ ἡδύτερον τὸ ἕαρ τοῦ χειμῶνος, ὅσον ἢ ὄξ τῆς ἰδίας ἀρνὸς δασυτέρα, ὅσον ἢ παρθένος προτιμωτέρα τῆς πολυγάμου γυναικός, ὅσον ταχυτέρα ἢ ἔλαφος τοῦ μόσχου, ὅσον ἢ ἀηδῶν γλυκυστάτη, εἰς 20 τὸ ἄδειν δηλονότι, τῶν πετεινῶν πάντων· τόσον φανείς σὺ εὐφρανας ἐμέ· κατέφυγον δὲ ὑπὸ σέ, ἀναψυχὴν ληψόμενος δηλονότι, ὡσπερ καὶ ὄδοιπóρος τῷ ἡλίῳ φλεγόμενος ὑπὸ σκιὰν δένδρου κατέφυγε. —

Vel. (Τόσον ἐμ' εὐφρανας: ἡ σύγκρισις κακῆ. ὤφειλε 25 γὰρ εἰπεῖν· ὅσον ἕαρ χειμῶνος διαφέρει, τοσοῦτον εἰ καὶ σὺ

2) [Ἠλυθεῖς:] ὑπὸ χαρᾶς διπλασιάζει τὴν λέξιν. M. — Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῷ πόθῳ τηκόμενοι γέρονσιν εὐκασίην. M.

3) [Ὅσον:] διαφέρει. C. — [Ὅσον:] ὑπάρχει ἡδίων. M. — Βραβίλου, τοῦ λεγομένου ἀβραβίλου. M.

30 4) Πολυμαλέστερος. 6.

1) Gregor: Naz. — καὶ βίος καὶ ἅπας M. 3) ἀφ' ὧ Gen.^b 5) ἄλλως . . . αἰοὶ τρίτῃ om. 3. 7) //Gen.^{a,b}. Lemma om. Gen.^a 7) δὲ om. Gen.^{a,b} — ἔρωτες Gen.^a 8) παρὰ τὸ τοῦ Ἡσιόδου Gen.^a 9) Hom. Od. T, 360. 10) //Om. Gen.^{a,b} 12) //Gen.^{a,b}. In Gen.^a post γηρῶσιν l. 8 insertum est hoc initio: εἰ τοῦ ἐρ. ἀπολ. 12) εἰς μίαν καὶ μόνην Gen.^b 13) καὶ δια πάσης αὐτῶν

τῆς ζωῆς ἐστερησθαι αὐτοῦ νομίζουσιν. M. Gen.^a, στρεῖσθαι p. 16) //Om. Gen.^{a,b} — ὅσον pro ὅσον Reisk. seqq. 18) προτιμωτέρα ante Gaisf. 24) Lemma sic Gen.^b, ὅσον ἕαρ χειμῶνος minus recte M. Gen.^a — ἢ om. Gen.^a 25) γὰρ . . . διαφέρει om. Gen.^b — ὅσον Gen.^a 25) τοσοῦτον Gen.^b — καὶ σὺ om. Gen.^a

γλυκύτερος. p. M. Gen.^{a,b}) — Σκιεράν δ' ὑπὸ φαγόν:
ὡς ἄν τις, φησί, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰς σκιάν φηγοῦ
παρέλθῃ, οὕτω καὶ γὰρ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως. (ἐπαι-
νέσειεν ἄν τις τῆς παραβολῆς τὸν ποιητὴν· παραβάλλει γὰρ
τὸν ἔρωτα καύματι, τὴν δὲ παῦσιν τοῦ ἐρωμένου δρυὶ 5
κατασκιαζούσῃ. 3. B. L. M. Q. Gen.^{a,b})

Rec. (<Παρθενική:> παρθένος. <προφέρει:> κρεί-
των ἐστὶν εἰς τε εἶδος καὶ τάλλα. <τριγάμοιο γυναικός:>
τῆς τρεῖς ἀνδράς σχούσης, ἢ τῆς πολλάκις συνευνηθείσης
ἀνδρί. *M. Gen.^a) 10

Vs. 10—16.

Vel. Εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν: εἶθε, φησὶν, ἐνεχώ-
ρει ὁμοίον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἡμῶν ἔρωτα, ἵνα καὶ
ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἢ φιλία ἢ.

Rec. Ἡ· εἶθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέροις εὐμενεῖς οἱ ἔρωτες 15
γένοιτο καὶ ἐπιπνεύσειαν ἀταράχως, γενοίμεθα δὲ καὶ τοῖς
μεθ' ἡμᾶς ἔσομένοις λόγος ἀδόκιμος· ὅτι δύο τινὲς ἐν ἀλλή-
λοις ἐγένοντο συντακέντες τῷ ἔρωτι.

Vel. Ἐπ' ἔσσομένοις δέ: ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἔσομένοις
καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἦτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα 20

6) Ἐλαφρότερα εἰς τὸ δραμεῖν. M.

7) Εἰς ὠδὴν κρείττων. M.

8) Δρυὶν. M.

9) Καίοντος. M. — [Ὁδοιπόρος:] τρέχει. M. — Ἐν σοὶ τὴν
τοῦ ἔρωτος πυρκαϊάν ἀναψῆσαι. M. 25

10) [Ὁμαλοί:] ἡμεροί. M. — Ἡτοι κατὰ τοὺς ἀμφοτέρους φί-
λους. L. P. — [Ἐρωτες:] φιλίας. M.

11) Τοῖς ἐσύτερον γενησομένοις ἀνθρώποις. M. — Τραγῶδημα.
6. — Λέγουσιν ὅλοις ὅτι. L. P.

1) // M. Gen.^{a,b} — ὑποφα-
γῶν Gen.^b, lemma om. Gen.^a
2) ὡσπερ τις M. Gen.^a 2) τοῦ
add. Gen.^b 3) προστρέχει pro
παρέλθῃ M. Gen.^a 3) προσανέ-
πνευσάσμενος M., προσανεπαυσά-
μενος Gen.^a 3) ἐπαιν. seqq. in M.
Gen.^{a,b} hoc loco leguntur, in 3. B.
L. Q. hypothesi adhaerent; in L. re-
cens manus addidit. — ἐπαινέσειεν
ἄν] 3. B.² L. Q., ἐπαινέσῃ ἄν Gen.^b,
ἐπαινέσειεν δ' ἄν M., ἐπαινέσειε δ'
ἄν B.³ Gen.^a 5) τῷ πόθῳ τὸ
καύμα pro τὸν ἔρ. καύμ. 3. B. L. Q.

Gen.^b 7) Schol. ex glossis interl.
conflatum. παρθένος ex M. non af-
fertur. 8) εἶτε εἶδος Gen.^a 9) ἔχου-
σούσης Gen.^a 12) // Gen.^b c. lemm.
εἶθ' ὁμαλή. 12) ἐνεχώροι ante
Brub. 13) ἡμῶν] add. Vat. (Gen.^b)
15) // Om. Gen.^{a,b} 19) // Gen.^b post
schol. ἴσω ζυγῶ, quod ipsum non
suo loco; ibi lemma sic, ἐπισσο-
μένοισι δὲ Call. 19) αἰσθησομένοις
Gen.^b 20) γεγενήμεθα Gen.^b —
29) fort. λέγουσι δηλονότι. ut in
Scholl.

αιοιδή, ἤτοι ἄκουσμα, λέγουσι δηλονότι <δοιῶ δὴ τινε>. — Δοιῶ δὴ τινε: τοῦτό ὡς <ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων. Προτιέροισι:> τοῖς προγενεστέροις. — <Ἡ> ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες λέγωσιν, ὅτι δύο
5 πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι, ἕτερος μὲν ὑπὸ Λακώνων λεγόμενος Ἰσπνίλος, τουτέστιν ἐραστής, ἕτερος δὲ ὑπὸ Θεσσαλῶν αἴτας, τουτέστιν ἐρώμενος· οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν τοῦ χρυσοῦ γένους, ὡς εἰκεν, ὄντες. (ἐν ἴσῳ ζυγῶ δὲ εἶπε διὰ τὸ ἰσόρροπον τοῦ ζυγοῦ. M. Gen.^a) —
10 (Φαίη χ' ὡ μνκλαῖσδων: ὁ τῆ τῶν Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ, ἀντὶ τοῦ τῶν Λακώνων. οὗτοι γὰρ φασιν ἐμπνεῖν τὸ ἐρᾶν. Ἀμύκλαι δὲ πόλις Λακωνικῆς. μνκλαῖσδων δὲ φησι κατὰ μετάθεσιν τοῦ α ἀντὶ τοῦ ἀμυκλίζων. 3. M. Gen.^{a,b} et fere p.) — (Ἰσπνίλος: ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖσθαι. 3. *M. Gen.^b et fere
15 p.) — (Αἴταν: ἑταῖρον. Hesych.) — (Ἰσῳ ζυγῶ: ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, ὡς μῆτι γεγονέναι ἑτερόρροπον [τινὰ] ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ζυγοῦ μετήνεκται, εἴ τι ἴσον ἐστὶ καὶ μὴ ἑτερορρεπές. p. 3. Gen.^b)

Rec. Φῶθ' ὁ μὲν, ἦν εἰσπνίλος· φαίη χ' ὡ μν-
20 κλαῖσδων: ὁ μὲν κατὰ τοὺς Ἀμυκλαίους εἰσπνίλος ὀνομαζόμενος — οὗτοι γὰρ τὸν ἐραστὴν εἰσπνίλον φασιν — ὁ δὲ ἕτερος κατὰ τοὺς Θετταλοὺς αἴτης, τουτέστιν ἐρώμενος. τὴν ἀλλήλων δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον ὡς ἐπὶ ζυγοῦ ἰσοστάθμου.

12) [Τῶδε:] ἦγουν ἡμεῖς. M. — Συνεκράθησαν ἀλλήλοις εἰς φι-
25 λίαν. M.

13) Ἐρωτα πνέων. M. πνέων ἔρωτα, ἐρῶν. L. P. — Ὁ Λακωνί-
ζων. M. P. ὁ Λακεδαιμόνιος. C.

1) λέγ. δηλ. om. Gen.^b 2) //Gen.^b, ubi τινε. 3) τοῖς προγενεστέροις vulg. 3) //Gen.^{a,b} — ἦ] suppl. Geel. 3) Ἴν' οἱ Gen.^b, εἶθε φησὶν οἱ μετ. (ἄνθρωποι Gen.^a) et λέγοιεν M. Gen.^a 5) πρὸς Gen.^a 5) εἰς pro ἕτερος M. Gen.^a, μὲν om. Gen.^a, ubi λεγόμενον. 6) Ἰσπνίλος] Gen.^a, εἰσπνίλος vulg., εἰσπνηλος Gen.^b 7) ἦγουν ἐρ. M. Gen.^a 7) αἴτης καλουμένος M. Gen.^a 7) οὗτοι seqq. in Gen.^a leguntur post schol. Vs. 17, omisso δέ. 10) In M. Gen.^a desunt verba ante οὗτοι, reliqua post ἐραστής l. 6 inserta leguntur. Lemma sic Gen.^b, cujus loco ἀμυκλαῖσδων Gaisf. 10) Ἀμυκλαίων] Tou-

pio auctore Kiessl. seqq., ἀμυκλών Wart., ἀμυκλών Gen.^b 11) γὰρ om. Gen.^a — ἐμπνεῖν φασὶ M. Gen.^a 12) οὖν pro δέ φησι M. Gen.^a 13) τοῦ η Gen.^b, om. M. Gen.^a 13) ἀντὶ τοῦ] M. Gen.^a, om. rell. — ἀμυκλίζων] M. Gen.^a, ἀμυκλαῖζων 3. et fort. p., ἀμυκλαῖσδων Gen.^b 14) εἰσπνίλος Gen.^b — δὲ ἀπὸ 3. (p.?), ubi schol. praecedenti adhaeret. 15) ἑταῖρον] Musurus, ἕτερον cod. 15) Gen.^b post schol. φαίη χ' ὡ μνκλ. 16) ὡς] Gaisf. et Gen.^b, ὥστε Wart. — μῆτε et ἕτερον τρόπον codd., ἑτέραν δοπὴν Geel. 17) ὅτι ἴσον Gen.^b 19) //Om. Gen.^{a,b}

ὡς ἔοικε δέ, τότε ἦσαν ἄλιν ἄνδρες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φιλῶν ἀντεφιλεῖτο. Ἀμύκλαι δὲ πόλις Λακωνική.

Vs. 17—21.

Rec. Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα: εἶθε γὰρ τοῦτο ὦ Ζεῦ γένοιτο, νῆε τοῦ Κρόνου. 5

Vet. (Ἀθάνατοι: προσληπτέον τὸ ὦ ἔξωθεν ἐπὶ κλητικῆς, ἴν' ἦ· εἰ γὰρ τοῦτο ὦ Κρονίδη Ζεῦ γένοιτο, Gen.^b) εἰ ὦ ἀγήρω ἀθάνατοι, ἤγουν ὦ Ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηράσκοντες καὶ ἀθάνατοι. Ἄλλως. Εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι: νοητέον ἔξωθεν ἡμεῖς. 10

Rec. (Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα: προσληπτέον τὸ ὦ ἔξωθεν, ἴν' ἦ· εἶθε ὦ Κρονίδη, ἤγουν ὦ Ζεῦ, καὶ ἄλλοι ἀθάνατοι θεοὶ πέλοι τοῦτο, εἶθε καὶ ἡμεῖς ἀγήρω γενοίμεθα, ἤγουν ἀθάνατοι. M. Gen.^a)

Vet. Τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς καὶ αὐτοὺς εἶναι φησιν, 15 ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μεταγενεστέροις διὰ μνήμης εἶναι καὶ ἄδεσθαι καὶ μὴ ἐπιλησθῆναι. — Ἡ· εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθάνατοι, ἤγουν διὰ μνήμης ὑπάρχομεν.

Rec. Ὁ νοῦς. τὸ πᾶν· εἶθε ἀθάνατοι γενοίμεθα, μηδὲ ὡς γήρως γεγευμένοι· εἰ δὲ συμβαίῃ ἡμᾶς θανεῖν δηλονότι, 20 εἶθε τις ἀγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ἄδου μετὰ διακοσίας γενεάς, ὅτι ἡ σὴ νῦν φιλία καὶ τοῦ ἐρωμένου τοῖς πάντων ἐγκείται στόμασι, μάλιστα δὲ τοῖς τῶν ἡδέων, στόμασι δηλονότι.

17) [Τοῦτο:] τὸ ἄδεσθαι ἡμᾶς. M. τὸ φημίξεσθαι ἡμᾶς τοῖς 25 μεταγενεστέροις. * L. — Ὑπάρξοι. M. — [Ἀγήρω:] ἀθάνατοι καὶ ἡμεῖς γενοίμεθα ἐν τῷ αἰεὶ ἄδεσθαι. M.

18) Ἀπείρων γενεῶν διελθουσῶν. M. — [Ἐπειτα:] ἤγουν μετὰ τὰς γενεάς ταύτας. M.

19) Ἀνέκβατον. 6. τὸν ἐξέλευσιν μὴ ἔχοντα. M. ἐλεύθερον. L. P. 30 — Ἀιθην, ἀπὸ τοῦ ἀγῆ ῥέειν. 6.

21) Ἐν τοῖς ἐνδόξοις. M.

1) πάλιν] ante Heins., πάλαι vulg. 4) // Om. Gen.^a b. 8) // Gen.^b — εἰ ὦ ἀγ. ἀθ.] Gen.^b ut Scult., ἦ ὦ ἀγ. ἀθ. Call., εἰ γὰρ ἀγ. ἀθ. Brub., ΑΓΗΡΩ reliquias omissis vulg. post Ox. Ceterum ἀγήρω Gen.^b et edd. 8) θεοὶ μὴ γηρασάντες Gen.^b 9) ἢ ἄλλως Gen.^b 12) ὦ om. M., Ζεὺς (Gen.^a 15) // M. Gen.^a b.,

etiam M. post praec. sch. 15) καὶ] add. M. Gen.^a — αὐτὸν Gen.^b 16) ὡς τοῖς Gen.^a 17) ἐπιλησθῆναι] M. vulg., ἐπιληθῆναι Gen.^a b., ἐπικλησθῆναι Call., ἐπικληθῆναι Brub. et ante Heins. 17) // Gen.^b — εἰ γὰρ ante Xyl. 18) ὑπάρχομεν Gen.^b et ante Reisk. 19) // Om. Gen.^a b. 19) μηδὲ] ante Heins., μηδ' ὅλως vulg.

Vs. 22—24.

Rec. "Ἄλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι: ἄλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ Οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων, τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοί, ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ ἐπαινῶν σε τὸν
5 καλὸν οὐ ψεύσομαι, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσω τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα.

Vcl. Ἐγὼ δέ σε: ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων — λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον — οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεύσμα γεννήσω [ἢ μᾶλλον φύσω]. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ
10 ἐπάνω τῆς ῥινὸς φνόμενα ψυδράκια ψεύσματα καλεῖν, καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. — "Ἡ· ψεύδεα ῥινός: φύσκει ἐπὶ τῆς ῥινὸς λεπταὶ αἱ λεγόμεναι Ἰονθοί, [ἢ ὄνθιοι] ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι, ἄς ψυδράκια ἐκάλουν, καὶ οἱ Σικελιώται τὸν ταῦτα φύσαντα ψευδηγόρον ἐση-
15 μαίνουντο εἶναι. Ἰονθος δὲ λέγεται παρὰ τὸ ὄνθος, οἶονεὶ μολυσμὸς τῆς ὄψεως.

Rec. (Ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν: πρὸς τὸν ἐρώμενον λέγει, ὅτι ἐπαινῶν σε οὐδὲν ψεύσομαι. λέγει δὲ τοῦτο ἀπὸ τίνος συμβάματος. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥι-
20 νὸς φνόμενα ψυδράκια ψεύσματα καλεῖν καὶ λογίζεσθαι ταῦτα σημεῖον ψευδηγορίας. οὐ φύσω οὖν φησὶ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεύσματα ἐπαινῶν σε, ἀλλ' ἀληθῆ λέξω. καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα ψυδράκια καὶ Ἰονθοί, ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι. *M. Gen.*^a ἐξ ὧν τοὺς ψευδομένους τεκμαίρονται.
25 *Gen.*^a)

22) Τὸ ἦτοι καὶ τὸ μὲν ἐκ παραλλήλου. *M.* — "Ἐνεκα τούτων. *M.* — Οἱ μείζονες πάντων θεοί. *M.*

23) [Ἐσσονθ' :] ταῦτα. *M.*

24) Ψυδράκια, ἄτινα καὶ Ἰονθοί καλοῦνται παρὰ Σικελιώταις. *L.*
30 *P.* τὰ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς φνόμενα ψυδράκια, ἐξ ὧν τοὺς ψευδολόγους τεκμαίρονται. *M.* — Ἐκβάλω. *L. P.* ἐκφύσω, ἤγουν οὐ ψευδῆ εἶπω, ἀλλ' ἀληθῆ. *M.*

2) // *Om. Gen.*^{a, b} 5) ἀναβλαστή-
σονσι vulg. 7) // *Gen.*^b — δὲ σὲ
ἐγκ. *Kiessl.* 8) ὅτε οὐ *Vat.*, ὅτι οὐ-
δὲν *Gen.*^b 10) ψεύματα ante *Brub.*
11) // *Gen.*^b post schol. Vs. 8. 9.
sine lemmate. 12) λεπταὶ] *Can.*
Gen.^b, λευκαὶ vulg. 12) Ἰονθοί ἢ

om. Gen.^b — ὄνθοι pro ὄνθιοι
Heins. et vulg. ante Reisk. 13) γι-
νόμεναι] γινόμενα *Gen.*^b, γενόμεναι
vulg. 13) ψυδράκια *Vulg.* 14) ἐκ-
φύσαντα *Vulg.* 15) δὲ *om. Gen.*^b
15) μολ. ἐστὶ τῆς *Gen.*^b 24) γινόμε-
ναι *Gen.*^a Ad sequentia cf. *GLM.*

Vs. 25. 26.

Vet. Ἦν γὰρ καὶ τι δάκνης: ἔαν γὰρ καὶ δηκτικόν τι καὶ λυπηρὸν δράσης, ὡς καὶ ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται.

Rec. Ἦ· ἔαν γὰρ καὶ δηχθῶ ὑπὸ σοῦ, τὸ μὲν δῆγμα τε-θεράπευκας καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας, μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ δι- 5 πλάσιον ὠφέλησας· καὶ ἐπανήλθον εἰς τὸν οἶκον ἔχων περισσὸν μέτρον τῆς φιλίας.

Vs. 27—33.

Vet. Νισαῖοι Μεγαρηῆες: Νισαίους τοὺς πρὸς τῆς Ἀτικῆς· ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων ἢ Νίσαϊα, ἀφ' οὗ Νισαῖοι 10 καλοῦνται. <ἢ Νισαῖοι:> οἱ Μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος, <Μεγαρεῖς δὲ ἀπὸ Μεγαρέως τοῦ Ποσειδῶνος,> συνοικήσαντος αὐτῷ. Ἀριστεύοντες: καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς. — Οἰκοίητε: μακαρισθεῖητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν Διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος 15 γὰρ Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυῶς ὢν, ἐν τινι μάχῃ ἠρίστευσε καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκεί-

25) Λυπήσης. M. — Οὐκ ἐπιβλαβὲς. κατ' ἐπίτασιν τοῦ α καὶ οὐ κατὰ στέρησιν. M.

26) [Ἐχων:] ὁ λυπηθεῖς. C. ἔχων γὰρ πολὺ πλεον τοῦ μέτρον. 20 M. περισσοτέρην ὠφέλειαν. L. P. περισσόν. L. rec.

27) Ἄριστοι τὰ ναυτικά. M.

28) Εὐτυχεῖς οἰκοίητε τὴν ὑμῶν χώραν. M. — Ἀθηναῖον. 6. — Περισῶς. C. περισσοτέρως τῶν ἄλλων. M.

29) Τὸν ἐρώμενον παιδός. 6. ὅς τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον πολέμου γε- 25 γονότος διέσωσεν. M.

30) Συνηθροισμένοι ἐν ἔαρι ἀρχομένῳ. M. κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος. 6.

2) //Gen.^b, ubi δάκης. 2) δηκτ. τι καὶ λυπ.] Gen.^b. (sed δεικτικόν), λυπ. τι ἢ δηκτ. vulg., γὰρ λυπ. τι φησι καὶ δηκτ. M. 3) ὡς καὶ] p. Gen.^b, ὡς M., om. vulg. 4) //Om. Gen.^a. 6) περισσόν] conj. Fr. Jacobs, τὸ ἴσον vulg., cf. Gl. 9) //Gen.^b, ubi Νισαῖοι. 9) πρὸ Gen.^b. ἐτ vulg. ante Kiessl. 10) ἐπίητον ante Heins. 10) Νίσαϊα] Amstel., Νισαα prop. Wart., Νισαῖα Kiessl., Νίσα Gen.^b vulg. 11) οἱ Μεγ. vulgo sine distinctione cum καλοῦνται junctum. 12) Παντίονος

Gen.^b. 13) συνοικήσαντος] συνοικήσαντες vulg., συμβοσκήσαντες 3., συνοικήσαντος αὐτοῦς Amst. 13) ἀριστ. in Gen.^b et vulgo ante Reisk. praecedentibus adhaeret. 14) //Gen.^b et inde ab οὔτος Gen.^a, hic ante praec. schol., Phav. inde ab Διοκλῆς Ἀθήνηθεν. 15. 16) οὗτος ὁ Διοκλῆς sine γὰρ Gen.^a. 16) ἀπερχόμενος pro φεύγων M. Gen.^a. 17) ἠρίστευε M. — 18) Glossae in unam conjunctae erant, nulla distinctione post λυπήσης posita.

νον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἔτελεύτησεν· ὄθεν τοὺς Μεγαρεῖς φασὶ θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἦρωα ἀγωνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἦδιστα, τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ὡς
5 κρείττω στεφανοῦσθαι.

Rec. (Νισσαῖοι Μεγαρηῆες: Νίσαια γὰρ ἐπίνειον Μεγαρεῶν. <ἦ> ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίου. Gen.^a) — Ἄλλως. Ὡς Μεγαρεῖς οἱ τὴν Νίσαιαν κατοικοῦντες καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχοῖητε, ὀλβίως τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες
10 πατριδα, ἐπεὶ τὸν Ἀθηναῖον Διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμῆκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθείκατε, ἐν ᾧ ὁ γλυκύτερα φιλήσας καὶ τὰ ἑαυτοῦ χεῖλη τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χεῖλεσι προσκολλήσας βαρεὶ στεφάνῳ στεφανωθεὶς χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυ-
15 τοῦ μητέρα.

Vs. 34—37.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Μ. Ὀλβιος, φησὶν, ἐστὶν ὃς κρίνει τοῖς παισὶν ἐκεῖνα τὰ φιλήματα. ὄντως πολλὰ ἐπιβοᾶται τὸν χαροπὸν Γαννυμήδην, ἔχειν τὸ στόμα ἴσον τῇ Λυδία λίθῳ,
20 ἐν ἣ τὸν ἀληθῆ χρυσὸν οἱ ἀργυραμοιβοὶ δοκιμάζουσι μὴ φανῶλον εἶναι. ἐν Λυδοῖς γὰρ ἡ τὸν χρυσὸν ἐλέγχουσα λίθος εἰρρίσκειται. Μ. Gen.^a) — (Ἀργυραμοιβοί: οἱ ἄργυρον διδόντες καὶ χρυσὸν λαμβάνοντες. *Μ. Gen.^a)

- 31) [Ἀκρα:] τέλεια. 6. δῶρα. γ. τὰ πρῶτα. Μ.
25 32) Προσμήξη. γ. — [Χεῖλεσι:] τοῦ κριτοῦ. γ.
33) Καλλωπιζόμενος, βαρούμενος. Μ. — [Ἀπῆνθεν:] ἦγον ὁ κριτής. Λ.
35) Ὡς ὠραῖον καὶ πρῶτον ἐν νέοις φιληθέντα ὑπὸ τοῦ Διός. Μ. — Ἐπικαλεῖται. 6. καλεῖ, βοᾷ. γ. ὡς θεὸν αὐτὸν ἔλαβεν. *γ.
30 36) Τῇ λίθῳ τῇ διακριτικῇ τοῦ χρυσοῦ. Μ.
37) Γινώσκουσι. γ. μανθάνουσιν. Μ. — Κίβδηλον εἶναι. Μ. — Τὸν ἀληθῆ. Μ. — Τραπεζῖται. γ. χρυσοχοοί. 6.

1) διέσωσεν M. Gen.^a 1) δὲ ἐξελ. Kiessl. 2) φασὶ et δημοσίᾳ] add. M. Gen.^a 2) τῷ pro τε Gen.^a, αὐτῷ om. Phav. 4) φιλήσαντα M. Gen.^a 4) αὐτὸν 3., om. M. Gen.^a 4) ὑπὸ τοῦ κριτοῦ] ὑπὸ κριτοῦ τινός M. Gen.^a, ὑπ' αὐτοῦ 3. Gen.^b, ὑπ' αὐτῶν vulg., cf. Hypoth. 6) Νίσαια γὰρ ἐπήγειον cod. 7) //Om.

Gen.^{a,b}, habet Phav. post στεφ. l. 5. 8) Νίσαιαν] Amstel., Νισαίαν Gaisf., Νίσαιαν vulg. 9) εὐτυχοῖητε] εὐτυχεῖσθε vulg., εὐτυχοῖτε Reisk. seqq., εὐτυχοῖτε Amstel. 12) τεθείκατε ante Heins. (recte Phav.) 18) λιλήματα Gen.^a 19) Γαννυμήδεια Gen.^a 23) ἀνούμενοι pro λαμβ. Μ.

Vel. Ἡ που τὸν χαροπὸν Γαννυμήδεα: ὄντως ὁ κρι-
της, φησίν, εὔχεται τῷ Γαννυμήδει, ἵν' ἐπιτηδεῖον ἔχη τὸ
στόμα πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως ὡς ἡ Ἀυδία λί-
θος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλὸς εἴτε καὶ μῆ. <Ἀυδία
δὲ λίθος> ἢ λεγομένη χρυσίτις ὡς τοὺς λίθους τούτους παρὰ 5
Ἀυδοῖς εὐρισκομένους. τὸ δὲ ἔξῃς οὕτως: εὔχεται τῇ Ἀυδίᾳ
πέτρα ἴσον ἔχειν τὸ στόμα, ἥτινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυ-
σὸν δοκιμάζουσιν.

Idyll. XIII.

Θεοκρίτου Ἕλλας Δωρίδι. — (Εἰρηται Δωρίδι διαλέκτῳ. 10
B. D. G. I. L. M. N. Q. Gen.^a — Διηγηματικόν. M. — Ἀπὸ
τοῦ ποιητοῦ. P.)

(Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκει-
ται δακτυλικῶν οἷ', ὧν τελευταῖος: πεξζ ἄ δ' ἐς Κόλχως
τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. M. Gen.^a) 15

Vs. 1. 2.

Vel. [Οὐχ ἄμιν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδο-
κεῦμες. Νικία ᾧτινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον
ἔγεντο:] (οὐχ ἡμῖν, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς τὸν Ἔρωτα
ἔτεκεν, ὅστις ποτέ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠράσθη. ἐπεὶ 20
δὲ τὰ τῆς ὑπὸ τῶν Νυμφῶν γενέσεως τοῦ Ἔρωτος ἐπὶ πολλὰ
διαλλάττει, διὰ τοῦτό φησι: ᾧτινι τοῦτο θεῶν τέκνον
ἔγεντο. Gen.^b) — Ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα.
Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης Ἄφροειος καὶ Ἀφρο-

1) Ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. M. — Τὸν τῆς φιλίας ἐξάρχοντα. M. — 25
Ἔς ἐνομιζόμεν. C. M.

1) // Gen.^b c. lemm. Γαννυμή-
δεα. 1) εὔχεται φησὶ δὲ ὁ κριτής
sine ὄντως Gen.^b. 2) ἵν'] Gen.^b,
ἵνα vulg. 4) καλὸς ἐστὶ καὶ Gen.^b
5) χρυσίτις] χρυσᾶ vulg. commate
post μῆ posito. 10) Θεοκρ. T. J.
etiam v. post Hypoth., Ἕλλας ante
Brub., et ita semper. Vulgo antecede-
dunt eadem quae inter Hypotheses
leguntur, ubi vid. 10) εἰρηται δὲ

in fine Hyp. Gen.^a 13) Τρικλ. et in
fine ἵα. Φᾶσιν om. Gen.^a, ubi πε-
ξός. 19) ἄμιν cod. 22) διαλλάττει]
Duebn., διαλύττει cod. 23) // Om.
Gen.^a et vulg. inter scholia, quo
Gailius haec referri jussit, quum
vulgo Hypothesi adhaereant, ubi de-
sunt in v. B. K. M. N. Q. Y. Gen.^a
et cum reliqua hypothesis in Gen.^b

δίτης, Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος Ἰριδος καὶ Ζεφύρου, Σαφῶς Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλων.

Rec. (Οὐχ ἡμῖν, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς ἔτεκε τὸν Ἔρωτα, ἐκεῖνος δηλονότι, τῶν θεῶν ὄντιν τοῦτο, ἦγουν ὁ 5 Ἔρως, τέκνον ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠρώσθη. M. Q. Gen.*)

Vs. 6.

Vet. Ὅς τὸν λῖν ὑπέμεινε: λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λῖς. καὶ Ὀμηρος·

ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων

10 καὶ

λῖς ἡϋγένειος.

— Ἱστορεῖται γ' λέοντας ὑφ' Ἡρακλέους διαφθαρεῖναι, τὸν Ἐλικώνιον, τὸν Λέσβιον, τὸν Νεμεαῖον.

Vs. 7—9.

15 Vet. Χαρίεντος Ὑλλα: τὸν Ὑλαν Σωκράτης υἱὸν Ἡρακλέους φησίν, Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος Θειοδάμαντος, <Νίκανδρος> δὲ Κηῦκος, Εὐφορίων δὲ Πολυφήμου τοῦ Ἰοσειδῶνος ἐρωόμενον, [καὶ ἄλλοι ἄλλων]. — Τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος: τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμέ-
20 νας, ἔν ἧ τὸ φοροῦντος ἀντὶ τοῦ [φέροντος καὶ] ἔχοντος. (ἦ

2) Ὁ θεὸς ἐκεῖνος. L. P. ἐκεῖνος. M.

3) [Τὰ καλὰ:] τὸ πρὸς ἀλλήλους κτήσασθαι φίλτρον. M.

4) Τὸ μέλλον. M.

5) Ὁ γενναῖος κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα. M. ὁ ἰσχυρὸς. C.

25 6) Τὸν ἐν τῇ Νεμέᾳ λέοντα, οὗ καὶ τὴν δορὰν ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς. L. P. — Τὸν λέοντα τὸν ἐν Νεμέᾳ ἐβάστασε κτείννας. M.

7) Τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ τὴν πλοκαμίδα φέροντος: πεπλεγμένος γὰρ ἦν ὡς γυναικῶδης. M. — Μαλλὸν πεπλεγμένον. ἦ τοῦ φέροντος προσποιητὸν μαλλόν. *I. *P.

1) Ἰριδος] conj. Gaisf., Ἐριδος vulg. 4) δηλαδὴ Gen.* 7) /Gen.^b sine lemmate. 7) λῖν] Gen.^b et vulg. ante Reisk., qui AIN; tum λῖς, λῖν, λῖς Kiessl. 9) Hom. II. A, 480 et O, 275. 12) //Om. Gen.^{a,b}. — γ'] Unger. Parad. Theb. p. 401, γὰρ vulg. 13) Νεμαῖον ante Heins., fort. Νέμεον. 15) //Om. Gen.^{a,b}. 16) Θειοδ. Νίκ. δὲ Κηῦκος] Tourp. et Hemsterh., Φιλοδάμου καὶ Κηῦκος vulg., Θειοδάμαντος καὶ Μενο-

δίκης Brub. mg. 17) Πολυφήμου] Koehl., Εὐφήμου vulg. 18) ἐρωόμενον] Koehl. (quod voluit jam Brub., ubi ἐρωμένον), ἐρωόμενον Call. et vulg. post Scult. 18) //Gen.^b c. lemm. φορεῦντος post schol. ὄρε-τάλιχοι ad Vs. 12. 20) καὶ pro τὸ Gen.^b. 20) φερόντος pro φέρ. Gen.^b. — 21) ἐκεῖνο M., unde male ad τοῦτο allatum. 28) τὸ φέροντος προσποιῆται P.

τοῦ τοὺς πλοκάμους φοροῦντος, ἤρουν ἐνδνομένον καὶ περιβαλλομένον. ἴσως γὰρ ἂν φαλακρὸς ἦν, περιεβέβλητο δὲ ἀλλοτριᾶς τρίχας τῇ κεφαλῇ. p. 3. Gen.^b) — Ὅσσα μαθῶν ἀγαθός: Ἀριστοτέλης φησὶν ὑπὸ Ῥαδαμάνθου παιδεύθη-
ναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφι-
5 τρύωνος, τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεστιάδου. — [Ἰστέον ὅτι] Ὑλας παῖς ἦν Θεοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. Μαθῶν: ὁ Ἡρακλῆς. πεπαιδευῆσθαι δὲ αὐτόν φασιν οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθου, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, <τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος> καὶ Θεστιάδου. 10

Rec. (Ὑλας παῖς ἦν Θεοδάμαντος τοῦ Δρύοπος, ὃν μαθῶν Ἡρακλῆς πεπαιδευῆσθαι, ὡς τινες μὲν φασιν, ὑπὸ Ῥαδαμάνθου, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, <τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος> καὶ Θεστιάδου ἐσχεν ἐρώμενον, παιδεύων καὶ αὐτὸς ἔτι μᾶλλον αὐτόν. M. Gen.^a) 15

Vs. 10—13.

Vet. Χωρὶς δ' οὐδέ ποκ' ἦς: οὐδέποτε, φησὶν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὐδὲ μεσουύσης τῆς ἡμέρας οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. — Οὐδ' ὀπότ' ὀρτάλιχοι μινυροί: (οὐδέποτε, φησὶν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὔτε πρωτῶ, 20 οὔτε μεσουύσης τῆς ἡμέρας, Vat. Gen.^{a,b}) οὔτε κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ ἐν οἰκίματι τιμὴν ὄντες ἀποβλέπειεν

9) Ἀείμηστος. M. — Ἐγένετο ἂν, εἴπερ ἦν. M.

10) Ἄνευ τούτου. M. διακεχωρισμένος. I. — Οὐδὲ ὅτε ἦν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. M. — Ἐκινήθη. C. 25

1) τοῦ om. Gen.^b. 2) περιβάλλετο Gen.^b. 3) //Om. Gen.^{a,b}. 5) Ἡρόδωρος] Hemsterh. et Toup. ad Vs. 56, Ἡρόδοτος vulg. 6) Θεστιάδου] Hemsterh., Θεστιάδου vulg. 6) //Gen.^b sine ἰστέον ὅτι. Scholium vulgo potius Hypothesi adhaeret. 7) ἦν] Gen.^b. et Q. in Hypoth., ubi vulg. ὑπῆρχε. — Θεοδάμαντος B. et ante Crisp., Θεομήδοντος Gen.^b. 7) Δρύοπος] Geel. ex SchApoll. I, 131, δρύοπον Gen.^b, δρυτόμον Hypoth., cf. lin. 11. 7) μαθῶν ὁ lomme non distincto Gen.^b, quorum loco οὐ ἦρα Hypoth. 8) δὲ et μὲν

om. Gen.^b, ubi φησι. 10) Θεστιάδα Q. 11) Ὑλας Gen.^a. — Θεοδάμαντος codd. 11) Δρύοπος] δρυτόπον M.², δρυτόμον M.^{3,4}, δρυτόμον Gen.^a 12) Ῥαδαμάνθου Gen.^a 14) Θεστιάδος codd. 15) αὐτόν om. Gen.^a 17) //Om. Gen.^{a,b} 18) Verba οὐδὲ μεσουύσης seqq. extant etiam in *r. 19) //Gen.^{a,b}, ille cum veriore lemmae χωρὶς δ' οὐδέ-παρ' ἦς. — οὐδ' ὀπότ' ὀρτάλιχοι Gen.^b 21) τῆς om. Gen.^a 21) κατὰ] add. M. Gen.^a — 24) διακεχωρισμένοι cod.

εἰς τὴν κοίτην, πτερυσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρήσας, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. — Ὅρτάλιχοι δὲ νεοσσοὶ μικροί, μηδέπω πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες. — <Σεισά-
5 μένας πτερά> μητρὸς: πτερυσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τοὺς νεοσσοὺς. — Πέτευρον δὲ σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ᾧ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεράμων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος:

10 αὐτοὶ δ' αἰθαλόεντας ἀνά ῥῶγας μεγάροιο.

τινὲς δὲ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον διὰ τὸ αἰτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι λίαν (διὰ τὴν λεπτότητα M. Gen.^a) οὕτως ἀντὶ ἔφη.

Rec. (Ἄλλως. Ἄλλ' ὁμοῦ αἰεῖ [οὐδέποτε] ἦν. ἦγουν οὐδὲ
15 ὅτε [ἦν] τὸ μέσον ἡμέρας ὀρμήσῃ· τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν. *M. Gen.^a) — (Οὐδ' ὀπότ' ὀρτάλιχοι:

11. 12) Οὔτε πρῶτ' οὔτε ἐν ἐσπέρᾳ ἀπελείπεται αὐτοῦ Ἡρακλῆς. γ. — Οὔτε ὅτε ἡ Ἡμέρα ὑπὸ γῆν οὐσα ἀνέρχεται εἰς τὸ Διὸς οἶκημα, ἦγουν τὸν οὐρανόν. M. — [Ἐκ Διός:] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. γ. — Οἱ
20 τραγίται. M. στροῦθοι. γ. — Μικροί, μινυρίζοντες. M. — Ὅταν ὀρῶσι πρὸς τὸν κοῖτον ἐρχομένης τῆς μητρὸς καὶ σεισαμένης τὰ πτερά, φερούσης δὲ αὐτοῖς τροφήν. *γ. — Βλέπουσι, ἦγουν πρὸς κοίτην ἐρχονται. γ.

13) Ἀναπτερυσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τὰ νεοσσά.
25 M. — Καπνώδει. 6. ξηρῶ ἢ λεπτῶ. M. μεμελανωμένῳ. P. — Πεταύρω, ὀρόφῳ. M. σανίδι. γ. [Πετὰ λῶ:] σανίδιῳ. L. rec. P. γράφεται καὶ πηταύρω. L.

1) τὴν om. Gen.^a 1) περιτυσο-
μένης Gen.^b, περιπτυσομένης 3.
In M. Q. pro πτερ. seqq. leguntur:
ἀνακουφιζομένης τὰ πτερά τῆς μη-
τρὸς, ὡς ὑπ' αὐτὰ τούτους δεξομέ-
νης, Gen.^a desinit in αἰτην ἀνα-
κουφιζομένη. 2) δεχόμενοι Gen.^b
2) // Gen.^{a, b} sine δέ, Gen.^a post
SchRec., Gen.^b post Θεστιάδου pag.
355. 10. 3) οἱ μικροὶ v. οἱ Q. Gen.^a
3) μηδέπω] Q., μηδέποτε Gen.^a vulg.
— τῆς (om. Gen.^a) πτήσεως ἀρξά-
μενοι Q. Gen.^a 5) // Gen.^b ante
schol. prae., cui vulgo μητρὸς πτ.
etc. male adherent. 5) πτερυσο-
μένης] Gen.^b, ut conj. Geelius. π-
ριπτυσομένης vulg. 6) // Gen.^{a, b}
— πέταυρον sine δέ Gen.^a 6) σα-

νίδα (Gen.^b 7) ὡς pro ᾧ καὶ Gen.^{a, b},
εἰς ἐτ ἀντὶ κερ. πολλοὶ om. Gen.^a
7) κεράμων] Can. Gen.^b, κεραμίων
vulg. 8) οἱ δὲ ... μεγάροιο in M.
Gen.^a post sequentia leguntur. — εἰ
δὲ αἰθαλόεν πέταυρον Gen.^a 10)
ἀνά ῥῶγας] Phav. vulg., ἀναρῶγας
Gen.^b Call., ἀναρῶγας Brub. et
ante Heins., ἀναρῶσας Can. 11) δὲ
om. Gen.^b, αἰθ. δὲ ἢ διὰ mediis
omissis Gen.^a 13) οὕτως ἀντὶ ἔφη
om. M. Gen.^a Phav. 13) φασὶ Gen.^b
14) Scholia hoc et sequens in Gen.^a
leguntur ante SchVet. ὀρτάλιχοι.
— οὐδέποτε ... ἡμέρας ex M. nou
afferuntur. 15) ὀρμήσει M. — 21)
κοῖτον] Wart., οἶκον cod.

ἤγουν ὅτε ἐσπέρα καταλάβῃ καὶ οἱ τρωγλῖται ὑπὸ ταῖς καλιαῖς εἰσέρχονται ταῖς ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων οἰκήμασιν οὐσαις.
* M. Gen.*)

Vs. 1—14.

Rec. [Τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω μέχρι τοῦ ἀντῶ δ' εὐ ἔλ- 5
κων.] πάλιν ὁ λόγος πρὸς τὸν Νικίαν φίλον ὄντα τοῦ Θεο-
κρίτου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόκριτος πρὸς αὐτόν, ὅτι, ὡς ἐδοκοῦ-
μεν ᾧ Νικία, οὐχ ἔνεκα ἡμῶν μόνων ἐγέννησε τὸν Ἐρωτα ὁ
θεός, ᾧτινι ἐγένετο τέκνον· οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαί- 10
νεται καλὸν εἶναι, οἷτινες θνητοὶ ἐσμεν καὶ σήμερον ὀρώμεν, ἅ-
νθρωπον δ' οὐχ ὀρώμεν, τουτέστι σήμερον ζῶμεν, ἄνθρωπον δὲ
τεθνηξόμεθα· ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, τουτ-
έστιν ὁ στερρός, υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρυῶνος, ὅστις, ὁ Ἡρακλῆς,
ἀπέκτεινε τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, δεδούλωτο τῷ Ἐρωτι. ἠρά- 15
σθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαριέντος Ἰλα, τοῦ φέροντος πλόκαμον, ἵνα
τουτέστι τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πεπλεγμένας, καὶ ἐδίδαξεν
αὐτόν, τὸν Ἰλαν, ὁ Ἡρακλῆς, πάντα τὰ πρὸς ἀφέλειαν, ὡς
καὶ πατὴρ διδάξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παιδα· ἐκεῖνα δηλονότι
ἐδίδαξεν αὐτόν, ὅσα αὐτός, ὁ Ἡρακλῆς, μαθὼν ἀγαθὸς ἐγέν- 20
ετο <καὶ αἰδῖμος,> τουτέστιν ἐπαινετός. εἰς τοσοῦτον δὲ
δεδούλωτο ὁ Ἡρακλῆς τῷ Ἐρωτι τοῦ παιδός, ὥστε οὐδέποτε
ἦν χωρὶς αὐτοῦ, τουτέστι κεχωρισμένος, ἀλλὰ διὰ παντός
συνῆν καὶ ὠμίλει αὐτῷ — τοῦτο γὰρ δίδωσιν ὁ λόγος τῷ μη-
δέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδός, μήτε τῷ μέσῳ τοῦ ἡματος,
τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε ὅποτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος — τοῦτο 25
γὰρ σημαίνει τὸ ἀνατρέχει ἢ λευκιππος Ἡὼς ἐς τὸ δῶμα τοῦ
Διός, τουτέστιν ἢ ἐπὶ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη — μήτε ὅποτε
ὄρνις τις νεοσσὸς ἐνθουσιάζοντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ἡλίου
δύνοντος, ἐπὶ ξύλου καθημένη καὶ τὰ πτερά αὐτοῖς περιβα-
λοῦσα σκέπει καὶ περιθάλλει. οὕτω πεπαίδευτο ὁ παῖς ἀντῶ 30
κατὰ θυμὸν, τουτέστι κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν.

14) [᾿Ως:] οὕτως. M. — Κατὰ ψυχὴν. M. κατὰ τὴν οἰκείαν βού-
λησιν. L. P. — Ἠσκημένος. γ. περιλημένος. M. ὅπως ὁ παῖς <ὑπ'>
αὐτοῦ δεδιδασμένος εἶη. L. P. — [Εἴη:] ἦν. M.

1) ἤγουν om. M. 2) τῶν om. 3) εἰσέρχονται] ἔχουσα καὶ ὄντας vulg.
M. 5) // Om. Gen.^{a b}. 8) μόνων] 20) αὐτοῖς] Jacobs., αὐτῆς vulg.
μόνον vulg. 20) τοσοῦτο Kiessl. 29) περιβαλοῦσα] περιβαλοῦσα ante
23) ὠμίλει ante Xyl. 28) ἐνθου- Xyl., περιβάλλουσα vulg.

Vs. 15.

Vet. *Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων:* ἀντὶ τοῦ αὐτόθεν· ὡς παρα-
αυτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἔλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττού-
μενος μηδὲ ἄλλείπων ἀνήρ γενόιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς
5 ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἔλκειν.

Rec. (*Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων:* ἤγουν καλῶς ἐν αὐτῷ διερχ-
όμενος καὶ διαβιβάζων τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἔλκειν. *M. Gen.^a)

Vs. 20.

10 *Vet.* *Μιδεάτιδος:* Μιδεα πόλις Ἄργους· οἱ δὲ κόμην
αὐτὴν φασιν. Ἄργεα δὲ καὶ ἡ Ἀλκμήνη.

Vs. 21.

Rec. (*Ἄργώ:* διὰ τὸ ἐν Ἄργει ἢ ὑπὸ Ἄργου τινὸς κατα-
σκευασθῆναι, ἢ διὰ τὸ ταχεῖαν εἶναι κατ' ἀντίφρασιν. M. Q.
15 Gen.^a)

Vs. 22.

Vet. Ἄτις Κυανεῖαν: Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς φησι

15) Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἔλκων αὐτὸν ἐπαίδευσεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ,
ἵνα ἀποβαλῆ εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα ὁ Ὑλας. *r. — [*Αὐτῷ:*] ἤγουν ἐν
20 τῇ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ. r. — [*ἔλκων:*] ἔλκόμενος. 6. Q. παιδοτροβού-
μενος. λείπει δὲ τὸ ὄψως. L. P. ὑπ' αὐτοῦ διδαχθεῖς. r. — Ἀπέβη
ἀν. M.

16) *Εἰς τὸ δέσμα.* M.

17) *Οὔτοι.* M.

25 18) *Προκεκριμένοι.* L. M. — *Παρ' ὧν ἦν βοήθειά τις.* L. P.

19) *Ὁ καρτερικὸς καὶ γενναῖος.* M. — [*Ἰαολκόν:*] ὄνομα πό-
λεως, ἢ λεγομένη Μαγνησία. L. P. Q. τὴν Κολχίαν ἢ τὴν Μαγνη-
σίαν. M.

20) *Τῆς ἐκ Μιδεᾶς κόμης Ἄργους.* M. ἢ *τις Ἀλκμήνην ἢ ἐκ τῆς*
30 *Μιδεᾶς πόλεως.* r. — *Τῆς ἡρωικῆς.* M.

21) *Εἰσῆρχετο.* M. — *Εὐκάθετον.* M.

2) //Gen.^b — αὐτόθεν] Duebn., αὐτόθι vulg. — ὡς παραυτόθεν] ὡσπιρ αὐτόθεν vulg., ὅσπιρ αὐ. Gen.^b
3) καλῶς Gen.^b 7) τῶν βοῶν om. M.
10) //Gen.^b sine lemmate. — Μιδεᾶ] Μιδεῖα Gen.^b, Μιδεα vulg.
11) ἢ om. Gen.^b 13) //Gen.^a post schol. Συναδρομάδων Vs. 22. 14) κατὰ M. Q. 17) //Gen.^b sine lemmate, ubi hoc scholium et sequens extrema hujus idyllii sunt. — Καρύστιος Gen.^b — 25) ἦν] ἢ codd. 30) Μιδεᾶς πόλ.] Wart., Μιδεᾶς πολ. cod.

Κυανέας μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων, ὑπὸ δὲ θεῶν Φόρκου πύλας
κεκλήσθαι· Τιμοσθένης δὲ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον
εἶναι νησίδιον σκοπελωδες, καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας
Κυανέας. — Συνδρομάδων: (συνδρομάδας λέγει τὰς Κυ-
ανέας πέτρας Gen.^a) διὰ τὸ συντρέχειν ἀλλήλαις καὶ συνέρχε- 5
σθαι καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δὲ τὴν
Ἀργῶ φασὶ προνοία τῆς Ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι. ἦν δὲ πεπω-
μένον ταῖς συμπληγάσι πέτραις, ὡς εἰ διαβαίη τις μία ναῦς
αὐτὰς ἀβλαβῶς, [καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μηδὲν τι πάσχειν δει-
νὸν] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου στήναι· διὸ καὶ ἔστησαν τῆς Ἀρ- 10
γοῦς διαβάσης.

Vs. 24.

Vet. Βαθὺν δ' ἐσέδραμον Φάσιν: Φᾶσις ποταμὸς
καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν Κόλχοις, παρ' ἣν Ἕλληνες, Μιλησίων
ἄποικοι. 15

Vs. 25—28.

Vet. Ἀντέλλουτι Πελειάδες: περὶ ἀνατολήν, φησί,
τῶν Πελειάδων ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι
οἱ ἦρωες εἰς Κόλχους. ἐστὶ δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θε-
ρους, διὸ καὶ ἐπήγαγε τετραμμένου εἴαρος, τουτέστι 20
λήξαντος. — Ἄλλως. Αἱ Πελειάδες, φησὶ Καλλιμάχος, τῆς
βασιλείσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες, αἱ Πελειάδες

22) Μελαινῶν πετρῶν. M. τὰς συμπληγάδας πέτρας φησίν. L. P.
— Ἐπλησίασε. M. — Συμπληγάδων. M.

23) Καὶ διεξήλασε. P. διέβη ταύτας ἐν τῇ ταχυτητι, ἢ τὸ μέγα 25
λαῖμα. M.

24) Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖμα: λαῖμα τὸ πέλαγος ἢ τὸ τῆς θα-
λάσσης πλάτος. *L. *P. ὥσπερ διέρχεται κῆμα. M. τὴν μεγάλην θά-
λασσαν. M. — Αἱ πέτραι. M. τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα. r.

25) Ἀκρώρειαι. 6. τὰ ἄκρα τῶν ὄρων. Q. τὰ ὄρη. M. τὰ ἔσχατα 30
μέρη τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πεδίων. L. τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων
ἔσχατιὰς ἔλεγον. r.

1) Φόρκου] Meinekii ad Menand.
p. 141, Ὀρκου vulg. 4) // Gen.^{a,b},
ille sine lemmate. 6) καὶ συνθρα-
νειν Gen.^b 6) διαπεραιουμένης
Gen.^a 7) τῆς Ἀθ. om. Gen.^a 8)
πέτραις om. Gen.^a 8) εἰ διέλθοι
Gen.^a 8) μία] 3. Gen.^b, ἀπαξ
vulg., om. Gen.^a 9) Circumscripta
om. Gen.^{a,b} 10) ἐξ ἐκείνου seqq.] 3.

Gen.^{a,b} (sed διελθούσης Gen.^a, ἔστη
γῆς pro ἔστησαν et διαβάσας Gen.^b),
ἐξ ἐκ. οὖν τοῦ χρ., ἀπ' οὗ ἡ Ἀργῶ
διέβη. ἔστησαν τῆς συνδρομῆς vulg.
13) // Gen.^{a,b} sine lemmate, hic post
schol. Vs. 39. 17) // Gen.^{a,b} post
schol. praec. c. lemm. Πελειάδες
Gen.^b, Πλειάδες Gen.^a 20) ἐπάγει
et ἔαρος Gen.^a 21) // Om. Gen.^{a,b}

προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὐται χορείαν καὶ παννυχίδα
 συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς· καθ' ὃν, φησί,
 καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς
 βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηρικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ
 5 δὲ ὀνόματα τῶν Πλειάδων εἰσὶ ταῦτα· Κοκκυμῶ, Γλανκία,
 Πρωῖτις, Παρθενία, Μαῖα, Στονυγία, Λαμπαδῶ. — Θεῖος
 ἄωτος: τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, οἷον οἱ πρῶτοι τῶν
 ἡρώων. — (Ἄωτος: Gen.^a) τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων.
 εἴρηται δὲ ἄωτος ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὅ ἐστι πνεῖν καὶ ὀδωδέναι.

10

Vs. 30.

Vet. Εἶσω δ' ὄρμον ἐθεντο: καθωρμίσθησαν ἐν τῇ
 Προποντίδι κατὰ τὴν Κίον, τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν,
 ἔνθα τὰ κατὰ τὸν Ὑλαν· ἢ ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων
 κατελείφθη. — Ἐνθα Κιανᾶν αὐλακας: εἰς τὸν τόπον
 15 τῶν Κιανῶν. Κιανὸι γὰρ οἱ τὴν Κίον οἰκοῦντες, ἧτις νῦν
 καλεῖται Προῦσα ἀπὸ τοῦ τῶν Βιθυνῶν βασιλέως Προῦσιου.
 Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ
 Ὀλυμπος.

Rec. (Ἐνθα Κιανῶν: τῶν τὴν Κίον οἰκούντων, τὴν
 20 νῦν καλουμένην Προῦσαν. Gen.^a)

26) Λήξαντος τοῦ ἔαρος. L. P. παυσαμένου τοῦ ἔαρος. M.

28) Βαθειαν. M. — Εἰσελθόντες. M. καθεσθέντες. C.

29) Ἦτοι τρεῖς ἡμέρας πνέοντος τοῦ νότου. * L. * P.

30) Τὴν εἰς τὸν λιμένα καταγωγὴν ἐποίησαν. M. — Τῶν περὶ τὴν
 25 Κίον ἀνθρώπων. L. P. κόλπος Κίου. 6.

31) Σχίζουσι. 6. πλατύνουσι. C. σπουδαίως σύρουσι. L. rec. P.

32) Σύνδυο. 6. κατὰ συζυγίαν. C. M. ζυγὸν ἢ καθέδρα. ζυγοὶ
 παρὰ Ἡροδότῳ καθέδρα. γ. — Ἦγουν σύνδυο εἰς τὰ περὶ τροφήν
 ἡσχολοῦντο. p. Vat. L. — Ἐνήργουν. 6. L. M. ἐποίουν. L. M.

30 33) Ἦγουν κατὰ τὸ μεσημέριον. M. Q. — Κατέστρωσαν, ἐποίησαν.
 M. — Κοίτην. M. ταπεινὴ κλίνη. γ.

5) Γλανκία] ante Scult., Πλανκία vulg. 6) Λαμπαδῶ Reisk. seqq. 6) // Om. Gen.^{a-b}. 7) ἡρώων] conj. Duebn., cf. lin. 8., ἀνθῶν vulg. 8) // Gen.^{a-b}. post schol. Πελεῖα-δεξ. — ἦτοι τὸ ἀπ. Gen.^a 9) καὶ εἰρ. ἄωτος Gen.^b, om. Gen.^a 9) ὁ ἐστι] Gen.^{a-b}, ἦγουν vulg. 11) // Gen.^b. c. lemm. ἔνθα Κιανῶν. — καθ' ὄρμ. ante Brub., καθορμ. vulg. ante Kiessl., καθωρμίσθησαν Gen.^b 14) κατέλειφθεν Gen.^b 14) // Om. Gen.^{a-b} 15) κναῶν· κναοὶ ante Brub. 16) Βιθυνῶν] Toup. et Wart., Ἀθηνῶν vulg., Κιανῶν Brub. mg. 19) Κίαν cod. — 21) λήξαντος] ἄρξαντος codd. — πανσομένου cod. 28) τὸ λεγόμενον pro ἦγουν L. — τροφήν] Wart. II p. 354, τροφήν codd.

Vs. 34.

Vet. Στιβάδεσσιν ὄνειρα: ἤγουν ταῖς κοίταις ὠφέ-
λεια, παρ' ὅσον ἐποίουν τὰς στιβάδας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι
φυομένης ὕλης. στιβάδα δὲ καλοῦσι τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη
κατάστροφωσιν. 5

Vs. 15—35.

Rec. Ἄλλως. Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων: τὸ πᾶν μέχρι τοῦ
ἐνθα βούτομον ὁξὺ βαθὺ δὲ τάμον κύπειρον ἔχει
οὕτως. ἀγόμενος δὲ ὁ παῖς αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ, ἵνα ἀποβαῖη
εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, τουτέστιν ἀνδρείος ἀναφανείη, μὴ ψευ- 10
δόμενος τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι. ἀλλ' ὅτε ὁ Ἰάσων ἔπλει
εἰς τὸ χρύσειον δέσμα, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰσονος, συνέπλεον δὲ
μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πα-
σῶν τῶν πόλεων, οἵτινες ἦσαν ὠφέλιμοι — τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ ὦν ὄφελός τι — ἀφίκετο καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς 15
Ἀλκμήνης τῆς Μιδεατίδος τῆς ἡρώϊνης ὁ ταλαεργός, τουτέστιν
ὁ καρτερικός, ἐς τὴν πόλιν τὴν Ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν, του-
τέστι τὴν πλουσίαν· σὺν αὐτῷ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ὁ Ὑλας
εἰσέβαινε εἰς τὴν νῆα τὴν Ἀργῶ τὴν εὐέδρον καὶ εὐκάθε-
δρον, ἧτις, ἢ Ἀργῶ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἦφατο τῶν πετρῶν 20
τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομάδων, τουτέστι τῶν συγκροτου-
μένων πρὸς ἀλλήλας, ἀλλὰ διέδραμεν αὐτὰς καὶ ἦλθεν εἰς
τὸν Φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθύν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾶ τὴν
θάλατταν. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ ἔμειναν αἱ χοιράδες,
<τουτέστιν αἱ> πέτραι, ἀκίνητοι. Ἄμος δ' ἀντέλλουσι Πε- 25
λειάδες: τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ Ἀργοναῦται πλευσεως, λέγω
τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θεῖος
ἄωτος — ὅτε αἱ Πλειάδες ἀνατέλλουσιν. ἀνατέλλουσι δὲ ἐν
τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος, ὅτε καὶ τὰ ζῳᾶ εἰσιν ἀπολελυμένα πρὸς
νομάς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκουσι. 30

34) Τόπος λιβαδιαῖος. M. — Προέκειτο. M. — Ταῖς κοίταις ὄφε-
λος. M. ἐπιτηδεῖον εἰς στρωμνὴν. L. P.

35) [Βούτομον:] εἶδος χορτοῦ. 6. L. πάπυρον, τὸ κοινῶς ῥαγά-
ζιον. M. — [Κύπειρον:] τὴν κοινῶς κύπεριν. M.

2) // Om. Gen.^{a.b.} 4) στιβάδας 25) ἤγουν supplere maluit Geelius.
ante Reisk. 7) // Om. Gen.^{a.b.} 8) — 34) In r. est gl. Suid. βούτο-
μον (φυλλάριον pro φυνε.)
ἐνθεν et βαθύν δ' ἐτάμοντο vulg.

καὶ δὴ ἐπιβάντες τῆς Ἀργούσ — τοῦτο γὰρ ἡ ναῦς ὠνομά-
 ζετο — νότου λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡμέρας εἰς τὸν
 Ἑλλησποντον ἵκοντο. ἐντὸς δὲ τῆς Προποντίδος ὤρμησαν εἰς
 τὸν τόπον τῶν Κιανῶν, ἐν ᾧ οἱ βόες ἀροτριοῦντες εὐρεῖαν
 5 τὴν αὐλακα ποιοῦσι καὶ κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ —
 ἔστι δὲ τὸ ὄλον περίφρασις. Κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἔω κει-
 μένη τῆς Προποντίδος· οἱ δὲ τὴν Κίον οἰκοῦντες Κιανοί. ἐκ-
 βάντες δέ, τῆς νηὸς δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐπονοῦντο ἐπὶ
 τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δεΐλης. κοίτην δὲ ἐποιή-
 10 σαντο μίαν πολλοί. προέκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμῶν, ὅστις ἦν
 ὠφέλεια τῶν στρωμνῶν, ἐξ οὐτίνος λειμῶνος ἔκοψαν βούτο-
 μον ὕξυ καὶ κύπειρον.

Vs. 36—44.

Rec. Κῶχετο Ἕλλας ὁ ξανθός· ὁ νοῦς· καὶ ὁ Ἕλλας
 15 ὁ ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσειν ὕδωρ ἐπιδείπνιον ἐνεκα τοῦ Ἡρα-
 κλέους καὶ τοῦ στεροῦ Τελαμῶνος καὶ ἐμβριθοῦς τὴν ψυχὴν
 ἢ ἀκαμποῦς καὶ σκληροῦ — τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ ἀστεμφεῖ,
 οἶονεῖ ἀστρεφεῖ — οὔτινες κοινήν ἐποιοῦντο τράπεζαν. ὦχετο
 δὲ ὁ Ἕλλας κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ κρήνην εἶδεν
 20 ἐν τινι χώρῳ κοίλῳ καὶ οἶονεῖ καθημένῳ· παραπεφύκασι δὲ
 ταύτῃ βοτάναι πολλαί, λέγω θρύα, χελιδόνιον μέλαν καὶ
 ἀδιάντον χλωρὸν καὶ σέλινα θαλερὰ καὶ ἄγρωστις ἢ τεινο-
 μένη ἄμα καὶ ἐλισσομένη. μέσον δὲ τῆς κρήνης αἱ Νύμφαι
 ἐχόρευον — τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ χόρον ἀρτίζοντο — λέγω
 25 αἱ Νύμφαι αἱ μηδέπω τῷ ὕπνῳ δουλεύουσαι, αἱ φοβεραὶ
 τοῖς ἀγροίκοις θεαί.

Vs. 40.

Vet. Θρία πολλά· θρίον κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον

36) Ὁ ὠραῖος. M. — Ἐπὶ τῷ δείπνῳ. M. — ΟΙΣΩΝ: σύναπτε
 30 ἐνταῦθα τὸ χάλκειον ἄγγος ἔχων. *M. *Q.

37) Ἰσχυρῶ, ἀμετακινήτῳ. M. ἀνδρείῳ. C.

38) [Ὁ ἔμειαν:] διὰ μέσου. 6. ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Τελαμῶν καὶ ὁ Ἕλλας.
 L. — Εὐωγοῦντο, εἶχον. M.

39) ΕΓΧΟΣ: ἄγγος ἀπὸ τοῦ ἐγχεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. *L. *P.
 35 — Ταχέως. C. ἴσως. M.

6) Κίος ... Προπ.] Κίος δὲ π. τῆς
 Πρ. ἢ Κίος δὲ πόλις πρὸς τ. ἔω κει-
 μένη vulg. 8) ἐπονοῦντο] ἐποιν.
 ante Brub., ἐποιοῦντο vulg. 12)
 καὶ om. ante Heins. 14) //Om.

Gen.^{a, b}. 16) στεροῦ ante Brub.
 19) οἶδεν ante Heins. 21) θρύα] ante
 Heins., θρία vulg. 28) //Gen.^{a, b}.
 hic post κολλητῆσθαι pag. 364. 9.,
 uterque sine lemmate.

παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον καὶ θρίον. ἀπ' αὐ-
τοῦ δὲ καὶ θριάμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπῆν
ποιούντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον.

Vs. 41.

Vet. Κυάνεόν τε χελιδώνιον: φυτᾶριόν ἐστι πλατύ- 5
φυλλον, μέλαν ὡς ἡ χελιδών· <ἦ> ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τὴν
χελιδόνα ἀνθεῖ. — Ἀδίαντον: βότανον ἐστὶν αἰὶ [καὶ δια-
παντός] ἄβροχον. ὄθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἄ στερητικοῦ
μορίου καὶ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω, ἦγουν τὸ μηδόλως βρεχό-
μενον διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὄξυ καὶ γλίσχρον. — (Καὶ 10
τὸ ἀδίαντον δὲ ἐστὶ διαπαντός ἄβροχον καὶ ταχέως ὡς ξη-
ραίνόμενον, καὶ ὕδωρ ἂν τί που ἐπιβληθῆ καὶ ἐπιχεθῆ, διο-
λισθαίνει. p. Gen.^b) ἐστὶ δὲ ὅμοιον πηγάνω, τὰ φύλλα ἔχον
μικρότατα καὶ μέλινα· καυλὸν δὲ οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ
καρπὸν, ὄξιν δὲ μόνην ἄχρηστον καὶ λεπτήν. [καλεῖται δὲ 15
οὕτω παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι, ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέται ὕδωρ
ἐπὶ τῶν φύλλων οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεύσαι γὰρ τὸ
βρέξαι.]

Rec. (Χελιδόνιον: βοτάνη τις πλατύφυλλος, μέλινα
ὡς ἡ χελιδών, ἣτις ἅμα τῷ φανῆναι τὰς χελιδόνας ἀνθεῖ καὶ 20
τυφλωθείσας ταύτας φωτίζει ἐπιτεθείσα. M.) — (Ἀδίαντον:
βοτάνη τις ἐν ὕδασι φύουσα ἀπὸ τοῦ αἰὶ διαίνεσθαι καὶ βρέ-

40) Χθαλαμῶ. 6. L. P. ὀμαλῶ. C. δασεῖ. M. διύργω. r. [ἐν
χόρτω:] ἐν χλοερῷ τόπῳ. C. — [Θρία:] φύλλα. 6. M. ἦγουν βο-
τάνα. M. εἶδος βοτάνης. L. P.

41) Ὅ τας τῶν χελιδόνων κόρας τυφλωθείσας φωτίζει. Q. — Τὸ
ἀκμάζον καὶ νέον. r. — [Ἀδίαντον:] βοτάνη οὕτω καλουμένη ἐν
ὑδατι φύουσα. M.

1) περὶ τὸ Gen.^b 1) διησχ. sequente scholio arrepta. 8) ἄβρω-
Gen.^a 1) ἀπὸ τούτου Gen.^a 2) δὲ τον 3. 9) μηδόλως] ante Heins.,
om. Gen.^ab. 2) ὠνόμασθη 3., om. μηδ' ὄλως vulg. 10) τι] Gen.^b vulg.,
Gen.^ab. 3) καὶ ἐπορεύοντο M. Gen.^a 5) // Gen.^b c. lemm. χελιδόνιον, τὲ Reisk. seqq. 10) καὶ τὸ et δὲ
sine ἐστι. 6) ὡς ἡ] p. et infra M., om. p. 11) διὰ παντός p. 11) ὡς om.
ὡσεὶ vulg., ὡς Gen.^b 6) ἦ ὅτι Hem- p. 12) ἂν τί που] ἀντὶ τοῦ Gen.^b,
sterh. 6. 7) τῇ χελιδόνι Gen.^b et αὐτῷ p. 12) ἐπιβληθῆ καὶ ἐπιχε-
vulg. ante Reisk. 7) // Gen.^b post θῆ ἐν p. 13) // Gen.^b sine ultimis κα-
ultimum scholium ad Vs. 22—25, λεῖται seqq. 20) τὰς χελιδόνας] M.⁴,
quod ipsum non suo loco legitur, c. τὴν χελιδόνα M.³ 21) τυφλωθείσας
lemm. τὸ δίαντον. 7) βότα- M.², τυφλωθείσαν ταύτην
νον] Gen.^b, βοτάνη vulg. 7) καὶ M.³4, cf. GlQ. 21) In Gen.^a fal-
διαπαντός om. Gen.^b, quae verba ex sum lemma χελιδόνιον. 22) ὕδατι
M.² — 23) χθαλαμῶ 6.

χεσθαι κατὰ συγκοπὴν, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄβροχος εἶναι, ὡς τινὲς φασίν. ἔστι δὲ ὀξετά τις καὶ ἰθυτενῆς ὡς ἡ ἄγρωστις καὶ λεπτή. M. Q. Gen.⁴)

Vs. 42.

- 5 *Vet.* Εἰλιτενῆς ἄγρωστις: ἡ συνεστραμμένη, καθὼ εἰλείται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἄγρωστις δὲ ἔστιν ἡ παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλουμένη ἀγρία. — Ἄλλοι δὲ τὴν ἄγρωστίν φασιν εἶναι βοτάνην πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ κολλητζίδα. — (ΑΓΡΩΣΤΙΣ: ἡ παρὰ
10 τοῖς γεωργοῖς καλουμένη ἀγρία· εἰλιτενῆς δὲ ὡς καὶ συν-εστραμμένη καὶ εἰς μῆκος ἐκτεινομένη καὶ τοῖς φυτοῖς κισσοῦ δίκην περιπλεκομένη. M.) — (Εἰλιτενῆς ἄγρωστις: ἡ ἐν τοῖς ἔλεσι τεινομένη· ῥιζοβόλος γὰρ τῶν πολὺν δικνουμένων· πλεονασμῶ τοῦ ι. EtM. 299, 18.)

15

Vs. 43.

Vet. Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο: ἡτοίμαζον, εὐτρέπι-
ξον. συνέβη, φησί, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ἰλας ἦλθεν ἀντλήσαι,
τὰς Νύμφας αὐτόθι χορείαν στήσασθαι.

Vs. 44.

- 20 *Vet.* Δειναὶ θεαὶ (ἀγροιώταις): παρόσον φόβον ἔσθ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγεννώσῃ τε καὶ ἐπάγουσιν, ὅθεν καὶ νυμφολή-
πτους τινὰς φάμεν.

Rec. (Θεαὶ ἀγροιώταις: τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκοῦσι, φαν-
τάξουσαι αὐτοὺς καὶ τὸν νοῦν παρατρέπουσαι. M. Gen.⁴)

- 25 42) Ἦτις τείνεται εἰλουμένη. L. P. ἐλικοειδῶς ἐκτεινομένη. M. κισσοειδῆς. r.

43) Αἰ Νηρηίδες. M. — Ἡτοιμάζοντο. L. κατεσκευάζον. M.

44) Ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. M. — Ἀθάνατοι, ἄγρουνοι. M. — Φοβεραὶ. L. P. χαλεπαί. M.

5) //Gen.^b c. lemm. ἄγρωστις. 7) ἄγρωστις seqq.] Gen.^b, ἣτις παρὰ τ. γ. καλεῖται ἀγρία vulg. 8) //Gen.^b post schol. ἀδίαντον Vs. 41, quod ipsum alienum locum occupavit, hoc initio: τὴν ἄγο. ἄλλην φασὶ βοτάνην. 9) κολλητζίδα Gen.^b. 10) ὡς καί] καὶ ὡς cod. 13) τεινομένη]

conj. Meinekii, γινομένη vulg. — τῶν πολὺν δικνουμένων] Gaisf. ex cod. P., ἡ ἐπὶ πολὺν δικνουμένη vulg. 16) //Om. Gen.^a b. 20) //Gen.^b 21) ἐγγενῶσι ante Kiessl. 22) post φάμεν in Gen.^b adhaerent καὶ οἱ νυμφολῆπτοι.

Vs. 45.

Vet. Ἐαρ θ' ὀρώωσα Νύχεια: ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσα, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος.

Vs. 46—50.

Rec. Ἡ τοι ὁ κοῦρος ἐπῆχε ποτῶ: ὁ μὲν δὴ νέος 5 Ἰλας ἐπὶ τῷ ὕδατι τὸν κρωσσόν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον εἶχε, τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος. αἱ δὲ Νύμφαι ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· τὰς γὰρ φρένας αὐτῶν τὰς ἀπαλὰς ἀπασῶν ὁ ἔρωσ περιέσχεν ἔνεκεν τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀργεῖου. κατέπεσε δὲ εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀστέ- 10 ρος, ὅστις πυρώδης ὦν εἰς τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἐξαίφνης, ὅτι σύμβολον εὐπλοίας ἐστί.

Vet. Συμφωνεῖ δὲ τῇ ἀρπαγῇ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος καὶ Νίκανδρος. ὁ δὲ Ὀνασος ἐν τοῖς Ἀμαζονικοῖς φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν. κρωσσὸς δὲ διὰ 15 τοῦ ὦ μεγάλου ὑδροδόχου ἀγγεῖόν ἐστί, διὰ δὲ τοῦ ὀ μικροῦ [εἶδος] ἱματίου καὶ πύργου. — (Κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον μέγα, κρωσσὸς δὲ ὁ τοῦ πύργου καὶ ὁ τοῦ ἱματίου μικρόν. Gen.^b)

Rec. (Κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον τὸ εἰς ὑδάτων μετακομιδὴν ἐπιτήθειον μέγα· κρωσσὸς δὲ τὸ ἄκρον τοῦ πύργου καὶ τὸ 20 τοῦ ἱματίου, ὅπερ οἱ κοῖνοι ἀκρόσιον λέγουσι, μικρόν. M. Gen.^a)

Vs. 51. 52.

Rec. Ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος: ἰδὼν γάρ τις αὐτὸν καταπεσόντα λέγει πρὸς τοὺς συμπλέοντας· ὦ παῖδες, 25

46) Ἐπέβαλε τῷ ὕδατι πολυχώρητον ὑδρίαν. L. P. — [Ἐπεικε:] ἐπέκειτο, ἐπήρειδεν, ἔκρυπεν, ἐπάνω τῆς κρήνης ἔκειτο. γ. — Πολυχώρητον. 6. εὐρύστομον. M. — Ἀγγεῖον, σταμνον. M.

47) Ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. γ. περιεπλάκησαν, ἡρμόσθησαν. M. 30

49) Κατέβαλεν ἑαυτόν. M.

50) [Ἀθρόος:] ἐξαίφνης. γ. C. M. — Ξανθός. M. κεκαυμένος. γ. — Κατέβαλεν ἑαυτόν. M.

2) //Gen.^{a,b} sine Νύχεια. 2) Ὀνατος vulg. 17) Schol. legitur χάριεν καὶ ἱλαρὸν βλ. et κατὰ τὸ ἔαρ post SchVet. ad Vs. 58. 59. 19) μὲν M. Gen.^a 5) //Om. Gen.^{a,b} 12) κομιδὴν M. 20) κρωσσὸς δὲ Gen.^a 21) ἀκρόσιον Gen.^a 24) //Om. 14) Ὀνασος] Reinesius et Koehl., Gen.^{a,b}

μετεωρίσατε τὰ ἰστιά· ὁ γὰρ ἄνεμος φορος καὶ πρὸς πλεῦσιν ἐπιτηδειότατος.

Vet. Ἄλλως. Κουφότερ' ὧ παιδες: εὐλντα καὶ εὐ-
τρεπῆ (φησὶ M. Gen.^a) ποιεῖτε τὰ ἰστιά (καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα
5 τῆς νεῶς M. Gen.^a)· οὐριον γὰρ ἐπιγενήσεται τὸ πνεῦμα, ὡς
τοιούτου ὄντος σημείου, ἐπὶ πύση ἀστήρ.

Vs. 53—56.

Rec. Νύμφαι μὲν σφειτέροις: αἱ μὲν δὴ Νύμφαι τὸν
Ἔλαν ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνέχουσαι παρεψύχοντο καὶ παρεμ-
10 θοῦντο ἰλαροῖς τισι λόγοις κλαίοντα — βουκολικῶς δὲ τὸ
παρεψύχοντο ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ τοῦ Ἀμφι-
τρύωνος ἔνεκεν τοῦ παιδὸς ταρασσόμενος ἐπορεύθη, κατὰ
τοὺς Σκύθας λαβὼν τὰ τόξα τὰ κυκλοτερεῆ.

Vet. Ὁχετο Μαιωτιστί: ἦτοι Σκυθιστί. (ἀπὸ μετα-
15 φορᾶς τῶν ὀπλιζομένων ἐν τόξοις Σκυθῶν. M. Gen.^a) Μαιῶ-
ται γὰρ Σκύθαι οἱ περιοικοῦντες τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἐχρήτο
δὲ Ἡρακλῆς τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρὰ τινος Σκύ-
θου Τευτάρου, ὡς ἴστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ Καλλιμάχος.

Vs. 57.

20 *Rec.* Τὸ οἱ αἰὲν ἐχάνθανε: ἀντὶ τοῦ ἐχώρει. ἀπὸ τοῦ

52) Εὐλντα καὶ εὐτρεπῆ. γ. — Πετάσατε τὰ ἄρμενα. ἐπιτηδείως
εἰς τὸ πλείον ἄνεμος. M.

54) Εὐφραντοῖς. M. προσηγήσι. C. — Παρεμυθοῦντο. χαριέντως
δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ πηγῆς φησίν. *L. *P. παρηγόρουν. 6. C.

25 55) [Ἀμφιτρωνιάδας:] προσθέσει τοῦ α, πατρωνυμικόν. γ.
— Ἀνποόμενος. M.

56) Ἐπορεύθη ἀγρῶς μαινόμενος. M. — [Μαιῶτιςτί:] ἀπὸ
τοῦ μαίωμα. Σκυθιστί. γ. ἐπὶ τοὺς Σκύθας. C. — Εὐέλκυστα. M.

57) Ἐχώρει, εἶχε. M.

3) //Gen.^a sine lemmate et Gen.^b
— εὐλντα καὶ om. Gen.^a — εὐτρεπῆ]
M. (Gen.^b) et Reisk. seqq., εὐπρεπῆ
p. et aute Reisk., ἡ τρεπῆ Gen.^a
4) ὄπλα om. Gen.^a 5. 6) ἐτοίμου
pro ὡς τοιούτου M. 6) ἡνία pro
ἐπὶ M. Gen.^a 8) //Om. Gen.^a.
14) //Gen.^a. b, ille hoc initio: Μαιῶ-
τιστί, φησίν, ἦτι σκυθιστί. Phav.
habet Μαιῶτιστί: ... τόξοις. 16)
γὰρ] add. Gen.^b. Phav. — Σκυ-

θαι οἱ] Phav., οἱ Σκ. Gen.^b. vulg.
τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιδα λίμνην ὀ-
κούντων (οἰκόντων Gen.^a). ἐχε. γὰρ
pro Μαιῶται seqq. M. Gen.^a 18)
τεντάρου M. Gen.^b, τοῦ ἄλου Gen.^a,
πεντάρου Can., πενταύλου Vulc. —
Seqq. om. Gen.^a. b. 18) Ἡρόδοτος]
Toup. et Hemsterh., Ἡρόδοτος vulg.
20) //Om. Gen.^a. b. — 23) προσηγήσι
cod. 25) προσθέσει] Duebn., προ-
θέσει cod.

χωρῶ χάδω, και ἀπό τοῦ χάδω χανδάνω ὡς ἀπό τοῦ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι ἀνδάνω.

Vs. 58—60.

Rec. Τρις μὲν Ἰλλαν ἄϋσεν: ἐκ τρίτου μὲν ἐφώνησε τὸν Ἰλαν ὅσον ἤρουνεν, ἤρουν ἐχώρει ὁ λαιμὸς αὐτοῦ, τουτ- 5 ἐστίν ὅσον ἠδύνατο· ἐκ τρίτου δὲ και ὁ παῖς ἤκουσεν αὐτοῦ βοῶντος.

Vet. Ἀραιή δ' ἴκετο φωνά: οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνῆν τοῦ Ἰλα ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἐν βάρθει ὄντος και ὑπὸ τῶν Νυμφῶν κατεχομένου. — (Εἶδετο πόρρω: ἄραν ἐγγὺς 10 ὦν πορρωθεν ἐδόκει ἀκούειν διὰ τὸ λεπτήν αὐτοῦ και ἀμαυρὰν φρεσθαι τὴν φωνήν. Gen.^b)

Rec. Ἡ λεπτή δὲ και ἀμυδρὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐγένετο ἄτε ἐν τῷ ὕδατι ὄντος, και ἐγγὺς ὄντος αὐτοῦ διὰ τὸ λεπτότατον τῆς φωνῆς εἶδετο πόρρω, ἤρουν ἐφάκει πόρρω εἶναι. 15 — (Οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνῆν τοῦ Ἰλα ἔχοντος λεπτή ἦν ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἐν βυθῷ κατεχομένου ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, διὸ και ἄραν ἐγγὺς ὦν πόρρωθεν ἐδόκει βοᾶν, μὴ ἐξικνουμένης τῆς φωνῆς αὐτοῦ καλυπτομένου τοῖς ὕδασιν. M. Gen.^a)

20

Vs. 61—65.

Rec. Ὡς δ' ὀπότη ἠυγένειος: ὁ δὲ Ἡρακλῆς τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούων ἐκινήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἂν και λέων χαροπὸς ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ κοίτης ὦν και πεινῶν ἀκούσας νεβροῦ φθεγξαμένης ἐπήδησεν εἰς τροφήν 25 ἐτοιμοτάτην. ἐκινήθη δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδεύτους και τετάρακτο ποδῶν τὸν παῖδα· ἐπήλθε δὲ πολὺν τινα χωρὸν. — (Ὡσπερ δέ, φησίν, νεβροῦ και ἐλάφου φθεγξαμένης

58) Ἀνέπνεεν· ἐρυγὴ γὰρ ἡ πνοή. L. P. ἔπνεεν. M.

60) Εἰκάζετο μακρὰν υπάρχειν. M.

63) Εὐωχίαν. M. τροφήν. C.

, 30

1) χάω pro χω Reisk. seqq. 2) ἠν- δάνω ante Reisk. 4) // Om. Gen.^{a, b}. 8) // Om. Gen.^{a, b}. 10) κατεχομένου] Brub. mg. et Reisk. seqq., κατεχο- μένη vulg., τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ τῶν νυμφῶν pro ὑπὸ τ. ν. κατ. 3.¹, pro κατεχ. 3.². 11) λεπτήν] Duebn., λε- πτόν cod. 13) // Om. Gen.^{a, b}. 15)

Post φωνῆς ante Xyl. erat comma, qui quum punctum posuisset, Scnlit. εἶδετο πόρρω pro lemmate novi scho- lii posuit, quod Ox. seqq. in E.L.J. mutilarunt. 19) ἐξακουμένης M. 19) καλυπτομένης M.². 22) // Om. Gen.^{a, b}. 28) φθεγξάμενος Gen.^a

ἀκούσας λέων εὐγένειος ὠμοφάγος ἐξέρχεται τῆς κοίτης αὐτοῦ ἐπὶ ἐτοιμοτάτην τροφήν, οὕτω καὶ Ἡρακλῆς ἀκούσας τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ἀβάτοις ἐν ὄρεσι διήρχετο τεταραγμίνος, τὸν παῖδα ποθῶν. M. Gen.^a) — (Ἀτρίπτοισι ἀκάνθαις: ἤγουν ὄρεσιν ἀκανθώδεσι, *M. Gen.^a μὴ ἔχουσι τρίβον καὶ βάδισιν. Gen.^a)

Vel. (Ὡσπερ νεβροῦ φθερξαμένης ἐκ κοίτης λέων ἀκούσας σπεύδει ἐπὶ τὴν ἐτοιμὴν τροφήν αὐτοῦ. Gen.^b)

Vs. 66. 67.

- 10 *Rec.* Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες: ἐλεινοὶ οἱ φιλοῦντες. καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμενος εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς θρυμούς· τὰ δὲ τοῦ Ἰάσονος ἐν δευτέρῳ λόγῳ ἦν αὐτῷ, τουτέστι τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ οὐδὲν ἤγειτο. — (Ἵστερα πάντ' ἤς: ἤγουν τὸν μὲν Ἵλαν ἐξήτει, καὶ
15 πᾶσα ἦν αὐτῷ φρόντις τούτου, τὰ τοῦ Ἰάσονος δὲ ἐν δευτέρῳ εἶχε λόγῳ. *M. Gen.^a)

Vs. 68—71.

Rec. Ναῦς μὲν ἄρμενα: ἡ μὲν ναῦς τὰ ἄρμενα εἶχε μετέωρα διὰ τῶν παρόντων· οἱ δὲ νέοι ἐκάθηραν τὰ ἰστία
20 κατὰ τὸ μεσονύκτιον περιμένοντες τὸν Ἡρακλῆν. ὁ δὲ Ἡρα-

64) Οὕτως ἐκινήθη. C. — Ἀβάτοις. 6. r. M. ἀπατήτοις. L. P. ἀδιοδεύτοις. C. — Ὀρεσιν ἀκανθώδεσι. M. —

65) Ἐταράσσετο. M. — Διήρχετο. 6. L. P. ἐπήρχετο. C. περιήρχετο. M. — Μακρὰ βιβιάς. r.

25 66) Ἐπίκρισις τὸ σχῆμα καὶ ἐπιφώνημα. *M. σημειῶσαι. *r. — Μετὰ μόθου διήλθεν. M.

67) [Ἵστερα:] τῷ Ἡρακλεῖ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Ἵλα. L. P.

68) Ἰστία ἐντρέπισασα. r. — [Παρεόντων:] ἔνεκα τῶν πραγμάτων. r.

30 69) Οἱ ἔνδοξοι ἦρωες. M. — Ἡντρέπιζον. 6. L. P.

70) Καρτεροῦντες. M.

71) [Χαλεπῶς:] χαλεπῶς. C. — Ἐτρωσεν. M. ἐσπάρασσεν. L. P. ἔξεν. Paris.

3) Post τεταρ. recte in M. distinctum, ante in Gen.^b 5) τριβόν] Ἰάσωνος eodd. — δὲ om. Gen.^a 18) Adert., τριβὴν cod. 10) //Om. //Om. Gen.^ab 19) ἐκάθηρον ante Gen.^ab 13) ἦν αὐτῷ] ante Heins. Reisk. — 25) σημειῶσαι Wart., σὴ et Reisk. seqq., ἦν αὐτοῦ vulg. 15) cod. πᾶσαν Gen.^a 15) οὕτως pro του-

κλῆς ὡς μαινόμενος ἐχώρει, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον. ὁ γὰρ θεός, τουτέστιν ὁ Ἔρως, τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἔκοπτε. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γὰρ τὸ διὰ ξυροῦ τὴν σάρκα τέμνω· ὅθεν καὶ ἀμυχαί, αἱ τοῦ δέρματος τομαί.

Vs. 72—74.

5

Rec. Οὕτω μὲν κάλλιστος: κατὰ τούτον τὸν τρόπον ὁ κάλλιστος Ἰλας ἐναρίθμιος τοῖς θεοῖς ἐγεγόνει. τὸν δὲ Ἡρακλῆν οἱ συμπλέοντες ἦρωες ἐλοιδοροῦν, λέγοντες δηλονότι, λιποναύταν, διότι ἐξέλιπε τὴν Ἀργὴν τὴν τριακοντάζυγον, τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. — (Τριακοντάζυγον: ἦγουν 10 ὑπερμεγέθη, τριάκοντα ἔχουσαν τῶ ἐνὶ μέρει καθέδρας, ὡς ἐξήκοντα εἶναι ἐρετῶν. *M. Gen.^a)

Vet. (Λιποναύταν: καθάπερ λιποτάκτην. p. Vat. *M. Gen.^b) — Ἡ (τριακοντάζυγον: Gen.^b) τὴν τριάκοντα ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ἐξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. 15 — Τὸ δὲ ἠρώησεν ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν, ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦ ἐρωῆσαι.

Vs. 75.

Vet. Πεξᾶ δ' εἰς Κόλχως: ἰδίως πεξόν φησιν ὁ Θεόκριτος τὸν Ἡρακλῆα εἰς Κόλχους ἐλθεῖν· ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα, ὅτι βουλῇ Ἡρας ὑστέρησεν Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ τὸν Ἰάσονα κατορθῶσαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν καὶ μὴ ἐξειδιοποιήσασθαι τὸν ἄθλον αὐτοῦ.

72) Μετὰ θεῶν. C. M.

73) Ὠνειδίξον. L. P.

74) Κατέλειψε. 6. — Πολύζυγον. 6.

75) Κακόξενον. r.

25

3) ξηροῦ ante Heins. 6) // Om. Gen.^{a,b}. 9) λιποναύταν vulg. 10) // Gen.^a post schol. Vs. 72. — ὡς pro ἦγουν M. 11) ὑπὲρ μεγέθει Gen.^a 11) τῶ om. Gen.^a 13) λειποναύταν Gen.^b — ὡς pro καθ. M. — λιποτάκτην p. M. Gen.^b 14) // Gen.^b sine ἦ et τήν. 16) // Om. Gen.^{a,b} 17) ἐρωῆσαι] Brub. mg, ἀραιῶσθαι Vulc. et ante Brub., ἀρεῶσθαι Brub., ἐρεῶσθαι Xyl., ἐρωεῖσθαι Heins. vulg. 19) // Gen.^{a,b}, ille sine lemmate, πεξᾶ δ' εἰς Κολ-

χοῦς Gen.^b 19) ὁ Θεός. om. Gen.^a 20) Κολχούς M., et sic ubique. 20) γὰρ om. Gen.^a 20. 21) πλείων δόξα κατέχει M. Gen.^a 21) βολῇ Gen.^a 21) ὑστέρισεν M. sec. 21) τοῦτον Ἰάσωνα Gen.^a 22) κατορθῶσαι] M. (Gen.^b) et Reisk. seqq, κατορθῶσθαι vulg., κατορθωμόνον Gen.^a — δοκεῖν om. M. Gen.^a — τῆς pro τὸν Gen.^a, καὶ τὸν Gen.^b 22. 23) καὶ (om. M.) μὴ Ἡρακλέους δόξῃ κατορθῶμα pro καὶ μὴ seqq. M. Gen.^a

Rec. ἄλλως. Πεξᾶ δ' εἰς Κόλχους: ὁ δὲ Ἡρακλῆς, τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποπλευσάντων δῆλονότι, πεξῆ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς Κόλχους καὶ εἰς τὸν Φᾶσιν τὸν ἄξενον, τουτέστι τὸν κακό-ξενον.

- 5 *Vet.* Μνασείας δὲ Κόλχους φησὶ κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

Idyll. XIV.

- Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Κυνίσκας ἔρωσ ἢ Θωνώνιχος. προλογίζει δὲ Αἰσχίνης. — (Λωρίδι δραματικόν. M.)
 10 (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ὅ, ὧν τελευταῖος· λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν. M.)

Vs. 1.

- Vet.* Χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θωνώνιχον. Θ. ἀλλὰ
 15 τοι αὐτῷ Αἰσχίνα. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα; προλέγων ὁ Αἰσχίνης χαίρειν φησὶ πολλὰ τὸν ἄνδρα Θωνώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ γένοιτο ἢ τὸ λέγω.
Rec. (Ἀττικῶς δὲ τὸ ρην ἢ γράφεται ὡς τὸ οἰ βασιλῆς καὶ ἱππῆς. M.)

20

Vs. 2—4.

- Vet.* Τί δέ τοι τὸ μέλημα: ὁ Θωνώνιχος, οἶδα (φησὶ Gen.^b) καγῶ, ὅτι βραδέως ἦκω. τίς δέ σοι (φησὶν ἢ ἔρω-
 μένη; p.) <ἦ> ἢ φροντίς. (<οὐχ> οὕτω γὰρ μέμηλε τῆς ἔρω-
 μένης ἢ αὐτῆς τῆς φροντίδος. Ἡ ἄλλως. Τί δέ σοι τὸ
 25 μέλημα: τίς δέ σοι φροντίς χάριν τοῦ μὴ ἰδεῖν με; Ἄλλως.

1) [Τοι αὐτό:] αὐτὸ τὸ χαίρειν ἔστω σοι. M.

2) [Χρόνιος:] ἦκεις. 23. M. — Τίς δέ σοι ἢ φροντίς; ἰδὼν δὲ αὐτὸν κατατηχόμενον τοῦτο λέγει. M.

1) // Om. Gen.^{a,b} 5) // Om. Gen.^{a,b} M.², οἰβαλῆς M.² 21) // Gen.^b
 8) Θωνώνιχος Call. 16) // Gen.^b c. post schol. Vs. 9. hoc initio: μέ-
 lemm. χαίρειν πολλὰ. — προλέ-
 γων ὁ Αἰ. χ. φησὶ πολλά] B. et alii, ut
 videtur, codices, vid. ad Hypoth.
 extr., sine προλέγων Gen.^b, προλέ-
 γει ὁ Αἰ. λέγων χ. πολλά vulg. 18)
 ρην] Dnebn. tac., ρῆν M.², χαίρῆν
 M.² — η et bis -ῆς] M.², ἦ et -ῆς
 M.², 21) // Gen.^b post schol. Vs. 9. hoc initio: μέ-
 λεμμα: οἶδα, φησὶ, καγῶ γὰρ μέ-
 μηλε mediis omissis. 22) τίς] τί
 vulg., cf. lin. 25. 23) ἦ ἢ] ἢ p.
 vulg., ἢ Piccolos, cf. p. 371. l. 24)
 ἦ ἄλλως ... φροντίς om. Gen.^b —
 27) τί cod.

Μέλημα: ἢ ἡ βραδυτής, ἢ ἡ φροντίς, ἢ ἡ ἐρωμένη. κάλλιον τὸ ἢ φροντίς, ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ Θυωνίχου τὸ λεγόμενον· χρόνιος μὲν ἦλθον ἐγώ, σὺ δὲ περὶ τίνων φροντίζων εἰσικας εἶναι σύννου; p. Gen.^b) — Ὁ ἐρώμενός φησι· πράσσομεσ οὐχ ὡς λῶστα, ἤγουν οὐ κατὰ γνώμην. — Ταῦτ' ἄρα 5 λεπτός: διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγένον ὡς Αἰσχίνη, καὶ ὁ μύσταξ οὗτος πολὺς ὢν ἐκ τῶν φροντίδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας. (ἔτι δὲ ἡ κόμη σου ἀχμηρὰ καὶ ἀτημέλητος. Ἄλλως. Ὁ πρὶν, φησί, λεπτὸς μύσταξ διὰ τὸ συχνάκις κείρεσθαι νῦν πολὺς διὰ τὸ ἀτημέλητος εἶναι καὶ ἄκαρτος. p. M. Gen.^b) — Ἀνα- 10 λέοι δὲ κίκινοι: ἀντὶ τοῦ κομῶντί σοι τὸ γένειον καὶ οἱ κίκινοι κατὰξηροί εἰσιν, ὡς διὰ τὴν λύπην καὶ τὸ κείρεσθαι παραιτουμένω.

Vs. 5. 6.

Vel. Τοιοῦτος πρῶαν τὶς ἀφίκετο Πυθαγορι- 15 στάς: τοιοῦτός τις ἦκεν Ἀθήνηθεν εἰς Σικελίαν πρὸ τούτου ἐπαγγελλόμενος Πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δὲ φασὶ τοῦτο λέγειν εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ἀκούσαντες αὐτὸν ἐξ Ἰταλίας διαβῆναι εἰς Σικελίαν συνταζόμενον Διονυσίῳ τῷ τυραννῶ. διαφέρουσι δὲ Πυθαγορικοὶ τῶν Πυθαγοριστῶν, ὅτι 20 οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ ὑπεσταλμένη καὶ ἀχμηρὰ διαίτη χρῶνται. τινὲς δὲ Πυθαγοριστάς λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ Πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου διαίτης, Πυθαγορικοὺς δὲ τοὺς οὕτω φρονούντας ὡς ἐκεῖνος καὶ κατὰ Πυθαγόραν 25

3) Οὐ μὲν καλῶς. M.

4) Ξηροί. 6. — Βόστρυχοι. 6. αἱ τρίχες. 23. τῆς σῆς κεφαλῆς αἱ τρίχες. M.

5) Πρὸ τῆς χθῆς ἦλθεν ἐν ἡμῖν. M. — Τὸν Πλάτωνα λέγει. r.

1) ἢ primum om. p., ἢ tertium Gen.^b. 2) δὲ pro τὸ ἢ p. 3) ἔλθων Gen.^b. 3) τινῶν Gen.^b. 4) // Om. Gen.^b. 5) // Gen.^b. omissis lem-mate et διὰ τοῦτο post schol. μέ-λημα Vs. 2. 6) Αἰσχίνη] Gen.^b, Αἰσχίνα vulg. 8) ἔτι δὲ] Gen.^b, ἔτι τε p., καὶ M., ubi καὶ ἡ κόμη . . . ἀτημ. post sequentia legantur. 8) ὁ om. Gen.^b, φησί om. p., ὁ μύσταξ φησὶν ὁ πρ. l. sine ἄλλως M. 10) καὶ ἄκαρτος] Gen.^b, ut correxit Piccolos, καὶ ἄκαρτος p., om. M.

10) // Gen.^b. post schol. Θηλάζοντα ad Vs. 15. 11) κίκινοι Gen.^b. 12) κίκινοι] Duebn., κίκινοι Gaisf., κίκινοι vulg. 15) // Gen.^b. c. lemm. πρῶαν τις. 17) τοῦτον Can. 18) διὰ τὸν Πλ. M. 18) ἐξ Ἰταλίας] M., quod Geellus flagitaverat, ἐν Ἰταλίᾳ vulg. 22) ὑπεσταλμένη] περισταλ-μένη Gen.^b, περιεσταλμένη vulg. 24) διαίτης] Hemsterh., δόξης M. vulg. 25) ἐκείνους et Πυθαγόρας Gen.^b.

διατωμένους. ἐλέγτο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καὶ τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε Πυθαγοριστὴν τὸν Πλάτωνα εἰρησθαι. τῶν δὲ Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινομένοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο 5 σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγενομένοι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἐξωθεν ζη- 10 λωταὶ Πυθαγορισταί. — (Πυθαγορικός καὶ Πυθαγοριστῆς διαφέρει· καὶ Πυθαγορικός μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ Πυθαγόρου ἔχων τὰ ιδιώματα καὶ τοὺς τρόπους, Πυθαγοριστῆς δὲ ὁ τὰ τοῦ Πυθαγόρου ποθῶν, πλὴν μὴ κατ' ἐκείνον ὦν μηδὲ τὰ ἐκείνου ποιῶν. ἐνταῦθα δὲ Πυθαγοριστὴν τινὲς τὸν Σιμιχίδα, 15 ἔτεροι δὲ τὸν Πλάτωνα φασιν. ἐλέγτο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καὶ τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν Πλάτωνα Πυθαγοριστὴν εἰρησθαι. ἔτεροι δὲ ἐναντία περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ καὶ Πυθαγοριστοῦ λέγουσιν. Gen.^b)

20

Vs. 7.

Vet. Ἦρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὴν δοκεῖ: ἐμοί, φησί, δοκεῖ ὅτι λιμώττων ἦρατο καὶ ἐκείνος, ἦγουν ἐπεθύμει, ὅπου ἄλεύρου, ὅθεν ὠχρός τις ἦν.

Vs. 8. 9.

25 Vet. Παισδέεις ὦγάθ' ἔχων: Ἀττικῶς τὸ ἔχων παρέλκει. ἀντὶ τοῦ σὺ μὲν παιζεις, ἐμὲ δὲ ἢ χαρίεσσα Κυνίσκα

7) Ἦγουν ἀδυνατοῦ πράγματος. M. οἶον πτωχός. ἐλίμωπτεν. r.

8) Ἐχων Ἀττικῶς. r. — Ἦ γυνή μου. r.

1) ἔλεγε δὲ τὸ ὁ Πλ. Gen.^b. Ante ἐλέγτο in M. leguntur Πυθαγορείους δὲ τοὺς τῶν Πυθαγορικών μαθητάς. 2. 3) ὥστε seqq. om. M., τὸν Πυθ. Πλ. Gen.^b. 3) τῶν δὲ Πυθ. seqq. extant in Vita Pythagorae Phot. Bibl. cod. CCXLIX. p. 1313, Suid. s. v. Πυθαγόρας extr., Eudoc. p. 368. 8) συγγινομένοι Gen.^b. 9) Πυθαγορίοι Gen.^b. et ante Heins. 9) ἐξωθεν ζηλωταί] p. Can. Gen.^b. ut

Phot. et Suid., ἐξω ζητηταὶ vulg. et Eudocia. 10) Schol. legitur post schol. Λεπτός Vs. 3, quod ipsum non suo loco. 10. 11) Πυθαγορικός bis] Duebn., Πυθαγορικῆς cod. 14) Πυθαγορικτῆν cod. 17) Πυθαγορικτῆν cod. 18) Πυθαγορικοῦ] -ικτοῦ cod. 21) //Om. Gen.^b. 25) //Gen.^b. c. lemm. παίζεις ἔχων. 25) παρέλκει Gen.^b. 26) ἀντὶ τοῦ] Gen.^b, ἦγουν vulg. 26) χαρίεσσα om. Gen.^b.

ἐκμαίνει (ἐρῶντα αὐτῆς. Gen.^b). — (Λασῶ δὲ μανείς: εἰκα δὲ λανθάνειν ἔμαντὸν εἰς μανίαν πεσῶν· ὀλίγον δὲ τὸ μεταξύ ἐστὶ καὶ ἀκαριαῖον τοῦ πάντα με κατασχεθῆναι τῷ πάθει τῆς μανίας. ἢ οὕτω· p. Gen.^b) λασῶ δὲ μανείς ποκα: λανθάνω πως, φησίν, ἔμαντὸν εἰς μανίαν ἔμπεσῶν· εἶτα [διὰ 5 μέσον] τὸ θρῖξ ἀναμέσον, τουτέστιν ὀλίγον δὲ ἐστὶ τὸ μεταξύ τοῦ μὴ πάντα με μανῆναι.

Vs. 10.

Vet. Ἄσυχα ὀξύς: (ἦγον Gen.^b) ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. — Ἡ· ὅτι μανιώδης εἰ ἡρέμα, οἶον 10 ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος· οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις. — (Ἡ· ὅς οὐ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις, ἀλλ' ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος. Gen.^b) — (Ἡ· Ἄσυχα ὀξύς: ἀντὶ τοῦ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἔσω λυπούμενος καὶ τηκόμενος ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μὴ ἐν φανερωῶ. p. Gen.^b) 15

Vs. 11.

Vet. Ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν: ἀλλ' ὅμως εἶπέ μοι, τί τὸ νεώτερον.

Rec. Ἡ <τὸ καινόν:> τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.

Vs. 12—14.

20

Vet. Ὁργεῖος κήγών: διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπό-

9) Λαθεῖν μέλλω ἔμαντὸν ἐκμανείς. M. — [Ποκα:] ἄρα. M. — Ὅς εἰς τριχὰ ἦλθον· ἦγον ὀλίγον ἐστὶ τὸ μέσον τοῦ μανῆναι με. M. — [Θρῖξ:] ἦγον ὀλίγον, παροιμακῶς. r.

10) Καὶ ὀξύχολος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἡσυχάζοντες, ὀξύχολοι. M.

11) [Ἐθέλων:] γίνεσθαι δηλονότι. M. — [Κατὰ καιρόν:] ἐγκαίρως. M. — [Τὸ καινόν:] τὸ λυποῦν σε. 23.

12) [Θεσσαλός:] ἐπίθετον. r. — Ὁ τοὺς ἵππους ἐλαύνων ὡς στρατιώτης. M.

3) με] Duebn., μοι codd., cf. lin. 7. et GIM. 3. 4) τῆς μανίας om. p. 4) // Gen.^b Lemm. om. p., ut videtur, et Gen.^b 5) πως] p. Gen.^b, om. vulg. — φησίν om. p. Gen.^b 6) ἀναμέσον] add. Gen.^b — τουτέστιν] Gen.^b, ἦγον vulg. 6) ὀλίγον] Gen.^b, ὀλίγον vulg. — δέ ἐστι] p. Gen.^b, δέεται vulg. 7) μῆ]

add. p. Gen.^b — πάντα] Gen.^b, πάντη p. vulg., cf. lin. 3. 9) // Gen.^b, ubi scholia ad h. v. post. scholl. Vs. 22. — ἄσυχα] ἄσυχα Gen.^b, ἄσυχος, Call. 10) // Om. Gen.^b 10) ἡρέμα ante Heins. 17) // Om. Gen.^b 19) // Om. Gen.^b 21) // p. Gen.^b c. lemm. ὀργεῖος.

θεσιν. (τὸ δὲ Ἀργεῖος τινὲς ὄνομα κύριον φασὶ καὶ οὐκ ἔθνικόν· τὸ δὲ Θεσσαλὸς ἀντικρὺς ἐπίθετον· ἐπάγει γὰρ τὸ Ἀπῖς. <Καὶ ὁ Θεσσαλός> ἀντὶ τοῦ ὁ ἐκ Θετταλίας Ἀπῖς καὶ ὁ στρατιώτης Κλεόνικος εἰσιτιῶντο τὴν εὐωχίαν σὺν ἐμοί, ἐμοῦ 5 παρασκευάζοντος. p. Gen.^b)

Vs. 15. 16.

Vet. (Θηλάζοντα τε χοῖρον· οὐ τὸν θηλάζοντα παιδα, ἀλλὰ τὸν θηλαζόμενον χοῖρον· ἐνεργητικὸν γὰρ ἀντὶ παθητικοῦ. p. Gen.^b) — Ἀνωῖα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς· οἶνον 10 δηλονότι· Θρακικόν, [ἦ] οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἐπὶ τῆς Θράκης. — (Ὡς ἀπὸ λανῶ· Gen.^b) παλαιὸν μὲν ὄντα ὡς τεσσάρων ἐτῶν, ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι· σχεδὸν γὰρ [τότε] ἐδόκει (<τουτέστι> παραχορήμα καὶ πρὸ βραχέος Gen.^b) ἠντλήσθαι τῆς ληνοῦ. — (Ἄλλως. Ἀφθό- 15 νως, ὡς τὸν ἀπὸ ληνοῦ πλήθοντος ῥέοντα εἶναι, οὐ διὰ τὸ θολερὸν ἔτι καταφρονοῦμεν. p. Gen.^b)

Vs. 17.

Vet. Βολβός τις κολχίας ἐξηρέθη· εἶδος βοτάνης Κολχικῆς ὁμοίας κρομμύφ.

20 Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Οἱ γράφοντες Κολχίας ἀγνοοῦσι τὸ μέτρον. ἔστι δέ, ὡς φασὶ, βολβός εἶδος βοτάνης Κολχικῆς ὁμοίας κρομμύφ. ἐμοὶ δὲ τὸν οἶνον λέγειν δοκεῖ. εἰσὶ γὰρ καὶ κολχίαὶ τοιαύτην οἴνου χροιάν ἔχοντες, ἤγουν κόκ-

13) Εὐωχοῦμεθα· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. M.

25 14) Εἰς τὸν οἶκόν μου. 6. ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ. M. ἐν τόπῳ. γ. — Τεμῶν εἰς μέλη παρέθηκα νεοσσοὺς ὄρνεις. M.

15) Νεογνὸν δελφάκιον. M. — Οἶνον δηλονότι, ἀπὸ Βύβλου κη- σου. M.

16) Χρόνων. M. — Ἦγουν ὅμοιον ὄντα νέφ οἴνω διὰ τὸ ἐρυθρόν· 30 τοιοῦτοι γὰρ οἱ νέοι οἶνοι. M.

1) Ἀργεῖον p. 2) καὶ pro γὰρ καὶ vulg., om. Gen.^b 13) τότε om. Gen.^b 3) Θεσσαλίας Ἀπῖς Gen.^b In Gen.^b 14) παραβραχέως cod. 14) ἠντλήσθαι] Gen.^b, ἀντλείσθαι vulg. 15) οὐ Gen.^b 18) //Om. Gen.^b Extat schol. in *p. 19) Κολχικῆς] *p. et infra Tricel. hoc loco, Κολχικῶ vulg. post κρομμύφ. 20) ἦ pro οἶ M.² 23) καὶ om. M.² 4) εἰσιτιῶν Gen.^b 4. 5) ὁμοῦ παρασκευάζοντες codd. 7) τε χοῖρον et παιδα om. p. 8) ἀντὶ τοῦ Gen.^b 9) //Om. Gen.^b 10) Distinctionem post δηλ. addidi. — ἐπί] ἀπὸ vulg. 11) //Gen.^b — ὡς]

κινον ἢ κερασόχορον· καὶ διὰ τοῦτο νῦν τὸν οἶνον βολβὸν κοχλίαν εἶπεν. M.)

Vs. 18. 19.

Vet. Ἡδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεισθ' ἄκρατον ὀτινος ἤθελ' ἕκαστος: [ἦγουν] ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ 5 πότου ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεισθαι ἄκρατον, ἦτοι λείβειν καὶ ἐπισπένδειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις, ἄκρατον λείβειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους καὶ ἐναποχεῖν τῇ γῆ (ἐκ τοῦ οἴνου M.) καὶ φθέργεσθαι τῶν φιλιτάτων τὰ ὀνόματα. — Ἔδει μόνον ὀτινος εἶπεῖν: ἔδει 10 δέ, φησί, μόνον εἶπεῖν, οὐ χάριν ὁ οἶνος ἔχειτο.

Vs. 20. 21.

Vet. Ἀμμες μὲν φωνεῦντες: ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἔνα ἕκαστος ἐπίνομεν. — (Ἡ δὲ πίνουσα οὐκ ἐφώνει καθῶς ἡμεῖς παρόντος ἐμοῦ. Gen.^b) — Ἄ δ' οὐδὲν παρεόντος 15 ἐμεῦ: αὕτη δέ, ἢ Κυνίσκα δηλονότι, [οὐκ ἐπιε] παρόντος ἐμοῦ οὐδὲ ἀποκρίσεως με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεισθαι αὕτη

17) [Βολβός:] ἦγουν οἶνος. M. βολβούς τὰ λεγόμενα ὕδνα, ἄτινα τῇν γῆν σκάπτοντες εὐρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι. γ. — Βολβός, καὶ ὕδνον, Κολχίας, ἦτοι Λαζικός, ἦγουν μέγας, ἀνεσπάσθη ἐκ τῆς γῆς· 20 οὐτινος ὕδνον ὁ ποτός ἐστὶν ἡδύς. γ. ὅμοιος τοῖς Κολχικοῖς βολβοῖς. *γ. ἐκ Κόλχου. γ. Κολχίας ἀπὸ τῆς Κολχικῆς. γ. Κολχικὴ ἢ Λαζικὴ. *γ. [Κοχλίαις:] κόκκινος. M. — Ἐξεβλήθη. M. — Ἡγουν ἡδέως ἐπίνομεν. M.

18) Ἐς τέλος τοῦ πότου ἐρχομένου. M. τοῦ οἴνου. D. — Ἡγουν 25 φιλοτησίαν ποιήσασθαι, ἦν κοινῶς φασὶ σδράβιτζαν. M.

19) [Ἔτινος:] χάριν. D. οὐ χάριν ὁ οἶνος ἔχειτο. γ. οὐτινος ἦρα εἶπεῖν. M.

20) Ἡμεῖς μὲν φωνοῦντες ἀλλήλοις χαίρειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι 30 ποιεῖν. M. — Ὡς ἐδόκει ἡμῖν. M.

4) //Gen.^b c. lemm. ἦ δ' ἡ δὲ προ-
ιόντος sine ἦγουν et omissis, ut videtur, τοῦ πότου ἔδοξεν. 6) ποτοῦ vulg. — λείβειν] λαμβάνειν vulg. Item mox. 7) ἐν τοῖς ... ἐναποχεῖν om. (Gen.^b 8) τοὺς pro τινὰς M. 8) ἐναποχεῖν] p., ἀποχεῖν M., ἐπιχεῖν vulg. 9) τῶν φιλιτάτων ὀνόματα p.¹, τὸ τοῦ φιλομένου ὄνομα M. 10) //M. Gen.^b hujus scholii sola ultima habent οὐ χ. ὁ οἶ. ἔχ., praecedenti scho-

lio adhaerentia, item p., ut videtur. 13) //Om. Gen.^b 14) ἕκαστος] Duebn., ἕκαστον cod. 14) ἡ δὲ πίνουσα] ἡ ἡδὺ πίνουσιν cod. 15) //Gen.^b hoc initio ἄ δ' οὐδέν: ἡ δὲ ἐμοῦ παρόντος, φησί, οὐδὲ ἀποκρ. ἦξ. ἐμέ. — 18) βολβός cod. Haec sunt ex SchArist. Nub. 188, cf. Phav. 20) Λαζικός] ἀλαζονικός cod. 22) Κολχικῆς] κόλχης cod. — Λαζικῆ] ἀλαζονικῆ cod.

κνάθους. τίνα οὖν με ἔχειν δοκεῖς διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα;

Vs. 22—24.

- (Ἐπειτα, φησί, σιγῶσης αὐτῆς ἔπαιξέ τις εἰς αὐτήν
 5 εἰπών· Gen.^b) οὐ φθεργξεί; λύκον εἶδες. τοῦτο δὲ ἀμφιβόλως εἴρηται, ἢ ὅτι Λύκον ἐρά ἢ Κυνίσκα, ἢ ὅτι, καθὸ οἱ ὀφθέντες ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι, οὕτω **** δὲ ἐναντιῶς εἶπεν, οὐχὶ „μήποτε ὑπὸ λύκου ἄφθης“, ἀλλὰ „μήτι λύκον εἶδες.“ — Ἐπαιξέ τις ὡς σο-
 10 φὸς εἶπεν: ἢ Κυνίσκα, φησί, εἶπε πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα, ὡς σοφὸς τις, καὶ ἅμα ταῦτα εἰπούσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο ὡς καὶ λύκρον ἐνόλως ἀπ' αὐτῆς ἄφαι. — (Ἐπαιξέ τις: πρὸς τὴν Κυνίσκαν, ἤγουν· Gen.^b οὐ φθεργξῆ, οὐ λαλήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σο-
 15 φὸς εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιστῆς ἐφθέγγετο. p. Gen.^b) — (Λάβα τῷ γείτονος: τοῦ Λύκου φησὶν ἐράν τὴν Κυνίσκαν διὰ τὸ κάλλος αὐτοῦ· Λάβαν δὲ τινά φησι τὸν αὐτοῦ πατέρα ἀπὸ τοῦ παραλαμβάνεσθαι ἐκείσε τὴν Αἰσχίνου γυναικα. Gen.^b)
 20 *Rec.* (Τρικλινίου. Ἐπάξέ τις: εὔρηται καὶ ἔπαιξέ τις, καὶ εἰ καλόν, σκοπεῖν δεῖ. οὕτω γὰρ τοῦτο λέγουσιν, ὅτι σιωπῶσης τῆς Κυνίσκας ἔπαιξέ τις εἰς αὐτὴν εἰπών οὐ φθεργξῆ, ἤγουν οὐ λαλήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σοφὸς εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιστῆς ἐφθέγγετο. καὶ ἔφη· οὕτω
 25 τοῦ Λύκου δηλονότι ἐρά, ὥστε καὶ φλεγομένης τῷ ἔρωτι εὔ-

21) Ἡ Κυνίσκα οὐδὲν ἐφώνει, καθὼς ἡμεῖς. M. Κυνίσκα οὐδὲν ἔπινεν, <ἦ> ἔλεξεν. r.

22. 23) [Φθεργξῆ:] τι περὶ τούτου. M. — [Λύκον εἶδες:] διὰ τοῦτο οὐ φθέγγη. M. — [Ἐπάξέ:] συνίζησις. ὠρμησεν, ἤλθε καὶ ἔφη.
 30 M. — Καὶ ἔφη ἐκείνη, ὡς σοφὸς οὗτος εἶπεν. r. ὡς, <ἤγουν> λίαν [ὁ] σοφὸς οὗτος εἶπεν, ἐν καιρῷ δηλονότι. r. — [Τίς:] τῶν φίλων εὐωχομένων ξένων. D. — [Ἐἶπε:] ἢ Κυνίσκα. D. — [Κῆφα:] ἢ Κυνίσκη. r. — Κατ' εἰρωνείαν· ἤγουν οὐδὲ φῶς ἀπ' αὐτῆς λάβης εἰς λύκρον τὸ φανύλατον, ὅς αὐτὴν βούλη λαβεῖν. M.

1) δοκεῖς ἔχειν διάθεσις ταῦτα Gen.^b 5) // Gen.^b, ubi φθεργξῆ. 5) δὲ] add. Gen.^b 6) ἢ καθὸ Gen.^b 8) οὕτω] Gen.^b, οὗτος vulg. 8) ἐναντι Gen.^b 9) // Gen.^b sine ἔπαιξέ τις. 10) εἶπε] add. Gen.^b, ubi deinceps πρὸς αὐτὸν τὸν εἰς αὐτὴν παίξοντα. 12) ἐνόλως om.

Gen.^b 16) Schol. extat post schol. Vs. 41. 16) τοῦ Λύκου] τοῦ Λάβα cod., Λύκον τοῦ Λάβα conj. Adertus. 17) Λάβα cod. 25) ἐράν M.² — 32) εὐωχομένων cod. 34) βούλη] βου cod., βούλεται Gail.

κόλως ἂν ἀπ' αὐτῆς καὶ λύχρον ἄψαις. παροιμία δέ ἐστι τὸ
 λύκον εἶδες, ὅτι οἱ λύκον ἰδόντες δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνε-
 σθαι. ἐμοὶ δὲ τὸ ἐπάϊξέ τις κρεῖττον εἶναι δοκεῖ, οὕτως·
 ἐπάϊξεν, ἤγουν ὤρμησε καὶ ἦλθέ τις καὶ ἔφη· εὐκόλως ἂν
 ἀπ' αὐτῆς καὶ λύχρον ἄψαις, ἤγουν οὐδὲ φῶς ἀπ' αὐτῆς εἰς 5
 λύχρον λάβῃς τὸ φαυλότατον, ὃς αὐτὴν βούλη λαβεῖν. τὸ
 δὲ ὡς σοφὸς εἶπε διὰ μέσου εἴρηται, ἤγουν ὡς φρόνιμος
 τοῦτο ἔφη. ἔστι γάρ, ἔφη, Λύκος τις υἱὸς τοῦ Λάβα, ὃς
 ἐστὶν αὐτῆς ἐραστής. τὸ δὲ οὐ φθεργεῖν λύκον εἶδες πρὸς
 τὸ τίνα νοῦν ἔχειν με ἐδόκεις ἀποδίδοται. M.) 10

Vs. 26—28.

Vet. (Κλύμενον — ἔρωτα: ἐξάκουστον. Vulc.) —
 (Τοῦτο δι' ὠτός: παρηκηκόειν δέ, φησί, πρότερον περὶ
 τοῦ ἐρᾶν αὐτὴν τοῦ Λύκου, ἀλλ' ἠσύχως, διόπερ οὐκ ἐξή-
 τασα. Gen.^b) — Μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν: τουτέστι μα- 15
 ταιοπάγων ὑπάρχων, οἷον μάτην ἀνδρὸς πάγωνα ἔχων διὰ
 τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς γνώμῃ.

Rec. (Τρικλινίου. Ἐπεὶ, φησί, τοιαῦτα πάσχων οὐκ
 ἠρεύνων οὐδὲ ἐφρόντιζον, μάτην ἀνέφουσα γένεια καὶ εἰς ἀν-
 δρῶν ἡλικίαν ἀφικόμην. M.) 20

Vs. 31—33.

Vet. (Θεσσαλικόν τι μέλισμα: οἷον Αἰολικὴν τινα

24) Καὶ τότε ἐγὼ ἔλεξα ἐρυθριῶσαν αὐτὴν ἰδών. γ. — Ἔστιν ὁ
 ταύτης ἐρώμενος. M.

25) Μακρὸς. M. — Μαλακὸς ὡς γυναικώδης. M. 25

26) Ἦγουν τούτου. M. — Τὸν ἔνδοξον. F. M. ἐξάκουστον. D.
 F. M. — Ἐδαμάζετο ἢ Κυνίσκα. M. — [Τῆνον:] μέγαν. D.

27) Ἦγουν ἀκουστὸν ἐγένετο. M.

28) Ἠρεύνῃσά περὶ τούτου. M.

29) Ἐν πλείστῳ μέρει τῆς πόσεως. M. ἐν ἄκρῳ μέθης. γ. 30

30) [Λαρισσαῖος:] ὁ Θεσσαλός· ἐκεῖ γὰρ ἡ Λάρισσα πόλις. M.
 αἰοῖός. γ. — [Αἰδεν:] ἐπαιξε. πρὸς ἐχθρόν. γ.

31) Ὁ Θεταλοὶ ἄδουσιν. M. — [Μέλισμα:] ὠδὴν τινα. M. —
 Ἦγουν κακόφρων ἦν, ὅτι τούτου ἐμνήσθη. M. ὦν κακόφρων, ὅτι ἐμνή-
 σθη αὐτοῦ. γ. 35

6) βούλη] Bast., βούλεται Gail,
 βλ cod. 13) Schol. extat post
 schol. Λάβα Vs. 27, quod ipsum
 non suo loco. 15) //Gen.^b, ubi

μάτην. 16) ἔχων om. Gen.^b 17)
 τῇ τοῦ ἄ. p.¹ Gen.^b — γνώμῃ] Geel.,
 ὁμῆν vnlg., ἐρωμένη γ. 22) Αἰο-
 λικὴν] αἰολικόν Gen.^b, αἰόλον γ. —
 35) αὐτῇ cod.

ᾧδὴν ἦδεν, ᾧν κακόφρων, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ. p. Gen.^b)
— (Ἐξαπίνης: ἡ δὲ Κυνίσκα, φησίν, ἀκούσασα οὕτως
ἔξαπίνης ἐκλαίειν ὡς κόρη τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου ἐπιθυμή-
σασα. Gen.^b)

5

Vs. 34—36.

Vet. Τᾶμος ἐγὼ τὸν, Ἰσης: τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν (φησὶ
Gen.^b) κλαίονσαν, οἶόν με σὺ Θυνώνιχε γινώσκεις ὀργίλον
πυγμαῖς τὴν σιαγόντ᾽ αὐτῆς ἔπαισα. κόρῃην γὰρ τὴν γνάθον
καὶ σιαγόνᾳ (φασὶν M. Gen.^b) οἱ Ἀττικοὶ (ἀπὸ <τοῦ> κόρση
10 τροπῇ τοῦ σ εἰς ῥ. Gen.^b) — (Ἀνειρῦσα δὲ πέπλωσ: ἀντὶ
τοῦ ἀνέστειλα καὶ ἐγὺμνῶσα, καὶ οὕτω δείρας ἐξέβαλον. ἢ
ὅτι ἡ Κυνίσκα, φησί, πληγείσα καὶ τοὺς πέπλους ἀνεκλύσασα
ὠκείως διὰ τῶν θυρῶν ἀνέδραμεν. p. M. Gen.^b)

Vs. 38.

15 *Vet.* Τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι: ἐκείνω,
φησί, τῷ Λύκω, τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα πίπτει, τουτ-
έστιν ἔρωσ καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἰκαζον τοὺς ἔρωτας
διὰ τὴν περι αὐτοὺς καλλονήν. (ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησίν· ᾧ
μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. M.)

20 32) Σύντονον ἢ τρυφερώτερον, ὡς καὶ τὸ τέρεν δάκρυον παρ' Ὀμήρω. M.

34) Ὅντινα, ἐμέ, γινώσκεις οἶός εἰμι, δηλονότι ὀργίλος. M. — Οἰ-
δας. D. — Τὰς σιαγόνας, ἢ τὰς μήνιγγας. p.

35) Ἐτυψα, συνέτριψα. M. — [Ἀνθις:] ἔτυψα. M. — [Ἀνα-
ρῦσασα:] ἀνήγκυσσα. M.

25 36) Ἦγουν ταχέως. M. — Τὸ ἐμὸν κακόν. M. — [Ὁ ὅ τοι ἀρέ-
σκαω:] λέγων [σοι. ἐγὼ]· τοῦτο πρὸς τὸ ἦλασα. M.

37) Ἐποκαρδῖος, ἐκ καρδίας φιλούμενος. M. πάρεστι. D.

38) Εὔφραινε. M. — Τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέουσι ἐκείνου ἔνεκα. r.
— [Μᾶλα:] ἔρωτες. Vat. ὡς μῆλα καὶ ἔρωτες. D. ἠδύτητα ῥέουσι. M.

1) αὐτοῦ] Duebn., αὐτῆς codd.

2) Schol. adhaeret scholio Τοῦτο
δι' ᾧ τὸς ad Vs. 27. 6) // Gen.^b c.
lemm. τῆμος ἐγὼ τὸν Ἰσαις,
sine τότε ἐγὼ. 7) σὺ Θ. om. Gen.^b,
ubi γινώσκεις. 8) πυγμαῖς et αὐ-
τῆς] p. M. Gen.^b, πυγμῆ et αὐτῆ
vulg. 9) καὶ σιαγόνᾳ om. Gen.^b 9)
οἱ ἱατρικοὶ p., ὁ om. M. 10) π-
ε-
π-
λο-
ν p. 11) δῆρας Gen.^b 13)
ταχέως et ἐξέδραμεν M. 15) // Gen.^b
c. lemm. τήνω τὰ σὰ δάκρυα. —
τῷ Α. φησὶ sine ἐκείνω M. Gen.^b
16) τὰ δάκρυά σου μῆλα ῥέουσι M.

16) πίπτειν ante Reisk. 17) εἰκα-
ζον] p. Gen.^b ut Amstel., εἰκαζουσι
M., εἰκαστέον vulg. 18) τήν — καλ-
λονήν] p. Gen.^b, τήν — κολονήν
M., τὸ — κάλλος vulg. — περι αὐ-
τὸν Gen.^b, περι αὐτὴν M., om. p.
18) *Idyll. VII*, 116. — 25) Gailius
male verba λέγων σοι ad praecedentem
glossam traxit. Voluit autem
glossator οὗ τοι ἀρ. suppleto λέ-
γων cum ἦλασα conjungi. Σοι et
ἐγὼ sunt glossae ad toi et ἀρέσκα
male interjectae.

Vs. 39—41.

Vet. Μάστακα δ' οἷα τεκνοισιν υποροφίοισι χελιδῶν: οὐχ οὔτω τις χελιδῶν τροφήν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἑτέραν κομίσει, ὡς ἐκείνη λιπούσα τὸν δίφρον (εἰς ὃν ἐκάθητο M.) [ἤγγουν τὴν καθέ- 5 δρα] (διὰ τῶν θυρῶν M. Gen.^b) ᾤχετο. Τὸ δὲ μαλακῶς (ἀπὸ δίφρακος M. Gen.^b), παρόσον αἱ γυναικες μαλακῶς καθίζουσιν, καθῶς ἐν Συρακουσίαις.

Vs. 42. 43.

Vet. Ἴθὺ δι' ἀμφιθυρου: ἡγουν εὐθύ, ἀντικρὺ τοῦ 10 οἴκου τοῦ διθύρου. ἀμφιθυρον γὰρ και δικλῆς ταυτόν ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸ διθύρον. — Ἄ πόδες ἄγον: ὅπου οἱ πόδες ἤγον. — (Οὔτως ᾠς) αὐτὴν τάχος οἱ πόδες ἔφερον. εἶτα ἐπάγει τὴν παροιμίαν· ἔβακε ταῦρος ἀν' ὕλαν. Gen.^b και γὰρ τοῦτο τὸ φῦλον ὕλης δραξάμενον οὐκ ἐπιστρέφεται τῶν 15 οἴκοι, οὐδ' αὐτὴ ἐκδραμοῦσα ὑπέστρεψεν. p. r. M. Gen.^b) — Ἔβα κεν, ταῦρος ἀν' ὕλαν: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μὴ

39) Οἷα χελιδῶν δέδωκε τροφήν τοῖς τέκνοις και πάλιν ταχινὴ πέ-
ταται εἰς ἄλλην τροφήν, οὔτως ὠκύτερα ἐκείνη ἔδραμεν ἀπὸ δίφρου.
*r. — Ὡσπερ χελιδῶν πέταται φέρουσα μάστακα. r. — [Μάστακα:] 20
οἰοῖνε μεμαγμένον και ἔτοιμον. M. στόματι. D. — Ἐποκάτω ὀρόφου
καθημένοις. M.

40) Βρῶμα, ζωὴν. M.

41) Οὔτως ἢ Κυνίσκα. D. — Κλίνης, θρόνου. M. προσκεφάλαιόν
τι φορεῖον. D.

42) Διὰ τοῦ διθύρου· ἀμφοτέρω γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ. M. — Τῆς
ἐχούσης δύο κλειδας. 6. τοιαύτη ἐστὶ θύρα. r. — Ἐφερον αὐτήν. M.

43) [Αἶνος:] παροιμία. D. μῦθος. 6. M. — Δῆ. M. — Παροι-
μία. οὔτω και αὐτὴ οὐχ ὑπέστρεψεν. r.

2) //Gen.^b sine lemmate. 3) δι-
δοῦσα M. Gen.^b. 4) ὑπέστρεψεν] Gen.^b, ὑπέστρεψεν vulg., ὑποστρέ-
φει M. 4) ἐπὶ τῇ Gen.^b, om. M. —
ἑτέραν κομίσει] ἑτέρα κομίσει vulg.,
ἑτέρα οἰκία Gen.^b, ἑτέραν λαβεῖν M.
5) ἤγ. τ. καθ. om. M. Gen.^b. 6)
τὸ δὲ μαλ.] M., ὠκύτερα μαλ.
Gen.^b, μαλ. δὲ vulg. 7) ὅτι pro
παρόσον M., παρόσον ὅτι Gen.^b. —
αἱ γυν. post καθίξ. Gen.^b. 7) μα-
λακῶς καθίζουσιν] Gen.^b, μαλα-
καῖς κάθηνται καθέδραις vulg., ἐπὶ
στρωμάτων μαλακῶν καθενύδουσιν
M. 8) καθῶς] Gen.^b, ὡς vulg.
— Συρακουσίαις ante Reisk., αἱ Συ-

ρακούσαι pro καθῶς ἐν Συρ. M. —
Idyll. XV, 28. 10) //Om. Gen.^b.
11) δικλῆς] p., δίπτυχον vulg., cf.
GIM. 11) ταυτό Kiessl., τὸ αὐτὸ p.
12) //Om. Gen.^b. 13) Haec in Gen.^b
adhaerent scholio ἀνείρησα Vs. 35.
15) Haec in p. ferē ut in M. legi tradit
Gaisf. (potius ut in Gen.^b) ζωὸν
pro φῦλον r., ὅτι ὡσπερ ὁ ταῦρος
ὕλης ἀψίμενος M. 16) οἴκων Gen.^b.
16) οὐδ' αὐτὴ ἐκδρ.] οὐδ' αὐτὸν ἐγ-
δραμοῦντα Gen.^b, και αὐτὴ οὐν
δραμοῦσα οὐχ r., οὔτω κἀκείνη ἐκ-
δραμοῦσα οὐχ M. 17) //Om. Gen.^b
— 21) μεμαλαγμένον cod.

ἀναστρεφόντων διὰ τὸ τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι.

Vs. 44—46.

Vet. Ταὶ δ' ὀκτώ: ψηφίζει τὰς ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι εἰσὶ, καὶ ἀφ' οὗ οὐκ ἐκάρη κατάκρας τὰς τριχάς. — (Σάμερον ἐνδέκατον: ψηφίζει τὰς ἡμέρας ὁ Αἰσχίνης καὶ γίνεται ξ' παρὰ β'. Σάμερον ἐνδέκατον: τοῦ ἐνισταμένου, φησί, μηνὸς σήμερον ἰά' ἐστίν, ἄς καὶ αὐτάς, λέγω δὲ τὰς ἑνδεκά ἡμέρας, προσληπτέον ταῖς προτέραις, καὶ ἔσονται νη' ἡμέραι. Gen.^b) — (Θρακιστί: διὰ τὸ μὴ ἀπηνητηκέναι μοι ὅσονοῦ μεταμεμόρφωμαι, οὐδὲ Θρακιστί, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ Ἰλλυριστί, κέκαρμαι. ἐκείροντο γὰρ οἱ Θραῖκες <τὰς τριχάς> διὰ τὸ μὴ ἐν πολέμοις διὰ τούτων ἀτάσθαι ἢ κενὸν ἔχειν βάρος αὐτάς. p. Gen.^b)

15 *Rec.* (Ἀριθμεῖ τὰς ἡμέρας ὁ Αἰσχίνης, καὶ γίνονται νη' σήμερον γὰρ, φησίν, ἐστὶν ἐνδεκάτη τοῦ ἐνισταμένου μηνός, καὶ προστίθει καὶ ταύτην. προσληπτέον οὖν ταῖς προτέραις τὰς ἰά', καὶ ἔσονται ἡμέραι νη'. ἐν αἷς οὗτος τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῶν δύο μηνῶν ἀριθμεῖ οὐκ ἀκριβολογούμενος. M.)

20

Vs. 47.

Vet. Ἄ δὲ Λύκω νῦν πάντα: αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ

44) Εἰσὶ πᾶσαι ἡμέραι ὁμοῦ. M.

45) Γίνονται δὲ ἡμέραι ἐξήκοντα ὀκτώ, καὶ ψηφίζει εἶναι μῆνας δύο δέοντας δυῶν ἡμερῶν. r. — Προστίθει. M. — [Λύο καὶ δύο:] 25 ἐν ἄλλω δυοκαίδεκα. M.

46) Ἄφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων ἐγεγόνειμεν. M. — [Οὐδέ:] γράφεται οὐδ' εἰ. 5. τῆ λύπη. M. — Κατὰ τὸν νόμον τῶν Θρακῶν. *I. Βουλγαριστί ἢ Ἰλλυριστί. [οἶδα]. 5. — Ἐκείροντο γὰρ Θραῖκες ὡς πολέμικοί, ἵνα μὴ βάρος αὐτοῖς εἶεν αἱ τριχάς. M. — [Κέκαρμαι:] κέκαρμαι, 30 μαι, ἐμίγην, παρὰ τὸ κινῶν. D.

47) Νῦν δὲ κατὰ <πάντα> ἐστὶν ἐκείνη τοῦ Λύκου. r. — [Πάντα:] κατὰ. 23. — Καὶ ἐν νυκτὶ μνησθεῖσα ἐκείνον ἀνίσταται καὶ ὥσπερ μαινομένη ἀναπηδᾷ. εἰκάζων δὲ τοῦτο λέγει. πῶς γὰρ οἶδεν ἄν, ἐπεὶ ἀπέστη αὐτοῦ; M.

4) //Om. Gen.^b 5) ἐκάρη ante Heins. 5) κατάκρας] κατὰ κάρας ante Heins., κατὰ Κάρας vulg. 7) παρὰ ἢ cod. 10) ἡμέρας cod. 11) μὴ ἀπηνητηκέναι] Gen.^b, ut correxit Piccolos, ἀπηνητηκέναι sine μὴ p. 11) ὅσονοῦ] οἶσονεῖ οὐ codd. 12) κέκαρμαι in p. pro lemme novi scho-

lii; recte Gen.^b, ut jussit Duebn. 13) ἀτάσθαι] ἀλάσθαι codd. 14) αὐτάς] αὐτοὺς codd. 19) οὐκ om. M.² 21) //Om. Gen.^b — 24) δέοντας] Duebn., δεινστος vulg. 28) οἶδα est v. l. ad Vs. 47 pertinens. 31) πάντα] suppl. Wart.

πάντα τῷ Λύκῳ ἐστίν, ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῶχθαι.

Vs. 48. 49.

Vet. Ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί: ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμέν, ὥσπερ 5 οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιου λόγου. Ἰστορεῖ γὰρ Δεινίας, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ, τίνες κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ ἔφη·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον, 10
ἵπποι Θρηίκιαι, Λακεδαιμόνιοι δὲ γυναικες,
ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἱ τὸ μεσηγνὸν
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
Ἄργεῖοι λινοθάρηκες, κέντρα πτολέμοιο. 15
ἡμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι
οὔτε δωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.
— (<Τοῦτο> παρὰ τὸ ἐν τῷ χρησμῷ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. Gen.^b)

Vs. 50.

20

Vet. Κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι: καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἂν μοι τὰ πάντα προχωροίη.

Vs. 51.

Vet. Νῦν δέ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ Θυώνυχε γεύ-

49) [Μεγαρηῆς:] ὥσπερ. D. ἤγουν ἡμεῖς. M. — Ἠγουν ἄτιμοι 25 ἐσμεν. M.

50) Καταφρονήσαιμι. D. ἀποχωρισθῶ αὐτῆς τελείως. M. — Πρέπον. M.

4) //Gen.^b c. lemm. λόγῳ. 6) ἀπὸ τῆς Πυθίας Gen.^b 6) ἐλέχθησαν p. 7) φρόνημα σχόντες ὡς κρ. M. 9) τίνες] M. Kiessl., τίνες Gen.^b, τίνος vulg. — ἄριστοι pro κρ. p. M. Can. Gen.^b — τυγχάνοιεν Gen.^b et ante Reisk., εἶεν M. 10) Quinque primi versus desunt in M. — ἄργω Gen.^b 11) χαλκοδαιμόνιοι Gen.^b 12) καλλῆς Gen.^b 13) τῶν] Gen.^b ut AP. Phot. et codices Suidae,

τῶνδ' vulg. — οἱ τὸ] Anth. Pal. XIV, 73., οἱ κατὰ τὸ Gen.^b, οἱ τὰ p. I. et fort. Vulc., οἷτε vulg. ut Phot. Suid. 14) Ἀρκαδίαν πολυμήλον p. et fere Vulc. 15) πολέμοιο Gen.^b 17) δωδέκατοι Gen.^b, δωδεκαταῖοι M. Vulc. 18) παρὰ τὸ] περὶ τῶν cod. 21) //Om. Gen.^b 24) //Gen.^b c. lemm. νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς et p. In Vulc. hoc sch. fere ut in p. scriptum.

μεθα πίσσας: (έλλιπές τούτο τὸ ἀγαθόν. p. Gen.^b) παροιμία ἐστὶ τὸ μῦς γενόμενος πίσσης. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πράγμα ἐμπιπτόντων καὶ δυσεξείλητον καὶ κακῶς ἀπαλλασσομένων. ὡσπερ γάρ, φησί, ὁ μῦς πίσσης γενόμενος 5 ἐνειληθὲς κρατεῖται καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω κἀγώ, (φησὶν, οὐχ ὅτι παρακμάζον ἔχω τὸ πάθος, ἀλλ' ὅτι ἀρχὴν αὐτοῦ λαμβάνω. p. Gen.^b)

Rec. (Μῦς: παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς ἢ ἄφικτον πράγμα ἐμπιπτόντων, ἐπεὶ γενεσάμενος μῦς πίττης ἀφεύκτως πεδεῖται 10 καὶ ἀλίσκεται. Μ.) — (Παροιμία· μῦς ἄρτι πίττης γενόμενος καὶ μῦς πίττης γεύεται ἐπὶ τῶν πρώην τολμηρῶν, ἀθρόον δὲ δειλῶν ἀναφανέντων· ἢ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσομένων μετὰ κόπου. καὶ ὡς Μῦς ἐν Πίσση ἀπὸ Μυῶς τοῦ Ταραντίνου κακῶς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλαγέντος. Ν.)

15

Vs. 53. 54.

Vet. (Πλὴν Σίμος: πλὴν ὅτι Σίμος ἡλικιωτῆς τίς μου ἐκστρατεύσας ὑγίης ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπανῆλθεν. ὑπόχαλκον δὲ ἂν λέγοι τὴν ἀσπίδα, ἐπεὶ ἐστὶν ὑπὸ τῷ χαλκῷ· <ἢ καὶ λέγεται ἐπίχαλκος,> τουτέστιν ἐφ' ἐαυτῆς ἔχουσα τὸν χαλκόν. ἐκ δὲ τούτου τὴν στρατείαν δηλοῖ. p. Gen.^b)

Vs. 59.

Vet. (Πτολεμαῖος: παραινεῖ αὐτῷ ὁ Θουόνηχος πλεῖν

52) Τοῦ ἀμηχάνου. Μ.

53) Ἐπιχάλκου θυγατρὸς. Μ. [ὑποχάλκω:] ἀσπίδος, τουτέστιν 25 ὁ στρατιώτης. Δ.

55) [Πλάσευμαι:] πλεουσῶμαι. Μ. — Διὰ θαλάσσης. Μ. — Ἐλάττων, εἰμὶ δηλονότι ἐκείνου. Μ.

56) Ἦγον προέχων ἐμοῦ ἐκείνος. Μ. — Ἴσος ἐμοί. Μ.

59) [Πτολεμαῖος:] ἐν Αἰγύπτῳ ἐστί. Δ. — Τινὶ ἐλευθέρῳ τὴν 30 ψυχὴν, ἤγουν τῇ ἐλευθερίᾳ. Μ. — [Οἶος:] μόνος. Μ. — [Ἄριστος:] ἀναξ. Δ.

1) τὸ om. p. 2) ἐστὶ τὸ om. Gen.^b 3) ἀηδὲς ἢ ἄφικτον p. p. et infra M. 3) ἐμπιπτόντων] p. Gen.^b et infra M., ἐμπεσόντων vulg. 3) δυσεξείλητον] δυσεξείλητως vulg., δυσεξαλείπτως p. 3) καὶ κακῶς] add. p. Gen.^b 4) γὰρ φησὶ om. Gen.^b 4) ὁ μῦς πίσσης γ.] Gen.^b, ὁ πίσσης γ. μ. vulg.

5) τιμ. ζῶν Gen.^b 6) παρακμάζον] Duebn., παρακμάζων vulg. 9) ἐπιγενεσάμενος M.² 16) πλὴν etiam in lemm. Gen.^b 16) σιμός p. 16) τίς] τῆς Gen.^b, om. p. — μοι codd. 18) λέγει Gen.^b 19) ἐφ' ἀφ' codd. — ἐαυτῆς] Piccolos, ἐαυτοῦ codd. 22) πλεῖν] Adert., πλὴν cod.

εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Φιλάδελφον μισθοφορήσοντα παρ' αὐτῶ. Gen.^b)

Vs. 60.

Rec. (Τρικλινίου. Ὡσπερ φαμέν τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνα, ἤγουν ἡ σοφία, καὶ τὸ θυμούμενον, ἤγουν ὁ θυμὸς, καὶ ἄλλα 5 τοιαῦτα, οὕτω νοήσεις κἀνταῦθα καὶ τῷ ἐλευθέρῳ, ἤγουν τῇ ἐλευθερίᾳ, οὕτως· ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ οἶος καὶ μόνος ἄριστος. εἰ δὲ δασεῖαν ἐν τῷ οἴῳ θήσεις — εὖρηται γὰρ καὶ οὕτως — ἀντὶ τοῦ μέγας ἐρεῖς, σιτίσας εἰς τὸ οἶος, ἤγουν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ μέγας Αἰσχίνης· τὸ δὲ ἄριστος ἀσύνδετον 10 ἐρεῖς. M.)

Vs. 65—70.

Vel. (Κατὰ δεξιόν: ὥστε, φησὶν, εἰ σοὶ ἀρέσκει ἐμπεπάρθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον καὶ ὑπομένειν δύνασθαι ἀμφοτέροις βεβηκότι τοῖς ποσὶ προσφερόμενον πο- 15 λεμικὸν ὀπλίτην, ὡς τάχος ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον. Gen.^b) — (Πελόμεσθα: ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ αἰεὶ καθέρπουσιν ἐκ τῶν ὠτων μεχρὶ τοῦ γενείου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ἕως τὸ γόνυ χλωρόν p. M. Gen.^b, ἤγουν ἕως ἰσχύον ἐκ τῆς ἡλικίας ἔχομεν καὶ ἐνεργεῖν 20 δυνάμεθα. M.) — Ἄ τάχος εἰς Αἴγυπτον: κατὰ τάχος, ἔρχον δηλονότι, εἰς Αἴγυπτον. Ἀπὸ κροτάφων: ἀπὸ τῶν μυνίγγων γινόμεθα πάντες γέροντες, καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐς τὴν παρεῖαν ἔρχεται λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖ τι ποιεῖν, οἷς γονὺ χλωρόν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν. 25

61) Φιλολόγος. M.

63) [Πολλοῖς:] ἐνταῦθα σύναπτε τὸ οἶα χρῆ βασιλέα. M. — [Διδούς:] ἐστίν. εὐγνώμων ἐστίν. r. — Οὐκ εἰς πάντα αἰτητέον ἐστίν. r.

64) [Χρῆ:] πράττειν. D. διδόναι. M.

66) ἱμάτιον. D. — [Ἀμφοτέροις:] τοῖς ποσὶ. D. ἵπποις, ἤγουν δίφρω. M.

67) Ἀνδρεῖον. M. — Στρατιώτην ὀπλισμένον. M.

1) μισθοφορήσοντα] Duebn., μισθοφορῆσαι τὰ cod. 2) αὐτῶ] Adert., αὐτῶν cod. 15) βεβηκότι] βεβηκόσι cod., βεβηκῶς Adert. 15. 16) πολεμικὸν ὀπλίτην] Adert., πολεμίονα πολίτην cod. 17) Schol. ex p. etiam a Bandinio affertur. — ταχέω Gen.^b,

τὸ γῆρας ἡμῶν, φησὶν, ἀπὸ τῶν κροτάφων ἐπέρχεται καὶ πολιαὶ M. 18) αἰεὶ αἰεὶ Gen.^b 18) ὠτων] ὠτῶν M., αὐτῶν p. Gen.^b 21) // Om. Gen.^b 23) μυνίγγων ante Brub. 24) ἔρχοιτο vulg.

Rec. (Εἰ σοι, φησίν, ἀρέσκει ἐμπεπάρθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον — τοῦτο δὲ στρατιωτικὸν ἐστὶν ἔνδυμα, ὃ κοινῶς ἐπανωκλίβανον λέγεται — καὶ βαίνειν ἐπὶ δίφρου καὶ προσδέχεσθαι στρατιώτην ἕτερον ἀνδρείον, ἐπερχόμενόν σοι ὅταν οἱ ἀγῶνες γίνωνται, ταχέως εἰς Αἴγυπτον ἄπελθε. M.)

Idyll. XV.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Συρακούσῃαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι· προλογίζει δὲ Γοργῶ. — (Δραματικὸν Δωριδί. M.)

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων 10 σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ῥομθ', ὧν τελευταίος· χαίρει Ἀδων' ἀγαπητέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ. M.)

Vs. 1.

Vet. [Ἐνδοὶ Πραξινοά. *Ev.* Γοργῶ φίλα. ὡς χρό-
15 νῳ. ἐνδοῖ.] Ἐνδοῖ: ἀντὶ τοῦ ἔνδον. (γράφεται καὶ ἡνδοῖ. Gen.^b) καὶ ἔστι τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ Μεγαροῖ, Πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἶκοι. ἢ Γοργῶ δὲ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν· ἔνδον ἐστὶν ἢ Πραξινοά; πρὸς ἣν ἢ δούλη „ὡς χρονία“ λέγει „(ἡλθες M.) ὦ Γοργῶ φίλη.“ [ὡς χρόνῳ ἀντὶ 20 τοῦ ὡς διὰ χρόνου.] εἶτα μικρὸν διαστήσασα ἐπάγει· ἐνδοῖ ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστὶ.

68) [Ἄι:] καθά. M. ὦ τάχος. οὐ τάχος. ὅπου εἶ. ὅπου εἰς Αἴγυπτον ἀγει, κατὰ τάχος ἄπελθε. γ. — [Εἰς Αἴγυπτον:] γενοῦ, ἀπελθε. M. πλεῖ ἢ ἀπιθι. D.

25 69) Κάτεισι. M.

70) Γηρῶν. M. — Ἦγουν οἴτινές εἰσι νέοι. γ. — [Ἦς:] γρ. οἷς ἕως. D. rec. — [Γόνυ:] ἢ ἡλικία. 6. — Ἰσχυρόν, νέον ὄν. M.

1) [Ἦς χρόνῳ:] ἡλθες. M. διὰ χρόνου ἡέες μόλις. 6. λίαν χρονίως παρεγένου ἡμῖν. E.

2) καὶ pro δὲ M.² 3) ἐπανωκλ.] τὸ M. — Γοργῶ φίλα tanquam Duebn., ἐπανωκλ. cod. 5) ἀπῆλθεν lemma pro ἢ Γ. δὲ Gen.^b, om. M., M.² 15) //Gen.^b et praeifixis ἐκ tum πρὸς θερ. φησιν ὅτι ἔνδον ἢ τῶν παλαιῶν σχολίων M. Uterque Πρ. ἐστὶν M. Gen.^b (Πραξινόη M.) liber prima ἐνδοῖ . . . οἶκοι in fine 19) χρονία] M., χρονίαν vulg. 19) habet post ἐπάγει, alteris ἐνδοῖ ὦ Γ. φίλη] M., Γ. φίλα vulg., om. Gen.^b — ὡς χρ. ἄ. τοῦ om. M. Gen.^b . . . ἐστὶν omissis. 16) καὶ ἔστι] 20) ὡς διὰ χρ. om. M. — 24) πλεῖν junctum vulg. 17) οἷς ἀντιπίπτει cod. 28) χρόνον] Duebn., χρόνον cod.

Vs. 4. 5.

Vel. (<Ἀλεμάτω> ψυχῆς: ἤγουν τῆς ἐπιπόνου. ρ. Gen.^b) — (Ἀδέματον ψυχὴν τὴν νεκράν, ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. Gregor. 177.) — Μόλις ὕμιν ἐσώθην: [ἤδη ἐπιπόνως:] μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ 5 τῶν ἀρμάτων.

Vs. 6.

Vel. Παντᾶ κρηπίδες: ἤγουν πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας.

Vs. 7.

10

Vel. Ἄ δ' ὁδὸς ἄτρυτος: ἡ δὲ ὁδὸς πολλή· σὺ δὲ ἕκαστοτέρω, ἀντὶ τοῦ πόρρω μου οἰκίης.

Vs. 8.

Vel. Ταῦθ' ὁ πάραρος: ἡ Πραξινοῖα ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάρα- 15 ρος δὲ ὁ παρηρημένος τὴν γνώμην, ὁ ἀνάρμοστος, ὁ ἀχρη-

2) Τοσοῦτον δηλονότι βραδύνασα. ρ. E. N. — Θρόνον. M. καθέδραν. ρ. E. N.

3) Προσκεφαλαίαν. 6. προσκίφαλον. ρ. ὑποπόδιον ἢ τὸ κοινῶς προσκίφαλον. E. M. N. — [Ἐχει:] τὰ προστεταγμένα. M. 20

4) [Ἀδαμάντου:] ἐπιπόνου. 5. τῆς μὴ περικειμένης σῶμα. 4. [ἀδειμάντω:] ἀφόβου, ἐπιπόνου. ρ. E. [ἀδεμάτω:] ὡς τῆς ἀδειμάτου, ἐπιπόνου, ἀφόβου ἡμετέρας ψυχῆς, <μόλις> πῶς διῆλθε τὸν ὄχλον. M. ἀδειμάντα ἀφοβα, καὶ ἀδειμος ὁ ἀφοβος. * ρ.

5) [Ὀχλω:] ὄντος δηλονότι κατὰ τὴν ὁδόν. E. ὄντος ἐν τῇ 25 πόλει. M.

6) Πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες, ἤγουν ὑποδηματοφόροι. ρ. E. N.

7) Πολλοῦ πόνου παρεκτικὴ διὰ τὸ μῆκος. ρ. E. N. ἀκαταπόνητος ἀπὸ τοῦ τρυφ. ρ. — Πόρρω, μακρὰν. M. πορροτέρω ἐμοῦ. E. N. 30

8) Ὁ παραφορος ἐκείνος, ἤγουν ὁ ἀνὴρ μου. E. N. ὁ παραφορούμενος ἀνὴρ μου. ρ. παράφορος, ἀνάρμοστος, ἀχρησίμευτος. M. — Ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς πόλεως. E.

4) // Gen.^b sine lemmate et sine ἤδη ἐπ. 5) ἡμᾶς Gen.^b 8) // Gen.^b c. lemm. κ ρ η π ἰ δ ε ς. 11) // Gen.^b sine lemm., ubi ἕκαστοτέρα δέ, omis- sis σὺ δὲ et μου οἰκίης. 12) μου] Duebn., μοι vulg. 14) // Gen.^b inde ab ἀνάρμοστος. — 23) πῶς cod. — διῆλθε] Duebn., ἤλθε cod.

σιμος καὶ μάταιος ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἴππων, οἳ
τινες τῷ ζυγῷ οὐ χρησιμεύουσιν.

Vs. 9. 10.

Vet. Ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἐρπετὰ
5 ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. — Φθονερόν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνηκον.

Vs. 13.

Vet. Οὐ λέγω ἀφ' ὕν: οὕτω τὸν πατέρα καλοῦσιν, ἀφ'
οὐ τις πέφυκεν [λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς], ἤδη δὲ ἀπὸ τού-
του καὶ τὸν πρεσβύτην. — (Ἀφ' ὕς παρὰ θεοκρίτῳ πατρός
10 κλησίς, ἣν βρέφος ἂν προσείποι πατέρα τὸν ἀφ' οὐ ἔφυ.
Eustath. 565, 28.)

Vs. 14.

Vet. Ναὶ τὰν πότναν καλὸς ἀφ' ὕς: (ἤρουν Gen.^b)
ναὶ μὰ τὴν θεόν, [ναὶ μὰ] τὴν Κόρην. εὖ δὲ τὸ τὰς Συρα-
15 κουσίας ταύτην ὀμνύναι (ἀπὸ τούτου Vulc.). φασὶ γὰρ τὸν
Δία τῇ Περσεφόνη τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι.

Vs. 15—17.

Vet. Ἡ Πραξινοῖα [δέ] φησι ταῦτα τὸν ἄνδρα μεμφομένη.
— (Καὶ φ' ὕκος: Gen.^b) ὁ ἀφ' ὕς οὖν φησὶν ἐκεῖνος ὡς
20 λόγῳ εἰπεῖν τρισκαιδεκάπηχυς, ([καὶ] οἶον τηλικούτος p. Gen.^b)
ὑπάρχων ἀνὴρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον (καὶ φ' ὕκος

12) Τοῦ μικροῦ παιδὸς παρόντος. M. τοῦ σοῦ παιδός. E. N. —
"Οτι πρὸς σὲ βλέπει, τί δηλονότι λέγεις ἀκοῦον. M. πρὸς σὲ ὄρα. E.

13) [Ζωπυρίων:] ἤρουν ἐκπυρούμενος ἐν τῷ προσώπῳ. M.

25 14) Νῆ τὴν θεόν, ἤρουν τὴν Περσεφόνην. E. N. — Ὁ πατήρ σου
ἐστί. E. M.

1) παρηόρων] Brub. mg., παρηό-
ρων p. M., παρηόρων ante Heins.,
παράρτων Gen.^b, παρηόρων vulg.
2) χρῆσ. πάραρον τούτον λέγει M.
4) //Gen.^b omissis δὲ λέγ. τόν. 5)
εἰλεῖσθαι] Gen.^b Call., εἰλεῖσθαι
Bas. II. et vulg. 5) //Om. Gen.^b
7) //Gen.^b c. lemm. ἀφ' ὕν, ubi
desunt verba λέγ. δὲ ὑπ. 8) ἤδη δὲ
τὸν πρ. ἀπὸ τ. Gen.^b 13) //Gen.^b
c. lemm. νῆ τὴν πότναν. 14)
νῆ pro priore ναὶ μὰ Gen.^b, ubi al-

terum deest. 14) καλῶς ταύτην αἰ
Συρακούσῃαι ὀμνύουσι M., φασὶ pro
ταύτην ὀμν. Gen.^b 16) χαρίσασθαι
Vulg. 18) //Om. Gen.^b Vulgo haec
praecedenti scholio adhaerent. 19)
//Gen.^b 20) λόγῳ] p. E. (?) M.²⁴
(Gen.^b), ut Kiessl. correxerat, λόγος
M.³ vulg. 21) ὑπάρχων om. p.
Gen.^b, ὦν sine ἀνὴρ M. 21) ὅτι
ἠγόραξε (i. e. ὅτε cf. SchRec.) p.
Gen.^b post ἀνὴρ. — 24) ἐκπυρούμε-
νος] Adert., -ρον cod.

p. M. Gen.^b) ὠνήσασθαι ἀπελθῶν ἄλας (ἀγοράσας Gen.^b) ἤνεγκεν ἡμῖν, ὡς νίτρον [ἄλας] αὐτῷ δεδωκότος τοῦ πωλοῦντος. (διὸ ἐπισκώπτει αὐτὸν εἰς τε μέγεθος καὶ ἄνοιαν. p. M. Gen.^b) — (Ἀγοράσδω: Gen.^b σκηνην εἶπε <τὴν πανηγυριν>, παρόσον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν σκηναὶς ἐποιοῦν οἱ 5 πωλοῦντες. p. Gen.^b)

Rec. (Ὁ ἀπφῦς μὲν οὖν ἐκεῖνος, ἤρουν ὁ πατήρ, πρώην — τοῦτο δ' εἰώθαμεν λέγειν ἐπὶ πάντων τῶν πρὸ ὀλίγου πεπραγμένων — τρισκαιδεκάπηχυσ ἀνὴρ ὦν τὴν ἡλικίαν, ἐνδεὴς δὲ κατὰ τὰς φρένας, ὅτε ἠγόραξεν ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον καὶ φῦκος, ἀντὶ νίτρον ἄλας ἡμῖν ἔφευρεν, r. E. N. τοῦ πωλοῦντος ἀντὶ τούτου δόντος αὐτῷ τὸ ἄλας. E.)

Vs. 18—20.

Vet. Χ' ὥμὸς ταῦτα ἔχει φθόρος: ταῦτα ἡ Γοργῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί· καὶ ὁ 15 ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδης ἐπὶ δραχμῶν ἠγόρασε ποκάρια γεγη-

15. 16) Τοῦτο διὰ μέσου· πάντα δὲ λέγομεν πρώην δὴ, καὶ τὰ πρὸ πολλοῦ καὶ τὰ πρὸ ὀλίγου δηλονότι γεγονότα. M. — Παροιμίαι· λέγω δέ, ὡς λόγῳ εἰπεῖν. r. ἤρουν ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. E. — Γρ. δὴ ν. πάντα δὴ ἅ πρώην πεποίηκεν ἀγοράζων. r. — Εἶδη ταῦτά ἐστι, δι' 20 ὧν καλλωπίζονται αἱ γυναῖκες. M. [φῦκος:] τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, φῖτινι τὰς ὄψεις χροῦσι. r. καὶ φῦκος ἀντὶ ἀλφίτων. *r. — Πανηγύρεως. E. N. σκηναὶς γὰρ ἰστωσῶν οἱ πωλοῦντες ἐν ταῖς πανηγύρεσιν. M.

17) [Ἄλας:] ἀντὶ νίτρον καὶ φύκους δηλονότι. E. M. — Μακρὸς 25 ὦν. 6. μακρὸς καὶ ἀφελής. M. ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυσ ὦν, ἑλλειπής δὲ κατὰ γνῶσιν. E.

18) [Ταῦτά:] τὰ ὅμοια. E. — Ὁ φθορεὺς τοῦ πλοῦτου, τῶν χρημάτων. M. φθορεὺς ὦν, ἐπὶ ματαίῳ δηλονότι. E. N.

1) ὠνήσασθαι ἀπελθῶν] M., θέλων ἀγοράσαι vulg., om. p. Gen.^b 1) ἦλας pro ἄλας p. 2) ἤνεγκεν ἡμῖν ὡς νίτρον] M. Gen.^b (sed ἦν ἡμῶν M.², ἤνεγκεν Gen.^b), νίτρον sine ἦν. ἦμ. ὡς p., ἡμῖν ἀντὶ νίτρον ἤνεγκεν vulg. 2) ἄλας ... πωλ.] p. Gen.^b, ἔξαπατήσαντος αὐτὸν τοῦ πωλ. καὶ δεδ. ἄλας ἀντὶ νίτρον M., ὡς τοῦ πωλ. ἄλας ἀντὶ νίτρον δεδ. vulg. 3) σκώπτει δὲ αὐτ. εἰς μέγ. κ. ἄ. M. supra ante πρώην. 5) σκιάς p. 7) ἀπφ. sine ὁ N. 7) πρώην r., om. E.

8) λόγῳ εἰπεῖν πάντα τὰ πρὸ ὀλ. ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα. E. 9) τὴν ἡλ. om. E. — ἐνδεὴς bis r. 10) τὰς om. r. E. 10) ἀγόραξεν N., ἀγοράζων r. 11) ἡμῖν om. r., ἄλας ἐφ. ἡ. ἄ. v. E. 14) // Gen.^b sine lemm. — ταῦτα] add. Gen.^b In p. eadem vox hinc adhaeret scholio Ἀγοράσδω Vs. 4., ut intellexit Adertus. 16) δραχμῶν p. — ὠνήσατο pro ἡγ. M. 16) πόσας Gen.^b, πόδας p. M. — 20) δὴ] Duebn., δὴν cod. — πρώην cod. 25) μακρὸς] μυρὸς 6.

ρακότων προβάτων. — Πέντε πόκους ἔλαβεν ἐχθες, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργω: οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπὶ ἔργω διὰ τὸ δις αὐτὰ πλύνεσθαι. κυνάδας δὲ οἶον κύνια, τραχέα. — (Κυνάδας: τὰς κουράς. Gregor. 133.)

5

Vs. 21.

Vet. Ἄλλ' ἴθι τῶμ πέχονον: τὸ περιβόλαιον, τὸ ἱμάτιον. — Καὶ τὰν περονατριίδα: τὸ διπλοῦν ἔνδυμα, ὅπερ *** πρῶτον ὑπεξώννυτο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περονασθαι καὶ κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβάλλεσθαι, ὡς αἱ Μακεδονίτιδες.

10

Rec. (Περονατρις πέπλον ἐστὶν ἐπάνω τῶν ἐνδυμάτων περιβαλλόμενον, ὅπερ νῦν μανδύον φασίν, ὅπερ οὐ ζώννυται, ἀλλὰ διὰ περόνης κατὰ τὸ στήθος συνδούσιν. r. E. N.)

Vs. 22. 23.

Vet. Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ: εἰς τὰ βασίλεια 15 πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου Πτολεμαίου, θεασόμεναι τὸν Ἄδωνιν.

19) [Ἐπταδράζμως:] ἤγουν ἐπὶ δραχμῶν. E. δούς. L. — [Κυνάδας:] ἤγουν τραχεῖς. E. N. κυνείας τρίχας. M. — Γεγηρακιῶν ὄτων. E. N. — Αποκαθάρματα. E. N. ἀποκόμματα. M. — 20 Τυφλῶν ὑπὸ τοῦ γήρας. E. τυφλῶν ὄτων. M.

20) Τὰ κοινῶς ποκαρία. M. — Ἀντὶ τοῦ ἠγόρασε. E. N. — Τὸ ὄλον. E. N. ἅπαντα κατὰ ἀποκοπήν. M. — Ἦγουν δις καὶ τρις δεόμενα καθαρθῆναι. r. E. N.

21) Εἶα. E. — [Περονατριίδα:] τὸ μανδύον. E. — Λάβε. E. M.

25

23) [Θασόμεθα:] θεασόμεθα κατὰ ἀποκοπήν. E. — [Χρῆμα:] τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀδωνίδος. M.

24) [Ἐν ὀλβίῳ:] τῇ εὐδαίμονι. E. ἤγουν τῷ εὐτυχεῖ πάντα εὐτυχη εἰσίν, ὡς καὶ σοὶ τοιαῦτα ἰδούσῃ. M.

1) //Gen.^b sine lemm. 2) οὐ et ἐπ' ἔργον Gen.^b 3) αὐτὸ ante Reisk. 3) πληθύνεσθαι ante Heins. 3) κυνάδας] Gen.^b ut Reisk. seqq., κυνάδες vulg. 6) //Om. Gen.^b 7) //Gen.^b c. lemm. περονατριίδα λάξεν ante schol. ἀγοράσθω pag. 387. 4. 7) διπλοῦν] πλέον Gen.^b, τὸ πέπλον καὶ vulg., ἡ περονατρις ἔνδυμά τι ἦν M. 8) πρότερον M. — Pro ὑπέξ. in Gen.^b lacuna. 9) καὶ κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβ.] p. M. Gen.^b (sed ἐπω

Gen.^b), καὶ τῆς ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι vulg. 9) ὁ Μακεδονίτιδας p., ὡς Μακεδονίτιδος Gen.^b, ὃ ἔχρωντο αἱ Μακ. supra ante ὅπερ M. 10) Hoc schol. etiam H. Stephanus in codice aliquo legit, cf. Thes. s. v. περονητρίς. — πέπλον om. r. 11) ὅπερ r. 12) συνδούσιν r. 14) //Gen.^b sic: τῷ βασιλῆος: ἀντὶ τοῦ ἐς πλουσίον τὰ βασ. πορ. τοῦ Πτ. reliquis omissis. — 22) εἰ δις καὶ τρις λουόμενα καθαρθῆται r. 28) σοὶ] Gail., σὺ cod.

Vs. 25.

Vet. Ὦν εἶδες χ' ὦν εἶπας: ἀντι τοῦ ἐξ ὦν εἶδες καὶ ἐξ ὦν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ.

Vs. 26.

Rec. (Ὡρα ἂν εἴῃ, φησί, πορευέσθαι, ἤγουν καιρός ἐστὶ 5 πορευθῆναι ἡμᾶς. τοῖς ἀργοῖς γὰρ αἰεὶ ἐορτῆ ἐστίν, ἤτοι οἱ ἀργοὶ καθήμενοι πρὸς τὰς ἐορτὰς αἰεὶ πορεύονται. M.)

Vs. 27—29.

Vet. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα: ἡ Πραξινοά φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει· ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα (ὡς καὶ πρῶην 10 M. Gen.^b) εἰς μέσον θῆς αὐτό. θέλει δ' εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θῆσεις.

Rec. (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Παροιμιωδῶς τοῦτό φησι. καὶ γὰρ αἱ γαλαὶ μαλακῶς χρῆζουσι καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι, καὶ μὴ εὐρίσκουσαι τοῦτο κινουῦνται καὶ τὰ πρὸς ζωὴν 15 πορίζονται. κινουῦ δὴ καὶ σὺ Εὐνόα, καὶ μὴ αἰεὶ μαλακῶς θέλε καθῆσθαι. M.)

25) [Ὦν:] ἀφ' ὦν. E. — [Ὦν:] καὶ ἀφ' ὦν. M. — [Ἰδόντι:] λέγεις δηλονότι. L.

26) [Ἐορτά:] πάρεστι, ἀλλὰ παρέρχεται δηλονότι. E. 20

27) Ἀάβε. E. — [Νᾶμα:] τὸ ὕδωρ. E. M. — [Αἰνόθρυπτε:] κενόδοξε ἐπὶ κακοῖς. M. N.^a

28) [Γαλαί:] ἰχθύες. M. — Ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ μηδὲν ἀνιέντων ἡ παροιμία λέγεται γαλῆ χιτών. *r. — Φησὶ δὲ ὅτι, ὡσπερ αἱ γαλαὶ μαλακαί, οὕτω καὶ σὺ εἰ μαλακή. *r. alia manu. 25

29) Ἐλθέ. 6. M. κινουῦ πρὸς τὸ ἔργον. E. — Ταχέως. M.

30) [Ἀἰδ' ἐς:] συνίζησις. M. Ἴδε εἰς ποῖον ἀγγεῖον βαλοῦσα τὸ ὕδωρ φέρει ἐμοί. *r. E. M. N. — [Νᾶμα:] τί ἄγγος 6., τι a. — [Φέρε:] εἰς τι ἀγγεῖον. r.

31) Καταβρέχεις. E. N. βρέχεις. M. 30

2) //Gen.^b c. lemm. ὦν ἴδες ὦν εἶπας. 2) εἶδες] M., ἴδες Gen.^b, εἶπες vulg. 9) //Gen.^b c. lemm. αἶρε τὸ ν. post schol. Αἰγυπτιστί Vs. 48. 10) ὕδωρ pro νᾶμα M. 11) ἐς μέσον αὐτό θῆς M. Gen.^b 11) δ'] add. Gen.^b 14) γαλαί] Bast., γαλαῖαι cod., γαλαί Gail. 16) σὺ ὦ M.² 17) καθῆσθαι] Bast., καθεῖσθαι cod. — 23) Secundum Suidam sub γαλῆ χ. 27) ποῖον] πότον M.², ποῖον rell. — βάλλουσα N.^a Gl. in r. rubro scripta. 28) τι ἄγγος] 6.¹, ἄγγος τι 6. ap. Ziegl. 29) τι] τὸ r.

Vs. 32. 33.

Vet. Παῦσαι· ὅποια θεοῖς: ἀντὶ τοῦ εἶτε καλῶς εἶτε κακῶς. κλάξ δὲ ἢ κλείς Δωρικῶς.

Vs. 34.

- 5 *Vet.* Μάλα τοι τὸ καταπτυχές: τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὴν διπλοῖδα (ἀπὸ τοῦ περιτύσσεσθαι καὶ οἶον διπλοῦσθαι M.), ἣν Ὅμηρός φησι δίπλακα μαρμαρέην.

Vs. 35.

- 10 *Vet.* Πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἴστῳ: ἢ διὰ πόσης ἐξόδου κέκοπται σοι ἀπὸ τοῦ ἴστου· ἢ διὰ πόσου σοι χρόνου ἀπὸ τοῦ ἴστου καθηρέθη, [καὶ] οἶον ἐξυφάνθη (καὶ ἐτμήθη τοῦ ἴστου. M.)

Vs. 36. 37.

- 15 *Vet.* Πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶς: πλέον ἠνάλωσα, φησίν, ἢ δυοῖν μνῶν καθαρῷ ἀργυρίου.

Vs. 38.

Vet. Ναὶ καλὸν εἶπας: τοῦτο ἀληθὲς εἶπας, λέγει ἡ Πραξινοά, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη.

- 20 33) Τοῦ κιβωτίου. M.
 34) Τὸ διπλοῦν ἔνδυμα. M. τὸ δεδιπλωμένον. E. N.
 35) Πόσον τιμῆματος. M. διὰ πόσον ἀργυρίου. E. N. — Ἦλθε. M. ἐξωνήθη. E. N. — Πόσον ἀργυρίου ἐξωνήθη ἀπὸ τοῦ ἴστου. r.
 36) Ἀναμνήσης ἐμέ. E. N. ἐξετάσης, μνησθῆς. M. — [Μνᾶν:]
 25 λίτραν. M.
 37) Τοῖς τεχνίταις· ἀπὸ τοῦ ποιηθέντος τὸ ποιῆσαν. M. — Προέδωκα. E. M.
 38) Ἦγουν ὡς ἔβούλου. E. M. — Ἐγένητο. M.

2) //Om.Gen.^b 5) //Gen.^b hoc initio: καταπτυχές: τὸ διπλ. κ. διπτ. ἐμπ. et M., ubi κατ. ἐμπερόνομα: λέγει τὴν διπλοῖδα M. mediis omissis, λ. δὲ ἄν τὴν Gen.^b 8) Hom. II. Γ, 128. 10) //Gen.^b c. lemm. ἀφιστῶ.—ἦ] M. Gen.^b, ἦγουν vulg. 11) πόσον ante Reisk. 11) χρόνον]

add. M. 12) οἶον Gen.^b, om. Reisk. seqq. 15) //Om. Gen.^b Contra schol. extat in r. — ἠνάλωσε ante Heins. 16) μνῶν] conj. Wart., μτάν r. vulg. 18) //Gen.^b ante schol. κερροτημένοι Vs. 48 hoc initio: εἶπας: ἡ Πρ. φησίν, ὅτι τοῦτο με ἄλ. εἶπας, ὅτι.

Vs. 39. 40.

Vet. Εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν καὶ φησι· φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον καὶ τὴν θολίαν, ἧγουν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον εὐκόσμως ἐπίθεις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλω ἐοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον σκίρον καλοῦσι 5 (Δωριεῖς δὲ θολίαν M.). — Οὐκ ἄξῳ τν τέκνον: ἀπέστρεψε πάλιν τὸν λόγον πρὸς τὸ παιδίον τὸ κλαῖον καὶ φησιν· οὐκ ἄξω σε τέκνον μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἡ Μορμῶ [ἵππος] δάκνει. εἰς κατάπληξιν γὰρ τοῦτο ἔταττον, ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα μορμολυκεία ἔλεγον. — (<Μορμῶ δάκνει> ἵππος: Gen.^b 10 Μορμῶ *** Λάμια, βασίλισσα Λαιστρυνόνων, ἡ καὶ Γελῶ λεγομένη, δυστυχοῦσα περὶ τὰ ἑαυτῆς τέκνα ὡς ἀποθνήσκοντα ἤθελε καὶ τὰ λειπόμενα φονεύειν. p. M. Gen.^b)

Vs. 46—50.

Vet. Πολλά τοι ὦ Πτολεμαεῖ: τὸν Φιλάδελφον λέ- 15 γει· ἐποιήθησαν καλὰ ἔργα. — Ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τε κών: ἀφ' οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθελώθη, ὁ Σωτήρ Πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατήρ τοῦ Φιλαδέλφου. — Δαλεῖται δὲ ἀντί

39) Ἰμάτιον, ἐνδυμα. M. — Τὸ σκιάδιον. r.

40) Κομίσω μετ' ἐμοῦ. M. — [Μορμῶ:] ἐστὶν ἐν ὄδῳ. r. ἧγουν 20 φεῦ. M.

41) [Χωλόν:] κρουσθὲν ὑπὸ ἵππου. M. ὑπὸ τοῦ κλαυθμοῦ. r. E. N.

42) Ἀπερχομεθα. E. N. πορευσόμεθα. M. — Δούλη ἐκ Φρυγίας. M.

43) Τὴν τῆς αὐλῆς θύραν. r. E. N. τὴν αὐλὴν ἢ τὴν πύλην. M. 25 — Κλεῖσον. M.

44) Τῆς ὁδοῦ ἀψαμένη τοῦτο λέγει. M. — Διελθεῖν. M.

45) [Κακόν:] ἧγουν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν. M. — [Μύρμα- 30 κες:] ὥσπερ. 6.

2) //Gen.^b, ubi prima usque ad θεράπ. praecedenti scholio adhaerent, tum omissis καὶ φησι ... ἧγουν sequentia cum lemm. θολίαν suo loco leguntur. — ἀναστρέφει M. 4) σκιάδιον bis Gaisf. Post πέτασον in Gen.^b inseruntur ἀντί τοῦ καὶ τὸ σκιάδιον. 4) εἴρηται ... τοικ. om. Gen.^b 5) σκιάδιον Gen.^b — σκίρον] Hemsterh. ap. Valcken. ad Adon. p. 343. B., σκίρον Gen.^b vulg. 6) //Gen.^b c. lemm. τέκνον. 7) πάλιν] add. Gen.^b 7) τὸν παιδ. κλ. Gen.^b 7)

οὐκ ἄξω ... ὅτι ἡ om. p. M. Gen.^b 8) δάκνει ἵππος p. M. Gen.^b 9) κατάπληξιν Gen.^b — γὰρ] add. p. M. Gen.^b 9) ἔταττον] p. M. Gen.^b, ἔλεγον vulg. 9) μορμολυκεία] μορμολύκεια ante Heins., μορμολύκεια vulg. 11) Μορμῶ δὲ M. — Λάμια] Λάμια p. M., Λάμιας Gen.^b 15) //Gen.^b omissis ἔπ. καλὰ ἔργα. 16) //Gen.^b, ubi ἔξ οὗ. 17) ἀφ' οὗ] Gen.^b, ἔξ οὗ vulg. 18) τοῦ om. Gen.^b 18) //Om. Gen.^b — δὲ om. Ox. seqq.

τοῦ βλάπτει. *Παρέργων*: παρασφυρόμενος. — *Αἴγυπτι-
στί*: τὸ πᾶν· πρὸς τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔργοις καὶ τοῦτο.
οὐκέτι γὰρ κακοῦργός τις λυμᾶνεται τὸν παριόντα ἑξαπατή-
σας *Αἴγυπτιστί*. ἡπάτων γὰρ πολυπειρώς παίζοντες κακὰ
5 *παίγνια* **** <*Αἴγυπτιστί*> παραλογισμοὶς *Αἴγυπτιακοῖς*.
ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ *Αἰγύπτιοι*, (ὡς λέγει ὁ *Αἰσχύλος*:

Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

p. M. Gen.^b) — *Κεκροτημένοι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρραπισμένοι,
ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτη-
10 μένου χαλκοῦ.* (καὶ *Σοφοκλῆς*

πάνσοφον κρότημα, Λαέρτου γόνος.

p. M. Can. Gen.^b et cod. Valck.)

Vs. 51—54.

Γετ. Ἡδίστα Γοργοί, τί γενοίμεθα: (ἀντὶ τοῦ Gen.)
15 ὦ γλυκεῖά μοι *Γοργώ*, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται; εὐλαβούνται γὰρ
θεασάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. — (*Φίλε*:

47) [*Ἐξ ὧν*]: ἔργων. 6. — *Τουτέστιν ἀείμνηστος ἔσται.* E. N.

48) *Τὸν παροδότην.* 6. τὸν διερχόμενον. E. N. — *Βαδίζων, παρ-
επόμενος αὐτῷ.* M. — *Κατὰ τὸ Αἴγυπτου ἔθος.* r. κατὰ τὴν *Αἴγυ-
20 πτον.* E. N. εἰς τὴν *Αἴγυπτον*, ἢ μετὰ μηχανῆς τινοσ. M. *κεκρομη-
μένως, ἀπατηλῶς.* 6.

49) *Ἦγουν ἡπατημένοι ἢ ἀπατῶντες ἑτέρους.* E. — [*Κεκροτη-
μένοι*]: ἀδόμητοι. M. — [*Ἐπαισθον*]: κακὰ παίγνια. r.

50) *Ἦγουν πρὸς ἀλλήλους ἐξισάζοντες.* E. N. *συμφωνοῦντες ἐν
τῷ παίζειν.* r. E. N. ἴσοι τῷ κακοεργεῖν. 6. — [*Ἐριοί*]: εἰς μίαν
βουλὴν ὄντες. r. M. *σκοτεινοί, σύμφωνοι.* 6. [*Ἐρειοί*]: μεγαλο-
πρεπεῖς, ἔνδοξοι. r. E. N.

51) [*Πτολεμισταί*]: οἱ τοῦ *Πτολεμαίου.* E.

52) *Εἰσὶν οὗτοι.* M. *παραθέουσιν.* E.

30 53) *Ἄνω τοὺς πόδας ἐξῆρην.* M. — [*Πυρρός*]: ἵππος. r. ὁ ξαν-
θὸς ἵππος. M. — *Θράσος κυνὸς ἔχων.* E. *λεπτός, θαρραλέος.* M.

1) //Gen.^b, ubi *Αἴγυ*. δὲ sine τὸ πᾶν. Vulgo *Αἴγυπτιστί* cum praec. conjunctum. 2) πρὸς] Gen.^b, σύν vulg. — ἄλλοις om. Gen.^b; ubi σοῦ post ἔργοις. 4) ἐπὶ πάντα pro ἡπάτων p. M. Gen.^b. 4) κακὸν παίγνιον Gen.^b, κακὸν παιδίον p., om. M. 5) παρὰ λογ. Gen.^b, περί λογ. p. 5) *Αἴγυπτιοὶ* χαῶνται pro *Αἴγυπτιακοῖς* M. 6) οἱ] Gen.^b, καὶ vulg., om. M. 6) ὡς καὶ *Αἰσχ.* M., ὁ om. Gen.^b. 7) *Aesch. fr. 362. W.* — τὸ μῆχ. Gen.^b. 8) //p. M. Can. Gen.^b et

cod. Valcken. sine δέ, Gen.^b c. lemm. ἄνδρες. 8) ἀντὶ τοῦ ἔρραπ.] p. M. Can. Gen.^b et cod. Valck., *διαρραπ. vulg., διερραπ. Reisk. seqq.* 9) *ἐθάδες* ante Heins. 9) ἡργῶν Gen.^b. 9) τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ] p. M. Can. Gen.^b et cod. Valck., τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν vulg. 11) *Soph. fr. 823. W.* 14) //Gen.^b c. lemm. *Γοργοί*. — 19) αὐτοῦ cod. 26) *μεγαλοπρεπε-
στερον δόξοι* r. 31) *θαρραλαῖος* cod.

τοῦτο πρὸς τινα τῶν ἐπιβεβηκότων τοῖς ἵπποις φησὶν ἐν τῷ πλήθει. * M. Gen.^b) — (Κυνοθαρσῆς: ἀναιδῆς. Hesych.) — Διαχρησείται τὸν ἄγοντα: διαφθερεῖ τὸν ἱπποκόμον, ἢ τὸν ἡνίοχον.

Vs. 57. 58.

5

Vet. Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χῶραν: οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ καὺτὰ συναγεύρομαι ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι καὶ φαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς (καὶ τοῦ φόβου M.). — Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν: ἤγουν τὸν ψυχροποιόν.

Vs. 60—62.

10

Vet. Ἐξαυδᾶς ὦ μᾶτερ: [— ἐν τισι γράφεται καὶ ἐξ ἀυλᾶς ὦ μᾶτερ. —] ἢ Γοργῶ φησι πρὸς γραῦν τινα· λέγε ἡμῖν ὦ μητέρ, εὐμαρῆς εἰσελθεῖν; ἢ δὲ φησι· πειράσθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων· αὐλήν. — (Ω μήτηρ: ἢ Γοργῶ φησι πρὸς τινα πρεσβῦτιν ὡς ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ 15 τῶν βασιλείων ἐρχομένην· ἄρα ὦ μητέρ ἔστιν ἡμῖν εὐκόλως εἰσελθεῖν; ἢ δὲ φησι· πειράσθητε καὶ εἰσελεύσεσθε.

54) [Οὐ φευσῆ:] μὴ συμπατηθῆς ὑπὸ τοῦ ἵππου. E. N. — Φοβεύσει. E. N. — [Τὸν ἄγοντα:] ὄντως ἀναβάτην. r.

57) Εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. r. E. N. — Καὶ ἐγὼ συνάγω εἰς ἔμαυ- 20 τὴν τὸν νοῦν. E. καὶ ἐγὼ διὰ ταῦτα εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐμὴν τὸ μου (?) r. φέρω τὸν νοῦν μου εἰς ἔμαυτήν. M.

58) [Ψυχρὸν:] ἰοβόλον. r. E. N. ψυχρότης γὰρ ποιητικὸς ὁ ἰὸς τοῦ ὄφως. E. N.

59) Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. E. N. — Ἐπέρχεται. M. δίκην θενμά- 25 των συχνὸς ἐπέρχεται. E. δίκην θενμάτων ἐπιχειταί. N.

60) [Ὠ μᾶτερ:] ἔξελθε δηλονότι. E. — [Ἐγών:] ἔξελθον δηλονότι. E. — Εἶσω ἐλθεῖν. M. διὰ τοσοῦτου πλήθους. E.

61) Εὐχερῆς. E.

62) [Παίδων:] ἀπὸ τῶν ἐμῶν. E. — Δῆ, γάρ. M. — Κατορ- 30 θοῦται. E. πληροῦται. M.

1) φ. ἐν τ. κλ. om. M. 3) //Gen.^b c. lemm. τὸν ἄγοντα. 3) διαφέ-
ρει Gen.^b, διαφθείρει ante Reisk. 4) ἡνίοχον ante Brub., ἡνίοχος Gen.^b. 6) //Gen.^b c. lemm. εἰς χῶραν sine δέ. 7) κατασυναγεύρομαι ante Reisk. 8) καλ] add. Gen.^b — φαυτὴν] Gen.^b et ante Brub., ἔμαυτήν vulg. 8) Verba καὶ τοῦ φ. quum apud Gaisf. codici B. (i. e. P.) adscripta essent, haud dubie sphalmate, Gailius sigla M. P. apposuit. 9) //Gen.^b sic: ψυχρὸν δὲ ὄ. φησι τ. ψ. 11) //Om. Gen.^b. 15) καὶ ἐκ τῶν Gen.^b. 16) ἐρχομένην] Bast., ἐρχομένων Gen.^b, ἐρχομένων ἐρχομένην M. 16) ἄρα δὲ ἔστιν Gen.^b. 17) ἐν τῇ αὐλῇ post εἰσελθεῖν add. M. — 19) „Glossator τοι legisse videtur. “ Wart. 20) κατὰ pro εἰς E. 22) ἔμαυτὸν cod. 23) ἰοβόλον r. 23) ψυχρότατος et ποιητικῶς M.

M. Gen.^b καὶ Ἀχαιοὶ γὰρ πειρώμενοι εἰσῆλθον εἰς Τροίαν· τῇ πείρᾳ γὰρ δὴ πάντα τελεῖται. M.)

Vs. 63.

Vet. Χρησµῶς ἂ πρεσβύτις: ἡ Γοργώ φησιν, ὅτι
5 χρησµοὺς ἀποφοιβάσασα ἢ γραῦς ἀπῆλθε.

Vs. 64.

Vet. Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγά-
γεθ' Ἥρην: φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι,
καὶ ὅπως ὁ Ζεὺς λάθρα τῇ Ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ Ὅμηρος·
10 εἰς εὐνήν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆς.
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ Ἐρµιονῆς ἱερῶν ἰδιώτερον ἱστο-
ρεῖ περὶ τοῦ Διὸς καὶ [τῆς] Ἥρας γάμου. [ἱστορία.] τὸν γὰρ
Δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδου
χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόµενον δὲ ἀφανῆ
15 γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλειν
εἰς κόκκυγα καὶ καθίσαι εἰς ὄρος, ὃ προτοῦ μὲν Θόραξ ἐκα-
λεῖτο, νῦν δὲ Κόκκυξ. καὶ χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· τὴν δὲ Ἥραν (τότε M.) πορευομένην μόνην ἀφικέ-

63) Μαντείας ἢ αἰνίγματα. M. θεῖους λόγους. E. — Μαντευσα-
20 μένη, εἰπούσα. M. θεῖως εἰπούσα. r. N. ἀληθῶς ἔλεξεν. r.

64) Ἰσασί τὸν μῦθον, δι' οὗ Ζεὺς ἐμίγη τῇ Ἥρᾳ. ἱστορία. *r. —
Θόραξ, Κόκκυξ. r. — Ὅτι. E. πῶς. M. — Ἐλαβε γυναῖκα. M.

4) //Gen.^b c. lemm. ἂ πρεσβύ-
τις. 7) //Gen.^b c. lemm. ἠγά-
γεθ' Ἥρην addito ἱστορία. 8)
ἴσασι φησὶν αἱ γυναῖκες πῶς mediis
omissis M., τὰ πάντα ... ὅπως om.
Gen.^b 9) ὅπως] πῶς M., ὅτι vulg.
— συνῆλθε λ. τῇ Ἥ. ὁ Z. M. 10)
Hom. II. Ξ, 296. — λήθοντε] apud
Hom., ἐλήθοντο Gen.^b, λήλοντο
M., ἐλάθοντο vulg. 11) ἱερῶν] Hem-
sterh. et Toup., ἱερῶ Gen.^b vulg.
11) ἰδιώτερον] M. Gen.^b vulg., ἢ
διατριβῇ p. 11) ἱστορίῃ] hoc loco
p. M. Gen.^b, supra post Ἄρ. δὲ
vulg. 12) γάμου Διός τε καὶ Ἥρας
M., τοῖς pro τῆς Gen.^b 12) ἱστο-
ρία] M. et ante Heins., om. vulg. —
Τὸν Δία μυθολογοῦσιν seqq. extant
in Eudociae Viol. p. 202. cum inser.

περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς
Ἥρας. 13) μιγῆναι] p. M. Can.
Gen.^b Call. Eud., ut conj. Hem-
sterh. ad Luc. I p. 268, μιγῆναι
Bas. II, μιγῆναι Brub. vulg. 13)
ὅτε αὐτὴν om. Gen.^b, ὅτι M. 14)
ἀπὸ om. M. 14) βουλόµενον — ἀφα-
νή — μεταβάλλειν — καθίσαι] M.,
βουλόµενος — ἀφανῆς — μεταβάλλει
— καθίξεται vulg. 15) μεταβ. ἐαν-
τὸν omisso τὴν ὄψιν M. 16) προ-
τοῦ] πρώτων vulg., πρώτα Gen.^b.
ποτὲ M. 16) Θόραξ] Hemsterh.,
Θόραξ vulg. 17) ὑστερον pro τῶν
Eudoc. 17) καὶ] M., τὸν δὲ Δία
vulg. — δεινὸν ποιῆσαι κατὰ τὴν
ἡμέραν ἐκείνην M. 18) μόνην om.
Eudoc.

σθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτό, ὅπου νῦν ἐστὶν ἱερὸν Ἦρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, πεφρικότα καὶ ῥιγῶντα διὰ τὸν χειμῶνα. τὴν δὲ Ἦραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ Λία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἦρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις δέ, οἱ μέγιστα τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν, τὸ ἄγαλμα τῆς Ἦρας ἐν τῷ ναῶ καθήμενον ἐν θρόνῳ τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ [τῷ σκῆπτρῳ] κόκκυξ (ἐπικάθηται M.).

Vs. 66—68.

Vel. Λάβε καὶ τὸ Εὐνόα Εὐνυχίδος: εἰκὸς τὴν Εὐνυχίδα Γοργοῦς εἶναι θεράπειαν. — Ἀπρίξ ἔχευ Εὐνόα: ἀντὶ τοῦ ἔμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρίσαι τὴν συμφυῖαν. 15

65) Πλήθος λαοῦ. E. N.

66) Μίγας, πολὺς. E. N. — [Λάβε:] σὺ τὴν ἐμὴν δηλονότι. E.

67) Ἐτέρας δούλης. M. ὄνομα δούλης. E. — Προσεχε. M. προσέχου. N. προσεκτικῶς ἔχου. E. — [Πλανηθῆς:] ἐξ ἡμῶν. E. ἀφ' ἡμῶν. N. 20

68) [Ἀπρίξ:] διόλου ἀλλήλας κατέχουσαι. r. E. N.

69) Εἰς δύο. E. M. N. — Λεπτὸν ἱμάτιον. r. E. ἔνδυμα θερινὸν λεπτόν. M.

70) [Εἶ τι:] ὅπως. M.

71) Τὸ ἱμάτιόν μου. E. τὸ ἔνδυμά μου. M. 25

72) Οὐκ ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο. M. τουτέστιν οὐκ ἐξ αἰτίας ἐμοῦ ἔσχισται τὸ ἱμάτιόν σου. E. — [Ἀθρόος:] ὁμοῦ. M.

1) ἐπ' αὐτῷ Gen.^b, καθίσαι αὐτὴν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ νῦν M., ὅπου καὶ ἱερὸν μετέπειτα αὐτῆς ἰδρυτο, Τελείας Ἦρας ἐπονομασθῆν Eudoc. 2) ἰδόντα] add. M. Gen.^b, deinceps προσδραμεῖν καὶ καθίσαι ἐπὶ τοῖς γόνασιν M. 3) τὰ] Gen.^b vulg., om. Reisk. seqq. 3) πεφρ. κ. ῥιγ. δ. τ. χ.] hoc loco M. Gen.^b (sed ὀηγ. Gen.^b, τῇ τοῦ χειμῶνος σφοδρότητι M.), ῥιγ. κ. πεφρ. δ. τ. χ. supra post κόκκυγα vulg. 4) δὲ om. Gen.^b, Ἦραν M. 4) αὐτὸν potius post περιβαλεῖν M. 5) τὸν δὲ εὐθέως μεταβαλλόμενον ἀπὸ τῆς τοῦ ὄρνέου μορφῆς ἐπιλ. αὐτῆς M. 6) τὴν δὲ τὴν μ. παραιτουμένην Gen.^b, τὴν ante μίξιν om. Kiessl. 7) μητέρα αὐτῶν ῥεαν Eudoc. 7) αὐτὴν Gen.^b — ὑποδέχεσθαι Can. Gen.^b Vulc. 8) ποιῆσαι M. 8) οἱ μέγιστα] οἱ μέγιστον vel μάλιστα Hemsterh., οἱ μέγιστοι vulg. 9) ἐτίχευ Eudoc. 9) τὸ ἄγ.] Hemsterh., τὸ δὲ ἄγ. vulg. 9) ἄγαλμα ταύτης ἐν θρ. καθ. σκῆπτρον φέρει ἐν τῇ χειρὶ M., ἐν τῷ θρόνῳ Gen.^b 10) εἶχε Eudoc. 11) τῷ om. Gen.^b, ἐν δὲ τῷ σκ. M. 13) // Gen.^b c. lemm. ποτ' ἐ. 14) // Gen.^b c. lemm. ἔχευ, ubi ἔμπεφυότως. 15) διαπρίσαι] διαπρίσαι (Gen.^b) Kiessl. auctore Stephano in Thes., διαπρήσαι vulg.

Vs. 74.

Vet. Κεῖς ὄρας κῆπειτα: ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὄρας καὶ εἰσαεὶ ἐν καλῷ εἰς περιστέλλων καὶ ἐπιμελούμενος ἡμῶν.

Vs. 76. 77.

- 5 *Vet.* Ἄγ' ὦ δειλὰ τὸ βιάζεν: ἄγε ὦ δειλαία βιάζου καὶ σύ, καὶ ὦθει ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησί: κάλλιστ', ἐνδοὶ πᾶσαι, (ἤγουν καλῶς ἔχει, ὅτι πᾶσαι ἐνδον ἐγεγόμεθα. M.) ὁ τὰν νυὸν εἰπ' ἀποκλάξας, ὡς παροιμίας οὕσης. ἀποκλείσας <γὰρ> τὴν νύμφην τις „καλῶς
10 τὰ γε ἐνδον ἡμῖν ἔχει“ φησί: διὸ καὶ ἡ Γοργῶ οὕτως ἐπεφώνησεν.

Rec. (Παροιμία ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τίνος νυμφίου λαβόντος τὴν νύμφην καὶ εἰσελθόντος εἰς τὸν θάλαμον καὶ κλείσαντος αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιήσας τοῖς ἐκτὸς ἔφη: κάλλιστα
15 ἡμῖν πάντα. r. E. N.)

Vs. 79.

Vet. (<Θεῶν περὸνάματα>) ἢ ἔργα θεῶν, ἢ φορεῖσθαι ὑπὸ θεῶν ἄξια. M. Gen.^b)

- 73) Φέρονται. M. — [Πύεις:] δῦακες. *r. E. M. N. κατὰ ἀπο-
20 κοπήν. *r. E. N. ἀπὸ τοῦ φέω. *r. — Ἐν ἀδείᾳ ἐσμέν. r. N.
74) [Κεῖς ὄρας:] τὰς νῦν. M. εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. r. E. N. — Ἦγουν ἐντυχοίης. r. E. N.
75) Ἡμᾶς [καὶ] περιέπων. r. E. N. περιποιούμενος ἡμᾶς. M. — [Χρηστοῦ:] ἔργον ποιῶν δηλονότι. E. N. τοῦτο τὸ ἔργον δηλονότι. M.
25 76) Στενοχωρεῖται. E. N. — Σὺν ἡμῖν. E. M. N.
77) [Κάλλιστ':] γέγονε δηλαδὴ πάντα. E. — Ἐνδον ἐσμέν πᾶσαι. N. — Ἀποκλείσας ἐν θαλάμῳ. E. N. ἀποκλείσας νυμφίος. M.
78) Προσέρχου. E. πρόσελθε. M.
79) [Ῥς:] λαν. E. — [Θεῶν:] ἀναθήματα ἢ ἔργα, τὰ ἐμάτια.
30 E. M. — Ἐρεῖς ἰδοῦσα. E.

2) // Gen.^b c. lemm. κῆπειτα, ubi desunt καὶ εἰς ὄρας. 2) καὶ εἰς τὰς νῦν ὄρας, φησί, καὶ omisso ἀντὶ τοῦ M. 3) εἰσαεὶ] Gen.^b, εἰσαεὶ vulg., αἰεὶ M. 3) ἐν καλῷ] M. Gen.^b, καλῶς vulg. 3) ἐπιμελούμενος] M., τημελούμενος vulg. 5) // Gen.^b sine lemmate et ἄγε ὦ. 6) καὶ ὦθει] Gen.^b, ὦθει vulg. 6) σε om. M.

7) κάλλιστ'] Gen.^b, κάλλιστα vulg. 8) Vulgo et in Gen.^b (ubi ὄταν) ὁ τὰν νυὸν seqq. pro separato scholio sunt. 10) ἔσχε ἡμῖν Gen.^b, ἡμῖν ἔσχεν M. 10) ἐπεφώνησεν] p. M. Gen.^b, ἐφρόνησεν vulg. 13) τινὰ νύμφην r. 17) ἔργα ὑπὸ θεῶν M. — 23) καὶ om. r.

Vs. 80.

Vel. Ἐριθιοὶ δὲ αἱ ἰστουργοί, ἤγουν ἐριουργοί.

Vs. 82. 83.

Vel. Ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι: ἀντὶ τοῦ ὡς ἀληθῆ ἑστή-
κασι καὶ ὡς [ζῶντα] ἀληθῆ στρέφονται· ὡς ζῶντά εἰσι καὶ ὅ
οὐχ ὡς ὑφαντά. — (Ἐτυμος, ὁ ἀληθής, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ
<τοῦ> ἐθίζω, ἔθιμος καὶ τροπῆ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ ι εἰς υ
ἔτυμος. τὰ γὰρ ἀληθῆ ἐκ φύσεως, τὰ δὲ ψευδῆ ἐπέεισακτα.
<ἀληθῆ δὲ> καὶ ἄ ὄσονοῦκ ἐστὶν ἐκ φύσεως· ἔθος γὰρ τὸ βε-
βαιωθὲν μακροῦ χρόνου φύσεως ἰσχὺν λαμβάνει. Gen.^b) 10

Vs. 86.

Vel. Ὁ τριφίλιτος Ἄδωνις: ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ
παρ' Ὀμήρῳ·

ἀσπασίη τρίλλιστος.

ἢ (τριφίλητος λέγεται ὁ Ἄδωνις, γ.) ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη, 15
Ἡοῦς, Ἀφροδίτης καὶ Περσεφόνης. <Ἀχέροντι:> ἐν Ἄιδου.

80) Ἐπόνησαν αὐτά, κατεσκεύασαν. M. αὐτὰ εἰργάσαντο. γ. E.
— Ἐριουργοὶ χεῖρες. γ. E. N. ἐριουργοί, ὑφαντρία. M.

81) Τὴν ἀκριβῆ ζωγραφίαν. γ. E. N. δύο σημαίνει τὸ γράφω. γ.

82) [Ἐτυμ':] ἀληθῆ, ζῶντα. γ. — Στρέφονται. E. κινουύν- 20
ται. M.

83) [Ἐψυχ':] δοκοῦσιν εἶναι. E. N.

84) Θανμαστός. E. M. N.

85) Κλίνης. M. — Ἄνθος γενέων. E. N. τὴν γένυν. M. — Ἐκ-
φύων. M. 25

2) //Om. Gen.^b 2) αἱ ἰστουργοί] Valck. ad Adon. p. 378. B., prae-
eunte in ἰστ. Hemsterhusio, οἱ ὑπ-
ουργοὶ vulg. 2) ἐριουργοί] Brub.
mg., cf. Gl., ἰερούργοι vulg. 4)
//Gen.^b c. lemm. ἐστάκαντι et
*M., uterque omissis ἀντὶ τοῦ ...
στρέφ. In M. haec super ὡς ἔτυμ'
scripta esse traduntur. 4. 5) ἀληθῆ
bis] ἀληθῶς vulg., cf. Glr. 5) στρέ-
φονται] συστρέφονται vulg., cf. GlE.
5) ὡς ζῶντα] add. Gen.^b et *M., in
quibus εἰσι hoc loco, quod vulgo in
fine. 6) οὐχ ὡς] Gen.^b, οὐχ *M.,
οὐκ vulg. — ὑφαντά] *M., ἐνύφαν-
τα Gen.^b. vulg. 6) Haec in Gen.^b

ad Id. XVI post schol. Vs. 49 le-
guntur, unde Aderto auctore Due-
bnerus huc retulit. 9) ἄ ὄσονοῦκ]
ὡς οὐκ cod. 12) //Gen.^b c. lemm.
Ἄδωνις, omissio ὡς. Habet etiam
Phav. s. v. Ἄδωνις c. lemm. τρι-
φίλιτος Ἄδ. omissis ὡς ... τρί-
λλιστος. 14) Hom. II. Θ. 488. — τρί-
λλιστος] M. Gen.^b, τριφίλητος vulg.
Sequentia etiam in r. extant, ubi
ὑπέφ. 16) Ἡοῦς] Διοῦς M., Διὸς
vulg., διὸ Gen.^b, om. γ. E. 16)
Ἀφροδίτη καὶ Περσεφόνη Gen.^b, καὶ
om. Phav. 16) ἐν Ἄιδου] M., ἐν
Ἄδῃ Gen.^b vulg., καὶ Ἄιδου γ. E.,
καὶ ἐν Ἄδῃ Phav. — 17) αὐτά om. E.

Rec. (Ὡσπερ ἐπὶ τοῦ τρισμέγιστος καὶ τρισκατάρατος καὶ τρισαριστεὺς καὶ πολλῶν ἄλλων τοιούτων τὸ τρις οὐχ ὠρισμένως ἀπὸ τοῦ τρία λέγεται, ἀλλ' ἀόριστον πλήθος σημαίνει, οὕτω καὶ τὸ τριφίλητος ἀντὶ τοῦ καμφίλητος. E.)

5

Vs. 87. 88.

Vet. Παύσασθ' ὧ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὧ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἄπειρα κωτίλλοισαι, ἤγουν πῶλυλογοῦσαι· κωτίλην γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα. — (Παύσασθ', ὧ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὧ ἐπίπονοι ἀπειρολαλοῦσαι. M. Gen.^b.) τοῦτο δὲ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἀγαν αὐτῶν ἀβολεσχία. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἐαντὸν ἐπιστρέφων· τριγόνες ἐκκναισεῦντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα, ἤγουν (τρυγόνες διαφθείρουσι) Δωριζοῦσαι
10 πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ διολλύουσιν. — (Εἶτα ἐπιφέρει ὡς πρὸς ἕτερον λέγων· τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλασιασδύσαι ἅπαντα. τὸ δὲ ἐκκναισεῦντι ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσιν ὡς τρυγόνες
15 φλυαροῦσαι. Scholl. Hermog. Rhett. VII p. 971. — Ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσι, ληροῦσιν ὡς τρυγόνες. Tzetz. ad Hermog. ap. Koen. ad Gregor. p. 329. — Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλα-

86) Ὁ καμφίλητος. r. E. τὸ τρις οὐχ ὠρισμένως ἀπὸ τοῦ τρία λέγεται, ἀλλ' ἀόριστον πλήθος σημαίνει. r. — Ὅστις καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ
25 ὦν, ἤγουν τεθνεώς, ἀγαπάται παρὰ πάντων. E.

87) Ἀπλήρωτα φλυαροῦσαι. r. E. N.

88) Ὡσπερ τρυγόνες. E. N. — [Ἐκκναισεῦντι:] διαλέγονται. E. ἀποκναιούσιν ἡμᾶς. r. N. καὶ διαπνέγουσιν. r. — Πλατυστομοῦσαι. E. πλατυστομούμεναι. r. N. διὰ τὸ α (<ἀντὶ τοῦ η>) καὶ τοῦ ἠ
30 δηλονότι. r. — Εἰς ἅπαντα. E.

6) // Om. M. Gen.^b. 8) κωτίλην ante Reisk. 8) χελιδόνα ante Heins. 10) // Gen.^b — τοῦτο ... ἀνερευνώσαις om. M. 12) εἰκόνων Gen.^b. 13) ἐπιστρέφει Gen.^b, ἐπιστρέφεται καὶ φησι M. 13) τριγόνες ... ἅπαντα, quae sic Call., inde ab Ox. tanquam lemma mutilata sunt; eadem et ἤγουν om. M. Gen.^b. 14) τρ. διαφθείρουσαι] τρ. διαφέρουσαι Gen.^b, τρυγόνων οὐ διαφέρουσι M., om. vulg., cf. lin. 10. 15) πάντη M.

15) τὸ δὲ M. Gen.^b — πλατυάσδοισαι Gen.^b. 15. 16) πλατ. οἱ Δ. sine γὰρ Gen.^b, πλατυστομοῦσαι· οἱ γὰρ Δ. τὸ α πλεονάζουσι M. 16) ἐκκναισεῦνται ante Brub., ἐκκναισεῦνται Gen.^b. 17) διολλύουσιν] διαλέγουσιν Gen.^b vulg., διαλέγονται M., διαφθερούουσιν Reisk. seqq. 17) De sequentibus locis cf. Vol. I p. 112. — 23) ὠρισμένον cod. 21) καὶ τὸ ω cod.

τείας δῦσαι ἅπαντα: λείπει ἐνταῦθα τὸ ὡς· ὡς τρυγόνες διαφθείρουσι καὶ φλυαροῦσιν, ἅπαντα⁸⁾ τῆς πλατείας δῦσαι. Gregor. 143. — Τὸ δὲ ἐκκναισεῦντι τὸ διαλέγονται δηλοῖ. Planud. ad Hermog. Rhett. V p. 484. — Πλατειάζουσαι ἔπονται: ὃ ἐστὶ πλατέως λαλοῦσαι. Scholl. Hermog. 5 Rhett. VII p. 970. λέγουσαι πλατέως Tzetz. l. l.)

Vs. 91. 92.

Vet. Κορίνθιοι εἰμὲν ἄνωθεν: Κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι. (<Ὡ καὶ ὁ Βελλεροφῶν>) ὅθεν ἦν καὶ Βελλεροφόντης· Κορίνθιος γὰρ καὶ οὗτος. M.) — Ὡς 10 καὶ ὁ Βελλεροφῶν: Κορίνθιος δὲ καὶ ὁ Βελλεροφόντης. — Πελοποννησιτὶ λαλεῦμες: ἀντὶ τοῦ Δωριστὶ κατὰ τοὺς Πελοποννησίους· τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις.

Rec. (Ἐπεὶ δὲ ἡ Κόρινθος ἐν Πελοποννήσῳ, διὰ τοῦτο 15 φησι Πελοποννασιτὶ λαλεῦμες, ἦγουν Δωρικῶς. E. N.)

Vs. 94. 95.

Vet. Μὴ φυῆ Μελιτωῶδες: ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο ὧ Περσεφῶνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτωδὴ δὲ τὴν Περσεφῶνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς καὶ Κόρην· <ἦ> διὰ τὸ τὰς 20

89) Συρακούσιον τὸ μᾶ ἐπὶ ἀγανακτήσεως λεγόμενον. r. E. N. ἀγανάκτησις παρὰ Συρακουσίοις τὸ μᾶ. *L. *M. — [Τίν:] βλάπτωμεν δηλονότι σέ. E. μέλει. N. — Πολύλογοι. E. N. πολυλογοῦσαι. M.

90) Κτησάμενος. 6. κτησάμενος ἡμᾶς δούλας. E. ἀγοράσας, κτησάμενός τινα δούλην. M. — Πρόστασσε ἡσυχάζειν. E. N. πρόσταττε. M. 25

91) Ἀπὸ τῶν πάλαι χρόνων. E. ἐξ ἀρχῆς. M. ἀνέκαθεν. N.

92) Δωριστὶ. E. M. Δωρικῶς. N.

93) Δωρικῶς ὀμιλεῖν. E. — Ἄδειά ἐστι. E. — Νομίζω. E. M. N.

94) Ἦγουν ὧ Περσεφῶνη, κατὰ ἀντίφρασιν· πάντα γὰρ τὰ ἐν ᾗδη πικρά. L. διὰ μέσον ἐπιφώνημα. L. P. — Κύριος, κράτος καὶ ἐξουσίαν ἔχων κατ' ἡμῶν. E. — Ἔστιν. M.

8) //M. Gen.^b, hic c. lemm. εἰ μείσον. 9) εἶσιν οἱ Gen.^b 10) //Gen.^b sine lemm., om. M. 11) καὶ om. Gen.^b, καὶ ὁ B. δὲ Κορ. E. 12) //Gen.^b c. lemm. Πελοποννησιαστὶ omissis ἀντὶ . . . Πελοποννησίους. 12) Δωριστὶ] add. M. omissis κατὰ r. Π. 15) Haec in codd. post Βελλεροφόντης l. 11. 10) λαλοῦμεν E. 18) //Gen.^b c. lemm. Μελιτωῶδες. 19) καὶ μελ. δὲ Gen.^b — Μελιτωδὴ] Gen.^b et SchRec., Μελιτωδὴς vulg. — 21) ἐπὶ τῶν ἀγανακτησίων r. 22) ἀγαν. Συρακουσίων M. 23) μέλει] Duebn., μέλλει cod. 30) GIL.P. ad ὅς ἀμῶν relata erat.

ἱερείας αὐτῆς καὶ τῆς Δήμητρος μελίσσας λέγεσθαι. — Μῆ μοι κενεὰν ἀπομάξης: μῆ μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσης.

Rec. (Μελιτώδη τὴν Περσεφόνην φησὶ κατὰ ἀντίφρασιν διὰ τὸ πικρίας μᾶλλον εἶναι πρόξενον τοῖς ἀποθνήσκουσι· 5 καταχθονία γὰρ ἡ Περσεφόνη. φησὶν οὖν· ὦ Περσεφόνη, ἢ τῇ φύσει μελιτώδης, μηδεὶς γένοιτο ἄλλος ἡμῶν κύριος, ὥστε δηλονότι μὴ εἶν ἡμᾶς τὰ κατὰ βούλησιν λέγειν ἢ ποιεῖν. r. E. N.) — (Μηδεὶς, φησὶν, ὦ Περσεφόνη περιφύῃ μοι, ἧγουν περιπλακεῖν, ὅς ἐστι καρτερώτερος καὶ ἰσχυρότερος 10 ἡμῶν· τουτέστι μηδεὶς ἐρασθῆ ἡμῶν μείζων ἡμῶν ὄν. ὅμοιον δ' ἐστὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ·

μηδὲ κρεισσόνων θεῶν

ἔρωσ ἄφνυκτον ὄμμα προσδέρομαι με.

M.)

15

Vs. 97.

Vel. Ἄ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολὺν ἔδρις: ἄδηλον τίς ἢ ποιήτρια αὕτη· ἐνιοὶ δὲ Χαρίας Ἀργείας αὐτὴν φασὶν εἶναι θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρί· εἶναι δὲ ἐκείνην Σικωνιαν.

20

Vs. 100. 101.

Vel. Δέσποιν' ἃ Γολγόν τε: Γολγὸς πόλις Κύπρου,

95) Τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός. E., ἴσως τοῦ Διὸς ἢ τοῦ βασιλέως. M. — Οὐ φροντίζω ἑτέρου. E. M. — Τὴν κενὴν. M. ἄπρακτον. r. E. N. ποθέαν (?) p. ὁδὸν δηλονότι. r. — Ἀποσογγίσης. r. [ἀπομάξης:] 25 ἀποσογγίση, ἧγουν ἄψεται. M. — Εἴθε ἀτυχήσης ἐν τῇ ὁδῷ. r.

97) Πολλὰ εἰδυῖα. E. ἢ ἐπιστήμων. M. — Ποιήτρια. M.

98) [Σπέρχιν:] κατὰ. 6. εἰς τόν. r. — [Ἰάλεμον:] ὕμνον. M. τὸν θρήνον ἄξιον. r. E. N. ἰαλέμου ψυχρότερος. *r. — Ἀρίστως ὕμνησεν. r. E. M. N.

30 99) Βλακικῶς ἐτοιμάζεται. r. E.

100) [Ἰδαλιμον:] τόπος Κύπρου Ἰδαλίον. 6.

1) ἱερείας] Daceria ad Callim. h. Apoll. 110 et Koehlerus, ἑταίρας vulg. 1) τῆς om. Gen.^b 1) // Om. Gen.^b Extat h. sch. in r. 3) In r. sola extant κατὰ ... ἀποθν. et μηδεὶς ... κύριος. 6) ἡμῶν ἄλλος N. 12) Aesch. Prom. 903, ubi vulg. προσδέροικτο. 16) // Gen.^b sine lemm. Extat etiam in r., ubi pro ἄδηλον τ. ἢ π. αὕτη solum ἄδηλον in fine additum. 17) Χαρίας Ἀργείας] Χα-

ρίας r. E. M. Gen.^b Vulc., Ἀργείας vulg. — φασὶ X. αὐτὴν εἶναι r., φασὶν om. E. M. 18) Θυγατέρα om. M. 21) // Gen.^b c. lemm. καὶ Ἰδαλιόν, ubi tum Γ. γῆς πόλις. — 27) Gl. εἰς τὸν ap. Salv. lemma ΗΡΙΑΣΤΕΤΣ. habet contra ordinem. 28) τοῦ θρ. r. 28) ἄριστα ὕμνησαι r. Ibidem extat gl. Suid. Σπέρχις (Βούρις — τῶν υἱῶν αὐτοῦ om. — ὑπὸ τ. Ἀθ.)

ᾠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τοῦ Ἀδωνίδος καὶ Ἀφροδίτης. Ἰθά-
λιον δὲ πόλις καὶ αὐτὴ Κύπρου. — Αἰπεινὰν τε Ἔρυνκα:
Ἔρυνξ πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἐρυκος τοῦ Βούτου καὶ Ἀφροδί-
της. — Χρυσῶ παίζουσ' Ἀφροδίτα: διὰ τούτου δηλοῖ
ὅτι οἱ ἐρῶντες (ὡς ἐπιτοπλεῖστον. E.) χρυσῶ πείθουσι τοὺς 5
ἐρωμένους.

Vs. 102. 103.

Vet. Μηγὶ δυωδεκάτῳ: τινὲς δι' ἐξαμήνου φασὶν ἀν-
έρχεσθαι τὸν Ἀδωνιν (ἐκ τοῦ ἄδου. M.). — Μαλακοὺς δὲ
ἔχειν πόδας ἔφη τὰς Ὠρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν ([εἰς τὸ πο- 10
ρεύεσθαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὐ τραχὺ ὡς ὁ χειμῶν]. M.)

Rec. (Μαλακόποδας ἔφη τὰς Ὠρας διὰ τὸ μὴ ἐξαίφνης
τὰς ποιότητας ἀμείβεσθαι, ἀλλὰ σχολαιοτέρως καὶ διὰ μεσο-
τήτων. r. E. N.)

Vs. 107. 108.

15

Vet. (Τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καὶ τὸν πατέρα Πτολε-
μαῖον ἀπεθέωσε. M. Gen.^b) — Ἐποίησας Βερονίκαν: Βε-
ρενίκην δὲ λέγει τὴν τοῦ Σωτήρος γυναῖκα, μητέρα δὲ τοῦ
Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης.

Rec. (Ἀμβροσία γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικῷ μορίου 20
καὶ τοῦ βροτόν, ὃ σημαίνει τὸ φθαρόν, πλεονασμῶ τοῦ μ.
E. N.)

102) [Οἶον:] θανααστόν. E. — Τοῦ ἄδου. E.

103) Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. L. P.

104) Βραδεῖς μὲν εἰσι. E. βραδεῖαι. M. — Ἀπὸ τῶν θεῶν. E. — 25
Αἰ προσφιλεῖς. E. — Ἐκ παραλλήλου φίλοι καὶ ποθεῖναι. M.

105) [Ἀεῖ τει:] ἀγαθόν. M. ἡδύ. 6.

106) Τῆς Διώνης θυγάτηρ. M. λέγεται Κύπρις Διωναία καὶ
Διώνη. Διωνία δὲ πόλις, ἣν Θεότοπος συγκαταλέγει ταῖς Κυπριαῖς
πόλεσι. r.

30

108) Ἀθανασίαν. E. N.

1) τοῦ] τοῦ τῆς Gen.^b, τινὸς
vulg. 1) Ἀφρ. υἱοῦ M. 1) Ἰθάλιον
seqq. om. Gen.^b 2) // Gen.^b, ubi
Ἔρυνξ δὲ sine lemmate. 3) Βούτου]
Brub. mg. . Βοιωτοῦ vulg., Βιοτοῦ
Gen.^b 4) // Gen.^b hoc initio: Χρ.
π. Ἀφροδίτην: τοιοῦτον ἴσως ἐστὶ
ὅτι, tum τὸ ἐρῶμενον. 8) // Gen.^b
c. lemm. δυωδεκάτη. — δι'] M.
Gen.^b vulg., δὲ Kiessl. 9) // M.
Gen.^b post scholia ad Vs. 107.

108. 9) δὲ φησι ἔχειν τοὺς πό-
δας (τ. π. ἔχειν M.) M. Gen.^b 10)
ὅτι pro ἐπεὶ M. 12) μαλακαίποδας
N., verba ante διὰ om. r. 16) Βε-
ρεννίκην M. 17) // Gen.^b sine lem-
mate. 17) Βερονίκην ante Reisk.
18) Πτολεμαῖον pro Σωτήρος Gen.^b
— 29) συγκαταλέγει] Steph. Byz. s.
v. Διωνία, unde ultima ducta, κα-
ταλέγει cod.

Vs. 109—111.

Vet. Τὴν δὲ χαριζομένα: [ἀντὶ τοῦ] σοί, φησί, χαριζομένη ἢ τῆς Βερονίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη πᾶσι καλοῖς ἀτιτάλλει καὶ δεξιούται τὸν Ἄδωνιν. — (<Ἀτιτάλλει:> *** ἐπεὶ 5 τὴν πρόβασιν ἢ αὐξῆσιν ποιεῖ. Gen.^b) — Ἀτιτάλλω [γὰρ] ἐκ τοῦ ἀστερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ταλάσσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω τὸ ὀρωῶ καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ, καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.

Rec. (ΠΟΛΥΩΝΥΜΕ: καὶ Εὐριπίδης:
10 πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις. M.)

Vs. 112. 113.

Vet. Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι: πάντα, φησί, τὰ ἀκρόδρυα παρατίθεται τῷ Ἀδώνιδι ἀπὸ παντοίας ιδέας ὀπω- 15 ρῶν. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυρὸς καὶ κριθὰς σπείρειν ἐν τισὶ γαστροῖσι καὶ τοὺς φντευθέντας (τότε M.) κήπους Ἀδωνείους προσαγορεύειν.

Rec. (Ἀπαλοὶ κἄποι: τὰ ἐκ τῶν κήπων ὀσφράδια. M.)

Vs. 114—116.

20 *Vet.* Συρῶ δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα: ἀλάβα-

109) Σοὶ δὲ χαριζομένη ἀνθ' ὧν ἀθάνατον ἐποίησας τὴν μητέρα αὐτῆς. M.

110) Ἡ ὁμοία τῇ Ἑλένῃ τῷ κάλλει. L. M. N.

111) Αὐτὴ γὰρ ἐτέλει τὴν ἑορτὴν Ἀδωνίδος. M. — Αὐξίει. Vat. r. 25 M. N. τιμᾶ. Vat. M. N.

112) Ἐγκαίρια. E. M. ἐγκαίριος. N. ἐν καιρῷ. r. — Ἀντὶ τοῦ παντός ὀπωροφόρον δένδρον. r. E. N. — Ἐξαιρέτα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα. M.

113) Βοτάναι. 6. ἤγουν κηπευόμεναι ἐνώδεις βοτάναι. r. E. N. ἢ ἄνθη. E. N. τὸ περιέχον <ἀντὶ τοῦ> περιεχομένου ξῆθηκε. r. — 30 Ταλαρίσκως. E. N.

2) //Om. Gen.^b 3) Βερονίκης ante Reisk. 3) Ἀρσ. seqq. inde ab Scult. male in singulare scholium separata sunt, quum Xyl. post θυγάτηρ colo distinctisset. 4) Haec mutila adhaerent scholio μαλακούς ad Vs. 103. 5) //Gen.^b sine γὰρ. — ἀτίλλω ante Brub. 6) ταλάσσω ante Scult. 10) Eurip. Hippol. 1. 13) //Gen.^b c. lemm. ἄκρα φέρουσαι. 14) παρατίθεται] M.,

περιτίθεται Gen.^b, περιτίθεται vulg., παρατίθεται Tour. — παρ. φησὶ τῷ Ἀδ. M. 15) ἀδωνείους M. 15) πυρόδους ante Brub. 16) γαστροῖσι] conj. Bastius, προαστείους vulg. 16) τοὺς om. Gen.^b 17) Ἀδωνείους] M. Gen.^b, Ἀδωνίους vulg. 20) //Gen.^b sine lemmate et r. inde ab σανίς. — 28) φντευόμεναι pro κηπ. N. 29) ἀντὶ τοῦ] suppl. Wart. — ξῆθηκε] Duebn., τίθηκε cod.

στρα σκευή μύρων δεκτικά. Πλαθάνη δὲ σανίς, ἐν ἣ δια-
πλάττουσι τοὺς ἄφρους. Ἄνθεα δὲ (ἃ μίγουσιν, εἰς r. M.)
τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄφρων. λέγοι δ' ἂν τὰ σήσαμα. — (Πλά-
θανον: εἶδος ἀγγείου τινός, ἐν ᾧ σκευάζουσι τὰ πόπανα.
Gregor. 148.)

5

Vs. 117.

Vet. Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος: (ὅσα ἀπὸ μέ-
λιτος καὶ ἐλαίου κατασκευάζονται, M.) ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες
διάφοροι.

Rec. (Ἵγρὸν φησι τὸ ἐλαιον οὐχ ὡς ὄντος ἐλαίου ξη-
ροῦ καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο ἀντικείμενον· ἀλλ' ὅτι τῶν
ἄλλων πάντων ὑγρῶν, εἴπερ τισὶν ἐπιχέονται, συντόμως ὑπὸ
τοῦ ἡλίου ἀνιωμένων, μόνον τὸ ἐλαιον ἐπὶ πολὺ τὸ χρισθὲν
ὑγρὸν συντηρεῖ. E. N.)

Vs. 119—122.

15

Vet. Χλωραὶ δὲ σκυάδες: ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκηναὶ καὶ
καλύβαι ἀνήθων σὺν αὐτῶ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγό-
νασιν. — Οἱ δὲ τε κῶροι: τὰς καλύβας, φησὶν, ὑπερπέ-
τονται οἱ Ἐρωτες ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. — (Οἱ Ἐρω-

115) Βρώματα. r. 6. E. M. N. — [Πλαθάνη:] σανιδίω. r. E. N. 20
— Κατασκευάζουσι. E. N. ἐνεργοῦσι. M.

116) Φύρουσαι. E. — Οἶον σήσαμον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλεύρω,
ἤγουν σεμιδάλει. M.

118) Ἐνταῦθα. M.

119) [Σκιάδες:] εἶδος βοτάνης. r. E. N. βοτάναι. M. κλάδοι 25
ἐνμεγέθεις. r. σκιάς ἢ ἀναδενδράς, καὶ σκηνη ἠροφωμένη. *r. —
Θάλλοντες καρπῶ. M.

120) Ἀντὶ τοῦ δεδομηται κατὰ συγκοπὴν. E. N. — [Οἱ δὲ τε:].
σὺν τούτοις. E. ἐνθάδε πρὸς τούτοις οἱ νέοι πέτονται Ἐρωτες. N.

121) [Οἶοι:] θανμαστικῶς. N. — Οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. E. 30
N. — [Καταεξόμενοι:] καθέξομενοι. E.

122) Διὰ πτερώγων. M. — Κλάδον ἀπὸ κλάδου. M.

1) δεκτὰ Gen.^b 1) πλαθάνη] M. ἐπισπέρματα p. — Seqq. om. r. 3)
Gen.^b, πλαθάναι vulg. — δὲ om.
M. 1) σανίς] add. r. M. 1) ἐν ἣ] λέγοι δ' ἂν] M., λέθ' ἂν Gen.^b, λέ-
r. M., ἐν αἷς Gen.^b vulg. 2) πλάτ- γει δὲ vulg. 7) // Gen.^b 8) ἤγουν
τουσι r. M. 2) τὸ δὲ ἄνθεα Gen.^b, πλ. M. Gen.^b 16) // Om. Gen.^b
ἄνθη r. M. 2) μίγουσιν εἰς r. 3) 18) // Gen.^b c. lemm. κοῦροι. —
ἐπιπάσματα] r. M. Gen.^b, ἐπιπά- 20) σανιδίω] συνοδεία codd. 26)
ματα ante Brub., ἐπιπάματα vulg., σκνῆς cod.

τες, φησίν, ὑπερπωτῶνται ὡσπερ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων ὑπερίπτανται ἐν τοῖς κλάδοις τῶν δένδρων, ἀποπειρώμενοι τῶν περὺγων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον μεταβαίνουσι. M.)

5

Vs. 123. 124.

Vet. Ὡ βαινος: τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει. (ἦσαν γὰρ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐβένου ξύλου καὶ ὀστέων ἐλεφαντίνων ἀετοὶ κατεσκευασμένοι καὶ βαστάζοντες τὸν Γαννυμήδην. M.) — *Αἰετώ:* ὡς πεποικιλμένοι ἀετῶν ἐλεφαν-
10 τίνων καὶ βασταζόντων τὸν Γαννυμήδην.

Vs. 125—127.

Vet. Πορφύρειοι δὲ τάπητες: ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς Ἀφροδίτης, οὓς φησιν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου ῥηθήσεσθαι μαλακωτέρους ὑπνοῦ διὰ
15 τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι. — (Ἐρεῖ τὰ Μιλήτου καὶ Σάμου ἔργα. ἡ δὲ κατὰ ἀναστρεπτεῖα· ἐστὶ γὰρ κατὰ τὴν <γῆν τῆς> Σάμου βόσκων· <ἡ> οἶον καταβοσκόμενος καὶ νεμόμενος. p. Gen.^b) — (Ἡ Μίλητος, φησίν, ἐρεῖ καὶ ὁ τὴν γῆν τῆς Σάμου νήσου κατανεμόμενος, ὅπως
20 ἦσαν μαλακοὶ οἱ τάπητες, ἦγουν οἱ τὴν Μίλητον καὶ τὴν Σάμον οἰκοῦντες· ἐν ταύταις γὰρ κάλλιστοι γίνονται τάπητες. r. M.)

123) [ἸΩ:] ὅπου. N. οὐ, ἦγουν ὅπου ἐστίν. r. E. — Ξύλον μέλαν ὁ ἔβενος. M. τὸ μέλαν ξύλον. καὶ ἔβελος ὁμοίως. r. — [ἸΩ:]
25 οὐ bis E.

124) [Αἰετώ:] ἀετοί. E. — [Φέροντες:] ἐπάνω αὐτῶν. M.

125) [Τάπητες:] πένικια. E. — [Ἰπνω:] ἦγουν ὥστε ὑπνώ-
σαι. E. N.

126) Ἐρώτησον τὴν Μίλητον. *r. — [Μίλητος:] ἡ νῆσος. ὁ
30 χωρικός. E. N. Burn. — Εἴποι ὅπως ἦσαν μαλακοί. M. — Τὴν γῆν τῆς Σάμου νήσου, ἦγουν ὁ ἐν Σάμῳ οἰκῶν. M. — Κατατρώγων, ἦγουν ιδιώτης. r. E. N.

6) //Gen.^b c. lemm. ὡ χρυσός. ῥηθήσεσθαι vulg. ante Reisk. — 6) τοῦ Ἀδωνίδος pro τὴν βασιλικὴν M., pro βασ. lacuna in Gen.^b 9) //Gen.^b c. lemm. οἴνοχόσον, ubi αἰετῶν, omissio ἔλεφ. — πεποκ. ante Brub. 10) τὸν] Gen.^b vulg., om. Kiessl. 12) //Gen.^b c. lemm. τάπητες. 13) οἱ φησίν Gen.^b 14) μαλακώτερα Gen.^b 16) ἀναστρεπτεῖα] ἀναστρεπτεῖον Gen.^b, ἀναστρεπτεῖον p. 17) τοῦ pro τῆν Gen.^b 17) βοσκῆν codd. 20) οἱ ταπ. μαλ. M. 21) γίνονται r. Schol. in r. rubro scriptum.

Vs. 130.

Vet. Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι: τὸ τοῦ Ἀδωνίδος δηλαδῆ. οὐδέπω γὰρ κέκαρται τὰ γένεια, ὡς κεντῶσιν, ἀλλ' ἔτι χροάζει.

Vs. 132. 133.

5

Vet. Ἄμα δρόσω: ἀντὶ τοῦ ἄμα ἡμέρα· τότε γὰρ πίπτει ἢ δρόσος ἐν τῇ γῆ. — Οἴσευμες: ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέρουτες τὸν Ἀδωνιν ἐρριπτον ἐπ' αὐτήν.

Vs. 136—138.

Rec. (Τρικλινίου. *K'* εἰς Ἀχέροντα: Προεῖρηται γὰρ ὡς μηνὶ δυωδεκάτῳ ἕξ Ἀχέροντος Ἀδωνις ἀνέρχεται· τοῦτο δὲ οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἠρώων εὔφεν. *M.*) — (Βαρυμάνιος: ὁ βαρεῖαν ἀνίαν καὶ λύπην ὑποστάς, ἢ βαρεῖαν μανίαν, ἤγρουσαν μανικὴν νόσον. *E. N.*)

Vs. 139.

15

Vet. Εἴκατι παίδων: εἴκοσι παίδων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης. Ὀμηρος δὲ ἔνεκακαῖδεκα λέγει.

128) Ὁ λευκόπηχυς *M.*, ἐρυθρὸς τοὺς πήχεις τῶν χειρῶν. *E.*

129) Τὸν ἄνδρα γαμβρὸν λέγει ὡς οἱ Αἰολεῖς. 4. ὁ ἀνὴρ Αἰολικῶς. *r. E. N.* ὁ ἀνὴρ κατὰ Αἰολεῖς. *M. P.* ὁ ἀνὴρ κατὰ Σικελιώτας. *L.*

130) Τιρώσκει. *M.* — Ἐρυθρά. *r. E. N.* ἐστίν, ὁ χροὺς. *r. al. man.* ξανθὰ γένειά ἐστι. *M.* — Ἦγουν οὐ κουρεύει τὸ γένειον, ἵνα φιλούμενος κεντῇ τὰ χεῖλη τῶν φιλοῦντων. *L. P.*

133) Ἀποπτύοντα τὸν ἀφρόν. *M.* τὰ ἀποπεμπόμενα. *E.*

25

134) Τοὺς πλοκάμους. *M.* — Τοὺς ἀστραγάλους ἢ τὰ γόνατα. *M.* — Ἀφείσαι τὰ περὶ τὸ στήθος ἱμάτια. *M.*

136) Ἐρχῆ ἐνθάδε, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐκ τοῦ ἄδου καὶ πάλιν ἀπέρχεται εἰς Ἀχέροντα. *r.* — Ἐρχῆ. *E.* πορεύῃ. *M.* — Τὸν ἄδην. *E.*

137. 138) Ἠρώων. *M.* — [Μανώτατε:] νεώτατε. *E.* — Ἐλθεῖν γὰρ ἐνθάδε οὐδεὶς ἠρώων τοῦτο ἔπαθε, ἀλλὰ σὺ μόνος. *r.* — [Τοῦτ':] ἤγρουσαν τὸ ἐκ τοῦ ἄδου ἐπανελθεῖν. *E. N.* — Ὁ βαρεῖαν ὀργὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων κτησάμενος· ἢ βαρεῖαν μανίαν, ὥστε καὶ ξίφει ἀναιρεθῆναι. *M.*

139) Τῶν εἴκοσι, Δωρικόν. *E.*

35

2) //Gen.^b. c. lemm. τὸ φίλημ' ἔτι. 3) τὸ γένειον *M.* omissio ὡς κεντ. 4) ἔτι χροάζει] *p. M.*, ut volerant Koehl. et Hemsterh., ἔτι χλοάζει *Gen.^b.*, ἐπιχροάζει vulg. 6)

/ Gen.^b. c. lemm. δρόσω. 7)

//Gen.^b. c. lemm. ποτὲ κύματα.

8) ἔριπτον *M.* 16) //Gen.^b. ubi τῷ

ἀφ. δὲ ἀρτίῳ, omissis εἴκοσι παίδων.

17) ἀποκέχρηται ante Heins. 17) δὲ

om. *Gen.^b.* — *Hom. Il. Ω*, 496. 24)

κεντῆ] *Gail. tac.*, κεντεῖ *L.*, εἰς *P.*

Vs. 141. 142.

Vet. Δευκαλίωνες: ἀντὶ τοῦ Δευκαλίδα ἀπὸ Δευκαλίωνος, ἤγονν Θεσσαλοί· τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκαλίων. ἢ οἱ Λοκροί· Δευκαλίων γὰρ ἐν Κύνῳ τῆς Λοκρίδος ἤκησεν. — (Καὶ οἱ Πελασγοὶ οἱ τοῦ Ἄργου ἀκροὶ, τουτέστιν οἱ ἐξοχώτατοι. Gen.^b)

Vs. 143.

Vet. Ἰλαθι νῦ φίλ' Ἄδωνι (καὶ ἐς νέω): ἀντὶ τοῦ ἰλάσθητι (ἐς νέωτα) κατὰ ἀποκοπὴν. τὸ δὲ Ἰλαθι ἐστὶ Δωρικόν. — (Ἐς νέω: ἀντὶ τοῦ ἐς νέωτα, τουτέστιν εἰς ὦρας, εἰς νέον ἔτος. Gen.^b)

Rec. (Τὸ Ἰλαθι Δωρικόν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἰλάσθητι κατὰ συγκοπὴν. M.) — (Καὶ ἐς νέωτ': ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ νέον ἔτος, ἦτοι τὸ ἐπιόν. E. N.)

15

Vs. 148. 149.

Vet. (<Ὁξος> ἄραν: ἀντὶ τοῦ ἀκρόχολος. <Ἀφίκευ:> ὑπόστρεψον. Gen.^b)

140) Ὁ Πάτροκλος. M. — Ὁ Νεοπτόλεμος. L. M.

20 142) Ἄργεος οἱ πρῶτοι, οἱ ἐξοχώτατοι. M. οἱ πρῶτοι τῶν Πελασγῶν, ἤγονν τῶν Ἀργείων. E. N.

143) Τὸ ἐπιόν ἔτος. r. συνίησις. εἰς τὸ μέλλον. M.

144) Ὅτε ἄλλοτε ἔλθης. M.

25 145) [Χρῆμα:] τῶν γυναικῶν δηλονότι. r. E. N. τὸ τῆς ὠδῆς. M. — Ἦγονν σοφόν. M. ἀντὶ τοῦ σοφώτατον. E. — Ἡ γυνή, ἡ αἰδός. E. N.

146) [Ὅσσα:] θαναστικόν. E. N. — Ἄν ἐμμελὲς ἄδει. r. E. N.

147) Ἀπελθεῖν ἡμᾶς. E. N. ἐλθεῖν δηλονότι. M. — Ἄσιτος ἐστίν. E. N. ἄγευστος, μὴ ἠριστικῶς ἢ φαγών. M. — Ὁ ἀνὴρ σου. M.

30 148) Καὶ ὁ ἀνὴρ, ὅτε ἐστίν ἄσιτος δηλαδὴ, λίαν δοιμύτατός ἐστίν ἐπ' ὀργῆς. r. E. N. — [Ὁξος:] ὀξύχολος. 6. M. — Ἐκείνω προσ-ἔλθης. M.

149) [Χαίροντας:] τοὺς ἐν τῷ ἄδῃ. E. — Ἀπελθε. E., ἐλθέ, ὑπόστρεψον, ἀφίκου. M.

2) //Gen.^b, ubi Δευκ. δὲ ἄ. τ. Δευκαλίδα. ἀπὸ τοῦ Δ. 3) ἤγονν Θεσσαλοὶ] M., Θεσσαλοῦ vulg., οἱ Θεσσαλοὶ Ruhnk. ap. Valck. ad Adon. p. 412. 4) Κύνῳ] Hemsterh. et Ruhnk. ibid., Κύνῳ vulg., κίθνα Gen.^b 5) Hoc sch. cum duobus sequentibus in Gen.^b legitur ante schol. οἱ σέστυμες Vs. 132. 8)

//Gen.^b c. lemm. Ἰλαθι. 9) τὸ δὲ seqq.] Gen.^b, nisi quod δὲ τὸ Ἰλαθι, nihil nisi Δωρικῶς vulg. 10) ἐς νέωτα cod. 14) ἦ τὸ M.⁴ 16) ἀκρόχολος] Piccolos, ἀκρόλογος cod. 17) ὑπόστρεψον] Duebn., ὑπέστρεψεν cod. — 26) ἄδει om. r. 30) ὀξύχολος 6.

Idyll. XVI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Χάριτες ἢ Ἱέρων. — (Ἐγκωμιαστικόν. M. — Δωρίδι. L. M. P.)

(Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σὺγκείται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρθ', ὧν τελευταῖος· 5 ἀνθρῶποις ἀπάνευθεν. ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἶην. M.)

Vs. 1—4.

Vet. Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς, ὕμνειν ἀθανάτους, ὕμνειν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν: (Αἱ μὲν Μοῦσαι, φησί, θεαὶ εἰσι καὶ θεοὺς ἐν ᾧδασι 10 ὕμνοῦσι, καὶ αἰεὶ τοῦτο αὐταῖς μέλει· ἡμεῖς δὲ βροτοὶ ὄντες καὶ βροτοὺς ἄδωμεν. M.)

Vs. 5.

Vet. Ἡμετέρας χάριτας: τὰ οἰκεία ποιήματα.

Vs. 8.

15

Vet. Σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσί: [λοιδοροῦσαι.] τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάσῃ ὄργιζόμενος. λέγεται δὲ ἢ τῶν ὄφρῶν κάθεσις ἐπισκύνιον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ καὶ μέλλη πολεμῆν αὐτοῖς. 20

Vs. 9.

Vet. Ὅτ' ἀλιθίην ὀδὸν ἦνθον: ἦγονν ματαίαν ὀδόν, [ἀλλοτρίαν,] πεπλανημένην· ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ.

1) Ταῖς Μοῦσαις. M. — [Ἀοιδοῖς:] ποιήμασι. Vat.

5) Λαμπράν, λευκάν. M. — Τὴν ἡμέραν, ἦγονν ὑπὸ τὸν ἥλιον. M. 25

6) Τὸν πρὸς χάριν γινόμενον ἡμέτερον ὕμνον. M. — [Πετάρσας:] τὰς χεῖρας. r.

7) Ἡδέως. M. — Ὀπίσω. r.

8) Ὀργιζόμεναι. M. — Ἦγονν κεναῖς χερσίν. M.

9) Ὀνειδίζουσαι. — [Ἀλλοτρίην:] γρ. ἀληθείην, ἀπὸ τοῦ 30 ἀλῶ τὸ πλανῶ. M.

14) // Om. Gen.^b 16) // Gen.^b κλωθῇ κ. μ. πρὸς αὐτοὺς παρατάσσεισθαι M., μέλλει Gen.^b et ante omissis lemmate et glossa λοιδοροῦσαι. 17) ἐπὶ τοῦ λ. Gen.^b 17) ἐπισκύνιον ante Brub. 19) ὅτε τοῦτο pro τοῦτο δὲ Gen.^b 19) περιουκλωθῇ κ. μ. πρὸς αὐτοὺς παρατάσσεισθαι M., μέλλει Gen.^b et ante Kiessl. 22) // Gen.^b c. lemm. ἀληθείην ἦνθον. 23) καὶ πεπλ. omissio ἀλλοτρίαν Gen.^b

Vs. 10—12.

Vet. (Χηλοῦ: ἐν τῷ πυθμένι, φησί, τοῦ κενοῦ μένουσι κιβωτίου, ὅπου αὐτῶν ἐστὶν ἡ συνήθης καθέδρα, ἐγκαμψάμεναι τὴν κεφαλὴν M. Gen.^b καὶ ἐν τοῖς γόνασι κλίναςαι 5 ὡς λυπούμεναι. M. — Ψυχροῖς δὲ γόνασιν *** Gen.^b ὅταν ἄπρακτοι γένωνται. M. Gen.^b)

Vs. 14—17.

Vet. (Οὐκ οἶδα, φησί, τίς ἐστὶ νῦν ὃς τὸν ἐπαινοῦντα ἀγαπήσειε καὶ δώροις ἀμείψαιτο. οὐ γὰρ σπεύδουσιν ἄνθρω- 10 ποι ἀγαθὰ τινα πράττειν καὶ ἐπαινέσθαι, ἀλλ' ὑπὸ κέρδους νενίκηνται, καὶ πάντες πρὸς τὸ λαβεῖν βλέπουσι, καὶ οὐδὲ τὸν τοῦ ἀργύρου ἰὸν ἀποτρίψας τις δοίη τινί. M.)

Vs. 18.

Vet. Ἀπωτέρω, ἢ γόνυ κνήμα: παροιμία ἐστὶ τὸ 15 πορρωτέρω ἢ κνήμη τοῦ γόνατος. τίθεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπῶντων ἑαυτοὺς καὶ ἀγόντων προτιμότερους εἶναι ἑαυτοὺς τῶν ξένων· οἱ γὰρ πορρωτέρω οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. ἐνήλλαχται δὲ ἡ παροιμία, εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς.

10) [Ὀκνηραί:] ῥάθνηται. M. — Ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κενοῦ μένου του κιβωτίου. M.

11) Ἀσθενέσι. M.

12) [Ἀϋη:] ξηρά. Phil.

13) Τὸν αἰοῖδον τὸν ἐπαινέσαντα αὐτὸν φιλήσει. M.

14) Ἔργοις. M.

25) 15) Νενίκηνται γὰρ ὑπὸ κέρδους. M.

16) [Ἐπὶ κόλπῳ:] κεκρυμμένως. M. — [Ὀῖσεται:] λήψεται.

M. [αὔσεται:] ἀπολαύσει. Vat.

17) Τὸν τοῦ ἀργύρου ἰὸν τρίψας καὶ καθάρας αὐτὸν δοίη τινί. M.

30) 18) Πορρωτέρω κνήμη γόνυος. ἀπωτέρω κνήμη εἴη ἢ γόνυ. ἀπω-
τέρω ἔσμεν τοῦ πλουτεῖν, ὡσπερ γόνυ τοῦ πλούτου. Παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀγαπῶντων ἑαυτοὺς καὶ ἀγόντων προτιμότερους ἑαυτοὺς τῶν
ξένων. r.

2) ΕΠΙ ΠΥΘΜΕΝΙ lemm. M. — φησί et ἐστὶν om. Gen.^b 3) ἐγκα-
λυσάμεναι codd. ὅταν ἄ. γ. in M.
deinceps post λυπούμεναι leguntur,
unde separavi. 6) γέγονται Gen.^b
14) //Gen.^b hoc initio ἢ γόνυ κνή-
μας: π. ἐ. πορρωτέρω τὸ γόνυ τῆς

κνήμης. τίθεται δέ. 16) ἀγόντων]
Glr., λέγοντων vulg. 16) προτιμο-
τέρους] M. Gen.^b, προτιμωτέρους
vulg. 16) ἑαυτοῦς] Glr., αὐτοῦς
vulg., αὐτοῦς Amst., αὐτὸν τὸν χρυ-
σὸν ἔχειν M. — 31) προτιμότερους]
ex Scholl., προτιμότερον cod.

ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· πορρωτέρω κνήμη γόνυος. εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς, οὐκ ἐνήλλακται.

Vs. 34—45.

Vet. Ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις: οἱ δόμοι, φησί, τοῦ Ἀντιόχου ἄγαν πλούσιοι ἦσαν ὥστε πολλοῖς παρέχειν τρο- 5 φήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ὑμνήθησαν. [Ἀντιόχος δὲ ὁ βασιλεὺς Συρίας.] τὰ δὲ περὶ Ἀλεῦαν τὸν Σίμον πάντα ἀνείλεκται Εὐφορίων. ὁ δὲ Ἀντιόχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὡς φησι Σιμωνίδης. 10

19) Τί ἐμοὶ αὐτῷ γένοιτο, εἴ σοι δοίην τι τῶν ἐμῶν δηλονότι; M.

20) [Ἄλλου:] ποιητοῦ. γ. — Θέλει ἀκοῦσαι. M. — Ἀρκεῖ πᾶσιν Ὀμηρος· οὐ χρεῖα ἐτέρων ποιητῶν. M. — Οὐ δεῖ οὐδὲ σοῦ οὐδὲ ἄλλου. γ.

21) Λέγουσι ταῦτα. γ. — Κρείττων. γ.

15

22) Φησὶν ὁ Θεόκριτος. γ. — Κατάρατοι. γ., ἀθλιώτατοι. M. — Πολύς. M. — Ἐντὸς οἴκου. M.

23) [Ὡδε:] οὕτως. M. — Ὠφέλεια. M.

24) [Ἐυχῆ:] θέλε δοῦναι. γ. πρέπει διδοῦναι. M.

25) [Παῶν:] πολίτας. γ. συγγενῶν. M.

20

26) [Ἐπιβωμία:] θύματα. γ. M. — [Ῥέξειν:] θέλε. γ. πράττειν, θύειν. M.

27) Ξενοδόχον. Vat.

28) Θεραπεύσαντα, ἱλαρύναντα. M. — Πορεύεσθαι. M.

30) Τεθαμμένος. γ.

25

31) Ἄδοξος ὦν ὀδύρη. M.

32. 33) Ὡς τις πτωχὸς καὶ ἀκτῆμων. γ. — Ὡσπερ τις μακέλης ἦγουν τῇ κοινῶς τζάπη. M. ἦγουν τύλους ἐντὸς τῆς παλάμης ἔχων ἀπὸ τῆς μακέλης γεωργός. M. — [Χεῖρας:] ὅλον καὶ μέρος. M. — [Ἐύχην:] μὴ ἔχων τι. Vat. 30

34) [Ἀλεῦα:] τοῦ υἱοῦ Σίμου. M.

4) //Gen.^b — οἱ δόμοι φ. γ. Ἀντιόχου] M., ἀντί τοῦ vulg. 5) πλούσιοι] M. Gen.^b, ut divitiavit Geel., πλούσιος vulg. — ἦσαν] add. M. 6) ἤνυσεν] Gen.^b vulg., om. Reisk. seqq. οὐδὲν αὐτοῦς ὁ πλ. ὠφέλησειεν ἂν εἰς τὸ μέγρι νῦν ἄδεσθαι, εἰ M. 7) ὑμνήθησαν] M. Gen.^b, ἐμνήσθησαν vulg., ὑμνήσθησαν Gaisf. tac. 7) Circumsepta proscriptis Hemsterhusius. — ὁ] add. Gen.^b 8) ἦν post βασ. M. et Gaisf. tac. 8) περὶ τοῦ Ἀλεῦα τοῦ M. 8) Σίμον] Meinekium Comment. Misc. I p. 52., Σιμίον vulg. 8) ἀνείλεκται] Can.

Vulg., ἀνείλαται Gen.^b, ἀνείλεται M., ἀνείλετο vulg., ἀνείλετο Reisk. seqq. 9) Ἐφορίων ante Reisk. — Euphor.^{fr} 30. Mein. 9) Ἀντιόχος δὲ sine articulo M. 9) Ἐχεκρατίδου] M., Ἐχεκρατίδος vulg. 9) Δυσήριδος] Valesius ex Aristide Vol. I p. 75, Σίριδος M. Gen.^b, Συρίδος vulg. — Simonid. fr. 34. Bgk. 10) ἦν om. Gen.^b, ἦν υἱός, ὡς Σ. φησί M. — 11) αὐτοῦ cod. 13) οὐδεὶς οὐδემον cod. 21) ὑμᾶς pro θύματα γ. — θέλε] θέλω cod. 25) τεθιταμενος cod. 31) Σιμίον cod., cf. Scholl.

Vs. 35.

Vet. Ἐμετρήσαντο πενέσται: Θεόπομπός φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων Πενέστας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτας.

5

Vs. 36—39.

Vet. Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν: (πολλοὺς δὲ μύσχους εἶχον οἱ Σκοπάδαι, τουτέστι πολλὰς ἀγέλας. M. Gen.^b) ἐκ δὲ τούτου τὸν πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ Σκοπάδαι Κρανῶνιοι τὸ γένος. Κράνωνα δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας 10 ὁ Κρανῶνιος Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις. Σκοπάδαι οὖν οἱ Θεσσαλοί, Κρεῶνδας δὲ ὁ Σκόπας. — (Ἐνδιάσκαρον: ἐτρεφον. ἐνδιον ἢ διατριβή, ἐνδειον δὲ τὸ δειλινόν. Vulc.)

Vs. 44.

15 *Vet.* Ἀοιδὸς ὁ Κήτιος αἶολα φωνέων: τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον ἐκείνος τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινίκια ἔγραψε καὶ θρήνους.

35) Ἦγουν τροφήν κατὰ μῆνα ἔλαβον ἐν μέτρῳ οἱ πένητες. M.

36) Τοῖς τῶν Θεσσαλῶν ἄρχουσι ἐρχόμενοι πρὸς τοὺς σηκούς, ἦγουν 20 τὰς μάνδρας. M.

37) [Μόσχοι:] ἀγέλαι. γ. — Κερασφόροις. M. — Ἐμυκήσαντο, συνηλίσθησαν μυκῶμενοι. M.

38) Πολλά. M. ἄσπετα. γ. — Διητῶντο, διέτριβον. M.

40) Ὀφελος. M. — Ἐξέχεαν. M.

25 41) Ναῦν. M. — Χαλεποῦ. M.

42) Ἀμνηστοί, ἐπικλησμένοι. M. — Ἦγουν τὸν πολὺν ἐκείνον ὄλβον ἀφέντες. M.

43) Δειλαίοις, ἀθλίοις νεκροῖς. M. — Χρόνους. M.

44) Σιμωνίδης ὁ λυρικός ποικίλα ἄδων. M.

2) //Gen.^b sine lemmate, ubi Θεό-
πεμπτος. — *Theopomp. fr.* 134. 3) τοῖς ἐλευθέροις M. 4) εἰλωτας Gen.^b, εἰλῆτας M. 6) //Gen.^b c. lemm. ἔλαν νόμειοι. — φησί pro δὲ M. 7) ἔσχον καὶ οἱ ἐν Σ. Gen.^b 7) αἶγας pro ἀγέλας Gen.^b 7) ἐκ δὲ τούτου τὸν] Gen.^b, ἐκ τ. δὲ τὸν M., ἐκ τούτου vulg. 9) Κράνωνα] M. Gen.^b et ante Heins., Κράνων vulg. 9) πόλις Σικελίας M. 10) Κρανῶ-

νης M. Gen.^b 10) Ἐχεκρατείας] Lud. Dindorfius in *Thes.*, Ἐχεκρατίας τ. vulg., Ἐχεκράτου Gen.^b, Ἐχεκρα M. 10) *Simonid. fr.* 33. *Bgk.* — καὶ Σ. ἐν Θρ. om. M., ἐν ὕμνοις Vulc. 11) Κρεῶνδας Gen.^b et vulg. ante Heins. 15) //Gen.^b c. lemm. ὁ Κήτιος. In M. hoc scholii initium: Κήτιον τὸν Σ.μ. 17) ἔγραψαν Gen.^b — 27) ὄλβον] ὄχλον cod.

Vs. 48.

Rec. (Τρικλινίου. Ἀριστῆας: ἀριστείας λέγει Λυκίων, Σαρπηδόνα καὶ Γλαῦκον· οὗτοι εἰς ἐπικουρίαν ἦλθον τῶν Τρώων, τῶν Λυκίων ὄντες ἄρχοντες. M.)

Vs. 49.

Vet. Κύκνον ἔγνω: Κύκνον λέγει τὸν Ποσειδῶνος καὶ Καλύκης, τὸν ἀνηρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιάν ἐκ γενετῆς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν Ὁ-Θεόκριτος διὰ τὴν χροιάν. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως 10 ἔτυχεν.

Vs. 54. 55.

Rec. (Τρικλινίου. Ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός: ἐν Ὀδυσσεΐα καὶ τὰ περὶ τούτων Ὅμηρος ἱστορεῖ. ὁ μὲν γὰρ συφορβὸς ἦν Ὀδυσσεύς, ὁ δὲ βουκόλος. M.) 15

45) Ὀργάνου εἶδος ἢ βάρβιτος. M.

46) Στρατηγοῖς. M. [ὀπλοτεροῦς:] νεωτέρους. Vat.

47) Νικηταί· οὐ γὰρ στεφανοῦνται ἔπτοι. M.

48) [Ἀριστῆας:] ἤγουν κατὰ τὴν τῆς Ἰλίου ἄλωσιν. M.

51) Ἦγουν χρόνους δέκα πλανηθεῖς. M. 20

52) Εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ ἄδου. M.

53) Τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ αὐτὸν κατέκλεισεν. M.

55) [Ἀγελαίας:] τῆς ἀγέλης. 12.

56) Πόνον. M. — [Περίσπλαγχνος:] πονηρός. M.

57) Ἰωνικοῦ. Ὀμήρου. γ. τοῦ Ὀμήρου ἀπὸ Ἰωνίας, ἦτοι τῆς 25 Χίου. M.

59) Τὰ γὰρ χρήματα τῶν θανόντων οἱ ζῶντες εἰς τὰς ἑαυτῶν ἡδονὰς ἀναλίσκουσι· διὰ τοῦτο δὸς τοῖς φίλοις. γ. — Ἐσθίουσι. M.

60) Κόπος. M. — Τῷ αἰγιαλῷ. M.

61) Εἰς τὴν χέρσον ἐκ θαλάσσης πέμπει. M. 30

62) Μέλαιναν. M. — Καθαρῷ. γ. [διειδέει:] γλυκύ. Vat.

63) [Βεβλημένον:] τετραμένον. M. — [Παρελθεῖν:] νικῆσαι. γ. M.

64) Φθειρέσθω. M.

65) Πλούτος. γ. — Ἐπιθυμία. M. — Ἐκείνον τὸν φιλοκερδῆ. M. 35

6) // Gen.^b c. lemm. ἐγώ. 7) Καλύκης] Nic. Heinsius ad Ovid. Her. XIX, 133, Κάυκος M. Gen.^b et ante Heins., Κήυκος vulg. 8) Hellenic. fr. 31. 9) Hesiod. fr. 189. 9) φ. τὴν κεφ. αὐτοῦ ἔχει φησὶ λ. Gen.^b — 23) ἀγέλας cod. 32) In *r. adduntur ex Suida s. v. παρελθεῖν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· καὶ (om. Suid.) παρελθὼν αὐτοῦς (Suid. ἀντὶ τοῦ) εἰσελθῶν.

Vs. 71. 72.

Vet. Οὐπω μῆνας ἄγων ἕκαμ' οὐρανός: οὐπω, φησίν, ὁ πᾶς διήλθεν αἰών· ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῶν χρεῖαν ἔχοντες. ἕκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν 5 τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἄρματος τὸν τοῦ ἡλίου λέγει, ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔσονται μεταβολαί.

Vs. 76.

Vet. Ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνονται: νῦν τοὺς τὴν Καρχηδονίαν οἰκοῦντάς φησι Φοίνικας. οὗτοι γὰρ 10 συνεχῶς ἐπεστράτευσαν Συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ Πινδάρῳ. οἱ δὲ Φοίνικες ἄποικοι Τυρίων.

Vs. 83. 84.

Vet. Καὶ πότιν' Ἀθάνα κούρη θ' ἄσὺν τῇ μητρὶ:

- 68) Ζητήσαμι ἐκείνον. M. — Ἦγουν χαρίσσομαι. M.
 15 69) Λέγω σὺν Μούσαις. r. ἦγουν ὕμνον τινὰ καὶ ᾠδὴν τινα προσκομίσας. M.
 71) Οὐ κάμνει γὰρ τοὺς μῆνας καὶ τοὺς χρόνους ποιῶν. τοῦτο δὲ διὰ τὸ αἰεὶ κινεῖσθαι αὐτὸν ἔφη. M.
 73) Ἄνδρείος ἀνὴρ. M. — Χρεῖαν ἔξει. M.
 20 74) Κατορθώσας νίκην. M. — [Βαρυς:] ἰσχυρός. M. — [Αἷας:] ἐκείνος ὁ σωῆρ (?) ὅσον ἢ Ἀχιλλεύς ἢ ἄλλοι. r.
 75) Ἦγουν τῆς Τροίας, ἐν ἣ ὁ Σιμόεις ποταμός. M. — Τάφος. r. μνημεῖον. M.
 76) Οἱ Καρχηδόνοι. M.
 25 77) Εἰς τὸ τέλος τῆς Λιβύης. M. — Πόδα. M. — Τοὺς Συρακουσίους δηλονότι νικήσαντας. M.
 79) Βαρούμενον. M. — Σάκη τὰ κοινῶς σκουτάρια. M. — Ἐξίτεας δένδρον κατεσκευασμένοις. M.
 81) Ὀπλίζεται. M. — Τὴν περικεφαλαίαν. M.
 30 83) Πολυκτημόνων, ἢ Συρακουσίων τῶν πολλοὺς κληροὺς ἐχόντων. M.

2) //Gen.^b c. lemm. οὐτω μῆνας ἄγων. 3) αἰών] M. Gen.^b, ut Geellius conjecit, ἄγων vulg. 4) ἔξορτες M., ubi desunt ἢ τροχὸν seqq. 5) τοῦ ἡλίου] Gen.^b, τῆδε vulg. 8) //Gen.^b c. lemm. ὑπὸ ἡελίου δύνονται. Scholion etiam in r. sine lemmate. — νῦν] add. Gen.^b, quae vox spectat Idyll. XVII, 86. 9) τῆν] Gaisf. et Gail. tacite ex M., ut videtur, om. Gen.^b r. vulg. —

Καρχηδονίαν ante Brub., Καρχηδο- νίαν r. 9) φησὶν οἰκοῦντας M., rectius judice Duebnero. 9) οἷτι γὰρ Gen.^b 10) ἐστράτευσαν r., ubi desunt ὡς λέγ. seqq. — Συρακ. Gen.^b et ita in seqq. 11) δὲ] M. Gen.^b, γὰρ vulg. 13) //Gen.^b c. lemm. θ' ἢ σὺν μητρὶ. — 21) ποιήσας pro σωῆρ conj. Duebn. 26) ἐνίκησαν cod.

τὴν Δήμητραν λέγει καὶ τὴν Περσεφόνην εἰληγέναι τὸ τῶν Ἐφουραίων ἄστῳ, ἤγουν τὰς Συρακούσας, παρόσον Κορινθίων ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι. — Παρ' ὕδασι Λυσιμελείας: ὡς Θουκυδίδης φησί, Λυσιμέλεια λίμνη ἐν Συρακούσαις.

Vs. 85.

5

Vet. Ἐχθροὺς ἐκ νάσσιοι: τοὺς Καρχηδονίους ἐκ τῆς Σικελίας.

Vs. 86.

Vet. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα: τὸ κατὰ τὴν νῆσον τὴν Σαρδῶ (πέλαγος), ὃ καλεῖται Σαρδῶν· διὰ τούτου γάρ ἐστιν 10 ὃ εἰς Καρχηδονίαν πλοῦς.

Vs. 93.

Vet. Σκιπναῖον δὲ ἐσπερινόν. — (<Σκνιπαῖον> ἐπισπεύδοιεν: τὸν ὄψιον. Gen.^b) ἢ παρὰ τὴν σκνίπα ἢ παρὰ (<τὸ σκνίφος>) τὸ κνέφας πεποιήται. σκνίψ γάρ ζῶν ἐστι βρα- 15 δυκίνητον.

Rec. (Σκνίψ σκνιπὸς ζῶντιον εὐτελὲς κωνωποειδές, ὃ καὶ κνίψ λέγεται· καὶ τὸ μὲν σκνίψ, ὡς φησιν ὁ Χοιροβοσκός,

84) Ἐκληρώσω. M. — Ἐν ὕδασι. M. — [Λυσιμελείας:] λίμνη ἐν Συρακούσαις ψυχρά. M. 20

87) Ὀλίγους εὐαριθμήτους ἀπὸ ἀναριθμητῶν. M.

89) Ἐφθειραν τελείως. M.

91) Λιπανθεῖσαι. M.

92) Ἀνὰ τὸ πεδίον διερχόμενοι βληθήσονται. M. — Μάνδραν. M.

93) Ἀργόν. γ. M. — Σπουδαίως πορευέσθαι ποιήσουσι. M. — Τὸν 25 ὁδηγὸν αὐτῶν, ἦτοι τὸν βουκόλον. M.

1) φησί pro λέγει Gen.^b 1) εἰλη-
γέναι] Valeken. ad Herod. VII, 53,
εἰληφέναι M. vulg. 2) Ἐφουραίων]
Gaisf. tanquam ex M., εἰαιφουρέων
M.³⁴ Gen.^b, Συρακουσίων vulg. 2) Κο-
ρινθίων εἰσιν ἀπ. Gen.^b 3) //Gen.^b
sine lemm., ubi ὁ pro ὡς. 4) Λυσι-
μέλεια] Gen.^b, Λυσιμελείας vulg. —
Thucyd. VII, 53. — λίμνη] Reinesius
et Toup., λιμὴν Gen.^b et vulg. ante
Kiessl. 6) //Gen.^b 9) //Gen.^b c.
lemm. κατὰ κῦμα. 9) τὸ] Geel.,
ὁ vulg., ἤγουν M. — τὴν post νῆ-

σον] add. M., ubi Σαρδῶ, omissis ὁ
καὶ Σαρδ. 10) διὰ ... πλοῦς] hoc
loco M., ab initio scholii vulg. —
τοῦτο Gen.^b 11) Καρχηδονίαν] M.
Gen.^b, Καρχηδόνας vulg., Καρχη-
δόνα Kiessl. 13) //Om. Gen.^b prius
scholiolum. 14) ὄψιον] ὄψιν cod.
14) //Gen.^b — σκνίπα] Hoeschel. ad
Phrynich. p. 399 Lob., σκίπαν vulg.,
σκνιπαῖαν δὲ Gen.^b 15) τὸ σκν.
suppl. G. Dindorf. Thesaur. VII p.
414. 15) σκνίψ] Gen.^b, κνίψ vulg.
Praemittitur ei voci in Gen.^b lemma
σκνιπαῖον, omissis γάρ et ἐστι.

κλίνεται διὰ τοῦ φ καὶ διὰ τοῦ π, τὸ δὲ κνήψ διὰ μόνου τοῦ π. ἀπὸ τούτου σκνιφὸς καὶ κνιπός, μεταγομένης τῆς γενικῆς εἰς εὐθείαν, λέγεται ὁ μικρολόγος καὶ ὁ μικρόψυχος. Ν.) — (Τρι- κλινίου. Σκνιπαῖον: σκνήψ ἐστὶ ζῶον βραδυκίνητον, καὶ 5 ἀπὸ τούτου σκνιπαῖον λέγει τὸν ἀργὸν βουκόλον, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ σκνιφαῖον. λέγοιτο δ' ἂν οὕτως ἀπὸ τοῦ εἰς κενὸν ἔπεςθαι ταῖς βουσίην. εἶη δ' ἂν τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀργῶν ὁδοιπόρων· καὶ οὗτοι γὰρ τὰς βουῖς ὀρῶντες εἰς τὸν σταθμὸν ἐρχομένας, ἐσπέρας καταλαβούσης, καὶ αὐτοὶ 10 σπεύδουσιν εἰς τι καταγῶγιον ἀφικέσθαι. σπεύδω ἐγώ, ἐπι- σπεύδω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ σπουδάξαι ποιῶ. Μ.)

Vs. 94—97.

Vet. Νειοὶ δὲ νέοιντο: τουτέστιν αἱ κεχερσωμένοι χῶ- ραι νεάζουσιν πρὸς τὸν σπόρον, τουτέστιν ἀροτριοῖντο. — 15 Ἦνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδείους πεφυλαγμένος: ἦνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἤχει κατὰ τὴν με- σημβρίαν τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗ- τοι ὑπὸ τὴν σκιάν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρώσι τοὺς τέττιγας. τὸ δὲ διαστήσαιντο ἀντὶ τοῦ διωφῆναιαν. — 20 (Ἀραχνίαν δ' ἐς ὄπλα: τοῦτό φησιν, ὅτι μὴ γένοιτο τῷ Ἰέρωνι πολέμους ἔχειν συχνούς, ἀλλὰ κειμένων τῶν ὄπλων καὶ μὴ χρωμένων, ἴστων ἐν αὐτοῖς αἱ ἀράχλαι στήσαιντο. Μ. Gen.^b)

94) Αἱ κεχερσωμένοι χῶραι νεάζουσιν πρὸς τὸν σπόρον, ἤγουν 25 ἀροτριοῖντο. ἢ αἱ ἀνάροτοι, αἵτινες ἀροτριῶνται εἰς χρόνον ἓνα καὶ πάλιν οὐκ ἀροτριῶνται εἰς χρόνον, καὶ πάλιν διαλιπόντος ἄλλου χρό- νου εἰς ἓνα χρόνον ἀροτριῶνται καὶ εἰς ἄλλον οὐκ. γ. — Εἰς σπόρον, ἤγουν εἰς τὸ σπαρῆναι. Μ.

95) [Ἐνδεία:] δειλινοῦς. Μ. γράφεται ἐνδείους καὶ δειλι- 30 νοῦς. Vat. — Φυλασσόμενος μὴ ἀγρευθῆν ὑπὸ τούτων. Μ.

96) Τοῖς ἄκροις τῶν δένδρων. Μ.

97) Ὑπάνειαν. Μ. — Πολέμου. γ. πολέμου, ἐν ᾧ βοαὶ γίνονται. Μ.

98) Μέγα. Μ.

5) σκνιφαῖον et postea σκνιπαῖον cod. 13) // Gen.^b c. lemm. ἐκπο- νέοντο. 13) κεγαραγμένα Gen.^b, ἄροτρα Μ. 15) // Gen.^b c. lemm. ἐνδεία. 19) διαστήσαιαν Gen.^b

20) Schol. in Gen.^b extat ante duo praecedentia. 20) ὅτι μὴδὲ Gen.^b 21) κείμενα τὰ ὄπλα καὶ μὴ χρω- μενα ἐν αὐτοῖς ἴστων αἱ ἄ. στή- σαντο Gen.^b — 29) δειλινοῦς Vat.

Vs. 99. 100.

Vet. Καὶ πόντου Σκυθικοῦ: τοῦ λεγομένου Εὐξείνου. — Ἀσφάλτω δῆσασα: Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτω ἔδησεν ἡ Σεμίραμις τὸ τεῖχος (τῆς Βαβυλῶνος M.) ἀντὶ πῆλου. ([τάδε γὰρ αὐταῖς λέξεσι φησι: „Ποταμὸς ἐστὶ περὶ τὴν 5 Βαβυλῶνα καλούμενος Ἴς· οὗτος ἅμα τῷ ὕδατι θρομβοῦς ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλοῦς. ἐνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ Βαβυλῶνος τεῖχος ἐκομίσθη.“ καὶ πάλιν: „ἐλκύσαντες δὲ πλίνθους ἱκανάς, ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι, τέλματι χρεόμενοι ἀσφάλτω θερμῇ.“ „ἡ πόλις δὲ τοιαύτη δὴ τις κέεται ἐν πε- 10 δίῳ μεγάλῳ, μέγεθος ἐοῦσα μέτωπον ἕκαστον κ' καὶ ρ' σταδίων τετραγῶνων. οὗτοι οἱ στάδιοι τῆς περιόδου τῆς πόλεως γίνονται συνάπαντες π' καὶ ν'.“ „τὸ τεῖχος δὲ ν' μὲν πῆχεων βασιλῆων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ διηκοσίων. ὁ δὲ βασιλῆος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πῆχεως μέζων τρισὶ δακτύ- 15 λουσι.“ M.])

Vs. 101.

Vet. Εἷς μὲν ἐγώ: ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι.

Vs. 104. 105.

Vet. Ἐτεόκλειοι θυγατέρες: Ἐτεοκλέους θυγατέρας 20 ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μιννειῷ. — Ἀπεχθόμενον ποτε Θήβαις: ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς Θήβαις διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ Ἐργίνῳ τῷ Ὀρχομενίῳ. οὗτος γάρ,

99) Ἐπέκεινα τοῦ πόντου τῶν Σκυθῶν, ἦτοι τῆς Μαιώτιδος λί- 25 μνης. M. — Ἦγουν τὴν Βαβυλῶνα. M.

100) Ἡρόδοτος. γ. — Βαβυλωνίαν. γ.

101) Εἷς εἰμὶ καὶ ἐγὼ τῶν παρὰ Μουσῶν περιημένων. M.

102) Αἱ Μοῦσαι. M. — [Ἴκοι:] ἐπέλθοι. Vat. εἴθ' ἔλθοι. γ. μέλοι. ἔλθοι ποιηταῖς. γ. 30

103) Αἰχμητὴν, πολεμιστὴν. M.

105) Μισοῦντα. M.

2) //Om. Gen.^b 3) //Gen.^b c. mediis omissis M. 22) //Gen.^b c. lemm. δῆσασα. — Herod. I, 178. lemm. Θήβαις. 23) Θήβαις, ὅτι ἀναιρεθέντος mediis omissis M. 24) Ἐργίνῳ] Brub. mg., Ὀργίῳ Gen.^b hoc initio: θυγατέρας Ἐτεοκλέος vulg. — 30) μέλοι] Wart., μέλλοι cod. Gen.^b, Χάριτας τοῦ υἱοῦ Κηφισοῦ

ἀναφερθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου ὑπὸ Θηβαίων, εἶλε τὰς Θήβας καὶ φόρους ἔταξεν, ἕως οὗ Ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς Θηβαίους ἀπέλυσε, μάχῃ νικήσας τοὺς Ὀρχομενίους.

Vs. 106.

- 5 *Vet.* Ἀκκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμι κεν: οὐκ ἂν ἀνέλθοιμι, (ἀλλὰ μενῶ. M.) καλούμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ὧ Χάριτες καὶ τῶν Μουσῶν πορεύσομαι θαρρῶν.

Idyll. XVII.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλαδέλφον γέ-
10 γραπται, Ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. — (Δωρίδι. M.)

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τότε ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ῥηί, ὧν τελευταῖος· φθέρξομαι ἔσσομένοις, ἀρετήν γε ἐκ Διὸς αἰτεῦ. M.)

Vs. 1—4.

- 15 *Vet.* [Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι· ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν αἰείδωμεν αἰοδαῖς. ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λέγέσθω, καὶ πύματος καὶ μέσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.] (Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα: Ἀρατεῖος ἢ εἰσ-
20 βολῇ. M. Gen.^b) Ὁ νοῦς. πᾶν, φησί, ποίημα ὅταν γράφω-

106) Εἰς τοὺς οἴκους τῶν καλούντων. M.

107) Ἰοίμην, ἐλεύσομαι. M.

108) [Καλύψω:] κρύψω. M.

109) Χωρίς. M.

- 25 1) [Ἐκ Διὸς λήγετε:] γρ. ἐς Δία. Vat.

3) Ταπτίσθω. M.

2) δασμοῦ Gen.^b, ἕως Ἡ. ἐλθὼν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τοῦ δασμοῦ M. 5) //Gen.^b c. lemm. ἀκκλητος μὲν ἐγὼ. 5) ἀνέλθοιμι Gen.^b, ἀπέλθοιμι vulg., ἀπέλθω M. 12) ῥηί] M. rec., quem numerum ipsa antiqua manus in fine notavit (cf. Gl. Vs. 137), ῥεῖ pr. man. errore ex antecedente Megara nato, in cuius fine notatum στίχοι ῥεῖ. Ceterum codex 138^a versus habet propter versum

post Vs. 110 insertum. 19) Post εἰσβολῇ in Gen.^b adhaeret hypothesis, in M., ubi pro lemmate praefixum ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων, pars ejusdem, vid. Hypoth. Ex Cant. afferuntur ἐκ τοῦ Ὀρφείως τὸ προσίμιον. Ἀρατος ἢ εἰσβολῇ. In p. inscriptioni adhaerent verba ἐκ τοῦ Ἀράτου τὸ προσίμιον. 20) //Gen.^b, ubi ἀλλῶς: πᾶν ποίημα sine ὁ νοῦς. — 25) γρ.] ἤγουν cod.

μεν, ὑμνοῦμεν τὸν Δία ἐν πρώτοις καὶ μέσοις καὶ πνυμάτοις· καὶ Πτολεμαίου οὖν μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος.

Vs. 9—11.

Vet. Ἴδαν ἐς πολύδενδρον: ὥσπερ, φησίν, εἰς πο- 5
λύδενδρον ὕλην ὑλοτόμος ἐλθῶν, ἔργου πολλοῦ προκειμένου, σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ καγὼ ἀπορῶ, πόθεν [πρὸς ὕμνον] εἰσβάλλω. ἴδας δέ φασι πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ δύνασθαι κατιδεῖν (καὶ σκοπεῖν Gen.^b) ἀπ' αὐτῶν πάντα.

Vs. 14.

10

Vet. Λαγίδας Πτολεμαῖος: τὸν τοῦ Λάγου φησίν, ὅς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου. — Ὅκα φρεσίν: ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλευσῆται.

Vs. 16—19.

Vet. Τῆνον καὶ μακάρεσσι: τὸν Σωτήρᾳ φησι Πτο- 15
λεμαῖον τὸν Λάγου, καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

4) [Πύματος:] ὕστερος. M. — Κρεῖττων. M.

6) Ἐτυχον. r. σοφῶν ἐπέτυχον ποιητῶν. M.

8) Τιμῇ. M. βασιλείαν θεῶν δεδώκατε. r. — Οἱ γὰρ ὕμνοι, οὓς· 20
ποιοῦμεν εἰς βασιλέας, εἰς γέρας τι θεῶν καὶ τιμῆ. *r.

10) Ζητεῖ. M. — [Ἄδην:] σαμιλοῦς λόγου. M.

11) Οὕτω καὶ ἐγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσβάλλω. *r. — 25
Πάρεστι. r. M.

13) [Οἶος:] μέγας. M. δυνατός, μέγας ἦν. Vat.

14) Ὁ τοῦ Λαγωῦ υἱός. M.

15) Καὶ Καλλιμαχος· βουλὰν ἄν. *r. — [Οἶος:] δυνατός. M. 25

16) Ὁ Ζεὺς ἴσης τιμῆς ἤξλωσεν. M.

18) Κατεσκεύασται. M. δύο εἰς ῥήματα τὸ *** *r.

- 1) τὸν Δία post πνυμάτοις Gen.^b 9) ἀπ' αὐτῶν] hoc loco M. Gen.^b,
1) μέσοις καὶ πνυμάτοις] Gen.^b, πνυ. post ἀπὸ τοῦ vulg. 9) πάντα om.
κ. μέσ. vulg. 2) καὶ ante Πτ. om. Gen.^b, cujus loco τὰ πόρρω κείμενα
Gen.^b, ubi eadem vocula ante ἐν M. 11) //Gen.^b — τὸν] Gen.^b,
ἀρχῇ inserta. 2) καὶ ἐν μ.] Gen.^b, τοῦ Πτολεμαίου vulg., 11) Λάγου]
ut conjecit Geelins, καὶ μ. vulg. — Valck., Λαγοῦ vulg., γαγοῦ Gen.^b,
μέσοις καὶ ἐν πνυμάτοις τ. π. Gen.^b λαγωῦ M. — φησίν om. Gen.^b 12)
5) //Gen.^b — ὥσπερ φ. εἰς πολ. //Om. Gen.^b 15) //Gen.^b 16) τὸν]
ἕλην] M. et sine φησίν Gen.^b, ὡς (Gen.^b) et Kiessl. auctore Valcke-
περὶ τὴν Ἴδην τὴν πολ. vulg. 7) nario ad Adon. p. 355, τοῦ vulg. —
οὕτως Gen.^b — δὲ Gen.^b Kiessl. Λάγου] Valck., Λαγοῦ vulg. 16)
7) πρὸς ὕμνον om. M. Gen.^b 8) εἰσ- καθὰ Gen.^b — ἐξεώθη ante Reisk.,
βαλῶ Gen.^b, εἰσβάλλω τοῖς ἐπαίνοις ἐξεθεώθη Gen.^b — 20) τι] το cod.
M. 8) πάντα et ὑψηλὰ om. Gen.^b 26) Non extant inter reliquias Calli-
9) κατιδεῖν] M. Gen.^b, ἴδειν vulg. machi.

Rec. (Τὸν Σωτήρᾳ φησι Πτολεμαῖον, τὸν πατέρα του Λαγωῦ, ὃν φασιν ἀπαθανατισθῆναι παρὰ θεῶν. ἀποτείνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον, ὃν φασὶ καὶ αὐτὸν ἀπαθανατισθῆναι. M.)

5

Vs. 23—26.

Vet. Χαίρων νίωνων περιώσιον νίωνοῖσι: χαίρων ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐγγόνων νίοις καὶ ἀπογόνοις ἀποθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ [τὸν λόγον] εἰς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον· ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν
10 ἀφ' Ἡρακλέους. τὸ δὲ ἄμφω ἀντὶ τοῦ τοῖς δυοῖν, τῷ Πτολεμαίῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. — (Θεοὶ νέποδες: οἷον μηκέτι ζῶντες μηδὲ κινεῖν πόδα δυνάμενοι θεοὶ ἠνομάσθησαν. M. Can. Gen.^b Vulc.)

Vs. 28—33.

15 *Vet.* (Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν: τὸν Ἡρακλέα φησὶν, ὃν ἐκ τῆς τῶν θεῶν εὐωχίας καθιστάσιν εἰς τὸν εὐδιον τόπον Ἀλέξανδρος καὶ Πτολεμαῖος. Gen.^b) — Ἰπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐκ τῆς τῶν
20 θεῶν εὐωχίας ἐλθόντα δοῦναι Πτολεμαίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τοῖς

19) Σύνεδρός ἐστι. M. — [Πέρρησι:] ἐπεὶ αὐτοὺς κατετροπώσατο. M. — [Αἰολόμιτρας:] ποικίλος τὰ στρατιωτικά. M.

20) Ὁ θρόνος τοῦ κτείναντος τοὺς κενταύρους. M.

21) Ἐστήρικται. M.

25 22) Ἐοργιάς. M.

23) Μέγα. M. — Τοῖς ἐκγόνοις. M.

24) Ἐξέβαλε. M.

25) Μηκέτι κινεῖν τοὺς πόδας δυνάμενοι θεοὶ ἠνομάσθησαν. r.

27) Ἀνάγονται. M.

30 28) [Τῷ:] οὐ χάριν. M. [τῷ:] καὶ διό. Vat. — Ἐξ εὐωχίας τῶν θεῶν. M. — Ἠλθεν. M.

29) Ἡβης. r.

31) Ῥοπαλον. r. M.

(6) //Gen.^b c. lemm. χαίρων Πτολεμαῖον καὶ Ἀλεξάνδρον Gen.^b νίωνων. 7) ὁ om. Gen.^b 7) ἐκ- 12) Θεοὶ ὄν. om. Can. Vulc. 16) γόνων Gaisf. tac. 8) ἀποτείνεται Gen.^b, ubi deest τὸν λόγον, ut supra in M. 8) τε et τὸν ante Nr. om. Gen.^b 9) ἐξ Ἡρ. ἦσαν Gen.^b 10) ἀμφῳ] Gen.^b, ἀμφοῖν vulg. — ἀντὶ 17) //Om. Gen.^b — 33) Ad- duntur in r. tres glossae Suidae: σκυτάλαι, σκυτάλη, βακτ. et σκυτάλη, ἐπιστολή .... ἐπιμηκῆς.

αὐτοῦ ἀπορόνοις, τῷ μὲν τόξον καὶ φαρέτραν, ἧτοι οἴστο-
δόκην, τῷ δὲ σκύταλον κεχαραγμένον ὄξοις. οἶμαι δὲ ῥόπα-
λον εἶναι σιδηροῦν τὸν στηλειὸν ἔχον, ἐνδεδυμένον δέρματι
καὶ ὄξους τινὰς ἔχον, οἷα νῦν εἰσὶ τὰ κοινῶς ἀπελατίκια λε-
γόμενα, τὰ ἐκ πικρᾶς ἀμυγδαλῆς τὸν στηλειὸν ἔχοντα. M.) 5

Vs. 34. 35.

*Vet. Περικληιτὰ Βερενίκα: Βερενίκην λέγει τὴν Γά-
μον [μὲν] θυγατέρα, Πτολεμαίου δὲ γυναικα τοῦ Σωτήρος.
αὕτη, φησίν, ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξίν εὐδῆλος ἦν.*

Vs. 36—39.

10

*Vet. Τῆς μὲν Κύπρον ἔχουσα: ἡ Ἀφροδίτη, φησίν,
εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπ-
αφροδίτον ἐποίησεν αὐτήν· διὸ καὶ ἡγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.*

Vs. 40—42.

*Vet. Θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον 15
ἄπαντα: ζῶν γὰρ ἐτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ
τὴν βασιλείαν. τρεῖς δὲ ἐγένοντο Πτολεμαῖοι· εἷς ὁ Λάγος·*

32) *Εἰς τὸν ἀθάνατον οἶκον τῆς λευκόποδος Ἥβης, ἦγουν τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ. M.*

33) *Τόξα τε καὶ ῥόπαλον. r.*

34) *Φρονίμοις. M. — Ἐνδοξος. M.*

20

35) *Γυναιξί. M. — Τοῖς τοκεῦσι. r. γεννησάσαις. M. [γεινα-
μὲν ησι:] μητρᾷσι ταῖς γεννησάσαις γυναιξίν. Vat.*

36) *[Τα:] ἡ μὲν. Vat. [Τῆ:] τῇ Βερενίκῃ. Vat. — [Κύπρις:]
ἡ Ἀφροδίτη. M.^b*

25

37) *[Κόλπον:] ταύτης. r. — Λεπτάς. M. — Ἐπαφροδίτον
ἐποίησεν. r.*

38) *[Τῶ:] ἐν τούτῳ. M. [τῶ:] διό. Vat.*

41) *Ἰδίους. M. — Δίδωσι. M.*

3) ἔχον] Gail., ἔχοντα cod. 5) τὸν om. Gen.^b. 12) αὐτῆς] hoc loco
πικρᾶς] Gail., πικρᾶς cod. 7) Gen.^b, ante εἰς vulg. 15) // Gen.^b
// Gen.^b c. lemm. περικληιτὰ B. c. lemm. Θαρσ. σφ., sed verbis
7) Γάμον] Gen.^b, Γαμόν M., Αα- τρεῖς seqq. post reliqua ad h. Id.
γοῦ vulg. 8) μὲν om. M. Gen.^b. 8) scholia positis. 16) τῷ βασιλεῖ τῷ
Πτ. δὲ γυν.] M. Gen.^b, γυν. δὲ Πτ. Φιλ. Gen.^b. 17) δὲ om. Gen.^b. 17)
vulg. 9) φησίν] φησὶ Gaisf. et Gail. εἷς] add. Gen.^b. 17) Λάγος] Λαγῶς
tacite ex M., ut videtur, om. (Gen.^b) Gen.^b, Λαγῶς vulg., Λαγὸς Geel.
vulg. 9) διάδῆλος M. 11) // (Gen.^b — 23) γεννησάσαις γυν.] γενναμέ-
c. lemm. ἐσεμάξατο χεῖρας. 12) ναις γυν. cod. 29) ἰδίαις cod.

ἐγέννησε δὲ οὗτος τὸν Πτολεμαῖον τὸν Σωτήρα, ὅστις εἶχε τὴν Βερενίκην γυναῖκα· οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννησε Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Ἀρσινόην.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Ζῶν ἐτι, φησίν, ὁ Σωτὴρ Πτο-
5 λεμαῖος κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς τὸν Φιλάδελφον ἐποίησατο. εἰ δὲ τὸ ὁπότε κεν φιλέων συνάψεις μετὰ τοῦ ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον, τὸ δὲ ἐξῆς διὰ μέσου εἰπης, οὐκ ἄτοπον ἦν. *M.*)

Vs. 46.

Vet. Σοὶ τήνα μεμέλητο: ἦγουν ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ
10 φροντίδι ἦν.

Vs. 50—52.

Vet. Ἐὰς δ' ἀπεδάσσαι τιμὰς: ἀπεμερίσω. τὰς αὐ-
τῆς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. — Κούφας δὲ διδοὶ ποθέοντι
μερίμνας: τοῦτο δὲ ποιεῖ, φησίν, ἐπεὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀπαθα-
15 νατίσασα αὐτὴν τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινώνησεν.

Vs. 53. 54.

Vet. Ἀργεῖα κνάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα:
Ἀργεῖαν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα Δημπύλην, καθὰ ἐξ

- 20 42) Ὅτε συνεκάθευδε τῇ γυναικί. *M.* — [Βαίνει:] γρ. φέρει. 5.⁵
43) Ἀφίλου. *M.* — [Ἄλλοτριῶ:] ἀνδρὶ. *M.*
44) Ἦγουν ἐνκόλωσ τέκνα γεννά. *M.* — [Τέκνα:] τοῦ ἀνδρός,
ἐὰν εἰσὶ νόθοι. *r.* — Ὅμοια. *M.*
46) Διὰ φροντίδος ἦν σοι ἡ Βερενίκη. *M.*
47) Οὐκ ἀνώνυμος μὲν, ἀλλ' ὀνομαστή. *r.*
25 48) Πρὸ τοῦ κατελθεῖν. *M.*
49) Μέλαιναν. 9. — Χαλεπόν. *M.* — [Πορθμῆα:] τὸν Χάροντα.
M. — Τῶν νεκρῶν. *M.*
50) Ἀπαθανατίσασα εἰς θεοὺς ἤγαγες, διὸ καὶ αὐτῇ δίδονται. *r.*
— [Ἐὰς:] τὰς ἰδίας σου. *M.* — Ἐμέρισας αὐτῇ. *M.*
30 51) Ἡμερος. *M.* τοῖς εὐσεβῶς αὐτὴν ἐπικαλοῦσιν. *r.* — Ἡμέρους. *M.*
52) [Προσπνέοντι:] ποθοῦντι. *Vat.* τῷ εἰς ἔρωτας. *Vat.* τῷ
πεφιλημένῳ. *r.* — Φροντίδας. *M.*
53) [Ἀργεῖα:] Δημπύλη. *M.* — Μελάνοφρυ. *M.* — Τὸν πολ-
λοὺς λαοὺς φονεύοντα. *M.*

9) // *Om.* Gen.^b. 12) // *Gen.*^b. —
ἔας] *Gen.*^b, τεὰς *Call.*. ἀπεδά-
σατο *Gen.*^b. 12) αὐτῆς] *Gen.*^b, αὰς
vulg. 13) // *Om.* Gen.^b. 14) ἀπαθα-
νατίσασα ante *Reisk.* 17) // *Gen.*^b.

c. lemm. λαοφόνον Διομήδεα.
18) τοῦ *om.* *M.* — Διομήδου *Gen.*^b.
18) ἐπεὶ pro καθὰ *M.* — 19) φέρει
sine γρ. *Vat.*¹.

Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ καὶ ὀνοματικῶς Ἀργεία καλουμένη. Καλυδώνιου δὲ φησι τὸν Διομήδην, ὅτι ὁ Τυδεὺς ἦν ἐκείθεν.

Vs. 58.

Vet. Καί σε Κόως ἀτίταλλε: (ἡ νῆσος. Gen.^b) ὅτι ὁ 5 Φιλάδελφος ἐν Κῶ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης.

Vs. 61.

Vet. Ἀντιγόνας θυγατέρα βεβαρημένα ᾠδίνεσιν: ἡ γὰρ Βερενίκη ἐστὶ θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου.

10

Vs. 67.

Rec. (Τρικλινίου. Ὅτι μελαίνας περικεφαλαίας οἱ ἐν τῇ Δῆλῳ εἶχον, διὰ τοῦτο τὴν νῆσον κυνανάμπυκα λέγει. M.)

Vs. 68. 69.

Vet. (Ὡς τοῦ Φιλ)αδέλφου ἐσπουδακόςτος περὶ τὴν ἐν τῷ 15 Τριόπῳ τῶν Δωριέων σύνοδον καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην

54) Συγκοιμημένη τῷ Τυδεῖ. M. — Τὸν ἐκ Καλυδῶνος πόλεως. r. M.

55) [Ἀχιλῆα:] ἔτεκεν. M.

56) Μισγομένη τῷ Πηλεῖ. M. — Πολεμιστά. M.

57) [Αἰχμητᾶ:] μισγομένη. r. M. αἰχμητοῦ Πτολεμαίου. r. 20

58) Ἡὔξησεν, ἔθρεψε. M. — Νέον ὄντα. M.

59) [Δεξιμίνα:] ἡ νῆσός σε. M. — Ἦγουν ὅτε πρῶτον τὸ φῶς εἶδες. M. — Τὴν ἡμέραν. 5. M.

60) [Εὐλήθριαν:] τὴν μαίαν. M. — Ἐπεκαλέσατο. M. — Τὴν λύουσαν τὰς περὶ τὴν ζώνην ᾠδίνας. M.

25

61) Ἡ Βερενίκη. M. — Πόνους. M.

63) Ἀνάδυνον αὐτὴν ἐποίησεν. M. — [Ὁ δέ:] ἦγουν σὺ δέ. M.

64) Ἐγένου. M. — Ἐγμνησεν. M. — [Ἰδοῖσα:] σέ. M.

65) Ἦγουν φιλοῦσα. M.

66) Τιμήσοις. M.

30

1) ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀργεία M. — καὶ ὄν.] Gen.^b, ὄν. καὶ vulg. — ὀνοματικῶς] Lud. Dindorf. in Thes., ὀνομαστ. vulg. 1) λεγομένη Ἀργεία Gen.^b. 2) τὸν et 3) ὁ om. Gen.^b. 3) ἐκείθεν ἦν Gen.^b. 5) // Gen.^b sine ἀτίταλλε. 6) ἐγεννήθη ante Brub. 8) // Gen.^b c. lemm. Ἀντιγόνας θυγατρός. 9) γὰρ post Ber. Gen.^b, om. M. 9) ἐστὶ] add. M. Gen.^b — θυγάτηρ post Κασ. M. 10) Post Ἀντιπάτρου vulgo et in M. Gen.^b adhæret mutilum

scholium ad Vs. 68, vid. deinceps. 15) // M. Gen.^b — ὡς τοῦ Φιλάδελφου] ἀδελφοῦ Gen.^b et vulg., ἀδελφῆς M. 15) ἐσπουδ.] vulg., ἀσπουδ. Gen.^b, τοῦ ἐσπουδ. M. et Kiessl. auctore Tourpio. 15) περὶ τὴν ἐν τῷ Τριόπῳ] τὴν ἐν τῷ περιτροπίῳ M. Gen.^b et vulg., τὴν ἐν τῷ Τριόπῳ Reisk. seqq. auctore Salmasio ad Consecr. T. p. 41, Τριόπῳ Brub. mg. 16) δωρεῶν Gen.^b. 16) αὐτόθεν τῶν δρωμένων M., δρωμένων Gen.^b.

πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον [ἢ ἀγωνιζόμενον] Ποσειδῶνι καὶ Νύμφαις. — Ἐν μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολῶναν: (περίβλεπτον. M. Gen.^b) Τρίοψ γὰρ βασιλεὺς (ἦν M.) τῆς Κῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς
 5 Κνίδου. — Ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας: ἡ τῶν Δωριέων πεντάπολις Λίνδος Ἰάλυσος Κάμιρος Κῶς Κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν Δωριέων ἀγῶν ἐν Τριόπῳ Νύμφαις Ἀπόλλωνι Ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ Δώριος ὁ ἀγῶν, ὡς Ἀριστιεΐδης φησί. Τὸ δὲ Τρίοπον ἀκρωτήριον τῆς Κνίδου ἀπὸ
 10 Τριόπου τοῦ Φόρβαντος, ὡς ἐν τοῖς περὶ Ῥόδου Ἰάσων φησίν.

Vs. 70.

Vet. Ἴσον καὶ Ῥήναιαν: νῆσος οὕτω λεγομένη, ἦν καὶ [Ἀηλόν φασι. τὴν δὲ Ῥήναιαν] προσῆψε τῇ Ἀήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος.

15

Vs. 77.

Rec. (Τρικλινίου. Πρὸς τὸ μυρία ἤπειροι τὸ λήιον ἀλδήσκουσιν συνάπτεται. τὸ δὲ ἔθνεα μυρία διὰ μέσον εἶρηται. M.)

68) [Τρίοπον:] περίβλεπτον. r. M. et duo Vatt. — Ποιήσιως.
 20 Vat. ποιῆσαι. M. — Τὸ ἀκρωτήριον. M.

69) Τοῖς Ῥοδίοις. Vat. Ἀυδίοις. Vat. πόλεσι. M.

70) Ῥήναια νῆσος μικρὰ πλησίον Ἀήλου. *r.

71) Ἦχησε. M.

72) Τρίτον. M.

25 73) [Μέλονται:] διὰ φροντίδος ποιουμένῳ. M.

78) Τὰς ἀρούρας. M. — Ἀυξάνουσιν. r. M. ἔχουσιν. *r. — Ἀυξάνουσαι. M.

79) Ἡ ὑπία· οὐ γάρ ἐστιν ὄρη ἐν Αἰγύπτῳ, M. εὐγεως. r.

1) ἢ ἀγῶν. om. M. Gen.^b 2) // Gen.^b c. lemm. τριόπον. Scholium extat etiam in M. hoc initio τριόπον λέγει ἦγονν περίβλεπτον. Τρίοψ, tum in r. hoc initio: Τριόψ βασιλεὺς. 4) καὶ pro τὸ M., om. Gen.^b 4) οὕτως ὦν. τῆς νῆσου Κν. M. 5) Κνήδου M. Gen.^b Adhaerent in M. ὅς υἱὸς ἦν Ἀβαντος ex sch. seq. 5) // Gen.^b c. lemm. Ἴσον Δωριέεσσι. 6) Ἰάλυσος] M. et Brub. mg., Ἰάλισος Gen.^b, Ἀλυσος vulg. 6) Κάμιρος] Κάμηρος M.

Gen.^b vulg., Κάμιρος Reisk. seqq. 6) Κνήδος M. Gen.^b 8) καὶ Πος. M. 9) Κνήδου Gen.^b 10) Φόρβαντος] Munckerus ad Hygin. fab. 14 et alii, Ἀβαντος vulg. Sequentia om. Gen.^b 10) Ῥόδου] Duebn., Κνίδου vulg. 12) // Gen.^b — νῆσος ἢ Ῥήναια. ἦν M., ubi desunt circumsepta. 13) προσῆψαι M. 14) τύραννος] M. Gen.^b, βασιλεὺς vulg. — 20) ἀκρωτέρον cod. 22) Ῥήνα cod. — πλησίον Ἀήλου] Tourp., πολίων δόλου cod.

Vs. 80.

Rec. (Τρικλινίου. Τὸ θρύπτει ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν τρυφάντων. πιαινόμενοι γὰρ τῇ τρυφῇ οὗτοι ὑπὸ βλακειᾶς διαθρύπτονται, ὃ φασι κοινῶς ἰδιωματεύονται. Μ.)

Vs. 81—85.

5

Vcl. Οὐδέ τις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει: ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις τρισμύρια τρισχίλια <τριακόσiai> τριάκοντα τρεῖς. — (Ἔργα θαέντων: ἐπιστημόνων εἰς τὸ ἐργάζεσθαι πᾶν ἔργον, ἧτοι ἐργατῶν. Gen.^b) — (Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες, τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισ- 10 σαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι: δοιαὶ τριάδες ἐξήκοντα, ἑνδεκάδες τρεῖς τριάκοντα τρεῖς: ὁμοῦ πᾶσαι τρισμύρια τρισχίλια τζγ'. Gen.^b)

Rec. (Τρικλινίου. Ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἀπρηθμημένων πόλεων ἐστὶ μυριάδες τρεῖς καὶ χιλιάδες τρεῖς, τριακόσiai 15 ἑννενηκοντα τρεῖς. τούτων πασῶν τῶν πόλεων ἤρχεν ὁ ἄριστος Πτολεμαῖος. Μ.)

80) Ἀυξάνων. γ. δι' ὕδατος. Μ. — Τὰς ὑφούρας. Μ. — Πιάνει. Μ. διατρίβει. γ.

81) Ἐπιστημόνος ἐργαζομένων τὰ ἔργα. Μ. ἐμπείρων. γ. 20

82) Κατεσκευασμέναι εἰσίν. Μ.

84) [Δοιαὶ δὲ τριάδες:] ἤγουν ἐξήκοντα ἀπὸ τοῦ τριηκάδες κατὰ συγκοπὴν. Μ. — Σὺν αυτοῖς. Μ. — [Ἐνδεκάδες τρεῖς:] ἤγουν τριάκοντα τρεῖς. Μ. — Τὸ σύνολον γγλθ' ἅπασαι εἰσι πόλεις. γ. — Γγλθ'. σ. 25

85) Ἀνδρεῖος. Μ.

86) Χωρίζεται. Μ.

88) Τοῖς τὴν Παμφυλίαν οἰκοῦσι. Μ.

89) Προστάσει. Μ. — [Λυκλοῖς:] μαχιμωτάτοις. Μ. — [Κά- 30 ρεσσιν:] ὧν ἡ πόλις τὸ νῦν λεγόμενον Κάριον. Μ.

90) Αὐτοῦ νῆες. Μ.

92) Ἠχοῦντές εἰσι. Μ.

93) [Μιν:] αὐτοῦ. Μ. — Ὁπλισμένοι ἀσπίσιν. Μ.

6) //Om. Gen.^b 7) τριακόσiai supplevit Kiessl. auctore Casaubono Lectt. p. 276. 8) ἔργα θαέντων] τρεῖς μὲν οἱ πολλῶν cod., θαέντων Adert. 8) ἐπιστημόνων] conj. Duebn., ἐπιστημόνος cod. 9) ἧτοι ἐργατῶν] ἐπὶ ἔργα τῶν cod. se-

quente scholio sine distinctione adhaerente. 12) τριάκοντα] ἑννενηκοντα cod. 12) τρισμύρια] τ̄ ἰ cod. 12) τζγ'] Casaub. Lectt. p. 277 tacite, τῶν σ̄ Γ̄ cod. 16) ἑνν. τρεῖς] Gail., ἑννενηκονταρία cod. — 24) τὸ συν. λθ cod. 25) γγλθ cod.

Vs. 97.

Vei. (Λαοὶ δ' ἔργα: οἱ δὲ ὄχλοι, φησί, περὶ τὰ ἔργα ἡσύχοι γίνονται διὰ τὸ εἶναι ἐν εἰρήνῃ. M. Gen.^b)

Vs. 98.

- 5 *Vei.* (Νεῖλον ἐπεμβάς: περὶ τοῦ Νεῖλου Καλλιμάχος ἐν ἐνὶ που τῶν ὑπομνημάτων φησὶν εἰρηκέναι τινάς, Μιλησίους κτίσαντας τὴν Ναύκρατιν προσαγορευῆσαι τὸν κατ' Αἴγυπτον ποταμὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Νείλεω θεμέτους τὴν προσηγορίαν. Gen.^b)

10 Vs. 103.

- Rec.* (Τρικλινίου. Ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν: οὐκ ἄπειρος ὢν, φησί, τῶν πολεμικῶν, ἐκάθητο εἰρηνεύων, ὡς μήτινα τῶν ἐχθρῶν τὴν αὐτοῦ ληΐζεσθαι χώρον, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν, ἦγγουν πολλὴν τῶν πολεμικῶν ἐχθρῶν πεῖραν. M.)

94) Λάμποντι. M. — Σάγματα ἦτοι ἀσπίδας φέροντες. M. καθ-
ωπλισμένοι. Vim. — [Ἀσφαγερεῦντι:] ἡχοῦσι. r. [ἀμφὶ γέ-
ροντι:] εἶδος ὄπλου Περσικοῦ. M.

95) Νικᾷ τῷ βάρει τοῦ πλοῦτου. M.

- 20 96) Ἀναφανήσις. r. — Καθ' ἡμέραν ἐκάστην. M. — Τόσος ὁ ὄλ-
βος ἔρχεται εἰς τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον, ἀπ' οὗ ἀρύεται καὶ τοῖς ἄλ-
λοις διδοῖ. * r.

97) Τὰ ἔργα αὐτῶν κοσμοῦσιν ἡσύχοι. M.

- 98) [Πολυκήτεια:] πλατύν. M. διὰ τοὺς κροκοδείλους καὶ τοὺς
25 ἵπποποτάμους ἐν αὐτῷ ευρισκομένους. r. — Διαπεράσας τὸν Νεῖλον. M.

99) Πόλεμον, μάχην. r. M.

100) Τοὺς κατὰ θάλασσαν λέγει πειράτας. M. — Ἐξεπήδησε. M.

101) Ὀπλισθεῖς. M. — Εἰς τὸ ληΐζεσθαι αὐτάς. M. — Ἀνάρμο-
στος. M. ἐχθρός. r.

- 30 102) Ἦγγουν ὄλβιος καὶ εἰρημικός. M. — Εἰς πολὺ διήκουσι. M.
— Κάθηται. M.

104) Λίαν. M.

2) οἱ δὲ λαοὶ M. — φησὶ om. Gen.^b

5) Καλλιμάχος] $\bar{\kappa}\lambda$ obscuriore si-
glo, in quo solae literae x et l cer-
tiores. 6) τινάς] Adert., τινές cod.

6) Μιλησίους κτίσαντας] μιλησίον
σκοπήσαντος cod., Μιλησίων κτισάν-
των Adert. 7) Ναύκρατιν] Adert.,

νανκράτην cod. 8) Νείλεω θεμέ-
τους] Νειλέως θεμέτους Duebn.,
Νειλέως θεμέτων Adert., νειλεωθέ-
μενος cod. — 17) ἀμφὶ γέροντι
M. habet ex corr. ejusdem manus;
glossator de γέροντον cogitavit. 20)
τόσος] Duebn., τόσον cod.

Vs. 105.

Ver. Τὰ δὲ κτεατίζεται: καρπούται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ.

Vs. 106—110.

Ver. (Οὐ μὰν ἀχρεῖος γε δόμῳ: οὐ μὴν <ἀχρεῖός> ἔστιν αὐτῷ σεσωρευμένος ὁ χρυσός, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογεόντων μυρμηκῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σωρεύουσιν ὡς ἐλλείψοντος αὐτοῖς, ὁ δ' ἀντιδίδωσι πᾶσι. Gen.^b) — Μυρμηκῶν: περὶ τῶν μυρμηκῶν τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδοῖς πολλοῖς ἰστόρηται.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Οὐ μὴν ἀχρεῖός ἐστι, φησὶν, 10 αὐτῷ σεσωρευμένος ὁ χρυσός, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογούντων μυρμηκῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σωρεύουσιν, ὡς μὴ ἐπιλείψῃ αὐτοῖς ἡ τροφή· ὁ δ' ἀεὶ δίδωσι πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν. περὶ δὲ τῶν μεταλλευόντων τὸν χρυσὸν ἐν Ἰνδοῖς μυρμηκῶν πολλοῖς ἰστόρηται. M.) 15

Vs. 112.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Οὕτε Διωνύσου τις: ἢ τοὺς διθυραμβικοὺς λέγει ἢ τοὺς κωμικοὺς ποιητάς. οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς τοῦ Διωνύσου τελεταῖς τὰ αὐτῶν εἰσηγὸν δράματα καὶ τοὺς ἰθυφαλλικοὺς ὕμνους. M.) 20

105) Ὡσπερ. r. M. — Προσκτᾶται. M.

106) Οὐκ ἔστι, φησί, φειδωλός, ἀλλ' ἐλευθέριος. r. — Ἀχρηστος. M. — Πλουσίῳ. M.

108) [Πολύον:] πλοῦτον. M. — Ἄγαν ἔνδοξοι. M.

109) [Ἀπαρχόμενον:] ὡς ἀπαρχὴν κομιζόμενον. M. — Ἄνα- 25 θήμασι. M.

110) Ἄνδρείοις. M. — Χαρίζεται. M. — Ἀρχουσι καταχρηστικῶς. M.

112) Ποιητής. r. M.

113) Ἐμμελῆ. M. — Ἄισαι. M. 30

116) [Κάλλιον:] τοῦ ὕμνεῖσθαι. M.

117) Ἐνδόξῳ. M. — Λαβεῖν. M.

118) [Τοῦτο:] τὸ ὕμνεῖσθαι. M. — [Τῆνα:] πράγματα. M.

119) Ἦγουν τὴν Τροίαν. ἐκτήσαντο λαβόντες. M.

120) [Ἄέρι:] ἤγουν ἀορασίᾳ. M. — [Πᾶ:] πῃ, ὄντως. r. — 35 Καλύπτεται, ὅθεν οὐχ ὑποστρέφουσι. M.

2) //Om. Gen.^b 4) ἀχρεῖος sup-
plevi ex Triclinii scholio. 7) //Gen.^b
sine lemmate, ubi sic περὶ δὲ τῶν
μετ. τὸν χρ. ἐν τοῖς Ἰνδοῖς μυρμη-

κῶν. — πολλοῖς ἰστόρηται] M. in-
fra, πολλοὶ ἰστοροῦσι Gen.^b, πολ-
λοὶ ἰστορήκασιν vulg. 20) ἰθυφαλ-
λικούς] conj. Gail., ἰθυφαλλικούς cod.

Vs. 121—124.

Vet. Μοῦνος ὄδε προτέρων: οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκάλαι θανόντων καὶ <τῶν> πρὸ μικροῦ τῆ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισε. — (Μοῦνος ὄδε προτέρων: οὗτος 5 <μόνος> τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ πάντων [προγόνων]. Ἔτι θερμὰ κονίη: ἔτι θερμῆ ἢ σποδός. Gen.^b) — (Ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἰδρῦσατο. καὶ Λύκως δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορος „ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος“ φησὶν „οὗτος, ᾧκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναὸν, καὶ ταῖς ἀδελ- 10 φαῖς Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ.“ Gen.^b et cod. ap. Valcken.) — (Ἐν δ' αὐτούς: τοὺς γονέας. Gen.^b)

Rec. (Τρικλινίου. Μόνος, φησὶν, ἀπάντων ἐκμάσσεται, ἤγουν μιμεῖται, σεβόμενος τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν προτέρων τοκέων, ἦτοι τῶν προγόνων αὐτοῦ, τὰ καθῦπερθεν καὶ ὑπερ- 15 ἄνω ἐν τῇ κονίᾳ καὶ τῇ γῆ τυπωθέντα δηλονότι· ἤγουν μόνος κατ' ἴχνος τῶν προγόνων πορεύεται, ἦτοι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἐκμιμεῖται, ἄς ἐπὶ γῆς ἐπεδειξάντο. M.) — (Τρικλινίου. Ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἰδρῦσατο τοῖς θεοῖς· ᾧκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναὸν καὶ ταῖς ἀδελφαῖς 20 αὐτοῦ Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ. τὸ εἶσατο ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν, ἔκτισεν. εἶδω γὰρ τὸ κτίζω, ὁ μέλλων εἰσῶ, ὁ ἀόριστος εἶσα, ὁ μέσος εἰσάμην εἰσῶ εἶσατο. καὶ Ὅμηρος· Ἀρτέμιδ' εἶσατ' ἄγαλμα. M.)

Vs. 128—130.

25 *Vet.* Αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος: Πτολεμαίῳ τῷ

121. 122) [Τοκέων:] ἤγουν τῶν προγόνων. M. — Τὰ ἔτι ζῶντα ἴχνη ἐν τῇ γῆ. M.

123) Ἐν οἷς θύουσι. M. — Ἐδείματο. γ. ἀνέθηκεν, ἀνέκτισεν. M.

124) Εἰκόνας αὐτῶν. M. — Καὶ ἐλέφαντος ὀστέοις. M. — Ἐνδια- 30 δὺς· ἐλεφαντίνῳ χρυσῷ. γ.

125) Ἔστησεν. M. — Βοηθούς. M. πατέρας. γ.

126) Αἰπεὶ εἰλυθέντα. M. κνίσῃ εἰλυμένα. γ.

127) Διερχομένων τῶν μηνῶν καὶ τῶν χρόνων, ἤγουν κατὰ μῆνα ἢ κατὰ χρόνον. M. — Κεκαλλωπισμένων χρωμασι. M.

2) //Om. Gen.^b 6) Valckenarius 20) Φιλωτέρᾳ] φωτῆρα cod. 22) Potius *Mnasalcas AP. VI, 268* τοῦτο σοι Ἀρτεμι δια Κλεώνημος εἶσατ' ἄγαλμα. 25) //Gen.^b sine lemmate. — 29) ἐν δια δὲ cod. 32) αὐτὰ cod. 20) Ἀρσινόῃ cod. 20) εἰλιχθέντα cod. 32) εἰλημμένα cod.

Φιλαδέλφω συνώκει πρότερον Ἀρσινόη ἢ Λυσιμάχου, ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησεν, Πτολεμαῖον καὶ Λυσιμάχον καὶ Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσεν δὲ ταύτην εὐρῶν καὶ σὺν αὐτῇ Ἀμύνταν καὶ Χρύσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρόν, τούτους μὲν ἀνείλεν, αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτὸν [ἢ εἰς τόπον] τῆς 5 Θηβαΐδος, καὶ τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγγημε· καὶ εἰσποιήσατο αὐτῇ τοὺς ἐκ τῆς προτέρας Ἀρσινόης γεννηθέντας παῖδας. ἢ γὰρ ἀδελφὴ [καὶ γυνὴ αὐτοῦ] ἄτεκνος ἀπέθανεν.

Rec. (Ἄροστος ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος τῆς χειρός· λέγει δὲ τὸν ἀγκῶνα ἀπὸ τοῦ ἄρεσθαι διὰ τὴν καμπὴν τῆς ὠλένης. 10 ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὸς πολλοστός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀροστός. M.)

Vs. 131. 132.

Vet. (Ὡδὲ καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος· φέρει σύγκρισιν ἀπὸ τοῦ μείζονος, ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ εἶχε τὸν 15 ἀδελφὸν αὐτῆς ἄνδρα, ἐπεὶ καὶ ἡ Ῥέα ἔτεκε τὴν Ἥραν καὶ τὸν Δία, καὶ συνηφθῆσαν ἀλλήλοις. Gen.^b)

128) Ἡ γενναιοτάτη. M. — Κρείττων. M.

129) Νύμφη ἐν οἴκοις περιπλέκεται τῷ ἀγκῶνι. M.

130) Ἐκ θυμοῦ, ἤρουν ἐκ ψυχῆς, φιλοῦσα τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς 20 καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. M.

131) Οὕτω στεργτός. M. — Θεῶν Διὸς καὶ Ἥρας. M. — Ἐγένετο, ἤρουν οὕτω καὶ Ἥρα Δία ἔστεργε. M.

132) Βασιλευούσα. M. — Δία καὶ Ἥρην. r.

133) Ἐντρεπίζει. M. — Ἀναπαύεσθαι αὐτούς. M. 25

134) Καθήρασα. r. καθάρασα, πλύνασα. M.

136) Δοκῶ· τοῦτο διὰ μέσου. M. — [Ὁὐκ ἀπόβλητον:] ἀλλ' εὐαπόδεκτον. M.

137) Αἰξῶ τοῖς ὕστερον γεννησομένοις ἀνθρώποις. M. — [Ἐκ Διὸς ἤξειεις:] αὐτὸς δοίη. r. — Στίχοι ρλη. K. M. 30

1) ἢ Λυσ. καὶ τοὺς παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγ. Gen.^b 3) εἰσποιήσατο post Βερ. Gen.^b Vulc. ex correctione ad lin. 6. pertinente. 3) εὐρῶν δὲ αὐτῆν ἐπιβ. Gen.^b 4) Ἀμύντια ante Brub. 4) Χρυσ. τοὺς ἰατροὺς Vulc., Χρυσ. ἰατροὺς Gen.^b 5) Κοπτὸν ἢ εἰς τόπον om. Can., εἰς Κοπτὸν ἢ om. Gen.^b, εἰς Κοπτὸν om. Vulc.

6) οἰκείαν om. Gen.^b, ubi ἐγ. Ἀρσ. 6) ταύτης ἐποιήσατο pro εἰσεπ. Vulc., καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐτέρας Ἀρσινόης γενομένους παῖδας αὐτοῦ ταύτης ἐποιήσατο Gen.^b, cf. supra ad lin. 3., γεννηθέντας ante Brub. 8) καὶ γυνὴ αὐτοῦ om. Gen.^b 9) Similiter EtM. 12, 30, Zonar. p. 17 et Phav. — 22) στεργτοὶ cod.

Idyll. XVIII.

(Δωρίδι. M.)

(Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων ὁμοίων
σύνγκεται δακτυλικῶν νη', ὧν τελευταῖος· Ἡ μὲν ὦ Τμέ-
5 ναιε γάμω ἐπὶ τῷδε χαρείης. M.)

Vs. 9.

Vet. Πρώϊξε: ἀντὶ τοῦ πρωίνος, πρὸ τοῦ δέοντος.

Rec. (Τοῦ δὲ κατέδραθες τὸ θέμα δάρθω καὶ κατὰ μετὰ-
θεσιν δράθω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔδραθον. M.)

10

Vs. 16. 17.

Vet. (Ὄντως, φησὶν, ἀγαθὸς σοὶ ἐφάνη οἰωνός, ὅτε ἐς
Σπάρτην ἀπήρχον, ἐνθα καὶ ἄλλοι ἦσαν ἀριστέες. M.)

2) [Κόσμον:] ἦγουν στέφανον. M.

3) Νεογράφτου, κεκαλλωπισμένου ἐν γραφαῖς. M. — Τοῦ νυμφῶ-
15 νος. M. — Συνεστήσαντο. M.

4) Τῶν Λακῶνων. M.

5) [Τυνδαρίδαν:] τὴν θυγατέρα τοῦ Τυνδάρεω. M. — [Κατε-
εκλάγετο:] συνεκοιμάτο ἐκείνη. Vat. ἐκληρώθη. Vat. [κατεκλά-
χετο:] ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη. cod. Casauboni. [κατελέξατο:] γρ.
20 κατεκλάγετο. r. ἦγουν ἐπὶ τὴν κλίνην ἰδίαν ἐν ἐξουσία ἔλαβεν. *r.

6) Εἰς γυναῖκα λαβὼν. M.

7) Κροτίουσαι, ἠχοῦσαι. M.

8) Πεπλεγμένοις. M. — Ἥχει. M. — Ὑπὸ τῷ ἄσματι. M.

9) Ἡ τῶν γυναικῶν ᾠδή. *r. — Πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Vat.
25 — Κατέπεσες εἰς ὕπνον. M.

10) Βαρεῖς ἔχων πόδας καὶ μὴ δυνάμενος κινῆσαι. M.

11) [Πολύντιν:] οἶνον δηλονότι. M. — Κατεκλίνου. M.

12) Αὐτὸν σε ἐχρῆν καθεύδειν χρήζοντα ὕπνου. *r. — Κατὰ και-
ρὸν τὸν ἀρμόζοντα. M.

13) Τὴν Ἑλένην. M. — Ταῖς ἄλλαις κόραις. M.

14) Μέχρι βαθέος ὄρθρου. M. — [Ἐνας:] κοινὸν νεομηνίας. M.
[Ἐνας:] ἦγουν δύου (?). r.

15) Νύμφη. M.

16) Εὐδαίμονεστατε. M. — Ἀγαθὸς τις οἰωνός. 6. ὄρνις, οἰωνός.
35 r. οἰωνός. M. — [Τοι:] κοινή. M. — [Ἐπέπταρην:] ἐπῆλθεν. ἢ
ἀγαθὸν τι διὰ πταρμοῦ ἐδηλώθη σοι. M. — [Ἐρχομένω:] ἀπὸ Λα-
κεδαίμονος. r.

2) Call. et Reisk. seqq. hoc loco
hypothesin habent. 7) //Om. Gen.^b
— πρώϊξε] addito κατέδραθεν
M., πρώϊξα Call. 7) ἀντὶ τοῦ] M.,

ἦγουν vulg. — 18) συνεκοιματο cod.
18) ἐκληρώθη Vat. 19) γρ. κατη-
γάγετο r. in Sylloge.

Vs. 22—25.

Vet. ("Αμμες γὰρ πᾶσαι: Gen.^b ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς πᾶσαι καλαὶ ἐσμεν, εἰ μὴ παραβληθείημεν τῇ Ἑλένῃ. M. Gen.^b) ἧ γε μὴν νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων λαός. (ὅτι δὲ ἔθος εἶχον αἱ Λάκαιναι καὶ αἱ Σπαρτιατίδες κόραι ἀνδρείους γυ- 5 μνασίους καὶ δρόμοις ἀσχεῖσθαι δῆλον. M. Gen.^b)

Vs. 34.

Vet. ("Ἐταμ' ἐκ κελεόντων: Gen.^b ἐκ τῶν ἰστοπόδων·

- 17) ["Ἀπερ:] ἐκεῖνα. M. — [Ἀριστιῆες:] συνίξῃσι. οὐ πλη-
ροῦσι δηλονότι. M. — Πληρώσεις. M. 10
- 18) Ἥρωσι. M.
- 19) Ὁ κοινῶς φασιν ἐφάπλωμα. M. ἐφάπλωμα. r.
- 20) [Πατεῖ:] κοινόν. M. — [Οὐδ' ἐ μ' :] ὤς. M.
- 21) Ἥγονν τέξεται. M.
- 22) Αἱ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. M. — Τὸ αὐτὸ γυμνάσιον. 6. τὰ αὐτὰ 15
γυμνάσια. M. ἐξ ἔθους εἰς τὸ γυμνάσιον. *r.
- 23) Κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀνδρῶν. 6. ἀνδρικῶς. M.
- 24) Ἔθος. μόναι γὰρ αἱ κόραι ἔτρεχον. *r. — Ἥγονν διακόσιαι
τεσσαράκοντα. ἧ ἀορίστως ἀντὶ τοῦ πολλαί. M. — Νέος λαός. M.
νέων λαός, συναγωγῆ. r. 20
- 25) Ἀμεμπτος. M.
- 26) [Ἄως:] Ἡμέρα. Vat. M. ὤς. Vat. ὅταν. r. — [Ἀνατέ-
λοισα:] ὑπῆρχε. 6. — Ἐδείκνυ. M. — [Πρόσωπον:] αὐτῆς. 6.
- 27) Σεβασμία. M. — [Νύξ:] ὦ νύξ. *r. M. — Οὕτως ἡ Ἑλένη
ἦν λευκὴ ἐν ἡμῖν ὥσπερ τὸ ἔαρ φαίνεται λευκὸν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χει- 25
μῶνος. *r. — [Λευκόν:] κατὰ. 6. διανγές. M. — Πανσαμένον. 6.
χαυνωθέντος, λήξαντος. M.
- 28) Διαλάμπει. M.
- 29) [Πίειρα:] εὐτραφῆς. 6. [πιείρα:] τῇ λιπαρῇ. M. —
[Ἄτ'] καθά. 6. ὥσπερ. r. ὥσπερ ὁ σίτος ἢ τὰ ἄλλα σπέρματα. M. 30
— Ἀνεφάνη. 6. — Καλλωπισμός. M. — Τῇ ἀρούρη. r. 6.
- 30) [Θεσσαλός:] ἀριστοὶ γὰρ οἱ ἐντευθέντες ἵπποι. M.
- 31) Ἡ λευκόχρους. M. — Τῇ χώρῃ τῶν Λακωνῶν. M.
- 32) Κοφίνῳ ἐν ᾧ τίθεται ἡ μέταξα. M. — Ἐργάζεται ἐκ πῆνης. M.
- 33) Ποικίλῳ. M. — Νῆμα. M. στήμονα. r. Vat. 35

2) ἡμεῖς, φησί, πᾶσαι sine ἄ. τοῦ M. 3) περιβληθείη μὲν Gen.^b 3) //Gen.^b — ἧ γε μὴν] add. Gen.^b, quum Call. alterum νεολαία tanquam lemma praefixum habeat. 5) Σπαρτιατίδες sine κόραι Gen.^b 6) γυμνάζεσθαι M. 8) Teste Wartono p. 137 h.

sch. pars est glossae in 6. — ἧγονν ἐκ M. et cod. Kusteri ad Suid. s. v. κελέοντες, qui praeterea τοῦ pro τῶν. — 12) ἐφάπλωμα] Duebn., πάπλωμα r. 31) τῇ om. 6. 34) ἐκ πῆνης] M.³, ἐκπονεῖ M.³.

τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἴστυ, ὅταν τελεσθῆ. M. Gen.^b et cod. Kusteri.)

Vs. 39. 40.

Vel. (Ἄμμ' ἐς δ' ἐς δρόμον: Gen.^b ἡμεῖς δέ, φησίν, 5 εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ τὸν λειμῶνα πορευσόμεθα ἀνθολογή-
σουσαι ἐν ἔαρι. M. Gen.^b)

Vs. 43—46.

Vel. (Καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον: Gen.^b σοί, φησί, πλέξασαι στέφανον κρεμάσομεν ἀπὸ τῆς πλατάνου τῆς 10 ἐν τῷ γυμνασίῳ. M. Gen.^b) ἐξ ὄλπιδος δέ, ἀντὶ τοῦ ἐκ
ληκύθου (ἐλαιον αὐτῷ προσρανοῦμεν. M. Gen.^b)

Vs. 47. 48.

Vel. (Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ: Gen.^b ἐπιγράφεται δὲ τῷ φλοιῷ τῆς πλατάνου γράμματα Δῶρια. Δῶρια δέ, ἐπεὶ 15 καὶ αὐτὰ αἱ Λακεδαιμόναι Δωριίδες. M. Gen.^b)

34) Ἐργαλείῳ ὕφαντικῷ. M. — Ὑφάνασα. M. — Ἴστοπόδων. 6. r. M. ἐκ τῶν μακρῶν ξύλων. M. Vatt. Samb. τῶν ξύλων. D. κάλα γὰρ τὰ ξύλα. καλέων καλέοντος. *r.

36) Πλατύστερνον. M.

20 38) Οἰκουρός. M. δέσποινα τοῦ οἴκου. r.

39) Εἰς τὸ γυμνάσιον ἐν ἔαρι. M. — Τὰ τῶν λειμῶνων ἄνθη. M.

40) Πορευσόμεθα. M. ἐλευσόμεθα. r. πορευσόμεθα ἀνθολογοῦ-
σαι ἐν ἔαρι. *r. — Τρυγήσουσαι. M. — [Ἀδύ:] ἤγουν εὐωδία. M.

41) Γαλακτοτρόφοι. M.

25 42) [Ἄρνες:] μέμνηται. M. — Τῆς γεννησάσης. M.

43) Ἐκ τοῦ λωτοῦ. r. — Ἐν γῆ. r.

44) Δασεῖαν. M. — Πλάτανον. M.

45) Ἀγγείου. M. ἐκ ληκύθου. ἀγγεῖον ἀργυροῦν. r.

46) Λαμβάνουσαι. M.

30 47) Γραφήσεται. M. — Ἴνα. r. — Διερχόμενος. M.

48) [Ἄν νείμη:] ἀναγνώση. Vat. r. [ἄν μεῖνῃ:] ἐπιμείνη ἀνα-
γνώσων. M. — [Σέβου:] ὠόδοιπορήτα. r. — [Εἰμί:] ἀνεμείνη. r.

1) ἐκτέμνεται M. 4) ἡμεῖς δὲ φ. om. Gen.^b 5) ἀνθολογοῦσαι codd., etiam Glr. 9) σοί . . . κρεμ.] M, δὲ ἀντὶ τοῦ κρεμάσομεν τὸν στέφανον Gen.^b — ἐπὶ τ. πλ. sine seqq. M. 10) //M. Gen.^b — καὶ ἐξ ὄλπ. ἤγουν ληκυθίου M., δηλονότι pro ἀντὶ τοῦ Gen.^b 11) ἐπιρανοῦμεν M. 13) ἐπιγράφεται δὲ] ἐπιγρά-

φεται δὲ Gen.^b, ἐπιγράφομεν, φησὶ M., ἐπιγραφῆσεται δὲ Adert. 14) αὐτῆς pro τῆς πλ. Gen.^b 15) αὐταί] αὐτὰ Gen.^b, αὐταί M. — 16) ἐκ τῶν ἴστ. r. 17) ἐκ τῶν om. M. 31) ἀναγνώσει. r., ubi textus τ α ὕ τ' εἰ-
δῆ. 32) ἀνεμείνη] Duebn., ἀνεμίμη cod., ἀνεμίμη Wart.

Vs. 51.

Vet. Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνει Νικόστρατος καὶ Ἰολμος, οἱ δὲ Θρόνιον, θυγατέρες δὲ Μελίτη καὶ Ἐρμιόνη.

Vs. 53.

5

Vet. Ὅπως ἐξ ὑποστροφῆς ὁ ὄλβος εἰς τοὺς ἐκ γένους ἔλθῃ. M. Gen.^b)

Vs. 56.

Vet. Ἄμα ὄρθρω καὶ ἡμεῖς ἐλευσόμεθα, ὅταν ὁ ἀλεκτρῶν ἄσῃ. M. Gen.^b)

10

51. 52) Ἦγουν εὐτέκνους ὑμᾶς ποιήσει. M. — Ἐπ' ἴσον ὑπ' ἀλλῶν φιλεῖσθαι. M. — Ἀφθαρτον, πολὺν πλοῦτον. M.

53) Ἐξ εὐγενῶν εἰς εὐγενεῖς. M.

54) Ἦγουν τὴν ψυχὴν. M. — Φίλτρον. M.

55) Ἀγάπην. M.

15

56) Ἐλθομεν. M. — Ὁ ἀλέκτωρ. M.

57) [E ὑν ᾶς:] τῆς αὐτοῦ. M. — Ἠχίσει ὑψώσας καλότριχα τὸν τραχηλόν. M.

58) [Ἡ μάν:] ἦ μῆν. r. ὄντως. r. M.

Idyll. XX. [XXII.]

20

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐξ ὁμοίων σύγκειται στίχων δακτυλικῶν σκά, ὧν τελευταῖος τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδῆ. M.)

2) [Κάστορα:] ἐφεξῆς. Im. — [Φοβερόν:] εἰς τὸ ἐρεθίζειν. M. — Διὰ πνυγίην. M. — [Ἐρεθίζεν:] τοὺς ἀνθρώπους. r. Im. 25 ὥστε παροξύνειν. r. *Im. εἰς τὸ κινεῖν τοὺς ἄλλους ἢ μικᾶν. M.

3) Συνδήσαντα. M. — Ἦγουν βοείοις λώροις. M.

5) Τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεστιέως. M. Λήδας. M. r. Im. — [Λακεδαίμονλους:] ἀπὸ κοινού. r. Im.

6) Ἐπὶ ἀκμῆς κινδύνου ὄντων. M.

30

2) //M. Gen.^b ultimo loco post schol. Vs. 56, et r., ubi recte huic versui adscriptum. In Call. res ambigua. — δὲ om. r. 2) Σωσιφάνει] conj. Duebn., Σωσιφάνης vulg. 3) Νικόστρατος] add. r. M. Can. Gen.^b Vule. 3) Ἰαλμος r. 3) Θρόνιος M. 4) Μελίτην Gen.^b, καὶ θυγατέρας

Μελίτην καὶ Ἐρμιόνην r. 6) ὄπως, φησίν, ἐξ M. 6) ὁ om. Gen.^b 9) καὶ ἡμεῖς, φησίν, ἐλ. ἄμα ὄρθρω M. 9) ὁ om. Gen.^b — 17) καλλότρι. cod. 25) ἀνθρώπους] Wart., ἀνους r., τὰς ἀνάς Im. 29) Pro κοινού in Im. obscurius siglum. 30) ἀκμῆς] conj. Gail., λημῆς cod.

- 7) Καὶ αἱματόεντα, ἤγουν πολεμικόν, ἐν ᾧ αἵματα χέονται. M. — Κακῶς πασχόντων. M.
- 8) Ἐξ οὐρανοῦ ἀνερχόμενον. M.
- 9) Ἐνέτυχον. M. r. Im.
- 5 11) [Θυμός:] ἡ ὄρμη. M.
- 12) Εἰς βάθος. M. — [Ἐρρηψαν:] τὴν ναῦν. M. — Ἐσχισαν. M.
- 13) Τὰ δύο μέρη τοῦ πλοίου. M.
- 14) Ματαίως. M. Im. — Συντριβέντα. M.
- 15) Ἐπὶ νυκτὸς ἐπελθὼν ἦν. M.
- 10 16) Ἰσχυροῖς. M.
- 19) Ἀπολήγονται. r. παύονται. M. — Ἰλαρά. M.
- 21) Ἐξηλάθε καὶ τότε πάντα τὰ τετράποδα ἐκ τῶν φωλεῶν· σημείον γὰρ εὐδίας. r. Im. — [Ὀνων:] τῶν ἐν τῷ καρκίνῳ δύο ἄστρον. M. Λεπτῆ. M. —
- 15 22) [Φάτνη:] ἡ νεφέλη. M. — Προδεικνύουσα. M.
- 24) Ἴππικοὶ μουσικοὶ ἀθληταὶ ᾧδῆς ἐπιστήμονες. M.
- 27) Πολυθεύκους ἐγκώμιον. περὶ τῆς εἰς Κολχούς τῆς Ἀργοῦς ἀφίξεως. M. — Διελθούσα. M. — Τὰς Συμπληγάδας. M.
- 28) Τοῦ χιόνας αἰεὶ δεχομένου. M. — Βλαβερόν. M. — Τοῦ Εὐ-
20 ξείνου. M.
- 29) Εἰς τοὺς Κολχούς. M.
30. 31) Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τοίχων τῆς νεώς. M. — Τῆς Ἀργοῦς, ἦν Ἰάσων ἐποίησεν. M.
- 32) Νηνεμίαν ἔχουσαν. M. — Ἐσκειπασμένην. r.
- 25 33) Τὰ κοινῶς πυρέκβολα. M. — Ἐκίνουν, ὥστε πῦρ ἄψαι καὶ τροφὰς κατασκευάσαι. M.
- 34) Ἰππότης. Im. ὁ ποικίλους ἔχων ἵππους. M. — Χαροπὸς ὡς ἀπὸ οἴνου. M. ἐρυθρός. r. Im.
- 35) Εἰς ἐρήμους τόπους ἐφέροντο. M. διὰ ἐρήμων τόπων περι-
30 ἦγον. r. Im.
- 36) Θεώμενοι, ἤγουν θαυμάζοντες. M. ὀρώμενοι. Im. — [Ἀγριον:] ἀγρίαν Ἀττικῶς. M. — Τὸ δάσος. M.
- 37) Αἰεὶ ῥέουσαν πηγὴν. M. — Ὀμαλῆ. M.
38. 39) Καθαρῶ. Im. — Κάτωθεν. M. ὑποκάτωθεν. r. αἱ δὲ ψῆ-
35 φοι οὐσαι ὑπένερθε. *r. * Im. — [Ἀλλαί:] ψῆφοι, λίθοι μικροί. r. Im. αἱ ἀναδύσεις. M. — Ὁμοιοῦντο. M. r. Im.
- 40) Ἐκ τοῦ βάθους ἦσαν δηλονότι κρυσταλλοειδεῖς, οὐκ ἐπιπολῆς. M. — [Πεφύκασιν:] ἦσαν. M.

Vs. 41.

- 40 *Rec.* (Τοῦ Τρικλινίου. Κυπάρισσος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ κύειν καὶ γεννᾶν πάρισα, ἦτοι ὅμοια. οἱ τε γὰρ κλάδοι αὐτῆς πάρισοι καὶ ὁ καρπὸς ὁμοίως ἔχων· σφαιροειδῆς γάρ. M.)

4) ἀνέτυχον adscripto ἐν Im. 12) περιῖον Im., περιῖον r. 35) αἰεῖσαι αὐτῶν φωλεῶν Im., ubi deest γάρ. ὑπέρθε Im. 41. 42) πάρισσα et 24) ἐσκειπασμένην cod. 29) περιῖον] πάρισσοι cod.

- 41) [Λεῦκαϊ:] εἶδος δένδρου. r. Im. διὰ τὸ εἶναι λευκαί. M. — [Πλάτανοι:] οἱ εἰς πλάτος καὶ μῆκος τεινόμενοι. M. — Αἱ εἰς τὰ ἄκρα κομῶσαι. M.
- 42) [Λασίαις:] δασεῖαις. M. φρονίμαις. r. Im. συνεταῖς. καὶ Ὀμηρος λάσιον κῆρ. r. — [Φίλλα ἔργα:] ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. r. ἐκ 5 γὰρ τῶν ἀνθέων τὸ κηρίον ἐργάζονται. M.
- 43) Θάλλει. M. — Ἀνὰ τὰ κοινῶς λιβάδια. M.
- 44) Ὑπερήφανος. M. r. Im. ἢ ἀνδρείος. M. — Ἐγκαθήμενος. M. ἐνημμένος: ἐνδεδυμένος, ὀπλισμένος. r. ἐνδεδυμένος. Im. ἐνημ- 10 μένος ἀπὸ τοῦ ἐνάπτομαι. r. *Im. καὶ Ἀριστοφάνης διφθέραν ἐνημμένος. r. — Διῆγε, διέτριβεν. M. ἐνδιαίτησε. r. ἐνδιέτριβε. Im.
- 45) Ἰσχυραῖς. M. — Ἀπὸ τοῦ θλάω. Im. — Τὰ ὠτία. M. — Ἰρόνθοις, ἦτοι χερσὶ. M.
- 46) Σφαιροειδῆ ἦν. M.
- 47) Ἰσχυρᾶ. M. — Χαλκήλατος. M. — Ἀνδριάς. M. 15
- 48) [Μύεις:] αἱ περὶ τοὺς βραχίονας σάρκες, ἃς φασι κοινῶς ποντικῶς. M. μούσκολοι. r. — Τὸ πρὸς τὸν ὤμον, μέρος τῆς χει- ρὸς λέγεται βραχίων, πῆχυς δὲ τὸ ἐξῆς τοῦ ἀγκῶνος. M.
- 49) [Πέτροι:] πέτραι Ἀττικῶς. M. — Ὀλόκληροι. M. — Κυ- 20 λίων. M. — Σύγκρισις. r. *Im.
- 50) Ἐν χειμῶνι ῥέων. M. — Συστροφαις, ῥεύμασι. M.
- 51) Ἐκρέματο. M.
- 52) Τὸ ἄκρον τῆς δοραῖς τοῦ λέοντος. *Im. ἤγουν λεοντῆ. M. — Ἀπὸ τοῦ ἄπτομαι. Im. ἀπὸ τῶν ἄκρων ποδεῶν κρεμάμενον. M. — 25 Τῆς κοινῶς ποδέας. ἐκ παραλλήλου ἢ ἀπὸ καὶ ἢ ἐκ. M.
- 53) Προηγούμενος. Im. — Ἀθλητῆς. M.
- 54) Ὅστις εἶ. M.
- 55) [Ὅτε τ' :] ἐπέι τοι. M.
- 58) Ὀργίλος. M. — Ἀλαζών. M.
- 59) [Σῆς:] οἰκίας. M. 30
- 60) Φιλοξενίας. M.
- 61) Φιλοξένει. M. — Τὰ ἡμέτερα. M. — Οὐχ ἔτοιμά ἐστι ξενίξε- σθαι. M. ἔνεκα ὕδατος. r. Im.
- 62) Εὐδαιμονίστατε. M. — Ἐπεὶ οὐχ ὄλον πίομαι. r. Im.
- 63) Ἀνεωγμένα. M. — Λαμάσει. M. 35
- 64) Εἴπεις. M.
- 65) Ὡν σὺ εἰς. Im. — [Καταστάς:] εἰς. Im. καθειστάς (?). r.
- 66) Διὰ πύγμαῖς μαχόμενος. M. — Ἦγουν διὰ δρόμου. M. — Τύ- 40 πτων. M. r. Im.
- 67) Πυκτικῶς, ὡς χρὴ πύκταις ποιεῖν, ἐκτείνας. M. — Τῆς σῆς. 40 M. — Ἦγουν μὴ κρύπτει. M.
- 68) Συμπλέξω λάρους. M.
- 69) [Ἀμός:] ἡμέτερος. M.

4) φρονίμοις r. 7) λιβάδια cod. 4) φρονίμοις r. 20) σύγκρισις] Im., ut
10) ἐνάπτομαι r. 10) Ἀριστοφάνης] conj. Duebn., σύγαρις r. 34) οὐχ
Duebn., ἀριθφ cod. — Arist. Nub. ὄλον codd.
73. 11) ἐνδιαίτησε] Wart., ἐνδιέ-

- 71) [Σὸς μὲν:] τοῦτο δῆλον. Im.
 72) Σύγκρισιν ποιεῖ. r. — Ἀλεκτόρων. r. Im. M. ὧν οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφοι φοινικῶ. M. — Θόρυβοι, μάχαι. M. — Οἶοι οἱ ἀλεκτόρων, οἱ ἡμέτεροι ἔσονται. Im.
- 5 74) Ἀγῶνι. M.
 75) Ἐφη δῆ. Im. Ἐφη δέ. r. M. — Κόχλου ὄστρακον. M. βούκινον. r. Im. — Λαβῶν. M. *Im. — Ἐβόησεν. M.
 77) Βοήσαντος. M. — Κόμας ἔχοντες. M.
 78) Ἐλθῶν. M. ἀπελθῶν. Im.
- 10 79) Μαγνησίης. Μαγνησα γὰρ πόλις ἐν Ἄργει. M.
 80) Πλοκαῖς. M. — Ἐκράτυναν, συνέδησαν. M. — Ἐκ βοείων λώρων. M.
 81) [Γυῖα:] τὰς χεῖρας. M. — Ἐπλεξαν. M.
 82) [Σύναγον:] ἑαυτούς, ἤγουν συνήχθησαν. M. πόλεμον τὸ
 15 ὕστερον ἐποιοῦν. Im.
 84) Ὅποιος διελθῶν τὸν πρὸς τὰς βολὰς τοῦ ἡλίου βλέποντα δρόμον καὶ νικήσας ὑποστρέψει πρὸς δύσιν, ἐπὶ τὰ νῶτα αὐτοῦ λάμποντα ἔχων τὸν ἥλιον. M.
 85) Ἐπιστήμη. M. ἐμπειρία καὶ τέχνη. r. Im. — [Μέγαν:] τὸν
 20 Ἄμυκον. M. — Ἐνίκησας. M.
 86) Ἀεὶ πρὸς ἥλιον βλέπων ἔτρεχεν ὕστερίσας. M.
 87) Ἐπορευετο. M. ἤγεν. Im.
 88) Στοχαζόμενος. r. Im. ὑστερίζων. M. — Τὸν πάγονα. M.
 89) Διηγήθη. M.
- 25 90) Μάχην συνεκίνησεν. M. πόλεμον συνήγειρε. Im. — Ἐνευεν. νεύουσιν, ὅτε πυκτεύουσιν, ὀπίσω ἔμπροσθε. *Im.
 91) Ἐπεβόων. M.
 93) Ἐπελθῶν. M. — Τρώσει. M.
 96) Ἐνυττεν, ἤγουν ἐκέντει, ἐτίρωσκεν. M. ἔξεε τὸ πρόσωπον
 30 αὐτοῦ. Im. — Μιᾶ παρὰ μίαν χεῖρ. M. — Ἐκώλυσε. M.
 97) Ἀνδρεῖον λίαν ἢ ὑπερήφανον. M.
 98) Καρηβαρέων ὑπὸ τῶν πληγῶν ἔστη. r. Im. ὑπὸ τῶν πολλῶν πληγῶν καρηβαριῶν καὶ οἶον ἐννεὸς ἰστάμενος ἐξέπτυνεν. M.
 99) Ἦγησαν χαρμῶσυνον. M.
- 35 101) Καὶ τὰ ὄμματα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἄμυκου, τοῦ προσώπου οὐδῆσαντος Im., ὥσπερ συμβαίνει τισὶν βεβλαμμένοις ὑπὸ τῶν μελισσῶν. r. *Im. — Ἐξογκωθέντος. M. — Ἐσμικρύνθησαν, ἐστενώθησαν. M.
 102) Τοῦτον δὲ ὁ Πολυδεύκης ἐτάραξε δεικνὺς τὸ στήθος αὐτοῦ
 40 καὶ τὰ ἄλλα μέλη βλάσαι· ὅμως τὸ πρόσωπον αὐτοῦ αἰεὶ ἔκοπτε. *r. *Im. — [Ἐτίνασσεν:] ἔβλαπτεν. r. [ἐτάρασσεν:] παρεκίνηει. M. — Μάταια διὰ τῶν χειρῶν ὑποδεικνύων αὐτῷ σχήματά τινα. M.
 103) Ἀπορήσαντα. M.

2) σύγκρισιν] Duebn., σύγαρις cod. 7) In Im. prae-
 2) ἀλεκτοραν r. 7) In Im. prae-
 fixum ἔλῶν, ubi textus Juntinae
 ἔχων. 9) Im. c. lemm. λῶν. 19) Gail., καρυβ. cod.

- 104) Κατὰ τοῦ μετώπου. M. — Ἐκίνησεν, ἦγουν ἔτυψε διὰ πυ-
γμαῆς. M.
- 105) Τὸ δέσμα τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ ὀστέου. M.
- 106) Τὰ νῶτα ἔχων ἐπὶ γῆς, τὸ δὲ πρόσωπον ἄνω βλέπον. M. —
Ἐξηπλώθη. M. 5
- 107) Ἴσχυρά. M. — Ἀναστάντος αὐτοῦ. M.
- 108) Κατέβαινον, ἐφθειρον. M.
- 109) Ἡ εἰς τὸ στήθος ἢ καὶ ἔξω Im., οὐκ ἔβλεπε γάρ. r. Im. —
[Ἐξω:] τοῦ αυχένος. M. — Ἐκίνει, μετέφερε. M.
- 111) [Συνέφερε:] μετέφερον, ἐκίνει ἔνθα καὶ ἔνθα. M. 10
- 112) Γρ. τοῦ μέν, Ἀμύκου. r. Im. — Ἐλεπτύνοντο. λεπτύνεται
γάρ τὸ σῶμα ἐξικμαζόμενον. M.
- 113) Μικρός. M. — Μείζονα. M.
- 114) Ἦγουν πονῶν, μοχθῶν. M. — Ἐφερε. M. εἶχε. Im. —
Ἦγουν ἀρχόμενος τοῦ πόνου. M. 15
- 115) [Γάρ:] δέ. M. — Πολυφάγον. M. μέγαν. r. Im.

Vs. 116.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Ὑποφήτης: ὅτι προφήτης μὲν
ἔστιν ὁ προλέγων τι ἐσόμενον, ἦγουν ὁ τὰ μέλλοντα προλέ-
γων ὑποφήτης δὲ ὁ τὰ προφήτου ἐξηγούμενος καὶ τὰ δυσ-
νόητα σαφηνίζων. M.)

- 116) [Ἐτέρων:] ἦγουν ὑμῶν. M. — Ἐξηγητής. M.
- 117) [Φθέγξομαι:] ὡς ἀπὸ τῆς Μουσης. M. — Καὶ ὡς σοι
ἀρέσκει. r. Im.
- 118) [Ὅγε:] ὁ μὲν. r. M. 25
- 120) Πλάγιος. M. — Ἀπαρχῆς. M. — Κλίνας. M. — [Ἐτέρα:]
χειρῶν. r. Im. M.
- 121) Τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Im.
- 123) Ὑπάλυξε. Im. ἐξανέστησεν. M.
- 124) Τὸν μῆνιγγα. M. 30
- 125) Ἀνοίξαντος. M. τυπέντος. Im.
- 127) Ἴσχυροτέρῳ κτύπῳ. M. — Ἐβλαπτε. Im. ἐτιτρώσκειτο, ἐβλά-
πτετο. M.
- 128) Συνέθλασε τὰς παρειάς. M.
- 129) Παραφρονῶν. M. ἄνους. r. Im. — Τὴν νίκην ἢ τὴν φιλονει-
κίαν καὶ ἔριν ἀπανθῶν. M. ὀξέως λαλῶν, βοῶν. r. Im.
- 131) Ἀποστροφή. M. — Ἄδικον, παράνομον, ἀπρεπές. M.
- 133) Ἐπέθηκέ σοι ὄρκον. M.
- 134) Μῆποτε τοῖς ξένοις ἐκὼν γενέσθαι λυπηρός. M.
- 135) Ὑμνησα ἐγὼ ὁ ποιητής. r. Im. εἰς ἄλλον μεταβαίνει. r. * Im. 40

7) κατέβηνον cod., κατέβηνον Boisson. 12) ἐξικμ.] Boisson. et tacite Duebn., ἐξικμ. cod. 23) ἢ pro καὶ r. — σοι] su codd. 24) ἀρέσκει]

ἀρέσκει r., ἀρέσκοι Im. 30) μῆνιγγα cod. 34) παρειάς] Gail., παρηάς cod. 37) ἐπιστροφή r. Im. 40) ὕμνησα om. Im.

- 136) Ὡς ὁ ταχὺν ἵππον ἔχων. M. — Ὡς ὁ κινῶν τὸ δόρυ. M. λα-
σοῦε. r. Im. — Ὡς ὁ σιδηροῦν ἔχων θώρακα. M.
137) Καὶ τότε οἱ νῆοι δὴ τῶν Διός. r. Im.
138) Τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Im. ἱστορία. r. *Im. — Λυκόφρων. r.
5 139) Μετὰ ὀρμῆς. M.
140) [Μελλογὰμος:] ἀπὸ κοινοῦ. r.
141) Κατέλαβον. M.
143) Βαθείαις. M. — Ἀσπίσι. M.
144) Περικεφαλαίας. M.
10 145) Ὡς εὐδαίμονες. M.
146) Βαρεῖς ἐστέ. M.
147) Μετὰ προικὸς ἔδωκε θυγατέρας. M.
148) Ταύταις δέ. M. — Ἦγουν μετὰ ὄρκου αὐταὶ ἡμῖν ἐμνηστεύ-
θησαν. M. μετὰ ὄρκου. r. Im.
15 150) Κτήμασιν ἃ ἐλήσασθε. M.
151) Τὸν Λεύκιππον. r. M. ἀπεστῆσατε τοῦ καθεστῆκότος. M. —
Λαθραίως ἐλάβετε. M.
152) [Ἐνώπιος:] ἐνώπιον, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. r. Im.
155) Ἦγουν ἄνδρες παρητοιασμένοι. M.
20 156) Ἡ ἵππικὴ Ἥλις, πόλις Θετταλίας. M.
157) Καλλίστα ἔχουσα πρόβατα. M.
160) Ὀμηρικόν. r. — Ἡλικίας ἐπιδειξ, ἦγουν ἀνήλικαι. M.
161) Τουτῶν εὐκόλον ἐστὶν ὑμῖν ὀπιτεῖν. M.
162) Ἐπεὶ. r. Im. — [Ἀγαθοῖς:] ὑμῖν. r. Im. καλοῖς, εὐγενέσι.
25 M. — [Πενθεροῖ:] ὑμῶν. M.
163) Ἐκκριτοί. M.
164) Καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἔκκριτοί. M. — Τὸ ἐξ ἀρχῆς. M. ἐν-
δοξότατον. r. Im. — [Πατρῷον αἶμα:] τῶν προγόνων. M. καὶ δια-
κρίκται. r.
30 165) Ἄφετε τελεσθῆναι. M.
166) [Νῶϊ:] ἡμῖν. M. — [Σφῶϊ:] ὑμῖν. συνίζησις. M. — Σκο-
πήσωμεν. M.

Vs. 167. 168.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Τάδε, φησὶν, εἰς οὐδὲν ἐχώρη-
35 σεν, ἦγουν ἄπερ πρὸς ἑαυτοὺς ἔλεγον, ἄπρακτα γέγονε. λέ-
γει δὲ τοῦτο ἐκ μεταφορᾶς τῶν εἰς ὕδωρ γραφόντων ἢ τοι-
οῦτό τι ποιούντων ἀνυπόστατον καὶ τῶν πρὸς ἀέρα τοῦς
λόγους ποιουμένων. M.)

167. 168) Εἶπον Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. r. Im. [ἦσκον:] μετήρχοντο
40 ἀπὸ τοῦ ἀσκά ἀποβολῆ τοῦ υ. M. — Τοιαῦτα ὅποια εἴρηται. M. —
Τὰ δὲ πνοῆ ἀνέμου ἔχουσα ὄχετο εἰς ὑγρὸν κύμα M. παροιμιακῶς. r.
Im. — [Πνοιῆ:] ἔχουσα ταῦτα ὄχετο. r. — Εἶπετο, ἠκολούθει τοῖς
λόγοις. M.

1) Voluit ὡς λαοσσόος. 18) ἐπιρρήματος] Wart., ῥήματος codd.

- 169) Λέγει ἀκμὴν ὁ Λυγκεύς· ἀλλ' ὑμεῖς ἐστέ. r. Im. ὑμεῖς μὴ
 θελγόμενοι ἐστέ. M. — Ἄγριοι. M. — [Ἄλλ':] εἶπεν Λυγκεύς. r.
 170) Ἐξάδελφοι. M.
 172) Φιλονεΐδιαν, μάχην συστησαμένους. M. — Ὅμοιον. M. κοι-
 νόν. r. Im. — Τὰ δόρατα βάψαι. M. 5
 173) Ἴδας ὁ ἀδελφός μου. r. *Im. — [Ἐμός:] ὁ σός. M.
 174) Ἀπράκτους ἕξουσι. M. φεύσουσι. r. βόψουσι. r. Im. σχήσουσι,
 παύσουσι. r. rec. — [Ἀπεσχομένης:] ἦγουν ἀποσχομένοι. M.
 [ἀπεσχομένας:] γενομένης. r. Im.
 175) Μαχεσόμεθα. Im. 10
 176) [Γονεῦσι δὲ μή:] ὀραῖτε. r.
 177) Καταλείψωμεν. M. — Ἰκανός. M.
 178) [Ἄλλοι:] οὐχ ἡμεῖς. r. ξένοι. r. Im.
 179) Γαμβροί. M. — Μνηστεύονται. M.
 181) [Εἶπε:] ὁ Λυγκεύς. r. — Μάταια, ἀνεμώλια. M. 15
 184) Τὴν περιφέρειαν, τὸν κύκλον. M.
 185) Ἦγουν τὸ δόρυ. M.
 186) Τῶν κορύθων ἐκινουῦντο αἱ τρίχες τοῦ ἵππου. M.
 187) Στοχαζόμενοι, ἦγουν ἐτοιμαζόμενοι. M.
 189) Ἐκ παραλλήλου τὸ ἦτοι καὶ τὸ μέν. M. — Τρωῶσαι, βλά- 20
 ψαι. M.
 190) Ἐν ἰσχυροῖς πηχθέντα. M.
 191) Τότε δὲ οὗτοι. r. οἱ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῦ, ἐκ τῆς θήκης, ἐλ-
 κύσαντες. M.
 192) Οὐχ ὑπεχώρησαν. M. 25
 193) Ἴππου κόμην ἔχουσαν περικεφαλαίαν. M.

Vs. 194.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Φασὶ τὸν Λυγκέα ὀξυδερχῆ εἶ-
 ναι τοσοῦτον ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὀράν. Ἀριστοφάνης·

βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 30
 τοῦτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη ἐπὶ τῶν ὀξὺ βλέπόντων
 λεγόμενον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ληρὸς ἐστὶ μυθικός· τὸ δ' ἀλη-
 θές, ὅτι σοφὸς ἦν καὶ πολλὰ τῶν τῆς γῆς μετάλλων εὔφην,
 ὀξὺ βλέπειν τοῖς πολλοῖς ἔδοξεν. M.)

- 194) Ἐτρωσεν. M. — Ἦγουν ὁ ὀπτικώτατος. M. 35
 195) Εἰς τὸν λόφον τὸν ἐρυθρόν. r. Im. τὸν ἐρυθρόν λόφον τῆς
 κόρυθος. M. — Ἀπῆντα. r. — Ἡ ὀξύτης τοῦ ξίφους. M.
 196) Λυγκέως. r. — Τὸ ἄκρον τῆς χειρός. M. — Ἐκολόβωσεν,
 ἀπέτεμεν. M. ἠλάττωσεν. r. Im.
 197) Ἀναπηδήσας. M. 40

4) κακὸν pro κοινόν r. 9) γενο- In Im. ξένοι male ad νυμφίοι re-
 μένας r., fort. στεγνομένης ad ἀπε- latum. 30) Aristoph. Plut. 210. —
 χθόμενας, ut habet r. sec. 13) 36) εἰς τ. λ. ἐρυθράν r.

- 198) [Ἐκβαλεν:] εἴλκυσεν. M.
 199) Μνήμα. M. μνημεῖον. r. Im. — Ὅπου. M.
 200) Ἐκκλίνας, ἰστάμενος. M. — Ἐθανύμαξε. M.
 201) Μεταστραφεῖς, μεθορμήσας. M. ἐνέβαλε διόλου ἢ διὰ μέσου. M.
 5 203) Συνέχει, συνετάραξε. M. — Κλίνας. M.
 204) Ἦγουν θάνατος. M.
 205) Ἐπεῖδεν. M. — [Πατρῶη:] ἡ πατρικὴ. M.
 207—209) Αἶθον γὰρ κόψας αὐτὸν βάλλειν ἤθελεν. r. Im. — Τὴν
 ὑπερέχουσαν πέτραν. M. — Καταβαλὼν. M.
 10 210) Κεκαλλωπισμένην. M.
 211) Καυστικῶ. M.
 212) Οὐκ εὐκόλως. ἦν πράγματι. r. Im. ἀλλὰ δηλονότι βαρὺ
 ἔστι. M.
 213) [Κρατέοντες:] νικῶντες. M. — [Ἐκκρατέοντες:] λίαν
 15 κρατοῦντες. M.
 218) Ἐβουλεύσατο, ἦγουν ἐποίησεν. M. — Ὁ Ὅμηρος. M. r. Im.
 219) Συγγραψάμενος τὴν κατ' αὐτόν. (?) M.
 220) [Πύργον:] τὸ στήριγμα. M.
 221) Λιγυρῶν, μελιχρῶν. M. — Μέλη ἡδύφωνα. M.

20

Vs. 222.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ ὡς ἐμός: ἐπεὶ, ὡς ἐκάστου οἶκος εὐπορεῖ, τὰ πρὸς θεοὺς ἀναθήματα προσφέρουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο καὶ οὗτος τροπικῶς ὡς ἐμός οἶκος ὑπάρχει φησὶν, ἦγουν ὡς ἡ [καὶ] ἐμὴ τοῦ λόγου εὐπορεῖ 25 δύναμις. M.)

222) Ἦγουν ὡς ἡ ἐμὴ τοῦ λόγου περιορισία δύναται. M.

223) Τῶν ἄλλων τιμῶν. M. — [Κάλλιστον:] πράγμα ἔστιν ἡ αἰοδῆ. r. Im.

8) ἔθελεν r. 12) οὐκ εὐκ. ἦν. 24) καὶ eiecit Duebn. — 27) ἡ αἰοι-
 Ἐλαφρῶ πρ. r. 19) λιγηρῶν cod. δὴ om. r.

Bionis Reliquiae.

I.

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν ἕξ, ὧν τελευταῖος· δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι. M.)

- 4) Ἐχουσα τὴν σπολὴν κυανέαν. r. Im.
 9) Κατ' ὀλίγον. Im.
 10) [Ναρκῆ:] τοῦ. Im.
 11) Τὸ ἐρυθρὸν τοῦ χείλους. Im.
 12) [Ἀποίσει:] λήψεται. M.
 21) Ἄνευ σανδάλων ὑποδήματος. Im.
 25) Αἰωρεῖτο: ἐκρέματο. * Im.
 29) Μορφήν. Im.
 41) Φονικόν. Im.
 42) [Πάχρα:] τότε. Im.
 46—48) Ζῆ. M. — [Φίλαμα:] τὸ σόν. Im. — Ζώη τὸ φιλ-
 λαμα. τὸ πνεῦμα τεὸν θεύσει ἐς ἐμὸν ἦπαρ ἄχρῖς ἀπὸ ψυχῆς. * Im.
 55) [Ἐς σὲ καὶ Ἄρη:] ἔσεται. Im.
 58) [Πόθος:] ὁ σός. Im.
 59) [Ἀνὰ δῶμα:] εἰς τὸ οἶκημα. M.
 69) Ἐρημος. M.
 72) [Κάτθεο:] κύπε (?) τὸν Ἄδανιν. Im. — [Ἐνιαύεν:] ἵνα
 ἦ. Im.
 73) [Ἐμόχθη:] συννεγένετό σοι. M.
 74) Ποθεῖ: ὁ κλιντήρ. * Im.
 78) Φθινέσθω. Im.
 84) [Φορέοισιν:] φέρει. M.
 87) Ἐπιδυφιαῖς: δυφίεις. τὸ δύο φύσεις ἔχον. Im.
 88) [Καμήλιον:] νυμφικόν. M.
 97) Ἐπισχε. M. — [Κώμων:] τῶν θρήνων, τῶν ῥδῶν. M. ῥδῶν, 30
 κλαυθμῶν. r. Im.

Moschi Reliquiae.

I. (II.)

- 5) Ἀληθῶν. Im. — Πληθός. Im.
 8) Ἐφάνη αὐτῇ, ἔδοξεν αὐτῇ. Im.
 9) [Ἀντιπέργην:] Εὐρώπην. Im.
 13) Μετὰ βίαις ἔλκουσα αὐτὴν χερσίν. Im.
 20) Ἐξέδωκε. Im.
 21) Προέπεμψε. Im.
 30) [Ἐντύναιτο:] ἠτύρηπίξετο. Im.

6) κυανέαν om. r. 10) h. e. torpel. 26) φθειν cod. 30) ὡδε pro ῥδῶν r.

- 31) Ἀναύρων:] ποταμῶν. *Im.
 32) [Κέρσοι:] δρέψοι. Im.
 36) Τοῖς ἀπὸ τοῦ ῥόδου οὐσι τερπόμεναι ἄνθεσι. Im.
 40) Τηλεφάεσσα μήτηρ Εὐρώπης. Im.
 5 44) Ἐκ χρυσοῦ. Im.
 55) [Δινύηεντος:] καὶ (?). Im. — Στεφάνην: ὑπὸ δὲ τήν.
 Im. — Πυθμένι τὸ κρίνον. *Im.
 73) Ἀμόλυντον φυλάξαι. Im.
 75) Ἀνεπίστοις. Im.
 10 83) Σύρει. Im.
 94) Ἐλειχε. Im.
 115) Ἐποντο. Im.
 123) Εἴρεε: συνέστειλε. Im.
 131) [Θεόταυρε:] θείε. Im.
 15 133) Φοβῆ. Im.
 140) [Ἰψόσ:] εἰς. Im.
 156) Μίνωα καὶ Κάδμον. r.

II. [I.]

(Μόσχου Συρακοσίου Ἔρωσ δραπέτης. οὗτος ὁ Μόσχος
 20 ποιητῆς ἐστὶ τῶν καλουμένων βουκολικῶν ποιητῶν, ὧν πρῶτος
 Θεόκριτος, δεῦτερος αὐτὸς ὁ Μόσχος, τρίτος Βίων Συμφορᾶτος.
 Paullo post: οὔτε τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἦν ὁ Μόσχος, γινώσκω
 οὔτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἑτέροις ἐνέτυχον. AP. IX, 440.)

- 12) [Ἰταμόν:] ἀναιδές. r.

25

Incertorum Idyllia.

Idyll. I. [Mosch. III.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ὁμοίων τοῖς προρηθηθεῖσιν ραξ', ὧν τελευταῖος·
 5 συρίσδων δυνάμαν παραπλουτῆι καὐτὸς ἀείδω. M.)

- 30 1) Αἴλινον κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστὶν ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης. r.
 4) Κόρυμβος ὁ καὶ κάλυξ. Im.
 16) Ἡ φωνή. M.
 17) Ἀπὸ τοῦ Οἰάγρου πατρὸς Ὀρφέως. Im.
 35 27) [Μελάγγλαινοί:] διὰ τὰς τρίχας. Im.
 33) Ἐκ τῶν προβάτων. Im.
 40) [Κείρυξ:] ὁ ἄρρην ἀλκινόος. M.

15) βοβῆ cod. 16) Gl. pertinet ad lectionem ὕψος. 17) Potius Ραδάμανθην quam Κάδμον. 20) ποιημάτων cod. 28) E versibus vulgo nume-

ratis 133 in M. desunt Vs. 41 et sex Musurei 94—99; sed praeterea Vs. 22 a manu valde recenti in margine additus est. — 34) ἰάγρου cod.

- 43) [Ἰωνοῖσιν:] τοῖς τῆς Ἡοῦς. M.
 55) Ἡ ἠχώ. *Im.
 60) Ἐνεκα σου. Im.
 72) Ὁ μέλης, ὡ φλέ. ὡσπερ λέβης λέβητος. Im.
 82) Λιγαίνων ἐφλέξε. Im. 5
 89) [Ἰλαί:] οἱ δασεῖς τόποι. M.
 91) Τὸν Σιμωνίδην. *Im.
 100) Ἐκ τούτου τοῦ στίχου σημειοῦται, ὅτι τὰ εἰδύλλια ταῦτα οὐκ εἰσὶ τοῦ Θεοκρίτου, ἀλλ' ἄλλου τινὸς ποιητοῦ. *Im.
 103) Ἡμᾶς κληρονόμοις. Im. 10
 129) Ἡἰόνεσι Σικελαῖς. Im. ἀγιαλοῖς. D. I.
 131) Ἐκ τοῦ ἄδου πάλιν ἀνελθόντα. γ. Im.

Idyll. II. [Theocr. XX.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν μὲ', ὧν τελευταῖος· μήτ' ἐν ὄρει φιλέ- 15 οῖς, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. M.)

(Omnes glossae ex M.)

- 2) Λοιδοροῦσα. — Φθάρηθι, ἤγουν ἀπελθε ἀπ' ἐμοῦ.
 4) [Ἀστικά:] πολιτῶν. — Συνθλίβειν, ἤγουν φιλεῖν. ἀπὸ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦτο εἴρηται. 20
 7) Μαλακόν. — Ἀπατηλά.
 8) [Ἀδέα:] ἠδέϊαν ἐκβολῇ τοῦ ι.
 11) [Εἰς τεόν:] εἰς τὸν αὐτῆς.
 12) Διόλον.
 13) [Μυθίζοισα:] ψιθυρίζουσα. 25
 14) Θηλυπρεπῆς ἦν. — [Σεσαρός:] μετὰ μειδιάματος.
 15) Ἐπηρόμενον. — [Ἐλεξεν:] εἶπεν.
 16) Καὶ τὸ σῶμα ἐρυθρίασα. — [Ἐρσαί:] δρόσοι.
 17) Ἐγκάρδιον.
 18) Ἐμῆψατο πόρνη. 30
 19) Τὸ ἀληθές.
 20) Ἐνήλλαξέ με τοῦ προτέρου εἴδους.
 22) Κλάδον. — Ἐκόσμι. — Τὰ γένεια.
 23) Ἐξήπλωντο.
 24) Ἐπέλαμπε. 35
 25) Χαριέστατα.
 26) Τυροῦ πεπηγότος, νέον.
 27) Ἐξεχέιτο. — [Μελικῆρω:] κηρομέλιτος.
 28) [Μέλισμα:] μέλιτος.
 29) [Λαλέω:] ἄδω. — Καλάμω. — [Παγιαύλω:] ὁ κοινῶς λέ- 40 γεται παγιαύλιν.
 30) Αἰ εἰς τὰ ὄρη οἰκοῦσαι.

1) Gl. pertinet ad lectionem Ἡώσι- Τήιον superscripto x mutata. 12) σιν. 7) Gl. pertinet ad lectionem Potius ἀνελθούσαν. 18) φθάρηθι Κήιον, in quam Juntinae lectio cod.

- 31) [Ἀστικά:] χείλη.
 33) Ὀρεσι. — Δάμαλιν κινεῖ, ἤγρουν ἐπιβαίνει αὐτῆ.
 34) Βουκόλω, τῷ Ἀδώνιδι.
 35) Τῆς Φρυγίας, ἤγρουν τοῖς ἐν Φρυγίᾳ. — Ἐβωσκε τὰ ποιμνία
 5 σὺν αὐτῷ.
 36) [Ἐκλαυσεν:] ἀποθανόντα δηλονότι.
 38) Τοῦ οὐρανοῦ.
 39) Λαθραίως ἀνὰ τὸ ὄρος. — [Εἰς εἶα:] εἰς τὰ ἴδια. — Ἀντῶ
 τῷ παιδί συνεκάθευδεν.
 10 41) Τὸν Γανυμήδη, βοῦς βόσκοντα. — Ἐγένου, διήρχου πλανώ-
 μενος ὡς ὄρις.
 42) [Βωκόλον:] ἤγρουν ἐμέ.
 44) [Ἀ Κύπρι:] ἡ Κύπρις τὸν γλυκύτατον Ἀδωνιν.

Idyll. III. [Theocr. XXI.]

- 15 (Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται
 ὁμοίων δακτυλικῶν ξξ', ὧν τελευταῖος· μὴ σὺ θάνης λιμῶ
 καὶ τοι χρυσοῖσιν ὄνειροις. M.)

(Omnes glossae ex M.)

- 1) Ἐφευρίσκει.
 20 2) Τοῦ κόπου· ἤγρουν αὐτῆ μοχθεῖν ἐν ἔργοις διδάσκει. — Καθ-
 εὔδειν καὶ ἀμελῶς διακεῖσθαι.
 3) Ἐργάταις. — Ἐῶσι.
 4) [Ὀλίγον:] μέρος.
 5) Διοχλοῦσιν ἐπερχόμεναι φροντίδες.
 25 6) Ἦγρουν ἀλιεῖς.
 8) Κείμενοι ἐν τόλῳ.
 9) Ἦγρουν εἰς ἃ ἀθλοῦσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν.
 12) Σχοινία. — Παλαιός. — Στηρίγμασι. — Πλοιάριον.
 15) [Κύθραν:] χύτραν Ἰωνικῶς.
 30 16) [Ἐτάλη:] φίλη.
 19) Τὸν μέσον. — Διήρχετο.
 20) Ἦγρουν ὁ συνήθης καὶ φιλούμενος.
 21) Ἀπορρίψαντες. — Ἐκίνουν.
 23) Ἐλάττους εἶναι.
 35 25) Τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
 28) Διακόπτουσα. — Ὅρα τὸ ἐνικὸν θηλυκὸν μετὰ πληθυντικῷ
 ὀήματος. mg.
 30) Τοῦ ονείρου. — Ἀμέτοχον.
 31) [Ἄγραν:] τὴν ἄλιαν.
 40 32) [Νικάξη:] νικηθῆση.
 33) [Ὀ:] οὔτος.
 39) Κατέπανον. — Θαλασσίους.
 40) Πολλὰ φαγῶν.
 42) Προθυμούμενον. — Ἐσκόπουν.

39) τὰν cod. 42) κατέπανον] κατέπαισον cod.

- 43) Ἐκίνουν. — Δέλεαρ, τροφήν.
 44) [᾿Ωρέξατο:] ἔδακεν.
 45) Ὀνειροπολεῖ. — Καὶ ἐγὼ ἔμαντενόμεν.
 46) Ἐπλέετο.
 47) Κυρτούμενον. 5
 48) Ἐκτεινόμενον.
 49) Ἀσθενεστέροις.
 50) Ἵπομνηστικῶν ἔμαντόν.
 52) [Ἀνήκυσσα:] ἤγουν ἤγρευσα.
 53) Κεκοσμημένον. 10
 55) Τῆς λευκῆς. — Θησαύρισμα.
 56) Ἡσύχως.
 59) Εἰς τὸ ἐξῆς. — Ἦγουν εἰσελθεῖν εἰς τὸ πέλαγος.
 60) Ἐν χροσῶ.
 61) Στήριξον. 15
 65) Ζητεῖς.
 67) [Μή:] σκόπει.

Idyll. IV. [Theocr. XIX.]

- 4) [Ἄλλατο:] ὑπὸ ἄλγους. r. Im.
 7) [Τί δ' οὐκ:] θαναμάξει. r. 20

Idyll. V. [Theocr. XXIII.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν ξγ', ὧν τελευταῖος· στήργετε δ' ὕμμες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάσειν. M.)

- 1) Πολυήρατος. r. Im. — [Ἀπηνέος:] κρουδ. 25
 r. Im. — Νέον. Im.
 2) [Ἄγαθῶ:] ὄρατον. Im.
 5) [Κρατεῖ:] βάλλει. Im.
 7) [Πυρσῶν:] ἐρώτων. r. — [Παραμύθειον:] οὐδὲν εἶχεν.
 r. Im. — [Ἀμάρυγμα:] μειλίγματα. r. Im. 30
 11) [Ἀρῖα:] ἀρήια, ξηρά, ἐχθρά. r. Im.
 12) [Ἀνάγκαν:] τοῦ ποιεῖν πάντα δηλονότι, ἐπεὶ ἄπειρος ἦν
 τοῦ ἔρωτος. r. Im.
 14) Ἐνδεδυμένος. r. Im.
 16) Καὶ τὸ ἔρευθος τῆς Κυθερείας. *r. *Im. 35
 32) [Ἀλμυρά:] πικρῶς. Im.
 43) [Κοιλόν:] ανεστηκός. r. Im.
 44) Ἐθάνες. Im.

2) ἔδακεν] Wordsworth., ἔδακεν μηλώματα r., μειλίγματα Im. 31) cod. 20) θαναμάξει] Wart., θαναμάξη cod. 25) πολυήρατος codd. — — αθεῖ pro ἐπεὶ r. (in Im. primo obtutu ἦθεῖ legeris.) 33) τοῦ om. r.

- 47) Ἐπίγραμμα. *r. *Im.
 53) [Ἀυτόϊξε:] ἄνοιξε. Im. — [Νεκρόν:] Ἄδωνιν. r. Im.
 61) [Ἐπενάχετο:] ἐξήλθε. r. Im.
 63) [Ἄττας:] ἔρωτικούς. r. Im.

5

Idyll. VIII. [Mosch. IV.]

(Τοῦ αὐτοῦ. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σὺγκρι-
 ται δακτυλικῶν ἐξαμέτρων ἀκαταλήκτων ραέ, ὧν τελευταῖος·
 θυμὸς ἐμὸς μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων. M.)

- 1) Ἡ Μεγάρα φησὶ πρὸς τὴν Ἀλκμήνην. r. Im.
 10 4) [Γίος:] τοῦ Διός. Im.
 6) [Ἐγώ:] ἡ Μεγάρα. αὕτη γὰρ δι' ὅλου οὐδύρεται. Im.
 22) Σὺγκρισις. Im.
 24) [Πότνια:] ἡ δυστυχῆς ἐνταῦθα. M.
 27) Τοὺς υἱούς. Im.
 15 32) [Τῶ:] τοῦτους. M.
 34) Καὶ ἂν οὗτοι οἱ τοκῆες συλλέξαντες τὰ ὄστα ἀπάντων ἡμῶν
 κατέθασαν εἰς ἕν ἄγγεϊόν, ἐκίσει λέγω ὅπου τὸ πρῶτον ἐγενόμεθα. Im.
 37) Βοιωτικοῦ. Im. Ἄονιον ἔθνος Βοιωτικόν, ἀφ' ὧν ἡ Ἄονία
 καὶ Ἄων καὶ Ἄονες. *Im.
 20 38) Τίρυνς πόλις Πελοποννήσου. Im.
 41) Ἀεὶ γὰρ ἄπεστι. Im.
 51) [Ἀναπτύξαιμι:] ἀνακαλύψαιμι τὰς ἀθυμίας. M.
 52) [Πύρρη:] γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ. Im.
 55) Οἶμαι. Im.
 25 56) [Μήλων:] παρειῶν. Im.
 61) Νύμφην. Im.
 62) Δύσμορος. Im. — [Παίδων:] ἔνεκα τῶν. Im.
 63) [Κέκλαυται:] εἰσίν (mg. πέλονται). Im. [κέκλωρ-
 ται:] καλοῦνται, ὀνομάζονται. M.
 30 65) Δεύω καὶ δεύομαι. δεύτατος, δεύτερος, τελευταῖος. Im.
 76) [Ἄϊς κε:] ἀφ' ὧν. Im.
 77) Ἐλαττον. Im. — Ἰδίαις. M.
 88) [Οἶος:] μόνος. M. Im. ὁ Ἡρακλῆς. Im.
 90) [Παλλύκοτον:] κακῆν. Im.
 35 91) Ἐξω τοῦ θυμοῦ. καὶ καταθύμιον κεχαρισμένον. Im.
 96) Ἐσκαπτεν. Im.
 101) [Ἦτοι ὁ:] ὁ μὲν. M. — [Προῦχοντος:] ζέοντος τοῦ
 ποταμοῦ. Im.
 102) [Ἀνδήρου:] χεῖλος. Im.
 40 113) Ἀκινήτως. Im.
 114) Σὺγκρισις. Im. — Ἐβλαψεν, ἐνίκησε. Im.
 115) [Κάπεσεν:] κατέπεσεν. M.

9) ἡ om. r., ubi Ἀλκμήναν. 25) παρῶν cod.

- 122) [Φίλη:] ὦ Μεγάρα. γ.
 123) [Παννυχίη:] μοι. γ. Im. — [Ἠρέποιτο:] τραπείη. Μ.
 125) Στίχοι ρκέ. Μ.

Idyll. IX. [Theocr. XXV.]

(Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στί-
 χων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων σπ', ὧν τελευ-
 ταιὸς· πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα
 θέντος. Μ.)

(Omnes glossae ex M.)

- 1) [Ἐπίουρος:] ἀκόλουθος, ἐπιμελητής. 10
 2) Αὐτοῦ ἐν χερσίν ἦν.
 4) Τιμῶν φοβερὰν ἐντολήν.
 6) Ἄγαν χρῆζοντα. — Ψεύσεται, ἀπατήση.
 7) [Ἐὐφρονος:] φρονίμου.
 8) Βοσκήν. 15
 9) Ἡ ἐπὶ καὶ ἡ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου.
 11) [Βουπρασίου:] τόπον τινὸς πολλὰς ἔχοντος ἀμπέλους.
 12) Μάνδραι. — [Ἐκάσταις:] βοσσίην.
 13. 14) Ταῖς τῶν βοῶν ἀγέλαις πάσαις. — Ἰὸλὺ πλῆθος οὐσί. —
 Τόποι βοσκῆς. 20
 15) [Τίφος:] τὸν κάθυγρον τόπον. — Γλυκεῖαν.
 16) Τὰ κοινῶς λιβάδια. — Θάλλουσι. — Ὑδατώδεις τόποι.
 17) Εἰς ἀνάρκειαν, ἤγουν ἀνάρκως.
 18) Ὁ τόπος ἐν ᾧ αὐλλῶνται.
 19) Καλῶς λίαν. — Τοῦ Πηνειοῦ. 25
 20) Ἐν ἐκείνῃ τῇ γῆ, ἢ ἐκεῖ. — [Ἐπηεταναί:] μακρά.
 21) Αἰιθαλής. — Ἀγριελαία. — Τοῦ ἐν νόμοις τιμωμένου.
 22) [Ἀγρόν:] καθαρόν. — [Τελειοτάτοι:] ἀνευθεύς.
 23) Βοστάσια. — Τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκοῦσιν ἡμῖν.
 24) [Πολὺν καὶ ἀθέσφατον:] ἐκ παραλλήλου. 30
 25) Φυλάσσομεν ἐπιμελῶς. — Τοῖς κοινῶς τριβολισμένοις. — Ταῖς
 ἠγορισμέναις ἀρουραῖς.
 26) Τετραβολισμένοις.
 27) [Οὐρούς:] τὰ ὀροθέσια, τοὺς περιορισμοὺς τῶν χωραφίων.
 — [Νίσσουσι:] ἀναστρέφονται, διέρχονται. — [Φυτοσκάφοι:] 35
 οἱ κοινῶς δραγαταί. — Πολλὰ ἐργαζόμενοι εἰσι.
 28) [Ἀηνοῦς:] τὰς ἄλωνας. — Ἐγκαίρον.
 29) [Ἐπίφρονος:] φρονίμου.
 30) [Γύαι:] ἄρουραι. — [Ἀλωαί:] λειμῶνες.
 31) [Ἐσχατιάς:] ὑψηλῆς. — Πολλὰς πηγὰς ἐχούσης. 40
 33) Καθὰ ἐστὶ δίκαιον ποιεῖν τοῖς δούλοις.
 34) Ἐπικερδές.
 43) Τῶν Ἠλείων.

6) Deest enim in M. Vs. 66. — 19) πάσαις] Duebn., πάσαι cod.

- 46) [Κρινόμενος:] κηχωρισμένος ὢν.
 48) [Αἰσυμνήτης:] ἀγανοθέτης, ἤγουν ἐπιστάτης τῶν ἔργων.
 51) [Προσαυτίς:] αὐτίς. — Ἐνδοξός.
 52) Βουλῆ.
 53) Τελεσθῆναι.
 56) Χθεσινός, κατὰ τὴν χθές. — Ἦγουν μετὰ πολλὰς ἡμέρας.
 58) [Ἐήδετα:] ἤδεται.
 59) [Κηδομένοισι:] τοῖς φροντισταῖς.
 61) Καταλάβομεν.
 62) Προοδοποιεῖ. — Ἐπροθύμει.
 63) Ῥάβδον.
 64) [Μέμοινε:] ὄραμα.
 65) Εἰς τοῦπίσω.
 66) Σπεύδοντος αὐτοῦ.
 68) Μακράν.
 72) Σαίνοντες προσήρχοντο.
 73) Ἀπὸ τῆς πλησίον αὐτοῖς γῆς.
 74) [Ἀψόπισω:] ἐκ παραλλήλου.
 80) Νοητικά. — Ἐνός τοῦ αὐτῶν.
 82) [Οἱ θηρωῶντες:] οἱ θηρευτικοὶ κύνες. — [Ἐδήρησαν:] ἐφιλονείκησαν.
 84) [Τωὺλίσις:] τὴν αὐλήν.
 85) Τὴν ἐσπέραν.
 86) Τὴν δειλὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας διαβιβάζων.
 87) Τῆς βοσκῆς. — Εἰς τὴν αὐλήν. — Τὰς μάνδρας.
 90) [Εἴσιν:] πορεύεται.
 91) Θρακικοῦ.
 93) Κινεῖ, ἐπιφέρει.
 94) Ἀΰξει.
 95) [Μετόπισθε:] ἤγουν μετὰ τὰ ποίμνια. — Ἐπῆλθε.
 97) Τῆς λείας. — Ἐστέναζον, ἤγουν.
 99) Τῶν ἐλισσόντων τοὺς πόδας ἐν τῷ πορεύεσθαι. — Ἀνεστρέφοντο.
 100) Πολλῶν ἀνθρώπων.
 101) Εἰς χρεῖαν ὢν, ἢ χρεῖαν ἔχων.
 102) [Ἀδμήτοισιν:] ἀδαμάστοις, ἰσχυροῖς.
 103) [Κωλοπέδιλ'] τῶν ποδῶν ὑποδήματα. — Ἦρμοξε τοῖς ποσίν. — Περιεστῶς. — Ὡστε ἀμέλειν.
 104) Ἀφίει.
 105) [Λιαροῖο:] χλιαροῦ.
 106) Κισσύβιον. — [Στέφε:] ἐν στεφάνῳ ἐτίθει, τῷ κοινῶς τυροβολίῳ.
 108) [Βοαύλους:] τοὺς ἐν τοῖς βουσίην ἀυλιζομένους.
 109) Ἐπιμέλειαν.

17) αὐτοῖς] Duebn., αὐτῆς cod., fort. αὐτοῦ. 22) τὸν αὐλον cod.

- 110) [Βαρύφρονος:] μεγαλόφρονος. — Ὁ Ἡρακλῆς περιφρα-
στικῶς.
- 112) Ἴσχυρόν.
- 113) Ἥρμοσμένον διηνεκῶς.
- 114) Ἐκπληκτικῶς. — Τὴν χάριν. 5
- 116) Λείαν, ἤγουν πλούτον.
- 117) Πολυθρέμμονες, ἀπὸ μέρους· ἔην γὰρ τὸ πρόβατον.
- 120) Ἡὔξανεν, ἐπλήθυνε.
- 121) Τελείως καὶ οὐ μερικῶς.
- 122) [Ἄιγ':] ἦτινι. — [Καταφθίνουσι:] φθείρονται. 10
- 125) Ζῶντα γεννῶσαι. — Μεγάλως, λίαν. — Θῆλεα τίκτουςαι.
- 126) Συνεπορεύοντο.
- 127) Λευκόποδες. — Ἐλίσσοντες τοὺς πόδας.
- 128) Κόκκινοι. — Ἐπιβαίνοντες ταῖς βουσί.
- 129) Σὺν τούτοις. 15
- 131) Λευκοί. — Ἐμπρέποντες ἦσαν. — Τοῖς βουσί.
- 132) Μὴ συναγελαζόμεναι. — Ἄγαν θάλλουσαν.
- 134) Δασείος δρυμοῦ.
- 135) [Προτεράων:] τῶν προερχομένων, ἦτοι τῶν ἔμπροσθεν
πορευομένων. 20
- 136) [Ἥϊεσαν:] ἔπειπον.
- 137) [Λεύσοντε:] ἔβλεπον καί.
- 138) [Βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ:] ἐκ παραλλήλου. δυνάμει ἰδία.
- 139) Ἐπάρσει. — [Φαέθων:] λευκός.
- 140) Ὅμοιον ἤγουντο. 25
- 141) Ἐπαινετός.
- 142) [Σκύτος:] δέρμα.
- 143) Τῷ καλῶς βάλλοντι ὡς τοξικῷ κατὰ σκοπόν.
- 144) Πλησιάσαι.
- 147) Κατέβαλλε συνθλάσας. — Ἴσχυρόν. — Ἀντίστρεψεν. 30

VS. 148. 149.

Rec. (Τρικλινίου. Ὡμῶ ἐπιβρίσας: τὰς μὲν χεῖρας, φησίν, εἶχεν ἐρηρυσμέναις ἐπὶ τῶν ᾧμων αὐτοῦ, πιέζων αὐτόν· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα αὐτοῦ ὀρθὸν ἴστατο, ἤγουν οὐ τελείως ὀρθόν, ἀλλὰ συγκεκυφός. M.) 35

- 148) Ἐπιπεσών.
- 149) [Μυῶν:] τῶν κοινῶς ποτικῶν τῶν ἐν τῷ βραχίονι. —
[Ἐπάτοιο:] τοῦ τέλους.
- 150) Ὁ φρονημώτατος. 40
- 151) [Κορωνίσσι:] μελαίναις.
- 152) Λίαν Ἴσχυρόν, ἤγουν ὑπερήφανον.
- 155) Τῆς λεωφόρου, τῆς πλατείας. — [Ὅρους:] τοῦ ὄρους.

21) Cf. lectionem ἦεσαν in c. textu quoque ὄρους habere videtur,
41) μελαίναις cod. 43) Codex in ut codd. 18. 23.

- 156) [Λεπτήν:] ἦτοι τὴν ἄτραπον. — Ὀδόν.
 157) Πρὸς τὸν ἀμπελῶνα. — Βουστασίαν.
 158) Φανερά. — Ἐπὶ ὕλης καὶ δάσους.
 161) Ἠσύχως.
 5 163) Οἰκείαις.
 165) Τῆς παραθαλασσίας.
 168) Χαλεπὸν λέοντα. — Σημεῖον.
 169) Τόπον ἔνθα ἠὺλίζετο. — Τοῦ ἐν Νεμέα τιμωμένου.
 171) Οἰκῶν.
 10 174) Ὑπομῖναι ἢ ἐργάσασθαι.
 175) Ἀριδίλως.
 178) Σημειοῦμαι.
 180) [Φορίζομαι:] φοβηθῶ.
 183) [Κατὰ πίδακα:] ἤγουν λίμνην. — [Κνώδαλον:] θηρίον.
 15 185) [Ὀλοφώιον:] ὀλέθριον ἀπὸ τοῦ ὀλλύειν τοὺς φώιας. —
 [Ἐρνος:] κλάδος, ἤγουν γένος.
 188) Ματαίας, ψευδομένης.
 189) Ἐχώρισεν αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ μέσης τῆς ὁδοῦ.
 193) [Ἀντιάδη:] ἀπόγονε τοῦ Ἀντίου.
 20 194) [Κατὰ στάθμην:] ἤγουν ὀρθῶς.

Vs. 195. 196.

Rec. (Τοῦ αὐτοῦ. Ἐπεὶ, φησί, λελίησαι, ἤγουν θέλεις, ἀκούειν, λέξω σοι ἕκαστα τὰ περὶ τούτου τοῦ μεγάλου θηρίου κεχωρισμένως, ὅπως δηλονότι ἐτελέσθη ἐμοὶ ὁ τούτου
 25 γόνος, καὶ ὅθεν ἤλθε τοῖς ἀνθρώποις τὸ τοσοῦτον κακόν. ὃ καὶ προτάσσει. τὸ δὲ λελίησαι γίνεται ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, λιῶ λιλῆσω λελίημαι λελίησαι καὶ ἐκβολῇ τοῦ λ λελίησαι. ἢ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ δεδιῶ δεδίηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λελιῶ λελίηκα λελίημαι λελίησαι. M.)

- 30 195) Περὶ τοῦδε. — Μεγάλου.
 197) Χωρίς, ἤγουν κεχωρισμένως.
 199) Εἰκάζομεν; λογιζόμεθα.
 200) Θυσιῶν. — [Μηνίσαντα:] ὀργισθέντα ὑπέρ. — Ἐπαγαγεῖν.
 201) [Πεισιῆας:] τοπικόν. — Ἐπερχόμενος, λυμαινόμενος.

35 Vs. 202.

Rec. (Ἄμοτον τὸ ἀκόρεστον ἢ τὸ ἀπλήρωτον, ἀπὸ τοῦ μετρῶ ἄμετρον καὶ ἄμοτον. M.)

- 202) [Ἄμοτος:] ἀκόρεστος. — Ἐφθιρε.
 203) [Ἐθεν ἄγχιστα πρόσναιον:] ἐκείνω πλησίον προσώ-
 40 κουν. — Δεινά, ἀνυπομόνητα.

25) τοσοῦτον cod. 33) ἐπὶτ] Duebn., ὡσπερ cod. 39) ἐκείνων cod.

- 205) Ἐνετείλατο.
 206) Τόξον στίλβον τῇ λειότητι τῶν ὀστέων. — Ὀϊστοδόκην.
 207) Τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ. — Ῥόπαλον.
 208) Στερεόν. — Σὺν τῷ αὐτῷ φλοίῳ δασέος ἀγριελαίας.
 209) [Ἐμμητρον:] ἤγουν σύρριζον. 5
 210) Τελείως.
 212) [Κορώνη:] τῇ κοινῶς κόκα τοῦ τόξου.
 213) [Νευρέϊην:] τὴν νευρόν. — Χαλεπὸν στόνον ἔχοντα. —
 [Εἶσανέβησα:] ἀνέβαλον.
 214) [Τέρας:] ἤγουν τὸν λέοντα. 10
 218) [Ἐπίβουσί:] ἤγουν ἐργατικός.
 219) Ἐσπαρμένης. — Ἀρούρας.
 220) [Χλωρόν:] ἤγουν νέον.
 221) Ἐκώλυσσα. — Πολύδενδρον ἀπὸ μέρους.
 223) Τὴν φάραγγα. — Πρὸ δειλῆς ἐσπέρας. 15
 225) Καταξήρους. — Πεπασμένος ἦν αἵματι.
 227) Μικροῖς κλάδοις. — Δασέσι.
 229) Τὴν λαγῶνα.
 230) Μάτην. — Εἰσῆλθεν, ἐπήχθη.
 231) Τράχυν. — Ὀπισθόρητον. 20
 232) Ἐρυθρόν.
 233) [Διδρακεν:] περιέβλεπεν.
 234) Ἐκκληκτικούς. — Ὑπεδείκνυε.
 235) Τοῦ τόξου ἀπὸ μέρους.
 236) Ἀνπούμενος. 25
 237) [Ἐδρη:] στάσις.
 238) [Θύρσαν:] τὸ δέσμα.
 239) Κούφος, μάταιος.
 240) Ἐφρόντιζον.
 241) Ἐλκειν τὸ τόξον. — Περιβλέπων. 30
 242) Ἀκόρεστος. — Τοῖς μηροῖς.
 244) Ξανθαί. — Ὅρθιαι ἔστησαν τρίχες.
 246) [Εἰληθέντος:] συσφίγγαντος ἑαυτόν. — Ὑπὸ τὰς λαπά-
 ρας. — Τοὺς νέφρους.
 247) Ἄρματα κατασκευάζων. 35
 248) Κλάδους. — Ἀγρίας συκῆς.
 249) Θερμάνας. — Τροχοὺς αἵματι.
 250) Μακρόφλοιοις. — Ὁ κλάδος.
 253) Προθνυμύμενος. — Κορέσασθαι. — Ἐτέροθι.
 254) [Προσεσχεθόμην:] ἔθηκα. — Διπλοῖδα. — Τὸ ἱμάτιον. 40
 255) Ὑπὲρ κεφαλῆς.
 256) Ἀντὶ τοῦ ἔνυφα. — [Διὰ δ' ἄνδιχα:] διαμέσον. — Συν-
 ἔθλασα.
 257) Τὸ ἐξ ἀγρίας ἐλαίας ῥόπαλον.
 258) Ἀγρίου, ἀκαταπονήτου. — Εἰς ἐμὲ ἐλθεῖν, ἢ πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν. 45

15) πρὸ δειλῆς] Duebn., προδειλῆς cod. 18) λαγῶνα cod.

- 259) [Υψόθεν ἐκ γαίης:] ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς γῆς.
 260) Κάτω μεύων.
 261) Τοῦ μυελοῦ.
 263) Νοήσας. — Ἐξ ὑποστροφῆς. — Ἀναπνεῦσαι.
 5 264) Τὸ ὀπισθεν τοῦ ἀνχένου προλαβών.
 265) Πολύρραφον βελοθήκη.
 266) Ἐπιγον. — [Σύν:] ἅμα.
 267) Ξέση, σπαράξη.
 268) Τοῖς ἡμετέροις ποσί. — [Πόδας:] ἐκείνον. — Ἰσχυρῶς.
 10 269) [Οὐραίου:] τῆς οὐρᾶς.
 270) [Ἐξετάναςσα:] ἐξήπλωσα. — [Βραχίονα:] ἤγουν τὸν
 ἀνχένα.
 271) Μὴ πνέοντα. — Ὁ μέγας. — [Ἐλλαχεν:] ἔλαβεν.
 272) Τὴν δασεῖαν. — [Θύρσαν:] τὴν λεοντήν.
 15 273) [Μελέων:] τῆς σαρκός. — Ἐλκύσω, ἀποδείρω.
 275) [Υλγ:] ἔτέρα.
 276) [Ἐνθέμιν:] ὄθεν.
 279) Φυλακὴν πολέμου. — Τοῦ τῶν σωματίων φθορῆως θυρούβου.

[Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.]

20

T. I p. 279.

- 5) Ὅστις αὐτὸν ἔβλαψε. Im.
 7) [Ποτανοί:] Ἐρωτες. r. Im.
 12) Τὸν ἄν. Im.
 19) Ἐβλαψας. ἔπιτομαι τὸ βλάπτω. Im.
 25 23) Τὸν Ἄδωνιν. Im.
 29) Τὸν πόθον, τὸν ἔρωτα. Im.
 32) Οὗτος ὁ Ἄδωνις ἤθελε βλάψαι. r. Im.
 33) Τοὺς ὀδόντας. οὗτοι γὰρ αἴτιοι τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ
 ἐγώ. r. Im.
 30 38) Τέμνε. r. Im.
 46) [Ἐρωτας:] ὀδόντας. r. Im.

15) ἀποδείρω cod. 28) πένθους, οὐκ ἐγώ Im.

ADNOTATIO

AD

SCHOLIA ET GLOSSAS.

PROLEGOMENA.

Prolegomenorum singula capita horumque partes, tum hypotheses ad Id. I. eique adhaerentia vulgo scholia ad inscriptionem idyllii in libris, quantum constat, hoc ordine se excipiunt:

a) Call. haec habet: I. A., VI. A., VII. A. B., VI. B., II., III., VII. F. G., VIII., [Hypotheses ad Id. I.], IX. A. B., VII. D. E., [scholium prius ad inscr. Id. I.], I. B., [scholium alterum ad inscr. Id. I.]. Eadem eodemque ordine vulgo inde a Valckenario edita erant usque ad Gaillium, qui primus ex Parisinis auxit. Ante Valck. praeceunte Bas. I. vulgo ex illis sola haec servata erant: I. A., VI. A., VII. A. B., VI. B., VII. G., VIII., [Hypoth. altera ad Id. I.]

b) Pauca in Ald.^a et Iunt. extant: I. A. B., IX. C., II., III., (IV. Ald.^a), VI. A., (VII. K. Ald.^a)

c) Borb. et Lips. haec praebent: I. A., VI. A., VII. A., VI. B., II., VII. F. K., [Hypotheses ad Id. I.]; IX. A., VIII., VII. G., IX. E., III., IX. D. [SchRec. Id. I. vs. 1. τὸ ἀδύ, de quo ex Borb. non refertur.]

d) Gen. hoc ordine utitur: VI. A., VII. A. B., VI. B., II., [Hypotheses ad Id. I. adhaerente priore scholio ad inscr.], IX. A. B., VIII., III., I. A. B., IX. D. E., VII. F. G. H. E. I. K. D.

e) In I. hic ordo: VI. A., VII. A. B., VI. B., II., VII. K. D. H. E., IX. A., VIII., VII. G., IX. E., III., [SchRec. Id. I. vs. 1. τὸ ἀδύ], haec omnia a recentiore manu, quae in exteriori codicis margine apparet, tum ab antiquiore in pag. 1^b haec: IX. D., I. B. A., [Hypothesis ad Id. I.]; VII. F., [Hypoth. Id. I. inde ab τὰ δὲ πράγματα διακείνται]. De ultimis minus accurate relatum.

f) In Bar.^a teste Coxio in Catalogo codicum manuscriptorum Bibl. Bodl. hic ordo: *Γένος Θεοκρίτου. Περὶ εὐρέσεως τ. β.*, Epigrammata II. et III., de alio Theocrito ex Plutarcho, *Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων*, Hypoth. Id. I. et alia quaedam prolegomena. In M., ubi desunt Prolegomena et Hypoth. Id. I., Duebnero teste folia quaedam casu perisse videntur. De reliquorum librorum ordine fere non constat, nisi quod *Θεοκρίτου γένος* in plerisque primum locum tenere videtur.

Libris tantopere variantibus nulli adhaesimus, sed singulos locos secundum argumenta sua collocavimus.

I, p. 1, 5. Qui nomen *Σμιχίδας* in Id. VII. Theocriti patronymicum esse existimabant, minime inde colligere poterant, patri idem nomen *Σμιχίδας* fuisse. Quare potius *Σμιχλον* scripsi, acce-

dente codicis 1. lectione *Σιμίχον*. Recte in SchVet. Id. III, 8 *Σιμιχίδας* derivatur ἀπὸ *Σιμίχον πατρωνυμικῶς*, nec minus in SchVet. Id. VII, 21 restitui κατὰ *Σιμίχον ἦν υἱὸς* ex Gen.^b (*Σιμιχίδου* vulg.) et glossis υἱὸς ἦν τοῦ *Σιμίχον* P. et υἱὲ τοῦ *Σιμιχίδου* K. Etiam in GIM. ad Syr. 12. *Σιμιχίδας* explicatur υἱὸς τοῦ *Σιμιχίδου*, in scholiis ad Syringem AP. XV, 21 ὁ *Σιμήχον παῖς*, et apud Suidam s. v. *Θεόκριτος* legitur οἱ δὲ *Σιμιχίδου* (cod. E. *Συμίχου*). Si qui patrem vel vitricum *Σιμιχίδα* agnoscebant, vid. SchVet. VII, 21 (*υἱὸς Σιμιχίδου* etiam Pedias. ad Syr. 12, *Σιμιχίδου* Holob. ibid.), aliis testimoniis praeter ipsum Theocriteum uti debebant.

— lin. 8. Quum praesens εἶναι alienum sit, ex variae lectionis vestigiis restitui notam verbi δοκεῖ constructionem cum indicativo. Infinitivus propter sequens ἐσχηκέναι irrepsisse videtur, quanquam hoc Reiskius primus, quem sequentes editores fere sequuti sunt, interpunctione mutata a δοκεῖ pendere voluit. Priores editiones et post λέγουσι et post πρόσοψιν cola habent, interpretes vero Latini inde a Bas. I. recte ἐσχηκέναι cum λέγουσι junxerunt. Nos in eandem sententiam parenthesin indicavimus.

— lin. 9. In var. lect. ad h. l. lege „*Φιλίνναν* 6.“ pro „*Φίλ. b.*“ *Φιλίνναν* jam Meinekius in ed. II. scripserat. Utraque vero nominis forma, et *Φιλίνη* (sive Dorice *Φιλίνα*) et *Φίλινα*, proba est, vid. Keil. Anall. p. 8. 244. Itaque secundum majorem librorum auctoritatem praetuli et hic *Φιλίναν* et infra nr II. in epigrammate *Φιλίνης*. Apud Suidam et Eudociam p. 232 *Φιλίννης* scriptum, sed illius codex V. *Φιλίνης* habet, *V. *Φιλίνης*.

— lin. 10. Quum Ptolemaeus Lagi a. 284 a. Chr. obierit, Theocritus vero circa a. 300 natus sit, vid. Hauler de Theocr. Cap. 3, parum recte secundum librorum lectiones hic illius aetate floruisse dicitur; multo rectius infra et in fine scholiorum ad Syringem AP. XV, 21 potius Philadelphus nominatur. Itaque hujus nomen excidisse statui, suadente etiam duplici loci recensione, qua libri utuntur.

— p. 2, 2. Ad miram notitiam de Moscho Theocrito conferatur *Μόσχον Θεοκρίτου*, quod cod. Vindob. Moschi in inscriptione Epitaphii in Bionem a pr. man. habet, interserto a sec. man. ἦ.

— lin. 4. De Nicandro male inter aequales Theocriti relato cf. O. Schneider. Nicand. p. 11, qui docuit Nicandrum sub finem tertii a. Chr. seculi natum esse.

V. Versus, quos Wartonus politicos esse sibi persuasit, poeta, si diis placet, Byzantinus potius elegiacos esse voluit.

VI, p. 4, 5 se qq. Conferenda est narratio de origine poësis bucolicae apud Probum ad Virgil. Ecl. init. — *Λακωνικὴ* haud rarum apud recentiores, vid. Thesaur. Mox pro ἐνεστῶτων Meinekius inconsultius suspicatus est *συνεστῶτων*; illud verissimum „durante etiam bello Persico“.

— lin. 9. Adnotavit Duebnerus lectionem *Ἀλυάτιδος* grammatico Byzantino deberi, qui Minervam Caryatidem ignoraret, nos-

set autem Aleam; Dianam Caryatidem etiam Probus nominat, cui teste Pausania III, 10, 7 virgines quotannis choros instaurabant.

— lin. 14. Schaeferi conjecturam ἀσθῆναι procul dubio veram judicavit Hamakerus, recepit Meinekius. Contra Duebnerus defendit ἀχθῆναι; grammaticum enim de βουκολικοῖς loqui ut de festo aut de sacris, quemadmodum Probum in narratione de origine Laconica: „per pastores sacra expedierunt adhibitis carminibus etiam rusticis. ritum autem sacrorum bucolicon appellarunt.“ Conferatur praeterea Hesych. ἄγω, ἀπάγω, μέλω, ἄδω. Attamen emendationem ἀσθῆναι commendant verba Aeliani V. H. 10, 18 ἐκ τούτου δὲ τὰ βουκολικά μίλη πρῶτον ἤσθη. — Addo hic lectiones codicis m. a Morello ad hoc caput enotatas, quas cum reliquis editoribus neglexi: l. 14. πρῶτον ἀχθῆναι, l. 19. 20. διήλθεν — τὴν θεὰν ἰδίους ποιήμασι καθυμνήσαντες, p. 5, 2. ἐν τοῖς Συφρακουσίσι στάσεως ποτὲ γενομένης, l. 3. εἰσελθόντος, l. 4—6. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν θεὰν γεγηθότες ἀνύμνησαν. ἔπειτα ταῖς ἀγροῖκαῖς ὠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. Praeterea ad VII, l. 7. τὰ δὲ βουκολικά, l. 9. εἰλήφασιν — κρατιστεύοντος τοῦ ζωῦ.

— lin. 18. Pro διαφόροις, voce haud dubie corrupta, lectionem διαφόροις recepi, quam Hamakerus etiam ex ingenio proposuit et aptam videri Duebnerus concessit „ex uno fonte in aliam alius partem abeuntes“, quanquam idem haud dubie illam ex interpolatione natam asseverat. Neque enim vel oraculi verba apud Probum „flumen quod septem fluminibus confunderetur“, quae comparat, ad eam appellationem pertinent; neque Varronea apud Probum „juxta Rhegium fluvii sunt continui septem.“ Ceterum διαφόροις potius in 3. vel in 23. quam in 2. legi suspicor.

— lin. 7. Verborum ἄδειν seqq. transpositionem in hunc locum a nobis factam munit codex q., in quo teste Bandinio post παρέδωκαν εὔρεσιν (in quae verba olim hoc caput desinebat) alii quatuor versus leguntur: ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος etc. usque ad ἄδειν δὲ φασιν αὐτὸν ἐξηρημένον. Haec mutila excipit caput περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων. Adde, quod etiam apud Probum ea, quae cum his concinunt, in narratione de Syracusana bucolicorum origine leguntur.

— lin. 10. Προκειῖσθαι, quod Duebnerus in Adn. probaverat, idem in Praef. p. X damnavit, nescio an propter Probi verba „cornua fronti adjuncta“, quae mihi potius illud quam προσκειῖσθαι commendare videntur. Nam πρόκεινται praefixa habent (secundum frequentiore usum verborum περικειῖσθαι et ἐπικειῖσθαι) nihil aliud est quam fronti adjuncta habent. Etiam Meinekius προκειῖσθαι praetulit.

— p. 6, 3. Numeris tertii versus, qui est Glyconeus, medicaturus Bergkii Lyric. p. 1035 ἂν φέρμεν proponere ausus est. In ultimo versu καλέσσατο idoneo sensu destitutum esse intelligens Duebnerus proposuit ἂν ἐχαρίσσατο, God. Hermannus simul versus, qui est Pherecrateus, numeris providens, κάχαρίσσατο. Ma-

gis se commendabit, quod nos posuimus, ubi ᾗ est adverbium quomodo, ἐκλήσατο vero forma etiam ab Epicharmo Syracusano usurpata, vid. Dial. Dor. p. 346. Vulgatae horum versuum lectioni frustra patrocinator est Haulerus de Vit. Theocr. p. 42. Ceterum cantiunculam, vulgo inde a Bas. II. in duos versus redactam, potius in quatuor distribuendam esse vidit Hamakerus; argumento est hiatus post θεοῦ.

VII, p. 6, 7. Parum recte Reiskii et Hemsterhusii conjecturam διάφορον τὴν τ. π. ἐπιγραφὴν probavit Duebnerus, recepit Meinekius. Veram lectionem meliores libri praebent hoc sensu „bucolica cum inscriptione sua discrepant“ sc. quod minime omnia sunt bucolica.

— p. 7, 6. Aut ἠδύλλιον aut ἠδ. scribendum esse indicavit Duebnerus. Haec vocis scriptura reperitur EtM. 273, 42.

— lin. 8. Vulgata loci lectio sensu carebat, neque satis expediebat Meinekii emendatio ὅτι εἰδός ἐστιν, ὁ ποῖός ἐστι λόγος.

— lin. 11. Pro ἐπινίκιον legendum videtur εἶδος, qua de appellatione carminum Pindaricorum vid. Boeckh. ad Scholl. p. XXXI et Eustath. Prooem. Pind. p. 60.

VIII, lin. 1. Meinekius τῆς φράσεως retinuit deletis μάλλον δὲ τῆς κρ. Idem mox eiecit ἦγ. διηγ. καὶ δρ.

IX, p. 8, 11. παρὰ τὴν Ἐπ. conj. Schaeferus, quod recepit Meinekius, παρὰ τὴν τοῦ proposuit Valckenarius, quod admisit Duebnerus, cf. infra l. 20. Attamen librorum lectio verissima est; neque enim Epicharmi et Sophronis Doris severior existimari poterat, prae qua Theocritea mitis esset, id quod critici illi dictum voluerunt. Quo vero jure grammaticus maximam dialecti Theocriteae partem Epicharmo et Sophroni acceptam referri dicat, alio loco quaeremus.

— lin. 17. Haec recensio ex antecedentibus duobus praeceptis male consarcinata est. Etiam in hac παρὰ τὴν Ἐπιχ. conjece- runt Wartonus p. XLIII et Duebnerus.

HYPOTHESES.

Id. I, lin. 3. Lectio γέγραπται, quam recepi, teste Bandinio etiam in p. extat, qui liber utramque hypothesein habet. In proximis verum visum est τῶν ἐξῆς, quod Meinekius proposuit; nam Daphnis vivus introducitur in idyllis VI. VIII. IX., quorum nulum in ullo libro deinceps post Id. I. legitur.

Id. II, lin. 8. Duebnerus conjecit ἀπειροκάλως <προσέθηκεν οἷς> ἐκ τῶν κτλ., quod in SchVet. vs. 69 totum idyllii argumentum ex Sophronis mimis petendum dicatur et ne uterque poeta reprehendi videatur. Mihi quoque locus mutilus esse videtur, sed alio quodam modo explendus; neque enim intelligitur, quid in Thestylide vituperari possit. Ceterum μῦθων pro Μῦθων etiam in Call. extat.

Id. III, lin. 1. Geelius conjecit οὐ φανεῖη vel οὐκ ἂν φανεῖη vel οὐκ ἐνείη, fortasse deceptus vulgata interpunctione, qua post φησιν incisum erat. Quo commate sublato sententia haec est: ὁ ἐπικωμᾶζων non est poetae persona, id quod Munatus colligit ex verbis ἤρά γέ τοι σιμὸς κατ. Post sequentia πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους plura intercidiisse, quibus id ipsum demonstraretur, bene suspicatur Wuestemannus p. XIX, eodem referens verba ὡσπερ ἐδείξαμεν in hypoth. Id. IV, l. 71, quae nesciebat quo referret Casaubonus Lectt. extr.

Id. IV, p. 13, 16. Excidiisse αἰπολικὸν καί, quae supplevi, et ex verbis sequentibus et ex ipso idyllio apparet; conferatur idyllii quinti inscriptio Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. Etiam sequentia in libris corrupta esse apparet vel ex pronomine οἷ, quod vulgo secundum Crispini conjecturam omissum libri tuentur; ἐπεὶ primum in ἐπὶ abisse videtur, unde genitivos in parte librorum natos esse intelligitur, tum in ἐστὶ.

— p. 14, 6. Nunc demum optimi codicis ope locus de Milone in integritatem restitutus est, in quo septimam Olympiadem suo jure non tolerantibus Casaubonus Lectt. c. VI τῇ ἑβδόμηκοστῇ ἑβδόμῃ, Valckenarius vero recentioribus probantibus τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑξακοστῇ proposuerant. Jam apparet Milonem Ol. LX in puerorum lucta vicisse, quo tempore si quatuordecim annorum fuit (Milonem unam πάλης ἐν παισὶν victoriam Olympiae reportasse testatur Pausanias VI, 14, 2), tum quum Crotoniatarum contra Sybaritas dux erat (a. 510), annum fere quadragesimum quintum agebat. Apparet autem numerum ξ in ζ corruptum esse. Idem codex in proximis Casauboni emendationem ραδ confirmat.

Id. VI, p. 17, 14. Meinekius edidit: διὰ τὴν τ. θρ. πολ. καὶ τοῦ γάλακτος <ἀφθονίαν> Πολύφημον ἰδρύσασθαι. At πολυπλήθειαν etiam ad γάλακτος recte refertur.

Id. VIII, lin. 10. Quae ad hunc locum emendandum conjeceram, postea mihi confirmavit lectio κριτὴν in Gen.^b Duebnerus scribi jussit ὁ κριτῆς Δάφνιν ἐν μάλα ἄσπαντα, quae recepit Meinekius. Qui μαθητεύειν docendi sensu acceperunt, quo sane apud recentissimos subinde utitur; mihi satius visum veriolem vocis usum restituere.

— lin. 15. Meinekius, qui olim Anal. Alex. p. 250 ἀλύτικὴν pro vulg. λυρικὴν proposuerat, jam cum Duebnero μουσικὴν probavit.

Id. X, lin. 5^a. Meinekius pro μὴ μεγαλορρημονῆς, quae cum Duebnero in alteram recensionem recepit, proposuit μὴ μεγαλορρημονήσης. Sed conj. praes. recentiori grammatico concedendus.

— lin. 12^a. Lacunam, quae vel altera recensione comparata facile apparet, ita explevi ut carmen Lityerseum Batto tribuatur, non Miloni, ut in altera recensione factum est, de qua interpretum disceptatione vid. SchVet. vs. 56. Illam vero hujus recensionis mentem esse apparet ex verbis mox sequentibus πανσαμένον δὲ

αἰτοῦ, quam lectionem codicis v. altera παυσάμενος δὲ multo v-
riorem esse luce clarius est.

Id. XI, lin. 2. Ex Laur. XXXI, 5 Bandinius affert argumenti
initium: ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ
ἔρωτα et finem Δωρίδι διηγηματικόν.

— lin. 8. Meinekii emendationem dubitanter recepi, nec
scio an ex priore hypothesis ποιῶν rectius in παρηγορῶν mutetur.
Eadem caret verbis ἐρῶν τῆς Γαλατείας καί, quae propter sequen-
tia tolerari nequeunt.

— lin. 13. Dubitat Meinekii an Calliergi lectio πολλὰκι
praestet, quae mihi conjecturam sapit. Praetuli autem collocatio-
nem ποιητὰς πολλούς, quo facilius procedat verborum constructio
πολλούς τ. πρ. ἀμ. ἐδίδαξαν ποιητὰς, i. e. ut poëtae fierent.

Id. XII, p. 23, 2. Vereor ne Zieglerus de loco hujus hypothe-
sis in 3. 4. 5. non recte retulerit, quae et in L. (ubi item Erato-
stheni adscripta) et in Gen.^{a. b.} Call., et in reliquis omnibus, ut vi-
detur, libris suum locum tuetur. Fortasse propter memorabilem
Eratosthenis commemorationem inscriptionem ejus hypothesis in
schedis suis ita adnotaverat, ut postea eam notitiam parum recte
interpretaretur.

— lin. 4. Verba τοὺς ἐρωμένους . . . λέγει αἴτας Salmasius
ad Dosiad. Ar. p. 223 tanquam ex scholiis ineditis protulit, ut le-
gantur in Call., nisi quod λέγουσιν pro καλοῦσιν.

— lin. 7 seq. q. Propter vitiosam lectionem κόρας Bergkii
Lyrr. p. 657 suspicatus est Alcmanem dedisse αἰτίας κορδάς.
Nempe Eustathio teste p. 1915, 23 κορδα pro χορδή dixerunt οἱ χι-
δαῖοι. Quam formam Alcmani non obtruserim. — Partem etymo-
logiarum vel supplendo vel emendando magis illustravimus. Qui
αἴτης per εἰταῖρος interpretati sunt, ἔτης putabant in αἴτης, αἴτης
abisse; qui per συνέτης, συμπολίτης, originem ex αἴτης agnosce-
bant. Minus recte Hemsterhusius συνίτης scribi jussit, quamquam
Choeroboscus Orthogr. p. 73, 3. Zon. p. 74 vocem per ὁμοίτης in-
terpretantur et Methodius EtM. 43, 37 per ἄμα τινὶ ἰών.

— lin. 12. Retenta in reliquis vulgari lectione Wordsworthius
conjecit καλόν: ἦδεται pro καὶ οὐ φείδεται. Duebnerus scribi jussit
ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἐρῶν ευφραίνεται θεασάμενος, sive potius ἐρῶν
. . . ἦδεται θεασ. ut quaerendum restet, quid lateat in καὶ οὐφ.
In nostra lectione ἐνθεασμός, vox rarior, idem est quod ἐνθουσια-
σμός a frequentiore ἐνθεάσω = ἐνθουσιάσω.

— p. 24, 5. Meinekii proposuit ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς
ἐμπειρόντα εἰς πόλεμον (ἀποθανεῖν). Nos probabilius, nisi fallimur.

Id. XIII, lin. 15. Ἥρακλέους jam Schaeferus ediderat.

Id. XIV, lin. 3. Etiam Meinekii κοινῆς καὶ proscripsit.
Apparet in parte librorum Κυνίσκας in κοινῆς καὶ corruptum et haec
vocula καὶ transposita cum vera lectione conjuncta esse. At ipsa
verba τοῦ τῆς Κυνίσκας ἔρωτος post καταστάσεως ἐρωτικῆς tolerari
nequeunt; quae explicationis causa addita videntur.

— lin. 6. Extrema mutila et turbata. Quum Wordsworthii

conjectura εἰκάλως parum proficiatur, cum Meinekio lacunam statui. Verba καὶ προλέγει, quae in parte codicum desunt, ex προλέγων in scholio ad vs. 1 nata sunt.

Id. XV, lin. 2. Vulgata lectio ὑπερεχουσῶν, qua primarias matronas significari putat Valck. ad Adon. p. 191, ex interpretamento ad corruptam lectionem ὀνομαζομένων nata videtur. Unice verum μετὰ τῶν νομιζομένων „cum rebus ad sacrum ritum pertinentibus.“

— lin. 5. Recte Blomfieldius Mus. Crit. II p. 346 θαμένων potius quam θεωμένων corrigere videtur Dorica vocis forma servata, quum appareat titulum mimi Sophronei fuisse τὰ ἰσοθμία. Et θαμένων jam Boissonadius et Wuestemanus receperunt.

— lin. 11. Calliergi lectio, quam Duebnerus probavit, vix ex antiquis libris hausta esse videtur neque loci offensiones satis tollit. In iis quae nos codicibus ducibus edidimus παρ' ἔν interprete Hesychio est κατὰ τὸ ἐξῆς. Deinde intellige Theocritum singula ad spectaculum Adonideum pertinentia in reginae honorem descripsisse, quum ipse Alexandriae praesens inter spectatores fuisset. In Calliergi lectione difficile erat ad intelligendum, quid reginae interfuisset, mulieres illas Alexandriae versantes describi.

Id. XVI, lin. 2. Intellexit Geelius hoc additamentum in margine adscriptum fuisse ad superiora τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον, ut eorum error castigaretur.

— lin. 4 seqq. Narrationem de Simonidis cistis partim codicum partim ingenii ope in saniolem sententiam redigere studui. Conferendus maxime Stobaeus Flor. X, 39 Σιμωνίδης, παρακαλοῦντός τινος ἐγκώμιον ποιῆσαι καὶ χάριν ἔξειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ δίδόντος, δύο εἶπεν οὗτος ἔχω κιβωτούς, τὴν μὲν χαρίτων, τὴν δὲ ἀργυρίου κτλ., tum Tzetz. Chil. VIII, 228 de Simonide :

δύο γὰρ τεκτηνάμενος κιβώτια ἐκεῖνος
τὸ μὲν ἐκάλει δωρεῶν, τὸ δ' ἕτερον χαρίτων.
ἂ γοῦν γράφων ἐλάμβανεν, ἐτίθει κιβωτίῳ,
ὃ δωρεῶν ἐκάλεσε· λοιπὸν οὖν ἐμεστοῦτο·
τὸ τῶν χαρίτων δὲ κενὸν κιβώτιον ὑπέρχεν.
ἂν οὖν αὐτόν τις ἀμισθὶ γράψαι ποτὲ ἠξίον,
ἔλεγε· δύο κιβωτοὶ εἰσὶ μοι τῇ οἰκίᾳ.
ἢ μὲν καλεῖται δωρεῶν, ἢ δὲ γε τῶν χαρίτων.
ἂν οὖν ἀνοίξω κιβωτὸν τῶν δωρεῶν, εὐρίσκω
ἐν οἷς ἂν ἐξωνήσωμαι σύμπαν ἐμοὶ χρεῖῳδες.
κενὴν δ' εὐρίσκω κιβωτὸν ἀνοίξας τὴν χαρίτων,
καὶ τι χρεῖῳδες ἐξ αὐτῆς ὠνεῖσθαι οὐκ ἰσχύω.

Pro vulgari lectione absurda δίδόντων, cuius loco ex M. et Tzetzze δωρεῶν recepinus, Wytttenbachius ad Plut. S. N. V. p. 58 δοθέντων scribi jussit, probantibus Duebnero et Meinekio, δεδομένων Geelius. Eam cistam Plutarchus S. N. V. p. 555. F. cum Stobaeo ἀργυρίου κιβωτὸν dicit, idem de Curios. p. 520. A. τῶν μι-

σθῶν. Ceterum de hac narratione cf. Wyttenb. l. l. et Schneidew. ad Simonid. p. XXV.

Id. XVII, lin. 13. Verba Ἄρ. δὲ κ. εἰσβολῆ ex scholio ad vs. 1 translata esse videntur. Vulgatae lectionis in ultimis errorem Hemsterhusius et Geelius tollere studuerunt ἀναβιβάζων in καταβιβάζων mutando, probantibus Duebnero et Meinekio. Veriorem loci emendationem ipse codex Gen.^b suppeditavit.

Id. XVIII, lin. 2. Haec hyp. etiam in r. extat teste Bandinio, qui initium affert usque ad Ἡλένης, ubi reliqua cum editis conspirant, nisi quod πρώτου deest; neque ἐπιθαλαμίου post Ἡλένης legi videtur. Exit hypothesis in λανθάνη δὲ κρυπτομένη τῷ θορύβῳ τῶν ἄδόντων (cf. M.).

Id. XX [XXII]: Hujus idyllii Gaisfordus ex 9. hanc posuit hypothesis: Θεοκρίτου Διόσκουροι κοινῇ Ἰάδι. Quae potius est inscriptio, quare omisimus.

Id. XXII, lin. 15. Παρὰ etiam Wartonus proposuit. In versu Sapphonis sublato sphalmate prosodico scribe ῥοδοπάχεις.

SCHOLIA.

Idyll. I.

Pag. 30, lin. 8. Numerus ρνα' docet Triclinii exemplar ex 152 versibus, quos idyllium vulgo continet, uno caruisse, haud dubie vs. 108, qui ab optimis libris abest, quanquam in ipsis codicibus M. et P. legi videtur. Minus recte Adertus etiam de vs. 84 suspicatus est.

— lin. 14. Teste Duebnero scholium extat in B. D. P. Q.

Vs. 1—3, p. 30, 23. Scholium etiam in p. primum est teste Bandinio, qui hoc initium affert: ἀδύ τι: ψιλοῦται τὸ α, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασύ εἰς α ψιλὸν τρέπουσιν.

— pag. 32, 3. Lectio codicis E. sic apud Duebnerum, sed φωνὴν pro ἀπήχησιν E.³ verius puto.

— lin. 10. Ἀνθαιρήσεται, quod conjecturis tentarunt, recte tutatus est Huscenius in Wolfii Anall. I p. 178 collato Eurip. Hec. 660 οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

— lin. 30. Ex codice Gen.^b intelligere mihi videor de τήνικα dictum fuisse, fortasse in hunc modum: τὸ δὲ τήνικα ἀναλόγως τῷ ἡνίκα, quibus cavetur ne quis τήνικα a τήνος ductum putet.

— p. 33, 16. Recte Bergkiius σαντῶ duce ipsius scholiastae interpretatione ἐαντῶ; sed articulus τὸ mutatione non eget, modo ne inter Pindarica verba referatur, sed toti fragmento praefixus putetur.

— p. 34, 12. Rectius edidissem: Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον [ἀποίση, ἡγρον] ἀπολαβὼν οἴσεις. Nam verba μετὰ Π. τὸ δ. ἄ. proprie sunt pars paraphrasis, non lemma. In Lips. recte scripta; in Gen.^a μετὰ Πᾶνα pro lemmate habita.

— lin. 19 seqq. Epimenidis fragmentum praeterea extat in loco de origine Panis Scholl. Vat. ad Eurip. Rhes. 36 Ἐπιμενίδης δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παιδὰς γεγενῆσθαι Πᾶνα καὶ ἀρκάδω (sic)

διδύμους. Qua lectione aliquatenus sustinetur Ἀρκάδιον, quod pro vulg. Ἀρκάδα pars librorum praebet numeris commendantibus, quum jam hexametri pars prostet. Eandem nominis formam paragoricam SchVet. vs. 126 servarunt.

— lin. 22. Aristippi Ἀρκαδικὰ commemorantur Scholl. Apoll. III, 1087 et teste Toupio a Clemente Alexandrino, quae τὰ περὶ Ἀρκαδίας appellat Diog. Laert. II, 8, 5. In hujus genealogia retinui lectionem Οἰνηίδος et hic et infra in SchVet. ad vs. 123, quanquam praeter codicum varietates alia testimonia de Panis origine dubitationem movent, SchVat. ad Eurip. Rhes. 36. Ἀρίαιδος (Ἀρηίδος cod.) δὲ ὁ Τεγεάτης Αἰθέρως αὐτὸν καὶ Νύμφης Οἰνός γεγενεαλογεῖ, Holob. ad Syr. 1. ἔνιοι δὲ Αἰθέρως καὶ Νύμφης Οἰνός, ὡς καὶ Πίνδαρος (fr. 76), postremo Paus. VIII, 30, 3, ubi Nympha Οἰνόη (ex emend. Siebelisii pro Σινόη) Panis nutrix vocatur. Et in Aristippi verbis lectio Οἰνηίδος in Vulc. ad eandem formam Οἰνός tendit. Similem nominum Οἰνοίη et Οἰνήs permutationem ex SchApoll. I, 623 enotavit L. Dindorfius in Thes. V p. 1815. Ibi Σίκινος, quem ipso Apollonio teste vs. 626 Θόαντι Νημάς Οἰνοίη Νύμφη τέκε, auctore Xenagora secundum vulgatam lectionem dicitur Θόαντος καὶ Νηίδος Νύμφης, pro quibus in EtM. 712, 51 in loco ex SchApoll. petito leguntur Θ. καὶ Νύμφης Οἰνοναίδος (οἰνόναίδος cod. D., οἰνόους ναίδος M., οἰνόη ναίδος V.), quare L. Dindorfius cum Bocharto Chan. 1, 14 Οἰνηίδος restituendum censet. Attamen Keilius edidit καὶ νύμφης Οἰνός (sine Ναίδος) secundum Laur., ubi οἰνώης vel οἰνοίης. Ut autem hic pro Οἰνός comparent lectiones Οἰνοναίδος et Νηίδος, ita in utroque scholiorum Theocriteorum loco tradita sunt Οἰνηίδος, Οἰνοηίδος, δινηίδος, ἢ ναίδος vel νηίδος, denique Νηρηίδος. Hinc verisimile est, non Οἰνήs aliam formam nominis Οἰνόη esse, sed ubique scriptum fuisse Οἰνός Ναίδος, quod in EtM. jam Sylburgius restitui iussit, addicentibus codicum lectionibus, quanquam paullulum obstat vocis Νύμφης collocatio in priore loco scholiorum Theocriteorum et in SchApoll. secundum EtM., quare in hoc Sylburgius maluit Οἰνός Ναίδος Νύμφης. Praeterea quum Panis pater e nympha illa non solum ab Ariaetho in SchEurip. et Holobolo, sed etiam in SchTheocr. I, 123 Αἰθήρ dicatur, dubitari potest an hic in Aristippi genealogia Αἰθέρως pro Διός scriptum fuerit.

— lin. 23 seqq. Cum hac Panis allegoria comparanda sunt, quae Mythogr. Lat. III, 8, 2 tradit: „Pan igitur, ut dicit Varro, qui deorum tractat potestates et naturas, deus est naturae, et interpretatur omne. habet enim cornua ad radiorum solis et cornuum lunae similitudinem. rubet ejus facies ad aetheris imitationem. in pectore nebridem habet stellatam ad stellarum imaginem. pars ejus inferior hispida est propter arbores, virgulta, feras. caprinos habet pedes propter terrae soliditatem. fistulam gerit septem calamorum propter harmoniam coeli, καλαύροπα, i. e. pedum, propter annum qui in se recurrit.“ Cum hoc fere ad verbum conspirant Mythogr. I, 127 et Servius ad Virg. Ecl. 2, 3, nisi quod

hoc initium habent: „Pan deus est rusticus in naturae similitudinem formatus, unde et Pan dictus est i. e. omne.“ Brevius Philargyrius ad Ecl. 2, 3: „Pan, i. e. natura omnium rerum, inventor est fistulae. Pan pastoralis deus. per cornu solem significat et lunam; per fistulam septem planetas stellas; per pellem maculosam coeli sidera; per cannam ventos; per ungulas caprinas soliditatem terrae. Villosus est, quia vestitis gaudet terra.“ Quaedam similia etiam Cornutus habet c. 27 et Scholl. Opp. Hal. 3, 15. — Vulgatam lectionem τῆς ὥρας Hamakerus in τοῦ ἀέρος mutari iussit. Duebnerus in τῆς σφαίρας. Probabilius nos, nisi fallimur, locum in eam sententiam constituimus, ut Pan σημεῖον τῆς φορᾶς (i. e. motus) τοῦ παντός dicatur, ut πόλοιο φορὰ dixit Theo AP. App. 39. Sequentia enim primum docent formam dei mundi similitudinem referre, tum ejus insignia et munera motum, qui est in rerum natura, significare. Τὸ περιέχον non aër intelligendum est, ut Hamakero visum, sed rariore illo sensu accipiendum, quo utitur apud Strabonem XVI p. 761 τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Neque aliter intellexit is, unde Mythographi et Servius hauserunt, qui verba συνοικειῶνται . . . περιέχοντι interpretantur „in naturae similitudinem formatus,“ cf. SchOpp. παρὰ τὸ εὐκρίνει τὸ κόσμῳ. Minus accurate antiqui auctoris mentem ceperunt, qui Panem brevius τοῦ παντός symbolum esse volunt, ut Servius deinceps post locum supra allatum „hic totius naturae deus est“, Philarg. „natura omnium rerum“, Isidorus Orig. VIII, 11, 83 „Panem volunt rerum et totius naturae deum“, Varro ap. Mythogr. Vat. III, 8, 2 „Pan deus est naturae“, Cornut. „ὁ Πάν ὁ αὐτός ἐστὶ τοῦ παντός.“

— lin. 26. Verba καὶ μηνίσκουσιν idoneo sensu carent et, arguente etiam lectionis varietate, gravius corrupta esse videntur. Fortasse ejecto cum codicibus ἀπομίμημα scribendum est ἡλίον καὶ σελήνης μηνυτικόν, cf. Philarg. „per cornu solem significat et lunam.“

— p. 35, 1. Emendationem ἐνήφθαι etiam Hemsterhusius invenit comparatis Cornuti verbis νεβρίδα δὲ ἢ πάρδαλιν (παρδαλὴν Par. 4.) αὐτὸν ἐνήφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀστρῶν, quae etiam Toupus contulit. Hic librorum lectionem πάρδαλιν iis, quae in Ep. Crit. p. 118 (97) congresserut, satis defendi dicens recentioribus persuasit praeter G. Dindorfium in Thes. VI p. 448 et Osannum, qui Cornuto παρδαλὴν reddidit. Inter exempla vero a Toupio collata ne Lucianeum quidem de conscr. hist. c. 10 idoneum est, ubi jocosè Omphalen dicit τὸν λέοντα αὐτοῦ (Herculis) περιβλημένην. Neque Ruhkenius ad Tim. p. 256 probabile reddidit, in vulgari sermone ἀλώπηξ pro ἀλωπεκὴ dici posse et similia. — In proximis Duebnerus propter Latinorum grammaticorum interpretationes (Isid. „propter coeli sidera“) proposuit τῆς ἀστρικῆς φαντασίας; praeterea Cornuti verba supra exhibita comparare poterat et Diod. I, 11 de Baccho: Ἐναμμα τὸ τῆς νεβρίδος ἀπὸ τῆς

τῶν ἄστρον ποικιλίας περιῆφθαι. Mihi γῆς spurium esse videtur, φαντασία autem eodem sensu dictum, quo τὸ φαινόμενον Polyb. 9, 15, coeli stellati spectaculum. Pro εἵνεκα suspicor εἰκόνα, cf. Serv. ad stellarum imaginem; nolui autem recipere; quia et Isidorus hoc loco propter et Servius aliquoties in reliquis.

— lin. 3. Vocem μερῶν Duebnerus adnotavit satis improprie de collibus, silvis, uliginibus dici. Comparatis vero quae apud Mythographos et Servium hoc eodem loco inter locos de nebride et fistula leguntur, apud Philargyrium in fine, apparet locum de pedibus caprinis deesse. Quum vero apud Cornutum habeantur καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια καὶ τραγῶδη διὰ τὴν τῆς γῆς τραχύτητα (v. l. δασύτητα), adscitis etiam quae infra inter spuria extant, satis probabile est μερῶν corruptum esse ex στερεῶν (soliditatem terrae Mythogr. Serv. Phil.) et ante λάσια excidisse τραγῶδη καὶ vel τραγέα καί.

— lin. 4. Latinorum interpretationes fistulae „propter harmoniam coeli et septem planetas stellas“ ad idem redeunt, quia Pythagorica harmonia coeli in planetis posita est. Eandem sententiam scholiastae restitimus, eujus verba corrupta esse praeter ipsam lectionis varietatem inde colligitur, quod parum probabile est ἀνέμους vel πνεύματα alio trahi ac καταγίδας καὶ τὰς περὶ τὸν ἀέρα μεταβολάς. Ad ea quae dedimus apposite Plutarchus Mor. p. 745. B. τὰ πλανώμενα τοῦ κόσμου μέρη. Videtur autem πλανωμένων vel in πνευμάτων vel in πάντων ἀνέμων ab iis corruptum esse, qui sententiam vocis parum intelligerent, idque satis mature. Nam etiam infra in spuriiis ἡ σῦριγξ dicitur σημαίνουσα τοὺς ἀνέμους et apud Philargyrium praeter illa, quae sunt de fistula, etiam „per cannam ventos“, postremo apud Cornutum: συρικτὴν δὲ εἶναι τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέμων διαπνεῖσθαι.

— lin. 4. 5. Hemsterhusii conjecturam αἰγόπουν pro tradito αἰγῶπὸν haud dubie veram judicavit Duebnerus, in proximis lectionem γινομένης — μεταβολάς probans. At caprinos pedes Latini longe aliter interpretantur, neque scholiasta cum his dissentit, si supra recte judicavimus. Accedit quod αἰφνίδιοι ταραχαὶ Panici terroris solennis appellatio est, ut Cornut. l. 1. ἔτι δὲ τὸ πανικὸν λέγεσθαι ταραχὰς τὰς αἰφνίδιους, Plutarch. Mor. p. 356. C. τὰς μὲν αἰφνίδιους τῶν ὄχλων ταραχὰς καὶ πτοήσεις ἔτι νῦν διὰ τοῦτο πανικὰς προσαγορεύεσθαι, SchVat. Eur. Rh. 36 περὶ δὲ τῶν αἰφνίδιων φόβον ταραχὴν ἀνήψαν Πανί (ita cod. corrupte). Itaque locum ita constitutum, ut ea locutio suam vim tueretur.

— lin. 6 seqq. Verba a Duebnero recte damnata aliam eamque recentiore redactionem ejusdem allegoriae continent. Xylandri emendationem καὶ τὰ κάτω τραγέα, accedente codicis Bar. auctoritate, Duebnerus probavit. Nostrae emendationi τραγέα accentus in Bar. favet; attamen jam video τραγέα commendari Platonis verbis Cratyl. p. 408. D. Πᾶν — τὰ μὲν ἄνωθεν λείος, τὰ δὲ κάτωθεν τραγὺς καὶ τραγοειδής. Falx Pani male attributa, quae potius ad Priapum pertinet.

Vs. 4—6, p. 36, lin. 1. Quam recte hoc scholium separaverimus et codicis Gen.^b ope emendaverimus, facile apparebit. Verba παρακατιῶν συνέστειλε ad lectionem αἶθα δ' ἀρέσκη vs. 10 in p. traditam pertinere videtur, quam non spernendam esse suo loco docebimus.

— lin. 4. Asclepiadis observationem de brevi α Duebnerus pertinere putat ad Homericum λάψοντες a λάπτω II. π, 161, Meinekii ad Ionicum perfectum λέλαμμαι, Lehrsiius Herodian. p. 443 de vulgari quadam forma λάψομαι suspicatur; quae omnia vix satis probabilia. Nec recte Wuestemannus p. XVIII pro τὸ λα scribi jussit τὸ κα, ut totum scholion potius ad αἶθα pertineret; nam productio τοῦ κα potius analogiae Doricae adversatur, ut priora scholia recte monent. Quanquam ille recte sensit, Asclepiadem de quantitate vocalis, quae ad versus numeros nullius momenti est, vix dicturum fuisse. Quum vero in Gen.^b haec ante scholium de καταρρεῖ legantur, dubito an scribendum sit ἐκτέταται τὸ τα, ut ad lectionem καταρρεῖ pertineant, quam Meinekiius proposuit; quanquam productio ab Asclepiade non recte ad Doridem revocata foret.

— lin. 13. Pro vulgata lectione ἀνάμελκτος (ἀνήμελκτος 3) Duebnerus proposuit ἄν ἢ ἀνάμελκτος. Nos optimam codicis p. lectionem praetulimus. Varia lectio infra allata ἔστ' ἄν ἀμέλιξης potius ad ἀνάμελκτος vel ἀνήμη. in scholio pertinere videtur, quam ad poëtae verba.

Vs. 7. 8, lin. 2. Non recte Hemsterhusius voluit κατοφερῆς καὶ ἡχοῦν, cf. Gl. Vocem καταχῆς aut ad καταχεῖν aut ad κατηχεῖν revocabant.

— lin. 5. Valckenarius in adnot. ad h. v. scribi jussit μετὰ τοῦ ὕδαρ, contra quem Duebnerus τὸ ferri posse dicit. Immo genitivus a grammatici mente abhorret, qui hoc vult: „si ποῖτα posuisset τῆνο ὕδαρ, τὸ καταλείβεται.“ Infra lectio συννπαγόμενον, i. e. subjectum, postpositum ex usu grammaticorum, unice apta est.

Vs. 9—11, lin. 18. Jacobsii emendationem οὐς οὐκέτι γάλακτος δεομένους probavit Kiesslingius, recepit Duebnerus. Quae quum primo obtutu valde arrideat, librorum tamen lectio recte se habet. Nam agni paullulum adulti, sed etiamtum lac desiderantes ideo a matribus removebantur, ne omne harum lac exhaurirent.

Vs. 12—14, p. 40, lin. 5. Pro Ἀθηναίων Adertus Δωριέων reponi jubet. At scholiasta dialectologorum doctrinam sequutus est, qui σ in ξ mutatum Atticis tribuunt, vid. Greg. ed. Schaeef. p. 631. 644. 672.

— lin. 11. Scholiasta spectat II. ψ, 116, ubi κάταντα tanquam

Vs. 8. Adde καταστάζεται Stop., leg. καταστάζει.

Vs. 10. Adde λιπαρόν, πίσνα, ἢ κατὰ τὴν μάνδραν σιτισόμενον. Stop.

Vs. 14. Adde τῷ τόπω. Samb.

ex *κατάννεα* natum per *κατώφερη* interpretabantur, vid. Eustath., EtM. 98, 27 et all.

— lin. 14. Intellige Aelium Dionysium Atticistam, Halicarnassensem teste Suida et qui aeque *Δ. Ἀλικαρνασσεύς* dicitur SchHom. II. ο, 705; hunc de voce *γεώλοφος* disputasse apparet ex Eustath. 962, 23, cf. EtM. 222, 53. Duebnerus Aelii patriae non memor sine causa laboravit.

Vs. 15—18, lin. 2. Scholium ultra spem restitutionis mutilatum et corruptum. Parum enim proficitur conjecturis Aderti *ὄξ. δὲ καὶ περιδεικνύς* et Duebneri *τῇ ῥινὶ δεικνύς*. Attamon hoc apparet, quanquam utrumque illorum latuit, ultima verba vulgo praecedenti scholio male adhaerere et potius ad Panem pertinere, de quo dictum fuisse videtur, *ὅτι μετὰ τὴν ἄγραν μεσημβρίζειν εἴωθε*.

Vs. 21—26, p. 43, 7. Formam *προῖηπος*, quam restitui, grammaticus finxit, ut nominis *Πρόηπος* originem ex *προῖημι* illustraret.

— lin. 8 seqq. Vulgatum lemma *Κρανιαίων* falsum esse, ipsa prima interpretatio *κρηνῶν* arguit. Sed ne *κρανίδων* quidem, quae in textu fere optimorum librorum lectio est, genuinum esse potest; aegre enim intelligitur, quomodo aliquis *κρανείας* ex ea voce elicere potuerit. Auctor scholii potius *κραναϊῶν* legisse videtur, quam vocem alii *Νύμφας Κρηναίας* interpretati sunt, alii *κρηναίας* = *κρήνας*, quae forma paragogica (vid. Lobeck. Parall. p. 297 seqq.) olim legebatur Apoll. I, 1208, alii *κρανείας*, fortasse Doricam mutationem diphthongi *ει* in *αι* agnoscentes. Confirmat eam opinionem sequens scholium quamvis corruptum, utroque alterum illustrante. Hic pro *Κρηναίας* restituendum esse *Κρηναίας* praeter alterum scholium lectio *κρήνας* in 5. Gen.^b admonet. Iidem fontes veriores lectiones *εἶπε* et *συγκαθιδρυμένων* commendant. Alterum scholium ab initio corruptissimum est; lemma vero falsum esse et quid in proximis lateat, priore scholio comparato intelligitur. Praeterea alia quaedam illius ope correximus. Toupius proposuerat: *ἐκτός εἰ μὴ τὰς νύμφας κρηναίας κρηναϊάδας εἶπη* et *συνιδρυμένας τῷ Πρ.*, hoc probante Duebnero, qui ipse conjecit *ἐκτός εἰ μὴ τις τὰς νύμφας νῦν τὰς κρηναίας εἶπη*.

— p. 44, lin. 3. Duebnerus probavit *πολυχίλους ἦ*, ut est in 5.; quo sensu, parum perspicio. Scholium brevitate obscurius est, nisi quod apparet *τὰς πολυτόκους* etiam *πολυγαλάκτους* existimatas esse.

— lin. 7 seqq. Quum *ἀμολγός* pro vase mulctorio non in usu sit, aut *τοὺς δὲ ἀμολγείς* vel *ἀμολγέας* aut *τὰ δὲ ἀμολγία* scribi poterat. In sequentibus Koehlerus infelici conjectura proposuit *παρὰ τὸ πίνειν αὐτούς* „sc. γάλα, quod lac bibant et capiant“. Rectius Jacobsius vidit lacunosa esse, qui quod scripsit *παρὰ τὸ πελεκεῖν*, Duebnerus rectius *παρὰ τὸ πεπελεκῆσθαι* proferendum esse intellexit, qua in absurda vocis *πέλλα* etymologia consentiunt SchHom. II. π, 642. Eustath. 1079, 54 et 1531, 55. EtM. 659, 42. Quod vero ille in verbis *πίνειν ἐν αὐτοῖς* reliquias excerptorum ex Athen. XI, 495 haberi iudicavit, maxime verborum Hipponacteorum *ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς κύλιξ*, id Duebnero perprobabile

visum est, mihi aliter. Collatis enim SchRec. infra l. 20. *πέλλα καὶ γαυλὸς καὶ τάλαρος γαλακτοδόχα ἀγγεῖα* et SchVet. V, 58 *γαυλοὶ ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῶ τοῦ υ, ἀτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν*, intelligere mihi videor hic etiam de voce γαυλὸς ejusque etymo dictum fuisse. Itaque supplendo et corrigendo locum in eam formam redegi. Ultima verba ὁ ἐστὶ γ. ἀ. novum scholium esse capite truncatum jam Koehlerus perspexerat.

— lin. 18. Notante Jacobsio interpretatio *μέλαινα* pertinet ad V, 99 *τὰν οἶν τὰν πέλλαν*.

— lin. 19. Correctionem *πληρώσει* suasit SchVet. lin. 7. verbis *δύο πέλλας πῖμπλησι*. Deinde quum ἐπὶ μιᾷς φορᾷς ex usu recentiorum sit una vice, δύο supplendum esse judicavi „quippe duas una vice“.

— lin. 8. Callimachi fragmentum (nam hujus potius esse quam Hesiodi ex Athen. X, 442. F. et XI, 477. C. primus docuerat Heinsius Lectt. p. 296) vulgo deerat in EtM. 515. 33, sed extat in cod. Par. 346 ubi scriptum est *ὀλίγον δὲ εἴσεται κισσυβίῳ*; etiam corruptius EtG. 323, 14 *ὀλίγῳ δῆσεται κισσύμη*. Apud Athenaeum traditum est *ὀλίγῳ δ' ἤδετο κισσυβίῳ*, sed lectiones Etymologicorum et Scholiorum significant Callimachum potius scripsisse *ὀλίγῳ δ' ἤσατο κισσυβίῳ*, qua forma praeter Homerum Od. ι, 353 etiam Theognis vs. 501 usus est ex mea emendatione pro *ἤρατο*. Et aoristum commendant, quae in pleniore fragmento antecedunt *καὶ γὰρ ὁ Θρηκίην μὲν ἀνήγατο χανδὸν ἀμυστὶν ζωροποιεῖν*.

Vs. 27, lin. 10. *Κονίαν*, quod proprie est calce vel gypso obducere, ab recentioribus de quavis incrustatione et loricatione dictum esse videtur, qua vasa liquidorum tenaces fiunt. Ubi de cisternis vinum vel oleum asservantibus dictum est, ut Xenoph. Anab. IV, 2, 22 *λάκκοι κονιατοὶ* et Phot. Suid. s. v. *λάκκος*, propria vocis vis teneri potest; sed ubi de vasis, latior quidam usus agnoscitur, ut Diod. 19, 94 *ἀγγεῖα κεκονιαμένα* (v. l. —*ασμένα*), Galen. Tom. XIII p. 637. F. *ἄγγος κεραμεῶν ἀκονιάτων*. Eodem sensu apud Dioscoridem saepius vasa *ἀκόνιτα* dicuntur ut I, 94 *κεραμεῶν ἀγγεῖον ἀκόνιτον, τοιτέστιν ἀπίσσωτον*, et I, 6. 132. II, 65. III, 7, nulla lectionis varietate. Attamen Dindorfius in Thes. Vol. IV. Add. ad p. 1806 in his *ἀκόνιτος* ex *ἀκονιάτος* corruptum esse judicavit. Tertia forma *ἀκόνιστος* apud eundem legitur I, 6. II, 65 et saepius; eodem redit *ἀκούνιστος* Geopon. 11, 20, 3, ubi *ἀγγεῖα κεράμια ἀκούνιστα*; frequens enim apud recentissimos Graecos ω in ου mutatum. Conspirat in hoc scholiorum loco lectio *καὶ κοννισμένον*, i. e. *κεκοννισμένον*. Quanquam aoristi *κωνίσαι* exempla quae olim ad verbum *κωνίζω* referebant, potius ι ex η corruptum habere et ad *κωνᾶν* vel *κωνεῖν* pertinere recte judicavit G. Dindorfus Thes. V p. 2202. Quod verbum ubi cum *πισσοῦν* synonymum est, Schneiderus in Lex. et Barkerus ad EtM. p. 1106 derivant a *κῶνος*, i. e. *ὕγρα πίσσα* teste Dioscor. I, 94. Veriora tradit Photius: *κωνῆσαι*,

περιενεγκεῖν, διακαῦσαι (log. διακλύσαι). ἀπὸ τῶν πισσοῦντων, ἐπεὶ περιδινοῦσιν ἐν κύκλῳ τὰ πισσοῦμενα· κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνῶν. καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων περιαγωγῆς, οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως. Quamquam ultima aliquid obscuritatis habent, apparet tamen haec docti grammatici mens, a κῶνος i. e. στροβίλος derivari κωνῶν i. e. περιδινεῖν, de qua potestate satis constat; hoc vero ad picationem et alias unctiones translatum esse, quia picantes vasa circumagant. Latiorum unguendi potestatem etiam Aristophanes tuetur Vesp. 600 τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι ἡμῶν περικωνεῖ, ubi scholia: . . . τὰ ὑποδήματα τῶν δικαστῶν ἀποψῶντα καὶ ἀλείφοντα. μετήχται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων. κυρίως γὰρ περικωνῆσαι ἐστὶ τὸ πισσοῦσαι τὰ κεράμια. Itaque legitima appellatio vasorum non picatorum foret ὄγγεα ἀκῶνητα, quam formam Salmasius ad Solin. p. 868. A. etiam Dioscoridi non male pro ἀκόνιτος restitui jubebat. Forma ἀκῶνιστος, tum ἀκῶνιστος apud recentissimos ex vitiosa pronuntiatione κωνῖσαι pro κωνῆσαι nata videtur. In hoc scholiorum loco vulgata lectionem κεκονισμένον minime ea tuentur, quae Barkerus parum judiciose concessit. Contra κεκονισμένον, quo ducit Lipsiensis lectio, ut infimae Graecitatis forma defendi potest; nam de unctio per ceram illud dici potuisse, patet ex supra dictis. Praetuli autem κεκονισμένον propter meliorem librorum auctoritatem. Ceterum apparet derivata a κωνῶν et a κωνῖαν apud recentiores ut forma ita potestate simillima fuisse, ut inter utraque dijudicare difficillimum sit.

Vs. 30. 31, lin. 22. Interpretatio συμπελεγμένος ad lectionem κεκολλημένος pertinere videtur, quam Etymologica servarunt.

— lin. 23. Verba κωνία . . . . κεχρισμένος Moschopolus etiam ad Hom. II. β, 150 adnotavit, ubi desunt κωνιάω et καί.

— lin. 3. Verba κισσὸς ἐλ. κει. non tanquam lemma scribere debebam, sed ut partem paraphrasis, ut sunt in Lips. Fortasse in hoc κισσὸς hoc loco non legitur (nam sic in altera schedula a me enotatum invenio), ut haec scholio p. 46, 8. adhaereant.

Vs. 32, lin. 2. Pro ἐν τῷ Dnebnerus sententiam ἀπλῶς vel simile quid postulare dicit, nisi lacuna sit. Nos vocula οὐ suppleta sanam sententiam restituisse videmur: „fieri non potest ut appellatione γυνή Pandora contineatur“. Varia lectio γυνά, τι a Calliervo adnotata est, qui lemma hujus scholii omisisset; SchRec. vero lectionem γυνά τις agnoscunt, etiam in Call. receptam.

Vs. 33—35, lin. 16. Pro γινόμεναι reponere velis ἐπιμελούμεναι vel τημελούμεναι, cf. Suid. ἔθειραι, αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρήγες, Apoll. Lex. ἔθειραι, αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιούμεναι τρήγες et similiter EtM. Hesych. s. v. ἔθειρησι, tum sequens scholium. Attamen confer EtM. 318, 51 ἔθειρα ἢ θρίξ ἢ ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶσά τιμι et similiter EtG. 161, 53.

— lin. 16 seqq. Lectionem ἐθειράζοντες jam Koehlerus conjectura assecutus erat, qui pro καὶ καθήκοντες proposuit καθη-

βῶντες. Sed lectionem in Gen.^b inventam καθεικότες veram esse Adertus vidit. Ipse addidi γενειῶντες ex sequentibus, quae hanc interpretationem castigant. Lectionem γενειάδες apud Homerum etiam meliores libri, Hesychius, EtM. 225, 23 et Eustathius tuentur; alteram ἐθειράδες, quae ante Barnesium vulgabatur, commemorant EtM. et Eustathius.

— lin. 22. Scholiolum valde obscurum. Adertus proposuit προσχωρεῖν, Duebnerus profitetur se non videre quo pertineant. Ipse non dubito quin θεραπεύειν verbum ἐθειρεῖν interpretetur, ut Apoll. Lex. ἐθειρεῖν, τὸ ἐξ ἔθους κοσμηῆ καὶ θεραπεύη. Itaque ἐθειρεῖν in ὑποχειρεῖν latere videtur; ceterum manum abstineo.

Vs. 36, 37, lin. 9. In vulgata lectione τοι ferri non potest, et minus etiam μέντοι, ut Reiskius et Duebnerus ediderunt. Quare scripsi τὸ μὲν τι abundante pronomine, ut frequenter post ὁ μὲν et ὁ δέ, praecipue post τὸ μὲν et τὸ δέ. Post ὀράσεως quaedam intercidisse Duebnerus recte perspexit. Quae talia fere fuisse videntur „τὸ δέ τι κακῶς καὶ δράσεως“, ut ab ὀράσεως ad δράσεως aberratum sit. Apparet enim ex sequente plurali τῶν γλυπτῶν εἰκόνων, haec non ad mulierem solam pertinere, sed etiam ad ejus amatores. Mox particulam ὡς a Wartono ex 5. receptam, quam Kiesslingius ante τῶν γλυπτῶν transponi voluit, Hamakerus damnavit tanquam ex ultima syllaba praecedente natam, Gaisfordus ejecit, quem Duebnerus sequutus est. Mihi recte locum tueri videtur; neque enim sententia generalis est. Intellige „pro sculpturae natura“. Nam γραφή latiore sensu dictum, quo etiam γλυφήν comprehendit. In sequentibus Hamakerus audacius et infeliciter versatus est; Duebnerus ἀλλ' αἱ τῶν γλ. εἰκόνων <καταστάσεις> vel simile quid scriptum fuisse judicavit. Mihi potius post ἀλλὰ quaedam intercidisse videntur in hanc fere sententiam: ἀλλὰ <τοῦτο ἐχρῆν εἰπεῖν, ὅτι αἱ ὄψεις> τῶν γλ. εἰκ.

Vs. 38, lin. 20. De veriore scriptura κύλα vid. Heringam Observatt. p. 59 et Thesaur. IV p. 2101. Hanc etiam is prae oculis habuisse videtur, qui addidit, quod in p. legitur, μεταθέσει τοῦ στοιχείου, scilicet κύλα ex κοῖλα natum ratus diphthongo οι in v mutata.

Vs. 39—41, p. 38, 12. EtPar. apud Ruhnk. ad Hesych. Vol. II p. X et EtSorb. Θεόκριτος· τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς (μετὰ γριπεύσιν Sorb.). γριπεύς γὰρ ὁ ἀλιεύς, καὶ γρίπος (γρίπος Par.) τὸ ἀλιεντικὸν δίκτυον, οἶον ἀγριπον (ἄγριπον Sorb.). ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήσει Θεοκρίτου (οὕτως Θ. ἐν ὑπομνήματι τὸ εἰς Θεόκριτον Sorb.). Ultima ἀγρεῖν seqq., ut sunt in EtSorb., ex EtReg. etiam Larcherus ad Orion. p. 40 attulit. — EtPar. 2630 apud Bekk. post EtGud. p. 808: γρίπος τὸ δίκτυον, οἶον ἀγριπον. ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου. — EtG. 129, 56 Θεόκριτος· τοῖς δὲ μετὰ γριπεύσι. γριπεύς γὰρ ὁ ἀλιεύς παρὰ τὸ γρίπον τὸ δίκτυον, παρώνυμον γριπεύς. γριπεύς δὲ παρὰ τὸ ἄγρειν ἐνδεία τοῦ α. — EtM. 241, 23 γριπεύς: ὁ ἀλιεύς παρὰ τὸ γρίπον παρώνυμος, 28 γρίπος: τὸ δίκτυον

παρὰ τὸ ἀγρεύειν ἐνδείξι τοῦ α. Ex his composita sunt quae edidi.

— p. 39, 7. Noli in ἀκμάζοντι corruptelam quaerere vel interpretationem variae alicujus lectionis pro κάμνοντι; scholium enim etiam sequentium versuum sententiam complectitur.

Vs. 42, lin. 6. Praepositio κατὰ primo omissa, postea superscripta fuisse videtur, unde codicum corruptelae natae. Hamakerus in vulg. καὶ deleri jusserat.

Vs. 43. 44, lin. 11. Scholium valde perturbatum, cujus emendandi viam muniunt, quae in fine ex Gen.^b accesserunt. Inde enim apparet fuisse qui ᾠδήκᾱντι ad Aeolicum ᾠδήκημι pro ᾠδήκα revocarent, quod cum οἶδημι pro οἶδα comparandum vid. de dial. Aeol. p. 136. Neque vero quisquam de hac origine Aeolica potius cogitasset quam de vulgari Dorismo pro ᾠδήκᾱσι, nisi qui ᾠδήκᾱντι pro dativo participii haberet, non pro 3. pers. plur., praesertim quum hujus terminatio ντι ab Aeolide aliena sit. Et participium agnoscunt scholii interpretationes, nisi quod dativus vario modo corruptus est. Itaque in hanc sententiam locum correxi. Ταυρίζειν recentes Graeci pro τείνειν vel ἔλκειν usurpant, vid. Ducang. et Thesaur., quare τεταυρ. secundum 5. Gen.^b reposui, quum vulgata γεγαυρισμ. et forma et sensu laboret. Ceterum aegre intelligitur, quomodo aliquis ad miram illam vocis ᾠδήκᾱντι interpretationem delabi potuerit.

Vs. 45—47, lin. 6. In EtM. 772, 12 haec leguntur: τυτθόν, ὀλίγον. τυτθός λέγεται ὁ μαστός, καὶ ὑποτίθια παιδία τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυτθόν τὸ ἐπ' ὀλίγον· καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην ἢ μικράν, cf. Phot. τυτθὴν: ὀλίγην ἢ μικράν.

— lin. 8. Maxime conspirant EtG. 338, 3 et cod. V. ad EtM. 529, 31, ubi κόρη ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰονεὶ χορῆ τις . . . ὀρατικὸν πν. κόρη δὲ ἡ . . . ἔνθεν καὶ νεωκόρος . . . τὸ κείρω ἢ κειρ. ἔτι νεάζουσα, et partim EtOr. 80, 25, ubi κόρη καὶ ὀρατικόν. EtM. 529, 31 alio ordine κόρη ἢ παρθένος καὶ ὕρ. . . ἔνθα καὶ νεωκόρος· ἢ παρὰ τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ιδέα· ἢ παρὰ τὸ κείρω ἢ κειρ. ἔτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθ. οἰονεὶ κόρη . . . ὀρατικὸν πνεῦμα. Explicatio ἢ κειρομένην ἔτι καὶ νηπιάζουσα, ut in Scholl., legitur EtM. 534, 5 et EtG. 341, 42 (hic ἦν pro καί). Pauca Suidae communia, ubi vulgo item ὀρατικόν, sed διορατικόν Bernh. ex A. B. E. V., ut etiam Zonaras.

— p. 54, 2. Minus recte Hamakerus etiam ἀπὸ abesse vellet. Nam grammaticus hoc dicit, in τοσοῦτον ἀπέχει ὅσον — proprie ab altero intervallo noto demonstrationem fieri debere.

Vs. 48—51, lin. 7. EtM. 929, 5 sic: ἦμενος, καθ. ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ κάθημαι γίνεται ξημι κτλ. sine ἔμενος.

— lin. 9. EtM. 634, 35 sic: ὄρχατος — διαφέρει δὲ ὄρχου· ὄρχος γὰρ . . . τὰ φυτὰ (τὸ φυτὸν D. V.) . . . ὄρχατος δὲ ἢ ἐπίστιχος φυτεία . . . καὶ Ἡσίοδος ὄρχον . . . φυτεῖαν τ. ἀμπ.

— lin. 15. EtM. 797, 48 παρὰ τὸ ὁδὸς ὁδῶ, πλεονασμῶ τοῦ ι

Vs. 38. Adde [δῆθα:] συνεχῶς. Vim.

οἰδῶ, τροπῇ τοῦ δ εἰς τ οἰῶ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ φ φοιτῶ. σημαίνει δὲ τὸ ὄρηῶ καὶ παραγίνομαι· ὅθεν τὸ φοῖτα. — EtG. 556, 10 φοιτῶ γίνεται ἐκ τοῦ ὁδός ὁδῶ καὶ οἰδῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ οἰῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ φ φοιτῶ, et similiter l. 15. In scholio verba ὡς γὰρ . . . οὔτω καὶ absurdum additamentum.

— lin. 18. Scholiolum obscurissimum. Toupius, probantibus Kiesslingio et Hamakero, interpretationem διδύμους ad stolidam confusionem vocabulorum ὄρχος, et ὄρχις refert. Hunc Duebnerus miratur, ipse διδύμους corruptum judicans non minus quam κλάδους, ejus loco secundum codicum lectiones λαχιδίους, λαχισίους, χαλιδίους proponit λακκιδίους (?), nisi forte integrum sit λαχιδίους ad λαχαίνειν alludens; κλάδους ex glossa illatum esse, vid. Gl. Attamen haec ipsa interpretatio obscurior. Quae potius ad ὄσχος = ὠσχος vel ὄσχη pertinere videtur, cf. Scholl. Nic. Al. 109 ὄσχα κυρίως οἱ κλάδοι τῆς ἀμπέλου. Itaque nescio an obscurae illae interpretationes, διδύμους et κλάδους manaverint ex ampliore scholio, quo differentia inter ὄρχος, ὄρχις et ὄσχος exponebatur.

— lin. 21. Παίγνιον et φέρνιον eadem paragrapho comprehendit Arcadius 119, 27. Idem παιδίον et κλειδίον componit 119, 12 et 120, 14.

— p. 56, 11. Κίνδυνος dictum est ut μεταφορὰ κινδυνώδης, cf. Ernesti Lex. Techn. s. v. κινδυνώδης. Additamentum σολοικισμού in E. N. neque necessarium nec satis verum.

V s. 52—54, lin. 17 seqq. Scholium pessime habitum. Ut vulgo legitur, distinguuntur ἀνθήρικος asphodeli fructus et ἀνθήριξ asphodeli caulis. Quae distinctio nec per se probabilis est neque aliorum usu vel interpretationibus firmatur. Nam caulis asphodeli ἀνθήρικος vocatur ab Hellanico ap. Athen. XI, 462. b. in loco de Libyū nomadum tentoriis (Herodotus IV, 190 de iisdem narrans ambiguo genitivo ἀνθηρίκων utitur), Theophr. Hist. Pl. VII, 13, 2. 3, SchVen. Hom. Il. v, 227 et Eustath. 1206, 11, EtM. 109, 3, infra SchVet. VII, 68, Plin. N. H. 21, 17, 68 et 22, 22, 32. Idem ἀνθηρίκος dicitur Aneedd. Bekk. p. 403, 15, qua forma Longus I p. 12 secundum vulgatam lectionem in imitatione loci Theo-

eritei usus est, ubi cod. Flor. teste Cobeto ἀνθηρίκους^{as}. Contra eadem potestate nominativus ἀνθήριξ agnoscitur a Suida s. v. ἀνθήριξ locum Herodoteum respiciente et Scholl. Nic. Ther. 534 διὰ τὸ τοῦς κανλούς αὐτοῦ (asphodeli) ἀνθηρίκας καλεῖσθαι, ubi κανλούς e conj. Schneideri pro κύκλους editum, postremo infra in SchRec. Fructus asphodeli ἀνθήρικος dicitur ab Eustathio l. l. ἀνθήρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός ἢ κανλός; contra Hesych. ἀνθήρικας . . . καὶ ἀσφοδέλου καρπός. Neque in hoc ipso scholiorum loco codicum auctoritas illam distinctionem sustinet, quae in utraque interpretatione formam ἀνθήρικος commendat. Itaque in hoc scholio, formae ambiguitatis ratione non habita, variae vocis ἀνθήρικος interpretationes afferuntur. Neque vero valde obscurum est

scholium ex duobus conflatum esse, quorum prius agnoscit interpretationem ἀσφοδέλου καρπός, alterum longius interpretationem καυλός probat, hoc vero in libris ab initio mutilum esse; quod aliquatenus supplevi. Verba ἦς τὰ . . . πλατύτερα in antiquo libro ad marginem suppleta fuisse videntur, unde factum ut in codicibus partim omitta partim transposita sint. Confer autem cum his Plin. N. H. 21, 17, 68 „Graeci canlem cubitalem et saepe duum cubitorum, foliis porri silvestris, ἀνθέριον vocaverunt“; Theophrastus l. 1. sola haec habet: μέγιστον δὲ πάντων (καυλὸν ἔχει) ἀσφοδέλος· ὁ γὰρ ἀνθέριος μέγιστος. E codicum et Phavorini lectionibus Adertus pro ὅσον πηχναῖος elicuit ὡς φησι * * * πηχναῖος; sed quum non solum πηχναῖος, quod illi foede corruptum habent, certissimum sit, sed etiam ὅσον aptissimum, Calliergi lectio ex praestantissimo libro manasse videtur. Gravior dubitatio est de Ἀπολλόδωρος ὁ Δωριεύς, ut vulgo legitur; neque enim Apollodorum Doriensem quisquam novit. Itaque Apollodorum notissimum, Atheniensem grammaticum intelligens Hamakerus proposuit Ἀπ. δὲ τοὺς Δωριεῖς φ. οὕτω λέγειν, aut Ἀπ. δὲ φησὶν τοῖς Δωριεῦσιν (vel Δωρικῶς) οὕτω λέγεσθαι, Fritzschius de poet. buc. p. 34 ὁ Δωριεὺς deleri iussit tanquam ultimis syllabis vocis Ἀπολλόδωρος duplicatis orta, Duebnerus vero scriptum fuisse iudicavit Ἀπ. δὲ Δωριεῦσι φ. οὕτω λέγεσθαι. Attamen parum probabile est eam vocis potestatem, quam etiam Hellanicus et Theophrastus tuentur, ex Doride repetitam esse, quare Duebnerus haec ex Apollodori commentariis in Epicharmum petita vult, in quibus quod ille universe dixisset λέγουσι vel λέγεται, de Doriensibus proprie cepisse scholiastam. Denique Adertus, qui varia scholia de ἀνθερίκεσσι conjungere conatus est, proposuit Ἀπ. δὲ ἐν τῷ περὶ θεῶν φησὶν, a traditis longius recedens. Mihi probabile est potius alium ex Apollodori intelligendum et olim scriptum fuisse Ἀπολλόδωρος ὁ περὶ θηρίων, de quo opere, Nicandri potissimo fonte, nuper docte disputavit O. Schneider ad Nicand. p. 181 seqq. Ex ejus reliquiis apparet ibi pariter atque apud Nicandrum de remediis dictum fuisse; asphodelus autem quum secundum Nic. Th. 534 cum scholl. adversus serpentum morsus utilis habitus sit, ejus descriptio ab Apollodori opere illo non aliena erat. Attamen correctione tam dubia interim vulgatam retinui. — Phavorini lectionem οὕτω pro οὐ primus Koehlerus commendaverat; cur lectionem καρπὸν praetulerim, facile apparet.

— p. 67, 3. Duebnerus suspicatur, verba λεπτότερον καὶ εὐτοννάτερον ex scholio ad ὕγρός vs. 54 superesse. Attamen ipse εὐτοννος, quomodo infra in libris ὕγρός explicatur, suspectum habet.

— lin. 5. De οὐλὰς i. q. πήρα, cujus loco Toupius θυλὰς volebat, vid. Thesaur. V p. 2380.

Vs. 55, 56, p. 59, 13. Duebneri emendationi εὐκαμπτος favet εὐκαμπής in interpretatione codicum p. 3, quod ipsum Hamakerus inde reponi iussit. Non aliter pro εὐτοννος, quod Duebnerus singulariter dictum esse adnotavit, scripsi νεόγονος propter alteram in-

terpretationem in p. 3. νεόφυτος. Conferas ex Thesaurο Theophyl. Ep. 32 τὰ νεόγωνα τῶν ἀμπέλων.

— lin. 14. Minus recte Duebnerus θανῦμα in θείαμα mutari jubet et hic et infra p. 60, 10. Illi ipsum, quod sequitur, θανμάσειε patrocinator, nec poterant θάημα minus per θανῦμα interpretari quam θηέομαι per θανμάσω, ut vulgo fit et recte. In proximis Toupīi emendationem Σοφοκλής confirmavit glossa postea protracta Anecd. Bekk. p. 361, 2 et Bachm. I p. 49, 12 αἰολίζειν, τὸ ποικίλλειν. ὄγτως Σοφοκλής. (fr. 854. W., 826. N.)

— lin. 19. Apparet αἰπολικόν in lemmate hujus scholii falsum esse et priorem interpretationem aut ad αἰολικόν pertinere tanquam paragogicam vocis αἰόλος formam, aut ad αἰολίχον. Doricum ejusdem deminutivum, quod ipse Theocrito restituendum duxi. Huic suspicioni favent Hesychii glossa infra posita et altera hujus scholii interpretatio, unde τὸ Αἰτωλικόν recte in Gen.^b abesse Hesychius docet. Neque enim recte huic pro altero Αἰολικόν vel Phavorinus Καλυδωνικόν dedit vel recentiores critici praeunte Casaubono Lectt. Theocr. p. 241 Αἰτωλικόν. Potius ipsa serie docente, quum glossa inter Αἰολίονες et αἰολοθώρηξ posita sit, in Hesychii lemmate αἰολίχον scribendum, quod male per Αἰολικόν interpretatus est; neque aliter altera hujus scholii pars. Scilicet fuerunt qui Αἰολίχος et Αἰολικός non magis differre existimarent quam Πυρρίχος et Πυρρικός. vid. ad Scholl. IV, 20. Multo rectius prior interpretatio in solo Gen.^b servata, in qua pro αἰολικόν recte αἰόλον scriptum esse facile patet; pariter πυρρίχος IV, 20 in Scholl. et Gl. per πυρρός explicatur. — Codicis Gen.^b lectionem Αἰολίς γὰρ ἢ Αἰτωλίς vulgatae praeferendam esse Hesychius comparatus evincit.

— lin. 23. Lectionem ἀπατητικόν et prius scholium lin. 16. et Gl5. commendant. Deinceps levissima mutatione ποικίλλον scripsi; neque enim interpres poculum vafrum dici voluit, sed decipiens, αἰολικόν ad αἰολίζω referens. Sequentia verba, quae circumseripsimus, male interpolata sunt; nam ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν ad ἀπατητικόν, ποικίλλον referenda, vid. supra ad lin. 14.; pertinet vero ἐκπληκτικόν ad ἀτύξαι, vid. infra, reliquis ex superiore scholio lin. 14. transsumptis.

— p. 60, 4. De proverbio Λοκροὶ τὰς συνθήκας cf. Paroemiogr. I p. 116. II p. 186. De forma barbara ταυτός vid. Thesaur. Adertus voluit ταυτό, Piccolos probante Duebnero οἱ αὐτοί. De sequente Hesychii glossa supra dixi.

— lin. 10. Duebnerus iterum minus recte θανῦμα in θείαμα mutari jussit et praeterea θεέω in θείω, unde grammaticus potius θεάσω et θέαμα derivasset.

Vs. 55, lin. 24. Lege ἄκανος cum Aderto, deinde διὰ τὸ ἀκῆ θάλλειν, cf. EtM. 45, 17 ἀκανθα ἀπὸ τοῦ τῆ ἀκῆ ἀνθεῖν, ὃ ἐστὶ τῆ ὀξύτητι, EtG. 24, 41 παρὰ τὸ ἐν τῆ ἀκῆ, ἤγουν τῆ ὀξύτητι τρέχειν. De originatione Adertus et Duebnerus minus recte judicaverunt.

Vs. 57, 58, lin. 16. Accentus *Καλύδναι* utique vitiosus est; aut *Καλυδναι* aut *Κάλυδναι* scribendum, cf. Thesaur. Apud Homerum Apollodorus et Herodianus praetulerunt *Καλύδνας* a nom. *Κάλυδναι*, vid. Lehrs Herodian. p. 212.

Vs. 59—61, lin. 12. Van Reenen supplevit ὁ δὲ ποιεῖ φρονησας, κιν. ποιεῖ. λέγεται δὲ ἐπὶ ἔσθ. καὶ λελ. ἔργου.

Vs. 64, lin. 21. Dixi de hoc loco ad Bionis Epit. Adon. p. 29. — Scriptura *Μναςίας*, quam libri tuentur, aequae proba est ac *Μνασίας*, vid. Keil. Anall. p. 71. 246. Eandem praebet codex in SchVat. Eur. Rh. 36.

Vs. 65, lin. 9. Suadente Duebnero recepi Dorvilli conjecturam, quum Simonides historicus, de quo Diog. Laert. IV, 5, aegre intelligatur et apud Suidam s. v. *Σαρδάνιος γέλως* Sileni nomen in vulgata lectione aequae in *Σιμωνίδης* corruptum sit. De Sileno vid. Muller Fragm. Histor. Vol. III p. 101.

— lin. 13. *Τῷ ὄρει*, quod est in Vulc., etiam Cluverus Sicil. I, 2 p. 26 addi jusserat, iudice Hamakero citra necessitatem.

Vs. 66—69, p. 64, 25. *Θετταλίας*, quod etiam Gronovius ad Aelian. V. H. 3, 1 et Toupius postulaverant, nolui cum recentioribus recipere, ne interpolatoris insciti errorem corrigerem. Neque aliter se habet, quod infra in loco aequae interpolato Pindus crasso errore ὄρος *Ἀρκαδίας* ἢ *ποταμὸς* dicitur, ubi Santenius, ad Propert. p. 518 *Θετταλίας* postulavit.

— p. 65, 2. In loco valde corrupto Duebnerus proposuit *πρὸς διάψυξιν διηρημένον*, collatis verbis Strabonis de Peneo: *διεκπεσῶν ταύτη ἀνέψυξε τὴν χώραν*. Quae nos scripsimus, intellige „quasi meatus divino consilio ligonibus perfossus“.

— lin. 14. Gaisf. verba *ὅτε Δάρνις . . . οὐσῶν* ex 5. tanquam novum scholium protulit, quum Wartonus recte ex eodem *ἐπάσχετο* tanquam variam lectionem pro *ἀπώλετο* enotasset. Illum sequuntur Duebnerus pro *ἐπάσχετο* proposuit *ἐτάκετο*, lemma esse ratus. Notus vero euphemismus *πάσχειν τι*, et hanc potius veram lectionem esse quam *ἀπώλετο* ipsum imperfectum prodit. Sequentium, in quibus Hamakerus haesit, collatis quae leguntur p. 64, 22 et p. 66, 10, haec sententia esse videtur, Nympham Daphnidis amore superbe spreto cum reliquis Nymphis Siciliam reliquisse. Participium *ἀλυσόμενος* positum est, quasi antea dictum esset *τοῦτο λέγει*.

— lin. 17. Quum apud Athen. XIII, 589. a. libri Nymphodori inscriptio integrius sic tradita sit *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θανατοζομένων*, Reinesius in SchTheocr. legi jussit *ἐν τῷ περὶ Σικελίας θανατοζομένων*, quem Ebertus in Diss. Sic. sequutus est, Jacobsius vero tanquam certam emendationem proposuit *ἐν τῷ τῶν περὶ Σ. θανατοζομένων* (sic); denique Duebnerus aut *ἐν τῷ περὶ τῶν Σικελίας* (vel *ἐν Σικελίᾳ*) *θανατοζομένων* aut *ἐν τῷ τῶν περὶ Σικελίαν θανατοζομένων* legi vult, eas lectiones Reinesio et Jacobsio tribuens. Quod ipse cum Casaubono traditum *θανατοζομεν* servavi,

vius corruptus esse videtur. In eo quod dedi collocatio verborum offendere possit, in qua aliquid turbatum esse fortasse omissa in Gen.^b verba *διὰ πέλ. Ἀλπ.* produunt. Hamakerus proposuerat ἢ ἐν Σικ. *φασί.* De re vide Schneidew. ad Ibyc. l. l.

— lin. 15 seqq. Scholia ad Od. v, 408 quatuor fontes Arethusas enumerant, ἐν Συρακούσαις, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Ἰθάκῃ. Itaque, quum de Arethusa Samia non constet et locus Homericus ad Ithaciam pertineat, suspicor Σάμω ex Σμύρνῃ corruptum esse et post eam vocem quaedam excidisse, ut ἄλλη ἐν Ἰθάκῃ. Apud Homerum legitur ἐπὶ τε κρήνῃ. Ceterum Didymus octo Arethusas norat teste Stephano Byz., ubi tamen Meinekius suspicatur Ἀρέθουσαι δὲ εἶσι δ' pro εἰσὶν ἢ, ut libri habent. Cf. M. Schmidt Didym. p. 184. Eraphroditum iudice Duebnero probabile est de ea re egisse in ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεΐας; videndum tamen esse fueritne pars ejus Λέξεων caput περὶ στοιχείων, de elementis. Mihi multo verisimilius videtur operis titulum mutilatum esse ex ἐν τῷ περὶ λέξεων κατὰ στοιχείων, ut Apollonius Archibii a Suida scripsisse dicitur περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχείων et Diogeniani lexicon ab eodem appellatur παντοδαπῆ λέξις (vulg. παντοδαπαὶ λέξεις) κατὰ στοιχείων. Cum titulo libri τὸ περὶ λέξεων, quum idem in SchArist. Eqq. 1150, Vesp. 332 Λέξις dicatur, cf. quod Pamphili lexicon ab Athenaeo vulgo Γλώσσαις appellatur, sed aliquoties τὰ περὶ γλωσσῶν, vid. Rank. de Hesych. p. 77. De appellativo vocis ἀρέθουσα usu cf. Lehrs. ad Herodian. π. μ. λ. p. 13, 4.

Vs. 118, lin. 7. Agnosco anacoluthon; debet pergi γενομένου (sine δὲ) χειμ. ἀν. γῶσαι . . . ποιῆσαι. Ceterum verba γενομένου seqq. sano sensu carere videntur. Pro ἰφ' ὄν Meinekius vult ἰφ' οὐ.

— lin. 11. Theaeteti etymologiam non intellexit Duebnerus; quam illustrat Servius ad Aen. 3, 500 „Quodam tempore Syracusani victores Atheniensium ceperunt ingentem hostium multitudinem et eam caesis montibus fecerunt addere munimenta civitati. tunc auctis muris etiam fossa intrinsecus facta est, quae flumine admissa repleta munitiorem redderet civitatem. Hanc igitur fossam per hostium poenam et injuriam factam Ybrin vocarunt ἀπὸ τῆς ὕβριως. . . . Circa Syracusas autem esse fossam Thibrin (al. Ybrin) nomine Theocritus meminit“, cf. ad Aen. 8, 330. In sequentibus verba καὶ φησι, quae ex codd. recepimus, Duebnerus potius interpolationem esse iudicat sequentia alligare volentum. Attamen perquam probabile est ut lectionem Δύβριδος ita ejus interpretationem recte ad Asclepiadem referri. Quem Δύβριδος legisse, non Δύμβριδος, ut secundum vulgatam lectionem videba-

Vs. 118. In glossa [καλόν:] ὀάδιον. P., quam recipere non dignatus sum, Meinekius suspicatur post πρῶτον positum fuisse ab eo qui invenerit χεῖτ' ἀκαλόν, ceterum in scholii glossa ἀκαλόν: ἦσεν, πρῶτον.

tur, satis certum; nam totum scholium ad lectionem *Θύβριδος* pertinere, ut Gen.^b in lemmate, apparet ex etymologia ab *ὑβρις*. Exstat vero lectio *θύβριδος* in cod. k. et Glp. *θύβριδος, θαλάσσης*. Male igitur in praecedente scholio interpretatio *θάλασσα* ad *Θύβριδος* adhibita. In varia lectione *ὑπὸ Τύμβριδος* Warthonus *ὑπὸ* deleri voluit, Duebnerus veretur ne aliquid lateat, Meinekius scribi iussit *ἄλλοι δὲ ἀντὶ Τύμβριδος*. Mihi ipsa vulgata lectio *Θύμβριδος* agnoscenda videtur; quid *ὑπὸ* sibi velit, nescio.

Vs. 123—126, p. 81, 12. Hemsterhusius teste Gaisfordo conjecit *φασὶ χωρίον*, quem Duebnerus suspicatur voluisse *φασὶ χωρίον καλούμενον*. At ipsum *χωρίον Καλλιστοῦς* suspecta est appellatio, cujus emendationem sequentia suppeditant, ubi codicum lectionem *ταφήναι* veram esse („quod commendarent sequentia, nisi verendum esset ne sint recentiora“ Duebn.) ex Pausania potissimum intelligitur, qui VIII, 3, 6 sic de Callistone: *Ἀρτεμις δὲ ἐς χάριν τῆς Ἥρας κατετόξευσεν αὐτήν. καὶ ὁ Ζεὺς Ἐρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας, ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ· Καλλιστῶ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρας καλουμένην ἄρκτον μεγάλην . . . ἔχον δ' ἂν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες*. Consentaneum est eundem Mercurium, qui puerum ex utero occisae eriperet, hanc sepelisse ex eorum narratione, qui sepultam agnoscerent. Nec video cur Arati commemoratio interpolata habeatur, quae cum *τραφήναι* male coit. Itaque recte Duebnerus intellexit in hoc scholio de tumulo Callistis agi, quem Pausanias VIII, 35, 8 his verbis describit: *τάφος ἐστὶ Καλλιστοῦς, γῶμα γῆς ὑψηλόν, δένδρα ἔχον πολλά μὲν τῶν ἀκάσπων, πολλά δὲ καὶ ἡμέρα, ἐπὶ δὲ ἀκρῷ τῷ γῶματι ἱερόν ἐστὶν Ἀρτέμιδος ἐπικλήσιν Καλλίστης*. Apparet vero parum apte eum tumulum *χωρίον* appellari, quod ex *γῶμα ἡρόν*, ut scripsimus, corruptum esse probabile est. Quod Pausania teste ille tumulus non sub ipso Lycaeo situs erat, non premendum est; hic mons nominatur, quia Callistonis fatum cum Jovis sacro Lycaeo arctissime conjunctum erat. Jam vero non latet totum scholium minime ad *Λυκαίω* pertinere, sed ad vs. 125 *Ἐλίκας δὲ λίπ' ἡρόν* et hanc lectionem egregie confirmare, id quod latuit Fritzschium de buc. Gr. p. 47, quum primus perspexisset *Ἐλίκας* pro *Καλλιστοῦς* esse. Scholium propter Lycaei commemorationem ad alienum locum translatum est.

— lin. 18. Duebnero legendum videtur *ἢ Ἐρμού*, quanquam de Maenalo ut Mercurii filio non magis constat quam de Lycaone. Nobis, favente Gen.^b, *Ἐρμού* spurium videtur ex prioris scholio lin. 8 errore aliquo illatum.

— lin. 22. Cf. EtG. 493, 6 *ῥίον* — *ῥοῦς ἀκροπήριον ἐπὶ τοῦ περιρριῖσθαι τοῖς ὄμβροις*, EtM. 704, 36 *ῥίον*; *τὸ ἀκροπήριον*.

Vs. 125. Interpretatio *σαστροφῆς* glossatoris stolidi est *ἔλικας* legendis. Eum, qui primus *πηγῇ Ἀργούς* adscripsit. Adertus putat *ῥίον* pro *ῥίον* legisse. Attamen de fonte Argivo *Εἰλική* nihil aliunde constat, nec scio an in *πηγῇ Ἀργούς* lateat verior interpretatio *τῆς Ἀρκτον*.

vius corruptus esse videtur. In eo quod dedi collocatio verborum offendere possit, in qua aliquid turbatum esse fortasse omissa in Gen.^b verba *διὰ πέλ. Ἄλφ.* produunt. Hamakerus proposuerat ἦ ἐν Σικ. *φασί.* De re vide Schneidew. ad Ibyc. l. l.

— lin. 15 seqq. Scholia ad Od. v, 408 quatuor fontes Arethusas enumerant, ἐν Συρακούσαις, ἐν Σμύρῳ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Ἰθάκῃ. Itaque, quum de Arethusa Samia non constet et locus Homericus ad Ithaciam pertineat, suspicor Σάμω ex Σμύρῳ corruptum esse et post eam vocem quaedam excidisse, ut ἄλλῃ ἐν Ἰθάκῃ. Apud Homerum legitur ἐπὶ τε κρήνῃ. Ceterum Didymus octo Arethusas norat teste Stephano Byz., ubi tamen Meinekius suspicatur Ἀρέθουσαι δὲ εἰσι δ' pro εἰσιν ἦ, ut libri habent. Cf. M. Schmidt Didym. p. 184. Eraphroditum iudice Duebnero probabile est de ea re egisse in ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεύσεως; videndum tamen esse fueritne pars ejus Λέξεων caput περὶ στοιχείων, de elementis. Mihi multo verisimilius videtur operis titulum mutilatum esse ex ἐν τῷ περὶ λέξεων κατὰ στοιχείον, ut Apollonius Archibii a Suida scripsisse dicitur περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχείον et Diogeniani lexicon ab eodem appellatur παντοδαπὴ λέξις (vulg. παντοδαπαὶ λέξεις) κατὰ στοιχείον. Cum titulo libri τὸ περὶ λέξεων, quum idem in SchArist. Eqq. 1150, Vesp. 332 Λέξεις dicatur, cf. quod Pamphili lexicon ab Athenaeo vulgo Γλωσσαι appellatur, sed aliquoties τὰ περὶ γλωσσῶν, vid. Rank. de Hesych. p. 77. De appellativo vocis ἀρέθουσα usu cf. Lehrs. ad Herodian. π. μ. λ. p. 13, 4.

Vs. 118, lin. 7. Agnosco anacoluthon; debbat pergi γενομένου (sine δὲ) χειμ. ἀν. χῶσαι . . . ποιῆσαι. Ceterum verba γενομένου seqq. sano sensu carere videntur. Pro ἰφ' ὄν Meinekius vult ἰφ' οὐ.

— lin. 11. Theaeteti etymologiam non intellexit Duebnerus; quam illustrat Servius ad Aen. 3, 500 „Quodam tempore Syracusani victores Atheniensium ceperunt ingentem hostium multitudinem et eam caesis montibus fecerunt addere munimenta civitati. tunc auctis muris etiam fossa intrinsecus facta est, quae flumine admissa repleta munitiorem redderet civitatem. Hanc igitur fossam per hostium poenam et injuriam factam Ybrin vocarunt ἀπὸ τῆς ὕβρεως. . . . Circa Syracusas autem esse fossam Thibria (al. Ybrin) nomine Theocritus meminit“, cf. ad Aen. 8, 330. In sequentibus verba καὶ φησι, quae ex codd. recepinus, Duebnerus potius interpolationem esse iudicat sequentia alligare volentium. Attamen perquam probabile est ut lectionem Δύβριδος ita ejus interpretationem recte ad Asclepiadem referri. Quem Δύβριδος legisse, non Δύμβριδος, ut secundum vulgatam lectionem videba-

Vs. 118. In glossa [καλόν:] ῥάδιον. P., quam recipere non dignatus sum, Meinekius suspicatur potius πρῶτον positum fuisse ab eo qui invenerit χεῖρ' ἀκαλόν, collata Hesychii glossa ἀκαλόν: ἦσχεον, πρῶτον.

tur, satis certum; nam totum scholium ad lectionem *Θύβριδος* pertinere, ut Gen.^b in lemmate, apparet ex etymologia ab *ὑβρις*. Extat vero lectio *θύβριδος* in cod. k. et Glp. *θύβριδος*, *θαλάσσης*. Male igitur in praecedente scholio interpretatio *θάλασσα* ad *Θύμβριδος* adhibita. In varia lectione *ὑπὸ Τύμβριδος* Wartonus *ὑπὸ* deleri voluit, Duebnerus veretur ne aliquid lateat, Meinekius scribi jussit *ἄλλοι δὲ ἀντὶ Τύμβριδος*. Mihi ipsa vulgata lectio *Θύμβριδος* agnoscenda videtur; quid *ὑπὸ* sibi velit, nescio.

Vs. 123—126, p. 81, 12. Hemsterhusius teste Gaisfordo coniecit *φασὶ χωρίου*, quem Duebnerus suspicatur voluisse *φασὶ χωρίον καλούμενον*. At ipsum *χωρίον Καλλιστοῦς* suspecta est appellatio, cujus emendationem sequentia suppeditant, ubi codicum lectionem *ταφῆναι* veram esse („quod commendarent sequentia, nisi verendum esset ne sint recentiora“ Duebn.) ex Pausania potissimum intelligitur, qui VIII, 3, 6 sic de Callistone: *Ἀρτεμις δὲ ἐξ ἁρίων τῆς Ἥρας κατειτόξενυσεν αὐτήν. καὶ ὁ Ζεὺς Ἐρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας. ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ· Καλλιστῶ δὲ αὐτήν ἐποίησεν ἀστέρως καλουμένην ἄρκτον μεγάλην . . . . ἔχοιεν δ' ἂν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες*. Consentaneum est eundem Mercurium, qui puerum ex utero occisae eriperet, hanc sepelisse ex eorum narratione, qui sepultam agnoscerent. Nec video cur Arati commemoratio interpolata habeatur, quae cum *ταφῆναι* male coit. Itaque recte Duebnerus intellexit in hoc scholio de tumulo Callistis agi, quem Pausanias VIII, 35, 8 his verbis describit: *τάφος ἐστὶ Καλλιστοῦς, χῶμα γῆς ὑψηλόν, δένδρα ἔχον πολλὰ μὲν τῶν ἀκάρπων, πολλὰ δὲ καὶ ἡμέρα, ἐπὶ δὲ ἄκρω τῷ χῶματι ἱερόν ἐστὶν Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Καλλίστης*. Apparet vero parum apte cum tumulum *χωρίον* appellari, quod ex *χῶμα ἡρίον*, ut scripsimus, corruptum esse probabile est. Quod Pausania teste ille tumulus non sub ipso Lycaeo situs erat, non premendum est; hic mons nominatur, quia Callistonis fatum cum Jovis sacro Lycaeo aretissime conjunctum erat. Jam vero non latet totum scholium minime ad *Λυκαίω* pertinere, sed ad vs. 125 *Ἐλίκας δὲ λίπ' ἡρίον* et hanc lectionem egregie confirmare, id quod latuit Fritzscheium de buc. Gr. p. 47, quum primus perspexisset *Ἐλίκας* pro *Καλλιστοῦς* esse. Scholium propter Lycaei commemorationem ad alienum locum translatum est.

— lin. 18. Duebnero legendum videtur ἢ *Ἐρμου*, quanquam de Maenalo ut Mercurii filio non magis constat quam de Lycaone. Nobis, favente Gen.^b, *Ἐρμου* spurium videtur ex prioro scholio lin. 8 errore aliquo illatum.

— lin. 22. Cf. EtG. 493, 6 *ῥίον* — *ῥοις ἀκρωτήριον ἀπὸ τοῦ περιρρεῖσθαι τοῖς ὄμβροις*, EtM. 704, 36 *ῥίον*; *τὸ ἀκρωτήριον*,

Vs. 125. Interpretatio *συστροφάς* glossatoris stolidi est *ἐλικας* legentis. Eum, qui primus *πηγῇ Ἀργούς* adscripsit. Adertus putat *ῥόν* pro *ῥίον* legisse. Attamen de fonte Argivo *Ἐλίχη* nihil aliunde constat, nec scio an in *πηγῇ Ἀργούς* lateat verior interpretatio *τῆς Ἀρκτον*.

ἐπεὶ περιφρεῖται ὕδατι, quae in scholio male aucta. Sequens scholium ad Ἑλλάδας pertinere Dukerus indicavit.

— p. 82, 2. Critici de hoc scholio tacuerunt; quod ita correctimus, ut αἰπὺ ex Αἰπύτιος τάφος decurtatum dicatur. Nam κεφαλή est ex or dium, ut in σίγχοσ ἀκέφαλος vel βραχνήκεφαλος. Interpretes ille sic voluit legi: Αἰπὺ τε, σήμα τήνο Λυκαονίδαο. Αεπυtus, sive Elati filius putabatur ut apud Pausaniam, sive Arcadis ut apud Hesychium, ex Lycaonis genere erat. — „Αγονα fortasse, quia sine liberis obiit Αεπυtus“ Duebn. Vix crediderim. Obscura autem etiam sequentis scholii extrema, quae ex codd. accesserunt.

— lin. 18. Minus probabiliter quam Hamakerus Duebnerus scribi jubet ἀμφιπονεῖν τὸ περὶ τι ἀναστρέφεισθαι π. ξ., ἀμφιπολεῖν δὲ κτλ.

Vs. 128—130, lin. 8. Duebnerus parum recte deletis φέρε εἶτα transponendo haec scholia elici jussit: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφήν (ὠναξ), οἱ δὲ ἐκπληροῦσιν (ὠ ἀναξ), tum ἐν πῆκτοιο τοῦ καλῶς πεπηγότος, deinceps pergi φέρε δέ. Verissime nobis intellexisse videmur de duplici lectione agi, altera vulgata φέρε ἐν πῆκτοιο, altera quam Brunckius divinavit φέρειν πακτοιο. Frequens enim apud grammaticos συναλοιφή de elisione. In seqq. Adertus voluit μελ. δὲ ἦτοι ἦδ. ἦτοι ὄδ.

Vs. 132—136, lin. 16. Adnotatio de genere vocis βάτος ab hoc loco aliena est, ubi non apparet, utrum poeta praetulit; neque aliae offensiones desunt. Quum autem νάρκισσος non minus ambigui generis sit, codice Gen.^b partim adjuvante locum ita constitui, ut post βάτος quaedam perisse et postea de genere vocis νάρκισσος dictum esse appareat.

— lin. 21. Homo incitus, qui haec addidit, debebat potius τὰ εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν, ut est in SchRec. p. 85, 16 et in GIQ.

— p. 84, 14. Cum scholio, quod codicis Gen.^b ope restitutum, cf. EtM. 182, 23 ἀχράς, ἡ ἀγρία ἄπιος παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεισθαι γενομένην ὑπ' αὐτῆς, et similiter EtG. 99, 46. Vocem οἰονεὶ Duebnerus ante ὄχλησιν vel ante ὄχλάδας poni jussit.

— p. 85, 3. De Alexandro Athenaeus IX, 391. C. contrarium refert: ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὀμήρω ζωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι καὶ Ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι. Aristotelem apud Homerum κῶπες scripsisse testatur praeterea Aelianus H. A. XV, 28, cf. Theognost. Can. p. 136, 3. De σκαιάν, quod Hemsterhusius supplevit, cf. EtM. 719, 50 εἴρηται οὕτως παρὰ τὸ σκαιάν ἔχειν ὅπα, Eustath. 1523, 55 παρὰ τὸ σκαιάν ὅπα ἔχειν, SchHom. Od. ε, 66 σκαιοπέες οὖν τινές.

Vs. 138—141, lin. 6. Post συνάπτουσι Hamakerus excidisse

Vs. 127. Glossam ὀξύνετε Duebnerus interpretatur: „quasi dicas εἰς τὸ ὀξύ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας adducite.“ Mihi homo pro λήγγεε potius θήγγεε in mente habuisse videtur.

Vs. 133, lin. 22. Codex potius utroque loco κόμασαι habet. Quid κρόβηθι velit, nescio.

putat ταῖς Μοίραις, ut sensus sit „attribuunt linum Parcis“. Quo recte rejecto Duebnerus sic: „συνάπτουσιν, videlicet his locutionibus vel huic mytho: nisi (quod probabile) aliud verbum scripsit.“ Attamen συνάπτειν usitatum de nentibus, ut in proverbio λίνον λίνῳ συνάπτειν, totum vero scholium absurdissime corruptum, quod in probabilem sententiam restituere conati sumus.

Vs. 146—148, lin. 13 seqq. Recte etiam EtM. 739, 42. Phot. Suid. τὰ τῶν κηφήνων κηρία sine ἐκ. Vocem ἐπτάμεινοι, quam codices praebent, Duebnerus absurdam interpolationem existimat ejus qui οὔτινες perverse ad γόνους referret. Idem in ultimis, ut in codd. extant, aliam interpolationem stupidam agnoscit. Attamen extrema vulgatae lectionis minime genuina videntur, sed correctionem sapiunt. Quare mihi potius post ἐπὶ τῶν quaedam excidisse videntur in hanc fere sententiam: οἱ δὲ κοινότεροι ἐπὶ τῶν <ἡθονῆν παρεχόντων>, cf. Hesych. οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡθονῆν σχαδόνες. Extrema κηφήνων κτλ. sunt adnotatio ad scholii vocem κηφήνων adscripta, cf. EtM. 524, 48 de fucis: ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίωσι τὸ μέλι, Tzetz. Chil. VIII, 207 de iisdem: πολὺ ἐσθίει μέλι et πολὺ γὰρ κατεσθίουσιν, ὡς ἔφην, οὗτοι μέλι. Ceterum codicum lectio Ἀριστοφάνης mihi jam verior esse videtur quam Ἀριστοτέλης, apud quem hic vocis usus non reperitur, vid. Schneider. in Lex. Intellige Aristophanem grammaticum, ejus λέξεις Ἀττικαῖς interpretatio τὰ τῶν κηφήνων κηρία debere videtur.

— lin. 20 seqq. Lectione Αἴγυια ex Gen.^b recepta etiam magis apparet haec a Philemone grammatico petita esse, ex quo Athen. XV, 652. E. sic: Αἴγυιλίας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας. Αἴγυια δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἴγυιου τινὸς ἥρωος ὠνομασμένον. Recte igitur φυλῆς a Τουπίο ejectum, quam vocem tuituri Gavelius proposuit δῆμος φυλῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τινος ἥρωος, Heringa Observ. Misc. IX p. 963 ἀπὸ τινος ἐμφυλίου ἥρωος, Meursius δῆμος τ. Α. φυλῆς *** ἀπὸ τ. ἦ., tribus nomen excidisse ratus, neque aliter Hamakerus δῆμος τῆς Ἀττικῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς ἀπὸ τινος ἥρ. ὠν. Dinonis ἐν Περσικοῖς locus de ficis Atticis extat Athen. IX, 652. B. Cum ultimis cf. Steph. Byz. s. v. Αἴγυια: ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἴγυια, ubi Αἴγυια ex Meinekii emendatione.

Vs. 151. 152, lin. 3. Eadem nominis Κινάιθα interpretatio legitur SchVet. V, 102, nisi quod ibi οἷς pro αἷς. In sequente scholio Duebnerus proposuit ἐκ τοῦ κισσός, qui tum etiam καὶ τοῦ αἰθός scribere debebat. Sed rectius Hamakerus duas etymologias dari vidit.

— lin. 11. Etiam hic verba μὴ ὁ τράγος, quae partem paraphrasis continent, non tanquam lemma scribenda erant.

— lin. 12. „Hoc vult: utpote solis et τῆς συννόμου στερουμένης. Minime scribendum ὑμῶν“ D u e b n. Hoc voluit Bastius.

Idyll. II.

P. 90, 8. Teste Wartono p. VI in initio hujus idyllii manu re-

centi in p. scriptum: τοῦτ' ἄνευ τῶν πνευματικῶν θεωριῶν ἔοικε τῶ τῶν "Αἰσματι Αἰσμάτων (leg. "Αἰσματι τῶν).

— lin. 10. „In numero erravit Triclinius; lege ρξξ.“ Adert.

Vs. 2, lin. 24 seqq. Bene Hemsterhusii ingenium perspexerat in vulgata lectione ὄνομα πόλεως ad perversum locum aberrasse, cujus iudicium codices confirmarunt. Euphorionis fragmentum servavit etiam Stephanus Byz. s. v. Ἀλύβη cum pleniore titulo ἐν Ἀραῖς ἢ Ποτηριοκλέπη. Ibi ὅστις μεν et μῦνος, quae recte praetulit Meinekius; Τουπίο μῦνον verum visum erat „quod mihi unicum erat argenteum poculum“.

Vs. 3, lin. 5. λυπούντα etiam Phav., ubi verba ante οὔτος extant.

— lin. 14. Locus apud Homerum nusquam legitur, solum θυ-έεσαι Il. ζ, 270. ι, 499.

Vs. 10, lin. 11. Haec de Pindaro Bergkiius fr. 80 secundum vulgatam lectionem attulit (praeter Παρθενίων) nec varietate lectionis adnotata. Ex hac apparet ipsa ποῖται verba agnoscenda esse, quae in hunc fere modum restitui posse videntur:

— ἦτοι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες
εὔχοντ' αἰεὶν ἰαχᾶν Ἄλιον, αἱ δὲ γυναικες Σελάναν.

— lin. 16. Titulum Ἰππόλυτος Καλυπτόμενος tuentur Pollux, IX, 50 et lemma Stobaei Flor. XII, 10 apud Schowium. Itaque recte καλυπτομένῳ praetulit Hamakerus, quum Τουπίος κατακαλυπτομένῳ, Wartonus alterum utrum probasset. Sequentia verba mihi corruptissima esse videntur, quanquam critici taceant, nisi quod Duebnerus primum ὅτι delendum esse suspicatur. Codicum ope initium restitui, cujus vulgata lectio haud dubie correctori debetur, deinde interpolationem indicavi, quae ob initium corruptum facta est. Menandri fragmentum Τουπίος ad Suid. s. v. Ἰνγξ scripsit: ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον Ἀφροδίτης ἔχεις, quam correctionem Hamakerus confirmavit collata imitatione Philostrati Vit. Soph. p. 518 ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον σοφίας μετέχεις μέρος θεῶν. Et δὴ postea codices praebuerunt.

— lin. 4. „Additum hoc ob διάπυρος: nam (ut ait Empedocles) ἦλιος ὄξυβελής, ἀλλ' ἰλάειρα σελήνη. Hinc petatur exemplum verbi ἠπεθανώ apud H. Stephanum sine auctoritate positi; puto autem hoc loco intransitive dici, ut alia quaedam verba in ωω.“ Duebn. Nos lenem medelam adhibere maluimus.

Vs. 11. 12, p. 94, 7. Apparet in voce καλὸν interpretationem ad ἄσχα pertinentem latere. Scripsissem ἀκαλὸν vel ἠκαλον, si eas voces apud recentiores usurpatas scirem. Illud Hesychius et EtM.

Vs. 1. Φέρε ἀντὶ τοῦ ἐνεγκον et τὰ εἰς φιλίαν κινούντα γάρμακα. Y.⁶

Vs. 2. Adde glossam Ποτηριοκλέπη ἢ Ποτηριογλύπη 5., si Wartonus p. 200 vere de hac retulit. Quae potius est varia lectio.

Vs. 5. Eadem gl. in Y.⁶

Vs. 6. Ἐκρουσεν, ἀφιλος et αὐτοῦ. Y.⁶

Vs. 7. Τὰς κούφας, τὰς ἀβεβαίας. Y.⁶

Vs. 10. Διὰ τῶν ἐν πυρὶ κ. φ. etiam Y.⁶

44, 16, hoc EtM. 424, 16 per ἤσυχος interpretantur. In sequentibus Adertus sine idonea causa τροφὸν scribi jussit. Supplementum Σώφρων νεριτέρων ex sequente scholio petitum.

— lin. 12. „Sophronis testimonium ad νεριτέρων πρότανιν pertinere arbitror, minime vero ad sequentia, quae mythica sunt et quantivis pretii, nullo modo in mimum ficta. De qua re nobis quidem graviter errare videtur eximius vir in Aglaophamo p. 1291.“ Duebn. Similiter senserat Hamakerus, qui κατὰ καὶ Σώφρων parenthesi includi jussit.

— lin. 16. Duebnerus praeterea αὐτη pro αὐτῆς scripsit, qua mutatione non opus. Ceterum forsitan ἔθας etiam verius sit quam ἠθάς.

— p. 95, 8. Kiesslingius proposuit φυλακίς. Cum φυλακὴ cf. Hesych. φυλάδα, ἡ Ἐκάτη, ubi Lobeckius Aglaoph. p. 545 aut φύλακα scribi jussit aut φυλακά; hoc probandum.

— lin. 9. Cf. διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνας apud Hesych. s. v. ἄγαλμα Ἐκάτης et Ἐκάτης ἄγαλμα. In Aristophanis fragmento pro λεπρόν, ejus interpretamentum λευκὸν esse collatis scholiis ad Id. I, 39 — 41 Toupius vidit, Bergkii sine causa λεπτόν scripsit; κύων λεπρός est scaber, ein räubiger Hund.

— lin. 18. Hamakerus aut verba allegoricam significationem τῶν λαμπάδων declarantia perisse censet aut verba καὶ αὐτῆς λαμπ. ante σημεῖον transponenda.

Vs. 13 — 16, p. 96, 2. Piccolos conjecit ἐνηρεῖσθαι, sed cf. EtM. 375, 48 ἔρμα — παρὰ τὸ ἐνήρθαι et 303, 32 εἶρεσιώνη — ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνεῖρχθαι (ἐνήρχθαι EtG. Sorb. et Anecd. Ox. II, 436), τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα, quorum locorum utriusque ἐνεῖρθαι reddendum esse Sylburgius indicavit.

— lin. 5. Compositum διαπελάζω nihili est; grammaticus δασπλήτης ex δυσπλήτης factum voluisse videtur. Mox ἵνα ἐγκείται (quae justa conjunctivi forma) solennis dictio est de parte vocis compositae.

— lin. 14. Pro μέγρι τέλους Gailius ex p. (sic) affert μετὰ τοῦ τέλους, quod siglum sphalmate pro P. positum videtur.

— lin. 19. „Ignoro quem montem dicat.“ Duebn.

Vs. 17, lin. 7. Quae hic ex Gen.^b accesserunt, ea potius ad vs. 28 pertinere judicant Adertus et Duebnerus. Attamen recte etiam ad hunc versum apposita sunt, quippe quae iungis descriptionem contineant quamvis falsam, cf. Tzetz. ad Lycophr. 310 de iynge: ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι κηρίνω τροχῶ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθρώπων, et SchVet. vs. 30, 31. a nobis emendatum. Parum recte Adertus τοῦτο, quod ad ὄρνειον refertur, in τοῦτον mutavit comate ante hanc vocem posito. In sequentibus Adertus ante ἐπιλέγουσιν inseruit καί, ubi Duebnerus puncto distinguere satis habuit;

Vs. 11. Ἐπικαλοῦμαι et ἡσύχως. Y.^a

Vs. 12. Ἦν τρομέουσι φοβοῦντες Y.^a, leg. φοβοῦνται, ut est in H. M. P.

nobis ὁ δὲ ab initio enuntiationis in ὄρε δὲ mutare placuit. *Εἰ τύχη*, quod Adertus in *ἄν τύχη* mutavit, Duebnerus interpretatur *exempli causa*, quo sensu *εἰ τύχοι* usitatum vid. Thesaur. VII p. 2562. Pro *ῥόμβος* Adertus scribi jussit *κηρός* vel *τροχός*, Duebnero illud probante. Nihil mutandum esse docet SchVet. vs. 30. 31.

— lin. 13. Pindari locus, quo spectatur, legitur Nem. IV, 35 *Ἴνγγι δ' ἔλκομαι ἦτορ*, qui in proxima lacuna perisse videtur. Nam autē Aristotelis commemorationem quaedam excidisse certum est, quum ea minime ad metaphoricam iyngis significationem pertineat. Verba Aristotelis sunt: *ὄλον ἢ καλουμένη Ἴνγξ. αὕτη δὲ ἐστὶ μικρῶ μὲν μείζων σπίζης*. Ceterum lectio *περὶ ζῳῶν μορίων* homini non indocto debetur, qui hoc Aristotelis opus cognitum haberet; errorem primus notavit Heinsius p. 308. Pro *λέγων* Duebnerus proposuit *λέγει*, scilicet retenta supra vulgata lectione *καὶ Ἀριστοτέλης*.

— lin. 15. Pro *κίναϊδος* Hemsterhusius voluit *κιναιδίον*, ut avis apud Hesych. Phot. Suid. et SchPlat. p. 121 vocatur. Neque tamen prototypum non tolerari posse videtur, unde homines *κίναϊδοι* metaphorice dicti. In v. l. lege „*κινάδος* Gen.^b“ Proxima iudiciis Kiesslingio et Duebnero spectant Latinam vocem *motacillam*, quae secundum Varr. L. L. V, 76 dicta est, quod semper caudam movet. Nisi potius *Ῥωμαῖοι* sunt Byzantini, cf. EtM. 513, 12 *κίγκλις*, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινούσα, ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. Tzetz. Hist. 11, 577 *Ἴνγξ*, ἣ ὄρνις ἢ κίγκλις, ἣ σείει τὸ οὐραῖον, ἣν περὶ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως, praeterea de Graeca voce *σεισοπυγίς* vel *σεισοπύγιον* Phot. Suid. Hesych. s. v. *κίγκλος*, EtM. 268, 1 et Hesych. s. v. *διακίγκλισον*, SchAristid. p. 318. A., infra SchRec. et Scholl. V, 117. In proximis *τὸν ἀνχίνα*, quod hic ineptissimum, manavit ex loco Eupolidis in SchVet. I, 95—98.

— lin. 18. Supplevi ἐπὶ *Ἰοῖ* ex Photio s. v. *Ἴνγξ*, ubi *καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοῖ* (cod. *ἐπὶ τοι*, Suid. corrupte ἐπὶ τοιούτοις). Eodem sensu *φαρμάσσουσα τὸν Δία εἰς τὸν τῆς Ἰοῦς πόθον* SchPind. N. IV, 56, *φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν τῆς Ἰοῦς πόθον* SchLycophr. 310, *φαρμακεύουσα τὸν Δία πρὸς τὸν τῆς Ἰοῦς ἔρωτα* Nicephor. ad Synes. de Insomn. p. 360. Minus recte Kusterus ad Suid. l. l. pro *ἀντῆ* reponi jussit *τῆ Ἰοῖ*. „*Μεταβληθῆναι* corrigat Bentlejus ad Callim. p. 350 (p. 469 Ern.), quod quidem ut fiat non opus est.“ Hemsterh.

Vs. 19. 20, lin. 4. Recte Duebnerus vidit ὦ *ἐπίπονε* ad *δειλαία* pertinere, neque vero perspexit etiam sequentia ad eundem versum referenda esse, sed dubitari non posse existimavit, quin Geelius recte suspicatus sit scholiastam invenisse mendosam lectionem *καὶ τὴν ἐπι τέρμα τέτυκται*. Ad id, quod ex conj. scripsimus, cf. Aesch. Eum. 400 *ποῦ τὸ τέρμα τῆς φνγῆς*.

Vs. 23—26, lin. 1. Futurum *ἀμαθυνεῖ* vel *ἀμαθυνῆ*, quo hoc scholium docente Gen.^b pertinet, extat in a. p. 9.

Vs. 26. Leg. *ξηρανθῆ*, quod typheta corruptit.

Vs. 28. 29, lin. 17. Ultima addita sunt postea quam per errorem *Ἀρχαδίας* scriptum esset.

Vs. 30. 31, lin. 6. De *αἰόλου* jure Duebnerus dubitavit. Quod scripsi *ἑώλου* est marceidi, mollis, quod epitheton Theocriteo *χάλκεον* oppositum. Deinde parum recte Kiesslingius *πήνους* scripsit, Hamakerus *πηλοῦ*, Duebnerus vero *πηνίου* proposuit, denique Geelius *πήνον* tutari conatus est collato Latino *panus*, ut sit *glomus lanae*. Verissime P. Gen.^b *πιηνοῦ*; nam scholiasta describit instrumentum magicum e cera et ave iynge compositum, vid. supra ad vs. 17.

Vs. 33. 34, lin. 19. Valckenarii emendationem *ῥ' Ἀδάμαντα* Geelius probavit, contra quos Duebnerus „quod scholiastae tribui non potest. Quod olim recte de *ἀδάμαντι* Plutone traditum erat, Byzantini nostri de viro dictum mirati et textu decepti ad *Rhadamanthum* transtulerint.“ Particula *ῥα* sane hic ineptissima foret, sed emendatio *Ἀδάμαντα* necessaria, quam firmant ipsa scholia lin. 9. Ut corruptela stupido librario debeatur de *Rhadamantho* cogitanti, attamen ideo non est servanda.

— lin. 1. Duebnerus lemma *καὶ τὸν ἐν Ἄιδῃ* delendum iudicat et *ἀμείλικτον* ad *ἀδάμαντα Πλούτωνα* referendum. Mihi potius scholium ad gentinam lectionem *καὶ τὸν ἀναιδῆ* pertinere videtur, quam Tayloro praeunte restitui. Pluto *ἀναιδῆς* haud male intelligi poterat *ἀμείλικτος*, i. e. *οὐκ αἰδούμενος τοὺς ἑκέτας*, et versus Homericus ad illustrandum epitheton apponi. Nec minus deinceps olim scriptum fuisse videtur ἢ *ἀναιδῆ ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν στεργότατον*, quemadmodum Homericus *λαῶς ἀναιδῆς* secundum scholia et Hesychium est *σκληρός*.

— lin. 6. In Amst. *δονεῖν* editum probante Geelio, cui sequentia obscura visa. Duebnero iudice homo ineptus adamantem infernum cepit de duro animo Delphidis, ut ἄλλο ipsi jam ad corpus referendum esset. Mihi potius corruptela esse visa, qua sublata nihil inepti residet. Corruptio sane inde nata, quod *καὶ εἰ* seqq. ad verba *καὶ εἴ τί περ ἀσφαλῆς ἄλλο* pertinere videntur.

— lin. 12. Verius lemma foret *τὸ δ' Ἄρτ. καὶ τὸν ἐν ἄδα.*

Vs. 35. 36, lin. 9. Proposuerunt praeterea *ἔπαιον* Coraes ad Plutarch. II p. 468, *ἠπειγον* Kiesslingius, *ἐπήδον* „fecerunt accinere“ Heynius ad Apollod. probante Geelio, *ἐπήχουν* Hemsterhusius. Praetuli Reinesianum *ἐπήγον* h. e. adhibebant; nescio tamen an verius sit *ἐπήρον* irritabant, cf. *χαλκὸν ἠγειρον* Callim. fr. 306. Vulgata dictio esset *ἔκρονον*.

Vs. 38—41, lin. 7. In v. l. restitue „*εἶμες 4.*“ pro „*εἶμε 3* 23.“, quamquam dubito an ea lectio recte ex cod. 4. repetita sit.

— lin. 11. „Recentioribus *πόρνη* nonnunquam dicebatur *μαϊνάς*.“ Duebn., cf. Herodian. Epim. p. 83 *μαϊνάς*, ἢ *πόρνη καὶ κλίνεται μαϊνάδος*, de quo vocis usu L. Dindorfius in Thesaurο non debebat dubitare.

Vs. 43, lin. 18. *Μέχρι τρίτου*, quod reposui, et in Gl. ad h. l. legitur et ab interprete pro *ἐς τρίς* positum est in SchRec. et

Gl. ad I, 25. In fine Kiesslingius Wartonianum τοῦ τρίτου mutavit in τοῦ τρίτου; mihi τοῦ τρίτου genuinum visum collato scholio praecedente et adjuvante Stephani lectione, quanquam hic e codice suo parum anxie retulisse videtur.

Vs. 45. 46, lin. 10. „Delendum οὐκ in hoc recentium magistrorum additamento, quorum imperitiae debetur etiam ἡ μετ. Νάξος.“ Duebn. Nos aliter transponendo et corrigendo locum turbatum in genuinam formam restituere conati sumus. Apud Stephanum Byz., qui fere easdem insulas Dias enumerat, ἡ πρὸς Μιλήτω haud dubie eadem est quae hic ἡ περὶ Μήλον. E Stephano scholium corrigendum esse censuit Geelius, contra ex scholio apud illum Μήλω reposuerunt Berkelius, Holstenius, Meinekius.

Vs. 48. 49, lin. 16 seqq. Scholium partim manavit ex Aristot. H. A. VI, 22, cf. Aelian. N. A. XIV, 18. Ultima male adhaerent, quae ex sequente scholio accesserunt, nisi quod Theophrastus temere additus esse videtur propter frequentem cum Aristotele conjunctionem.

Vs. 51. 52, lin. 11. Geelius proposuit καὶ διφθόγγῳ γράφεται εἰ. Frequens apud grammaticos δίφθογγον γράφειν i. q. διφθογογογραφεῖν.

Vs. 58, lin. 6. Ad δύσκερκος, quod reposui, cf. SchNicand. Th. 818 de salamandra: ἔστι δὲ τὸ ζῶον ὅμοιον σαύρα, τετράπουν, βραχύκερκον. Alii σαύρα et σαλαμάνδρα eadem animalia, ut Nicand. Al. 551, Theophr. fr. 6, 1, 15, et in ipso loco Theocriteo salamandram intelligendam esse apparet ex Dioscor. 2, 67. 77, ubi refertur ex hac medicamentum fieri exitiale.

Vs. 59—62, lin. 11. Gailius tacite correxit ζύμωσον καί, quod Duebnerus dubitans servavit. Ultima, quae Duebnerus fatetur se non expedire, Gailius tacite mutaverat in ἐξαπλοῦσα τὰ Δέλφιδος ὅστιά πάσσω. Ut verba corruptissima correximus, retrospiciunt ad vs. 21.

— lin. 17. Verba καθὸ πρότερον Duebnerus existimat glossam esse vocis καθυπέρτερον in lectione φιλλίας cum sequentibus junctae; mihi potius ex dittographia orta videntur.

— lin. 3. „Post ἄς (pro ἕως acceptum) ἔτι hi magistri distinxerunt et tanquam ellipticam phrasin explicant.“ Duebn. Hoc certe apparet scholiastam ἄς pro ἕως accepisse et verbum supplēvisse, quod ei vix videtur in mentem venire potuisse, si sequentem versum legisset, qui deest in optimo codice k.

Vs. 66—68, lin. 10. Meinekius p. 82 praeterea legendum censuit ἐπικαλοῦνται τ. Ἄ. ἀξιούσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθησαν. Duebnerus potius <εἰώθασιν> ἐπικαλεῖσθαι.

— lin. 21. Λάινα ἐπομπένετο, quod extat in M., propter antecedens medium jam Koehlerus postulaverat, probaverunt Geelius et Duebnerus. Quum utrumque recte dicatur, mihi acti-vum verius videtur, quia haec cum antecedente parenthesi minus arcte conjuncta sunt quam cum prioribus, ubi συνεπόμπευε. In sequenti scholio quid sit ὠψίκευε, cum Duebnero ignoro.

Vs. 76—80, lin. 6. Duebnero iudice τοῖς ἦν lemma est sequentium τὸ δὲ τοῖς κτλ.; idem ante λιπόντων lacunam statuere videtur. Mihi potius verba τοῖς ἦν ita corrigere visum, ut hoc scholium praecedenti obloqueretur, cujus auctorem apparet post γυμνασίωιο incidisse. Initium scholii respicit ad vs. 51.

— lin. 12. In varia lectione εἰς τὰ Ἀύκωνος, quae jam ex Gen.^b comparet, adverbium Sicelioticum ὡς, ubi latere videtur. Duebnerus proposuerat γο. ἄ τε Ἀύκωνος.

Vs. 82—85, lin. 17. Ὡς εἶδον αὐτίκα. ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὡς ἐν τούτοις. *Y.⁶, deinde περισσῶς . . . ἀθλίως. Y.⁶ mg.

— lin. 2. Vocem ὁμοῦ, quam Bastius et Geelius tentaverunt, recte interpretatur Duebnerus: „dixit jungenda esse duo vocabula interjecto οἷκαδε separata.“ Cf. SchRec. V, 78. 79., VII, 47. 48.

— lin. 6. Rectissime in Gen.^b lemma ἐξάλαξε praefixum, i. e. ἐξάλλαξε; nam huic, non vulgatae lectioni ἐξάλαπαξε convenit interpretatio ἐκτός φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. Minus apparet de διέσφρην vel διέφθειρεν; illud tamen genuinum videtur simili sensu dictum ac Latinum distrahere; cujus loco διέφθειρεν scriptum, quum in lemmate ἐξαλάπαξε positum esset. Locum de varia lectione Heinsius scribi jussit γο. καὶ ἐξάλλαξε ν, ἔν ἢ ἐξήλλαξεν, Duebnerus „ἐξηλλοίωσε fortasse scriptum erat, sequente alio aoristo in quem aberraverit librarius.“ Mihi ἐξήλησε, quod Geelius frustra tanquam Graecobarbarum tueri conatus est, facillime in ἐξήρησε, recentem verbi ἐξαιρέω aoristum, mutari posse visum; ea vero interpretatio ad lectionem ἐξαλάπαξε pertinet, cujus loco ἐξάλαξε positum, quum illa lemma occupasset.

— lin. 8. De λάπαθον vel λάπαθος, fossa, praeter ea quae in Thesaur. V p. 109 congesta sunt, cf. indicante Duebnero SchB. Hom. II. E, 166 Ἀθηναῖοι τὰ κενώματα λάπαθα καλοῦσιν (cod. ἀλάπαθα).

Vs. 88—92, p. 116, 4. Dialectus vocis μάλινα docet non solum Σκυθικὸν ξύλον, sed etiam τούτῳ δὲ seqq. ad Sapphonem referenda esse, id quod Sapphicomum editores fugit. Quae in hanc fere formam restitui possunt:

— — — Σκύθικον ξύλον,
τῶ βάπτουσί τε τῆρια
ποῦνισι δὲ μάλινα
ξανθίσδοισί τε ταῖς τρήχας.

In sequentibus ὑπόπια etiam Toupius et Hemsterhusius, ille collato Dioscoride IV, 157. Geelius praeterea conferri jubet Sal-

Vs. 73. Glossa in E. N. ad sphalma ὠμάριεν pertinere videtur.

Vs. 74, lin. 19. Miram glossam ὄξυ ἱμάτιον Duebnerus suspicatur syllabae ξυ in ξυστίδα originem debere.

Vs. 83. Ἐφθειρετο. ἴρρητο. Y.⁶

Vs. 89. Ἐρρεν ἀντι τοῦ ἐπιπτον et μόνα ὑπόλοιπα. Y.⁶

Vs. 92. Ἄλλ' ἦν οὐδεμία ἀνάπαισις. Y.⁶

masium Plin. Exercitt. p. 819, a. E. In Asclepiadis verbis Geelio quaedam deesse videntur.

Vs. 94—98, lin. 12. Scholium etiam in *Y.⁶ sine ἤγουν et εἰς αὐτὸν et cum ὅλως pro διόλου.

Vs. 102—107, lin. 3. Nihil tale apud Homerum legitur praeter γήραος οὐδόν. Duebnero ὑπέρο ex lemmate intrusum videtur.

Vs. 108. 109, lin. 21 seqq. Scholii verba inde a κυρίως ad κνυξεῦνται pertinere, non ad φανεῦνται, Jacobsius et Duebnerus intellexerunt, de reliquis parum probabiliter disputantes. Ipse ab initio quaedam supplevi, ut ὁμοίως haberet quo referretur; deinde spuria iudicavi, quae de avibus ex SchVet. VI, 30 huc male translata sunt, ubi quum item de κνυξᾶσθαι agatur, praeterea leguntur lin. 14. τὸ δὲ ῥύγγος καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κνυξὸς νῦν λέγεται, κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. Sequens scholium potius ad lectionem κνυξεῦνται pertinet.

Vs. 110, lin. 9. Nihil aliunde de hac vocis δαγύς significatione (κόσμος γυναικῶν) constat; quare vix dubito quin haec potius ad pravam lectionem παγίδι in w. 23. pr. pertineant et ultima πεπηγώς ἐπ' αὐτῆν etymologiam contineant. Conferendus Phrynichus Bekkeri p. 18, 22: αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι. παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης. Qua interpretatione male intellecta scholiasta παγίδα tanquam alicujus ornamenti muliebris propriam appellationem accepit. Pro ἐγκάρδιος L. Dindorfius in Thesaurο III p. 57. C. praefert lectionem ἐγκάρσιος „ut redimiculum significetur caput muliebre oblique ambiens“. Geelius mavult ἐπικάρδιος, ut significetur illud monile e collo in pectus dependere. Neutrum probabile et aliud quid latere videtur, forsitan ἐγκόρσιος, ut hic ornatus temporibus adaptatus dicatur. Interpretationes κρύσταλλος et κρύος in sequente scholio et Gll., quas Duebnerus ex vs. 106 fictas existimat, etiam certius ad lectionem παγίδι referendae sunt. Eodem etiam interpretatio στήλη facilius referri posse videtur quam ad δαγύς. Contra interpretatio εἴδωλον originem traxerit e permutatis δαγύς et Δαγών, cf. Suid. Δαγών, εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον. Quid de interpretatione ἀπεικόνισμα Ἀφροδίτης iudicem nescio. Neque enim Aderti suspicio probabilis videtur: „imagnucula forsitan, quam Veneri nupturae consecrabant virgines, cf. Pers. Sat. 2, 70 nempe hoc, quod Veneri donatae a virgine pupae.“

Vs. 114—117, lin. 8 seqq. Hoc scholium et sequens agnoscunt lectionem ἦ με παρῆμεν. „Recte hic ἐκάλεσας, quanquam ἐκέλευσας in sch. seq., cf. Gl.“ (ubi codices utrumque praebent) Duebn. Nisi forte olim scriptum fuit ἐκέλευσας δηλονότι ἢ ἐκάλε-

Vs. 98. Non recte siglum 23. pro 4. posui, quanquam vereor ne hoc siglum errore positum sit. fortasse pro 7. Eadem gl. in Y.⁶

Vs. 107. Ἐρρει et δρόσοις ὑγραῖς. Y.⁶

Vs. 110. Glossa κρύσταλλω et in 4.¹ et in 23.³ extat.

σας ἀπὸ κοινοῦ. Qui enim ἦ με παρῆμεν legebant, aut audacius ἐκέλευσας suppleri volebant aut ex καλίσασα repetebant ἐκάλεσας figura ἀπὸ κοινοῦ usi.

Vs. 118. 119, lin. 5. *Πρότερον* Geelio corruptum visum; Duebnerus in hoc vel *πρότερος* Byzantinam dicendi formam esse suspicatur. Ipse interpretationem vocis *αὐτίκα* desidero.

Vs. 120, lin. 10 seqq. „Expulsa interpolatione haec ita scribenda sunt: καθὸ ὑπὸ Ἀφρ. διδ. τῷ Ἴππ. μῆλα ἐκ Διονύσου εἰς ἔρωτα τὴν Ἀτ. ἐκίνησεν. Interrupta haec vel parenthesi vel glossa tali: ἐκ Διονύσου, <ἦγγρον οἷς στεφανοῦται ὁ θεός>.“ Duebn. Ipse probabiliora restituisse mihi videor. Philetæ versus Casaubonus Lectt. p. 248 dicit se ita scriptos invenisse (certe non in Gen.): μᾶλα φέρων κόλποισι, τὰ οἷ ποτε Κύπρις ἐλοῖσα | δῶρα Διονύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

Vs. 121. 122, lin. 2. Ignoratur Olympionicus historicus, quem Duebnerus optime propulit de Eratosthenis opere ad Mulleri *Fragm. Chronol.* p. 203. 204 ablegans. In fine Duebnerus suspicatur *ἀχεροντίδα* vel plura excidisse. Vulgo sequens scholium adhaerebat.

Vs. 124—128, lin. 5. Non recte Adertus καὶ τοῦτο scribi jubet; nam haec ad verba τὰ δ' (vel τὰ δ') ἦς φίλα pertinent. Scholiasta τὰ δ' ἦς . . . καλεῦμαι pro parenthesi habuit.

Vs. 130. 131, lin. 11. Scholium etiam in Y.⁶ extat, ubi recte ἐρρύσω.

Vs. 142. 143, lin. 1. Duebnerus legi jubet διὰ δὲ ταῦτα; at hoc dici videtur, verba ἐψιθυρίζομες ἀδύ similiter concubitum significare. Geelius οὔτε in ὧς mutari jussit, de sententia scholii incertus.

Vs. 144—152, p. 128, 13. Adertus conjecit τῷ γὰρ ἐρωμένῳ ὁ ἐρασθεῖς, Piccolos διὰ γὰρ τὸν ἐρώμενον ὁ ἐρ. Nec probo quod Adertus ἔβαλεν in ἔλειβεν mutari jussit; scholiasta enim de cottabo cogitasse videtur, cf. *Athen.* XV, 668. B. τῶν ἐρωμένων ἐμέμνητο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσμάτους. Idem Adertus rariorem usum vocis *δαιτυμῶν* notavit.

— lin. 18. Ex hominis stupidissimi interpretatione, qui ἐπεχεῖτο ad ἐπέχειν revocabat, hoc certe discitur, eum ἀκράτως legisse, quod pro adverbio venditat.

Vs. 154—156, lin. 9. Contulit Albertus EtM. 623, 2 ὄλιγς — παρὰ τὸ οἰονεῖ ἐλαιόπιν τινα εἶναι διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὑπιπέυεσθαι

Vs. 122, lin. 29. „Fuerit in archetypo codicis H. *τανίοις* superposita *αι* correctione.“ Duebn. Potius *αἰτανιον* apud recentiores Graecos est *μίτρα*, vid. Ducang. et Thesaur., add. EtG. 11, 4 *αἰετανιν*: διὰ τὸ αἰετανεσθαι.

Vs. 127. *Ἀπωθεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε* etiam Y.⁶

Vs. 133. *Ὡσπερ εἰμί.* Y.⁶

Vs. 140. *Ἐμαλακίετο.* Y.⁶

Vs. 154. *Ἡ φίλη.* Y.⁶

Vs. 158. *Τέρωιν αὐτῷ ἔμποιοῦν* item Y.⁶

ἔλαιον, quibus in cod. Par. additum ὅ ἐστιν ἐπιτηρεῖσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι τὸ ἔλαιον (cf. Phot. ὀπιπεύειν, ἐπιτηρεῖν), tum Suid. ὄλπη, ἢ λήκνθος, οἶονεὶ ἐλαιόπη τις οὔσα διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον.

Idyll. III.

Vs. 1. 2, p. 132, 14. Ἐν τῷ Ἀἴγωνι sc. εἰδύλλῳ; quartum intellige, quod etiam apud Phileticum Αἰγὼνα inscriptum. Duebnerus infelicitus coniecit τινὰ ἐν τῇ Κροῖωνι, ὄν κτλ.

— lin. 15. „Ἀγρῶος et ἀγροῖος Byzantinis in usu fuisse videtur; alterum certe saepe in codicibus pro ἀγρεῖος et ἄγριος. Non aptum, quod posuit Gaisf. ex Bar., τῆς ἀγροικίας.“ Duebn. Verior scriptura ἀγρῶος.

— lin. 22. Ex emendatione nostra scholiasta hoc dicit, secundum quosdam Τίτυρος hic non minus viri nomen esse quam Σιληνός (vel Σειληνός, nam utraque forma proba) nomen fuerit historici illius Calactini. Similiter infra in SchRec. lin. 17. comparatur nomen proprium Σάτυρος. Vulgatam non intelligo, neque tenebras disjecit Duebneri adnotatio: „non probavit igitur hic grammaticus aut non novit conjecturam ex Amaryllidis nomine in Id. IV. ductam.“

Vs. 3, lin. 27. Haec manaverunt ex EtM. 345, 48 ἐνύπνιον — ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως — θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ονειρός (Hom. II. β, 46). Ceterum in Var. Lect. linearum numeros 25. 26. 28. 29. muta in 24. 25. 27. 28.

Vs. 4, lin. 9. Traditum ἡμιτομίαν contra Heraldii conjecturam (Advers. I c. 7) ἢ μὴ τομίαν, quam probavit Geelius, recte tuitus erat Heinsius Lectt. p. 316 eam interpretationem ad lectionem ἐνόρχαν pertinere statuens: „utramque vocem habes apud eos magistros, qui collegerunt vocabula τὰ πρὸς διάφορον σημασίαν διαφύρωσ τονούμενα. quod auctores illi ex Theocriti glossatoribus sine ullo dubio compilarunt.“ (Cf. Thesaur. ἐνόρχης, qui unicum testiculum habet. Cyrill.) Idem Heinsius Virgilium suspicatur apud Theocritum ἐνόρχαν legisse, quippe qui in imitatione loci caprum posuerit, quum auctore Varrone is demum Latine caper dicatur, qui excastratus est, ut tradit Gellius IX, 9 Virgilii interpretationem vituperans, unde apparet ipsum ἐνόρχαν legisse et de testiculato cepisse.

Vs. 5, lin. 15. Ἀάγων iudice Duebnero potius ad ἐνόρχαν quam ad κνάκωνα pertinet.

Vs. 6, lin. 3. Ὁ ἄστειά τινα λέγων, ut Gaisf. tanquam ex codice edidit, etiam Geelii ingenium invenerat.

Vs. 7, lin. 10. „Δριμύλος in veteribus plus auctoritatis habet quam Ἐρμύλος.“ Duebn.

Vs. 8—11, lin. 12. Διὰ τὸ σιμός supra in SchVet. vs. 1. 2, p. 132, 17. correxerat Meinekius; ex eodem scholio supplevi κομάζειν.

— lin. 16. „Notatio (de ἡνί) fortasse non negligenda, quum

multa Dores aspero aut digammo pronuntiaverint; cetera falsa esse constat.“ Duebn.

Vs. 12, lin. 21. In his latet v. l. ἐμὶν pro ἐμόν, quae in pessima librorum familia extat.

Vs. 13, lin. 4. Ex Charone Lampsaceno haec narratio traditur SchApoll. 2, 477, cf. Tzetz. ad Lycophr. 480; „de Cnido et Nino non vidi apud alios qui haec referunt“ Duebn.

— lin. 9. Geelius proposuit ὅτι ἂν ἐθέλη, et ὅτι βούλοιο legitur in SchApoll.

Vs. 14, lin. 20. Reinesius voluerat βληχνον; de variis vocis formis vid. Thesaur.

Vs. 18, lin. 10. Duebnerus intellexit ἔπος ex ΑΙΠΟΣ, hoc vero ex ΑΙΠΟΣ corruptum esse.

Vs. 21 — 23, lin. 6. „Τριακοντάφυλλον rosa est apud Graecos recentiores, vid. Cang. Gloss. in voce τριάντα.“ Geel.

Vs. 25, 26, lin. 22 seqq. Cf. Gregor. 103 βαίτην τὴν διφθέραν λέγουσι, tum 104 ὄλις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἀλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἀγρευῶν ἰχθύς. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ ἐλλίς καὶ τροπῇ τοῦ ἐίς ο ὄλις. Hinc scholium supplēvi.

Vs. 28, 29, p. 142, 18. Duebnerus, neutris cum βοτάνη junctis jure offensus locum ex GIM. sic supplendum esse suspicatur: <τὸ τῆς τήλεως φύλλον> — βοτάνη δὲ ἐστίν — ἐν τῇ πλήξει φανοῦν. Uterque scholiasta Genevensis docet pro βοτάνη neutrum aliquod restituendum esse, aut βότανον ex Gen.^a aut βοτάνιον vel potius novitiam formam βοτάνιν, de quo genere vid. Lobeck. Proleg. Pothol. p. 501. Forsitan etiam supra lin. 11. pro βοτάνιν ἐτέραν, ut est in Call., rectius scribatur βοτάνιν ἕτερον quam βοτάνην ἐτέραν, ut primum in Brub. editum. Pro vulg. βοτάνη propter additum ἄβροχον item neutrum βότανον ex Gen.^b restitui p. 363, 7.

— lin. 28. Geelius, qui verissime δοχμῆς restituit, δοχμὴν σπιθαμιαίαν dictam putat, ut a δοχμῇ proprie sic dicta distingatur; nonnullis enim δοχμὴν et σπιθαμὴν synonyma fuisse. Aut pro σπιθαμιαίας scribendum censet ἡ σπιθαμῆς vel σπιθαμιαίους vel σπιθαμιαία δέ. Mediam conjecturam firmavit Gen.^a Attamen necessarium visum oculam καὶ interserere, i. e. atque a deo.

— p. 143, 10. Piccolos praeterea pro κατὰ voluit ἐπί; sed κατὰ τὸν ἀντίχειρα aequae legitur de eadem re SchVet. XI, 57.

Vs. 30, lin. 15. Initium scholii Geelius fatetur se non intelligere; quam nos indicavimus lacunam, ea in hunc fere modum explenda est: τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς <πῆχυν· κυρίως γὰρ πῆχυν τὸ> ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος; cf. Suid. πῆχυς, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἕκταμα.

Vs. 32, lin. 15. Adertus proposuit παραπορευομένη θειρισταῖς ἢ ἡ ἔριθος. Mihi θεός potius dittographia esse videtur pro ἔριθος.

Vs. 35, lin. 2. Quum editor Brubachianae recte perspexisset

Vs. 17 et 18. Hos numeros restitue pro 16. et 17.

Vs. 29. Sphalma φίλον pro φύλλον extat in E.

verba ἀπὸ τοῦ ἔριθος ad ἐριθακίς pertinere, non debebat ab illis ἢ ἀκόλουθος revellere, quae interpretatio melius voci ἔριθος quam παραιβάτις convenit. Μισθώτρια aequo jure ad ἔριθος et ad derivatum inde ἐριθακίς (ut in Gl.) referri potest. Ut locum constituimus, scholiasta hoc dicit vocem ἐριθακίς ab ἔριθος i. e. ἀκόλουθος vel μισθώτρια derivatam aut appellativum esse hypocoristicum aut nomen proprium.

— lin. 4. Geelius conjecit ἐφ' οὗ, quod jam in Brub. mg. propositum. At quum avis potius ἐριθακος appelletur, alia medela quaerenda erat.

Vs. 40—42, lin. 4. „Secundum alios est ὁ Μεγαρέως Ἴπομένης, et sic fort. scribendum.“ Duebn.

— lin. 9 et 22. Vulgatum in altero loco παραγενόμενος τῷ δρόμῳ Geelius interpretatur „quum ad cursus certamen se obtulisset“, Duebnerus legi jubet γενόμενος περὶ τὸν δρόμον. Sententia loci potius προγενόμενος τῷ δρόμῳ postulare visa est, h. e. quum praecurrisset, cf. quod mala εἰς τοὺν πῶσω jecisse dicitur. Hinc etiam priorem locum geminum supplevi. Quae in scholio sequente lin. 7. illorum loco leguntur ἀνύων τὸν δρόμον, corrigenti Triclinio debent videntur.

P. 147, 14. In antiquissimis editionibus verba οἱ δὲ οὕτως utrimque puncta majora habent, ut ambiguum sit, utrum cum praecedentibus an cum sequentibus arctius jungenda sint. Inde a Xyl. post οὕτως colon minus positum est; ipse ita edidi, ut οὕτως aliam interpretationem voculae ὡς contineat. Nunc vero mallem me vulgatam rationem sequutum illa in hunc modum ad SchRec. lin. 18. traxisse: [οἱ δὲ οὕτως.] οὕτως ὡς εἶδε κτλ. Verba scholio praefixa „alii vero sic sc. interpretantur“ Calliergo debent apparere.

— lin. 18. Duebnerus verbis ἐπ' αὐτοῖς offensus est, quae vulgo sine distinctione cum ὡς juncta erant. Offensionem parenthesi indicata sustuli.

Vs. 43—45, p. 148, col. II, lin. 4. Codicibus haec tenentibus adde Q. Verba τὰς βουῆς ἀντῶ secundum Duebneri adnotationem in P. deesse videntur.

— lin. 28. Duebnerus probavit ἐκτέμνοντι absolute positum, ut est in P. Gen.^b, quanquam concedens Eustathium in integrioribus scholiis ζῶα invenisse. Attamen hoc etiam in his scholiis (quibus apparet non fere pleniora fuisse, quae Eustathius legit) recte reponi maxime intelligitur ex ξύλα in M. Gen.^a, quod ex ipso ζῶα corruptum esse certum videtur.

— p. 149, 22. Rectissime Jacobsius pro edito loco potius aprium requirit vel, ut est in narratione apud SchApoll. I, 118, σύνδενδρον, sed pedes ἀσπίους relinquentem. Quare ὑψηλῶ μὲν τὰν ἐν ψιλῶ.

Vs. 46—48, p. 151, 4. Ante verba ἄνευ seqq., quae vulgo praecedentibus sine distinctione adhaerent, lemma excidisse docet Gl4. γρ. ἄτερ μαλοιο, ατερ τοῦ συγκαθεύδειν, qua etiam ἄνευ,

quanquam inepte dictum, confirmari Duebnerus indicavit. Idem Geelii conjecturam ἀντὶ τοῦ συγκ., quum hic vocis ποιεῖν interpretationem inesse voluisset, ita probavit ut οὐκ ἄτερ μαζοῦ τιθέναι dicatur esse συγκαθεύδειν καὶ προστερονίξεσθαι. Ipse obscuriorem interpretationem relinquentiam censui.

Vs. 49—51, lin. 3. Ἀθάνατον jam Tourpius scribi jusserat collato Zenobio III, 76, ubi de Endymione: ὁ δὲ ἀφρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντός ἀθάνατος. In SchApoll. IV, 57, ubi quaedam cum his scholiis congruunt, ex Epimenide refertur αἰτήσασθαι διαπαντός καθεύδειν.

Vs. 52, lin. 17. Haec Duebnerus fatetur se non intelligere; mirum sane si quisquam κεφάλαν in penultima acuebat, nec minus mirum quod is Nicander fertur. Attamen conferenda sunt pauca barytonesis Doricae exempla, quae attuli Dial. Dor. p. 27. O. Schneiderus ad Nicand. p. 135 dubitat de Geelii supplemento et interpretatione, quod Herodianus π. μ. λ. p. 39, 1 nihil de tali tonosi vocis κεφαλή moneat, qui omittere non soleat, si quae dictiones solitariae apud unum alterumve scriptorem in ordinem redactae inveniebantur. Saltem pro Nicandro, a cujus studiis talis observatio prosodia aliena sit, alius grammatici nomen reponendum censet, ut Amaranti, nisi potius post Νικάνδρος quaedam exciderint. Volkmannus de Nicandro p. 17 Νικάνωρ restitui jusserrat. Ceterum de prosodia κεφάλια dubitandi in Herodiani silentio nihil causae esse videtur, nisi forte propter idem etiam ab Aeolibus illam barytonesis temere abjudicaveris.

Vs. 54, lin. 10. „Τὸ ἐπίλακκον μέρος est pars illa concava, quae collo subjacet. Graeci antiquiores σφαγήν, Hypatus sive Georgius Sanginaticius de Part. Corp. Hum. p. 148 σφαγή, ὁ λάκκος τοῦ τραχήλου.“ Tourp.

Idyll. IV.

Vs. 6, lin. 2. Aristot. fr. 262. Muell.

Vs. 7, lin. 21. De rariore constructione verbi ἀλείφεισθαι cum accusativo cf. SchArist. Eq. 580 ἔλαιον ἀλημιμμένοις.

— lin. 3. Probari posset καλλιστῶ per abbreviationem hypocoristicam pro καλλιστέφανος positum; attamen lectio καλλιστέως in P. indicante Duebnero docet illud ex compendio male intellecto natum esse. Apud Aristotelem de oleastro καλλιστεφάνω haec leguntur: ἔστι δὲ αὕτη παρά τὸν Ἰλισσὸν ποταμὸν, σταδίου ἕξ τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα (SchAristoph. Pl. 586, ubi Aristotelis locus repetitur, pro ποταμοῦ est ἰερῶν, apud Suidam s. v. κοτίνου στεφάνω desunt σταδίου . . . ἀπέχουσα). Hinc Hemsterhusius ad Plut. 586, qui Aristoteli παρά τὴν Ἐλισσαν aut π. τὸν Ἐλίσσονα vel Ἐλίσσοντα et σταδίου ἕξ reddi jussit, in scholio Theocriteo, cui ὀκτῶ relinquit, suppleri vult ἦτις <Ἐλίσσης> ἀπέχει vel Ἐλίσσοντος vel etiam Ἀλφειοῦ. Attamen ἔλαιον καλλιστέφανον, unde victoribus coronae dabantur, Olympiae fuisse ipse Aristoteles testatur (cf. SchPind. Ol. III, 60. VIII, 12), cujus locum in ipsa Alti vel potius

proxime eam quaerendum esse apparet ex Pausaniae descriptione V, 15, 3 quamvis obscura; quare Elisonis vel Elisae commemoratio aliena est, qui fluvius secundum Strabonem VIII p. 338 in Elidis *κόλης* et Pisatidis confiniis erat. Neque magis intelligo quomodo Dindorfius, ad SchArist. p. 572 ab Aristotele Helissontem Arcadicum, qui in Alpheum influit Paus. V, 7, 1, nominatum existimet. Deinde Aristoteli pro τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα, quod cum praecedentibus παρὰ τὸν — ποταμὸν male coit, ex SchArist. restituendum videtur τοῦ ἱεροῦ ἀπέχουσα. Jam vero apparet primum nomen fluvii Ἰλισσὸν (apud Suidam *Ἐλισσὸν* V., *Ἐλισσὸν* *V.) falsissimum esse, quod ab interpolatore pessime intrusum videtur, qui non intelligeret ποταμὸν intelligendum esse Alpheum, cujus nomen in descriptione ad Olympiam pertinente recte omitti poterat. Deinde dubitari non potest quin intervallum octo stadiorum ab SchTheocr. indicatum aequae falsum sit ac sexaginta stadiorum apud Aristotelem. Attamen, quum Olympiae topographia etiamnunc obscurissima sit, certiore aliquam conjecturam proferre non audeo.

— lin. 6. „An οὐ καλῶς? sed est potius (nam οὐκ εὖ dici solet) epicrisis truncata.“ Duebn.

Vs. 10, lin. 8. Hoc scholium ex ultimo ad h. v., quod in k. hunc ipsum locum occupat, pessime corruptum est. In sequenti scholio, quod codicum ope in veriolem formam restituimus, ἐντεῖθεν est interpretatio verae lectionis τουτόθεν. Verba αὐτὸν τὸν καρπὸν intelligi nihil aliud nisi fructum.

— lin. 13 seqq. Lectioni λέγει δὲ favet etiam superius scholium lin. 9., ubi δὲ—φησιν. Ceterum scholium etiamnunc emendatore eget. In codicis k. corrupta lectione κρέως αἰσχεῖν latere videtur κρέως ἔσθειν vel ἔσθειν; deinde pro ἀρχαῖοι malim ἀθληταί nec scio an οἱ ἀθληταί quod supra lin. 8. (quod scholium in k. proxime antecedit) in k. Gen.^b abundat, hinc aberraverit. Duebnerus initio scholii abjecto post ἠγωνίζετο reliqua sequi jubet hoc sensu: μήλα de pomis potius intellige; οἱ γὰρ ἀρχαῖοι etc. — „Verba Homeri sunt de hieme. Vult igitur scholiasta poëtae μήλα esse πάντα τὰ θρέμματα, quia omnibus illis, non solis ovibus, hiems gravis est.“ Geel.

Vs. 13. Verba in *4. *5. inserta ad alteram interpretationem pertinent, quae sic restitui potest: ὡς σκαιὸν εὐρον τὸν βουκόλον, τὸν Κορύδωνα. Ceterum scholii initium justam verborum constructionem significat.

Vs. 15. Jacobsius transponi jussit πορεύεσθαι ἦγονν στείχεσθαι, ut origo vocis πόρτις magis appareret; medii στείχεσθαι tum formam tum significationem Geelius ad Graecobarbara refert. Duebnerus, genitivos singulares τῆς ἀκμαζούσης etc. magis probans, verba τοὺς ταύρους στείχεσθαι corrupta putat. Ipse aliter judicavi. Hoc enim mihi satis certum videtur, στείχεσθαι ex στύεσθαι corru-

Vs. 10. Adde [τουτόθεν:] ἐντείνδε. 6.

ptum esse. cf. Lucian. *Luc.* 1: 1. *στυγία* et *τυ* *ἀλλοτρίων*
μητέρα. Jam hoc *τυ* *στυγία* *ἀλλοτρίων* *μητέρα* *στυγία* *ἀλλοτρίων*
 appetere et libidine acris ad *ἡμ.* *στυγία*. *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.*
 solent, vocis *στυγία* et *τυ* non *στυγία*. *τυ* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.*
στυγία *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.*
στυγία *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.*
 In altera *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.* *στυγία* *ἡμ.*
 et Geelius.

Vs. 16. *Ἀπό* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.*
ὦ *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.*
 au *ὦ* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.* *καλλίμαχου* *ἡμ.*
 Theocritus *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.*
 licius versati *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.*
 vit, in ceteris *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.*
 non sejunxit. *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.* *ἀλλοτρίων* *ἡμ.*
πρώτων *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.*
 saubono in *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.*
 pius maluit *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.*
 Leonida AP. VI. 120 *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.* *πρώτων* *ἡμ.*
εἶδος *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.*
 formam inesse *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.*
 tionem scripsi. *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.*
 ctum est. *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.* *εἶδος* *ἡμ.*

Vs. 17. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*

Vs. 18. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 terpretatio. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 cum tenet: *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 Pyanepsis *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 cf. locus de *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 Eustath. p. 1283 *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 sensu uti *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 lius *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 men proprium *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 tae; deinde *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 vox de *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 latio pertinet. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 lectionem *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 Thargelii *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
θάρα ex *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 1054 *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 melicos a *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 kius in edit. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
λοιπὴν *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*

Vs. 19. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 suspectum fuit. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 ditum esset. *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 glossis reliqui *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*
 vero *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.* *ἡμ.*

κανική pro *Λευκανία* alibi legi videtur, neque Crotoniatis vulgo Lucaniae pars habetur; attamen illa per se proba est, neque Lucania ab agro Bruttiorum satis certis finibus distincta. Ceterum non repugno, si quis secundum *Λακωνίας* in Glk. genuinam lectionem *Λευκανίας* fuisse iudicet.

Vs. 20—22, lin. 9. De deminutivis in *ιχος* in Aeolide Boeotica frequentatis vid. Dial. Aeol. p. 216. Attamen nescio an ex optimi codicis lectione *αϊτολικόν* eliciendum sit *αϊπολικόν*, ut *πυρρίχος* hypocoristicum esse dicatur, quali caprarii uti solent; loquitur enim Battus caprarius.

— lin. 10. „Καθ' ἡμᾶς ad accentum retulerit; sed probabilius videtur τὸ γὰρ *πύρριχος καθ' ἡμᾶς ὄσκαριος*, quod voluit Geelius.“ Duebn. Mihi potius *πύρριχος* h. l. sphalmate pro *πυρρός* scriptum esse visum est. Quo statuto transpositione non opus est; nam τὸ ante καθ' ἡμᾶς noto more abundat. De bobus Epiroticis, quae *Πύρριχαι* vel rectius *Πυρρικαί* vocabantur nominis origine ad Pyrrhum relato, vid. Aristot. H. A. 8, 7, Plin. 8, 45, Lobeck Prolegg. Path. p. 342 et Thesaur. VI p. 2281. — „Geryonei quoque tauri erant *πυρροί*, et Hercules cum iis Epirum peragraverat.“ Duebn. Verba τῶν *Λαμπριάδων* *δηλονότι*, quae in codd. scholio adhaerent, Geelius post *οἱ βόες ἐκείνοι* transponi iussit; rectius nos, nisi vehementer fallimur, secundum codicum vestigia.

— lin. 14. Cf. Greg. 106 *πύρριχος ὁ πυρρός*.

— lin. 14. seqq. Falsum lemma Calliergianum praefixum est, postquam *δηλονότι* in *δήμος* corruptum esset. Restitutioni nostrae favet etiam sequentis scholii initium.

— lin. 20. Quae in Gen.^b addita sunt, eandem variam lectionem, pravae correctioni debitam, continent, quam scholiasta recentior sequutus est. Hic servavit veram lectionem *ξημιωθῶσι*, vulgo in *ξημιωθῆ* depravatam vel propter praecedens *προσδεχθῆ* vel propter adhaerens sine distinctione ὁ *δήμος*. Sequentia vulgo perturbatissima sunt, quae codicibus partim adjuvantibus probabiliter nobis restituuisse videmur. Proxima pertinent ad τοὶ τῶν *Λαμπριάδα* τοὶ *δαμόται*, in quibus *Λαμπριάδης* aut *δήμος* esse dicitur (ὁ *δήμος ὁ Λαμπριάδης*) aut demi eponymus; verba ὁ *Λάμπριος*, quae Gaisfordus auctore Hemsterhusio in ὁ *Λαμπρίας* mutavit, ab optimo codice recte absunt. Geelius professus est se verba ἢ ὁ *Λάμπριος* seqq. non expedire; Duebnerus quaedam excidisse putat, velut *οὐχ εὔρηται* vel *ἀγνοεῖται τίς ἦν ὁ Λ*.

— p. 163, 7. Cf. Greg. 107 *κακοχράσμων ὁ δύστροπος*.

Vs. 23, lin. 18. Trojana *στομαλίμνη* commemoratur a Strabone XIII p. 595. 597, et apud Homerum Il. ζ, 4 varia lectio *μεσσηγῆς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης* in Scholl. affertur. Varie autem critici ultima scholii verba tentarunt. Casaubonus ad

Vs. 23. Glossa *ἰδίως λίμνας* hoc vult, proprie dicendum fuisse *στόμα λίμνας*. Attamen Zieglerus, ut nunc video, eandem glossam legit *ἐς τὰς λίμνας*.

Strab., qui in cod. Gen. τὴν invenerat, proposuit τὴν ἐν Τρ. δὲ στομαλίμνην φασί, Is. Vossius ad Catull. p. 247 κατὰ τῆς ἐν Τροία δὲ στομαλίμνης πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασαι, Heinsius Lectt. p. 321 κατὰ τὸ ἐν Τροία δὲ στομαλίμνον πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασαι, G. Dindorfius in Thesaur. VII p. 809 κατὰ τὸ ἐν Τρ. δὲ στόμα λίμνης πιθανῶς καὶ τ. ὠν., aut (si antea scribatur τοῦτο δὲ ἦν τὸ Στομαλίμνον) κατὰ τὴν ἐν Τρ. δὲ Στομαλίμνην πιθανῶς καὶ τ. ὠν., Duebnerus κατὰ τὴν ἐν Τρ. στομαλίμνην ejectis verbis τοῦτο . . . Κρότωνα, ut illa cum οὕτω φασί jungantur. Idem pergit „videndum autem an non ad Φύσκον pertineant verba πιθανῶς δὲ τοῦτο ὠνόμασαι (παρὰ τὸ φύειν βοτάνας). De στομαλίμνῳ si dicta sunt, exciderint nonnulla ad regionis descriptionem pertinentia.“ Probabilis, nisi fallor, locum in eam sententiam restitui ut στομαλίμνη Τροίκα dicatur et ipsa appellata esse διὰ τὸ λίμνην εἶναι ἔστομωμένην εἰς θάλασσαν.

— Vs. 24, lin. 5. Vocem συνέβη ab Heinsio additam non credo in k. extare, quanquam collatione tacente. Videtur autem etiam φασί ab ipso Phavorino additum, nec scio an παρόσον κατακαῆναι eodem sensu dictum quo παρὰ τὸ κατακαῆναι tolerari possit. Eadem constructio vulgo legebatur SchVet. p. 54, 21 παρ' ὅσον . . . πυροῦσθαι, ubi secundum codices edidi πυροῦνται. Neque minus παρὸ cum infinitivo junctum legitur p. 344, 12.

Vs. 25, lin. 15. „Eadem infra p. 165, 3. de μελιτεία et de eadem, ut hic γλαυκίζουσα, infra p. 165, 5. γλυκίζουσα; de quibus statuunt botanicae periti.“ Duebn. Μελιτεία etiam in Scholl. Id. V, 130 dicitur εἶδος βοτάνης γλυκαζούσης, quam verbi formam fortasse etiam p. 165, 5. restituere debebam; nam γλυκίζειν in unico exemplo, quod Thesaurus habet ex titulo petito, est dulcia praebere.

— lin. 17 seqq. Cf. SchVet. VII, 68 τὴν κόνυξαν κνύξαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτόν ψυκτικώτατον κτλ.

— lin. 21. Heinsius Lectt. p. 322 proposuit παρθένοι καὶ γυναικες τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν κτλ. Ego aliter, quia loquitur de canephoris, quae nunquam non erant virgines eaeque nobiliores, cf. Philochorum ap. Phot. Suid. Harpocr. s. v. κανηφόρος, ubi dicuntur αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι, SchArist. Ach. 242 αἱ εὐγενεῖς παρθένοι. Libros a canephoris portatos esse aegre crediderim; desidero fere τὰς νομίμους θνητὰς καὶ ἱερά, quamquam homo Christianus, qui addidit ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις vulgatam lectionem invenisse videtur. De ἀπήρχοντο pro ἐπήρχ. recte restituto Tourpius contulit SchArist. Av. 1508 αἱ κανηφόροι ἀπιούσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια.

Vs. 26—28, lin. 11. Λευκάνεται legendum esse optime Jacobsius divinaverat ad Eustath. 1766, 38 (adde 786, 18), EtM. 650, 1 et Suid. referens; corruptum λεπτύνεται jam SchRec. p. 166, 2. invenit. Πάλυν G. Dindorfius Thesaur. VI p. 92 ita defendi posse putat, ut ab grammatico pro usitato πάλην propter verbi παλύνω

originationem fictum credatur. Duebnerus ex codicis P. lectione *πεπάλιν* etiam *παιπάλην* elici posse iudicavit.

— lin. 15. Quum post *φάλιον* vulgo legerentur obscurissima verba *ἀλεύροις ἐν τῷ ἔσθιέσθαι*, Casaubonus, qui in Gen.^b horum loco *ταῦρον* invenit, ea ex altera pentametri parte *ταῦρον ἠλεμισσαι* (de qua constat ex EtM. 463, 4) corrupta esse conjecit, assentientibus Bentlejo et Duebnero. Aliter se rem habere jam ex cod. k. apparet. In verbis ex hoc prolatis *εὐρώτες* sunt *σκώληκες*, *vermes*, ut e contrario etiam situs *σκώληξ* dicitur, qua voce ad interpretandum *εὐρώς* utuntur glossæ ad h. l. et SchArist. Nub. 44.

Vs. 31—33, lin. 16. De Glauce citharœodo vide Bergkium in Mus. Rhen. 1842 p. 357 seqq. Hemsterhusii et Geelii emendationem quum reliqua testimonia de ariete illam amante commendant, tum Aelian. V. II. 9, 39 *Γλαύκης δὲ τῆς κιθααρφοῦ οἱ μὲν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριόν, οἱ δὲ χῆνα*.

— p. 167, 1. Scholium de Pyrrho, quod vulgo ad vs. 20 legebatur, potius huc referendum esse et Hemsterhusius et Geelii intellexerunt. Hic praeterea vidit alteram ejus partem, quam Wartonus primus in lucem protraxerat, non ad Glaucam pertinere, quam Ptolemaei Philadelphi aetate vixisse etiam aliunde constat, neque cum Philoxeno comparari referebat, sed ad Pyrrhum, et ipsum Glossis docentibus poëtam dithyrambicum.

— lin. 3. Recte Dukerus (qui vel *Ἀκλίνος* vel *Ἀκλίνος*): nam haud dubie rex Phaeacum intelligendus, qui Phaeacis filius fuisse traditur a Diodoro IV, 72, 4 et Conone Narr. 3. Eadem illius nominis corruptela est EtM. 138, 22 *Ἀρειάν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας παρὰ τὴν Ἀρείαν τὴν γυναῖκα Ἀκλίμου, ἧς περιρεῖ τὸ μνήμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος*, ubi *Ἀκλίνου* scribendum esse et *Ἀρήτην* intelligendam Syllburgius adnotavit. Pro *Σικελία* Hemsterhusius et Kiesslingius postulaverunt *Ἰταλία*, et ille quidem quanquam memor Cluverii Ital. Ant. IV p. 1311, 39, qui recte admonuit more istius seculi etiam hic illam partem Italiae Siciliam vocari.

— p. 168, 4. *Παρὰ* recte divinaverat Heinsius Lectt. p. 322, *πρὸς* minus recte proposuit Toupius. Duebnerus ex lectione *Κρότωνος τᾶστεα* in 4. 5. Gen.^b elicit *παρὰ Κρότων' ἐστ' ἄστεα* numeris parum venustis; neque in repetito articulo haerendum, vid. Bernhardt Wiss. Synt. p. 322.

Vs. 34—37, lin. 7 seqq. De Astyanacte Milesio pancratiasta vide Meinekium in Exercitt. ad Athen. p. 14 et in Adnot. ad h. l. Theocriti, qui de ejus voracitate haec testimonia protulit: Syncell. p. 251 ed. Bonn. *Ἀστυνάξ Μιλήσιος τὸ παγκράτιον νικᾷ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ ἕξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθειεν*, Athen. X, 412 *Ἀστυδάμας* (leg. *Ἀστυνάξ* auctore Meinekio) *δ' ὁ Μιλήσιος τρεῖς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἕξῃς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δειπνον ὑπὸ Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε*, et paullo post *καὶ τὰ τοῖς ἑννέα ἀνδράσι παρασκευασμένα παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖ-*

πνον μόνον καταφαγεῖν. Narratiuncula de ejus robore nullo alio auctore nititur; simile quid de Titormo pastore tradit Aelianus V. H. 12, 22. In lin. 9. ineptum αὐτοῦ, quod recte ab k. Gen.^b abest, Hemsterhusius in τῷ mutari jussit, Hamakerus Lectt. Philostr. p. 87 et Geelius in ἀθλήτου, Meinekius Exercitt. ad Athen. I p. 14 in πύκτου.

— lin. 16. „διὰ vitiosum est. Fort. ὡς ἔοικεν, εἰς δεινὴν ἀδδ., aut certe εἰς ἣν inferendum post ἀδδ. et scribendum ἐπὶ ἀθλήσει vel ἐπὶ ἀθλοῖς.“ Duebn. Mihi causa offensionis non apparet; hoc enim dicit interpres, Aegonem a Milone propter voracitatem incitatum esse ut athleta fieret, scilicet credente hominem etiam in hoc genere se dignum fore. Infinitivo προτετράφθαι ex k. recepto aut notum attractionis genus agnoscendum est aut exclamatio, quales antiquus scholiasta saepius adscripsit.

— p. 169, 1. Pro νεομάλακτον desideraveris νεόμακτον, neque raro μάσσω in μαλάσσω corruptum; attamen νεομάλακτον ferri potest, quum μάσσω saepe per μαλάσσω interpretentur, ut EtM. 572, 52. 573, 24. Cf. infra SchVet. vs. 60. 61.

— p. 169, 2. Adde v. l. ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ ἐκεῖσε E., ἐν τῷ Λακινίῳ *H. *M. (?) Mox Bastius conjecit παραρπάσας; sed veram lectionem περισπάσας praebuit codex k., h. e. pertrahens.

— Vs. 38. 39, lin. 11. Fort. verius ἐλλειπτικῶς, δέον εἰπεῖν. In seqq. Duebnerus conjecit ὡσεὶ pro vulg. ἢ εἰ. Geelius locum gravior corruptum esse ratus dubitanter proposuit διετέλεσα μᾶλλον ἐν λύπῃ, ἢ εἰ κτλ.

— lin. 14 seqq. Pertinent haec ad disceptationem de persona τοῦ κωμάζοντος in Id. III, quem propter Amaryllidis amorem a Batto hujus idyllii non diversum existimabant, vid. ibi Hypoth. et SchVet. vs. 1. Dicitur vero ex hoc loco apparere Battum, Amaryllidis amatorem, caprarium esse, cujus rei in reliquo idyllio nullum indicium, non Theocritum personatum, quod quidam propter Id. III. posuisse videntur; optime enim se habet nominativus Θεόκριτος, quem cod. k. praebuit. Infra hinc colligitur etiam in Id. III. τὸν ἐπικωμάζοντα non Theocritum esse, sed eundem Battum. Vocem ὑπερβολικῶς corruptum esse, quum in his nulla hyperbole sit, Duebnerus intelligens conjecit ὑπερβατικῶς. In fine scholii Geelius probante Duebnero scribi jussit ὅτε φησὶν ὁ Θ. Qui sententiam loci supra indicatam non recte perceperunt.

Vs. 45, lin. 6. Veriorem formam Ionicam μυρσίνης servavit Ammonius p. 123, unde etiam hic restitui jussit Duebnerus.

— lin. 10. Ad interpretationes vocis δύσσα cf. Scholl. III, 24. Verba διὰ τὸ εἶναι πτωχὰ, quae ex auctoritate codicis k. circumscriptimus, in SchE. lin. 23. interpretationi τὰ δυσκόλως σφζόμενα adhaerent, utroque loco obscura. Geelius parum probabiliter πτω-

Vs. 40. De λοχάω cogitavit, qui ἐλελόγηται per ἐνήδρευσεν interpretatus est.

verba ἀπὸ τοῦ ἔριθος ad ἐριθακίς pertinere, non debebat ab illis ἢ ἀκόλουθος revellere, quae interpretatio melius voci ἔριθος quam παραιβάτις convenit. Μισθώτρια aequo jure ad ἔριθος et ad derivatum inde ἐριθακίς (ut in Gl.) referri potest. Ut locum constituimus, scholiasta hoc dicit vocem ἐριθακίς ab ἔριθος i. e. ἀκόλουθος vel μισθώτρια derivatam aut appellativum esse hypocoristicum aut nomen proprium.

— lin. 4. Geelius conjecit ἐφ' οὗ, quod jam in Brub. mg. propositum. At quum avis potius ἐρίθακος appelletur, alia medela quaerenda erat.

Vs. 40—42, lin. 4. „Secundum alios est ὁ Μεγαρέως Ἴππομένης, et sic fort. scribendum.“ Duebn.

— lin. 9 et 22. Vulgatum in altero loco παραγεγόμενος τῷ δρόμῳ Geelius interpretatur „quum ad cursus certamen se obtulisset“, Duebnerus legi jubet γενόμενος περὶ τὸν δρόμον. Sententia loci potius προγεγόμενος τῷ δρόμῳ postulare visa est, h. e. quum praecurrisset, cf. quod mala εἰς τοῦπίσω jecisse dicitur. Hinc etiam priorem locum geminum supplevi. Quae in scholio sequente lin. 7. illorum loco leguntur ἀνύων τὸν δρόμον, corrigenti Triclinio deberi videntur.

P. 147, 14. In antiquissimis editionibus verba οἱ δὲ οὕτως utrimque puncta majora habent, ut ambiguum sit, utrum cum praecedentibus an cum sequentibus arctius jungenda sint. Inde a Xyl. post οὕτως colon minus positum est; ipse ita edidi, ut οὕτως aliam interpretationem voculae ὡς contineat. Nunc vero mallem me vulgatam rationem sequutum illa in hunc modum ad SchRec. lin. 18. traxisse: [οἱ δὲ οὕτως] οὕτως ὡς εἶδε κτλ. Verba scholio praefixa „alii vero sic sc. interpretantur“ Calliergo deberi apparet.

— lin. 18. Duebnerus verbis ἐπ' αὐτοῖς offensus est, quae vulgo sine distinctione cum ὡς juncta erant. Offensionem parenthesi indicata sustuli.

Vs. 43—45, p. 148, col. II, lin. 4. Codicibus haec tenentibus adde Q. Verba τὰς βοῦς ἀντῶ secundum Duebneri adnotationem in P. deesse videntur.

— lin. 28. Duebnerus probavit ἐκτέμνοντι absolute positum, ut est in P. Gen.^b, quanquam concedens Eustathium in integrioribus scholiis ζῶα invenisse. Attamen hoc etiam in his scholiis (quibus apparet non fere pleniora fuisse, quae Eustathius legit) recte reponi maxime intelligitur ex ξύλα in M. Gen.^a, quod ex ipso ζῶα corruptum esse certum videtur.

— p. 149, 22. Rectissime Jacobsius pro edito loco potius apricum requirit vel, ut est in narratione apud SchApoll. I, 118, σύνδενδρον, sed pedes ἀσπίλους relinquentem. Quare ὑψηλῶ μῦτι in ψιλῶ.

Vs. 46—48, p. 151, 4. Ante verba ἄνευ seqq., quae vulgo praecedentibus sine distinctione adhaerent, lemma excidisse docet Gl. γρ. ἄτερ μαλοιο, ατερ τοῦ συγκαθεύδειν, qua etiam ἄνευ,

quanquam inepte dictum, confirmari Duebnerus indicavit. Idem Geelii conjecturam ἀντὶ τοῦ συγκ., quum hic vocis ποιεῖν interpretationem inesse voluisset, ita probavit ut οὐκ ἄτερ μαζοῦ τιθέναι dicatur esse συγκαθεύδειν καὶ προστερονίζεσθαι. Ipse obscuriorem interpretationem relinquendam censui.

Vs. 49—51, lin. 3. Ἀθάνατον jam Toupius scribi jusserat collato Zenobio III, 76, ubi de Endymione: ὁ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος. In SchApoll. IV, 57, ubi quaedam cum his scholiis congruunt, ex Epimenide refertur αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν.

Vs. 52, lin. 17. Haec Duebnerus fatetur se non intelligere; mirum sane si quisquam κεφάλαν in penultima acuebat, nec minus mirum quod is Nicander fuisse fertur. Attamen conferenda sunt pauca barytonesis Doricae exempla, quae attuli Dial. Dor. p. 27. O. Schneiderus ad Nicand. p. 135 dubitat de Geelii supplemento et interpretatione, quod Herodianus π. μ. λ. p. 39, 1 nihil de tali tonosi vocis κεφαλή moneat, qui omittere non soleat, si quae dictiones solitariae apud unum alterumve scriptorem in ordinem redactae inveniebantur. Saltem pro Nicandro, a cujus studiis talis observatio prosodica aliena sit, alius grammatici nomen reponendum censet, ut Amaranti, nisi potius post Νίκανδρος quaedam exciderint. Volkmannus de Nicandro p. 17 Νικάνωρ restitui jusserrat. Ceterum de prosodia κεφάλα dubitandi in Herodiani silentio nihil causae esse videtur, nisi forte propter idem etiam ab Aeolibus illam barytonesis temere abjudicaveris.

Vs. 54, lin. 10. „Τὸ ἐπὶ λακκῶν μέρος est pars illa concava, quae collo subjacet. Graeci antiquiores σφαγήν, Hypatus sive Georgius Sanginaticius de Part. Corp. Hum. p. 148 σφαγή, ὁ λάκκος τοῦ τραχήλου.“ Τουρ.

Idyll. IV.

Vs. 6, lin. 2. Aristot. fr. 262. Muell.

Vs. 7, lin. 21. De rariore constructione verbi ἀλείφεσθαι cum accusativo cf. SchArist. Eq. 580 ἔλαιον ἀλημιμένοις.

— lin. 3. Probari posset καλλιστῶ per abbreviationem hypocoristicam pro καλλιστέφανος positum; attamen lectio καλλιστέως in P. indicante Duebnero docet illud ex compendio male intellecto natum esse. Apud Aristotelem de oleastro καλλιστεφάνω haec leguntur: ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, σταδίους ἕξ τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα (SchAristoph. Pl. 586, ubi Aristotelis locus repetitur, pro ποταμοῦ est ἑρῶν, apud Suidam s. v. κοῖνον στεφάνω desunt σταδίους . . . ἀπέχουσα). Hinc Hemsterhusius ad Plut. 586, qui Aristoteli παρὰ τὴν Ἐλισσαν aut π. τὸν Ἐλίσσονα vel Ἐλίσσοντα et σταδίους ἕξ reddi jussit, in scholio Theocriteo, cui ὀκτῶ relinquit, suppleri vult ἥτις <Ἐλίσσης> ἀπέχει vel Ἐλίσσοντος vel etiam Ἀλφειοῦ. Attamen ἔλαιαν καλλιστέφανον, unde victoribus coronae dabantur, Olympiae fuisse ipse Aristoteles testatur (cf. SchPind. Ol. III, 60. VIII, 12), cujus locum in ipsa Alti vel potius

proxime eam quaerendum esse apparet ex Pausaniae descriptione V, 15, 3 quamvis obscura; quare Elisonis vel Elisae commemoratio aliena est, qui fluvius secundum Strabonem VIII p. 338 in Elidis *κοιλῆς* et Pisatidis confiniis erat. Neque magis intelligo quomodo Dindorfius, ad SchArist. p. 572 ab Aristotele Helissontem Arcadicum, qui in Alpheum influit Paus. V, 7, 1, nominatum existimet. Deinde Aristoteli pro τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα, quod cum praecedentibus παρά τὸν — ποταμὸν male coit, ex SchArist. restituendum videtur τοῦ ἱεροῦ ἀπέχουσα. Jam vero apparet primum nomen fluvii Ἰλισσὸν (apud Suidam *Ἐλίσσον* V., *Ἐλίσσον* *V.) falsissimum esse, quod ab interpolatore pessime intrusum videtur, qui non intelligeret ποταμὸν intelligendum esse Alpheum, cujus nomen in descriptione ad Olympiam pertinente recte omitti poterat. Deinde dubitari non potest quin intervallum octo stadiorum ab SchTheocr. indicatum aequum falsum sit ac sexaginta stadiorum apud Aristotelem. Attamen, quum Olympiae topographia etiamnunc obscurissima sit, certiore aliquam conjecturam proferre non audeo.

— lin. 6. „An οὐ καλῶς? sed est potius (nam οὐκ εὖ dici solet) epicrisis truncata.“ Duebn.

Vs. 10, lin. 8. Hoc scholium ex ultimo ad h. v., quod in k. hunc ipsum locum occupat, pessime corruptum est. In sequenti scholio, quod codicum ope in v. iorem formam restituimus, ἐντεῦθεν est interpretatio verae lectionis τουτόθε. Verba αὐτὸν τὸν καρπὸν intellige nihil aliud nisi fructum.

— lin. 13 seqq. Lectioni λέγει δὲ favet etiam superius scholium lin. 9., ubi δὲ—φρσιν. Ceterum scholium etiamnunc emendatore eget. In codicis k. corrupta lectione κρέως αἰσχεῖν latere videtur κρέως ἔσθειν vel ἔσθλειν; deinde pro ἀρχαῖοι malim ἀθληταὶ nec scio an οἱ ἀθληταὶ quod supra lin. 8. (quod scholium in k. proxime antecedit) in k. Gen.^b abundat, hinc aberraverit. Duebnerus initio scholii abjecto post ἡγωνίζετο reliqua sequi jubet hoc sensu: μήλα de pomis potius intellige; οἱ γὰρ ἀρχαῖοι etc. — „Verba Homeri sunt de hieme. Vult igitur scholiasta ποῦταε μήλα esse πάντα τὰ θρέμματα, quia omnibus illis, non solis ovibus, hiems gravis est.“ Geel.

Vs. 13. Verba in *4. *5. inserta ad alteram interpretationem pertinent, quae sic restitui potest: ὡς σκαιὸν εὐρον τὸν βουκόλον, τὸν Κορύδωνα. Ceterum scholii initium justam verborum constructionem significat.

Vs. 15. Jacobsius transponi jussit πορεύεσθαι ἡγουν στείχεσθαι, ut origo vocis πόρις magis appareret; medii στείχεσθαι tum formam tum significationem Geelius ad Graecobarbara refert. Duebnerus, genitivos singulares τῆς ἀκμαζούσης etc. magis probans, verba τοὺς ταύρους στείχεσθαι corrupta putat. Ipse aliter judicavi. Hoc enim mihi satis certum videtur, στείχεσθαι ex στέεσθαι corru-

Vs. 10. Adde [τουτόθε:] ἐνθενδε. 6.

ptum esse, cf. Lucian. Alex. c. 11 *στυέσθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα*. Jam hoc dixit, scholiasta tauros credi juvenecas maxime appetere et libidine actos ad illas *πορεύεσθαι*, hinc ridicule, ut solent, vocis *πόρις* etymon quaerens. Quum vero *στυέσθαι* in *σειρέσθαι* corruptum esset, librarii hujus interpretationem per *καὶ πορεύεσθαι* addi rati *καὶ* partim in ὅ ἐστι partim in ἤγουν mutarunt. In altera etymologia *πόρω* recte conjecerant Hemsterhusius et Geelius.

Vs. 16. Apud Callimachum h. Apoll. 41 legitur ἐν ἄστει δ' ὦ κεν ἐκείναι πρῶκες ἔραξε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο. Nescio an ὡς vel ὡς admisit, pro οὗ positum, quod ex Siculorum usu Theocritus ascivit. In ejusdem fragmento emendando critici infelicius versati sunt praeterquam quod Casaubonus *ἐνδυνκέως* divinavit, in ceteris vel ideo a vero aberrans, quod hunc locum a priore non sejunxit. Quo recte facto Heinsius Lectt. p. 321 proposuit *πρῶιον ἐνδυνκέως εἶδαρ ἔδων* <τρέφεται>, quorum *πρῶιον* etiam Casaubono in mentem venerat, sed ab ipso repudiatum erat; Toupius maluit <αἰδός> *πρῶικιος ἐνδυνκέως* <πρῶιον> *εἶδαρ ἔδων* collato Leonida AP. VI, 120; denique Geelius *πρῶικας δ' ἐνδυνκέως πρῶιον εἶδαρ ἔδων*, illis melius, quippe qui viderit aliquam vocis *πρῶς* formam inesse debere. *Πρῶικιον* — *εἶδαρ*, ut ipse lenissima mutatione scripsi, est esca quae fit ex rore; loquitur, ut intellectum est, de cicada. Vox *πρῶικιος* lexicis addenda.

Vs. 17, lin. 18. „*Ἄλλος* ob male intellectum voc. Siciliae.“ Dueb. n.

Vs. 18, lin. 3. Excidit, si recte video, altera vocis *κῶμυς* interpretatio, quae in Hesychii glossa infra posita lin. 8. primum locum tenet; intelligenda autem *εἰρεσιώνη*, quae et Thargeliis et Pyanepsiis circumferebatur et postremo ante januas statuebatur, cf. locos de iresione SchArist. Eq. 725 et Plut. 1054, Suid. s. v., Eustath. p. 1283 ex Pausania. Itaque in Cratini loco *κῶμυθα* hoc sensu uti ratus *εὐδήμου*, cujus loco Toupius proposuit *εὐόδμου*, Geelius *εὐδέσμου*, Meinekio in Comicorum ed. min. et Duebnero nomen proprium agnoscentibus, mutavi in *εὐδήμου* i. e. bene ominatae; deinde *τὴν λοιπὴν* suspicor ex *τολύπην* corruptum esse, quae vox de variis fructibus conglomeratis, quo etiam *κῶμυθος* appellatio pertinet, apte dici videtur; postremo *τῶν πρῶων*, quam lectionem praetuli, dictum puto de fructibus praematuris, qualibus Thargeliis iresionen ornari oportebat. Lectio *στεφάνων* vel *στεφάνω* ex aliqua glossa irrepsisse videtur, ut glossae ad Arist. Pl. 1054 *εἰρεσιώνην* per *στεφάνον* interpretantur. Numeros agnosco melicos a trochaicis ad glyconicos transeuntes. Ceterum Meinekio in edit. min. edidit: ὁ δὲ μετ' *Εὐδήμου τρέχων* | *κῶμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρῶων*.

Vs. 19, lin. 17. *Λακωνικῆς* in SchRec. p. 162, 4. Geelio recte suspectum fuit, quod de Laconicae monte Latymno nusquam traditum esset, sed infelicius *Λακινίας* conjecit. Ipse illo loco et in glossis reliqui errorem ex corruptela antiqui scholii natum; hic vero *Λευκανικῆς* reponendum duxi, quanquam neque forma *Λευ-*

καρικὴ pro *Λευκανία* alibi legi videtur, neque Crotoniatis vulgo Lucaniae pars habetur; attamen illa per se proba est, neque Lucania ab agro Bruttiorum satis certis finibus distincta. Ceterum non repugno, si quis secundum *Λακωνίας* in Glk. genuinam lectionem *Λευκανίας* fuisse iudicet.

Vs. 20—22, lin. 9. De deminutivis in *ιχος* in Aeolide Boeotica frequentatis vid. Dial. Aeol. p. 216. Attamen nescio an ex optimi codicis lectione *αἰτολικόν* eliciendum sit *αἰπολικόν*, ut *πυρρικός* hypocoristicum esse dicatur, quali caprarii uti solent; loquitur enim Battus caprarius.

— lin. 10. „Καθ’ ἡμᾶς ad accentum retulerit; sed probabilius videtur τὸ γὰρ *πυρρικός* καθ’ ἡμᾶς *ὄσκαριος*, quod voluit Geelius.“ Duebn. Mihi potius *πύρριχος* h. l. sphalmate pro *πυρρός* scriptum esse visum est. Quo statuto transpositione non opus est; nam τὸ ante καθ’ ἡμᾶς noto more abundat. De bobus Epiroticis, quae *Πύρριχαι* vel rectius *Πυρρικαί* vocabantur nominis origine ad Pyrrhum relato, vid. Aristot. H. A. 8, 7, Plin. 8, 45, Lobeck Prolegg. Path. p. 342 et Thesaur. VI p. 2281. — „Geryonei quoque tauri erant *πυρροί*, et Hercules cum iis Epirum peragraverat.“ Duebn. Verba τῶν *Λαμπριάδων* δηλονότι, quae in codd. scholio adhaerent, Geelius post *οἱ βόες ἐκείνοι* transponi iussit; rectius nos, nisi vehementer fallimur, secundum codicum vestigia.

— lin. 14. Cf. Greg. 106 *πύρριχος ὁ πυρρός*.

— lin. 14. seqq. Falsum lemma Calliergianum praefixum est, postquam *δηλονότι* in *δήμος* corruptum esset. Restitutioni nostrae favet etiam sequentis scholii initium.

— lin. 20. Quae in Gen.^b addita sunt, eandem variam lectionem, pravae correctioni debitam, continent, quam scholiasta recentior sequutus est. Hic servavit veram lectionem *ξημιωθῶσι*, vulgo in *ξημιωθῆ* depravatam vel propter praecedens *προσδεχθῆ* vel propter adhaerens sine distinctione ὁ *δήμος*. Sequentia vulgo perturbatissima sunt, quae codicibus partim adjuvantibus probabiliter nobis restituisse videmur. Proxima pertinent ad τοῖ τῶ *Λαμπριάδα* τοῖ *δαμόται*, in quibus *Λαμπριάδης* aut *δήμος* esse dicitur (ὁ *δήμος ὁ Λαμπριάδης*) aut demi eponymus; verba ὁ *Λάμπριος*, quae Gaisfordus auctore Hemsterhusio in ὁ *Λαμπρίας* mutavit, ab optimo codice recte absunt. Geelius professus est se verba ἢ ὁ *Λάμπριος* seqq. non expedire; Duebnerus quaedam excidisse putat, velut *οὐχ εὐρήται* vel *ἀγνοεῖται* τίς ἦν ὁ *Λ*.

— p. 163, 7. Cf. Greg. 107 *κακοχράσμων ὁ δίστροπος*.

Vs. 23, lin. 18. Trojana *στομαλίμνη* commemoratur a Strabone XIII p. 595. 597, et apud Homerum II. ζ, 4 varia lectio *μεσσηγνῆς ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης* in Scholl. affertur. Varie autem critici ultima scholii verba tentarunt. Casaubonus ad

Vs. 23. Glossa *ἰδίως λίμνας* hoc vult, proprie dicendum fuisse *στόμα λίμνας*. Attamen Zieglerus, ut nunc video, eandem glossam legit *ἔς τὰς λίμνας*.

Strab., qui in cod. Gen. τὴν invenerat, proposuit τὴν ἐν Τρ. δὲ στομαλίμνην φασί, Is. Vossius ad Catull. p. 247 κατὰ τῆς ἐν Τροία δὲ στομαλίμνης πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασται, Heinsius Lectt. p. 321 κατὰ τὸ ἐν Τροία δὲ στομάλιμον πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασται, G. Dindorfius in Thesaur. VII p. 809 κατὰ τὸ ἐν Τρ. δὲ στόμα λίμνης πιθανῶς καὶ τ. ὠν., aut (si antea scribatur τοῦτο δὲ ἦν τὸ Στομαλίμνον) κατὰ τὴν ἐν Τρ. δὲ Στομαλίμνην πιθανῶς καὶ τ. ὠν., Duebnerus κατὰ τὴν ἐν Τρ. στομαλίμνην eiecit verbis τοῦτο . . . Κρότωνα, ut illa cum οὕτω φασί jungantur. Idem pergit „videndum autem an non ad Φύσκον pertineant verba πιθανῶς δὲ τοῦτο ὠνόμασται (παρὰ τὸ φύειν βοτάνας). De στομαλίμνω si dicta sunt, exciderint nonnulla ad regionis descriptionem pertinentia.“ Probabilis, nisi fallor, locum in eam sententiam restitui ut στομαλίμνη Troica dicatur et ipsa appellata esse διὰ τὸ λίμνην εἶναι ἑστομωμένην εἰς θάλασσαν.

— Vs. 24, lin. 5. Vocem συνέβη ab Heinsio additam non credo in k. extare, quanquam collatione tacente. Videtur autem etiam φασί ab ipso Phavorino additum, nec scio an παρόσον κατακαῆναι eodem sensu dictum quo παρὰ τὸ κατακαῆναι tolerari possit. Eadem constructio vulgo legebatur SchVet. p. 54, 21 παρ' ὄσον . . . πυροῦσθαι, ubi secundum codices edidi πυροῦνται. Neque minus παρὸ cum infinitivo junctum legitur p. 344, 12.

Vs. 25, lin. 15. „Eadem infra p. 165, 3. de μελιτεία et de eadem, ut hic γλανκίζουσα, infra p. 165, 5. γλυνκίζουσα; de quibus statuatur botanicae periti.“ Duebn. Μελίτεια etiam in Scholl. Id. V, 130 dicitur εἶδος βοτάνης γλυνκαζούσης, quam verbi formam fortasse etiam p. 165, 5. restituere debebam; nam γλυνκίζειν in unico exemplo, quod Thesaurus habet ex titulo petatum, est dulcia praebere.

— lin. 17 seqq. Cf. SchVet. VII, 68 τὴν κόνυξαν κνύξαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον κτλ.

— lin. 21. Heinsius Lectt. p. 322 proposuit παρθένοι καὶ γυναικες τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν κτλ. Ego aliter, quia loquitur de canephoris, quae nunquam non erant virgines eaeque nobiliores, cf. Philochorum ap. Phot. Suid. Harpocr. s. v. κανηφόρος, ubi dicuntur αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι, SchArist. Ach. 242 αἱ εὐγενεῖς παρθένοι. Libros a canephoris portatos esse aegre crediderim; desidero fere τὰς νομίμους θνητὰς καὶ ἱερά, quanquam homo Christianus, qui addidit ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις vulgatam lectionem invenisse videtur. De ἀπήρχοντο pro ἐπήρχ. recte restituto Toupus contulit SchArist. Av. 1508 αἱ κανηφόροι ἀπιούσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνα.

Vs. 26—28, lin. 11. Λευκαίνεται legendum esse optime Jacobsius divinaverat ad Eustath. 1766, 38 (adde 786, 18), EtM. 650, 1 et Suid. referens; corruptum λεπτύνεται jam SchRec. p. 166, 2. invenit. Πάλιν G. Dindorfius Thesaur. VI p. 92 ita defendi posse putat, ut ab grammatico pro usitato πάλην propter verbi παλύνω

originationem fictum credatur. Duebnerus ex codicis P. lectione πεπάλιν etiam παιπάλην elici posse iudicavit.

— lin. 15. Quum post φάλιον vulgo legerentur obscurissima verba ἀλεύροισ ἐν τῷ ἰσθίεσθαι, Casaubonus, qui in Gen.^b horum loco ταῦρον invenit, ea ex altera pentametri parte ταῦρον ἠλεμίσαι (de qua constat ex EtM. 463, 4) corrupta esse conjecit, assentientibus Bentlejo et Duebnero. Aliter se rem habere jam ex cod. k. apparet. In verbis ex hoc prolatis εὐρώτες sunt σκώληκες, vermes, ut e contrario etiam situs σκώληξ dicitur, qua voce ad interpretandum εὐρώς utuntur glossae ad h. l. et SchArist. Nub. 44.

Vs. 31—33, lin. 16. De Glauce citharoedo vide Bergkium in Mus. Rhen. 1842 p. 357 seqq. Hemsterhusius et Geelii emendationem quum reliqua testimonia de ariete illam amante commendant, tum Aelian. V. H. 9, 39 Γλαύκης δὲ τῆς κιθαρωδοῦ οἱ μὲν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριόν, οἱ δὲ χῆνα.

— p. 167, 1. Scholium de Pyrrho, quod vulgo ad vs. 20 legebatur, potius huc referendum esse et Hemsterhusius et Geelii intellexerunt. Hic praeterea vidit alteram ejus partem, quam Wartonus primus in lucem protraxerat, non ad Glaucam pertinere, quam Ptolemaei Philadelphi aetate vixisse etiam aliunde constat, neque cum Philoxeno comparari referebat, sed ad Pyrrhum, et ipsam Glossis docentibus poëtam dithyrambicum.

— lin. 3. Recte Dukerus (qui vel Ἀλκίνοος vel Ἀλκίνους): nam haud dubie rex Phaeacum intelligendus, qui Phaeacis filius fuisse traditur a Diodoro IV, 72, 4 et Conone Narr. 3. Eadem illius nominis corruptela est EtM. 138, 22 Ἀρετάν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμον, ἧς περιεῖ τὸ μνήμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος, ubi Ἀλκίνον scribendum esse et Ἀρήτην intelligendam Sylburgius adnotavit. Pro Σικελία Hemsterhusius et Kiesslingius postulaverunt Ἰταλία, et ille quidem quanquam memor Cluverii Ital. Ant. IV p. 1311, 39, qui recte admonuit more istius seculi etiam hic illam partem Italiae Siciliam vocari.

— p. 168, 4. Παρὰ recte divinaverat Heinsius Lectt. p. 322, πρὸς minus recte proposuit Toupius. Duebnerus ex lectione Κρότωνος ἄστεια in 4. 5. Gen.^b elicit παρὰ Κρότων' ἐστ' ἄστεια numeris parum venustis; neque in repetito articulo haerendum, vid. Bernhardt Wiss. Synt. p. 322.

Vs. 34—37, lin. 7 seqq. De Astyanacte Milesio pancratiasta vide Meinekium in Exercitt. ad Athen. p. 14 et in Adnot. ad h. l. Theocriti, qui de ejus voracitate haec testimonia protulit: Syncell. p. 251 ed. Bonn. Ἀστυάναξ Μιλήσιος τὸ παγκράτιον νικᾷ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ ἕξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιεν, Athen. X, 412 Ἀστυδάμας (leg. Ἀστυάναξ auctore Meinekio) δ' ὁ Μιλήσιος τρεῖς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεῖς ποτε ἐπὶ δειπνον ὑπὸ Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε, et paullo post καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρασκευασμένα παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δει-

πνον μόνον καταφαγεῖν. Narratiuncula de ejus robore nullo alio auctore nititur; simile quid de Titormo pastore tradit Aelianus V. H. 12, 22. In lin. 9. ineptum αὐτοῦ, quod recte ab k. Gen.^b abest, Hemsterhusius in τοῦ mutari jussit, Hamakerus Lectt. Philostr. p. 87 et Geelius in ἀθλητοῦ, Meinekius Exercitt. ad Athen. I p. 14 in πύκτον.

— lin. 16. „διὰ vitiosum est. Fort. ὡς ἔοικεν, εἰς δεινὴν ἀδδ., aut certe εἰς ἣν inferendum post ἀδδ. et scribendum ἐπὶ ἀθλήσει vel ἐπὶ ἀθλοῖς.“ Duebn. Mihi causa offensionis non apparet; hoc enim dicit interpres, Aegonem a Milone propter voracitatem incitatum esse ut athleta fieret, scilicet credente hominem etiam in hoc genere se dignum fore. Infinitivo προτετραφῆναι ex k. recepto aut notum attractionis genus agnoscendum est aut exclamatio, quales antiquus scholiasta saepius adscripsit.

— p. 169, 1. Pro νεομάλακτον desideraveris νεόμακτον, neque raro μάσσω in μαλάσσω corruptum; attamen νεομάλακτον ferri potest, quum μάσσω saepe per μαλάσσω interpretentur, ut EtM. 572, 52. 573, 24. Cf. infra SchVet. vs. 60. 61.

— p. 169, 2. Adde v. l. ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ ἐκεῖσε E., ἐν τῷ Λακινίῳ *H. *M. (?) Mox Bastius conjecit παραρπάσας; sed veram lectionem περισπάσας praebuit codex k., h. e. pertrahens.

— Vs. 38. 39, lin. 11. Fort. verius ἔλλειπτικῶς, δεῖον εἰπεῖν. In seqq. Duebnerus conjecit ὡσεὶ pro vulg. ἢ εἰ. Geelius locum gravior corruptum esse ratus dubitanter proposuit διετέλεσα μᾶλλον ἐν λύπῃ, ἢ εἰ κτλ.

— lin. 14 seqq. Pertinent haec ad disceptationem de persona τοῦ καμάζοντος in Id. III, quem propter Amaryllidis amorem a Batto hujus idyllii non diversum existimabant, vid. ibi Hypoth. et SchVet. vs. 1. Dicitur vero ex hoc loco apparere Battum, Amaryllidis amatorem, caprarium esse, cujus rei in reliquo idyllio nullum indicium, non Theocritum personatum, quod quidam propter Id. III. posuisse videntur; optime enim se habet nominativus Θεόκριτος, quem cod. k. praebuit. Infra hinc colligitur etiam in Id. III. τὸν επικωμάζοντα non Theocritum esse, sed eundem Battum. Vocem ὑπερβολικῶς corruptam esse, quum in his nulla hyperbole sit, Duebnerus intelligens conjecit ὑπερβατικῶς. In fine scholii Geelius probante Duebnero scribi jussit ὅτε φησὶν ὁ Θ. Qui sententiam loci supra indicatam non recte perceperunt.

Vs. 45, lin. 6. Veriorem formam Ionicam μυρσίνης servavit Ammonius p. 123, unde etiam hic restitui jussit Duebnerus.

— lin. 10. Ad interpretationes vocis δύσσοα cf. Scholl. III, 24. Verba διὰ τὸ εἶναι πτωχά, quae ex auctoritate codicis k. circumscriptimus, in SchE. lin. 23. interpretationi τὰ δυσκόλως σωζόμενα adhaerent, utroque loco obscura. Geelius parum probabiliter πτω-

Vs. 40. De λοχάω cogitavit, qui ἐλελόγηται per ἐνήδρουν interpretatus est.

κάδες i. e. fugaces, timidi restitui jussit, qua voce rarissima soli poetæ usi sunt.

— lin. 12. „Nunquam legi potuit τρώγοντι δυσαία, sed memoratum fuisse videtur hoc adj. ut exemplum in regula de his compositis.“ Duebn. Mihi adnotator δύσοος ex δυσ et ἄω compositum voluisse videtur, vocali α in ο mutata.

— lin. 13. De σίττα et ψίττα cf. Scholl. V, 3. Interpunctio ante ὁμοίως tollenda esse videtur hoc sensu: „quo utuntur aequae atque altera forma ψίττα“. Geelius, sola varia lectione, quam Wartonus ex 3. attulit, cognita ἀποδιώκοντες τὰς βοῦς loco mutato post λέγονσιν οἱ βουκόλοι inserendum esse suspicatus erat.

— lin. 17 seqq. Duebnerus, qui adnotavit „mirum ὁ μὲν et ὁ δὲ pro οἷ“, sententiam loci non perspexit; nam ὁ μὲν est ὁ λέπαργος, si valet ὁ λευκόποκος (quae emendatio se facile tuebitur), ὁ δὲ idem, si intelligitur ὁ λευκόπλευρος.

— p. 172, 2. Duebnerus, apud quem ἡ λευκὸν casu exciderunt, suppleri jussit δέρμα λευκόν. <ἡ ὁ λευκός> κατὰ τὴν λ. Ad nostram emendationem cf. supra lin. 20.

Vs. 46, lin. 4. Duebnero vix credibile videtur Κυμαίθα invenisse, qui vocem a κώμης deducunt. Attamien apud etymologos Graecos nihil incredibile.

Vs. 48, lin. 9. Adertus tacite edidit ἄδε περισπαστέον; grammaticus voluit ἄδε, qui legitimus accentus est pro ἄδε, ἦδε. vid. Lehrs Q. Ep. p. 133. Sequentia non satis perspicua; ὁ δὲ et ὄδε distingui videntur.

Vs. 49, lin. 14. Archilochi verba ab aliis accuratius servata sunt, vid. Bergk. Verba in Gen.^b addita, quae Adertus et Duebnerus non expèdierunt, Archilocheorum interpretationem continent; βάτιος, quod ex βάττος elicui, est Latinum vatius.

Vs. 55, lin. 22. Cf. Greg. 108 τὸ ὄσσιχον ἀντὶ τοῦ ὄσον.

Vs. 56, lin. 2. Geelius minus recte verba ἐξ οὐ καὶ πεδ. τὸ ὑποδ. in finem scholii transponi jussit.

Vs. 58. 59, lin. 7. „Est byzantina observatio de vocabulo γερόντιον, non hellenistico, sed vere diminutivo.“ Duebn. Quare ex SchRec. supplevi, quibus adnexa esset.

— lin. 9. In lemmate potius μυλλεῖ scribendum videtur, verbum a μυλλός ductum; nam idem codex affert v. l. μύλλει, cui turpiorem potestatem tribuit (sc. a μύλη). In textu idem k. habet μύλλει. De μυλλός cf. potissimum Eustath. 906, 53 μυλλός ὀξύτόνωσ ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Quae vox cum stirpe sua simillima potestate utitur atque ἰλλός, ἰλλώπτω, ut suo loco amplius demonstrabitur. Hoc inter alia de amantium oculis usurpatur, cf. Ael. Dionys. ap. Eustath. 206, 30 ἰλλώπτειν καὶ ἐνιλλώπτειν τὸ ὑγροῖς καὶ ἐπιμόνουσι καὶ ἐπικεκλασμένοις ὀφθαλμοῖς ἐμβλέπειν. Eodem sensu interpres accepit μύλλειν; ridiculo errore ἐρώντες in γέροντας mutati sunt propter γερόντιον.

— lin. 12. Fortasse scripta erant μύλλει, ἤγουν <ἀλήθει.>

ἐπὶ <μίξεως> ἀίσχρᾶς, cf. Enstath. 1885, 22 μύλλειν παρὰ Θεοκρίτω ἐλέχθη ἐπὶ μίξεως οὐ σεμνῆς.

— lin. 14. Ex scholiis et glossis Theocriteis praeter Hesychium haust Phavorinus: μύλλει, πλησιάζει, συνουσιάζει, ἀλήθει, ἐλαύνει.

Vs. 62. 63, p. 177, 8. EtM. 531, 23 (inter κορυφή et κορύνη):

κόρσοιφος: (κόρσοιφος D., κόροιφος M., κόρυφος κόροιφος V.) οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτός φησιν· εὐγ' ὠνθρωπε . . . ἐρίσδει. ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον (ύφόμενον D. P. et edd. antt., οἰφόμενον M.), τουτέστιν ὀχουόμενον· ἢ παρὰ etc. Vocis forma κορυφος, quam k. praebet, vera esse videtur, pathici vero ita appellati a κόρυφος i. e. teste Hesychio κόρυμβος γυναικεῖος, quasi hoc mulierum insigni utantur. Qui ad οἰφεῖν revocabant, v et oi secundum recentiorem pronuntiationem promiscua habebant, ut ὑφεῖ pro οἰφεῖ scriptum in proverbio infra allato apud Suidam, in cod. Coisl. Paroemiogr. I p. 196 et Apost. 3, 92, cf. praeterea infra ad Scholl. V, 43. In proximis Duebneri emendationem, cui Geelius ὁ καθάπερ κόρη οἰφώμενος proponens praeiverat, codex k. egregie confirmavit.

— lin. 9. Toupius, qui ὀπιπέειν excusare studet exemplis obscenioris usus allatis, comparavit ὀπιπέειν, quod certius de concubitu dicitur, et suspicatus est hujus Doricam formam esse οἰφεῖν. Idem Stephani non memor aeque οἰφολῖς postulavit; uterque Hesychii glossa usus est: οἰφολῖς γυνή, καταφερέης, μάχλος, πασηγιῶσα.

— p. 178, 3. Scholium ex sequente contractum est. In eo Casaubonus supplevit τοὺς Σατύρους <ἀκρατεῖς> οἱ πλείονες φασίν, probantibus Geelio et Duebnero; Toupius contra interpretatus est „tum Satyros tum Silenos a nonnullis Panes appellari“, quod Duebnero iudice graeca qualia leguntur nullo modo sonant. Veteriora docuit sequens scholium, vid. infra. Lemma hujus scholii potius Πάνεσσι esse debebat.

— lin. II seqq. Ad restituendum locum profuit EtM. 709, 6 Σάτυρος: παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον σάθηρος καὶ σάτυρος· καταφερέης γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. Quum σάθηρος excidisset et pro σάτυρος secundum lemma σατυρίσχος scriptum esset, καὶ σατυρίσχος ad sequentia tractum est et in praecedente scholio inde lemma ἢ σατυρίσχοις fictum. Proxima optime in k. pr., nisi quod etiam hic frequentissimo errore φασίν pro φησίν. Scholiasta enim notabile arbitratus est, quod poeta de Panibus plurali numero locutus est, id quod de Silenis et Satyris usitatus; Πάνας etiam apud Aeschylum et Sophoclem inveniri. Qua sententia parum intellecta librarii primum articulo addito πλείους pro nominativo habuerunt, tum οἱ πλείονες scripserunt ut in sch. praec., ubi insuper verborum Πάνας et Σατύρους loci mutati sunt.

— lin. 15. Casaubonus Lectt. p. 249 coniecerat κατ' ἀγροῦς ὄντες, Bentley ad Callim. fr. 396 καὶ λαγνοὶ ὄντες, Toupius κατάλαγνοι ὄντες, Hemsterhusius καὶ λαγνεύοντες. Dindorfii emendatio-

nem recte Duebnerus praefendam censuit. Callimachi verba corruptissima, a quibus Duebnerus manum abstinuit; nescio an hoc modo in probabilem sententiam et numeros choliambicos restitui possint:

εἴ τι φῆρ ἐρημωθὲν
ἄμηρος <εὔμηρον> γυναικίον περιᾶ.

In his φῆρ, quae emendatio mihi certior esse videtur, est Satyrus, ut Euripides Cycl. 620 Satyros θήρας dixit, cf. Hesych. s. v. θήρας. Is ἄμηρος, h. e. κακομηρος praedicatur propter ferinam speciem, ut cognati Panes ab ipso Theocrito κακόκνημοι dicuntur.

— lin. 20. Ineptus interpretes cutem minime levem, sed quasi saltuosam significari putavit.

Idyll. V.

Vs. 1, lin. 22. Rectissime se habet ᾠκισαν, quod Geelius in ᾠκισαν vel ἀνώκισαν mutari iussit, nec minus infra p. 180, 3. ubi jam antea Reiskius ᾠκισαν scripserat. Qui inchoativae aoristi potestatis non memores erant, cf. p. 399, 13.

— p. 180, 1. Vitium, quod correximus, νῦν δὲ καλεῖται Θούριον, jam scholiasta Genevensis invenisse videtur, qui partem huius scholii in brevius contraxit, nec minus fortasse scholiastae recentiores.

Vs. 2, lin. 21. „ἀρσενικοῦ, nimirum ὁ νάκης, vid. Etym.“ Duebn.

Vs. 5, lin. 22. „Vid. Athen. VI p. 267. B. ostendentem, quid hic sit turbatum.“ Duebn. Athenacus sic: διαφέρειν δὲ φησι Χρῦσιππος δοῦλον οἰκέτου, γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμοιοῦς, διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατὰ τεταγμένους. Addito καὶ effeci ut scholium cum his non pugnet.

Vs. 6. 7, lin. 8. Vulgata καὶ συναυλεῖν αὐτῷ audaciorum sequentium correctionem continere videntur. In διὰ τὸ ἀρχειν forsitan adverbium ad αὐλεῖν pertinens lateat; interim cum Phavorino proscrispsi. De καὶ μόνον l. 10. Toupius conferri jubet sua ad Suid. s. v. Ἴσαν.

Vs. 10, lin. 5. Codicum lectionem Εὐμαρίτον Dindorfius The-saur. III p. 2341 in Εὐμάρον mutandam censuit probante Duebnero, Meinekios vero, qui per totum carmen nomen Εὐμάρας in Εὐμαρίδας mutavit, hic scribi iussit Εὐμαρίδα ἀντὶ τοῦ Εὐμαρίδον. Utrumque vel ideo probari nequit, quod minime apparet, quomodo scholiasta genitivum agnoscere potuerit; nam Eumaram ipsum δεσπότην esse ex vs. 73. 119 patebat. Itaque aliam medicinam tentavi; Εὐμάρης, Εὐμάρους erat nota nominis forma. Fortasse etiam rectius Εὐμάρη scripsissem, pejoris Graecitatis pro Εὐμάρει, ut scholiasta Εὐμάρα Dorica mutatione ex illo natum putaverit.

Vs. 63. „Κακοεράστοις fortasse lascivis“. Duebn.

— lin. 7. Veram lectionem esse *ἐνμάρα δέρμα τι* Koehlerus intellexerat. Ceterum mira haec fictio de vocis *ἐνμάρα* potestate ex glossa *δέρμα τι super τι* scripta manasse videtur. Quae codices I. M. P. in fine scholii habere traduntur, ex SchRec. petita.

Vs. 13, lin. 14. Verba ex Gen.^b addita ad h. v. pertinere Duebnerus perspexit; non item transponenda esse, quare *δίῳτι τι ex δηλονότι* corruptum existimavit.

Vs. 14, lin. 1. Oppian. Hal. I, 20 *ἐπακτῆρων*, ubi Scholl. *ἐπακτῆρων: κυνηγῶν, κυνηγετούντων ἀπό τοῦ ἐπάγειν ἄτην.*

— lin. 3. Geelius suspicatus est *Ἀπόλλωνα* ex *Ἡανός ναόν* corruptum esse, quanquam etiam hoc restituto locus integer videri non possit; Duebnero legendum videtur *τινὲς δὲ τὸν <Πᾶνα ὡς καὶ τὸν> Ἀπόλλωνα φασὶν ἐπὶ . . .* Nostram emendationem suadet Pindari testimonium additum, firmat locus ex EtM. infra positus lin. 11.

— lin. 6. *Ἀττικόν*, quod Wartonus secundum Gl23 in *ἀττικόν* mutari jussit, Geelius recte tutatus est, maxime allato loco ex EtM., quem infra posuimus. De Pane Athenis post pugnam Marathoniam culto constat vel ex Herod. 6, 106. Ipsum vero *Ἄκτιος* pro *Ἀττικός* affert Stephanus Byz. s. v. *Ἀκτῆ*. Contra *ἀττικός*, forma a grammaticis ficta neque ab ipsis Graecis usitata, etiam in Gl. secundum cod. Lips. in *Ἀττικός* mutanda erat.

— lin. 13. Casaubonus Lectt. p. 258 hoc scholium affert tanquam ad *οὐ μ' αὐτόν τὸν Πᾶνα* adscriptum, qui recte intellexit, quo pertinere.

Vs 15. 16, lin. 22. Pluralis evincit etiam hanc interpretationem ad Aristophanis verba pertinere, cf. 'SchArist. Vesp. 738 *σισύρα* — *περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένον.*

Vs. 21. 22, lin. 8. Clearchi, qui erat scriptor de proverbii, nomen restituendum esse primus vidit Schottus ad Zenobium.

— lin. 2. Geelius dativum *τῷ* postulavit; attamen recentissimi *χρησθαι* cum acc. jungunt. „*ὑποτάσσει*, cum conjunctivo struit. Sic schol. Pal. Odys. I, 168 et alibi.“ Duebn.

Vs. 25, lin. 4. Geelius, collatis quae leguntur in EtG. 322, 15 *κίλαιδος*: — *εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κινεῖσθαι τὴν αἰδῶ, ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τὰ αἰδοῖα*, recte vidit hic vocis *κίλαιδος* etymologiam tradi, quanquam ignorans eam ipsam in codicibus extare et vulgatum *κίλαιδος* intactum relinquens. Nolui autem cum Geelio ex EtG.

Vs. 12. Meinekius *Νηρησίαν* in *Κρησίαν* vel *Νησίαν* mutari jubet, quod Nereides prorsus alienae sint; etiam apud Zenobium Cent. VI, 21, ubi Hylas *παρὰ τῶν Νηρηίδων* raptus dicitur, *Κρηίδων* cum Valckenario aut *Νηίδων* scribendum esse. Attamen etiam in GlM. ad XIII, 43 *Νύμφαι* Hylam rapientes dicuntur *αἱ Νηρηίδες*. Praeterea infra vs. 17 *Νύμφαι λιμνάδες* in glossa eorundem codicum E. N. dicuntur *θαλάσσιοι Νηρηίδες*, in 2. *Νηρηίδες*; tum SchRec. VIII, 93 *Νύμφαν Ναῖδα* interpretatur *τὴν ἐν ταῖς λίμναις Νηρηίδα*. Itaque recentissimi Graeci omnes aquarum nymphas *Νηρηίδας* dixisse videntur; nec male *Νύμφαι λιμνάδες* Nereides haberi poterant, modo *λίμνη* intelligatur marina. De his vero h. l. Scholiasta propter vs. 17 cogitasse videtur.

τὴν αἰδῶ pro ἐν αἰδοῖ ponere; nam hoc recte dictum est ut ἐν αἰσχύνῃ pro αἰσχροῶς, illud vero corruptum esse videtur, quum grammaticus eo quo Geelius voluit sensu παρά τὸ κινεῖν τὴν αἰδῶ dicturus fuerit, ut deinceps in EtG. κινεῖν τὰ αἰδοῖα. Verba ἢ ἀναιδῶς pravam variam lectionem pro ἐν αἰδοῖ continere Duebnerus perspexit; non vidit etiam in sequentibus variam lectionem pro παρά τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ haberi. Utraque lectioni traditione ἐν αἰδοῖ praesidio est.

Vs. 26. 27. Nescio an rectius leviore mutatione λυμηρὰν scribatur, quam vocem etiam Theocrito secundum bonos libros reddidi Id. X, 57.

Vs. 28 — 30, lin. 2. „Ἡ ὄστις κτλ. turbata sunt, fortasse sic constituenda: ἢ ὄστις θελήσει ποιεῖν, οἶον καὶ σύ, νικήσειν φὰς τὸν κτλ., ut illa ἢ εἰπεῖν τοῦτο, ὃς ἀντὶ αἰγὸς κύνα ἀμέλγει retrahenda sint ad scholium praecedens post πέποιθας.“ Geel. Qui hoc unum recte vidit, locum correctione egere.

— lin. 7. Quum verbum ἰσαξιούν, quod ex conj. Toupii in Amst. receptum, probante etiam Duebnero, nemo alius usurpaverit, jam malim ἐξισοῦται.

Vs. 33. 34, lin. 6. Koehlerus proposuit εἶδος στρωμνῆς ἐκ βοτάνης. „Fuerint haec ἢ ἐστὶν εἶδος βοτάνης ex stupidis additamentis, quibus scatent scholia nostra; de στοιβῆ planta magister byzantinus in στιβάς cogitaverit.“ Duebn. Error ortus ex male intellectis verbis στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην in SchVet., quae hoc volunt, στιβάδα hic esse ipsum gramen humo non ereptum cubili aptum. Post γράφεται Geelio τούτῃ excidisse visum est collato scholio ad vs. 103 τὸ δὲ τούτῃ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα; probavit Duebnerus. Ego potius τούτῃ supplevi collata glossa [τούτῃ:] ἐνταῦθα ἢ τοῦτο; nam τούτῃ non ἐπιρρηματικῶς dictum esset, sed ipsum ἐπίρρημα. Etiam in scholio vs. 103 rectius τούτῃ legi infra docebo.

— lin. 10. Pronomen ἄδε in antiquis exemplaribus bene hoc accentu scriptum interpres male pro ὠδε positum existimavit, cf. l. 12. Alio errore λαλεῦντι additum, tanquam illud varia lectio esset pro ὠδε ante λαλεῦντι.

Vs. 35 — 37, lin. 21. Haec, ut vulgo leguntur, corrupta esse et sensu carere non latuit Touplum, qui, veritus ne mutila essent, interim scribendum censuit τὸν Λάκωνα pro τὴν χάριν et προκαλεῖσθαι. Duebnerus proposuit ἐπὶ τῷ τὴν χάριν εἰς ἀχαριστίαν αὐτῷ περιεληλυθῆναι. <οὕτω γὰρ ἀγνώμων ὁ> παρ' αὐτοῦ διδαχθεῖς, ὡς καὶ κτλ.

Vs. 38, lin. 4. „Tale Socratis apophthegma non inveni, et senarii initium esse videtur. Nisi simpliciter corrigendum Ἰσοκράτους, qui ad Demonic. p. 8: τοὺς κακοὺς εὐ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτριὰς κύνας σιτίξουσιν.“ Duebn.

Vs. 34. Adde [Ἀκριδέες:] καταχρηστικῶς τὰ πωλία. E apud Bast. ad Greg. p. 321.

Vs. 40, lin. 17. Haec e glossis congesta; interpretatio *δυση-
νές καὶ ἀνελ.* pertinet ad *ἀπρεπές*, cf. *GLM. ἀγενές*.

Vs. 41, 42, lin. 2. Geelius pro *πυγμαῖς* maluit *πυγὰς*. Interpretationem integram esse et castis auribus consulto accommodatam, id quod ex ipsis sequentibus verbis apparere, recte Duebnerus contradixit.

Vs. 43, lin. 13. Geelius proposuit *πείρεσθαι*, Duebnerus *πε-
πειράσθαι*, qui cur *εἰργάσθαι* spreverint, quod Reiskius edidit, nescio. Intellige „paedicatione ista, quam dicis te in me perfecisse.“

— lin. 15. Cf. Greg. 101 *τὸν κυριὸν καλοῦσιν ὕβόν*.

— lin. 16. „*Γαμῶ* solam significationem τοῦ *οἰφεῖν* in hodierna graecitate servare monet Piccolos; quare nihil hic esse mutandum.“ Duebn. Vocem tentaverat Jacobsius.

— lin. 18. Aristoph. Ran. 423 *τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω | ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν | τίλλειν ἑαυτοῦ*, unde Wartonus et Geelius Clisthenem pro Cleone restituendum censuerunt. At scholiastam memoria fefellisse videtur.

Vs. 51, lin. 10. Intellige „*μαλακώτερα τοῦ ὕπνου* opportune dictum est.“

Vs. 53, 54, lin. 16. „Exciderunt quaedam: *ὥσπερ καὶ τὸ <κε-
λαινών Αἰθιοπήων* (Idyll. XVII, 87) *φησὶ δὲ > Αἰθιοπίας φύ-
σει ὄντας ἀμανροῦς*. Hucusque scholiasta vetus; sequentia ineptus homo Byzantinus adjecit. Non absimilis observatio de *ὕρῶν ἔλαιον* legitur sch. XV, 117, item a magistris ad ipsorum captum conformata.“ Duebn. Mihi parum credibile videtur grammaticum exemplo minime apto *κελαινών Αἰθιοπήων* usum esse, sed suspicor exemplum Pindaricum *ἀιθιοπίας φλογός* Ol. 7, 48 excidisse, in quo quum olim *ἀιθιοπίας* in *Αἰθιοπίας* corruptum esset, ineptissima illa de Aethiopicis addita esse. Ceterum cum ipso vetere scholio potissimum cf. Sch6. ad I, 57. 58 *τὸ δὲ λευκοῦ γά-
λακτος τὸ ἴδιον τίθησιν. οὕτω καὶ μέλαν σκοτός*.

— lin. 19. Vulgatum *παρόσον* idoneo sensu caret; *πάρισον*, ut scripsi, notat epanaphoram *στασῶ—στασῶ*, quam figuram etiam Anonymus Rhett. VIII p. 639 inter genera *παρίσον* sive *παρισώσεως* refert. Aristotelis locum C. Muellerus inter fragmenta posuit fr. 285.

Vs. 59, lin. 2. *Τουπίου* supplendum censuit *<σκαφίς: ἀγ-
γεῖον>*, ἐν ᾧ *εἰσὶ μελικηρίδες*; Duebnerus potius ἐν *οἷς* restituendum iudicavit. Mihi sensus esse videtur „quo (*τῶ κηρία μέλιτος πλήρη*) circumscribuntur *μελικηρίδες*.“

Vs. 61. *Σπάρταν κιλ.* est versus ex Euripidis Telepho fr. 695 W.; 722 N., qui in proverbium abiit, vid. *Paroemiogr.* I p. 307. II. 209. Pro altero *Σπάρταν* reliqui fontes *κείλην* (*κείλαν*) vel *ταύτην* habent.

Vs. 65, lin. 15. Wartonus Apostolium sequutus est, cujus non memor etiam Koehlerus *πεσούσης* conjecerat, qui postea vidit jam Erasmus idem praetulisse. In *Paroemiogr.* I p. 394 proverbio ad-

Vs. 55. *Sphalma πτέρω* corrige in *πτερω*.

duntur: γρ. καὶ ξυλοχίσδεται Δωρικῶς, unde intelligitur illud e scholiis Theocriteis haustum esse.

Vs. 67 — 69, lin. 10. In vulgata lectione duo diversa scholia male mixta sunt, id quod jam Geelius intellexit. Neque tamen recte vel hic μήτε Λάκωνι pro ὁμιλήσας scribi jussit inserto ἄλλως ante μήτ' οὖν, vel Duebnerus verba μήτ' οὖν . . . χάριν aut delenda censuit aut post ἀδικούμενον lin. 14. transponenda.

Vs. 72. 73, lin. 17. Collata glossa Lips. intelligitur hanc interpretationem proprie ad Συβαρίτα vs. 73 pertinere.

— lin. 1. Ταυτήν graecobarbarum pro τὴν αὐτήν, cf. ταῦτοι p. 60, †.

Vs. 78. 79, lin. 14. Intellige ἀνθις et suppletum ἀπελθεῖν conjuncta (ὁμοῦ) valere ἐπαναστρέψαι, cf. schol. II, 82 — 85 ἐπανεστρέψα· τοῦτο γὰρ ὁμοῦ τὸ πάλιν ἀπῆλθον.

— lin. 16. Duebnerus pro γελάσεται proposuit ἀνιάσεται. Forma ἀπολίσεται homini Byzantino condonanda.

Vs. 83, p. 200, 2. Pestis, ut ipsa res docet et sequens narratio, non Peloponnesios invasit, sed Heraclidas, quos coëgit ut Peloponnesum relinquerent. In hanc sententiam lacuna hoc fere modo expleri potest: λοιμὸς ἐπεκράτησε <κατὰ τὸν στρατὸν τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀπολιπεῖν> τὴν Πελοπόννησον.

— lin. 8. Verba διὰ τὸν λοιμὸν parum apta esse Geelius docuit, cujus emendatio Duebnero ingeniosa visa; nostrum αἰεὶ a tradito διὰ propius abest quam εἰς.

— lin. 12. Secundum vulgatam lectionem Argivi Apollini Carnei etiam Jovis et Hegetoris appellationem tribuisse dicuntur, id quod absomum. Quare καὶ Δία mutavi in ὧς Δία (constat enim καὶ et ὧς propter siglorum similitudinem saepissime confusa esse) hoc sensu: „Argivi Apollinem Carneum etiam Ἠγήτορα appellant ut Δία Ἠγήτορα“. Lacones enim Δία Ἀγήτορα coluisse constat ex Xenoph. de rep. Lac. 13, 2 et Nicolao Dam. ap. Stob. Flor. XLIV, 41, quem cultum etiam aliis Doriensibus communem fuisse consentaneum est; de Apollinis vero Carnei appellatione Ἀγήτωρ inde colligi potest quod Carnea teste Hesychio s. v. ἀγητής etiam Ἀγητόρια appellabantur. Deinceps vulgo parum recte Apollo Carneus appellatus esse dicitur, quod Carnus vates exercitum duxisset, id quod non fecit; immo ipse Apollo duxisse credebatur. Quare secundum codicum lectionem Κρανεῖον scripsi Κάρνειον, quam vocem olim ad τὸν αὐτὸν adscriptam ex margine huc aberrasse arbitror; deinde pro ὄν ex codd. recepi τὸν οὖν Κάρνον.

— lin. 17. Praxillae nomen Pausanias III, 13, 5 incorruptum servavit, quo teste Europae filio nomen Κάρνειος firmatur. Contra Hesychius Κάρνεῖος — ἴσως ἀπὸ Κάρνον τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης, unde Wartonus in schol. Κάρνον restitui jussit.

Vs. 69. Restitue in lemmate χαριξῆ, quod item alii quidam libri pro ὀνάσης habent.

— lin. 19. Verba τοῦ νιοῦ Διμήτρος in E. F. N. a recente librario pessime corrupta sunt ex genuinis Τρωικοῦ. Διμήτριος.

— p. 201, 7. Κρανείου verum esse iudicavit Duebnerus collato Pausania III, 13, 5, ubi: Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσι Κόρνειον ἀπὸ τῶν κρανειῶν, ὑπερθέεντες τὸ ῥῶ κατὰ δὴ τι ἀρχαῖον.

Vs. 84, 85, lin. 22. Adertus proposuit: ὤφειλε γὰρ ὀρῶσα διὰ τοῦ ω τῆς δ. σ.

Vs. 89, lin. 2. „Recte Valekenarius: παρελῶσα ne a scholiasta quidem legi potuit, quod putabat Casaubonus. Absona haec reliqua erant ex notatione duplicis significationis verbi παρελαύνειν τινά, deinde stolide supplebantur“. Duebn. Locum corruptissimum, cōdicibus partim adjuvantibus persanasse mihi videor. Spectatur Homericum παρέλασσ' II. ψ, 382, quod interpretabantur παρέδραμε, ἐνίκησε, vid. Eustath. 1309, 20.

Vs. 92, lin. 19 seqq. Theophrastus H. Pl. III, 18, 5 sic: τὸ δὲ κυνόσβατον τὸν καρπὸν ὑπέρουθρον ἔχει καὶ παραπλήσιον τῷ τῆς ῥόας· ἔστι δὲ θάμνον καὶ δένδρον μεταξὺ καὶ παρόμοιον ταῖς ῥόαις, τὸ δὲ φύλλον ἀγνώδες; quem locum excerptens Athenaeus II, 70. D. dedit παραπλήσιον τῇ ῥοαῖ. Hinc Wartonus etiam in scholio restituendum iudicavit ὅμοιον ῥοαῖ ἔχον τὸν καρπὸν. Propius a tradito abest ὅμοιον ῥοαῖδῶ, quod exhibui; fortasse librarius scripsit ῥοαῖδῶ, quae teste Ducangio est forma graecobarbara pro ῥοαῖδιον. Duebnerus ῥοαῖδῶ satis defendi credidit iis quae Salmasius disputavit Hyl. Iatr. c. 25 p. 24 (hic tamen tacite ῥοαῖδῶ), modo ἔχον τὸν καρπὸν post δένδρον transponatur. Ἀκανθῶδες etiam Theophrasti peiores quidam libri habent, ἀγνώδες meliores et Athenaeus. Illud Theophrasto ex scholiasta de conjectura restituens Koehlerus comparavit Didymi verba Athen. II, 70. C. τὸν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν. Idem antea ἢ ταῖς ῥοαῖς secundum Theophrastum ejici jussit aut in ἢ ταῖς ῥοαῖς (potius ῥοαῖς) mutari.

— p. 204, 6. Duebnerus censet haud dubie ἢ Κρατίας κατὰ τινος scriptum fuisse, depravatum ob Κρατίδαν Theocriti; Κρατίας pro Κρατείας saepe in libris extare. Utnt est, ἢ Κρατίδης pravam variam lectionem continent.

— lin. 14. Ἄνθηρα SchNicand. Ther. 576 interpretatur ἀναχώματα τῶν ποταμῶν, EtM. 540, 1 in cod. Havn. τὰ τοῦ ποταμοῦ ἀναχώματα, Suid. et SchLuc. Lexiph. 2 ἀναχώματα, EtM. 101, 39 χῶματα τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν, EtOr. 15, 20 τὰ χῶματα καὶ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν. Eadem quae in scholio corruptela est in EtGud. 348, 23 παρ' ἀνδρῶν, τοῖς τοῦ ποταμοῦ ἀναχωρήμασι.

— p. 205, 1. EtOr. 15, 20 et EtM. 101, 40 παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διεφῶν, in hoc additis τουτέστι τῶν διύγων, EtG. 53, 43 corrupte παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δωρέων, οἰονεὶ τῶν ὑδάτων, Suid. διὰ

Vs. 90. „Ob versum 134 Κρατίδας pro patronymico capit; vid. eundem glossatorem (K.) in vs. 90 et praesertim sch. Id. VII, 21, l. 9. Simile somnium de Clearista sch. 88.“ Duebn.

τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερωῶν. Ceterum Duebnerus transpositione careri posse arbitratus est, si verba κυρίως δὲ . . . διερωῶν in parenthesi posita existimentur. Koehlerus ex conj. restituit παρὰ τὸ ἄνω διερωῶν εἶναι, ut ante Heins. legebatur, praeterea φύονται ἐν ταῖς αἰμασιαῖς.

Vs. 94. 95, lin. 12. Cf. τὸ ἄγριον μῆλον infra lin. 6 et ἀγριόμηλα GIL. Etiam Stephanus in Thes. ἄγρια μῆλα tanquam scholiorum interpretationem attulit. De Asclepiadis lectione olim disputavi Philol. VII p. 442. Contuli Eustath. 878, 18 ἔσθ' ὅτι δὲ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ, φασίν, ἐπιρρηματος τίθεται, ὡς τό: εἰ δὲ ὁμοῦ πόλεμος τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς, καθὰ φησιν Ἀσκληπιάδης. — καὶ Πανσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὸ μὲν ἅμα χρονικόν, τὸ δὲ ὁμοῦ καὶ χρονικὸν καὶ τοπικόν, παρατίθησι καὶ ὅτι ἀμάμηλις σῦκον τὸ ἅμα μῆλον ἀνθούν καὶ μῆλον ἀμάσκον τὸ ἅμα σῦκον ἀνθούν (Hesych. ἀμάσκον κάδες, αἱ σὺν τοῖς σῦκοις γινόμεναι ἄποι), add. Eustath. 1713, 33 et Ammon. de diff. p. 14, ubi Asclepiadi eadem de ὁμοῦ tribuuntur. Quum igitur constet Asclepiadem Myrleanum de adverbii ὁμοῦ potestate egisse et Pausaniam in Lexico rhetorico de eadem re agentem ἀμαμηλίδας et ἀμάσκα commemorasse, scholiastae vero de Asclepiadis sententia referentis extrema verba aperte ad ἀμάσκα pertineant, collegi Asclepiadem in commentariis Theocriteis lectionem ὁμομηλίδες (i. q. ἀμαμηλίδες) commendasse et ad eam tuendam de ὁμοῦ temporali egisse, Pausaniam vero ex hoc fonte hausisse, in cujus verbis adeo, ut Eustathius satis concinne disputasse videatur, ὁμομηλίδες restituendum est. Scholium vero in hunc modum corrigendum duxi: Ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ μ ὁμομηλίδες γράφει· ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς μῆλοις σῦκα (pro σῦκοις μῆλα), aut ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα <τοῖς μῆλοις σῦκα, ὥσπερ ἀμάσκα τὰ συνακμάζοντα> τοῖς σῦκοις μῆλα. Forma ὁμομηλίδες etiam Aethlius in ὄροις Σαμίων apud Athen. XIV, 650. D. usus est.

Hoc iudicium de Asclepiadis lectione egregie confirmavit codex Gen.^b, in quo legitur: Ἀσκληπιάδης δὲ ὠμομηλίδες λέγει. Itaque vulgatum διὰ τοῦ ω μεγάλου ex fortuita corruptione huius lectionis natum videtur.

— lin. 18. Verissime codices P. Gen.^b infra κοκκοειδής. qui color ab ipso πρίνον fructu nominatus, cf. Theoph. H. Pl. III, 7. ἢ πρίνος τὸν φοινικεὺν κόκκον (φέρει), 16, 1 φέρει δὲ (ἢ πρίνος) παρὰ τὴν βάλανον καὶ κόκκον τινὰ φοινικεὺν.

Vs. 96, lin. 14. „ἢ μὲν φάσσα ipsius Alexandri esse videtur, qui subiciebat ἢ δὲ τρυγῶν vel simile, vide Athen. IX p. 394. E.^b Duebn.

Vs. 98. 99, lin. 2. In hoc scholio corruptissimo Adertus duas notulas in unam conflatas esse putat, quarum altera ad ὄππια, altera ad πείκειν pertinent. Duebnerus proposuit: ἐντεῦθεν <δῆλον>

Vs. 93. „Pro τριακοντάφυλλα a graecobarbaro τριάντα.“ Duebn.

Vs. 96. Καλλιόπη pro Ἀλκίπη in E. legitur etiam ad vs. 105. 127.

vel νόει, ὅτι τὸ) πέκειν ἐτίθεισαν ἐπὶ τοῦ ξέειν vel ξαίνειν; junxisse enim eos πόκον πέξω et οἶν δωρήσομαι. Attamen etiam qui male jungebant πόκον πέξω, nihilo minus per κείρειν interpretabantur, vid. lin. 16. Emendatio ξαίνειν, quam etiam Adertus dubitanter proposuerat, necessaria est. Ita grammatici vulgo πεύκειν interpretantur.

— lin. 6. Ex hoc scholio manavit Gregor. 105: *πέλαν τὴν πορφυρᾶν οἶν φασί, τὴν μέλαιναν. <τὴν> γοῦν τοῦ σώματος . . . καλοῦσιν, uti librorum lectio emendanda est (τὴν μέλαιναν γοῦν a. b. c. Vat., τὴν μ. γὰρ vulg.); Koenio auctore minus recte nunc legitur φασί. τὴν γοῦν μέλαιναν τοῦ σώμ. Confer etiam EtM. 659, 9 πέλον γὰρ τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἥνικα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξεται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν. Ceterum ut in vulg. *πελιδνώματα* pro v. l. additum et in praec. sch. praelatum est, ita Phot. EtOr. 155, 5. 169, 30. EtM. 784, 45. EtSorh. s. v. *ὤπες ὑπόπια* interpretantur τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα (cf. Hesych. *ὑπόπια* — καὶ τὰ πελιώματα), contra Suid. τὰ ὑπὸ τ. ὀφθ. *πελιδνώματα* et EtG. 579, 52 s. v. *ὤπες* corrupte τὰ ὑπὲρ τοὺς ὀφθ. *περιδνώματα*, Zouarae p. 1889 libris inter *πελιώματα* et *πελιδνώματα* fluctuantibus. Melior auctoritas tuetur *πελιώματα*.*

— lin. 14. E. N. potius habent *ἐπιτ. ὄντα δηλ.*

Vs. 102. 103, lin. 10. „In mente habuerit Falernum montem.“ Duebn. Quod parum credibile. Nec scio cur non credamus in Sybaritide locum *Φάλαρον* vel similis nominis fuisse, quem Asclepiades in *Φάλαρος* agnovit. Jacobsius *Φάλαρον* servans postulavit τὸ καὶ νῦν *Φ. κ.*

— lin. 15. Scholiolum potius ad lectionem *τουτί* pertinet, ut etiam ex Lips. apparet, cf. supra ad vs. 33. 34.

Vs. 106. 107, lin. 16. „Non de cane haec delira loquitur, sed de λύκῳ, nimirum κύων ὃν λύκος ἄγχει, quod poëtica dictum existimaverit pro canis collare in collo ferens, λύκον capiens de βρόχῳ ἐκ δοῦν διανταίων.“ Duebn.

— lin. 18. Non est cur cum Aderto *ἔγγκειν* scribatur, quum etiam *ἔγγχειν* eodem sensu probum sit. Duebnerus, qui vocem corruptiorem esse putavit, non vidit etiam hoc scholium ad lectionem ὃν λύκος pertinere; *ἔγγχειν* est sonus canis collari ἄγχομένου. Emendationem *πνίγει* petiit ex SchRec. lin. 1., cf. Hesych. ἄγχει: *φέρει, πνίγει, πλησιάζει*, quam glossam Meinekius ad hunc locum pertinere iudicavit. Etiam reliqua lexica *αγχειν* per *πνίγειν* interpretantur.

Vs. 110. 111, lin. 17. Scholiasta *ἔρεθίζονθ'* legisse videtur, quod in a. q. s. extat; quanquam etiam lectiones *ἔρεθίζει* in L. et *ἔρεθίζων* in 12. in eam sententiam interpretari poterat.

Vs. 112, lin. 11. Interserta ex Gen.^b verba glossam conti-

Vs. 103. Duebnero *φολιδωτὸς* potius ad *Κάναρος* pertinere videtur. Attamen item in SchL. lin. 13. ad *Φάλαρος* relatum. Interpres hoc a *φολλίς* derivasse videtur.

nent ad praecedentem in scholio vocem *ῥάγας*. Alterum ἦ in cod. ad sequentia tractum, ubi Duebnerus particulam recipiendam iudicat.

— lin. 13—16. Recte Geelius vidit duo diversa scholia permixta esse, quanquam librorum ope destitutus ea non recte separare instituit.

— p. 212, 6. „*Μηκώνην* urbem (ap. Suid.) et *Μύκονον* insulam confuderit.“ Duebn.

Vs. 114. 115. Haec continuant superius scholium *ῥαγίζοντι* p. 211, 10., ipsa interpretatione et codice Gen.^b docentibus. Ultima ut vulgo leguntur *κατὰ τὴν συκάδην φύσιν*, in quibus obscenum vocis *σύνκον* usum agnovērunt Thesaur. VII p. 1024, parum intelligo. Quare ex s. L. Gen.^b recepi *συκάδα*, ut *κατὰ τὴν συκάδα* sit in ficeto, cf. Hesych. *οἰνάδες*, *ἀμπελώδεις τόποι* et de perieicticis in *ἀς* Lobeck. Prolegg. Pathol. p. 445, qui eo loco neque *οἰνάς* commemoravit neque Hesych. *χειμάς*, *χειμών*, neque *νιφάς* i. e. imber nivalis. Praeterea cum Gen.^b et *ἀλληγορεῖ* proscripti et *φύσιν* in *φῆσιν* mutavi.

Vs. 116. 117, lin. 15. Piccolos proposuit *ἡδύνονται οἱ πάσχοντες ἢ λυποῦνται*, quo non opus verborum ordine secundum codicem restituto.

— lin. 18. Toupius *προσεχόμενος* scribi iussit, probantibus Kiesslingo, Geelio, Duebnero, *κινεῖσθαι προσεχόμενον* idem esse dicens quod *προσκινεῖσθαι*, cuius obscenum usum exemplis demonstravit, ut Aristoph. *Lys.* 227. At ipsum *προσέχεσθαι* aliquoties obscenam potestatem habet, vid. Thesaur.

— lin. 4. *Αντεκινού*, ut scripsi, eodem obsceno sensu utitur quo *προσκινεῖσθαι*. — „*Ξεσηρῶς* non distincte scriptum simillimum est voci *σιγηρῶς*, quod cerni potest in L. Non varietas est igitur, sed vitium.“ Duebn.

— lin. 10. Bastio auctore Kiessl. seqq. receperunt *ὄρνέον ὁ νῦν σεισ*. Recte vero Geelius *ὄρνέον* quidem desiderari dicit, sed *ἔνιοι* retinendum videri propter EtM. 513, 12 *κιγκλῆς*, *ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινούσα*, ἢν (ὁ V.) *ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν*, qui locus ex ipsis scholiis Theocriteis ductus videtur. Quam lectionem Geelius desideraverat, eam ex 3. 5. (qui libri duplicem huius scholii redactionem habere videntur) protulit Gaisfordus; neque in hac cum Duebnero *ὄν* in *ὁ* mutare necesse est, quum *ὄν* ad *κίγκλος* referri possit. Alteram lectionem recentioris redactionis esse, etiam ex sequente voce colligi potest, quae in iisdem fere libris *σεισοπύγιον* (—ην) scripta, i. e. *σεισοπυγιον*, quae forma ex uno Tzetze affertur Hist. 11, 477 *ἔνυξ*, ἢ *ὄρνις ἢ κίγκλῆς*, ἢ *σεῖει τὸ οὐραῖον*, ἢ *πὲρ καὶ σεισοπυγιον καλοῦμεν φερωνύμως*. In *σεισοπυγίδα* non minus quam in *ἔνιοι* EtM. cum vulg. conspirat; eadem forma est in scholl. II, 17.

Vs. 118. 119, lin. 17. Cf. Greg. 95 *τὸ ἐκἀθήρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνεται*.

— lin. 4. „Scribendum, ni magno pere fallor: *Ἀριστοφάνης*“

ἐσπόδει τὰς πλευράς, ἐκάθηρε. Haec vox tanquam glossa adscripta est insolentiori vocabulo ἐσπόδει. Cf. Ran. 675 ἀλλὰ τὰς λαγόνας σποδει, ubi scholiastes κάθαιρε. σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βωμὸν καθαίρειν. Vide praeterea Hesych. Vol. II p. 1250. "Jacobs. „Respexit ad Nub. 1379 κάπειτ' ἔπλα με κἀσπόδει, ubi ascripta fuit ad verbum ἐσπόδει explicatio grammatici τὰς πλευράς ἐκάθηρε, quam pro verbis ποῦτᾶε habuit scholiastes." G. Dindorf. Thesaur. IV p. 760. Jam ante hos Wartonus suspicatus erat ἐκάθηρε loci Aristophanei glossema esse. Mihi illa parum probabilia esse videntur neque video cur non credatur scholiasten τὰς πλευράς ἐκάθηρε (de hac voce agitur) in perdito comici dramate legisse. Sola corrupta vox πέδει emendanda est, quam in σποδῶν mutavi, numeros Glyconeos agnoscens. Ceterum hoc fragmentum in Bergkii collectione non invenio.

Vs. 125, lin. 23. Scholiasta sequitur lectionem σίου ab Eustathio commemoratam, quam a Ptolemaeo Energete propositam et commendatam esse Athenaeus tradit II p. 61. C.

Vs. 131, lin. 9. „Observatio prosodica ad κίσθος pertinet et κισθός, quod in aliquot codicibus legitur." Duebn. Nec minus praecedens descriptio, cf. Theophr. VI, 2, 1 ἄμφω δὲ (κίσθου διὸ γένῃ) ὅμοια τοῖς ἀγρίοις ῥόδοις, quare κισθός restitui.

— lin. 13. „Notum hoc de τραγακάνθη et aliis astragalibus peritos botanicae docebit, quam plantam hi grammatici voluerint esse ῥοδάκισσον." Duebn.

Vs. 136. 137, lin. 7. Duebnero iudice apparet μιμηλοῦ posteriori insertum esse; immo correctione factum ex μικλοῦ, ut est in Gen.^b, hoc vero ex ποικίλου corruptum, cf. locos in Thesaur. IV p. 1583 allatos: Alex. Aphr. Probl. 2, 73 εἴρηται δὲ κίττα (morbosus cupido), ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τοῦ αἰεὶ βῶλους κατεσθλοντος, ἢ ὅτι ποικίλον ἐστὶ τῷ χρώματι καὶ ἀλλόκοτος ὥσπερ ἡ τούτων ἐπιθυμία, Paul. Aegin. 1, 1 τὴν ὀνομασίαν ταύτην (κίττα) τὸ πάθος ἐκτίησατο διὰ τὸ ποικίλον τοῦ ζώου τῆς κίττης, Mosch. de pass. mulier. p. 13, 2 ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀρνέου, οὐτινος καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὰ πτερὰ ποικίλα ἐστί. Post γυναικῶν Toupius excidisse suspicatus est τῶν γεννωσῶν: frustra Duebnero iudice. At παραλαμβάνεται Kiesslingii ingenio debetur, in qua voce verbi κισσῶν interpretationem latere maxime lectio προσλαμβάνειν in 3. persuadet. Hinc elicui τὸ συλλαμβάνειν, cf. EtM. 515, 40. EtG. 323, 24 κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαβεῖν et Cyrillum ἐκίσσησε Psalm. 50, 5 per συνέλαβεν interpretantem. Sequentia, quae Duebnerus sine justa causa a recentioribus magistris addita esse dicit, corruptissima esse Geelius sensit. Duebnerus suspicatur scriptum fuisse ἀηδίζονται πρὸς τὰ τοιαῦτα et mutatum, postquam plura excidissent, ab iis qui κισσῶν acciperent recente significatione in Etym. posita. Quod restitui, nisi fallor, probabilibus videbitur.

Vs. 141—143, lin. 8. Cf. Greg. 94 τὸ βρονθύεται φριμῆσεταιι φησί.

— lin. 12. Valeken. ad Ammon. p. 226 scribi jubet ἡ τῶν ἴπ-

πων φωνή, qua mutatione non opus, modo libris ducibus articulus proscribatur.

Vs. 147—150, lin. 15. Verum *κερατιστής* in SchRec. ex P. affertur, quum reliqui libri etiam ibi *κεράστης* habeant. Eandem corruptelam in schol. IV, 22 *Jacobsius* sustulit.

— lin. 1. „Notanda est formula *ἀμὸν ἐνίκησα τὸν Λάκωνα*, rector illâ quae in vulgatis est (lin. 19.) *τῷ Λάκωνι*.“ *Duebn.*

— lin. 4. *Geelius* *ἐγώ*, si servetur, post *κολασθεῖν* transponi jubet. Mihi tradita collocatio nihil offensionis habere videtur; hoc enim dicit periphrastes: „utinam fiam *Melanthius* et ab *Eumaeo Philoetioque* in *Ulyssis* domo castiger“, ut non referat, ubi *ἐγώ* positum sit.

Idyll. VI.

Vs. 1—3, lin. 24. Recte haec dicta esse sine *ἄλλον* ante *τινα*, quod *Geelius* desideraverat, *Duebnerus* monuit.

— lin. 3 se eq. Hoc sch. etiam in E. H. extat. *Casaubonus*, qui id primus ex *Gen.*² protulit *Lectt.* p. 259, et *Geelius* scholiastam *συνάγαγεν* legisse existimant, quippe qui dicat τὸ ἐνικὸν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τοῖς δυσί. At grammaticus potius agit de ὁ βουκόλος pro οἱ βουκόλοι, cf. *SchRec.* *Pind.* *Ol.* 4, 38 (ejusdem haud dubie *Moschopuli*): *χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον*: — *ἔχει δὲ ὁμοίως τῷ Δαμοίτας καὶ Δάφνης ὁ βουκόλος*, πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ βουκόλος ἀπὸ κοινοῦ λεγόμενον ἀρκούν ἢ ἐντελῆ ποιῆσαι τὸν λόγον. — Verissima lectio μετὰ τὸ ἐν in *Gen.*², quam neglexerunt quanquam jam a *Casaubono* prolatam, cf. *Eustath.* 1667, 35 de schemate *Alemanico*: γίνεται δέ, ὅταν τὸ μετὰ δύο λέξεις τεθησόμενον μεσολαβηθῇ μετὰ μίαν τεθίν. Ceterum idem scholium *Moschopulus* adscripsit ad *Hom.* *Il.* β, 145, ubi sola haec differunt: ὁ καὶ πρ. λέγ. om. — ἐν τοῖς δυσί. ἐπεὶ δὲ — μετὰ το ἐν — μάχη — οἶον . . . μάχης post ὑπερβάτω om. — λαμβάνων τὸ ἐπαῖξας.

— lin. 14. Quum verba ὁ δὲ πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξί aperte ad ἡμιγένειος pertineant, collata interpretatione, quae est in *SchRec.*, et *GIC.* ἀτελής τὴν γενειάδα, facile tibi persuadeas ante *πληρώσας* excidisse οὐπω. Attamen in *SchL.* et *GLL.* fere iisdem verbis sine οὐπω legitur τέλειον ἔχων τὸ γένειον ταῖς θριξί, quam interpretationem in *Sch.* a *Gailio* perperam lemme *πυρρός* instructam esse (gl. interl. adhaeret verbis ἤρουν ἀρτιγένειος ad idem *πυρρός* male relatis) satis patere videtur. Quare nescio an scholiasta potius ἡμιγένειος invenerit, cf. *Hesych.* ἡνιος, τελείου, νέου παρὰ τὸ ἡνις. Qui quum de etymo ἀννώ cogitasse videantur, ἡμιγένειος non minus quam ἡνις ad ἔνος vel ἔνος trahendum est, cf. *Arist.* *Ach.* 610 ἤδη πεπρόσβενας σύ πολὺς ὢν ἔνη; ubi schol. οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἔνη, ἵνα λέγη ἐκ πολλοῦ. Ita

Vs. 150, lin. 27. „Nimirum *μαῦρος* ex nomine.“ *Duebn.* Non credo neque in appellatione *μωρός* offensionis aliquid video.

que ἡμιγένειος esset jam dudum barbatus, id quod sententiae multo melius convenire quam ἡμιγένειος suo loco docebimus.

— lin. 15. Duebnerus ὁ ἀρτίχρους hinc in praec. sch. (post γένειον puto) transponi jubet, sine causa; nam interpretatio ὁ ἦδη πάγωνίτης cum ἀρτίχρους synonyma est, cf. Plat. Protag. init. de Alcibiade: ἀνὴρ μέντοι — καὶ πάγωνος ἦδη ὑποπιμπλάμενος. ΣΩ. εἶτα τί τόυτο; οὐ σὺ μέντοι Ὀμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἦβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης ἔχει; Homericum vero ὑπηνήτη vel rectius πρῶτον ὑπηνήτη (Il. ω, 348. Od. κ, 279) SchQ. ad Od., Apoll. Lex., Poll. 2, 10, Phot. Suid. interpretantur ἀρτί vel ἀρτίως γενειῶντι, Demosthenes ap. Eustath. 1658, 62 ἀρτί ὑποπιμπλάμενῳ γενείου, SchQ. ad Od. ὑπηνήτης ὁ τὸ χεῖλος πρῶτον χροᾶζων γενεῖω.

— lin. 18. „Pro παρμενίσκος Piccolos conjecit νεανίσκος. Crediderim potius, Parmenisci scholium aliquod in Euripidem huc olim fuisse translatum.“ Du e bn. Accedo, eaque de causa, quum jam lemma ὁ δ' ἡμιγένειος interpretatione careat, lacunam indicavi.

— lin. 4. Geelius desideravit γενειάδων, non memor Aelii Dionysii apud Eustath. 1257; 57 γένεια αἱ τρίχες, γένειον δὲ ὁ τόπος. Et γένεια hoc sensu legitur p. 332, 14. 333, 30.

Vs. 6, lin. 17. Ad h. sch. et vocem Γαλατεία a nobis supplementam cf. Hypoth.

Vs. 7, lin. 23. Jacobsii conjecturam ἐπεῖχεν αὐτῇ recepit Kiesslingius; vulgatae recte patrocinati sunt Geelius et Duebnerus.

Vs. 9—12, lin. 11. Priora ipse Calliergus in locum antiqui lemmatis substituisse videtur, quod vulgatam lectionem ἄδ' ἔδε tenebat, ad quam scholiasta variam lectionem ἀδὶ sine δὲ annotaverat, quae in p. s. extat. Non recte Duebnerus probavit γραφεται καὶ ἀδὶ sine δὲ, ut primus Reiskius ediderat.

— lin. 20. Hemsterhusius eum, qui primus per ἀναβραττόμενα interpretatus est, intellexit potius παφλάζοντα invenisse, quod postea ex 9. prolatum est.

— lin. 24. Κινουμένον, quod Geelio suspectum visum, Duebnero iudice, quanquam singulariter pro κλυζομένον positum, tucur GIE. καχλάζοντα: κινούμενα. Rectius credes scholiastam, qui lectionem καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο interpretatus est, αἰγιαλός non de littore, sed de maris prope littus aestuantis superficie accepisse, ut δηγμὸς utraque potestate utitur, cf. p. 235, 9. ἐπάνω τῶν κυμάτων, et GIM. πορευομένην ἐπὶ τοῖς κύμασιν. Agnosce autem hunc vocis αἰγιαλός usum, de quo lexica tacent, etiam in proverbio αἰγιαλῶ λαλεῖς. Plura disputabimus in Adn. Crit. ad ipsum Theocritum. De vulgato εἰς τὴν θάλασσαν, quanquam aperte sensu caret, critici tacuerunt. Ultima aliam interpretationem continent, quae in littore currentem agnoscit; quare καὶ in ἡ mutandum erat.

— lin. 7 seqq. Haec, quae Duebnerus paullo iniquius plane perditorum ingeniorum esse dicit, hoc velle videntur, Galateam

super undas incedere dici, quemadmodum γαλήνη, qua cum voce Galataeae nomen cognatum sit, in maris superficie versetur.

Vs. 13. 14, lin. 18. Coniunctivi κατεδέσθηται exemplum ex Galeno attulit Lobeckius ad Buttm. II p. 185.

Vs. 15. 16, lin. 20. Scholia hoc et sequens potius αὐτόθει interpretantur.

— lin. 9. Duebnerus probavit ὡς κεκαυμένοι: at αἱ κεκ. sine offensione est, si a καυραὶ novum scholium incipitur, ut vulgo major interpunctio antecedit. Idem recte vidit ad θερμότητα variam lectionem λευκότητα ex alio libro adnotatam esse. Debebat tamen illam damnare, quae male ex κεκαυμένοι ficta est; Geelius rectissime intolerabilem ejus tautologiam exagitavit. Existimat autem Duebnerus θερμότητα vel λευκότητα ad Galateam pertinere, auctore Geelio, qui λευκότητα prorsus damnans valde improbabilem conjecturam proposuit. Mihi potius ea verba appellationem πάπποι illustrare videntur. Utut vero est, post ἡλίου quaedam excidisse certum videtur.

Vs. 18. 19, lin. 13. In loco corruptissimo Adertus proposuit τὸν ὕστ. λίθον στ. ὄντα <ἀπὸ> τῆς ψυχῆς ὡς ἀπὸ γρ. τεχνῆ τινὶ κινεῖ.

— lin. 15. Qui γραμμῆ per σφενδόνη interpretabantur (i. e. a nuli pala, cf. Gl.), de magico quodam usu cogitabant, qualis de Gyge commemoratur, τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου convertente, vid. Plato de rep. II, 359. E.

— lin. 22. Koehlerus volebat πάντα λίθον κινεῖ, ut postea in E. repertum est et supra lin. 11. in Gen.⁴ Utrumque probum: nam proverbialiter non solum πάντα λίθον κινεῖν dicitur, sed etiam πάντα κάλων κινεῖν, vid. Paroemiogr. II p. 104. 287. Quo proverbio universa loci Theocritei sententia illustratur.

— p. 228, 2. Geelius coniecit πονήσαντες, qua mutatione non opus; nam πολλά ποιεῖν dictum est ut πάντα ποιεῖν.

— lin. 10. Ad emendationes scholii cf. Apostol. IX, 21 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: ἤτοι ἀπὸ ἀρχῆς βάλλει et Suid. ἀπὸ γραμμῆς: οἶον ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφειρησίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἀφῆσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν, unde hausit Apostol. III, 48. Duebnerus voluit γραμμῆ ἢ τῶν δρομέων σπάρτη, quo sensu σπάρτη non videtur usurpari. Accedit quod turbatus verborum ordo satis apparet ex perverso initio κυρίως δέ, cuius loco Duebnerus κυρίως μὲν proposuit. Ceterum corrupto lemmati ἐπιγραμμῆς nihil tribuendum.

— lin. 18. Duebnerus talia fere excidisse suspicatur: ἐν τῷ ἔρωτι <γὰρ καὶ τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται>. Idem in ultimis corruptissimis proponit ἐτέρωσε ὁ ἔρωσ μεταφ., vel potius οἶον τὸν ἔρωτα ex p. 227, 18.

Vs. 20—24, lin. 3. Interpretatio ἤρξατο ex glossa irrepsit, vid. Gl., hinc propter tempus aliena.

Vs. 18. Cum prima glossa cf. GIM. ad vs. 15.

Vs. 10. Correxī secundum poetæ verba.

Vs. 28, lin. 6. Cf. SchApoll. I, 1265 Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τε-
τάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου.

Vs. 30, lin. 10. Piersonus ad Moer. p. 193 pro μερῶν scribi
jussit μηρῶν probante Geelio, quanquam illud Toupius defendit
collatis Hesychii verbis s. v. ποχῶναι: — οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ ὄστοῦ
τὰ ἐκατέρωθεν μέρη.

Vs. 31. 32, lin. 4. Geelius non dubitat quin legendum sit
τερπνόν τι.

Vs. 39, lin. 14. Bentlejus scripsit δαῖμων, τρίς (δαῖμων etiam
Toupius), verius etiam existimans Καλλιμαχος δ' Αἰτίων· τρίς.
Melius Boissonadius ad Theoc. locum ex sua Callimachi editione
(quam mihi inspicere non licuit) afferens δαίμων, τῇ scriptum ha-
bet. Τῇ est in ejus honorem, propter quam, cf. Strat.
AP. XII, 229 ὡς ἀγαθὴ θεὸς ἐστὶ, δι' ἣν ὑπὸ κόλπῳ Ἀλεξί πτυ-
μεν ὑστερόπουν ἀζόμενοι Νέμεσιν, quod epigramma Toupius appo-
suit, δαίμονα recte intelligens Nemesin. Cf. Boisson. ad Callim.
p. 207.

Vs. 40, lin. 1. In SchPind. Ol. XIII, 56 Τιμάνδρου Corinthii
filiae commemorantur Ευρυτιῶνη et Κωντιῶ ab Heraclidis occisae.
Hinc et propter reliqua scholia pro Κορτιῶ restitui Κορντιῶ. Dea
Thracica, cujus cultum Corinthii mature receperant, cum antiquis
fabulis conjuncta est.

Idyll. VII.

Vs. 3—9, lin. 12. Mira sunt et utique perturbata, quae de
accentu genitivi *Αυκ.* traduntur. Nam Aeolis ignorat terminatio-
nem *εως* neque, si cum Phavorino Aeolicum accentum in *Αυκώ-
πεος* agnoveris, credibile est antiquos grammaticos Coi hominis
nomini Aeolicum accentum obtrusisse. Unde hae turbae ortae
sint, intellexisse mihi videor ex Arcadii et Theognosti locis, quos
ex eodem Herodiani loco excerptos esse facile apparet: Arcad.
p. 26, 13 ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, Διῶρης *Αυκῶρης*, ὅπερ Καλλιμαχος
οξύνει, Theognost. p. 45, 30 τὰ διὰ τοῦ ωρης διὰ τοῦ ω μεγάλου
γράφει τὴν παραλήγουσαν· οἷον κατῶρης, Διῶρης ὄνομα κύριον, αὐ-
τῶρης, νεσσῶρης, ὑλήῶρης, νεῶρης. ἢ *Αυκωρέος* γενική ἀπὸ τῆς
Αυκωρέως (cod. *λυκορέως*) εὐθείας ἐκφερομένη οὕσα τετήρηται. Mi-
nime credi potest Callimachum *Αυκωρέος* scripsisse contra legem;
sed collato Theognosto apparet Arcadium male excerptisse et
Callimachum potius *Αυκωρέος* probasse, hunc genitivum a *Αυκω-
ρέως* ducentem, non a *Αυκῶρης*, unde illi qui *Αυκῶρεος* praefere-
bant. Jam vero hoc *Αυκῶρεος* vel *Αυκωρέος* olim in loco Theocri-
teo pro tradito *Αυκωπ.* lectum esse, persuadet mihi primum mira
illa de accentu controversia; neque enim *Αυκῶπεος* a nominativo
Αυκῶπης repeti vel ulla de vero accentu *Αυκωπέος* dubitatio esse

Vs. 30, lin. 30. „Ρογχαλίξειν hodieque in usu est neque debet mu-
tari.“ Piccolos. Tentaverat Adertus.

Vs. 39. Duebnerus suspicatur ἵνα ἀποτροπᾶς λάβω.

poterat. Quam autem *Λυκώρειος* in *Λυκώπειος* corruptum esset (fortasse propter *Λυκωπίτας* vs. 72), ut traditum in antepenultima accentum tueretur, scholiasta male ad Aeolicam dialectum con fugit. Mira lectio *Λυκώπειος* διὰ τοῦ ω μεγάλου ex antiquiore scholio male intellecto orta videtur, ubi de *Λυκώρης* et aliis in ωρης in penultima διὰ τοῦ ω μεγάλου scriptis praeceptum erat ut apud Theognostum. Alterum argumentum, cur Callimacheum illud *Λυκώρειος* Theocrito vindicandum iudicem, in eo positum est, quod in scholio vs. 60 aeque accentus vocis Theocriteae a vulgato discedens Callimacho tribuitur. Patet autem hanc prosodiae Theocriteae curam non posse ad Callimachum illum clarissimum, Theocriti aequalem referri, sed recentiore quendam grammaticum, Herodiano tamen antiquiorem, intelligendum esse. Nisi audacius esset utroque loco nomen corruptum existimare, suspicarer de Callistrato Aristophaneo, quem constat non solum in Homero sed etiam in aliis poetis commentatum esse ut in Cratini *Θράττας* Athen. XI, 495. a. Plura de his Callimacheis disputavi in Praef. §. 3, 3. e.

— lin. 18. Cum lectione codicis Gen.^b cf. Suid. s. v. *χαῖα* : *καὶ χαῖα παρὰ Λακεδαιμονίους τὰ ἀγαθὰ*, quae nunc secundum optimos libros ejecta sunt.

— p. 238, 6. Verius est nomen *Ἀνταγόρας*, quo etiam unus ex antiquis Cois appellatur apud Plutarchum Q. Gr. 58. Idem apud recentiores Coos in usu fuit, vid. Papii Lexicon.

— lin. 25. Parum recte *ἀγαθοὶ ὄντες* in Amst. editum est, cf. supra p. 237, 20.

— p. 239, 27. Eadem ex codd. L. Gen.^b infra posuimus p. 240, 22. Verba *καὶ βουγαίος* cur proscripserimus, non latet; hoc certe loco tolerari non possunt. *Βουγαίε* apud Homerum bis legitur, Il. v, 824 *Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγαίε* et Od. σ, 78 *νῦν μὲν μήτ' εἴης βουγαίε*. Illum locum Geelius spectari putat et *δὴ νῦν* ex *Αἴαν* corruptum; Duebnerus verba ad Odysseae locum refert, alterum quoque probari posse censens.

— lin. 29. Nicanori infra p. 240, 18. recte forma *Βούρρινα* tribuitur, quam etiam hic restituimus.

— p. 240, 5. Geelius conjecit *ἐξεχειτο*, collato *ἐκ τοῦ ποδοῦ ἐκχεισθαι* lin. 25.

— lin. 16. In Philetæ verbis tenui Heinsii emendationes, quanquam dubitatione non carentes, nisi quod neque *Βορίνης* probari poterat, ut ille scripsit, neque *Βυρίνης*, ut Kiesslingius, vel *Βυρίννης*, ut Bachius. Nominis forma *Βύρινα*, quae supra in hoc scholio legebatur, et *Βύρις*, quae in priore scholio, nulla librorum auctoritate nituntur, neque primae syllabae correptio satis defendi potest. Nam etiamsi grammatici verbis in EtM. 216, 55 *τὸ γὰρ β ὕ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο* de particulae *βου* alia forma *βῦ* fidem habeas, de qua re valde dubito, attamen ne ille quidem de correptione testatur. Itaque statui in Philetæ verbis extrema hexametri excidisse.

— lin. 20. Apparet haec potius ad lectionem *Βούρειαν* pertinere, quod nomen aut a *βούς* et *ἔλω* aut a *βού* et *ἔλω* derivatur ut supra p. 239, 23. Inde locum supplevi et correxi.

— p. 241, 2. In his corruptelam latere Geelius sensit; Duebnerus proposuit *ἐκ βάθους καὶ μὴ ἀφ' ὑψηλοῦ*.

— lin. 3. Verba *ἢ γενναίως πρ. τῇ πέτρᾳ* Geelius et Duebnerus hinc aliena esse judicarunt. Locum tuentur, modo justum lemma addideris. „Haec de fossoribus *στενωπῶν* mihi quidem obscura sunt. Byzantinos scriptores rei militaris de talibus agere vidi.“ Duebn.

— lin. 12. Scholiasta *φύλλοισι* non cum *κομῶσαι* junxit, sed cum *κατηρεφέες* suppleto *οὔσαι*. Vulgata lectio sano sensu caret. In sequentibus mira adnotatio de genere *κλήθρης*, quae apud Theocritum non extat. Quare Toupius suspicatus est scholiastam invenisse *ἀγείροι κλήθραί τε*, accedente Geelio, nisi quod hic, ne scholium nimis ineptum sit, *κλήθρος* scribi jubet idque ad lectionem *κλήθροι* refert. Duebnerus potius ex Homericō loco Od. ε, 239 *κλήθρη τ' αἰγειρός τε* hic illa haesisse existimat, quem Byzantinus magister contulerit simulque cum Theocriteo tractarit. Legendum autem *κλήθρος* cum Geelio; aliter aliena haec et futilia etiam insana esse. Mihi parum liquet.

Vs. 10—12, lin. 10. Urbis nomen *Κύδων* auctore Koehlero Kiesslingius in vulgatam formam *Κυδωνία* mutavit; attamen *Cydon* apud Latinos reperitur. Eadem forma etiam in SchVet. I. 14. extat et in GlM. ad vs. 52. De Aeacallide *Cydonis* matre vid. SchApoll. IV, 1492.

Vs. 15. Cf. Moschop. ad Hom. II. α, 189 *λασίοισι: τράχας ἔχουσι. τὸ γὰρ λάσιον τὸ τράχας ἔχον ἀπλῶς δηλοῖ, οὐ τὸ δασύτριχον, ὡς ἀπὸ τούτου δηλον· ἐν μὲν γὰρ λασίῳ δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμα. εἰ γὰρ τὸ λάσιον τὸ δασύτριχον ἐδήλου εἰς ἀνάγκης, εἰπὼν ἐνταῦθα λασίῳ οὐκ ἂν ἐπῆγε δασύτριχος.*

Vs. 16, lin. 4. Cf. Hesych. (secundum codicem) *κνήκον*: τὸ κροκίζον χρώμα ὑπὸ (leg. ἀπὸ) τοῦ ἄνθους· ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν.

— lin. 6. Priora scholii verba corrupta esse, Duebnerus vidit; probabilem correctionem neque ille invenit neque ego. Sequentia, quae circumscriptissimus aperte hinc aliena sunt et ex sequente scholio illata; neque enim *κνήκον ἄνθος* album est sicut *σπέσμα*. Interpolationem praeterea arguit variatio inter *κνήκη* et *κνήκος*. Ad seq. sch. confer SchVet. III, 5. Quam ibi Duebnero auctore mutavi formam *κνήκη*, hic reliqui, quo varietas scholorum magis appareret.

— lin. 12. Lectionem codicis Q. antiquiorem esse vulgata Duebnerus adnotavit. Antea et in sch. seq. librorum lectionem *πιτύα* suadente Geelio servavi, quum de vera vocis scriptura iudicium difficiliter sit.

— lin. 14. Neutrum *αὐτὸ* non intelligo; quare scripsi *περὶ αὐτήν*, i. e. *περὶ τὴν τάμισον* vel *τὴν πιτύαν*. Neque minus corre-

ctio τρεφόμενον pro στρεφ. necessaria visa ut in loco gemino Hom. II. ε., 902 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενον συνέπηξεν ὑγρὸν ἔόν· μάλα δ' ὄκα περιτρέφεται κυκώοντι, ubi Herodiani lectionem, etiam aliunde firmatam, recte Bekkerus vulgatae περιστρέφεται praelulit.

Vs. 17, lin. 20. Quum γέρων tanquam lemma ad sequentia tractum esset, Toupius suppleri iussit γέρων <πέπλος> τριβ. ἴμ., Geelius vero γέρων ejici. Nostra emendatione simul tollitur offensio, quae est in ἀπό τῶν ἡλικιωῶν.

Vs. 18—20, lin. 12. Wartonus οὐκέτι ideo non toleravit, quod σεσαρῶς etiam Inc. III (olim Theocr. XX) vs. 15 legitur. Quae mutandi causa quum probari nequeat, quia illud idyllium temere inter Theocritea relatum est (Toupius ipso illo οὐκέτι contra ejus originem Theocriteam usus est), nihilominus emendationem οὐκ εὖ confirmant scholia sequentia, ubi καταχρᾶται δὲ τῇ λέξει.

— lin. 13. Διεσταλκῶς minus verum videtur quam διεστικῶς, cf. Galen. XII p. 234 διαστήσαι δὲ τὰ χεῖλη τῶν ὀδόντων συμβεβλημένων ὀνομάζουσι σεσηρέναι.

— lin. 14. Interpretamentum ὑποκινεῖν tolerari non poterat. Artissimum, quod repositui, ὑποκεχηνέναι. Glossae ὑποχάσκων habent, Hesychius, Photius, Suidas σεσηρέναι per κεχηνέναι interpretantur, cf. Aristaen. 2, 10 ἢδὲ προσγελάει καὶ μικρὸν ὑποκέχηνε.

Vs. 21, lin. 20. Quidam existimabant nomen Σιμιχίδας non ad Theocritum pertinere, sed ad unum ex ejus comitibus in vs. 1 non nominatum, quod in vs. 95 poëta de Simichida tanquam de alia persona loqueretur.

— lin. 23. De hoc loco, quem Duebnerus valde memorabilem esse intellexerat, egit Haulerus de Theocr. Vita p. 6. Qui quum recte πατρῶν scribi jubeat, miro quodam errore hujus vocis significationem unicam tanquam rariorem paucis exemplis tnetur. Idem pro certo ponit de Theocrito Simichida agi, quanquam scholii, ut traditum est, ordo potius postulat ut haec ad comitem illum Theocriti referantur. Attamen et ipsi mihi probabile videtur, haec non cum praecedentibus jungenda esse, sed ex alio antiquo scholio, quod Simichidae nomen de Theocrito interpretaretur, addita. Optime autem Haulerus ex hoc testimonio collegit Orchomeno a Thebanis a. 346 ante Chr. iterum diruta Periclem quandam cum aliis Orchomeniis Con insulam migrasse ibique civitatem accepisse, hujus vero filium Simichidam Philinam Theocriti matrem marito Praxagora mortuo uxorem duxisse, Theocritum vero in hoc idyllio se ipsum πατρωννικῶς Simichidam appellesse. Similia Meinekius in ed. III p. 251 disputavit, nisi quod ἀπὸ πατρὸς θεοῦ scribi voluit, in Suppl. p. 475 Haulero auctore ἀπὸ πατρῶν (sic) probans. De patronymicis a nominibus ita deductis, ut nihil addatur, praeter scholia deinceps sequens et ad vs. 40 vide SchPind. P. VI, 4 εἴ τις οὖν τὸν τοῦ Ἡρακλείδου υἱὸν πατρωννικῶς βούλοιο σημεῖναι, ὁμωνύμως ἂν πάλιν πατρὸς Ἡρακλείδην καλοῖη. Ceterum hac Boeotica nominis origine commenda-

tur scriptura *Σιμιχίδας*, quam libri partim tuentur, cf. *Σιμιχίας* apud Keilium Inscr. Boeot. p. 229.

— lin. 8. Spectatur Idyll. V, 90, de cujus inscriptione *Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικὸν* cf. Vol. I p. 36. Lectio *αἰπόλος ποιμενικῶ* in p. nescio an ex *Αἰπολοποιμενικῶ* nata sit. Ceterum *Κρατίδας* male patronymicum visum est iis qui Eumedem V, 134 eandem esse vellent, cf. schol. VII, 40. et Gl. V, 90.

Vs. 22, lin. 23. „Non inveni Aristotelis locum quem respicit.“ Duebn.

Vs. 23, lin. 4. „*Ἐρπετοῦ* ex sequentibus apparet olim scriptum fuisse, postea emendatum, quum ejusmodi reptilis nullum usquam sit vestigium.“ Duebn. Mythica narratio de *κορυδαλλίδων* tumulto ducta est ex fabula Aesopea Arist. Av. 471.

— lin. 14. Cf. Galen. XIII, 312 (XII p. 361 Lips.) post locum Aristophaneum: *τοῦτό φασι καὶ τὸν Θεόκριτον αἰνέττεσθαι λέγοντα· οὐδ' ἐπιτ. κτλ. δηλοῦν γὰρ αὐτὸν τὰς τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχούσας.*

— lin. 19. Parum recte Adertus de hoc scholio judicavit non memor eorum quae tradiderunt Suidas: *κόρυδοι ὄρνθιν ὄμοιοι ὄρνιθες* et plenius SchPlat. p. 368 *κόρυδοι ὄρνιθες ὄρνθιν ὄμοιοι, οὓς ἐνιοι μὲν κορυδαλλοὺς φασι, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί.* Hinc etiam in hoc scholio ante *καὶ Ἀθ.* apparet vocem *Γῆ* excidisse.

Vs. 24—26, lin. 2. Voluit igitur *λανὸν ἐπι θρώσκεις*. Nam rariore usu antistrophen praepositionis dicit, quae vulgo anastrophe, ut idem glossator in GIM. antistrophen agnoscit in *τοῖς μὲν ἐπιπλατάγησα* Id. IX, 22, cf. SchOppian. Hal. I, 229 *πρὸ μνη δ' ἐπί: ὑπέρβατον, ἀντιστροφή.*

— lin. 3. „Haud dubie scholiastes dixit: aut *μετὰ δαῖτα* est post coenam; *〈ἐπιέγεται οὖν〉 εἰ ὑστερήσας μοῖραν εὐρήσκει* sive *εὐρήσει τῶν κραιῶν*. Aut jungenda *μετὰ δαῖτα κλητός, οἱ γὰρ κτλ.*“ Duebn. Mihi prior pars potius de altera lectione *μετὰ δαῖτ' ἄκλητος*, quam etiam Junt. servavit, agere visa, in quam sententiam supplevi et correxi. In codd. lemmata *δαῖτ' ἄκλητος* et *δαῖτα κλητός* permutata sunt. Trimetrum, quem restitui, ex aliqua comoedia sumptum puta.

— lin. 8. Prior versus etiam ab Apollonio de synt. 106, 21 affertur, ubi recte *ὄψε κληθείς*. Ita etiam Erasmus scripsit et Toupius scribi jussit, Apollonii non memor.

— lin. 14. Lectionem *Θεόκριτός φησι καὶ τοὺς λίθους* Duebnerus non recte paullo meliorem dicit; scholiastae enim Simichidas est Theocritus.

— lin. 22. Apparet scholiasten in loco Homericō *ξέστῃς αἰθούσῃσιν* non recte interpretatum esse. Vox *ξέστοις* spuria est; nam solum *λίθοις* per *δηλονότι* suppleri jubetur.

Vs. 27—34, lin. 2. „*Ἐπὶ τοῦτον* de cantu syringis sine verbis.“ Duebn. Geelius desideraverat *ἀπό.*

— lin. 16. Verba *ἐνθα σῖτον ἐκτρέβουσι* Duebnerus putat ad *ἀλων* vs. 34 pertinere. Licet tamen justo loco posita existimare,

si in hunc fere modum suppleantur: <Θαλύσια: ἑορτὴ τῆς Δήμητρος ἢ καὶ Ἀλωᾶ λεγομένη ἀπὸ τῆς ἄλω.> ἔνθα αἶτον ἐκτροιβουσίην, cf. Eustath. 772, 25 et Suid. In fine scholii διδόντες supplevi ex lin. 18.

Vs. 36, lin. 1. Lemma τὰχ' ὠτερος scribendum esse jam Koenius indicaverat ad Greg. p. 268.

— lin. 4. Bene Casaubonus locum constituit, partim codice Gen.^b adjuvante, nisi quod ἄλλον supplere neglexit et pro οὔτερος scripsit ἔδει οὖν, qua mutatione non opus est; ultima paraphrasin continent, in qua ὠτερος per οὔτερος, ὁ ἔτερος illustratum. Heinsius Lectt. p. 341 proposuit ἔξεν. τὸ ἄλλος· ἔτερος γὰρ <ἐκ δυοῖν>, quem Amstel. et Duebnerus secuti sunt. Hic praeterea, quum Aderto praeunte intellexisset in 3. l. Gen.^b post Ἡροδότῳ aliud scholium incipere, minus recte in hoc scribi jubet ἔξην. ἐξεν. ἀντὶ τοῦ ὁ ἔτερος κτλ., nullo supplemento ex vulgata lectione petito. Ceterum cf. Ammon. p. 11 ἔτερος — ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων.

Vs. 40, lin. 10. In Add. p. X Duebnerus recte probavit γερονεῖν ὁ Θεόκριτος. Σικελίδας δέ, quomodo distinctione Wartoni correcte scribendum esse intellexerant Manso ad Bion. p. XLIV et Wnestemannus p. 107.

Vs. 42. Duebnerus conjecit ἐπιτεταγμένως vel ἐπιτετηδευμένως. Quod scripsi ἐπιτετεγγμένως, idem est atque ἐπιτυχῶς e o m m o d e, vid. Thesaur.

Vs. 45. 46, lin. 4. Scripturam Νάξου νήσου Duebnerus valde notandam dicit, quam propter codicum consensum recepi. Non magis de Naxio rege Oromedonte constat quam de Co.

— lin. 6. Non intelligitur quomodo quisquam Ὁρομέδοντα interpretari potuerit τὸν οὐρανόν, quare distinctione paullulum mutata scripsi τοῦ οὐρανοῦ, i. e. παρὰ τὸ μέδων τοῦ οὐρανοῦ, ut supra lin. 2. Qui ita interpretabantur, videntur ὠρομέδων ex ὠρανομέδων per syncopen factum existimasse. In proximis interpretatio ἦλιον pertinet ad lectionem ὠρομέδοντος, cf. lin. 16., μοιχὸν Ἥρας ad Εὐρυμέδοντος cf. Scholl. et Eustath. ad Hom. II. ξ, 295, nisi credis eundem gigantem etiam Ὁρομέδοντα appellatum esse, quo nomine unus e gigantibus apud Propertium 3, 9, 48 utitur.

— lin. 7. Hic interpretes ὠρομέδοντος pro adjectivo habuit, quod per ὑψηλοτάτου interpretatus est, ut GIM. per μέγαν; male in lemmate vulgo Ὁρ. edebatur. Alius vero interpretes lin. 16. hoc scholio ita abusus est, ut montem in Co propter celsitudinem Ὁρομέδοντα nominatum esse fingeret.

— lin. 10. „Fortasse ex aliqua hujus periodi sede excidit Ὁμολος; nam verba ὡς προῖων οὐτος λέξει videntur spectare vs. 103, ubi tamen non οὐτος i. e. Lycidas loquitur, sed ipse Theocritus.“ Geel. Pertinent sane ad illum locum; sed neque opus est ipsum montis nomen supplere, neque in οὐτος offendendum, quo poeta designatur.

Vs. 47. 48, lin. 24. Προρηθέντος, quod in E. inventum est,

conjecerat Geelius: „vult enim, ni fallor, scholiastes haec Theocriti verba ita esse e superioribus supplenda, ut analogice immutentur, i. e. ut quod vs. 45 dictum erat ἀπέχθεται, hic subaudiatur ἀπέχθονται.“ Recte; τὸ προρηθὲν est id quod pronunciatum est, τῷ ὑπακουμένῳ oppositum, hoc loco Μοισᾶν ὄρνιθες, quod καὶ ἀναλογίαν pluralem ἀπέχθονται postulat. Eadem phrasis Moschopulea extat SchRec. I, 71 συνυπακούεται οὖν τὸ οἰκείον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρηθέντος (προσρ. Lips.), i. e. ad θῶες suppletur ἐγερύσαντο ex sequente λύκοι ὠρύσαντο, SchRec. VIII, 49—52 τὸ δὲ ὕρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρηθέντος (sic recte Duebn. pro προσρ.), i. e. ex sequente δεῦτε ἔριφοι ad ὦ τράγε subintelligendum δεῦρο, Moschop. ad Hesiod. Op. 230 συνυπακούεται οὖν τὸ οἰκείον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρηθέντος et iisdem verbis ad vs. 403, SchRec. Pind. Ol. 4, 38 (ad χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον): τὸ ἴσον ἀπὸ κοινοῦ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προρηθέντος, i. e. χεῖρες ἴσαι.

Vs. 52—56, lin. 12. „Καὶ τοῦτο εὐχόμενον. Quid? Legendum videtur καὶ τούτῳ εὐπλοῖαν εὐχόμενον.“ Geel. Τούτῳ etiam Reiskius scripserat. Nos loco aliam medicinam quaesivimus.

— lin. 1. Pessime Heinsius verborum ordinem mutaverat; nam per κατὰ τὸν δυτικὸν ὀρίζοντα illustratur ἐσπέριοι. Verum ordinem secundum libros recte Gaisfordus restituit, Duebnero non obsequente.

Vs. 57, lin. 5. „Omnes, quod sciam, qui de hoc argumento scripserunt, illam Κανώβην vocant Aegialen.“ Geel.

— lin. 6. Geelius haec interpretatus est „halcyonem avem quasi forte obtinuisse tutelam trium dearum e Nereidibus“. Aderus aequè improbabiliter secundum lectionem ἄτη in Gen.^b coniecit ὅτι ἄτη θεῶν λέλογχε Νηρηίδας. Duebnerus recte vidit haec mutila esse: „primum ante Ἀλέξανδρος quaedam perisse videntur, certe autem post θεῶν; nihil enim de mutatione in avem post feminae genealogiam accuratam. Deinde non puto pedestri Μυθιζῶν (?) scriptori tribui posse θεαὶ Νηρηίδες, quibus Palaemon adeo et Venus annumerantur. Dixerit Alexander, Nereidum vel certe Thetidis Nereidis precibus avem factam in tutela esse vel in praecipua dilectione Leucothees, Palaemonis et Veneris. Hinc intelligitur, quomodo ad vs. 59 Νηρηίδι μάλιστα ἐφίλαθεν scholiastes ascribere potuerit: λέγει δὲ Λευκοθέαν, Παλαίμονα καὶ Ἀφροδίτην.“ Cui partim assentiens de aliis quibusdam aliter iudicaverim. Alexander Myndius de alcedine haud dubie dixit in libris περὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας, unde similem adnotationem de porphyryone tradidit Athenaeus IX, 388. D. Ἄβιν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν. Hic indidem relatum fuisse videtur: ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε (φιλιαν· λέγει δὲ) Λευκο-

Vs. 53. Gailius ex E. L. protulerat δένουσι παρ' ἀστράσι. Duebnerus παρ' deleri iussit, quo teste in E. non extat, voce ἀστράσι in eodem libro super ἔριφοις scripto. De L. tacuit.

θείαν, Παλαιμόνα, Ἀφροδίτην. Verba a nobis addita exciderunt, quin Νηρηϊδῶν secundum vs. 59 ad θεῶν adscriptum in ipsum scholium irreperet. Leguntur autem λέγει δὲ Λευκ. Παλ. καὶ Ἀφρ. etiam ad vs. 59 in eum modum, ut non solum Leucothea sed etiam Palaemo et Aphrodite inter Nereides numerari videantur. Ad eum versum tota adnotatio aptius apposita foret.

— lin. 8. Antigonus Carystius c. 27 potius dicit „τῶν δὲ ἀλκυνόνων οἱ ἄρσενες κήρυλοι καλοῦνται“, cf. Hesych. s. v. κέρυλος et SchArist. Av. 300, qui recte ex Antigono referunt. Error inde natus, quod Antigonus deinceps addit, alcedines mares senectute debiles a feminis portari. Similiter iudicavit Stiehlus in Philol. X p. 171.

— lin. 24. Sphalmate sublato restitue θαλάσσαι, quanquam θαλάσσιοι, quod est in Gen.^b, fortasse verius.

Vs. 58, lin. 8. „Κικιννοειδῆ legendum videtur (conf. var. in schol. Aristoph. Vesp. 1068): nam τὸ τριχῶδες φύκος in litoribus Graeciae hodieque exstat teste Fraas. Synops. p. 319“. Duebn.

Vs. 59, lin. 15. Cf. supra ad vs. 57, lin. 6.

Vs. 60. Callimachus igitur recte vidit, formam in —θεν hic potius pro Dorica habendam esse, cui dialecto in codicibus 4. L. Gen.^b tribuitur; nam accentus ἐφιλάθεν Doricus est, cf. Diall. II p. 29. Attamen antea Αἰολικὸν verius videtur quam Δωρικόν; nam vulgo illae formae ad Aeolidem revocantur, cf. Diall. I §. 46 not. 6, et opponitur Callimachi prosodia Dorica. Secundum vulgatam lectionem Callimachus ἐκόςμηθεν scripsisse dicitur, id quod Dial. Dor. p. 29 ad Cyrenaei poetae Dorica carmina retuli, in quibus Doricos accentus positos esse existimarem. Contra secundum codices 3. 4. L. Gen.^b Callimachus ἐφιλάθεν vel potius ἐφιλήθεν scripsit προπαροξύτως. Hoc ut jam verius habeam, movet potissimum alia Callimachi de accentu vocis Theocriteae adnotatio, de qua supra dixi ad vs. 3—9, lin. 12. Nec per se satis probabile erat, verbi ἐκόςμηθεν (quod vulgo pro exemplo ejus terminationis sive Boeoticae sive Aeolicae sive Doricae ponitur, ex Homero petatum, vid. Diall. I p. 211, II p. 317) tonosiu Doricam ex Callimachi carmine notari.

Vs. 63, lin. 10. Heinsii conjecturam ἄνηθον probaverunt Geelius et Duebnerus invita etymologia, quae additur, παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι. Nam ἄνηθον debebat ab ἄνω θεῖν derivari ut EtM. 107, 13.

Vs. 65, lin. 3. „Ἀρχ. et Θεσσ. a Πτελεῶ, Triphyliae, quae etiam Arcadiae adnumerabatur, et Thessaliae urbibus. Sequentia obscurum est quo referantur: vix enim possunt ad firmitatem et sanitatem ulmi ἀκίου. Fortasse delendum ἦ. Quanquam Coo praecipue et τεθαλασσωμένῳ vino medicae vires tribuebantur.“ Duebn.

— lin. 4. „Potuit vox δρόσον oriri e fine vocis ἀναδενδράσι.“ Geel. Potius pro παρόσον scriptum erat litteris δρ. ex praecedente voce ascitis. Et in Amstel., ubi legitur ἀναδ. παρόσον πα-

ῥακ., παρόσον quod cum ταῖς inde ab Heins. per sphalma omittebatur, ex ingenio pro δρόσον restitutum videtur.

Vs. 67. 68, lin. 16. „Haec perperam sollicitavit vir doctissimus (Reiskius). Idem στιβάδα πήχεως et στιβάδα πηχναίων.“ Τουρ.

— lin. 8. Geelius malebat ἐκκόπτον, quod iudice Duebnero haud dubie verum. Mihi mutandi causa non apparet.

Vs. 69. 70, lin. 21. Ex glossa ad μαλακῶς pertinente huc irrepsit in codd. 3. 4. L. Gen.^b ἡδέως pro ἀθρόως. Verba καὶ ἀθρόως seqq., quae vulgo praecedenti scholio adhaerent, potius ad αὐταῖσιν κυλλίκεσσι pertinere jam Wartonus perspexit codicibus adjuvantibus.

— lin. 24. Unde hoc versus frustum petitum sit, nescio cum Aderto et Duebnero.

Vs. 72, lin. 16. Emendationem Αἰτωλῶν, quam etiam Duebnerus probavit, dubitanter recepi; nam fortasse locus mutilus est. In seqq. codicum lectio ἐχούσης rectissime prodit ea fere excidisse quae supplevimus. Lycopeum intellige Aetolum, fratrem Oenci.

— lin. 19. „Num post Σατύρους excidit οὐτως?“ Geel.

Vs. 73, lin. 1. Intellige cum Duebnero „ut κενεᾶς pro κενῆς, ita ξενεᾶς pro ξένης.“ „Illud ἐκ Κρήτης nescio quo spectet, nisi ad mythum ab Ovidio subindicatum Metam. IV, 277: pastoris amores Daphnidis Idaei, quem Nymphae pellicis ira contulit in saxum.“ Duebn.

— lin. 2. Haud dubie Ξάνθα nomen proprium esse voluerunt, quare παροξυντέον; Nymphae nomen Ξάνθη etiam aliunde notum. Vacat aut γράφεται ὡς ἔντισιν.

Vs. 74—77, p. 263, 2. Rectius Αημνίας βοός in EtM. 26, 16 (EtPar. in Crameri Anecd. Pariss. IV, 96, 14), qui locus ex eodem fonte manavit, cf. Interpret. ad Soph. fr. et ad Pareomiogr. I p. 355. II p. 100. Vulgatam lectionem γύαντος Ἄθου firmant Steph. Byz. s. v. Ἄθως et EtPar. l. l.

— lin. 5. Non debet ineptum πέλαγος relinqui; τὸ πέλας sc. ὄρος est Athos, qui est ἐν τοῖς ἐπὶ Θράκης.

— lin. 10. „Hinc apparet, quam multa aliena appinixerint magistri.“ Duebn.

Vs. 78. 79, lin. 16. „Significant haec: sive ille Comatas fuerit sive Menalcas.“ Geel.

— lin. 23. Intelligendus Lycus Rheginus historicus, vid. Mueller. Fragmm. Hist. Gr. II p. 370. Τουπίus coniecit ὄρος εἶναι θαλάσσιον, C. Muellernus l. l. p. 373 ὄρος χθαμαλὸν probante Duebnero Praef. p. X. Quae mutatio mihi nomen proprium desideranti parum placet, nec scio cur nomen Θάλαμον tam suspectum sit.

— lin. 24. Νύμφων Λουσιάδων ἄντρα in Sybaritide commemorantur a Timaeo Athen. XII, 519. C., fluvijs prope Thurios Λουσιᾶς ab Aeliano N. A. X, 38.

— p. 264, 4. In verbis ἐν τούτῳ . . . βουλευόμενος non temere

Vs. 73. Adde [Ξεν(ε)ας:] νύμφης. s.

haerentes Kiesslingius et Geelius conjecturas valde improbabiles protulerunt, ille ἐν τούτῳ διδάξαι ὁ δ. βουλόμενος, hic ἀπέθετο ἐν ταύτῃ· ἐδίσταξεν γὰρ εἰ σώσειαν. Comparanti mihi priorem hujus scholii redactionem, in qua lin. 20. pro his nihil nisi περιφάξων, vix dubium videtur, quin illa verba adscripta sint ad ellipticum usum conjunctionis εἰ illustrandum; intellige „in hoc, i. e. in εἰς λάφρακα . . . ἀπέθετο, latet ἐδίσταξεν ὁ δ. βουλευόμενος.“ Itaque Duebnerus non recte lectionem ἐδίσταξεν praeferre videtur.

— lin. 16. „Verendum ne verba εἰδῶτα κτλ. a mala manu venerint hominis de Danae somniantis.“ Duebn. Non meminerat emendationis Lennepianae etiam Welckero Kl. Schr. I p. 190 probatae. De Danae somniavit librarius, qui χρουσοῦ pro Ερμουῦ scripsit.

Vs. 80, 81, lin. 20. Geelius verba ἀπὸ τοῦ λειμῶνος ante ἐρζόμεναι transponi jubet. At ipse scholiasta verba poëtae non recte conjunxisse videtur.

— lin. 22. Ex interpretatione Jacobsius collegit scholiastam θεῖαν legisse; secundum lectionem ἡδίαν in Call. aliquis cogitaverit de διαν. Neutrum recte; grammaticus illustrare studuit, quatenus illa cista jucunda videri potuerit.

Vs. 83—86, lin. 18. Τοῦ χρόνου graecobarbare pro τοῦ ἔτους positum esse, ut infra p. 266, 11., admonuit Geelius ad Ducangium referens. Idem divinavit ἐργάζονται, subjectum μέλισσαι cogitatione suppleri jubens.

— lin. 22. Pro τουτέστι scripsi ἢ (quod prius in ἦτοι vel ἦγον corruptum fuisse videtur), quia his duae diversae interpretationes continentur, altera unum totum annum, altera partem anni intelligens, cf. GIE. ad vs. 85 et SchVet. lin. 6 seqq.

— lin. 1. Geelius post Κομάταν puncto distingui jussit; rectius Duebnerus ante ὑπὸ μελισσῶν majorem distinctionem posuit. Supplevi autem verbum, unde Κομάταν penderet.

— lin. 11. Critici de his tacuerunt. Priorem interpretationem recte nobis videmur emendasse, in qua εἰς ὥρας est in sequentem annum; alteram non intelligimus.

Vs. 94, 95, lin. 13. Ex interpretatione apparet hominem ineptissimum vocativum agnovisse, quare γεραίρεν scripsi. Conferantur lectiones ᾧ τὸ γεραίρεν Vat. (3. puta), ᾧ τὸ γεραίρεν· Q., qui codices cum p. cognati.

Vs. 98—102, lin. 10. Haec adnotatio de praepositione ὑπὸ aperte ad ὑπὸ σπλάγγνοιαν pertinet, non ad ὑπ' ὀστίον, quo aberravit.

— lin. 18. Aderto auctore Duebnerus ejecit ὁμόλας tanquam ex vs. 103 illatum. Ego corrigere malui; scholiasta in breve contrahit sententiam verborum οἶδεν Ἀριστὶς . . . μεγάροι. Corruptionem adjuvit vox Ὀμόλας ex vs. 103 menti observata.

Vs. 103—105, lin. 14. De locutione ἐν τῷ βίῳ in vulgari sermone vid. Valcken. ad Ammon. p. 11, Bast. et Schaeef. ad Greg. p. 289, adde Phot. s. v. παλιμβολον.

— lin. 16. „*Τοιοῦτος, scilicet παιδεραστής.*“ Geel. Callimachi locum recte restituit Toupius in Corrigend. extr. et illius non memor Lobeekius Prolegg. Pathol. p. 523. L. Dindorfius in Thes. V p. 1979 perperam ab recentissimo homine additum iudicat, qui non intelligeret Πάν ὁ Μαλειήτης esse scribendum. Appositus est, quod Pan ibi paederasta esse dicitur. Ceterum ὁ Μαλειήτης recte restitutum secundum Steph. Byz. s. v. *Αἴγινα*, ubi de ethnicis in —ήτης haec mutila leguntur: *Αἰγινήτης, Μαλειήτης.* Ἔστι δὲ τρύπανον αἰπολικόν, cf. Toupium l. l. et Meinekium ad Steph.

— lin. 19. Aristodemus de Homoloiis egerat ἐν δευτέρῳ τῶν *Θηβαϊκῶν* testibus Endocia p. 199 atque Photio et Suida s. v. *Ὁμολώιος Ζεύς*, nisi quod apud hos vitiose *Ἀριστοφάνης* traditum est. Adde SchEurip. Ph. 1119, ubi Aristodemus de *πύλαις Ὁμολώϊσι* disputans commemoratur, cf. Interpr. ad Suid.

Vs. 106—108, lin. 5 seqq. Ut lectio *παῖδες* pro *Παίονες* praesidium habet in SchRec. lin. 20., ita *γένεται* δὲ τοῦτο contra perversam lectionem traditam *Χῖοι* δὲ vel id quod Heinsius proposuit *ἔνιοι* δὲ, quanquam illic desunt. Sed docet illud scholium, ut Duebnerus recte indicavit, haec a praecedentibus separari non posse. „Ista autem de choregis ficta sunt ex Theocriteis *κρέα παρείη* male intellectis. Sequens vero de *ἀγῶνι ἐν σκίλλαις* notatio docti hominis esse videtur.“ Duebn. „Ille τῶν ἐφήβων ἐν σκίλλαις ἀγῶν videndum est an non debeat confusae famae de τῶ τῶν ἐφήβων ἐν τοῖς σκίρροις s. σκίροις ἀγῶνι, de quo Athen. XI, 495. F. ex Aristodemo.“ Duebn. in Add. p. X.

Vs. 109, lin. 17. „Oratio *ἀνακόλουθος*, quae fortasse expediatur legendo *μεταβληθῆναι.*“ Geel. Particula *καί* ex Gen.^{a, b} recepta participium pro infinitivo positum est, ut saepius in his scholiis post verbum dicendi. Ceterum haec ultima ex sequente pleniore narratione excerpta sunt.

Vs. 112, lin. 2. Vulgo verba *Ἔβρος καλλ. ποτ.* pro ipsis Alcaei habebantur; recte autem Bergkii suspicari videtur lectionem codicis L. *φησὶν ὅτι* ita probandam esse ut sola sententia ad Alcaicum referatur.

Vs. 114, lin. 18. Formam *Νείλεω* praetuli secundum schol. XVII, 98, ubi eadem nominis Nili origo traditur. De Naucrati condita Toupius potissimum conferri iubet Strab. XVII p. 801 (*Μιλήσιοι*) *κατανανμαγήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν.* Itaque *Νείλεως* dux Milesiorum Naucraticum condentium, ipsius Miletii conditori cognominis, quem ab alio memorari non memini. Diodorus I, 19. 63 nomen Nili a Nileo rege Aegyptiorum derivat. Sequentia Geelii professus est se prorsus non intelligere, mutila esse censens. Duebnerus recepto *λείως* sic: „scriptum fuisse puto κατ' ἀντιστροφὴν (transpositione vocalium *νεῖλος* pro *ναλειος*), sive etiam κατὰ συγκοπὴν (τοῦ α) καὶ ἀντιστροφὴν. Errori certe debetur ὅ ἐστι.“ Verius nos, nisi fallimur, nihil nisi voculam *μη* addentes. *Συστροφὴ* recentioribus est *vortex*, ut apud Hesy-

chium s. vv. *δίλη, δινήεις, ἴλιγξ*. Itaque *Νεῖλον* appellatum volebant ἀπὸ τοῦ *νάειν λείως*, quod placide et sine vorticibus flueret. De seqq. cf. EtM. 602, 13.

Vs. 115—119, lin. 11. Duebnero καὶ Ἀρείας in parte libro-
rum recte omitti videtur, quia Area Mileti mater potius fuerit
quam uxor. Ego alia ratione succurrere malui. De narratione
cf. Nicaenetum ap. Parthen. c. 11.

— lin. 14. Scholiasta non intellexit, optimam lectionem ἀ-
κεῦντα, quam codex E. etiam in textu habet, pro nomine proprio
accipiendum esse.

— lin. 2. Apparet verbis ἤγουν τῆς Ἡρας, quae in E. N. post
Ἀφροδίτης adhaerere traduntur, aliam glossam ad Διώνας perti-
nentem contineri, cf. Gl.

Vs. 122—124, lin. 21. *Αὐτῶν*, quod Geelius in *αὐτοῦ* mutari
jubens, ut ad Philinum referretur, Duebneri assensum tulit, unice
verum est propter praecedens *ἐρωμένων*.

— lin. 1. Duebnerus censuit aut cum Geelio scribendum *μη
ὀ ἀλ. κ. λυποῖ ἡμᾶς* (*λυποῖ* jam ed. Amstel.), aut delenda ut aliena
et ex lemmate orta, quod in L. Gen.^b pro illis legatur. Hoc ve-
rius duximus, nisi quod ipsum lemma necessario restituendum
erat; nam sequentia, et ipsa corruptiora, verborum *ὀ δ' ὄρθριος
. . . διδοίη* interpretationem continent, ut SchRec., quod sine
novo lemmate vulgo haec excipit. Scholiasta, ut verba correxi-
mus, locum male ita interpretatus est ut putaret gallicinii tempore
alium venire Simichidae et Arato in Philini limine servando suc-
cessurum, id quod in scholio codicis L. apertius dictum. Vulga-
tum *ἐγειρομένων* ex SchRec. transsumptum videtur.

Vs. 125, lin. 15. Interpretatio *προσκαρτέρησιν* ex alio scholio
lin. 3. transsumpta est. Verba *πρὸς ἔρωτα πάλην* Wartonus putat
in aliquo Anthologiae epigrammate legi.

— lin. 22. „Vel *αὐτῶν* (scil. *τῶν ἐραστῶν*) legendum cum
Geelio vel *αὐτῶ* cum L.“ Duebn. Sequentia Geelio et Due-
bnero obscura fuerunt; videtur *ὀρθία πάλη* i. q. *ὀρθοπάλη* de sche-
mate obsceno dictum esse, ut multa vocabula a lucta ad rem ve-
neream translata sunt Lucian. Luc. 8—10 et alibi.

Vs. 126. 127, lin. 18. Cf. Hesych. (post gl. *φθόσις*) *φθί-
διον* (. . *θίδιον* cod.): *ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον*, ubi Tollius *φθοῦ-
διον* (a *φθόη*) restitui iussit, etiam hoc contra ordinem litterarum.
Potius *φθύδιον* vitiosae scriptum fuisse videtur pro *φθοῖδιον*. Ab
hoc *φθύδιος* homo ineptus derivabat *ἐπιφθύζω*.

Vs. 130. 131. „In his templum Apollinis et Pan Pyxius auda-
cter tribui possunt Buxento Lucaniae; reliqua ficta.“ Duebn.
Qui Hermanno credidit, hujus idyllii res in Magna Graecia agi,
non in insula Co, et *Πύξαν* eandem esse, quae vulgo *Πύξους* audit.

Vs. 120. Recte Adertus vidit interpretem, qui *ἀπέλθοις* scripsit,
ἀπίοιο pessimo ab *ἀπειμι* deduxisse. Minus recte idem reliqua tenta-
vit. Ab *ὄζο*. incipit altera interpretatio *γέροιτο* supplens ut lin. 8. 27.

Ego aliter sentio cum Meinekio, qui recte etiam horum scholiorum de Πύξα auctoritate usus est, quanquam in vulgata lectione parum integra acquiescens. Continent haec scholia duplicem sententiam de Πύξα. Secundum alteram Πύξα est δῆμος vel τόπος in Co παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους appellatus, Πύξα pro Φύξα. Haec doctiorem et antiquiorem interpretem sapit, Nicanorem puto Coum, unde supra de Burinna; de Hercule a Cois fugato narrant Apollod. 2, 7, 1 et Plutarch. Q. Gr. 58. Secundum alteram sententiam Πύξα est τόπος vel πόλις (τῆς Κῶ lin. 15.), ubi templum Apollinis, unde hic Πύξιος vel Φύξιος appellatus. De Apolline Pyxio nemo unus praeterea tradidit; Φύξιος, ut saepius Ζεύς, appellatur Philostr. p. 701 et ap. Suidam in glossa interpolata. Itaque lectio Φύξιος praeferenda est; neque enim difficilior Φύξιος a Πύξα ducitur quam Πύξα ab φύξις. Minus certum est etiam haec vere ad Con pertinere; neque tamen non credibile est in loco illo Apollinem φύξιον cultum esse tanquam fugae Herculis auctorem eique Panem Φύξιον, de quo aliunde non constat, propter τὸ πανικὸν additum esse. Ceterum Plutarchus l. l. oppidum prope locum illius pugnae situm Antimachiam commemorat.

— lin. 9. Emendatio nostra ἄλλως eo commendatur, quod hic aperte aliud scholium incipit, si cum Gen.^b ἢ post ἐβάδιζεν deletur.

— lin. 11. Apparet verba Φύξα τις ὦν originationem nominis Πύξα continere, excidisse autem δῆμος vel τόπος, quo ὦν referatur.

Vs. 132. 133, lin. 18. „Hoc scholion non pertinet ad vs. 133, sed ad sequentem, ubi revera verba παραγεγόμενοι κατεκλήθημεν subaudienda sunt.“ Geel. Assensus est Duebnerus, qui postea γενομέναις scribi iussit, ut vox ad χαμεννίσι referri posset. At παραγεγόμενοι in priore parte desiderari poterat, non in altera; mutata distinctione et addito ex codd. ἐπὶ στιβάδος omnem offensivam sustulimus.

Vs. 134, lin. 5. Insolita forma οἰνάρειον, etiamsi Theocrito concedatur, hic tolerari nequit. „Plene distinguendum est post οἰναρέων. Ab interpolatore sunt καὶ τρυγᾶν, nisi forte ad sequentia pertinent: καὶ τρυγᾶν γὰρ δεῖ vel δεῖ γὰρ καὶ τρυγᾶν καὶ οἰναρίζειν, i. e. οὐ μόνον τρυγᾶν, ἀλλὰ καὶ οἶν.“ Duebn. Mihi probabilis visum est, inde a καὶ τρυγᾶν ipsa Phaniae verba incipere (ex libris puto περὶ φυτῶν petita), ab initio mutata.

Vs. 138. 139, lin. 17. In Aristotelis commemoratione aliquid turbatum est, fortasse quibusdam post φησὶ omissis; nam in H. An. 4, 9 potius sic: καὶ τὴν ὀλολυγὸνα τὴν γινομένην ἐν τῷ ὕδατι οἱ βάρταχοι οἱ ἄρρενες ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀγέλιαν. Cf. SchArat. 948, ubi ὀλολυγῶν dicitur esse ὄρνεον κατὰ τὴν τρυγῶνα vel secundum alios ζῶον λιμναῖον, tum pergitur: Ἀριστοτέλης δὲ ταῦτα οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄρρενος βάρταχου φωνὴν σημείον εἶναι φησὶ πρὸς συνουσίαν ὀργῶντος ἐπὶ τὴν θήλειαν.

Vs. 139. Glossam codicis L. enotavit Boissonadius.

Cum Aristotele conspirant Aelianus N. An. 9, 13 et Plutarchus Morall. p. 982. E. Contra teste Plinio 11, 37 ipsi mares ranarum feminas ad coitum cientes ologyones dicuntur. Aeliano altero loco 6, 19 ὀλολυγῶν est animal aquatile, Hesychio ζωῦφιον γινόμενον ἐν ὕδασι.

— lin. 20. „Delenda sunt στάζω σταγῶν et πλάσσω πλαγῶν, quae ostendunt magistrorum temeritatem in scholiis augendis.“ Duebu.

Vs. 141, lin. 2. Τὸν αὐτὸν intellige Aristotelem H. An. 8, 5, 4 et 8, 2, 10, unde apparet ultima praecedentis scholii recentius inserta esse. Attamen Aristoteles nihil tradit de tali inimicitia αἰγιδάλλον et ἀκανθίδος, sed potius, ut jam Heinsius Lectt. p. 345 adnotavit, de αἰγίδου et ἄνθου H. An. 9, 1: λέγεται δὲ ὅτι αἰγίδου καὶ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίσγεται ἀλλήλοις. Contra cum hoc scholio conspirat Plutarchus Morall. p. 537. B. μισοῦσιν ἀλλήλα καὶ ἀπεχθάνονται καὶ πολεμοῦσιν ὥσπερ ἀσπίστους τινὰς πολέμους αἰτοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες, αἰγιδάλλοι καὶ ἀκανθυλλίδες ὥστε τούτων γέ φασι μηδὲ τὸ αἷμα κίρνασθαι σφαττομένων. Quare pro φησι scripsi φασιν, quanquam ultimum scholium diserte Aristotelem auctorem affert et cum hoc αἰγίδου nominat, non αἰγιδάλλον. Fortasse narrationi de aegithallo et acanthide hoc fere additum fuerat „Αριστοτέλης δὲ τὸ αὐτὸ περὶ αἰγίδου καὶ ἄνθου λέγει“, unde illae turbae.

Vs. 143, lin. 18. Λαμπροῦ est prava varia lectio pro λιπαροῦ. Pro ὀσφραντικῶν Reinesius desideravit γενεστικῶν; illud Geelius ita defendit, ut ab epithetis πίνος, λιπαροῦ ne odores quidem excludi diceret, parum probabiliter, quanquam Duebnerus in ea defensione acquievit. Verissima potius est codicis Gen.^b lectio, secundum quam haec adnotatio non ad πίνος pertinet, sed ad ὄσμα ὠσθεν.

Vs. 147. 148, lin. 22. Locum varie correxerunt: Valck. ad Amm. p. 197 τὸ γὰρ ἔτος ἔνος (vel ἔνος) κατὰ τινὰς omisso ἢ, Koehlerus ἢ <τετραένης: τετραετής. τὸ γὰρ> ἔνος ἔτος κατὰ τινὰς, Hemsterh. τὸ ἔνος ἔτος vel ἔστιν ἔνος τὸ ἔτος, Toup. <ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός> ἢ τὸ ἐν ἔτος κατὰ τινὰς. Quos omnes fugit, vocem Ἀττικῶς ad sequentia trahendam esse, id quod ex Gen.^b apparet, vid. lin. 16.

Vs. 149—153, lin. 16. Lectionem ὑφ' ὧν pro ὑφ' οὔ, quam recepi, Duebnerus ob praecedentia nomina duo illatam existimat. Geelius desideravit infinitivum ξενισθῆναι; Duebnerus infinitivum aliquem in corrupto πολλοὶ latere suspicatur. At de illo participii usu vide ad vs. 109. 110 et pro πολλοὶ lectio πολλὰ verissima videtur. Idem Duebnerus, errore quodam in 3. 4. Can. ὁ μέντοι deesse arbitratus, secundum Diod. IV, 12 haec fere supplenda

Vs. 147. Ἀπεχέτο potius est varia lectio, quam in textu habent codices s. β. Bar. Ad eandem Adertus et Duebnerus revocarunt interpretationem ἔχειτο in SchRec, et Gl., cf. ἐκέχτο GIE.

esse censuit: φασὶ πολλοὺς <ἀποκτεῖναι τῶν Κενταύρων, οὓς διοίστηρσεν> οἶνος ἐκεῖνος. Geelius proposuit ἐδόθη αὐτῷ ὑπὸ Δ., sine causa; intellige „vinum, quo Pholus Herculeum delectabat, illud est quod etc.“

— lin. 18. Minus verum videtur περὶ αὐτῆς, quod Duebnerus proposuit, quam Kiesslingi παρ' αὐτῶ.

— lin. 4. In Euripidis Cyclope vs. 156 potius Silenus vino instigatus χορευσαί dicitur; sed probabile est etiam Cyclopem can-
tui vs. 604 saltationem addidisse.

— lin. 6. Eadem etymologia supra SchVet. I, 68, ubi βληχρόν, sed Gen.^b ἀλληχρόν.

— lin. 10. Kiesslingius existimavit haec pertinere ad Demetr. de eloc. 115, ubi ψυχρότης agnoscitur in iis quae ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος λιθοβολούντος τὴν ναῦν τοῦ Ὀδυσσεως quidam dixerit: „φερομένου τοῦ λίθου αἰγες ἐνέμοντο ἐν αὐτῷ.“ Hunc secutus Duebnerus: „φιλότης depravatam est ex ψυχρότης, et οὐκ οἶδ' ὅπη dictum videtur, quod ille Demetrium refutare volebat. Nam in integro scholio haud dubie memorabatur dictum illud de λιθοβολούντι Cyclope, quod Demetrius affert.“ Mihi minime credibile videtur illum Demetrii rhetorici locum respici; sed Demetrii comici verba agnosco, cujus in fabula Σικελία (II p. 876. Mein.) peregrinatus aliquis de saxis a Cyclope jactis narraverit. Cur haec verba afferantur, in scholio male excerpto non satis apparet ut saepius. Jam vero φιλότης, quod Toupius prius in φιλοπότης, postea Ad-dend. extr. in Φιλητάς mutari jusserat, pro appellandi formula haberi potest.

Vs. 154, lin. 15. Interpretatio ἐκεράσατε potius ad alteram lectionem διεκρανάσατε pertinet, ut ἐπηγάσατε lin. 16. 29. In qua non ἀντίφρασις inest, sed ex viore lectione περιφρασις quaedam „aqua fontana temperastis.“ Corruptum ἐμεθύσατε Duebnerus ex GIP. in ἐβλύσατε mutari jussit. Probabilius, nisi fallor, ἐμεθύσατε scripsi, qui recentis Graecitatis aoristus a μεθύμι sententiae interpretis aptissimus, qui cum Amaranto διεκρανώσατε accepit pro ἀνεώξατε. Ad eandem interpretationem locus Homericus pertinet, quare verba ἢ ἐπηγάσατε in Gen.^b recte desunt, quae ex Gl. irrepserunt. In versu Homerico δὲ θύρας scriptum ex Od. α, 436 aliorumve locorum memoria, monente Duebnero.

— lin. 18. Prioris interpretationes ad διακρανώσατε pertinent, ad καρανώα relatum.

Vs. 155, lin. 11. Non λιμᾶσθαι dicitur sed λιμᾶν.

— lin. 12. „Quod alii τὴν θρίνακα, noster scholiastes τὴν θρινάκην vocat. Quae forma fuerit Alexandrina.“ Τουρ. — „Κατέθεντο corruptum est; fort. καταθέντες, ubi post usum de manibus pōnunt.“ Duebn. Ante Τριπτ. Toupius Σοφοκλέους suppleri jussit, sententia tamen non illustrata. Contra Geelius εἶπεν in εἶχον mutari voluit „hujus moris auctorem habuerunt Triptolemu“, ingeniose iudice Duebnero. Faciliore mutatione scripsi εἶπον, i. e. causam hujus moris a Triptolemo derivabant.

Vs. 157, lin. 21. Pro *πλεκώματα*, voce non usitata, Geelius conjecit *πληρώματα* secundum EtM. 285, 51 *δράγματα τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα*. Quod Ruhnkenius ante τούτους *σωρούς* inseri jussit *μάκωνας*, Wartonus vero *μήκωνας*, codex p. (quo Wart. usus esse videtur) confirmat *μήκωνας* eo loco praebens. Confer autem Hesych. *μύκων, σωρός, θημῶν*, tum inter Dorica Joann. Gr. et Gregor. 168 *τούς σωρούς τῶν ἀγύρων μύκωνας (μύλωνας b., ἀχνυμῶς Aug., quod Schaeef. recepit)*. Koenius ad Greg. p. 362 haec e scholiis Theocriteis petita esse ideoque Hesychio (praeunte Sopingio) *μήκων*, Joanni et Gregorio *μήκωνας* restituum esse censuit, parum credibiliter, quum ea ratione probata lateat, quomodo scholiasta *μήκωνας* per *σωρούς* et *θημῶνας* interpretari potuerit. Rectius statui videtur *μύκων* (quae scriptura serie alphabetica apud Hesychium firmatur) vocabulum esse Doricum, Sicelioticum puto, pro *σωρός, θημῶν*, idque ipsum interpretem apud Theocritum invenisse, illatum ab aliquo, qui insigne Cereri *ἀλωάδι* aptius requireret. Duebnerus, quod Ceres *σωρούς* manibus gestare non potuerit (at potuit frumentum in calatho cumulatium) suspicatur corruptam interpretationem *πλεκώματα* ad *μάκωνας* pertinere et sequentibus *μάκωνας* vel *μύκωνας* ab illo distingui.

Idyll. VIII. *

Vs. 26, 27, lin. 8. Duebnerus *ἄγε* iu *ἄν* mutari jubet, id quod ex lin. 10. apparere dicit. Potius scholiasta ἦν pro ἦνι accepisse et eandem vim adhortativam agnovisse videtur, quam Latinum *en* habet cum imperativo junctum, ut Virgil. Georg. 3, 42 *en age segnes rumpe moras*, Ecl. 6, 70 *en accipe*.

Vs. 30, lin. 30. Pessime hic interpretis *ἰνκτὰ* neutr. plur. ab *ἰνκτὸς* esse et a *λαχῶν* pendere voluit, cf. Gl.

Vs. 33—35, lin. 8. Geelius transponi jubet *οἶον τὰ συγκ.*

Vs. 41—48, p. 293, 9. Hic vulgarem formam *πάντη* positam fuisse ex sequentibus apparet.

— lin. 15. Mutatione non necessaria in Amstel. etiam *τρέφεισθαι καὶ αὐξεσθαι* scriptum.

Vs. 49—52, lin. 22. *Μίλω* sine iota hic et infra p. 295, 11. vera scriptura est; nam ex *Μίλωνι* apocope ortum putabatur, cf. Gl. Quare in seqq. Kiessl. recte librorum lectionem revocavit, falso hanc ipsam Heinsio tribuens.

— lin. 2. Vide supra ad VII, 47, 48.

Vs. 53—56, lin. 15. Neutrius *τό πλοῦτος* exempla in Thesaur. ex vetustissimis Novi Testamenti codicibus afferuntur.

Vs. 57—60, lin. 10. Male verba *φόβον ἔχον*, quibus circumscribitur *φοβερόν*, in Amstel. et a Geelio tentata. Male etiam Gaisfordus tacite *ἔχων* edidit.

Vs. 157. In P. teste Bastio ad Greg. p. 363. 737 corrupte *φντὰ κονδαίας* legitur.

— lin. 15. Vox graecobarbara ex Latino cancellus facta et geminato λ et simplici utitur; illa scriptura secundum vocis originem verior.

— lin. 16. „*Ἀγορίμοις* male nescio quis mutat in *ἀγροβίοις*. Hodieque *ἀγρίμιν*, id est *ἀγρίμιον*, dicimus quod Galli le gibier.“ Piccolos. *Ἀγροβίοις* Gaisfordus coniecerat.

Vs. 65, lin. 12. „In *εἶναι* lapsum esse librarium puto post tres infinitivos, quum scribendum fuisset *ἔστί*. Aut cum Geelio scribe *λαμπουρίδι ἴσον εἶναι*. Ceterum rectus accentus *λάμπουρις* ab ipsis veteribus traditur.“ Duebn. Barbarograecis *εἶναι* semper est 3. sing. praes. ind. pro *ἔστί*, vid. Mullach. p. 281, quare illud mutare nolui.

Vs. 66, lin. 23. „Pro parenthesi habenda sunt *οἱ δὲ ἔνηβοι* . . . *ποιοῦσιν*, nisi ab recentioribus magistris sunt illata: quod Geelii iudicium confirmari videtur verbo *ποιοῦσι* pro *ποιοῦνται*, ut modo dixerat recte. Sequentia valde concisa, fortasse non integra; certe corrigendum *οὐ φροντὶς αὐτῶν* (*τῶν ποιμνίων*). Conf. sch. V, 106, l. 19.“ Duebn. Recepi ex Gen.^b *αὐτοῦ*, i. e. *ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τῶν ποιμνίων*.

Vs. 67. 68, lin. 3. Verba *ἐνεργοῦσαι* seqq. Toupio refutato recte intellexit Geelius „vobis enim ejus nova germinatio nullo labore constabit“, minus recte *νομήν* pro *μόνην* in Amst. scriptum probans; recto Duebn. haec interpretatur „quandoquidem illa rursus sola et nulla vestra opera proveniet.“ Pronomen *αὐτῆ* immutatam relinquere poteram, quum *αὐτός* apud Neograecos demonstrativi loco sit, vid. Mullach. p. 192.

Vs. 72. 73, lin. 15. Lectionem *καὶ συνετῆ* Wartonus et Geelius non recte probarunt. Sunt enim duae diversae interpretationes. Alteri epitheton *σύνσφουρς* ad pulchritudinem trahebant (nisi forte interpretatio *εὐόμματος* vel *εὐόφθαλμος* ad lectionem *εὐσφουρς* pertinet), alteri, quum *τὸ συνωφρυνωμένον* vulgo tristitiam et severitatem significare existimetur, prudentem puellam intelligebant.

— lin. 17. Interpres voluit *παρελαύνω* dictum esse pro *ἐλαύνω παρακολουθῶν*.

— lin. 23. Gailius pro *μελῶν* proposuit *ὄλων*, Duebnerus in *μελῶν καὶ μερῶν* de dittographia suspicatus est, uterque non memor hanc definitionem *τοῦ κάλλους* ex Hermogene π. Ἰδ. I c. 12 (Rhet. Vol. III p. 278) petitam esse, qui sic: *τὸ κάλλος ἔστι συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχρόας*. Conferantur praeterea quae Walzius ad eum locum attulit, add. Eustath. 382, 2 *εὐμορφος* — *περικαλλῆς ἐν συμμετρίᾳ μελῶν καὶ μερῶν*. Jam Plato Legg. VII p. 795. E. conjunxerat *τῶν τοῦ σώματος μελῶν καὶ μερῶν*.

Vs. 74, lin. 10. Verba *ὅπερ* seqq. praecedentia continuant. In lin. 12. Duebn. retinuit *τὸ μικρόν*, quod *τὸν μικρόν* sequentibus adversaretur: „nimirum *τὸ* (in multis codicibus) vel pro relativo ceperunt, ut modo lin. 10., vel pro articulo, ut hic; quare dicit *ἢ ἢ* etc. *Ὡς λέγεται* autem de glossa intelligendum est illis *ἀντιγράφους* addita.“ At apparet initium scholii ad lectionem *τὸ*

πικρὸν pertinere, deinde verba τινὰ δὲ seqq. aliam lectionem commemorare; ea est τὸν πικρὸν. Scholiastes verba οὐδὲ λόγων — τὸν πικρὸν interpretatus est per οὐδὲν πικρὸν ἰὼν λέγεται, ut scripsi pro ὡς λέγ., rariore attractionis genere admisso. Neque enim verborum ὡς λέγεται interpretatio, quam Duebnerus proposuit, mihi probabilis videtur.

Vs. 87, lin. 19. Adertus conjecerat πληροῖ, <ἤγουν> τὸν ἀμ. <πλήρη> ποιῆι.

Vs. 93, lin. 6. Duebnero ἀντιμεταβάλλειν hic ea metaphora verbi dictum videtur, quae a permutandis mercibus derivatur. Rectius conferes exempla de compendiario verbi μεταβάλλειν usu in Thesaur. V p. 843. B. proposita. Sententia est „quum redisset ad pristinum illius amorem“.

Idyll. IX.

Vs. 1—3, p. 303, 8. Lectionem συναψάσθω in textu poëtae ex optimis libris restitui.

— p. 304, 1. Adertus suspicatur hunc interpretem invenisse ἀφέντες, lectionem ἐκείναις probans; at ipsum ὑφέντες agnoscit interpretatio ὑπ' ἐκ.

Vs. 9—11, lin. 9. Haec pertinent ad lectionem ἀπ' ἄκρας pro ἀπάσας, quae in 3. et cognatis libris extat.

Vs. 12, lin. 11. „Est finis longioris scholii de φρύγειν et derivato φρύγανα.“ Duebn.

Vs. 14. Scholium agit de persona hunc versum loquente.

Vs. 15—17, lin. 24. Locum criticis non suspectum recte, quantum fieri potest, restituisse mihi videor; librarius unam lineam praeterviderat.

— lin. 5. Vulgo haec scripta sunt, tanquam ὅσσ' ἐν ὀνείρω φέρειν illud proverbium sit, quod poëta imitatus esse dicitur. Quod quum neque aliunde cognitum sit neque probabili specie utatur, Duebnerus legi iussit ἀπὸ παροιμίας deletis sequentibus tanquam ex lemmate ortis. Mihi potius ipsum proverbium excidisse videtur, fort. τοῦτο κατ' ὄναρ εἶδες, vid. Paroemiogr. II p. 563. Codicibus autem suadentibus duo scholia distinguenda erant.

— lin. 8. „Scite coniecit Geelius aut ex infida memoria citatum aut de industria ita immutatum a quoquam fuisse versum Iliadis. Multa sunt exempla hujusmodi lusuum.“ Duebn.

Vs. 19—21, lin. 17. Geelius malit διὰ τούτου, ut solet dici.

— lin. 20. Locus pessime habitus. Primum vix dubium est quin ἔγκρα corruptum sit; nam χόρια minime sunt intestina, sed folliculi, quibus foetus includuntur (ἐμβρύων ἀγγεία, κυτάρια, ὑμένες, ἔλυτρα, vid. lin. 16. 19. 2., tum Paroemiogr. II p. 51. 719, et Galen. Vol. IV p. 538. Kuehn.), et aliud quid scriptum fuisse lectio codicum 4. Gen.^b indicat. Deinde librorum lectiones πλήψ-

Vs. 88, lin. 24. Hanc gl. ex L. Boissonadius protulit.

σονται et πλάσσοντες aperte vitiatæ, πλήσαντες vero, ut Reiskius scripsit, vel propter sequens praesens ξηραίνοντες rejiciendum, nisi etiam hoc cum Meinekio Comicc. Gr. II p. 226 in aoristum ξηράναντες mutaveris. Desideratur autem in hac accuratiore descriptione quam maxime id indicatum, quibus rebus illos folliculos impleverint, sc. lacte secundum p. 307, 3., melle et lacte secundum Athen. XIV, 646. E. et Hesych., quibus testibus χόρια τὰ διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα βρώματα. Itaque locum in probabiliorem formam correxi; nam lac coagulatum esse in illo cibi

γενεῖ ^{γ λ} facile suspicamur. Videtur autem in antiquo libro καταπήσσοντες scriptum fuisse, correcturis supra scriptis, et inde lectiones librorum natae.

— lin. 23. Quae in Cratini fragmento scripsi στέφει γένυς, intellige maxillas ornant et implent, cf. potissimum Alc. fr. 69 κλῖναι μὲν ἔπτα καὶ τόσαι τραπέσδαι μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφουσαι. Pro γένυς scriptum fuisse videtur γένυας, quod in γένυας corruptum.

— p. 307, 1. Fort. ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύνειν, cf. EtM. 334, 13 ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύνειν, ὃ ἔστιν αὔξεσθαι.

— lin. 3. „Incertum utra lectio (ὑπὸ et ὑπὲρ) sit praeferenda. Potuerunt enim illi ὑμένες aut supra ignem suspensi aut cineribus suppositi fuisse.“ Geel.

— lin. 8. Kiesslingius et Schneiderus in Ind. Theophr. p. 303, qui recte ἡμερίς et praeunte Koehlero ἀλίφλοιος, minus recte ἄκυλος scribi jusserunt pro tradito ἄμυλος; neque enim ullus scriptor arborem ἄκυλον dixit. Rectius Koehlerus viderat, ἄμυλον ex scholio ad vs. 21. irrepsisse. Nam hunc locum de quercus generibus et in Gen.^b et apud Phav. deinceps sequitur lemma ἄμυλος vel ἄμυλον. Audacius tamen ille abjectis καὶ ἄμυλος scripsit τέτταρα γένη. Conferendus omnino locus Theophrasti de δρυός generibus H. Pl. 3, 8, 2: γένη μὲν οὖν οἱ μὲν τέτταρα ποιούσιν οἱ δὲ πέντε. διαλλάττουσι δ' ἔνια τοῖς ὀνόμασιν, οἷον τὴν τὰς γλυκείας φέρουσιν οἱ μὲν ἡμερίδα καλοῦντες, οἱ δ' ἐτυμόδρυν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων. ὡς δ' οὖν οἱ περὶ τὴν Ἰδὴν διαίρουσι, τὰ δ' ἔστι τὰ εἶδη ἡμερίς αἰγίλωψ πλατύφυλλος φηγὸς ἀλίφλοιος. Itaque ἄμυλος sequentis lemmatis contagio ex αἰγίλωψ corruptum esse videtur. Praeterea quum ἡμερίς et ἐτυμόδρυν Theophrasto non diversa sint, suspicor scholiastam eadem illa quinque genera Idaea enumerasse in hunc modum: φηγὸς ἡμερίς, <ἡ καὶ> ἐτυμόδρυν, ἀλίφλοιος <πλατύφυλλος> καὶ αἰγίλωψ.

— lin. 19 seqq. Οὐ μὲν δὴ Wartonus debet Hemsterhusio, qui ita tacite ad Thom. Mag. p. 636, ubi adnotavit οὐ μὲν δὴ . . . ἐστέρηται esse alterius interpretis priora refutantis. Potius verbis λέγεται δὲ seqq. definitio ὁ ἐστέρημένος ὀδόντων defenditur contra alius interpretis reprehensionem, cujus sunt verba καὶ τὸ βρέφος . . . . ἀποβεβληκότα.

— lin. 25. Koehlerus rescribi jussit εἶτα δὲ τῷ ἡλίῳ ἐξηραμμένου.

— p. 308, 5. *Σιτανίων* tanquam vulgatam lectionem afferunt Koehlero praeunte Kiessl. Geel. Duebn. Quod quum in nulla editione invenerim, a Koehlero vulgatam *σατινίων* tacite emendatam esse suspicor. Scriptura vocis inter *σιτ.* et *σητ.* valde dubia, vid. Thesaur. Praetuli *σιτανίων* cum Duebnero. Dorica forma *σατινίων*, quam idem cum Toupio poni posse existimat, a loco aliena est. Ceterum Duebnerus scribi jubet <ὁ> ἐκ τῶν *σιτ. λεγ. πυρῶν πλακοῦς*, hoc pro codicum lectione *άλους*, quam aliter emendavi.

Vs. 25—27, lin. 10. Interpretationem *ἐγέλασε*, quam Jacobsius Ep. Crit. p. 11 in *ἐκελάδησε* mutari jussit, tuetur etiam scholium l. 11. et GIC. Bene autem Geelius vidit eam ad lectionem *ἐγκαγχάσατο* vel *εὐ καγχάσατο* pertinere. Auctore Duebnero scholiasta vel legisse vel in mente habuisse videtur *ἐγκαγχήσατο* vel *εὐ καγχήσατο*.

Vs. 28—30, lin. 15. *Μέρος τῆς ῥῆθης* fere nihil aliud est quam *τὴν ῥῆθην*; ex interpretatione *μὴν ἐπὶ γλώσσαν* intelligitur hunc scholiastam non *φύσης* legisse, sed *φύσω*.

— lin. 7. H. Stephanus in Thesaur. V p. 1914. A. suspicatus est *φλυκταινώδης*, probante G. Dindorfio ibid. VIII p. 959; *φλυκτώδης* a *φλυκτίς* derivatum Geelius analogia vocis *μαντώδης* et aliorum defendi dicit. Si mutandum, *φλυκτιδώδης* proxime abeset. Mox *ὀλοφλυκτίδα* Duebnero verum videtur; scripturam sine altero λ tuentur Photius et Hesychius, deinde synonyma vox *ὀλοφυγδών*. Ad sequentia conferendus Photius: *ὀλοφυκτίς: οἷον ἐπινυκτίς ἢ δοθίην· ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα (ὄ ex emend., prius ω ut videtur) ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν*. Apud hunc Duebnerus corrigit *ὅσα ποθεῖ τις* hoc sensu: „aliquis puer vel aliqua mulier quaecunque amat edulia, tibi portionem addidit, i. e. ipse transmisit, ut ad te deveniat tibi que sit portio. Celati amoris indicium in hac re deprehendebant.“ At collato scholio potius apparet priorem scripturam codicis Photiani *ὅσα ποθεῖς* in *ὡς ἀποθεῖς* refingendam esse. Hoc certe auctor scholii invenit, qui verbis paullulum mutatis eandem sententiam expressit, nisi quod negatio male intrusa est; *ἀποδεδ.* verius videtur quam Photianum *ἐπιδεδ.* Nam, nisi fallor, ejus dicti haec est sententia. Pustulae subito natae in universum improbitatis indices visae sunt, vid. Hesych. *ἐπινυκτίς, φυλακῆ* (*φύσκη* Heins.) *δοκούντι ἀδικεῖν*, quae mutila. Pustulae in naso mendacibus nasci credebantur cf. Idyll. XII, 24 ibique scholia et interpretes; contra pustulae in lingua maledicis, vid. p. 309, 17 *τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρίνουσι* et Phot. s. v. *ὀλοφυκτίς* post verba supra allata: *δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται, ubi legendum videtur ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ οὐ καλῶς διαλέγηται*. Jam vero, si quis propter pustulam in lingua ortam alium maledicis verbis petiisse videretur, mulieres dixisse videntur: *ὡς ἀποθεῖς τίς σοι μερίδα ἀπέδωκεν*, h. e. illum maledictorum quasi veneni partem reserva-

tam maledico reddidisse, unde pustulam illam natam esse. Ceterum Duebnerus l. 8. velit γένηται τιμῆ et ex Photio ἐπὶ τῆς γλώττης.

Vs. 33—36, lin. 25. Adertus post ὠδῆς suppleri iussit οὐκ ἔστιν; sed antecedente scholio comparato dubitari non potest, quin verba πλείων δόσις ex lemmate corrupta sint et post ea quaedam exciderint.

— p. 311, 4. Duebnerus suspicatur δαλήσατο δ' ἐναντίον τῷ ἐδίδαξε. Malui ἔθελεξε ponere, unde librarius propter sequens ἀμαθεῖς in ἐδίδαξε aberrasse videtur. Ad vocem δαλεῖς confer He-sych. δαλις, μωρός.

— lin. 8. Scholiasta verba poëtae sic distinxit: τῶς δ' οὔτι (sc. προσβλέπετε), ποτῶ δαλ. Κίρκη. Eodem modo Eustathius, vid. lin. 14. et SchRec. lin. 22.

Idyll. X.

Vs. 1—3, lin. 20. Cf. EtM. 207, 30 βούκαϊος — καὶ Θεό-κριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστὴν, τὸν τοῖς βουσί καίνοντα τὴν γῆν, τουτέστι κόπτοντα καὶ σιζόντα.

— lin. 21. „Diphilus Laodicensis, vid. Athen. VII p. 314. D. Βουκαῖος in ipso principio Theriacorum legitur vs. 5.“ Duebn.

— lin. 6. Cf. EtM. 613, 40 δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ ἀρό-τρον παρὰ τὸ οἰγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. Eustath. 1161, 55 ὄγμοι — αἱ τοῦ ἀρότρον τομαί — παρὰ τὸ οἰγεῖν ἀποβολὴ τοῦ ι. οἰ-γεται γὰρ τῷ ἀρότρον ἡ γῆ.

— lin. 12. Vulgatam lectionem ὄρχον confirmat etiam interpretatio ἡ ἐπίστιχος φυτεία p. 312, 26 ad ὄρχον adhibita (item EtM. 613, 35 ὄγμος. ἡ ἐπίστιχος φυτεία τῶν δένδρων, Eustath. 1161, 55 ἐν ἄλλοις ἐπίστιχον φυτεῖαν ἢ λέξεις δηλοῖ, sc. ὄγμος), quum alias eadem ad vocem ὄρχος pertineat, vid. scholl. Id. I, 48. Pro ὄρχον a recentiore aliquo vox graecobarbara et sono et significatione propinqua ὄρδινον posita esse videtur, quae etiam p. 312, 26 com-paret et ὄρδινον ad vs. 6, lin. 10. Haec ex latino ordo detorsa est et ab Eustathio de versibus librorum usurpatur, vid. Casaub. Lectt. p. 263. Sequentia οἱ δὲ τὸν χόρχον Duebnerus ex ὄρχον his hominibus non amplius satis intellecto orta putat.

Vs. 5. 6, lin. 5. Lacuna, quam statui, in hunc fere modum supplenda esse videtur: καὶ <οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὐλακος οὐδέν. ἡ ποῖος ἔση> εἶπερ σε κτλ., cf. lin. 8 et 14.

Vs. 14, lin. 14. „Vere iudicavit Geelius, scholii huius scrip-torem in poëta legisse ἦς καλὰ pro ἄσκαλα, atque adeo is for-tasse ἄς pro dorica forma habebat. Haec alius magister cum re-tioribus conjunxit interpositis voculis νῦν δέ, eademque rursus παραφράζει schol. Gen. lin. 24.“ Duebn. Non assentior. Scholia-sta sententiam poëtae ex opposito illustrare studuit. Olim, in-quit (i. e. antequam amore captus essem), post sementem

Vs. 3, l. 24. De hac significatione vocis λαίων vid. Bast. ad Gre-gor. p. 893.

omnia mihi erant pulchra (i. e. bene curata). Pro his in Gen.^b infra lin. 24. absurde posita πρώην εἶχον ἄφθονα. Sequentia οὐ μόνον . . . ἀπὸ θυρῶν, quae desunt infra in Gen.^b, minus apte interpolata sunt secundum Hom. Od. χ, 220 τὰ τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θυρήφι.

— lin. 16. Absona sunt ἐσπαρμένα seqq., quare illud in ἐσκαλμένα mutavi, quod sententia postulat, sequentia vero tanquam ineptum additamentum damnavi.

— lin. 2. Adde ἄσκαλα, ἀκάθαρτα. Hesych.

Vs. 15. 16, lin. 12. Duebn. conjecit διὰ τὸ πλεοναχῶς ἐπισκώπτειν. Mihi potius alia interpretatio vocis πολυβώτης inesse visa est; rarum vocabulum βωτεῖν, cui fortasse olim additum erat τρυτέστιν ἀροτριᾶν vel ἀροῦν, etymologiae causa positum est, cf. Suid. βωτεῖν, ἀροῦν Ἀάκωνες, Hesych. βρωτεῖν, ἀροτριᾶν — Λάκωνες, Hesiod. Op. 391 γυνὸν δὲ βρωτεῖν.

— lin. 14. „καὶ πηνελόπη δὲ codex depravate, quod non dubito quin ortum sit ex κατὰ συνεκδοχὴν δὲ (conf. lin. 11.). Nam immania hic librarius monstra protulit vel in notissimis vocabulis.“ Duebn. Nos aliter.

Vs. 17. Adde ἀλιτρόν, ἀμαρτωλὸν ἄδικον. Hesych., cf. EtM. 65, 16 ἀλιτρός: ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἄδικος· οἶον εὐρε θεός. τὸν ἀλιτρόν. ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτρός καὶ ἀλιτράινω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλιτήριος κατὰ συγκοπήν. Attamen locus Theocriteus deest in codd. D. V.^b P.

Vs. 18, lin. 15. Kiessl. conjecit προσβλέπει εἰς τι, Duebn. προσβλέψει τι. Ceterum praetuli compositum προβλέπω, i. e. πρότερος βλέπω, quia hanc locustam credidisse videntur sicut lupum ei nocere, quem prior vidisset, cf. Meinek. ad Id. XIV, 22 et ibi potissimum Georon. XV p. 1038 ὁ γὰρ λύκος προορῶν τὸν ἄνθρωπον etc.

— lin. 17. „Συνεχῶς accipio conjunctim, simul, in saltu suo; nam incidentia animalia pedes ordine unum post alium movent.“ Duebn. Aegre credo de hac nova vocabuli interpretatione. Suidas et Paroemiographi Vol. I p. 385. II p. 104 ἀρουραῖαν μάντιν appellant δυσκλήνητον et rusticos dicunt secundum ejus κινήσεις divinare. Sequentia, quae unus Gen.^b praebuit, Duebnerus dicit non inepte moneri; ego parum intelligo.

— lin. 21. Geelius malit διὰ τὸ τὴν sine καί; Duebnerus praeterea τὴν ἀκρίδα ejectionem velit ut explicationem ad αὐτὴν adscriptam. De addito ὡς cf. lin. 23.

— p. 319, 2. Duebnerus ἀκρίς, quod vulgata lectio habet, in Βομβύκη cum Hemsterhusio vel certe in κόρη τις mutari jussit.

— lin. 8. „Ἐντρανής cum derivatis de visu frequentantur his scriptoribus; antiquior dixisset ἐνατενίση, quod positum volebant Hemsterh. et Toup.“ Duebn. Idem Wartonus proposuit.

Vs. 18. Zieglerus ex β. affert χρίμπεται, πλησιάζεται.

— lin. 11. *Μακροσκελῆς* postulavit G. Hermannus Opuscc. V p. 12.

Vs. 26, 27, lin. 7. H. Stephanus conjecit hunc scholiastam *μελίχραως* legisse, quod etiam apud Philostr. Her. p. 736 legitur ex codd. in *μελίχλωρον* emendandum; verior certe forma esset *μελίχροιον*.

— lin. 14. Parum recte Kiessl. comma, quod post *ἡρέμα* positum erat, ante eam vocem transposuit, neque rectius Duebnerus illum secutus *μελιτοχρῶτα* legendum esse suspicatur. Nam *μελανοχρῶτα ἡρέμα* justam interpretationem vocis *μελίχλωρον* continent.

Vs. 28, lin. 24. Geelius pro *εἶναι* postulavit *ἔστι*, nisi verba *διὰ τοῦτο . . . αἶ αἶ* pro parenthesi habenda sint. Infinitivus aliquatenus ferri potest post supplementum antea ex Gen.^b additum. Attamen non obsum, si quis *εἶναι* ex Neograecorum usu pro *ἔστι* positum existimet, cf. supra ad VIII, 65, l. 12.

Vs. 29, lin. 13. Scholium potius ad lectionem *τὰ πρῶτα λέγοντι* pertinet.

Vs. 34, 35, lin. 12. *Ἀμνκλαῖον παιδίον* est Hyacinthus, vid. Tourp.

— lin. 2. Non debbam *ἐρεῖς* mutare; nam secundum Triclinii usum hoc est „interpretare“, cf. p. 383, 9.

Vs. 40, lin. 12. Locus Duebnero merito non integer visus. Quae scripsi intellige: „quo tibi barba, si nihilominus stultus es tanquam imberbis puer.“

Vs. 41, 42, lin. 16. Nescio cur Duebnerus *ἐξέφηεν* ut plusquamperfectum intelligi velit. Optime scholiasta intellexit Milonem Lityersae carmen rustico aptum proferre cum irrisione Batti, qui *ἐργατης ὦν ἐρωτικὸν ἄδει*. Ultima (et p. 326, 13) respiciunt diversam personarum distributionem ex p. v. enotatam, secundum quam vs. 41—55 Batti sunt, cf. SchVet. vs. 56.

— lin. 19. Cf. Sositheï fragmentum Daphnidis, fr. 2 N., quod primus Casaubonus protulit Lectt. p. 265, non ex cod. Gen., ut olim credi poterat, neque puto ex alio scholiorum Theocriteorum codice, quanquam praemittit: „Theocriti verba sunt haec, *Θᾶσαι . . . Αἰτυέρσα*. Scholiastes adnotat“, quum antea dixisset, se forte in hos versus incidisse. Codex, unde hausit, potius ejusdem generis fuerit atque duo illi, unde Anonymi librum de mulieribus quae bello claruerunt Heerenius edidit in Bibl. litt. ant. Fasc. 6, 7., in cujus appendice illa de Lityerse extant. Ceterum simillima de Lityerse etiam Suidas narrat s. *Αἰτυέρσης*.

— lin. 12. Fortasse rectius geminatis verbis *Δαμ. πολ. separatim* scholium constituisssem: *Δάματερ πολύκαρπε: αὐτῆ κτλ.*, similiter ac p. 348, 2.

Vs. 44, lin. 2. Duebnerus scribi jubet *ἐπὶ τῷ κέρματι* de pecunia dictum. Nihil mutandum; *τῷ κέρματι* est i. q. *τοῖς ἕξ ὀβολοῖς*, vid. EtM. 285, 53. 613, 16. Eustath. 136, 10. 421, 26.

Vs. 40, lin. 26. Num *ἀληθιστι* adverbium ab *ἀληθίζω* derivatum?

Vs. 46. 47, lin. 1. Praepositionem *πρός*, quam Duebnerus hinc etiam supra lin. 13. intrusit, recentius additam esse vel collocatio vocis *παρατετηρημένως* evincit; *λέγειν* pro *κελεύειν* etiam apud antiquiores accusativum cum infinitivo regens reperitur.

Vs. 54. 55, lin. 1. Optime Gen.^b. haec addit *κύνειον* refert; interpres agnovit duo nimiae parsimoniae documenta, primum quod lentem non coctam dat, tum quod carnem in minimas partes sectam; in scholio sequente male etiam *φακός* dicitur *καθ' ὑπόνοιαν* pro carne positum esse.

Vs. 56—58, lin. 2. Adertus, lectione τὰ in Gen.^b. usus, legi jussit τὰ ἐπάνω τούτῳ (Miloni) *συνόπτουσι*, in quibus *συνάπτουσι* vix recte dictum. Neque vulgata lectio aliud quid dicit atque Adertus dici voluit; hoc enim inest, secundum quosdam in hoc versu personae mutationem non fieri, sc. etiam praecedentibus Miloni tributis.

Idyll. XI.

Vs. 1—18, lin. 2. Recte se habet *αὐτόν*, in quo notum attractionis genus conspicitur.

Vs. 1—4, lin. 9. In scholio valde corrupto Duebn. proposuit ἐν τῷ ἔρωτι κορυφότερα παρέχει τῷ πάθει, Geel. *σύντομον γίνεται <τὸ πάθος> τῇ σοφίᾳ, ἢ σύντομον τῷ μ. εἶναι τ.* In nostris *περιγίνεται* sc. τοῦ πάθους intellige „vincit amorem“.

Vs. 7, lin. 16. Secundum Gen.^b. restitue *ῥᾶον*, quod a librariis saepe in *ῥάδιον* corruptum, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 403.

— lin. 18. Pro *φέρει* Duebn. suspicatur *λέγει*, sequentia multa esse existimans Geelio auctore.

Vs. 10, lin. 7. „Jovis-Cycni esse verba satis apparet, initio corrupta; conjicio: ὡς στρουθίων τοῖς σιτίοισιν ἤδομαι, quam his passerum cibariis delector! quod ut sequentia alludit ad rem libidinosam.“ Duebn.

— lin. 10. *Μαλίους* etiam in Amst. editum, idque Geelius tuetur e Ducangio docens *μαλίον* esse comam. Quanquam etiam *μαλίον* scribitur, vid. Coraes *Ἀτακτ.* p. 307.

Vs. 21, lin. 4. Vox *ἔλμης* nunquam non femini generis esse videtur; et frequentatur *πλαθείαι ἔλμινθες*.

Vs. 10. Ἐρωτα Gailius tacite scripsit: nam *ἔρον* L., *ῥρον* P.

Vs. 11. Duebnerus vidit *ἐνόμιζε* esse glossam ad sequens *ἀγέτο* et *τεταμέναις* ad veram lectionem *ὄρθαῖς* pertinere, quum ipsi codices L. P. *όλοαῖς* habeant.

Vs. 21, lin. 30. Duebnerus pro *ἀσθενές* proposuit *εὐφάνες*. At et haec interpretatio et mox *στρουφνοτέρα* nec minus p. 336, 1 et Glb. *σκληροτέρα* et GlM. *δριμντέρα* potius non ad vulgatam lectionem *φιαλωτέρα* pertinent, a cujus vocis potestate longissime absunt, sed ad aliam quandam, cujus vestigia partim servarunt lectiones *φιλαιτέρα* et *φιαλωτέρα* in parte codicum, partim *σφριανοτέρα* in Call. Quae illa fuerit, ex his Hesychii glossis divinari potest: *σφειλόν* (cod. *σφειλλόν*), *λοξόν*, *πυκνόν*, *εὐκίνητον*, *προσφρές*, *δριμύ*. — *σφηλόν*, *λοξόν*, *πυκνόν*, *εὐκίνητον*. *ἄσφηλον* δὲ τὸ *ἀκίνητον*. — *ἄσφηλοι*, *ἀσθενεῖς*. *σφηλόν* γὰρ τὸ

Vs. 34. 35, lin. 14. Cf. Scholl. Id. II, 55. 56.

Vs. 36, lin. 20. In v. l. intellige in M.² Gen.^a prius οὐ omissum esse, quod ante τὸ θέρος extat. Nisi fallor, in M. sphalma οὐν supra lineam in οὐ correctum.

Vs. 38 — 41, lin. 15. Bene Geelius vidit post γλυκὺ μῆλον no-
vum scholion incipere, id quod confirmat codex M., ubi his πα-
λαιὸν additum. Attamen minus recte proposuit: ἄλλως. γλυκύμη-
λὸν ἐστὶ τὸ μελίμηλον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο μῆλον γένος, neque rectius
puto Duebnerus ex M., sed recepto Geelii μελίμηλον pro μελίλω-
τον, scribi jussit: γλυκύμηλον δὲ ἐστὶ μῆλον τι γένος ὡς μελίμηλον.
Nam si comparaveris lectionem τὸ φίλον μοι μάλον in p. C. Burn.
cum vulgata hujus scholii lectione μῆλον δὲ ἐστὶν ὡς μελίλωτον,
probabile fit utrobique eodem errore μῆλον pro μελίμηλον scrip-
tum esse, quod recte cum μελίλωτον comparari poterat. Ante
Sapponis locum, qui ad γλυκύμαλον pertinet, pauca exciderunt.

— lin. 1. Cf. EtM. 720, 23 σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος, σκυ-
μνὸς δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων, SchDid. Hom. II. σ, 319: ὄξυτονουμέ-
νης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον, βαρυνομένης
δὲ τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Ceterum φησί, sc. grammaticus, unde regula
petita. Pro κυρίως Duebnerus p. X. βαρέως scribi jussit, non recte
puto; nam barytonesis indicatur verbis ὡς φίλοι, quae ex Gen.^b
addidi, et recte σκύμνος proprie de leonibus dici refertur.

Vs. 42. Nescio an legendum sit: οὐχ ἦτρον ἔξεις, ἐμοῦ δηλο-
ύτι. ἤγγονν) ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Quanquam in
SchRec. ad haec posteriora idyllia δηλονότι aliquoties pro ἤγγονν
vel τουτέστι usurpatum est, ut p. 338, 4. 340, 11.

Vs. 45. Koehlerus et Jacobsius scribi jusserunt δινούμενον,
hic Eustathium advocans p. 1316, 63, qui θραδινὸν ortum dicit παρὰ
τὸ ῥᾶον δινεῖσθαι, ἦτοι κάμπτεσθαι. Immo ipsi Eustathio donei-
σθαι restituendum videtur, vid. Apoll. Lex. Hom. θραδινόν: λε-
πτόν, οἰόνει θραδινόν παρὰ τὸ θραδίως doneῖσθαι.

Vs. 47. 48, lin. 3. „Ελληνες gentiles.“ Hemst. „Hinc patet
nostrum scholiastam Christianum fuisse.“ Το up.

Vs. 54 — 59, lin. 2. Constat βράγγια piscibus pro pulmone
esse, cf. Aristot. de resp. p. 471 Bekk. et Strab. XVII p. 826
βράγγια, δι' ὧν ἀναπνεύουσι.

ἰσχυρόν. — σπηλόν, σκληρόν. In primis duabus pro εὐκίνητον legen-
dum esse ἀκίνητον, contra εὐκίνητον pro ἀκιν. , tertia evincit, tum quarta,
in qua σκ pro σφ ut σφόνδυλος, σπόνδυλος — σφραῖς, σφραῖς etc.
Jam interpretationes Hesychianae δοιμὸν et σκληρόν (ἰσχυρόν, ἀκίνητον)
conferendae cum δοιμντέρα, στρυφνοτέρα et σκληροτέρα apud interpretes
Theocriti, deinde ἀσφ ηλοιοι, ἀσθενεῖς cum illis φιαρόν τὸ ἀσθενεῖς in
SchL. Apparet enim, ni fallor, haec valde mutila esse et olim plenius
sic fere scripta fuisse: σκληροτέρα, ἰσχυροτέρα· ἀσφηλον γὰρ τὸ ἀσθε-
νεῖς, lectionem vero illam in antiquioribus libris σφηλωτέρα fuisse.

Vs. 31. Rectius ὠπορὸς scribetur, de quo etymologorum figmento
cf. EtM. 641, 34. EtG. 444, 24. EtOr. 117, 6.

Vs. 43. Κινεῖσθαι etiam r.

— lin. 14. Geelius suspicatus erat legendum esse κεφαλή τι-
νος ἀνθηφόρου βοτάνης.

— lin. 16 seqq. Conf. Phot. et Suid. πλαταγώνιον: τὸ
μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ
τοῦ πλατάσσειν (Phot. πλάσσειν), τουτέστιν ἤχειν. — ἐσημειοῦντο δὲ
ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος
καὶ τοῦ λιγανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέρηγοντο· (εἰ
δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν add. Suid.). Ultima scholii mutila et corrupta
esse, indicavit Geelius, eadem recentius addita Duebnerus, qui
pro ὡσπερ καὶ dicit sententiam postulare τεκμαίρομενοι et deinde
ἢ εἰ ἀψ. nisi omittendo peccatum sit. Nemo alius forma ἢ πλατα-
γῶν usus est.

Vs. 67—71, lin. 3. Duebn. πρόσφατον ex πρόσφασιν natum ju-
dicat eoque corrupto φωνὴν additum.

Vs. 72—74, lin. 11. Geelius conjecit καὶ λωφίσας τ. ψ., in-
geniose iudice Duebnero. Eodem sensu, sed levioere mutatione
scripsi ἀνήσας, qui recentis Graecitatis aoristus ab ἀνίημι.

Vs. 75, lin. 19. Recte τὰ deest apud reliquos, qui hoc versu
utuntur.

Vs. 78. Apparet lemma falsum esse pro κίχλιδοντι.

Vs. 80. 81, lin. 12. „Παρὸ hic ut supra Sch. vs. 1—18, lin.
7., et hodieque idem usus manet in comparisonibus et post com-
parativos.“ Duebn.

Idyll. XII.

Praem. lin. 12. Jacobsius pro μάλλον scribi jussit μαλακώτε-
ρον. Geelius ἥδιον, ut in Hypoth. et Sch. vs. 28 ἥδιστα dictum.
Mihī ἥδιον potius excidisse visum; neque enim μάλλον pleonastice
comparativis additum inusitatum est.

Vs. 10—16, p. 348, l. Pro ἄκουσμα Toupius voluit ἄσμα, qua
correctione non opus. Post δηλονότι propter sequens lemma
excidit initium verborum posteris tributorum, α λέγουσι, quod
suppleri jubetur, pendentium. Praeivit aliquatenus Geelius, qui
sequens scholium adjungens proposuit: λέγειεν δηλονότι· δοιὼ τού-
τω ἦσαν ἐν τοῖς προγενεστέροις.

— lin. 2. Geelii conjecturam modo attulimus; Duebnerus
proposuit τοῦτο δηλοῖ (vox προτέροισι) τοὺς προγ., qui hoc recte in-
dicavit, haec ad veram lectionem μετὰ προτέροισι pertinere, quo
ctiam πρὸ ἡμῶν in seq. sch. recte tractum est.

— lin. 6. De vera vocis forma ἴσπνιλος ad ipsum Theocritum
dicam.

— lin. 12. Homo stupidus, quum χ'ὼ μνκλαῖσδων scriptum
invenisset, sibi persuasit α initiale vocis ἀμνκλίζων in mediam vo-
cem transpositum esse.

Vs. 81. Libri potius habent καὶ κατέπεισε.

Vs. 11. Iudice Duebnero ὅλοις exprimit vocem πᾶσιν.

— lin. 15. Vix dubitari potest quin ad Theocriti locum etiam pertineat Lex. Seg. p. 348 *ἄειταν*: τὸν *ἑταῖρον*, Ἀριστοφάνης δὲ τὸν *ἑρώμενον*, quanquam hinc colligere nolo Aristophanem ipsius loci Theocritei memorem fuisse, cujus in *γλώσσαις* potius lectum esse videtur *ἄττης*, ὁ *ἑρώμενος*, qua interpretatione Etymologica, Cyrillus, hypothesis ad h. id., alii usi sunt. De interpretatione *ἑταῖρος* cf. praeterea p. 23, 8. 345, 21 et Suid. Zonar. *ἄειτης* ὁ *ἑταῖρος*. Unde apparet male M. Schmidtium Hesychio *ἑτερον* reddidisse propter poetae verba τὸν δ' *ἕτερον* — *ἄτταν*.

— lin. 16. Geelii conjecturam probavit Duebnerus, *μὴ* pro *μήτε* scribi jubens. Kiessl. proposuerat *μηδὲ γεγονέναι ἐτέρωσε τροπήν τινα*.

Vs. 17—21, lin. 21. In v. l. adde *ἀνέκβαστον* ante Heins.

Vs. 22—24, lin. 4. De *βοηθοὶ* dubitat Duebnerus. In seqq. *ἀναβλαστήσω*, quod reposui (cf. lin. 9.), ab aliquo mutatum videtur, qui transitivum verbi *βλαστάνω* usum non meminisset.

— lin. 10. Vereor ne male de appellatione *ψεύσματα* tradatur, quae ab nemine alio commemoratur. Recte enim lin. 13. ipsa potius appellatio *ψυδράκια*, de qua etiam aliunde satis constat, ad mendacii indicium refertur, quare suspicor *ψεῦσμα* et *ψεύσματα* (*ψεύματα* Call.) ex *ψῦμα*, *ψύματα* corrupta esse et illi correctionem ἢ *μᾶλλον ψύμα* adscriptam fuisse, quae ad *γεννήσω* relata in ἦ *μ. φύσω* abierit. Totus igitur locus olim sic scriptus fuerit: οὐδὲ *ἐπάνω τῆς θινὸς ψῦμα γεννήσω*. εἰώθασι γὰρ *τινες τὰ ἐπάνω τῆς θινὸς ψύμενα ψύματα ψυδράκια καλεῖν* vel τὰ *ἐπ. τ. θ. ψύματα ψυδράκια* [*ψεύσματα*] *καλεῖν*. Homo recentior, qui scholium lin. 17 seqq. ex vetustioribus composuit, lectionem corruptam invenit.

Vs. 27—33, lin. 10. „*Νίσσα*, quum tam notus sit portus, non debebat defendi hac notatione Pausaniae, ab Megareo Neptuni Megaris urbi nomen esse *πρότερον Νίσσα καλουμένη* I, 39, 5.“ Duebn.

— lin. 11. „Haec inde ab *ὠνομάσθησαν* reliquiae sunt scholii amplioris de Megarensium nomine duplici, quod similia referebat iis, quae apud Pausaniam leguntur I, 39, 6, unde haec solum repero: *Μεγαρέα τὸν Ποσειδῶνος θυγατρὶ Νίσσου συνοικήσαντα Ἴφινόη διαδέξασθαι τὴν τοῦ Νίσσου ἀρχήν*.“ Duebn. Locum supplere conatus sum; Megareus recte etiam Niso *συνοικήσαι* dicitur.

— lin. 13. Simonidis commemorationem (fr. 199 Bgk.) Schneidewinius suspicatur ad epigramma in lapide servatum fr. 110 pertinere.

— p. 352, 4. „*Ἐπ' αὐτοῦ* Vat. 3., quasi vellet interpres: puerum suavissime osculantem arbitrum hujus osculandi certaminis, illum ab eodem arbitro floribus coronatum dimitti. Bene: sed nondum mentio facta erat arbitri.“ Wart.

Vs. 19. *Ἐλεύθερον* non magis intelligo quam Duebnerus.

Vs. 25. Nisi *οὐκ* delendum, duae proferuntur vocis *ἀβλαβῆς* interpretationes, altera *α* privativum agnoscens, altera intensivum.

Vs. 34—37, lin. 5. In Amstel. probante Geelio editum: ἡ λεγομένη Λυδία ὡς τοῦ λίθου τούτου παρὰ Α. εὕρισκομένην. Accusativus absolutus in his scholiis nihil offensionis habet; de χρυσίτις. ut scripsi, cf. Hesych. χρυσίτις, λίθος ἢ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία. Neque enim propter obscuriorem Suidae adnotationem s. v. χρυσίτις Bernhardyus recte femininum apud Hesychium dammare videtur.

Idyll. XIII.

Vs. 1. 2, lin. 23. sqq. Jam Boissonadins in ed. pr. viderat haec ex hypothesi ad scholia vs. 1 transferenda esse. Comparato autem scholio ad Apollon. III, 26 facile apparet aut utrumque interpretem ex eodem fonte hausisse aut (id quod verius videtur) Theocriteum ex scholio Apolloniano tum integriore hausisse, in quo post Ἴβυκος lacunam esse ex cod. Laur. patefactum est. Ab initio Valckenarius edidit τινος corruptelae signo praefixo. Recte primus Gailius, tum Meinekius ed. II revocarunt τίνος. ut est in Call., simul signo illo abjecto. Meinekius in ed. III proposuit τίνος υἷον <λεκτίον> τὸν Ἐρωτα. Nescio tamen an byzantina quaedam constructio agnoscenda sit. Genealogiae sequentes compluribus erroribus laborant. Primum Hesiodus Th. 120 non dixit Erotem Χάους καὶ Γῆς esse, sed post Χάος et Γῆν et Τάρταρα natum esse; etiam SchApoll. male: ὁ δὲ Ἡσίδοσ· ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἐρωτα. Deinde in Alcaeī genealogia, quae deest in SchApoll., pro Ἐριδος restituendum esse Ἰριδος secundum ipsa Alcaeī verba fr. 13 Bgk. et alia testimonia (cf. Gaisf. ad Heph. p. 337, Matth. ad Alc. p. 16, Bergk. ad Alc. fr. 13) recte Gaisfordus intellexit. Tum in SchApoll. potius traditur Σαπφῶ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, id quod multo probabilius et recte a Blomfieldio praelatum probante Nevio p. 97, Wuestemanno, Duebnero p. X; in fr. 74 Sappho Erotem Veneris Θεράποντα dicit, non filium. Traditum in SchTheocr. Ἀφροδίτης Bergkius ad fr. 132 non debet defendere verbis Pausaniae IX, 27, 3: Σαπφῶ δ' ἢ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς Ἐρωτα ἦσεν. Nam utrumque scholiastam eandem genealogiam spectare pro certo haberi potest; Ἀφροδίτης irrepsisse videtur ex praecedentibus in SchApoll. verbis: Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρωτα γενεαλογεῖ.

Vs. 7—9, lin. 15. „Mutila haec et perturbata pluribus tractarunt Rutgersius Var. Lectt. III c. 8, p. 217, Toupius et Koehlerus ad h. l. Conferendus est SchApoll. I, 1207. In notatione ex Socrate (quem SchApoll. quoque citat et de quo vid. Meinek. Anal. Alex. p. 149 seq.) petita Ἰλλον cum Ἰλλα, ut ubique scribit SchApoll. Parisinus, confusum esse annotavit Hemsterhusius, qui sequentia sic corrigit: Ἀπ. δὲ ὁ Ῥόδιος Θειοδάμαντος, Νικανδρὸς δὲ (ap. Anton. Lib. c. 26) Κήυκος· Ἐνφορῶν δὲ Πολυφήμου τοῦ Π. ἐρώμενον. Quae de Polyphemo Argonauta dicta sunt, non de

Vs. 1. Addo [μόνοις:] πρώτοις (?) Vat.

Cyclope, vid. SchApoll. I, 40. Sed *Εὐφήμου* nomen recte tuetur Kiesslingius ex SchPind. Pyth. IV, 35 (Hesiod. fr. 15) et turbatum esse aliquid ex SchApoll. apparet, qui amorem Polyphemi ex solo Socrate, patrem ejus ex Socrate et Euphorione memorat. Quod supra (lin. 15.) tanquam Socratis editur, ad Anticlidem referendum videtur, qui in Deliacis *ἰδίως* narraverat *ὃν τὸν Ἰλλαν, ἀλλὰ τὸν Ἰλλαν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ μὴ ὑποστρέψαι* (SchApoll. I, 1207 et 1289 extr.). In tanta igitur perturbatione non mirum etiam verba *καὶ ἄλλοι ἄλλων* loco mota esse, quibus abuti non debebat vir doctus (Geelius) ad tuendum genitivum *ἐρώμενον*.“ Duebn. Mihi cum Koehlero (qui et ipse postea *Θειοδάμαντος*) non prorsus improbabile videtur Hylam secundum aliquam traditionem Socrati probatam Herculis filium dictum esse, praesertim quum idem Socrates illum amasium Polyphemi, non Herculis esse tradidisset. *Πολυφήμου ἐρώμενον*, quod etiam Wart. et Hemsterh. proposuerunt, cum Meinekio Anal. Alex. p. 152 verum duxi collatis SchApoll. I, 1207 *Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεόν φησι τὸν Ἰλλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι* et ibid. I, 40 *τὸν δὲ Πολύφημον Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος, Σωκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων Ποσειδῶνος*. Nam ex SchPind., quo Kiessl. probantibus Geelio et Duebnero ad tuendum *Εὐφήμου* usus est, nihil apparet, nisi Euphemum quoque ab Hesiodo Neptuni filium dictum esse. Verba *καὶ ἄλλοι ἄλλων*, quae Duebnerus videtur post *Κήνκος* transposita voluisse, malui circumscribere ut repetita ex scholio superiore lin. 2.

— lin. 4. 5. Aristot. fr. 286. Müll. — „*Leg. Ἡρόδωρος δὲ ὑπὸ τινος τῶν βουκ. Is Teutarus est, cujus meminit ad vs. 56.*“ Hemsterh. At *βουκόλοι* etiam lin. 9 et 13.

— lin. 7. „*Dryops et Dryopum rex erat Thiodamas, nisi scholiastes voluit Dryopis filius. Atque ita ad verbum SchApoll. I, 131: Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. οὕτω Μνασέας.*“ Duebn. In proximis vulgatae lectionis errorem, quem Duebn. secundum sch. praec. castigavit, ex Gen.^b corrigere contigit. Apparet librarium pro illis *μαθῶν ο*, quae non intelligeret, temeraria conjectura *ὃ ἦρα* scripsisse. Ultima hujus scholii, in quibus aliquid vitii latere Meinekios sensit ed. III, supplivi ex lin. 6.

— lin. 11. Hujus scholii auctor praecedens scholium praec oculis habuit, quale fere in Gen.^b extat valde corruptum, neque *μαθῶν* lemma esse perspexit. Apertiora sphalmata ex antiquiore illo libro repetita corrigenda duxi.

Vs. 10—13, lin. 1. „*Ἀνακουφιζομένης* (ut M. Q. Gen.^a) absurdum est; nec potest gallina pullos tegere et alis amplecti in fuliginoso tigillo. Vulgatum intelligam: *matre in pertica a las agitante et deinde secedente in nidum vel angulum aliquem, ut pullis cubitum det. Sequentia vero τὴν τελ. ἐκδ. τροφήν* posterius addita sunt ab iis qui hirundines intelligebant.“ Duebn. Probabilius *ἀναχωρούσης* de hirundine matre cum victu

ad nidum redeunte intelligi videtur, nec fere dubito, quin ipse scholii auctor locum male interpretatus sit, cf. l. 20 sqq.

— lin. 10. Indicavit Geelius duos versus Homeri confundi
Od. ζ, 239 *αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον.*

„ 143 *ἔς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.*

Vs. 1 — 14, lin. 28. Jacobsius pro *καὶ ὄντας* coniecit *σπεύδοντας*, Amstel. *βλέποντας*, Geelius *ὀρῶντας*. Sed quum etiam *ἔχουσα* ineptum sit, pro *ἔχουσα καὶ ὄντας* scripsi *ἐνθουσιάζοντας*, i. e. concupiscentes ut *ἐνθουσιᾶν εἰς μῆξιν*.

Vs. 15, lin. 2. Duebnerus coniecerat *ἀντὶ τοῦ αὐτόθεν ὡς αὐτόθεν*. Nostrum a tradito propius abest; *παρὰντόθεν* confestim ex Arriano affertur.

Vs. 20. Cf. Steph. Byz. *Μίδεια*, πόλις ἐν Ἀργεῖ, ἡ νῦν *κώμη*.

Vs. 22, lin. 1. Meinekii emendationem probavit et illustravit Lobeckius Aglaoph. p. 863 seqq., sed aliam quoque correctionem proposuit *Ἄρκου πύλας*, i. e. portam Arctoam.

— lin. 2. „Timosthenes *περὶ τῶν λιμένων*, qui de eadem regione citatur ab Harpocrate in *Ἐφ' ἱερόν*.“ Duebn. „Significatur templum Jovis Urii, de quo Strabo VII p. 319, quod templum eximie vocatur *ἱερόν*, de qua re vid. Valckenaer. ad Herod. IV c. 85. init.“ Geel.

Vs. 25 — 28, lin. 22. „*Πλειάδες προσηγορεύθησαν* Toupius. Sed graviora in hoc scholio quaerenda restant.“ Duebn. Neque illius mutationis causa apparet.

Vs. 15 — 34, lin. 23. „Malim *διαπερῶσα*, ut ad navem ipsam referatur.“ Geel. Sed cf. GlM. *ὥσπερ διέρχεται κῆμα*.

— lin. 6. „Verba *Κίως δὲ πόλις πρὸς τὴν ἔω κειμένη* mutila sunt aut absurdam continent vocis *Κίως* etymologiam, ut quodammodo *Κίως* contractum sit ex *κειμένη* et *ἔω*.“ Geel. Probabili, nisi fallor, correctione loci vitium sustuli.

Vs. 36 — 44, lin. 19. *ἔλφος* interpretatur lectionem multorum librorum *ἔγχος*.

Vs. 40, lin. 2. „Conferendus qui bellam etymologiam a *θρίων*, ἀνὰ et *βαίνω* doctius exponit EtM. 455, 25.“ Duebn.

Vs. 41, lin. 6. Recte Hemsterh. ἡ supplevit, quia his altera appellationis *χειρόδιον* explicatio continetur. Non invenit autem particulam SchM. lin. 19., qui haec paullulum mutavit.

— lin. 12. Adert. proposuit *καὶ ὕδωρ ἐὰν ἐπὶ τούτου*, Piccolos probante Duebnero *κὰν ὕδωρ ἐπ' αὐτοῦ*. De recentiore forma *χεθῆναι* pro *χυθῆναι*, quam Adertus et Duebnerus non tolerarunt, vid. Lobeck. ad Phryn. p. 731.

Vs. 31. Gl. *σπονδαίως σύρονσι*, ut Duebnerus recte indicavit, ad lectionem *ἐύροντι* pertinere videtur, quae in p. extat, non in P., ut Duebn. dicit; nam hic potius *εὐρόνται* habet. Neque cum Duebnero putaverim interpretem de *εἰρόντι* cogitasse; sed is potius *εὐρόντι* lexisse et *εὐώ* pro *εἶρώ* cepisse videtur.

— lin. 16. Jacobsius legi jubet *παρὰ τὸ μὴ <διαίνεσθαι ἦγον> δεύεσθαι*, adversantibus extremis *δεύσαι γὰρ τὸ βρέξαι*. Rectius rescripseris *διαίνεσθαι* et *διῆνασ*; sed hujus additamenti auctori vox *διαίνω* parum nota fuisse videtur, ut *ἀδιαντον* potius ad *δεῖω* retulerit.

— lin. 21. „Idem narrat Plinius XXV c. 8, 50, 39. Adde GlQ.“ Duebn.

Vs. 42, lin. 12. „Hemsterhusius Etymologum apud Theocritum *εἰλιγενῆς* legisse suspicabatur; non ita legisse postrema grammatici verba dilucide ostendunt, quae aperte docent glossae auctorem *εἰλιτενῆς* explicare de planta, cujus radices in paludosis locis late serpunt; pro *γινομένη* fort. scrib. *τεινομένη*.“ Meinek. ad Theocr. p. 289. Cf. lin. 11. et Gl., tum p. 362, 22. Pro vulg. *ἡ ἐπιπολὺ* Wordsworthius p. 111 proposuit *καὶ ἐπιπ.*, et ita tacite Meinek. l. 1.

Vs. 44, lin. 21. Hemsterhusii correctione *ἀνθρώποις* pro *ἀντοῖς* non opus, si in lemmate *ἀγροιώταις* suppletur, quo *αὐτοῖς* referatur.

Vs. 46—50, lin. 14. „Nicander in libro II *Ἐτεροιοιμένων*, quem excerptit Anton. Lib. c. 26.“ Duebn. Cf. SchApoll. I, 1236, ubi post Theocriteae narrationis commemorationem: *Ὄνασος δὲ ἐν τῷ α̅ τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ἰγλαν φησὶν ὑποβρυχίον γενέσθαι. Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἐτεροιοιμένων ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπὸ μιᾶς, et ad I, 1207: Ὄνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονικῶν ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠρπάζθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κρηγῆσθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Hinc Reinesius teste Kiesslingio, Koehlerus et Wartonus in SchTheocr. Ὄνασος reponi jusserunt. Attamen quum Onasus historicus praeterea nusquam commemoratur, Reinesius (vid. Westermann. ad Voss. de hist. Gr. p. 420 nr. 42) id nomen ex *Μνασέας* corruptum judicavit, quanquam de hujus Amazonicis nihil traditum; contra C. Muellerus Hist. Gr. III p. 158, probante Heckero Philol. V p. 426, *Λιονύσιος* inesse vult, Milesium intelligens, quem etiam de Amazonibus egisse constat. Corruptelam Muellerus ita natam putat, ut post *γενέσθαι* et *ἠρπάζθαι*, quae in SchApoll. antecedunt, *Δι* perierit. At in scholiis Apollonianis satis bene servatis talis notissimi nominis corruptela, eaque bis repetita, aegre statuitur, etiamsi concedamus interpretem Theocriteum ex illis jam corruptis hausisse. Nec video cur credi non possit, Onasum quendam, casu raro commemoratum ut multos alios scriptores, Amazonica scripsisse.*

— lin. 17. Pro *εἶδος* Geelius propositum *ἄκρον* collato EtM. 540, 43 *κροσσὺς τὰ ἄκρα τῶν λιματίων λέγουσι*, quam emendationem Duebnerus scholio postea protracto lin. 20. firmatam existimat. At scholium sequens potius docet *εἶδος* insertum esse ab aliquo, qui brevitatem interpretis parum caperet. Ex Hesychio huc pertinet *πολυχανδέα: πολλά χωρούσαν*.

Vs. 53—56, lin. 18. De Teutaro Scythia, Amphitryonis bu-

bulco, Herculis in arte sagittandi magistro Hemsterhusius et Toupius compararunt Lycophr. 56 et Tzetz. ad Lycophr. 51. 458.

Vs. 58—60, lin. 14. Genitivum absolutum pro nominativo positum contra Toupii conjecturam ὦν αὐτὸς recte Duebnerus tutatur.

Idyll. XIV.

Vs. 2—4, lin. 23. Hoc dicit: „Thyonichus potius scire cupit, quid Aeschini cordi sit, quam quae mulier ab eo amata.“ Duebnerus proposuit ἢ περὶ αὐτῆς vel ἢ ἐπ' αὐτῆς.

— lin. 4. Gaisf. seqq. post additamentum ex p. petitum male reliquerunt ἢ φροντίς ex vulgata lectione, vid. supra lin. 23.

Vs. 5, 6, lin. 19. Pro συνταξόμεθα Hemsterh. conjecit συντενξόμεθα, in quod etiam Toupius incidemat, qui illud recte tutatus est collatis SchSoph. Tr. 531 συντάττεται ταῖς αἰγμάλωτοις i. e. διαλέγεται et SchApoll. 3, 482, ubi συντάξομαι eodem sensu.

— lin. 1. Geelius malit τὰ Πυθαγόρου ut supra lin. 23; τὸν Πυθαγόραν extat etiam lin. 15.

Vs. 8, 9, lin. 5. διὰ μέσον est glossa ad ἀνὰ μέσον non suo loco inserta.

Vs. 10, lin. 9. Geelius proposuit ἐκ τοῦ π. ἀπὸ τοῦ σιωπᾶν ὀξ. „subito post silentium iracundia flagrans“, qui sensus etiam non mutatis verbis inest; nam ad τοῦ σιωπᾶν repetendum ἐκ.

Vs. 11, lin. 19. Lectio prava καῖνον, quo haec altera lectio pertinet, cf. Gl., extat in 23. sec. Y. et aliis libris.

Vs. 12—14, lin. 4. Verba ἐμοῦ παρασκευάζοντος, ut scripsi, interpretantur παρ' ἐμίν.

Vs. 15, 16, lin. 7. Intellige τὸν χοῖρον ὃς θηλάζει παῖδα.

— lin. 10. Cf. EtM. 197, 32 βίβλιος οἴνος: — ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου.

— lin. 13. Verbis παραχρημα καὶ πρὸ βραχέος explicatur σχεδόν.

— lin. 14. Sine causa Duebn. conjicit ἄφθονον propter sequentia. Explicatur ὡς ἀπὸ λανῶ „large vinum dedi, tanquam esset ex prelo manans.“ Eo enim sensu apud hos recentes ὡς cum inf. ponitur.

Vs. 20, 21, lin. 14. Duebn. ἢ ἠδὲ πίνουσιν ex ἢ Κυνίσκα corrupta putat cf. Gl. Malui ἢ δὲ πίνουσα ponere, quia h. sch. et sequens diversas interpretationes continent. Alii enim intelligebant, idque recte, Cyniscam et ipsam bibentem nullum amati nomen pronuntiasse; alii cyathis in ejus honorem exhaustis eam nihil respondisse.

Vs. 22—24, lin. 8. Lacuna, quam primus indicavi, in hunc fere modum explenda videtur: οὕτω <καὶ ἢ Κυνίσκα ἄφνω ἄφωρος ἐγένετο. διὰ τοῦτο> δὲ ἐναντίως εἶπεν.

Vs. 17, lin. 20 et 22. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 887 Κόλχοι οἱ καὶ Λᾶξοι καλούμενοι et (quem laudat Hasius in Thes.) τῶν πάλαι μὲν Κολχῶν, νυνὶ δὲ Λαξῶν ὀνομαζομένων Jo. Philopon. de cr. mundi p. 153, 1.

Vs. 26—28, lin. 14. Ἄλλ' Duebnero corruptum videtur.

Vs. 31—33, lin. 22. „Αἰόλον, versutum, si integrum, spectat ad Θετταλῶν σόφισμα, ἐπὶ τῶν οὐκ εὐθυμαχοῦντων, ἀλλὰ κακουχοῦντων.“ Duebn. Ex αἰολικόν in Gen.^b restitui Αἰολικὴν, qua interpretatione scholiasta usus esse videtur non solum quod Thessali sunt Aeoles, sed etiam quod οἱ Αἰολεῖς διαβάλλονται ἐπ' ἀπάτην, cf. Scholl. et Interprett. ad Id. I, 56, ex quo loco nescio an Αἰολικόν in mente habuerit.

Vs. 39—41, lin. 7. Lectio codicis Gen.^b praeferenda erat, quia in Syracusiarum loco illud ipsum μαλακῶς legitur; reliquae lectiones correctores sapiunt.

Vs. 42. 43, lin. 11. Huc pertinet Hesych. δικλίδος, διθύρον, ut Toupius recte codicis lectionem δίθυρος emendavit.

Vs. 44—46, lin. 5. Cares hinc alienissimi; κατάκρας, ut scripsi, est prorsus, quo comprehenditur sententia verborum οὐδ' εἰ Θρακιστί.

— lin. 7. ξ' παρὰ ἧ' essent quinquaginta duo dies, quare scripsi ξ' παρὰ β', i. e. ἐξήκοντα δυοῖν δέουσαι vel νη'.

— lin. 11. Piccolos voluit μὴ ἀπνητηκέσαι με; „μοι relinqui poterat, sc. αὐτήν.“ Duebn. Idem deletο οὐ scribi jubet οἰονεῖ μεταμ.

— lin. 13. ἀλάσθαι pro ἀλίσκασθαι positum putavit Duebnerus vel ἀλώναι cum Wartono reponendum.

— lin. 14. „Αὐτούς, nimirum τοὺς πάγονας, qui jam in διὰ τούτων intelligebantur. Est epitome scholii amplioris.“ Duebn. At vix dubium quin potius capilli maxime intelligendi sint et recte in GIM., quae similia habet, αἱ τρίχες nominentur; quare supra τὰς τρίχας supplevi et hic femininum reposui, quod propter τούτων male acceptum labem traxit.

Vs. 48. 49, lin. 9. Τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων Phot. s. v. ὑμεῖς ὦ Μεγαρής, et similiter Suid. et paroemiographi. Zenob. I, 48, Diog. I, 47, Apost. I, 59. Quare vulgatum κρείττονες servavi. De illo oraculo Aegiensibus vel Megarensibus dato vid. Paroemiogr. I p. 19 et qui ibi laudantur; ipsum oraculum extat Anth. Pal. XIV, 73 et Phot. Suid. s. ὑμεῖς ὦ Μεγαρής.

Vs. 51, lin. 3. Aegre defenderis δυσεξειλήτως ἀπαλλάσσεσθαι, quare scripsi δυσεξειλήτον (ad πρᾶγμα), cujus loco p. M. synonymam vocem usitatiores ἀφυκτον habent, ille una cum corrupto δυσεξαλείπτως.

— lin. 10. Hoc scholium e duabus Suidae glossis conflatum: μὺς ἄρτι πίττης γευόμενος: ἐπὶ τῶν πρώην τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων (quae proverbii interpre-

Vs. 39, lin. 21. Glossator μάσταξ derivat a μάσσω, quod saepissime in μάλασσω corruptum. Sequens glossa στόματι ad lectionem μάστακι, in nullo libro traditam pertinet, nisi glossator oscitanter aliqua glossa ad μάστακ' Hom. II. 2, 324 pertinente usus est; hoc enim Apollonius Lex. 110, 2 pro μάστακι capit, vocem per στόμα interpretatus.

tatio nulli alii communis est) et μὺς πίσεως γέυεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπον. καὶ ὅσα Μὺς ἐν Πίσει . . . ἀπαλλάξαντος. Hic locus etiam apud Photium extat, ubi item ἀπαλλασσόντων, ὅσα Μὺς, ἀπαλλάξαντος, aliis quibusdam a Suida et scholio discedentibus. De proverbio ὅσα Μὺς ἐν Πίσει et Mye Tarentino vide praeterea Paroemiogr. I p. 139. II p. 11.

Vs. 53. 54, lin. 17 seqq. Lectionem ὑπόχαλκον hinc et ex codicibus B. D. in poëtae verba recepi, sed aliter interpretatus. Verba τουτέστιν seqq. post mutationes adhibitas, sine quibus sano sensu carent, pertinent ad ἐπίχαλκος pro ἀσπίς dictum, cf. Sch Aristoph. Vesp. 18 ἐπίχαλκον: τὴν ἔξωθεν χαλκῆν, Hesych. ἐπίχαλκος: ἀσπίς: ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν. Itaque quaedam supplevi, ut ἐπίχαλκος commemoretur. Quanquam nunc video, etiam sine hoc supplemento sententiam non absurdam inesse; nam quae est ὑπὸ τῷ χαλκῷ, simul τὸν χαλκὸν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει, quo addito ad notiores appellationem ἐπίχαλκος alluditur.

Vs. 65—70, lin. 18. Pro ἐκ τῶν repono ἀπὸ τῶν, ut in codd. legitur. In sequenti voce Duebneri iudicium sequutus sum ὠτῶν (sic) praeferenti. At quum in poëtae verbis nihil de auribus legatur, jam nescio an ἀπὸ τῶν αὐτῶν se recte habeat, i. e. ἀπὸ τῶν κροταφῶν.

— lin. 25. Interpretatio ἕως ἀκμάζομεν potius ad veram lectionem ἄς pertinet. Item in Gl. p. 384, 26.

Idyll. XV.

Vs. 1, lin. 15. Varia lectio ἦνδοῖ non spernenda est, in qua crasem agnosco ex ἦ interrogativo et ἐνδοῖ. Ceterum scholium in libris paullo perturbatius probabiliter constituisse mihi videor; ὡς διὰ χρόνον l. 20., quae in M. recte desunt, ex glossa irrepserunt.

Vs. 4. 5, lin. 2. Interpretatio ἐπιπόνου ad epitheton vocis ψυχᾶς pertinet idque, ut videtur, ad veram lectionem ἀλεμάτω. Verba ἤδη ἐπιπόνως in sch. seq. ex illius scholii corruptela irrepserunt.

Vs. 13. Qui vocis ἀπφῦς absurdam originationem ex ἀπὸ et φῦναι probabat, non poterant simul hypocoristicum agnoscere propter terminationem ὕς.

Vs. 15—17, lin. 2. Ως νίτρον intellige tanquam nītrum; sequens ἄλας insertam videtur, ne qua ambiguitas restaret.

Vs. 18—20, lin. 16. Ἠγόρασεν ε' ποκάρια secundum poëtae verba conjecit Toupius de Syrac. p. 331.

Vs. 21, lin. 6. Parum recte Koehlerus has interpretationes ad περοναρίδια referri voluit, cf. EtM. 85, 50 ἀμπεχόνη: — λέγεται

Vs. 68, lin. 22. Lege ὡς τάχος. οὐ τάχος. Sequentia quid velint, obscurum.

Vs. 4, lin. 23. Διήλθε pertinet ad lectionem ἐσώθη, quam ex L. recepi: ipse M. vulgatam ἐσώθην habere videtur. Codici E. haec glossa a Gailio non recte tribuitur.

δὲ ἀντὶ τοῦ περιβολῆς (leg. περιβολαίου ἢ) ἱματίου. Suid. ἀμπερχό-
νη: ἄμφιον, ἱμάτιον. Quum vero ille utrumque scholium audacius
in hunc modum constitui jussisset: τῶμ πέχονον: τὸ πέπλον καὶ
ἐνδ., ὅπερ πρῶτον ὑπεξώννυτο. καὶ τὰν περονατρίδα: τὸ περι-
βόλαιον ἱμάτιον, ὅπερ οὐκ ἐξώννυτο, Duebnerus postremum certum
esse dixit, quippe confirmatum sequente scholio, quo ipse Koeh-
lerus secundum H. Stephanum in Thes. usus erat. Attamen idem
Duebnerus postea suspicatur verba ὅπερ πρῶτον (vel πρότερον)
ὑπεξώννυτο ex ampliore scholio petita esse de περιβολαίου genere
pridem cingulo, postea fibula fixo. Mihi primum verba τὸ πέπλον
καὶ ἐνδυμα, vel propter neutrum πέπλον suspecta (pro quibus
Gen.^b τὸ πλέον ἐνδ., M. ἐνδυμά τι), in τὸ διπλοῦν ἐνδυμα mutanda
visa sunt, quibus verbis vs. 34 ἐμπερόναμα (unde περονατρίς haud
dubie non diversa) in GIM. expr̄catur, cf. ibid. Scholl. Sequentia
vero lacunosa judicavi. Dictum fuisse videtur τὴν περονητρίδα
super inferiore veste succincta circumjectam esse. Scholiasta re-
centior vetustiore scholio corrupto usus esse videtur et inde πέπλον
transsumpsisse.

Vs. 35. De ἔξοδος pro ἀνάλωμα vid. Thesaur. III p. 1320.

Vs. 39. 40, lin. 8. Vocem ἔππος male additam esse ejus col-
locatio in codd. prodit; interpretatio ad solum μορμῶ pertinet.

— lin. 11. De Lamia vid. Leutsch. ad Paroemiogr. II, 497
et quos laudat; quae ab reliquis Libyca dicitur, hoc uno loco re-
gina Laestrygonum propter simile Lami nomen. Quod cum Mor-
mone et Gellone (de his vid. Thesaur.) componitur, cf. potissimum
SchAristid. p. 18 οἶον Λαίμαι καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα· λέγει δὲ τὴν
Μορμῶ, tum p. 19 ὁ δὲ Φιλόστρατος Μορμῶ καὶ Λαίμαν καὶ Ἐμ-
πουσαν τὴν αὐτὴν λέγει. Accedit ex SchTheocr. Γελλῶ, quae etiam
Hesychio εἰδῶλον Ἐμπούσης dicitur. Ceterum post Μορμῶ quae-
dam excidisse facile apparet. Γελλῶ uno λ titur etiam in altera
Hesychii glossa; forma Γελλῶ, quae ex Sapphone affertur, Aeoli-
cae dialecto propria fuisse videtur.

Vs. 46—50, lin. 4. Ἠπάτων . . . παίγνια interpretantur poë-
tae verba οἶα . . . ἐριολί, quibusdam post παίγνια, ut videtur, per-
ditis; pro ἡπάτων aliud quid scriptum fuisse codicum lectio ἐπὶ
πάντα probabile reddit. Sequentia vero παραλογισμοῖς κτλ. aperte
ad Αἴγυπτισί pertinent, quare lemmate addito aliud scholium inde
incipere indicavi.

— lin. 8. Valckenarius ad Adon. p. 357. A. hoc sch. ex ali-
quo codice manuscripto enotatum protulit, vulgatum κεκεντρ. recte
damnans.

Vs. 64, lin. 9. Duebn. vel καὶ ὡς vel cum M. καὶ πῶς legi
jussit. Hoc relinquere poteram.

— lin. 11. „Αριστοκλής δὲ Grashofius (in Jahnni Annal. 1829
p. 143 et Preller ad Polem. p. 59. Videnda quae de hoc loco dis-
seruit C. Müller. Histor. fragm. Vol. II p. 190 seq.“ Duebn.
Prellerus potius Αριστείδης proposuit, Aristidem Milesium intel-
ligens, quem periegesin scripsisse suspicatur. — „Ἰδιώτερον haud

dubie etiam p., ex quo Wart. affert ἡ διατριβῆ. Nimirum compendium vocis *ιδιώτερον* ostendit quasi *ιδιατρίαι*, quod Sanctamandus (potius Salvinius) pro compendio accepit vocis *ι* (ἡ) *διατριβῆ*. Ut vana sint omnia quae conjiciuntur de historica hac scilicet *διατριβῆ*. Geelius quoque, qua est sagacitate, reprehendit Kiesslingium, qui *διατριβῆ* recepit in locum vocis *ιδιώτερον*. Duebn.

— lin. 16. De *Θόραξ* cf. Pausan. 2, 36, 1. De tota narratione docte multa indicavit Hemsterhusius ap. Gaisf.

Vs. 66—68, lin. 15. „*Διαπρίσαι*] Antea legebatur *διαπρήσαι*, quod certatim mutarunt Reinesius, Stephanus in Thesauro, alii. Cf. Oudendorp. ad Thom. M. p. 107.“ Kiessl.

Vs. 74, lin. 3. *Τημελείν* dicitur, non *τημελειῖσθαι*, cf. L. Dindorf. in Thesaur. VII p. 2145, qui in loco Dionysii Hal. aequae *ἐτημελείτο* codicis ope in *ἐπεμελεί* mutari jubet.

Vs. 80. *Ἐριουργοί* certatim etiam Koehlerus, Hemsterhusius, Valckenarius.

Vs. 82. 83, lin. 5. *Ζῶντα*, quae interpretatio ad *ἔμψυχα* pertinet. huc male irrepsit.

Vs 86, lin. 16. Pro vulgato *Διός* Valckenarius ad Adon. p. 378. B. coniecit *Διονύσου* reponendum esse, a quo Adonidem amatum esse Phanoctes tradiderit. Geelius, *Διός* ex Apollod. 3, 14, 4 defendere conatus, in hujus narratione *παρ' ἑαυτῶ* male de Jove intellexit, quum ad ipsum Adonidem referantur. *Δηοῦς* ex M. receperunt Gaisfordius et Duebnerus; at neque de Adonide a Cerere amato aliunde constat, et offensioni est reconditius illud nomen pro *Δήμητρος*. Aurora vero, cujus nomen restitui, arctissimis vinculis cum Adonide juncta est, vid. Engel. Cypr. II p. 645 seqq. Quae quum Aoi i. e. Adonidis mater fuisse tradatur EtM. s. v. *Ἄωος*, in antiquissimis mythis fortasse eum amasium habuisse narrabatur. Sufficit tamen hoc loco matrem amantem agnoscere.

Vs. 87. 88, lin. 17. *Διαφθειροῦσι*, ut Reiskio auctore editur, nimis a librorum lectionibus recedit, quam ut verum haberi possit; *διαλέγονται*, quod praeter M. etiam GIE. et Planudes infra p. 399. 3. habent, haud dubie ab emendatore ex *διαλέγουσιν* factum est, ut Gen.^b vulg. Haec vero lectio apertius corrupta in *διαλλύουσιν* a nobis correctata est secundum interpretationem *διαφθειροῦσι* lin. 14. 19. 21 et p. 399, 2. Forsitan aliquis praetulerit *διαπνίγουσιν* ex Glr.

Vs. 91. 92, lin. 9. Apparet *ᾧθεν* ad lectionem *ῶ* pertinere, quam ex L. Cant. recepi; in ipso codice M. textus vulgatum *ὡς* habere videtur.

Vs. 95. 96, lin. 1. Ad emendationem *ἱερείας* cf. SchPind. P. 4, 104 et Muret. Var. Lect. II c. 20, qui attulit Porphyrii locum de antr. Nymph. c. 18 *καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας — μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. αὐτὴν τε τὴν Κόρην μελιτάδῃ*. Hunc potius ex SchTheocr. hausisse existimaverim, quam cum Geelio scholiastam ex illo.

Vs. 97, lin. 17. Hemsterh. *Ἀργείαν* scribi jussit delete *θυγα-*

τέρα (et deest in M.); probabiliter, nisi codices memorabilem lectionem *Χαρίας* tuerentur. Itaque utramque lectionem traditam in *Χαρίας Ἀργείας* coniuuxi, ut illi interpretes *Ἀργείας* pro gentili acceperint. Chariae Argivae filia Charia ex patre Sicyonia esse poterat. Ceterum de Charia poetria non magis constat quam de Argea; fortasse de illa apud Suidam legeremus s. v. *Χάρεια*, nisi hic omnia praeter ipsum nomen perissent. Nominis formam *Χαρία* tuentur masculina *Χαρίας* et *Χάριος*.

V s. 100. 101, lin. 3. De Buta cf. potissimum Cluver. Sicil. II c. 1 p. 239 et Wessel. ad Diodor. IV c. 83.

V s. 112. 113, lin. 15. Duebn. non recte *Ἀδωνείους* probavit; nam festum intelligendum, cf. Hesych. s. v. *Ἀδώνιδος κῆποι*, quod *Ἀδώνια* dici constat. Vox *προαστείους* varie tentata est. Hemsterhusius et V. D. apud Valek. ad Adon. p. 396. B. proposuerunt *ὄστράκους*, qua voce de hortis Adonidis dicentes utuntur Theophr. H. Pl. 6, 7, 3. Plutarch. Mor. p. 560. Hesych. et Suidas; Valckenarius *ἀγγείους*, quod vocabulum de eadem re legitur Zenob. I, 49. Diogen. I, 14; Jacobsius ad Anthol. Vol. XI p. 166 *κεραμείους ἀγγείους*; Bastius Ep. Crit. p. 193 *γαστροίους* secundum Hermae scholium ad Plat. Phaedr. 276. B., ubi Adonidis horti *ἐν γάστραις* et *ἐν γαστροίους* esse dicuntur. Idem tamen conjectura sua sprete traditum *προαστείους* his verbis tueri conatus est: „nihil dicit aliud nisi, dum feriae Adonidis celebrarentur, in nonnullis suburbiis morem fuisse frumentum hordeumque seminandi, nec singulo verbo vatorum mentionem facit, quibus horti isti componerentur.“ Quae quomodo Geelio et Duebnero persuadere potuerint, non intelligo; quis enim crediderit, hortos Adonidis in solis suburbiis, non in urbibus satos fuisse? Itaque recepi *γαστροίους*, quod minus quam reliquae conjecturae ab tradito recedit.

V s. 114—116, lin. 3. Miror quod etiam Duebnerus *ἐπιπάματα*, vocem nihili, non e libris correxerit, qui veram lectionem adeo commemorare neglexit; recte iudicavit L. Dindorfius in Thesaur.

V s. 125—127, lin. 16. *Τὴν δὲ κατὰ ἀναστρεπτέον* proposuit Piccolos. Duplex autem loci interpretatio distinguenda erat; altera *Σαμίαν κατὰ βόσκων* scriptum volebat, altera *καταβόσκων*, quod pro *καταβοσκόμενος* esset.

V s. 132. 133, lin. 8. Koehlerus voluit *ἔρρηπτον ἐν αὐτῇ*, Hemsterhusius apud Valek. ad Adon. p. 410. A. *ἔρρηπτον ἐπ' αὐτῇ* vel *ἐν αὐτῇ*, probantibus Valckenario et Geelio, qui ipse coniecerat *ἔνιπτον*. Tradita lectio verissima est, cf. Engel. de Cypro II p. 552 et p. 540 seqq.

V s. 143, lin. 9. Non recte Gaisfordius et Duebnerus ex M. lin. 12. receperunt *συγκοπὴν*; ex sequente enim scholio intelligitur apocopen pertinere ad *ἐς νέω*, ut etiam in huius scholii lem-

V s. 120. Interpretationes *σὺν ταύτοις* et *πρὸς ταύτοις* pertinent ad lectionem *οἱ δ' ἔτι* a me receptam.

mate et in Junt. Call. extat, quod apocope ex ἐς νέωτα natum putabatur. Quum vero κατὰ ἀποκοπὴν ad ἰλάσθητι aberrassent, in M. a correctore συγκοπὴν scriptum, ut ἰλαθι ex ἰλάσθητι syncope factum diceretur, satis inepte, praesertim appposito Δωρικῶς, quod significat scholiastam ἰλαθι pro ἰληθι dictum voluisse η in α muta- to et hoc postea correpto.

Idyll. XVI.

Vs. 10 — 12, lin. 3. Traditum ἐγκαλυψάμεναι in poëtae ver- bis non habet quo referatur; ἐγκαμψάμεναι τὴν κεφ. interpretatur verba κάρη ἐν γονάτεσσι βαλοῦσαι.

Vs. 18. Vulgata proverbii forma potius est γόνυ κνήμης ἔγ- ριον, vid. Paroemiogr. I p. 57. II p. 106. Ultima, quae sunt de hypodiasole, non satis intelligo.

Vs. 34 — 45, lin. 6. Geelius conjecit ὤνησεν ὁ πλ. αὐτούς, ut accuratius redderentur Theocritea οὐ σφιν τῶν ἦδος; et favent quae sunt in M. αὐτούς ὁ πλ. ὠφελήσειεν ἄν. Duebnerus ex illis solum ὤνησεν probavit. Attamen tradita lectio per se bona.

— lin. 8. 9. Cf. de his hominibus Thessalis Buttman. Mythol. Vol. II p. 280 seqq. et Meinekii Anall. Alex. p. 66.

Vs. 35. Τῶν ἑλευθέρων obscurius dictum est et vix sanum. In ipso Theopompi loco, quem servavit Athen. VI, 265. B., leguntur: Λακεδαιμόνιοι μὲν γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον τὴν χώραν ἣν ἐκείνοι νῦν ἔχουσι, unde conjeceris τῶν Ἑλλήνων. Nisi forte ampliore scholio male excerpto Theopompo aliena tributa sunt; tum suspicarer τοὺς δουλεύοντας ἐξ ἑλευθέρων. cf. definitio Penest- arum οἱ μὴ γόνυ δοῦλοι Athen. VI, 264. A. Phot. Suid. Hesych.

Vs. 36 — 39, lin. 9. Formam Κράνωνα pro Κρανών, quam ex libris restitui, adde iis quae Lobeckius congessit Paralipp. p. 141 seqq.

Vs. 49, lin. 7. Καλύκης etiam Toupius ex Hygin. fab. 157. Lennepium ad Ovid. Her. 19,127 laudat Geelius.

Vs. 71. 72, lin. 5. Geelius conjecit τὸν Τύχης λέγει, egregie iudice Duebnero. At verissima lectio τοῦ ἤλιου, quam illi ignora- bant; τῆδε natum est ex utriusque vocis compendiis male intel- lectis.

Vs. 76, lin. 11. „Immo ipsi Tyrii erant pars Phoenicum. Lege οὔτοι γὰρ κτλ.“ Geel. Contra quem Duebnerus monet Poe- nos intelligendos esse. Malim tamen οἱ δὲ Φ. οὔτοι vel λέγονται δὲ Φοίνικες ὡς ἄποικοι Τυρίων.

Vs. 93, lin. 13. Heinsius Lectt. p. 384 haec sic constitui jus- sit: σκιπναῖον δὲ ἰσπερινόν, ἢ παρὰ τὴν σκνίπαν ἢ παρὰ τὸ κνί- φας πεποιήται ἢ παρὰ τὴν κνίπα κνίψ γὰρ κτλ. Hemsterh. vulga- tum σκίπαν in σκίπανα pro σκνίπα mutari jussit. Τὸ σκνίφος, quod G. Dindorfius supplevit, ad lectionem σκνιφαῖος pertineret; nisi forte τὸ σκνίπος legendum, quanquam de τὸ σκνίφος = σκότος

Hesychius testatur, de τὸ σκνῖπος nemo. Attamen in hac tota stirpe π et φ promiscua sunt.

Vs. 94—97, lin. 13. Interpretatio non ad perversam lemma-tis Calliargiani lectionem νεοῖντο pertinet, sed ad veram νεῖοι δ' ἐκπονέοιντο; nam ipsae νεῖοι sunt χῶραι vel ἄρουραι νεαζόμεναι cf. EtM. 602, 37. Hesych. Suid.

Idyll. XVII.

Vs. 9—11, lin. 8. Cf. SchHom. II. δ. 475 Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη ἴδας λέγει ἀπὸ τοῦ δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν πάντα (πλεῖστα D.) καθορᾶν, Eustath. 500, 43 κατὰ Δίδυμον ἴδη — πᾶν ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κύκλω ἔστιν ἰδεῖν, EtM. 465, 52 Ἴδη, ὄρος ἔστιν ὑψηλόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν· ὅθεν ἔστιν ἅπαντα θεωρεῖν τὰ μήκοθεν, Sch. Pind. N. X, 132 Ἴδην πᾶν ὄρος ὑψηλόν. Hellad. Chrest. p. 19 Ἴδην μὲν κοινῶς ἕκαστον ὄρος, ἐξ οὗ ῥάδιόν ἔστιν ἰδεῖν τὰ κάτω, Hesych. ἴδας — πάντα τὰ ὑψηλά. Ceterum vide quomodo recentiores in πάντα offenderint, quo ipse Didymus usus esse videtur.

Vs. 14, lin. 11. Τὸν Πτολεμαῖον τὸν Λάγον scribi jussit Duebnerus, quum Geelius certe τὸν Λαγοῦ desiderasset.

Vs. 16—19, lin. 1. Inepti hominis errores apparent. Ultima potius ad Vs. 23 seqq. pertinent, cf. sch. seq.

Vs. 28—33, lin. 16. „Καθίστασαν Adertus. Rectius, ni fallor, praesenti καθίστησιν vel καθιστάσιν. Mire dictum ὁ εὐδῖος τόπος de loco quietis, cubiculo.“ Duebn.

Vs. 34. 35, lin. 7. Vulgatae lectioni plerique crediderunt, Berenicen Ptolemaei Soteris uxorem eodem quo hic patre Lago usam esse. Palmerius Exercitt. p. 807 duos diversos Lagos statuit; Jacobsius, nisi haec indocti hominis viderentur, propositurus erat τὴν Ἀντιγόνης θυγατέρα secundum schol. vs. 61. Duebnerus ex codicis M. lectione τοῦ Γαμίου θυγατέρα recte collegit, Lagi nomen pro alio quodam male intrusum esse. De nomine Γάμος, quod ex Gen.^b recepi, vid. Papium.

Vs. 50—52, lin. 15. „Ἐκοινώνησεν pro participem reddidit nove dictum. Fortasse ἐκοινοποίησε legendum ut supra ad vs. 41. 42.“ Geel. „Ejusmodi exemplum in mente habuit Budaeus Thesaur. IV p. 1725.“ Duebn.

Vs. 61. Turbas fecit ἀδελφοῦ, quod huic scholio vulgo male adhaeret, quum constet Cassandrum Antipatri filium, non fratrem fuisse. Hinc Droysenius Hellenism. I p. 418 contra reliquorum traditionem Cassandrum cum Antipatro Iollae filium esse jussit, probante ut videtur Duebnero, qui etiam ἀδελφῆς, ut in M. ab homine errorem sentiente scriptum est, defendi posse existimavit.

Vs. 68. 69, lin. 15. Intellexit Duebnerus verba ἔσπονδακότος seqq. minime ad Antigonae parentes et vs. 61 pertinere, sed ad vs. 68, et bene suspicatus est τὸν ἔσπονδακότα esse Philadelphum. At minus felix in eo fuit, quod τοῦ ἔσπονδακῆναι scriptum fuisse et ante ea verba lacunam indicandam esse coniecit. Neque enim dubium est quin molestum illud ἀδελφοῦ (vid. ad vs. 61) ex muti-

lato *Φιλαδέλφου* haeserit. In proximis Salmasii lectionem etiam Toupius probavit. Quum vero *σπουδάξειν τὴν σύνοδον* vix recte dicatur, praepositione *περί*, quae in corrupta librorum lectione latet, transposita vulgatam verbi constructionem restitui. Praeterea malui *Τριόπω* (cujus solum *ι* in libris transpositum) quam *Τριοπίω*, quia illam rariorem nominis formam etiam in sch. seq. libri bis tuentur contra Salmasium et Geelium *Τριόπιον* postulantes; vid. de illa Boeckh. ad SchPind. P. 2, 27.

— lin. 3. Glossa *περίβλεπτον*, qua *τρίοπον* tanquam adjectivum exponitur, in M. Gen.^b male in scholium irrepsit.

— lin. 6. De veriore scriptura *Κάμιρος* vid. Poppo Prolegg. Thuc. II p. 472 et Thesaur.

— lin. 8. „*Αριστείδης ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι* SchPind. P. 3, 14.“ Duebn.

— lin. 10. *Φόρβαντος* etiam Wassius ad Thuc. VIII, 44 et alii, vid. Wesseling. ad Diod. IV, 58. Iasonis librum *περὶ Ῥόδου* Suidas commemorat s. v. *Ἰάσων*, quare Duebnerus bene suspicatur *Κνίδου* ex praecedentibus male pro *Ῥόδου* illatum esse.

Vs. 81—85, lin. 12. Qui 3393 urbes computabat, miro errore *τριάδες* syncope pro *τριακάδες* positum existimabat, cf. GLM., praeterea pejorem lectionem *ἐνδεκάδες* sequutus.

Vs. 98. Siglum nominis (adde post hoc cod.) Adertus in apographo suspicatus est *Κλείταρχος* vel *Κλιάνδρος* legendum esse, in adn. ad scholia edita, ubi ipsum siglum non protulit, *Καλλισθένης* his additis: „sed nihil affirmare ausim. Etenim de Nilo vel in Hellenicis (conf. Jo. Lydum de mens. IV, 68) vel in Pcriplo (SchApoll. I, 1037) scripsisse quaedam verisimile est: nam de *ὑπομνήμασι* minime sollicitor, quum sit ejusdam quem ignorabat schol. libri mentio.“ Malui Callimachus agnoscere, cujus *ὑπομνήματα ἱστορικὰ* nota sunt. Ejus nomen in codicibus saepe *Καλλι* scribitur, cf. Bast. Palaeogr. p. 817, quo sigli figura prope accedit, si siglum extremae parti superscriptum ex *μ* corruptum putatur. In sequentibus Duebnerus paullo audacius scripsit: *φησὶ Νειλέως τινὸς Μιλησίου κτίσαντος τὴν Ναύκρατιν*. Ceterum cf. adn. ad sch. Id. VII, 114.

Vs. 121—124, lin. 5. Duebnerus post *προγόνων* inseri jubet *ῶν* vel *καὶ ῶν*, non recte; nam scholiasta veram lectionem *προτέρων τε καὶ ῶν* perverse interpretatur verbis *τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ*. Quod vero circumscripsi *προγόνων*, ex glossa ad falsam lectionem *τοκέων* irrepsit, cf. infra Triclin. et GLM. Verba *ἔτι θερμὰ κούνη* interpres in parenthesi posita existimavit.

— lin. 6 seqq. Reliqui in hoc scholio librorum lectionem corruptam praeter *Φιλωτέρα*, quod Letronnius egregie restituit Inscr. de l'Egypte I p. 180 secundum Strabonem XVI p. 769, qui eam Philadelphi sororem commemorat. Idem reliqua in hunc modum emendari jussit: *ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἰδρῦσατο καὶ ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορος φησὶν οὕτως: „ἠνωδόμησε δὲ καὶ τοῖν γονίοιν ἀμφοτέροιον κτλ.“* Recepit haec Duebnerus (verba

ἐποίησιν ὁ Φιλ., quae Letr. transposuit, posterius adjecta esse monens) praeterquam quod genitivum pluralem τῶν γονέων ἀμφοτέρων retinuit; quippe dativos ταῖς ἀδελφαῖς κτλ. fortasse suspensos esse a verbis sequentibus, quae scholiasta exscribere neglexerit. Nec scio an apud ipsum scriptorem sequuta sint πόλεις ὁμωνύμους ἔκτισεν; Philotera enim secundum alteram sororem appellata ad sinum Arabicum sita erat, ibidem tres Arsinoae et alibi plures. Aliter de his judicaverunt Bergkiius in Zeitschr. f. Alterthumsw. 1846 p. 471 et C. Muellereus Fragmm. Hist. Gr. II p. 374, uterque suo jure de Lyci (Letronnius historicum Rheginum intellexit) libro illo περὶ Νέστορος dubitans. Et Bergkiius quidem proposuit: ὅτι π. ν. ἰδρύσατο, καὶ ὁ Λυτικός ἐν τῷ περὶ Νεστορίδος φησὶν ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος οὗτος*** ὠκοδόμησε κτλ. Sosibium intelligit τὸν λυτικόν, quem conjicit aeque atque Asclepiadem Myrleanum de Nestoride scripsisse, quanquam hoc ex Athenaei loco XI, 493. C., quo provocat, minime colligi posse ipse sentiens. In eo scripto putat fortasse et alia pocula artificiosa commemorata esse et ἑντὸν illud Arsinoae status a Philadelpho additum Athen. XI, 497. B. Similiter Muellereus agnoscit librum περὶ τῆς τοῦ Νέστορος κύλικος, de reliquis parum probabilia disputans. Ipse dubito an scriptum fuerit καὶ Λυκεὺς δὲ ἐν τῇ πρὸς Νέστορα (sc. ἐπιστολῇ). Nam Lynceus, Duridis frater et cum hoc Theophrasti discipulus, et Aegyptiaca scripsit Athen. IV, 150. B. et in epistola ad Hippolochum Ptolemaei regis epulas enarravit IV, 128. B.; qui quum non minus quam frater Duris etiam sub Philadelpho floruisse videatur, in aliqua epistola ad Nestorem quendam illa narrasse probabiliter existimari potest. Ceterum ejus verba minus corrupta quam ab utraque parte truncata esse videntur.

Vs. 128—130, lin. 5. Verba ἢ εἰς τόπον aperte variam lectionem pro εἰς Κοπτὸν continent, cf. Strab. XVI p. 781 εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος, quo additamento haec Coptus ab altera distinguitur.

Idyll. XVIII.

Vs. 51. Geelio Σωσιφάνης, nomen Tragici ex Plejade, recte suspectum fuit. „De Nicostrato et Hermione constat; ceteri a poeta nova captante, nisi potius ex locis poetarum male intellectis, videntur esse ficti.“ Duebn. Bergkiius teste Nauckio Fr. Tragg. p. 638 restitui jussit Νικόστρατος καὶ Αἰθιόλας, quos filios Menelai secundum SchHom. Il. γ, 175 Lacedaemonii agnoscebant.

Vs. 5, l. 18. Nescio unde Casaubonus hanc glossam sumpserit, qui praeter codicem Gen. et Harl. (hic sola Id. I—V tenet) nullis subsidiis manuscriptis usus est. Nisi forte Adertus in Genevensi conferendo illud scholiolum praetervidit.

Vs. 48, l. 32. Potius in r. ἀννεμη ex ἀννεμη corruptum esse videtur, varia lectione in marg. adscripta.

Idyll. XX (XXII).

Sch. metr. „Σκά' etiam in fine. Nimirum codex omittit versum 122 et versus 175. 176 in unum confundit.“ Duebn.

Vs. 38. 39. Hae glossae egregie confirmant Rubnkenii emendationem *λάλλαι*.

Vs. 62. Glossam *ἐπεὶ οὐχ ὄλον πίωμα* Duebnerus vidit ad genitivum partitivum *ὑδατος* pertinere, eodem minus recte suspicatus referendam esse glossam *ἐνεκα ὑδατος* ad vs. 61 adscriptam; intellige „quod attinet ad aquam.“

Vs. 102, l. 40. Duebn. coniecit *βλάψειν*.

Vs. 117. *Σοι* jam *Wartonus*.

Vs. 131. Post „*ἀποστοροῦν* M.“ adde sigla r. Im.

Vs. 140. *Wart.* glossam ad articulum semel positum refert, vix recte.

Bion. I.

Vs. 73. Haec gl. firmat conjecturam *ἐμίχθη*.

Vs. 87. Glossator in corrupta codicis sui lectione absurde cogitavit de *διφρές*.

Vs. 97. Interpretationes pertinent ad veram lectionem *κομμῶν*, recte a viris doctis divinatam.

Incertorum Idyllia.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Vs. 72. Cogitavit de *ὠμίλει*.

Idyll. II. [Theocr. XX.]

Vs. 11. Gl. pertinet ad veram lectionem *εἰς εἶν*.

Vs. 13. Gl. interpretatur veram lectionem *μυχθίσοισα*.

Idyll. III. [Theocr. XXI.]

Vs. 39. Emendatio *κατέπαυον* Duebnero debetur.

Idyll. V. [Theocr. XXIII.]

Vs. 7. *Wartoni* *μελιγμυσα* vix verum est.

Vs. 16. Haec auctore *Salvinio* pro supplemento lacunae sunt, quae in parte librorum est.

Vs. 53. Interpretatio *ἄνοιξε* firmat lectionem *ἀντ' ὠίξε* a *Stephano* restitutam. — „Manifesto respexit *Anacreonticum* *Theocriti* ὡς εἶδε *κρόνον ἦδη*.“ *Wart.*

Idyll. IX. [Theocr. XXV.]

Vs. 208. „Videantur igitur Byzantini nonnunquam dixisse *ὁ ἀντὸς* pro *αὐτὸς ὁ*, quod supra alicubi vidimus, a *Geelio* correctum.“ *Duebn.*

Vs. 275. Contra *Wordsworthium*, qui glossatorem *ἄλλῃ* legisse existimat p. 410, recte *Meinekiius*: „ipsum hoc *ἐτέρω* ad *ὄλη* supplendum esse indicare voluit, neque alia materia.“

CORRIGENDA.

A. in Textu.

- pag. 9, l. 10. 15. 25. del. signum —, ut librorum sigla ad omnia praecedentia referantur.
- pag. 14, l. 9. leg. „Gen.^{a. b.}“
- pag. 17, l. 15. 19. del. signa ( ).
- pag. 20.^a extr. leg. „Gen.^a“
- pag. 30, l. 3. leg. „Gen.^a“
- pag. 41, l. 3. Schol. τὸ μεσημβρινόν nunc ad SchRec. referre malim.
- pag. 49, l. 12. del. signum dirimens —.
- pag. 70, l. 28. } haec scholia potius ad SchRec. pertinent.
- pag. 72, l. 1. }
pag. 100, l. 16. Librorum lectio ὁ Μίνδου retinenda erat; nam ita solent recentiores.
- pag. 120, l. 16. Hoc scholium rectius ad SchVet. traxissem.
- pag. 134, l. 14. add. ἄλλως ante Κνακ.
- pag. 191, l. 11. Scholiolum potius inter SchVet. ponendum erat.
- pag. 208, l. 12. Corruptam vocem φαλόν in φαλιόν corrigere debebam, cf. p. 290, 1.
- pag. 222, l. 24. Post ἀριγένειος add. siglum L.
- pag. 227, l. 1. Schol. potius ad SchRec. pertinet.
- pag. 230, l. 5. leg. μάντιος.
- pag. 252, l. 2. leg. ἐπίταδες.
- pag. 316, l. 20. Schol. potius ad SchRec. pertinet.

B. in Varia Lectione.

- pag. 1.^b, l. 5 extr. leg. „περὶ τὴν l. 23. Ald.^a Iunt.^a omisso siglo 2.“
- pag. 3.^a, l. 7 extr. leg. „testatus“.
- pag. 3.^b, l. 10 extr. leg. „q.“ pro „9.“
- pag. 4.^b, l. 11. leg. „διαφόροις] 2. 5.“
- pag. 8.^b, l. 2. leg. „10) δὲ καί.“
- pag. 11.^a, l. 12 extr. Codex p. teste Salvinio in verba illa desinit.
- pag. 17.^a, l. 12. leg. „quibus locis“
- l. 16. leg. „ἀντί τὴν om. v. L. Gen.^b“
- pag. 19.^b, l. 6 extr. Siglum) transpone post alterum Gen.^b.
- pag. 20.^b, l. 1. leg. „Gen.^{a. β.}“
- pag. 22.^a, l. 18. leg. „ποιῶν vulg.“
- pag. 28.^b, l. 1. 2. leg. „Gen.^b“ bis.
- pag. 52.^b, ad l. 18. leg. „//Gen.^b post sch. praec.“
- pag. 56.^a, l. 3. leg. „om. Gen.^a“ pro „καθίξῃ γρ. καὶ Gen.^a“
- pag. 93.^a, l. 4 extr. add. „//Gen.^b“ ante ταῖς.
- pag. 97.^b, l. 9. leg. „κινάδος Gen.^b“
- pag. 104.^a, l. 8. leg. „εἶμεις 4.“ pro „εἶμεις 23.“
- pag. 133.^b, l. 4 seqq. Numeros praefixos muta in „24) —25) —27) —27) —2s)“.

- pag. 149.^b, ad l. 20. Schol. in Gen.^a antecedenti adhaeret.
- pag. 191.^b, ad l. 12. Hoc sch. teste Bandinio etiam in Laur. I. XXXVI, 25. extat, ubi item *παροιμία* et desunt circumscripta.
- pag. 225.^b, ad l. 20. In Gen.^a est lemma: *καὶ αὐτόθι τοὶ διαθροῦ-
πτεται καὶ αὐτόθι.*
- pag. 247.^b, ad l. 24. leg. „*Lips“
- pag. 252.^a, l. 6. add. post Y. „ex quibus afferuntur ὅτι — *ἰργασμένων.*“
- l. 7. Verba „(omnes hoc loco)“ transpone post Gen.^a
- pag. 282.^b, ad l. 17. H. sch. usque ad *ἔχονσι* etiam in Gen.^a extat: ibi (non in Gen.^b) legitur *ἀνταί.*
- pag. 341.^b, ad l. 17. Verba *τιθέντες* seqq. etiam Phav. s. v. *πλαταγω-
ριον* post Suidae verba; ibi *ἀπὸ τῶν ἐρωμένων et ἐπικρουσθεῖς.*
- pag. 256.^a, ad l. 5. H. sch. in Gen.^b potius post *τροφή* l. 2. legitur, quam ante sch. *ὀρθάλιχοι.*
- pag. 374.^a, l. 2. leg. „*Θεσσαλίας, Ἀπὶς* Gen.^b“
- pag. 424.^a, l. 2. add. ante obscuriore „cod.“

Alia quaedam errata in Adn. Crit. correximus; levissima, quae lector facile ipse corriget, omisimus, quo pertinent potissimum accentuum et spirituum signa post correctas plagulas culpa operarum saepe omissa.

W

M

THE UNIV

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

DATE DUE

M

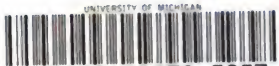

M

M

3 9015 00578 5657

M

M

M

M

M

M

M

M

